LEXICON GRAECOLATINVM

CVI PRAETER OMNES OMNIVM ADDITIONES HACTENVS, SIVE IN ITALIA, siue in Gallia, siue in Germania impressas, ingens uocabulorum numerus accessit idq; partim ex Græcorum Lexicis, partim ex recentiu lucubrationibus: non quorumlibet, sed exquisitorum: nimirũ GVLIELMI BVDAEI, ERASMI ROTERODAMI, LAVRENTII VALLAE, HERMOLAI BARBARI, ANGELI POLITIANI, LVDOVICI COELII, aliorumq; eiusdem classis.

¶ ADIECTVS est insuper nunc recens dictionum aceruus nequaq; pœnitẽdus, præsertim ex DIOSCORIDE, GALENO, & AEGINETA quædã item frigidius antea interpretata, fusius significantiusq; discussa, ac autorum testimonijs illustrata. Reperies autem hæc in calce libri suo quæq; loco secundum seriem Alphabeti ita digesta, ut cuiuis inuẽtu facillima sint. Accedit his præterea Compẽdium de dictionibus encliticis Græcarum literarum studiosis perquàm utile, ex Herodiano, Ioan. Grammatico, Cheiroboſco, atq; ἐκ τῶν γραμματικῶν diligentissimè collectum.

¶ Eme lector, & fruere bonis auibus.

¶ LVTETIAE PARISIORVM APVD SORBONAM MENSE SEPTEMBRI ANNO. M. D. XXXII.

LEXICON GRAECOLATINVM

CVI PRAETER OMNEIS OMNIVM ADDITIONES HACTENVS, SIVE IN ITALIA, siue in Gallia, siue in Germania impressas, ingens uocabulorum numerus accessit; idq; partim ex Græcorum Lexicis, partim ex recentiũ lucubrationibus: non quorumlibet, sed exquisitorum: nimirũ GVLIELMI BVDAEI. ERASMI ROTERODAMI. LAVRENTII VALLAE. HERMOLAI BARBARI. ANGELI POLITIANI. LVDOVICI COELII, aliorumq; eiusdem classis.

¶ ADIECTVS est insuper nunc recens dictionum aceruus nequaq̃ pœnitẽdus, præsertim ex DIOSCORIDE, GALENO, & AEGINETA quædã item frigidius antea interpretata, fusius significantiusq; discussa, ac autorum testimonijs illustrata. Reperies autem hæc in calce libri suo quæq; loco secundum seriem Alphabeti ita digesta, ut cuiuis inuẽtu facillima sint. Accedit his præterea Compẽdium de dictionibus encliticis Græcarum literarum studiosis perquàm utile, ex Herodiano, Ioan. Grammatico, Cheiroboſco, alijsq; τῶν ἀκυρίτων γραμματικῶν diligentissimè collectum.

¶ Eme lector, & fruere bonis auibus.

¶ LVTETIAE PARISIORVM APVD SORBONAM MENSE SEPTEMBRI
ANNO. M. D. XXXII.

AD CANDIDVM LECTOREM.

N tibi Candide Lector Dictionarium Græcolatinum, typis (ut uides) non pœnitendis excusum, atq; ingenti uocabulorũ aceruo, præter omneis æditiones hactenus emissas, locupletatum: repurgatis haud segniter mendis, quibus ex superioribus impressionibus scatebat, idq; doctissimorũ hominũ uigilantissima cura, quorum operam ad id (ut erat res laboriosissima) magna mercede redimere habuimus. Fatentur ingenuè omneis, qui huic rei nauarunt operam, etiamsi non parum multa, tum ex Græcorum lexicis & scholijs, tum ex multijuga diuersorũ autorum lectione ipsi addiderint: primas tamẽ meritò deberi doctissimis utriusq; linguæ proceribus, GVLIELMO BVDAEO & ERASMO ROTERODAMO: quorum lucubrationes apum more peruolantes, quicquid è Græcorũ commentarijs autorumq; classicorum nõ oscitabunda lectione, de genuina dictionum græcanicarũ significantia ab illis annotatum sese obtulit, id paucis κοὐ λακωνικῶς decerptum, huic Lexico, suo quodq; loco adiecerunt: non eo tamen animo, ut libri è quibus hæc selecta sunt, minus nocturna diurnaq; manu uersarẽtur, quemadmodũ in legũ Rhapsodijs à IVSTINIANO IMPERATORE factũ esse uidemus: uerum ut tenuioris fortunæ studiosis Græcarum literarum pro sua uirili utcunq; consulerent, quibus per facultates non est integrum, ut instructam librorũ supellectilem sibi comparent. His inquam gustum ac ueluti specimen quoddã præbere uoluerunt: hortantes interim, ut ubi primum per fortunas licuerit, coẽmptis libris, ipsi fontes adeant, è quibus hæc propinantur. Nam autorũ citationes, aut in totum omissæ sunt, aut carptim duntaxat adductæ: quòd liber alioqui in immensum excreuisset: Neq; hic nudas modo dictiones, uerumetiam multas loquendi phraseis haud oscitanter (ut opinor) enodatas reperies, quæ uel mediocriter doctum lectorem in legendis autoribus remorari ac negotium facessere poterant: id quod non ita rarò re ipsa comperiunt ij, qui libros è Græcia in Romanam coloniam translatos, ad Aristophanis (ut aiunt) lucernam, collatis utriusq; linguæ exemplaribus, expendũt: adeò ut interdum, id quod maximè ad rem attinebat, aut cõniuentibus oculis prorsum omisisse, aut (quod longè perniciosius est) sinistro Apolline diuinantes, pro ueris falsa, ac iuxta Diomedis & Glauci permutationẽ, χρύσεα χαλκείων cõmutasse deprehendãtur. Quo sanè nomine bis malè merentur: partim de autore, cuius scripta turpiter contaminant uerius quàm interpretãtur, partim de ipso lectore, cui pro germanis suposititia, pro libro

*.ij. crucem

crucem obtrudunt. Quo fit ut non parum debeamus ijs, qui pio quodã œstro perciti, pro sua quisq; uirili, utriusq; linguæ notitiam fermè iam conclamatam uelut ab inferis reuocarunt. Nulla enim ratione præsentius huic morbo remedium excogitari potuisset. Hinc enim fit, ut non tanquàm pedarij senatores, citrà delectũ alieno stare iudicio cogamur, uerum ipsi recluso Sileno, quid intus lateat, periculum facere possimus. Quæ res egregiè iamdudũ bonisq; auibus incœpta, ut magis ac magis indies in cõmunẽ reipublicæ literariæ usum, ppagetur, faxit CHRISTVS OPT. MAX. Quod ad nos attinet, nõ deerimus politioribus studijs, tantisper dum spiritus hos regat artus: si modo conatum hunc nostrum literarum candidatis non omnino displicere intellexerimus. Id autem fiet, si quæ candidè damus, boni æquiq; cõsuluerint, Bene Vale

Parisijs apud Sorbonam, Anno à CHRISTO Seruatore nato, tricesimo suprà mille & quingẽtos, Mense Februario,

facilis regula ad menses grecorũ intelligendos: nam cum latinis calendis nõ recte conueniãt sd. satis diuerso modo numerãt.

Numerant grecorũ menses ad lunę cursum. et primus mensis est qui proximus est solsticio æstiuo proinde junij partem aliquã primi mensis licet. et sic ponentes junium in principio ꝗ. reliquos menses optime ordine subijcere poterimus. et hoc ordine in hac tabella ponemus ut ita intelligantur

Ἑκατομβαιών	junius — ab Hecatombis quibus, cruoris etiã dicit.
μεταγειτνιών	julius — á methagitnij Apollinis sacris
βοηδρομιών	augustus — á boedromij sacris
μαιμακτηριών	septẽber — á memacta. Iouis appellatio est
πυανεψιών	october — á pyanis fabis in Apollinis sacris
ἀνθεστηριών	nouẽber — quod campi floribus priuati sũt. ἄνθος. seqõ.
ποσιδεών	december — á neptuni et palladis certamine
γαμηλιών	januarius — a Lunone quę preest nuptijs
ἐλαφηβολιών	februarius ἐλαφηβόλος venator
μουνυχιών	martius. á munichijs dianę sacris
~~θαργηλιών~~	
θαργηλιών	aprilis ꝗ calescit terra γῆ. θέρω. θαργήλια Apollinis sacra sũt.
σκιροφοριών	maius a scirijs umbraculis signant ędificandum esse

mensis diuidit in tres decadas. prima vocat ἰσομένης. 2ª. μεσοῦντος. tertia λήγοντος. trigesimo dies vocat ἑνὶ καὶ νέᾳ. lege macrobium li. 1. c 13 ab illo versu quinciplit cum ergo romani ex hac. cę. quod est in pagina 312. usq; ad illud ubi dicit omnino martius sequeretur quod in eodẽ capite est. pag. 314.

Calendę	1. Νουμηνία
iiij	2. δευτέρα ἰσομένης
iij	3. τρίτη ἰσομένης
pridie	4. τετάρτη ἰσομένης
nonę	5. πέμπτη ἰσομένης
vj	6. ἕκτη ἰσομένης
vij	7. ἑβδόμη ἰσομένης
viij	8. ὀγδόη ἰσομένης
v	9. ἐνάτη ἰσομένης
iiij	10. δεκάτη
iij	11 τετάρτη ἐπὶ δέκα
pridie idus	12. δευτέρα ἐπὶ δεκα
idus	13. τρίτη ἐπὶ δέκα
xvj calendas	14. τετάρτη ἐπὶ δέκα.
xv	15. πέμπτη ἐπὶ δέκα
xvj	16. ἕκτη ἐπὶ δέκα
xvij	17 ἑβδόμη ἐπὶ δέκα
xviij	18 ὀγδόη ἐπὶ δέκα.
xix	19 ἐνάτη ἐπὶ δέκα. καὶ ἐπὶ δεκάτη
xx	20 ἑνάς. Pollux facit τετάρτη
xxi	21 δεκάτη φθίνοντος. ἐπὶ δε καὶ
xxij	22 ἐνάτη φθίνοντος. δευτέρα ἐπὶ δεκ
xxiij	23 ὀγδόη φθίνοντος. γ. ἐπὶ ἑνὶ καὶ
xxiiij	24 ἑβδόμη φθίνοντος. δ. ἐπὶ δυο καὶ
xxv	25 ἕκτη φθίνοντος. ε. ἐπὶ τρία καὶ
xxvj	26 πέμπτη φθίνοντος. 5. ἐπὶ τετρα καὶ
xxvij	27 τετάρτη φθίνοντος. ϛ. ἐπὶ πεντε καὶ
xxviij	28 τρίτη φθίνοντος. η. ἐπὶ εξ καὶ
xxix	29 δευτέρα φθίνοντος. ζ. ἐπὶ εφτα καὶ
pridie cal.	30. ἕνη καὶ νέα. dicitur et πρώτη μετὰ ἑνάδα.

et hoc ordine seruato dicit de inceps. addunt autores post δεκάδα. hoc. ὀκτὼ δεκάτη. si plures ꝗ triginta dies habuerit mensis

FABIVS LIBRO DVODECIMO.

Latina mihi facundia, vt inuentione, dispositione, consilio, cæteris q; huius generis artibus similis græcæ ac prorsus discipula eius uidetur; ita circa rationem eloquēdi uix habere imitationis locum.

Idem ibidem.

Tanto est sermo Græcus Latino iucundior, ut nostri Poetæ quoties dulce carmen esse uoluerunt; illorum id nominibus exornent. His illa potētiora, quòd res plurimæ carent appellationibus, ut eas necesse sit transferre aut circumire, & iam in ijs quæ denominata sunt, summa paupertas in eadem nos frequentissimè reuoluit. At illis non uerborum modò, sed linguarum inter se differentium copia. Quare qui à Latinis exigit illam gratiam sermonis Attici, det mihi in loquendo eandem iucunditatem & parem copiam, quod si negatum est, sententias aptabimus ijs uocibus quas habemus.

ADGRAECARVM LITERARVMCANDIDATVM.

Si rectà cupias adire Musas
Graias, nec dubijs diu implicari
Nodis, dum relegis ligata metris,
Aut queis ore dedit loqui rotundo
Hermes, hunc comitem tibi fidelem
Adsciscas, dabit hic petita, nanq;
Accinctus glaciem tibi secabit.

ΤΟ ΑΛΦΑ

ΜΕΘ' ΕΑΥΤΟΥ.

* Α Leui spiritu in cōpositione priuatoria est particula, ab α (vt apparet) intercisa, vt ἄκλιτος nō uocatus. A Theodoro Gaza li. iij. grammaticæ institutiōis duo excipiūtur, ἄλυσις nimirū & ἄλυς, in quibus α aspiratur, etiā si priuationem notet. Porro quoties adiungitur dictionibus à uocali incipientibus, ferè assumit ν, idq; euphoniæ gratia, ut ἄνανδρος, id est, non uirilis.

Item adiunctionem notat, ut ἄλοχος cōiunx, quasi eiusdem lecti, ἄνοιστις uxor, quasi σύγκοιτος, eiusdem cubilis.

Item multum ἐπιστατικῶς, ut ἐν ἀξύλῳ ὕλῃ dixit Homerus pro πολυξύλῳ, id est multis lignis abundāte, ἀθρῆν attentissime inspicere.

Item ὁμοῦ simul, ut ἀδελφοὶ. id est uterini fratres. ἀδελφὸς enim uterum significat, quasi eiusdem & similis uteri.

Item φαῦλον ut ἄρυθμος, id est histrio indecenter & vitiosè se gerens in rythmis.

Item magnum, ut τὸ ἀχανὲς πέλαγος, id est, uastum & immensum pelagus.

* Item ἴσον, ut ἀτάλαντον, æquiualens, æquale.

* Item abundat aliquando in compositione α eodem spiritu, ut in ἄσαχυς, quod nihil aliud quàm σάχυς significat.

ἃ quæ, aliqua, quæcunq; propria.

ἄ ἄ utinam, ὦ, ualde, & aduer. stuporis.

ἆ ἆ admirandi aduerbium.

ἀὰ utrunq; leui spiritu, aduerbiū exclamandi, adhortādi, terrēdi, aut cōmiserationis. Item multitudo aquarū, teste Hesychio.

ἄαδα. egestas Laconice.

ἀάβακτος. ὁ, ἡ. incolumes.

ἀαγής. ἐς. ὁ, ἡ. infrangibilis, robustus.

ἀαδίζειν. turbare, afficere cōtumelia, egere, conficere fame.

ἀαδής. ές. ὁ, ἡ. iucundus.

ἄαδεν. molestus fuit.

ἀαδίνη. ης. ἡ. succerda, porcinum stercus.

ἀάθικτον. τ. ὁ. incorruptibile, non obnoxium damno.

ἄακτον. τὸ. inuulnerabile, sanum.

ἀάλοιον. τ. τὸ. inordinatum.

ἀανής. ές. ὁ, ἡ. utilis.

ἀανές. τὸ. nondum absolutum.

ἀανθαί μεν. ἡ. τὴν λαχὴ χάρις. Hesychius.

ἄανθα. ας. ἡ. genus inauris.

* ἀάπτωτος. ὁ, ἡ. intāgibilis, vel cui nocere quis nequit. Aliquādo idem quod ἀπρόσιτος, id est

inaccessus. Sic Home. Iliad. α. Iouis irati manus ἀάπτους uocat, quod ijs nemo audeat appropinquare.

ἄας. in crastinum Bœotis, alijs perendie.

ἄασας. uehemēter nocuisti, pro ἄσας, ab ἄω. ita ἀασάμην, nocui, incidi, & ἄασαι, nocuisse, obdormiuisse, esse saturū, intulisse tristitiā.

ἀάσθης. deliquisti, nocuisti.

ἀασίφορθος. ὁ. nocumentum ferens.

ἀάσκει. nocet, corrumpit.

ἀάχετος. ὁ. ἡ. irretentibilis, incontinens, intemperans, inobediens.

ἀασίφρων. ὁ. demens, insanus.

ἄᾶται. læsus est, ab ἄω, ualde lædit.

ἄατος. ὁ. ἡ. ὁ. ἀάτος. insatiabilis, innocuus, quasi ἄνευ ἄτης, id est, sine nocumento, facilis.

ἀάτυλος. ὁ. innocuus.

Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

ἀβαγής. ὁ. ἡ. tenuis.

ἄβα. rota, clamor.

ἄβαγγα. τὰ. rosæ Macedonibus.

ἀβάθματα τὰ. bellariorum genus.

ἄβαι. αἱ. urbis nomen, de qua multa Steph.

ἄβαλος. ὁ, ἡ. taciturnus. βαίζειν enim loqui est Suid.

ἀβαλής. ές. ὁ. tenuis, minutus.

ἀβακή, μων. ονος. ὁ. indisertus, imprudens, stultus.

ἀβάκης, ος. ὁ, ἡ. carens uoce, taciturnus.

* ἄβαξ. ακος. ὁ. ἐφ' οὗ τὰ πράγματα ἥδη ἱστᾶσι (inqt Hāmonius) id est, in quo res deponunt, quēadmodum est coquorū tabula, in qua receptacula eduliorum, aliaq; id genus exponuntur. Item instrumentū in quo mathematici lineas, numeros, & figuras dedicunt. Veteres Pythagoricam appellabant mensam. Item tabula quadrata quæ supponitur crassiusculæ summitati colūnæ. Latini à genitiuo græco nominatiuū formantes, abacum uocant.

ἀβαπτίστως. quiete.

* ἀβάκιον. τ. τὸ abaculus ἐφ' οὗ ψηφίζουσι, inqt Hamo. id est, in quo cōputāt. Pli. li. xxxvi. ca. xxvi. calculos (qbus veteres in dispūctione, & numerorū supputatione vtebātur,) abaculos à quibusdam vocari tradit.

ἀβάκησαν. ignorarunt, stultè sentierunt.

ἀβάκτητον. τ. τὸ. minime inuidiosum.

ἀβαλαῖα. ας. ἡ. scriptura, confessio.

ἀβάλε. utinam.

ἀβάμη. ης. ἡ. inutile, debile, languidum.

ἄβαπτος. τ. ὁ. liberrimus in loquendo.

ἀβάπτιστον. τὸ, terebella, medicorū instrumētū.

ἀβάπτιστος. τ. ὁ. qui mergi nequit, vt suber.

ἀβαρής. ές. ὁ. intelligētia carēs, sine onere, minime grauis. Lucia. in Scaphidio. οὕτω ἄμεινον ἀβαρῆ εἶναι, ὥστε ἐμβαίνε. id est, sic satius, ut sine pondere sis, itaq; inscende.

ἄβαρις. ιος. ἡ. Epirotes, continentis habitator, καὶ μὴ ἔχων βάρη.

ἀβαριάσην. ἡ. effœminatam.

ἀβαρλίζει. terret, plaudit.

ἀβαρνίς. ίδος. ἡ. ciuitas Lampsaci.

ἀβάρει. geme, plora, clama.
ἀβαρτοί. ῶν. οἱ. uolatiles.
ἄβαρτος. ον. ὁ. insatiabilis, valde edax.
ἀβαρτία. ας. ἡ. insatiabilitas.
ἀβάς. bardus, sacer morbus Tarentinis.
ἀβιοάυτως. portatu difficile. aduerb.
ἀβασάνιστος. ον. ὁ. inuulnerabilis, inexploratus, non probatus.
ἀβάσκανος. ον. ὁ. qui sine mēdacio & inuidia est.
ἀβάσκανα. absque nocumento.
ἀβάσκαντος. ον. ὁ. ἡ. inuidia uacuus.
ἄβατον. inaccessum, non violentum, infinitū.
ἄβατων. immotum, inaccessum.
ἄβατος. ον. ὁ. ἡ. inaccessibilis, irremeabilis, expers intelligētiæ. hinc ἄβατον ædificium erectū à Rhodijs ad protegendum Artemisiæ
* trophæum, quod religione impediti, diruere non poterant. Hoc item nomine dicta est insula quædam in Aegypto, quod ad illam propter limi & papyrorum copiam difficillimus esset aditus. Herodia. in Commodo. διὰ ταχείας καὶ ἀβάτου ὁδοιπορίας, κατ' ὀλίγους εἰς τὴν Ἰταλίαν παραδύντα. id est, per auia quædam compēdia (ut reddidit Politianus.) aut auia itinera, vt Sallust. in Iug. Ipse cū delectis militibus Metellū sequtur nocturnis & auijs itineribus. Cōpositū est ab α priuatoria particula, & βαίνω.
ἄβαφος. ον. ὁ. ἡ. non tinctus. ab α quod priuat, & βάπτω.
ἄβδαλον, ἀνάβδαλον.
ἄβδελλον. ον. τὸ. humile, abiectum.
ἀβδελύκτα. ων. τὰ. non contaminantia, quæ non abominamur.
ἄβδις. scutica, Hipponacti flagellum.
ἄβδηλα. ων. τὰ. ἄβατα.
ἀβέβαιος. ον. ὁ. ἡ. instabilis.
ἀβέβηλα. τὰ. regiones quæ non sunt peruiæ,
* sancta, sacra. Sic item uocabantur sacra quædam, quæ neq; contrectare neq; adire fas erat, quibus opponuntur βέβηλα. ut tradit Hammonius.
ἀβέβηλον. ον. τὸ. mundum.
ἄβεις. trabes.
ἀβήλιος. ον. ὁ. sol Cretensibus.
ἀβήλει. circundat, coronat.
ἄβελλον. ον. τὸ. humile.
ἀβελτηρία. ἡ. stoliditas, amentia, ruditas, absurditas, insipientia.
ἀβέλτερος. ον. ὁ. abiectus, aspernandus, ignarus,
* qui quod melius est non agnoscit. stupidus, non astutus, ignauus, stultus vertitur à Gaz. in Caton. Ciceronis.
ἀβελτεροπόκυξ. ὁ. inanis, idē est quod ἀβέλτερος.
ἀβέρβηλος. ον. ὁ. multum laboriosus, odiosus, magnus, grauis, uanus, ingratus.
* ἀβίρται. οἱ. lora latiora, quæ terga equi ingalis excurrunt sub alis eius subcincta, quæ sexaginta libras excedere prohibētur in tract. de cursu publico. Sic dictæ ἐν τῷ ἀπεστρέφθαι. id est, ex eo quod auersæ sint. Vide Budæum in postremis annotationibus.
ἀβυδόνα. ἡ. ἀνάβυδα. Iusciniam.

ἀβύλτομα. τὸν. memorem.
ἀβύρει. cantat.
ἀβύκα. τὰ. inuiolabilia.
ἀβυσσος. ον. ὁ. ἡ. stultus, impudens, expers ingenij, improbus.
ἀβύσσει. animaduertit.
ἀβυτόχομαι. ornor, delicior.
ἀβύκα. τὰ. urbs Phœniciæ.
ἄβιν. νος. abies aut picea.
ἀβιόλη. ης. ἡ. semen, simile.
ἄβιοι. οι. inermes, minime uiolenti.
* ἄβιος. ον. ὁ. ἡ. qui non habet quod edat, ὃ μὴ βίος τοῦ ἐστι. id est, inops. Item qui arcu non utitur. Nam βιὸς arcum notat. Item qui nullam vitæ suæ curam habet, apud Demosthe. Item qui non est iniurius, quique legibus vtitur & politia. Homerus Thraces ex uitæ modo ἀβίους uocat, ut qui à uita sequestrati possint videri, propterea quod omnino à muliebri cōgressu abstineant, qui hominum status sit quodāmodo diminutus ac semiplenus. In his α priuat. Ab Antiphone ἄβιος dicitur qui multum possidet uictus, id est diues. Item uiuax, longæ vitæ. In his α auget, uelut Homerus ἄξυλον regionē uocat, pro eo quod est πολύξυλον. Ex Cœlio.
ἀβίωτον. τὸ. κακόν. prauum, molestum, triste, iniucundum.
ἀβίωτος. ον. ὁ. ἡ. doloroso. malus, iniucūdus, nō uiuendus.
* ἀβλαβεία. ας. ἡ. incolumitas, innocentia. Cicero lib. iij. Tus. quæst. Innocētia (inquit) apud Græcos usitatum nomen non habet, sed habere potest ἀβλαβείαν. Nā est innocentia talis affectus animi, quæ noceat nemini, Sic dicta ab α priuādi particula, & βλάπτω noceo, unde βλαβὴ damnum, id quod & Cicero innuit.
ἀβλαβής, ἐς. ὁ. ἡ. innocuus, incolumis.
ἀβλαβῶς. suauiter.
ἄβλαξ. ακος. ὁ. clarus.
ἄβλας. stupidus, ignorans.
ἄβλαυτος nudus pedes.
ἀβλεμές. τὸ. infirmum, debile, imbecillum.
ἀβλεμής. ἐς. ὁ. ἡ. ἄκλμος, pusillanimus, iniucundus, abiectus.
ἀβλεμώς. ἀφροντίστως. remissè, oscitanter, ignauiter.
ἀβλεμῶς. incuriosè.
ἀβλέπημα. τὸ. delictum, peccatum.
ἀβλεπῶ. delinquo, pecco.
ἀβλεπής. ἐς. ὁ. ἡ. despectus, intrepidus, malus.
ἀβλεπές. τὸ, φαῦλον, uile, nihili.
ἀβλεπῆ. τὸν. ἀβλεποῦντα.
ἀβλεψία. ας. ἡ. cæcitas, inconsiderantia. Ab α & βλέπω.
ἀβλιρά. ᾶς. ἡ. habena.
ἄβλης. ῆτος ὁ. non missus, noui teli epith.
ἄβλης. ος. ὁ. ἡ. καὶ
ἄβλητος. ον. ὁ. inuulneratus, extra tela, nuper factus, nondum aliquo missus.
ἀβλήτηρες. οἱ. testes.

ἀβλόει.

ἀβλόει, sacrifica, impera, Macedon.
ἀβλήχμων. ονος. ὁ. obtusus.
ἀβλιχρός. οῦ. ὁ. robustus, imbecillis, obtusus, ἀ βλιχρὸς, addita littera, sicut ἄσαχυς, pro σάχυς.
ἀβλωβρίδιον. ον. τὸ. uenenum quo fœtus extinguitur, abortus.
ἀβοήθητος. ον. ὁ. ἡ. auxilio carens.
ἀβοαί. ῶν. precationes.
ἀβοιτί. aduerbium faciliter, citraq; auxiliū.
ἀβολῶν. intelligere.
ἀβολῆσαι. obuiasse.
ἄβολος. ον. flumen Siciliæ.
ἀβολήτωρ. ορος. ὁ. καὶ
ἄβολος. pullus qui nondum dentes amisit ætatis indices, qui à Xenophonte γνώμονες ap-
* pellantur.
ἀβοριγῖνες. οἱ. Aborigenes.
ἀβουλεί. inconsulto, imprudenter.
ἀβουλέω. non consulto, nolo.
ἀβουλής. audiui.
ἀβούλητον. τὸ. fortuitum, & quod citrà nostrum consilium fit.
ἀβούλητος. inuitus.
ἀβουλία. ας. ἡ. temeritas, stoliditas, malum cōsilium, ineptitudo consilij.
ἀβουλίτος. nomen proprium.
ἄβουλος. ον. ὁ. ἡ. consilio carens, inconsultus.
ἀβούλως. stultè, indoctè, insipienter, temerè inconsultò.
ἀβουσολέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumultuor.
ἄβρα. ας. ἡ. ancilla adolescentior, domestica, mollis, deliciosa.
ἀβραδούλη. ης. ἡ. pellex, authore Hesychio.
ἀβράκησαν. sonuerunt.
ἄβραχεν. sonuit.
ἀβρεμής. ἐς. ὁ. ἡ. despectus.
ἀβρίζομαι. delicior, ornor.
ἀβρικέστερον. uerius.
ἀβρικτός. οῦ. ὁ. surdaster.
ἀβρινά. τὰ. mundata.
ἀβρόβιος. ον. ἡ. καὶ
ἀβροδίαιτος. ὁ. ἡ. mollis, delicatè & molliter uiuens, delicatus in cibo. Polit. in Herodia.
* τὸ ἀβροδίαιτον. uertit mollissimam uitam Ab ἄβρος & δίαιτα.
ἀβροδιαιτία. ἡ. uita delicatior.
ἀβρομία. ας. ἡ. tenebræ.
* ἄβρομος. ον. ὁ. obstreperus, declamās. Ab α quod hic auget, & βρόμος quod significat βροντὴν τοῦ πυρός, id est strepitum ignis. Metaphoricè pro tumultuosus.
ἀβρόμιος. ἡ. citra uinū, hoc est, ἄοινος, ut in epigrammate.
ἄβρος. ον. ὁ. populus iuxta sinum Adriaticum.
ἀβρός. οῦ. ὁ. mollis, delicatus, pulcher, apud He
* rodotum, imbecillis. Gaza hæc uerba in Catone Ciceronis, quid potest esse tum fructu lætius, tum aspectu iucundius, ita reddidit καὶ τίνος ἄν, ἢ εὐκαρπίᾳ τοῦδε ἀβρότερον ἢ εὐμορφίᾳ πιστοτέρου γένοιτο;
* ἀβρόταονον. ον. τὸ. herbæ nomen, calidæ virtutis,

de qua vide plura apud Gale. de simplici medic. & Dios.
* ἀβροτόνιον. nomen mulieris, ab ἀβρὸν τὸ ῥυφρὸν, quod glabrum siue delicatum significat, amplexibus apta. Lucia. in dialogis meretricum meminit, uerum non ἀβροτόνιον, sed ἀβρότονον legitur in exemplaribus. ὅς τοίαι μὴν ἀβρότονον εἴχες, μετὰ ταῦτα δὲ ἠράσθη ἐμοῦ. Sūt verba Glyceræ meretricis ad Thaidem.
ἀβροσύνη. ης. ἡ. speciositas, alacritas, deliciæ.
ἀβροσαγής. ὁς. ὁ. ἡ. crapula diffluens.
ἀβροτάω. μ. σω. π. κα. erro (ἀ priue eo modo, quo
* homo ab homine aberrat in uia alius alio diuertēs. Nam βροτὸς hominem significat) pecco, priuor, destituor, quasi τοῦ βροτοῦ ἀστυχῶ.
ἀβρόταξις ιος. ἡ. peccatum, error.
ἀβρότη. ης. ἡ. nox. ἀπὸ τὸ ἐστρῶθαι βροτῶν.
ἀβρότης. ητος. ἡ. mollicies, deliciæ.
ἀβροτῆσαι. noctu occurrisse.
ἀβροτήνη. ης. ἡ. peccatrix.
ἄβροχος. ον. ὁ. inhumanus.
ἀβροχία. ας. ἡ. ficcitas.
ἀβροχίτων. ον. ὁ. molliter uestitus, splendidus.
ἀβρύνομαι. μ. οῦμαι. delicior, glorior, in uenerationesum.
* ἄβρωμος. grauiter olēs, fœtidus. Nā βρωμᾶσθαι de leonibus, hircis, atque id genus alijs animantibus grauiter olentibus dicitur. & α hic auget.
ἀβρῶς. aduerb. splendidè, floridè.
ἄβρωτος. ον. ὁ. ἡ. non idoneus ad edendum, indemnis, impunis.
* ἀβσύνθιον. ου. τὸ. absynthion. Theod. tamen perscribit in fine.
ἀβυρδάκη. ης. ἡ. genus edulij barbarici ex porro, cardamo, mali punici granis confectum.
ἀβυρδοκοπροί. οἱ. qui eiusmodi esculenta parant.
ἄβυσσος. ον. ὁ. ἡ. aqua quæ finem non habet. Est & nomen lacus, & Proserpinæ sacellum
* D. August. nō solum de aqua, sed de quauis etiā humida natura dici, autor est. Adiectiue, profundus, in immensum patens. Aristoph. Ra. εὐθὺς γὰρ εἰς λίμνην ἥξεις μεγάλην πάνυ ἄβυσσον. id est, statim ad paludē venies magnam, ualde profundam.
ἄβυδος. ον. ἡ. Abydus, ciuitas Asiæ, à Milesijs condita.
ἀβυδός. οῦ. ὁ. profundus.
* ἀβυδήνα. τὰ. futilia ac nullo prorsus digna precio. Sumptum à moribus Abydenorum, qui vt molles, male audiebant. Ab ijsdem
* ἀβυδοκόμας inuenio sycophantas dici, uelut in eo κομῶντες, id est, efferentes se, Cœlius.
ἄβωτος. ον. ὁ. iniucundus.

A META TOY Γ.

ἀγάπτης. ου. ὁ. sua sponte subiectus, adducens.
ἀγαγάμδυοι. οἱ. admirantes, ab ἀγάζω. admiror.

ἀγαστῶρτης.ου.ὁ.circulator.
ἀγάζομαι.κοῦ,
ἀγάζω.cogo, grauiter fero, veneror, noceo, impleo, laboro, tristor, admiror, obsecro. genitiuo iungitur.
ἀγάθαρχος.nomen proprium pictoris.
ἀγαθῇ τύχῃ.quod bene uertat.
ἀγάθεια.ας.ἡ.ciuitas Phocidis.
* ἀγαθιωρῶν, considerare, inspectare, velut ij qui rem diu non uisam inspiciunt. Eras.
* ἀγαθίς.ίδος.ἡ.globus ex filis coactus, Latini glomum nel glomerem appellant. hinc ἀγαθῶν ἀγαθίδες paroemia de opibus affatim affluentibus.
ἀγαθιζομένη.ης.ἡ.bona dicens.
ἀγαθοδαιμονισαί.ὁι pauca desiderantes.
ἀγαθοεργῶν.bene agere seu operari.
ἀγαθιργός.οῦ.ὁ.potior ob virtutem.
ἀγαθοθέλεια.ας.ἡ.rerum bonarum electio.
* ἀγαθοπροιῶ.τὰ benefacta.
ἀγαθοπρίία.ας.ἡ.meritum.
ἀγαθός.οῦ.ὁ.bonus, probus, honestus, præstans
* virtutibus præditus. Pro strennuo & bellicoso sæpe apud Homerum, ut Iliad.ij. μή δ' ὅλως ἀγαθόσπειρ ἰὼν θεοείκελ' ἀχιλλεῦ, μλίπτε νόω. τὸ ἀγαθὸν uel τ' ἀγαθὸν præposito articulo, Aristoteles uocat summũ illud & unicum bonum. Ἀγαθὸν ἀπάχειν pro εὖ πάχειν, id est, commodo affici ab aliquo. Lysias. Τίς οὖν ἐλπὶς ὑπὲρ τούτου τι ἀγαθὸν πείσεσθαι.
ἀγαθοσύνη.ης.ἡ.κοῦ,
ἀγαθότης.ητος.ἡ.bonitas, opponitur πονηρία.
ἀγαθοῦ δαίμονος poculum, quod post mensam afferebatur puri uini apud Athen̄.
ἀγαθύνω.μ.ωῶ. bene seu benigne facio. neutrum absolutum.
ἀγάθυρσοι.ὁι. Agathyrsi populi Scythię.
ἀγαλακτοσύνη.ἡ.cognatio, collactatio.
ἀγαίομαι.admiror, inuideo. irascor.
ἀγαίων.sol.
ἀγακλεής.ίος.ἡ.ἡ.κοῦ,
ἀγακλυτός.οῦ.ὁ.ualde inclytus & celebris.
ἀγαλακτία.ας.ἡ.defectus lactis.
ἀγάλακτες.ων.ὁι.collactanei, fratres, cognati, utimur & singulari ἀγάλαξ.
ἀγάλαστος.ὁ.ἡ.intemperans, ἀκόλαστος.
ἀγάλλω.præparat, facit, exornat.
ἁγαλητόν.οῦ.ὄ.quo quis sanctificatur.
ἀγαλλιάζω.conuicior, rixor.
ἀγαλλίασις.ιος.ἡ.exultatio.
ἀγαλλιάω.μ.σω.τα.κα.exulto. actiuum.
ἀγάλλιος.ὁ.ἡ.conuiciator.
ἀγαλλιῶμαι, τὸ χαίρω.gaudeo.
ἀγαλμαποφορούμενος.ὁ.statuas, aut harum signa ferens.
* ἀγάλλομαι.id est σεμνύνομαι, χαίρω, μέγα φρονῶ.iacto, glorior, exulto, mihi placeo. Exempla autorum quære apud Budæum in cõment. linguæ græcæ.
ἀγάλλω.facio, paro, delicior.
* ἀγάλλω, τιμῶ.orno, illustro, insignio. Exempla sunt in comment. Bud.

ἄγαλμα.ατος.τὸ.statua, imago, simulachrum, larua, res afferens gaudium, deorum monumentum.
ἀγαλμάτιον.ου.τὸ.parua statua.
ἀγαλματοποιός.οῦ.ὁ.statuarius.
ἀγαλματοφορέω.orno.
ἀγαλματοφορῆσθαι τὸ καλλωπίζεσθ. ornari, illustrari.
ἀγαλματοφόρος.ου.ὁ.illustris, lætus.
ἀγαλμάτιον.ἀσθενὲς.infirmum, imbecille.
ἀγαλμός.οῦ.ὁ.conuicium.
ἀγαλόμενος.splendidus, ueneratus.
ἄγαμαι. μ. ἀγάσομαι. ἀόρ. α, ἠγάσθην. ἀόρ. β. ἠγασάμην. admiror, probo. φθονέω, genitiuo uel accu-
* satiuo iungitur. Xenoph. in Sympos. σοῦ πολλὰ ἄγαμαι, id est, te plurimum admiror. Idem. ἀεὶ μὲν γὰρ ἔγωγε σὴν ἀγάμην σὴν φύσιν. id est, Semper equidem tuam admirabar naturam. Copiosius in cõmenta. Bud. Format tempora sua ab ἀγάζω.
ἀγαμένως aduerbium. admirabiliter, amicè.
ἀγαμία ἀλίκη, cœlibatus pœna apud Lacedæmonios.
ἀγαμός.vrbs circa Heracleam Ponticam, unde ἀγάμιος ciuis illius urbis.
ἀγάμητος.κοῦ,
* ἄγαμος.ὁ.ἡ.expers matrimonij, cœlebs. Dicitur tam de fœmina cui non est maritus, quàm de uiro, cui nõ est uxor. Ab α quod priuat, & γάμος.
ἄγαν.nimis, ualde.
ἀγανακτέω.indignor, stomachor, conqueror, moleste fero. Pro gemo aliquoties apud Platonem legitur.
ἀγανάκτησις.ιος.ἡ.querela, indignatio.
* ἀγάνη.ης.ἡ. Nymphæ nomen, à nimio splendore deductum, nimirum ab α quod subinde incrementum significat, & γανάω.
ἀγανίππη.ης.ἡ.nomen fontis in Bœotia Musis dicati. Vnde & ἀγανίππιδες à poetis vocantur, ab ἀγὰν & ἵππος.
ἀγανὴς.ίος.ὁ.ἡ.dulcis.
ἀγάνιφος.ου.ὁ.ualde niualis.
ἀγάνομαι. negocior, utor, exerceo, indignor.
ἄγανον.ου.τὸ.lignum fractum.
ἀγανὸς.οῦ.ὁ.pulcher, bonus, hilaris.
ἀγανοφροσύνη.ης.ἡ. placiditas, comitas, hilaritas.
ἀγανόφρων.ονος.ὁ.ἡ. mitis, bonus, honesta sapiens, valde prudens, animo parum placido.
ἀγανῶπις.ιδος.ἡ.placido aspectu.
ἀγαπάζομαι.ἀγαπάω, amplector, id est, probo.
* ἀγαπάω. μ. ήσω. π. ηκα. diligo cum accusatiuo. Matth. xxij. ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου. id est, Diliges dominum deum tuum. Soleo quemadmodum φιλέω. Item boni consulo, contentus sum, acquiesco alicui rei, quemadmodum στέργω. Iungitur datiuo, ut ἀγαπῶ τοῖς δεδικαιωμένοις, contentus sum siue acquiesco arbitrorum sententia.

Item

* Item cum accusatiuo atticè, ut ἀγαπῶ τὸν κρίσιν, id est iudicio, contentus sum, nolo prouocare ad superiorem iudicem, τὴν ἐλευθερίαν ἀγαπᾶν pro, acquiescere in libertate apud Isocra. Effertur & sine casu. Herodia. li. iiij. ἀγαπῶντες τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ τὰ χρήματα ἀναιμωτὶ ἀπελαβόν, id est, contentúsque recipere citrà vllum cruorem captiuos. Lucia. in Necyomantia, ἐπῳδὴν γὰρ, ὦ ἑταῖρε, ὁ Αἰακὸς ἀπεμέλπετο ἐκάστῳ τὸν τόπον (δεδόσθαι δὲ τὸ μέγιστον ὂν πολὺν ποδὸς,) ἀνάγκη ἀγαπῶντα καταβῆναι, πρὸς τὸ μέτριον συναλμένον. id est, Nam ubi Aeacus ô amice vnicuique locum dimensus est (dat autem, cui plurimum, non amplius pedem) necesse est eo iacere contentum, sese ad loci modum contrahere. Item ἀγαπᾶν pro ἱκανὸν εἶναι satis esse. Lucianus in Nigrino, de diuitum superbia loquens, τὸ δὲ καινότατον, τοὺς ἐγγυᾶν χάνον]ας ἀλλοτρίᾳ φωνῇ προσαγορεύουσι, ἀγαπᾶν ἀξιοῦν]τες, ὅτι μόνον αὐ]τοὺς προσέβλεψαν, id est, atque quod est omnium absurdissimum, obuios aliena salutant voce, satis esse rati, quod illos duntaxat aspexerint. Sic ἀγαπη]τὸν ἀντὶ τοῦ ἱκανόν. Herodia. in uita Alexãd. ἐξεῶς γὰρ αὐ]τοῖς τὰ σώματα, οὐ μάχης, ἀγάπητον ἦν. id est, satis erat, nulla ędita pugna, corpora sibi incolumia seruare. Polit. in Herodia. ἀγαπήσας vertit lętus οἷς πιστεύσας ὁ Αλβῖνος, ἢ τιμὴν ὑποδεξάμενος ἀσπαστῶς, ἀγαπήσας ἄνευ μάχης καὶ κινδύνου, λαβὼν ταῦτα, ὧν ἀρίετο, quibus creditis Albinus, honorẽ libẽter suscepit, lætus citrà pugnam, aut discrimen vllum, compotem se voti factum.
* ἀγάπη.ης.ἡ.charitas. Interpres noui testam. ferè dilectionẽ vertit, sed Valla in Io. cap. ij. ait se nescire, an ea dictione vsi sint ueteres. Certè Tertullianus in lib. aduersus gentes dilectionem vertit. Item conuiuia quæ pauperibus refocillandis exhibebantur à Christianis, eo vocabantur nomine. Copiosius Eras. in Anno, in epist. Iudæ apostoli.
ἀγαπήνωρ.ῥος.ὁ.ἡ.amans uiros.
ἀγάπησις.ιος.ἡ.κοῦ,
ἀγαπησμὸς.οῦ.ὁ.dilectio, hilaritas.
* ἀγαπητὸς.οῦ.ὁ. dilectus nominaliter, quasi dicas amicus. Interpres noui test. plerũque charissimus uertere solet. & omnino plus quiddã significat quàm dilectus. D. Hieronymus in epist. Paul. ad Philemõnem, annotat magis sonare diligibilem, quàm dilectũ, atq; in re ipsa hoc interesse, quod ἠγαπημένος, id est, dilectus esse possit qui non sit ἀγαπητὸς, id est, dignus qui diligatur, uelut quum inimicos ex præscripto Christi diligimus, sunt quidem nobis ἠγαπημένοι, id est, dilecti, at non ἀγαπητοί. Item unigenitus iuxta Hesychium. Eras.
* ἀγαπητῶς.satis, sufficienter, contente, si ita loqui licet.
ἀγαποσύνη.ης.ἡ.dilectio.
ἀγαπηρέως.libenter, prompte.

ἀγαρικὸν.herba quædam medica.
* ἀγαρηνοὶ.οἱ. populi, quos Sarracęnos vocant.
ἀγαρρέδάπτω.corrumpo.
ἀγαρρέύω.expecto.
ἀγάρρητος.ὁ.ἡ.ingratus.
ἀγάρρις.ιος.ἡ. collectio, multitudo congregata.
ἀγαρικὸν.τὸ.agaricum radix.
ἀγάρρόος.ὁ.ἡ.ualde fluens, celeriter fluẽs, citifluus.
ἄγασαι.admirari,
ἀγάσαι, inuidere.
ἀγάσει. uehementer percutit. inde ἀγασὰ, quæ quis percusserit.
ἀγάστος.ὁ.ὁ.inclytus, celebris.
ἀγάσματα.simulacra.
ἀγασίς.inuidia, sphæra.
ἀγασάμεθα. admiramur, percutimus, inuidemus.
ἀγαστὴς.οῦ.ὁ.inuidus.
ἀγάστονος.ὁ.ἡ.ualde suspirans.
ἀγάστορες.ων.οἱ.fratres gemini, uterini.
* ἀγαστὸς.οῦ. ὁ. delectabilis, admirabilis, gratus, ab ἀγάζω.
ἀγαυὸς.ὁ.ἡ.spendidus, clarus, magnus, admirabilis.
ἀγαυρίαμα.τὸ.existimatio.
* ἀγάφθεγκτος.ὁ.ὁ.ἡ.uocalis.
ἀγαυρὸς.οῦ.ὁ contumax.
* ἀγγαρεύω.μ.ευσω.π.ευκα. adigo, compello, cogo. Suidas indicat vocem esse Persicã, quod apud illos regij nuncij ἄγγαροι dicerentur. Vnde & qui literas inuicem tradũt perferẽdas (nã certis itinerũ spacijs mutabantur) ἄγγαροι dicũtur, quos eosdẽ ἀστάνδας appellãt. Velocius ire credebãtur nũcij huiusmodi, quàm sit gruũ uolatus. Deinde translata uox est ad quosuis, qui seruorũ aut iumentorum ritu baiulant onera, id est ἀχθοφόροι. hinc etiam mulæ ἄγγαροι vocantur. Item quos recusantes cogimus, vt nobis sint itineris duces ἄγγαρους rectè quis dixerit. Hæc partim ex ãnot. Eras. i Matth. cap. xxvij. partim ex Cœlij Rhodogini lectionum antiquarum lib. x. cap. viij.
* ἀγγαρεία.ας.ἡ.coactio, inuoluntaria necessitas, quod uiolenter iniungitur, seruitus.
* ἄγγαρα.τὰ.dicuntur ipsi σκηνοί, hoc est mãsiones ac diuersoria, in quæ ἄγγαροι, hoc est tabellarij, peracto diei penso, diuertunt, ut Cœlius annotauit.
ἄγγαρος.ὁ.ὁ.seruus, baiulus, Persarum lingua regius nuncius, qui & ἀστάνδας.
ἀγγαρὸν δρόμημα, cursus perniciissimus equitum, ut scribit Herodotus in octauo. Vnde nomen angariæ & parangariæ in libris iuris lectitatum manauit. Est nomen Persicum. Nostrates postas, quasi positos collocatosque certis in locis, & semper in procinctu excubantes, appellant. Hæc ex postremis annot. Bud. Vide item Cœliũ lib. x. cap. viij. lectionũ antiquarum.
ἀγγαροφορῶν.onera gestare, permutatiõe ac uia.iij. cissitudine

ciſſitudine quadam,ut Orion ſcribit.
ἀγγείδιον.ν.ὸ.uaſculum.
ἀγχιαβρέχω.μ.σω.π.κα.cogo,expecto.
* ἀγγεῖον.ν.ὸ.uas,uaſis,cõceptaculũ vertit Gell. lib.viij,cap.x.poculum.
ἄγγος.εος.ὸ.uas in quo recipitur lac.
ἀγγελίας.ν.ὁ.nuncius.
ἀγγελιοφόρος.ν.ὁ.nuncius,nuncia perferens,lętus,internuncius.
* ἄγγελος.ν.ὁ.nũcius,πᾶς ὅ ἀγγέλλει τὰ ἐξωθεν,id eſt omnis qui externa nũciat,cui opponitur
* ἐξάγγελος teſte Hammonio.Lucianus pro actore uſurpat in Nigrino. ὀνομὴν ἀγγέλου τὰ ἀλλὰ βαγιοῦ διαφέρων.
* ἀγγῶνες.tela magnitudinis mediæ.
ἀγγείζω.irrito.
ἀγγέλλω,μ.ελῶ π.κα.nuncio.actiuum.
ἀγγύλη.ης.ἡ.lorum in modũ catenæ intortũ.
ἄγε.age,ſit,duc,aduerbium.
ἄγειν ἐις μέσον.in medium proferre.
ἀγείρομαι.egredior,conuicijs obruor.
ἀγείρω.μ.ερῶ.π.κα.cõgrego,colligo.actiuum.
ἀγείτης.ν.ἡ.iniurius.
ἀγελαδόν.gregatim.
ἀγελαίαν.libertatem,paſtam.
ἄγελαιος.ὁ.antepenul.acuta,indoctus,rudis,
ἀγελαῖος.ὁ.idiota,gregarius,abiectus.
ἀγελαῖοι.ὁι.uiles piſciculi,& abiecti lapilli.
ἀγελαῖον.τὸ.gregale.
ἀγελαιών ῶνος.ὁ.locus ubi paſcuntur armenta.
ἀγελάρχης.ὁ.qui gregi aut armento præeſt.
ἀγέλαστος.ν.ὁ.irriſibilis,nõ ridẽs,ſine riſu,mœſtus, moroſus. Hoc nomine vocatus eſt
* Craſſus,quem ſemel duntaxat in vita riſiſſe ſcribit Lucilius.
ἀγεληδόν.gregatim.
ἀγεληφί.ex grege.
ἀγελήτης.ὁ.ἡ.gregarius,ut ἀγελήτης βοῦς.
ἀγελαστί.aduerb.citra riſum.
ἀγέλεια.prædatrix,Mineruæ epitheton, ab ἄγω,& λεία.
ἀγέλη.ης.ἡ.armentum, grex, hinc ἀγεληδόν κ.τ.λ.
* ἀγελιδῶς,armẽtatim. ἀγέλαι item puerorũ conuentus erant apud Cretenſes.
* ἀγενεαλόγητος.ν.ἡ.ὁ.cuius genealogia referri nõ poſſit,aut certè hactenus non ſit reddita.
ἀγένεθλος.ν.ὁ.ἡ.abortiuus.
ἀγένεια.ἡ.ignobilitas.
ἀγένειος.ν.ὁ.imberbis.
ἀγενής.ſine prole.
ἀγενία.ἡ.timiditas,imbecillitas.
ἀγεννησία.ας.ἡ.generandi impotentia.
ἀγεννής.ἔος.ὁ.ἡ. degener, infirmus, abiectus, ignauus.
ἀγένητος.ου.ἡ.ἡ. ingenitus, obſcurus natalibus.
ἀγενῶς.aduerbium, imbecilliter, parum uiriliter.
ἀγέρας.ὁ.ἡ.præmio carens, inhonoratus.
ἀγερέθω.congrego.actiuum.
ἄγερθεν.ſimul congregauit.
ἀγερμός.ὁ.congregatio.
ἀγέροστος.ν.ὁ.rarus.

ἀγεροπός.ὁ.raro ueniens,aut raro uiſus.
ἀγεροπιβιλις.ὁ.βότης.
ἀγεράσκω.neglexit.
ἀγέρωχος.ν.ὁ.ſuperbus, ſtrennuus,valde honoratus.
ἀγεροχία.ἡ.ſuperbia.
ἀγεσήμων.ονος.ἡ.tenuis uia,
* ἀγεσίλαος.ου.ὁ. cognomen Plutonis.Callimachus.φοι[ῶσι μελάσω ἀγεσιλάω. hoc eſt,ad magnum tendunt Ageſilaum,quem locum exponentes grammatici, & Methodius imprimis, ἐίρητ[ο δὲ (inquiunt) τὸ ἄγειν τοὺς λαοὺς: ἄρχει γὰρ τῶν θανά[των. ſic nuncupatus eſt,quod populos ducat.Eſt enim mortuorum imperator.Plura apud Cœlium lect.antiq.li.vi.cap.xviij.
ἀγεσίφρων.ſupercilia erigens.
ἄγεσα.bellica machina.
ἀγετοί.κω, ἄγητοι.admirabiles.
ἄγευστος.ν.ἰειunus.
* ἀγεωμέτρη[τος.ου.ὁ. geometriæ imperitus & ignarus.
ἀγεώργη[τος.ν.ὁ.ἡ.incultus.
ἄγη. terror, immundities, æmulatio apud Tragicos,honor,ueneratio.
ἀγηλάζω.ſaluo.
ἀγήλαι. in ueneratione habuiſſe,ſacraſſe, ornaſſe,egiſſe ad armentum.
ἀγηλα[τέω.perſequor, abigo, fugo,uel(ut alij) alapis percutio.
ἀγηλατεῖ.ὁι.fulmina.
ἀγελατέω.expello ſcelus.
ἀγηλόμδυαι.gaudentes.
ἄγημα.τος.τὸ. ſtupor, agmen, uehementia,
* Arrianus ſcribit alam equitum fuiſſe,quę dicebatur ἄγημα,qq & de peditibus ἄγημα dici idem teſtatur Arrianus.
ἄγηται.adhuc trahit.
ἀγηνορία.ας.ἡ.uirilitas,ſuperbia.
ἀγήνωρ.ορος.ὁ.ſuperbus,contumax,ſtrennuus, ferus,uirilis,Agenor.
* ἀγήοχα,ἤνεγκα.tuli,attice pro ἦχα.ab ἄγω.
ἀγήρατος.ν.ὁ.ἡ.κ.τ.λ.
ἀγήρων.ονος.ὁ. qui nõ ſeneſcit,incorruptibilis.
ἀγητόρειον.τὸ.feſtum quoddam.
ἀγηλός.οῦ.ὁ.admirabilis.
ἄγηνος.ν.ὁ.nomen uiri.
ἅγια.preciosa.
ἁγιάζω,μ.σω.π.κα. ſanctifico, fructifico,ſanctè adoleo.actiuum.
ἁγίασμα.ατος.τὸ.ſanctificatio.
ἁγιασμός.ὁ.purificatio,ſanctimonia.
ἁγιαστήριον.ν.τὸ.ſanctuarium.
ἁγίζω.purifico.
ἀγίνεον.duxit.eſt ducere ad nauem.
ἀγινέσκω.κ.τ.λ.
ἀγινέω.fero,in nauim adduco.actiuum.
ἁγιόγραφα.τὰ. ſancta ſcripta, uel ſanctorum
* ſcripta.
ἅγιος.ν.ὁ.ſanctus.
ἁγιότης.ητος.ἡ.ſanctitas;
ἁγιεύω.κ.τ.λ.
ἁγιεύω.ueneror,ſacrifico.

ἁγιεία.

ἁγιεία.ἡ. ſacrificium, ſacrũ, purificatio,ſanctimonia.
ἀγιεή.ὁ.rixator.contumelioſus.
ἀγκάζομαι.μ.άσομαι. ulnis comprehendo, aut porto.
ἀγκάλη.ης.κ.τ.λ.ἀγκαλίς.ίδος.ἡ.ulna, Lucia,ἔχουσα κ, τὸν υἱὸν ἐπὶ τῆς ἀγκάλης. puerum etiam in ul-
* nis geſtans
ἀγκαλίζομαι.in ulnis gero.
ἀγκαλιδοφόρος.ν.ὁ.baiulus.
ἀγκαλίδες.αἱ.uincula quibus ſarmenta,aut ſti-
* pulæ cõſtringuntur, faſciculi lignorum, ligna ulnę menſura. Vnde ἀγκαλιδοφόροι,qui gerunt faſciculos lignorum.
ἀγκάς.cum ulnis,aduerbium.
ἀγκίλη.ἡ.genus ſagittæ,pars pedis.
ἀγκιστρεύειν.hamis uenari,ineſcare.
ἄγκιστρον.ν.τὸ.hamus.
ἀγκιστροειδής.habens formam hami.
ἄγκιστρα,μένος. captus,ſumpta metaphora à piſcibus qui hamo capiuntur.
ἀγκιστροφάγος.φυλάργυρος.
ἀγκονίζω.ulnis complecti.
ἀγκόνη.ης.ἡ.ulna.
ἀγκοπύνια.τὰ.faui apum.
ἄγκος.εος.τὸ uallis.
ἀγκυνόμδυαι.demonſtratæ.
ἀγκαλιάζω.ſufficio.
ἀγκίστρ.ερος.ἡ.uinculum.
ἄγκιστρες.pars colli qua quis facillimè ſuffocatur. Accipit pro genere fibulæ ſeu nexus.
ἀγκύλη.ης.proprie iaculi anſa,(quam uocãt λαβὴν.)iaculum quoddam,& curuatura cubi torum,& genus poculi,media pars haſtę, anſula,ligula.
ἀγκύλον.ν.τὸ.hamus,fibula,
ἀγκυλίζομαι.iaculor.
* ἀγκυλιστάι.ὁι. iaculatores, q iaculo utunt quod ἀγκύλη dicitur.
* ἀγκυλοβλέφαρος.ν.ὁ.abſceſſus quo palpebrę coaleſcunt,aperiri nõ poteſt oculus.
* ἀγκυλόγλωσσον.ν.τὸ. uitiũ linguæ,teſte Aegineta,aut congenitum,aſtricta lingua infanti naſcẽti.membranulis quibuſdam duriuſculis & breuioribus.aut agnatum id eſt accidentarium , quum ulcus ſub lingua cicatricem duriorem obduxit . Eſt autem uinculum neruoſum,quod filum uulgariter nuncupant,Eximitur autem hoc uitiũ inſtrumento,quod ἀγκυλοτόμον uocant . Ex poſtremis annot.budæi.
ἀγκύλομαι.flector.
* ἀγκυλομήτης.ν.ὁ.uerſutus,hoc cognomẽ Homerus ſubinde tribuit Ioui,quod aliud often dat,& aliud habeat in aio,cõpoſita dictio ne ab ἀγκυλος & μῆτις , quod obliqua eius ſint conſilia & perplexa.
ἄγκυλος.ὁ.curuus,ἰχνρὸς , apud poetas,rotundus.
ἀγκυλοχείλης.ν.ὁ . habẽs roſtrum,id eſt labrum curuum.
ἀγκυλοτόμον.inſtrumentum chirurgicum,quo uinculun neruoſum , quod filũ uulgo uocant,in pueris hæſitantibus eximitur.
ἀγκύλως.truncatim,durius.
* ἄγκυρα.ας.ἡ.anchora , ἀπὸ τοῦ ἀγκύλου κ, ῥέω id eſt à curuus & fluo.Latini in hac dictiõe κ tenuem in ſuam aſpiratam χ uerterunt,pudenda,ſecuritas.
ἀγκύρα.ας.ἡ.urbs Galatiæ.
ἀγκυρίζειν.ſupplãtare.Ariſtoph.in Equit.λιαβαλὼν ἀγκυρίσας , εἶτ' ἀπερρέψας τὸν ὦμον ἀυτὸν ἐνεκοβλάβησας.
ἀγκυρίπω.negligo,Cretenſibus.
ἀγκύρισμα.ατος.τὸ. genus exercitationis in palæſtra .
ἀγκυροβάλλω.cœno.
ἀγκυρόβολα.τὰ.conuiuia quædam apud Phœnices.
ἀγκωδόλος.ν.ὁ.piſcator.
ἀγκωλιάζων.altero pede ſaliens.
* ἀγκών.ῶνος,ὁ locus ubi oſſa brachij componũtur,latinè cubitus uel cubitum . Eſt & eo nomine Nili pars deteſtata nauigantibus. Itẽ Vrbs piceni . Eſt & iforibus pars,quã alio nomine προθυρίδα uocãt.Erat item hoc nomine perobſcurum Carthaginenſibus domiciliũ,in quod detrudebãtur , quibus iratior factus eſſet Tyrannus .Vitruuius ἀγκῶνας uocat conflexum , qui rectũ angulum deſcribit.Sunt etiam ἀγκῶνες in parietibus,montibus,promontoriijs.Vide Vitruuium li.iij.& Budęũ in prioribus annota. in pandect.
* ἀγλαΐα.ας.ἡ.ſplendor, claritas,uenuſtas,uoluptas , maieſtas , Eſt una ex tribus gratijs. Lucia.ſcribit Nireum , (quem Homerus in ſecundo Iliados omnium græcorum, excepto uno Achille , formoſiſſimũ fuiſſe ait,)ex hac fuiſſe prognatum.
ἀγλαΐζομαι.μ.ίσομαι.ſplendeo,ornor, deponẽs.
ἀγλαΐζω.germino,floreo.
ἀγλαΐζω.μ.σω.π.κα.honoro.
ἀγλαΐομαι.ſplendeſco,ornor.
ἀγλάϊσμα.ατος.τὸ.ſplendor.
* ἀγλαόκαρπος.ν.ὁ.ἡ. ſplendidum fructum habẽs. Epithetũ hoc Homerus tribuit malo arbori , cuius rationem ex Tryphone explicat Cœlius,lib.xvi.cap.xxiij.antiquarum lectionum.
ἀγλαόκοιτος.ualde honoratus.
* ἀγλαός.οῦ.ὁ.ſplendidus,clarus,præclarus floridus,pulcher.
ἀγλαοφῶν.nomen proprium.
ἀγλαρός.οῦ.ὁ.ſtultus.
ἀγλάσπος.ὁ.pulcher.
ἄγλαυρος.ν.ὁ. Cecropis filia , & cognomen Dianæ.
ἀγλαφία.ας.ἡ. robuſtitas ex bona cibatione.
ἀγλάφ.φρος.ὁ.aſpectu ſplendidus.
ἄγλευκής.ὁ.inſuaue,iniucundum.
ἀγλευκής.ingratus,turpis.
ἀγλέφαρος.minimus.
ἀγλίδια.τὰ.ſpicarum diuiſiones in allio.
ἄγλιθες. alliorum capita Dorienſium lingua. Ariſtoph. Achar.πάσσαιμι τὰς ἀγλίθας δῆρυσιν;

ἀγλωσσέω

ἀγλωσσέω.mala nuncio.
ἀγλωσσία.ἡ.taciturnitas.
* ἄγλωσσος.ου.ὁ.ἡ. loqui nõ ualens,ut commentatores Aristophanis interpretantur, quasi elinguem dicas. Sophocles tamen eo nomine barbarũ appellauit. Annotauit hoc Cœlius.
ἄγμα.ατος.τὸ.fragmentum,frustum.
ἀγμός.οῦ.ὁ.locus montosus & inæqualis.
ἀγμηρός.οῦ.ὁ.quietus.
ἄγλωσσος.ὁ.taciturnus,mutus.
ἀγμίζω.μ.σω.ιῶ.concutio.
ἄγμονος.οῦ.ὁ.impotens.
ἁγναῖος.ὁ.purus,castus.
* ἄγναφος.ὁ.ἡ. rudis,à fullone nõdum curatus. ut ῥάκος ἄγναφος pannus nondum à fullone apparatus,ueluti cum pãnus a textore uenit,Interp,noui test. rudem pannũ interpretatur.Matth.ix,& Marci,ij,Compositum ab α & γναφεὺς.Eras.
ἁγνεία.ἡ.puritas,castimonia, castitas, sanctimonia,reuerẽtia, epitasis est temperãtiæ.
* ἁγνευτήριον.ὁ.τὸ.sacrariũ,pro monasterio & loco religioso,apud Greg.ita dictum,quod ibi mens expiari debet,& à cõtagione uitæ ciuilis expurgari, Vide comment.linguæ græcæ.Bud.
ἁγνεύω.castus sum, in castitate dego, lustro, expio,castum facio,mundifico à Venereis
* & cadauere, Copiose de hoc uerbo disserit Bud.in comment.ling.Græc.
ἁγνίω accipio,apud Cretes,ἄγω.
ἁγνός.ἁγνός.ὁ.ἡ.καὶ ἁγνὸς.castus.
ἁγνίζω.μ.ίσω.σ.κα.purgo,lustro, expio,sanctifico,corrumpo.
* ἁγνιστικόν.οῦ.τὸ.expurgandi,lustrandi, expiãdi, uim habens.
ἁγνίτης.ὁ.purus. Aesculapij cognomẽ apud Spartanos,quod eius simulachrum ex agno,quæ planta est,esset excisum conformatumq.Cœlius lib.x.cap.v.
ἀγνόδικος.ὁ.καὶ.ἡ.iustum ignorans.
* ἀγνοέω.μ.ήσω.π.κα.ignoro, iudico.Hammonius distinguit ab ἀμφαγνοῶν, ut ἀγνοεῖν sit nihil prorsus scire,ἀμφαγνοῶν uero in quibusdam ambigere.
ἄγνοια.ας.ἡ ignorãtia,inscitia, malus habitus. & erroneus.
ἀγνόμυια.deliciantia.
ἄγνον.ὁ.ἡ.ulua,genus herbæ palustris.
ἀγνοστολέομαι.sub sole caleo,apricor.
ἄγνος.ὁ.ἡ.φυὸν.plãta,genus arboris,qua uiæ om
* neis ornabãtur Athenis in festo Palladis.
ἁγνός.οῦ.ὁ.mundus,purus,castus,intemeratus,
* impersuasibilis.
ἁγνότης.ητος.ὁ.castitas.
ἄγνυμι.καὶ ἀγνύω.frango.actiuum.
ἀγνωμονέω.μ.ήσω.π.κα.ingratus sum,debitum
* nõ agnosco, beneficium & bonam fidem non agnosco,quod & ἀπόμνυμαι dicitur & ἀποστερῶ,Huic opponitur ἐυγνωμονῶν,significat item iniquè & improbe ago,Qui autem huiusmodi miuria afficitur, ἀγνωμονῶ-

ὡς dicitur,id est,idigna & iniqua pati,ὑβρίζεσθαι καὶ ἀγνώμονα πάσχειν, Exempla autorũ habes in commentarijs Budæi.
ἀγνωμονέστερον,iniquius,imperitius,rudius.
* ἄγνωμος.ὁ.ἡ.stultus,absurdus,insulsus.
ἀγνωμοσύνη.ης.ἡ.ingratitudo, perfidia, iniquitas, improbitas, Vsurpatur item ἐπὶ ἀγνωσίας καὶ ἀνεπιστημοσύνης, id est, pro imperitia & inscitia, teste Polluce. Exẽpla auctorum sunt in commentarijs budæi.
ἀγνώμων.ονος.ὁ.ἡ.ingratus, sensu carens, perfidus,rudis,σύμφορος,inconsultus.
* ἀγνώμων κριτής.iniquus iudex Xenophonti.
* ἀγνώμονες.οἱ. de equis multum annosis dicitur, nimirum quorum dentes annorum ratione numerari nequeunt, dicuntur & λεπτογνώμονες. Nam γνώμονες Aristoteli dicuntur dentes iumentorum ex quibus deprẽhenditur ætas.
ἀγνωμόνως.aduerbium, stulte,temere,sine ratione.
ἀγνώνεια.ας.ἡ. urbs Thraciæ iuxta Amphipolim,unde
ἀγνωνεύς.ης.gentile nomen.
ἄγνωστος.ὁ.ἡ.impersuasibilis,incredulus.
ἀγνωσία.ας.ἡ.ignorãtia amicitię & hũanitatis.
ἀγνώς.ὁ.ὡς.ὁ.καὶ
ἀγνώτης.ὁ.ἡ.amicos ignorans.
ἄγξαι.frenasse,constrinxisse.
* ἀγόγιμοι.οἱ.uocati sunt homines, qui ob æs alienum creditoribus in temperariam seruitutem addicebãtur. Sic dicti quod hos domum ducere creditori prætor permittebat, Latine addicti, & nexi dicuntur, Copiosius in prioribus annot.Budæi.
ἀγοιτύνω.turbo.
ἀγοίτης.iniurius.
* ἄγομαι.duco ad amicitiam,delector, tractor, accipio,admitto,adscisco,mecum duco,ut conuiua umbram ducit,σύνδειπνον ἄγεται. Ἄγομαι τὴν γυναῖκα, uxorem duco ἀντὶ τοῦ εἰς γάμον λαμβάνω.Herodianus in quarto.ἠγάγετο δὲ γυναῖκα τὴν εὐγενεστάτην ἐωμένων, id est,duxit uxorem nobilissimam apud Romanos.quod etiam de patre dicitur filio suo uxorẽ stipulante.Lucia.in lapith. τῷ παιδὶ τῷ ἐνίωνι ὃν Ἀριστοκλῆς ἀγόμενος γυναῖκα idest stipulo,despõdeo, despondendam curo, Ἄγομαι πρὸς γάμον γυναῖκα pro eodem.καλῶς ἄγομαι, pro eo quod est in bona sum cõditione, præclarè mecum agitur, εὖ φέρομαι pro eodem. Ἄγοιτο ἄμεινον,utinam melius cedat, Ἄγομαι καὶ φέρομαι significat ἁρπάζομαι καὶ πορθοῦμαι idest hostili more expilor, & depopulationibus deuastor.Imitat Liuius lib.viij. Tũ demũ fracta pertinacia est,ut ferri agique res suas uiderunt.Budæ.
ἀγόμυιος.ὁ.Λοῦλλος Archilocho.
ἄγομεν,ἡγεμόνιν.
ἀγόμφωτα.incompacta,ἀνήλωτα.
* ἀτεκνία καὶ ἀγεννησία, idest liberorum & generãdi exors facultas,Refertur etiam ad alia, unde γῆς ἀγονία in ueteribus libris,quã sæpe numinis

numinis incussit indignatio, ἄγονοι χθονὶ legitur in sanctis literis,pro ijs quę uita functis prolibantur.Plura Cœlius.
* ἀγονία.orbitas,carentia prolis,
ἀγονία.ας.ἡ.sterilitas,ἀτεκνία.
ἄγονος.ὁ.ἡ.non generans,inseminis,improlis ἄσπαρμος, infœcundus. Sunt qui exponant μὴ γενηθεὶς,non generatus.
* ἀγορά.ἡ.forum uenalium,concio,præmiũ rei, res uendita,forum iudiciale,Eras in Matxi,adnotat propriè esse rerum uenalium.
* ἀγοράζω.μ.σω.π.κα.emo,uersor in foro,deliberor.actiuum, Hammonius ἀγοράζειν propriè significare uult τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν, id est, in foro uersari,esse frequentem in foro,Emere uero per ὠνοῦμαι,aut πρίαμαι,aut πρίασθαι magis propriè exprimitur.
ἀγοραία.δ.παιδολογία,καὶ θέμις.
ἀγοραῖος.ὁ.ἡ.forẽsis,uilia emẽs,emptitius,in foro & concionibus obuersans, nomẽ Mercurij,& Iouis epitheton,cuius ara erat Athenis.
* ἀγόραιος cum acuto in antepenultima,nebulonem significat in foro enutritũ, ut inquit Hammonius. Ab ἀγορὰ,quod forum significat,unde Latini huiusmodi homines leues circunforaneos & circulatores uocãt, id est ἐγκυκλίους. Pro illiterato teste Gellio li.xvij.ca.iij.Riserunt hoc(inq.)ad illudẽdum,ex ijs,qui ibi aderant,unus atq; alter malè homines literati,quod genus Græci ἀγοραίους appellant, Ἀγορᾶς autem,(ut idem addit Hãmonius.) significat τὸν ἐν ἀγορᾷ τιμώμενον,qui in foro habetur in precio.
ἀγορανομία.ας.ἡ.ædilitas.
* ἀγορανόμος.ὁ.ἡ.ædilis,utitur Plautus in Capti Sic dictus ab ἀγορὰ & νέμω,quasi qui foriius habebat.Habebat enim curam annonæ forensis copiæq; cibariorum,ut scribit Dionysi.halicar.lib,v.
ἀγορανομίας.ὁ.ἀγορανόμος, rerum uenalium prefectus.
ἀγοράομαι.μ.άσομαι.concionor.depo.
ἀγορανομέω.μ.ήσω.sum præfectus annonæ.neutrum.
ἀγοραστία.ίας.ἡ.emptio,
ἀγοραστής.οῦ.ὁ.emptor,obsonator.
ἀγοραλέω.ualde tumultuor.
ἀγορανθίζω insanissime tumultuor.
ἀγοράσμαλα.τὰ.uenalia.
ἀγορεύω.dico,concionor.μ.ἀγορεύσω.ἀόρ.α. ἠγόρευκα.τ.ὑρκκα,ἀπὸ τοῦ ἤρω.ἀόριστος ἠγόρευτο, εἶπον.Datiuo iungitur, κακῶς ἀγορεύειν traducere. Sic
* enim transfert Politianus in Herodia.
ἀγορή.ῆς.ἡ.concio,locum significat & conuentum hominum,& orationem.
ἀγορήθεν.ex foro,aut è concione.
ἀγορήνδε.ad concionem,ad forum.
ἀγορητύς.ύος.ἡ.eloquentia.
ἀγορητής.οῦ.ὁ.concionator, consultus, inde ἀγορητόταλος.eloquentissimus.
ἄγορος congregatio,exercitus,concionator.
ἀγορεία.ἡ.ἀγορά,congregatio.

ἀγόρευμα.concio,
ἀγός.οῦ.ὁ.ἀγωγός,dux.
ἄγος.εος.τὸ.scelus,uulnus,fletus,quod est ueneratione dignum,
ἀγοστός.οῦ.ὁ.concauitas manuum, & cubitorũ, & ipse cubitus.
ἀγοστῶ.sordido.
ἄγρα.ας.ἡ.captura,præda.
* ἀγρὰ.ας.ἡ.mordacissimi serpentis genus, quo nomine uulgo Demosthenem uocabant, scurrilem quandam mordacitatem in eo notantes. Meminit in uita eius Plutarchus.
ἀγροῖος.ὁ.ἡ.prædæ præfectus.
ἄγραι.locus Athenis extra urbem,sacrum Cereris,& milites quidam sic appellati.
ἀγράδειν.commiscẽre.
ἄγραυλος.ὁ.ἡ.pernoctans in agro, desertus, sub dio.
* ἀγραυλῶ in agro pernocto,dego in agro,siue stabulo,composita dictiõe ab ἀγρὸς & ἀυλὴ, ut annotat Eras.Budæus ἀγραυλῶν interpretatur,rusticari,in uilla agere,in urbe non habitare, idq; autorũ adductis exemplis. Vide ipsius Cõmentaria linguæ Græcæ.
ἀγράκαβος uua.
* ἀγράμματος.ὁ.ἡ.illiteratus.
* ἀγράμματα ζῶα.dicũtur animalia quorum uox nullis exprimi literis ualet,ut annot. Cœlius antiq.lect.li.vij.ca.liij.
ἄγραφον νόμιμον.ius non scriptum.
ἄγραφος.ὁ.ἡ.nõ scriptus,& ἄγραφα crimina, de
* quibus lex nihil cauit, Item ἄγραφα iudæi uocabant traditiões quasdam, quas citrà librorum monumenta,per manus tradebant uiua uoce,ut autor est Chrysosto.in commenta.prioris epist. ad Corinthios.
* ἀγραφίου ἐγκλημα,dicebatur ubi quis ex tabulis publicis,ante persolutionem,suum expũxisset nomen,quam rem Demosthenes significat,& docent præterea plures. Annotat Cœlius lect.antiqua.li.v.cap.iij.
ἄγρει.ἄγε δή,agedum,ferto,accipito imperati ui modi uerbum.
ἀγρῶος.rusticus.
ἀγρισία.ἡ.ἄγρα.
ἀγριτάω.sum uiolentus.
ἀγρευταί.οἱ.uenatores.
ἀγρεύω.μ.σω.τα.κα.uenor actiuum.
ἀγρεύματα.τὰ.spolia Euripidi.
ἀγρόφια.ἡ.instrumentum rusticum quo fœnũ corraditur.
ἄγρευσις.ἡ.inuentio.
ἄγρευτος.ὁ.ἡ.rete,& uestis lanea reti similis,peculiaris Tragœdiæ,qua utebantur Tiresiæ & qui uatum partes agebant.
ἀγρώσσω.persuadere.
* ἄγρια.ας.ἡ.species scabiei,quæ citò serpit.reuertiturq; certo anni tẽpore, asperior omnibus alijs speciebus, & curatu difficilior. Celsus uocat feram scabiem. Sunt & ulcera quæ ἄγρια uocãt,quasi quæ mitigari nequeãt,quæ manum chirurgicam non admittunt.

mittunt.
ἀγριαίνω μ.ανῶ.τω.ανκα. irito, asper sum, actiuum.
ἀγριάμπελος.ν.ἡ. labrusca.
ἀγρίδιον.ν.ο. agellus.
ἀγριέλαιος.ν.ἡ. oleaster.
ἀγριέλαια. sylueſtris olea.
ἀγριόθυμος.ν.ὁ. qui agreſti eſt animo, ferox.
ἀγριόβοδον.ν.ο. ſaliunca.
ἀγριοτρίος. flagitioſus, immanis.
ἄγριος.ν.ὁ.χαλεπὸς, agreſtis, immitis, ferox.
ἀγριότης τῆ.ος.ἡ ferocitas.
* ἄγριτος. ſylueſtrem oleam ſignificat apud Laconas, autore Suda. Eam græcorũ alij nunc ἀγριέλαιαν nunc κότινον uocant.
* ἀγριοῦμαι. efferatus ſum.
ἄγριφος. ficus agreſtis.
ἀγρίτης τῆ.ος.ἡ. ruſticitas.
ἀγρίωπος.ὁ. impudens, agreſti aſpectu, trux, agreſtis.
ἀγρογείτων.ονος.ὁ. uicinus agri.
ἀγροδίαιτος.ν.ὁ.ἡ. agreſtis.
ἀγροικία.ας.ἡ. ruſticitas, uilla.
* ἄγροικος.ν.ὁ.ἀμαθὴς, agreſtis, indoctus, difficilis moroſus, ὁ σκαιὸς τοῦς τρόπους, inquit Hammonius. id eſt, q rudibus, imperitis ineptisq; moribus eſt.
ἀγροῖκος. agrum habitans.
ἀγροικότατος.ν.ὁ. improbus.
ἀγρυόω.μ.ώσω.τω.ωκα. aſpero. actiuum.
ἀγρομένους.συναθροιζομένους. congregatos, habitantes in agro.
ἀγρότης.ν. agricola.
ἀγρόνδε. in agrum.
ἀγρόθι. in agro.
ἀγρόθεν. ex agro.
* ἀγρονομία.ας.ἡ. munus quod regionẽ ſuburbanam moderatur agrumq; urbi uicinum. ipſiq; magiſtratus ἀγρονόμοι. Sic ἀστυνομία & ἀστυνόμοι de urbe. Ex poſtre. annot. Bud.
* ἀγρονόμος.ὁ. ubi ferę paſcuntur, uillicus. qui paſcit, cum acuto in penult. ſed ἀγρόνομος. cum acuto in antepenult. qui paſcitur in agro.
* ἀγρός.οῦ.ὁ. ager, Latine rus dici poteſt. Nam, ager non latinum ſed græcum eſſe teſtatur Quint. in primo.
ἀγρόσι.ἡ. grameh.
ἀγρόσω. uenor.
ἀγρότερος.ν.ὁ. agreſtis.
ἀγρότης.ητος.ἡ. ruſticitas.
ἀγροφύλαξ.κος.ὁ. ſaltuarius.
ἀγρόω.μ.ώσω.τω.ωκα. uenor. actiuum.
ἀγρυξία.ἡ. taciturnitas, ſilentium, cum quis nõ audet hiſcere, à uerbo γρύζειν.
ἀγρυπνία.ας.ἡ. uigilia.
ἀγρυπνέω.μ.ήσω. uigilo, neutrum.
ἄγρυπνος.ν.ὁ. uigil.
ἀγρυπνίς.ἡ. feſtum Dionyſij.
ἀγρώσω, ἀγρέω. uenor. actiuum.
ἄγρωστις.ος.ἡ. herba quæ in hederæ morẽ ſerpit & dilatatur.
ἀγρώστης.ν.ὁ. uenator, miniſter.
ἀγυιά. ᾶς.ἡ. uia, ἑῦ μι, id eſt uicus uicinia.
ἀγυιεύς. epitheton Apollinis teſte Macrobio

primo Satur: quod præponi ſolitus ſit (ut ille ait) uijs urbanis. Nã uias urbanas quę
* intra pomeria ſunt, ἀγυιὰς appellant. Erat item eo nomine columna faſtigiata atque in acutum deſinens, prope ianuas ſurrecta, Apollini ſacra. Nam ueteris moris fuit Apollinẽ ut ἀλεξίκακον colere añ ianuã.
ἀγύμναστος.ν.ὁ. inexercitatus, & ualde exercitatus.
ἀγύνης.ν.ἡ.
ἀγύναιος ἡ.ὁ ἄγυνος.ν.ὁ. μονόβροτος, cœlebs, ſinè uxore.
ἀγύρκια. ſiue.
ἀγύρκιον. oppidum Siciliæ, unde
ἀγυρκαῖος. gentile nomen.
ἀγυρμός.ὁ. cõcio, turba, ſtrepitus, accipitur. itẽ pro mendicitate. i. πτωχεία, ἀγυρμὸν ποιῶν, ἢ ἀγυρμὸν ἀγείρων, eſt quod Cicero dixit ſtipem
* cogere. Copioſiſſime explicatur Budæo in commentarijs Ling. Græcæ.
ἄγυρις.ἡ. congregatio.
ἀγυρτάζω. colligo, ſuſcito, πολίζω.
ἀγύρτης.ν.ὁ. præſtigiator, mẽdicans, cum deceptione circulator, ſtipis flagitator, uide
* Comment. Bud.
ἀγυρτία. circulatio, circulatorium.
ἀγυρτίζω. congrego, præſtigium exerceo.
ἀγυρτικός.οῦ.ὁ. præſtigiator.
ἀγύρω.υρῶ.π.κα. congrego. actiuum.
ἀγχέμαλαι, haſtæ quibus è manu utimur quæ
* dicunturitem ὀρεκτοί. Nam ὀρέξαι manu percutere eſt, ex Cœl.
ἀγχέμαχα.τὰ. arma, quibus cominus pugnamus.
ἀγχῆς.ὁ. propinquus.
ἀγχέμαχος.ν.ὁ.ἡ. cominus pugnans.
ἀγχὶ. propè, iuxta, genitiuo.
ἀγχιαλὸς.οῦ.ὁ.ἡ. maritimus, dicitur de locis non
* prorſum mari cinctis, ſed ex parte duntaxat, Vt Salamis. ἀμφίαλος uero qui undiq; mari circũſeptus eſt.
ἀγχίαλος.ν.ὁ. ciuitas Thraciæ.
ἀγχίθεος.ν.ὁ. cui imprimis ſacra facere ius eſt,
* oraculaq; petere, Lucianus. οὐ μὴν οἱ πάντες ἱερέα ἔχουσι ἱερεῖς, ἀλλ' ὁ μάλιστα ἀγχίθεοι εἰσί, καὶ οἷς τοῦτο ἐξ ἀρχῆς θέμις μελέτας θεραπεῖν.
ἀγχιμαχητής.ν.ὁ propè pugnans.
ἀγχίμολος. de propè.
ἀγχίνοια.ἡ. induſtria, ſagacitas, prudentia, ingenium.
ἀγχίνοος. ingenioſus, prudens, acutus, ſagax.
ἀγχιστα. propinquiſſime.
ἀγχιστεία.ἡ. affinitas, propinquatio, conuerſatio, ius ſucceſſiõis legitimæ, ius proximè
* ad aliquem accedẽdi: κλῆρονομία κατ' ἀγχιστείαν, hæreditas quæ ab inteſtato defertur legitimis hæredibus, Bud.
ἀγχιστῆς.ὁι. agnati, cognati, propriè tamen ita
* dicuntur (autore Hammonio) οἷς ἐπεισάγεται τις ἐκ τοῦ γένους ἀποθάνῃ, συγχωρᾷ ὁ νομοθέτης τῶν τοιούτων δικαίων: id eſt, quibus, ubi aliquis ex genere mortuus fuerit, permittit lex, ut eiuſmodi iura ſibi uendicent.

ἀγχιστεύω.

* ἀγχιστεύω. μ.ευσω.π.ευκα. iure propinquitatis hæreditatem cerno aut peto: Bud.
ἀγχόμαλον.ὁ. planicies, quaſi ἐγγὺς τὴν ὁμαλότητα ἔχον.
ἀγχίστορος.ὁ. propinquus, affinis genere.
ἀγχιστεύς.έος.ὁ. cognatus, propinquus, coniunctus ſanguine.
ἀγχιστινος.ν.ὁ. ſimul reſtrictus.
ἄγχιστος.ν.ὁ. propinquiſſimus.
ἀγχίστροφος.ὁ. uerſatilis, uertibilis.
ἀγχοῦ. aduerb. exaggeratim.
ἀγχιπέρμων.ονος.ὁ. conterminus.
ἀγχοῦ. propè, ἀγχῶ.
ἀγχονάω. ſtrangulo.
* ἀγχόνη.ης.ἡ. ſtrãgulatio, ſuffocatio, prę ſocatio laqueus.
ἄγχω. imperatiuum ab ἄγχομαι.
ἀγχοῦ propè aduerbium, genitiuo.
ἀγχουσίτεω. fucare, colorare formam: ab herba ἀγχούσῃ, quã Latini etiam anchuſam uocant. Nam eius radicula quõdam adformæ cõmendationem utebantur mulieres.
* ἄγχω.μ.ξω.χα. ſuffoco, obturo, obtorto collo in uincula duco. Lucia. in Lapit. οὐδὲ ἄγχω τοὺς μαθητὰς, ἢν μὴ καταλάκῃρον ἀποδῶσι τοὺς μισθούς. Aeacus apud Ariſtoph. in ranis ad Dionyſium, qui Herculem ſe eſſe dixerat, ὃς (inquit) τὸν κυν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν κέρβερον, ἀπιξας ἄγχων, κἀπαθρᾶς, ὤχ' ἁ λαβὼν, quaſi obtorto collo gulã eius præfocans, actiuum.
ἀγχώμαλα. exæquo, ancipiti marte.
ἀγχώμαλος. ν.ὁ.ἡ. anceps, de pugna dubia & propè æqua.
* ἀγχώμαλος. ν.ὁ.ὁ παρὰ μικρὸν ἴσος. fermè æqualis παρὰ τὸ ἀγχὶ καὶ ὁμαλὸς. Thucydides. καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι, id eſt penè adæquarunt ſuffragia populi in eandem ſententiam. Cicero ad Q. fratrem. Senatorũ urna copioſe abſoluit: equitum adæquauit. id eſt. ἀγχώμαλος ἐγένετο. hoc eſt par utrinque numerus fuit, abſoluentium ſcilicet & dãnantium. Hæc debes elucubrationibus. Budæi.
ἄγω μ.ἄξω.ἤγον, καὶ ἐπικῶς ἤγαγον. τω.ῆχα, καὶ ἀγήοχα ἐπικῶς. fero, induco, ago, traho apud Iſocratem, & arbitror apud Antiphonẽ
* & alios. frequẽter duco, ſed propriè de rebus inanimis. Vado apud Home. & apud Ioãnẽ cap. xi. ἄγωμεν εἰς τὴν ἰουδαίαν, & mox. ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. eamus & nos, ut moriamur cum eo. Item rego, moderor, τὸν ἑωμάτων δίκμον ἄγειν καὶ ὀρθοῦν apud Plutar. Item ducto, oblecto, demulceo. κηλῶ. Plutar. ὃς χαίρειν ὁ δῆμος καὶ ὑφῶν ἄγεται πάφυκε. i. quibus gaudere ppl's atq; a quibus duci natura ſolet. Sic Cic. pr Murena dixit. ludis oblectamur & ducimur. Item nutrio, educo, doceo, mores habitũq; corpis cõpono, ut apud Zenoph. οἱ ἐκ παίδων καλῶς ἀχθέντες, dicuntur qui ingenue à pueris educati ſunt & inſtituti. Eſt item ἄγειν ſic plantas adhuc tenellas formare, ut in modum cõdecentem & commodum naturæ ſuæ

creſcant & expandãtur. Item allicio inuito. Herodia. li. iij. de Seuero, πάντες ἤγαγε δοῦς ἀμνήσιαν, omneis propoſita impunitate allexit. Accipitur itẽ ἐν τῇ τοῦ ἑορτάζειν: ut apud Lucia. in Timone τὰ δ' ἰουδαϊκὰ ἄγειν, ἑορτὴν ἄγειν celebrare ſolennitatem. Sic ἄγειν τὴν ἡμέραν. apud Syneſium. Act. accu. iungitur. Interdum duobus ut apud Xenoph. Ἄγειν δὲ ἄμεινον τὰς κύνας τὰ ὄρη πολλάκις. Satius uero eſt canes identidem per montes ducere.
* ἄγειν πένθος lugere apud Lucia.
* ἄγειν εἰς ὑποψίαν in ſuſpicionem adducere.
* ἄγειν ἐρήνην Lucia. de muſca. νυκτὸς δὲ ἐρήνην ἄγει, καὶ οὔτε πίπτει, οὔτε ἁδεῖ.
* ἄγειν εὐπρεπείαν, Lucia. in Timone. ἐπεὶ νέος ἔτι καὶ ὀξύθυμος ὢν καὶ ἀκμαῖος τὴν ὀργὴν πολλὰ κατεῖχον ἀδικούμενος καὶ βιαίων ἐποίεις, καὶ οὐδέποτε ἤγεις τότε πρὸς ἀνοῦς εὐπρεπείαν.
* ἄγειν ἡσυχίαν. quieſcere, feriari, quietũ eſſe. Lucia. de Vulcano loquẽs, qui Martem adulterũ ferre cogebatur. ἀλλὰ τί ἂν δράσαι δύνατο, γεννᾶν ὢν ὁρῶν νεανίαν καὶ τραυματίαν τὴν ἀνθρωπίνην ἄγειν. Sic quod Cice. ĩ Catone dixit. Spurio Coruilio collega quieſcente: Theodorus uertit. στασιάζειν κορβιλίου τοῦ συνάρχοντος ἄγοντος ἡσυχίαν.
* ἄγειν σχολήν. in otio eſſe, uacare, frequẽter apud Lucianum. Gaz. in Cat. Ciceronis. οὐδὲν ὡς ἀληθῶς γήρως σχολὴν ἄγοντος ἥδιον. ocioſa ſenectute.
* ἄγειν τὴν ἐπὶ θανάτῳ, ad mortem rapere, rapere & ducere ad ſupplicium. Bud.
* ἄγειν τὰς σπονδὰς ſignificat obſeruare eo tẽpore pactas inducias. Bud.
* ἄγειν ἀδεῶς ſecurum eſſe, in ſecuritate agere. Budæ.
* ἄγειν ἐπὶ φάλαγγος & ἐπὶ κέρως, & κατὰ κέρως, quid ſignificent, explicatur a Budæo in commẽtarijs linguæ Græcæ.
* ἄγειν ἐν τιμῇ in honore habere, hoc eſt, honorare. Lucia in Necyoman. ἄγουσιδ' ἀνθρὸν ἐν τιμῇ καὶ δύνασθαι μέγιστον ἐν τοῖς κάτω. Nam illum uenerantur, ac plurimum poteſt apud inferos. De Ariſtippo philoſopho loquitur, ἄγειν ἐν ἴσῃ τιμῇ, perinde atq; ex æquo æſtimare, nullum diſcrimẽ ponere. Lucia. in Gallo, καὶ ἐν ἴσῃ τιμῇ ὑμᾶς ἄγω, εἴτε καὶ τὸ πολυτίμητον ἐνύπνιον.
* ἄγειν διὰ τιμῆς. idẽ cum ſuperiore, ἄγειν δὲ ἀδοῦσι uenerari, ueneratiõe dignari, apud Greg.
* ἄγειν διὰ μνήμης eſt memoriã alicuius ſcriptis mandare & monumentis. Budæ.
* ἄγειν ἐν ἀδελφαῖς ſororis loco habere apud Syneſium. Budæ.
* ἄγουσα ὁδὸς εἰς τινα τόπον dicitur uia ferens, ut Liuius: Stare omnem multitudinem ad portas, uiam hinc ferentẽ proſpectantes. Vergil. Hinc uia tartarei quæ fert Acherontis ad undas, φέρει & ἄγει. Budæus.
* ἄγειν καὶ φέρειν. expilare, hoſtili more populari & uexare, κερατίζειν καὶ πορθεῖν. Lucianus dixit ἄγει καὶ φέρει, pro eo quod eſt, ſuo arbitratu quo uult trahit. Vide Chiliades Eraſ. & Commen-

Commentaria Ling.Græ.Guiliel.Budęi.

ἀγωγῆς.ὁι. duces uiæ, ἀγωγοί.

* ἀγωγιοὺς apud Zenoph. pro habena, uel loro equi dicitur & ἡνιαγωγοὺς ab eodem.Eud.

* ἀγωγίου, lenocinia, illecebræ, illectamenta.

ἀγωγή.ἡ. uita, diæta, uiuendi regula, educatio, institutio ut ἡ τῶν παιδῶν ἀγωγή, id est, ἡ τῶν

* ἠθῶν κατάκοσμησις, morum compositio & institutio Vide Commen.Bud.

ἀγώγιον.τὸ. farcina uel onus quod uehitur in curru.

ἀγώγιμον.τὸ. uectura, precium uecturæ.

ἀγώγιμος.ον.ὁ. ducibilis.

* ἀγώγιμοι dicuntur οἱ κατεδικασμένοι id est, iudicati, aliiq; in quos ius est præhensionis, uel pro crimine, uel pro ære alieno, uel aliam ob causam. Vide plura in Commẽ.Bud.

* ἀγωγός.ὁ. ducibilis, ductor, dux uiæ. alliciens, allectiuus, illex, illecebrosus, ducendi illiciẽdiq; uim habẽs. Diosc. δύναμιν ἀγωγὸν uocat uim alliciendi attrahendiq; significat & aquæ ductum.

ἀγωγὸς δημόσιος. aquæductus publicus.

ἀγών.ῶνος.ὁ. certamen, studium, locus certa-

* minis, periculum, labor cum difficultate coniũctus, Erat & hoc nomine locus certaminis Romæ, qui circus Flaminius dicebatur. Gaza. in Cato. Cice. ludos ἀγῶνας uertit. Demosth. pro lite & actione iudiciaria sæpe usurpat. Herodia. in secundo usurpauit ἀγῶνα ἀντὶ τῆς ἀγωνίας, id est cura & solicitudine.

ἀγωνάρχης.ου.ὁ. dux certaminis, qui ludis & certaminibus prœerat. qui & ἀγωνοθέτης dicitur.

* ἀγωνία.ας.ἡ. timor, solicitudo. Lucę. xxij. accipitur pro horrore illo & affectiõe qua corripi solẽt homines iam instãte atque urgẽte graui discrimine Eras. angorem uertit.

ἀγωνίζομαι.μ·σομαι.κ. ἀγωνίζω. certo, contendo.

* decerto, nitor, Gaza. in Cat. Cicero. ἰσοῦτον δ' ὅσον ἂν ἕκαστος δυνατὸς ᾖ ἀγωνιζέσθω, quod Cicedixit nitat. Ἀγωνίζεται. in controuersia est, in contentione uertitur. apud Demosthe. In controuersiam uenio apud Cicero. iudicium intendo. neutrum.

ἀγωνιζεσθαι ψευδομαρτυριῶν. falsi reum esse, causam dicere.

ἀγωνιῶ.τὸ. ἀγωνιάζομαι. certo.

ἀγωνιῶ.τὸ. φοβοῦμαι. trepido ante certamen.

ἀγωνιῶ. periclitor.

ἀγώνιος.α.ὁ. molestiam afferens.

ἀγώνισμα.ατος.τὸ. palma, id est, premium, νίκη, καρπόρθωμα, Dionysius apud Aristoph. in Ranis ἐγὼ δ' ἐγ ''ὐξαίμην ἂν ἐν ψυχεῖν τινὶ, λαβεῖν ἀγώνισμ' ἄξιον τι τῆς ὁδοῦ.

* ἀγωνιστήριον.α.τὸ. locus certaminis, premium certatorum.

ἀγωνιστὴς.οῦ.ὁ. certator, pugil.

* ἀγωνοθεσία.ας.ἡ. constitutio certaminis. munus ipsum, quod ædunt agonotheræ.

ἀγωνοθετεῖν, certaminibus prœesse atq; in eis oĩa moderari & regere, certamẽ cõstituere.

* ἀγωνοθέτης.ου.ὁ. præfectus ludorum, & certami-

nũ, agonum præses & iudex, composita dictione ab ἄγω & τίθημι, id est, ὁ τοὺς ἀγῶνας εἰς διαβιβάσων, ut exponit Eustathius. Ita Græci uocant (inquit Valla) eum qui certamini præsidet prœpositis premijs, ut apud Homerum Achilles & apud Vergi. in.v Aeneas. Hunc latini munerariũ appellant, plura Laurent. in Raudẽsem. Itẽ

* Budæus in primis & postremis annot. in pandect. & in Cõmentarijs nuper æditis.

ἀγωνοθέτις pro ἀγωνοθεσία apud Sophoclem.

ἄγωνος.α.ὁ. Aeolice, pro ἀγών.

Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

Ἀδαήμων.ονος.ὁ.ἡ. imperitus, inscius, ĩexpertus.

ἀδαημονία.ἡ. imperitia.

ἀδαής.έος.ὁ.ἡ. rudis, indocilis,

* ἀδαὴς ἀπὸ ἀφθόγγου, ὁ ἀμαθὴς inquit Ammonius.

ἀδαΐζω. reclamo, ingemo.

ἀδαΐστί. aduerb. imperite.

ἄδακρυς.υος.ὁ.ἡ. non lachrymans.

ἀδακρυτί. sine lachrymis.

ἀδάκρυτος.α.ὁ.ἡ. infletus,

ἄδαιτρον.τὸ. inseparabile, arcanum.

ἀδαμάντινος.α.ὁ. adamantinus, firmus.

* ἀδάμας.αντος.ὁ. adamas lapis sic dictus ἀπὸ τοῦ α-

* κὶ, δαμάζω, quod indomitus sit, nec ulli cedat materiæ, nisi hircorum sanguini calido. ingratus, impersuasibilis, imperterritus, fortis.

ἀδάμας.α.ὁ.ἡ. indomitus, ἀνυπότακτος, pro uir-

* gine nondum subacta matrimonio apud Sophoclem.

ἀδάπανον. gratuitum, sine sumptu.

ἀδάπανος.α.ὁ. sine sumptu.

ἄδασος.α.ὁ. indiuisibilis.

* ἀδέσπερον securius, tutius.

ἀδέστος.ὁ. nullius indigens.

ἀδεής.έος.ὁ.ἡ. intrepidus, audax, ἄφοβος.

ἄδεια.ἡ. licentia, libertas, securitas, facultas, cũ abest metus, ab α & δέος. Polit. in Herodia. modo tranquillitatem, modo impunitatẽ modo ueniam transfert. ἄδεια δίδοναι est, quod uulgo dicũt, saluum conductum dare. plebiscito potestatem facere, impunitate promissa, apud Pausaniam: quod Andogides orator ἄδειαν ψηφίσασθαι dixit. Copiose in postremis annot. in pandect.

ἀδεάζω. suspiro. succlamo.

ἀδεκής.έος.ὁ.ἡ. intrepidus.

ἀδέω. placere, sequi.

ἄδεπνος.α.ὁ.ἡ. incœnatus.

ἀδέλητον.τὸ. sanum.

ἀδέκαστος.α.ὁ. incorruptus muneribus.

ἀδεκάτευτος.α.ὁ. non decimatus.

ἄδεμος.ὁ. intrepidus.

* ἀδελφός.οῦ.ὁ. pro, ἀδελφὸς per extẽsionẽ, frater.

ἀδελφή.ῆς.ἡ. soror.

ἀδελφιδή.ῆς.ἡ. neptis ex sorore, uel fratre.

ἀδελφιδοῦς.ὁ. nepos ex sorore uel fratre.

ἀδελφίζω. fratrem fratris nomine compello.

ἀδελφικός.

ἀδελφικός.οῦ.ὁ. fraternus.

* ἀδελφοκτόνος.α.ὁ. fratricida.

* ἀδελφός.οῦ.ὁ. frater. ab α quod ὁμοῦ subinde in cõpositione significat, & δελφύς, quæ uox apud Pollucẽ uulua est, unde ἀδελφοὶ (inqt) dicuntur fratres qui ex uulua prodierũt eadẽ. Vterũ dicunt etiã δελφύν, ut sint ἀδελφοὶ, qui eodẽ utero in lucẽ æditi sunt, quibus subscribit Arist. apud quẽ hęc uerba sunt, καλοῦσι δὲ τοὔνομα, τὰ μὲν ὕστερα ἀ, δελφὺς, ὅθεν καὶ, ἀδελφοὺς προσαγορεύουσι, quę sic reddidit Theodo. Gaza. Pars uuluę iterior, loci & uterus appellatur, unde uterinos dici fratres scimus. Sunt qui tradãt δελφὸς prisca Græcorũ lingua ἀντὶ τοῦ μόνος dici solitum, unde ἀδελφοὶ, quasi iam non soli, ut α sit στερητικὸν. Apud Platonẽ ἀδελφὸς pro similis & congruens, id quod Cicero imitat aliq̃ties, ut in Acad. Erat Anthiochus, si ppauca mutauisset, germanissimus Stoicis. Annotat hoc copiosius Bud. ĩ Cõmẽt. liguę græcę.

ἀδελφός.α.ὁ. nomen uiri.

ἀδελφότης.ητος.ἡ. fraternitas.

ἀδέμας.α.ὁ.ἡ. corpore exutus, mortuus.

ἄδεν. placuit.

ἀδένες. in se cõuolutæ carnis durities, glandu-

* læ, quæ cũ induruerũt, χειράδες, id est, scrophulæ vocãtur, teste Aegineta li. iij. Sunt tumores in gutture glãdiũ instar. In hoĩe tõsillas, in sue uero glãdulas dici autor est

ἄδετος.α.ὁ. non ligatus. (Plin.

ἀδευκής.έος.ὁ.ἡ. amarus, intrepidus.

ἀδερκής. non uidens, & inuisibilis.

ἄδεσμος.ὁ. qui extra uincula est.

* ἀδέσποτος. nullius dominio mãcipatus, libertate donatus uertitur Cœlio. Et librũ nullius autoris titulũ præferẽtẽ uocãt Græci ἀνώνυμον καὶ ἀδέσποτον. Hierony. in epla quadã ad Euagriũ. Misisti uolumen ἀνώνυμον καὶ ἀδέσποτον, & nescio utrũ tu de titulo nomen subtraxeris, an ille qui scripsit, ut periculũ fugeret disputãdi. Et Plutarch. in uita Cice. ἀδέσποτον ἐπιστολὴν reddidit Crassoi dicit, hoc est, autoris & scribẽtis noĩe suppressa. Ἀδέσποτος λόγος, fama incerto autore, rumor, Ἀδέσποτος φήμη, fama nullo autore diuulgata. Huic opponit ἀνθενθικὸς. Dicunt itẽ ἀδέσποτα quæ ad fiscũ deuoluũtur, ga dñm nullũ, nec assertorẽ habẽt. Vide cõmẽta. Bud. Meminit & in libris de Asse.

ἀδεσποτότως. sine certo autore.

* ἀδέχαστος.α.ὁ. qui muneribus nõ corrũpitur, ab α στερητικὸν & δέχομαι. Cœl. ãtiq. lect. li. xij. ca. xlvi. Aegyptiũ (inqt) iudicẽ, si qs adagionis schemate, integrũ intellexerit, sanctũ, nihil prœmio, nihil metu, à iustitiæ semita degenerãtẽ, & planè eũ, quẽ vocãt Græci ἀδέχαστον, q gratię nihil prorsũ tribuit, & cẽ.

ἀδέψητος.ὁ.ἡ. crudus, non elaboratus, ut pellis, ab α, & δέψω. coquo.

ἀδέω. sum satur, habeo satis.

ἀδεῶς. licenter, intrepidè, liberè, pro arbitrio uertit Politia.

ἄδηλος.α.ὁ.ἡ. incorruptus, morsu carens.

ἄδηλος.α.ὁ.ἡ. incertus, ignotus, obscurus.

* ἄδηλον.ου. cũ incertum sit & ignotum.

ἀδηλότης.ητος.ἡ. incertitudo.

* ἀδημονέω. grauiter fero, anxio, mœreo, impatiẽter doleo, grauiter angor, penè exanimor ac deficio præ dolore. Eras.

* ἀδημονία.ας.ἡ. ipotẽs animi molestia, mœror.

ἀδήν.ν, κὸ, ἄδην. satis, abunde.

ἀδηνέως. aduerb. citrà dolorẽ, simpliciter, citrà

ἀδήρητος.α. carens controuersia. (dolũ.

ἀδήρητως. sinè controuersia.

* ἅδης.α.ὁ. infernus, Pluto, orcus, erebus, ab α quod priuationem significat in hoc noĩe, etiã si spiritu aspero insigniat, ut annotat Gaz. in.iij. & εἶδον uidere, quod apud inferos oĩa sint tenebricosa, neq; quicq̃ uidere integrũ sit. Vnde illud Maronis in.vi. Et sinè sole domus & cẽ. ἐν ἅδου in Plutonis. ſ. οἴκῳ domo. i. in orco, in inferno per ἑλληνισμὸν Atticis familiarem.

ἀδηφαγία.ας.ἡ. edacitas, ĩexplebilis edẽdi auiditas uertitur Cœlio. In Sicilia ἀδηφαγίας

* templum erat.

ἀδήωτος.ὁ. impopulatus.

ἀδηφάγος.α.ὁ. edax, cruda comedens.

ἀδηφάγος. uorax, helluo.

ἀδιά.ἡ. dolor,

ἀδιάβλητα.τὰ. irreprehensibilia.

ἀδιάδραστος.α.ὁ. incuitabilis.

ἀδιάθετος.α.ὁ.ἡ. indispositus, intestatus.

ἀδιαβόητα.τὰ. quæ uerbis aperta, occultos sensus habent.

* ἀδίαντος. herba quã Gaz. capillũ Veneris ĩterpatur.

ἀδιαίρετος.α. indiuisus. indiuisibilis.

ἀδιάκριτος.α.ὁ. inseparabilis.

ἀδιακρίτως. promiscuè, indifferenter.

ἀδιάλλακτος.α.ὁ. irreconciliabilis. uertit Cœlio.

ἀδιάλειπτος.α.ὁ.ἡ. assiduus, innocuus.

ἀδίαντον.α.τὸ. adiantũ herba dicta ab α & διαίνω quod nõ madefiat etiam si mergatur. uulgo capillos Veneris uocant.

* ἀδιάπτωτον dicit, quod nec ĩtercidit, nec dilabitur, nec intercipi potest. Polyb. etiã ἀντὶ τοῦ ἀδιαπαίστον usus est, id est, in quo nulla erratio est, in quo error non admittitur.

ἀδιάρθρωτον.τὸ. incertum, incompositum.

ἀδιάπωτα.τὰ. illibata, incorrupta.

ἀδιάπωτος.α.ὁ.κὸ, ἀδιάσαστος. ineuitabilis.

ἀδιάστροφος.ὁ, nihil habens obliqui.

ἀδιάστατος.ὁ. dicebant apud Atheñ.q in inquilinos ascripti nõ erãt: aut alioqui μετοίκιον nõ

ἀδιατύπωτος.ον.ὁ. deformis. (penderẽt.

ἀδιαφθαρσία.ας.ἡ.κὸ.

ἀδιαφθορία.ας.ἡ. incorruptio, integritas.

ἀδιάφθορος.ον.ὁ. incorruptibilis.

ἀδιαφορία.ἡ. contemptus, sine differentia uitę, in uictu nullus delectus.

ἀδιάφορος.α.ὁ.ἡ. promiscuus, q citrà delectũ aliquid facit, nõ eximius, sed plebeius, τυχὼν.

* Ἀδιάφορα uocãt Stoici, quę neq; ad felicitatẽ neq; ad infelicitatẽ cõferunt, ut sunt diuitiæ, sanitas, uires, gtia, & cætera id genus Nã sinè ijs possibile est felicẽ esse, quũ earũ usus uel rectus felicitatis, uel prauus ĩfeli-

citatis autor sit. Vide Gell. & Laert. li. vij.

* ἀδιαφορῶν. id quod accidit nõ magni pẽdere ac sustinere ferre, ĩ nullo discrimie ponere. gel.

ἀδίδακτος. ε. ὁ. indoctus, rudis.

ἀδιαχώριστος. ε. ὁ. inseparabilis.

ἀδιεκδίκητος. ε. ὁ. indefensus.

ἀδιεξίτητος. ου. ὁ. impercursibilis.

ἀδιερευνήτος. ίου. ὁ. ἡ. inscrutatus.

ἀδιήγητος. ε. ὁ. ἡ. inenarrabilis.

ἀδικαίαρχος. iniustus magistratus.

* ἀδικέω. μ. ήσω. π. κα. iniuria afficio. plus est q̃ ἁμαρτάνω, videlicet destinata malicia, consulto, & cum deliberatione pecco: ἁμαρτάνειν vero, lapsu, casu, fortuna, & errore quodam humano, vt annotauit Eras. iniurius sum in aliquem, offendo. accusatiuo iungitur.

ἀδίκημα. ατος. τὸ. κοῖ

ἀδικία. ας. ἡ. iniuria, iniustitia, maleficium, pro quouis peccato vsurpãt sacræ literę. Eras.

ἄδικος. ε. ὁ. ἡ. iniustus.

ἀδίκως. iniustè.

ἀδινός. οῦ. ὁ. frequẽs, tenuis, imbecillis, abũdãs.

ἀδίοπος. ὁ. incustoditus, ἄναρχος. ἀδίοπι enim nauium custodes dicuntur.

ἀδιόρθωτος. ε. ὁ. ἡ. incorrigibilis.

* ἄδιψα. τὰ. quę sitim extinguũt, ἄδιψα Plutarch. nuncupat pharmaca, quæ sitim obrepere prohibent: sic ἄλιμα quæ famem.

ἀδμής. ῆτος. ἡ. indomita.

ἄδμητος. ε. ὁ. κοῖ ἀδμήτης. ὁ. indomitus.

* ἀδοκίμαστος. ε. ὁ. obscurus, ignobilis, nõ probatus, ἀδοκίμαστοι sunt hodie, qui in curiam citra sententiarũ disquisitionẽ admittũtur principis mãdato imperiosiore, Lege cõmentaria Budæi.

ἀδόκιμος. ε. ὁ. reprobus.

ἀδόκητος. ε. ὁ. ἡ. inopinatus.

ἀδμωλῶν. ignorare.

ἀδμωλία. ignorantia Callimacho.

ἀδοιούτως. inopinatè.

ἀδολεχέω. μ. ήσω. π. κα. nugor, contemplor, exerceo, multa dico. genitiuo iungitur.

ἀδολέχης. ε. ὁ. nugator.

ἀδολεχής. ίος. ὁ. cõtemplatiuus, meditatiuus.

ἀδολεχία. ας. ἡ. garrulitas, nugatio, importunus sermo, blateratio, futilis loquacitas.

* ἀδόλεχος. ε. garrulus, nugator, loquax, qui libens multa cõmemorat fabulamenta, uel etiam historias. Bud.

ἄδολος. ε. ὁ. ἡ. dolo carens.

ἀδόξαστος. ὁ. insperatus.

ἀδοξέω. μ. ήσω. π. κα. gloria careo, ignominiosus & inhonoratus habeor, sermõe hominum uituperor, malè audio, improbor, ponitur ζῶ ἐν δοκῇ.

* ἀδοξία. ἡ. ignominia, infamia, despectus, incredulitas, obscuritas nominis.

ἄδοξος. ε. ὁ. ἡ. inglorius, suprà opinionẽ, inopinatus, præter opinionẽ. Fabius ἄδοξον ponit inter genera causarũ. Et Phauorinus apud Gelliũ disserit de materijs infamibus, siue inopinabilibus, quas Græci (inquit) ἀδόξους καὶ ἀτόπους appellant.

* ἀδοξοῦντες. ὁι. quorũ autoritas leuis est, inexaminati, inglorij, obscuri, expuncti.

ἄδος. εος. τὸ. satietas.

ἄδουλος. ε. ὁ. ἡ. seruis carens.

ἀδούλευτος. ε. ὁ. qui seruire nequit.

ἀδρά. ᾶς. ἡ. παχῆα, crassa.

ἄδρα. ας. ἡ. ciuitas Illyrica.

ἀδρανία. ἡ. imbecillitas.

ἀδράνεια. ας. ἡ. inertia, ignauia, torpor, à δράω.

* ἀδρανής. ίος. ὁ. ἡ. imbecillis. Gaz. ĩ Cat. ὡς ἀδρανοῦς, μᾶλλον δὲ, μικρὰς ἐυρωστίας, quod Cic. dixit, quã tenui aut nulla potius ualitudine. Idẽ ad exiguũ tẽpus. ἐπὶ χρόνον ἀδρανῆ trãstulit.

* ἄδρανστος. ὁ. infectus. Item à q̃ fugę locus nõ est.

ἄδρηστος. ε. ὁ. Adrastus.

ἀδρήστεια. ἡ. nemesis, uindicta, inuidia. Vide Chiliad. Erasmi.

ἀδρίω. augeo.

* ἀδριανικοὶ ἀλεκτορίδες. Adrianę gallinę, magno lapsu Alberti Mag. qui gallinas Adriani imperatoris interpretatus est.

ἄδρός. ὁ. adultus, plenus, maturus, solidus, uber, integer.

ἀδροσύνη. ης. ἡ. plenitudo, abũdãtia, exuberãtia.

ἀδρότης. ητος. ἡ. plenitudo, magnitudo.

ἀδρύνομαι. cresco.

ἀδρύς. ύος. ὁ. ἡ. carens arboribus.

ἀδυνασί. aduerb. impotenter.

ἀδυνατέω. impossibilis sum, nõ possũ prestare.

ἀδυνατέω. μ. ήσω. π. κα. impotens sum.

ἀδυνατία. ας. ἡ. impotentia.

ἀδύνατος. ε. ὁ. ἡ. impotens, imbecillis, impossibilis, inualidus.

ἀδυσώπητος. ε. ὁ. ἡ. inexorabilis.

ἄδυτος. ε. ὁ. ἡ. non occidens.

* ἄδυτον. ε. τὸ. adytum, locus arcanus in templis, quẽ temere subire nefas erat. Nam ex eo reddebantur oracula. Ab α & δύω subeo, quasi non subeundum.

ἀδω. μ. ἄσω. ἦσα. π. κα. canto.

ἄδω. placeo.

ἀδῶνια. fructus placidi.

ἀδώνιον. ε. τὸ. simulachrum Adonidis & festũ eiusdem.

ἄδωνις. ιδος. Adonis κοῖ ἄδων.

ἀδωνισμὸς. ὁ. planctus in Adonidem.

* ἀδώρητος, indonatus.

ἀδωροδόκητος, κοῖ ἀδωροδόλητος, incorruptus.

ἄδωρον. ου. τὸ. malum donum, non munus.

ἄδωρος. ου. ὁ. ἡ. indonatus.

A META TOY E.

ἀεδνος. ου. ὁ. ἡ. non dans, contra dotem.

ἀεθλητήρ. ητος. ὁ. certator, pugil.

ἄεθλον. ου. τὸ. certamen.

ἄεθλος. ου. ὁ. præmium.

ἀεθλοσύνη. ἡ. ἀγωνία.

ἀεί. semper. ἀεὶ & ἐιὰ ἀεὶ idem, pro frequenter, subinde, identidem, apud Herodia.

ἀεὶ ὄν]ες θεοί. dij immortales.

ἀειδίνητος. ου. ὁ. assiduè circumactus.

ἀειδής. ίος. ὁ. ἡ. obscurus, nunq̃ uisus, inuisibilis.

ἀείδλος. idem.

ἀείδια. ας. ἡ. deformitas.

ἀείδω. μ. σω. π. κα. cãto. acti. Vide Cœl. li. iiij. c. i.

* ἀείζωον. herba quæ semper uiuit.

ἀειθαλής.

ἀειθαλής. ίος. ὁ. ἡ. semper florens.

ἀεικῶς. indecenter.

ἀεικία. ἡ. indecorum, cõtumelia, insolentia.

ἀεικής. ίος. ὁ. ἡ. χαλεπὸς, ineuitabilis, indecens.

ἀεικέλιος. ὁ. dissimilis, asper, indecens.

ἀεικίζω. μ. σω. π. κα. deturpo, indecenter tracto.

ἀειλογῆς. uerbosi, & reddendis rationibus obnoxij.

ἀειλογία. ἡ. loquacitas Demostheni frequens, πολυλογία, multiloquiũ, quãdo quis reddendis rationibus est obnoxius. Significat (inquit Budæus) aut dicẽdæ causæ, aut rationis reddendæ necessitatẽ, sinè præscriptione, aut temporis, aut personæ, aut rei iam iudicatę & finitę. Demosth. ἐν τῷ πρὸς Ευβουλίδη. λίκαιον τοὺς παῖδας ἢ ἀφλογίαν παρέχειν. Latius in comment. Budæi.

* ἀείμνηστος. ε. ὁ. ἡ. æternus, semper memorandus.

ἀείρω. eleuo, suspendo.

ἀεφυγία. ας. ἡ. perpetuum exilium.

ἀεκέομαι, μ. σομαι. nolo.

ἀεκέω. μ. σω. π. κα. cogo.

ἀεκήλια. τὰ. grauia, difficilia.

ἀέκης. ητος. ὁ. ἡ. inuoluntas.

ἀέκη]. eminus, cõsulto, inuitè, prẽter sentẽtiã.

* ἄεκων. οντος. ὁ. inuitus.

ἄελλα. ης. ἡ. procella, turbo, ἄημα συστραμμένον inquit Hammonius.

ἀελλής. ίος. ὁ. ἡ. procellosus.

ἀείλομαι. spiro.

ἀελλόπους. ποδος. ὁ. ἡ. uelox.

ἀέλπτος. ὁ. ἡ. insperatus.

* ἀέλπτως. insperatò, præter spem.

* ἀελπτίον. aduerb. diffidendum.

ἀελλά. ὁ. ἡ. Aello, una ex tribus Harpyis, sic dicta quasi ἀ. ἐλλῶν ἄλλο, id est, alienũ tollẽs.

ἀελλόβρεξ. qui denso est capillitio.

ἀέννα. ος. ὁ. ἡ. semperfluens.

ἀείνεως. ω. ὁ. ἡ. idem Attice.

ἄεντες. flantes.

* ἄερσος γῆ. id est, οὐ καθαρισμένος. οὐ ἠροῦμενος, ἀγεώργητος. non arata, non culta, cui opponitur κάτεργος. Exẽpla autorũ sunt cõmẽt. Budęi.

* ἀεροβατῶ. Aristoph. νεφελ. ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, ἀν]ὶ τοῦ ἐπιβαίνω ζῶ ἀέρι, καὶ βλέπω ἐν τῷ ἀέρι. id est (interprete D. Hieron y.) Scãdo per aerem, & pluris me esse puto q̃ solem. Ab ἀήρ & βαίνω. Genitiuũ requirit ἀναλογία, κῶς, etiã si hic accusatiuũ asciuit Aristoph.

ἀέριος. ε. ὁ. aërius.

ἀεροβατέω. μ. ήσω. π. κα. superbio, eo in aëra, conuersor in aëre, aëriuago.

ἀέξω. augeo.

ἀερομετρέω. μ. σω. π. κα. aërem metior.

ἀερνηχής. ίος. ὁ. ἡ. in aëre natans.

ἀεροπετής. ές. ὁ. ἡ. in aëre uolans.

ἀεραλέχης. ὁ. ἡ. sublimis, in dicẽdo superbus.

ἀερόπη. ης. ἡ. Aërope uxor Atrei.

ἀεροφοίτης. ε. in aëre uersans.

ἀεργία. ας. ἡ. pigritia.

ἄργος. ου. ὁ. ἡ. otiosus.

ἀεροτίπους. ὁι. in altũ pedes leuãtes, celeres.

ἀερτάζειν. portare.

ἄεσα. dormiui.

ἀεσιφροσύνη. ης. ἡ. stultitia, amentia.

ἀεσίφρων. ονος. ὁ. ἡ. amens, mente leuis.

ἀετίτης. ε. ὁ. aëtites lapis.

* ἀετός. οῦ. ὁ. aquila. nomen generale. Nã sex genera sunt τοῦ ἀετῶν. uidelicet μελανάετος, πύγαργος, μορφνὸς (quam & περκνὸν uocant, teste Homero Iliad. ω.) περκνὸ πέρος, γνήσιος, ἁλιαί]ος. Explicantur hæc à Plinio cap. iij. lib. x. Legimus (inquit Cœlius) in templis nominari ἀε]ούς, id nihil aliud indicat, quàm tecta, quæ item ptera uocant. lib. vij. cap. xli. lectio. antiq.

ἀε]ιδιδύς. ίος. ἡ. pullus aquilæ.

ἀέτιος. ε. ὁ. aquilinus.

ἀετός. οῦ. ὁ. κοῖ

ἀέτωμα. ατος. τὸ. in ædificijs templorum pinnę & tectum ipsum.

ἀετῶδης, more aquilino, aquilę instar.

A META TOY Z.

ἄζα. fuligo, puluis, uetus fimus.

ἀζαίνω. exicco.

ἀζαλέος. ε. ὁ. aridus.

ἀζαλῶ. in tempestatibus uersatus, multi & pauci uenti.

ἀζείω. feruео.

ἀζηλής. lignum quoddam in curru.

ἀζηλῶ. ου. ὁ. ἡ. quem nemo amat aut æmulatur.

ἀζηλότυπος. ε. ὁ. ἡ. sine zelotypia.

ἀζήμιος. ε. ὁ. ἡ. indemnis, impunis.

ἀζήμιος. ε. ὁ. uentus.

ἀζησία. ας. ἡ. Proserpina.

ἀζῆς. proximi apud regem.

ἀζηχές. ualde resonanter, incessanter.

ἄζια. urbs Locrorum, qui cognominantur Ozolæ etiam in Italia.

* ἄζοι. ὁι. seruorum genus, ut annotat Cœlius lib. xiij. cap. xl.

ἀζομαι. ueneror, pudefio, honorem exhibeo, σέβομαι, ἐνδέπομαι.

ἀζυγία. ας. ἡ. coniugij carentia.

ἄζυξ. υγος. ὁ. nondum coniugio astrictus.

ἄζυμος. ου. ὁ. ἡ. infermentatus, ab α & ζύμη.

ἀζῶ. ἄορ. ἄσθην καὶ ἀάσθην. sicco, flo, per os suspiro, nauseo.

ἀζωλέω. μ. ήσω. τω. κα. irascor.

ἀζωστος. οῦ. ὁ. ἡ. discinctus.

A META TOY H.

ἄη. flauit.

ἀηδέω. laboro.

ἀηδής. ίος. ὁ. ἡ. iniucundus, molestus.

tristitia

ἀηδία. ας. ἡ. tristitia, molestia, iniucunditas.

ἀηδών. όνος. ἡ. καὶ

* ἀηδών. ὀος. luscinia, ab ἀεὶ & ἄδω, quasi ἀείδων, perpetuo cãtãs, ubi semel inceperit. Vsurpatur à Verg. quæ suauis cantat Aedon.

ἀηθὲς. aduerb. inutiliter, iniucũdè, illibẽter.

ἀηθίσκω. desuesco.

ἀηθέω. ήσω. desuesco, non intelligo.

ἀήθεια. ας. ἡ. dissuetudo, morum rusticitas.

ἀωθής.ές.ὁ.ἡ.desuetus,ἀζήθης,insuetus.
ἄημα.τος.τὸ.tranquillitas,flatus.
ἀήμβραι.spirare,spirantes.
ἄημι.spiro.
ἄηνες.τὸ.uehemens,sempiternum.
ἄηνα.τὰ.arbusculæ infrugiferæ.
ἀήσυρον.τὸ.subtile,sublime.
* ἀήρ.έρος.ὁ.aer,caligo,uĕtus,spiritus,flatus modicus.Sunt qui ἀπὸ τῆς ἄιρᾶν dici uolũt,quod terrã ferat,uel quod ab ipsa feratur.Alijs magis arridet ἀπὸ τοῦ ἄημι,quod spiro norat,deriuari.Homerus in fœminino genere aliquoties usurpat.
ἀήρης.combustio,nebula.
ἀήσυλος,ἀτιρπὴς,λυπηρὸς,ἄδολος.
ἀΐ τις.ῆ.ὁ.procella,spiritus,flatus,uĕtus,ab ἄω.
ἄητος.ῆ.ὁ.insatiabilis,subuentaneus.
ἀΐδηιτος.ὁ.ἡ.insuperabilis.
ἀητεῦν.spirare.
ἀθαλάττωος.ὁ.maris inexpertus,rudis rei nauticæ.
ἀθάμας.Hic inducebatur coronatus,& ut uictima quædam immolandus ob filium Phryxum,unde in Aristoph. nebulis ait Strepsiades.ἐπὶ τί στέφανον.ὄιμοι σώκρατες ὥσπερ μὲ πὸν ἀθάμαντα ὅπως μὴ θύσετε.hæc ideo annotaui quod hunc lapsum nõ dissimulandum putarem,nescio cuius,qui sic uerterat,ἀθάμαντα,immolata nubibus.
ἀθαμβής.ές.ὁ.ἡ.intrepidus. Hinc aduerbium
* ἀθαμβῶς.intrepidè.
ἀθανασία.ας.ἡ.immortalitas.
ἀθάνατος.ῆ.ὁ.ἡ.immortalis.
ἀθανατίζω.immortalem facio.
ἄθαπτος.ῆ.ὁ.ἡ.insepultus,imploratus.
ἀθάρα.ας.ἡ.farina,puls.
* ἀθέρα,ἡ πυρίνη πτισάνη ἀπὸ τοῦ ἀθῆ.Significat etiã pultẽ,hoc est ἄλευρον ἡφθημένον. Aristoph.in Pluto,ἐπὶ τὴν χύτραν τῆς ἀθάρας ἀνίσταμαι.
ἀθαρίζω.uitupero,uiolo.
ἀθαυμαστί.citrà admirationem.
ἀθέατος.ῆ.ὁ.ἡ.inuisibilis.
ἀθεερής.ές.ὁ.ἡ.exactus,splẽdidus,paruifaciens.
ἀθεεί.sine deo.
ἀθελβάζειν.colare.
ἀθέλγω.mulgeo.
ἀθέλιμος.ῆ.ὁ.malus.
ἀθέλω.nolo.
ἄθεμελος.ῆ.ὁ.sine fundamento.
ἀθέμιστος.ῆ.ὁ.ἡ.ἡ.
ἀθέμιτος.scelestus,illicitus,nefandus.
* ἄθεος.ῆ.ὁ.ἡ.impius,sacrilegus,sonat ad verbũ sine deo,id est,qui nullum credit esse deũ atque adeo omnem uim diuinã tollit:in quorũ albo erãt Epicurus & Lucianus.
ἀθεότης.ητος.ἡ.impietas.
ἀθεράπευτος.ῆ.ὁ.ἡ.incurabilis,
* ἀθέρες.spicæ ex area abiectæ,aristas simpliciter reddidit Gaz.in Cato.Propriè tamen ex spicis quę sunt degeneres ἀθέρες græcis uocari uidentur,ut uidere licet apud Aelianum in lib.de prouidentia. Eos colligunt spicilegium facientes,qui uocantur

σαχυολογοι.Hac ratione factum est ut ἀθερίζειν dicãt,ubi se quippiã nõ pili facere innuũt.
* ἀθερεῖν.attentissime inspicere.α particula intẽdens hic.
ἀθερίνη.arista,uel atherina,piscis uilior,aliter dictus aristula.Meminit Athenæus.
ἀθερίζω.μ.σω.π.κα.par uipendo,reprobo.
ἀθερὶξ.cuspis aristarum.
* ἀθέρωμα.ατος.τὸ.tuberculum in capite nasci solitum,teste Celso,plãtæ simile,ut ex etymo apparet.
ἀθέσμος.ῆ.ὁ.ἡ.illicitus.
ἀθέσφατος.ῆ.ὁ.ἡ.immensus.
* ἀθετέω.reprobo,sperno,casso,irito,repello, reijcio,aspernor.Sic Mar.vi.διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συναναμένους ὃν ἠθέλησεν ἀντὶ τοῦ ἀθετῆσαι propter iusiurandum eósque qui simul accumbebant,noluit eam reijcere. Et ad Galat.ij. ὃν οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ, non aspernor,non reijcio,nõ repello.Valla per frustrare & frustrari interpretatur, id quod se admirari dicit Erasmus.
ἀθέτησις.ιος.ἡ.improbatio.
ἄθετος.ῆ.ὁ.ἡ.iritus.
ἀθεώρητος.ὁ.ἡ.minimè contemplatiuus.
ἄθηλος.ῆ.ὁ.ἡ.uberibus insuetus.
ἀθήλυντος.ὁ.indomitus,asper.
ἀθηνά.inuenitur pro genere tibiæ quo usus fuisse dicitur personandis Mineruæ hymnis Nicopheles Thebanus.
* ἀθῆναι & ἀθῆναι differunt. Nam ἀθῆναι urbis est nomen,ἀθῆναι uero,tum urbis,tum regionis nomen est,ut autor est Hammonius.
ἀθηνᾶ.ᾶς.ἡ.ἡ.Minerua.
ἀθηναῖα.ας.ἡ.Minerua.
* ἀθηναῖον.ου.τὸ.locus ad quem poetæ Græci sua carmina ferebãt recitabãtque:sicuti poetæ Latini in templo Apollinis & Musarum.D.Hieron.y.pro auditorio usurpauit.Quãdo(inquit) omne Athenæũ scholasticorum uocibus consonabat.
ἀθηναῖος.ῆ.ὁ.Athenienſis.
ἀθήναιος.Athenæus,nomen uiri.
ἀθήναζε.ad Athenas.
ἀθήνηθεν.de Athenis.
ἀθήνησι.in Athenis.
ἀθήνη,ης.ἡ.Minerua.
* ἀθηνογέρων.ον]ος.ὁ.quasi dicas senex scholasticus, qui in senectute literis nauare operã incipit.Cõposita dictio ab ἀθήνη Minerua,quæ studijs præesse dicebatur, & γέρων senex.
ἀθήρ.ῆρος.ὁ.acutus.
ἀθήρα.genus pultis rarioris.
ἀθήρευτος.ῆ.ὁ.ἡ.inuenatus.
ἀθηρόγλωσσος.ῆ.ὁ.eloquens.
ἄθηρος.ῆ.ὁ.sine ferís,ut ἄθηρος χῶρα.
ἀθηρολογγός.οῦ.ὁ.flabrum.
ἀθησαύριστος.ον.ὁ.,pdigus,q nihil recõdit in crastinũ.
ἀθήτευ]τος.nemini mercenarius.
ἀθίγγανος.ον.ὁ.nihil uolens accipere.
ἄθικτος.ον.ὁ.intactus,scelestus.
ἀθλεύω.exerceo,tolero,uitam seruilem duco, aduersa fero.

ἀθλέω.μ.ήσω.π.κα.certo.neutrum.
ἀθλητήρ.ῆρος.ὁ.expertus certando.
* ἀθλητής.οῦ.ὁ.athleta. Latinè pugil,uel luctator,certator,à verbo ἀθλέω deductũ, ut à τριέω τριτής.Latini hac dictione tanq̃ natiua utuntur,nisi quod vocatiuũ græcũ nominatiui loco vsurpant Macedonum ac Thessalorũ consuetudine.Pollux hoc nomine gymnicos omnes intelligit,id est, παλαιστὰς, δρομεῖς, πυκτὰς, δισκοβόλους & ἁλτοὺς. id est luctatores,cursores,pugiles,discũ in sublime iaculantes,saltus pernicitate contendentes.
ἄθλιος.ῆ.ὁ.miser,ærumnosus.
ἀθλιότης.ητος.ἡ.miseria.
ἀθλοποιέω.comporto.
* ἀθλοθέτης.qui ludos præbet,& præmium certantibus proponit,ἀθλοθέτη in gymnicis ludis erant,hoc est,curatores,cõstitutorésque certaminũ,idem qui βραβευτὴ & ἀγωνοθέται.Hãmonius tamen tradit Agonothetas esse τῶν σκηνικῶν, Athletetas verò τῶν γυμνικῶν.Verum ἀθλοθετοῦντες(inquit Budęus) idem erant iudices & arbitri,quare ἀθλοθέτας etiã significat ἀγωνοθετῶν. Dionysius seruatorem nostrum ἀθλοθέτην vocat,&
* ἀθλοθεσίαν ;vitã euangelicam,ab ipso iudice & athlothetas institutam & propositã. Item certaminis cura apud Aristoph. Dicitur & ἀθλοθετία
ἆθλον.ῆ.ὁ.præmiũ certaminis,propriè athletæ præmium.
ἆθλος.ῆ.ὁ.certamen.
ἀθλομαχος.ὁ.idem.
ἀθλοφόρος.ῆ.ὁ.ἡ.præmium ferens.
ἀθόλ]ωκος
ἀθόλωστος.ὁ.ἡ.illimis.
ἀθορύβως.sine tumultu,trãquillè,sine pauore.
ἄθας.currus Rhodijs.
ἄθραυστος.ῆ.ὁ.ἡ.inuulneratus,infractus.
ἀθρέω.μ.ήσω.π.κα.uideo, constanter circunspicio actiuum.
ἀθρηνί.citrà lachrymas.aduerb.
ἀθρίματα.τὰ.munera à cognatis missa nouis nuptis apud Lesbios.
ἄθριξ.ιχος.ὁ.ἡ.carens capillis.
* θρίψ.ίπος.uermiculus,ut cossus,ut tinea & teredo, qui & θρηνιδίσατο πεντασυλλάβως à Theophrasto appellatur.Bud.
ἀθρόιζω.μ.σω.π.κα.congrego,colligo,accumulo.actiuum.
ἀθροισις.ιος.ἡ.congregatio.
ἀθροισμὸς.οῦ.ὁ.κοῖ]
ἀθροισμα.ος.τὸ.aceruus.
ἀθροιστικός.οῦ.ὁ.congregatiuus.
ἀθρόο].ῆ.ὁ.turbatio.
ἀθρόος.ῆ.ὁ.κοῖ]
ἄθρος.densus,confertus, simul omnia. Lucia. in pseudomantia.ἀυλίκα δὲ τὸ μέγιστον παῦμα τοῖς ἡμετέροις ἐγένετο,δυσμενῶν πῆ χεῖρον ἀθρόων ἀπολομένων,maxima statim clades nostris contigit uiginti ferè milibus interemptis.
* ἀθρόως.cõprehensim,statim,collectim,cumulatè, summatim, semel.Cice. Et ut semel omnia complectar,id est,ἀθρόως.

ἀθρυπτος.ῆ.ὁ.ἡ.uirilis.
* ἀθρύπτως καὶ ἀυστηρῶς διαιτᾶν durè atque austerè uitam agere apud Plutarch.
ἀθύαστος.ῆ.ὁ.ἡ.profanus.
ἀθυμέω.μ.ήσω.π.κα.tristor.animum despondeo,animum deijcio ; ἀθυμέτον. Lucia de Cyclope loquẽs.ἔφερε δὲ ὁ ἐπίρασος ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀθυμέτον, ἄρκτου σκύλακος,κοῖ τὸ λέσιον ὄντῶ προσεικός Gestabat in ulnis amasius iste,delicias suas,vrsi catulum pilis hirtum,ipsi non dissimilem.neutrum.
* ἀθυμία.ας.ἡ.tristitia,dolor,ãgustia animi,animi deiectio Ad uerbũ sonat, animi carentiã,quũ quis despondet animum.
ἄθυμος.ῆ.ὁ.tristis.
ἄθυρμα.ος.τὸ.ludus.
ἀθυρεύειν.saltare,ludere,μιγνύειν.
ἀκυρίγλωσσος.ῆ.ὁ.garrulus, contumeliosus,loquax,lingua effreni.
ἀθυρογλωσσία.ας.ἡ.linguæ incontinentia.
* ἄθυρος. Polit.in Herodia. παιδίον ἄθυρον puerũ ludibundum transtulit.
ἀθυρόστομος.ῆ.ὁ.qui linguæ tẽperare nõ potest.
ἀθύρω.ludo.
ἀθύσσω.misceo,alapis percutio.
ἀθῶος ῆ.ὁ.damni expers,insons,innocens,sine offensione,indemnis,innoxius.
ἄθωος.Iouis epitheton.
ἀθῴως.ἀζημίως, citra damnum, innocenter.
ἀθώπευστος.ῆ.ὁ.inadulabilis,immitis.
ἀθωράκιστος.ῆ.ὁ.inermis.
ἄθως.ω.ὁ.Athos mons Thraciæ.
ἀθόω.absoluo.
* ἀθῶω,immunem facio,indemnem facio,non mulcto.A nomine θωή.
ἀθώωσις.ιος.ἡ.impunitas,ut fugientiũ ad tẽpla.

A META TOY I.

* Αἴ & ἀΐ.heu. Hinc Aiax dictus,ut ipse apud Sophoclem dicit.
ἄι.utinam,pro αἴθε,per apocopen.
ἄι.articulus fœm.gen.Homerus pro illæ & aliquæ utitur.
αἶα.ας.ἡ terra, pro γαῖα per ablationem τοῦ γ.
αἰαγμα.τὸ.lamentatio.
αἰάζω.μ.άσω lamentor,clamo.
αἰαία.interdũ Medea significatur, insula Circes eodem nomine appellatur.
* αἰακίζω.uerbero.
αἰακὸς.οῦ.ὁ.niger,difficilis.
αἴδου.heu,& admirantis.
αἰγαγρος.ῆ.ὁ.κοῖ]
αἰγάγριος.ῆ.ὁ.caprea.
* αἰγαίων,Gigantis nomen.
* αἰγανέη.ης.ἡ.iaculum,spiculũ. Eustathius scribit iaculi leuioris esse speciem, ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἱεῶς.quod lõgius mittatur,uel quod ancyle (id autẽ significat iaculi ansam,id est, λαβὴν)ex pelle cõcinnaretur caprina,quippe capram vocãt αἶγα, Hæc Cœlio debes.

ἄγκρον. utinam, enim.
ἄγκε. illæ.
ἄγκειος. ε. caprinus.
ἄγκειρος. ε. ἡ. alnus, arbor quæ populus nigra vocatur: alba verò populus dicitur λευκή. Gaza in tertio indicat verbale nomen esse à verbo ἄγω.
ἀγκίς. ιδος. ἡ. pellis caprina.
ἀγκιάλεια. ας. ἡ. uxor Diomedis. sic dicta est & Peloponnesus.
ἀγκιαλίδες. οἱ. hymenes.
ἀγκιαλός. οῦ. ὁ. litus. Herodia. in. iiij. τοσοῦτος δὴ ἐγένετο φόνος. ὧν ἐπὶ θρόις αἷμα ἐπὶ τὴν τοιαύτης, τάσε ἐκβολὰς τῆς Νείλου μεγίστας οὔσας, τόν τε πόλιν ἀγκιαλόν, κεάνταφον φονιχθῆναι. id est, tanta est autem facta cædes, ut riuis per planiciem decurrentibus, cum fauces Nili ingentes, tum litus omne circà urbem purpurasseret. Item in litore habitans, unde Achaia propter urbes in litore dispositas antè ἀγκιαλὸς uocata est, teste Pli.
ἀγκιβότης. ε. ὁ. caprarius.
ἀγκίβοτος. ε. ὁ. capras pascẽs, terra montosa.
ἀγκίζω. μ. σω. π. κα. capras pasco, dilanio.
ἀγκιβαλός. οῦ. ὁ. parus auis.
ἄγκιθος, & ἀγκίθος. auis quæ & ægithus uel falus latinè appellatur.
ἀγκιπέφαλος. ὁ. capriceps, auis nomen.
ἀκρίλοφος. ὁ. excelsus. Homerus. ἠτε καὶ ἀγκίλοφος πέτρης ὑλοφερὸν ῥέῃ ὕδωρ. Est & urbs Cephaleniæ.
ἀγκίλωψ. πος. ὁ. auena, & abscessus ĩ maiore angulo oculi, curatu difficilis anteq̃ rumpatur.
ἀγκίμαρος. insula Libyæ, unde
ἀγκιμαρίτης. gentile nomen.
ἀγκῶνα pro grandiora usurpatum aliquoties inuenitur. Sumptum coniectant Grãmatici à talẽto Attico, quod in ea insula exuperabat. Hoc nomine vocantur item uenalium onera Hinc ἀγκωνᾶται merciũ id genus uenditores. Nã est ibi factũ emporium, ob insitam loci sterilitatem hominibus maritimam negotiationem obeuntibus. Vnde (inquit Strabo) miscellaneũ onus, Aeginæam dicimus mercaturam. Cœl. antiq. lect. li. i. cap. lvij.
ἀγίοχος. ε. ὁ. Iouis epitheton, ab ὀχῆς, & ἄγιος, quia nutritus à capra, uel ab ἔχειν, tenere, & ἀγίδος, quoniam ægide utitur.
ἀγίσκαν. νος. ὁ. semicaper.
ἀγιπόδες. οἱ. capripedes.
ἄγκλη. ης. ἡ. placentæ genus, testibus Pausania & Cratino.
ἀγίς. ίδος. ἡ. ægis, scutum Iouis, & tegmẽ quo Libyes utuntur. Item pro καταγίς, turbo uenti, procella, rete ex coronis contextũ appellatur hoc nomine Aelio Dionysio, & Pausania, cuius usum non explicant. Cœlius laneas ab eis intelligi coronas, probabile putat. lect. antiq. lib. x. cap. vi.
ἄγιον. ciuitas Achaiæ, unde
ἀγιεῦς. ciuis illius oppidi.

ἄγλη. ης. ἡ. splendor.
ἀγλήεις. ήεντος. ὁ. splendidus.
ἀγοβόσκος. ε. ὁ. pastor caprarum.
ἀγόκερως. ωτος. ὁ. capricornus, aliàs ægoceros, fœnum græcum.
ἀγονόμος, caprarũ ductor, qui capras pascit, locus capris pascendis accõmodus.
ἀγοφάγος. cognomen Iunonis apud Spartanos, quod capræ ibi illi immolarentur.
ἀγοθήλας. ὁ caprimulgus auis.
ἄγυλος. ε. ἡ. abscessus inter nares, & maiorem angulum oculorũ: per quem pituita assiduè distillat: & si negligatur, ad ossa usq; dehiscit in fistulam.
ἀγυλώπη. ης. ε. ἡ. abscessus est pusillus oblõgúsque sub ipsum palpebrę torulũ, hoc est (ut ait Celsus) super pilorum locum. Dicitur etiam κριθή.
ἀγυπιός. οῦ. ὁ. uultur. secũdum nonnullos animal non dissimile uulturi, vt species eius uideri queat.
ἀγυπιάζειν. astutè agere & negter more Aegyptiorum, denigrare interdum, impostorẽ agere, fallere, imponere. Nã Aegyptij velut impostores, & fallaces, malè audiebãt. Accipi item nõnũq; solet pro aduerere, ut in hoc carmine, χρυσὸν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ ἀγυπιάσῃ. id est colorem tuum sol splendens flamma aduret.
ἀγυπιστί. Aegyptiacè, sceleratè. Theoc. Syracusijs. οὐδεὶς κακοεργὸς δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων ἀγυπιστί.
ἀγυῤῥίου γάμος, de nuptijs ĩauspicatis parũmq; felicibus. Vide Chiliad. Eras.
ἀγυῤῥιος πλουθφόρος, de sordido atque infimæ sortis homine dicebatur. Vide Chiliades.
ἀγυῤῥιος δικαστὴς, pro iudice integro atque incorrupto prouerbiali figura, plura vide apud Cœl. lect. antiq. li. xij. cap. xlvi. Vide item ἀδίκαστος.
ἀγώλιος. ὁ. ulula, ἀγωλιὸς etiam alibi.
ἀγών. ῶνος. ὁ. caprile.
ἀγώνυχος. ὁ. caprungula, herba Theod.
ἄγων. ωνος. ὁ. ægon.
ἄγωπος, habens oculos caprinos. Ab ὤψ, & ἄξ.
ἀιδέσιμος. ε. ὁ. uenerabilis, uerẽdus, uenerãdus. Dicitur item ἀιδέσιμον inuiolatũ, & in quo supplicibus ius Asyliæ cõstabat, hoc est intactum, ἄσυλον, ἀιδῆ etiam in ea significatione usurpatur. Exempla autorum sunt in commentarijs Budæi.
ἀΐδης τὸ ἀκατάληπτον.
ἀιδέομαι, κοῦ
ἀιδέω. μ. ἀιδέσομαι. ueneror, uerecundor, ἐνδέχομαι, honori habeo, obseruãtia prosequor, μετ' αἰδοῦς ἐπιδέχομαι. vereor, reuereor, erubesco, αἰσχύνομαι. Lucianus in dialogis deorum. καὶ ἐπιτηρῶ μὴν ἀδεὴς μὴν λέγειν πρὸς σε. atq; diu pudebat dicere tibi, Interdũ significat item (ut annotat Budæus) idem quod πείθομαι, placor, iniuriam remitto, iram cõdono. sic apud Gregorium φιλίαν ἀιδέσθεις ἐιδῶς appellatur

appellatur is qui in tempore rationem habere amicitiæ nosset, & amico exorabilẽ se præbere. Significat item placare & exorare. Ex quo fit, ut & exorans & exoratus ἀιδοῖος dicantur. Copiosius hæc in Cõmentarijs Budæi. accusatiuo iungitur.
ἀιδοῖσις. ιος. ἡ. idest uenia, & misericordia, & personæ periclitantis respectus & tuitio, ultionis animaduersionisq; remissio, Demosthe. καὶ ἀιδοῖς, ἀιδοῖσιν καὶ φιλανθρωπίας πολλοῖς ἐξίωσαν, id est clementia benignitateq; non uulgari dignos censuerunt. Lege olim licebat cædis non uoluntariæ crimen euadere, si is qui cædis reus erat, quendam ex consanguineis precibus exorare potuisset, & ad clementiam adducere: cuiusmodi exorata placabilitas ἀιδοῖσις uocabatur. Copiosius Bud. in Commentarijs.
ἀϊδηλος. ὁ. obscurus, ἐξώλης. nocuus, exitiosus. pro ἄδηλος per pleonasmum.
ἀιδήμων. ονος. ὁ. uenerandus, ὁ. αἰχυνταλὸς. Athe. de Isocrate. ὁ τοῦ ἐνήρων ἀιδήμονέστατος inter rhetores maximè uerecundus. Arist. in secundo Ethic. τὸν ἀιδήμονα in uirtute ponit medium q; facit inter καταστολὴν & ἀναιδέχυνον. id est, attonitum & impudentem.
ἀΐδης. ε. ὁ. infernus, Pluto, ab ἀειδὲς & εἴδω uideo, quod omnia ibi sint tenebricosa, neq; quicquam uidere liceat, unde illud Vergilij. Et fine luce domus &c.
ἀΐδιος. ε. ὁ. sempiternus.
ἀΐδιος. ε. ὁ. æternus.
ἀΐδιος. sempiterne.
ἀϊδιότης. ητος. ἡ. æternitas.
ἀΐδνος. οῦ. ὁ inflexibilis, tenebrosus.
ἀιδοῖα. τὰ. pudenda.
ἀιδοῖιαὰ. τὰ. dicuntur Paulo, quæ pudendis adnascuntur.
ἀιδοῖον. ε. ὁ. testiculus, penis, genitale.
ἀιδοίπαλμος. ε. ὁ. morbus pudendorum.
ἀιδοῖος, uenerabilis, castus, reuerendus.
ἀιδοῖος ἱκέτης. supplicator, dignus qui exoret quod petit.
ἀιδοῖος. ος. ὁ. reuerentia.
ἀϊδόσε. ad infernum. aduerb.
ἀιδοῦμαι. pudefio.
ἀϊδρεία. ας. ἡ. imperitia,
ἀϊδρις. ιος. ὁ. ἡ. inscius, imperitus, ignarus.
ἀΐδυλος. ὁ. audax, securus, temerarius.
ἀϊδωνεύς. έος. ὁ. infernus, Pluto,
ἀϊδω. canto ut gallus,
ἀιδώς. οος. ὁ. pudor, hoc est φόβος τῆς ἀδοξίας ut definiunt Stoici, metus infamiæ, Aiunt quidã hoc nomine significari non pudorem illum ob scelera perpetrata (nam hũc αἰσχύνην propriè uocari uolũt) uerum pudorẽ illum ingenuum cũ obseruantia quadã cõiunctum, cuiusmodi est pudor filiorum erga parentes. ὃν (ut inquit Aristoxenes) διὰ τὴν μακρηκοίαν τινὰ, ἀλλὰ διὰ τὴν σέβειαν id est non propter scelus aliquod patratum, uerum propter obseruantiam, reuerentia, obseruantia. Vide ἄιδεσμος.

ἀιεί. semper, uide ἀεί.
ἀιεγενέτης. ε. ὁ. semper existens. uel potius semper generans. epitheton Solis & aliorum deorum.
ἀιδναῦται apud Milesios dicti sunt potentiores, quod semper in nauibus consultarẽt. Damasenore enim, ac Thoante tyrannis exactis, sodalitates duæ urbem obtinuerunt, harum altera πλοντὶς, altera χθαμάδχα dicebatur. Sed quum potentes dominarẽtur, & sodalitatis suæ res adsciuissent, ueriti ne quando à diuersa factione opprimerentur, conscensis nauibus, & procul à terra progressi, maximis de rebus consultabant, proinde ἀιδναῦται appellati. Hæc ex Plutarcho, quem locum antea depraua tũ Cælius Calcagninus ad pristinum nitorẽ redegit.
ἀιδσκῶπες. ὁ. sempasiones aues.
ἄιλοι. mariti duarum sororum, cognati.
ἀιετός. οῦ. ὁ. aquila.
ἀίζηλος. οῦ. ὁ. iuuenis, florens.
ἀιήτης. ε. ὁ. Aeëta, rex Colchorum, unde ἀιήτινη filia uel neptis ipsius.
ἄιητος. ε. ὁ. ingens.
αἰθαλή. ῆς. ἡ. cinis.
ἀιθαλόεις. εσσα. ὁ. ardens, exustus.
ἄιθαλος, idem apud Pindarum.
ἀιθαλίωνες. ὁ. cicadarum epith. quod æstus ardore imprimis gaudeant. Theocritus Thalisijs. τοὶ δὲ ποτὶ σκιεραῖς ὀροδαμνίσιν ἀιθαλίωνες τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον.
ἄιθαλος. ὁ. fuligo, fauilla, genus æris, siue petra ex qua fit ignis.
ἀιθαλόω. κῶ.
ἀιθάλω. ardeo, comburo.
ἀιθαλώδης. εος. ὁ. fuliginosus.
αἴθε. utinam, In hoc differt ab ὄφελον (teste Ammonio) quod personas nõ distinguat, unde ut psonę distinctio indicetur, ὄφελον illi coniũgi solet. Homer. iliad. α. ἀλλ' ὄφελες νῆας ἐνὶ νηυσὶν ἀδάκρυτος, καὶ ἀπήμων, ἔοιμι, utinã tu apud naues sinẽ lachrymis nullaq; affectus iniuria, sederes. Verba Thetidis ad Achillẽ filium, ægrè ferentem iniuriã sibi ab Agamennone illatam.
ἄιθες ἰθυμόν.
ἀιθέοπος. ὁ. urens, ardens.
ἀιθέριος. ε. ὁ. æthereus.
αἰθήρ. έρος. ὁ. æther. claritas. Sunt qui pro elemẽto ignis accipiãt, inter quos est Anaxagoras, alij, p aëre capiũt. Aristoteles lib. i. Meteorologias hoc nomine cœlum intelligit. Dictũ uolunt quidam ἀπὸ τῆς θέειν, Aristoteles ab ἀεὶ semper & θέω curro, uoluo, cui Apuleius subscribẽs Aetheris (inquit) appellatiõe, cœlũ ipsum, stellæq;, omniq; syderea compago intelligitur, nõ, ut quidam putant, quod igneus sit & incensus, sed quod cursibus rapidis semp rotetur.
αἴθε. utinam.
ἀθίκιες. populi Macedoniæ.
αἰθιοπεύς. έος. ὁ æthiops.

αἰθιοπία.ας.ἡ.æthiopia.

* αἰθίοψ.οπος.ὁ.æthiops,ab ἄιθω cremo,& ὄψ aspectus,quod solis uicinitate torreatur.

αἶθμα.ᾶτ.esca.

αἴθων.λαμπρόν.ignitum,nigrum, ardens,splendidum.

αἴθας.εος.ᾶτ.καῦμα.æstus,calor.

αἰθός.ὁ.ardens.

αἴθουσα.ἡ.porticus, lobia æstiuus,uel porticus ædita,soli opposita.

αἰθοψ.οπος.ὁ.ardens.

αἴθοπα οἶνον.appellat Homerus quasi fumicaldum, id est natura ignitum,quod semina

* quædam caloris in sese habeat, sitq; natura ignitum, non ut alij propter colorem, autore Gellio li.xvij.capi.viij.Idem sentit Suidas.

αἰρέω.μ.ήσω.π.κα.tempestatem fero.

αἰθρη.ης.ἡ.æthra,splendor aeris,aer.

αἰθρηγενέτης.ου.ὁ.ἡ.

αἰθρηγενής.ές.ὁ.ἡ.serenificus,sudificus.

αἰθρία,ας.ἡ.serenitas.

* αἰθριοκοιτέω.μ.ήσω.dormio sub diuo.neutrum.

αἴθριος.α.ὁ.serenus,illustris.

αἴθρος.α.ὁ.frigus.

αἴθυια.ας.ἡ auis nomen, Gaza mergum uertit.

αἰθύσσω.μ.ξω.π.κα.calefacio,extendo,iacio,concutio.

αἴθυγμα.ᾶτ.impetus.

αἴθω.μ.σω.uro,incendo,ardeo.

ἀΐσθω.expiro.

αἴθων.ωνος.ὁ.ardens,splendidus,niger,Sic item uocabatur unus ex quatuor equis solis.

* αἴθων.ψ.uini epitheton apud Homerum quasi feruidum à caliditate naturali non à colore,autore Gellio.

αἴκα.κῶς.

αἴκε.si.

αἰκέποθι.siquando.ubi,quo,sicubi.

αἰκάλλω.μ.έσω.π.σκα.uoco. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἀπαλλάττω ἀπατῶ.decipio,adulor.

αἰκέπτως.si utique.

ἄικεια.ας.ἡ.impetus.

* αἰκία.ας.ἡ.flagellatio,uerberatio,proprie cui cõuicia non præcesserũt,ærumna,suppliciũ.

* ἀικίας δίκη.actio iniuriarum ob uerbera, δίκης εἶδος ἰδιωτικόν,priuatum est iudicium.Budæ.

αἰκίζομαι.contumelia afficio,flagris cædo.

αἴκισμα.ᾶτ.flagrum,percussio.

αἰκιζέω.uerbero contumeliose.

ἀικισμός.οῦ.ὁ.αἰκία.

αἰκεῖρ.ῆρος.ὁ.impetuosus.

ἀικῶς,ὑβριστικῶς.crudeliter,contumeliose.

αἴλινος.ὁ.ὁ.miser.

* αἴλινον.ᾶτ.lugubris quædam cantio, genus lamẽtationis altę & acutę,ut inquit Sophoclis interpres.

αἴλουρος.ου.ὁ.feles,catus.

αἷμα.ατος.τ.sanguis.

αἱμακουρίαι.αἱ.parentationes mortuorum.

αἱμαλωπίς. color sanguinem præ se ferẽs.

αἱμασιά.ᾶς.ἡ.sepes.

αἱματεκχυσία.ας.ἡ.sanguinis effusio.

* αἱμαστία.ας.ἡ.obsonij genus.a cruore dictum ut scribit Aristoph.interpres.

αἱματηρὸς.οῦ.ὁ.ἡ.

αἱματόεις.εντος.ὁ.ἡ.cruentus.

αἱματαδής.idem.

* αἱματίτης.hæmatites lapidis nomen,à sanguiniscolore,uel a uirtute atque effectu,nimirum quod,sanguinem deprimat.Vide Plinium li.xxxvi.ca.xx.

αἱματοπότης.ὁ.sanguinipota, ein blutsauffer, propriè de dracone dicitur.

αἱμαθέω.μ.ήσω.τ.ωκα.

αἱμαχάω.ῶ.

αἱμάττω.μ.ξω.τ.χα. cruento,sanguine conspergo,& polluo,fœdo.occido.Acti.

αἱμομίκται.incestuosi,incesti.

αἱμοθιάω.stupesco dentibus.

αἱμονία.ας.ἡ.Thessalia & Ephesus.

αἱμορραγία.ας.ἡ.copiosi sanguinis effusio.

αἱμορρέω.sanguine fluo, sanguinis fluxum patior.

αἱμόῤῥοος.Hæmorrhous,serpentis nomen.

αἱμορροῖς.exitus sanguinis cum per angustum luctatur.ut in sectione uenæ.

αἱμορροῖς.ίδος.hæmorrhois,morbus,id est,sanguinis fluxus,& serpentis genus.

αἱμοφόρυκτος.ὁ.ἡ.cruentatus.

αἱμοχαρής.ές.ὁ.ἡ.sanguine gaudens.

αἱμυλία.ας.ἡ.facundia,illecebræ, sermonis lepiditas.

αἱμύλος.ὁ.ἡ.blandus,illecebris,astutus.

αἱμύλος.ὁ.blandus,uarius, æmulus, disertus, astutus.

αἱμωδῆν.ῶ.

αἱμωδιᾶν.obstupescere dentibus ex acerborũ fructuum esu, aut frigore quopiam, qui etiam gingiuas infestat.

αἱμῶ.τοὺς ὀδόντας ἀλεῶ.dentibus doleo.

αἱμωδία.ας.ἡ.dẽtium stupor ex esu pomorum immaturorum.

αἴμων.ονος.ὁ.cruentus,expertus.

αἱμωπός.οῦ.ὁ.sanguinarius,cruentus.

αἰναρετής.οῦ.ὁ.grauis uirtute.

αἴνεσις.εος.ἡ.laudatio.

αἰνετός.οῦ.ὁ.laudabilis.

αἰνέω.μ.έσω.κα, ήσω. laudo secundum uetereś, accusatiuo iungitur,Hinc Aeneam illum, utraque lingua celebrem, dictum oftẽdit Homerus in hymno Veneris.τῷ δὲ κ᾽ ἀνείσασ᾽ ὄνομ᾽ ἔσεται,οὕνεκα μ᾽ αἰνὸν ἔχεν ἄχος.

αἴνιγμα.τος.ᾶτ.ænigma,quæstio obscura,sermo nodosus,& inuolutus.Gellius lib.xij.capi.vi.scirpos ueteres hoc genus sermonis appellasse scribit, ut opinor, κατ᾽ ἀντίφρασιν, id est, per contrariam locutionem. Alias enim propriè scirpus herbam quãdam iunceam omnino rudem significat.

* ἀνιγμός.οῦ.ὁ.pro eodẽ.Aristoph.in Ra.ὀυκ ἔχω φράσαι.ὅμως γε μέντοι σοὶ δ᾽ ἀνιγμιῶν ἐρῶ,haud possum elog,attamẽ tibi per ænigmata dicã.

* ἀνιγματιστής.οῦ.ὁ.qui loquitur per ænigmata, resq; per se dilucidas data opera obscurat,cu-

rat, cuiusmodi sunt carmina Lycophronis apud Græcos.Eras.

ἀνιγματώδης.εος.ὁ.ænigmaticus.

ἀνίζομαι.laudo.

ἄνιπα.τὰ.obscura.

* ἀνίπτομαι.μ.ίξομαι.obscurè loquor,obscurè innuo seu insinuo,innuo latentér,ut fit in tabula Cebetis philosophi,ænigmate ostendo & significo,ænigma dico,coniecto apud Sophoclem.deponens.

ἀνόγαμος.ὁ.ἡ.infelix nuptus.

ἀνόμορος.ὁ.grauiter moriturus.

ἀνοπαθής.εος.ὁ.ἡ.grauiter affectus.

ἄινος.ὁ.ὁ.laus,gloria,apologus,prouerbium.

* ἄινον Aphthonius ἴ,pgymnasmatis,simpliciter μῦθον, id est fabulam uocat. Huic sunt, ut ait,uaria ex inuẽtoribus cognomina σοβαρίτης,κίλιξ,κύπριος,ἀισώπιος. Quintilianus ἄινον ait à Græcis appellatum λόγον μυθικόν, & ἀισωπικόν, à Latinorum nonnullis apologationem non satis in usum recepto nomine, additq; hoc a paræmia discrepare, quod ἄινος totus sit apologus, παροιμία autem ueluti fabella breuior, ut apud Hesiodum, Νῦν δ᾽ ἄινον βασιλεῦσ᾽ ἐρέω,νοέουσι κ᾽ ἀνοῖσι. Καὶ ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον.i. Aenon principibus referam,norint licet ipsi Vocalem Accipiter sic affatus Philomenam est.Vtitur eundem ad modum & Archilochus & Callimachus.Etiã si Theocritus ἐν κυνίσκοις,ἄινον pro paroemia uidet usurpasse,ἄινος θὴν λέγεται τις, ἔθος χρὴ τοῦτο σὺν ὕλαν.id est,Fertur & hoc olim, in sylua secedere taurum.Hæc Eras. Aristophanis interpretes produnt ἄινον non concinnari pueris,sed ad uiros dirigi,nec consolatorium modo esse,sed parẽneticum quoq;, Admonet enim & docet. Dicitur etiã ἄινος quod alio nomie γρῖφος, sermo implicitus,uti apud Clearchum,uir non uir, Auis nec tamen auis,lignum,non lignum, lapis non lapis:pro Eunucho,Vespertilione,Ferula,Pumice.

ἀινός.οῦ.ὁ.κακὸς,grauis,malus.

ἀινότης.ητος.ἡ.grauitas.

ἀινοτόκος.ὁ.ἡ.grauia & mala pariens.

ἀιρότοκος.ὁ.ὁ.malè natus.

ἄιρομαι.aufero,capio.

ἀιρῶς.grauiter.

αἴξ.γός.ἡ.capra.

αἰξάσκω.impello.

αἰξωνεύεσθαι.accusare,cõuicijs incessere, Hoc uerbo intoleranda mordacitas significatur,

* inde figuratum, quod in Attica Aexones dicacitate maledicaq; uirulẽtia insignes erant.Annotauit Cœl.li.x.cap.xxv.

ἀξωνεία.ἡ.conuicium.

αἰξωνεύς.ὁ.conuiciator.

αἰολίω.μ.ήσω.π.κα.uario.

* αἰολίζω.idem,& gero morem æolicum,decipio,ut apud Heroclem μὴδ᾽ αἰολίζε αὖ ἀν᾽ἀν,ne circunscripseris ipsam. Inde deductum, quod Aeoles ut fraudulenti infamabantur,ut Theocriti interpres in primũ Idyllion annotat.

αἰολοθώρηξ.habens pulchrum thoracem.

αἰολομίτρης.ου.ὁ.ornatus capitis.

αἰολομῆτις.uarij consilij,multorum cõceptuũ, quo epith.Hesiodus Prometheum honestat.Dionys.Vlyssi tribuit.

* αἰολοσφύραι.αἱ.sunt quæ forma sphærica, ex ere aut alia materia fiunt,intus cauæ, quibus inest punctum angustissimum, quo aqua infunditur,deinde igni admotæ,simulatque aqua feruere cœperit,flatum tantisper emittunt dum aqua(quę in fumum resoluta,paulatim efflatur)durauerit. Deductũ ab αἰολος & πύλη, quasi æoli portæ.

αἰολόπωλος.ὁ.ἡ.uarius pullus,equus uelox, bonos equos habens.

ἄιολος.α.ὁ.Aeolus,rex uentorum.

ἀιόλος.α.ὁ.uarius,dolosus,obscurus.

ἀιονέω.μ.ήσω.π.κα.aspergo,humecto.

αἰπεῖα.ας.ἡ.alta,excelsa.

ἄιπεια.ας.ἡ.urbis nomen.

ἄιπερ.tanquam.

αἰπεινός.οῦ.ὁ.excelsus.

ἀιπήεις.εντος.ὁ.idem.

* αἰπόλιον.ου.τ.grex caprarum.

* αἰπόλος.ου.ὁ.caprarius, ὁ ἐπὶ τῇ ἀγῇ τεταγμένος νομεύς.

αἶπος.εος.τ.cacumen,uertex,altum.

αἰπύκερως.alta cornua habens,epith.cerui,

αἰπύς.ύος.ὁ.altus,magnus,durus,perniciosus.

αἶρα.ας.ἡ.lolium.

αἱρέομαι.οῦμαι.αἱρήσομαι.π.ῥήημαι.eligo, uolo,decerno,ἀόρ.primus,ἡρόμην.medius aori.secundus.ἑλόμην,ἀπὸ τοῦ ἕλομαι.

αἱρέσιμος.ου.ὁ.ἡ.capi aptus.

* αἵρεσις electio.Chrysost.περὶ ἱερωσύνης,utitur ea electione qua episcopus eligebatur,a populo.Secta,quæ quatuor imprimis celebres erant Athenis,Academica,Peripatetica, Epicurea, & Stoica.à quibus aliæ omnes quæ a Laertio colliguntur,tanquã fontibus promanarunt.Extat de ijs Luciani dialogus. Αἵρεσις (ut annotat Cœlius) est præstantis in philosophia uiri παράδοξος ὑπόληψις,id est,opinio admirabilis, sicuti Antisthenis illa, ὅτι ὀνικὴ ἔστιν ἀνάλεκτον. quæ si obrepat in plures non inurbanos, iam αἵρεσις idest secta nuncupatur: sed inter pullatos gregalesq; κοινὴ ἔννοια. Optio. Chrysosto.ἐν τῷ περὶ ἱερωσύνης.εἰ μὴν καὶ σφαλεῖας ἡμῖν,εἰ βασιλείας αἵρεσις προύκειτο, ἐπόλως ἂν ἦς τοῦ ζῆν ὑπέλαβεν. Etenim si nobis uel imperij militaris, uel regni etiam proposita fuisset optio,potuisset qs id merito de me suspicari.Politia,hæc uerba Herodia.li.vi.ἐκάστους κελεύσας ἐς τὴν πρωτίστην αὐλῶν ἐπανιέναι τὴν ἀξίας αἵρεσιν. sic reddidit. Iusserunt ad suam quenq; uitam & officiũ redire.Significat item expugnationem.

αἱρετιστής.ου.ὁ.hæreticus.

αἱρεῖσθαι.μ.ήσω.π.κα.ῶ.

αἱρετίζω.μ.σω.π.κα.eligo,placeo,sector.accusatiuo iungitur.

ἀιρε]τικός.οῦ.ὁ.qui præter ueritatem aliquid opinatum habet.
ἀιρετιστής.οῦ.princeps sectæ.
ἀιρε]τῶ.assumo.
ἀιρε]τός.οῦ.ὁ eligibilis,electus,potior,δικαστής,arbiter.
ἀιρέω.capio,destruo,populor, teneo, occido. ἀορ secund.εἷλον actiuum,μέλλων ἑλήσω.
ἀιροπιόν.ὸ.tenebrosum & cribrum.
ἄιρον]Θ.obedientis.
ἄιρος.dictũ de Iro apud Homer, significatq; miserum & inopem.Odyss.σ.ἢ τάχα ἶρος ἄιρος ἐπισπασσὸν κακὸν ἕξει.
* ἄιρω.μ.ρῶ.π.κα.act.tollo,eleuo, Vnde Latinis ærumnæ dictę,teste Festo,hoc est,furculę quibus uiatores alligatas sarcinas gerebant,Itẽ pro castra soluo,absolutè,admoueo,uiribus apprehendo.accusa.iungitur.
* ἄιρω,ὁ ὑψῶ,ἐγείρω,ἀφανίζω,ut Latinè tollo,erigo & aufero,de medio tollo.Item moueo,id est soluo,proficiscor,abeo.Exempla autorum uide in Commentarijs Budæi.
* ἄιρομαι in uoce passiua etiam tollo, id est,erigo,Plutarch. ἀιρόμεναι τὰ ἱστία εἰς ἀπόπλεον. Zenoph.ῥᾷον ὀϊστεύοις τὰ πρόσθεν ἀιρεῖσαι. Itẽ porto gesto,uel potius gestandum tollo,hoc est, ἀναλ]ήψομαι,ἐπιφερ]ίζομαι.Item suscipio,id est,incepto,aggredior, ut πόλεμον ἢ κίνδυνον,ἄρεσθαι, id est,bellum aut periculum suscipere.Itẽ ὁ φέρομαι καὶ λαμβάνω, fero, hoc est, reporto præmium uel lucrum,ut ἄιρομαι κλέος.ἄιρομαι νίκην,fero,refero,aufero,reporto,gloriam, uictoriam. Budæus copiosius in Commentarijs.
ἄϊς.ιδος.ὁ infernus.
αἶσα.ης.ἡ.parca.
ἄισκος.ramus lauri.
ἀισάλων.ὁ.æsalo,accipitris species.
ἄισαρος.ὁ.flumen iuxta Crotona.
ἄισηπος.ὁ.ὁ.fluuius Lyciæ.
ἀισθάνομαι.μ.ἀισθήσομαι.π.ἤσθημαι sentio, cognosco.intelligo,experior,μέσ.ἀόρ.β.ἠσθόμην.genitiuo & datiuo iungitur. Item accusatiuo,quod Priscianus lib.xviij. annotat,& Græcorum comprobat exemplis.
ἀισθησις.ιος.ἡ.sensus.
ἀισθη]τήριον.sensuum sedes,sensorium.
ἀισθη]τικός.οῦ.ὁ.sensitiuus.
ἀισθη]τός οῦ.ὁ.sensibilis.
ἄισιμος.decens,fatalis,ἄτιμος,ἀμαθής. Aristoph. ecclesiazusis.ὦ ἡ κοινὸν ὥσπερ ἄισιμος κυλίνδομαι.
ἀισιμία.ας.ἡ.naticinium.
ἀισιμῶ.insumo,expendo.
ἀΐ ασσι.feruntur.
ἄισμα.α]τος.τὸ.expensa.
ἄισιος.ὁ.decens,secũdus,id est,fortunatus,prosper,uerus,germanus,mediocris.
ἀισίως.aduerbium,decenter,&c.
ἄϊστος.ὁ.ἡ.perditus,insciius,citra reditũ,de quo nihil refertur.
ἀϊστόω.μ.ώσω.ῶσα.ωκα.destruo,euerto,perdo,obscuro,euanescere facio.
ἀΐστωρ.ορος.ἡ.inexpertus,indocilis.

ἄισυλος.ὁ.ὁ.impius,indecens,aduersus,malus, iniustus.
* ἀισυμνάω.impero,rego Eurip.in Medea.
* ἀισυμνῆτ].οί.præfecti certaminum,aut ministri,aut iuuenes, Item Tyrannorum genus,quod olim a populo legebatur. Bud. in Commentarijs.
ἀισυμνητήρ.ῆρος.ὁ.rex.
ἀισυμνητίς.ίδος.ἡ.regina.
ἀισύφιλος.ὁ.ὁ.timidus,mendax.
ἄϊχιστος.ὁ.ὁ.turpissimus.
ἀϊχίων.ονος.ὁ.ἡ.turpior.
ἀϊχία.ας.ἡ.turpitudo.
* ἀισχροκερδής.ίος.ὁ.ἡ.turpilucris,turpiter quæstuosus.turpilucrus uertitur Hierony.
* ἀισχροκέρδεια, est uita turpiter quæstuosa, cui πλεονεξία cognatum est uitium. Demosthe. ἀισχροκέρδεια de corruptis legatis à Philippo dixit.
ἀισχροκερδία.ας.ἡ.turpilucrum,
ἀισχροκερδέω.turpiter lucrum facio.
ἀισχρολογία.ας.ἡ.turpiloquium.
ἀισχροποιός.fellator,fœdus.
ἀισχρεργία.ας.ἡ.confusio,uerecundia, pudor.infamia.
* ἀισχύνη. infamia,pudor,uerecundia,propriè obscelus aliquod perpetratum,ἐπὶ τοῖς νομιζομένοις ἀισχροῖς.ut inquit Aristoxenes. Hanc philosophi definiunt φόβον δικαίου ψόγου, id est metum iustæ reprehensionis.Gelli.lib. xxix.cap vij.
ἀιχύνομαι.uerecundor,erubesco,uereor,accusiungitur.
ἀισχύνηλος,uerecundus.
ἀισχυντία.ας.ἡ.uerecundia.
* ἀισχύνω.ωῶ.confundo,dedecoro, dehonesto, turpitudine afficio.actiuum.
ἀΐσσω.μ.ξω.π.κα.impello,moueo, imperum facio,cõmitto,surgo,promico,emico,commoueor,feror,propero.
* ἄισωπος.ὁ. phrygũ lingua idẽ est quod ἄβωψ. Hoc nomine uocatus est summus illefabularum scriptor,quod nigerrimus esset, ac turpitudine uel Therfitæ Homerico conferendus.
* ἀισωπικὰ.τὰ.ridicula.apud Aristoph ĩ Comœdia.,cui titulus σφῆκες.
ἀΐτας.ὁ.socius.
ἀτ]εο]Θ.ὁ.ὁ.petitiuus.
* ἀιτέω.μ.ήσω.ῆσα.κα.peto.actiuum.ὸ ἐν ἀρχῇ αἰτῆσαι, est ἀξίωμα facere uel ἄτημα, id quod initio probandum susceptum est. quod etiam ὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτῆσαι,καὶ αἰτῆν, dicitur. Aristoteles ὸ ἐν ἀρχῇ αἰτῆσαι dixit pro eo quod est,postulare sibi concedi ut indubitatum, quod initio probandum recepit.Vide Commentaria.Budæi.
ἀΐτης.ὁ.ὁ.lingua Thessalica, ãdamatus, is qui amatur,teste Theocrito ĩ Idyllio.cui titulum etiam fecit ἀΐτης.ἡ.σὴ νῦν φιλότης καὶ σε χαρίεν]Θ ἀΐτεω.
ἀΐτημα.α]τος.τὸ.ἡ.

ἄιτησις.ιος.ἡ.petitio.
* ἀι]ήμα]α,petitiones,postulata, Sic uocãtur θέσεις,id est, positiões non usqueadeo notæ, quæq; non statim admittuntur ab auditore simulac à præceptore ponuntur,sed argumento quodam astruuntur,priusquam fidem faciant,uide plura in prioribus annota.in Pandect.Bud.
ἄιτη]Θ.ὁ.ὁ.petitus,petibilis.
ἄιτη]αί.οἱ.postulatores,petitores.
ἄι]ης.pauper,mendicus.
ἀιτίζω.μ.ίσω.ῖσα.κα.peto.
ἄιτια.τὰ.ætia liber Callimachi.
ἀιτία.ἡ.ratio, causa,accusatio, confirmatio,
* crimẽ,uox est cõmunis ad crimẽ ob quod meritò qs in ius uocari possit,& ad leuiorẽ iniuriã cui sufficit expostulatio. Eras. ἐν ἀιτίᾳ ποιῆσαι crimini dare, in crimen uertere,& crimen obijcere,& criminosẽ deferre. Αἰτίαν ἐπιφέρειν pro eodem. Dicitur & διὰ αἰτίας ἔχειν,accusare,reprehẽdere,hoc est, αἰτιᾶν ἔχειν διὰ τοῦτο, Αἰτίαν ἔχειν accusari,malè audire,criminis esse suspectũ.Synes.αἰτίαν ἔχων προαιρέσεως εἶναι,id est, Cui uitio uertebatur nimia clementia,Cicero causam sustinere dixit,transferens id quod græce dicitur,αἰτίαν ὑπέχειν. Αἰτίαν ἐνδέχεσθαι est in se crimẽ recipere, crimini se offerre, agnoscere rẽ perpetratã, & se mandatorem proferre. Εν αἰτίαις εἶναι,accusari,pœnas pendere,incul pari, Athen.ἐν αἰτίαις ἔσεσθαι ταῖς μεγίσταις, id est,non impunè ferent,graui animaduersione plectentur, hoc est, ἀιτίαν οἴσεσθαι τὴν μεγίστην. Αἰτίαν φέρεσθαι. ut, εἰκότως ἄν νῦν γε τοῦ ἀδικεῖν αἰτίαν φερόμην, non iniuria perperã egisse existimarer,nõ ĩmeritò crimẽ mihi obijceretur. Copiosius in Commẽtarijs Bud,
* ἀιτίασις accusatio,querela.
ἀιτιάσιν ἀποθέσθαι.καὶ
αἰτιᾶσθαι.querelam exponere.
ἀι]τιόομαι,ἡ,ἀιτιῶμαι.accuso, culpo, facio causa alicuius rei,datiuo & accusa.iungitur.
* ἀιτιῶμαί σε τόνδε,crimiose hoc tibi obijcio. Aliquando cum duobus accusatiuis τίνα ἄν ἕκαστον αἰτίαν αἰτιασάμενος, quid contra seipsum obijcere poteſt. Significat etiam αἰτιῶμαί σε caussam esse uel in causa esse dico,causam ad te refero,etiam in bonam partem.Plato in Phædro, Καὶ ἔγωγε ὦ Φαῖδρε αἰτιῶμαι τοὺς ἐνοικοῦντας θεούς.Hoc acceptum genijs loci refero.Budæ.
ἀιτιατικὴ.ῆς.ἡ.accusatiuus casus.
ἀιτιάζω.μ.σω.σα.κα.peto.
* ἀιτιάζομαι pro accusor & culpor. Zenoph.καὶ μάλιστα οἱ αἰτιαζόμενοι ἐναντιοῦσθαι.Et potissimum ob id incusabãtur,quasi ipsi obstitissent. Alibi actiue posuisse uidetur,πρὸς ἄ ἔγωγε φιλοῦμαι,καὶ ἡ πόλις ἡμῶν αἰτιάζεται.Budæ.
ἀιτιολογικός.οῦ.ὁ.ἡ.causalis.
ἄιτιον.ὸ.ὸ.causa.
ἀιτιΘ.ὁ.ἡ.causa,autor.
ἀιτοῦμαι.peto.
ἄιτος.lucus, τέμενος ,apud Pindarum,οἶδε ἄιτεα

πεσεῖν.
* ἀι]ῶμαι,pro ἀιτιῶμαι.
ἀΐπω.applico,ὁρμῶ.
ἄιφνης.καὶ
ἀιφνίδιον.repente.
ἀιφνίδιος.ὁ.ὁ.repentinus.
* ἀιχμάζω.μ.σω.σα.κα.armo, iaculor.
ἀιχμαλωσία.ας.ἡ.captiuitas.
ἀιχμαλωτίζω.capio,duco captiuos.
ἀιχμαλωτίζω.μ.σω.σα.κα.captiuo.
ἀιχμαλωτίς.ίδος.ἡ.captiua.
ἀιχμάλωτος.ὁ.ὁ.captiuus.
ἀιχμή ῆς.ἡ.cuspis,ferrum hastæ.
ἀιχμόδη]Θ.ὁ.ἀιχμάλωτος.
ἄιψα.statim.
ἀιχμητής.ὁ.iaculator,pugil,armatus.
ἀιψηρός.ὁ.celer.
ἀΐω.audio,sentio.
ἀιών.ῶνος.ὁ.æuum,seculum.
ἀιωνὶς, siue ὀνωνίς. ononis aculeata quædam planta.
ἀιώνιος.ὁ.ὁ.æternus.
ἀιώρα. deambulatio quæ fit ualetudinis gratia, suspendiculum, funis in scena ex alto demissus, quo dij aut heroẽs in auras tol-
* lebantur,Plutarchus ἀιώρας gestationes uocat, uel genus pensilis exercitamenti, ut sunt lecti pensiles, quibus ægroti utuntur. Αἰώρα etiam ἡ ἡρεμάθρα, hoc est uas pensile, quali hodie rusticiutuntur, ad exicandum caseum.Sic enim exuccior reddi tur fero absumpto & stillante.Budæ.
ἀιωρέω,καὶ ἀιωρίζω.attollo,eleuo, suspendo,superbio,pendeo.
* ἀιωροῦμαι,spe suspẽsus sum & rebus nouis immineo,idest,ἐλπίσιν ἀναρ]ῶμαι. Αἰωρῆσθαι τῇ ψυχῇ,est exultare, & gaudio efferri,& lætitia gestiente affici.Budæ.
ἄιωρΘ.ὁ.ὁ.sublimis.

A ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

Ακα.acutum,phalangis pugna.
ἀκαδημία.ας.ἡ.lauacrũ,aut ciuitas. Dicitur etiã gymnasium Athenis, quia prope lauacrũ positum autore Hesychio.aliter Laertius in uita Platonis.
ἀκαδέω.μ.ήσω.ῆσα.κα.tristor,
ἀκάζομαι.depo.idem.
ἀκαθαρσία.ας.ἡ.immunditia.
ἀκάθαρ]Θ.ὁ.ὁ.ἡ.immundus,impurus.
ἀκαθέκτος.ὁ.ὁ.ἡ.effrenis,irreuocabilis.
ἄκαινα uirga qua dimetiebantur agros,quod per eam cædes sublatæ fuerint,antea hominibus in mutuam cædem ruẽtibus,fortasse Latine decempeda.est & uirga qua utuntur aratores pro stimulo.
ἀκαιρία.ας.ἡ.importunitas, intempestiuitas,tẽporis difficultas.
ἄκαιρΘ.importunus,intempestiuus.
ἀκαίρως.importune.
ἀκακαλίς.ίδος.ἡ.fructus cujusdam fruticis nascentis in Aegypto.

ἀκακότης.ου.ὁ.nullum malum promeritus.
ἀκακία.ας.ἡ innocentia.simplicitas.
ἄκακος.ου.ὁ.purus, simplex, apertus.non uersutus,id est, οὐ πανοῦργος. Nam κακὸς πανοῦργον notat. Dionysius ad Demophilum scribens,ostendit, ἀκάκους esse τοὺς μὴ προενοοῦντας τὰ κακά,quibus aliorum mores nõ sunt formidolosi.Ex suo enim animo alienũ æstimant animum. ut sit is qui minime subdolus est,& non suspiciosus.
ἀκακῶς.pure,simpliciter.
ἀκάκωτος.ου.ὁ.iucundus.
ἀκαλάνθις.ἡ.canis nomen & auis.
ἀκαλλὲς.ὸ.deforme.
ἀκαλαῤῥεύστης.ου.ὁ.ἡ.quiete fluens.
ἀκαλήφη.ἡ.urtica herba, & animal marinum, quod urticã uocant,à quo abstinuisse Pythagoras dicitur, quoniam Hecataæ sacrũ foret,uide Chiliades Eras.A fabis abstineto,&.A piscibus abstineto.
ἀκαλλέριστος.ου.ὁ.ἡ.execrabilis.
ἀκαλὸς.ὁ.quietus,placidus, pro ἥκαλος κατὰ συνῳδίαν.
ἄκαμαν.camelus.
ἀκάμας.αντος.ὁ.ἄκοπος.laborem non sentiens, ἀκοπίαστος.
ἀκάμα.indefesse,ἀνὴ ἀκαμάτως.
ἀκάμαστος.ου.ὁ.ἡ.ἀνένδοτος. irrequietus, indefessus, infatigabilis.
ἀκαμπής.ὲς.inflexibilis.ὁ.ἡ.
ἄκανθα.ης.ἡ.spina.
ἀκάνθιαι.ῶν.Sic uocari cicadas quasdam in Græcorum libris inuenitur, non quia(ut Suidas inquit)species sit hæc insecti illius,sed epithetõ est obuersantis inter spinas.quas illi ἀκάνθους uocant Cœl.li.ix.cap.xxxi.
ἀκανθίας γαλεός.spinax,mustellus Theod.
ἀκανθινος.οῦ.ὁ.spineus.
ἀκανθίς.ίδος.ἡ.acanthis auis,quam Theod.tum Spinum,tum Ligurinum uertit.
ἀκανθιλίς.ίδος.ἡ.idem.
ἄκανθος.ου.ὁ. acanthus,acer Theodo.& spina dicitur.
ἀκανθόχοιρος.ου.ὁ.echinus terrestris.
ἀκανθυλίς.ἀκανθίς. Theod. alibi argatulem uertit,alibi Ligurinũ, alibi Spinum.Est auis colore quidem ignobilis, sed cantu amœna,unde parœmia.Acãthida uincit Cornix.
ἀκανθώδης.εος.ὁ.ἡ.spinosus.
ἀκανθών.ῶνος.ὁ.spinetum.
ἄκανος.spina Theod.
ἄκαπνος θυσία,ἡ.sacrificium citra fumũ Lucian.
ἀκαρὲς.μικρὸν ἢ οὐδὲν. Aristoph.Vespis.οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος χρήσιμος ἐς' οὐδ' ἀκαρὲς.
ἀκαρής.ὲς.ὁ.ἡ.paucus,indiuisibilis,instans tempus,ut ἐν ἀκαρεῖ,repente apud eundem,ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου. quod Persius dixit momento temporis.Apud Lucianum in Charonte. ἐν ἀκαραίῳ χρόνῳ pro eodem.
ἀκαρὶς.ὶδος.annulus quem in minimo digito gestabant,ob paruitatem sic dictus.
ἀκαρί.acari, candidum animal quod in lignis nascitur.

ἀκαριαῖος.ὁ.fine scissura, minimus, breuis,paruus,modicus,quasi sine capite.
ἀκαρίδιος.minutus,breuis uehementer.
ἀκαρπία.ας.ἡ.frugum priuatio.
ἄκαρπος.ου.ὁ.ἡ.infructuosus,inutilis.
ἄκαρτος.ου.intonsus.
ἀκεστέφρων.ονος.ὁ.prudens.
ἀκατάβλητον.ὸ.quod dirui nequit.
ἀκαταγνωστος.ου.ὁ.ἡ.irreprehensibilis.
ἀκαταγώνιστος.ὁ.inuictus.
ἀκαταιτίοτος.ου.ὁ.ἡ.innoxius.
ἀκατάκριτος.ου.ὁ.ἡ.iniudicatus.
ἀκατακρίτως.sine iudicio.
ἀκαταλλάκτως.inconcilianter,odiose.
ἀκατάλλακτος.ου.ὁ.ἡ.inconciliabilis.
ἀκατάληπτον.ὸ.incessabile.
ἀκατάληπτος.ου.ὁ.ἡ.incomprehensibilis.
ἀκατασπάλαιστος.ου.ὁ.ἡ.ineluctabilis.
ἀκατάπαυστος.ου.ὁ.ἡ.incessabilis.
ἀκατασπάστως.assidue.
ἀκατατρόπαυστος.ου.ὁ.ἡ.implacabilis.
ἀκατάσειστος.ὁ.inconcussus,firmus.
ἀκατάσκευος λέξις,id est soluta & incomposita.
ἀκατασκεύαστος.inconditus,infabricatus.
ἀκατασταστία.ας.ἡ.seditio.
ἀκατάστατος.ου.ὁ.instabilis,infirmus.
ἀκατάτεκτος.ου.ὁ.irretentibilis.
ἀκατάχρεστος.ου.ὁ.quod cohiberi nõ põt, ĩcohercitũ.
ἀκατέργαστος.ου.ὁ.imperfectus.
ἀκάτιον.ὸ.ἡ.
ἄκατος.ἡ.nauis piscatoriæ genus.
ἀκάτιον.ου.ὁ. uelum maximum in naui. idem & ἀκάτιον.ὸ. Aristoph.Lisystra.ὡς ἀλῦδιοῦσα τ' ἀκάτιον ἤρετο.
ἄκαυλον.excaule,Theodo.uertit ex Theoph.
ἄκαυστος.ου.ὁ.ἡ.inustus.
ἀκαχεῖατο.tristabantur.
ἀκαχέω.μ.ήσω.σω.ηκα.κῳ.
ἀκαχίζω.μ.ίσω.π.κα.tristitia afficio,confundo.
ἀκαχμένος.ἡ.
ἀκαχμένος.acutus,præferratus.
ἀκαχήσατο.tristatus est.
ἀκαχμέω.ήσω.σω.ηκα.acuo.
ἀκεῖσθαι.κῳ.
ἀκείομαι medeor,ἀκεῖσθαι mederi.
ἀκειρεκόμης.ου.ὁ. non rasus comam, intonsus. Epitheton Apollinis.
ἀκέλευστος.ὁ.inuius,& signa quæ locis parũ peruiis præfiguntur ἀκέλευστα appellantur.
ἄκεντρος.ου.ὁ.ἡ.sine aculeo.
ἀκέομαι.reparo,resarcio,medeor.
ἀκέραιος.ου.ὁ.ἡ.integer,simplex,sanus, innocuus,syncerus.
ἀκεραιότης.ητος.ἡ.simplicitas,integritas.
ἄκερος.ου.ὁ.perfectus.
ἄκερως.ω.mutilus,cornibus carens.
ἀκερσοκόμης.ου.ὁ.intonsus.
ἄκεσις.εως.ἡ.medicina.
ἀκέσασθαι.κῳ.
ἀκέσαι.mederi,recurare.
ἀκέσανδρος.ὁ.Acessæus,ignaui nautæ nomẽ, qui cũlunãcausatus nauigationem differret, adagio locum fecit,ἀκεσανδρίου σιλήνη.

ἄκεσις.ιος.ἡ.medicina.
ἀκέσιμος.η.ον.
ἀκεσίπονος.ου.ὁ.medicinalis.
ἀκέσιον ἀπόλλωνα Pausanias eundem putat esse apud Heleos,quem Athenienses dicunt ἀλεξίκακον. Vide Cœlium li.ix.cap.xix.
ἀκεσμὸς.οῦ.ὁ.ἡ.
ἀκέσμα.ατος.ὸ.medicamentum.
ἀκεστής.ου.ὁ.ἡ.
ἀκέστωρ.ορος.ὁ.medicus.
ἀκεστήριον.ου.τὸ.acicula.
ἀκέστης.ου.ὁ.sartor.
ἀκέστρα.ας.ἡ.acus.
ἀκεστρία.ας.ἡ.medicatrix,sartrix.
ἀκεστος.ου.medicabilis.
ἀκεσώδυνος.ου.ὁ.ἡ. doloribus medens, dolores mitigans.
ἄκεσμα.ατος.τὸ.medela.
ἀκέφαλαι ἔπη dicuntur uersus à breui incipiẽtes,quasi sinè capite.
ἀκέφαλος μῦθος.imperfectus sermo,uel fabula nondum absoluta apud Platonem.
ἀκέομαι.ἀκέσω.medeor.
ἀκέων. inuitus,tacitus,quietus,territus,qete, apud Homerum.
ἄκηδες.τὸ.inhumatum,neglectum.
ἀκήδεστος.ου.ὁ.incuratus.
ἀκηδέω.ήσω.π.κα.negligo, torpeo, actiuum.
ἀκηδής.ὲς.ὁ.ἡ.insepultus,neglectus,despectus.
ἀκηδῶς.neglectè,sinè sepultura.
ἀκηδία.ίας.ἡ.pigritia,tẽdium,tristitia,inertia, socordia.Et uiciũ quod acediã latinè etiã dicimus,uulgus perperã accidiã appellat.
ἀκινδύνως.tuto,sinè periculo.
ἀκηδιάζω.tædio & anxietate afficior.
ἀκίλητος.ου.ὁ.ἡ.inexorabilis,immotus.
ἀκηλητός.ὁ.ἡ.immaculatus.
ἀκηλίδωτος.ου.ὁ.idem.
ἄκημα.ατος.τὸ.medela.
ἄκην.quietè,cum silentio.
ἀκήνιος.ου.ὁ.tacitus.
ἀκηνάστος.ου.ὁ.ἡ.incorruptibilis.
ἀκήρατος.ὁ.ἡ.incorruptus,immortalis,integer, perfectus,indomitus.
ἀκήρ.ὁ.immortalis,excors,auferens cor, imbecillis.
ἀκηρυκτί.aduerb.citrà præconem.
ἀκηρύκτως.idem, apud Thucyd.
ἀκήρυκτος.ου.ὁ.ἡ.implacatus,nõ prædicatus uoce præconis.
ἀκήρυτος.ου.ὁ.magnus quispiam,immutabilis.
ἀκηχιάτο.tristabantur.
ἀκηχεδών.ὀνος.tristitia.
ἀκήβδηλος.ου.ὁ.κῳ.
ἀκιβδήλευτος.ου.ὁ.incorruptus,purus, ἀκακοῦργος.
ἄκιδες.telorum cuspides.
ἀκίδιον.τὸ.telum sinè cuspide.
ἄκιδνος.ου.ὁ.tenuis,imbecillis.
ἀκιδνότερα.τὰ.inferiæ.
ἀκίζομαι.μ.σομαι.uerberor,destruor.
ἀκκίζομαι.effœminor,delicior,euanesco,acuo, stultè meipsum miror,fingo me nolle deliciari.

* ἀκκίζειν.accissare, id est, uotum dissimulare, fictè recusare,quod accipere cupias.Acon enim anicula fuisse dicitur notæ stultitiç, quæ solita sit ad speculum cum imagine sua,perinde atque cum alia muliere confabulari.Illud etiam in moribus habuit peculiare,ut recusaret quod maxime cupiebat,unde ἀκκισμὸς,simulatio,dissimulatio, ficta tergiuersatio. Hæc Erasmus ex Græcorum monumentis.
ἄκμυς.ὁ.impotens,imbecillis.
ἀκινάκης.ου.ὁ.acinaces,gladius Persicus.
ἀκίνακιδος.ου.ὁ.pudicus.
ἀκίνδυνος.ου.ὁ.ἡ.securus,periculo carens.
ἀκινδυνί.citrà periculum.
ἀκινδύνως.tuto.
ἀκινητίζω.caueo ne moueam.
ἀκινησία.ἡ.quies,immobilitas,ἠρεμία.
ἀκίνητος.ου.ὁ.ἡ.immotus,ut ἀκίνητος ἀνθεντία,neutiquàm uiolanda autoritas.
ἄκιος.ου.ὁ.ĩcorruptus,à κῖς uermeligna rodẽte
ἀκιρρῶς.cautè,paulatim.
ἀκίς.ίδος.ἡ.cuspis,telum.
ἄκις.ιδος.flumen Siciliæ, Acis.
ἀκίχητος.ὁ.ἡ.incõprehensibilis,id est,ad quem peruenire nequimus.
ἀκιώτατος.ου.ὁ.ἡ.incorruptus.
ἀκλαυσί.citrà lachrymas.
ἄκλαυστος.ου.ὁ.ἡ.infletus.
ἀκλειᾶ.τὸν.inauditum.
ἀκλεής.ὲος.ὁ.ἡ.inglorius.
ἀκλειές.οῦ.ὁ.ἡ.ignotus.
ἀκλεῶς.sinè gloria.
ἀκληρία.ας.ἡ.δυσυχία,calamitas.
ἀκληρῶν.hæreditate frustror,infeliciter ago.
ἀκλαής.ὲος.ὁ.ἡ.inglorius.
ἄκληρος.ου.ὁ.ἡ.excors,inops.
ἄκληρος τῆς παῖς ὤν. exhæres paternorum bonorum,exhæres patrimonij.
ἀκλήρωμα.ατος.τὸ.calamitas,infortunium.
ἀκλητί.inuocatò,citrà inuitationem.
ἄκλητος.ου.ὁ.ἡ.non uocatus.
ἀκλινής.ὁ.ἡ.immobilis.
ἀκλόνητος.ου.immobilis,inquassabilis.
ἀκλοδόνητος κῳ ἀκλόνητος,imperturbatus, ἀτάραχος.
ἄκλυστος.ου.ὁ.ἡ.tranquillus.
ἀκμάζω.uigeo,in pubertate sum,floreo, iuuenesco,Νυκτὸς ἀκμαζούσης nocte intempesta, Ἀκμάζοντος θέρους media æstate, uigẽte æstate.Ἀκμάζοντος πολέμου,flagrante bello.
ἀκμαῖος.ου.ὁ. maturus, uigens, adultus, adulescens,robustus.
ἄκμα.ieiunium,indigentia.
ἀκμαιοβόρος.ου.ὁ.ἡ. infatigabili, incessabili pede currentis,Pindaro.
ἀκμαστής.audax.
ἀκμάω,uoco.
ἀκμὴ καιροῦ.occasio est,tempus appetit.
ἀκμή.ῆς.ἡ.uigor,acies,flos ętatis Theodo.integra ætas, summum incrementum uertit Linacer.ἐν ἀκμῇ in flore ac uigore ætatis.

occasio, summum quando cuspis ulterius ire nequit.

* ἀκμὴν. rursus, adhuc, præterea. Vehementius quiddam est quàm ἔτι, ut annotat Eras. in Matth. xv. Isocrates ad Demonicũ. καὶ σὺ μὲν ἀκμὴν φιλοσοφῇς, ἐγὼ δὲ τοὺς φιλοσοφοῦντας ἐπανορθῶ.

ἄκμηνος. ς. ὁ. penitus esuriens. Iliad. ζ. ἄκμηνος σίτοιο λιωήσετ' ἄνλα μάχεσθαι.

ἀκμήν. ῆτος. ὁ infatigabilis.

ἀκμίτης. ς. ὁ. existens in uigore, indomitus, infatigatus.

ἀκμητί. facillimè, sinè labore, ἀκαμάτως.

ἀκμόθετον. ς. τὸ. lignum sustinens incudem.

ἀκμών. ὀνος. ὁ. incus, Saturnus, cœlum, ἀστραθής.

ἄκνημος. ς. ὁ. ἡ. sinè suris.

ἄκνησις. ιος. ἡ. spina quæ lumbos diuidit, propriè in quadrupede, quanq̃ & Homerus de homine usus sit.

ἄκνιστος. ς. insipidus, insulsus.

* ἀκοή. ῆς. ἡ. auditus, auditio. Sæpissimè pro, fama & rumore, ut apud Matth. ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ id est dimanauit fama. Ακοαὶ pro auribus. Lucianus in Nigrino. καὶ τῆς φωνῆς ὁ ἦχος ἐν ταῖς ἀκοαῖς ἠδομένῃ.

ἀκοίμητος. ς. ὁ. ἡ. laboris studiosus, inquietus.

* ἀκοινώνητος. ς. ὁ. ἡ. egregius, incommunicabilis, quique nullam admittit necessitudinẽ, cõmunis sensus expers, ac inciuilis, ut Latini uocant.

ἀκοιρυόμης. ς. ὁ. ἡ. intonsus.

ἄκοιτις. καὶ ὁμόκοιτις. ιος. ἡ. uxor, quasi σύγκοιτος, coniunx, hæc.

ἄκοιτος. sinè cubili. Sic Plinius libro. xij. mel ἄκοιτον uocat sinè retrimento, sedimẽtóue, nam κοῖτος lectum significat, unde & κοῖτον, hoc est dormitorium Plinio, & προκοίτιον in epistolis Cæcilij, pro antecubiculo, etiã si procestion quoq; legitur non absurdè. προκοίτιον, καὶ κοῖτον, Vitruuius thalamum & antithalamum usurpat. Hæc accepta referimus Hermolao.

ἀκολάκευτος. ς. ὁ. ἡ. inexorabilis.

ἀκολασία. ας. ἡ. intemperantia, prodigalitas, lasciuia, proteruitas. opponitur σωφροσύνη.

* ἀκολασαίνω. intemperanter ago, proteruè & libidinosè uiuo, in omni lasciuia uersor. Opponitur τῷ σωφρονῶν, μωραίνω.

ἀκολάστημα. ατος. τὸ. scelus.

ἄκολαστος. ὁ. prodigus, mendicus, intemperatus, immodestus, lasciuus, libidinosus, incastigatus, scurra, intemperãs, luxuriosus, infrenis, immoderatus, incõtinens. Gellius li. xviij. ca. ij. perfectè uerti latinè nõ posse ait. Nimis (inquit) id uerbũ insolẽs erit. Sonat enim ad uerbũ, impunitus uel incoercitus, ut sit, qui cupiditates nõ puniat uelut iniecto freno. Nã κολάζω punio est, & α priuat. Nec solũ de hominibus, verũ etiã de rebus dicitur, ut ἀκόλαστος γλῶττα, lingua infrenis: ἀκόλαστος ἄνθρωπος, homo nihili, neq; rei, neq; frugis bonæ, id est ἄσωτος, ἀχρεῖος, ἄχρηστος, κακόβιος. Gellius libro. vij. cap. xi. Budæus proteruum propriè significare putat, quiq; sibi circà libidines temperare nõ potest. Vide ipsius Cõmentaria.

ἀκολαφαίνω. lasciuio, ad lasciuiã feror, scortor.

ἄκολος. ς. ὁ. paruum fructum panis.

ἀκολουθέω. ήσω. ηκα. sequor. Ab α, quod subinde notat ὁμοῦ in compositione, & ἐλεύθω uado, quasi simul cũ aliquo uado. datiuo iungit.

ἀκολουθία. ας. ἡ. sequentia, secutio, ratio, & ordo rei cuiusque, comitatus.

ἀκόλουθος. ὁ. cõsequens, cõsentaneus similis prioribus orationis, & substãtiue affectator, comes, assecla, puer iunior, ministrans in rebus corporis.

ἀκολούθως. congruenter, meritò.

ἀκόμης. non benè ministrans, non uersutus.

ἀκομιστία. ας. ἡ. incommodum.

ἄκομψος. ς. ὁ. ἡ. frugalis, iners.

ἀκονάω. μ. ήσω. π. ηκα. κ,

ἀκονέω. acuo.

ἀκόνη. ης. ἡ. κ,

ἀκονήλιθος. cos cotis.

ἀκονιτί. sinè puluere, citrà negotium & laborem, sinè pugna: usus est & hac dictione Plinius. Vide Chiliades. Eras.

ἀκονίτως. idem.

ἀκόνιτον. ς. τὸ. non picatum, aconitũ, genus herbæ præsentissimi ueneni. Laertius de Aristotele. ἀλλὰ πῶν ἀκόνιτον ὑπέφυγε, τοῦτ' ἀκονιτὶ ἢν ἄρα νικῆσαι συνοφάσεις ἀδίκους. Ακόνιτα item uasa non illita, quæ calido diluta humore, aquam in se trahunt. Cœlius. li. xv. cap. ij.

ἄκονος. ς. ὁ. impercussus, ἄζωστος.

ἀκοντίον. serpentes quidam qui & ἀκοντιζοί.

ἄκοντες. iaculantes, non volantes.

ἀκοντί. iaculatim, ex iactu iaculi, inuito.

ἀκοντίζω. μ. ίσω. iaculor, accusatiuo iungitur.

ἀκόντιον. ς. τὸ. iaculum, telum, hasta minus est, inquit Ammonius, τοῦ δόρατος ἔλαττον.

ἀκόντισμα. ατος. τὸ. κ,

ἀκοντισύς. ύος. ἡ. iaculatio.

* ἀκοντιστής. οῦ. ὁ. iaculator.

* ἄκοπος. ς. ὁ gemmæ nomen uitro similis, ac aureis guttis stellata.

ἀκοπίασον. lassitudinis & caloris uacuum.

ἀκόρεστος. ς. ὁ. ἡ. κ,

ἀκόριτος. ς. insatiabilis, incultus. Aristoph. Pluto. ἐυρωτιῶν, ἀκόριστος, ἐπὶ πεύκῃ δρῶν.

ἀκορία. ας. ἡ. insatietas.

* ἄκορον. ἡ. acorna herba apud Theodorum.

ἀκορός. ueneria, herba.

ἄκος. εος. τὸ. medela, pharmacum, sanitas.

ἄκοσμος. ς. ὁ. ἡ. inornatus, incomptus.

ἀκοσμία. rerum congeries indigesta, confusa & incondita, id est σύγκρασις ἄνευ ἀδικαιοκρισίας. Ακοσμία etiam est dedecus & indignitas, & status publici perturbatio, cum uniuique ordini suæ uices, suaq; dignitas non constant. Quo uerbo Plutarchus statum reipublicæ tempore belli ciuilis appellauit. Bud.

* ἀκοσμῶν est flagitiosè uiuere apud Isocratẽ, opponitúrque τῷ ἐντάκτως ζῆν. Significat etiã ἀκοσμῶ munere meo perfũgo, uices meas non obeo. Bud.

* ἀκοστέω. λυχνοκινέω, ordeo pascor, indignor, ἀκοστήσαι dicitur equus dum ordeo connutritur, quoniã (ut interpretantur Glossematorij) ἀκόστην ordeum uocat Nicãder. Cœl. li. xi. cap. lvi.

ἀκόστη. ordeum, ponitur pro quouis cibo.

ἄκοστος. ς. ὁ. καὶ ἀκοστής. ordeum.

ἄκοτον. τὸ. ἀόργητον.

ἀκτεάζω. μ. σω. π. κα. sentio apud Home.

ἀκτέα κυλῶσι, ἀντὶ τοῦ ἐυφυμῖται.

ἄκουαι. οῖ. aures.

ἄκουρος. ς. ὁ. ἡ. intonsus.

ἄκουσ. ουσος. ὁ. ἀκοῦρον. iaculum.

ἀκουσία. ας. ἡ. inuita.

ἀκουσίθεον. τὸ. à dijs exauditum.

* ἀκούσιος. ς. ὁ. inuitus, ἀκούσιος φόνος, imprudẽs homicidium, cædes non sponte perpetrata.

ἀκουσίως. inuitò.

* ἄκουσμα. ατος. τὸ. disciplina, præceptum. Ακούσματα, auditiones, & ea quæ audiuerit quispiam. Herodia. in primo. θεάματα καὶ ἀκούσματα τερπνὰ διεσόμενοι, quæ auditu uisuq; iucunda forent commemorantes.

ἀκουστής. οῦ. ὁ. κ,

ἀκουστικός. οῦ. auditor.

ἀκουστός. οῦ. ὁ. audibilis.

ἀκουτίζω. μ. σω. π. κα. audire facio, doceo.

* ἀκούω. μ. σω. π. κα. audio, intelligo, interpretor Gale. ἄπλοῦν δὲ ὅταν λέγω, ἐξόλλυον εἰ ἄλλο τι τοῦτο ἴσων ἀκούσῃ σε χρή. Ακούειν οὖ καὶ, κακῶς pro laudari & uituperari, quemadmodum apud Latinos benè & malè audire. Item pro uocari. Lucianus. οὐδ' ἀνακίνομαι τὠπλοπλάθου ἀκούειν. neq; figulus appellari recusò. Apollonius Grammaticus ἀκούεις dixit pro accipitur, capitur, πολλάκις καὶ ὀνόματα ἐπιδέδημε πικῶς ἀκούεται. Item pro obtempero & auscultò alicui, ut apud Latinos. Genitiuo iungitur, ut ἀκούω τοῦ λόγου. Attici sæpe accusatiuo iungũt. Demosth. ἀκούσαιτε ὦ ἄνδρες δίκαιαὶ τὸ ψήφισμα. Annotauit hoc Priscianus lib. xviij.

* ἄκρα. ἡ. arx, initium, uertex, summitas, cacumen, extremitas absoluta.

ἀκραγάντινος. ς. ὁ. agrigẽtinus. Theodorus inflectit penultimam.

ἀκράγας. αντος. ὁ. agrigentum, urbs Ciciliæ.

ἀκραγγής. ῆς. ὁ. ἡ. imbecillis, difficilis, durus.

ἀκρᾶής. ῆς. ὁ. ἡ. flans in superficie.

ἀκρακφνής. ὁ. ἡ. purus, frequẽs, syncerus, alacris.

ἀκρανής. ῆς. ὁ. ἡ. grauis.

ἄκρανος. ς. ὁ. ἡ. imperfectus.

* ἀκρασία. ας. ἡ. καὶ ἀκρισία. incontinentia. Politianus in Herodia. luxuriam & uictus intẽperantiam uertit.

ἀκράτεια. ας. ἡ. intemperantia, uitium stomachi quo non continet quod sumpsit.

ἀκρατὲς. τὸ. imbecille Eurpidi.

ἀκρατής. ῆς. ὁ. ἡ. incontinens, intemperans, impurus, qui se temperare nõ potest, ab α, & κρατέω, impos.

* ἀκρατίζω. μ. σω. π. κα. iento, merum bibo.

ἀκρατίζομαι. idem.

ἀκρατισμός. οῦ. ὁ. καὶ

* ἀκράτισμα. ατος. τὸ. ientaculũ. Plutarch. in Symposiacis à meratius potandi consuetudine nomen hoc inflecti coniectat, quoniã panis bucellam mero tingerent.

ἄκρατον. ς. τὸ. intemperantia, merum.

ἄκρατος. ς. ὁ. ἡ. purus, inconditus, immodicus,

* indilutus, incontinens, intemperans. A κεράννυμι.

ἀκρατοποσία. ας. ἡ potio uini meraci.

ἀκρατοπότης. bibens sinè modo, ebrius.

ἀκρατοποτῶ. inebriari, meracum bibere, meratius potare.

ἀκρατοπόται. merobibi, Thracum & Scytharũ epitheton, qui ἀκρατοποτίας, id est meri potatione utuntur.

* ἀκραυφόρον. ς. τὸ. urceolus, ἀκραυφόρου οἰκουσίου sacellum fuisse apud Phigalenses in Arcadia, Pausanias tradit.

ἀκράτωρ. ορος. ὁ. impotens.

* ἀκρᾶς. ως. immodicè, intemperanter.

ἀκρατῶς. impotenter.

ἀκρεμών. ὀνος. ὁ. uirgultũ, germen, ramus prægrandis.

ἀκρημών. idem.

ἀκρήμερος. ς. ὁ. sinè affectu amoris, ἀστοργος.

ἄκριβος. ς. ὁ iuuenis.

* ἀκρήπαλα Dioscorides nũcupare uidetur, quæ ebrietatem prohibent, sicut ἄδιψα quæ sitim.

ἀκρής. ῆος. ὁ. ἡ. mutus factus ob timorem, aut subitum terrorem.

ἄκρισης. οῦ. ὁ. famulus.

ἄκριτος. ς. ὁ. ἡ. imperfectus.

* ἀκριβάζω. diligenter indago apud Libaniũ.

* ἀκριβαστής. diligens indagator & explorator.

ἀκριβασμός. exquisita examinatio, & perpẽsio.

ἀκρίβεια. εως. ἡ. mentis consummatio, & mentis exacta constitutio.

ἀκριβὲς. τὸ. iustum, omnibus numeris plenũ, Galenus identidem utitur, ἀκριβὲς ἐρυσίπελας, id est iustum plenimq; erysipelas, & huiusmodi alia appellando lib. xiiij. Therapeu. Item τὸ ἀληθὲς. Herodia. in primo. τὸ δ' ἀκριβὲς ἐξετάσεως ὄυκ ἐλεγχθήσεται, enarrationis ueritas non confutabitur. πρὸς τὸ ἀκριβὲς, ad plenum, perfectè, id est ἀκριβῶς.

ἀκριβέστατα. diligentissimè.

ἀκριβοδίκαιον. τὸ. ius exactum, summum ius,

* Ius quod strictum iurisconsulti dicunt, Aristoteles ἀκριβοδίκαιον uocat, quasi ius exactius duriusque. Et qui illud æquitati præferunt,

ἀκριβοδίκαιοι ab eodem dicuntur, quasi prædu-

* ri interpretes iuris, quasiq; deteriores iuris studiosi, usurpatorésque. Bud.

ἀκριβῶ. exactè scio, absoluo, perfectè facio.

ἀκριβεία.ας.ἡ.diligentia.

ἀκριβής.ές.ὁ.ἡ.diligẽs in re necessaria, & manifesta, fortis, exactus, uerus, certus.

ἀκριβολογοῦμαι.perscrutor, diligenter disquiro, consequor, exactè discepto, exquisitè disputo, & æstimo, considero. Est etiã exactam sumptuum rationem subduco.

ἀκριβόω.μ.ώσω.π.ωκα.diligenter cognosco, accuratè exactáq; cura quippiam ago, ubi quis omnibus neruis incumbit, ut ἠκρωβίσεν τὰ ἐν ἀνθρ̃ῶν, diligenter didicit ab illis. aut, ut Valla interpretari mauult, exquisiuit, uel rimatus est, uel pscruratus est. Matth. ij. Item pro diligenter scribo uel indago. Isocrates. σασιάσαι μὴν ἀυτοὺς φασι τὰ κείνων ἀκριβοῦντες. Libanius hoc ἐξακριβάζειν dixit. Absoluta quædam diligentia hoc uerbo significatur. Hæc partim ex Annot. Eras. partim ex Cõmẽt. Budæi. accusatiuo iungitur.

ἀκριβῶς.diligenter, exactè, adamussim, perfectè, ἀκριβῶς εἰδέναι certo compertoq; scire, nihil ambigere. perspectissimum habere.

ἀκρίζω.μ.σω.altũ pulso, digitis pedũ incedo.

ἄκρις ἡ.urbs quædam.

ἀκρίς.ίδος.ἡ.locusta.

ἀκρισία.ας.ἡ.cõtraria est κρίσει, id est, discretioni rerum & iudicio delectuiq; Lucianus de Timone ex summis diuitiis ad infimã inopiam redacto ἀκρισία δὲ πρὸς τοὺς φίλους καὶ ἐυπιδία ἐπέστρεψον ἀυτόν, id est nullus ĩ suscipiendis amicis delectus ac facilitas confecerunt illum.

ἀκριτί.sinè iudicio.

ἀκριτόμυθος.ον.ὁ.ἡ.indisertus in uerbis, proferens uerba citrà delectum, loquẽs sinè iudicio.

ἀκριτόφυλλος.ον.ὁ.cuius folia non facilè discerni possunt, umbrosus.

ἄκριτος.ὁ.ἡ.indisertus, sinè lege, iniustus, indẽnatus, sinè iudicio, indiscretus, immẽsus, dubius, iudicatus indicta causa, inseparatus, incognitus, innumeratus, qui causam non dixit, quemadmodũ κεκριμένος qui causam dixit, quiq; accusatus est. Plutarch. in Cicer. ait accusatum fuisse eum ὅτι ἀκρίτους ἄνδρας ἀνῃρηκὼς εἴη. quod uiros indicta causa è medio tulisset. Ακριτον etiam dicitur immodicum & sinè iudicio ac ratione factũ. Vnde illud Homeri Iliad. β. θερσίτ' ἀκριτόμυθε. Ακριτον etiam dicitur quod componi uel decerni non potest: quia κρίνειν prælio decernere significat. Budæ.

ἀκρίτως.sinè discrimine, indicta causa.

ἀκρόαμα.ατος.τὸ.auditio, pro festiua & iucunda narratione, atque etiam pro ipso homine ἀκρόαμα recitante. apud Tranquillũ. Cic. pro Archia, ἀκρόαμα pro uoce & narratione usurpauit.

ἀκροαματικός.οῦ.ὁ.auscultatorius. Aristoteles in epistola quadam ad Alexand. λόγους ἀκροαματικοὺς appellat libros de recondita peripatetice sectę disciplina editos. Vide Gel. lib. xx. cap. iiij. & Budæum in Cõmẽtarijs linguæ græcæ.

ἀκροάω.κῶ, ἀκροάομαι.audio, ausculto. Genitiuo uel accusatiuo atticè.

ἀκροάσις.ιος.ἡ.auscultatio, audientia.

ἀκροατήριον.οῦ.τὸ.suggestus, pulpitum, auditorium.

ἀκροατής.οῦ.ὁ.auditor.

ἀκροβατικός.ὁ.scansorius.

ἀκροβολίζομαι.iaculor, è sublimi deiaculor.

ἀκροβολισμός.ὁ.præludium, & initium pugnæ. prouocatio Politia. in Herodia. ἀκροβολισμοὺς uertit leues pugnas & uelitares. Significat iaculorum ex ædito loco emissionem.

ἀκροβολοῦ.ῶ.ὁ.κῶ,

ἀκροβολιστής.ὁ.ἀκοντιστής iaculator. ὁ πόῤῥωθεν βάλλων.

ἀκροβυσία.ας.ἡ.præputium.

ἀκρογωνιαῖος.ᾶ.ὁ.lapis angularis. summus lapis in angulo ædificij, qui solet esse ualidissimus.

ἀκρόδρυα.τὰ.omnes fructus arborei. Gaius hoc nomine omnem fructum significari dixit. Propriè tamen ἀκρόδρυα à Græcis appellantur, quæ in ambitu ligno sum putamen habent, quod genus appellatione nucum apud Latinos continetur. Gaza in Cato. κῶ, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀκροδρύων, quod Cice. dixit tanquam in arborum baccis &c̃. Vide posteriores annotat. Budæi.

ἀκροδύνος.ᾶ.ὁ.præcipuus.

ἀκροδιγῶς.summis digitis, leuiter, ut ἀκροδιγῶς βάπτειν per summum intingere, suspensa manu tingere. ἀκροδιγῶς ἐλέπτειν, summam rei cognoscere, & æstimare. Budæ.

ἀκροθίνια.τὰ.primitiæ frugum, quod hæ solent à summo acerno tolli. Nam ἄκρον summũ, & θῖνες frumẽtorum acerui dicuntur. Accipitur apud Philostratem pro spolijs siuè exuuijs ab hoste detractis: unde ἀκροτινιάζειν. Eras.

ἀκροθινιάζειν.summa quæq; delibare, primitias consecrare.

ἀκροθώραξ.ακος.ὁ.pro eo qui leuiter, aut (ut nonnullis placet) summè ebrius est. Ebrietas enim τὸν θώρακα θερμαίνει, id est, pectus calefacit, aut sic dicti, quasi pectoretenus uino imbuti. ab ἄκρον & θώραξ. Vtitur Lucianus in Lexiphane. ἐπίνομεν δὲ ἐμεῖσι, κῶ, ἤδη ἀκροθώρακες ἦμεν, id est, incessãter pocula perficcabamus, iam & temulenti. Cœlius lib. xiij. cap. xxxix. Vide item Commentaria Budæi.

ἀκροκνήμια extremitates antemnæ.

ἀκροκόμαι.ῶν.Thraces quidam appellati sunt, quod antias in frontem muliebriter dimittẽrent, quemadmodũ ediuerso Abantes priora capitis tondebant, autore Homero.

ἀκρόκομος.ᾶ.ὁ.ἡ.habens longas comas, moderate comptus.

ἀκρωνύφας.τὸ.diluculum, crepusculum, extremum noctis.

ἀκρωνυφές.pro diluculo, ὄρθρος.

ἀκρωπόρυμβα.τὰ.nauium rostra.

ἀκρωτωδία.ας.ἡ.ἀκρωμία. Vide ἀκρωμία.

ἀκρωτώθωνες.ῶν.temulenti, qui affatim bibunt.

ἀκρόλεια.τὰ.primitiæ.

ἄκρον.τὸ.extremum, extremitas, uertex.

ἀκρόνιον.ᾶ.extrema pars nauis.

ἀκρονυχία.ἡ.summa & intempesta nox.

ἀκρόνυξ.ὁ.ἡ.idem.

ἀκροπολιτί.suspenso gradu, summis pedibus, pedetentim, summis digitis pedũ: utitur Lucianus in principio Caucasi.

ἀκροξόνια.τὰ extremitates axis.

ἀκρόπολις.ιος.ἡ.arx, quasi summitas urbis. Ibi enim arces extrui solent.

ἀκρόπρορος.ὁ.ἡ.acutus ad transfigendum.

ἀκροπτύσθιον.ᾶ.τὸ.pars prominentior præputij.

ἀκροποθία.ας.ἡ.præputium.

ἀκροῤῥύμιον.ᾶ.τὸ.extrema pars temonis.

ἄκρος.ᾶ.ὁ.extremus, altus, summus.

ἀκρότης.ος.ὁ.ἡ.non respõdens ad numeros saltationis.

ἀκροστιχίς.ίδος.ἡ.cum ex primis aliquot uersuum cõtinuo ordine sequentium literis, oratio aliqua connectitur, ut in quibusdã Ennianis & Sybillinis.

ἀκροχειρίζειν.colluctari cum quopiã citrà reliqui corporis cõgressum, sed summis dũtaxat digitis.

ἀκροχειρισταί.ῶν.Athletarum genus. Hi summis inter se manibus depugnabant, nullo cõplexu hærentes, ut palæstritæ.

ἀκροχείρισμός.οῦ.lucta quę summis exercebatur manibus citrà complexum: ferè pugilatum interpretantur. Cœlius.

ἀκροχειρίτης Sostrates pancratiastes cognominatus est (ut scribit Pausanias) quoniã summis manibus correpto aduersario, cõfringens non dimittebat, priusq; deficientem sensisset.

ἀκροχιλής.in summo, in scissuris dissectus.

ἀκροσφαλής.ές.ὁ.ἡ.mollis, periculosus, facilis lapsu.

ἀκροχειρος.ᾶ.ὁ.homicida.

ἀκροφύσια.τὰ.extrema folliũ, quibus ignis inflatur, uel ipsi folles fabrorum ærariorum.

ἀκροσόλια.τὰ.fori sũmitas, & extremitas nauis

ἀκροτελεύτιον.ᾶ.τὸ.extrema pars.

ἀκρότητα κύμβαλα, id est cymbala nõ cõgruẽtia ad numeros. Athenæus libro undecimo sic uocat sermones intempestiuos, aut nihil ad rem pertinentes, quos idem ἀμουσολογίας uocat.

ἀκρότιστος.ᾶ.ὁ.leuiter coctus, subcrudus.

ἀκροτομέω.μ.ήσω.π.ηκα.trunco extremitates, incido.

ἀκρότομος.ᾶ.ἡ.rupes, lapis durus.

ἀκροχειρίζειν.colluctari summis tantum digitis reliquo corpore intacto.

ἀκροχειρισμός.ᾶ.ὁ.colluctatio propriè pugilis aut pancratiastæ.

ἀκροχειρίς.ίδος.ἡ.extremitas manus.

ἀκροχειρίζομαι.pugno, πυκτεύω.

ἀκροχειρίτης.ᾶ.ὁ.qui summis manibus certabat donec aduersarius deficeret.

ἀκροχνέσιοι.ῶν.summitates iugi.

ἀκροχολία.ας.ἡ.uesania, iracundia, excãdescẽtia.

ἀκρόχολος.ᾶ.ὁ.uesanus, iracundus, cui summa est bilis.

ἀκρόχωλος.ᾶ.ὁ.pronus ad claudicandum.

ἀκρεᾶ.audio.

ἀκροχορδών.όνος.ἡ.genus uerrucæ pensilis.

ἀκρᾶα.uiscera.

ἀκρωμία.ας.ἡ.armorum eminentia, summi armi Theod. interptatur, pars humeri exterior proxima brachio, brachij prominens summitas, aut humeri caput Polluci etiã ἐπωμὶς & ἀκροπωλία diciẽ. Sunt qui ἀκρωμίας summos humeros interpretentur.

ἀκρώνιον.ᾶ.ὁ.congregatio.

ἀκρωλένιον.ᾶ.ὁ.summum cubiti.

ἀκρωνυχία.ας.ἡ.montis cacumen.

ἀκρώρεια.ας.ἡ.mons, montis cacumen.

ἀκρώνυξ, κῶ, ἀκρωνυχία.ας.ἡ.extrema unguium pars, ultimæ noctis uigiliæ.

ἀκρᾶσω.libens audio.

ἄκρως.summè, acutè, maximè, ualdè.

ἀκρωτήριον.ᾶ.τὸ.promõtoriũ, & tabulatum superius nauis, culmen uel apex templi, ὄροφον.

ἀκρωτήρια.extremitates etiam corporis. Aristot. ἀκρωτήρια appellat extremam partem digitorum sub unguibus latentem, & extremã partẽ ossium. Significat etiam pinnacula & prominentias ædificiorũ. Item statuas quæ in ædificiorũ ratione in angulorum summitate astituuntur, τὰ ἐπάνω τῶν νεῶν ἀνατιθέμενα ἀγάλματα. Sunt etiam rostra nauium & ornatus. Copiosè Budæus in Commentarijs. Meminit item Cœlius li. xiij. cap. xxxix.

ἀκρωτηριασμός.οῦ.ὁ.mutilatio, extremæ partis amputatio.

ἀκρωτηριάζω.μ.άσω.π.ασα.demutilo, extrema amputo, attero, φθείρω, trunco nasum uel manum, mutilo. Vnde Athenæus scribit Scythas ad tantum uenisse insolentiæ, ut in quoscunque incidissent, nasum illis mutilarẽt, id est, ἠκρωτηριάζον τὰς ῥῖνας. accusatiuo iungitur.

ἀκταίνω.attollo, compositè salto.

ἀκταῖος.ᾶ.ὁ.littoralis, Atticus.

ἀκταωρέω.littus custodio.

ἀκτένιστος.ᾶ.ὁ.ἡ.impexus.

ἀκτή.ῆς.littus. ἀκταὶ (inquit Ammonius) sunt loca maris petricosa: θῖνες uero harenosa. Pro ἀκτικὴ apud Homerum.

ἄκτη.ης.ἡ.esca.

ἀκτημοσύνη.ης.ἡ.inopia.

ἀκτήμων.ονος.ὁ.inops.

ἄκτης.οῦ.cibus.

ἀκτίν.ῖνος.ἡ.radius solis, κῶ, πυρὸς ἀκτῖνας apud Platonẽ. Accipitur generaliter nõ solũ de radio Solis, verũ etiã de radio fulminis,

ignis, stellarum, ac planetarum omnium.
ἀκτιβολέω. μ. ήσω. π. ηκα. radio.
ἀκτινοβολία. ή. radiorum iaculatio.
* ἀκτὶς idem quod ἀκτίν, teste Theodoro, quē admodū ῥὶς & ῥὶν. Apud Pausaniam seruile nomen. Dicitur & eodem nomine vas, in quo diaciuntur oboli, ut annotat Cœl.
ἄκτιστος. ή. ό. ή. infabricatus.
ἀκυκ]ήριον. τὸ. remedium ne mulier pariat, sterilitatis medicamentum, ἰατόκιον.
ἀκύμαντος. pacatus, tranquillus.
ἄκυπρος. Veneris expers.
ἄκυλος. ή. ό. glans ilicis, inglorius.
ἀκύμων. ονος ό. ή. tranquillus, non habens fœtū, multi laboris.
ἀκωτός. οῦ. ὁ. inaccessus.
ἀκωός. οῦ. ὁ κοὶ
ἄκυτος. sinè prole.
ἀκυρολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. mentior.
ἀκυρολογία. ας. ἡ. absurditas sermōis, impropria locutio.
ἄκυρος. ή. ό. ἡ. abrogatus. Aristophanis interpres tradit fuisse olim amphoram seu cadiscum, in quē calculos mittebant absolutionis: atq; hunc ἄκυρον κάδισκον fuisse appellatū: contrà κύριον vocabant, in quem calculi condemnationis conijciebantur.
* ἄκυρον ποιῶ ἢ συγγραφὴν, syngrapham irritam facere, & circūducere apud Demosth.
ἄκυρος τῶν προστιμιμάτων. qui mulctam dicere non potest.
ἀκυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. abrogo, irritum facio.
ἀκωδ'ώνιστος. ον. ό. inexploratus, inexaminatus. Aristoph. Lysistrata. ὡς αἰσχρὸν ἀκωδ'ώνιστον ἔχον τὸ τοιοῦτο πρᾶγμα.
ἀμωκή. ής. ἡ. cuspis lanceæ, mucro.
ἄκωλος. ή. ό. sinè pede.
* ἀκώλυτος. οῦ. ό. ἡ. impedimento carens, qui nullis terroribus à proposito dimoueri potest, qualē Horat. describit in Odis. Si fractus illabitur orbis. Impauidum ferient ruinæ. Vnde Epictetus uerum atque syncerum Stoicum ἀκώλυτον esse dicebat. Vocabatur item eo nomine apud Christianos, qui ipse quidem non peragebat mysteria, sed non excludebatur cum cæteris, quo'd ignem aut simile quid ad sacra adferebat, quasi dicas non prohibitus, hoc est, admissus. Ab α & κωλύω prohibeo.
ἀκωλύτως. aduerbium, citrà impedimentum.
ἀκῶναι. supremæ & nudæ cautes.
* ἄκων. inuitus, quasi ἄκων. ἢ τῶν λοιπῶν ἀκωκὴ cuspis hastarum.
ἀκώπητον. τὸ. imparatum, sinè manubrio, uel clauo, inermè.

A META TOY A.

ἄλα. stercus apud Homerum, fimus.
* ἀλλὰ. sed, quare, & ὅταν, adiectitia particula, γὲ. at, nū, an. πότερον, ἄρα, atqui, profectò, sanè, etiam, sed etiam, at certè, certè, saltem. immo, quin potius, nisi, quàm, præterea,

insuper, quippe, itaque rationalis, id est γὰρ, γοῦν, quinetiam, &, & tamen. Corinthus annotat apud Athenienses sæpenumero esse παρακελευσμα]τικὸν, id est hortatorium. ut apud Homerum ἀλλάγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, id est, verum non dicamus hęc amplius.
* ἀλλὰ γὰρ aduerbium est ut atenim, ex eóque à nostris atenim ductum esse uidetur. In principio Antypophorę, id est respōsionis ad obiectionem, locum habet. Etiā in interrogatione ut ἀλλὰ δὴ; Accipitur etiā simpliciter pro, sed enim. Vide Bud.
* ἀλλὰ νὴ δία pro ἀλλὰ γὰρ ἴσως, uel pro νὴ δὶ ἀλλὰ, at enim fortasse, at fortasse. Bud.
* ἀλλ' οὖν significat idem quod latinè, at certè, hoc est, saltem. Accipitur etiam ἀντὶ τοῦ ὅμως uel ἀλλ' ὅμως, tamen, sed tamen. Additur interdum γε, ἀλλ' οὖνγε. Bud.
* ἀλλὰ μὴ, interrogatiuum est, pro nunquid igitur? sed nunquid? idem quod ἄρα μὴ; Cū autem non est interrogatiuum significat non autem.
* ἀλλ' οὐ & ἀλλ' οὐχὶ pro eodem, ánnon?
* ἀλλὰ δὴ notam habet interrogationis, ut ἀλλὰ γὰρ;
* ἀλλὰ δὴ κοὶ. pro atque etiam, & quinimo ponitur. Ponitur item pro uerum esto, quod ita concedentis est, ut negare planè uideatur, ut ἀλλὰ δὴ κοὶ τοῦτο γενέσθω. καίπερ οὐ γενόμενον. Sed fac ita hoc esse factum, etsi nūquam factum est. Cice. Sed nihil sit factū mea causa. id est ἀλλὰ δὴ κοὶ.
* ἀλλάτοι. pro atqui, & atuero.
* ἀλλάμην etiam pro atqui, & atuero. Et congruit in assumptione. Lucia. Εἰ γὰρ εἰσὶ βωμοὶ, εἰσὶ κοὶ θεοί. ἀλλάμην εἰσὶ βωμοὶ· εἰσὶν ἄρα κὶ θεοί. Si aræ sunt, etiam dij sunt: atqui aræ sunt, fūt igitur etiā dij. Significat etiā. enimuero in prīcipio orationis apud Demosth.
* ἀλλάμην οὐδὲ: neque uero, sed neque. Gaza in Cato. ἀλλάμην οὐδὲ ποδθησίς γε. quod Cicero dixerat, sed ne desyderio quidem.
ἀλλ' ἢ sed nūquid? interrogatiuum est apud Platonem.
ἀλλ' ὅτι. nisi quo'd, q̄ quo'd.
ἀλάβαστρον. κ. τὸ. alabastrum, uas unguentariū. idem ἀλάβαστρος genere masculino, sicut & apud latinos alabaster. Aristophanes Lysistra. λάβε τόνδε τὸν ἀλάβαστρον. Est delicata pixis unguētaria, sic dicta ἀπὸ τῆ ἀστρυ]μοῦ, κὶ λαβῆν, addito per pleonasmū ρ, quo'd uide licet propter leuorē cōprehēdi nō possit.
ἄλαξ. atramentum.
ἀλάβη]ος. ό. obstreperus.
* ἀλλαγή. ῆς. ἡ. permutatio, contractus.
ἀλλαδή. sed tamen.
ἀλλὰ γὰρ. autem.
ἀλαξώδ]ης. ό. ἡ. fuliginosus, fumosus.
ἀλλὰ κοὶ. quin.
* ἀλλαγαὶ. loca quieti præstituta iter agentibus. Dicuntur etiam σαθμοὶ.
ἀλλὰ μὴν. quin.

ἀλλὰ.

ἀλλὰ. πῶς. quidni.
* ἀλαζονία. ας. ἡ. supbia, arrogantia, Vlpianus ait ἀλαζονείαν eorum esse, qui plura promittunt quàm possent præstare: atq; huic cōtrariā esse εἰρωνείαν: quæ quod facere potest, eleuat ac minuit.
ἀλαβυτᾶ. tumultuor.
ἀλαζονεύομαι. μ. εύσομαι. superbio, arrogo, iacto,
* arrogans sum, mentior. Aristoph. in Ra. ἀλαζονεύεθ' ἵνα φοβηθείην ἐγὼ id est ἐψεύσθη]ο, id est ementitus est, ut timerem ego.
ἀλαζών. όνος. ό. superbus, arrogās, petulans, glo-
* riosus, iactans, iactabundus, insolens, præferox, & ultra modum usitatū elatus. πλάνος, quasi in mari uiuens.
ἀλαίθερος. ή. ό. tepidus, sole calefactus.
ἀλάθητος. ή, ό. ἡ. quem nihil latet.
* ἀλλακτικὸς. οῦ. commercialis, ex contractibus manans.
ἀλαλάζω. άξω. iubilo, Valla ait bene trāslatum
* esse Marci. v. per eiulo, quo'd iubilatus sit clamor rusticorum, secundum Varro. in
* sulto, uictoriosè clamo, propriè (inquit Eras) significat perpetuo sonitu strepere, ac tinnire, sono sonum excipiente, quēadmodum fit in lebetibus Dodonæis. datiuo iungitur.
ἀλαιός. ή. ό antiquus, imprudens.
ἀλαλία. ας. ἡ. malitia, inordinatio.
ἀλαλαγμός. ό. uociferatio, iubilus, clamor de uictoria.
* ἀλλάγὴ contractus, commercium.
ἀλλάσσω. erro.
ἀλάλημαι. tumū'tu obrutus sum, seductus sum.
ἀλάλη, tumultus, sonus confusus, uox non articulata.
ἀλάλητος. ή. ό. clamor multus.
ἀλλὰ κοὶ ὡς. attamen.
ἀλαλκέω. adiuuando expello.
ἀλαλκομενεύς. έος. ἡ potens.
ἄλαλκον. remouendo auxiliatus sum.
ἀλαλύκημαι. turbatus sū, iactatus sum, ab ἀλυκτῶν. Iliados. κ. αλλ' ἀλαλύκημαι, κραδίη δέ μοι ἔξω στῆθος ἐκθρώσκει.
ἀλάλκω. expello, iuuo.
* ἄλαλος. ή. ό. ἡ. mutus. qui fari non potest uelut infantes. ac differt à κωφὸς. Is enim dicitur cui nulla omnino est uox. Eras.
ἀλαμπής. ές. ό. ἡ. obscurus.
ἀλανής. uerus.
* ἄλαστον. ή. ό. Sic uocabatur lignum quoddam quo gestabantur onera, ita dictum a tralatione, quę fiebat de humero in humerum, à uerbo ἀλάομαι.
ἀλάνυν. saltem.
ἀλάνυν. sed nunc, uelociter.
ἀλάντη. oppidum Macedoniæ & Arcadiæ quod dicitur
ἀλάντων. unde
ἀλάντιος. gentile nomen.
ἀλάξ. mutabiliter, uicissim, ἐναλλαγμένως.
ἀλάομαι. erro.
ἀλαός. οῦ. ό. luscus, cæcus, inanis, διὰ τὸ ἀλᾶσθαι, κοὶ

ἀλαοῦ.

τὴν. στερῆσιν, uel potius ab α particula priuatiua & λαῆν.
* ἀλαοσκοπιά. irita & cæca speculatio, cæcutientia, ἀόρατοσία, Nam λάειν uidere est, unde κατὰ ἐρκσιν ἄλαος cæcus. Homerus. οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν τί χε. non habebat cæcam speculationem.
ἀλαοστόκος. ή. ό. ἡ. cæcos gignens.
ἀλαόω. μ. ώσω. π. κα. excæco.
ἀλαπάζω. μ. ξω, populor.
ἀλαπαδνός. infirmus, facilis, parū uirilis, effœminatus, mollis.
ἀλάπαθα. τα. Attici purgationes uocant.
ἀλάπαθος. ή. ό. herba purgatoria.
* ἀλαπλός. mollis, effœminatus.
ἅλας. τος. τὸ sal.
ἀλλᾶς. άντος. ό. farciminis genus, quidam lucanicam uocant. farcimen, tucetum. Fiebat ex carne et farina subacta, atq; in crassius intestinum iniecta. Sunt qui exta, & intestina uertant. Aristophanes Equitibus. τί μ' ὦγαθ' οὐ τολύφνιᾶς τὰς κοιλίας, πωλῶν τε τοὺς ἀλλάντας; id est, cur o' præclare intestina me abluere non permittis, atq; farcimina diuendere.
ἀλασέω. μ. ήσω. grauiter patior, ægrefero, crucior. accusatiuo iungitur.
* ἀλλαντοπώλης. ή. ό. qui uendit farcimina, ὁ τὰς ἀλλάντας πωλῶν, fartor, qui exta & ītestina bubula & ueruecina uēdit: pro uili & contē. pro capitur.
ἄλαστον. ή. ό. ἡ. intolerabile propter iustitiam.
ἄλαστος. intolerabilis.
ἀλάστωρ. ορος. ό. ultrix conscientia, remorsus cōscientiæ, pessimus dæmon, κακὸς κὶ φθόνερος δαιμόνιος., malus genius & ifestus. Sic Dionysius ab Athenæo uocatur ἀπάσης Σικελίας ἀλάστωρ, hoc est, (inquit Budæus) depopulator, pestis, & internicio totius Siciliæ. Ἀλάστορες etiam furias significat, διὰ τὸ τοὺς ἀλάστορας κοὶ παλαμναίους κολάζειν. Homines uero dicuntur ἀλάστορες, παρὰ τὰ ἰοῖσα ἁμαρτάνειν. ἐφ' ὅσ' εἰσὶν ἅλας ἵσται κὶ ἐνέχει. autore Cornuto. ab eo quod talia perpetrent, ob quæ cruciari atq; ingemiscere liceat. Item qui exilio digna commisit, teste Eustathio. ὁ φυγῆς ἄξια ἐργασμένος. Alastor apud Claudianū recēsetur inter equos Plutonis.
* ἀλλά. τε. sed sanè. immo, præterea, insuper.
ἀλλὰ τὰ μὲν, sed quæ cunq; quidem.
ἀλᾶται. errat, saltat, circumuertitur.
ἀλλάττω. μ. ξω. π. χα. muto. actiuum.
ἀλλάττομαι, permuto, accipitur pro uēdo, emo
* & comparo, commercia exerceo. Etiam Latini permuto pro emo, & muto pro uēdo usurpāt, Αντὶ πάντων ἀλλάττεσθ, pro, nullū lucrum aut quæstum præferre alicui instituto, Αντὶ πάντων τιμᾶν idem, id est, nihil pro eo mereri uelle, ut scilicet id pdamus Cic. lib. i. de natura deorum: Quid enim mereas ut Epicurus esse desinas: quod Græci sic enunciarent, πόσου γὰρ τοῦτο οὐ τιμᾶσ, ὄνκ. ἔτι Επικουρεῖν σε εἶναι; uel πόσων γὰρ χρημάτων τοῦτο ἀν ἀλλάξαιο; ἀντὶ πάντων γὰρ ὄνκ ἂν ἐξέλοιο σύ, ὄνκ. ἄλασθαι.

ἕλκιω. Budæus.
ἀλλαχόθεν. aliunde.
ἀλλαχή. κῃ.
ἀλλαχόσε. alio.
ἀλλά χρή. esto, sit, κ, μάλα.
ἀλλ' ἄχρι. licet, sit.
ἀλλαχοῦ. alibi.
* ἀλαός. cæcus in carmine.
ἀλαῶπις. ή. obscura, non uidens.
ἀλάωσε. excæcauit.
ἀλαωτύς. ύος. ἡ. cæcitas.
ἀλγέω. μ. ήσω. π. κα. ὀδυνῶ, doleo, patior, laboro, neutrum.
ἄλγημα. ατος. ἡ. tristia, casus aduersi.
* ἀλγηνότερον, maiori cum colore.
ἀλγηδών. όνος. ἡ. dolor, cruciatus, mœror.
ἄλγυρα. τὰ. dolorosa.
ἄλγησις. ἡ. dolor, labor.
ἄλγιον. ίονος. ὁ. grauius.
ἄλγιστος. η. ὁ. dolor ofissimus, molestissimus passiue.
ἀλγίων. ονος. ὁ. dolorosior.
ἄλγος. γεος. τὸ. dolor, tristitia.
ἀλγύνω. tristifico. datiuo iungitur.
ἀλδαίνω. αὐξάνομαι, κῃ.
ἀλδήσκω. cresco.
* ἀλέα Palladis cognomen apud Tegeatas à delubro quod struxerat ἀλεύς.
ἀλέα. ας. ἡ. tepor.
ἀλεάζω. occulto, propono, urgeo, cõgrego, iudico, custodio, salto, concedo. accusatiuo iungitur.
ἀλεγεινός. curæ plenus, sedulus, tristis.
ἀλέγω. μ. ξω. π. κα. κῃ.
ἀλεγίζω. μ. ίσω. π. κα. auxilior, curo, sermone abstineo.
ἀλέγομαι. defendo, expello.
ἄλεγον. congregabant.
ἀλεγύνω, ἀλέγω.
ἀλεεινή. ή. æstiuus calor.
ἀλεαίνω. tepefacio, diffundo.
ἀλεεινός. οῦ. ὁ. calidus.
ἀλεείνω. fugio, declino, pius sum.
ἀλεβρεύω. ἀλιβεύω.
* ἀλεία, captura, piscatus.
ἄλειμμα. ατος. τὸ. unctio.
ἀλῇ. datiuus est, ueritati.
ἀλεινός. οῦ. ὁ. infirmus, tenuis.
ἀλεῖπτήριον. ου. τὸ. unctuarium, locus in balneo unctui accommodatum, Vide Pollucem.
* ἀλείπτης. ου. ὁ. unctor, & fontis nomen apud Ephesum.
ἀλείπται, id est, unctores erant qui Athletas certaturos ungebant. Et magistri ac præceptores athletarum dicebantur, autore Aristotele.
* ἄλειφαρ. ατος. τὸ. oleum, unguentũ, ἀπὸ τοῦ ἀλείφω.
ἄλεισον. ου. τὸ. poculum, patera. Odyss. xxij. ἤτοι καλὸν ἄνεισον ἀναιρήσεαι ἑ μελλε.
ἀλείφω. μ. ψω. π. φα. ungo. accusatiuo iungitur.
ἄλεκτρα. sine lecto, improba coniunx ob adulterium, μίσλεκτρα.
ἀλεκτορίς. ίδος. ἡ. gallina.

ἀλεκτυοφωνία. ας. ἡ. gallicinium.
ἀλεκτυών. ὁ. ὁ. κῃ.
ἀλέκτωρ. ορος. ὁ. gallus.
* ἀλεκτωρίας. gemma quæ in Gallinaceorum uẽtriculis inuenitur, crystalli specie, magnitudine fabæ.
ἀλεκτορίδες. ἄι. gallinæ, antiqui etiam ἀλεκτρυόνες dixerunt fœmININO genere.
ἀλεξάνεμος. ον. uentos arcens.
ἀλεξανδροκόλακες. οἱ. assentatores Alexandri.
ἀλεξάνδρα. opus à Lycophrone poeta æditum de Alexandro Paride.
ἀλεξέω arceo, auxilior. opitulor, resisto. Sunt qui inter ἄχρηστα ῥήματα recensent: uerũ usurpatur Zenophonti & Plutarcho, ἀλέξασθαι pro eodem ἀπὸ τοῦ βαρυτόνου θέματος, nisi fit per syncopen, ut πρίασθαι & similia.
ἀλεξητήρ. ῆρος. ὁ. adiutor.
ἀλεξηκακία. depulsio malorum.
ἀλεξίμεναι. auxiliari. pro ἀλεξῆν.
ἀλέξησις. ἡ. βοήθεια retaliatio.
* ἀλεξητήριον. ου. τὸ. auxilium adiutorium, amuletũ, qua uoce utitur Pli. remedium præsentaneũ aduersus uenena & fascinatiões, quod genus quidã in annulis gestare solẽt. Tradunt scriptores Eudemium quẽdam professiõe philosophum huiusmodi annulos conficere solitum. Dictum hoc nomine à iuuandi præstantia.
ἀλεξητήριον. arma quibus hostem repellimus, remedia quibus laboranti succurritur.
ἀλεξίκακος. ὁ. in malis adiutor, defensor, malorũ auersor ac depulsor, hominũ defensor Epitheton Herculis & Apollinis, Sed uerè eo nomine Christus dici potest, de quo illud est diui Ioannis elogium. ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Αλεξίκακοι δαίμονες à ueteribus dicebantur, qui nocumenta & diras arcere amoliriq; existimabantur, qui & ἀποτρόπαιοι & ἀποπομπαῖοι & λύσιοι & φρύξιοι appellabantur. Vide Commentaria Budæ. & Cœl. lectionum antiqua. libro. i. capi. xxxij.
ἀλεξίμορος. ον. ὁ. auxiliator mortis.
ἀλεξιφάρμακον. τὸ. remedium cum auxilio.
ἀλέομαι. euito.
ἀλεός. οῦ. ὁ. feruens, tepidus ab ἀλέα
ἀλέτης. ου. ὁ. euitator.
ἀλετρίς. ίδος. ἡ. molitrix, mulier laborans in pistrino.
ἀλετρίβανος. ου. ὁ. cocleare. Aristoph. Pace. εἴπερ γὰρ ἤξεγε τὸν ἀλετρίβανον φέρων.
ἀλεύαμαι, κῃ.
ἀλεύομαι. euito, fugio,
ἄλευρον. ου. τὸ. farina.
ἀλεύρω. destituo, ἀφίσημι.
* ἀλευρότης. ἡ. τηλία, τακαστάλη, tenuissimũ farinæ, Attici ἀντὶ τῆς τηλίας, idest cribri circũferentia usurpant, ut annotat Ioan. Grammaticus.
ἄλευστος. ον. ὁ. inuisibilis.
ἀλέω. μ. ήσω. π. κα. inclino, obseruo.
ἀλέω. μ. ήσω. π. κα. molo, effugio. Homerus ἦ δ' ἀλεώμεθα

δ' ἀλεώμεθα μῆνιν dei uitemus iram.
ἀλεωρά. ᾶς. ἡ. caliditas, euitatio, remedium, custodia, tugurium, κατάλυσις, salus, quies.
ἀλεώσω, uanus fio.
ἄλη. ης. ἡ. anxietas, error. Sunt qui pãdiculationem malint uertere. Cœl. in lectio antiq. li. vi. cap. xxvi.
ἀλληγορία. ἡ. iuersio. à Quintiliano figura quoties aliud sensu, aliud uerbis intelligitur.
ἀλληγορούμενα. τὰ dicta per allegoriam.
ἀλιδίον. repente, comprehensim.
ἀλιθίζω. μ. σω. σι. κα. uerax sum.
ἀλλ' ἤ. præterquàm, nisi, sed. quàm.
ἀλλ' ἤδη. etiam.
ἄλλη. alio, aliunde.
ἀλήθεια. ας. ἡ. ueritas.
ἀληθής. ὲς. uerum, acutitonum.
* ἄληθες. reuera, ὄντως, profectò. sanè. uerè aduerbialiter.
ἀληθεύω. μ. σω. σι. κα. uera loquor, uere dico. Est etiam ἀληθεύειν præstare quod dixeris. datiuo iungitur.
ἀληθεύομαι pro eodem, id est, ἀψευδῶ. Synes. Εἰδὼς ἐπιγινώσκεις ἀληθευομένην καὶ σὲ σοῦ τοῦ ὑποφέρειν τῆς λήθης, διόρθωσιν μετιχνεύα. id est, si agnoscis uera me causa deductum ad hanc suspicionẽ, quod mei oblitus sis, resipiscẽtia corrige.
ἀληθέω. μ. ήσω. σι. κα. molo.
* ἀληθής. ὲς. ὁ. ἡ. uerus, uera, iustus, memor per priuationem ἀπὸ τῆς λήθης.
ἀληθίζω. ἀληθεύω.
* ἀληθινός. οῦ. ὁ. uerus, uerax.
ἀλήθω. μ. ήσω. π. κα. molo.
ἀληθῶς. uero, id, est, certe.
ἀλήτης. ου. ὁ. inops, erratilis, Vnde ἀλητία, πενία, de quibus Cœlius. lectio antiqua. li. ix. capi. xlviij.
ἄληκτος. ον. ὁ. ἡ. incessans.
ἀληκτώ. ὁ. ἡ. Alecto, quasi irrequieta & non desinens interpretari potest, Vna est ex Furijs.
* ἀλλήλεγγυῶς ὑποτιθέμενοι. inuicem fideiubentes.
ἀλλήλεικα. Attice. ἀπὸ τοῦ ἤλικα εἰκ τοῦ ἀλήθω.
ἀλλήλεγγυοι. sunt duo rei promittendi.
* ἀλλήλεγγυῶς δανείζουσι, est usuram ita facere, ut uterq; mutuantium, utriusq; sit fideiussor, & ita uterq; aut omnes in solidum nomẽ conueniri possint. Budæus.
ἀλληλεσμένος. ον. ὁ. molitus.
ἀλληλιμένος. ον. ὁ. unctus.
ἀλλελαχίαι. αἱ. compages.
ἀλλήλεγγα. ὁ. mutuus. In obliquis ferè usurpant autores. Latine exprimitur per mutuo, inter sese, inuicem, alius alium, Vt φιλοῦσιν ἀλλήλους amant se mutuo, alter alterum. Sic in epistola. D. Iacobi: ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰς ἁμαρτίας. κῃ, εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. id est, confitemini mutuo peccata, & orate, pro uobis mutuo, ut sani sitis. Cice. in. i. offic. Atque, ut placet Stoicis, quæ in terris gignuntur, ad usum hominum omnia creari: homines autem hominum causa esse genitos, ut ipsi inter se, alijs alij prodesse pos-

sent, id est, ἀλλήλοις.
* ἀλληλοκτονεῖν se mutuo occidere.
* ἀλληλοτυπεῖν mutuo occursu ferire.
* ἀλληλοφαγεῖν sese mutuo deuorare.
* ἀλληλουχία. duorum aut plurium coherentia & complexio, coagmentatio, compago.
* ἀλληλουχῶ, ὁμαδίζω κῃ, συνάγω.
ἀλληλοφθορεῖν. inuicem corrumpere.
ἀλληλοφόνοι. οἱ. mutuo occidentes.
ἄλημμα. ατος. τὸ. iter.
ἄλημα. τος. τὸ. error.
ἄλημι. erro.
ἀλημοσύνη. ης. ἡ. error.
ἄλιον. fugi.
ἀλιγκάλως. utcunq;, ὡς ἔτυχεν.
ἀλλαπῆ. aliter.
ἀλλαπῆ. ad aliam partem.
ἄλληπτον. τὸ. incomprehensibile, quod capi non potest.
ἀλλήσπωρ. ορος. ὁ. sacerdos.
ἀλλιτία. ας. ἡ. palatio, erratio.
ἄλλιστος. η. ὁ. ἀλλάθητος,
ἀλλιτεύω. μ. σω. π. κα. palo, erro, mendico, uagor.
ἀλλήτης. ου. ὁ. erro, uagus, erro onis.
ἀλλῆτις. ἡ. errabunda, uaga.
ἀλλῆθις. festum Athenis.
ἀλθαία. ἡ. Meleagri mater, malua agrestis.
ἀλθία. hibiscum Theod.
ἀλθαίνω, κῃ.
ἄλθω. curo, medeor.
ἀλθεύς. έος. ὁ. medicus.
ἁλία. ἡ. iter, mare.
* ἁλία. ας. ἡ. congregatio apud Herodotum, & uas quoddam, sali terendo accommodũ.
ἁλιάδες. αἱ. uasa buxina in qbus sal terebatur.
ἁλίαες οἱ. in mari flantes uenti.
ἁλιαίετος. ὁ. haliæetus. aquila marina.
ἁλίαρος. ὁ. sale conditus.
ἁλιάς. άδος. ἡ. nauicula marina.
* ἁλιάδαι οἱ. piscatorum filij, patronymicũ est. Accipitur pro ipsis piscatoribus per figurã Græcis tritissimam, Sic apud Homerum passim, υἷες Ἀχαιῶν, id est, filij Achiuorũ, pro ipsis Achiuis.
ἁλίαστος. ὁ. ineuitabilis, uehemens, multus, ingloriusus, ἀχώριστος, inseparabilis.
ἁλίας βάτος. piscatrix, raia piscis. Theod.
ἁλίβας. mortuus, acetum.
ἁλίβροχον. mari irriguum.
ἁλιβδύω. abscondo, actiuum, accusatiuo iungitur.
ἁλίβρωξ. ος. ὁ. salitorus.
ἁλίβυες οἱ ἰωγνῖται.
ἁλιγενής. ὲς. ὁ. ἡ. maritimus, Veneris epitheton quasi saligena.
ἁλίγιος. ὁ. similis, pulcher, bonus.
ἁλίδας. αἱ. uasa accommoda sali terendo.
ἁλιδύω. submergo.
ἁλιεύς. έος. ὁ. piscator. Sic dictus ἀπὸ τῆς ἁλίας. id est, à mari non à piscibus ut apud Latinos piscator, quasi iuxta Gallorum linguam dicas, marinatores, quod in mari uenẽtur.
ἁλιευτικός. οῦ. ὁ. piscatorius.

ἁλιεύω. piſcor.
ἁλίζω. congrego, uerſor in mari, ſalio, id eſt, ſale condio, ungo.
ἁλίζωνες. οἱ. Paphlagones, quoniam mari cinguntur.
ἁλίζωνος. ὁ. ἡ. mari cinctus.
ἁλίζωστις. ιος. ἡ. genus herbæ marinæ.
ἁλιήτορες. οἱ. piſcatores.
ἀλιθής. ές. ὁ. ἡ. carens lapidibus, non calculoſus.
ἄλιθες. ſpicarum diuiſiones in allio.
ἄλιθος. ὁ. lapidibus carens.
ἀλίκυρνα. ας. ἡ. uicus Acarnaniæ.
ἁλικυρναῖος. gentile.
ἁλικός. οῦ. ὁ. ſalſus.
ἁλίκλυστος. ὁ. ἡ. uadiſonus, fluctibus marinis aſperſus, mari ablutus, Epitheton promontorij apud Sophoclem.
ἁλίκτυπος. ὁ. piſcator.
ἁλιμέδων. mari imperans, Neptuni epith.
ἁλιμβλία. ας. ἡ. importuoſitas.
ἁλίμβλος. ὁ. ἡ. importuoſus.
ἄλιμος. herba quæ guſtantes eſurire non patitur. Theodorus.
* ἄλιμα φέρμακα, quæ famen obrepere prohibẽt. apud Plutarch. in Sympoſio ſeptem ſapientum.
ἅλιμον. ὀ. auro, onis.
ἁλιμυρός. ά. όν. ὁ. ἡ. ſalſus, ſalſa.
ἁλινδέομαι. uoluo.
* ἁλινδοῦμαι. ἀντὶ τοῦ κυλίομαι, κ. ὁ. κυλινδοῦμαι, uerſor, inuoluor. quod etiam ἰλινδοῦμαι dicitur.
ἁλινδήθρα. ας. ἡ. κυλίστρα. inuolucrum. in quo ſe uoluitant iumenta. Ariſtoph. Ranis. τοῖς λόγοισιν ἐμπεσοῦσ' ἁ συνεκυλίετ' ἂν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐκεῖσ'.
ἁλινδός. ὁ curſus.
ἁλιπλείστρα. ας. ἡ. κ. ὁ. ἁλιναυχής. ές. ὁ. ἡ. in mari natans.
* ἅλιον fruſtra.
ἅλιος. ὁ. ἡ marinus, uanus.
ἁλιπαρής. ές. ὁ. ἡ. non impinguis.
ἁλίπεδον. ου. ὀ. terra, quã olim mare cooperuit, campus maritimus. capitur pro quauis planicie.
* ἁλίπλαγκτος. ὁ. mariuagus, ἁλίβρομος, epith. Panos, qui in promõtorijs colitur, circa quæ aquæ errant, Addit hoc epith. Sophocles Salaminæ urbi, quod aquę item circa eam oberrent, ἀ πλάνω. & ἅλσ.
* ἁλίπλοος. ου. ὁ. ἡ. mare nauigans.
ἁλίῤῥοος. uel ἁλίῤῥοθος. ὁ. ἡ. fluẽs ad mare, epit. fluuiorum.
ἅλις. ſatis, cum genitiuo.
* ἅλις δρυός, id eſt, ſatis quercus uel ſatis glãdis, quid ſit uide in Chiliad. Eraſ. & in Commentarijs. Budæ.
ἁλίσγημα. τος. ὀ. contaminatio, ſcelus.
ἁλίσκομαι. capior. μ. λυφθήσομαι ἀπὸ τοῦ λίβομαι, λήψομαι λληφθεν. ἀορ. β. ἕαλον ἀπὸ τοῦ ἁλόω. ῶ.
* ἁλίσκετ', proditur, arguitur, deprehenditur, refellitur, improbatur, expugnatur, perit, iudicio conuincitur.
* ἁλίσκω. capio, Duo ſignificat hoc uerbũ, ὁ κατέχω, id eſt, corripio & præhẽdo, & in carcerem conijcio, & iudicio conuinco, reũque perago, Inde ἕλωκα παρακειμενικῶς, & ἑάλω κα, & ἀόριστος ἕλων. & ἕαλων ἀπὸ πάσης, quæ omnia uocem habent actiuam, & ſignificationẽ paſſiuam, Vide Comment. Bud.
ἁλίστρα. ας. ἡ. uolutabrum, locus ubi ſe uerſant equi.
ἁλίσαι, κυλίσαι, κινῆσαι, congregare.
ἁλιτεύομαι mentior, fallo.
ἁλιτραίνω. ὁ.
ἁλιτέω. μ. ήσω. pecco.
ἁλιεύης. ὁ. ἡ. uadoſus, maritimus.
ἁλίτημα. ατος. ὀ. peccatum.
ἁλίτημος. ὁ. peccans, propter peccatũ odioſus.
ἁλιτήμων. ονος ὁ. peccator.
* ἁλιτήριος, & per contractionem ἁλιτὸς. ὁ. exitialis, calumniator, noxius, ſcelestus. deuotus manibus, pernicies, peſtis, internicio, de homine dictum. Dicitur etiam ὁ ἀνόσιος, κοὐ ἐνεχόμενος τοῖς μιάσμασι qui piaculum admiſit in deum. Dicebãtur item ἁλιτήριοι pro uerbialiter qui per uim raperẽt aliena. Copioſius in Commentarijs Budæi, & Chiliadibus Eraſmi.
ἁλίτης. ὁ. peccator, peregrinus.
ἁλίομαι. mentior, fallo.
ἁλιόμενος. ὁ. ὁ. in menſe fallens, hoc eſt non natus ad iuſtum tempus.
ἁλιαίνω. μ. ανῶ. pecco, erro.
ἁλιάτα. ας. ἡ. peccatum.
ἁλιτὸς. οῦ. ὁ. iniuſtus, peccator, nocens. Vide ἁλιτήριος.
ἁλίζοφος. ὁ. ὁ. marinus.
ἁλίφλοιος. ἡ. ſalſicortex, ſpecies roboris.
ἄλκαρ. ρος. ὀ. auxilium.
* ἀλκαῖον. ας. ἡ. cauda, proprie leonis, ἀπὸ τοῦ δ' αὐτῆς εἰς ἀλκὴν πέπειθος, quod eius incitamento ad fortitudinem exuſcitetur, Inde deductum quod Leo conuerberando ſe cauda ſtimulando, & in prælium excitetur. Callimachus abſurde in muſca etiã ἀλκαίαν poſuit.
ἀλκαῖος. Alcæus, unus ex nouem Lyricis poëtis.
ἀλκείδης. ὁ. ὁ. Hercules, ab auo Alceo Amphitryonis patre.
* ἀλκή. ῆς. ἡ. ſubſidium, præſidium, potentia, fortitudo, prælium, remedium, uires, robur, ferocitas, uirtus.
ἀλκήεις. εν. ὁ. ὁ. fortis, robuſtus.
ἀλκῆ. τῆ. potentia. à recto ἄλξ.
* ἀλκιβίαδον: herba quædam inde nomen ſortita, quod Alcibiades ad formam concilianda ea uti ſolebat.
ἀλκμάν. άνος. ὁ. Alcman, unus ex nouem Lyricis poëtis.
ἀλκμάρις. damnum arcens.
ἄλκιμος. ὁ. ὁ. fortis.
ἀλκίμ. ἄρος. auxiliator.
ἀλκτήριον. ὁ. τὸ. ſubſidium.
ἀλκυονίδες, ἢ, ἀλκυονίτιδες. Alcedonia, dies ſereni & trãquilli, qbus Alcedo fœtificat. Ariſtophanes Auibus. ἀλκυονίδας τ' ἂν ἡγεῖθ' ἡμέρας ἀεί.
ἀλκυόνιον. τὸ. ſpuma quæ cõcreſcit in mari, qua faciei nitor commendatur, ex hac nidum congerere dicuntur Halcyones.
ἅλκω. adiuuo.
ἅλμα. ατος. ὀ. ſaltus.
ἀλκυών. όνος. ἡ. auis alcedo.
ἀλκυδών. idem aſcito δ.
ἁλμύομαι. muria condo & ſeruo.
ἅλμυρος. qui mutatur.
ἅλμη. ης. ἡ. ſalſugo, terra ſterilior, & morbus quidam herbarum, ut cumini.
ἁλμοσκελής. ὁ. ἡ. ſalſior, terra ſterilior.
ἁλμυρός. οῦ. ὁ. ſalſus.
ἁλμυρά. ᾶς. ἡ. lachrymoſa, triſtis, acerba.
* ἁλμυρώδης. ὁ. ὁ. ſalſus.
ἁλμυρίζω. ſalis guſtum habere.
ἁλμυρίς. ίδος. ἡ. ſalſugo.
ἅλξ. κος. ἡ. potentia.
* ἄλλο. ὀ. aliud.
* ἁλοάω. μ. ήσω. uel ἀσω. trituro, ἐπὶ τῆς ἅλω πατῶ κοὐ λίβω τοὺς σάχυας, id eſt, in area ariſtas calco conficioq, ſcribitur ſpiritu aſpero Nam ἁλαόω. ſpiritu leni, id eſt, τύπτω, συνλίβω, κλῶ, uerbero, comminuo, frango, Ariſtopha. ἢ μητρὶ ἠλόησεν, ἢ πατρὸς γνάθον ἐπάταξεν. id eſt, aut matrem percuſſit, aut patris maxillã pulſauit, Alibi pro flagris cædo apud eundẽ. neutrum.
ἀλογέω. μ. ήσω. π. ηκα. rationem non habeo, deſpio, erro, negligo, non curo, genitiuo iungitur.
* ἀλογῶς dicitur is cuius ratio nõ habetur, qui neglectim tranſmittitur & præteritur.
ἀλογία. ας. ἡ. irrationabilitas, ἀφροντιστία, Eſt item cum neceſſitas reddẽdarum rationum remittitur à principe, uulgo quittus dicitur uel abolitio. negligentia, ἀταξία.
* ἀλογίου ἔγκλημα, eſt crimẽ, cum rationem quiſpiam reddere neglexerit in magiſtratu geſtorum.
ἄλογιστος. ὁ. ὁ. ἡ. inconſideratus, irrationalis.
ἀλογιστία. ας. ἡ. inconſiderantia.
ἀλογιστί. citra rationem & curam.
ἀλόγνωτος. ὁ. ὁ. ἡ. alibi notus.
ἀλογῶ, ὁ ἀφροντίζω. deſpicio, negligo.
ἄλογος. ὁ. ὁ. ἡ. irrationalis, ſtultus, qui nulla ratione utitur, iniquus.
* ἀλόγως, præter rationem, irrationabiliter, temere, inhumaniter.
ἀλλοειδής. ὁ. peregrinam habens formam.
ἀλοεύς. έος. ὁ. triturator.
ἀλλοδαπός. ὁ. extraneus, alienigena, peregrinus, εν ἀλλοδαπῇ, in peregrina regione, ſub auditur. χώρᾳ.
* ἀλόη. ῆς. ἡ. aloë, magno quorundam errore, qui generis neutri putant.
ἀλοητός. οῦ. ὁ. tempus triturandi.
ἄλοθεν. aliunde.
ἄλοθι. alibi.
ἀλοθέν πόθεν. aliundecunq.
ἀλόθροος. ὁ. ὁ. ἡ. diuerſilinguis.
ἀλοιάω. percutio, unde παλαλοίας.
ἀλοῖος. ὁ. ὁ. diuerſus, uarius, cum circunflexo in penultima, teſte Gaz.
ἀλοιόω. μ. ώσω. π. κα. permuto. actiuum.
ἀλοιφή. ῆς. ἡ. pinguis, unctio.
ἀλοίωσις. ιος. ἡ. mutatio, alteratio.
* ἀλοιωτικὴ dicitur facultas illa, quæ cibũ attractum aduocatúmque per uirtutem quam uocant ἀλικτικὴν, perficit digeritq.
ἄλοκα interdum, pro ἄλοξ.
ἀλοκίζω. μ. σω. π. κα. aro. accuſa. iungitur. Ariſtoph. ueſpis. ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδέομην τὸ χωρίον.
ἀλόκοτον. ὁ. ὀ. mõſtrum, alienum, extraneum, abſurdum.
ἀλόκος. ὁ. ὁ. ἡ. extraneus, alienus, abſurdus.
ἅλομαι. ſalio, id eſt, ſalto.
ἄλοξ. κος. ſulcus.
ἄλλ' ὁ μὲν. ille quidem alias.
ἀλλ' ὅμως. attamen.
ἄλοχος. ὁ. ὁ. ἡ. ἀλέπις. Ariſtoph. Lyſiſtrata, τὰν λαινα τῆς ἀμοργίδος ἣν ἄλοχον οἴκοι καταλέλοιπα.
ἄλλος. ὁ. ὁ alius.
ἀλλοπρόσαλλον. τὸν. Home. appellat Martẽ, uerſutum, & uerſipellem, mutabilem, qui ſe omnibus locis accommodat, ac nunc huic
* nunc illi adhærens.
ἁλοσύδνη. ης. ἡ. mare.
* ἀλλ' ὅταν, priuſquam, antequam. Plutarch. de Xerxe loquens, Ἀθηναῖος δ' ἰσχάδας ὄνυξ ἂν ἔφη φαγεῖν ἀνήνους κομισθείσας, ἀλλ' ὅταν πλεῖν φέρουσιν εἰς Σιτεῖαι χώραν, atticas autem caricas ſe comeſturum negabat, quę uenales allatę eſſent, priuſquam regionem, quę eas proferebat, cæpiſſet.
ἄλλοτε. interdum, alibi, alias.
* ἄλλοτι aut ἄλλοτι ἢ, apud Platonem identidem pro ἆρα uitrum, nunquid? ut in Critone. τί φῶμεν πρὸς ταῦτα ὦ κρίτων, ἄλλοτι ἢ ὁμολογῶμεν; Quid ad hæc dicemus Crito, nunquid fateri neceſſe eſt? aut, quid aliud quàm fatemur? Et in primo πολιτικῶν, ſine ἢ: ἄλλοτι οὖν, ἦν δ' ἐγώ, οὐδὲ ἰατρὸς οὐδεὶς καθόσον ἰατρός; nunquid igitur (inquam) medicus quiſquã, qua medicus eſt? Eſt autem nomen, ſignificationem ſuam retinẽs, hoc eſt, aliud quàm: ne quis eſſe putet coniunctũ ex ἀλλ' ὅτι. Vide Comment. Guliel. Budæi.
ἀλλόβιος. ὁ. ὁ. alienus, aſciticius.
ἀλλοπροσαγορεύω. μ. ήσω. ηκα. inimicum capto conſilium, alterius ago negocium.
ἀλλοβιόω. μ. ώσω. alieno. accuſ. iungitur.
ἀλλοβιοπραγία. ἡ. alienorum negocíorũ geſtio.
ἀλλοβοφθονέω. alienis inuideo.
ἀλλοτρίωσις. ιος. ἡ. alienatio.
ἀλλοῦν. ſaltem.
ἀλουργής. ὁ. ὁ. ἡ. purpureus.
ἀλουργίς. ίδος. ἡ. ueſtis purpurea.
ἀλουργόν. ὁ. ὀ. purpura, ἀπὸ τοῦ ἅλς κοὐ ἔργον quod è concha marina purpura colligatur.
* ἁλούς. ὁντος. ὁ. captus. participium ab ἁλόω, fœminum ἁλοῦσα.
ἁλόντ' ἔν. illotum eſſe.
ἀλοσία. ας. ἡ. illuuies.
ἄλοος. ὁ. ὁ illotus, ἀπαράτιλος.
ἁλοσάχνη. ἡ. haloſachne, flos maris.
ἀλλοφάσσειν. tumultuari.

ἀλλοφρονέω.μ.ήσω.π.ηκα.mentis alienatæ sum.
ἄλοφος.ν.ὁ.ἡ.cono carens.
ἀλλοφύρμενες.alibi nutriti,siue educati.
ἀλλόφυλος.ν.ὁ.ἡ.alienigena,alterius generis,di
* uersę nationis. Ab ἄλλο aliud & φῦλος,gẽs, natio,quod Cice.in Catone dixit externa bella,Gaza transtulit.ἀλλοφύλους πολέμους.
ἄλοχος.ν.ἡ.uxor, & apud Platonẽ uirgo quæ nondum peperit.
ἀλοᾶ.erro,percutio.
ἁλόω.capio,uide ἑάλωκα.
ἄλπις.ιος.ἡ.alpis.
ἅλς.λός.ἡ.mare.
ἅλς.λός.ὁ.sal.
ἀλσεία.ας.ἡ.facultas.
ἀλσίνη.ἡ.auricula muris,herba.Theod.
ἄλσος.εος.τὸ.nemus.
ἀλτήρ.ῆρος.ὁ.auxiliator.
* ἁλτῆρες erant quibus utebantur, qui ἅλμα[,id est, saltu certabant.Sic appellabant plumbeas pilas massulásue,quibus utraq; manu se librabant,ut certius assilirent, Marcia. Halteres agili rotant lacerto.Bud.in prioribus Annot.Vide item Cœl.lect antiq.li. viij.cap.iiij.
ἁλτικός.οῦ.ὁ.saltui aptus,agilis,uide ἀθλητής.
ἅλτο.saltauit.
ἀλύγω.μ.ξω.π.χα.fugio.
ἄλλυδις alibi.
ἀλυίσκω.resoluo.
ἀλυδμαίνω.μ.ανῶ.τω.γκα.mœreo,non inuenio solutionem,gaudeo.
ἀλύειν.ἀπορεῖσθαι.morderi,languescere.
ἀλύη.ης.ἡ.lignum cui infigitur stiua,teste Polluce.
ἀλυκή.ἡ.aspirato α,mare.
ἀλύκη.ης.ἡ.anxietas, mœror apud Hippocratem,plerique uero etiam ἄλκην uocant, Latine anxietudinem possumus interpretari, Sunt qui pãdiculationẽ malint.uide Cœl. lect.antiqua.li.vi.cap.xxvi.
ἀλυκκός.οῦ.ὁ.salsus,amarus.
ἀλυκότης.salsugo.
ἀλυκρός.οῦ.ὁ.tepidus.
ἄλυζον.ὁ ἄλυπον.
ἀλύζω.fugio.
ἀλυκτός.ὁ.ineuitabilis.
ἀλυκτοπέδη.laqueus,pedica ineuitabilis.
ἀλυκτάζω.idem quod ἀλυδμαίνω.
ἀλυκτέω.μ.ήσω.τω.κα.fleo,tristor,molestefero.
ἀλύεω & ἀλύω.idem.
ἀλύπητος.ν.ὁ.qui tristitia non tangitur.
ἀλυπία.ας.ἡ.carentia tristitiæ.
ἀλυποτάτα.iucundissime,sine tristitia.
ἄλυπος.ν.ὁ.ἡ.iucundus,molestia carens.
ἄλυ.mœror,animi passio,ad mœrorem uel lætitiam mouens,lasciuus apparatus, uel materia.
ἀλύτως.citra molestiam,iucũde, sine tristitia.
ἄλυς.anxietas,mœror,βλάβη.
* ἅλυσις.ιος.ἡ.catena, uinculum, funis,cum spiritu aspero teste Theodo.
ἀλύσιον.ν.ὁ.catenula,torques.
ἀλύσιος.ου.Bacchi cognomen.

ἀλυσιδωτός.οῦ.ὁ.catenatus,hamatus.
ἀλυσιτελής.ές.ὁ.ἡ.inutilis.
ἀλυσκάζω.fugio.
ἄλυτος.ν.ὁ.insolubilis.
ἄλυφλος.ν.species quercus.
* ἀλύω.resoluo,iactor in mari,langueo,ægrotus sum,dissolutus sum,obstupesco.
* ἀλύω.gaudeo,superbio, Significat item animo concidere, & lãguere præ consilij inopia & mœrore,animum despondere,spe deplorata confici.ἀθυμῶν, Significat etiam errabunda mente affici & incerta,impotẽ tiq; consilio.Plutarch.de Antonio Cleopatram expectãte miro animi angore ueluti prurientis, καὶ βραδυνούσης ἀδημῶν ἤλυε. Item pro oberrare & temere expatiari apud eundem. Galenus pro δυσφορεῖσθαι. id est,non hilariter affectum esse, implacidè se habere, morosum se habere, ut ægroti qui in lecto acquiescere nequeunt & iactantur.Dictum uolũt ab ἄλη quod anxietatem notat:quasi ἐν ἄλῃ δυσφορῶν.id est,in anxietudĩe obturbari molestè:quàmuis etiã lætari significet apud Homerum. & Sophocles ita scribit,ἐξῆτε μ' ὦδ' ἀλύειν permittite me sic lætari, Quidam ita distinguũt, ut aspiremus primæ,ubi gaudium exprimas, Quod si molestiam, contraria obsignemus nota.In notione utraq; psilen seruauit Didymus. Ex atticæ uero linguæ proprietate est,utrobiq; flatilem admittere.Ex Cœlio & Budæo.
ἄλφα.caput bouis.
ἀλφαδέω,καὶ ἀλφαίνω.inuenio.
ἀλφέω.μ.ήσω.π.κα.inuenio,do,inquiro.
ἀλφός.οῦ.ὁ.albus in corpore.
ἀλφαίνω,ἡ ἀλφάω.inuenio.
* ἄλφεσις.ιος.ἡ.disciplina uitæ.
ἀλφεός.οῦ.ὁ.Alpheus flumen,& uiri nomen.
ἀλφεσίβοιαι.αἱ.boues inuenientes,Et uirginum epitheton,id est, pulchræ, & propter famam dignæ quæ accipiant à sponsis munera boues, qui magno in precio apud ueteres fuerunt. unde Glauci arma apud Homerum centum bobus æstimantur.
* ἀλφεσίβοιος.pastoris nomen ab ἄλφω inuenio & βοῦς quasi boues inueniens.
ἀλφή.ῆς.ἡ.honor.
ἀλφεστής.οῦ.ὁ.inuentor, indagator,idq; de hominibus solum.
* ἄλφι pro ἄλφιτον per apocopen,indeclinabile.
ἀλφιτομοιβός.οῦ.ὁ.σιτοπώλης,farinæ uenditor.Aristoph.neb. ὑπ' ἀλφιτομοιβοῦ παρεκόπην δι' ὀρνίθιον.
ἀλφιτοπώλης.ὁ.farinarum uenditor.
* ἀλφιτῶνον.pistrinum, locus in quo cruciabãtur mancipia.teste Polluce.
ἀλφιτομάντις.qui è farinis uaticinatur.
ἀλφιτοσκόπος.idem.
ἄλφιτον.ν.τὸ.farina, polenta,pro uictu.Lucia.
* in Gallo ἤν γοῦν πρὶν ἀναστῆναι ἥλιον μίαν κριθῆδα ἐργάσαιο, πρωδοῦ ἔσῃ τοῦτο ἐς τὰ ἄλφιτα πεπονηκώς.
ἀλφιτοσιτέω.μ.ήσω.π.κα.ciborfarina.
* ἀλφιτοσιτῶν pulte pro pane uesci, apud Zenophontem in sexto παιδείας.

ἄλφος.ου.ὁ.impetigo,id est,macula alba,magis tamen adlubescit Festi interpretatio, qui uitiliginem uertit, quæ propriè alba macula est. Dicitur & λευκὴ à Medicis, quàmuis profundius agat λευκή, ἄλφος superficiem tantum immutet.macida cutis.
* Hinc alpes Italiæ montes quidã dici uolunt, quod perpetuis niuibus albescant. Et Strabo scribit alpes prioribus seculis albia uocatos fuisse.
ἄλφω.inuenio.actiuum.
ἀλφωρής.ές.ὁ ἡ.insuauis.
* ἅλωή.ἡ.uinea,locus uineis aut arboribus consitus,ut exponit Homeri interpres.campus,uiridarium, area in qua frumentum reponitur.
ἅλωα.τὰ.festum Athenis agricolarum.
* ἁλώα.festum quod subuectis iam ex agro fructibus agebatur in honorem Cereris & Dionysij,ut putat Philochorus,quia tum in areis præcipuè moras ducãt homines, quas dicunt ἅλως.
* ἅλωθι.capiaris,tenearis,damneris.Imperatiuus ab ἁλίσκω, quemadmodum γνῶθι à γινώσκω.
ἁλωΐς.ίδος.ἡ.καὶ ἁλωάς.ἀδος.Ceres,quod præsit areis.
ἁλωκοώς.καὶ ἁνωλωκώς.damnatus. Ab ἁλίσκω.
ἁλώβητος.ν.ὁ.ἡ.illæsus.
ἁλῶ.morior.
ἁλών.ῶνος.ἡ.area.
ἁλῶμι.capio.
ἁλῶναι.captum esse, captum iri,capi,damnari,detineri,mori,perire.
* ἁλώνητος.ὁ.sale emptus.
ἁλωνίζω in mari uersor.
* ἁλώνητα δουλάρια.Eustachius intelligit ἤνωνα, id est,uili empta.De mancipijs peculiariter dicitur,quę à Barbaris gentibus,& peculiariter Thraciæ populis,sale mercatoribus diuendebantur,quæ inde etiam πρὸς ἅλὸς ἠωρασμένα dicebantur,id est sale coempta comparatáue. Composita dictiõe ab ἅλς quod salem notat, & ὠνέομαι quod ualet emo.
ἁλώνητοι quasi sale empti dicebantur,mãcipia barbara,quod ad salis mensuram uenderentur.
ἁλωπεκάω.decipio.
ἁλωπεκή.ῆς.ἡ.pellis uulpina.
ἁλωπέκερος.cauda uulpina.
* ἁλωπεκία insulæ nomen Straboni libro.x.
ἁλωπεκίαι.αἱ.alopeciæ,defluuia capillorum.
ἁλωπεκίασις.ιος.ἡ.idem.
ἁλωπεκίζω.μ.ίσω.ίκα.uulpinor.uertitur Varroni,seduco. Aristoph. uespis.οὐκ ἔστ' ἀλωπεκίζειν,οὐδ' ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον.
* ἁλωπεκόνησος.ν.insulæ nomen,& Hellespontiæ Cherronesi ciuitas,inde ex oraculo adepta nomen, ut ibi Athenienses ciuitatem

conderent,ubi uulpium catulos comperissent.
ἁλωπεκίς.ίδος.ἡ.catulus uulpis,& canis è uulpe & cane prognatus.
ἁλώπηξ.εκος.ἡ.uulpes.
ἅλως.ω.ἡ.area.
ἀλωπός.astutus,ἀλωπεκώδης.
ἄλως.sine causa,temerè,sinè delectu,præsertim,præterea, fortè, fortè fortuna,aliter, frustrà,maximè,alioqui naturaliter.
ἁλώσεται.capietur.
ἅλωσις.εως.ἡ.captio, expugnatio,quo Suetonius & Petronius Arbiter apud Latinos utuntur.
ἄλωστε. alioqui, multo magis, præsertim,
* præterea.
ἁλώσιμος.ν.ὁ.καὶ
ἁλωτός.ὁ.comprehensibilis.
ἀλλώτω.alicui alij.
ἁλώφυτος.ν.ὁ.locus uitibus & arboribus consitus.

Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

* ἅμα.simul. Differt tamen ab ὁμοῦ.Nam ἅμα aduerbiũ temporis est,ὁμοῦ uero loci.Vnde dicimus σόλων ἅμα ἐγένετο Ανάχαρσιδι τῷ Σκύθῃ.Solon eodem quo Anacharsis tempore natus est, id est κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, quo loco ὁμοῦ ineptè dixeris,quum Solon Athenis,Anacharsis uero in Scythia sit prognatus. Autor Ammonius. Datiuo iungitur.ἅμα τῇ μητρὶ, unà cum matre,ἅμα τῇ ἡμέρᾳ prima luce,ἅμα τῷ ἦρι ineunte uere,Vel sinè casu.Lucia. ἅμα τε οὖν ἐπιπόδῳ ἐδίδοτο ἡμέρα τέχνης ἐνάρχεσθαι. Simulq; auspicandæ artis dies accõmoda videbatur. Idem in Gallo καὶ ἅμα λέγων ἐσήει χᾷρακα ὀρέγων αὐτῷ,simulatq; dixerat,ingrediebatur manus illi porrigens.
ἅμμα.τος.τὸ.uinculum,amentum.
ἄμμα.ατος.τὸ.copula.
ἀμαθαίνω.sum indoctus.
ἀμαθέστερον.indoctius,rudius.
ἀμαθής.ές.ὁ.ἡ.indoctus,rudis,insipiẽs Theod.
ἀμαθεῖ.indoctè.
ἀμαθία.ας.ἡ.ruditas.
ἀμαθώδης.ές.ὁ.arenosus.
* ἄμαθος.ν.ἡ. puluis campi,ἡ ἐν πεδίῳ κόνις. Nam quæ propè mare est ψάμαθος dicitur, autore Ammonio.arena.
ἀμαθύνω.redigo in puluerem,uel cinerem.
ἀμαθώδης.ες.ὁ.ἡ.arenosus.
ἀμαία.ας.ἡ. apud Trœzenios Ceres appellabatur.
ἀμαιμάκετος.ὁ.ἡ. inexpugnabilis, indomitus, immensus.
ἄμαλλα.ης.ἡ.manipulus.
* ἀμάλλας.ordei manipulos per se solos nuncupari,congestos autem ex alijs compluribus ὄυλους & ἰούλους,autor est Samus Delius in libro de Pæanibus.Cœlius.

d.i. ἀμαλλεύειν.

ἀμαλλεύω.colligare.
ἀμαλλόω.κῷ,
ἀμαλλύνω.demolior.
ἀμαλλοσυλλέκτρια.ῆρ.Θ.ὁ, qui colligit, & ligat manipulos.
ἀμαλός.tener,infirmus.
ἀμαλθύνω multiplico,dico,nutrio.
ἀμαλθεία.ας. capra quæ Iouem lactauit. Dicitur à Græcis,ἀὶξ οὐρανία.cuius etiam curam gerebant Nymphæ duæ Cretenses,Adrastea & Ida Melissei filiæ,quæ etiam nutrices Iouis sunt appellatæ.
ἀμαλλάπτω.destruo,depopulor.
ἀμαλαυρίω.marcesco,putrefio, corrumpor.
ἀμάμυξις.ἡ.genus uuæ,arbusta.
* ἀμανίτης.ου.ὁ,communiter fungum hoc nomine uocant Græci. Paulus fungi speciem accipit,cum ait,βωλίται ἄβλαβέστεροι καὶ ἄπιστοι καὶ ὅσοι ἐφυθένησι.οἱ δὲ ἀμανίται δυντέρας ἐισι τάξεως.
ἅμαξα.ης.ἡ.plaustrum,& pro septentrione ponitur.Vide Gellium lib.ij.cap.xxi.
* ἀμαξεύς.έος.ὁ,subiugatus.
* ἀμαξιδώνια.τὰ.clauiculi qui in plaustro rotam exire prohibent,quæ & ἐνήλατα uocantur.
ἀμαξίλατον.ου.τὸ. idoneum ad currum ducendum.
ἀμαξίλα|ος.uia per quam plaustra trahuntur,
* uia uehicularis,plaustralis, curulis. Dicitur etiam ἀμάξιος & λεωφόρος In ijs ὁδὸς subauditur.
ἀμαξία.ἡ.uia qua plaustra trahuntur.
ἀμαξιαῖος.ὁ. plaustralis,grauis ut pōdus unius plaustri.
ἀμαξίς.ίδος.ἡ genus placentæ. Aristoph. nebul.τούτῳ πριάμενοι δικαίοις ἀμαξίδα.
ἀμαξιτός. locus per quem transit currus.
ἀμαξόβιος.ου.ὁ,qui in plaustris uiuit ut Scythę
ἀμαξουργὸς.οῦ.ὁ.faber plaustrorum.
ἅμαρ.τὸ.uas in quo coria aptantur.
ἦμαρ dies,pro ἡμέρα dies.
ἀμάρα.ἡ. cloaca, meatus subterraneus, sulcus, aquæductus per quem aqua fluit.
ἀμάρακος. amaracus.
ἀμάραντος.ου.ὁ.ἡ. immarcessibilis,& amaranthus flos,Sic dictus quòd nunquàm marcescat.Ab α & μαραίνομαι,siccor,tabefio.
ἀμαρτίω.sequor,credo,pecco.
ἁμαρτάνω.μ.ἁμαρτήσω.π.ἡμάρτηκα.τὸ πλημμελῶ,pecco,erro. Vide ἁδικέω.ἀάρ. transeundus.ἡμαρτον ἀπὸ τοῦ ἁμαρτέω..ῶ.quod est sequor,desperо.
ἁμαρτάς.άδος.ἡ.peccatum.
ἅμαρτη,& ἁμαρτηδὸν.simul,pendenter.
ἁμάρτημα.τὸ.peccatum,uitium.Quod nos
* (inquit Erasmus) errorem uocamus, Græci uocant ἁμάρτημα,quod ferè per imprudētiam committitur.Nec semper apud latinos error in vicio est,nec apud Græcos ἁμάρτημα.
ἁμάρτητος.ου.ὁ.peccans.
ἁμαρτηκλὸς.οῦ.ὁ.ὁ μὴ καρθωτικὸς. ὁ ἀστευτικὸς, προσπαίειν ἰωθώς. offendiculis incurrere solitus, offensator apud Quintilianum,qui

errat, qui per peram aliquid agit ac minus rectè.
* ἁμαρτία.ας.ἡ.peccatum.D.Hieronymus alicubi grauius esse putat quàm πλημμέλημα. Sed D.Paulus his duobus vocabulis promiscuè citraq; differentiam utitur,ut annotat Erasmus Roterodamus in epistolam Pauli ad Romanos capite quinto.
ἀμάρτυρος.ου.ὁ.expers testium seu testimonij.
ἁμαρτωλὸς.οῦ.ὁ.ἡ. peccator,peccatrix.
ἄμος.per syncopen pro ἡμετέρας,nostras.
ἀμάτωρ.ὁ.ἡ.qui matre caret.
ἀμάρυγμα.τος.τὸ.splendor,simulacrum.
ἀμαρυγή.uisus,uisus radij.
ἀμαρυλλίς.ίδος.ἡ.Amaryllis.
ἀμαρύσσω.μ.ξω.π.χα.luceo.
ἀμασυκάλλες.άι. pyra quæ cum ficis nascuntur.
ἀμαστίζω.μ.ισω.π.μα.misceo.
ἀμαξοχία.ας.ἡ.orbita,ὁμοδρομία.
ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.prima luce.
ἅμα ᾠδῇ ἤρι.ineunte uere.
ἀμαυράτερον.hebetius,obtusius.
ἀμαυρός.οῦ. obscurus,subobscurus,languidus.
ἀμαυρόω.σω.ῶ.ὦσω.ὦφανίζω.fusco,obscuro,ad nihilum redigo.
* ἀμαύρωσις.ιος.ἡ.obfuscatio,hebetudo,oculi affectio, qua neruus visiuus obturatur incolumi pupilla.Hoc sanè uidēdi impedimētum citrà dolorem aliquem uenit.Eiusdē fermè significationis est ἀμβλυώττια.
ἀμαχεὶ καὶ
ἀμαχεὶ.fine pugna.
ἄμαχος.ὁ.ἡ. inexpugnabilis,inuictus, imbellis, non pugnax, non rixosus , impossibilis.
* ἀμάω.μ.σω.π.κα.κῷ, ἀμάομαι.τὸ θερίζω,meto. Accipitur pro καρποῦσθαι,id est,frui & fructum capere,& ueluti messem facere.Plutarch. ἀντὶ ταύτης τῆς φιλοκαίτης τῆς ἐλευθερίας ἀμώμεθα.Significat etiam σωάγω accumulo, congrego.
ἄμβασις.ἡ.ascensio.
ἀμβαδὶς.ίδος.citrà curam,improuidè.
ἀμβάλλομαι pro ἀναβάλλομαι.
ἀμβάτης.ου.ὁ.ascensor.
ἄμβατος.ου.ὁ.ἡ.peruius,pro ἀνάβατος.
ἀμβλήδην.altè.μεγάλως.
ἀμβλήτερον.obtusius,hebetius,tardius.
ἀμβλήσκω.abortiri facio,extinguo fœtum.
ἀμαλύ.ὸ.imbecille,hebes.
ἀμβλυγώνιος.ου.ὁ.ἡ.obtuso angulo.
ἀμβλυσκάνω.abortior.
ἀμβλυοπῶ.μ.ώσω.obtuse uideo.
ἀμβλόω.μ.ώσω. id est, ὠμοτοκῶ. obortum pario,
* quod etiam dicitur ἐξαμβλοῦν,& ἀμβλίσκειν & ἀναβλίσκειν,& ἀναλοῦν. Accipitur etiam ἀντὶ τοῦ ἀμβλύνω καὶ ἀμβλυώπουτα ποιῶν, obtusum & cæcutientem reddo,τυφλῶ. Vide Commētaria Gulielmi Budæi, in quibus autorū exempla in medium adducuntur.
ἀμβλύνω. hebeto, obtundo, tardo , impetum
* frango,& retundo,accusatiuo iungitur.

ἀμβλύς.ύος.ὁ.obtusus,grauis,debilis.
ἀμβλύσκω.μ.ξω.π.χα.obtundo.
ἄμβλυος.ὁ.obtusus.
ἀμβλυωπίστερον.obtusius.
* ἀμβλυωπία.ας.ὁ. hebetudo uisus ex latente ueniens causa. Vide ἀμάυρωσις.
ἀμβλυωπὸς.οῦ.ὁ.hallucinans,hebes.
ἀμβλωβρίδιον.abortus,pueri abortiui.
ἀμβλώπιν.ιος.ἡ.cæcitas.
* ἀμβλυώττω. cæcutio, ἤτοι τὸ ἀμβλῆς ἔχειν τοὺς ὀφθαλμοὺς,quòd is qui hoc laborat uitio,oculos habeat obtusos.
ἀμβλών.ῶνος.ἀλβένη.
* ἄμβλωσις.κῷ, ἄμβλωμα. apud Theophrastum morbus est,id est,excæcatio oculorum in uitibus.Dicitur etiam ἐπὶ γυναικῶν ἀμβλισκουσῶν,id est,de mulieribus abortum parientibus,abortio,abortus.
ἀμβλωβρίδιον.ου.τὸ.idem. & pharmacum quod abortiuum facit.
ἀμβολάς.άδος.ἡ.exaggeratio,erectio.
ἄμβολα.τὰ.medium antennæ.
ἀμβολάδην.exaggeratim.
ἀμβολίεργος.ου.dilator operum.
* ἀμβροσία.ambrosia herba,quam alij botryn, alij artemisiam uocant,teste Dioscoride. Poetæ fabulantur ἀμβροσίαν appellari cibū deorum,quēadmodum νέκταρ potum.Vnde illud apud Martialē.Iuppiter ambrosia satur est,& nectare uiuit.Hinc etiā dictam aiunt,ab α,στερητικὸν,& βροτὸς mortalis, interposito μ uocalitatis gratia,uel quòd mortales eam non edant,uel quòd qui eā comederint immortales euadant,
ἀμβροσία.solitaria,noctis est epitheton,quoniam noctu omnia silent,& homines rari prodeunt.Est item hoc nomine Diony
* sij festum apud Iones.
ἀμβρόσιος.ου.ὁ.diuinus,immortalis,dulcis.
ἄμβροτος.ου.ὁ.ἡ.immortalis.
ἀμβρότω.erro.
ἄμβων. locus æditus, ascensus, orificiū ollæ, montis cacumen.
ἄμβωνες.supercilia montium,loca supercilio sa montanaq;,ollarū summitates labraq;.
* ἄμμε.nos, accusatiuè & nominatiuè lingua æolica.
ἀμέγαρτος.ου.ὁ.ἡ.magnus,ἀφθόνητος.
ἀμείβομαι.μ.ψομαι.retribuo,rependo,remunero,ad inuicem respondeo,respōdeo,reddo,do,dono.Herodia. ἀλλοῖοις τε ἀνθρώποις μεγαλοπρεπῶς ἠμείβετο, transeo. accusatiuo iungitur.
ἀμεθόδος.Θ. à uia ratione q; docendi discendiq; abhorrens,quasi auius.
ἀμέθυσα. τὰ.remedia quæ aduersus ebrietatem adhibentur.
ἀμέθυστος.lapis inde dictus quòd ebrietati ob-
* sistat,quod tamen Plinius non credit.
ἀμείβοντες.trabes ex utroque muro inuicem oppositæ, quibus superiora ædificia fulciuntur.

* ἀμείβω.permuto,alterno.Plin.aliæ fœminas tantum generant, aut mares, plærunque alternant,id est,ἀμείβεται. retribuo, transeo,ambulo,rependo, recompenso,remunero , refero . datiuo & accusatiuo iungitur.
ἀμειδής.έος.ὁ.ἡ.κῷ,
ἀμείδητος.ου.ὁ.ἡ.tristis.
ἀμείλιπτος.ου.ὁ.ἡ.immitis.
ἀμείλιχος.ου.ὁ.ἡ.implacabilis.
ἄμεινον.ονος. melius,magis, nomē & aduerb.
ἀμφίνασα.nomen proprium.
ἀμεινῶ.exolefacio.
ἀμείνων.ονος.ὁ.ἡ.melior.
ἀμείρω.priuo aliquem portione.accusatiuo iungitur.
ἀμείωτος.ου.ὁ.ἡ.integer.
ἀμέλγω.μ.ξω.π.χα.mulgeo.
ἀμέλει.denique, profectò, certè,scilicet,uideli-
* cet,nimirum, prorsus,atqui,itaq;,etenim ἐπειδὴ.uerbi gratia.
ἀμέλεια.ας.ἡ.negligentia.
ἀμελεῖσι.aduerb.celeriter.
ἀμελετήρητος.ὁ. inexercitatus.
ἀμελέτητος.ου.ὁ.securus,ociosus.
ἀμελετήτως.ociosè,pigrè.
ἀμελετησία.ας.ἡ.ignauia.
ἀμελέω.μ.ήσω.π.κα. negligo, omitto, sinè cura
* sum & sollicitudine, nihil pensi habeo, aspernor.actiuum.genitiuo iungitur.
ἀμελής.έος.ὁ.ἡ.negligens.
ἀμελησία.ας.ἡ.securitas.
ἀμελητί. negligenter, contemtim, promptè, citò.
ἀμελία.ας.ἡ.discrepantia
ἀμελῶς.negligenter, contemtim, oscitanter, securè.
ἄμεμπτος.ου.ὁ.sinè defectu,inuituperabilis,ir-
reprehensibilis.
* ἀμέμπτως.irreprehensibiliter,sinè querela.
* ἀμένηνα.τὰ. debilia & quæ citò uelut fumus euanescunt.
ἀμενηνὸς.οῦ.ὁ.ἡ.debilis,euanidus.
ἀμενηνόω.μ.σω.τω.κα.debilito,diminuo.
ἀμέργειν.premere,terere propriè de olea.
ἀμερβὲς.ίος.τὸ.nox intempesta quasi ἀμορφής.
ἀμέρδω.offusco,priuo portione aliquem.
ἀμεριμνία.ας.ἡ.securitas,tranquillitas,requies,
* indolentia.
ἀμέριμνος.ου.ὁ.ἡ.securus, tranquillus,sinè cura
* & sollicitudine,plus est quàm ἀκίνδυνος.
ἀμέριστος.ου.ὁ.ἡ.indiuisus.
ἀμεριμνεῖ.aduerbium.citrà sollicitudinem.
ἄμμες pro ἡμῖς Doricè.
ἄμεσος.ου.ὁ.ἡ.medio carens.
ἀμέσως.sinè medio.
ἀμετάβατος.ου.ὁ.ἡ.intransitiuus.
ἀμεταβέλητος.ὁ.ἡ.κῷ,
ἀμετάβολος.ὁ.immutabilis.
ἀμετάθετος.ὁ.ἡ.intransmutabilis.
ἀμετατρόπτος.ὁ.ἡ.intransmutabilis.
ἀμεταμέλητος.ὁ.ἡ.quem non pœnitet.

ἀμετανόητος. ἀ. ὁ. idem.
ἀμετακίνητος. ἀ. ὁ. immutabilis, qui non facilè quouis abduci potest.
ἀμετάπωλος. ἀ. ὁ. ἡ. καὶ ἀμετάστατος. ἀ. ὁ. immutabilis, immotus robore corporis.
ἀμεταστρεπτί. immutabiliter.
* ἀμεταστρεπτί. irreuersim, ita ut te minime conuertas, ne respiciens quidem, ut Loth in ueteri instrumento iubetur è Sodomis fugere ἀμεταστρεπτί. Vtitur & Plato lib. ix. de legibus. τὰς δὲ τῶν ἡμῶν συουσίας φεῦγε ἀμεταστρεπτί.
ἀμετάστροφος. ου. ὁ. ἡ. impermutabilis, intransmutabilis.
* ἀμέτρητος. ἀ. ὁ. immensus.
ἀμετρία. ας. ἡ. immodestia.
ἄμετρα. immensa.
ἀμετρί. sine mensura.
ἀμετροεπής. ές. ὁ. ἡ. immodestus, immodicus, uanus uerbis, sinè iudicio loquens, sinè delectu & modo multa effutiẽs, loquutuleus, loquax. Homerus Iliados β. Thersiten præter omne decorum principibus uiris obstrepẽtem ἀμετροεπῆ uocat. Nam μέτρον modus dicitur & mensura, porrò α priuat & ἔπος uerbum notat.
* ἄμετρος. ἀ. ὁ. ἡ. immensus, immodestus.
ἄμετρος ὀργήν. iræ intemperans.
ἀμέτρως. immoderate.
* ἄμη. ης. ἡ. falx messoria, sarculum. Item instrumentũ fossorium, quod Galli lingua uernacula lucherum uocant, quo fossores aggerarij utuntur. Apud Plin. in episto. ad Traia. legitur hama aspiratũ: Nullus (inquit) in publico sipo, nulla hama: quod aliud instrumentum significare uidetur Budæo.
ἄμηγε. aliquomodo.
ἀμηνέπως. idem.
ἀμήν. amen, fiat. Hebraicum.
ἀμήρυτος. ὁ. infinitus, continuus.
ἀμήρυτον. imperfectum.
ἄμης. ητος. εἶδος πλακοῦντος γαλακτώδους, placentæ genus apud Aristophanem.
ἀμητήρ. ῆρος. ὁ. messor.
ἀμητός. οῦ. ὁ. messis, uel messis tempus seu metendi, teste Suida.
* ἄμητος. ἀ. ὁ. messis, id est, fruges, illaboratus, infectus. Ab ἀμάω.
ἀμήτωρ. ορος. ὁ. matre carens.
ἀμηχανέω. μ. ήσω. π. ηκα. recuso, inops mẽtis sum, perplexus hæsito.
ἀμηχανία. ας. ἡ. consilij & mentis inopia, desperatio. summam rerũ penuriam transtulit Eras. apud Lucianum in Cronosolo.
* ἀμήχανος. ὁ. ἡ. sine auxilio, callidus, inopinabilis, immẽsus, sinè remedio, perplexus, difficilis, impossibilis, sinè pugna, ἄπορος.
* ἀμίππους quãdoq; dici animaduertimus, quos Aelianus ἀμφίππους uocat à mutatiõe equorum, quòd ex alijs equis in alios transsili

re consueuerant, unde & huiusmodi equi à desiliendo desultorij appellabantur. Sextus item Põpeius autor est duobus equis Romanos uti consuetos, ut sudante altero, transirent in ficcum. Thucydides & Zenophon hoc uocabulo uocant pedites cum equitibus dispositos: quos Philochorus προσδιϊόμους dicit. Cœl.
ἄμμα. ατος. τὸ. copula, uinculum, funis. Ab ἅπτομαι.
ἀμματίζω. plecto, ligo.
ἄμμες. nos, nobis, nostrum.
ἄμμι. καὶ ἄμμιν. nobis, pro ἡμῖν dorice.
ἄμμι δὲ. nobis autem.
ἄμμιον. ου. τὸ. minium.
ἄμμορος. ου. ὁ. repletus.
* ἀμμοβάφης. serpẽtis species, alio nomĩe dipsas.
ἄμμορον. imparticipans.
ἄμμυθος. ου. ὁ. fabulum.
ἀμία. ας. ἡ. amia, piscis genus.
ἀμίδλαιος. ἡ. syluestris olea.
ἀμίαντος. ου. ὁ. ἡ. impollutus.
ἄμμιγα. simul.
ἀμιθρέω. numero.
ἀμιγής. ές. ὁ. ἡ. καὶ ἄμικτος. ου. ὁ. ἡ. καὶ
* ἄμικτος. ου. ὁ. ἡ. immixtus. Plutarch. συμπόσια ἄφιλα καὶ ἄμικτα uocat, id est citrà amicitiam & communionem: in quibus plures ęquo accumbunt.
ἄμιλλα. ης. ἡ. certamen.
* ἀμιλλάομαι. certo. datiuo iungitur, aut accusatiuo mediãte πρὸς. Lucianus in Satur. πρὸς ἀλλήλους ἀμιλλώμενοι aduersum sese mutuò pugnantes.
ἀμιλλάω. contendo, celeriter scribo.
ἀμιλλότερος. ου. magis litigiosus.
ἀμίλλημα. ατος. τὸ. certamen.
ἀμιλλιτήριον. ου. τὸ. locus in quo decertatur.
ἀμιλλητήριος. ου. ὁ. certatiuus.
ἀμίλικτος. durus.
ἀμίλλω. certo.
ἀμιξία. ας. ἡ. inhospitalitas, inconuersatio, fuga cõsuetudinis, qualem graphicè depinxit Lucianus Timonem illum μισάνθρωπον cognominatum: proprerea quòd uniuersum genus humanum exosum haberet, cuius sunt illa uerborum fulmina πάντας γὰρ ἅμα καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους μισῶ. Et rursum, Ευδαιμονέστατός εἰμι μηδενὸς μοι πλησιάζοντος.
ἀμιππόποδες equi desultorij, & pedites equitibus adiuncti, apud Thucydidem.
ἀμίς. ίδος. ἡ. matula.
ἀμισθί. sinè mercede. gratis. aduerb.
ἄμισθος. ου. ὁ. ἡ. stipendio carens.
* ἄμισος διδάσκαλος. gratuitus magister ac sinè mineruali.
* ἀμιτοχίτων. ωνος. ὁ. habens uestem non cinctam zona, discinctus apud Homerum. Constata dictio est, ab α quod priuat, & μίτα zona, & χίτων uestis.

ἀμνάς. ἀδος. ἡ. agna.
ἀμνάμονες. καὶ ἄμναμοι. nepotes, ἀπόγονοι poeticum est.
ἀμνημονής. ές. ὁ. ἡ. immemor.
* ἀμνήμονες. οι. Hoc nomine uocati sunt in Cnido sexaginta delecti ex optimatibus: uel ἐπίσκοποι, ad quos de maximis rebus referebant. Sic appellati διὰ τὸ ἀνυπεύθυνον, quòd in iudicium non uocarẽtur, aut certè uelut πολυμνήμονες, id est, memorosi.
* ἀμνημόνευτοι. senatores præteriti à Censoribus, è senatu moti, ἀπροσδιόριστοι. Bud.
* ἀμνημονῶν. obliuisci, immemorem esse. Cum genitiuo uel accusatiuo.
ἀμνησικακία. ας. ἡ. obliuio malorum.
ἀμνήστευτος γυνή. ἡ. pellex apud Euripedem in Phœnice.
ἀμνηστέω. μ. ήσω. π. ηκα. obliuiscor.
* ἀμνηστία. ας. ἡ. obliuio iniuriarum, præteritorũ in perpetuum obliuio, quasi lex obliuionis. Vtitur hac dictiõe apud Latinos Flauius Vopiscus in Aureliano. Amnestia (inquit) etiam sub eo delictorum publicorum decreta est, de exemplo Atheniensiũ. Herodianus li. iij. ἐνῖοι δὲ μνησικακίας utitur. πάντας ἡγαγε δοῦς ἀμνηστίαν de militibus loquitur, quibus condonabat Seuerus, quòd ad Barbaros transfugerãt. Politia, impunitatem transtulit.
ἄμνιον. ου. τὸ. interior membrana appellatur ab
* Empedocle, qua fœtus in utero inclusus obtegitur, à mollitie agnorum deducto nomine, exterior verò χωρίον, autore Polluce, quanq; alij diuersum tradant. Vide Volaterranum.
ἀμνίον. ου. τὸ. muscus, pro μυῖον, addita litera, sicut ἄσαχυς, pro σάχυς.
ἀμνοκῶν. ὁ. morosus, stultus, προσβαστάδλιος. Aristopha. equitib. καὶ σκοπῶς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν καὶ δύσκολος καὶ μὴ πρόνοος.
ἀμνός. οῦ. ὁ. agnus.
ἀμογητί. sinè labore.
ἀμόθεν. ex aliquo loco.
ἀμοιγέποι. in aliquem locum, secundum unam figuram.
ἀμοιρεῖν. expertem esse.
ἄμοιρος. carens parte.
ἄμοιρος. ου. ὁ. malus.
ἀμοιβαδίς. καὶ ἀμοιβαδίν. uicissim, successiuè, ἐφεξῆς.
ἀμοιβαῖος. ου. ὁ. mutuus, uicissitudinarius. Est itẽ
* hoc nomine carminis genus, in quo qui canunt, utuntur equali numero versuum: & ita se habet responsio, ut aut maius, aut contrarium aliquid dicat. Sic dictum à uicissitudinaria responsione, hoc est ἀπὸ τοῦ ἀμοιβαῖος.
ἀμοιβή. ῆς. ἡ. retributio, pœna, responsio, gratiarũ actio, remuneratio, uicissitudo, mutatio.
ἀμοιβί. sibi succedentes.
ἀμοιρέω. expers sum, careo, genitiuo iungitur.
ἀμοιρῶν. carens.

ἀμολγής. ές. ὁ. mulctra.
ἀμολγός. ὁ. tempus mulgendi, & pro uespera ponitur, quia tunc mulgentur pecora. inuenitur & pro noctis medio, apud Homerum.
ἀμόλυντος. ου. ὁ. ἡ. impollutus.
ἀμοργεύς. έος. ἡ. qui oleas terit, & amurcam exprimit.
ἀμοργίτης. ου. ὁ. placenta, simila frixa oleo.
ἀμοργίς. ίδος. ἡ. lini species byssò non dissimilis, unde ἀμόργινα uestimenta, pro preciosis & splendidis, multæq; impensæ, quorum meminit contrà Timarchũ Aeschines, & in Lysistrate Aristophanes.
ἀμογέτως. ullo modo.
ἀμόργη. ἡ. fex olei aut uini, amurca.
ἀμορία. ας. ἡ. conterminatio.
ἄμορος. ου. ὁ. expers, infelix.
ἄμορφος. ου. ὁ. ἡ. informis.
ἀμορφότατος. deformissimus.
* ἄμμων. celeberrimum erat Libycis numen, cui de pastoris nomine, à quo illi primò erectum simulachrum est, appellationem factam, in Missenanis rebus autor est Pausanias.
ἄμμος. ου. ἡ. arena.
ἀμός. οῦ. ὁ. aliquis.
ἄμυτος. ου. ὁ. ἡ. insatiabilis, insedabilis.
ἀμουσία. ας. ἡ. inscitia.
* ἀμοῦσιον (inquit Cœlius) cõperio dici uentis excogitatum organum.
ἀμουσολογία. ας. ἡ. ineruditæ & intempestiuæ fa-
* bulæ, sermo intempestiuus, & nihil ad rẽ pertinens apud Athenæum.
ἀμούσως. ineleganter.
ἄμουσος. ου. ὁ. ἡ. inelegãs, inconcinnus, indoctus,
* à Musis alienus, incultus, insuauis. Antiquitus enim nihil eruditum habebatur sinè musica. Vnde apud Comicos qui se literas didicisse negãt: aiunt se non didicisse musicam. Vide Chiliad. Eras.
ἀμοχθεί. citrà laborem.
ἄμοχθος. ου. ὁ. ἡ. labore carens.
ἀμπαύω pro ἀναπάυω.
ἀμπαλίνωρος. ου. ὁ. ἡ. eadem uia rediens.
ἄμπαλος. ου. ὁ. εἰς δευτέρα κλῆρος.
* ἀμπέδιον pro ἀνὰ πεδίον per campum.
ἄμπειρος ου. ὁ. expertus.
ἀμπελόφυς. υος. ὁ. uitibus plenus.
ἄμπελος. ου. ἡ. uitis, uinea.
* ἀμπελοδευκής. ές. ἡ. alba uitis. sic dicta uel à qualitate coloris, uel quòd eius radix contrita & corpori infricata, teneriorem & candidiorem reddat cutem.
ἄμπελος ἀγρία. labrusca est, & herba eodẽ nomine diuersa à labrusca.
* ἀμπελοῦργῶν est uites putare, & sarmenta expurgare, quæ uitem onerant, id est, τὰ ἐμπερδίζοντα τοὺς καρποὺς ἀφαίρῶν.
* ἀμπελουργίαν & κλάσιν Theophrastus aliquando pro eodem accipit: aliquando item ἀμπελουργίαν & τομήν. Vide Comment. Budæi.

ἀμπελουργική.ῆς.ἡ.ars uitium colendarum.
ἀμπελεών.ῶνος.ὁ.ἡ,ὸ
ἀμπελών.ῶνος.ἡ.uinea.
ἀμπελόπρασον. ampeloprasum, quasi porrum inter uites nascens.
ἀμπεπαλών.όνος.ὁ. uibrãs, à πάλλω,ut ἡ ῥά κ, ἀμπεπαλὼν προΐεσθο λιχόσιον ἔγχος.
ἀμπιρῴος.utrinq;,per medium.
ἀμπιχόνη.ης.ἡ.indumentum,toga.
ἀμπιχόνιον.ὸ.togula.
ἀμπισχόμαι.ἡ,ὁ
ἀμπίχομαι. induo, circundo, includo. Alterũ ab ἔχω,alterũ ab ἴσχω. Lucia. ἐσθῆτα μὲν τοιαύταιν ἀμπιεχόμενος (scilicet ἔοη) δείξασα πλὴν ἑαυτῆς.
ἀμπλακέω.pecco,erro.
ἀμπλάκημα.ατος.τὸ. peccatum:inde dictũ uolunt quod inuoluat homines.
ἀμπλακία.ας.ἡ.error,delictum.
ἀμπυξόν.ὸ.nas ad excipiendum sanguinem.
ἄμπνυμαι. respiro. Odysseæ ω.ἀντὰρ ἐπεὶ ἐξάμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη.
ἀμπρεύω.priores occupo,traho.
ἄμπρων.funis inter utrũq; bouem vel equũ temonis uice protensus,unde apud Lycophronem ἀμπρεύων,uerbum quod trahentibus iumentis opitulari significat.item comitari,& curru semitam parare.
ἀμπτένα.oppidum Sabinorum, unum ex ijs quæ Romulo aduersata sunt,unde ἀμ]ενάτης,gentile nomen.
ἄμπυξ.κος.ὁ. reticulum muliebre. Significat item uinculum seu funiculum illum quo iuba equina colligitur. Vel ut alij,catenã auream à fronte protensam, qua comæ colliguntur.
ἀμπω]ίζω.μ.σω.π.κα.ingurgito.
ἄμπω]ις.ἡ.reciprocatio aquæ.Est quãdo post exundationem aqua ad mare reuertitur, ac reciprocando subsidit,recessus æstus litora destituẽtis.opponitúrque πλημμυρίδι. Sunt qui gurgitẽ,sunt alluuiem,sunt qui æstum maris transferant. Quidam dictũ uolunt quasi ἀνάπρησιν,quod mare aquã rebibere uideatur.
ἀμυγδαλῆ cum inflexo in ultima amygdalæ arborẽ significat,amygdalus dicitur Columellæ.
ἀμυγδάλη cum acuto in penultima,fructus amygdalinę arboris.Dicitur & ἀμάγδαλον genere neutro,pro eodem.
ἀμυγμα.τος.ἡ. laceratio, laceramentum. Ab ἀμύσσω.
ἀμύγμων. qui citrà reprehensionis morsum agit (is Homero dicitur ἀμύμων) qui non subsannatur irridetúrque.Nam μυγμὸ sonũ illum significat irrisioni plerũque dicatũ,qui labijs occlusis,naribus elicitur. Vide ἀμύμων.
ἀμυδις.simul,tamen.
ἀμιδρυς.uix apparens,caducus,hebes,dubius, obscurus.
ἀμυδρὸν uel ἀμυδρῶς βλέπειν dicitur,qui obscure & uix uidet.

ἀμύζω.fugo,lac premo.
ἀμύθητος.ἀμαθής,non initiatus.
ἀμύθητος.ἀμαθής,ad discendum non aptus,inenarrabilis, ineffabilis, uenerabilis, innumerabilis.
ἀμύκλαι.locus Laconię,& crepidæ æreę,quibus utebatur Empedocles.
ἀμύκηρις.multitudo,collectio.
ἄμυλος.ὁ.ἡ.menta,genus pultis,placenta. Aristoph.pace ἔπει] ἐπίσφερε τὰς ἀμύλους καὶ τὰς πίχλας.
ἄμυλον.ὁ.τὸ. confectio quædam ex tritico per dies aliquot in aqua macerato,& lacte expresso.Cõflata dictiõe ab α, & μύλον,quasi dicas citrà molam. Vulgus amydum appellat
ἀμυμων.ονος.ὁ.irreprehensibilis,inculpatus,inculpabilis,qui nihil unq; risu & subsannatione dignũ admisit,ὁ μὴ ἔχων τι τὸ μυγμῶς ἄξιον.ac si dicas,in quẽ nihil obtrectatoribus,aut cauillatoribus licet.
ἀμυμώνη. Amymone, una ex quinquaginta filiabus Danai,uel inculpata.
ἀμυνάθω pro ἀμύνω.
ἄμυνα uel ἀμύνη.ultio,auxilium.
ἀμυνομαι. ulciscor accusatiuo iunctum,vt τὸν ἐχθρὸν ἀμύνεσθαι inimicũ ulcisci apud Herodianum.Significat item punire, pœnas de aliquo sumere, τὸ πολάζειν προσεδικήσαντας (ut inquit Ammonius) id est,punire eos qui priores iniuriam intulerunt. Item ἀντὶ τοῦ μάχεσθαι.Homerus εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.unum augurium optimum pugnare pro patria.Item repugno cum accusatiuo.Gaza ex Cicerone,τί γὰρ ἄλλο τὸ δίκαιον γιγάντων θεομαχεῖν ἢ τὸ πρὸς φύσιν ἀμύνεσθαι; Ἀμύνεσθαι τοῖς ἴσοις,par pari referre, idque tam in bonam,quàm in malam partem. Ἀμύνεσθαι κίνδυνον περὶ κεφαλῆς, à capite periculum propulsare.
ἀμύντας.α.ὁ. Amyntas.
ἄμυνητήρια.τὰ. tutamina, arma tutatoria, hoc est, τὰ φυλακτήρια, quod genus sunt thorax, galea, & similia. Dicuntur item ἀμυνητήρια quibus pugnantes,hostibus resistimus,ut gladius,machæra. Hoc nomine etiam dici possunt in naui,malus,rostrum,antenna,carchesium,clauus,anchora & c̃. Item in feris,dentes,ungues,aliaq; quibus uim propulsant.
ἀμυντήρης.ultor.
ἀμυντικός.uindicatiuus.
ἀμυντῆρες.οἱ.adminicula,rami in ceruorũ cornibus,qui imi pendent ante frontem.
ἀμύντωρ.ορος.adiutor.
ἀμύνω,βοηθῶ,adiuuo, suppetias eo,arceo,uindico,ab iniuria defendo,ulciscor.
ἄμυξ.aduerb.laniando, diripiendo.
ἄμυξις.ιος.ἡ.laniatio.
ἀμύσσω.lanio,terreo, traho.
ἀμύω.inclino,cado.
ἀμυσχρὸς.οῦ.ὁ.syncerus, candidus.

ἄμυσις. potatio sinè respiratione, aut intermissione, quæ fit continuato & unico suctu. Aristoph. Achar. καὶ πρόσγ' ἄκρατον ἐγχέας ἄμυσιν ἡδίλαφα. est & poculi genus, cuius etiamnum apud Latinos meminit Horatius.Bacchum Threicia uincat amystide.
ἀμυστὶ,hauftim sonat(inquit Erasmus) quasi dicas citrà suctum. Cœlius ait hoc uerbo significari,inter bibẽdũ nefuisse quidẽ occlusum os aut cõtracta labra,sed capaciter hausisse,aut magis,quasi ἀπνευστὶ,quod indicat,sinè respiratione,ut ἀμυστὶ πίνειν dicũtur qui haustim auideq; bibunt, nec inter bibendum,spiritum reciprocant,sed potum in aluum nõ secus atq; in doliũ infundũt, Vtitur Lucianus in Lexiphane. ἐπίνομεν δὲ ἀμυστὶ,καὶ οὐδὲ ἀκροθώρακες ἦμεν.Et Commodum Imperatorem tradunt ingens poculum, dulcis uini solitũ haurire ἀμυστὶ.Pli.inter leges artis potatoriæ recitat bona fide non respirasse in hauriendo,hoc est, ἀμυστὶ πιεῖν Hinc uerbum producitur.
ἀμυστίζειν. ingurgitare, bibere affatim & sine respiratiõe, Pollux li. Vi. ait ἀμυστίζειν idem ferè esse,quod Thracũ more bibere,Nam ijs peculiare erat capatius ingurgitare merum,& ingentia exiccare pocula, Plutarchus exponit, multum sineq; respiratione haurire,hoc est, ut ipse ait,ἀθροῦν καὶ ἀπνευστὶ πίνειν.
ἀμυχαί.αἱ.hulcuscula,tubercula liuentia.
ἀμφαγατάω.amo.
ἀμφαγνοέω.μ.νησω.π.νηκα.τὸ ἐν τισιν ἐπιδισταζειν.in quibusdam ambigere, Vide ἀγνοέω.
ἀμφαδία.ἡ,ἀμφαδίνη.καὶ.
ἀμφαδὸν.palàm.
ἀμφαμιλλοῦσι in Creta uocabantur serui priuati, qui iure belli in seruitutem recidissent, quamuis indigenæ forent.
ἀμφαρίω.circunlacero,uide αἴρεω.
ἀμφαρίστερος.α.ὁ.læuus utraq; manu,dextra ut sinistra utens.
ἀμφασία,ἡ, ἀφασία.taciturnitas,uocis priuatio.
ἀμφ' αὐτοῦ.pro illo,illius causa.
ἀμφαφάω,contrecto,palpo.
ἀμφέπω.ὸ.περιέπω,θεραπεύω. foueo, medelam adhibeo.
ἀμφί.collum,ceruix.
ἀμφίς.ίδος.ὁ.flos uini.
ἀμφίκνης.εος.anceps,id est, utrũq; incidẽs. Arist. nebul.ἐμοὶ τρίφεται τοῖσ δ' ἐνὶ δόμασι παῖς ἀμφίκνη γλώττῃ λάμπων.
ἀμφιλίξικος.ὁ.ἡ.adolescens,ad iustam ætatem accedens.
ἀμφίρημον. ὸ. ὸ. genus nauigij quod utrinque impellitur.idem & ἀμφίρης.
ἀμφιμερινός.de febre quotidiana.
ἀμφιρεφὴς.ἐος.circuntectus.
ἀμφίρισον.quod est in contentione positũ, uel de quo est adhuc contentio, Abiρίζω.
ἀμφίρισος.dubius cui contingat uictoria.
ἀμφί.circum,de,utrinq;.accusiungitur.
οἱ ἀμφὶ σωκράτη & similia quid significent uide in Commentarijs Budæ.

ἀμφιαχυῖα.circumresonans uel clamans.
ἀμφίελον,mari cinctum ut insula.
ἀμφιάνακτες.οἱ. Dithyramborum poëtæ, inde dicti quod illis frequentissimi moris erat ita exordiri,ἀμφί μοι ἄναξ.
ἀμφιανακτίζειν.πρωτομιάζειν,canere Terpandri νόμον,qui ἡ.θ.θ dicebatur,cuius initiũ erat ἀμφί μοι αὐτὸν ἄναχθ' ἑκατηβόλον ἀδίτω φρίν.& apud Aristoph.nebul.ἀμφί μοι αὖτε φοῖβε ἄναξ.
ἀμφιβατέω.μ.ήσω.π.ηκα.dubito.
ἀμφιβάλλω.amplector,undiq; complector,dubito,circumpono.
ἀμφίβασις.testudo militaris.
ἀμφιβίβηκα.custodiui.
ἀμφιβιτῶ σοι τοῦ ζ.contendo,litigo.
ἀμφίβιος.in terra & in aqua uiuens.
ἀμφίβληστρον.retis genus,inde dictum quod undiq; complectatur,hoc est, ἀπὸ τοῦ ἀμφιβάλλειν. Valla esse putat quod Latini uerriculum uocant. Nam quod illi rete uocant, Græcis est δίκτυον.
ἀμφιβολία.ας.ἡ.ambiguitas,dubium dictũ. Est figura orationis quæ fit uitio compositionis; quando oratio in alium atq; aliũ sensum interpretari potest.
ἀμφίβολος.ὁ.ἡ.ambiguus, Compositum uolunt ex ἀμφὶ utrinq;.& βουλὴ consilium uel ex ἀμφὶ,& βάλλεσθαι.
ἀμφίβραχυς, pes est in carmine, sic dictus ὅτι ἔχει δύο βραχρεῖας συλλαβὰς ἀμφὶ τὴν μάκραν Media enim longa, utrinq; breui includitur syllaba.
ἀμφίβροχος.α.ὁ.ἡ.undequaque madidus, temulentus.
ἀμφιβώτης.celebris.
ἀμφιγνοέω.dubito,non certo scio.
ἀμφιγυήεις.ήεντος.claudus utroque pede,epitheton Vulcani.
ἀμφίκυρος.utrinq; acutus.
ἀμφιδέτες.οἱ.catenæ,anuli,armillę,periscelides.
ἀμφιδήριστος.ὁ.dubius,anceps.
ἀμφίδοξον.ὸ.quod utrolibet referri possit, dubiæ sententiæ.
ἀμφιδέξιος.α.ὁ.ambidexter, q utraq; manu pro dextra utitur,id quod paucis uiris contingit,mulierum nulli.
ἀμφὶ δὲ.πεδὸ δὲ.
ἀμφιδέδηε.circum accenditur.
ἀμφιδοξέω.dubito,utranq; partem reputo probabilem.
ἀμφίδουλος.natus ex utroque parente seruo & ipse seruus.
ἀμφιδρομία.ας.ἡ. dies in quo infantem laribus circunferre solebant,quæ in partu adfuerant,& munera ab amicis mitti.
ἀμφιδραμία.dies dicebatur apud ueteres, quo manus expurgabant,quæ obstetricis munere fuerant perfunctæ,cursiq; ad focum ferebat puer, mittebãturq; à propinquis Polypodes,ac Sæpiæ,munerũ loco.Id autem fiebat quinto à nato infante die.Cœlius.li.xij.cap.xij.lectionum antiquarum.

amplectur

ἀμφίδρομον. ἑλικοειδές. quasi utraque parte uisus, aut præuius, ἢ ἑλικοειδὲς ὁ βαπτίζῃ τὰς ναῦς, πανταχόθεν πεδίῃ χον. gurges.

ἀμφιδρυφής. ἐος. ὁ. ἡ. κῷ.

ἀμφιδρυφής. faciem circumlaceratus ob luctũ. nam δρύπτω est lacerasse.

ἀμφιδύς. indutus.

ἀμφίελθ. sine inuidia.

ἀμφίλιν θ. utrinque agitatus, ut nauis, quæ utrinque remis impellitur, Epithe. nauis apud Homerum.

ἀμφιέννυμι. μ. ἀμφιέσω. κῷ.

ἀμφιέμι. induo, Vide Budæ. in Commenta.

ἀμφιετάζω. sigillatim perpendo.

ἀμφιετές. quotannis.

ἀμφιετηρίς. ίδος. ἡ. festum quod unoquoque anno celebratur.

ἀμφίεσμα. ατος. ἢ. indumentum.

ἀμφίημι. μ. ἀμφιέσω. induo.

ἀμφιθαλής. ἐος. ὁ. ἡ. uirescens, in quo uterq; parẽs floret.

ἀμφικόρος. ὁ medius inter tres fratres.

ἀμφιθέατρον. locus qui undiq; spectari potest. amphiteatrum.

ἀμφίθετον. genus lebetis stans omni parte, genus poculi.

ἀμφίθετον φιάλην legimus apud Homerum: fortè ansatam utrinq;, Parthenius intelligit sinè fundo, Appollodôrus, quæ fundo inniti nequeat, sed ori. Alij, quę ansulis utrinque gestari possit, unde & ἀμφορεὺς item dicitur, Aristarchus, quę fundo possit ac ori incumbere. Cœlius.

ἀμφικαλύπτω. complector, occupo.

ἀμφίκομ θ. ε. ὁ. ἡ. undecunq; comatus, φυλλώδης.

ἀμφίκρημνον. ἢ. utrinq; præcipitium habens, periculosum.

ἀμφίθυρος. domus utrinq; ianuas habens.

ἀμφικτύονες, (ut tradunt Sudas & Harpocration in glossematis) cõsessus quidam fuit Græcus ad Thermopylas conuenire soliti, ab Amphictyone Deucaliõis filio sic dictus, qui & ipse populos, cum regnaret, ad conuentus conuocasse dicitur. Hi autẽ erant numero duodecim. Iones, Dores, Perrhębi, Bæotij, Magnates, Achęi, Phthiotæ, Melienses, Dolopes, Aemanes, Delphi, Phocẽses Alij quòd accolę Delphorũ essent sic dictos putãt, Ἀμφικτύονες enim uicini dicuntur, Pli. li. xxxv. aphictyonũ conuentum publicum Græciæ concilium appellat, Aliquanto secus tradũt Strabo & Dionysius.

ἀμφικύπελλον. poculum rotondum, aut undiq; introflexum.

ἀμφίκυρος. ὁ. undecunque uiris septus, circumquaque rasus.

ἀμφίκυρτον (quod utrinq; gibbosum signat) lignum quoddam cauum uocabant: quo onera gestabantur, id quod etiam ἀναφόρον & ἀλλακτὸν nominabant, Consimile ferè lignum est, quo mulieres in quibusdam locis a flumine aquã gestitant: utrinq; æqua

libus uasibus propendentibus.

ἀμφίκυρτος. utrinq; decliuis & gibbosus, qua figura luna se nostris oculis exhibet, quãdo nondum semiplena est.

ἀμφιλαχαίνω. circumfodio.

ἀμφιλαῖος uocatur Aristophani, qui bifariam læuus est.

ἀμφιλαφής. ἐος, abunde suppeditans, magnus, copiosus, ingens, ut opus sit duabus complecti manibus, ab ἄμφω & λαμβάνω.

ἀμφίλεκτος. ambiguus, anceps.

ἀμφιλαφὶς. καὶ ἄσκιον, ἀμφοτέρωθεν βοηθούμενον, ἀλλοῦν, τεχνικὸν, σοφιστικόν.

ἀμφίλογος sermo dubius.

ἀμφιλύκη. ἡ. λυκόφως. crepusculum.

ἀμφίλυκος. antelucanus.

ἀμφίμακρος, pes est in carmine qui opponitur τῷ ἀμφιβραχύ, sic dictus, a duabus lõgis syllabis breuem mediam amplectentibus.

ἀμφιμάλλιον. oppidum Cretæ.

ἀμφιμαλλεύς. ἡ.

ἀμφιμάλλιος. ciuis illius oppidi, &

ἀμφιμαλλαῖος. gentile nomen.

ἀμφίμαλλος. ε. ὁ. utrinq; uillosus, tapetes hoc nomine utraq; parte hirsutie præsignes intelligit Pausanias.

ἀμφιμήλιον. ε. ἢ. fundum nauis, κύβος.

ἀμφιμάχαλος. ε. ὁ. ἡ. uestis manicata, & curta, qua serui utebantur. Aristopha. equitibus, οὐπώποτ' ἀμφιμαχάλου τὸν δῆμον ἠξίωσας. ab axillis dicta, quæ uocantur μασχάλαι.

ἀμφιμήλ θ. κῷ.

ἀμφιμήτωρ. ορ θ. ὁ. qui ab eadem matre, & diuerso patre frater est.

ἀμφιορκία. ας. ἡ. utrobique præstitum iuramentum.

ἀμφίνικος. dubiæ uictoriæ.

ἄμφιον. indumentum, pallium.

ἄμφιος. ε. ὁ. nomen proprium.

ἀμφιμήτορες. οἱ. fratres eadem matre, sed diuerso patre nati.

ἀμφιπέλεκος. capulus securis.

ἀμφιπέλομαι. adsum.

ἀμφιπλήξ. πληκτικόν, utrinque percutiens. Sophocles Oedipo tyranno, καίσ' ἀμφιπλὴξ μηλόβοτε κῷ, τὸ σοῦ παλαιὸν ἐλᾷ τοτ' ἐκ γῆς τῆσδε, λεωπόρους ἀρά.

ἀμφιπλήσσειν. διαβαίνειν.

ἀμφιπολέω. curo, ministro, circumeo.

ἀμφίπολ θ. famulus, famula, μόνον οἶσθα (inquit Ammonius) ἄρρενος. κῷ, βιβλίοις δεδόλυς. uerbale nomen ἀπὸ τοῦ ἀμφιπολῶν quod circumuertatur, aut circumeat ad diuersa ministeria.

ἀμφίῤῥυθ θ. circunfluus.

ἄμφιπποι. οἱ. dicuntur in ueteri acie militari, οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστράτων σεσυνδεδεμένοι ὀχουμένοι, οἵ κῷ, μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ, id est, qui duobus eqs unà ligatis sinè ephippijs uehuntur, quiq; ex alio in aliũ transiliunt, si usus requirat. Idem tradit Iulius pollux libro Onomastici primo, quanquàm ibi ἄνιππον pro ἄμιππον uitiose legat, aut certè pro ἄμιππον, quo in eadem significatione

catione quidam utuntur, Latinè uocãtur desultores, & equi ipsi desultorij. Liuius li. iij. de secundo bel. pun. Nec omneis Numidę in dextro locari cornu, sed quibus desultorum in modum binos trahentibus equos, inter acerrimam sæpe pugnam, in recentem equum ex fesso trãsiultare moserat.

ἀμφὶς. sine, diuisim, satis, utrinq;, cum controuersia, seorsum, oxytonũ. Sed ἄμφισ. ιος antepenacutum, proprium nomen est.

ἀμφισβαῖνα. genus serpentis, quod in caput geminum insurgit, quorum alterũ loco suo est, alterum loco quo cauda, quæ causa est ut capite utrinque uenenum fundente serpat tractibus circulatis. dicitur & ἀμφισβαῖνα pro eodem.

ἀμφισβητέω. dubito, ambigo, contendo, discepto, certo, litigo, ἐγκαλῶ. delibero, mihi uendico, genitiuo & datiuo iungitur.

ἀμφισβήτημα. ατος. cõtrouersia, hoc est, res de qua disceptatur iudicio. Plato in Philebo, pro quæstione inter disputantes agitata, Bud. in Commentarijs.

ἀμφισβητητικὸς dicitur ὁ ἐριστικὸς, ὁ ἀντιλογικὸς, ὁ πολυλόγως ἀγωνιστικὸς, contẽtiosus, rixosus, acer & argutus in disceptationibus.

ἀμφισβητῶ πολύ τι & πρὸς τοῦτο, non admitto hoc, non concedo.

ἀμφισβητῶ σοι τοῦ. contendo tecum de hac re & controuersiam habeo.

ἀμφισβητήσιμος. dubius, contentiosus, controuersiosus, de quo disceptatur.

ἀμφισβήτησις. controuersia, contentio.

ἀμφίσκω. induo.

ἀμφίσημι. perscrutor, circumsto.

ἀμφιστεφὴς. ἐος. ὁ. ἡ. coronatus, undiq; plenus.

ἀμφίσομος. ε. ὁ. ἡ. anceps, qui subdolis est moribus, & uersipelli fide, Ἀμφίσομος φάλαγξ quæ sit, explicatur inter fragmenta huic lexico affixa, ἐν ᾧ πεδὶ τάξεως παλαιᾶς.

ἀμφίτρητος. ε. ὁ. ἡ. utrinque perforatus.

ἀμφιτρίτη. Amphitrite, Oceani filia, ponit pro ipso oceano. Ab ἀμφὶ & τρέχω, quòd circũcurrat terram. uel potius, ἀπὸ τοῦ ἀμφιτρίβειν, id est, a circunterendo, quòd terram undique terat ac lancinet.

ἀμφιτρομέω. timeo, tremo.

ἀμφίφαλ θ. cuneatus.

ἀμφίφονες appellabantur mazæ quędam sacrę, quas dianæ offerebant Munychiæ, ardentes faces per ambitum affigentes.

ἀμφιφορεύς. ὁ. amphora, ἀμφορεύς.

ἀμφιφῶντες. genus placentæ.

ἀμφιτάπης. ητος. ὁ. κῷ.

ἀμφίταπης. ε. ὁ. tapes ex utraque parte hirsutus uillosusq;, teste Aelio Dionysio, Hos itẽ ἀμφιμάλλους intelligit Pausanias.

ἀμφίων. ueteris Musicæ repertor.

ἀμφικαίω. absorbeo.

ἀμφιχάνω. contego.

ἀμφορεοφόρ θ. qui mercedis gratia amphoram portat, amphorarius.

ἀμφόδοντ. ἢ. utrinque dentatum.

ἄμφοδος. ἡ. biuium.

ἀμφοῖν, amborum, ambobus, aliquando attice subauditur χεροῖν, significatq;, ambabus manibus, Sic & ἀμφοτέραις & ἀμφοτέρησιν: ut annotat Corinthus.

ἀμφορεύς. ὁ. amphora, Ab ἀμφὶ circum & φορέω ἢ φέρω, quod sit uas portatile huc & illuc.

ἀμφοτεροδέξιος. ὁ. ambidexter, ἀμφιδέξιος.

ἀμφότερ θ. uterque, in plurali tantum profertur. Athenæus de Stratocle & Nicocle loquẽs, ἀλλ' ἀμφότερον βιαίῳ θανάτῳ δεφθάρησαν. Differt ab ἑκάτερος, uide Ammonium.

ἀμφοτεροπλοῦν, Pollux. li. viij. ait fœnus nauticũ esse, cum fœnerator & commeatus & remeatus periculum suscepit, ἑτεροπλοῦν uero quum commeatus tantum.

ἀμφοτέρωθεν. undique, in utranque partem.

ἀμφοτέρωσε. in utranque partem.

ἀμφύω, abundanter effundo.

ἀμφυγία. ας. ἡ. perpetuum exilium.

ἄμφω. ambo.

ἀμφῶες. κῷ.

ἀμφωτίδες. binas ansas habẽs, Hoc nomine uasa quędam appellantur, sic dicta ab auribus quæ ὦτα uocantur, Autor Eustachius.

ἀμφωτίς. ίδος. ἡ. genus uasis, & nomen comœdiæ Alexidis.

ἀμφῶτον. ἢ. utrinque auritum, ex utraq; parte ansatum.

ἄμωμον. uitis species uide Pli. li. Xij. cap. xiij.

ἀμώμητος. ε. ὁ. κῷ.

ἄμωμος. immaculatus, innocens, inculpatus. irreprehensibilis.

ἀμωσγέπως. omni modo, ὁπωσδήποτε, quauis uia, undecunque.

ἀμμώδης. εος. arenosus.

ἀμόριον. urbs Phrygiæ.

A META TOY N

ἄν. si & syllabica adiectio, utiq;, De usu ac potestate huius particulæ, abũde Bud. in Cõmẽtarijs disserit, Habes & quædam apud Priscianum. li. xviij.

ἀνά. per, accus. iungitur, poëtice tamen cum datiuo inuenitur pro σύν.

ἄνα. obsecrantis dictio, & ἀνάστηθι. id est, surge, Homerus. ἀλλ' ἄνα ἔι μεμονάσγε.

ἀνάβα pro ἀναβάθι, ascende per syncopen.

ἀναβάδην. pedibus porrectis & in altum sublatis. Aristoph. Pluto. νυνὶ δ' ὑπεινῶν ἀναβάδην ἀναπάνομαι. Ἀναβάδην καθήμενος (inquit Pollux) ἀντὶ τοῦ ἀνωπόδας ἔχων. id est, in sublime pedes habens, supinus.

ἀναβαθμὸς. οῦ. ὁ. ascensus.

ἀναβαδὸν. supergrediendo, & scansim significat. Aristote. in. vi. de histor. animal. ἔτι δὲ ἄριστοι τῶν ὀχείων τοιοῦνται ὥσπερ ἔριθοι, οὐκ ἀναβαδὸν, ἀλλὰ κεκλιμένοι ἐπὶ τῆς γῆς. Vrsæ autẽ coeũt ut dictum est, non scansim, sed in terram stratæ,

ἀνάβαθρον pulpitũ, scala, gradus superior scanfilis,

ſilis, ſubſellium.

* ἀναβαίνω. aſcendo, κατέχω. ſuccreſco, increſco, emergo. Dicunt item ἀναβαίνειν pro inire ac uenereo impetu aggredi.

* ἀναβάλλομαι ut ἀνατίθεμαι, reijcio, cũctor, prolato, differo, protelo, prorogo, procraſtino. εἰς ὕστερον ἀναβάλλεσθαι aut εἰς πόλυ ἐπιοῦσαν, comperendinare, in poſterum reijcere, Plutar. in Cæſ. πόλυ σύγκλητον ἀναβαλόμενος, id eſt, ſenatus diem diſtuliſſe. Item dilationes quæro, diem de die duco Baſil. μὴ τείνω ἀναβαλλόμενος ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ μὴ ὑπερτίθεσθαι εἰς ἄλλην καὶ ἄλλην ἡμέραν, ne in aliũ atq; aliũ diẽ differas Differt ἀπὸ τοῦ ὑπερτίθεσθαι, quod ἀναβάλλεσθαι ſit tẽpus idoneũ rei alicuius agendæ miſſum facere, ὑπερτίθεσθαι uero, tempus idoneum rei agendæ expectare. Item ἀναβάλλεσθαι pro re ſupinari & pro θρύπτεσθαι, deliciari, delicijs affluere. Item ad iudicium alterius reijcere, arbitrio eius permittendo. Lucia. ἀλλ' ἐασάτε τὸ παῖν ἀνεβαλόμεθα, καὶ ὅτι ἂν δοκῇ, τοῦτο ποιήσει τέλος ἡ δίκη. Item ἀντὶ τοῦ προοιμιάζεσθαι id eſt, præfationem dicere, uel præludium facere, præfari Item ἀντὶ τοῦ ἐνδύεσθαι induiamiciri, unde ἀναβαλὴ δὸν ἐνδύεσθαι ſignificat induere in modum amiculi, amictim circũiacere. Herodot. ἐπαναβαλὴ δὸν ἱματα φορέουσαι, hoc eſt, quaſi circumiectim & obuolutim. Vide plura in Comment. Budæ.

ἀναβαλλόμενος. actiuum, qui ſuperfertur, ὑπερτιθέμενος.

* ἀναβάλλω. retardo, remoror, protraho, prolationibus implico. οἷς ἀναβάλλεσθαι ἡμᾶς apud Demoſth. ἐν τῷ κατὰ φιλίππου. id eſt, quibus nos remorantur & differre cogunt Item differo, ut illo prouerbio ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει. Echinus partum differt. Item ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάζειν Zenoph. in. iiij παιδ. ἔιασε. οὐδεὶς ἄλλος βασιλεὺς ἐπὶ τὸν ἵππον ἀναβαλεῖν. nemo alius regem in equum ſuſtollebat. Copioſius in Comment. Budæ.

ἀναβαλόμενος. per unum λ. qui præluſit, Suida referente.

ἀνάβασις. aſcenſus, aſcenſorius.

* ἀναβάτης. ου aſcẽſor, Sic item uocatur equus admiſſarius, id eſt, ad initum electus: Sæpius tamen ὀχεῦον dicunt. Budæ.

ἀναβάσιμος. aſcenſibilis.

ἀναβιβέρυκεν. ἀναβάλλει.

ἀναβιβάζω. aſcendere facio, traduco, impono, attollo, excito. Andocid. τίνα γὰρ ἀναβιβάσομαι δεησόμενον ὑπὲρ ἐμαυτοῦ. Item in medium produco. Plato in Apolo. παιδιᾶς ἀυτοῦ ἀναβιβασάμενος puerilis q; ſuis in mediũ productis. Dicitur & hoc πρὸς ἡδονὴν ποιεῖν. Copioſius in Comment. Budæ.

ἀναβιβᾶται pro ἀναβιβάσεται, ſcandere faciet apud Demoſth. ἐν. τῷ. περὶ παραπρεσβείας, producetapud Aſchinem.

ἀναβιόω. refuſcito, reuiuiſco.

* ἀναβιώσκω. facio reuiuiſcere, reuiuiſco, exuſcito, uitæ reſtituo.

* ἀναβλέπω. ſuſpicio, attollo oculos, uiſum recipio, poſt cæcitatem oculis reſtituor, quaſi reuideo, Ab ἀνὰ & βλέπω, ut Mat. xxi. ἀνέβλεψαν ἂν τυφλοὶ οἱ ὀφθαλμοί. Sic Chremylus apud Ariſtoph. ad Plutum cæcum. ἐὰν γὰρ ἀναβλέψῃς αὖ μικρὸν χρόνον.

ἀνάβλεψις. εως. ἡ. redditus uiſus.

ἀναβλημδόν. in modum amiculi, amictim.

ἀνάδελησις. dilatio.

ἀναδελύω. excaturio. neutrum abſolutum.

ἀναβλύζω. aquam emitto, ut fons ſcaturiens.

ἀναδλυσάνω. ſcaturio ſurſum.

* ἀναβολάγιον uel ἀναβολάδιον inde dicitur quod de inferioribus ad ſuperiora eleuet pectoriq; iungatur, unde & pro amictorio ponitur quo humeri operiuntur, quod ſindonem uocant.

* ἀναβολαια. τὰ. ornamenta ſunt mulierum, quibus pectora & humeri proteguntur.

ἀναδολαίω. induo.

ἀναδολὰς τρίζεσθαι. differre.

* ἀναδολεύς. qui facit aſcendere, id eſt, auxiliator. ponitur etiam pro ſcala. Ita uocabantur qui apud reges fungebantur eo munere, ut eos in equũ ſuſtollerent. Plutarchus. in Craſſo. ἅμα δ' ἵππῳ θορὼ κράσεσι παρεσβίβασαν χρυσοχάλινος, καὶ οἱ ἀναβολεῖς ἀυτὸν ἀφαρμόσαντες παρεσβίβασαν.

* ἀναβολὴ. ῆς. ἡ. ſignificat, teſte Euſtachio, ἀνάπαυσιν, id eſt, διατριβὴν. i. cunctationem, moram, dilationem, procraſtinationem uertit Politia, in Herodia. Item ἀρχὴν καὶ προοίμιον. principium & præludium. Significat item ἐπίδλημα, amictum, pallium, tolerantiam.

ἀναδράσσομαι. ebullio.

* ἀναδράσσω. elixo.

ἀνάδρασθος. coctus, ebullitus, politus.

ἀναδράζω. ſufferuefacio,

ἀναδρέχω. clamo.

ἀναδρόζω. reſorbeo.

ἀναβρώσκω. deuoro.

ἀναβρύχω. reſono.

ἀνάγαιος. ſubterraneus.

ἀναγαρισμός. οῦ. ὁ. effuſio.

ἀναγγέλλω. proclamo, pronuncio.

ἀναγαγανύω. reclamo.

* ἀναγινώσκω, recognoſco, recogito, noſco, agnoſco, recito, lego, ſtatuo, decerno.

ἀναγνὴς. ὲος. ὁ. ἡ. immundus, impurus, ſceleſtus.

ἀναγκαῖος. neceſſarius, amicus, τὰ ἀναγκαῖα quę uitari nequeunt, apud Galenum. res graues & ſeriæ apud Herodia. Item utilia frugifera, ad rem pertinentia apud Lucianum.

* ἀναγκάζω cogo, compello, adigo, de rebus animatis propriè dici annotat Ammonius, quemadmodum βιάζεσθαι de in animatis ut Luce. xiiij. ἀνάγκασον εἰσελθεῖν ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. compelle intrare, ut impleatur domus mea. Sic βιάζεσθαι πλοῖα.

* ἀνάγκη. neceſſitas, fatum, ſubauditur ſæpe εἶναι, ut ἀνάγκη ἦν ποιεῖν neceſſitas iſtuc facere, pro neceſſe eſt uel neceſſium eſt, ἃ πάσχει ἀνάγκη. quæ paticoguntur, apud Lucianum ἐν τῷ. περὶ τοῦ ἐπὶ μισθῷ συνόντων Item uis, Lucia. οἱ γὰρ ἄνθρωποι ἀεὶ τὴν ἵππων ἀνθυμοῦνται ὡς δεῖ συνέχειν ἀνάγκῃ τὸν χαλινόν, obligatio.

* ἀναγκαφαγία ν Ariſtoteles in Politicis appellat uictum athleticum, quaſi dicas cibi ſumẽdi neceſſitatẽ. Nam athletæ frugaliter admodum uictitabant.

ἀναγιγνώσκω. μ. γνώσομαι. τὸ. ἀνέγνωκα. ἀόρ. β. ἀνέγνων. lego.

ἀναγκαφαγίω. ad neceſſitatem comedo.

* ἀνάγλυφα, τὰ, aſpera, nõ læuia cęlaturis inæqualibus eminentibusq; ab ἀνὰ & γλύφω.

ἀναγνὸς. ὰ. ὸν. impurus.

ἀναγνὸς. ὸ. ῆς. ἡ. occultum.

ἀναγνώρισις. εως. ἡ. recognitio.

ἀναγνωσθεὶς. ἐν. ῆς. ὁ. perſuaſus, lectus.

ἀνάγνωσις. lectio, recognitio, perſuaſio.

ἀναγνωστέον. legendum eſt.

ἀναγνωστήριον. ἡ. lectorium.

ἀναλόγιον. ου. ἡ. pulpitum.

ἀναγνωστής. οῦ. lector.

* ἀναγορεύω. prædico, declaro, id eſt, laudo, deſigno, creo. Gaza ex Cicerône ὕπατος ἀνεῤῥέθη conſul creatus eſt.

ἀναγορεύειν. quod iuriſconſulti dicunt renuncia re, uulgo dicitur facere rapportum.

ἀναδόρευσις. εως. ἡ. declaratio uicti oriæ, ἀνακήρυξις.

* ἀναγράφω, in acta refero, quod Cicero perſcribo dicere ſolet, literis prodo, manifeſto ſcribo, publico per ſcripturam. Significat etiam colores addere formis uel imaginibus delineatis.

* ἀνάγραπτος, perſcriptus, in acta relatus.

* ἀναγραφὴ perſcriptio & acta, Sic etiam appellatur commentarius & breuiarium, & liber cenſus peracti. Vide Comment. Budæ.

ἀνάγραπτον. manifeſte ſcriptum.

ἀνάγυια. τὰ. ſpolia, exuuiæ.

ἀνάγυρος. herbę genus. Stephanus locum in Attica putat, ubi frutex odoris grauiſſimi, q adagio locũ dederit, ἀνάγυρον κινῆς. quod innuere uidetur Ariſtoph. Lyſiſtrat. πόθεν εἰσῆλθες ἀναγυρωμένον. νὴ τὸν Δία ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκίνηκε δοκῆ. lege adagium Anagyrim commoues.

* ἀνάγω. reduco, ſuperago, introduco, recedo, exeo portum cum naui, perſuadeo, refero, ut εἰς θεοὺς ἀνάγειν inter deos referre, in cœlum ſuſtollere apud Iſocratem, Itẽ εἰς ὕψος ἄγω, tollo, ſubueho, in ſublime erigo, ſubſtollo, ſubduco, Sic Matthei. iiij. κἀκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὸν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος. & τὸ id eſt: ſubductus, ſublatus, uelut è medio abductus, ut (inquit Eraſmus.) Dicũt item ἀνάγειν πλοῖα, id eſt, nauem è portu in mare educere, unde ἀνάγεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐκπλέειν καὶ ἀνακπλέειν. Itẽ reijcio ad maiorẽ poteſtatem, εἰς τοὺς ἄρχοντας ἀνάγειν ad magiſtratus reijcere Item altius rem repeto Grego. εἰδὴ πλοῖα τοῖς ἀστίοις ἀνήλασεν βραχύ τι τὸν λόγον ἀναγαγὼν altius repetito ſermone. Item pro reijcere, id eſt, uomere, ut τὸ αἷμα ἀνάγειν. adduco, Herodia. in ſecundo de Pertinacis modeſtia loquẽs, οὕτω γὰρ μείζονος καὶ ἰσοτίμου ὄντος, ὡς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰδὴ μαράσιον ὄντα, μήτε εἰς πλοῖα βασίλειον ἀυλὴν ἀναγαγεῖν, & cẽ. Adeo enim ſe æquabilem paremq; cæteris præſtabat, ut filium quoq; iam aduleſcentem in aulam palatinam nunquam adduxerit.

* ἀναγωγή. ῆς. ἡ. receſſus ſubtilis, ſiue excelſa aut ſuperior intelligentia. Apud Dionyſium ἀναγωγὴ & θεωρία pro eodẽ accipiũtur, id eſt, pro ſenſu oraculorum myſtico & recondito, qui nos in cœlum meditando ſubuehit: propeq; deum cernendum contemplãtibus præbet. Figura, quaſi ſubductio, cũ ſenſus ad altiora ſuſtollit. diſciplina, educatio, inſtitutio, unde ἡ τοῦ παιδὸς ἀναγωγὴ, eſt ἡ τοῦ ἱππῶν καταδόσμησις, Et ἀναγωγὴ τοῦ φυτοῦ. Anagoge τοῦ νεῶν, eſt ἔκπλους καὶ ἀνάπλους, exitus nauium è portu, apud Demoſthe. Item reductio, relatio, Anagoge τοῦ αἵματος ſanguinis reiectio, id eſt, uomitus, excretio.

* ἀναγωγία. ας. ἡ. inexercitatio, diſciplinæ negligentia, imperitia, ruſticitas, mores incompoſiti, defectus diſciplinę, ἀταξία, diſſoluta uita & animus iuuenis indomitus, ut ἵππος ὑπὸ τῆς ἀναγωγίας διεφθαρμένη. Et Plato in politicis ait Alcibiadem fuiſſe perditum τῇ πόλει διὰ ἀναγωγίαν καὶ θρασύτητα.

* ἀνάγωγος. ου. ὁ. contumax, inducibilis, imperitus, indoctus, qui diſciplina caruit. ὁ ἐκλελυμένος, ὁ ἀκόλαστος, ὁ φιλήδονος. diſſolutus, intemperãs, uoluptatibus deditus, quiq; animo ſuo obſequitur intemperanter. Ἀνάγωγοι ἵπποι, equi indomiti & calcitrones, idem quod λακτισταὶ Columella calcitroſos alicubi appellat. Et Zenop. ἀναγώγους κυνάς uocat, q malè inſtituti ſunt ad uenatũ, aut qui inſtitui nequeunt, Sic ἀνάγωγοι ταῦροι, Ἀνάγωγος ζῶν uita ſublimipeta apud Dionyſiũ Theologũ.

* ἀναγώγως. duriter, contumaciter, refractariè, imperitè, indoctè, ruſticè, imcompoſitè, diſſolutè, intemperanter, infrenatè, Accipitur item ἀναγώγως pro eo quod eſt, citrà inductionem & certam quandam cohęrẽtiam, quæ ſpecies argumentationis dicitur ab Ariſtotele, cum quis per plura ſingularia progrediens, uniuerſale aliquod probat, id quod Platoni frequentiſſimum eſt, Gellius. Culpauit autem primum hoc quod Cato ineruditè & ἀναγώγως (ut ipſe ait) principio nimis inſolenti nimisq; acri & obiurgatorio uſus ſit.

* ἀναγωγικὰ dicũtur myſtica Theologis orthodoxis, quæ hominem mortalem ſublimia diuinaq; meditando in cœlum ſubuehũt, τὰ ἀπὸ τοῦ αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ ἀνόητα ἡμᾶς ἀναγόντα. Et νοῦς ἀναγωγικὸς quum ſenſus literalis, ut uocant, in ſpiritualem uertitur.

* ἀναγωγικὴ uocatur Theologis ea pars interpretationis, quæ ſenſus remiſſimos atq; abſtractiſſimos exquirit.

* ἀναγωγικῶς myſticè.

ἀναγώνιστος. ου. ὁ. qui non certauit.

* ἀναδαθεῖσα φλὸξ. excitata flamma.

ἀναδασμός. οῦ. ὁ. diuiſio, partitio.

* ἀναδείκνυμι. demonſtro, inſtituo, conſtituo, deſigno

signo ἀναδεδεγμένοι & μέλλοντες magistratus tũ dicuntur, quũ creati renũciantur. Cum uero insignia magistratus cum imperio assumunt εἰς τὰς ἀρχὰς εἰσιέναι dicuntur, id est, magistratus inire. Vide plura in postremis annot. Budæi in Pandectas.

ἀναδρομῶ. sursum concurrimus.

ἀνάδελφος. ου. ὁ. non habens fratrem, opponitur συναδέλφῳ.

ἀναδιανύω. iterum sortior.

ἀναδίμω. reædifico, reparo.

ἀναδενδράδες. αἱ. arbusta.

ἀναδεσμεύω. religo.

ἀνάδεσις. ιος. ἡ. religatio.

ἀναδέσμη. ης. ἡ. ornamentum capitis. Homerus, ἄμπυκα, κεκρύφαλον τε, ἠδὲ κεκτῶν ἀναδέσμην.

ἀναδίνω. misceo, subigo.

ἀναδέω. corono, ligo, circunligo.

ἀναδέχομαι. spondeo, suscipio, expecto, promitto, recipio, id est, seruo & colligo dispersos. ut ὅδε ἀνεδέξατο ὅσους ἠδύνατο πλείστους τῶν ἐκ τῆς μάχης ἀνασωζομένων, id est, ἀνέλαβε. Ἀναδέχεσθαι τὴν τιμωρίαν, pœnas dare, Herodia. in. v. ὁι μὲν ὑπὲρ τοῦ Ἀντωνίνου προθύμως ἠγωνίζοντο, οἱ δὲ ἐκπηδήσαντες τῆς τάξεως, τὴν ὑφ' οἷς ἔδρασεν τιμωρίαν ἀναδέχεσθαι. milites qui Antonini partes tuebantur alacriter pugnabant, ne si uicti forent, fugæ pœnas darent. Significat etiam ἀναδέχεσθαι, τὸ ἐφ' ἑαυτῷ δέχεσθαι. in se recipere, & se præstaturũ promittere, Cicero hoc præstare subinde dicit, ut in epistola ad Vatiniũ. De seruo Dionysio, si me amas, confice, quãcũq; fidem dederis, ego præstabo. Phalaris τύμπρῳ. τοέντε τάλαντα ἀνάδεξαι πρὸς ἐμὲ κηδεστῆ, γαμβρὸς ἐμὸς τοιοῦδε: promittito, spondeto, iubeto fide esse tua, quinq; talenta dotis genero, cum filia ei nupserit. Ἀναδέχεσθαι τὸν παῖδα, pernes se ascisciere puerum, & id fermè quod agnoscere filiũ dicitur. Demosth. κατὰ Νεαίρας, οὐχ ἑκὼν ἀνεδέξατο τὸν παῖδα, non uolens libensq; fecit, ut filium eum agnosceret. Dicitur etiam ἀναλαβὼν τὸν παῖδα pro eodem apud eundem. Ἀναδέχεσθαι τὴν δίκην, id est, ἐγγυᾶσθαι, spondere, quasi iudiciũ, pmittere, quod faciunt sponsores atq; intercessores uadimoniorũ, & q. iudicatũ solutũ iri promittunt. Dicitur etiam hoc δίκην ἐγγυᾶσθαι & ἐγγύην ὁμολογῆν uadimonium promittere. Ἀναδέχεσθαι τὰ ἐγκλήματα, τὰ ἐγκεκλημένα est crimen in se recipere, crimini se offerre, agnoscere rem perpetratam, & se mandatorem profiteri: quod & αἰτίαν ἀναδέχεσθαι dicitur. Hæc de bes ferè lucubrationibus Budæi.

ἀνάδημα. ατος. τὸ. coronamentum, sertum.

ἀναδιδόναι, reddere, restituere, porrigere, tradere, Ἀναδιδόναι ψῆφον est permittere ut sentẽtiam quis dicat, quod & προβιβάναι ψῆφον dicitur.

ἀνάδικος, significat iudiciũ irritum & lege abrogatum. Iurisconsulti Latini iudicium nullum & testamentum nullum dicunt. Cic. in prętura urbana Minutius quidam mortuus est, eius testamentum erat

nullum, id est, irritum Andocid. ὅπως μήτε χρεῶν ἀποκοπαὶ εἶεν, μήτε δίκαι ἀνάδικοι γίγνοιντο, ut ne tabulæ nouæ fierent, & res iudicatæ rescinderentur. Dicitur & ἡ μὴ ὁ ὄυσα & ἀνὴ οὖσα per eclipsin ἡ δίκη & ἀνὴ ὄντες νόμοι pro eodem. uide Commenta. Budæ.

ἀναδίπλωσις. ιος. ἡ. anadiplosis, reduplicatio, eiusdem uerbi continuatim repetitio.

ἀναδοῦναι. coronare.

ἀναδομή. ῆς. ἡ. ἀναδιδασμός.

ἀναδοχεύς. κοῦ.

ἀνάδοχος. fideiussor.

ἀναδονηέω. μ. σω. σα. κα. perterrefacio.

ἀναδρομῶν. sursum currere, recurrere.

ἀναδύομαι. recuso, respuo, deiecto, eiuro, id est, (ut uulgo dicitur) renuncio. ἐξομνύω, fugio, subterfugio, emergo, emico, existo. Significat & retractare & mutare quod pactũ est, Lucianus τοῦτο μὲν ἤδη ἀναδύηκε, ἀναπολῶν τὴν ὑπόσχεσιν, isthuc iã retractas reuócasq; promissum.

ἀνάδυθι. emerge.

ἀνάδυσις. ιος. ἡ. emersus, fuga & ἀναφυγή.

ἀναδύναι. subterfugere, tergiuersari.

ἀνάεδυλος. indorata.

ἀναείζω. eleuo, sursum fero, occido.

ἀναζωπυρόω. μ. ἀναζέω. κοῦ.

ἀναζεύγνυμι mouео, remoueo, soluo, abeo, recedo.

ἀναζυγὴν σημαίνειν. fugam adornare, abitum parare, castra mouere, Latini item uasa conclamare dicunt in hac significatione Exercitu enim castra moturo cõclamari solet, ut uasa colligãt. Cæsar. Vasis militari more conclamatis, progressus milia &c̃. Dicunt etiam hoc τὴν ἀναζευγνύων ἐπίφθεγμα.

ἀναξέω. ebullio.

ἀναιχνεύω. inuestigo.

ἀναιγοῦν. foris ianuam aperire apud Aristophanem.

ἀναιζώννυμι, induo, procingo.

ἀναιζωπυρέω. suscito, excito, Quod Cicero dicit cuius ego nomine ipse recreor, Theodorus transfert οὗ αὐτὸς ἐγὼ τῷ ἐνόματι ἀναιζωπυροῦμαι.

ἀναθαλέω. κ.

ἀναθάλλω. reuiresco.

ἀναθάλπω. foueo, defendo.

ἀναθαῤῥέω. resipisco post timorem, id est, animum recipio, securitatem accipio.

ἀναθεματισμός. οῦ. ὁ. ἀφανισμός.

ἀναθέματα. κοῦ, ἀναθήματα. τὰ. id est. ἀφιερώματα, donaria, dona quæ dicata dijs suspenduntur in parietibus & columnis templi: cuiusmodi nunc uisuntur potissimum iuxta monumenta diuorum statuæ argenteæ, equi aurei, pocula gemmata, dicuntur etiam ἀναθήματα Herodoto: sic dicta ab ἀναθῆναι, hoc est, a seponẽdo siue suspẽdẽdo, Aut quod nefas esset ea mouere loco Hoc uocabulo etiam statuæ significãtur, templa, basilicę, porticus, & alia urbis ornamenta. Isocrates pro templis & sacris monumentis utitur,

tur, Ἀναθέματα item dicti sunt sacri hoïes, quorũ capita dijs inferis dicata sunt & deuota, quẽadmodũ etiã Latini ueteres sacrũ in malũ sensum usurpabãt. D. Hieronymus annotat ἀνάθημα uerbũ esse, ppriũ Iudæis, quo extremã detestationẽ significare soleãt. Ex monumẽtis Bud. & Eras.

ἀναθεμαλίζω. deuoueo detestor.

ἀναθεωρῶ. reputo, suspensus sum animo.

ἀναθεωρῶ. reconsiderare.

ἀναθεωρισμός. οῦ. ὁ. recognitio.

ἀνάθεμα. anathema, sacrum, hoc est, execratio, excommunicatio.

ἀνάθημα. oblatio, statua, ornamẽtum, donum quod dijs dicatur, & in tẽplis suspenditur Vide ἀναθήματα.

ἀναθήματα. τὰ. additamenta.

ἀναθηματοπώλης. (ut scribũt Aristophanis interpretes) dicebantur qui ornatus gratia dicati erant domibus uel tẽplis, prorsum ignibus immaculati intactiq;. Homerus ἀκαύρους appellat. Qui uero ad ignis usum comparati erant ἐμπυρίζεται aut ἄθωνες uocabantur.

ἀναθλίω. ω. ὁ. imbellis.

ἀναθορῶ. subito surgo, prosilio, consternor, impetu excitor.

ἀναθρέω. reconsidero, considero, respicio.

ἀναθροόσκω, ἀναπηδῶ. resilio, uel sursum salio.

ἀναθυμιάζω. uaporo, exhalo.

ἀναθυμίασις. ιος. ἡ. euaporatio, exhalatio.

ἀναθύω. μ. ύσω. π. υκα. subfilio, iterum iuueniliter transgredior.

ἀναθωύσσω. reclamo.

ἀναίδεια. ας. ἡ. impudentia.

ἀναιδεύομαι. impudens sum, impudenter ago, ἀναισχυντῶ.

ἀναίδην. impudenter, promiscuè.

ἀναιδής. ές. ὁ. ἡ. impudens, asper.

ἀναιή. ῆς. ἡ. nutrix.

ἀναίλιπος. ου. ὁ. nudus pedes.

ἀναίμακτος. ου. ὁ. ἡ. incruentus.

ἀναιμάσσομαι. ῶμαι. uentis concutior, agitor.

ἀναιμωτί. sine cruore.

ἀναιμωτί. idem.

ἄναιμος. κοῦ.

ἀναίμων. ονος. exanguis.

ἀναίνομαι. renuo, recuso, respuo.

ἀναιρέομαι, suscipio, sumo, teneo, suffero, recupero, recumbo.

Ἀναιρῶς. demereri & sibi cõciliare gratiam.

Zenoph. in. ij. παιδείας πρίω σὲ ἔργω ἀνὴρ ὄντος ἀνῄρετο;

Ἀναιρῶς & ἀναιρῶν (utraq; enim uoce dicitur) est tollere mortuos ad sepeliendũ. Demosthenes πρὸς Μακάρτατ. Εἰὰν δὲ τὸν δημάρχου ἐπαγγείλαιτος μὴ ἀναιρῶντ' οἱ προσήκοντες, ὁ μὲν δήμαρχος ἀπρμισθωσάτω ἀνελῶν, καθαρῶαι. Quod si denũciãte Demarcho, agnati & gẽtiles non sustulerint eos, ipse Demarchus funerandos defunctos sepeliẽdósq; locato. Ἀναιρῶς τοὺς ναυαγήσαντας est naufragos legere, naufragorũ corpora ad sepeliẽdũ cõquirere, & naufragos seruare. Sic ἀναιρῶς τοὺς νεκροὺς

occisorum cadauera sepelire.

Ἀναιρῶς τὸν πόλεμον bellũ suscipere, quod etiã αἴρεσθαι dicit. Ἀναιρῶς ἐχθρὸν inimicitias suscipere.

Ἀναιρῶς σῖτον sumere cibũ. Ἀναιρῶς νίκην ferre uictoriã, hoc est, αἴρεσθαι, φέρεσθαι. Ἀναιρῶς τὴν συγγραφὴν est syngraphã irritã facere & circũducere, quod & ἄκυρον ποιῶν dicit. Ἀναιρῶς τὴν γραφὴν accusationẽ inducere. Ἀναιρῶς παῖδας quærere pueros ex uxore, & suscipere. Copiosius in Commenta. Budæi.

ἀναίρεσις. ιος. ἡ. respõsio, interitus, sublatio cadauerum, antiquatio, interlitio, abrogatio, ut ἀναίρεσις τῆς νόμων. receptio, recuperatio, cædes.

ἀναιρετής. οῦ. ὁ. occisor.

ἀναίρεπός. exitiosus, lętalis.

ἀναιρεπόν. οῦ. τὸ. lętale, mortiferum.

ἀναιρέω occido, destruo, respõdeo, accipio, produco, porto, aufero, occulto, sustollo mortuũ. ἀναιρῶς εἶν dicũtur cadauera, quando tollũtur ut sepeliãtur. Ἀναιρῶν τοὺς νόμους, antiquare & abrogare leges, ἀναιρῶν τὰς διαθήκας, rũpere & reuocare testamentũ, Ἀναιρῶν τοὺς χρόνους apud Demosth. ἀνῄρ ἐκείνου, hoc est, tẽpus eximere, & occasiones rerũ gerẽdarũ auferre, ἀναιρῶν τὴν δικαιοσύνην Libanius dixit pro eo quod est, actionẽ denegare, à iudicio dictato repellere, & actiõis intẽtionẽ circũducere. Ἀναιροῦσαι ψῆφοι uel καθαιροῦσαι calculi condemnatorij. Lege plura in Cõmenta. Budæi.

ἀναισθησία. ας. ἡ. insensibilitas, insensilitas.

ἀναίσθησις. ἡ. stupor, ἀναισθησία.

ἀναίσθητος. insulsus, insensatus, sensuum inops, brutus, insensibilis, insensilis.

ἀναισθήτως. insensibiliter, insulsè, temerè.

ἀναισθήτως ἔχω. obstupuit, occalluit.

ἀναισθητέω. μ. ήσω. π. ηκα. sinè sensu sum, ἀναισιμόω. consumo, expendo.

ἀναισχυντέω. sum impudẽs, impudẽter loquor.

ἀναισχυντία. ας. ἡ. impudentia.

ἀναισχυντηλία. ας. ἡ. idem Plutarcho.

ἀναίσχυντος. impudens.

ἀναίσσω. incitor, surgo, obuio.

ἀναίσιος. ου. ὁ. ἡ. mali augurij, infortunatus.

ἀναίτιος. ου. ὁ. ἡ. insons, innoxius, inculpatus, crimine uacans, cui iure nihil obijci potest, qui non est in culpa, culpa uacans.

ἀνακαγχάζω. cachinnor.

ἀνακαθαίρομαι. depono.

ἀνακαθαίρεσθαι Sol dicitur in deliquio, cũ Luna Solem subiens, & eũ nobis auferẽs, sensim prętеrlabitur, & eã partẽ Solis, quã nobis primũ abstulit, prætereundo reddit.

ἀνακαθαίρομαι ἢ, ἀνακαθαίρω. repurgo. Plutarch. in Anto. ἀνακαθαιρόμενοι τὰ ἐπόνια τοῦ πολέμου, belli reliquias persequens & repurgans. Ἀνακαθαιρῶν Theologi usurpant pro eo quod est, allegorias anagogicas ad liquidũ usq; sensum patefacere atq; explanare. Et ἀνακάθαρσις. allegorici sensus & reconditi anagogica explicatio. Verbum est theologicum.

ἀνακαινίζω. renouo, reparo.

ἀνακαίνωσις.ιος.ἡ.renouatio.
ἀνακαίω.incendo,accendo.
ἀνάκαιον.ου.τὸ.carcer in quem coniciebantur peruersi serui aut liberti ingrati,qui à patronis desciuerant.
ἀνακαλέομαι,ᾠδῇ
ἀνακαλέω.imploro,reuoco.
ἀνακαλυπτήριον.ου.τὸ,munera sponsæ,& quando sponsa tertio die educitur.
* ἀνακαλυπτήρια.τὰ.apud Philostratum dicuntur munera,quæ uir & domestici atq; amici sponsæ cõtribuebant,quum primũ retectam,uisendam se præberet.
ἀνακαλύπτω.μ.ψω.π.φα.reuelo.
ἀνακάλυψις.ιος.ἡ.reuelatio.
ἀνακάμπτω.μ.ψω.π.φα.reuertor,reflecto.
ἀνακάμψιανοι.οι,resupinati flatus.
* ἀνακάπτω.deuoro.
ἀνάκεια.festa Castoris & Pollucis.
ἀνάκειον.templum Castoris & Pollucis.
ἀνάκειμαι.dispono,suspendor,recumbo.
ἀνακείρω.abscindo.
ἄνακες.Castor & Pollux,in altis,suprà.
ἄνακες.suprà,quietè.
* ἀνακεφαλαιόω.μ.ωσω.ᾑ, ἀνακεφαλαιοῦμαι,summatim colligo,in summã redigo,siue ad caput uel ad capita redigo.Significat etiam peroro. Latius Budæus in Cõmentarijs.
* ἀνακεφαλαίωσις.ἡ.recapitulatio,qua capita rerũ summatim repetũtur. Sic uocãt oratores quum ea quæ sparsim ac fusius dicta sunt paucis repetuntur,ut simul iudici renouẽtur.Hanc item uocant epilogum,Latinis quoq; recepto nomine. Eras. peroratio, enumeratio,conclusio,figura.
ἀνακήρυξις.ιος.ἡ. præconium,declaratio.
* ἀνακηρύττω.declaro per præconem, promulgo, pronũcio. Lucia. ἀνακηρύττομαι νενικηκὼς, præconis uoce uictor pronuncior.
ἀνακῆσαι.quieuisse.
ἀνακινέω.μ.ήσω.suscito,agito.
ἀνακίνησις.ιος.ἡ.exagitatio.
ἀνάκλασις.ιος.ἡ.reuerberatio,refractio.
ἀνακλάζω,μ.σω.ᾠδῇ
ἀνακλάω.reuerbero,refringo, repercutio, ἀναφλῶ Aristophani.
ἀνάκλησις.ιος,ἡ.reuocatio,inuocatio.
ἀνακλιντικός.οῦ.regressus,reuocatio.
ἀνακλίναι.aperuisse,apud Hom. & Herodotũ.
ἀνακλίνομαι.discumbo.
* ἀνακλιντήρια.τὰ. lectuli,sup quibus quiescimus interdiu,qualia celebrãtur Florentiæ Tuscanica,& apud Lampridiũ in Heliogabalo,accuba. Ab alijs Sibadia dicuntur.
ἀνακλίνω.reclino, hoc est, facio declinare & discumbere.
* ἀνάκλισις.ιος.ἡ.discubitus.
ἀνακλιτός.οῦ.ὁ.inclinatus.
ἀνάκλιτος.ὁ.reclinans.
ἀνακλύζω.μ.σω.scaturio.
ἀνακόγχυλιάζω.μ.σω.gargarizo.
ἀνάκοιλα.τὰ,cilia,palpebræ superiores.
ἀνακοινόω.μ.ωσω ᾠδῇ, ἀνακοινοῦμαι,cõsulo aliquem.
* ἀνακόλουθος.ὁ.inconsequens.

* Ἀνακόλουθον uocant Grãmatici uitiũ orationis, quando non redditur quod superioribus respondeat,ut si in oratione ponatur μὲν & non sequatur δὲ.Eras.
* ἀνακομιδή.reditus, ultro citroq; commeatio, recuperatio,retrorsum commeatus.
* ἀνακομίζω.infero,reporto,refero,pro deporto apud Herodia. θεραπεύω,curo,medelã adhibeo,conualesco,recreo.
* ἀνακομίζομαι.redeo,ifestor, ifirmus sũ,recupero,retro traijcio,subueho,sursum iporto.
ἀνακουφίζω.subuoluere,ἀναστρέφειν.
ἀνεξοπτήματα.impedimentum.
ἀνακόπτω.μ.ψω.π.φα. impedio,inhibeo, idem quod ἐπέχω,ut ἀνακόπτειν τὸ ῥεῦμα,id est retro fluctum inhibere. Lucia.in Alexa.οὗτος μὲν ἀνεκόπτετο τῆς ὀργῆς,atq; ita quidem ab iracundia destitit. Etiã arceo,propulso. Ἀνακόπτειν τοὺς ὀφθαλμοὺς,est oculos elidere,fascinâre.
ἄνακος.non indigens medela,
ἀνακούστέω.non audio,non obedio.
ἀνάκουστος.inaudibilis.
ἀνακραγαίνω.clamo.
ἀνακραδίνω.moueo.
* ἀνακράζω.μ.ἀνακράξω.μέσ.π.ἀνακέκραγα.ἀόρ.β. ἀνέκραγον.exclamo,succlamo.
ἀνακρατής.ου.ὁ.robustus,præsertim circa caput.
ἀνακρατῶς.totis uiribus,oĩ diligentia.aduerb.
ἀνακρέμνημι.suspendo.
ἀνακρέων.οντος.ὁ.Anacreon,unus ex nouẽ poẽtis Lyricis.
ἀνακρίνω.discutio,discerno,scrutor,examino, recenseo,indago,interrogo. Quod Latini dicũt quærere & quæstionẽ habere,qd̃ etiã inquirere dicit,Græci uocãt ἀνακρίνειν. Plutar.de Augusto.γράψας νόμον τοῖς δίκῃ ἀνακρίνουσι τοὺς ἐν δικαίοις γενομένους,καὶ πᾶσι δίκῃ κολάζουσι τοὺς ἀλόντας.cũ lege sanxisset de reis:quo nã modo habẽda sit quæstio,qualiq; animaduersione in cõuictos uindicandũ esset.Id uulgo processum rei delati,aut cõprehẽsi facere uocãt:& ex ore eius,rei veritatẽ exquirere.In summa ἀνακρίνω uerbũ est Atticorũ, & significat τὸ ἀνατεινθένομαι καὶ ἀνερωτᾶν καὶ ἐξετάζειν καὶ βασανίζειν καὶ δοκιμάζειν.
* ἀνάκρισις.ιος.interrogatio testiũ & quæstio de aliquo facto habita.Item percũctatio accusatoris & interrogatio,quam ὁ ἄρχων faciebat,& ἀνακρίνουσι significat hoc modo interrogari. Item quæstio reorumq; interrogatio, siue id per tormẽta fiebat, siue sinè tormentis. Vocabantur item ἀνακρίσεις elogia,id est,testimonia,hoc est,onera & informationes,quę cũ reo mittebãtur.Sic in actis cap.xxv.Festus præses ait se ἀνάκρισιν de Paulo facturum,eaq; demũ facta,ad Cæsarẽ Paulũ missurũ cũ elogio.ὅπως(inquit)ἡ ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τι γράψαι absurdũ eĩ esset(inq̃t)hoĩem causam ex uinculis dicturũ mittere,& crimina cõtra eũ testata prætermittere,καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας μὴ σημῆναι.Budæus.
ἀνακρουσις.ιος.ἡ.reuocatio quæ fit in classicis bellicis,præludium,cantus.

ἀνακρούω

* ἀνακρούω καὶ, ἀνακρούομαι.inhibeo,proludo,preludium carminis facio,præfari,proœmio uti.Plura uide in Commenta.Budæi.
ἀνακρούω τὸν ἵππον.inhibeo,retineo.
* ἀνακτάομαι.recupero,quasi reacquiro rem amissam,refocillo,reficio,cõcilio,refoueo, fruor,θεραπεύω.
ἄνακτες,filij & fratres regis.
* ἀνάκτησις.reconciliatio.
ἀνάκτορον.templum,palatium,locus ubi reddũtur oracula.
ἀνακτορία.ας.ἡ.gubernatio, imperium, sacrum.
* ἀνακυκλῶν est mẽte reuoluere,repetere,iterare
ἀνακυκάω.permisceo.
ἀνακῶς.aduerb.prudẽter,diligẽter apũd Hero.
ἀνακυμβαλίζω.cum sonitu sursum iacio.
* ἀνακύπτω.suspicio,respicio,sursum eleuato capite aspicio,oculos & caput erigo,ut aues bibentes solent.Item existo,emergo,emico.Significat etiã spe erigi animoq; recreari apud Zenophontem & Herodotum. Vide Cõmentaria Budæi.
ἀνακωχεύω retraho nauem ne feriat,trãquillè agito equos.
ἀνακωχή.ης.ἡ.induciæ,requies.
ἀναλαβών.suscipiens,custodiens.
* ἀναλαμβάνω. reficio, reparo,constringo,colligo,redimio,cogo,uerbũ in compositionibus medicorũ usurpatũ,cũ res cõtusæ aliquo liquore coguntur,id quod excipere etiã Latini dicũt.Item colligo dispersos, ut τοὺς τραυματίας ἀνῴκιζον κατὼν apud Plutar. Item recupero,percipio,recipio,resumo, repeto,itero,iterũ dico,ἐστιῶ,διψπνίζω,καὶ, φιλοφρόνως δέχομαι,epulo excipio,comiter excipio,accipio.Item recreo,refoueo:quod recolligo,& colligo etiam Latini dicunt.
* ἀναλαμβάνειν πίδυ δύναμιν. reparare uires & copias. Ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν ad se redire ac reuerti,in integrũ restituere se,& in grædũ reponere,quod etiã ἐπαναλαμβάνειν dicitur. Ἀναλαμβάνειν τὸν παῖδα idem quod ἀνακλίνειν. Dicitur etiã ἀναλαμβάνειν filiũ abdicatũ in domũ recipere,quod patres post emẽdationẽ & correctionem faciebãt Athenis. Ἀναλαμβάνειν εἰς τὸ γένος est agnosci à patre,& in domũ deduci.Est etiã domũ admittere aliquẽ,& penes se habere apud Aeschinẽ.
* Ἀναλαμβάνειν πίδυ χλαμύδα.chlamydẽ assumere, amicire ac induere apud Plutarch.Itẽ retraho,reprehẽdo,retineo, ut ἀναλαμβάνειν τὸν ἵππον equũ freno sistere & coercere,qd̃ etiã ὑπολαμβάνειν dicitur & ἀνέχειν. Significat item τὸ ἀνακτᾶσθαι,hoc est repẽdere iacturã & damnũ sarcire.Itẽ ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῆ καὶ, σωφρονίζειν ἑαυτὸν,id est,reprehẽdere,& sese emẽdare
* Ἀναλαμβανόμενοι & ἀναλαμβανόμενοι dicũtur qui ex morbo cõualescũt, hoc est, ἀνακομιζόμενοι,ἐκ τοῦ νόσου ἀναφερόμενοι,ἀπὸ τῆς ἀσθενείας ἐξαίρομενοι.
ἀναλγησία,ᾠδῇ
ἀνάλγησις.ιος.indolentia & stultitia.
ἄναλγητος.ὁ.ἡ.carens dolore,stupidus,q mala boni cõsulit,& indignationẽ rei nõ sẽtit.
* ἀναλέγομαι.μ.ξομαι.π.γμαι.indubitatum habeo,

* firmiter teneo ac cõcipio,intelligo.deponens.accusatiuo iungitur.
* ἀναλέγομαι.decerpo,colligo,colligo sparsa & effusa,lego,id est,ἀναγνώσκω & διέρχομαι.Lucia.ὁ δὲ ἀνελέγετο καλὰ ῥητήματα,id est recitabat. Significat & ἀναλογίζομαι,id est argumẽtis & ratiocinatiõe colligo. Significat & ἀναπεμπάζομαι,καὶ, ἀναμνημονεύομαι,καὶ, ἀναπτηλῶ, hoc est animo uerso rem præteritã & reminiscor ac reputo. Zenoph.in.ij.ἀνάβασ. ἀναλογόμενον passiuè dixisse uidetur,pro ἀναγνωσκόμενον. Εἰς τὸν ἔπαθτα χρόνον ἀναλογόμενον. olim cum legetur.
* ἀνάλεκτον. collectus, quo uocabulo Seneca usus est pro libro collectaneorũ. Ἀναλεκτὰς γραμματικοὺς uocat Seneca qui lectione multa exercitati:memoria sunt firmissima & indubitata,ut quicquid vnq̃ legerint,uel audierint ferè habeãt ad manum & in numerato,ἀπὸ τοῦ ἀναλέγειν,quod significat ἀμφιβόλως ἔχειν καὶ ἀγνοεῖν.
* Ἀναλέκτιδες dicũtur quibus ex xylino lino,uel quauis materia tanq̃ puluillis cõstipãt scapulas prominẽtes puellæ,ut uideri habiliores possint.
ἀνάλεκτα.τὰ.reliquiæ sub mensa,analecta.quo uerbo utitur Martialis. Colligere longa turpè nec pudet dextra Analecta,& quicquid canes reliquerũt.Sic dicta quod colligi debeant,id est,ἀναλέγειν.
ἀναλεξάμενος.diligens.
* ἀναληπτικὰ φάρμακα,quæ recreandis defectis cõposita sunt. Et διαιτᾶν ἀναληπτικῶς τὸν ἀσθενοῦντα apũd Galenũ,id est uictũ præscribere restituẽdis uiribus.Et ἀγωγὴ ἀναληπτική,educatio & nutricatio uirium focillatrix.
ἀνάληψις.ιος.ἡ.resumptio.
* ἀνάληψις τῶν ἀναιδῶν qd sit uide ĩ Cõmẽt. Bud.
ἀναλισκω.consumo,excido,deleo.
ἀναλλοίωτος.ὁ.inalterabilis.
ἀναλκία.ας.ἡ.impotentia.
ἄναλκις.ιδος.ὁ.ἡ.impotens.
ἀναλκυσθεῖν.τὸ τάλαντον.
ἀναλογάδην.secundum proportionem.
* ἀναλογία.proprietas,similitudo.Hãc(ut autor est Quintil.ĩ primo),pximè à grẽco trãsferẽtes in latinũ,,pportionẽ uocauerũt.Cicero cõueniẽtiã posse uerti existimat.Quã ἀναλογίαν Stoici(inq̃t)nos appellemus cõueniẽtiã,si placet.Apud mathematicos ἀναλογία est cũ numeri duo aut plures,cũ itẽ magnitudines interse cõparãtur,ad similitudinẽ secũdę cõparationis,iuxta æqualitatẽ aut inęqualitatẽ,ut si dicas,ut se habent q̃tuor ad duo,sic octo ad q̃tuor,& quãto est lõgior pes Herculanus alterius alicuius pede,tãto itẽ stadiũ Herculanũ pede sexcẽties cõmensum:lõgius est eo stadio, quod alterius pede toties trãsmissum est. Apud Grãmaticos ἀναλογία est similiũ similis declinatio,ut inq̃t Gellius,cuius uis est,ut ad aliquid simile,de quo non quæritur,referat,ut incerta certis probet:ut si

 quæratur,

quæratur, funis masculini an fœminini
sit generis, ex eius diminutiuo cognoscit,
quia funiculus generis masculini est. Et
Theodorus Gaza orthographiã deprehendi ἀναλογίᾳ ait, ut si dicas ταχῖα per di-
phthongon ει scribendum esse, quia βραχῖα ita scribitur, quod quemadmodũ ἀπὸ
τοῦ βραχέος deducitur βραχῖα, eodem modo
à ταχέος ταχῖα. Erasmus in epist. Pauli ad
Rom. annotat ἀναλογίαν esse congruẽtiam
rei ad aliquid relatæ, uelut cum dicimus,
Cicada magnas habet alas pro portione
corporis. Nam paruæ sunt alæ, si ad alas
conferantur papilionum, putatq; in eo lo
co Pauli, portionem uertendum: alij men
suram competentem.

* ἀναλογίζομαι. ratiocinor, recogito, reputo, æsti
mo, expendo, animo uerso, consulto, deli-
bero, recordor. Theodo. Significat etiam
(teste Polluce) errorẽ reputare, retracta-
re, resipiscere & sese respicere.

* ἀνάλογον. proportione respondens, proportio
ne constitutum.

ἀνάλογος. proportionabilis, similis.

ἀναλογῶ. ὁμοιῶ. datiuo iungitur.

ἀναλόγως. ἴσως, ὁμοίως.

ἄναλος. ου. ὁ. insulsus.

ἀναλόω. expendo, consumo, pereo, euanesco.

ἀναλώσας. ὁ. qui expendit.

ἄναλτος. ου. ὁ. ἡ. insatiabilis, ἀναπλήρωτος.

* ἀνάλυσις. εως. ἡ. resolutio, reditus, retextio com-
plexionis. Vide plura in Cõmenta. Bud.

ἀναλυτικός. ὴ. ὸν. resolutiuus.

* ἀναλύω. resoluo. Significat item redire, quem-
admodum qui discedit soluere dicit. Pro
immutare inuenies nonnunq̃. Vide item
Commenta Budæi.

ἀναλφάβητος. ου. ὁ. indoctus, elementorum ru-
* dis, qui ne elemẽtarias quidem literas no-
uit, quas Fulgẽtius li. iij. Mythologicon,
abecedarias appellat.

ἀνάλωμα. ατος. τὸ. expensa, sumptus.

ἀνάλωκα, κ, κ,

ἀνήλοκα. consumpsi, ab ἀναλίσκω.

ἀναλώτης. ου. ὁ. expensor.

ἄναλωτος. inexpugnabilis.

ἀναμάξιστος. ου. ὁ. ἡ. deuia per quam nequeant
agi currus.

* ἀναμάρτητος. ου. ὁ. insons, nulla peccati labe pol-
lutus. Nõ solũ significat eum qui nõ pec-
cauit, sed eum qui peccare non potest, ut
indicat Hierony. τὸ ἀναμάρτητον, statũ inson
tem significat, & prorsus Theonini den
tis nescium. Cœlius.

ἀναμασσάομαι, κ,

ἀναμάσσομαι. rumino.

ἀναμάσσομαι. reficio, recreo, abstergo, detergo.

ἀναμάσσω. subigo, κ, ἀναφυρῶ. Homerus, p. Iu
* metaphorice Odyss. xix.

ἀναμάχομαι. repello, expugno.

ἀνάμμα, τὰ. recordationes.

ἄναμιλητος. ου. ὁ. immulctus.

ἀναμέλπω. cano.

ἀναμέμνημαι. reminiscor, memini. deponẽtale

ἀναμένω. μ. ἀναμείνω. expecto, operior, patior,
* sustineo, perfero. actiuum.

ἀνὰ μέρος. in parte, partim.

ἀνὰ μέσον. in medio.

ἀνάμεστος. ου. ὁ. ἡ. plenus, refertus.

ἀναμετρῶν. remetiri, supputare, recogitare.

* ἀνάμετρος. ου. ὁ. ἡ. immensus.

* ἀναμέτρησις. εως. ἡ. dimensio.

ἀναμιγνύσαι. miscere.

ἀναμιγνύω. μ. immisceo. actiuum.

ἀναμίλλητος. non contentiosus.

ἀναμιμνήσκομαι. σομαι. recordor. depo. gtõ iũgit,

ἀναμιμνήσκω. μ. σω. admoneo. actiuum.

ἀναμίξ. mixtim, promiscuè.

ἀναμισθαρνέω. μ. ήσω. capio mercedem. neutrum.

* ἀναμνέω. μ. ήσω. facio reminisci. Lucia. ἀνάμνησον
σεαυτόν, memorẽ fac teipsum, reducas tibi in
memoriã. Itẽ memoro. Gaza ex Cice. ἅπαν-
τες ὅσους ἀνέμνησα, omneis quos memoraui, sug
gero. actiuum.

* ἀνάμνησις. ησ. ἡ. reminiscentia. Differt ab ὑπόμνη
σις. Vide Ammonium.

ἀναμνηστικός. ὴ. ὸν. ἡ. facilè reminiscens.

* ἀναμόργνυμαι & ἀναπρόργνυμαι. est imprimo, inu
ro, quasi tergẽdo imprimendoq; imbuo,
quæ significatio ex eo manauit, quod in
fricando & odor & color hærescit, quare
etiam προβίβεως dicitur.

ἀναμοχλεύω. submouere.

ἀναμπλάκητος. ου. ὁ. ἡ. infallibilis.

ἀναμφιβόλως ἔχω. fir miter tenere, nihil ambi
* gere, indubitatum habere.

ἀναμφίβολος. ου. ὁ. ἡ. minimè dubius.

ἀναμφισβήτητος. ου. ὁ. ἡ. indubitatus.

* ἀναμφισβήτητον. τὸ. non controuersum, & quod
constat & conuenit.

ἀναυδρία. ας. ἡ. effœminatio, mollities, pusillani
* mitas, timiditas, ignauia.

ἄναυδρος. ου. uiro carens, innupta.

ἀναύδρως. ignauiter.

* ἀνανεάζω. renouo, muto me in aliã formã, apud
ἀνανεόω. μ. ώσω. renouo. actiuum. (Aristoph

* ἀνανεοῦμαι. in memoriã reduco, & reuoco no-
ua lectiõe, qd Quintil. renouare memoriã
dixit, Lucia. ἡρωϊκοὺς μύθους ἀνανεούμενος. Signi
ficat alioq; hoc uerbũ instauro & restituo.

ἀνάγευσις. ησ. ἡ, respectus, repulsa.

ἀνανεύω. μ. σω. abnuo. neutrum.

ἀνάνιον. τὸ. innocuum, incolume, sine dolore.

ἀνανήφω. μ. ψω. resipisco, ad me redeo, ,pprie ad
* sobrietatẽ redeo. Nã νήφων sobriũ signifi-
cat. Polit. ἀνανήφειν colligere se uertit ex He
rodia.

ἀνανηπιόομαι. repuerasco. (rodia.

ἀνανηπιοῦμαι. idem.

ἀνανοσέω. μ. ήσω. in morbum recido. neutrum.

ἀνανταγώνιστος. ου. ὁ. ἡ, q cõtrà certare negt, ἀκατα-
* μάχητος, Ἀνανταγώνιστον σρατὸν uocat Herodia.
historiographus, cui nemo resistere pot.

ἀνάντης. ους. ὁ. ἡ. arduus, accliuis.

ἀναντιλέκτως. contradictoriè.

ἀναντίρρητος. ου. ὁ. ἡ. in autorem receptus, id est, cui
contradici nequit.

* ἀναντιρρήτως. indubitato, citrà contradictionẽ,
incunctanter.

ἀναντιφώνητος.

ἀναντιφώνητος. cui nihil respondetur.

* ἄναξ. κτος. ὁ. rex, princeps, dominus, imperator.
Ab ἄκος quod medelã significat, quod il-
lis subditorũ cura incũbat, testibus Plu-
tarch. & Eustachio. Castor & Pollux ita
primi appellati sunt à nauigãtiũ cura. Et
tã de dijs quàm hominibus dicitur. ut Ilia
dos β. Ερμέας δὲ ἄναξ δῶκε πέλοπι πληξίππῳ.
Excellentiam subinde significat, ut apud
Euripedẽ, ἄναξ, θεοὺς γὰρ δεσπόσας καλῶν χρεών.
Isocrati ἄναξ, minus est quàm βασιλεύς, unde
Iouem βασιλέα uocat, cęteros uero omneis
ἄνακτες.

ἀναξίας. ας, ἡ, regio.

ἀνάξιος. ου, ὁ, indignus.

* ἀναξιοπαθῶν. ægrè ferre, indignũ facinus clama
re, indignũ esse dicere, stomachari. Budæ.

ἀναξίως. indignè.

ἀναξυρίς. ίδος. ἡ. fœminale, subligaculũ, inter-
* dum calciamenti genus. Eustachius ait si-
gnificare quod Romani bracion dicunt,
ἐκ τοῦ ἀνασύριεδς, demutata σ litera in ξ, quod
usu uenire quãdoq; probãt Grammatici.
Alibi Eustachius idem, id est Iliad. β. non
bracion, sed bracam scribit.

* ἀναξύειν. eradere.

ἀνάπαιστος, qui & antidactylus, ὃς ἀνάπαιστος,
id est, ἀνάπαλιν ἀντιπρούειν πρὸς τὸν δάκτυλον, id
est, quod sono reciproco repercutiat da-
ctylum.

ἐν ἀτάσαλιν. ex contrario.

ἀνὰ πᾶν ἔτος. quotannis.

ἀναπαριάζειν. mutare sententiam, pactum irri
tum facere more Parionum, qui aliquan-
do bello ab Athenienfibus oppressi, ciui-
tatẽ se illis traditur os polliciti sunt, si ab
armis discederent, sed iidem protinus mu
tauerũt sententiam, nacti aliunde auxilia.

ἀνάπας. αντος. ὁ. uniuersus.

ἀναπαιρίδες. σφῦραι, mallei fabrorum Chalce-
donibus.

ἀναπατῶ. impono.

* ἀνάπαυλα. ης. ἡ. requies. Dicuntur item ἀνάπαυλαι
loca in quibus subsistere solent ij, qui iter
faciunt, quietis gratia. Dicuntur etiã σαβατοῦ.
Vtitur Aristoph. in Ranis.

ἀναπάυομαι. μ. σομαι. quiesco, requiesco, inter-
* quiesco, cesso, desino, quieti me trado. He-
rodia. de Commodo loquens, καὶ ὑπὸ κα-
μάτου τάχιον ὀνηθεὶς, ἀνεπαύσατο. Itẽ, ἀντὶ τοῦ ἀπηυθόμη-
κεν. Idem de Marco Imperatore, νυκτός τε
καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσας μιᾶς, ἀνεπαύσα]ο. ubi no-
ctem diemq; superuixisset unam, fato fun
ctus est. deponens.

ἀνάπαυσις. ησ. ἡ. requies.

ἀναπαύω. μ. σω. reficio, id est recreo, quiescere
* facio & cessare, refocillo. Sic Matth. xi. Δεῦ-
τε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ
ἀναπαύσω ὑμᾶς, id est refocillabo, recreabo
quiete. Neq; em ad cibũ, sed ad remedium
lassitudinis referendũ, ut innuit Laurent.
Valla. Lucia. in Timone, ἢ μὴν δικαίαν ὁλί-
γον ἀναπαύσω πάλαι πεπονικυῖαν, Ligonẽ paulisp

interquiescere sino, iamdudũ defatigatũ.
actiuum.

* ἀναπείθω. μ. σω. persuadeo. accusatiuo. Accipi-
tur interdũ pro persuadere conor. Hero-
dia. lib. iij. de Antonino loquẽs, καὶ πάντας
ἀνέπειθεν ἐις αὐτὸν βλέπειν μόνον. Politi. uertit sol
licitare, instigare, adducere, inducere.

ἀνάπειρα. ας. ἡ. experimentum, exercitatio.

ἀναπειράω. μ. άσω. μ. αα. meditor, iterum ex-
perior.

ἀναπεισήρης. ου. ὁ. persuasiuus.

ἀναπεμπάζω. μ. άσω. in animũ recogito, reuoco,
resumo dicta, rumino, remando, remitto,
numero. actiuum.

* ἀναπεμπάζομαι. in memoriã redeo, præterita
reputo, ἀναλογίζομαι, ἀναπολοῦμαι, ἀνανεοῦμαι.
Lucianus de ijs loquẽs qui sunt apud infe
ros, & uitæ felicitatẽ requirunt. ὥσπερ τινα
ὄνειρον ἀναπεμπαζόμενοι τὴν πάλαι ἡμῖν εὐδαιμονίαν.

ἀναπέμπω. μ. ψω, destino, reduco. actiuum.

* ἀναπέμπομαι. remitto.

ἀναπετάννυμι. ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω. σω. κ, κ,

ἀναπετάνυω, κ, κ,

ἀναπετάω. extendo, aperio, laxo. actiuum.

ἀναπεπαμένον. ὸν. apertum.

ἀναπεπτωκώς. ὸς. ὁ. qui decidit, lãguidus, piger.

ἀναπηγάζω. reddo.

* ἀναπηδάω, μ. σω. exilio, subsilio, psilio, resilio,
abripio me. Lucianus de sponsa loquens
quæ sponsum uulnus ĩ cõuiuio accepisse ui
debat, κ, ἡ νύμφη δὲ ἀνεπήδησε πρὸς
αὐτοῦ. Aristoph. in Ranis. κἀν δὲ δείσασα γέ-
τεω ὦ πάλαι κεφάλῳ ἐυθὺς ἀνεπηδήσαμεν. neutrũ.

ἀναπεπνίζω. μ. ίσω. certus sum, exoluo, ἀνακυκλίω.

ἀναπηρία. ἀναπηρίας. ἡ, mutilatio alicuius mẽbri.

ἀνάπηρος. ου. ὁ. ἡ. cæcus, mutilatus, mancus, de-
fectuosus.

ἀναπίμπλαμαι. impleor.

* ἀναπίπτω. decido, ἀδυνατῶ, ἀναπαλίνομαι, supinus
sum, resupinor, plùs est quàm ἀνακαύπτω, dis
cumbo, accumbo, humi consido. Matth.
xi. κ, ἐκέλευε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν.
pœnitteo, pigresco, despero: nã ad animũ
transfertur, quẽadmodũ & apud Demosthe-
nem, δεδοικα μὴ νῦν ἀναπεπτωκότες ἦτε, id est,
ὕπτιοι, κ, νυστάζοντες (inquit interpres) ὀνυ ὀρ-
θοὶ κ, νήφοντες, hoc est animo nec strennuo
nec uigilanti arrectoq;, sed supini & desi
des & malis uestris indormiẽtes. Hoc Ci-
cero cõcidere appellat. Sic etiam Liuius.
Victi autem ceciderũt animis. Dicitur &
iacere latinè. Ponitur & p. frigeo, remis-
sus sum apud Demosthenem.

ἀναπλεκάνομαι, fallor. deponens.

ἀνάπλασμα. ατος. τὸ. mendacium.

* ἀναπλάττω, fingo, id est, comminiscor & ἀνα-
πλάττομαι uoce passiua. Et fingo id est, for
mo, imaginor quæ nunquam uidi, ἀντὶ τοῦ
ἀνατυποῦμαι, refingo, id est, istauro, ἀνοικοδομῶ,
ἀναπλάσσω, efformo, effingo, effigio, con-
ficio.

* ἀναπλέκω. redimio, cæsariem colligo, hoc est,
ἀναλαμβάνω.

* ἀναπλέω. renauigo, amne aduerso nauigo, redeo.
ἀνάπλεως. ω. ὁ. ἡ. plenus, oppletus.
ἀναπλήθω. μ, σω κοῦ.
ἀναπληρόω. μ. ώσω impleo. actiuum.
ἀνάπλοθ. ου. ὁ. recessus.
ἀναπλόω. explico.
ἀναπνέω. εύσω. ἀόρ. ἀνέπνευσα, ἀπὸ τ ἀναπνεύω παλαιοῦ. respiro, neutrum.
ἄναπνευσις. εως. ἡ. κ,
ἀναπνοή. ῆς. ἡ. respiratio.
ἀναπνεύω. εύσω. respiro. neutrum.
ἀναπορίζω μι. μ. ώσω. reddo, rependo. actiuum.
* ἀναπορίζω μ. σω. impedio, diligenter inquiro. Herodot. καὶ ὀνόματι ἄλλῳ ἀνεπόθησε ἑωῦτον atq; nusq; alibi seipsum reuocauit, id est nusq; id iterũ dixit. Est eñ ἀναπορίζειν τὸ ταὐτὸ πολλάκις λέγειν καὶ τὸ ἀκριβῶς ἐξετάζειν, eadem frequenter dicere, ac diligẽter inquirere, id quod faciunt, qui diligẽter rem quærũt: fæpius enim sciscitantur & reuocant eum quem interrogarũt. Et Plinius secũdus reuocare lectorẽ dixit ĩ epistolis. Significat etiã retro ago, retrocedere. quasi dicas repedare. Herodi. in v. δὲ Ἀνοῖνος ἔθεε πρὸ ἅρματος, ἀναπορίζων εἰς τοὐπίσω. Lucianus πρᾶγμα εἰς τοὐπίσω ἀναπορίζον dixit, rem malè cedentem, quotidie minus ac minus progredientẽ, quasi retroageretur.
ἀναπορίζος. pro scriba siuè notario.
ἀναποριζόμενα. quæ iterum expenduntur.
ἀναποδισμός. οῦ. ὁ. diligens inquisitio, resolutio.
ἀναπόδοτος. ὁ. ἡ. non redditus.
ἀναπόδρατος. ον. ὁ. ἡ. ineuitabilis.
ἀναπρθίω. recordor.
ἀνάποινος. ον. ὁ. ἡ. præmio carens.
ἀναποκρίνομαι. contrà respondeo.
ἀναπόλαυστος. ὁ. ἄγευστος. ieiunus.
* ἀναπολέω. μ. ήσω. uerso in animo, reputo, expendo, ἀναλογίζομαι, ἀναλέγομαι, ἀναπεμπάζομαι, ἀνακινεῦμαι, aperio. actiuum.
ἀναπολόγητος. ον. ὁ. ἡ. inexcusabilis.
ἀναπόνιπτος. ον. ὁ. illotus, inabstersus.
ἀναπρόσθορος. ον. ὁ. ἡ. ad exitum uersus.
ἀναπτερόω. do spem, attollo spe bona, attollo, eleuo.
ἀναπτύσσω. μ. ξω. aperio. explico. actiuum.
ἀνάπτυξις. εως. ἡ. explicatio, declaratio.
* ἀνάπτω. μ. ψω. incẽdo, suspendo, resuscito, exuscito, id est, ἀναζωπυρῶ, ἀναβιβάζω. Chrysost. ἀλλὰ τὸ κοιμηθὲν ἤδη καίνυσθαι ἀνάψαι πάλιν luctũ iam sopitum ne rursum exuscites. Itẽ tribuo, acceptum refero. Plutarch. ἀντῷ πλὴν χάριν ἀνάπτων. actiuum.
* ἀνάπωσις, ὄκνησις. animus iacens & remissus. Ab ἀναπίπτω.
ἀνάπυστος. ον. ὁ. ἡ. auditus, uulgatus.
ἀνάρακος. publicus.
ἄναρθρος. ον. ὁ. ἡ. male articulatus, ĩfirmus, ĩcõstãs
ἀναρρήγνυμι. μ. ξω. κ, ἀναῤῥήγνυμι. μ. ἀναῤῥήξω, ἀπὸ τ ἀναῤῥήγνυμι, frango, rescindo.
ἀνάῤῥησις. εως. ἡ. predicatio, preconium, propriè in athletico certamine.

ἀναριθμήτος. ον. ὁ. ἡ. innumerabilis, ἄπειρος, immensus. utilis, in nullo numero habitus.
* ἀναῤῥιπίζω. μ. σω. refoueo sinè igne, turbo, excutio, uibro, iacto.
ἀναῤῥιπτέω. μ. ήσω. reijcio unum super aliud. actiuum.
* ἀναῤῥίπτω. eijcio, emitto. Herodia. li. i. de Commodo loquens. λεόντων δὲ πρὸς ἐξ ὑπογαίων ἑκάστου ἀναῤῥιφθέντων ἰσαρίθμοις ἀκοντίοις ἀπέκτεινεν.
ἀναρίπτω. iacto, in sublime iaculor.
* ἀναρίψαι κίνδυνον. iacere periculũ super periculum, periculũ periculo addere, suscipere, subire periculũ. Herodia. in. v. εἰλομένη πάντα κίνδυνον ἀναῤῥίψαι μᾶλλον, ἢ ἰδιωτεύειν κ, δουλεύειν ἀπεῤῥίφθαι.
ἀναρυχάομαι, κοῦ
ἀναρύχομαι. prenso manibus, ut fit murũ scandẽdo, scãdo. Gaza ex Cicerone. ἐπιδὰν τοῖς μὴν ἄλλων. δίμηνον τοὺς ἑτοῦς ἀναῤῥυχῶνται cum alij malos scandant.
ἀναρμοστεῖν. non quadrare, non congruere.
ἀνάρμοστος. ον. ὁ. ἡ. discors, incongruus.
ἀναρμόστως. incongruè, ineptè, inconcinne.
ἀναρμοσία. ας. ἡ. incõcinnitas, incõgruitas, discrepantia.
ἀναῤῥέζω. ἀναῤῥυζέω. occido.
* ἀναῤῥοφῶν. exugere a bsorbereq; flumina.
ἀναρπάζω. μ. σω. ξω. discerpo, abripio. actiuum.
* ἀναρπάζω. è medio subito tolli, ad pœnã rapi. Significat itẽ sedibus euelli, hoc est ἀνάστατος, sedibus pelli, atq; alio habitatũ mitti.
* ἀναρπασθεὶς. abrepti, discerpti, qui de medio tolluntur, quibus successores mittũtur, atq; à prouincia reuocãtur, ἀνάστατοι. Herodia. in tertio. ἐν μικρᾶς κ, ἐντελοῦς δικαιοῦς ἀναρπάσουσ ἐτρέπετο. ex parua leuiq; delatione rapi ad se iubebat abrogato imperio.
* ἀναῤῥήγνυμαι. erumpo. Plutarch. εἰς ἄπαν ἀναῤῥαγήσεσθαι τολμῶν. in omnem erupturos audaciã. De coniuratis.
* ἀναρρήγνυμι. effundo, uiolenter edo, emitto, enitor. Inde
* ἀναῤῥωγὼς, apertus, hians, patens.
* ἀνάῤῥοπος. sursum uergens.
ἀνάρσιος. ον. ὁ. ἡ. iniustus, inimicus, ἀκαταφρόνητος.
* ἀναρτάω. μ. σω. applico mihi aliquid, differo, suspendo. Plutarch. in Otho. πάντων πρὸς αὐτὸν ἀπηρτημένων ταῖς ὄψεσι, cum omneis eũ oculis designarent ex eo suspensi. cũ omneis in eum uersi essent, nutum eius expectantes. & ex uultu eius pendẽtes. Ἀναρτᾶν ἑαυτὸν est spem suam & præsidium in aliquo locare, & cũ eo uitæ subsidia sociare. Εἰς τὸν δῆμον ἀναρτᾶν ἑαυτὸν apud Demosth. id est, populo se adiũgere & popularẽ esse uelle dirimo, distraho, dissocio, χωρίζω. actiuum
* ἀναρτᾶσθαι uoce passiua tantum, cõcilio mihi, & ascisco, amicitiaq; deuicio. Zenoph. ταχὺ δὲ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἀνήρτητο. id est, amicos & benè cupiẽtes reddidit suo congressu, ita ut diuelli ab eius amicitia nõ possent.
ἀνάῤῥυσις. εως. ἡ. redemptio.
ἀναῤῥύπτω. doceo, iterum instruo.

* ἀναρχία. ἡ. rebellio, contumacia, carentia principatus, quum nullo principe tumultuatur populus. Significat huiusmodi multitudinis licẽtiam: quãdo nulli paretur: sed pro sua quisq; libidine rem gerit, malum penè tyrannide peius Erasmus.
ἄναρχος. ον. ὁ. ἡ. principe uel principio carens.
ἀνασκευία. ας. ἡ. inertia.
ἀνασειράζω facio collidere.
ἄνασσα. ἡ. regina, hera.
ἀνασκευῶν, supplere & addere quod deerat.
ἀνασείω. σω. concutio, commoueo. acti.
ἀνάσιμος. ον. ὁ. resimus siue fimus, deformis Aristop. eccles. κ, μισεῖν δὲ ἰσασθαῖσαι ἀνάσιμον ἢ πρεσβύτερον.
ἀνάσιμοῦν. nares ad olfactum contrahere, subolfacere.
ἀνασκευάζω. μ. σω. destruo, ædifico, instauro, ab integro restituo, moueo castra, refello. actiuum.
* ἀνασκευάζω collectis uasis migrare, uel patria facessere, hoc est, μεταοικίζομενον σκευασωγῶν, ut de coctores & patria extórres & qui solum uertunt. Budæ.
* ἀνασκευή. ῆς. ἡ. refutatio, opus construendi uertitur Fabio: cui opponitur κατασκευή.
* ἀνάσκητος, ον, ὁ. ἡ. inexercitatus.
ἀνασκήπτως. sine exercitio.
ἀνασκολοπίζω. μ. ήσω. suspendo, crucio. actiuum.
ἀνασκιρτάω. exilio.
ἀνασκολοπίζω. μ. σω. in cruce suspendo. actiuum.
ἀνασοβέω. eijcio, sursum reijcio, & excutio retrorsum. Lucia. ἀνασεισοβιμένος πλὴν ἐπὶ μεσόπωμον. euello, cõturbo.
ἀνασσάω. άσω. euello, extraho. actiuum.
ἀνάσσαστος sedibus pulsus dicitur & qui alio habitatum mittitur. Dicitur item cui successor mittitur, qui reuocatur è prouincia. Vide Comment. Budæ.
ἀνασταθὸν. stando desuper.
* ἀνασταλτικὰ φάρμακα dicuntur remedia quæ cohibent & supprimunt, quæ etiã κατασταλτικὰ appellantur.
* ἀνάστασις. εως. ἡ. resurrectio, interdũ euersio, è sedibus expulsio, uel euocatio.
* ἀνάστασις. εως. ἡ. idem.
ἀνάστατοι. placentarum genus.
ἀνάστατος. ον. ὁ. ἡ. uastatus, uacuatus, sedibus expulsus. ponitur etiam pro euerso κ, ἀντὶ τοῦ ἀνατεταραγμένου.
* ἀνασείω. σω. concito, disturbo, καὶ ἀναστέω. ἀνάστατον τοιοῦδε acti.
ἀνάστατα τοιῶν. deuastare.
ἀνασταυρόω. μ. ώσω. crucifigo.
* ἀνασείλω. μ. λῶ. reprimo, propulso impetum irruentis, refreno, repello, remitto, attollo, eleuor. actiuum.
ἀνασείλωθ terga uertere.
ἀνασηλῶ. erigo ut cippum.
ἀνάσημα. ατος. exaltatio, altitudo.
ἀνασυχεύομαι. μ. ώσομαι. resoluor in elementa.
* ἀνασυχεύσις. εως. ἡ. formatio institutionum, Itẽ corporum resolutio in principia & elementa, reelementatio ad uerbum.
ἀνάσόμα ἔχειν. laudibus celebrare.
ἀνάσόμα. per os.
ἀνασομάω. uerba aliena interrumpo.
ἀνασομόω. aperio.
ἀνασόμωσις. εως. ἡ. apud medicos apertio uenarũ.
ἀνάστρατον. iuxta exercitum.
ἀνασταστοπεδεύω castra moueo.
ἀνάστροφοπεδεία. ἡ ἀνάλυσις τ παρεμβολῆς.
* ἀνασφίφω. μ. ψω reuertor, Zenoph. ἐπὶ ἐγγὺς τοῦ τεῖχος ἐγένοντο, ἀνεστρέφοντο. ubi ad mœnia accessissent retro reuersi sunt, ἀνεχώρησαν. dicũt etiã ἀνασφίφω & ἀνασφίφομαι pro eodem: quemadmodum apud Tullium reuerto & reuertor. commuto, nego. neutrum.
* ἄνασφος. ον. ὁ. ἡ. astris carens, obscurus.
ἀνασφοβόλων. conuersim.
ἀνασφοβή. ῆς. ἡ. reuersio.
ἀνασύψαι apud ueteres comicos, ἀναστῆσαι τὸ ἀιδοῖον.
ἀνασάωσις idem quod ἀνάσασις.
* ἀνασύρω reuelo, significat etiã detegere quod intus est, aut quod latere & tectum esse decet.
* ἀνασεισυρομένη dicitur mulier que pudenda & tegenda detegit ueste retracta & collecta apud Plutarch. Inde.
ἀνασεισυρομένος, pro impudenti obscœnoq; uide Comment. Budæ.
ἀναφαδάζω. exilio, recalcitro.
ἀναχαλεύω. suscito, uel scrutor.
ἄνα. ὁ. ἀλαβής, innocuus, incolumis.
ἀναχείω. μ. ήσω. tolero.
ἀνάχεος. ον. ὁ. tolerabilis.
ἀναχάων. ὄντος. ὁ. eleuans.
ἀνάσω. ξω. impero. neutrum.
* ἀνάτασις. εως. ἡ. comminatio ingens, minæ feroces & improbæ ἡ μὴ πικρίας κ, θρασύτητος ἀπειλή. Plutar. in Cat. ἀνάτασιν κ, ὄκνον τοῦ βασιλέως μὴ φοβηθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἐπαπείλησιν Budæ.
ἀνατατός. οῦ. ὁ. extensus.
* ἀνατείνω. μ. ενῶ. κ, ἀνατείνομαι extendo. Ἀνατείνειν πλὴν χέρα apud Zenophontem pro eo quod Cicero dicit digitum tollere: unde & χειροτονία. Significat etiam uoce passiua idẽ quod ἀπειλεῖν miari. Synes. νόμος ἀνατείνει πολλὰ κ, χαλεπὰ τοῖς μνησίκακοσι πλὴν τ ἐνεγκούσης ἀρχήν Lex minatur multa eaq; atrocia ijs qui ambiunt patriæ principatum.
ἀνατίλλω. orior, deponens.
ἀνατί. impune. Aristoph. eccles. εἰπεῖν ἀνατὶ λοιδορούμενος τ παπάλα.
* ἀνατιθέναι. acceptũ ferre, ἀναλίθεθ dicitẽ ὁ ἀναιρούμενος κ, ἀχθοφορῶν, qui in hũeros suos tollit, uel humeros submittit oneri admittendo. & onus gestat, ἀναβαστάζειν, Zenoph. pro onus suscipio & prouinciam, & suscipio aliqd præstãdũ atq; efficiendũ, usus est. Accipitur item ἀντὶ τ ἀναλίθεναι, id est, onus iniũgere. Est etiam ἀναλίθεθ familiariter arcanũ suum exponere, quasi in sinum amici deponere, D. Hierony. ait significare ea quę nouimus in sinum amici ponere & in medium

dium adferre: communi consilio uel probanda uel improbanda. πρὸς βουλὴν ἀναφέρειν. Plutarc. πρὸς πρᾶξιν ἀνέφερε τοῦ ἑταίρου τιμὴν. ponit etiam pro ostẽdere legendúq; porrigere.

* ἀναφέρειν dicitur qui onus tollit & in aliũ inclinat, onus iniungere. Item narrare, exponere permittere, cõmittere, mãdare, tribuere, attribuere, acceptum ferre προσλογίζεσθαι. dicitur & hoc προσφέρειν. Synes. Ἐγὼ δὲ ἀντιφέρειν εἰς ταῦτα τοῦ θεοῦ. Ego autem hæc deo semper acceptum referebam. Et tribuo, id est, propensus sum in aliquem & illi multum faueo apud Platonẽ. Soph. pro liberare & absoluere utitur: Vide Commenta. Budæ.

ἀναφέρομαι. execror, deponens.

ἀναφορά, μετάθεσις, μετακίνησις.

ἀναφέρω. μι. ῶσω. offero, dedico, impono, actiuum.

ἀναφεύγω. μαι. expello erodendo.

ἀναφλάω. μ. ήσω. χρ.

ἀνάφλυμι tolero.

ἀνατολή. ῆς. ἡ. oriens.

ἀνατολικός. οῦ. ὁ. orientalis.

ἀναφύρω. μ. ψω. subuerto, euerto.

* ἀναφύρσεως dicitur mare, cum id quod in imo est emergit & sursum fertur. Dicitur item pro ἀναχύσει.

ἀναχέω. recurro. neutrum.

ἀνάχυτος. detritus.

ἀναχωνή. ῆς. ἡ. euersio, subuersio.

ἀναχωνή. ῆς. ἡ. nutrimentum.

ἀνατυλίττω. repeto, reuoluo animo, refrico, inuoluo, uerso.

* ἀνατυποῦμαι. φαντάζομαι, ἀναπλάττω, imaginor, fingo.

ἀνατυχόντα. secundum quod euenerit.

ἀναύδητος. ὁ. ἡ. ineffabilis, ἀπόῤῥητος.

ἄναυδος. ὁ. ἡ. mutus, inauditus.

ἄναυλος. ὁ. ἡ. sine tibijs.

ἀναυλεί. immune, sine naulo.

ἀναυλα κὰ, κατακόυφα. scansim, & descensim.

* ἀναφαίνω. μ. ανῶ. demonstro, dico quod Cicero in Catone dixit alterum ille extitisse lumen ciuitatis: Gaza transtulit ἕτερον ἐν φέγγος ἑκάτερος τῆς πόλεως ἀνεφάνη. acti.

* ἀναφαίρετος. ὁ. ἡ. qui negt auferri, Ἀναφαίρετα κτήματα stabilia bona quęq; auferri nõ possũt.

ἀναφαλαντίας. ὁ. caluus, caluaster.

* ἀναφαλαντίασις. ος. ἡ. caluicium in supercilijs, quẽ admodum φαλακρότης in capite. Gaza salitiũ interpretatur, sed tantisper dum melius inuenerit.

ἀναφανίασις. ἡ. salitium Theod.

ἀναφαντάζομαι.

* ἀναφανδόν. palàm, clarè, apertè, Aduerbium declarandi.

* ἀναφέρω. refero, exhibeo, originẽ refero. Herodo. ἀνέφερε γοῦν ἐς Αἰνείαν τὸν Ἀφροδίτης τὸν τῆς γένους διαδοχὴν aiebat se oriundum ab Aenea. Ἀναφέρειν πρὸς τὸν σύγκλητον referre ad senatũ uel consilium. Est item ἀναφέρειν referre quęstionem Ἀναφέρειν τὸν αἰτίαν εἰς ἄλλον referre & reijcere crimen in alium, ut solent qui excusant, Demosth. πρὸς τὸν στεφάνου. διὰ τί; ὅτι τοῦ μὴ λέγειν ἀνενεγκεῖν ἐπ' ἐκείνου καὶ τὰς τῶν δικαστῶν γνώσεις. Quãobrẽ: nẽpe quod huic aduersus illos & aduersus iudicium cognitiões recusare criminationẽ multipli licet. Hic ἀναφέρειν pro recusare ponitur, hoc est exceptione crimen summouere & reijcere. Ἀναφέρειν est etiam referre & reducere: quod & ἀνάγειν dicitur. Item pro inferre & comportare, ut ἀναφέρειν τὴς τῶν ἀκροπόλιν. Item pro subuehere, sustollere, tollere, subuolare, in altũ tollere, Lucianus de deorum sacrificijs loquens ἀναφερομένην κνίσσαν uocat nidorem in aera surgentem ac subuolãtem. Item conferre in medium quasiq; in cumulum. Εἰς τὸν νοῦν ἀναφέρειν uino imputare. Resipiscere Lucia. in pseud. Ἐπεὶ δὲ ἤδη πολλοὶ τῶν νοῦν ἐχόντων, ὥσπερ κὰ, ἐκ μέθης βαθείας ἀναφέρουσι. actiuũ.

* ἀναφέρεσθαι sursum ferri, sursum attrahi, emergere, existere.

ἀναφής. inquietus.

ἀναφλασμός. οῦ. ὁ. res uenerea.

* ἀναφλᾶν impudicũ esse, turpiter lasciuire, manibus genitalia contrectare, καὶ μαλάσσειν τὰ αἰδοῖα; mollius gẽitalia tractare, masturbarẽ agere & ἀναφλασμὸν de uenereis apud Eupolum dicitur. Cœl.

ἀναφλύω. μ. ύσω. ebullio. neutrum.

ἀναφλύσιος. ὁ. masturbator.

ἀναφορεύς. έως. ὁ. uectis.

ἀναφλέγω. comburo.

* ἀναφορά. ᾶς. ἡ. relatio, Interdum idem quod ἀπόφορα autore Ammonio, a quo tamen mox distinguit. relatio criminis, emersio, sursum uersus latio, subuectio, Significatur itẽ hoc noĩe ius referendæ quæstionis in alium quẽpiam, quàm cum quo iudicium prius agitatum est. Recursus saluus aforẽsibus dicitur, hoc est, actio subsidiaria & reiecta in alium, ius referendi controuersiã, nõ uictori, sed alij. Vocatur itẽ ἀναφορὰ uel ἐπαναφορὰ ea pars cœli quę triginta partibus ab horoscopo distat, in secõdo signo existens ab eo, in quo horoscopus inchoatur, quasi pars iamiam emersura. Ex Comment. Budæ. & li. de Asse.

ἀναφορικός. οῦ. ὁ. relatiuus.

ἀναφορικοί, qui ægrè sordes è pectore extussiunt.

* ἀνάφορον. ὁ. lignũ utrinq; cauum, quo onera gestantur, instrumentum quo aliquid portatur ac sursum a terra tenetur, cuiusmodi est, quo mulieres in quibusdam locis aquã a flumine gestitãt, utitur Aristoph. in principio Comœdiæ cui titulum fecit βάτραχοι. Vocant item ἀλλαντῶν & ἀμφίκυρτον.

ἀναφροδισία. inuenustas.

ἀναφρονέω. μ. ήσω. resipisco. neutrum.

ἀναφύρω. misceo, subigo. actiuum

ἀναφρόδιτος. ὁ. ἡ. Veneris expers, aduersa Venere natus.

ἀναφυσάω. μ. ήσω. inflo. actiuum.

ἀναφυσιάω. morior.

ἀναφύω. μ. ύσω. exurgo, renascor.

ἀναφωνέω. μ. ήσω. exclamo, neutrum

ἀναχάζομαι. μ. σομαι. ὁ,

* ἀναχάζω. μ. σω. cedo, retrocedo, cessum eo, iter inhibeo uel gressum. neutrum.

ἀναχαιτίζω. μ. σω. cohibeo, refreno, impedio, detineo, coërceo, dissuadeo.

ἀναχάνειν. χρ.

ἀναχάσκειν hiare.

ἀνάχαυνω. resoluo.

ἀνὰ χθόνα. super terram

ἀναχρέμπτω. ἀναλαμβάνω.. screo.

ἀνὰ χρόνον. temporis processu, id est, non ab initio.

ἀνάχρωννυμι. μ. σω. χρ.

ἀνάχρωννύω. unguo. actiuum.

ἀνάχωρέω. μ. ήσω. reuertor, secedo.

ἀναχώρησις. ἡ. secessus.

ἀναχωρίζω. facio reuerti, aut secedere.

ἀναχωρίτης. ὁ. ὁ. anachorita, qui in solitudinem aut alio quopiam secedit.

ἀνάχυσις. ἡ. mollities, lasciuia.

ἀναψάω. μ. ήσω. frico.

ἀνάψυξις. ιος. χρ.

ἀναψυκή. ῆς. ἡ. refrigerium.

ἀναψύχω. μ. ξω. respiro, refrigero. acti.

ἀνδάνω. placeo. neutrum.

ἀνδάνον. ὁ. ὁ. placitum.

ἀνδήρον. ὁ. ὁ. pectusculum manus.

ἄνδηρα. flores & litora amnium.

ἀνδίκτις. ὁ. ὁ. genus laquei.

ἄνδιχα. bifariam, dupliciter.

* ἄνδρα γεγονέναι maiorem annis fieri. quo tempore rationem reposcebant, & reliqua tutelæ administratæ.

ἀνδραγαθέω. uiriliter ago, fortem & bonum uirum præsto.

ἀνδραγαθία. ας. ἡ. χρ.

ἀνδραγάθημα. ος. τὸ. strenuitas, uirilitas.

ἀνδραγχός. ὁ. ὁ. δήμιος. carnifex, lictor.

ἀνδραιμονίδης. Andræmonis filius.

ἀνδράγρια. τὰ. spolia mortuorum.

ἀνδραδόν. uiritim.

* ἀνδραποδίζομαι. mancipo, capio, Plutarch. in Ant. metaphoricè dixit Gabiniũ ἐξανδραποδισμένον κομιδῇ τοῖς μυρίοις ταλάντοις. id est, magnopere captum ingenti pollicitatione Ptolomęi regis, & ueluti Ptolomęo mancipatum.

ἀνδραποδιστικός. ὁ. ὁ. plagiarius.

ἀνδραποδιστής. οῦ. ὁ. plagiarius, mango.

ἀνδράποδον. ὁ. ὁ. mancipium, &

ἀνδραποδοπώλης. uenditor seruorum.

ἀνδραποδώδης. seruilis.

ἀνδρεῖον. ὁ. ὁ. uirunculus.

ἀνδρεάχθης. ὁ. ὁ. grauis potentibus:

ἀνδρεάχνη. ης. ἡ. portulaca.

ἀνδρεία. ας. ἡ. uirilitas, uirilis ætas, fortitudo.

ἀνδρειαστής. cædis accusatores.

ἀνδρείκελος. ὁ. ὁ. ὁ. ἡ. uiro similis.

ἀνδρείκελον. ὁ. purpurissum Theod.

ἀνδρεῖος. ὁ. ὁ. uirilis, magnanimus.

ἀνδρεράστρια. ας. ἡ. uirorum amans.

ἀνδροφόντης. ὁ. ὁ. homicida.

ἀνδρία. ας. ἡ. ætas uirilis.

ἀνδριλαξέω. μ. ήσω. uirum expello. neut.

ἀνδριαντοποιός. οῦ. ὁ. statuarius.

ἀνδριαντοποιία. ἡ. statuarum artificium.

ἀνδριάς. άντος. ὁ. statua, maxime uiri.

ἀνδρίζομαι. μ. σομαι. uiriliter ago, nauo. deponens.

ἀνδρίκελος. purpurissum.

ἀνδρισί. uiriliter.

ἀνδρίζομαι. accedo ad statum & robur uirile.

ἀνδρόβασμος. ὁ. ὁ. ὁ. ἡ. ὁδός.

ἀνδροὰ οὐδ' ἀκαρῆ τοσαρόντος. ne momento quidẽ.

* ἀνδρόγυνος, qui utrũq; habet sexum, fœminæ ni mirum & masculi, Huiusmodi prolem genuit Venus compressa a Mercurio. qui ἑρμοφρόδιτος appellatur. In his (inquit Augustinus) sic uterq; sexus apparet, ut ex quo potius debeant accipere nomẽ, incertum fit. Ἀνδρογύναι appellabantur populi quidã in Aphrica, utriusq; naturæ, inter se uicibus coeuntes, quibus dextra mamma uirilis erat, sinistra uero muliebris. Plini. lib. viij.

ἀνδρικός. ὁ. uirilis

ἀνδρόκμητος. ὁ. ὁ. à uiro factus, uel in quo uir iacet, sepulchrum.

ἀνδροκόδαλος. peruersus, uersipellis.

ἀνδροκτασία. ας. ἡ. cædes.

ἀνδρόκτονοι. αἱ. mariticidæ.

* ἀνδρολυψία genere fœmininо, aut ἀνδρολύψιον explicat Budæ. in postremis annotatio. in pandect.

* ἀνδρολογία uirorum delectus.

ἀνδρολογίω. uiritim deligo.

* Ἀνδρολογῶ, milites cõquiro, delectum habeo.

ἀνδρομανής. ὁ. ἡ. insaniens.

ἀνδρομέης. ὁ,

ἀνδρομαῖος. ὁ. ὁ. humanus, uiros occidens.

ἀνδρομόμος. ὁ. ὁ. uirilis.

ἀνδρομήκης. εος. ὁ. ἡ. ad staturam uiri factus.

* ἀνδρωνῖτις. ίτιδος. ἡ. locus ubi uiri uersant, domicilium uirorũ, locus in domo, ubi soli uiri habitant, sicut γυναικωνῖτις, ubi solæ mulieres. Victru. dictas ait ἀνδρωνῖτας quod ĩ eis uiri sinè interpellatiõibus mulierũ uersentur. Inuenio & ἀνδρωνῖτις ĩ ea significatiõe.

ἀνδροπόδυς. υος. ὁ. ὁ. seruilis, mancipium uile,

ἀνδροφόνος. ὁ. ὁ. homicida,

ἀνδρὸς δύναμις. uiripotens.

ἀνδροφονία. ας. ἡ. homicidium.

* ἀνδρόπαις. puer uirilitatem præ se ferens, puer qui iam ad uirilem ætatem tendit.

ἀνδροπλήθεια. hominum conuentus.

ἀνδρός. ιος. ἡ. ἀνδρία uirilitas, fortitudo.

ἀνδροῦμαι uir sum, & nihil puerile præ me fero, uirilem togam sumo.

ἀνδρυάλα. ἡ. andryala ex holerũ genere Theodoro interprete.

* ἀνδρώδης uirilis.

ἀνδρωδῶς.uiriliter.
ἀνδρωθεὶς,ν̓, εἰς ἀνδρας ἐγγραφεὶς,maior factus.
* ἀνδρών ῶνος.ὁ. Locus ubi uiri uersant, ανδρωνας ὄικους uocabant ubi conuiuia uirilia solent esse, quod eo mulieres non accederent.
ἀνδρώσασθαι.coire.
ἀνδρωτής.uirtus,robur.
ἀνδρῶος.ᾱ.ὁ.uirilis.
ἀνεγγυάω.μ.fideiubeo.neutrum.
ἀνέγγυος.illegittimus.
* ἀνέγκλητος.ὁ.ἡ. culpa carẽs, crimine uacans,in quem nullum crimen iure possis impingere,qui nihil admisit ob quod in ius uocari debeat,innocẽs, quasi dicas incriminabilis,cuiusmodi Cato fuit, qui toties accusatus, semp absolutus est. ανεγκλήτως ἔχων idẽ A uerbo ἐγκαλῶν quod in ius uocare significat & dicam impingere.
* ἀνεγκλήτως.inculpatè.
ἀνέγκυος. ᾱ.inepta partui.
* ἀνέγρομαι.exurgo,excitor,expergiscor,prò ἀνεγίρομαι,Lucianus.ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων βαδιοῦνται,ὡς ἂν μὴ ἀνεγρόμενον ἐκταράχθειν.
ἀνείκητον.impossibile,ἀδύνατον.
* ἀνείδην.fluxe, passim, large, abunde, improhibite.
ἀνείργω.cohibeo,os operio,reprimo.
ἀνείδω.μ.σω.facio sedere.neutrum.
ἀνεῖκα.emisi,genui,persuasi.
ἀνεθεῖς.ἐντος.absolutus,uenia donatus.
ἄνει.tanquam.
ἀνείδεος.ᾱ.ὁ.forma carens.
ἀνείκαστος.ᾱ.ὁ.ἡ.incorporabilis.
ἀνῄλεν. usus est, inimice occidit, uaticinatus est,apud Herodotum.
ἀνειλείθυια.ας.ἡ.Lucinæ expers,quæ nondũ peperit apud Euripidem.
* ἀνεμένος.ᾱ.ὁ,dissolutus,laxatus,remissus,tam in bonam quàm in malam partem. Gaza ex Cicerone:ἀλλὰ μὴν εὐπρεπὴς ἐστὶν ὁ τοῦ γέροντος λόγος, ἢ δυσχερὴς, ἀνεμένος. Venereus. Est participium ab ἀνίημι.
ἄνεμι.redeo,ascendo,retrocedo.
ἀνεύμων.ονος.ὁ.nudus,sine ueste.
ἀνῄκω.omittere,transire.
* ἀνῄπον.de alto dixi:proprie per præconẽ declaraui,Accipituretiam ἀνῄπτοῦ ἀποκρίνεσθ.
* ἀνειπῄν.declarare,pronunciare,respõdere:Lucia.in pseud.καὶ ἐρομένου τοῦ κήρυκος εἰθεστίζει, ἀνῄπεν ἐνδοθεν ἐκκόρακας.
* ἀνείργω.μ.ξω.π.χα. phibeo,religo,arceo,ppello,& eũ q cœpitaliqd agere inhibeo.acti.
ἀνεὶς qui amisit, & apud Euripidẽ aperuisti.
* ἀνῄκται dissolutus est, id est,mortuus est.
ἄνεισι τὸ φυτὸν ὑπὸ γῆς.succrescit,excrescit.
ἀνεισφόρος.ᾱ.ὁ.ἡ.immunis.
ἀνέκαθεν.ab origine, iuxta superiorem consequentiam,à longe.
ἀνεκάς.desuper.
ἀνεκβίαστος.ὁ.ἡ.inuiolatus.
ἀνεκβιάστως.inuiolate.
ἀνεκδιήγητος.ᾱ.ὁ.ἡ.inenarrabilis.
ἀνεκδύνητος.ᾱ.ὁ.ἡ.inultus.

ἀνέκδοτος.ᾱ.innupta,nondum elocata.
ἀνέκδοτον.non æditum.
ἀνεκλάλητος.ᾱ.ὁ.ἡ.ineffabilis.
ἀνεκφήνεν. exibat, prosiliebat,formatum à κύων, quod eo significat.
ἀνεκφαγεν,uociferatus est.
ἀνεκλεήπτος.ᾱ.ὁ.ἡ.indeficiens.
ἀνεκπλήκτος.ᾱ.ὁ.imperterritus.
ἀνέκπλυτος.ᾱ.ὁ.ἡ.illauabilis.
ἀνέκφρασον.τὸ.non interpretabile.
ἀνεκτός.οῦ.ὁ.tolerabilis,ab ἀνέχω.expectabilis.
* ἀνεκτότερον.remissius.Matth.xi.τύρῳ τῷ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἢ ὑμῖν. tolerabilius.
ἀνεκφώνητος.ᾱ.ὁ.ἡ.ineffabilis.
ἀνέλεγκτος.ᾱ.ὁ.ἡ.irredargutus.
ἀνελεήμων.ονος.ὁ.ἡ.immitis.
ἀνελῶν.occidisse.Vide ἀναιρέω.destruere,eruere.
ἀνελεισόμενος,ascensurus.
ἀνέλη.ας.ἡ.usus.
ἀνελευθερία.ας.ἡ.illiberalitas.
ἀνελεύθερος.ᾱ.ὁ.ἡ. illiberalis.ficte agẽs,sordidus.
ἀνέλπιστον.τὸ.recte habens.
ἀνελλιπής.ἐς.ὁ.ἡ.cui nihil detrahi potest,ἀνενδεής.
ἀνελίττω.uoluo,reuoluo.
ἀνελίκομαι.μ.ξομαι.sursum feror.
ἀνελκύω,sursum traho,attollo.
ἀνελπίστως.præter spem.
ἀνέλπιστος.ᾱ.ὁ.desperatus,insperatus,de spe deiectus,& Attice qui non torquetur spe futurorum,sed quietè fruitur præsentibus.
ἀνεμέσητος.ᾱ.ὁ.ἡ.carens inuidia,ἀπὸ τοῦ νεμεσᾶν.
* ἀνεμέσητον.τὸ non dignum ob quod quis succenseat, uitio non uertendum:Lucianus, φησὶ γὰρ ἂν καὶ σὺ,ἀνεμέσητον εἶναι. forsitan diceres & tu quoq;uitio dandum non esse.
ἀνέμενος.imperitus.
ἀνεμώδης.ος.ὁ.uanus,friuolus,euanescens.
ἀνεμόεις.ὁεν.ὁ.uentosus.
ἀνεμοκοῖτα.qui uentos sopiunt,cuiusmodi fuisse Corinthi quidam commemorantur.
ἄνεμος.ᾱ.ὁ.uentus,leuis, inconstans ut uẽtus.
ἀνεμοσκέπτης.à uento tegens.
ἀνεμοτρεφής.ἐος.ὁ.ἡ. nutritus ad uentum, solidus, fortis.
ἀνεμοφόρητον.ον.τὸ.uentis disiectum.
ἀνεμόω.agito uentis,commoueo.
ἀνεμώδης.ος.ὁ.ἡ.uentosus.
ἀνεμώκεος.ὁ.uelox.
* ἀνεμώλιος.ον.ὁ.uentosus,uanus. Ab ἄνεμος & ὄλλω,quasi quod cum uento interit.
ἀνεμώρεια.oppidum Phocidi conterminũ ,inde ἀνεμωρεία dicitur.
ἀνεμωρεύς.nomen gentile.
ἀνεμώνη.ης.anemone,species papaueris.
ἀνεμωλία.idem,frenum.
ἀνεμῶτις.ιδος.ἡ.cognomentum Mineruæ in Peloponnesi loco quodam, quod molestum uentum sedaret.
ἀνενδεής.ἐος.ὁ.ἡ.non indigens.
ἀνένδεκτος.ον.ὁ.ἡ.impossibilis.
ἀνενδοίαστος.ον.ὁ.ἡ.non dubius.
ἀνένδοτος.ον.ὁ.ἡ.seuerus.

* ἀνενδόλως.bona fide ac citra ullum figmentum quod etiam dicitur.ἀπικριβούμενος, καθεστῶτα μένως,ἀπεστῶτως,ἐπιμελῶς.quando fit aliquid nõ perfunctoriè nec translatiuè,sed accuratè & enixè & toto opere,Budæ.
* ἀνενόχλητον uacuitas molestiarum ab ἐνοχλέω.
ἀνενέργητος.ᾱ.illaboratus,inutilis.
ἀνεύντευκτος.ᾱ.ὁ.ἡ.inaffabilis.
ἀνεξάλειπτος.ᾱ.ὁ.ἡ.indelebilis.
* ἀνεξέλεγκτος. qui crimine uacat cuiq; nihil iure objici potest.
ἀνεξερεύνητος.ᾱ.ὁ.ἡ.inscrutabilis.
* ἀνεξέλαστος.inexpensus,intentatus.
* ἀνεξικακία.ας.clementia,patientia,patientiã malorum siue tolerantiam significat, sed accipitur simpliciter.
ἀνεξίκακος.ᾱ.ὁ.ἡ.clemens,patiens,tolerans malorum.
* ἀνεξιχνίαστος.ᾱ. non significat inuestigabilis ut in alijs Lexicis erat impressum,sed cũ negatiõe ininuestigabilis,teste Laurẽt, Valla,in episto.Paul.ad Roma.cap.xi.
ἄνεος.tacitus, sine uoce.
ἀνεπανόρθωτος.inemendabilis.
ἀνεπαισθήτως.sine sensu.
* ἀνεπαίσχυντος.ᾱ.ὁ.inuerecundus, qui erubescere nescit.
ἀνεπάγγελτος.non uocatus ad cœnam.
ἀνεπαφρόδιτος.sine uenere, & gratia,iniucũdus. inelegans.
ἀνέπαφος.ον.ὁ. impalpabilis, irreprehensibilis,
* quem attingere nequeas,ἀνέπαφος ὑποθήκη dicitur pignus omni nexu solutum.
ἀνεπαχθής.ἐος.ὁ.ἡ.odio & inuidia carens.
ἀνεπηρέαστος.ον.ὁ.ἡ.inoffensus.
ἀνεπής.taciturnus,
ἀνεπιβούλευτος ον.ὁ.ἡ.insidiabilis.
* ἀνεπίδικος.ον.ὁ.ἡ. de cuius hæreditate nulla est inter cognatos controuersia.
ἀνεπιεικής.ἐος.ὁ.ἡ.durus,im mitis,iniquus.
ἀνεπιείκεια.ας.ἡ. duities,immanitas.
ἀνεπιδεής.minime indigentes.
ἀνεπίγραφος.ον.ὁ.ἡ.titulo carens.
* ἀνεπίδικος,purus,& controuersia uacuus ut κλῆρος ἀνεπίδικος hęreditas pura & controuersia uacua.
ἀνεπιδείως.intrepidè.
ἀνεπίληπτος.ον.ὁ.ἡ.Incomprehensibilis, irreprehensibilis,inculpatus, qui reprehendi iure nõ poteſt,irreprehẽsus.Lucia.in pseud.
* ἀνεπίληπτον βίον καὶ ὅσιον προβεβιωκώς quum antehac irreprehẽsam ac piam uixerim uitã.
ἀνεπίλυστος.ον.ὁ.ἡ.memorabilis, sine obliuione, non absconditus.
ἀνεπίξυστος.ον.ὁ.ἡ.imperfectus.
* ἀνεπισάθμευτος.immunis ab hospitijs prębendis exercitui,uel principis commeatui.
ἀνεπιστημοσύνη.ης.ἡ.inscitia.
ἀνεπιτίμητος.irreprehensibilis.
ἀνεπίπληκτος.ᾱ.ὁ.ἡ.καὶ
ἀνεπίτακτος.nemine iubente aliquid agens.
ἀνεπιστήμονος.ὁ.inglorius.
ἀνεπίφαστος.ὁ.ἡ.dissimulatus Quintiliano, oratio remissa ac sine ostentatione, modesta sine ullo timore.

* ἀνεπίψιν.ἀόρ.deuolaui.
ἀνεπίφθονος.ᾱ.ὁ.ἡ.non inuidens, ab inuidia alienus,aut cui non inuidetur,passiuè.
ἀνέρασος.ᾱ.ὁ.ἡ.inamabilis.
* ἀνερείπω.μ.ψω.π.φα.dilanio.actiuum.
ἀνέργαστον.non factum.
ἀνερίνασος.ᾱ.ὁ.incaprificatus,proprie de ficu cui nõ adhibiti sunt ἐρινεοί,hoc est caprifici fructus.ut ad maturitatem peruenìat, dicitur de inutili, & a quo nihil frugis expectandum sit,Rationem uide in Chiliadibus Eras.
* ἀνερμάτιστος.ᾱ.ὁ.ἡ.fundo carens.
ἀνερμάτιστος γλῶττα.incessabilis,nunquam finem faciens.
ἀνέρομαι.interrogo,deponens.
ἀνέρχομαι.superuenio,ascendo.
ἄνες.omitte,quiesce.
ἄνεσθαι.auxisse,aut ut alij,destruxisse.
* ἄνεσις.ιος.interdum accipitur in bonam partẽ pro requie,& etiam pro libertate loquendi,cum nullius habita ratione, rem ipsam dicimus. Interdum in malam partem pro licentia & immodica libertate.remissio, dissolutio.Item spacium,dilatio.
* ἄνεσιος expers penatum, pauper,cui nihil quicquàm est.
ἀνέσφιλε.reuixit,reualuit.
ἀνετάζομαι.μ.σομαι torqueor.
ἀνέτεος.ον.ὁ.remissus.
* ἄνεθος,deo cui piam dicatus, remissus, indulgens,quietus.
* ἄνευ.fine.genitiuo iungitur ,postponitur aliquando casibus:etiam oratoribus ὧν ἄνευ finè quibus.
ἄνευ τῶν πραχθέντων.factis procul,ut uertit Gellius.
* ἄνευ τῶν μέτρων.prosaica oratione.
ἄνευθε.seorsum,separatim.
ἀνευθυνία.ίας.ἡ.innocentia.
* ἀνεύθυνος.ον.ὁ.ἡ.sine pœna,crimine carens,innocens,cui iure nihil objici potest, ἀνέγκλητος non obnoxius,noxa solutus ανεύθυνος & ἀνυπεύθυνος magistratus dicitur qui causę dicẽdę aut immunis est,aut quouis modo eximitur:ut qui abolitionem apud Gallos à principe impetrauerunt.Vide ἐνεύθυνος.
ἀνεύρετος.ον.non inuentus.
ἄνευρος.ον.ὁ.ἡ.enerúis,imbecillis.
ἀνευρύνω.μ.ωῶ.dilato.actiuum.
* ἀνεύρυσμα tumor arteriæ præclusæ ex sanguine & spiritu causam trahens. Fit autẽ cũ uulnerata arteria pellis non superinducitur,sed serpit iterũ materia ac redit eodẽ.
ἀνέφελος.ον.ὁ.ἡ.nubibus carens.
ἀνέφικτον. incomprehensibile, impossibile,inaccessum.
ἀνεφύη.enatus est.
ἀνέχομαι.tolero,fero,obedio,sustineo,pro πολεμῶ ponitur cum genitiuo & etiam cum accusatiuo.
* ἀνέχω. consurgo, tueor, sustineo,supporto, extendo

extẽdo,eleuo,emineo,quietẽ habeo,prohibeo,τιμῶ,honoro,colo. Eurip.in Hecuba ἢ μαντιπόλου βάκχης ἀνέχων λέκτρ᾽ Ἀσαμέμνων. uatis thalamos uenerans.

ἀνε-ψιά.ᾶς.consobrina,patruelis.

ἀνε-ψιαδῆ.filia consobrini.

ἀνε-ψιαδοῦς.filius consobrini uel amitimi.

ἀνε-ψιός.οῦ.ὁ.filius fratris mei,uel sororis, consobrinus.ὁ πρὸς πατρὸς ἀνέψιος, amitimus,patruelis,agnatus.

ἀνέω.ascendo,facio crescere,unde προσανῆν.

* ἀνέωγα.apertus sum:ab ἀνοίγω.

* ἀνεῷξα atticè ab ἀνοίγω.

ἀνεῶνται pro ἀνῆνται atticè ab ἀνίημι.

ἄνεως.ω.ὁ.mutus,tacitus.

ἀνηβάω,μ.άσω.reiuuenesco,repubesco.

ἄνηβος.ν.impubes.

* ἀνηγεμόνευτον uel ἀνηγεμονεύτως sine duce.

ἀνήδιος.ν.ὁ.ἡ.iniucundus.

ἀνῆκε.dimiserit

ἄνηθον.κ.τὸ.anethum.

ἀνηθοπολήτος.ν.ὁ.non moratus, citraq; decorum.

ἀνήνιος.ν.ὁ.fine tristitia.

* ἀνῆκεν.oportet, persuasit.

ἀνήκεστος.ν.ὁ.ἡ.immedicabilis, irremedicabilis,

* incurabilis: ab ἄκος.

ἀνήκοος.ν.ὁ.ἡ.qui non nouit,qui ignorat.Dicitur etiam qui audire & auscultare monenti non uult,non audiens,imperitus,expers auditus,qui nihil audit, Ab α & ἀκούω.

* ἀνήλατος,indomitus,immorigerus.

ἀνήκω.ascendo,conuenio,contingo, attineo,

* referor,pertineo,porrigo,pertingo.

ἀνήκοντα.pertinentia,pertingentia, cõuenien-

* tia,decentia.

ἀνήλιος.ν.ὁ.ἡ.opacus.

ἀνήλιπτος.ν.ὁ.non calceatus.

ἀνηλεής,ῆς.ὁ.

ἀνήλυσις.ιος.ἡ.ascensus.

* ἀνήλωκα.perdidi, cõsumpsi,pro pdo,cõsumo.

ἀνημιωβέλιον.ν.τὸ.semiobolus,hinc.

ἀνημιωβολιαῖον.τὸ.semiobolare, ualens precium semioboli.Aristophan.Ranis.κἀκρίσεις πρὸς τούτοις ἀνάβρας ἡ μισθὸν ἀνημιωβολιαῖας,scilicet καὶ ἐφαγεν. De Herculis uoracitate loquitur,

* quem præter sedecim panes,carnes decoctas uiginti semiobolorum deglutisse Pãdoceutria conqueritur.

* ἀνήμερος.ν.ὁ.ἡ.immitis,incultus:Lucia.in Caucaso:ἦν τόπον πάλαι ἡ γῆ σὺ ἄγριον τὶ χρῆμα καὶ ἄμορφον ὕλαις ἔπασα,καὶ τάυταις ἀνημέροις λάσιος.

ἀνηνάομαι.recuso,nego.

ἀνήνοθε.florui.

ἀνήνιος.inter dum liber,sine freno.

ἀνήνυστος.ν.ὁ.ἡ.inefficax.

ἀνήξεις.natabis.

ἀνήρ.έρος,καὶ ἀνδρός.Quemadmodum apud Latinos uir aliquando ad sexum refertur maremq; significat,aliquando uero coniugẽ

* notat:eodem modo & ἀνὴρ apud Græcos. Sic etiã γυνὴ & mulier modo uxorẽ,modo quãcunque mulierem significat.

ἀνήρεσθε.rogauit,ἀνήβαλεν.

ἀνήροτος.ν.ὁ.ἡ.inaratus.

ἀνηρπακότες ἦτε.abstuleritis,sustuleritis.

ἀνῆς ab ἀνίημι.

ἄνησον.ascendit. Aristoph. ἄνησιν καὶ ἀνήρχεται.

ἀνηριθμησάμην.enumeraui.

* ἀνήριθμος.ὁ.ἡ.abiectus,uilis,contẽticius,de nullo numero,qui in nullo habetur numero.

ἄνησον.τὸ.anesum herba.

ἀνθάμιλλος.ν.ὁ.æmulus.

* ἀνθάπτομαι.μ.ψομαι. aufero prius attingendo, ἀπὸ τοῦ ἅπτεσθαι.diripio,distraho, dilanio. Aristoph.in Ranis.Ἐχιδνά δ᾽ ἑκάστου κεφαλὴν τὰ σπλάγχνα σὺν δριμυκαρδάξῃ,πλευμόνων᾽ ἀνθάψεται.

ἀνθεινός,οῦ.ὁ.floridus.

ἀνθεκάστου.excontrario singuli.

ἀνθεκτέον.inhærendum.

* ἀνθέλκω.μ.ξω.κα.χ.impedio,retraho, contraho, contrà traho, in diuersa traho, hinc atq; hinc attraho,ut quũ duo cõtendunt,& conantur inter se mutuo rem,de qua est contentio,ad se trahere, ut ferrum inter magnetem,& adamantem Indicum. Herodianus in.viij.ἕκαστος πρὸς αὐτὸν τὴν δύναμιν ἀνθέλκει.ἀντεπιπαύεται.

* ἄνθεμα saltatio quædam Idiotarum erat, quã saltantes,sic ferè pronunciabant, ubi nam mihi rosæ? ubi uiolæ? ubi apia pulchra?

ἀνθεμίον.ν.τὸ.herba quædam,gith.

ἀνθεμόεις.εσσα.ζν.ἡ.floridus,uariatus.

ἀνθεμουσα.olim Samus dicebatur.

* ἀνθεμώδης.εος.ἡ.floridus,florens Aristoph.Ra. χωρῶμεν ἐς πολυβότρυδους λειμῶνας ἀνθεμώδεις τὸν ἡμέτερον τόπον, in prata rosida & florulenta.

ἀνθεστήρια. Sic uniuersim quidem uocari festa Bacchi,priuatì uero πιθοιγία autor est Apollodorus.Vide ἀνθεστήρια.

ἀνθερεών,ῶνος.ἡ.mentũ, locus sub mẽto qui barba uestitur & efflorescit.Sic dictus a flore

* barbæ, quod ibi maxime uigeat. Quandoque de muliere dicitur per catachresin.

ἀνθερικος.ου.ὁ.herba quædam.

ἀνθερικόν.flos est herbæ, quam Græci ἀσφόδελον nominant,Latinorũ quidã hastulã regiã.

* ἀνθέρικος.ὁ.culmus.

ἀνθέρικες.ὁι.aristæ.

ἀνθεστήκω.repugno,reluctor.

ἀνθεσφόρια.τὰ.festa proserpinę,inde dicta quod

* eam Pluto legendis floribus occupatam, rapuerit.

ἀνθηδών.όνος.ἡ.Anthedon urbs Lesbi.

ἀνθηδόν.ἡ.anthedõ mespili species,auto.Theo.

ἀνθέω.μ.ήσω.π.ηκα.floreo.neutrum.

ἀνθήλη.ης.ἡ.paniculæ lanugo,ut in harundine.

* ἀνθήλιος.ου.ὁ.ἡ.soli oppositus,orienti soli obuersus,luna,

ἀνθ᾽ ἡμέρας.per totum diem.

ἀνθηρός.οῦ.ὁ.floridus,iucundus.

ἀνθίας.sacer piscis,qui & Græce ἱερὸς ἰχθύς.

ἀνθινοειδής.ὁ.gallica mespili spẽs, autore eodẽ.

ἀνθηδόνες.apes.

ἀνθίζω.μ.ίσω.π.κα.facio florere.

ἀνθῆλα.ν.flores phlei.

ἄνθεμον.τὸ.nigella.Theo.

ἀνθινὰς.

* ἀνθινός.οῦ.ὁ.floridus.ἀνθινὸν μέλι uocant quod uere factũ est,quod tantũ ex floribus faui cõstruatur:æstiuum uero ὡραῖον uocant.

ἀνθιστήρια.τὰ.floralia.

* ἀνθιππασία.ας.ἡ.decursio militaris.

* ἀνθεστηριών Athenienſibus menſis quidã appellabatur,quod is plurimos flores progigneret:quidã hunc Nouẽbrẽ interpretantur.In hoc festa quæpiã agebãtur & cõuiuia liberiora,quemadmodũ apud Romanos olim in Saturnalibus.Sonat aũt quasi dicas floralia. Vide ,puerbiũ in Chiliad. Eras.Foras Cares,non amplius Anthisteria.Alij scribunt ἀνθεστηριών.

ἀνθίσταμαι insurgo.deponens.

ἀνθίστημι.oppono,repugno,resisto,obijcio.

ἀνθλόεσθαι.ηθῆ

ἀνθλίζεσθαι.conspergi foueriq; re aliqua humida,calidaq;.

ἀνθολική.ῆς.ἡ.retrectatio.

* ἀνθολογοῦμαι.flores decerpo,flores lego. Dicitur etiam ἀνθολογῶ, cum accusatiuo.

* ἀνθομολογέω.ήσω.ῆ, ἀνθομολογοῦμαι. cõstituo, paciscor,coram confiteor.

ἀνθορμῶν.procinctis classibus prælium inire.

ἀνθ᾽ ὅτου.quare iterrogatiue,qua gratia,quãobrem?

ἄνθος.εος.τὸ.flos,& florus auis,autore Theod.

ἀνθοσμίας.ν.ὁ.uinum odoriferum,siue odoratũ

ἀνθοφόρος.ὁ.ἡ.florifer.

ἀνθρακάω.in carbones muto.

ἀνθρακεύς.έος.ὁ.carbonarius.

ἀνθρακιά.ᾶς.ἡ.καὶ

ἀνθρακίς.ίδος.ἡ.pruna.

* ἀνθρακόω.exuro,asso.

* ἀνθρακίας,ater ut carbonarius,& titionarij faciem habens,ignitis carbonibus exustus.

* ἄνθραξ.κος.ὁ. carbo. Sic uocatur item abcessus quidam ex atra bili rubore subliuido,quo non aliud peius.Latini carbunculũ uocãt.

ἀνθρήνη.ης.ἡ.καὶ.

ἀνθρηνός.ὁ.crabro,genus apum.

ἀνθρήνιον.ν.τὸ.fauus apum aut crabronum. Aristopha.uespis.συλλέγοντες γὰρ καθισμοὺς ὥσπερεὶ ἀνθρήνια.

ἄνθρυσκα.flores.

ἀνθρωπαρέσκεια.ας.ἡ.studiũ placẽdi hominibus.

ἀνθρωπάρεσκος.ν.ὁ.hominibus placens, qui studet placere hominibus.

ἀνθρωπάριον.ν.τὸ.homunculus.

ἀνθρώπειος.ου.ὁ.καὶ

ἀνθρώπινος.humanus.

ἀνθρωπότης.ητος.ἡ.humanitas.

ἀνθρωπολέθρος.ν.ὁ.homicida.

ἀνθρωπέη.ης.ἡ.humana pellis,Herodoto.

ἀνθρωποιός.οῦ.ὁ.statuarius.

* ἀνθρωποιία.hominum fictio.

ἀνθρωπικῶς.more hominum.

ἀνθρωπίζω.homines imitor,hoim more ago.

ἀνθρωτρβορῶ.μ.ήσω.π.κα.homines uoro.

ἀνθρωποσλῆς.οῦ.ὁ.captator seruorũ,plagiarius.

* ἀνθρωτρπάθεια.ας.ἡ.humanus affectus. Ἀνθρωπο-

πάθως humano affectu.

* ἀνθρωποπαθῶ. humanũ quippiam patior, hoc est,humano more afficior.

ἄνθρωπος.ὁ.ἡ.homo.existimãt eruditiores hoc nomen & apud Græcos & Latinos masculini generis esse tantũ,quũ tamen sub hoc uno genere fœmininũ pariter significet. Cui sententiæ Priscianum, & Græcos grammaticos reclamare non ignoramus. Quanquam Lucianus quoq; in fœminino usus inueniatur. Socrates apud

* Platonem in Cratylo dici putat ἄνθρωπον quasi ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε,id est contemplans quæ uidit.Nam reliqua(inquit) animãtia quæ uident non expendunt neq; considerant:Alij quasi ἄνω ῥέπων id est sursum uergens:Vnde illud Nasonis in primo Metamorphoseon, Pronaq; quum spectent animalia cætera terram,Os homini sublime dedit cœlúmq; uidere Iussit,& erectos ad sydera tollere uultus.

* ἀνθυπάγω.recriminor.

ἀνθυπατεύω.ago proconsulem.

ἀνθύπατος.ου.ὁ.proconsul.

ἀνθύπαξις.ιος.ἡ.ex contraria parte impulsio.

ἀνθυπηρετῶ,ei qui mihi obsecutus est, operam uicissim nauo.

* ἀνθυποφέρω.per sermonis exceptionẽ obijcio.

* ἀνθυποφορά.ᾶς.ἡ. exceptio,opponit obiectioni. Est etiam figura grammaticorũ & oratorum.Quintil.subiectionem uocasse uidetur libro.ix.

* ἀνθ᾽ ὧν,eo quod,ꝓpterea quod,idcirco quod. Lucian. ἄποδος ἀνθ᾽ ὧν σε δεπορθμευσάμην. Solue portorium uel naulum.

ἀνία.ας.ἡ.tristitia,molestia,dolor,mœror.

ἀνιαχίζω.μ.άσω.π.κα.tristor,resono.

* ἀνιάομαι,μ.ήσομαι.tristor,discrutior,angor,doleo,ταῦτα γὰρ ἔδοξε τῇ φύσει,πάντως ἀποθνήσκειν ἅπαντας.ὥστε χρῆ ἐμμένειν θεῷ νόμῳ,καὶ μὴ ἀνιᾶσθαι τοῖς δεικτεταγμένοις. apud Lucianum.

ἀνιαρός.οῦ.ὁ.tristis,molestus.

ἀνίατος.ου.ὁ.ἡ.immedicabilis.

* ἀνιατρολόγητος à Vitruuio dicitur rationis medicinæ imperitus.

ἀνίαχος.ου.ὁ.resonans.

ἀνιάχω.μ.ξω.π.χα.resono,clamo.

ἀνιάω.μ.άσω.σω.κα.tristitiam infero,angor,discrutior,doleo,molestè fero.

ἀνιγρός.οῦ.ὁ.molestus,contristans.

ἀνίδρυτος.ου.ὁ.ἀσήμαντος.

ἀνιδροτί.sinè sudore.

* ἀνίεμαι.permittor. Aristoteles actiuè usurpauit pro submitto uel reddo.

ἀνίερος.ν.ὁ.profanus,pollutus.

ἀνιέω.dimitto,desino,uenio.

* ἀνίημι.μ.ήσω.π.κα.remitto,languidũ reddo,libero,ἀνίημι τὸν νοῦν acceptũ fero debitum, ἀνειμένος τῆς λειτουργίας ꝑmunitatẽ cõsecutus. Interdũ relinq;,remitto ꝑpetũ ut canes in uestigijs nõ hærẽtes sed lassescẽtes,& uestigationẽ deserẽtes.Itẽ licẽtiã ꝑmitto,solutè & sinè disciplina habeo.uñ ἀνειμένος & ἀνεῖμένος licenè agẽs & uagabũdus.Interdũ

f.i. in bonam

in bonam partem, ut ἀνειμένως πολίτας τοὺς λόγους ingenuè loq & soluta libertate. Interdũ stimulo, urgeo, & acuo. Isocra. τόν τε ταῦρον τὸν ἀνεθέντα. quod latinè ĩmittere dicit à Tranquillo in Nerone: ut feras in populum immittere. Item emitto, submitto, id est, ἐκφύω, uel scatebram emitto. Ανειμι τὸ φυτὸν pro ἀναλίσκομαι, quasi ascendit, emergit. Ανίημι τὸ πρόσωπον. exporrigo frontem & exhilaro. Præterea apud Galenum pro liquefacio. persuadeo, suppedito.

ἀνίσι ἡ γῆ τὰ φυτὰ, τὸ ἀναλίσκωσι.

ἀνίκητος. ου. ὁ. ἡ. inuincibilis.

ἄνικμος. ου. ἡ. siccus, humore carens.

ἀνίλεως. ω. ὁ, ἡ. immisericors.

ἀνίλλωμα. ατος. τὸ. ἀνάβλημα.

* ἀνιμάω καὶ ἀνιμάομαι. tollo, subueho, hauio aquam è puteo, sursum traho: παρὰ τὸ ἱμάς, id est, à loro dictũ. Lucian. ἀνιμῶσθω ὁ ἰχθύς, extrahatur è mari.

ἀνίοντα. adscendentem.

ἀνίσλος. ου. ὁ. ἡ. impubes.

ἄνιππος. ου. ὁ. ἡ. equis carẽs. Interdum de uia nõ penetrabili equo.

ἀνιπόδεσμος. ον. ὁ. ἡ. illotus pedes, qui propter puritatem non eget lotione.

ἄνιπτος. ου. ὁ. ἡ. illotus.

ἄνισος. ου. ὁ. ἡ. inæqualis.

ἀνισοφυής. ὲς. ὁ. ἡ. dissimilis.

ἀνίσαμαι. exurgo.

ἀνίσημι. μ. ήσω. exurgo, erigo, deuasto, euerto, abigo, infugam cõuerto, resisto, subsisto, resurgo, assurgo, surgo, ἐπ' ἔργον propriè (nã ἐγείρομαι ἐξ ὕπνου est) exuscito, remoueo, moueo, ut ἀνέσησε τὸν στρατόν, castra mouit. migrare cogo, sedibus pello uel excio, eleuo, exorior, emergo, existo, restituo, exurgere facio. actiuum.

ἀνίσορηστία. historiarum imperitia.

ἀνίχια. τὰ. quæ cluniũ tumore uacant, cuiusmodi aues sunt.

* ἀνίχαλος. sterilis, non præbens lac.

ἀνίχω. orior, aborior.

* ἀνοδία. ας. ἡ. locus inuius. Aliquando aduerbialiter accipitur in datiuo.

ἄνοδμος. ου. ὁ. ἡ. odore carens.

ἄνοδος. ου. ὁ. ascensus, locus inuius, & difficilis accessu.

ἀνόδους. ουντος. ὁ. edentulus.

ἀνοδύρομαι. eiulor. deponens.

ἀνόθυρος. ου. ἡ. piger.

ἀνοήμων. ον. imprudens, stolidus.

ἀνοησία. ας. ἡ. ruditas, insipientia.

ἀνοιταίνω. insipiens sum.

* ἄνοητος. ου. ὁ. ἡ. fatuus, rudis, absurdus, qui nõ intelligit aut non intelligitur, qui nihil quicq intelligit. ἄφρων autẽ rectiora intelligit quidem, sed non agit.

ἄνοια. ας. ἡ. dementia.

ἀνοιγνύω. μ. ξω. π. κα. καὶ

* ἀνοίγω. μ. ξω. π. κα. ἀόρ. α. ἀνέῳξα ἁπλῶς. aperio: Lucia. δυνὰ ἀνεωγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδες; an non uides apertis oculis? existo, emergo, pro-

deo. Gaza ex Cicerone. ἀνέῳγεν ὁ καλοῦμενος ὀφθαλμὸς, de uitibus loquẽs, è quibus ineũte uere gemmæ emergunt. actiuum.

ἀνομοιομερής. τὸ. dissimilare Theod.

ἀνοιδέω. μ. ήσω. π. κα. tumeo.

* ἀνοικισμός. instauratio. Herodia. in. iii. ἐπεμελεῖτο καὶ χρήματα πλάσα εἰς ἀνοικισμὸν τῆς πόλεως.

ἀνοικοδομέω. μ. ήσω. π. κα. reædifico.

ἀνοικονόμητος. ὁ. ἡ. prodigus.

* ἀνοικτεί. apertè.

ἄνοικτος. ου. ὁ. immisericors, ἀπαλαιπώρητος.

ἀνοιμώζω. ingemisco.

ἀνοιμωτί. sine fletu.

ἀνοιωχή. ῆς. ἡ. patientia, ἡ ἐπὶ τῶν νέων ἀναχώρησις, uitait Ammonius.

* ἄνολβος. ου. ὁ. ἡ. infelix, inops.

* ἀνολολύζω. cum clamore ploro, eiulo.

ἀνόμαι. perficior, annihilor.

ἀνομέω. μ. ήσω. τα. κα. iniquè ago.

ἀνόμημα. ατος. τὸ. flagitium.

ἀνομία. ας. ἡ. iniquitas, scelus.

ἀνομίλητος. ου. ὁ. inconuersabilis, incomis, à mutua uitæ consuetudine alienus.

ἀνόμοιος. ου. ὁ. ἡ. dissimilis.

ἀνομοιόμερα. partes dissimilares.

ἀνομοιότης. ητος. ἡ. dissimilitudo.

ἀνομοίωσις. ἡ. dissimilitudo.

* ἀνομολογέομαι uoce passiua, fateor, assentior, cõcedo. Est etiam quod latinè constituere dicitur, hoc est, quippiam ut cõfessum inter differentes ponere. Plato in Sympos. ἵνα ἀνομολογησάμενος παρ' ἀυτοῦ, οὕτως ἤδη λέγω. ut cũ ab eo confessionem assensionémque expressero, tum demum dicam. Vide Commentaria Budæi.

ἄνομος. ὁ. ἡ. iniquus.

ἀνίνητος. ον. ὁ. ἡ. inutilis, futilis, iniucundus.

ἀνοπτία. ας. ἡ. auis quædam.

ἄνοπλος. ος. ὁ. ἡ. inermis. Dicitur & ἄοπλος pro eodem apud Herodianum.

ἀνορθόω. μ. σω. π. κα. corrigo, erigo. actiuum.

* ἀνορεξία. ας. ἡ. morbus cum omnia respuit stomachus, inappetentia, quæ nauseam comitari solet.

ἀνόρεκτος. qui ita affectus est, cuius stomachus omnia respuit.

ἄνορμος. ου. ὁ. ἡ. habens malum portum.

ἀνορούω. μ. ούσω. excito, exurgo, cum impetu surgo.

ἀνορταλίζω. effero, iacto alas, ut pulli cum uolare gestiunt, subsulto. Aristophan. equitib. τούτοις ὅστόλε χρήσαιτό τις προϊμίοις, ἀνωρταλίζες, καὶ κερουλίσες.

ἀνοῤῥεστούγια. τα. quæ inter uolandum non reguntur cauda.

ἀνόσιος. ου. ὁ. ἡ. καὶ,

ἄνοσος. ου. ὁ. ἡ. salubris, morbo carens, ἄνοσος.

* ἄνοσιος. ου. ὁ. ἡ. impius, scelestus, nefandus, iniquus, atrox, flagitiosus, ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ ὅσιος.

ἀνοσιουργέω. impiè agere.

ἀνόσιος. polypus piscis, apud Hesiodum.

ἀνόστητος. ου. ὁ. ἡ. reditu carẽs.

ἄνοσος. ου. ὁ. ἡ. sinè ossibus.

ἀνοῦστος. ου. ὁ. ἡ. indoctus.

ἄνους. ου. ὁ. ἡ. demens.

ἄνουσος. ου. ὁ. ἡ. incolumis.

ἀνούτακτος. ου. ὁ. ἡ. impercussus.

ἀνουτί. sine uulnere.

ἀνοχή. ῆς. sustentatio, tolerantia.

* ἀνοχή. ῆς. ἡ. induciæ, feriæ à bello, quando hostes inter se ultro citroq cõmeant ex fœdere icto ob necessitatem quãdam. ἡ ἐν πολέμῳ διάπτωσις χρόνου ἀναβολὴ κατὰ συνθήκην. Accipitur pro intermissione. Herodianus in tertio de Seuero loquens, in prælium aduersus Albinum eunte, ἀυτὸς δὲ ὁδοῦ ἔχετο, μηδὲ μίαν ἀνοχὴν ἀναπαύλης διδοὺς μήτε ἑορταῖς, μή τε κακώσεσι, κρούσας καὶ θάλπους ὁμοίως καταφρονῶν.

ἄνοψος. ου. ὁ. ἡ. obsonio carens.

ἄντα. coram, contrà.

ἀνταγραφέω. μ. σω. π. κα. permuto emendo.

* ἀνταγωνέω. aduersarium me gero, hoc ab Vlpiano liti se offerre dicitur.

ἀνταγωνίζομαι. μ. ίσομαι. repugno.

ἀνταγωνιστής. ου. ὁ. aduersarius certaminis.

ἀνταγώνιστος. ου. ὁ. cui repugnari potest.

ἀνταδικῶ. ulcisci.

ἀνταῖος. ου. ὁ. contrarius, aduersus, aduersarius inimicus.

* ἀνταίρω. μ. αρῶ. π. κα. contendo, reluctor, cõtra eleuo, renitor, contradico. Plena locutio est ἀνταίρω τὰς χεῖρας pro resisto. Synes. οὐκ ἀνταίρησι, ἀλλ' ἱκετεύουσι, non resistunt, sed supplicitè deprecantur. Vide Budæum in Commenta.

* ἀνταίρομαι σοι. athleticum est, cum surgunt pugnaturi, sicq usus est Lucianus. Plenus autẽ est sermo ἀνταίρομαι τὰς χεῖρας, uel τὰ ὅπλα pro pugnare. Item ἀντεστρ'μένος, commissus, compositus in malam partem. Lucianus in Lapithis, καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπερήδιστον ἦν, φιλόσοφος ἀνὴρ γελοιοτροποῦ ἀνταιρόμενος καὶ παίων καὶ παιόμενος.

* ἀνταλλαγμα. ατος. τὸ. commutatio. Matthæus euangelista usurpat pro eo, quo dato, aliquid redimitur, præciũ. ca. xvij. τί δῶσ ἄνθρωπος ἀνταλλαγμα τῆς ψυχῆς ἀυτοῦ; quid dabit homo, cuius permutatione redimat animam suam?

* ἀνταλλάττω. τα. ξω. π. κα. muto, permuto. Accipitur pro emo & uendo in utraq lingua quod priscorum commercia non moneta, ut nunc, sed mutua rerum permutatione cõstabant. Dicitur & ἀντιπαλλάττομαι.

ἀνταλλάττομαι. idem.

ἀνταμείψις. εσος. ἡ. retributio.

ἀνταναιρόμαι. aufero.

ἀνταναπλασις. motio reciproca, ut in ludo pilę, eiusdem uerbi contraria significatio. figura apud Quintilianum lib. ix.

ἄνταντλος. ὁ. qui in alterius locum succedit, quẽ Latini succidaneum uocant. Vlpianus de administ. tutorũ. Nec patiunt succidaneos se esse alieni periculi. Vtitur & Plautus in

Epid. Dicitur etiã ὑποβολιμαῖος & ὑπάλλαγμα.

ἀνταξίος. ου. ὁ. ἡ. qui alium æquiparat in dignitate, dignitate æqualis, æquabilis, dignus.

ἀνταπόδοτον. figura orationis Atticis familiaris, quũ orationi aliquid deest, quod subaudire necessum est, ut sententia perfecta

* sit, ut ὅπως μὴ ποιήσῃς, intelligo σιώπει, ut Lucæ. xiij. de ficu. κἂν μὲν μὲν ποιήσῃ καρπὸν εἰ δὲ μή γε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν. Vbi subauditur in primo mẽbro ἐάσατε αὐτὴν, sic, Et si quidem fecerit fructum, sinas eam uiuere, sin secus, in futurũ succidas eã. Aristopha. in Pluto. κἂν μὲν ἀτρφίνω μόνην ἀγαθῶν οὖσαν ἀπίτον ἐμὲ ὑμῖν, εἰ δ' ἐμέ γε ζῶντας ὑμᾶς εἰδὲ μὴ, τρίψον τὸ θ' ὅτι γ' ἂν ὑμῖν δοκῇ, atq si ostẽdero uobis me unã bonorũ oĩm autorẽ esse, ac p me uiuere uos: sin secus, facite id qd uobis uisum fuerit. Quo loco subaudit: finite me abire. Cice. aliquoties hoc schemate utit. Copiosius in prioribus aunotat. Budæi, & Eras.

ἀνταποδίδωμι. μ. ώσω. π. κα. retribuo. actiuum

ἀνταποδόμαι. ατος. ὁ. καὶ

ἀνταποδοσις. ιος. ἡ. retributio.

* ἀνταρκέω. resisto.

ἀνταρσις. ιος. ἡ. coniuratio.

ἀνταποχή. ῆς. ἡ. chirographus quo debitor fatet debitũ creditori, aut quo qs se obligat

* ἀνταπωθῶ. relido.

ἀνταυγής. ὲς. ὁ. ἡ. relucens, contrà splendens.

ἀνταύγεια. ας. ἡ. resplendentia, resultus luminis.

ἀνταυγέω. μ. σω. π. κα. ἀποσίλβω, neutrum.

ἀνταῦω. μ. ήσω. π. κα. obtuio.

* ἀντέγκλημα. est defensionis genus, quando crimen causa facti tuemur. Sic dicitur quia omnis nostra defensio cõstat eius accusatione qui uindicatur: qualis est defensio Orestis, oratio Milonis, ut, occisus est, sed latro, excæcatus est, sed raptor. Non dissimile huic genus, quæ ἀντιματηγορία dicitur. Autor Apollodôrus.

ἀντενεργέω. resisto.

ἀντεγκαλῶ. inuicem petere.

* ἀντεισφέρειν. legi latæ legem contrariã ferre, &, ut Festus inquit, legem legi obrogare: quod etiam παρεισφέρειν dicitur, hoc est, παράλληλον νόμον φέρειν, quasi legem cum lege, & rogationem cum rogatione componere. Nam εἰσφέρειν τὸν νόμον significat legem ferre & rogare. Vide Budæũ in prioribus annotationibus, & in Commentarijs linguę Græcæ.

ἀντεξετάζω. μ. σω. τα. κα. comparo, expẽdo, assimilo, contrarium inquiro.

ἀντεξετάζομαι. μ. σομαι. reluctor, resisto, opponome. cum datiuo.

ἄντεινον. extende, pro ἀνάτεινον. Aristoph.

ἄντεινον ἀλλῆς, ὡς παχεῖα.

* ἀντεκτείνω μὲ τούτοις, id est, ὁμοιῶ, ἐξισῶ.

* ἀντεμβάλλω. refũdo, repẽdo, uicissim repono.

* ἀντενδείκνυμαι. cõtrarium iudico, verbum est medicorum.

* ἀντένδειξις, est, ut ita dicam, obnunciatio, hoc est, rei apparatæ discussio, consilij capri & agitati

agitati diremptio, ut comitia olim dirimebantur obnunciatione Augurum, & auspicia occentu soricum.

* ἀντερεῖλω uoce actiua significat obnitor.

ἀντεξετάζομαι. reluctor, resisto, oppono, offero me liti.

* ἀντεξετάζειν est ad causam occurrere, iudicio se sistere, ad iudiciũ adesse, liti se offerre. Vulgo hoc dicunt partem se gerere, quasi aduersarium gerere se.

* Αντεξετάζειν ἑαυτὸν ἀμφισβητοῦντι, negotio alieno se offerre.

ἀντερασής. οῦ. ritualis.

ἀντεράω. diuersum cupio.

ἀντερείδω. μ. εἴσω. τω. εκα. renitor, innitor, ihęreo.

ἀντέρεισις. εως. ἡ. reuerberatio, reobluctatio.

ἀντερέτης qui iuxta aliũ remigem sedet, & remigat, cõtendens remigãdo: hinc uerbum

ἀντερετῆν. cum alio remigare.

ἄντερις. ιδος. ἡ. obluctatio.

ἀντέρως. ωτος. ὁ. contrarius amor, amor mutuus, deus

* ἔρωτι contrarius, quem ex Venere & Marte natum dicunt, ut inquit Cicero in tertio de natura deorum.

ἀντεφαρμῆν. stare in procinctu ad bellum nauale ineundum.

ἀντέχομαι. usurpo, amplector, uendico, acquiro, adhæresco, mordicus retinere conor,

* τῶν βιβλίων ἀντέχεσθαι libris adhærere. Item retineo. Gaza ex Cicerõne. τὸ τῶν δικαίων ἀντέχειν, si ius suum retinet.

* ἀντέχω. μ. ξω. resisto. Herodia. in primo. σωτήριον εἶναι ἐδόκει καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος φθορὰν ἀντέχειν ἐλέγετο. De Laurento oppido loquitur quod ob Iaurorum copiam pesti non ita obnoxium esse dicebatur. saluo, pro aliquo accipio, ὑπομένω, sustineo, pfero, pduro. Idẽ οὗτος γὰρ ἐλπίσας μηδὲν μίαν ὑπομεῖνον τὴν προσβολὴν, τούτους ἐνρισκον ὄντας ἀντέχοντας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνδρεῖως ἀγωνιζομένους. sufficio ad aliquam rem.

ἄντην. coram, palam, è contrario.

ἀντήρης. εος. ὁ. ἡ. contrà eleuans.

* ἀντηρὶς. lignum uel pila structuram inclinatã fulciens, tibicen latinè dicitur. Sunt etiam ἀντηρίδες structuræ lapideæ, ædificia editiora utrinq; fulcientes, qui arcus obnitẽtes uulgo uocantur. Plura apud Budæum in Commenta.

* ἀντὶ. pro, contrà. Antiqui pro æquale usurpabant, ut ἀντίθεος, ἀντίχερ.

ἀντιάζω. μ. σω. τω. κα. obsto, oro, præcor, obuio.

ἀντιάδες. ἀδ. tonsillæ.

ἀντιάνειρα. uirago.

ἀντιάνειρος. uiris resistens.

* ἀντιὰς est ὄγκος σκληρὸς ὡς τῶν τονσιθμίων (vt inqt Paulus lib. tertio) id est, tumor durus tonsillarum. Idem libro sexto. Tonsillæ (inquit) suprà modum adauctæ: uorandi spirandiq; meatus altrinsecus insidentes, ἀντιάδες uocitatæ sunt.

* ἀντιάγχειν iter pretat Vlpianus digest. de Aedilitio ædicto, inucteratos fauciũ tumores, quiq; discuti non ualeãt. Sonat quasi dicas, obluctãs, obsistẽnsq; præfocatio.

ἀντίβασις. ἡ. concursus.

* ἀντιβαίνω. resisto, recalcitro, apud Lucianum.

ἀντιβάλλω. repugno.

ἀντιβατικός. ὁ. obuius.

ἀνὶ βίην. contrà.

ἀντίβιος. α. ὁ. ἡ. contrarius, violentus.

ἀνὶ βλεψις. εως. ἡ. ἀνάβλεμμα.

* ἀνὶ βολέω. μ. ήσω. π. κα. supplico. Lucia. in pseud. μονονουχὶ ἱκετεύων κ, ἀνὶ βολῶν παύσασθαι.

ἀνὶ βολή. resumptio.

ἀνὶ βόλησις. εως. supplicatio, adhortatio.

* ἀνὶ γηροτοφῶ, quod ἀνὶ πιλαργὸ prouerbiali sermone.

ἀνὶ γενος. α. ὁ. beneficus, sinè malicia.

ἀνὶ γνωμονέω. μ. ήσω. π. κα. contrà opinor, contradico.

* ἀντιγραφεύς. εως ὁ. dicitur cui id muneris est delegatum, ut obseruet pecuniã, quã in usum principis collegerunt Coactores (quos nunc receptores particulares uocãt, Græcis ἀποδέκτας dicũtur) nos antigraphiarios appellare possumus. Cicero hos custodes appellat in oratione pro lege Agraria cõtra Rullum, & de reditu suo. Galli uulgo Contrarotulatorem uocant. Et ἀντίγραφα dicebantur eorum scripta, quasi cõtra scripta.

ἀνὶ γραφή. ἀνὶ λογία, ὁμολογία. promissio.

ἀντίγραφον. α. τὸ. exemplar.

ἀντιγράφω. μ. ψω. π. κα. rescribo, reconuenio in iudicio.

* ἀνὶ δείπνος. qui in cœna loco alterius qui inuitatus non uenit, sufficitur: cœnæ uicarius, apud Lucianum in Gallo.

ἀνὶ διαπλέκω. contrà inuoluo, oppono, reclamo, obtexo, & comminiscor quod respõdeam, uel replico. Vide Budæi Cõmenta.

* ἀντιδίδωμι. μ. ώσω. τω. κα. retribuo.

ἀνὶ δικέω. ad causam occurro, iudicio me sisto, liti me offero, litiganti me oppono, certamen capesso.

ἀντίδικος. α. ὁ. aduersarius causæ siue litis.

ἀντίδοσις. εως. ἡ. retributio, mutua largitio siue donatio.

* ἀντίδοσις erat actio quædam, uel conditionis ferendæ facultas legibus Atheniensium prodita. Vide Budæum in Comment.

* ἀνὶ δοτον. τὸ. remedium, compositio ex uarijs medicinis, quæ datur cõtrà uenena alioqui nocitura. Perinde sonat ac si dicas, cõtra datum. Ab ἀνὶ & δίδωμι. Exemplum habes apud Pliniũ libro uigesimo nono cap. viij.

ἀντίδωρον. τὸ. remuneratio.

ἀντίδικος. τὸ ἀνὶ πάλος. aduersarius.

ἀντίζηλος. α. ὁ. ἡ. æmulus, pellex.

ἀντίθεος. ου. ὁ. ἡ. æquiparandus deo, diuinus.

ἀντίθεσις. εως. ἡ. oppositio, antithesis, color rhetoricus.

ἀντίθετος. α. ὁ. ἡ. contrarius.

ἀντίθετον. τὸ. contrapositũ, & contentio, Quintiliano.

* ἀντίθυρος. α. ὁ. locus post ianuã. Εἰς τὸν ἀντίθυρον, ex aduerso ostij, è regione ianuæ. Lucia. in Pseud. ἀντίθυρον dixit in neutro genere: ἐπὶ τύπῳ οὖν κατὰ τὸ ἀντίθυρον ἄλλη ἔξοδος, è regione ianuæ apertus erat alius exitus.

* ἀντικαθίσταμαι, qui in locum mortuorũ successerunt, sublecti, demortuorũ loco lecti.

ἀντικαθίστημι. repugno.

ἀνὶ κάρδιον. α. τὸ. concauitas pectoris, quæ & σφαγὴ dicitur, τὸ ὑποκάρδιον.

ἀντικαταλαβῆν. τὸ ἀντιλαχῆν λίμνην.

ἀντικαταλλαγή. ῆς. ἡ. commercium, emptio, uenditio, communicatio.

* ἀντικαταλλάσσομαι pro καταλλάσσομαι interdum ponitur, præterea comparare significat. Isocrat. ἀντὶ θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἀντικαταλλάξασθαι, pro morti obnoxio corpore, gloriã cõparare immortalẽ. Item mercor, & cõmuto, compenso. ἀντικαταλλάσσομαι τὴν ψυχὴν, ἀντὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Vide plura apud Budæum in Commenta.

ἀντικατηγορία. mutua accusatio, recriminatio,

* contraria accusatio, Quintiliano teste. Huius duo sunt genera. Alterũ quo litigatores idem crimen inuicem intentãt. Alterũ quo aliud atq; aliud. Nõ absimile huic genus est, quod ἀνὶ κγκλημα dicitur. Bud. in prioribus annotat.

ἀντίκειμαι. aduersor, repugno, contraiaceo.

* ἀντικείμενον. contrariũ, oppositũ, repugnans, ut ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενα.

ἀντικνήμιον. α. τὸ pars suræ opposita, cruris uniuersi pars anterior, cui opponit

* γαστροκνημία. tibia, ocrea, Aristoph. Pluto. νῦν ποιοῦσι γὰρ καὶ φλαῦσι τἀντικνήμια.

ἀντικόπω. repercutio, referio, retundo.

ἀντικρούω. μ. σω. τω. κα. repugno, incurro.

* ἀντικρὺ. cõtrà, è regione, τὸ ἐπ' ἐυθείας καὶ ἐξ ἐναντίας. Dicitur etiam κατεναντικρὺ.

* ἀντίκρυς, δαῤῥήδην, φανερῶς. coram, palam, apertè.

ἄντικρυς. ferè, φανερῶς, planè.

ἀντλαβή. ἡ. contraria ansa. Accipitur simpliciter pro λαβὴ, ansa.

* ἀντιλαγχάνειν. uicissim litẽ intẽdere, actori & uictori quæstionem referre, quod hodie iurisconsulti reconuenire uocant.

* ἀντιλαγχάνειν παραγραφάς Demosthenes appellat, quod Cicero agendi potestatem dare. Αντιλαγχάνειν δίκην prouocare ad iudices, qui ἄρχοντες dicebantur, ibiq; controuersiã denuo disceptare, ut hodie à præsidibus & præfectis curiæ summæ appellantur. Sonat quasi dicas, resortiri iudiciũ.

ἀντιλαμβάνω. rependo, uendico, contradico, cõtrà assumo, adipiscor, obuio, suscipio, accipio aliquid pro re gesta.

ἀντιλαμβάνεσθαι. succurrere, porrecta manu retinere, lapsurum alioqui aut abiturum retinere, adiutare.

* ἀντιλέγειν. intercedere.

ἀντιλέξει. ijsdem uerbis.

ἀντιλέγω. μ. σω. τω. κα. contradico.

* ἀντίλιξις dicebatur quum quispiam in iudiciũ

uocatus, non respondebat: aut uadimonium promissum deseruerat, aut quũ per præconem inclamatus, ad nomen non respõderat. Vide plura in Cõment. Budæi.

ἀνὶ λήπτωρ. ορος. ὁ. susceptor, redemptor, pro aliquo alium recipiente.

ἀντίλυψις. εως. ἡ. defensio, adiutorium, susceptio, subsidium.

ἀντιλόβιον. α. τὸ. pars auris lobo opposita.

ἀντιλογία. ας. ἡ. contradictio.

ἀντιλογικός. οῦ. ὁ. contradictorius.

ἀνὶ μαρτυρέω. reclamo, contrarium testor.

ἀνὶ μάχομαι. repugno.

ἀντιμεταβολή. ex aduerso mutatio, figura qua uerba declinata repetuntur.

ἀντίμιμος. α. ὁ. æmulus.

ἀντιμίμων. ονος. ὁ. contrà effingens.

ἀντιμισθία. ας. ἡ. remuneratio.

ἀντιμυκηρίζω uicissim irrideo.

ἀντιμολέω. μ. ήσω. π. κα. obuio.

ἀντινομία. ἡ. legum contrarietas, quãdo duæ leges sibi sunt contrarię, id quod in pandectis

* sepe cõtingere docet Budæus.

ἀντίνη πολλῶν. æqualis multis.

ἀντίξοον. τὸ. aduersum, contrarium.

ἀντίον. contrà.

ἀντιοδικῆν. ad iudicium occurrere, nõ deferre causam.

ἀντιόφρων. contrarius, diuersæ opinionis.

ἀντιοχέω. ῶ. ἐναντιοῦμαι.

ἀντίος. α. ὁ. contrarius.

ἀντιούσας. assecutus, nactus, cum genitiuo.

ἀντιόωσα. ἡ. obuians.

ἀντιπαιδία. ας. ἡ. pubertas.

ἀντίπαις. δος. ὁ. pubes, ephebus.

* ἀντιπάθεια. naturalis rerũ differẽtia, repugnãtia, ad uerbũ sonat cõtrapassionẽ, cui opponitur συμπάθεια, quæ mutuã quandã rerũ inter se cognationem significat.

ἀντιπαθής. ἐος. ὁ. ἡ. diuersæ affectionis, cõtraria passus.

* ἀντίπαλος. α. aduersarius in lucta, par in resistendo, æqualis seu æquiparãdus in lucta. Ab ἀντὶ quod ęquale subinde significat in compositione.

ἀντιπαραβάλλομαι. committor, comparor.

ἀντιπαραγραφή. ῆς. ἡ. replicatio.

ἀντιπάθεια. consensus, & uis contraria rerum.

ἀντιπαγγέλλω. obnunciare, ut uir testatur mulierem non esse ex se pregnantem.

ἀνὶ τιπροσκελεύομαι. μ. εύσομαι. è contrario iubeo.

ἀντιπαρέχεσθαι μάρτυρας. uicissim testes traducere.

ἀντιπελαργῆν. promerẽtibus gratiam in tempore referre, uicẽ rependere. Copiosè de hoc

* uerbo in Chiliadibus Erasmi.

ἀντιπελαργία. uicissim nutrio parentes, sicut ciconia.

ἀνὶ τιπήξ. κτος. arca lignea, κιβωτός.

ἀντιπελάργησις. εως. ὁ. retaliatio, mutua beneficij recompensatio.

ἀντιπέρας. ex contrario, ulterius.

* ἀντιπερίωσις. pro ἀντιπεδίσωσις.

* ἀντιπεδιωθῆν pro ἀντιπεδίσῶσαι.

* ἀν]πιρίσασις.ιος.ἡ. cohibitio & cõpressio vndiq; circũfusa. Verbũ est τοῦ φυσιολόγων Theophrast.in.ij.de Causis. τοῦ δὲ πρίμων ὑδάτων τὸ ψυχρὰ βέλτιστα.χῳ, γάρ πίφυν πρὶ μάλιστα, διὰ τὴν ἀν]πιρίσασιν τοῦ θερμοῦ ὑ, καὶ φυξιν. id est, propter cohibitum & contractum calorem circũfuso frigore. Dicitur etiam ἀν]πιρίσασις in humano corpore, cum è loco superiore spiritus infra cohercetur: & uiceuersa, idq; fit per consensum & cognationem partium, hoc est, per συμπάθειαν. Vide Cõmenta. Budæi.

* ἀν]πιρίσκω. cõprimo, coarcto, ĩtro cohibeo.

* ἀν]πιρίσαμαι. cohibeor, coerceor undiq;. Theophrast.i.vi.περὶ γάρ, ὥσπερ ἀεὶ λέγομεν, τὸ θερμὸν ἀν]πιρισάμενον, id est, concoquit ẽm calor, intrà terram compressus & cohibitus coactúsq;. Vide Commenta. Budæi.

ἀν]πιπίπω. resisto.

ἀντιπεπνθὸς. talio.

ἀντίπους. ὀδος.ὁ. qui nobis aduersa urget uestigia, antipus.

ἀντιπρίομαι. μ. ὁσομαι. uendico, adipiscor, concerto.

ἀντιπροῖδμος τοῦ ἀντῶν. competitor.

ἀντίποινον.ν.τὸ. pœna pro delicto.

ἀντίπρωρον.ν.τὸ. puppis.

ἀντίπροικα. similia, ἐπώνυμα.

ἀντίδῆσις.ιος.ἡ. altercatio, controuersia.

ἀντίδοσιν.ν. æquiualens, id est, remedium.

ἀντίδοπος. compensans, rependens.

ἄντισσα. urbs Lesbi.

ἀντισηκόω.μ.ὁσω.τω.ωκα.χῳ,

ἀντισαθμίζω. rependo, retribuo.

ἀντισαθμὸν.οῦ. repensum.

ἀντισασιωτὴς.οῦ.ὁ. qui est ex seditione partis aduersæ.

ἀντίσερνον.ν.τὸ. spina dorsi, quæ pectori opponitur.

ἀντισήριγμα.ατος.ὁ. protectio.

ἀντισοιχέω.μ.ήσω.π.ηκα. oppono.

ἀν]ισρατεύω. rebello, repugno.

ἀντισρέφω.μ.φω.τω.ἀντίσρεφα. cõuerto uice uersa

ἀντισρεφὴ. reuersio.

ἀντίσρεφος.ον.ὁ.ἡ. similis, cõtrarius, æquiualẽs.

ἀντόχαρις.ν.ὁ.ἡ. uilis, nulla re dignus.

ἀντιχῶν. reluctari.

ἀντι]άσω.μ.ξω. contrà aciem struo.

ἀντιτάπομαι. repugno, opponor tibi.

ἀντίτεχνος.ν.ὁ. qui certat de arte sua cũ aliquo, id est, æmulus.

* ἀν]]ιμᾶς reus dicitur, qui cum inficiando nõ fit, crimen leuare conatur, & pœnam sibi æstimat exilius & leuius. Nostri iurisconsulti, qui in foro hodie uersantur, attenuare uocãt, & ad attenuationem respõdere.

ἀντίτιτος.ν. retributiuus, uindicatiuus.

ἀντιτορέω.ήσω.π.ηκα. feriro transfigo.

ἀντι]υπεῖω.μ.ήσω.π.ηκα. contrasigno.

ἀντι]υπία. repercussio.

ἀντίτυπον.ν.τὸ. exemplar similis formæ, uel cõtrarium.

ἀντιτύπως aduersatim.

ἀντιφατικὸς.ὁ. contradictorius, responsiuus.

ἀντιφερίζω.μ.σω.π.κα. adæquo, repugno, contendo.

ἀντιφερνά.ἡ. quod uicissim à marito loco dotis datur, apud iurisconf.

ἀντιφέρομαι. repugno.

ἀντίφθογγος.ν.ὁ. resonabilis.

ἀντίφρερον. æqualèm habentes custodiam.

ἀντίφονος. patiens cædem pro illata cæde.

ἀντιφωνέω. contradico, appropinquo.

ἀντίφωνον. contrariæ uocis.

ἀν]φυτεύω.μ.σω.τω.κα. genero.

ἀντίχαρις.ιος.ἡ. retributio pro accepto bẽficio.

ἀντίχειρ.ερος.ὁ. pollex.

ἀντιχορία. quod alternis in choro recinitur.

ἀντλάω.μ.ήσω.τω.κα. exhaurio nauem, inde antlare & exantlare, quod uulgus exanclare dicit parum rectè.

ἄντλημα.ατος.τὸ. haustorium.

ἀντλητὴρ.ῆρος.ὁ. cyathus.

ἀντλία.ας.ἡ.χῳ,

ἄντλον.ου. sentina.

ἀντόλιος.ὁ. orientalis.

ἄντομαι. obuio, omnino supplico, contingo.

ἀντομέω.μ.ῶ.σω.τω.ωκα. cõtraiuro, adhortor.

ἄντον, ex contrario.

ἀντοφθαλμῶν. obtueri, contra intueri, ex aduerso aspicere.

ἀντοφθαλμῶ, τὸ ἀντιβλέπω ἐξεναντίας.

ἀντόχρημα. planè, ἄντικρυς.

ἀντονομάζω. commuto nomen.

ἄντρον.ου.τὸ. antrum.

ἀντρῶδης. antris plenum.

ἄντρων.ωνος. urbs Thessalię, in qua inusitatę magnitudinis asini nascũtur, unde ἀντρώνιος ὄνος, pro magno & stolido.

ἄντυξ.γος.ἡ. summa curuatura rotarum; semicirculus ante currum, amplectens ambas rotas, gyrus rotæ, superior rota, & currus ipse, scuti circulus exterior.

ἄντυγρος.ν. eiusdem figuræ, similis, contrarius.

ἄντω. obuio.

ἀντωνυμία.ας.ἡ. pronomen.

ἀντωμοσία. iuramentum calumniæ cauẽdę ab utraq; parte præstitum.

ἀντώμνυμι. iuramentum calumniæ uicissim præsto.

ἀντωπῶν. ex aduerso intueri, obtueri.

ἀντωπόν. ex aduerso, contrà.

ἀνυδρεύομαι. ex fonte haurio, exhaurio.

ἀνυδρία.ας.ἡ. aquarum inopia.

ἄνυδρος.ν.ὁ.ἡ. inaquosus.

ἀνύω. perficio.

ἀνυμέναιοι. innuptæ.

ἀνυμέναιος.ον.ὁ.ἡ. carens honoribus nuptialibus

ἀνύμφευτος.ον.ἡ. innupta, cœlebs.

ἄνυμφος.ὁ.ἄγαμος.

ἀνύμπαγκος.ον. ficus.

* ἀνυπαρξία.ας.ἡ. interitus.

ἀνυπέρβλητος.ον.ὁ.ἡ. insuperabilis.

ἀνυπέρθετος.ον.ὁ.ἡ. indubitatus.

ἀνυπεύθυνος.ον.ὁ.ἡ. innoxius, immunis à dicenda causa.

ἀνυπήκοος.ν.ὁ. inobediens.

ἀνυπόδετος.ν.ὁ.ἡ.χῳ, qui pedibus est nudis.

ἀνυπόθετος.ν.ὁ.ἡ. non suggestus.

ἀνύπρις.ν.ὁ.ἡ. intolerabilis, impatiens.

ἀνυπόκρι]ος.ν.ὁ.ἡ. simplex, id est, non fictus.

ἀνύποπτος.ν.ὁ. non suspectus.

ἀνυπόστατος.ν.ὁ.ἡ. intolerabilis.

ἀνυπότακτος.ν.ὁ. inobediens, inobsequens, qui in ordinem cogi non potest.

ἀνυπόστολος.ν.ὁ. interritus, ἀνύποπτος.

ἄνυρις.χῳ,

ἄνυρος.ν.ὁ. iniustus, impius.

ἀνύσιμος.ν.ὁ.ἡ. expeditus, expediens.

ἄνυσις.ιος. expeditio, diligentia.

ἀνυστικός.οῦ.ὁ.ἡ,

ἀνυτικός.οῦ.ὁ. efficax.

ἀνύτω.μ.σω.π.κα. perficio, expedio, facio.

ἀνύω. idem.

ἀνυφόω.μ.ώσω.π.ωκα. erigo.

ἀνυσέα, pro ἀνυστέον, Attici dicunt.

ἄνω. supra, ad locum & tempus refertur.

ἄνω χῳ, κάτω, & ἄνω κάτω. sursum deorsum, huc & illuc, Aristoph. auibus. τί ὦ πόνηρ ἄνω κα]ω τωλεῖν ὑπόμνυς.

ἄνωγα. iussi, demandaui.

ἀνώγεων.ω.ὼ. cœnaculum.

ἀνώγει. iubet.

ἀνωγὼ. iubeo.

ἀνώδυνος.ν.ὁ.ἡ. molestia carens.

ἀνωδυνία.ας.ἡ. indolentia.

ἄνωθεν. desuper.

* ἀνωθῶ sursum impello, subueho.

ἄνωξις. consultatio, uocatio.

ἀνωΐστι. ex insperato.

ἀνώϊστος.ν.ὁ.ἡ. insperatus, improuisus, imprudens.

ἀνώσιμος.ὁ. resimus.

ἀνωμαλία. inæqualitas, irregularitas.

ἀνώμαλος.ν.ὁ.ἡ. asper, uarius, sine planicie, irregularis, turbatus.

ἄνωμος.ν.ὁ. humero carens.

ἀνώμοτος.ν.ὁ.ἡ. iniuratus.

ἀνωμοτί. iniurato, sine iuramento.

ἀνωμοιομερές. ὼ. dissimilare, dissimiles habens partes.

ἀνώνυμος.ν.ὁ.ἡ. obscurus, sine nomine, ἄδηλος.

ἀνώπιον.ν.ὼ. locus æditior, & à conspectu semotus.

ἀνωβεσθία.ας.ἡ. unda quæ ad summum marginem nauis tollitur.

ἀνώτερος. superior.

ἀνώσιμον.ὼ. resimatum, auto, Theod.

ἀνωφελὴς.ἐος.ὁ.ἡ.ἡ,

ἀνωφέλητος.ν. inutilis.

ἀνωφερὴς.ἐος.ὁ.ἡ. arduus, accliuis.

ἀνώφλιον.ν.ὼ. limen superius, ὑπέρθυρον.

ἀνώφυτος.ν. desuper natus.

ἀνωχή.ῆς.ἡ. induciæ.

A META TOY Ξ.

Ἄξενος.ν.ὁ.ἡ. inhospitalis.

ἀξία.ας.ἡ. dignitas, meritũ. huius meminit Cicero de finibus, precium. τὴν ἀξίαν ἀποτίνειν ἢ ἀπολαμβάνειν pro suis meritis tractari.

* ἀξιαγαστός. admiratione habendus.

ἀξιεπαίνετος.ου.ὁ. laudandus.

ἀξίερασος.ου.ὁ.ἡ. dignus amari.

ἀξινάριον.ου.ὼ. dolabra.

ἀξίνη. ascia, securis.

ἀξινίδιον.ου.ὼ. bipennis.

ἀξιόλογον.τὸ. operæ precium.

ἀξιόλογος.ὁ.ἡ. dignus precio.

ἀξιο]ήλως. laudabiliter.

ἀξιο]ήλωτος.ου.ὁ. dignus æmulatione.

* ἀξιόπιστος.ν.ὁ.ἡ. fide dignus, grauis, ὁ πιστευθῆς ἄξιος, dignus cui fides habeatur, cui facile fides habẽda uidetur. Ammonius distinguit ab ἀξιόχρεως.

ἀξιοπίστως ἀσφαλίζεσθε. idoneis fideiussoribus cauere.

ἄξιος.ου.ὁ. dignus.

ἄξιον. iustum, rationi consentaneum.

ἀξιότης.ητος.ἡ. dignitas.

ἀξιόχρεως.ω.ὁ.ἡ. fide dignus, idoneus, δικεκδικῶν, defensor idoneus.

ἀξιόω.μ.ώσω.τω.κα. dignum puto, dignor, peto, rogo, oro, iubeo.

ἀξίωμα.ατος.ὼ. dignitas, postulatio.

ἀξίωμα. pronũciatum: quod adiunctum alij, alij connexum dixere. id tale est, si Plato ambulat, Plato mouetur.

* ἀξιωματικὸν.τὸ. auctoritas.

ἀξίως. merito.

ἀξίωσις.ἡ. rogatio, dignitas.

ἀξίως τῆς ἀδικίας. pro magnitudine iniuriæ.

ἄξυλος.ον.ὁ.ἡ. lignosus, & unde ligna nondum cæsa. autore Porphyr.

ἄξων.ονος.ὁ. axis & tabula in qua antiqui scribebant.

ἄξονες.οἱ. tabulæ Solonis.

ἀξύνετος.ον.ὁ.ἡ. intelligentia carens, stultus.

ἀξυλία.ας.ἡ. lignorum inopia.

A META TOY O.

Ἀοζήσω. ministrabo, subseruiam.

ἄοργος. perniciosus.

ἀοιδή.ῆς.ἡ. cantilena.

ἀοίδιμος.ον.ὁ.ἡ. sempiternus, celebris, celebratus, decantatus.

ἀοιδίουσα.ἡ. tragœdia canens.

ἀοιδός.οῦ.ὁ. cantor, poëta, philosophus, præceptor.

ἀοίκητος.ον.ὁ.ἡ. inhabitabilis.

ἄοινος.ὁ.ἡ. uino carens.

ἀοινία.ας.ἡ. alacritas, impigritia.

ἄοινος.ον.ὁ.ἡ. impiger.

ἄορνος. palus Auernus, & rupes siue mons in India, quem primus Alexander superauit. hoc nomen deprauatum est apud Q. Curtium lib. viij, ubi pro Aorno male legitur Dorinus.

ἀοινοβόητα. impigerrime.

ἀολλής.ἐος.ὁ.ἡ. congregatus, densus.

BIBLIOTECA UNIVERS

ἀολλίζω.μ.σω.π.κα.congrego.actiuum.
ἀονία.ας.ἡ.Bœotia.
ἀοξός.cocus,famulus,affectator.
ἄοπλος.ν.ὁ.ἡ.inermis.
ἄορ.ος.τὸ.ensis apud Homer.
ἀορκία.ας.ἡ.cœcitas.
ἀόρατος.ν.ὁ.ἡ.inuisibilis.
ἀοργησία.ας.ἡ.inirascentia.
ἄοργητος.ν.ὁ.inirascibilis.
ἀόριστος,nullus terminus.
* ἀορτή.ῆς.ἡ.aorta uena dextræ spinę apud Aristot.de partibus anim.
ἄορος.τῆς.mulieris.
ἄορος.τοῦ.ensis.
ἀοσυτήρ.ῆρος.ὁ.adiutor.
ἀοιδέω.μ.ήσω.π.κα.adiuuo.actiuum.
ἀοσωτήρ.qui seruat & opem fert non uocatus.
ἄουτος.ν.ὁ.ἡ.impercussus.

A ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

ἀπαγγέλλω.μ.λδ.π.κα.ab alio mihi mandata renuncio,manifestum facio, renuncio,ut legati,qui reuersi a legatione,id quod egerunt,referũt,pronũcio,enuncio,id est,probo,recito.actiuum.
* ἀπαγγέλλομαι accipitur pro suo actiuo.
ἄπαγε.aduerbium reprobantis, & reijcientis siue abominantis.
ἀπαγορεύω.defatigor,denego, non tolero, interdico,despero,deficio,renuo.
ἀπαγρύω.ύσω.τα.κα. exaspero, irito, prohibeo, actiuum.
ἄπαγρος.ν.ὁ.infortunatus uenator.
ἀπαγχονίζω.μ.ίσω.τα.κα.κῶς
ἀπάγχω.ξω.τα.χα.suffoco,strangulo .actiuum.
* ἀπάγομαι etiã uoce passiua est abducere secũ, & reducere.item auertere,depellere, procurare,expellere.
* ἀπαγόρευμα.ατος.τὸ.interdictum magistratus.
ἀπάγω.μ.ξω.abduco , abigo , accuso criminis, adduco,& remoueo,cum quis ad mortem ducitur,pensito.actiuum.
ἀπαγωγή.ῆς.ἡ.inductio,deductio.
ἀπαγωγὴ τῆς λοιδορίας.publicum iudicium,genus est iudicij contra fures & grassatores. Accipitur pro omni delatione.
ἀπαδω.μ.άσω.π.κα.dissono , displiceo . neutrũ.
ἀπιθανατίζω.detfico,à morte uandico.
ἀπάθεια.ας.ἡ.immobilitas circa passiones.
ἀπαθής.ές.ὁ.ἡ . passione & affectione carens,rigidus.
ἀπαιδοδίδακτος.inexercitus,indoctus.
ἀπαιδευσία.ας.ἡ.procacitas linguæ,ruditas.
ἀπαίδευτος.ν.ὁ.ἡ.indoctus.
ἀπαιδοιόω.circũcido,pręputiũ seco,ἀποσκολόπω.
ἀπαιθριάζω.sub diuo ago.
ἀπαίνυμαι.aufero.
ἀπαίδισις.ιος ἡ.ἡ,
ἀπαιδία.ας.ἡ.impostura,ἀπροσέρησις. Aristoph.nebul.εὖγ' ὅστις μ' ἀπαιδίαν ἀπωδίν.
ἀπαιδία.τὸ.deceptio.
ἀπαιδία.ῶ.priuare,mouere.

ἀπαίρω.μ.αρῶ.π.κα.discedo,neutrum.
ἄπαις.αιδος.sine prole.
ἀπαίσιος.ν.ὁ.ἡ.infaustus,indecens,execrabilis.
ἀπαιτέω.μ.ήσω.π.κα.repeto.actiuum.
ἀπαιτῶδε ἀργύρων.conueniri,interpellari.
ἀπαίτησις.ιος.ἡ.repetitio.
ἀπαιτητικός.οῦ.repetitiuus.
ἀπαιτητέον.aduerb.repetendum.
ἀπαιωρέω.μ.ήσω.τα.κα. pẽdo,suspendo.actiuum.
ἀπαικαιροῦ.ὁ.ἀκαίρως,intempestiue.
ἀπακριβόω.exacte elaboro , diligenter aliquid
* facio,ἀπακριβῶ . exacte compono & absoluo, omni ope & exacta diligentia efficio. Item exacte respondeo,id est, statis horis euenio.
ἀπαλλαγή.ῆς.ἡ.liberatio.
ἀπάλαμνος . ον . ὁ . ἡ . industria carens,infirmus, imbellis.
ἀπαλλαγήναι.libertatem consequi.
ἀπαλλάξ.uicissim.
* ἀπαλλάξέω.liberari cupio,uolo discedere.
ἀπαλλαξέω.μ.ήσω.τα.κα.adiuuando remoueo.
ἀπαλλάττομαι.discedo,liberor,decedo,uita fun
* gor,abhorreo,& abstineo.
ἀπαλλάττω.μ.ξω.π.χα.discedo,libero, absoluo,
* aboleo,deleo,eximo,libero, id est, manumitto,libertate dono,libero per acceptilationẽ,abire iubeo,a me dimitto . Plutarc. Απαλλάξας τοὺς θεραπεντῆρας.abire à se iubẽs cliẽtes.morior etiam uoce actiua significat. defungor & liberor & soluor , interimo. Plura apud Budæ.in Comment.
ἀπαλείφω.μ.ψω.π.φα.delino,lino.actiuum.
ἀπαλλέντες.τὸ ἀμελοῦντες.
ἀπαλεξίκακος.incurabilis.
ἀπαλέω.negligo.
ἀπαλθέω.μ.ήσω.τα.κα.sano.actiuum.
ἀπαλιθεύω.inuenio uerũ, ueritatem clare ostendo.
ἀπαλλαντός.οῦ.ἡ.eximius,splendidus.
ἀπαλοφή.ῆς.ἡ.litura.
ἀπαλλὸν .τὸ μόνον.
ἁπαλός.οῦ.ὁ.tener,paruus,delicatus.
ἄπαλον.induciæ,cessatio à palestra.
ἁπαλότης.ητος.ἡ.mollitia.
ἁπαλοπιφής.ές.ὁ.ἡ.saginatus.
ἁπαλόχρως.ωτος,ὁ.ἡ.mollis corpore.
ἁπαλύνω.μ.υνῶ.mollio.actiuum.
ἀπαμβρότω.erro.neutrum.
ἀπαμείβομαι.respondeo ex aduerso.
ἀπαμπίσκω.spolio.actiuum.
ἀπαμφιέννυμι.μ.ίσω.detego,spolio.actiuum.
ἀπανύνω.μ.νῶ.expello,arceo.
ἅπαν.αν.ον.τὸ.omne.
ἀπαναίνομαι.ἀόρ.ἀπηνηνάμην.renuo.dep.
ἀπανταχοῦ.τέω.μ.ήσω.π.κα . uerecũde facio.acti.
ἀπάνευθε.longe,seorsum.
ἀπανθίω.ήσω,κα.defloreo.neutrum.
ἀπανθρωπία.ας.ἡ.inhumanitas.
ἀπάνθρωπος.ν.ὁ.ἡ.inhumanus,inamœnus.
ἀπανίστημι.pello apud Thucyd.
ἀπαντᾶν ἐπὶ τὴν δίκην.obire uadimonium.
ἀπανταχῆ.ἡ.ubique.

ἀπαντᾶν ἐπὶ τὴν κυρίαν. occurrere ad uadimonij diem,adesse ad iudicium die uadimonij.
ἀπαντοχόθεν.undiq;,ex omni parte.
ἀπαντᾶν τοῖς ἐπιφερομένοις ἐγκλήμασιν . obiectis respondere.
* ἀπαντάω.ασω.uoce actiua tantũ dicitur in præsenti , licet in futuro in uocem passiuam exeat, & significat id quod præcedentia, ut notum est.Item respondeo,id est,euentu conuenio & congruo.officij gratia obuiam eo uel deduco & comitor ,incido & lego cum datiuo.conuenio,coeo,cogor.
* ἀπαντδνία.dicuntur oblata & fortuita,non rogata aut interpretata , ut auguria oblata & auspicia.
* ἀπεαν.ῶ πρὸς τὴν κυρίαν,obeo uadimonium.
ἀπεαντικρί.contrà.
* ἀπεάντησις.ἡ.congressio,obuiã itio ut Cicero dixit,responsio.
ἀπάντημα.ατος.τὸ.occursus.
ἀπανέω.κῶ.
ἀπανέω.uoco,nomino.
ἅπαξ.semel.
ἀπαξάπασι.αντος.ὁ.uuiuersus.
ἀπαξόω.ῶ.despuo,indignum puto.
ἀπαράβλαστος . ον . ὁ . ἡ . ad nepotum procreationem inhabile.
ἀπαράλλακτος.ν.ὁ.incommutabilis.
ἀπαραίτητος.ν.ὁ.ἡ.inexcusabilis,inexorabilis,inuitabilis,irrecusabilis.
ἀπαρακάλυπτος.ον . ὁ . manifestus,qui celari non potest.
ἀπαράμυθητος.ν.ὁ . ἡ . inconsolabilis , non uocatus se offerens.
* ἀπαράλλακτος.non differens, non euariãs ,per omnia similis.
ἀπαράλεκτος.ν.ὁ. hispidus,cui non depexi sunt superuacui capitis crines.
ἀπαραλόγιστος.ν.ὁ.ἡ.qui nequit decipi.
ἀπαραμύθητος.ον.ὁ.ἡ.sine consolatione.
ἀπηρχνία.extra tempus.
* ἀπαρασπίστος . ὁ . ἡ . uerus,germanus,non adulteratus.
ἀπαρατηρήτως.inobseruanter.
ἀπαρασκεύαστος.ν.ὁ.impreparatus,impræmeditatus,qui simplici & frugali more utitur,&
* qui imparatus occupatur & opprimitur.
ἀπηρχσκευος.idem.
ἀπηρχσκευάστωγνώμη.ex tempore.
ἀπηρχσκευώς. impræmeditate,imparate.
ἀπαργία.ας.ἡ.herba apargia.
ἀπάργματα.τὰ.primitiæ. Dicuntur item ἀπαρχαὶ. uide Budæum in Comment.
* ἀπαρεμπόδιστος.ον.ὁ.ἡ.minime implicitus.
ἀπαρέμφατος.ν.ὁ.ἡ.infinitiuus,indefinitus.
* ἀπαρέσκω,displiceo,improbor.
* ἀπαφίσκομαι,ægrefero uel implacide . Accipitur pro placo.
ἀπαφήγω.μ.ξω.τα.χα.iuuo.
ἀπαῤῥησίαστος.ν.ὁ.ἡ.carens audacia loquendi.
ἀπαρθένευω.non congruo uirginibus.
ἀπαρίνη.ἡ.lappa quæ in lente nascitur.
* ἀπαριθμέω.ήσω.τα.κα.ῆ, ἀπαριθμοῦμαι, recenseo, nu-

mero.actiuè.Vide Comment.Budæi.
ἀπαρκτίας.ν.ὁ.septentrio uentus.
ἀπαρνέομαι.μ.ήσομαι.denego.
* ἀπάρσεις dicuntur qui & σαθμοὶ. mansiones Sic dicti a tollendis sarcinis,quemadmodum σαθμοὶ a subsistendo.
* ἀπαράσσω,amputo, abscindo , depello, deturbo,deijcio.
* ἀπαρτάω.μ.ήσω.π.κα.seorsum appendo, suspendo,distraho,dirimo,dissocio , auerto , alligo. Lucia.ἐξ αὐτῶ ἐμοῦ τὰς ἐλπίδας μοι ἀπαρτήσασα,ex meipso spem mihi suspendens.
* ἀπαρτάομαι dirimor,separor,aberro, longius digredior.
ἀπαρτᾶν τὸν λόγον sermonem deflectere.
ἀπαρτία.ας.ἡ.perfectio,ἀπρασκευή.
ἀπ' ἄρτι.posthac,ex hoc tempore.
ἀπαρτί.admodum, confestim , deinceps, affatim.ἀπαρτισμένως. Aristoph.ἔγωγε κοὐ τοὺς ἀξιοῦς ἀ, σώφρονας ἀπαρτὶ πλουτῆσαι τοιοῦτο.
ἀπαρτίζω.μ.ίσω.π.κα.perficio , omnibus numeris expleo,sed ferè absolute ponitur,quadro, adæquo.Vide Comment.Budæ.
* ἀπαρτιλογία.ας.ἡ . rotunda ratio uulgo dicitur, quadrans à Cicerone dicitur, cum nihil nec excurrit,nec deest.
* ἀπάρτον προγράφειν auctionem bonorum facio & auctionor.
* ἀπαρτισμός.οῦ.ὁ.perfectio,complementum,omnium partium iusta absolutio.
ἀπαρύομαι.μ.σομαι.exhaurio.
* ἀπαρχαιῶμαι obsolesco.
ἀπαρχή.ἡ.primitia,decima.
* ἀπαρχαί, primi fructus,qui dijs consecrabantur , quo uidelicet in proximum annum augerent etiam arborum fœturam .Dicũtur item ἀπάργματα.
ἀπαρχῆς.ab initio.
* ἀπάρχομαι.μ.ξομαι.primitias soluo & decerpo, libamina facio Herodo.ὁ θύσας τῆς κριθῶν κοὐ τῆς σταλάγχνων ἀπαρξάμενος. Item κινέρχεσθε inci pere,auspicari: Aristid.ἔδοξεν ἀπάρξασθε τοῖς βασιλέως ἐπιτάγμασι . Placuit delibanda iam esse regis mandata,per datiuũ dixit.Grego.pro auctorem esse & cõditorem,usus est,ἡ σαν.τος ἀπήρξατο,cuius ipse edidit primordium,de Christi resurrectione loquens,q primus semel surrexit,postquam occidit. deponens.
* ἀπαρωγός.opitulator.
* ἅπας τις.quilibet,omnigenus.na.
ἅπας.ασα.αν.ὁ.ἡ.ὅλος
ἅπασα.ης.ἡ.omnis,
ἀπαστί.ieiune.
ἀπαστία.ας.ἡ.ieiunium.
ἄπαστος.ν.ὁ.ἡ.ieiunus.
* ἀπασχολέω impedio.
ἀπαστεί.sine strepitu.
ἀπατάω.μ.ήσω.τα.κα.decipio,est propriè a uia aliquem deducere.Nam πάτος uiam tritam significat.acti.
ἀπατρθε.seorsum.
ἀπατεών.ῶνος.ὁ.deceptor,impostor,circũuẽtor.

ἀπάτη.ἡ.fraus,herba eiusdem nominis.
ἀπατούρια.festa Athenienſium popularia quatuor dierum,quarum prima δόρπεια uocabatur,altera ἀνάῤῥησις,tertia κουρεῶτις,poſtremo ἐπιδόσια.de hoc Suidas copioſe.
ἀπάτη.ης.deceptio,ſuadela,error,fraus.
ἀπατηλός.ή.ό.deceptibilis.
ἀπατηλός.οῦ.ὁ.fallax,fraudulentus,fucatus, falſus.
ἀπαράτιλ]Θ.ή.ό.hirſutus,incomptis capillis.
ἀπάτωρ.ορος.ὁ.carens patre.Vulcani cognomẽtum apud Theocritum.
ἀστράγασμα.ατος.τὸ.ſplendor,relucentia.
ἀπαυδάω.μ.ήσω.ηκα.interdico,excommunico,
* defatigor.Plutarch.de Lycurgo loquens. πυγμὴν δὲ καὶ πανκράτιον ἀγωνίζεσθαι ἐκώλυσεν,ἵνα μὴ δὲ παίζοντες ἀπαυδᾶν ἐθίζωνται.
ἀπαυδέω.μ.ήσω.τω.ηκα.defatigor.
ἀστασυθαδιάζω.καὶ
ἀστασυθαδίομαι.μ.σομαι.deſiſto à cõtumacia,ſum arrogans.
ἀπαυθημερίζω.eodem die redeo.
ἀστραύλια.τὰ.munera quæ dantur nouæ nuptæ ſponſæ,uel dies in quo noua nupta iacet cum uiro.ἀπαυλισηρία uero ueſtis quam ſpõſa marito dono mittebat.
ἀπαυράω.μ.ήσω.π.ηκα.ἀόρ.ἀπαῦρα.fruor,priuo,aufero.
ἀπαύρω.priuo.
ἀπ᾽ αὐτομάτου.caſu,incidenter.
ἀπαυσί.irrequiete.
* ἄπαυσΘ.irrequietus.
ἄπαυστος γλῶττα.cui ſilentium imperari non poteſt.
ἀπαυτομολέω.à meipſo uenio.
ἀπαφίσκω.decipio.
ἀπάφοιτο.deciperet.
ἀστασφρίζω.deſpumare.
ἀστεγγυαλίζω.reſtituo.
ἀπεδανός.οῦ.ὁ.imbecillis.
* ἀπέδρα.aufugi.ἀόρ.α.ab ἀστοδιδράω,
ἄστει.abi,abſcede.
ἄστει.diſcedis,& diſcedes præſentis & futuri temporis.
* ἀστίδων reſpiciens.
ἀστείθενος.ή.ineptus.
* ἀπειθής.ἐς.ὁ.ή.imperſuaſibilis,inobediẽs,immo
* rigerus,contumax.incredulus,infidelis.
ἀστειθία.ας.imperſuaſibilitas,inobedientia,cõtumacia,diffidentia,incredulitas.
ἀστειθῶ.ἀπιστῶ,non pareo,inobediens ſum.
ἀπεικάζω,μ.σω.π.κα.aſſimilo,effigio,exprimo.
* ἀπείκασμα.τος.τὸ.ſimilitudo.
ἀπεικός.τος.τὸ.indecens.
ἀπαλοῦμαι minis terreor.
* ἀπειλέω.μ.ήσω.τω.ηκα.ἀπειλῶ,minitor,insulto,minor, glorior.
ἀστραλή.ῆς.ἡ.minæ,ira.
ἀστειλητήρ.ῆρος.ὁ.iactator,minator.
ἄστραμαι.abſum,abeo,proficiſcor.
ἀπέπαυδε ἀντὶ τοῦ ἀπέπειν. ſignificat etiam abdicare,& retractare quod dictũ eſt, hoc eſt
* pollicitationem uel promiſſum renuncia re,& quaſi ſeſe reprehendere reuocare.

* ἀπειπῶν.negare deuiando,interdicere,cum ac cuſatiuo,renunciare,finire,ualere finere & laſeſcere,fatiſcere.
ἀστειράνις.infinite.
* ἀστείρας Θ.ή.ό.intentabilis,qui tentari non poteſt,aut qui non tentat.
* ἀστείργω.εἴρξω.π.κα. prohibeo,arceo,propulſo deterreo,coerceo,reprimo,impedio,abſtineo,ἀστοδείκνυμι.
ἀπειρέσιος.ον.ὁ.infinitus.
ἀπείρητΘ.ή.ό.inexpertus.
ἀπείρηκα.defeſſus ſum.
ἀπήρηκώς.ότος.ὁ.feſſus.
ἀστφρία.ας.ἡ.inexperientia.
* ἀστείρι]Θ.ον.ὁ.infinitus,immenſus,ingens,interminus.
* ἀστειροκαλία.ας. honeſti inexperientia,decori ignorantia,inſolentia,inelegantia.Quod uitium eſt eorum(inquit Budæus)qui nec bona ſua nouerũt:nec eorum uſui acquieſcunt,qui ſerijs in rebus operam bonam ac ſtrennuam nauare didicerunt.
* ἀπειρόκαλος.ή.ὁ.ἡ.honeſti expers,inſolens,inelegans,uitæ mundioris ac elegantioris rudis,parum modeſtus,decori neſcius,qui quid quoq; loco conueniat neſcit,quẽ Latini ineptum uocant,Etiamſi Cicero contendit magis ex affectu quàm ex animo apud Græcos nullam extare dictionem quæ ipſis hoc faciat,quod nobis ineptus. Vt omnia (inquit) Græcorum perquiras:quid ſit ineptus non inuenies.Equidẽ (inquit Budæus)ἀπηρόκαλον apud illos tã ſignificãs eſſe puto,quàm apud nos ineptũ: nec minus fortaſſe ἀπέθεκτον,καὶ σκαιὸν καὶ μάταιον, Vtitur Gellius li.xi.cap.vij.& li.xviij.capi.viij.
* ἀπειροκάλως.inſolenter,inepte,præter decorũ: parum modeſtè ἀπειροκάλως χρῆσθαι abuti.
ἀστφρολεχής.ἐς.ὁ.ἡ.tori expers,uirgo.
* ἀπειροπάθεια affectus nimius & ſine fine.
ἀστειροπλάσιος.ια.ὁ.multiplex.
* ἄπειρος.ή.ὁ.ἡ.inexpertus,multus.Hoc nomine quandoq; intelligũt tunicam exitu nullo, meminit Sophocles in polyxena & Euripedes in Oreſte,Eiuſmodi miſſam Hercuſi concinunt poetæ.
* ἀπείρων.ονος.ὁ.ἡ.magnus,infinitus,fine carens, Sic item uocatur ἄλυβος δακτύλιος,id eſt,annuſus gemma non inſignitus cõcinnatusq; quaſi dicas omni carens fine,quod ſit rotũdationis abſolutæ,nec appareat unde initium ſumas.Meminit Ariſtoteles li.iij.auſcultationis phyſicæ.καὶ γὰρ(inquit)τοὺς δακτυλίους ἀπείρους φασὶ,τοὺς μὴ ἔχοντας σφενδόνην,id eſt,annulos uocãt apiros quibus funda nõ eſt.De infiniti ratione loquitur eo in loco Philoſophus.Homerus item terrã uocat ἀπείρονα.id eſt.σφαιροειδῆ orbicularem,ut interpretantur Euſtachius & Io. Grammaticus.Nam nec ſphæra,nec circulus finem habent aut initium,Et philoſophi ferè omneis,

ferè omneis,elementa ſtatuunt rotunda ſpecie Non deſunt tamen qui ſecus opinẽtur uide Plutarch.lib.ij.de philoſophorum placitis.
ἀστειρόνον.ὁ.pertinacia.
ἀστεικατεσάθην.reſtitutus ſum.
ἀστεικβάλλω.μ.λῶ.ſoluo.
ἀστεικγονος.ή.ὁ.abnepos.
ἀστεικδέχομαι.μ.ξομαι.expecto.
ἀπ᾽ ἐκείνου.iam tum,ex illo tempore.
ἀπέκτεινον.occidebant.
ἀπελάζω.concionor,Laconicum eſt.
* ἀπελάυνω.μ.άσω.π.κα. redeo,retro unde ueni refero pedem.Lucia.in pſeud.καταθέμενοι δὲ ἡ μᾶς ἐν ἀγκαλοῖς,ὧν ἐγὼ ὁ καλὸς ὅμηρος μέμνηται:ὀπίσω ἀπήλαυνον,id eſt,retro curſum legit.
ἀπελάυνω καὶ
ἀστελάω expello,abigo.actiuum.
ἀστείλεγμα.ατος.τὸ.redarguitio.
ἀπελέγχω.μ.ξω.π.χα.redarguo,confuto.
ἀπήλεθρον.procul.
ἀτήλεθρος.ή.ὁ.ἡ.immenſus,fortis,cui nõ propinquus fieri poſſis.
* ἀπελεύθερος.ή.ὁ.ἡ.ὁ ἐκ δούλου ἠλευθερωμένος.libertus,libertinus.Diſtinguũt ab ἐξελεύθερΘ:uerum indiſcriminatim iam uſurpãt:ut annotat Ammonius.
ἀστελευθερόω.μ.ώσω.με.ωκα.manumitto.
ἀπελευθέρωσις.ιος.ἡ.ἡ,
ἀπελευθερία.ας.ἡ. manumiſſio,aſſertio in libertatem.
* ἀστελπίζω.μ.ίσω.τω.κα.deſpero,Απελπίζειν τὸν νοσοῦντα.nullã de ægroto ſpem habere reliquã. Sic etiam Lucanus in.v.Deſperate uiam, dixit.Significat etiam ex re quapiam ſperare:Gaza ex Cicerone εἰ τὰ εἰς τοῦτο τὸν χῶρον ἐπένοουν ἀπελπίσης,ἐν ᾧ πάντα ἐστὶ τοῖς μεγάλοις ἀνδράσι καὶ ὑπῆρχεν,ſi reditum in hunc locum ſperaueris,in quo omnia ſunt magnis & præſtantibus uiris.
ἄπελος.hulcus,uulnus.
ἀπίλλω.excludo.
* ἀπεμπολάω.μ.ήσω.π.ηκα.καὶ,ἀπεμπολέω, uendo,uenũdo,addico,commuto.Effertur modo cum augmento,modo ſine augmento.Non habet ſimplex thema.
* ἀπεμφαίνω,diſſentaneus aut diſſimilis ſum,nullo modo refero,uide Comment.Budæ.
ἀστένανσ].ante,in conſpectu.
ἀπένανσία.ex contrario,aduerb.
ἀπένεγκαι.exporta.
* ἀπενενοκμένως ἔχειν deſpondere animum,ἀλύειν.
ἀπένιαυτίσαι.τὸ ἔτος φυγῆν,à patria exulare,uel annum ab aliqua re ceſſare.
ἀπενέγκομαι.educor,efferor.
* ἀπενενοκμένος,uecors,amens,profligatus,deploratusq;. Demoſt.τοῦδε ἄνθρωποι κακίους,ἢ μᾶλλον ἀπονενοκμένοι τούτων γένοιντο,id eſt,quo pacto homines peiores,aut profligati magis his eſſent? Interdum pro homine flagitioſiſſimo,& nequiſſimo,& contaminatiſſimo.
ἀπενθής.ἐς.ὁ.ἡ.illugubris.
ἀπένιαυτισμός.οῦ.ὁ.exilium unius anni,abſentia in unum annum,φυγὴ ἐπ᾽ ἐνιαυτὸν διὰ φόνον

* ἀκουσίον,exilium annuum ob cædem nõ uoluntariam:uerbum è uerbo dictũ,abannatio dici poteſt.Copioſius in poſtremis annot.Budæi in Pandectas.
ἀνεξέναι uindicare.
ἄστεπτος.ή.ὁ.ἡ indigeſtus.
* ἄστρ.τὰ.quæ,pro quemadmodum atticè per ἐλλειψιν τὸ κατὰ.Ariſtoph.Ra.ἄστρα μυνῦ τῆ πραῦτον,ἅπερ ἑκάστοτε ἐν ταῖς βαγῳδίαισιν ἐτεραλέγετο.
ἄπρ.tanquam.
ἀπέρατΘ.ή.ὁ.ἡ.infinitus,innauigabilis.
ἀπεραντολογία.ας.ἡ. infinitus ſermo,multiloquium,uerborum copia,uerboſitas. Sic apud Lucianum Mercurius ad rhetorem,Charontis nauem inſcendere uolentem,καὶ ὁ ῥήτωρ δὲ σύ,ἀπόδα τοῦ ῥημάτων:πλὴν τοσαύτην ἀπεραντολογίαν,καὶ ἀνεβέσθαι,καὶ παρισόσταις,καὶ πηδήσεις,καὶ βαρβαρισμοὺς,καὶ τἄλλα βάρη τοῦ λόγου.
ἀπεράντεια.ciuitas Theſſaliæ,unde
ἀπεραντοί.gentile nomen.
ἀπρανολόγΘ.ή.ὁ. multiloquus,infiniti ſermonis.
ἀπέραντος.ή.ὁ.infinitus,interminatus.
ἀπέρασις.ιος.cruditas,imperfectio,
* ἀπερείδω καὶ ἀπερείδομαι incumbo,inclinor,affirmo,firmiter adigo,effundo,exhaurio, & infligo,incutio,fulcio,applico.
ἀπειρῆν.recuſatum ire.
ἀπεργάζομαι.μ.σομαι.efficio,perago.
ἀπεργάθω.detego.
* ἀπεργασία refectio,peractio.
ἀπρῆξ.infatigabiliter.
ἀπρδείσιος.ή.ὁ.infinitus,multus,πάμπολλΘ.
ἀπερίκω.depello.
ἀπρδιμόομαι.μ.ώσομαι deſolor.
ἀστειρίλαλητος.ή.ὁ.quem non facile uerbis compeſcas,qui blaterandi finem non facit.
* ἀπερίλυπτος πρεσβεία.libera legatio,quæ priuatæ rei cauſa mandatur,quæ nullo uel tempore,uel loco circũſcripta eſt,nullis rationibus reddendis obnoxia.ἀνυπεύθυνΘ,ἀπεριάριστος.Vide Budæ.in alteris annotationibus in Pandect.
* ἀπρίσκεπτος.ή.ὁ.ἡ.temerarius.
ἀπερισκέπτως.incircunſpecte,ſinè conuento & certo conſtituto.
ἀπερίσασΘ.ή.ὁ.ἡ.immobilis.
ἀστεριασάσω.ſine ulla diſtractione.
ἀπρίσαστος.ή.ὁ.ἡ.deſtitutus,ἀπερίσαστον ῥαστώνην Polybius de Atheniẽſium ciuitate loquens,uocat ſtatum rebus ſecundis florẽtem,in quẽ
* nulla clades,aut alia rerum difficultas incurrit,nullum infortunium, Etiamſi ῥαστώνη per ſe ſignificat ſecundarum rerum proceſſum,& fortunæ iudulgẽtiam nullis casibus aut cladibus interruptam, hoc eſt, τὸ βίον εὐπραξίαν.Budæ.
ἀπερίσασις.ιος.ἡ. id eſt, εὐπραξία rerum fœlicitas.
* Vide.περίσασις.
ἀπερίτμητΘ.ή.ὁ.ἡ.incircunciſus,inciſiſilis.
ἀπερυθιάω.μ.άσω.π.κα.rubeo.
ἀπερύσκω.prohibeo.
ἀπέρχομαι.recedo,abeo,proficiſcor.pro migrare ex hac uita,mori.Chryſoſtomus

ἴσως μετὰ μίκρον ἀπελεύσομαι χρόνου; Απῆλθεν ἡ ἀκοὴ dimanauit fama apud Mattheum Euangelistam. Απελθεῖν πλὼ ὁδὸν & τῇ ὁδῷ, quēadmodum apud Latinos, Verg. in. iiij. Longam incomitata uidetur, Ire uiam.

ἀπερωεύς.έως.ὁ. corruptor. κωλυτής. Homerus ἐμῶν μυρίων ἀπερωεύς.

* ἀπεσείσατο excussit, sustulit.

ἀπεσμικνῶναι. induruisse, attritum fuisse, exhaustum fuisse, quemadmodum qui curis pereunt uel fame.

* ἀπεσμικνώς, tabidus, aridus. Luciano dicitur de homine emaciato.

ἀπεσκολυμμένος, denudatus, excoriatus.

ἀπέσυρα, secessit.

ἀπεσία.ας.ἡ. absentia, peregrinatio.

* ἀπέτμηθη amputatus est ab ἀποτέμνω.

ἀπευθής.έος.ὁ.ἡ. inscitus, inscius, inauditus.

ἀπευθύνω.μ.υνῶ. do iudiciū cum pœna, adæquo, rego, dirigo.

ἀπευθυσμένον ἔντερον. intestinum uocant, quod Latine rectum intestinum dicitur.

* ἀπευκτηροῖ ὕμνοι. dicebantur qui præcationem reijciebant. Qui uero uotum & preces habebant εὐκτηροὶ appellabantur.

ἀπευκτός.οῦ.ὁ. contemnendus, odibilis.

* ἀπεύχεσθαι deprecari, id est, ueniam poscere & pœnæ remissionem: ut apud Verg. in. xij. equidem merui, nec deprecor, inquit. Dicitur etiam παραιτεῖσθαι.

ἀπεύχομαι.μ. ξομαι. contemno, execror. deponentale.

* ἀπευωνίζειν uilem reddere.

ἀπεφύσνομαι, exiccor, tabefio.

ἀπεφθος.ὁ. excoctus, purus.

ἀπέχει. sufficit, abest.

ἀπεχθάνομαι. sum odio. μ.ήσομαι.π.ἀπήχθημαι.ἀορ. μέσ.α.ἀπηχθόμην.κ.

ἀπεχθάομαι.οῦμαι.

ἀπεχθάνω. odi.

ἀπέχθεια.ας.ἡ. inimicitia, odium.

ἀπεχθής.έος.ὁ.ἡ. inimicus, odio habēs, molestus.

* ἀπέχομαι.μ.ἀφέξομαι. abstineo, cum genitiuo cōstruitur, uel accusatiuo ἀπέχομαι τοῦδε & τοῦτον. Sic item apud Latinos Horat. li. Carminum. iij. Mox ubi lusit satis abstineto, Dixit, irarum calidæq; rixæ. Et Terent. in Adelphis cum accusatiuo, non manum abstines mastigia?

ἀπέχρη. sufficiebat.

ἀπέχρησε. satis fuit.

* ἀπέχω.μ.ἀφέξω. disto, fugio, Est aliunde accipio, recipio ex aliq; ueluti censum aut reditū ex aruis. Id sentiēs Theophyla. submonet recipi q̄d quasi debitū dat Matth. vi. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν, mercedem suam receperunt, tulerunt, habent. Ἀπέχει, abest, sp satis est, sufficit. Marc. xiiij. καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύσεσθε, ἀπέχει, ἦλθεν ἡ ὥρα.

* ἀπέχω πλειόνων ἡμερῶν Absum multorum dierum uiā: locutio talis qualis, aberat biduī.

ἀπεφθαρμένος. moriens.

* ἀπεψηφισμένος. communi decreto damnatus,

* ærarius, qui iā nō est in albo cēturiæ suæ.

ἀπεψία.ας.ἡ. cruditas.

ἀπεψῶν. excolare.

* ἀπηκριβωμένον. diligētia, adamussim factum & perfectissime summaq; diligentia.

* ἀπηκριβωμένως. bona fide, citra ullum figmētū.

καθισταμένως, ἀστασίως, ἐπιπεπῶς, ἀνενδόλως.

ἀπηλάχθαι. abesse.

* ἀπηλγηκώς, qui, ut ita dicam, dedoluit, siue, ut Comicus loquitur, perdoluit, quiq; eo duritiæ peruenit, ut ad omnem duritiæ sensum obsurduerit, sicut deferbuisse dicitur Latinis, qui desierit feruere, & desipere qui sapere desierit. Est autem participium perfecti. ἀπὸ τοῦ ἀπαλγῶ quod dicitur quum quis uacat dolore & sensu sui mali. Eras. in epist. D. Pauli ad Eph. cap. iiij.

ἀπηλεγέως. intrepide, aperte, audacter, ingenue.

ἀπηλεγής.έος.ὁ.ἡ. apertus, sine malicia, durus, sæuus.

ἀπηλιασής.οῦ ὁ. ab ἠλιάσ alienus, hoc est à foro & causis iudiciarijs, Aristopha. auibus. μῶν ἠλιασάς; μὴ ἀλλὰ θατέρου δόπου, ἀπηλιασά.

* ἀπηλιώτης.ου.ὁ. uentus, qui ab oriente uerno, id est, equinoctiali uenit. A Romanis nauticis subsolanus cognominatur. Dicitur & εὖρος. Gellius li. ij. cap. xxij.

ἀπήμαντος.ου.ὁ.ἡ illæsus.

ἀπήμβροτον, ἡμάρτον.

ἀπήμων.ονος. illæsus, inoffensus.

ἀπηνεώθην. obstupui.

ἀπήνια.ας ἡ. sæuitia.

ἀπήνη.μ.ος.ὁ.ἡ, carens uento.

ἀπήνη.ης.ἡ. uehiculū, rheda, currus qui mulos iungebat.

ἀπηνής.έος.ὁ.ἡ. sæuus, immitis, crudelis, minax iniucundus.

ἀπηνθρώκομαι. ardeo.

ἀπήνυσα. reduxi.

ἀπῆξεν, ἐφώρμησεν.

ἄπηρος.ου.ὁ. pera carens, ἄβλαβής.

ἀπηρχαιωμένον. obsolerum.

* ἀπῆρα. priuaui, omisi. ἀπέλαυσεν.

ἀπηχής.έος.ὁ.ἡ. absonus.

ἀπήχημα.ζος.τὸ. extremus uel soni uel uocis pulsus: & quo longissime tenor soni permeare potest, illic est ἀπήχημα, uelut extrema resonantia. Plura in Comment. Budæi.

ἀπήωρος.ου.ὁ. distans, eleuatus.

ἀπία.ας. Peloponnesus.

ἀπίει.μι.μ.ήσω.τω.κα. recedo.

ἄπιθι. discede, abi.

* ἀπιθανά, dictu absurda, nō probabiliter dicta, absurda.

ἀπιθανός.οῦ.ὁ. impersuasibilis.

ἀπιθάνως. inscitè.

ἀπινύω.μ.ξω.τω.κα. insanio, imprudens sum,

ἀπίολα. ciuitas Italiæ, unde.

ἀπιολανός. gentile nomen.

ἀπίστατος.ου.ὁ.ἡ. non picatus.

* ἄπιος.ου.ὁ. longinquus, raphanus agrestis, genus pyri, fungi species apud Paulum Aegi. Vide ἀμακίτης.

ἄπιος.ου.ὁ.ἡ,

ἄπιον.ου.τὸ. pyrum.

ἄπιος.ου.ἡ. pyrus arbor.

ἄπις.ιδος. Apis deus Aegyptiorum.

ἀπιστέω.ήσω.τω.κα. diffido, non credo, suspectū habeo.

* ἀπιστούμενος. qui suspectus est, cui fides nō adhibetur, ut ἀπιστούμενος ἐπίστοπος, tutor suspectus. Exempla in Cōmentarijs Budæi.

ἀπιστία.ας.ἡ. perfidia, infidelitas.

* ἄπιστος.ου.ὁ.ἡ. infidelis, perfidus, infidus, fidē & promissa nō seruās, incredulus, nō credēs. Attici dicunt ἄπιστος τούτῳ & πρὸς τοῦτον, quēadmodū & nos perfidus & infidus isti, & ad istum, ut annotat Priscianus lib. xviij.

* ἀπιστούμενος. tutor suspectus. Dicitur etiā suspectus simpliciter.

* ἀπιστῶν. qui suspectum habet.

ἀπισόω.ω.ώσω.τω.σα. adæquo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἀπίσωσις.ιος.ἡ. adæquatio.

* ἀπιχυρίζεσθαι idem quod ἰσχυρίζεσθαι, nisi quod maiorem conatū in aggrediēdo, maiorémq; fiduciam in tuendo significat.

* ἀπιχθυς. qui non uescitur piscibus, qui piscitio abstinet.

ἀπιών.όντος.ὁ. abiens.

* ἁπλᾶ. simpliciter.

ἁπλάνεια.ας.ἡ. stabilitas.

ἀπλανής.έος.ὁ.ἡ. nō uagus, expers erroris, multus.

* ἁπλατής.έος. illatus, nō latus, latitudinē non habens. Sic Euclides lineā definit μῆκος ἀπλατές, quod exprimere (inquit Gellius) uno latinè uerbo non queas, nisi audeas dicere illatabile.

* ἄπλαστος.ου.ὁ. uerax, fuco carens.

ἀπλάστως αὐλῶν. τὸ ἄνευ πλάσματος.

ἄπλετος.ου.ὁ.ἡ. ingens, non exatiatus.

ἁπλῆ. simpliciter.

* ἁπλῆ.ἡ. simplex.

ἀπλήγης.εος.ὁ.ἡ. insaucius.

ἀπλῆξ. non percussus.

ἀπλήρωτος.ου.ὁ. insatiabilis.

ἀπλησία.ας.ἡ. insatiabilitas.

ἄπλητος.ου.ὁ.ἡ. insatiabilis, inexplebilis, à πλήθω.

* ἄπλητος.ου.ὁ. inaccessibilis, separabilis.

ἁπλοΐζεσθαι. sinè cautiōe loqui & agere, & aperte animi sententiam indicare.

* ἁπλοῖκος.οῦ ὁ. simplex, minimè malus, malitiæ nescius, imperitus, deceptu facilis, incautus, qui & εὐήθης dicitur. Lucianus. ὡς ἀφελὴς ὁ παῖς εἶ, καὶ ἁπλοῖκος.

* ἁπλοϊκῶς. simpliciter, citrà dolū, nō malitiosè nec ueteratoriè, purè, syncerè, sinè fuco.

ἁπλοΐς.ΐδος.ἡ. uestis simplex.

ἄπλοος, καὶ

ἄπλοος.ου.ὁ.ἡ. innauigatus, q nequit nauigare.

ἁπλοῦς, καὶ

ἁπλόος.ου.ὁ. simplex.

ἁπλότης.ητος.ὁ. simplicitas.

ἁπλόω.μ.ώσω.τω.κα. pando. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἁπλυσία.ας.ὁ. aplysias spongię genus, illotariam uertit Theodorus.

* ἁπλῶς. simpliciter, uulgariter, triuialiter, imprudēter, imperitè, stultè, apertè, ingenuè & cādidè. Vsurpatur item pro deniq; Gaza. ex Cicerōne, ἐντεῦθεν προδοσίας παρίδων, ἐντεῦθεν πολιτειῶν ἀναδοπέσω, ἐνθεῦθεν λαθεῖν πρὸς τοὺς πολέμους ἀναφύεσθαι σωφυσίας, ἁπλῶς τε μηδεῖν ἄγος, μηδ' ἔτιμα κακουργίαν εἶναι, ἥντινα ὅν κ ἂν ἡ τῆς ἡδονῆς ἐπιθυμία προσδέξασθαι σωφρονίσωμεν, id est deniq; ut summatim perstringam. Dicūt etiā ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, pro, ut summatim dicā, ut uno uerbo eloquar.

ἄπλωτος.ου.ὁ.ἡ. inuestigabilis.

ἀπνευσί. uno spiritu.

* ἄπνοια. affectio quædā est quādo quis spirare nequit, quando nulla, ut uisus iudicat, spiratio fit.

ἄπνους, καὶ

ἄπνοος.ου.ὁ.ἡ. mortuus, sinè spiritu, sinè uoce.

ἄπο. procul poeticè. aduerbium.

* ἀπὸ. ab. genitiuo iungitur. propriè cū rebus inanimatis ordinatur, ut apud Homerū, Μιλησίων ἀπὸ νηῶν, quēadmodū πρὸς cū animatis, ut πρὸς σωκράτους. Homerus τῇ παρὰ νηῶν ἀνίσυτε dixit κατ' ἀλλαγὴν προθέσεως, siquidē παρὰ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς νηῶν posuit. Annotat hoc Ammonius.

ἀποβαδίζω.ίσω.κα. uado.

ἀποβάθρα.ας.ἡ. domus scansoria, tabulata, scala nautica.

ἀποβαίνω.μ.ήσομαι.τω.κα. contingo, euenio, ut

* οὐκ ἀπέβη τὸ πρᾶγμα, id est. οὐκ ἐπίστευσε, ea res frustra fuit, id est, expectationē frustrata est. Item descendo, euado, exeo, discedo. neutrum absolutum.

* ἀπόβασις.ιος.ἡ. euētus. est & genus equestris certaminis.

* ἀποβάλλω καὶ ἀποβάλλομαι. repudio, despicor, respuo, floccifacio. Volūt autē eā esse differentiā, ut ἀποβάλλειν sit hominis inuiti, & qui inuitus perdit ἀποβάλλων dicatur. qui autē libens ἀποθεμένος ὁ μόνος reijciens, respuens.

ἀποβάτης.ου.ἡ. genus festi. & certaminis equestris, unde ἀποβαθμός, & uerbum ἀποβαίνειν certasse.

ἀποβιβάζω.μ.σω.τω.κα. deduco, mitto in terram traijciendo. actiuū, accusatiuo iungitur.

ἀποβιόω.μ.ώσω.τω.κα. morior. neutrū absolutū

ἀποβίωσις.ιος.ἡ. interitus.

* ἀποβλέψαι. oculos auertere, apud Lucianū.

ἀποβλεπόμενοι, θαυμαζόμενοι.

* ἀποβλέπω.μ.ψω.τω.φα. respicio, ueneror, suspicio, admiror, colo. Cōstruitur & cū πρὸς præpositiōe, & significat oculis designo, in eo spem meā colloco, quale illud Vergilianum. Se signari oculis. Item spectio, respicio, conuertor. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἀπόβλητος. ἔνδοξος, gloriosus, uenerandus, θαύμαστος.

ἀποβλήτος.ου.ὁ. clarus, celebris.

ἀποβλητος.ε.ὁ.ἡ. uilis,abiici dignus,abiciẽdus.
ἀποβολιμαῖος.ε.ὁ. abiectitius. Ariſtoph.pace. εὐθέως ἀποβολιμαῖος τῆς ὅπλων ἐγένετο.
ἀποβλύζω.μ.σω.σι.κα. ſingultio comedendo,ut pueri faciunt.actiuum.
ἀποβολή. ῆς.ἡ. depoſitio, amiſſio, abiectio, reiectio.
ἀποβουκολέω.μ.ήσω.π.κα. paſtorem facio,expello, maxime cum ſcabioſi boues è grege pel
* luntur. Item pro fallere,id eſt, mitigãre & lenire,ut ἀλλοτρίοις κόσμοις τὸ τῆς φύσεως ἄπρεπὲς ἀποβουκολῶν: aſciticijs ornamentis naturæ dedecus fallere,id eſt,lenire,mitigãre. Vtunt & Latini fallere in ea ſignificatione.Hora.Iã uino quærẽs,iam ſomno fallere curas.Dicitur etiã βουκολῶν & διαβουκολῶν.
ἀποβουκολίζω.decipio,ſeduco,impono.
ἀπόβρασμα.ατος.τὸ.furfur tritici.
ἀποβρέχω.μ.ξω.σι.κα.infundo.actiuum. accuſatiuo iungitur.
* ἀποβώμια ἱερὰ dicuntur ſacra,quæ nõ in altari peraguntur,ſed in pauimento uel ſolo.
ἀπόγαια.τὰ.κοῖ
* ἀποδεσμοὶ.retinacula nauium,funes nautici quibus naues alligantur litori,retinacula.Sic apud Lucianum Mercurius, εὖ ἔχει, ὥστε λύειν τὰ ὑπόγαια: τοῦ ἀποβάθρου ἀνελόμενθα: τὸ ἀγκύριον ἀνεκόσθω: τοιοῦτον τὸ ἰσίον ἐνθωνε ὦ πορθμεῦ τὸ σκηνάλιον.Dicuntur etiam ὑπόγαια.
ἀπογεγυφόμματα ὦτα.Theod. ſuggrundatas imbricatáſque aures uocat,intúſq; anfractu longiore intortas.
ἀπόγειος.ὁ.ἡ.uẽti qui à terra cõſurgũt,nõ quidẽ
* ſemper aut qualibet, ſed ex uliginoſa & humefacta,quaſi terra oriundi, ut tradit Ariſtoteles in libro cui titulum fecit περὶ κόσμου. Hos matutino imprimis tempore ſpirare, uapôre refrigerato Theophraſtus prodit.
ἀπογαλακτίζω.μ.σω.σι.κα.ablacto.actiuum,accuſatiuo iungitur.
ἀπ' γενέσεως.à primordio.
ἀπογευόμενοι,ἀποθανοῦντες.
ἀπογεύομαι.μ.σομαι.γευμαι. deguſto. gtõ iũgitur.
ἀπεγένομαι.corrumpor,priuor, morior,cuius tempora require in γίνομαι.
ἀπογινώσκω.abnuo,nõ recipio,nõ agnoſco,de
* ſpero cum genitiuo.ἀποφωνίζομαι,ualere iubeo,ſalutẽ ultimũ dico,ſtatuo hoc nõ eſſe faciẽdũ.Cui ſignificationi nõ abſimilis eſt ἀπογινώσκω σε τῆς κατηγορίας, hoc eſt,γινώσκω σε ὄνκ εἶναι ἔνοχον τῇ κατηγορίᾳ,hoc eſt ſentio & ſtatuo iudicoq;. Item reprobo cũ genitiuo, non admitto.
ἀπογινώσκειν τινὰ τοῦ ἐγκλήματος.abſoluere aliquẽ à
* crimine intẽtato,ut inſontem. Απεγνωκότως ἔχειν,deſpõdẽre animũ,languẽre aĩo,penè deſperatã ſpem uitæ habere,& qui ita affecti ſũt,ἀπεγνωσμένοι dicũt,deſpati,deplorati.
ἀπόγνωσις.ιος.ἡ. deſperatio.
ἀπογλαύκωσις.ιος.ἡ. uitium oculorum,glaucedo.
ἀπόγλοιοι.ὁι.qui exilibus ſunt natibus,qui na-
* tes habent attenuatas,depyges.

ἀπογλυκαίνομαι.dulceſco.
ἀπογνωσι.σε.ἡ.deſperatio.
ἀπογονή.ῆς.ἡ.propago.
* ἀπόγονος.ε.ὁ. oriundus,filius,poſterior,pronepos,nepos,ὁ ἤτοι υἱωνός, ἢ ἔτι ἄνωθεν. Hiſtorici interdum abutuntur ἀντὶ τοῦ υἱοῦ.
* ἀπογράμμα Plutarcho dicitur interdictũ magiſtratus, quod etiam ἀποῤῥῆμα uocatur. Vide Budæum.
ἀπόγνους.deſperatus,reprobatus calculo,liberatus in iudicio.
ἀπογνώμων.ωνος.ὁ.annoſus, de animalibus quæ iam dentes producere deſierunt.
ἀπογνώστης,ἀνέλπιστος,qui deſperat.
* ἀπογραφή.ῆς.ἡ.deſcriptio inter ciues,annotatio bonorũ,inuẽtariũ & inuẽtoriũ dicitur.& profeſſio,deſcriptio,profeſſio quidẽ eorũ qui cenſebantur,deſcriptio uero eorũ qui cenſebãt,reſpectu.Fiebat hmõi ἀπογραφὴ,ut ſcireẽ quantũ quiſq; haberet in facultatibus,Nãita ingt Aſconius Pediãnus:More ueterũ cenſi dicebãtur,qui centũ milia in profeſſionẽ detuliſſent, hmõi adeo facultates cẽſus dicebãtur.Lucas euãge.cap. ij.meminit, αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς συρίας κυρηνίου.
* ἀπογράφω.μ.ψω.π.αφα.aſcribo,ab alio exẽplari ſcribo, deſcribo rerũ numerũ,ut quondã Imperatores hominũ cenſus agebant.ab exemplari deſcribo,id eſt exẽplũ ſcribo, & ab exẽplari tabula pingo,in tabulas refero,perſcribo,expenſum fero,uel acceptũ refero.Vnde ἀπογραφὴ actorũ tabulę & perſcriptio.Plura in Budæi Cõment.actiuum,genitiuo iungitur.
* ἀπόγραφον.τὸ.exemplũ uel libri uel tabulæ.Latinè deſcriptum & excriptũ dicitur,deſcriptio,imagoq; tabularum.
* ἀπογραφεῦς.nomen dare & ,pfiteri,id eſt, publicè & apud acta aliquid ultro denunciare, qd ĩſinuare dicũt.Significat etiã in rõnes & calendariũ referre.Scripto denũciare, & quaſi ,pſcriptione,id eſt programmate promulgare.Plura apud Bud.in Cõmẽt.
ἀπογράφαι πᾶν οὐσίαν.publicare bona,adnotare bona reorum.
ἀπογυόω.ώσω.σι.ωκα. demẽbro,debilito. actiuũ, accuſatiuo iungitur.
ἀπογυμνοῦ.denudo,facio manifeſtum.
ἀποδαρθῆν.τὸ ἀποκοιμηθῆναι. dormire.
ἀποδασμός.οῦ.ὁ.pars.
ἀποδεδεγμένος.ε.ὁ.deſignatus,taxatus.
* ἀποδεικνύω.μ.ξω.π.ειχα. demonſtro ratione & argumentis, deſigno, declaro, approbo, creo & deſigno magiſtratũ. Itẽ deſigno & cõſtituo,hoc eſt,ſtatũ & fixũ facio,edo actiuum,accuſatiuo iungitur.
* ἀποδείκνυμαι.oſtendo,clarè dico.
ἀποδείκνυμι.attribuo.
ἀποδεῖ.minor eſt.
ἀποδεῖν.τὸ ἀπολείπειν. deficere,derelinqui.
ἀποδειλιάω.ignauus ſum, formido.
ἀποδειλιῶντες.ὁι.ignaui.

* ἀποδείξις.ιος.ἡ. apodixis, euidens probatio, cũ ea quę dubia aut obſcura ſunt,per ea quę ambigua non ſunt, illuſtrantur. experimentum.demonſtratio quæ neceſſario cõcludit,probatio apud Plutarchum.
* ἀπόδειξις δὲ.huius rei,quam dico,demonſtratio eſt. ubi ἔστω uel εἴη ἄν, uel quid ſimile ſubaudimus. Sic τεκμήριον δὲ & σημεῖον δὲ. Vide Commenta.Budæi.
ἀπόδεκτος.incœnatus.
ἀποδεκροτέω.μ.ήσω.π.κα.trunco caput. accuſatiuo iungitur.
ἀποδεκατόω.μ.ώσω.σι.ωκα.decimo.neutrum abſolutum.accuſatiuo iungitur.
ἀποδέκται.ὁι. magiſtratus apud Athenienſes, qui publicam pecuniam recipiebant,& in Reipub.uſus diſtribuebant.
* ἀποδεκτήρ.ῆρος.ὁ. ſuſceptor, coactor tributorum & uectigalium.
ἀποδεκτός.οῦ.ὁ.ſuſceptus,laudatus.
ἀποδέρω.μ.ερῶ.σι.κα.excorio. actiuum,accuſatiuo iungitur.
ἀποδέχομαι.μ.ξομαι.σι.γμαι. recipio, charum habeo,probo,commendo. Vide Commen-
* ta.Budæi,deponens,accuſatiuo iungitur.
ἀποδές.apodes, genus hirundinum,quæ ſic appellantur,quod pedibus careant.
* ἀποδέω.abſum,numerum non impleo, inferior ſum.Herodia δυνάμεως μεγίστης διαφθαρείσης γνώμῃ καὶ ῥώμῃ μισθωμίας τῆς ἀρχαίων ἀποδεδεύσης,exercitu cæſo maximo, diſciplina & uirtute nullo antiquorũ inferiore.
ἀποδημέω.μ.ήσω.π.κα. peregrinor. neutrum abſolutum.
* ἀποδημία.ας.ἡ. peregrinatio.
ἀποδιαβίβω.immoror,conſumo tempus.
ἀποδιωρμητέον. reijciendum,aduerbium.
* ἀποδίδοται.licet.
ἀποδίδομαι.μ.ώσομαι.π.ομαι. uendo. Herodia.in
* ſecũdo, ὃ τῶν ἀρχὴν ἀντῷ χρημάτων ἀποδίδοντο. qui pecunijs illi imperium uendiderunt. deponens,accuſatiuo iungitur.
ἀποδιδόμενοι ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες.
ἀποδιδόω.μ.ώσω.π.ωκα. κοῖ
* ἀποδίδωμι.reddo,uendo,attribuo, aſſigno & tribuo,enarro,explico,& de re propoſita diſſero,edo,promo. Ariſtot.κοῖ, τὸ ἔργον αὐτοῦ εὖ ἀποδίδωσιν,edunt facinus.debitũ ſoluo,perſoluo. Ariſtoph.Ran.ἀποδοῦναι τὸν ναῦλον. concedo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.
ἀποδικτῶ σε τῶν δίκην.abſoluo te hac petione.
ἀποδιοράσκω.μ.άσω.σι.κα.refugio. neutrũ abſo.
* ἀποδιωρμοῦμαι.auerto,reijcio,depello prodigiũ,deprecor,ablego,eijcio,procul amoueo,expurgo,expio,luſtro. Athen.lib.ix. ὁ δὲ σφόδρα φροντίσας,καὶ τὸ προβληθὲν ἀποδιωρμησάμενος. At ille cũ multũ meditatus quæſtionẽ reieciſſet,uel per diſſimulationem tranſmiſiſſet.Vide Cõmenta.Budæi.
* ἀποδοκεῖν.uideri aliquid nõ faciẽdũ.Xenoph. ὡς δὲ κοῖ ἐν ᾧ κοῖ ἀπέδοξε μηκέτι χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς χρήμασι.
ἀποδοκιμάζω.μ.άσω.π.ασα.reprobo,non probo,

* eijcio & moueo uel ſenatu uel ordine,& ignominia afficio.
* ἀποδεδοκιμασμένοι.ſunt ita moti & præteriti,q ad uerbũ ipſi ἀμνημονεύοι dicũtur,ut præteriti ſenatores à cẽſoribus.acti.actõ iũgit.
ἀποδόντωσις.ιος.ἡ.dentium excuſſio & eliſio.
ἀπόδοσις.ιος.ἡ. redditio.
* ἀποδοχή.laus & commendatio.
ἀποδοχμός.ούντος.ὁ.extendens.
ἀποδράω.ῶ.ἄσῳ.α.ἀπέδρα.aufugio.
ἀποδραίην.fugerẽ,irem in exiliũ, ab ἀποδράω.ῶ.
ἀποδρασις.ιος.ἡ.fuga.
ἀποδρέπω.μ.ψω.σι.εψα. colligo is,aufero. actiuum,accuſatiuo iungitur.
ἀποδρύπτομαι.μ.ψομαι.σι.υμμαι. lacero.deponẽs, accuſatiuo iungitur.
ἀποδρύφω,τὸ ἐκδέρω.excorio.
* ἀποδύομαι.exuor,excutio,nõ ſuſcipio.itẽ ſuſcipio & aggredior,inſtituoq; agere. Chryſoſt.πολὺ ἱερωσύνῃ παρθένου μείζονα ἀποδύσαι.ad maiora accincta eſt certamina,maiora meditata eſt.
ἀποδύρομαι.μ.ύσομαι.deploro, conqueror.deponens,accuſatiuo iungitur.
ἀποδυσπετέω.μ.ήσω.π.κα. nolo loqui,cuncta faſtidio ſicut ægrotus.acti.accuſa,iungitur.
ἀποδυσφρομοῦμαι.expior,purgor aliquo ſcelere.
ἀποδυτήριον.ε.τὸ. apodyterium,locus in quo ſe
* exuunt ingreſſuri thermas.Sũt item ἀποδυτήρια in gymnaſijs & fanis ſacroſanctis. Latinè ſpoliaria dicuntur,ſic dicta ab exuendo.Vtitur Plinius in epiſtolis.
ἀποδύω.μ.ύσω.π.υκα.exuo. acti. actõ iungitur.
ἀπ' ἴθεν.à ſuperiori loco,à ſeipſo.
ἀποείπω. abnego,abnuo,renuo,apud Home.
ἀποῖπον.renũciaui,dimiſi.aoriſtus ſecũdus eſt
ἀποίγαθεν.ſeparauit.
ἀποέρσεν.perdidit,corrupit.
ἀποζεύγνυμι.μ.ξω.π.δυχα.κοῖ
ἀποζευγνύω.diſiungo.actiuum.accuſatiuo iungitur.
* ἀποζῆν.τὸ εὐτελῶς ζῆν.parcè ac tenuiter uiuere, modicè ac ſumma parſimonia uiuere. Thucydides.νεμόμενοι τὰ αὐτῶν ἕκαστα,ὥστε ἀπο ζῆν,id eſt,ἐστενωμένως ζῆν.Dicitur & hoc διαζῆν apud Platonem. His opponitur ἐπιζῆν & καταζῆν,τοῦτ' ἔστι ἐντεταμένως ζῆν. Latini tolerare hoc aliquãdo dicũt. Cæſar lib.iij.belli ciuilis.Libenter etiã ex profugis agnoſcebamus equos eorum tolerari,id eſt,quoquomodo ſuſtentari.
ἀποῖζω redoleo.
ἀποθανατίζω.μ.ίσω.π.κα facio immortalem.actiuum,accuſatiuo iungitur.
ἀποθεμελιόω.μ.ώσω.π.ωκα.fundamenta deſtruo. neutrum,accuſatiuo iungitur.
ἄποθεν.delonge,foras,extrà,procul.
ἀποθεόω.ώσω.π. ωκα. deifico. actiuum,accuſatiuo iungitur.
* ἀποθεσις.refuſio apud Celſum, ἀποθεσις τῆς ἐντέρων,inteſtinorum refuſio.
ἀποθεσσαίζω.μ.ίσω.π.κα. uaticinor.neutrum,accuſatiuo iungitur.

ἀπόδετος. non desideratus, neglectus.
ἀπόθετος. ου. ὁ. ἡ. repositus, abiectus, reconditus.
ἀποθέωσις. ιος. ἡ. deificatio, ascriptio in catalogum diuorum, relatio inter deos, quæ quibus cerimonijs apud Romanos fieri consueuit, eleganter scribit Herodianus in principio libri quarti, τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας.
ἀποθησαυρίζειν. in thesaurum repono, & accumulo.
ἀποθήκη. ης. ἡ. horreum, repositorium, reconditorium, ἀποτροφή.
ἀποθηλύνω. μ. υνῶ. effœmino. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἀποθησαυρίζω. repono, recondo.
ἀπόθητος. ου. ὁ. non concupitus.
ἀποθνήσκω. morior, emorior. Ἀποθανὼν ὑπὸ παιδὸς, interemptus à filio, uel opera filij neci datus. Ammonius ἀπέθανε distinguit à τέθνηκε.
ἀποθλίμμα. ατος. τὸ. id quod exprimitur ex herbis, aut similibus rebus.
ἀπόθραυσις. ιος. ἡ. refractio.
ἀποθρικίζω. μ. ίσω. τ. ικα. folia fici decerpo, aufero, uello. Aristoph. Acharn. τίς τοῦτ' ὀλομάνων τὸ πῖσος ἀποτιθρίακεν.
ἀποθρύπτω. μ. ψω. τ. φα. frangor delicijs.
ἀποθρώσκω. exilio, desilio. neutrũ absolutum.
ἀποθύκω. non consequor, frustror.
ἀποθύμος. ου. ὁ. ἡ. tristis.
ἀποθωΐζω. repudio, decipio, expungo. Lucianus in Ioue tragœdo. εἰ τ' αμὰ οὕτως ὑμῖν ἀποτιθῶνισαι.
ἀποθύω. polluceo, hoc est, sacrificijs celebrandis absumo. Xenoph. Διὰ πάνυ τοῦ ἐκ τῆς λείας θεῷ θεῷ ἀπέθυσε.
ἀποικέω. μ. ήσω. extrà & de longè habito. neutrum absolutum.
ἀποίκησις. ιος. migratio.
ἀποικία. ας. ἡ. colonia.
ἀποικίζω. μ. ίσω. τ. ικα. coloniam deduco, seduco, habitationem disiungo.
ἄποικος. ου. ὁ. colonus.
ἀποκινδυνεύειν. periclitari, experiri periculum, periculum subire.
ἄποινον. ου. precium redemptionis, liberatio, liberatio pœnæ, ἀτιμώτατον.
ἀποίσω. auferam.
ἀποκαθαίρειν. lustrare & expiare.
ἀποκαθαρτικός. habens uim purgandi.
ἀποκαθιλόω. μ. ώσω. π. ωκα. refigo. actiuum. accusatiuo iungitur.
ἀποκαθίλωσις. ιος. ἡ. refixio.
ἀποκαθίστημι. μ. ήσω. τ. ηκα. restituo, emendo. actiuum. accusatiuo iungitur.
ἀποκαίνυμι. uinco.
ἀποκαισαντες. securi, ociosi, negligentes.
ἀποκαλύπτω. μ. ψω. π. υφα. reuelo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἀποκάλυψις. ιος. ἡ. reuelatio.
ἀποκάμνω. defatigor.
ἀποκάμπτω. μ. ψω. τ. φα. reuertor, uexo. neutrũ absolutum.
ἀποκαρδοκέω. μ. ήσω. τ. ηκα. speculor, expecto. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἀποκαραδοκία. ας. ἡ. speculatio, expectatio. Significat uehementem & anxiam expectationem, cum ex corde quippiam expectatur.
ἀποκαρτερέω. μ. ήσω. τ. ηκα. laqueo aut inedia mihi mortem consciscо, vt ait Suidas. Ἀποκαρτεροῦντες ἑαυτοὺς dicuntur sese tolerantes, id est, sese quoquomodo sustentantes, modicè ac parcè uiuentes, quod qui facere non sustinent, ἀποκαρτερῶν dicuntur, & inedia uitam finire. Politianus ex Herodiano ἀποκαρτερῶν mortem sibi consciscere transtulit.
ἀποκαλλάξαι. conciliare, parare amicos.
ἀποκατάστασις. Θ. ἡ. restitutio, id est, instauratio.
ἀποκαυλισμος ἡ. extirpatio de cardine, reuulsio.
ἀποκαύλισις. ἡ. idem.
ἀποκείμαι. resideo, accido, immineo, depositus sum.
ἀποκείρω. μ. ερῶ. τ. κα. detondeo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἀποκεφάλισμα. ατος. τὸ. purgatio capitis.
ἀποκεφαλίζω. decollare, amputare caput.
ἀποκνίζω. μ. ίσω. τ. ικα. negligo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἀποκήρυξ. Θ. ου. ὁ. abdicatus, exhæres.
ἀποκήρυξις. ιος. ἡ. abdicatio.
ἀποκηρύττω. μ. ξω. τ. υχα. reuelo, abdico. actiuũ, accusatiuo iungitur.
ἀποκηρύττω τὰ κατεσταλμένα. auctionem bonorum facio, auctionor.
ἀποκινέω. remoueo.
ἀπόκινος. ου. genus lasciuæ saltationis.
ἀποκλαίω. μ. αύσω. τ. αυκα. deploro. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἀποκληροῦν. allegere, sorte distribuere, in decurias contribuere, exhęredare.
ἀποκλήρωσις, est attributio munerum sigillatim unicuiq; facta, uicéſq; fungendi officij attributæ, uacationes uulgo uocant.
ἀπόκληρος. sinè sorte, exhęres.
ἀπόκλητος. ου. ὁ. uocatus.
ἀποκλεισμα. φυλακή, custodia.
ἀποκλείσαντες, φυλακίσαντες.
ἀποκλείω. μ. είσω. excludo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἀποκλίνω. μ. ινῶ. τ. κα. declino. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἀποκναίω. afficio mœrore, occido, infero dolorem, turbo.
ἀπόκνισις. ιος. ἡ. λυπή.
ἀποκνίω. μ. ήσω. τ. ικα. pigresco. neutrum absolutum. accusatiuo iungitur.
ἀποκνίζω. uellico, amputo.
ἀποκοιμάομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. dormio, deponẽs absolutum.
ἀποκοιτοῦντας. τοὺς. secubantes, Demost.
ἀποκοιτῶ. secubo, nocte absum.
ἀπόκοιτος. ου. ὁ. adulter, secubans.
ἀποκλεισμα. ατος. τὸ. custodia.
ἀποκολάπτω. μ. ψω. τ. αφα. priuo, expello nocendo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἀποκοπή. ης. ἡ. amputatio.

ἀποκοτταβῶν χρεῶν. nouæ tabulæ, quasi alienęris decisiones.
ἀποκοπὴ φωνῆς. medicis est uocis amissio, & extrema raucedo, obtusa uox.
ἀποκοτεῖναι. deficere in explorandis uestigijs.
ἀπόκοπος. ου. ὁ. exectus, imbecillis.
ἀποκόπτω. μ. ψω. τ. οφα. amputo, repello, abiungo, separo. Significat etiam pręcido cunctationem, & hæsitationẽ tollo. accusatiuo iungitur.
ἀποκοσμέω. μ. ήσω. τ. ηκα. spolio. actiuum. accusatiuo iungitur.
ἀποκρεμάζω. suspendo.
ἀπόκρεως. ω. ὁ. carnis priuium.
ἀπόκριμνος. ου. ὁ. ἡ. præruptus.
ἀποκριβύνω. incerno, excerno.
ἀποκρίνομαι. μ. οῦμαι. respondeo, separor, decumbo.
ἀπόκριναι. responde.
ἀποκρίνω. ῶ. separo, idem quod ἀποδιακρίνω. itẽ separo, secerno, eximo, quod cõfusum est secerno & abstraho, à concretione resoluo, seligo, deligo, incuruo, excerno. Plura in Commenta. Budæi. actiuum. accusatiuo iungitur. etiam constituo. Aristoteles in sexto de historia animalium. ὀλίγον δὲ ὕστερον καὶ, τὸ σῶμα ἤδη ἀποκρίνεται. Paulo post & corpus constituitur.
ἀπόκριτος. selectus. Sic dicuntur, quæ deo dicata sunt.
ἀποκριτικὸς. λίνα μις uis excernendi, excrementaq; expellendi.
ἀποκρόασις. scalatim.
ἀπόκρυτος. ου. ὁ. ἡ. durus, asper, rigidus.
ἀποκρούομαι. refello, refuto, reijcio.
ἀποκρούω. μ. ούσω. τ. κα. expello. actiuum. accusatiuo iungitur.
ἀποκρύπτω. μ. ψω. τ. υφα. καὶ ἀποκρύπτομαι. celo, condo, occulo, abscondo. actiuum. accusatiuo iungitur.
ἀποκρύπτω. præterire, & è conspectu euolare. Lucianus. ἐπεὶ δὲ ἀποκρύψαμεν ἀυτοὺς. Vbi uero è conspectu eorum euasimus.
ἀπόκρυφος. ου. ὁ. ἡ. absconditus.
ἀποκτίννυμι. καὶ, ἀποκτένω καὶ,
ἀποκτείννυμι. μ. ενῶ. τ. κα. καὶ.
ἀποκτείνω. occido. actiuũ. accusatiuo iungit.
ἀποκύησις. ιος. ἡ. puerperium.
ἀποκυΐσκω. fœtifico, γεννῶ.
ἀποκυλίω. μ. ίσω. τ. ικα. reuoluo. actiuum. accusatiuo iungitur.
ἀποκυρόω. μ. ώσω. τ. ωκα. abrogo. actiuum. accusatiuo iungitur.
ἀπολαβὼν τὰ ἐνέχυρα. recuperare pignora.
ἀπολαχάνω. non sortior.
ἀπολαγχάνοντες dicuntur, quibus sors nõ obtigit, qui spe sortis exciderunt, quasiq; repulsam passi sunt.
ἀπολακτίζω. μ. ίσω. τ. ικα. calcitro, resilio neutrũ absolutum.
ἀπολαμβάνω. μ. λήψομαι. τ. ληφα. ἀόρ. β. ἀπέλαβον. recipio, recupero, par pari refero. actiuum. accusatiuo iungitur.

ἀπόλαυσις. ιος. ἡ. fruitio.
ἀπολαύσματα. oblectamenta.
ἀπολάψις, & ἀπολίψεις, uorabis, linges, diripies canum in morem, Aristophanicum.
ἀπολαυστικός. οῦ. ὁ. uoluptuosus.
ἀπολαύω. μ. αύσω. π. αυκα. fruor, delicior, capio fructum uel cõmodum. Plutarch. in Anton. ἀπέλαυσαν δὲ καὶ φιλοτιμίας ἀυτῷ οἱ πολῖται, fructum etiã ex eius ambitione capiebãt hostes. Et incõmodum capio. Isocrates. περὶ τῆς εἰρήνης: ἀυτὸς ἀπολαύω τοῦ φλαῦρον. genitiuo iungitur, & accusatiuo.
ἀπολαχίω. diuido.
ἀπολεαίνω. μ. ανῶ. declino. accusatiuo iungitur.
ἀπολέγομαι. μ. ξομαι. τ. γμαι. sum defessus dicẽdo, repudio, repello, non accipio. Plutarchus in Lucul. ἀπολεγομένου τῷ λεκόλλου τὰ πρωτεῖα, sibi non poscente Lucullo senatus principatum, non admittente, detrectante. Item succumbo, cedo, do manus. ἀπολέγομαι τῶν ψυχῶν, despondeo animum Vide Cõmenta. Budæi.
ἀπολέγω. idem, & annuncio, manifeste dico, deligo, unde ἀπολελεγμένοι καὶ, ἀπόλεκτοι delecti, eximij, selecti. Item decerpo, interdico & uetо καὶ, ἀπολέγω δικαστῶν, reijcio iudicẽ ut iniquũ. quod Iurisperiti recuso dicunt. probo, declaro, prodo, effero.
ἀπολείβω. distillo.
ἀπολείπομαι. μ. είψομαι. τ. ειμμαι. deficio, reliquor absum, discedo. Xenoph. καὶ, οὐκ ἀπελείπετο Σωκράτους. ignarus sum, hoc me latet, & imperitus sum, non disco, non assequor, & inter abiectos & uiles existimor. Isocrat. καὶ, θείην ἂν ἐμαυτὸν οὐκ ἐν τοῖς ἀπολελειμμένοις. Vide Commenta. Budæi.
ἀπολείπει μοι τοῦτο. hoc mihi deficit.
ἀπολειφθεὶς. separatus, relictus, qui alios assequi non potest.
ἀπολελοιπότες, pro νενικηκότες, apud Isocratem, translatum à cursoribus, qui cum uincũt, uictos post se relinquunt.
ἀπολείπω. μ. είψω. ειφα. repudio, relinquo. actiuum. absum. Isocrat. καὶ, πολλάκις δεινὰ παθόντες, ἀπέλιπον τὸ μὴ ταῖς ἐχάραις συμφοραῖς περιπεσεῖν, ἀντὶ τοῦ παθεῖν ὀλίγον ἥλθον πρότερον. Numerum non expleo, præcedo, anteuerto, excello, præsto. accusatiuo iungitur.
ἀπόλεκτος. ου. ὁ. ἡ. eximius.
ἀπόλεμος. ου. ὁ expers belli, non lacessitus bello, ignarus rei bellicæ, iners.
ἀπολέμως. inerter.
ἀπολέμητος. ου. ὁ. sinè bello.
ἀπολέθαι. mori.
ἀπολέω. μ. ίσω. τ. ἀπόλεια. καὶ, ἁπλῶς ἀπόλλεια καὶ ἀπόλλω, ἀπολῶ, ἀπωλα. καὶ ἁπλῶς ἀπόλωλα. καὶ
ἀπόλλυω. ἀπόλλυμι. pereo, perdo. neutrum. accusatiuo iungitur.
ἀπολιγαίνειν. clamare, tumultuari.
ἀπολιμπάνω. μ. ανῶ. relinquo. actiuum. accusatiuo iungitur.

relinquo

* ἀπολιμπάνονται. absunt, inferiores sunt certamine & a prætereunte relinquuntur.
ἄπολις. ιδος. ὁ. ἡ. extorris.
ἀπολίτης. pro eodem apud Theopompum.
ἀπολιτοργέω. μ. ήσω. τσ. ηκα. κῷ.
ἀπολιτοργίζω. aufugio, celeriter abeo. Aristophan. nebulis. οὔκουν ἀνῦσας τι θᾶττον, ἀπολιτοργιᾷς ἀπὸ τῆς θύρας;
ἀπολιχμάω. fugo.
ἀπολογέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. defendo, respõdeo, purgo, excuso, causam dico.
* ἀπολογοῦμαι ιδιλεμένῳ. è uinculis causam dico.
ἀπολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. respondeo.
ἀπολόγημα. ατος. τὸ. excusatio.
ἀπολογία. ας. ἡ. defensio, excusatio.
ἀπολογίζομαι. τὸ ἀπικαθαίρομαι. per purgor.
ἀπολυμαίνομαι. purgor.
ἀπολυμαντήρ. ῆρος. ὁ. corruptor.
ἀπολύω. μ. ύσω. τσ. υκα. κῷ.
ἀπόλλυμι. μ. ύσω. π. υκα. pereo, perdo, destruo, infero tristitiam actiuũ, accusatiuo iũgit.
ἀπολύειν τὴν ὑπόνοιαν. suspitionem & crimen diluere.
* ἀπολύομαι. absoluor, hoc est ἀποφεύγω, refuto crimina & diluo. Plutarchus in Anto. ἡ δὲ κλεοπάτρα ἀπολυομένη τὰς αἰτίας. discedo, proficiscor. Poly. κῷ. λαβὼν τὸ καταλειφθὲν πόλιν ἀπελύετο.
* ἀπόλυτος. absolutus. ἄφετος, ἀποφυγών.
* ἀπολύω τὴν γυναῖκα. repudio uxorem. Suetonius item dimissam uocat: quæ sit repudiata.
ἀπόλυσις. ιος. ἡ. absolutio.
ἀπολυτρόω. μ. ώσω. τσ. ωκα. redimo pecunia, accusatiuo iungitur.
ἀπολύτρωσις. ιος. ἡ. redemptio.
ἀπολλύω. μ. ύσω. τσ. υκα. perdo. actiuum. accusatiuo iungitur.
* ἀπολύω. μ. ύσω. π. υκα. dimitto, ut cum dicimus, dimisit exercitum instructum, dimittitur concio, dimittitur senatus cum unicuique potestas fit quo uelit abeũdi, dimittimus & amicum uolentem proficisci. Item auello, dissoluo, libero, ut τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύειν, à crimine absolui, adimo, reijcio. actiuum. accusatiuo iungitur.
ἀπόλλω. μ. ολῶ. pereo, perdo, destruo. actiuum. accusatiuo iungitur.
* ἀπολώλεκα atticè pro ἀπώλεκα perij, perdidi. Ab ἀπολέω.
ἀπολλώνιον. ου. τὸ. templum Apollinis.
ἀπόλλων ωνος. ὁ. ciuitas Aegypti ad Aethiopas, unde ἀπολλωνοπολίτης, nomen gentile.
ἀπόλλων. ωνος. ὁ. Apollo.
ἀπολλώς. τοῦ ῶ. Apollo uiri nomen.
ἀπόλωσεν. inuisum reddidit.
ἀπομασσαλία. ας. ἡ. furfur, in quo post cœnam manus purgabant, & canibus proijciebant. Aristopha. equitib. ἢ μάτην γ' ἂν ἀπομαγδαλίας σιτοῦμαι τοσοῦτος ἐκγραφῆν. ἀπομαγδαλίας ὥσπερ κύων; ἀπομάκελον. fructus, arbuti. Latinis unedo dicitur.
ἀπομακρόθεν. eminus, à longe.

ἀπομάκλια. lignum quo mensurę deraduntur.
ἀπομαλακίζομαι. effœminatus sum, ob mollitiem ad rem quampiam parum animatus sum.
ἀπόμαμμα. ῆς. ἡ. abauia.
ἀπομανθάνω. dediscо. tempora huius uerbi require in μανθάνω.
ἀπομάκτης. ου. ὁ. abstersor, purgator.
ἀπόμαξις. ιος. ἡ. abstersio.
ἀπομαραίνω. μ. ανῶ. rabefacio, languesco.
ἀπομάττω. μ. ξω. π. αχα. abstergo, extergo, excipio, ἀναλαμβάνω, imitor figuram rei. actiuum. accusatiuo iungitur.
ἀπομάττεσθαι. τὸ μιμεῖσθαι.
ἀπομαρτάνω. fruftror, quære ἀμαρτάνω.
ἀπομάχομαι. μ. ίσομαι. expugno.
* ἀπόμαχος. ὁ ἐκτὸς πολέμου γεγονώς, pugnæ expers. Sic uocãtur Aelio qui parte corporis debilitati: rei militari inutiles facti sunt. Causarios uocantur Latinis. Liuius. Tertius exercitus ex causarijs senioribúsque scribat, qui urbi mœnibúsque præsidio sint.
* ἀπὸ μέρους. ex parte, id est, aliquantulum.
ἀπομετρέω. ῶ. metior.
ἀπομηκύνω. produco, protendo.
ἀπομίας. similiter.
ἀπόμισθος. mercede aliquid faciens, interdum qui non recipit mercedem.
ἀπομισθόω. μ. ώσω. τσ. ωκα. loco mercede. accusatiuo iungitur.
ἀπομνημόνευμα. τὸ. commemoratio, commentarius, regestum.
* ἀπομνημονεύω. commemoro.
ἀπομνημονεύω. μ. ήσω. τσ. ηκα. κῷ.
ἀπομνηστέω. obliuiscor. genitiuo iungitur.
* ἀπομνύναι κῷ. ἀπόμνυσθαι. abiurare & inficiari. Item eiurare magistratum & cũ iure eiurãdo deponere. Herodia. ἔνθα οἱ ἐωμαίων ἄρχοντες ἀπόμνυσθαι: abdicãt se magistratibus. Plutarch. ἀπομόσασθαι τὴν ἀρχήν.
* ἀπόμορμα, τὸ ἐμμαγῆον, τὸ ἐκφράγισμα.
ἀπόμοιρα. ας. ἡ. pars, portio.
* ἀπομόργνυμι. μ. ορξω. π. ορχα. abstergo, exprimo, informo. item abstergo, quia exprimendo fiunt abstersiones. actiuũ. genitiuo iungitur.
ἀπομωραῦν. dementare, siue fatuum reddere, siue μώρωσιν inducere, quæ accidit quum tam usus rationis quàm memoria in homine intercipitur.
ἀπομόσε. statim, sine consideratione.
* ἀπομυῖος. Iouis cognomen. Tradunt Herculem in olympia rem diuinam obeuntem, quum muscarum multitudine infestaretur, Ioui sacrificasse ἀπομυίῳ protinúsque ultrà Alpheum esse muscas abactas.
ἀπομύττω. μ. ύξω. τσ. υχα. emungo, decipio, præstigijs illudo. actiuum. accusatiuo iungitur.
ἀπόναιο. ἄναιο. fruere.
ἀπόν. absens, indecens.
ἄσονα. τὰ. medicamenta quæ dantur ad leuandum dolorem.

ἀπονοίω.

ἀπονοίω. migro, abeo, sedem muto. neutrum absolutum.
ἀσόναμαι, adiutor, utilitatem & delectamentum capio, fruor cum genitiuo.
ἀπηνωρυέω. μ. ήσω. π. ηκα. stuporem excutio.
* ἀπονέμω. μ. εμῶ. distribuo, do, adhibeo, tribuo Herodia. ἐκάστῳ δὲ κατ' ἀξίαν ἀπονέμων. Idem μηδὲν ῥᾳθυμίᾳ, μηδ' ἀναπαύλῃ ἀπονέμων. Nihil loci quieti & desidię relinquens.
ἀπονενοημένος. arrogans, temerarius, insipiens.
* ἀπονευράσεις. quibus digiti mouẽtur, tendines. τόνοι dicuntur Hippocrati.
ἀπονεύω. μ. σω. τσ. κα. declino.
ἀπηνέω. peruenio, utilitatem capio, destruo.
ἀπόνητος. adiutus est.
ἀπόνητος. ου. ὁ. ἡ. illaboriosus.
ἀπονοκτέω. μ. ήσω. τσ. ηκα. molior.
ἀπηνκτί. sine labore.
* ἀπόνοια. ας. ἡ. uita flagitiosa & contaminata, uecordia, arrogantia, cõtumacia, fastidium, secordia, desperatio, demigratio, ab ἀπονοίω, id est, sedem habitationẽq; muto, ἀπηλογισμός.
ἀπονία. laboris carentia & defectus.
ἀπόνιμμα. ατος. τὸ. κῷ.
ἀπονιπτρον. ου. τὸ. malluuiũ, peluis in qua manus post cœnam abluebantur.
ἀπονίπτω. abluo, post mensam proprie, quem admodũ τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ ἀιτῆσαι. ante mẽsam: πρὸ τῶν φαγῶν. Eutore Polluce.
ἄπονος. ου. labore carens.
ἀπονοστέω. ήσω. ηκα. redeo. neut. absolutum,
ἀπόνυμι. μ. ύσω. τσ. υκα. adiuuo, actiuum, accusatiuo iungitur.
ἀπονύμφιος. ου. ὁ. ἡ.
ἀπόνυμφος. ου. ὁ. qui mulieris commercio nõ delectatur.
ἀπονύχισμα. τὸ. præsegmen unguium.
ἀπηνυχίζω. extorqueo, aufero. Aristoph. equitib. ἀπονυχίῶ σε τὰν πρυτανεῖῳ σιτίαν.
ἀπόξενος. ου. ὁ. ἡ. inhospitalis.
ἀπόνως. sine labore, nullo negocio.
ἀποξενόω. μ. ώσω. τσ. ωκα. facio exulem. accusatiuo iungitur.
ἀποξέω. μ. ήσω. π. ηκα. leuiter ĩcido, scalpo, polio. accusatiuo iungitur.
ἀποξυνέω. abrado.
* ἀποξύσματα. ramenta, aliàs minuta quædã frustula inhęrentia in intestinis, quidam strigmenta nominant.
ἀποξύω. μ. ύσω. τσ. υκα. detraho poliendo. accusatiuo iungitur.
ἀπόπαστος. ου. ὁ. abauus.
* ἀποπαστέω. μ. ήσω. π. ηκα. purgo uentrem, excrementa deijcio.
ἀποπάτημα. ατος. τὸ. excrementum, merda.
ἀπόπατος. ου. ὁ. latrina, fimus.
ἀποπαστικεύω. μ. σω. π. κα. circũspicio ut fugiam.
ἀπόπειρα. ας. ἡ. experientia.
ἀποπειράομαι. μ. άσομαι. tento.
ἀπόπεμπτος. sceleratus & fugiẽdus propter morum improbitatem.
ἀποπίμπω. μ. ψω. τσ. φα. repudio, remitto, amando, ablego. accusatiuo iungitur.

* ἀποπίπτομαι. idem, & depello, auerto, reijciò removeo a me.
ἀπὸ πέρυσι. ab anno superiore.
ἀπόστασις. ιος. ἡ repudium, remissio.
* ἀποπεφασμένως, palam, manifeste.
ἀποπιστεύω. π. σω. π. κα. in fidem uenio, fido.
ἀποπίμπλημι. μ. ήσω. τσ. κα. impleo. acti. accusatiuo iungitur.
ἀποσυλαγιάω. ῶ. impono, fraudo, decipio.
ἀποπλέω. nauigo.
ἀπόπληκτος. ου. ὁ. ἡ. stolidus, stupidus, attonitus.
ἀποπληξία. ας. ἡ. stupor corpore mentéque, languor, aduersitas, apoplexia.
ἀποσυλλήπτω. μ. ξω. π. κα. percutio. actiuũ. accusatiuo iungitur.
ἀπεπληρωτής. οῦ. ὁ. impletor, executor.
ἀπόστολος. ου. ὁ. recessus nauium.
ἀσόπλυμα. ατος. τὸ. purgatio.
ἀπηπνέω. exhalo.
ἀποσυνίγω. μ. ίξω. τσ. ιχα. suffoco. acti. accusatiuo iungitur.
* ἀποπομπαῖος, ἀλεξίκακος, depulsor malorum & auersor, defensorq; pestiũ & calamitatũ.
* ἀποποιοῦμαι renuncio alicui amicitiam.
* ἀποξενοῦσθαι est ἐν τῇ ξένῃ ἀποδημεῖν.
* ἀποξένωσις est peregrè agentis, & cui peregrinari contingit.
* ἀποπομπαστή. ῆς. ἡ. ἀποδοκιμαστή, repudium, procuratio & depulsio sceleris & prodigij.
ἀποπόρφα. ας. ἡ. repedatio, reditus.
ἄποπθε. ου. ὁ. supra, aut ex aspectu, pcul uisus.
ἀπόπροσθε. coràm.
ἀπόπροθι. de longe.
ἀσόπροσθε. longe.
* ἀποπρεσβεύω legationem renuncio, τὰ πεπρεσβευμένα ἀπαγγέλλω.
ἀποπροσωπίζεσθαι. purgare faciem.
ἀποπτάω. μ. ήσω. τσ. ηκα. uolo. neutrum absolutũ.
ἀσόπτης. ου. ὁ. spectator.
ἀπόπολις. ιδος. ὁ. ἡ. extorris, exul.
ἄποπος. ου. ὁ. altus, de longe uisibilis, inuisibilis, sublimis, specula, longe ab aspectu.
ἀποσωρίας. ου. ὁ. panis species apud Athenienses.
ἀποπτύω. μ. ύσω. τσ. υκα. expuo, respuo. acti. accusatiuo iungitur.
ἀσοῤῥοθυμέω. μ. ήσω. τσ. ηκα. pigresco. neutrum absolutũ, languore & desidia affectus sum.
ἀσοῤῥοάω. uasto, adiuuo, act. accus. iungitur.
ἀπόῤῥαξις. ιος. ἡ. modus ludendi pila, cuius meminit Iulius Pollux lib. ix. addens & tres cæteros ἐπίσκυρον, ἐπιφανίδαν, οὐρανίαν.
ἀποῤῥαψῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. metro dico, absol. neutrum, accusatiuo iungitur,
ἀποῤῥαίγω. do ex multis pauca.
ἀποῤῥαῖδες. αί. murices.
ἀποῤῥέω. effluo, excido.
* ἀπορέω. μ. ήσω. τσ. ηκα. κῷ, ἀποροῦμαι dubito, incertus sum, addubito, firmãdi propositi nescius sum, hęreo, consilij inops ac pplexus sum, non habeo in promptu quod dicam, deficio. Ἀπορῶ ad summam angustiã redigi, indigeo, neutrum genitiuo iungitur.

ἀποστρεύω.abhorreo.
ἀποῤῥήγνυμι.μ.ήξω.ῶς.ηχα.abrumpo, frango.act. accusatiuo iungitur.
* ἀπόῤῥημα uetitum, interdictum magistratus.
* ἀπόῤῥητον idem.
ἀπόῤῥησις.ιος.ἡ.fatigatio in dicendo, difficultas,
* indigentia,uetitum,interdictũ magistratus,renunciatio.
ἀπορητικὸς.οῦ.ὁ.dubius,dubitator.
ἀπόῤῥητος.ν.ὁ.ἡ.arcanus,occultus,abditus,inef
* fabilis,secretus,repudiandus, Ἀπόῤῥητον aliquãdo ἀπηγορευμένον significat ,phibitũ.aliqñ ῥηθῆναι μὴ δεῖ ἀμόλυνον,quod non potest eloqui. Itẽ ῥηθῆναι ἀνάξιον,indignum quod dicatur.
ἀποῤῥήτως,ἀφάτως,occulte,ineffabiliter.
ἀπόρθητος.ν.ὁ.ἡ.impopulabilis.
* ἀπορία.ας.ἡ.indigentia,inopia,egestas,dubitatio, perplexitas.ambiguitas,hęsitantia,cõsilij inopia,desperatio.
* ἀπὸ ῥίζων radicitus.
ἀποῤῥίγω.μ.ίξω.ῶς.ιχα timorem incutio.
ἀποῤῥίζω.radicitus euello,non autem idem est quod ablaqueare. hoc enim solum radix corrigitur & denudatur,illo etiam extirpatur. Ablaqueare autem Græci nunc ῥιζοτομεῖν dicunt, nunc πριονεῖν, nunc γυμνοῦν σκαπάνῃ τὰς ῥίζας, id est, è scrobe radices exerere.
ἀποῤῥίπτω.μ.ίψω.ῶς.ψα.proijcio,aufero, abijcio, detorqueo. act.accusatiuo iungitur.
ἀπορνιόω.μ.ώσω.ῶς.ωκα.in auem muto,acti.accusatiuo iungitur.
ἀποῤῥοή.ῆς.ἡ. succus defluens ex arboribus, aut ex alia re,contagio serpens.
ἀποῤῥοικ.ας.ἡ.defluxus.
ἄπορος.ν.ὁ.ἡ.inuentu difficilis,indigens,impotens,dubius,inutilis,pauper.
* ἄπορος.ν.ὁ.indigẽs,perplexus, consilij inops, inexplicabilis.
ἀποῤῥοφέω.μ.ήσω.ῶς.ηκα.sorbillo. accusat .iungit.
ἀποῤῥύω.μ.ύσω.ῶς.υκα.defluo,neu.absolutum.
* ἀπόῤῥυτος effluens .Cicero effluens appellat, unde alimentũ effluit & decedit Ex Budę.
* ἀπορχεῖος est per imperitiam saltandi perdere quod affectatur & poscitur .ut si procus male saltauerit,& per hoc a puellæ exposcitæ nuptijs reiectus fuerit, atq; repudiatus ab ipsa.Significat etiam quod latinis desultare dicitur, hoc est saltationem peragere.
ἀποῤῥωγάς.κος.
ἀπόῤῥωξ.ωγος.ὁ.abruptus,rupes.
ἀπόῤῥοιαξ.ῶγος.ὁ deductus,originem habẽs,pro
* fectus,instillatio,fluxus,γένους ἀπογονή. Aristop. Lysistr.τίμων τὶς ἦν ἀτάρυτος ἀβάθισιν ἐν σιωλήσι τὸ πρόσωπον πριεργμένος ἠρνυνῶν ἀποῤῥοιαξ.
ἀπορώτατος.omnino inaccessibilis.
ἀποσαφέω.μ.ήσω.ῶς.ηκα.declaro.actiuum, accusatiuo iungitur.
ἀποσβεννύω καὶ, ἀποσβέννυμι.μ.ίσω.ῶς.εσα.ἀόρ.β. ἀπόσβη. extinguo.act.accusa.iungitur.
* ἀποσείειν excutere,propulsare,remouere.
ἀπόσφυσις.ιος.ἡ.genus impudicæ saltationis.

* ἀποσημαίνομαι, perscribo & obsigno, annoto reos. Vide Comment.Budæ.
ἀποσημαίνω.μ.ανῶ.renuncio,respondeo, act.accusatiuo iungitur.
* ἀποσημειοῦμαι annotationes & collectanea facio,commentarios scribo.
ἀποσκήπομαι.μ.ήψομαι.ῶς.ημμαι.ν,
ἀποσκήπω marcesco,deponens absolutum.
ἀποσιώπησις.ἡ.aposiopesis, figura quæ reticentia à Cicerone dicitur.
* ἀποσκιδάννυμι.μ.άσω.ῶς.ασκα.dissipo.act,accusatiuo iungitur.
ἀπόσιτος.ὁ. ieiunus,ἄλοφος, ἄσιτος. de quibus Athenæus.
ἀποσκαμμωβίζω.illudo.
ἀποσκευάζω.μ.άσω.ῶς.ασκα.repono,reparo, aufero, & tollo de medio,summoueo,amolior,facio abrogatum,obscuro,infero damnum. act,accusa.iungitur.
* ἀποσκευάζομαι. tollo de medio, summoueo,amando,ablego,& neco.Herodia.in Commodo.καὶ τὸν λοιπὸν παλαιοὺς φίλους ἀποσκευάζοις. refuto,refello,conuinco, euerto, destruo. Greg.ἐπειδὴ σὲ ἀπεσκευασάμεθα τῷ λόγῳ τὸ ἀλλόπλοιον.& uentris onus pono. τὸ ἀποσκευαζόμενον. τοῦ ἀνθρώπου dicitur ἡ κόπρος. Est etiã excutio quodcunq; onus Ex Budæ.
* ἀποσκευή.ῆς ἡ. sarcina, exercitus impedimenta. Athenæus usus est pro instrumento aulæ uiatoriæ & imperatoriæ in exercitu.
ἀποσκιάζομαι.removeo ab umbra.
ἀποσκίασμα.ατος.τὸ.umbra & obumbratio.
ἀποσκιδνάμενοι.οἱ.sparsi.
ἀποσκυτῶ.fugio.
ἀποσκολύπτω.excorio, præputium detraho,desquamo,circuncido.
* ἀποσκοπέω μ.ήσω.π.ηκα.κοῦ, ἀποσκοπεύω intueor scopum,uel aliquid tanquàm scopum. ponitur pro intueor & diligenter considero. act.accusatiuo iungitur.
ἀποσκορακίζω.μ.ίσω.ῶς.ικα.relinquo,reprobo.act. accusatiuo iungitur.
ἀποσκορακισμός.οῦ.ὁ.contemptus.
ἀποσκυβαλίζω.μ.ίσω.ῶς.ικα. canibus expono.acti. accusatiuo iungitur.
ἀποσκυβίζω.capillum abrado,proprie testã capitis cum pilis amputo.
ἀποσλεγγίζω. abradere, priscum & obsoletum est.
ἀποσμήχω.ήξω.ῶς.ηχα.purgo,tergo. act.accusatiuo iungitur.
ἀποσοβέω.μ.ήσω.π.ηκα.arceo,abduco, repello,ligo.acti.accusatiuo iungitur.
ἀποσοβητής.οῦ.ὁ.remotor.
ἀποσπάω.μ.άσω.π. ασα.euello. actiuum. accusatiuo iungitur.
ἀποσπόγισμα.ατος.τὸ.quod abstergitur.
ἀπόσαγμα.τὸ.defluxus.
ἀποσαλά.à longe,eminus,per interuallum.
ἀπόσαδον.longe,procul.
ἀποσάς.fugiens.
ἀπόσαδον.ν.τὸ.rete piscatorium, plumbo & ca-
lamis

lamis hinc & hinc temperatum.
ἀποσάζω,distillo,descendo.
ἀποσάσιον.ν.τὸ.repudium.
ἀποσάσιον.ν.ὁ.actio in ingratos,& desciscentes à patronis.
ἀποσασία.ας.ἡ. defectio,quum quis à duce suo desciscit.
ἀπόσασις.ιος.ἡ.elongatio,defectio, rebellio,digressio,distantia.
ἀποσατέω.ήσω.ῶς.ηκα.absisto. neutrum absolutũ.
ἀποσαλήρ.ῆρος.retractator,faciens desistere.
* ἀποστάτης.ου.ὁ.apostata,desertor,qui abscedit ab eo quod tuendum suscepit.
ἀποσαλπιὸς.ν.rebellis.
ἀποσεγάζω.μ.άσω.ῶς.ασκα.detego.actiuum,accusatiuo iungitur.
* ἀποσέγω,intus coerceo,& cohibeo, licet etiam arceo significet & propulso & inhibeo.
* ἀποστολεῖς erant magistratus rei nauticæ iurisdictionem habentes, qui trierarchis iura reddebant.
* ἀποστέλλομαι dicitur de classibus ipsis proficiscẽtibus.Demost.καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ὅταν ἀποστέλλωσιν εἰς τοῦ ἐμπορίου.Cũ è littore soluunt.
* ἀποστέλλω, mitto, remitto, cursum nauis aliquo dirigo & contendo. quod non tantũ is facit qui in naue est cum uectoribus, sed etiam qui magistrum præposuit & exercitorem nauis.act.accusa.iungitur.
ἀποστερέω.μ.ήσω.ῶς.ηκα.priuo.actiuum, accusatiuo iungitur.
ἀποστερέομαι priuor.genitiuo iungitur.
ἀποστρατής.οῦ.ὁ.ἡ.indumenti genus, priuatrix. Aristoph.nebul.τίς δὲν δῆτ' ἐπιβάλοι ἢ ἀρνακίδιον γνώμην ἀποστρατίδα.
ἀποστρατής.οῦ.ὁ.priuator.
ἀποστιβίζω.expecto.
ἀπόσημα.ατος.τὸ.spacium,abscessus,suppuratio, ulcus,apostema,qua uoce & Latini medici frequenter utuntur.
ἀποστολή.ῆς.ἡ.immissio,remissio,apostolatus.
ἀποσλεπίω.abrado,reseco.
ἀπόστολος.ν.ὁ.genus nauigij,classis,nũcius quicunq; mittitur.
* ἀπόστολος.ν.ὁ.nomen erat principatus apud Athen̄.cuius officium erat rectè atq; ordine curare & instruere classem,& ἀπόστολοι sunt apparatus classium expeditiõesq; maritimę.
ἀποσομίζω.μ.σω.ῶς.κα.κῶ,
ἀποσομαλίζω.os opprimo,
ἀποσομαλίζειν.repetere à discipulo quod à præceptore accepit. Vide annot.Eras.in Luc.
ἀπόσοργος.ν.ὁ.inimicus,non amans. (ca.xi.
ἀπὸ στόματος ἐπῇν.memoriter recitare.
ἀπὸ γλώττης ἐπῇν.pro eodem apud Thucydidem lib. vij.καὶ ἥκοντ' εἰς τὰς Ἀθήνας οἱ ἀπὸ τῶν νικήσ,ὅσα]ε ἀπὸ γλώττης αὐτοῖς εἴρεσ,εἶπον.
ἀποσρακίζω.relego,mitto in exilium.
ἀποσρακοῦσθαι. indurescere ut crusta, transire in testaceam duritiem.
ἀποσωματίζω,κῶ,
ἀποσωμίζω.memoriter dico.
ἀποσωμόω.obturo,opprimo os.

ἀποσράτηγος.ν.ὁ. ducis loco motus, exautoratus.
* ἀποστρέφομαι, conuertor & auertor significat, que significationes cõtrariæ sunt.Sed pro auersor & fastidio cũ accusatiuo. pro conuertor ἀποστρέφομαι πρὸς τόπον.
* ἀποστρέφω.μ.ψω.π.φα.auerto,detorqueo,alio iterflecto abcedo.acti.accusatiuo iungitur.
ἀποστροφή.ῆς.ἡ.auersio,odium.sermo à persona iudicis auersus etiam ἀποστροφὴ dicitur.
ἀπόστροφος.ν.ὁ.ἡ. apostrophus, auersio Latine. unus ex decem accentibus Gręcorum,qui primæ uocali alicuius dictionis superadscriptus,denotat uocalem præcedentis dictionis elisam propter hiatũ.
ἀποσυπάζειν persequi.
ἀποσιλεύω.μ.εύσω.ῶς.ευκα.depeculor.acti. accusa. iungitur.
ἀπὸ συνθήματος.ex composito.
ἀποσφαιρίζω.repello pilam.
ἀποσφακελίζω.μ.ίσω.ῶς. κα. debilito, putrefacio. acti.accusatiuo iungitur.
ἀποσυγέω.odi.
ἀποσυφελίζω.μ.ίξω.ῶς.ιχα.expello, excutio,remoueo.act.accusatiuo iungitur.
ἀποσυκάζω.μ.άσω.ῶς.ασκα.ficus edo,ficus decerpo, calumnior. Aristoph.equiti. κἀποσυκάζεις πλέον τοὺς ὑπευθύνους σκοτοῦν.
ἀποσυνάγωγος.ν.ὁ.excommunicatus, alienus à congregatione & synagoga.
ἀποσύρμα.ατος.τὸ.desquamatio,locus est in corpore desquammatus.
ἀποσύρω.detraho.
ἀποσυλέω.ῶ.deprædor,prædam abduco.
ἀποχάζειν,resecare uenam,scarificare cutem.
ἀποχαλίδωμα stipites sunt & plagæ.
ἀποχαλιδῶσαι plagas erigere & furcis illis uenaticis fulcire.
ἀποσχέω.ῶ.fundo.
ἀποσφενδονέω.ῶ.funda emitto,iaculor.
* ἀποσώζω tandem seruo,intus condo ut seruẽ, intus incolumẽ cõtineo. καὶ μόλις ἀποσωσαν εἰς σραλόπεδον.
ἀποσαγή.ῆς.ἡ. renũciatio & cum extremũ salutamus, & salutẽ dicimus alicui uitę istituto.
* ἀποσάδην,prolixe,intense.
ἀπόσακος ad certũ usum sepositus & selectus.
ἀποσεσαγμένος,desponsus,deuotus, destinatus. ἀποσεσαγμένη ὥρα stata & constituta.
ἀποσαῦροι.οἱ.iuuencæ quædam in Epiro, quæ & Pyrrhicæ dicuntur,& Setauræ.
* ἀποσαυρούμενος.confidens.
ἀποσανύω.μ.ἀποσάσω.extendo.
ἀπόσαξις.ιος.ἡ.renũtiatio,opponiẽ etiã τῇ συνλάξει.
ἀποσάτω.longissime.
ἀποσάσσομαι.μ.άξομαι.π.αμαι.dimitto, dico uale, ualedico,iubeo ualere,renuncio cũ datiuo
ἀποσάτω.μ.άξω.π.αχα.renuncio,disiungo,attri
* buo,destino.Polyb.τοὺς δὲ εἰς τὰς φυλακὰς ἀποσαχθέντας.Est etiã secerno & seorsum destino.actiuum,datiuo iungitur.
ἀπὸ σαυτομάτου.fortuito.
ἀποσαφρένω.circundo fossa.

ἀποτείνω.

ἀποτείνω.μ.ενδ.τω.ακκα.extendo,intendo,produco,longum facio.act.accusatiuo iungitur. Interdum absolute & sine casu ponitur. Plato in Gorg. καὶ νῦν ἴσως πόβῃσω ἀποτεινοῦμαι ἢν δικαιεγώμεθα.id est,μακρολογήσομαι.

* ἀποτείνομαι uoce passiua est inuehor.Gal.ἀπρτείνετε εἰς θεῖον.

ἀπρτειχίζω.uallo,muro circundo,murũ diruo.

ἀποτείχισις.ιος.ἡ.muri destructio.

* ἀπρτέλεσμα.ατος.τὸ. res gesta,effectus.Ἀποτελέσματα μαθηματικά dicuntur ea quæ cœlum ex astrorum compositiõe, & aspectu mutuo in natali cuiusq; hora efficit,effectus geniturarum ab affectione cœli manantes.Dicuntur item ἀπρτελέσματα mathematicorum seu astrologorũ respõsa, Circunferuntur & libri Ptolomæi ἀπρτελεσμάτων,quos modo tripartitos uocant.

* ἀποτελεσματικοὶ post Homeri ętatem dicti sunt, qui mathematici uocãtur & Chaldæi.Horum curiositas nihil reliquit:quod planetarum non subiecerit potestati:ut in Iliados primum annotat Eustachius.

ἀπρτελέω.μ.έσω.τω.εκα.perficio,efficio.actiuũ accusatiuo iungitur.

ἀποψύνυμαι.decoquo.

ἀπρτίμνω.μ.ἀποτεμῶ.κ, ἀποτμήσω.αόρ.β.ἀπέτεμον. τετίτμηκα.abscindo.actiuum,accusatiuo iungitur.

ἀπότεξις.ιος.ἡ.partus.

ἀπότερος.α.ὁ.longinquus.

ἀποτέρω.longius.

ἀπότευγμα.ατος.τὸ.damnum, quod decedit alicui, repulsa.

ἀποτετιμημένον χωρίον.pignori acceptum à marito,uel à marito datum pro dote accepta.

* ἀπὸ τῆς οὐσίας.ex æquis uiribus.

ἀπὸ πεντακοσίων ταλάντων πεποιημένος.qui quadringentis talentis fabrefactus fuerat.

* ἀποτευκτικὸς ἀνήρ.offensator, & opponitur τῷ κατορθωτικῷ.

ἀποτίθημι.μ.ήσω.π.εικα.repono,depono,accipit interdũ ἀντὶ τοῦ ταμιεύειν in longũ aliquod tẽpus seponere ac cõdere, quemadmodũ repono apud Latinos:Celsus li.vi.Hæc contrita passa excipiuntur,donec mellis crassitudinem habeant,atq; ita reponũtur. Gaza ex Cicerone ἔχω γάρτοι ὀνομάσαι ἑωμαΐους ἐκ Σαβίνης ἀγροίκους,γείτονας ἐμοὶ καὶ σωνήθεις;ὧν ἁπάντων οὐδέποτε χεῖρον ἔργ' ἅπαξ τῶν μείζονων γίγνεται ἄμφι ἀγρῶν.οὐ γὰρ σπειρομένων,οὐδὲ συλλεγομένων, οὐδ' ἀποτιθεμένων τῶν καρπῶν.non serendis,nõ percipiendis fructibus,non cõdendis. Itẽ consecro,recuso,acti.accusa.iungitur.

ἀποτίθεμαι.reijcio, hoc est,ἀναβάλλομαι,ἀνατίθεμαι.

* Xenoph. τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀποθέμενοι. Depono.Plutarch.οἱ μὲν οὖν πολλοὶ τὸν Ἀριστείδην καὶ τὸν Θεμιστοκλέα ἐπαινοῦσι, τὸν ἐχθρὸν ἀποτιθεμένους, ὁσάκις ἐξῆν τὸν πρεσβύταν ἢ στρατήγειν ἐξέοιεν. Et τὴν ἀρχὴν ἀποτίθεσθαι.abdicare se magistratui Et ἀποτίθεσθαι τὰ ἔνδοθεν est reponere intestina,& ut Celsus loquitur refundere. Item recondo,in custodiã repono.actiuũ,accusatiuo iungitur.

ἀποτίκτω.partum emitto,pario.

ἀποτιλλω.μ.ιλῶ. euello,depilo. actiuum,accusatiuo iungitur.

* ἀποτιμάω.μ.ήσω.τω.ηκα.æstimo,ęstimatũ do,pręsuppono,punio, condemno. actiuum,accusatiuo iungitur,& genitiuo.

* ἀποτιμάομαι.æstimatũ accipio:cum genitiuo. Et ἀποτιμηθὲν εἰς προῖκα χωρίον dicitur a Demosthe. quod maritus oppignorauit in eum casum, quo casu restituenda dos erit, certa pecunia æstimatum.uel ipsi marito pro pignore dotis datum.utrũq; enim significare potest.uide Comment.Budæ.

ἀποτίμημα.ατος.τὸ.precium,suppositio.

ἀποτιμήματα.τὰ.pignora quæ accipiebantur à sponso,ut de dote perdẽda nõ esset periculum. Ea uero erant, uel domus, uel agri. Accipiũ generaliter pro quouis pignore.

ἀπότιμα.τὰ.idem.

ἀποτίμησις.ιος.ἡ.descriptio census.

ἀποτιμηταί.οἱ.æstimatores.

* ἀποτιμητοῦ.a magistratu petebãtur,id est,æstimatores,qui præcium inducerent ac indicaturam.meminerũt Demosth. & Lysias.

ἀποτιμότερος.α.ὁ. contemptior, pro ἀτιμότερος Ionice.

ἀπότισον.solue quod debes.

ἀποτίνυμι,κ,

ἀποτινύω. κ,

ἀποτίνω.μ.ίσω.τω.κα.κ,

* ἀποτίω.punio,reddo,compẽso, exoluo,pœnã pendo,quocunq; modo soluo & rependo, & captiuos luo.actiuum.

ἀποτίσαι τίμημα.soluere litis æstimationem.

ἀποτολμάω.audeo,sumpta ab aliquo fiducia.

ἀπὸ τοῦ.id est.ἀπὸ τούτων.

ἀπὸ τότε.ex illo tempore.

ἀποτυχεστατος.ὁ.infœlicissimus,Home.

ἀποβμία.ας.ἡ.rigor,seueritas nimia, uelocitas temeraria,inconsiderantia.crudelitas.

ἀποτόκος.α.ὁ.abortiuum.

ἀποβλής.ήτος.ἡ.κ,

ἀποβλής.iaculum quo utebantur Penthatli.

ἀπόβλητος.α.ὁ.uiolentus,durus,præruptus,abruptus, præfractus Item compendiosus compendiarius,breuis,ἐπίτομος, præceps, præcisus.

* ἀπότμως.truncatim, durius, uulgo rigorose dicitur.

ἀποβαχυλίζω.strangulo,frango collum.

ἀποβαχύνω.audeo.

ἀποβλέπομαι.auersor,deuito.cum genitiuo.accipitur subinde pro suo actiuo.

* τὸ ἀπὸ τούτου deinceps,subhæc.

* ἀπὸ τοῦ νῦν.ex hoc tempore,posthac,deinceps, de cæteroapud Curtium,quod quidam à modo dicunt.

* ἀπὸ τότε.ex eo tempore.

* ἀποβέπω.μ.έψω.αφα.auerto,auoco,deterreo.Gaza ex Cicerone οὔ δὴ προχωροῦντά με,οὐδὲ λίαν οἶμαι ἐυχερῶς ἀποβέψειν:haud sane quis facile re traxerit,Itẽ dissuadeo cui opponit πρὸ

βέπω Lucianus de Alexandro pseudomante loqueus,τοὺς δ' ἀπέβεπεν,ἢ πρὸβεπεν ὡς ἄμεινον ἔδοξεν αὐτῷ ἐπιάζοντι. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἀποβλέχω.recurro.require βλέχω.neut.absolutũ.

ἀποβλήδην.tres ictus infligere,uincere,de Pentathlo dicitur.

ἀποτρεβή.ῆς.ἡ.corrosio.

ἀποβλίβομαι.μ.ψομαι.τω.ιμμαι.exprimo, excrucio,

* amolior,propulso, & diluo crimen quo aspersus sum,purgo. Et reijcio, summoueo,aboleo,deleo.

ἀποβλίβομαι τὴν κατηγορίαν.refello,diluo.

ἀποβλίβω.μ.ψω.τω.ψα.abstergo.acti. accusatiuo iungitur.

ἀπόβλημα.ατος.τὸ.res quæ deterendo decidit,ramentum.

ἀπόβλεψ.ψος.ὁ.impubes,ἄνηβος.

ἀποβόπαιον.α.τὸ. sacrificium uel supplicatio,quę fit ad euitandum aliquod malum imminens,ἀποβόπαιον θέαμα abominandum spectaculum.

* ἀποβόπαιος.α.ὁ.malorum depulsor,mala arcẽs, terribilis aspectu,difficulter dehortãdus, malus,fugiendus,dignus odio, φευκτὸς.θεοῖ ἢ δαίμονες ἀποβόπαιοι.dicebantur,qui nocumẽta ab hominibus auertebant,malorum noxarũq; de pulsores ac tutelares. In ijs erãt Appollo & Hercules. Latini aueroncanos uocant.Vide ἀλεξίκακος.

ἀποτροπή.πῆς.ἡ.dehortatio:auersio.

ἀποτροπίασμα.τος.τὸ.expiatio,ἐξίλασμα.

ἀποτροπιασμός.οῦ.ὁ.liberatio,numinum iræ amotio,quæ fit per ueneficia.

ἀποτροπάομαι.auerto.auersor.

ἀποτροπιέζομαι.auersor,refugio. Accusati.iũg.

ἀπότροπος.ου.ὁ.quem homines euitant, fugitãs urbem,auersus,auersandus.

* ἀπότροφος.peregrinus,insolens, nõ assuetus & exercitatus,alienus,abhorrẽs.Ex bud.cõ.

* ἀποβύω lassum reddo,& ἀποβύομαι lassesco,succumbo,fatisco,extenuor.

ἀποτρόχω.μ.ύξω.π.υχα.domo, obtundo.actiuũ, accusatiuo iungitur.

ἀποτρόγω.mordicus abscindo, Lucia,lapithis. κ, τὴν ῥῖνα προσφὺς ἀπέβαγεν :& admotus nasum mordicus auulsit.

* ἀποτυγχανόμενον. τὸ μὴ κατορθούμενον.

* ἀποτυγχάνω. frustror,Σικελίας ἀποτυχών, Siciliæ potiundæ spe frustratus apud Plutarch. in Apoph.nõ compos fio optati. quære τυγχάνω.

* ἀποτυγχανόμενα.τὰ.quæ perperã maleq; ac præter animi sententiam eueniunt. quæ præter spem cadunt:apud Lucianum frequẽs.

ἀποτυλόω. glandem renudo, præputium reseco.

* ἀποτυποῦμαι.effingo,exprimo.

ἀπούρας.αντος.ὁ.auferens.

ἄπους.δος.sine pede,apesauicula,Vtitur Theodorus apud aristotelem.

ἄπους.ὁ.sine pede,expes.

ἀπουσία.ας.ἡ.absentia.

* ἀπ' οὔατος.procul ab auribus.

ἀποφαίνω.μ.ανῶ demonstro,definio,exhibeo,in rationes tutelæ refero. Accipitur etiã pro ἀπεργάζομαι,ἀποτελῶ,πλουσιοποιέω,facio,perficio, efficio,Lucianus. πλουσίους ἐκ πενήτων ἀποφήνας qui ex inopibus opulentos reddidisti. Est item uerbum ad rationes tutelares pertinens.Demosth.ἕνεκα μισθῶν τῶν ἐνιαυτοῦ ἀπέφηνε.id est,in rationes retulit, acceptas tutelæ retulit.Idem Ἔργον μὲν οὐδὲν ἀποφαίνουσι τοῖς χρήμασι,nullum quæstum pecuniarum referunt,nullum exhibent fœnus.Idem λογίζωσι & ἀποφαίνειν pro eodem posuit. Item propono,ut proponimus quæstionem. acti. accusatiuo iungitur.

* ἀποφαίνειν τὴν διαθήκην.edere testamentũ & exhibere, hoc est, φανεροποιῆν:unde ἀποπεφασμένως pro palàm & manifestè.

* ἀποφαίνομαι enuncio: uerbum est dialecticum Quod Cicero in Catone dixit:ex quo efficitur id quod ego magno quondam cum assensu omnium dixi: Gaza sic transtulit: ταῦτ' ἄρα καὶ συμβαίνῃ,ὅσπερ αὐτὸς τάλαι σὺν ὁμολογίᾳ μεγάλῃ ἀπέφηνα ἀπεφηνάμην.Et apud Galenum:οὐδὲν πρὸς ἔπος ἀποφαίνεσθαι:nihil consonum dicere,Ita enim transtulit Leoniceus.censeo,sententiã fero,statuo.Lucia.ἐν Ἐνυπ. ἀνασὰς ἀπεφηνάμην τὴν ἄμορφον ἐκείνην καὶ ἐργαστικὴν ἀπολιπὼν,statui & decreui relinquere.

ἀποφαίνειν.referre in rationes, acceptũ ferre.

* ἀποφαίνειν τὴν οὐσίαν est dare commentariũ seu indicem bonorum, quod inuentarium appellant.

ἀποφατικός.οῦ.ὁ.enunciatiuus.

ἀποφάσκω.negare.

ἀπόφασις.ιος.ἡ.negatio, Accipitur apud Plutar.

* pro sentẽtia & dicto breui,hoc est,apophthegmate. Item enunciatio per quam nec uerum nec falsum enunciamus. Est etiam sententia, demonstratio, responsum,commentarium bonorum & inuentarium. Vide Budæum.

ἀπόφανσις.ιος.ἡ.apud Plat.pro eodem. Et est e-

* nunciatio uerum uel falsum significãs,nomine & uerbo constans.

ἀποφάσκω.nego,abnuo,sententiam dico, effari, eloqui.

* ἀποφέρω.defero, ἀποφέρω δίκην κ, γραφὴν in iudiciũ uoco,accuso, postulo, diem dico, defero.

* ἀποφέρω.de medio tollo. Liban.ἀποφέρει δὴ νόσος τὸν ἄνθρωπον. Item renuncio, designo,& nomen alicuius edo,creo,eligo. Et in albũ refero,& inter numeros adscribo. Est etiã mercedem fero,ut operarius facit. Lucia. ἀποφέρων ἀεὶ τὸ γιγνόμενον. Et pendo,hoc est,soluo,pensito.ἀποφέρω λόγον κ, λόγους rationes ad ęrarium refero.dicitur & de ratiõibus priuatis.require φέρω.

* ἀποφέρομαι.refero,reporto gratiam uel gloriã uel prẽmium,& impetro & fero, quod Ciceroni aufero significat.Grego.φέρεσθαι δόξαν παρὰ βασιλῆ.Cic.unde eo plus opis auferret, quo minus attulisset gloriæ.

ἀποφεύγω. euado, absoluor. neutrum absolutũ, quod tamen interdum cum duobus accusatiuis construitur. Demosth. ἃς δίκας τοῦτον ἀπέφυγον παρόντα καὶ ἀνιδίκητον. require φεύγω.

ἀποφευξις. ιος. euasio.

ἀποφημι. nego. quære φημί.

ἀποφασις. ιος. ἡ. γνῶσις. sententia.

ἀποφαίνοιμι τὶν γνώμην. dicere sententiam.

ἀποφαίνει τὶν οὐσίαν. publicare bona, adnotare bona reorum.

ἀποφθέγγομαι. paucis multa comprehendo, σωεσταλμένως λέγω. præcisè & breuiter loquor. quære φθέγγομαι.

ἀπόφθεγμα. τος. τὸ. apophthegma, sententia breuis, breuiter ac scite dictum, scita, breuis, acuta q̃ responsio, præcisa sententia ac breuiter circũscripta. Αποφθέγματα (inquit Erasmus) sunt dicta acuta quædam & breuia, non cuiuslibet quidem, sed Oratorum, Ducum, Legatorum, Imperatorum, ac ut semel dicam, illustrium uirorum.

ἀποφθεγματικός. οῦ. ὁ. sententiosus,

ἀποφθείρομαι. abeo in malam rem, Aristoph. οὐκ εἰς κόρακας ἀποφθαρῇ μου. Item misere & calamitose uagor & erro.

ἀποφλαυρίζω. extreme contẽno, nihili facio, uilipendo.

ἀποφορά. ᾶς. ἡ. ἀτοικοδομή, tributi solutio, officium quod heris serui præstant. pensitatio, pensio, qualis à colonis ascripitijs pendebatur. Plutarch. in apoph. ἀποφορὰν stipendiũ militare uocauit. Significat etiam suaueolẽtiam, odorem q̃ gratum. Herodi. ἐνωδίᾳ τῇ λαφυῶν ἀποφορᾶς. Sæpius tamen ἀντὶ δυσωδίας. Item pro expiratione, exhalatiõe & effluxione, & ablatione, & lucro. Vide Budæum in Comment.

ἀποφορτίζω. μ. ίσω. τς. κα. exonoro, acti. accusatiuo iungitur.

ἀποφράς. άδος. Ο. ἡ. dies nefãdus, ĩauspicatus, ater.

ἀποφράττω. obturo.

ἀποφυάδες. adnata, id est, adnascẽtes ramuli ramis maioribus. Sic Aristoteles item uocat intestinorum appendices, quæ & ἐκφυάδες dicuntur quandoq̃.

ἀποφυγή. ῆς. ἡ. euasio.

ἀποφυάς. ἡ. appẽdix.

ἀποφυλλίζω. folia detraho.

ἀποφύλας. α. ὁ. qui nullam habet tribũ, aduena.

ἀποφώλιον. α. ὀ. monstrum, abortiuũ. & adiectiue, uanum, indoctum, ἀδόκιμον.

ἀποχαλινόω. μ. ώσω. τς. ωκα. frenum exuo.

ἀποχειρός. Ο. α. ὁ,

ἀποχειροβίωτος. α. ὁ. opere manuali uiuens.

ἀποχειροτονῶ. reprobari, exautorari, plebiscito abolui. Iungitur genitiuo cum accusatiuo. Demosth. τὰ πεπραγμένα ἀκούσας ὁ δῆμος ἀπεχειροτόνησε μεταδίδ. Et abrogari. Demosthe. ἐπειδὴ ὁ ἀπεχειροτονήθη μὴν ὑφ' ὑμῶν στρατηγός. abdicatus est & abrogatus.

ἀποχειροτονία. abrogatio.

ἀποχειτεύω. μ. εύσω. τς. ευκα. duco per conductum.

ἀποχή. ῆς. ἡ. distantia, abstinentia, receptio, quitantia iureconsultis. Latini acceptilationem uocant.

ἀποχή. ῆς. ἡ. chirographus, quo creditor testatur sibi factum satis à debitore.

ἀποχράομαι. μ. ήσομαι. abutor. recedo & antiquo cum genitiuo.

ἀποχρῆ. μ. ἀποχρήσῃ. ἀόρ. ἀπέχρησε. sufficit. Lucianus in Caucaso, οὐχὶ δὴ ἀπόχρη μόνα τὰ κεφάλαια ἐκεῖνα τῆς ἀδικημάτων.

ἀποχρήσασθαι ἑαυτῷ. sibi mortem consciscere.

ἀποχρήσουσι. sufficient apud Aristoph.

ἀποχρήσις. ιος. ἡ. abusus.

ἀποχρῶντως. sufficienter, satis.

ἀποχυλίζω. succum extraho.

ἀποχωρεῶ. μ. ήσω. π. ηκα. secedo, discedo. neutrũ.

ἀποχώρησις. ιος. ἡ. discessus.

ἀποψάομαι. μ ήσομαι. abstergo, tergo nates.

ἀποψεύδομαι. μ. εύσομαι. τς. ευσμαι. fingo.

ἀποψηφίζομαι. μ. ίσομαι. τς. ισμαι. libero in iudicio, per decretum expello, reuoco, quando res componi non potest, absoluo, absoluo suffragio, antiquo, ex albo erado, censeo aliquid non faciendum.

ἀπψηφισμένοι dici possunt, quos romani ærarios appellant: qui iam non sunt in albo centuriæ suæ.

ἄποψηφισις dicitur, quasi è tribu motio & eiectio. Vide Budæ. in Comment.

ἀποψύχω. μ. ύξω. τς. υχα. arescò, morior, cæco.

ἀπέψυξεν βίον mortuus est, obijt apud Sophoclem. neutrum.

ἀποψωλέω. μ. ήσω. τς. ηκα. eo nudato præputio.

ἀπωθυς. iurabas.

ἀπτοαλάζω. concionor.

ἀπράγμων. Ο. α. ὁ. non curans aliena.

ἀπραγμόνως. ociose, & faciliter aliquid fieri & procedere, nulloq̃ negocio.

ἀπραγμοσύνη. ης. ocium, tranquillitas uitæ.

ἀπράγμων. ον. Ο. ὁ. ociosus, sine cura. Significat autem uirum bonũ, aut certe placidis moribus: qui negocium exhibere alijs non solet, & simul qui non libenter sibi negocia exhibet. quales sunt ἰδιοπράγμονες. interdum pro inertibus accipitur & qui laborem recusant.

ἀπρακτέω. nihil proficio, Xenoph. ὥσπερ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀπρακτεῖν, τοὺς πλουτοῦντας δεομένους.

ἀπραγόπολις. urbs ocij altrix.

ἀπραξία. ας. ἡ. uacuitas a negocijs, inertia, otiũ, ut in uersu prouerbiali: ἀνάπαυσίς ἐστι τῶν κακῶν ἀπραξία. tranquillitas uitæ. dicit etiam cum nec quicquàm negocij agere, nec experiri licet & appellare nomina sua. Quare Plut. pro iustitio posuit.

ἄπρακτον. irritum.

ἄπρακτος. ignauus, infecta re desistẽs, Herodia. ἀπράκτους ἔπεμψεν. re infecta dimisit. f. legatos, inefficàx, opponitur τῷ δρασηρίῳ.

ἀπρακτοτάλας. α. ὁ. ineptissimus rebus gerẽdis.

ἀπρασία. ας. ἡ. interdum uilitatem significat. Liban. κατέλαβεν ἀπρασίαν τῶν φορτίων ὧν ἐκόμιζε.

ἄπρατος. est integer & innocẽs, uel testis uel iudex, qui conscientiam addicere pecunia non didicit.

ἀπρεπής. ές. ὁ. ἡ. indecens.

ἄπρακτον. non factum, inutile.

ἀπρίατος. α. ὁ inemptus.

ἀπρίξ. tenaciter, apprehensiuè, strictè, cum tenetur aliquid firmiter.

ἀπροβουλία. ας. ἡ. temeritas.

ἀπροβούλος. ὁ. supinus.

ἀπροϊδής. ές. ὁ. ἡ. impræuisus.

ἄπροικος. α. ὁ. ἡ. indotatus.

ἀπρονόητος. ὁ. improuidus.

ἀπρονοήτως. improuidè.

ἀπρόορατος. α. ὁ. impræuisus.

ἀπρόσβατος. inaccessus, inaccessilis.

ἀπροβούλευτος. inconsultus, impræmeditatus.

ἀπροσβουλεύτως. inconsulto, ex tempore.

ἀπροσδεής. ές. ὁ. ἡ. non indigens.

ἀπροσδιόνυσα. nihil ad rem pertinentia. quære adagium, Nihil ad Bacchum.

ἀπροσδόκητος. α. ὁ. ἡ. inexpectatus.

ἀπροσδοκήτως. præter expectationem, inopinatò, quod Liuius dixit, nec opinatò.

ἀπροσεξία. ας. negligentia, segnities.

ἀπροσηγορία. silentium, taciturnitas. Significat propriè illud silentium, cum quis nõ appellat ac salutat amicum. Vndè paræmia illa apud Aristotel. πολλὰς φιλίας ἀπροσηγορία λύλυσεν. Vide Chiliades.

ἀπροσήγορος. α. ὁ. quem nemo compellare audet ob morum asperitatem.

ἀπροσηγόρευτος. α. ὁ. insalutatus.

ἀπροσήκω. cantat.

ἀπρόσιτος. ου. ὁ. ἡ. aditu difficilis, inaccessibilis, inhumanus, cuius initiũ inueniri nequit.

ἀπρόσκλητος δίκη, dicitur, cum lis contrà eum intenditur, qui in iudicium uocatus non est, aut qui non rectè uocatus est, ut deserti uadimonij damnetur. Demost. ὃ ἀρεοῦσαν ἀπρόσκλητόν μοι δίκην δραχμῶν δίκην καταδικασάμενον.

ἀπροσκοπέω. non præuideo.

ἀπρόσκοπος. α. ὁ. ἡ. inoffensus, inoffensibilis, per quem nemo offenditur.

ἀπρόσμαχος. α. ὁ. ἡ. inexpugnabilis.

ἀπροστάσιον. α. τὸ. actio in inquilinos qui μετοίκιον non soluerunt, & sine tutore ius ciuium sibi usurpauerunt. Dicitur etiam ἀπροστασία δίκη.

ἀπροσωπολήπτως. ου. ὁ. acceptione personarum carens.

ἀπροσωπολήπτως. citrà delectum siuè personarum respectum.

ἀπροαύριστον. τὸ quod patrifamilias non acquiritur ut profectitium.

ἀπρόσφορος δίκαιος. incompetens.

ἀπροσωπτος. ον. impersonalis, non honestę personæ.

ἀπρότιμος. ον. ὁ. ἡ. incontaminatus, intactus.

ἀπροτίοπτος, non prouisum, latens.

ἀπροφάσιστος. ον. ὁ. ἡ. inexcusabilis, citrà tergiuersationem, nihil recusans, non quærẽs pretextum.

ἀπτήν. ῆνος. ὁ. inuolucris,

ἄπιλος. ου. ὁ. implumis.

ἀπτοεπής. ές. ὁ. ἡ. intrepidus in dicendo.

ἀπτοεπής. ές. ὁ. ἡ. mordax in uerbis.

ἀπτόλεμος. ον. ὁ. ἡ. imbellis.

ἅπτομαι. tento.

ἅπτομαι. μ. ἅψομαι. π. ημμαι. tango, iungo, attingo, increpo, quod lædo nostri dicũt. Diosco. πηδὶ ἅγνου. ἅπτεται δὲ καὶ κεφαλῆς κάρον ὑδρωφόρων. Item capesso. Et esito, gusto. Plutarchus. βάων ἀγέυστων πρότερον ἥψαντο. Aliquando tracto & attingo artem aliquã, & illi studeo. ἅπτεσθαι item πολέμου committere bellũ. Et hæreo, conglutinor.

ἁπτόμβυος. aptus, id est consertus & compositus προσδεδεμένος. genitiuo iungitur.

ἅπτεσθαι παιδείας. literarum studia capessere.

ἅπτεσθαι τῆς πείρας. experimentum aggredi.

ἁπτός. οῦ. tangibilis, tractabilis.

ἅπτω. μ. ψω. π. φα. accendo, contrecto. actiuum. accusatiuo iungitur.

ἀπτώς. ῶτος. ὁ. non cadens, sed stans intrepidus.

ἀπτῶτι ψυχῇ. erecto animo.

ἀπύλωτος. ον. ὁ. sinè foribus, nullis portis clausus. ἀθύρωτος. Aristopha. ranis. ἔχοντ' ἀχάλινον, ἀκρατὲς, ἀπύλωτον στόμα. de homine futili & effrenatæ loquacitatis.

ἀπυροδόκωτος. ον. ὁ. sinè fundo seu basi.

ἄπυρετος. carens febri, liber à febri.

ἄπυρα ὄψα. opsonia incocta, & igni non admota.

ἀπύρηνα. τὰ. mala punica seu granata, propriè dulcia. Seneca ad Lucil. indicat ea hoc nomine significari, quibus minor granorũ duricia est.

ἄπυρος. frigidus, incoctus, sinè igne, ut nouũ uas, igni ineptus, uanus, mortuus.

ἄπυροι πίτοδες dicuntur Homero qui ornatus gratia domibus dicati erant uel templis, prorsus ignibus ĩmaculati intactiq̃. Dicuntur etiam ἀναθήματα τοῦ. Alij hos intellignt, qui necdum ignibus sint admotĩ. Apud Athenæum sunt ἄπυροι πίτοδες uino dicati, uelut crateres.

ἀπύρωτος φιάλη, non culinæ sed deorum apta ministerio.

ἄπυστος. ου. inauditus.

ἀπαύω. μ. ύσω. π. υκα. iubeo, clamo, resono, neutrũ

ἀπφία. ας. ἡ. χρῆ.

ἀπφάριον. ου. τὸ. apud comicos hera.

ἀπφύς. ύος. pater. Gaza ultimam circũflectit.

ἀπωγένες. ὁ. ἡ. imberbes.

ἀπωδίω. μ. ήσω. π. ήκα. discrepo. neutrum.

ἄπωδος. ον. ὁ. inconcinnus, absonus, ἄπωδον. τὸ μὴ ἀρέσκον, τὸ τῆς ᾠδῆς ἀλλότριον, quod nõ placet & à cantu abiunctum est alienúmque. Significat itẽ τὸ κακόηχον mali soni. Quod uero Politianus immaturum Gallorum cantum hoc nomine significari existimat: ridiculum putant doctiores, quum ea uox de cantibus omnibus absonis communiter dicatur.

ἄπωθεν. procul, eminus.

* ἀπωθέω.μ.ήσω.τω.ηκα. καὶ ἀπωθοῦμαι. repello, expello. Itẽ reijcio, repudio, & uoce passiua semper dicit, quantũ ego noui, inquit Budæus. Lucianus. Ἀπωθοῦμαι τὴν ἐλαιτον, non accipio arbitriũ delatum. Item excutio. Herodia. in Cõmodo. οἱ δὲ ἵππους τοὺς ἐπιβάτας ἀπωθοῦν]ο. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἀπώθω.μ.ώσω.π.ωκα. repudio, expello. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἀπώλεια.ας.ἡ. perditio, euersio, internecio.
ἀπωλόμην. perditus sum.
ἀπωμοτικός. iuratiuus.
ἀπώρυγες. propagines.
ἀπωστὸς.οῦ.ὁ. expulsus. Sophocles Aiace mastigophoro. τέλος δὲ ἀπωστὸς εἶς ἀπωριφθήσομαι.
ἀπωτάτω. longissimè.
* ἀπωτέρω. procul, longè, porro, μακράν.

A META TOY P.

* Ἄρ οὖν. igitur, itaq; in principio sententiæ.
ἄρ pro ἄρα. Fæpe apud Homerum.
* ἄρα ἀντὶ τοῦ δὴ. Hom. ἔνθ' ἄρα δινέοντο κορικομόων]ες ἀχαιοί. Et ἀντὶ τοῦ τοῦ. Greg. ἂν ἄρα λύνωνται si fortè possint. Est etiã παραπληρωματικόν. Xenoph. οἷσσ ἄρα ἔχομεν ἐπάρσει; Quales tandẽ? πότερος ἄρα pro ποτε. Significat & utique, nempe, sane. Lucian. ἕλληνες ἄρα, ἔφη, ὑμῖς ὦ ξένοι. ac si diceret, δυκοῦν ἕλληνες ὑμῖς. Conuenit & in collectionibus argumentorum.
Synes. καὶ νῦν οὐχ ὑπαίτιος ὢν ἀκούσεις κακῶς: ἀλυχῆς ἄρα, ἀλλ' οὐκ ἀδικῆς. Et ut apparet.
* ἄραγε. Synes. κἂν ἄραγε ἵππον τις πριάμενος, μὴ ἐπίσαιτο. Siquis igitur, uel siquis equum emerit. Idem. οὐκ ἄραγε ἡ γῆ. ita ne terra quidem uel, nimirum ne terra quidem. Et utrum.
* ἄρά ποτε; utrum tandem?
* ἆρ' οὐκ; nonne quod? an non? Demosth. τίνας οὖν οἴει χάς ὑπολαμβάνε]ε εὐνοεῖς τὸν φίλιππον, ἆρ' οὐκ πολέμους κράτιστα καὶ νίκην;
ἀρά.ᾶς.ἡ. nocumentum, oratio, imprecatio, execratio, uotum, clades quæ uenit ex imprecatione uel maledictione. Ἔνοχος καὶ ἐνεχόμενος τῇ ἀρᾷ dicitur, qui diris imprecationibus deuotus est, ob idque detestandus. Ex Budæo.
* ἄρα μή; nunquid? utrum? quod in consequentia sermonis ἀλλὰ μὴ dicitur.
ἀραβέω.μ.ήσω.τω.ηκα. resono. neutrum absolutũ.
ἄραβος.ου.ὁ. strepitus.
* ἀῤῥαβών.ῶνος.ὁ. pars solutionis quæ fidem facit totius summæ persoluendæ, pignus. arrha, arrhabo: quo apud Latinos Plautus & Terentius utũtur tanq; uoce latina. & uerbum ἀῤῥαβωνίζειν, arrabone confirmare contractum.
ἀραγμός.οῦ.ὁ. idem.
* ἀῤῥάβδ]α sunt inter ostrea, perinde ac si dicas, minimè uirgata, quibus opponuntur ῥαβδωτὰ: quæ pectinatim diuisa interpretatur Gaza apud Aristotelem.
ἀῤῥακής.ές.ὁ.ἡ. infractus, inconcussus.
ἀράγω. discerpo.

ἀῤῥάδουργος.ε.ὁ. intemeratus.
ἀράζειν. latrare.
ἄραι. proficisci, soluere. Ab ἄειρω.
* ἄρασθαι. idem, & referre, reportare, impetrare, auferre gratiam uel gloriam.
ἀραῖος.α. subditus maledictioni.
* ἀραιός.οῦ. tenuis, rarus, fungosus ut spongia & pumex, mollis, minutus, angustus, gracilis.
ἀραιοῦν. laxo.
* ἀραιοῦμαι. laxesco, rarefico.
ἀραίωσις.ιος.ἡ. laxatio.
ἀραιω]τικὸς.οῦ.ὁ. habens uim rarefaciendi.
ἀράκιν.ης.ἡ. cicercula.
ἄρακον.τὸ. aracum.
ἀράομαι.μ.άσομαι. oro, congruo, maledico, noceo, oneror.
ἄραρα. placui, congrui.
ἀράξις. panis nomen.
ἀράρη. congruerit.
ἄραρον. aptaui, aoristus secundus.
ἀραρῦια.ας.ἡ.ἡ,
ἀραρώς.ῶτος.ὁ. congruens, applicatus.
ἄρας.ἡ. membras, sic Theodorus.
* ἀράσσω & ἐράσσω. ἄξω.τα.αχα. dicitur ab Eustath. κυρίως τὸ δὶὰ σιδήρου τέμνω, παρὰ τὸ ἄρης ἀράσσω. Sic enim Home. & Herodot. utuntur. Et amputo, abscindo, depello, deturbo, deijcio, pulso, tundo. Synes. de quodam supra modum superbo & elato ad Anastasium scribens, ὄυτος inquit ἀράσσει τῇ κεφαλῇ τὸν οὐρανόν. Et collido, conflicto. Apud Aristoph. legitur & ἄῤῥαξαι per duplex ῥ.
ἄῤῥακτος. inuiolatus, inuictus, robustus.
ἄῤῥαφος.ε.ὁ. inconsutilis. A ῥάπτω.
ἀραχναῖος.α.ὁ.ἡ.
ἀράχνεος.α.ὁ. ad araneam pertinens.
ἀράχνης.ε.ὁ. araneus.
ἀράχνη.ης.ἡ.ἡ.
ἀράχνιον.ου.τὸ. tela araneæ.
ἀραχνιόω.μ.ώσω.π.ωκα. aranearum telis plenus sum. neutrum absolutum.
ἀραχνοῦφής.ές.ὁ.ἡ. ab aranea textus.
ἀράω.μ.άσω. compono, apto, congruo. actiuũ.
ἀρβύλη.ης.ἡ. genus soleæ.
ἀρβυλίδης. apud Theocritum genus calciamẽti, deductum uidetur ab ἀρβύλη.
ἀργαλέος.ου.ὁ. molestus, difficilis.
ἀργάς.ᾶς.ὁ. genus serpentis, & qui moribus est ferinis & agrestibus, quo nomine Demosthenem uocat Aeschines.
ἀργειφόντης.ου.ὁ. argicida. Epitheton Mercurij, Homer. frequens. uel quod Argum occiderit, uel (ut uult Pausanias) quia ἀριστοκτόνος fuerit, id est, serpentis necator, quem (inquit) uocant aliqui ἄργην, uel quasi ἀργὴς ἀπὸ τοῦ φονεύειν purus ab occidendo, pacificus enim deus Mercurius.
ἄργεμος.ου.ὁ.ἡ,
ἄργεμα.ατος.τὸ. albor in oculo.
ἀργεννός.οῦ.ὁ. albus, splendidus, bene nutritus.

* ἀργέστης.ε.ὁ. albus, procellosus. Item nomen uẽti occidui, is aduersus Aquilonem flat, caurus teste Gellio.
ἀργετός.α.ὁ. candidus, tardus, uelox, strenuus.
* ἀργέω.μ.ήσω.τω.ηκα. καὶ ἐργοῦμαι. ocior, per negligentiam & neglectim transmittor, prætermittor τῆς ἀργίας ac cesso. Xenoph. οὐδὲν γὰρ ἄνευ τοῦ ἀργεῖν τῆς πρᾶξις δυναμένων. neutrum absolutum.
ἀργής.έος.ὁ.ἡ. ociosus, feriatus.
ἀργής.ῆτος.ὁ. candidus, albus, purus.
* ἄργης fuit uocatus Demosthenes de morum feritate, ac natura immiti. Nam ἄργην genus serpentis uocant. Dicitur etiam hoc nomine, qui præter annorum rationem sapit.
ἄργη.ης.ἡ. captura, uenatio.
ἀργία.ας.ἡ. ocium, segnities.
ἀργινομία.ας.ἡ. legum contrarietas, leges contrariæ.
ἀργιόφις.εντος.ὁ. albus.
ἀργιόδους.οντος.ὁ. albus dentes. Epitheton suum apud Homerum.
ἀργίπους.ο.δος.ὁ. argentipes, celer.
ἄργματα.τὰ. primitiæ.
ἀργομόνη.ης.ἡ. Romani liburnicam uocarunt, uel concordialem, herba est similis agresti papaueri.
ἄργος.ε.ὁ. onus.
ἄργος.εος.τὸ. Argos ciuitas Peloponesi, & ipsa Peloponnesus.
ἄργος.ε.ὁ. Argus, uiri nomen.
ἀργός.οῦ.ὁ. albus, ociosus, uelox, uacuus, tardus, illaboratus, strenuus, frustratus, inutilis, segnis, iners. Ἀργὰ χρήματα dicuntur & διάνεια ἀργά, quæ compendium nullũ usurarum adferunt, hoc est ἄεργα καὶ μὴ ἐργαζόμενα. Ἀργὸν γῆν inculta terra. Ἀργὸν ἄρουρον argẽtum infectum. Ἀργὸν ἔτος apud Hebreos dicebatur annus septimus, quo cessabant, quasi feriatus. Ἀργὸς λόγος ignaua ratio à Cice. dicitur. Nec nos impediet (inquit) illa ignaua ratio. Sermo iners dici potest. Ex Budæi Commenta.
ἄργυσα.ης.ἡ. Argusa ciuitas Eubœæ.
* ἀργυραμοιβός.οῦ.ὁ. argentarius, nummularius. uulgo campsor dicitur. Dicitur etiã ἀπαιτίτης & καλλυβιστής.
ἀργυραμοιβικῶς. more campsoris.
ἀργυρᾶς.ᾶ.ὁ.ἡ,
ἀργύρεος. argenteus.
ἀργυρίδιον.ε.τὸ. pecuniola.
ἀργυρίζω.μ.ίσω.π.κα. flagito, uel aufero argentum, διασείω concutio.
* ἀργυρίζομαι. capturas facio. Dinarch. πάντοθεν ἀργυριζόμενοι undiq; nundinandi materiam, lucrandiq; inuenientes.
ἀργύριον.ε.τὸ. argentum, pecunia.
* ἀργυρισμός.οῦ.ὁ. exactio pecuniæ, capturarum consectatio.
ἀργυρίτις. terra ex qua foditur argentum, spuma argenti.
* ἀργυρογνώμων.ονος.ὁ. argẽtarius. Sic uocabãtur minutili nũmularij: campsores uulgo dicti, quasi pecuniẽ spectatores.
ἀργυροδίνης.ου.ὁ habens uortices argenteos.
ἀργυροειδής.ές.ὁ.ἡ. argenteus.
ἀργυρόηλος.ου.ἡ. habens clauos argenteos, Epitheton ensis apud Homerum.
ἀργυροθήκη.ης.ἡ. loculus in quo seruatur pecunia
ἀργυρῖτις.ιδος. quibus abunde est pecunia.
ἀργυροκοπος.ήρ.ῆρος.ὁ καὶ,
ἀργυρόκοπος.ε.ὁ. argentarius, mensarius, monetarius, à κόπτω, id est pulso, tundo. sculptor argenti.
* ἀργυρολογία. argenti, id est, pecuniarũ exactio.
ἀργυρολόγος.ου.ὁ. quæstor, quærens argentum.
* Latini coactores uocant. Dicuntur item ἀποδέκται & ἀποδοτῆρες & ταμίαι.
ἀργυρολογέω. colligere seu quærere pecuniam,
* διαυράπτειν.
ἀργυρομοιβός.ου.ὁ. nũmularius, campsor.
ἀργυροπεία.ας.ἡ. habens pedes argento similes. Epitheton Thetidis apud Homerum.
ἀργυροτοξόν.ου.τὸ. argentofficina, locus ubi argẽtum & numismata cuduntur, Antiphõti.
* ἀργυροπράται, uel ἀργυροπρᾶται, argentarij qui auctionibus interueniebant, & pecunias ibi à licitantibus stipulantes auctionantibus repræsentabant. Sic dicti fortasse ab exigendis uenditarum rerum precijs. Horum ferè instar sunt hodie, qui uinarij uenditores pecuariijq; dicũtur & cetarij piscariijq: operam negociantibus præbẽtes identidem cõmeantibus: ne in foro diu sedere cogãtur: & à singulis emptoribus precia expectare. Copiosius Budæus in primis annotationibus in Pandectas.
ἀργυροπρακτικὰ ἐργαστήρια. argentariæ officinæ.
ἄργυρος.ου.ὁ. argentum.
ἀργυροῦς.ᾶ.ὁ. argenteus.
ἀργυρώματα.τὰ. uasa argentea.
ἀργυρώνητος.ου.ὁ. emptus pecunia, emptitius.
ἀργύφεος.ου.ὁ, splendidus, albus.
ἄργυφος.ου.ὁ καὶ,
ἀργυφοῦς.οῦς.ὁ. albus.
ἀργῶθεν. ex Argis.
ἀργώ.οῦς.ἡ. genus ligni, unde nauis argo, genus nauis, unde dicti sunt argonautæ.
ἄργως. temerè, frustrà, ociosè.
ἀρδάνιον.ου.τὸ. canalis ex quo pecudes potant, & uas quod pro foribus mortui poneba tur: ex quo intrantes & exeuntes se aspergerent. Ab ἄρδω.
ἄρδευσις.ἡ.καὶ,
ἀρδεία.ας.ἡ. irrigatio.
ἀρδεύω.μ.εύσω.τευκα. irrigo, actiuum, accusatiuo iungitur.
* ἄρδην. simul, prorsus, funditus. ut, ἄρδην καὶ ἐκ θεμελίων ἀπολλύεσθαι. apud Herodia. prorsus ac funditus interire. Itẽ μετεώρως sublimè ἀπὸ τῆς ἀιρδν. teste Theodoro.
ἄρδις. cuspis teli, & ἄρδεις numero multitudinis pharetræ.
ἄρδμός.ὁ. potus, irrigatio.
ἄρδω. irrigo.

ἀρέθουσα. fons Iracæ, aut Siciliæ.
ἀρειά.ᾶς.ἡ. execratio, contumelia, minæ.
ἀρειμάνιος. Martis studio flagrans.
ἄρειον. εἴονος. τὸ. melius.
ἄρειος. ᾱ. ὁ. Martius.
* ἀρειοπαγῖται. iudices quidam erant Athenis summa integritate, qui de capitalibus rebus iudicabãt, quales Romæ erãt Centumuiri. hos Solon instituit, & locus in quo ipsi iudicabant
ἀρειοπάγης dicebatur, id est Martis uicus, à templo Martis sic cognominatus. Copiosè Budæus in primis annotatio. & Erasmus in Chiliad.
* ἀρείων. ονος. ὁ. melior.
ἄῤῥεκ[τος ον. imperfectus.
ἄρεν οὖν, pro ἄρα οὖν.
ἄῤῥεν. ενος. τὸ. masculum, homo.
ἀῤῥενικός. οῦ. ὁ. masculinus.
ἀῤῥενογονία. ας. ἡ. agnatio.
ἀῤῥενόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. ex fœmina mas fio.
* ἀῤῥενωπία. facies uirilis, uirile robur.
ἀῤῥενωπός. οῦ. ὁ. faciem uirilem habens, terribilis, seuerus.
ἀῤῥενωπὸς γυνή. ἡ. uirago.
ἀρέσθαι. λαβεῖν, adipisci, accipere. Home.
* ἀρέσκεια. ας. ἡ. placitum. Aristot. ἡ δὲ ἀρέσκεά ἐστι δὲ, ὃς ἂν ὁρῶ περιλαβεῖν, ἐντευξις ὀνομ τοῦ βελτίστου, πλουτοῦς παρασκευαστική. Comitas assentatrix latinè dici potest. Diodor. de funere Hephestiõis. τοῦ γὰρ ἡγεμόνων ἕκαστος σοχαζόμενος τῆς τοῦ βασιλέως ἀρεσκείας, id est, hoc maximè spectans, quomodo regis gratiã ea ratione iniret.
ἀρέσκευμα. blanda appellatio & adulatoria.
* ἀρεσκεύω. mansuetè tracto, comiter appello, comiter cum aliquo ago & blandior.
* ἀρέσκομαι. concilior, oblecto, delector, placeo. μ. ἀρέσομαι. & impersonale, ἀρέσκει. πρὸς [ἡ]ρεσκε. acquiesco, & mihi satisfit, & placet conditio: datiuo. δῆ γὰρ ἀρέσκεται καὶ ἀγαπᾷν τοῖς παροῦσιν. Aristot. μὴτ' ἀρεσκόμενοι τοῖς αὐτοῖς, cũ ijs eadem nõ placeant & probentur. Accusatiuo autem iunctum significat placo Xenoph. νόμῳ δ' ἐστὶ παντοχοῦ κατὰ δύναμιν ἱεροῖς θεοὺς ἀρέσκειν.
ἀρεσκόντως. sufficienter.
* ἀρέσκεται, contentum esse. Sic etiam apud Latinos Sallustius dixit, sua cuique satis placebãt, pro suo quisque imperio cõtẽtus erat.
* ἀρέσκομαί σοι ἐγὼ. tu mihi te probas, tu mihi places.
* ἄρεσκον. uirga, quam ferebant ij qui in Comœdijs Lenonum partes agebant, in Scenam progressuri: amiculo florido induti.
* ἄρεσκος. ον. ὁ. placidus, blandus, gratiæ aucupator & captator, qui apud omnes gratiosus esse cupit, ab omnibusque gratiã inire, curialis uulgo dicitur. Aristo. iiij. Ethic. Εν τοῖς ὁμιλίαις ἢ, δεῖ συζῆν, οἱ μὲν ἄρεσκοι δοκοῦσιν εἶναι, quasi obsecundatores, ac sese oibus dantes. In nono autẽ huiusmodi homines amicos ciuiles uocat, non priuatos.

* ἀρέσκω. μ. έσω. π. κα, placeo, rem gratam facio, placo, probo me tibi, tibi satisfacio. Synes. ἀλλ' ἐπὶ τούτοις ἡμᾶς οὐκ ἀρέσκομεν. his nos non approbamus, nõ satisfacimus. Ex Budæo. neutrum, datiuo iungitur.
* ἄρεσον. placitum. Inde deductum uidetur, ut curiæ sententiæ arresta uulgo uocentur duplici r, cum unico potius scribendũ sit. Annotauit Budæus.
ἀρεσός. οῦ. ὁ. placitus, gratus, æquus. ὀυκ ἀρεσόν ἐστι
* non est eiusmodi ut placere debeat.
ἀρετάω. fœliciter procedo.
ἀρετή. ῆς. ἡ. uirtus. Accipitur ἀντὶ τῆς δυναμεως, pro potestate, potentia, facultate, robore & uiribus. Lucianus in pseudomantia. καὶ ὑπεσχνεῖτο πιθανόν με βασιλέως ἀποφανεῖν καὶ δυνήσειν τὴν γλώσσαν ἀρετῆς. Sic & uirtus apud Latinos anceps est.
* ἀρετός. οῦ. ὁ. placidus.
ἀρή. ῆς. ἡ. ἀρᾶ.
ἀρήϊ. ον. ον. ὁ. adiutor.
ἀρήϊθος. ον. ὁ. currens ad bellum.
ἀρήϊος. ὁ. bellicosus, Martius.
ἀρηϊφατος. ον. ὁ. in bello necatus.
ἀρηϊφιλος. ον. ὁ. bellicosus.
ἄῤῥηκτος. ον. ὁ. infractus, infrangibilis, durus sicut cornu, solidus, inexpugnabilis.
ἀῤῥηκμένος. ον. læsus.
ἄῤῥην. ενος. ὁ. mas.
ἄρηξις. ιος. ἡ. auxilium.
ἄρηρε. congruit, aptè cohæsit. μέσ. τω. à uerbo ἄρω.
ἄρης. ηος. uel εος. ὁ. Mars.
ἀῤῥησία. ας. ἡ. silentium, taciturnitas.
ἀρητήρ. ῆρος. ὁ. sacerdos.
ἀῤῥητοποιός. οῦ. ὁ. nefandus.
* ἄῤῥητον. τὸ ὀυδὲ ὀνομάσαι καλόν, nefandum, nefarium.
ἄῤῥητος. ον. ὁ. arcanus, non dictus.
ἀῤῥητός. οῦ. ὁ. odiosus.
ἀρθίς. alleuatus.
ἀρθμέω. μ. ήσω. π. ηκα. amo, concordo.
ἀρθμία. ας. ἡ. amicitia, tranquillitas, concordia.
* ἄρθμιος. οῦ. ὁ. concordia, amicitia, fœdus.
ἄρθμιος ου. ὁ. amicus, amabilis, adiunctus nobis consensu. Herodotus. ἀθηναίων μὴ ἐόντων ἄρθμιον ἀρθμίων, τῷδε βαρβάρῳ συμμάχων.
* ἀρθριός. articulorum morbo laborans, qui uexatur morbo articulari.
* ἀρθρίτις. ιδος. morbus articularis. Aliquando νόσος additur. Herodianus libro. iij. πρεσβῦς τῆς τε ἡδὴ ὤν, καὶ ὑπὸ τῆς ἀρθρίτιδος νόσου κάμνων.
ἄρθρον. ν. τὸ. articulus.
ἀρθῶ. concinno, coniungo.
ἄρι. nil nisi in compositione significat. est autem particula augens dictiones, ut ἀρτικρός, ualde amarus.
ἀρίγνωτος. ον. ὁ. ualde notus.
ἀριδάκρυτος. ον. ὁ. καὶ

ἀρίδακρυς. υος. ὁ. multum lachrymabilis.
ἀρίδείκετος. ον. ὁ. clarus, inclytus.
ἀρίδηλος. ον. ὁ. multum manifestus.
ἀρίζηλος. ον. ὁ. conspicuus, illustris.
* ἀριθμέω. μ. ήσω. π. ηκα. numero. ἀριθμοῦμαι in uoce passiua idem significat. Interdum pro censeo, duco, & expensum muneribus & beneficijs fero. Demostheñ. τοῦτο ἐν ἐνεργεσίας ἀριθμήσῃ μέρει. Cice. hoc imitatus ad Curionem scribens, & in mercedis potius quàm in beneficij loco numerare uideatur. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἀριθμητική. ῆς. ἡ. arithmetica, ars numerandi.
ἀριθμητός. οῦ. numerabilis.
* ἀριθμός. οῦ. ὁ. numerus, ἀριθμοὶ dicuntur numeri, id est plenitudo & omniũ rerũ cõplexio.
ἄριμον. ν. τὸ. mons Ciliciæ.
ἀριπρεπής. ές. ὁ. ἡ. præclarus.
ἄρις. ιος. ὁ. naso carens.
ἄρις. ίδος. ὁ. instrumentum fabrile.
* ἄριστα. optima, & optimè, commodissime, aduerbialiter.
ἀριστάω. μ. ήσω. κα. prandeo.
ἀριστεία. ας. ἡ. strenuitas.
ἀριστεῖον. ν. τὸ. præmium pro re pulchrè gesta,
* præmium quod dari solet, qui se optimè gesserãt in bello. Dicitur eadem forma, qua καλλιστεῖον.
ἀριστερά. ᾶς. ἡ. sinistra.
* ἀριστερά. τὰ. ueteres uocabant τὰ μωρά, quemadmodũ contrà δεξιὰ τὰ σωτά, ut annotat Sophoclis interpres.
ἀριστερός. οῦ. sinister.
* ἀριστεύς. εως. ὁ. uictor, optimus in pugna, primas obtinens in re bellica, optimè se in bello gerens ac strenuissimè: nam uim habet superlatiui.
* ἀριστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. optimè me gero in re quapiam, præsertim in bello aut certamine. Lucia. in Lapith. ἐν τοσούτῳ δὲ ὁ Αλκιδάμας ἠρίστευε, τῷ ζνοθέμιδι συμμαχῶν, id est, strenuũ uirum se præstitit. Sic καλλιστεύω. absolutũ. genitiuo iungitur.
ἀριστίζω. μ. ίσω. π. κα. præbeo prandium.
ἀριστίνδην. electim de optimis.
ἄριστοι. οἱ. optimates, primãtes,
ἀριστόδειπνον. ν. τὸ. prandium cœnæ cõiunctum.
* ἀριστοκράτεια. ας. ἡ. optimatiũ principatus, optimatiũ status & gubernatio, quando optimates rempub. tractant, cui opponitur δημοκράτεια.
ἀριστοκρα[τικός. οῦ. ὁ. studiosus eius status in genere Reipub. qui dicitur principatus optima-
* tium, optimatium statum fouens.
ἀριστοκρα[τικοί. οἱ. optimates.
* ἀριστοκρατοῦμαι. in optimatium statu & regimine uiuo.
ἀριστολοχία. ας. ἡ. aristolochia, malũ terræ herba.
* ἄριστον. ν. τὸ. prandium. Sic nuncupatum arbitrantur Grammatici de temporis incertitudine: quasi ἄφριστον, quod indefinitum significat, uel quod in bellum pergentibus, id est, πρὸς τὸν ἄρειον concinnari solet: Athe

næus & Plutarchus nihil differre, putant τὸ ἀκρατίσμα[τος] nisi quod illud à meracius porandi consuetudine nomen inflectere cõiectent, quod panis bucella mero tinge retur: hoc autem, δηὰ τὴν ἑωθινὴν ὥραν, id est, à matutina hora. Vnde Eumænum scribit Homerus ἄριστον parasse ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃ, id est, quo tempore aurora exoriebatur. Est etiam ἄριστον superlatiui gradus generis neutrius ab ἀγαθὸς, significatq; optimum, commodissimũ, præstantissimum, strenuissimũ, bellicosissimum.
* ἀριστοποιέω. μ. ήσω τω κα. prandiũ paro. Significat tam cœnã mihi apparo, epulor in cœna, cœno, quàm cœnã alicui apud me cõdico. neutrum absolutum.
ἄριστος. ον. ὁ. optimus; commodissimus.
* ἀριστῶν. prandens, ab ἀριστάω.
* ἀρίστων. Aristo, proprium nomen.
* ἀριστοφόρον. uas in quo prandium fertur, discus.
ἀριφράδμης. proprium citharœdi nomen.
ἀριφραδής. ιος. ὁ, ἡ. ualde manifestus.
ἀῤῥήχος. ον. ἡ. cophinus, uas uimineum.
ἀρκέομαι. μ. έσομαι. cõtentus sum. deponens absolutum datiuo iungitur.
* ἀρκευθίς. ίδος. ἡ. bacca iuniperi, quæ maturitate nigrescit. Dioscor. etiam ipsam arborem ἀρκευθίδα uocat.
ἄρκευθος. ον. ἡ. iuniperus.
ἀρκετός. ον. ὁ. sufficiens.
* ἀρκέω. μ. έσω. π. κα sufficio, par sum, adiuuo, opitulor, opem fero, dono, præsto, subministro, suppedito.
ἄρκιος. ον. ὁ. sufficiens.
ἀρκοῦμαι. τὸ. σίρω, ἀγαπῶ. cõtentus acquiesco, datiuo iungitur.
ἀρκτεῖα. ἡ. pellis ursina.
ἀρκτεύειν apud Athenienses dicebantur uirgines quæ ante nuptias Dianæ initiarentur, & sacra quædã peragerent, uoce hinc ducta quod ob ursam interfectam Dianę sacram, non prius cessaturam pestem respondit oraculum, quam deæ virgines dicarentur antequã uiro congrederentur,
* unde & puellæ ipsæ ἄρκοι, id est, ursæ appellabantur, ut perspicuè docent Euripides & Aristophanes. Vide Pollucem libro. v. ὀνομασιῶν.
ἀρκτικός. οῦ. ὁ. septentrionalis, inceptiuus, inchoatiuus,
ἄρκτος. ου. ὁ. ἡ. ursus, ursa, septentrio, ursa piscis.
ἀρκτύλοι. οἱ. catuli ursorum.
ἀρκτῶος. ου. ὁ. septentrionalis.
* ἄρκυες. οἱ. retia quibus uenatores saltus circũdabant, plagæ uaris erectæ, casses.
ἀρκυοστασία. ας. ἡ. καὶ
* ἀρκυστάσιον. ου. τὸ. statio retis, locus ubi rete tenditur, indago & series plagarum, quibus saltus stabulaq; ferarum cingũtur à uenatoribus. Dicũtur etiam σοῖχοι. Vide Commenta. Budæi.
ἀρκτοῦρος. καὶ

ἀρκτοφύλαξ.ακος.ὁ.arctophylax,custos ursæ,stel la quæ & Bootes appellatur.
ἀρκυωρός.ὁ custos retis.
ἅρμα,ατος.τὸ.currus, infrequẽs Bœotiæ uicus.
* ἁρμάμαξα. currus.
ἁρμαλιά.ᾶς.ἡ.cibus,& uelum nauis,currus qui exercituì cibum uehit.
ἁρματῖης.ὁ..bigales,bigarij.
ἁρματηλασία.ας.ἡ. agitatio currus.
ἁρματηλάτης.ου.ὁ.auriga.
ἁρματοπηγός.οῦ.ὁ.ϗ
ἁρματοπηγός.ὁ. carpentarius.
ἁρματοπροῦντες.ordo apud Athenienses maximæ autoritatis,dictus ab alendis equis curulibus.
ἁρμαστροχία.ας.ἡ.orbita.
ἄρμβυον.ου.τὸ.uelum,carbasus.
ἀρμβυσί.Armenicè.
ἄρμενος.ου.ὁ congruus.
ἁρμή.ης.compago.
ἁρμηλάτης.ου.ὁ.auriga.
ἁρμογή.ῆς.ἡ.coiũctio,cõglutinatio & coagmẽratio cõmissurarũ.& transitum colorũ in pictura etiam ἁρμογὴν uocant.
ἁρμόδιος.ου.ὁ.congruus,familiaris.
ἁρμοδιοι familiares, cognati,amici.
* ἁρμοδία μέλος. cantio quæ erat apud ueteres à discumbentibus concini consuẽta,cuius erat initiũ φίλ]ατε ἁρμόδιε ὅυτι που τέθνηκας.Di cebatur uero in Harmodiũ & Aristogitona tyrãnicidas,unde illud apud Comicũ,ὀυδὲ παῤ ἐμοὶ ποτὲ τὸν ἁρμόδιον ἄσεις,id est apud me nunquam Harmodium canet, pro eo quod est,mecũ conuiuia nunquam agitabit.
ἁρμόδιος Δικαστὴς competens.
ἁρμόζομαι.Inter dũ idem quod suum actiuum significat. Item componor, Plato uocat ἡρμοσμένην ψύχην, animũ cõpositum, & sibi cõsentientem,uacuũ uanis cupiditatibus. Accipit ἀνὴρ γαμετὴν ἁρμόζεται,id est cõnubio iungo,do nuptui.Dicitur etiam ἁρμόζομαι.
* ἁρμόζω.μ.όσω.σω.οκα. congruo,adapto, quadro, adglutino, conglutino, guberno, constituo, tempero. Vide Commenta,Budæi, actiuum.
ἁρμοί.οι.interualla dentium.
ἁρμοῖ nuper,citò.
ἁρμονία.ας.ἡ. compositio, pactum, concordia, harmonia.
ἁρμονικοί.οι. uocantur illi qui musicę studiosi sunt. Item qui auribus plus contribuũt autoritatis,quàm rationi,cuiusmodi fuisse traduntur Aristoxeni consectatores. His opponuntur κανονικοί.
ἁρμός.οῦ.articulus. Vocãt item ἁρμὸν spacium interlocatum dentibus.
ἁρμοστής.ὁ.præfectus.
ἁρμοσταί.οι.magistratus apud Lacedæmonios, qui efficiendis arcibus & reficiendis ciuitatibus præerant.Budæus sic.Ἁρμοστὰς appellant Lacedæmonij τοὺς καθισταμένους ὑπ' ἐυτῶν ἄρχοντας τῶν ὑποκειμένων ἀυτοῖς πόλεων,

sic dictos παρὰ τὸ ἁρμόζειν τοὺς ἀρχομένους ζῆν κατὰ τοὺς νόμους.ὅθεν ϗ, ἁρμοστῆρας ἐκάλουν πάλαι ἀθηναῖοι τοὺς εἰς τὸ εὖ ζῆν διακτάττοντας.Quare magnus Dionysius in lib.de eccle.hierarch. episcopos ἁρμοστὰς appellauit.ad qd munus non finè summa religione ϗ, μετὰ τῆς μεγίστης εὐλαβείας accedendum docet.
* ἁρμόστριαι.οι. dicebantur qui apud Lacedæmonios præerant mulieribus vt honestius incederent.
ἁρμόττω.ἁρμόζω.
* ἁρματοπροῦντες.οι.dicebantur Athenis,qui curules equos alebãt, quem ordinem fuisse autoritatis plurimæ scribit Aelius Dionisius.
ἀρνακίς.ίδ.ος.ἡ.pellis agni.
ἀρνίον.ου.τὸ.macellum.
* ἄρνειος.agninus.
* ἀρνειός. agnus prouectioris ætatis.
ἄρνες.οι.agni nuper nati.
ἀρνίομαι.μ.ήσομαι.σω.ημαι. nego.accusatiuo iungitur.
ἀρνευτήρ.ῆρος.ὁ.urinator.
ἄρνη.ης.ἡ.urbs Bœotiæ.
ἄρνησις.ιος.ἡ.negatio.
ἀρνητικός.οῦ.ὁ.negatiuus.
ἀρνίον.ου.τὸ.agnus.
ἀρνόγλωσσον.ου.τὸ.plantago,agnina lingua.
ἀρνός.in genitiuo τοῦ ἀρνὸς,anomalum, agnus.
ἄρνυμαι. suscipio, capio,recipio,libero, commuto,uendico,redimo,actiuum,accusatiuo iungitur.
ἀρνωδοί.οι.qui carmina apud antiquos recitabant.nam agnus recitantibus erat.
ἄρομα.τὸ.aratio.
ἄροσις.ιος.ἡ.aratio.
ἀροτήρ.ῆρος.ἡ.arator.
ἄροτος.ου.ὁ.arabilis, aratio.
* ἄροτος βαρύτονον.seges & terra subacta.ἀροτὸς ὀξύτονον,sementis,hoc est tẽpus & ipsa actio serendi.Hæc tamen cõfundũtur interdum.
* ἀροῦραι apud Syracusanos erant qui ob unũ inopiæ nomen seruiebãt, quũ alioqui liberi essent. Vide Pollucem.
ἀροῦτάζω.μ.άσω.σω.ασα.ϗ,
ἀροῦτάω.μ.άσω.σ.ασα. aro, accusatiuo iungitur.
ἄροῦτον.ου.τὸ.aratrum.
ἄρουρα.ας.ἡ.aruum.
ἀρόω. μ. ώσω.σω. ωκα. aro. neutrum, accusatiuo, iungitur.
* ἄρπαγξον.locus dicitur iuxta Cyricum,unde raptum memorant Ganymedem.
ἅρπαγη.ης.ἡ harpago,instrumentum aduncum
* quo uasa è puteis extrahũtur. Pollux inter coquinaria instrumẽta recẽset, alioq; nomine κριάγρα & λύκος appellari dicit.
ἁρπαχή.ῆς.ἡ.ϗ,
* ἁρπαγμός.οῦ.ὁ.rapina.repentina & uiolenta rapina, ἀφνίδιος ϗ, μετὰ βίας ἀφαίρεσις.
ἁρπακτικός.οῦ.ὁ.ἡ.rapax.
ἁρπάζω.μ.άσω. uel ξω.σω.ασα. rapio,pro cito intelligo & percipio apud Sophoclem.accusatiuo iungitur.
* ἁρπάλεος.

ἁρπάλεος.ᾶ.ὁ.rapax.
ἁρπαλέως.prompte.
ἁρπαλίζομαι.libens suscipio.
ἁρπαξ.γος.ὁ.rapax.
* ἅρπασος.ᾶ.ὁ.Cariæ fluuius.ab impetu prærapido sic nuncupatus. Daphnus prius appellabatur.A quo &
* ἅρπασα ciuitas nuncupata est.teste Steph.
* ἁρπαστὸν.οῦ.harpastum,genus pilę grandioris, dictũ quod quisq; arripere nitatur: unde Martial.Siue harpasta manu puluerulenta rapis.
ἁρπεδόνη.ης.ἡ.laqueus.
ἁρπεδονίζειν.prædari,illaqueari.
ἅρπη.ης.ἡ.falx,harpa auis similis aquilæ,Home.ἡ δὲ ἅρπη ἐκεῖνα ταχυπτέρυγι.Significat item
* apud medicos humorem quendam ex flaua bili, totum corpus latè corripientem, ut nomen indicat.
ἅρπις.genus soleæ.
ἁρπίδες.crepidæ.
* ἅρπυια.ας.ἡ. cum acuto in antepenultima, Harpya.Est etiam ciuitas in Illyria.
ἅρπυς.υος.ἡ. Aeolica lingua amor,à rapacitate nomen sortitus.Vtitur parthenius in Crinagora. Ἀμφοτέροις ἐπιβὰς ἅρπυς ἐλυίσατο.
ἀρδαλής.ές.ὁ.ἡ.ffultus.
* ἄῤῥηκτος stabilis,permanens,nusquàm uergẽs.
* ἀῤῥωδῶ Apud Herodo.pro ἀῤῥωδῶ.ἀῤῥέω.ἀῤῥέων μείζων ἐξ ἀυτέων γένηται κακόν Alij ἀῤῥωδῶ significare dicunt etiam καταφρονῶν,hoc est,μὴ ἀῤῥωδῶν
ἄρς.υος.ἡ.agna.
ἄρσενες.οι.componentes.
ἄρσενικός.ᾶ.ὁ masculinus.
ἀρσενικόν.οῦ.ὁ. genus coloris, Latine auripigmentum.
ἀρσενοκοίτης.ᾶ.ὁ.pædico.
ἄρσην.ενος.ὁ.masculus.
ἄρσις.ιος.ἡ.eleuatio.
ἄρσιον.iustum.
ἄρσω.coaptabo.
ἀρτάβη.ης.ἡ.genus mensuræ Persicæ, apud He
rodotum in primo, Attico modio tribus
* chœnicibus capacius. Apud Aegyptios continebat quadraginta quinq; modios teste Aristotele.
ἄρτα.ΘΑ.ὁ.cocus.
ἀρτάνη.ης.ἡ.laqueus.
ἀρτασύρα.ας.ἡ.regius oculus.
ἀρτάω.μ.ήσω.σω.ωκα.appendo,pendeo,apto. accusatiuo iungitur,Vide ἀρτῶμαι.
ἀρτεμής.ές.ὁ.ἡ.integer,incolumis,uenustus.
ἄρτεμις.ιδ.ΘΑ.ἡ.Diana.
ἀρτεμίσιον.festum aut statua Dianæ,& promõtorium Eubœæ.
ἀρτεμίσιος.ᾶ.ὁ.mensis Maius apud Macedones.
ἀρτέμων.ονος.ὁ.artemon,uelum nauis,seu,ut alij uolunt,troclea.
* ἀρτηρία.ας.ἡ.arteria,ὁδὸς τοῦ πνεύματος, ut inqt pollux. Vide Gellium.
ἀρτήρ.ῆρος.genus calciamenti.ξύστρα.
* ἄρτι.nuper,paulo ante,interim,aliquando,interdum, nunc,in præsentia, superioribus

diebus.in cõpositione interdum integritatem significat,interdum nouitatem.
ἄρτι ἀπὸ μαζοῦ.nuper ablactatus puer.
ἄρτι ἀποθηλῶς.idem.
ἀρτιάζω.ludo par impar,paro.
* ἀρτιάζειν.ludere est occultando manu astragalos siue talos,aut nuces, aut pecuniam. & exquirendo collusoris cõiecturã. Sunt
* qui hoc uerbum de pilæ lusu accipiant.
ἀρτιάζω.σ.σκευάζω. præparo, compono.
ἀρτίαλον.ᾶ.ὁ.lingua Aeolica inauris genus sic appellatum.
ἀρτιγένηθλος.ᾶ.ὁ.nuper genitus.
ἀρτιγενές.modo genitum.
* ἀρτιγέννητος.nuper in lucem editus.
ἀρτίγονος.ᾶ.ὁ.infans.
ἀρτίγαμος.qui modo uxorem duxit.
* ἀρτιδακής.ές.ὁ.ἡ.nuper perceptus.
ἀρτίδακρυς.υος.ὁ.q lachrymis admiscet gaudiũ.
ἀρτίδιον.ὁ.paruus panis.
ἀρτιεπής.ές.ὁ.ἡ.præmeditatus ad dicendum,dictus a recta & iusta appellatione literarũ.
* ἀρτίζω.μ.ίσω.σω.ικα.perficio,compono. act.accusatiuo iungitur.
ἀρτίζωα.τὰ.ὀλιγοχρόνια.
ἀρτιμαζής.ὁ.νέον,nouum.
ἄρτι μὲν τοῦ, ἄρτι δ' ἐκεῖνο.nunc hoc, nunc illud.
ἀρτιτόκιον.ᾶ.ὁ.infantulus.
ἀρτιμελής.ές.ὁ.ἡ.rectus in membris.
ἄρτιος.ᾶ.ὁ. æqualis, integer, sanus, & par numerus.
ἀρτιπαγής.nuper compactus.
ἄρτιπους.ᾶ.ὁ.ἡ.integer,& ualens pedes.
ἀρτίπους.idem.
ἀρτίσκος.ΘΑ.ὁ.pastillus.
ἀρτίσοφος.σαφής,dilucidus,& aliquando ἡ.ἡ φλεγόμενος.
ἀρτιτελής recens initiatus.
ἀρτιτόκος.ΘΑ.ᾶ.ἡ.nuper enixa.
* ἀρτίτοκος.ΘΑ.ᾶ.ὁ.ἡ.nuper natus.
ἀρτιτομος.ΘΑ.ᾶ.ὁ.ἡ.nuper incidens.
ἀρτιτόμος.ΘΑ.ᾶ.ὁ.ἡ.nuper cæsus.
ἀρτίτονον.τὸ.εὔκνον,εὐάρμοστον.
ἀρτίφακτος.ΘΑ.ᾶ.ὁ.nuper interfectus.
ἀρτίφωνος.dictus ab integritate uocis.
ἀρτίφρων.ονος.ὁ.ἡ.rectæ mentis,cordatus, sapiẽs,
* cui ἀνάπηρος τὴν ψυχήν.opponitur.
ἀρτίχειρ,qui utra q; manu æque utitur.
ἀρτίως.modo,pauloante,apte,salubriter.
ἀρτιωτά.τὰ.breuissimo tempore perfecta.
ἀρτοδοτέω.μ.ήσω.σω.ηκα.panem do,absolutum.
ἀρτοκοπτόν.ᾶ.τὸ.pistrinum.
ἀρτόκοπος.ΘΑ.ᾶ.ὁ.ϗ,
ἀρτοπώλης.οῦ.ὁ.pistor.
ἄρτος.ΘΑ.ᾶ.ὁ.panis.
ἀρτόπηκτος.ᾶ.ὁ.furnus.
ἀρτοπωλίον.ᾶ.τὸ.locus ubi panes uenduntur.
ἀρτοπώλης.ᾶ.ὁ.caupo panarius.
ἀρτοσιτέω.μ.ήσω.π.ηκα.uescor pane.
ἀρτίσκαπτος.nuper egestus,effossus.
ἀρτοσιτέω.μ.ήσω.σω.ωκα.cibo pane.acti.
ἄρτυμα.ατος.ὁ.condimentum.
ἀρτυμαχός.ής.ὁ.ἡ.habens usum condiendis ci-

Martium potius intelligi putarem, q̃ Martium
nam in illo mẽse ponit galenus ꝗ minotius
uernum quod reuera ita est. nam fit ꝗ pri
notiu; ꝗ uernum quãdo sol ingreditur signum
arietis, quod prope semper fit sexto idus
Martij, aut cõ circiter

bis, aut alijs rebus.
ἀρτύνω.μ.νῶ.κοῦ
ἀρτύω.μ.ύσω.τω.νικα. condio, paro, acti. accusatiuo iungitur.
ἄρ[ρ]ρ. nomen proprium.
ἀῤῥύθμ. ν.ὁ. incompositus, informis.
ἀρύω.κοῦ.
ἀρύομαι.μ.ύσομαι.τω.υμαι. haurio, traho, dico, iubeo.
ἀρυσμόω. indecore ago.
ἀρυσρίς.ίγος.ἡ.κ
ἀρύσιχ. ν.ὁ.κοῦ
ἀρυσίῤ.κρος.ὁ. genus uasis, dictum ab hauriẽdo, cyathus.
ἀρυσῆς κοῦ ἀρυσῦρες.ὁι. haustus citra respirationem, ἐκ ἀπνευστὶ πόσεις.
ἀῤῥύπαντ. ν.ὁ.ἡ. impollutus.
ἀρύ[κινα.ις.ἡ. cyathus.
ἀῤῥυτίδωτ.ν.ὁ. leuigatus, sine rugis factus.
* ἀρτᾶμαι, pendeo animi, & spem meam in aliquo collocatũ habeo, suspensus sum, quod pendeo tantum Cicero dixit. Herodia. lib. quarto. ἤρ[μη]κε νῦν πᾶσα ἡ ῥωμαίων ἀρχὴ τῷ ὑμε[τέ]ρᾳ ἀνδρείᾳ τε καὶ πίστει. Ἀρ[τᾶ]μαι ἔκ τινος, adiunctus sum alicui, & socius, uel comes sum & assecla.
ἀρχαιογονία.ας.ἡ. prima origo.
ἀρχαιόγον, primordialis, primarius, ex quo omnia genita sunt. dicitur etiã ἀρχεγόν. Grego. ἐναντίως πρὸς τὴν ἀρχεγόνον ὕλην.
* ἀρχαιολογία.ας.ἡ. origo, historia de rebus antiquis. ut Iosephi, & Catonis Origines.
* ἀρχαϊκόν.οῦ.τὸ. priscum, simplex, ἀρχαϊκὰ φρονῶν & ἀρχαϊκὰ. uide Comment. Bud.
ἀρχαῖον. ν.τὸ. apud rhetores mutuum. τὸ κεφάλαιον. Demosthenes in oratione aduersus Nicostratum, δανείσας ἀργύριον οὐχ ὅτοτε ἦν ἀνὸ ἀπελαβῆν, οὔτε τόκον, οὔτε τὸ ἀρχαῖον. Item sortẽ usurarum, & caput unde fructus & reditus manat. Interdum ἀντὶ τοῦ παλαιῶν. Vide Comment. Budæ.
ἀρχαιόπλο[ν. ν.ὁ. diues antiquus.
ἀρχαῖος.ν.ὁ. antiquus, priscus, primus, morigeratus, stultus, simplex, imperitus.
* ἀρχαιρεσία.τὰ. comitia, electio principum, & ἀρχαιρεσίαι.αἱ. idem.
ἀρχαιρεσιά[ω.μ.άσω.τω.αικα. ad gratiam multitudinis uiuo, comitijs interfum, ad comitia eo. Plutar. de Cęsare. ἐις τὴν πόλιν τοὺς στρα[τιώτας ἀποστέλλων ἀρχαιρεσιάσοντας. Creo & designo in comitijs magistratum. Vnde idem dicit φωνὴν ἀρχαιρεσία[σαν. Interdum cum accusatiuo construitur. Idem Δι δ'ὀν[ε τὸν ἕτερον τοῦ ὑπά[τ]ων ἀπὸ τῶ πλήθοῦς ἀρχαιρεσιάσαι, Plebeium alterum creare consulem.
ἀρχαϊσμός.οῦ.ὁ. antiquitas.
ἀρχάνας.ἡ. piscis, qui nunc Archanus, nunc Archanas dicitur.
ἀρχαῖον δάνεισμα.κ
ἀρχεῖαῖον simpliciter: sors, usura.
* ἀρχῆα.τὰ. non modo regiam, sed etiam in castris pretorium & principia significat.
* ἀρχῆον. ν.τὸ. Curiam magistratuum & iudicũ, & locum collegij cogendi significat.

ἀρχέκακος. ου.ὁ.ἡ. autor mali.
ἀρχέπλουτος.ὁ. ἄρχων πλούτου.
ἀρχέτυπος.ου.ὁ. archetypus, exẽplar, & qui principium dat.
ἀρχεύω.μ.εύσω.τω.ευκα. impero, splendeo. neutrũ absolutum.
* ἀρχή.ῆς.ἡ. magistratus, principatus, & differt τοῦ ἐπιμελῶν, ut docuit in annotationi. Budæus. Item principium, & τὸ οὗ ἕνεκα una significatione Et tamen τὸ οὗ ἕνεκα finem significat, hoc est, actum ut dicit Aristot. uide Comment, Bud. Item origo.
ἀρχήν. primo, principio, aduerbium.
ἀρχήν[ας, iam primum.
ἀρχηγέτης.ου.ὁ. dux, ὁ ἄρχων.
ἀρχηγε[έω.μ.ήσω.τω.ωκα. impero. neut. absolutũ.
ἀρχηγός.οῦ.ὁ. autor, princeps, rex.
ἀρχῆθεν. ab initio.
ἀρχίας.ου.ὁ. Archia.
ἀρχιάτρος.ου.ὁ. primus medicorum.
ἀρχιδικαστής.οῦ.ὁ. qui iudicibus præest, & magistratus Aegyptiorum.
ἀρχίδιον.τὸ. imperiolum.
* ἀρχίζωος ἢ ἀρχίφωτος. Diony. de baptismo dixit.
ἀρχιμανδρίτης.ὁ. abbas monachorum, primas.
ἀρχιερεύς.έος. pontifex, primarius sacerdos.
ἀρχιερωσύνη.ης. sacerdotium, dignitas pontificis, studium iuris pontificij.
* ἀρχικός.οῦ.ὁ. principalis, primigenius, primarius, principij naturam habens, ἀρχοδικὸς. proprie imperitandi peritus uel cupidus, & imperio congruens conueniens.
ἀρχιλῃστής.οῦ.ὁ. princeps latronum.
ἀρχίλοχος. ου.ὁ. Archilochus poëta iambici carminis inuentor.
ἀρχίνιον.τὸ. archinium, oleæ morbus, de quo Theophrastus.
ἀρχι[έκτων, qui structuris ædificiorum præest, architectus, architector.
ἀρχποσία, est bibendi principatus, quem antiqui in conuiuijs sortiebantur. Horat. in secundo carminum. Quem uenus arbitrum dicet bibendi.
ἀρχαειδής.έος.ὁ.ἡ. primigenius, primarius, principij naturã habens, principio accommodatus Ex Budæo.
ἀρχολίπαρος.ου.ὁ. qui ut dignitatem consequatur, nullum non ambit, sed omneis præhensat.
ἄρχομαι.μ.ξομαι. incipio, uenio, uado, ingredior, aggredior. Huius pñs in significatiõe futuri aliquando usurpatur, ut Ioan. xv. ἄρχετε ὥρα pro ἐλεύσεται. genitiuo uel accusati. iung.
ἀρχόμενος. ου.ὁ. subditus, ab ἄρχω. Item ueniens uel uenturus ab ἄρχομαι.
ἀρχομένου ἦρος ineunte uere.
ἀρχός.οῦ.ὁ. princeps, Item anus, podex.
* ἄρχω.μ.ξω.τω.χα. lacesso, principium & origo sum auctor sum, & conditor, incipio & priores partes occupo etiam in bonã partẽ. Et pñum imperiũq; habeo, impero. incipio, pereo. genitiuo uel datiuo iungitur.

ἄρχων.

* ἄρχων.ὁ. princeps, dux, πρυτανεύς. at peculiari nomine dicebatur ὁ ἡγεμὼν ἢ, πρύ[τανις ἀθήνησιν, ἐπώνυμος τοῦ ἄρχόν[τ]ων, à cuius nomine fasti perscribebãtur, ut à consulum Romæ. Is ita prçerat iudicibus, iudiciorũq; moderator erat, ut Romæ Prætor. πάνυ ἄρχον[τα est abrogare imperiũ magistratui. dicimus etiam τὰ ἄρχοντα ἄρχων. Plura in Commenta. Budæi.
* ἄρχειαῆς imperium ferre, parere, subditum esse.
* ἀρχώνης. magistratuũ redemptor, qui emit officia, Ab ἀρχὴ & ὠνοῦμαι.
ἄρω.μ.σω.τω.κα congruo, apto.
ἀρωγή.ῆς.ἡ. auxilium.
* ἀρωγός.οῦ.ὁ.ἡ. defensor, pro ἀρηγός, opitulator, adiutor, uindex Herodia. li. ij. ἀρωγὸν δὲ τῆ τοῦ ῥωμαίων ἀρχῆ.ῆ.ἢ, σεμνῆς βασιλείας προσάτην Νίγρον ἐπεκάλει.
ἄρωμα.α[τ. ὁ. aroma, odoramentum, odor.
* ἀρωματί[ειν. redolere.
ἀῤῥωδία.ας.ἡ. timor.
* ἀῤῥωστέω.ήσω.τω.ηκα. ægroto, sine robore sum. uolũt dici nõ de eo qui in lecto ob ægritudinem decũbit (nã is νοσῶν propriè dicitur) sed πρὸς τὸ καχεκτῶν[τ. τῷ σώματι: qui corpore est male habito neutrum absolutum.
ἀῤῥώστημα.τὸ. ægrotatio uertitur Ciceroni.
ἀῤῥωστία.ας.ἡ. ægrotatio, imbecillitas.
ἀῤῥωτ. ν.ὁ. ægrotus, ὁ νοσῶν.
* ἀῤῥωστῶν.ὁ ἀδιωατοῦν ἐπιλῆν τὰ κ τὰς ὀρέξεις. ut autor est Aristophanes.

A META TOY Σ

Α''ς. usque quo.
ἄ.ασκ. cum spiritu leni quædam, τινὰ: neutri generis, pluralis numeri
ἄ.ασκ. cum spiritu aspero, ἄ[ινα.
ἀσαλαμίνιος. ου.ὁ. expers rei nauticę: à triremi quadam mirę uelocitatis apud Athenienses, quæ Salaminia dicebatur.
ἀσαλής.έος.ὁ.ἡ. tranquillus. cura uacuus.
ἀσάλευ[τ. ου.ὁ.ἡ. inconcussus.
ἀσάμινθος.ἡ. scyphi genus, & soliũ in quo balneatur. Pollux recenset inter uasa ad balnei usum accommoda cuius frequẽs mẽtio est apud Homerum.
* ἀσάμιος. ου.ὁ. balneum domesticũ, labrum & omne concauum.
ἀσάνδαλος. ου.ὁ. sandalijs carens.
ἀσάνδιον.ου.τὸ. puppis meditullium.
ἀσάριον.ν.τὸ. as.
ἀσαρκότερος. macilentior.
* ἄσαρος. non ornatus, non uersus.
ἀσάρωτον.ν.τὸ. pauimenti genus, artificiosis pecturis elaboratum, sic dictum quod scopis uerri nõ debeat, Ab α. & σαίρω. Nam ex ijs manibus purgamenta colligebãtur spõgijsq; mundabantur.
ἀσάφεια.ας.ἡ. obscuritas.
ἀσαφής.έος.ὁ.ἡ. obscurus.
ἄσβεστ. ν.ὁ.ἡ. inextinguibilis, & nomen lapidis, calx uiua.

ἀσβολόομαι. fuligine inpleor.
ἀσβολόω.ῶ. fuligine inficio, polluo.
ἄσβολος. ν.ἡ. fuligo: Lucianus usus est in genere feminino.
* ἀσέβεια.ας.ἡ impietas.
* ἀσεβέω.μ.ήσω.τω.ηκα. impius sum, εἰς τὸν ὅρκον ἀσεβῆν, iusiurandum uiolare apud Herodianum. Ἀσεβῆν πρὸς τοὺς θεοὺς: impiũ esse in deos. neutrum absolutum.
* ἀσέβημα impietas.
ἀσεβής.έος.ὁ.ἡ impius impia, nefarius.
ἄσεις. ν.ὁ.ἡ. inquassatus.
* ἀσελγαίνω.μ.ανῶ.π.κα. ebrius & lasciuus sum, petulanter & improbe ago, & per petulantiam quempiam pulso uel conuicior. neutrum absolutum.
* ἀσελγαίνομαι. contumeliam huiuscemodi uel in iuriam patior.
ἀσελγία.ας.ἡ. petulantia, impudicitia, scortatio, improbitas, procacitas, proteruitas, incõtinẽtia animi, nec uirtutem nec probitatẽ reuerentis, procacitatẽq; se oblectantis. Pleniorem & atrociorem petulantiam hoc uocabulo intelligi Græcis, quã apud Latinos in uocabulo lasciuia, annotat Budęus in post. annot. Interdum pro improbitate & contumelia per lasciuiam & libidinẽ illata accipi, colligit Budæus ex Aeschin. κα[ὰ τιμάρχου. lasciuia sic accipit ab Arriano iurisconsulto. Vide copiosius in Cõmenta. Bud.
* ἀσελγής.ὁ.ἡ. lasciuus, petulãs, incõtinẽs, improbus, obscœnus. ὁ μὴ με[τ]έχων, μή[τε ἀρε[τῆς μή[τε σωφροσύνης, q̃ neq; uirtutis, neq; iusticiæ particeps est. Dictũ nomẽ ab α priuãdi particula & urbe Selge: in qua uiri erãt omneis, pbi, ut tradit Demost. interpres. Suidas cõtrà ait in ea urbe omnes improbè uixisse: atq; α, hic intendendi habere uim.
* ἀσελγίς. obscœnum. ponitur ab Aesch. pro obscœnitate & stuprorum flagitiosa consuetudine. Vide Comment. Bud.
ἀσελγόκερως. cornibus lasciuiens.
ἄσεπ[τ. ν.ὁ.ἡ. impius.
ἄσηις.ῆς.ἡ. sordes, tristitia, detrimentum, fastidiũ ex nimia ciborum repletione.
ἀσήμαντος.ν.ὁ.ἡ. incustoditus, incertus.
* ἄσημ. ν.ὁ.ἡ. sine signo, non signatus, ut ἄσημος χρυσὸς. Item ignotus, ignobilis, obscurus.
ἀσήμοτος.ου.ἡ. ignobilis.
ἄσηπτος.ὁ.ἡ. incorruptus, sine putredine.
ἀσθένεια.ας.ἡ. debilitas, imbecillitas, imporẽtia
* ἀσθενία pro ἀσθένεια. Ionicum est.
ἀσθενέω.μ.ήσω.τω.ηκα. ægroto, langueo, imbecillis fio, nequeo. neutrum absolutum. ægroto. languen.
ἀσθένημα. imbecillitas.
ἀσθενής.έος.ὁ.ἡ. debilis.
ἀσθενόω.μ.ώσω.τω.ωκα. infirmũ reddo. actiuum, accusatiuo iungitur. infirmum reddo.
ἄσθη. detrimentum passus est. aorist. primus est ab ἄτω.

ἄσθμα

* ἄσθμα.ατος.τὸ.anhelatio,anhelitus, affectus in difficultate ſpirandi conſiſtens, cum quis ſinè ſono & difficultate non poteſt ſpirare.uehementior hic morbus eſt quàm δύασσνοια autore Celſo.anxietas.
* ἀσθμα[τι]κός.οῦ.ſuſpirioſus, anhelus,qui difficilē habet reſpirationem.
* ἀσθμαίνω.μ.ανῶ.σω.κα.anhelo,ſpiritum cum difficultate traho.neutrum abſolutum.
ἀσία.ας.Aſia.
ἀσίδηρος.ον.ὁ.abſq; ferro.
ἀσινής.ὲς.ὁ.ἡ.innocuus.
ἀσιγγία.ας.ἡ.ſepes.
ἄσις.ιος.ἡ.limus,cœnum,& nomen auis.
* ἀσιτέω est cibo abſtinere & inedia uti Galeno.
ἀσιτία.ας.ἡ.ἡ,
ἀσιτία.ieiunium,inedia.
ἄσιτος.ὁ.ἡ.ieiunus.
ἄσκαλος.circulus.
ἀσκάλαβος.ὁ.ἡ,
ἀσκαλαβώτης.ὁ.feles,catus animal, lacerta,tarantula,ſtellio.
ἀσκάλων.ωνος.Aſcalon, oppidum Syriæ dictũ à fratre Tantali,unde.
ἀσκαλωνίτης.Aſcalonita,nomen gentile.
ἀσκάντης.ὁ.ſcamnũ,lectulus,grabatulus.Ariſtopha. nebula. πεῦ σρεψιάδης ἑξῆ ἐν ἀσκάντην λαβών.
ἀσκαρδαμυκτί.ἡ, ἀσκαρδαμυκτῶς.ſine momẽto, in conniuenter,nihil conniuens. Ariſtoph.
* in Equitibus.βλέψον ἐς ἐμὲ ἀσκαρδαμυκτί.Suidas interpretatur, χωρὶς τοῦ μύειν,ὁ ἐστὶν,ἀγρίως βλέπειν.
* ἀσκαρδαμυκτέω.inconniuenter aſpicio.
ἀσκαρδάμυκτος.ὁ.inconniuens.
ἀσκαρίζειν.ſaltare.
ἄσκαροι.οἱ.crotala,& genus calciamenti.
ἀσκαροφόρος.ὁ,ὁ baiulus.
ἀσκαρίς.ίδος.ἡ.lumbrici ſpecies.Theodorus interdum tipulam uertit.
ἀσκελέως.immobiliter,aſſidue.
ἀσκελής.ὲς,
ἀσκελής.ὲς.ὁ.ἡ.aſper,deſiccatus.
ἀσκέπτος.ὁ.inconſideratus.
ἀσκέπτως.inconſiderate,temerarie.
ἀσκέρα.ας.ἡ.genus Atticicalciamenti.
ἄσκευος.ὁ.ἡ.imparatus.
* ἀσκέομαι.diſco,exercito,meditor.
ἀσκέω.μ.ήσω.π.κα.exerceo,laboro, labore quero & colo,fabrico,curo,orno,diſco, & doceo, ſector,aſſequor. meditor, induſtrius fio.accuſatiuo iungitur.
ἀσκηθής.ὲς.ὁ.ἡ.illæſus.
ἄσκημα.ατος.τὸ.ἡ,
* ἄσκησις.ιος.ἡ.exercitiũ.τοῦ λεγόντων ἡ σκηνικῶν eſſe uolunt.Item ſtudium,negocium, meditatio & exercitatio mentis in rebus diuinis.
ἀσκητής.οῦ.ὁ.exercitator,monachus.
ἀσκητός.οῦ.ὁ.diligenter elaboratus, factus exercitatus.
ἀσκήτρια.ας.ἡ.monialis,puella deo dicata.
* ἀσκητήριον.locus ſolitarius, & à publico ſeceſſus ad uerę philoſophiæ exercitationem.

ἄσκιος.ὁ.ἡ.umbra carens.
ἀσκίδιον.ὁ.τὸ.utriculus.
* ἀσκίτης.ſpecies aquæ intercutis, in qua plus ſe ſe humoris promit:ſpiritus aut minus:cui opponitur τυμπανίτης.
ἀσκλήπια,ſeu ἀσκληπίεια.feſta Aeſculapij.
* ἀσκληπιός.ὁ.Aeſculapius,medicus fuit clariſſimus,cuius meminit Pli.li.vij.&.xv.Vnde Ασκληπιαδῶν παῖδες Græcis dicuntur medici.Gal.meminit in primo Therapeutices.
* ἀσκληπιάδαι.οἱ. dicuntur οἱ τοῦ Ασκληπιοῦ ἐπίγονοι, ab Aeſculapio genus ducẽtes & orjundi.
ἄσκηλη.ης.ἡ.exercitium.
ἀσκολιάζω.μ.άσω.σω.κα.ſalio ſuper utrem.
ἄσκοπα.abſq; ſcopo,aduer.Lucianus Toxaride.ἐπεὶ νῦν ἄσκοπα τετοξεύκαμεν.
ἀσκοπήρα.ας.ἡ.marſupium,ex ἄσκος,quod utrem, & πήρα,quod peram ſiue ſacculum dicunt, aſcopera,qua uoce utitur Suetonius in Nerone.
ἄσκοπος.ὁ.ἡ.inconſideratus,inopinatus, inopinabilis.
ἀσκορδίνωτος.ὁ.incõcuſſus,non mouẽs mẽbra.
ἀσκός.οῦ.ὁ.uter utris,urna.
* ἀσκοφλαυρίζω.inani metu terrere.Lege prouer. Vtre territas.
* ἀσκώλια.τὰ.feſta erant Athenis,quibus in medio Theatri ſuper utres,id eſt,ἀσκοὺς, inflatos obiunctoſq; uno tantum ſaltabant pede,ut delabentes riſum excitarent, idq; in honorem Bacchi.Et hoc agere
ἀσκωλιάζειν.κῷ,
* ἀσκωλίζειν.dicitur:ad quod alluſit Vergil.in.ij. Georg.Mollibus in pratis unctos ſaliere per utres.Sic item dicuntur qui uni tantũ innitentes pedi ſaltant:qui ludus puerorũ eſt,etiam hac noſtra tempeſtate. Verũ tũc non ἀπὸ τοῦ ἀσκοῦ inflectit: ſed ἀπὸ τοῦ σκῶλον. Item pro claudicare.Eiuſmodi autem ſaltatio.
* ἀσκωλιασμός.οῦ.ὁ.uocatur.
ἄσκωλον.ὸ.leue,politum.
* ἄσκωμα.uter, pellis caprina.
ἀσκωμα.ατος.ὸ.pellis qua muniunt remi, qua parte ſcalmo incumbunt.
ἄσμα.ατος.ὸ.canticum,cantilena.
ἀσμάτιον.ὁ.ὸ.cantiuncula.
ἄσμενος.ὁ.ἡ.libens,uoluntarius,gaudens.
ἀσμενέστερον,gratius,acceptius.Gaza ex Cicero.
ἀσμένως.libenter,promptè,cito.
ἄσσον.cito,propè.
ἄσμυκτος.ὁ.ἡ.non purgatus.
ἀσπάζω.κῷ,
ἀσπάζομαι.μ.ἄσομαι. amo, ſaluto, amplector,
* Eraſ.annotat non ſignificare ſimpliciter ſalutare,ſed oſculo & complexu ſalutare, quod olim ex more fiebat apud amicos.ac cuſatiuo iungitur.
ἀσπαίρω.μ.αρῶ.tremo,palpito, ut morientes faciunt. neutrum abſolutum.
ἀσπάλαξ.κος.ὁ.talpa.
ἀσπάλαστος.ὁ.ὁ.tribulus.
ἀσπαλία.ας.ἡ.piſcatio,

ἀσπαλιεύς.έως.ὁ.piſcator cum arũdine.
ἀσπαλιευτής.οῦ.ὁ.piſcator.
ἄσπαλος.ὁ.piſcis lingua Athamanum.
ἀσπάραγος.ὁ.aſparagus.
ἀσπαραγεῖς.ὁ ἀκανθᾶς.
ἀσπαρίζω.tremo,& σπαρίζω.
ἄσπαρ[ος].ὁ.ἡ.non ſeminatus.
ἀσπάσιος.ὁ.ὁ.gratus,delectabilis.
ἀσπασίως,grate,libenter.
ἀσπασμός.οῦ.ὁ.ſalutatio.
ἄσπαστος.οῦ.ὁ.placidus,gratus,facilis expugnatu,mirandus.
ἀσπαστός.ὸς.ἡ.ſalutatio,amicitia.
* ἀσπαστῶς.libenter Herodia.in.ij.ὅις πιεύσας ὁ Αλοβίνος, πᾶν τιμὴν ὑπεδέξατο ἀσπαστῶς.
ἄσπεις[τος].ὁ.ὁ.irreconciliabilis.
ἀσπερχές.ſtudioſe,ſedulo,funditus,omnino,
ἄσπε[τος].ὁ.ἡ.multus,immenſus,inenarrabilis.
ἀσπιδαγραβλής.ῆτος.ὁ.abiector haſtæ,ſic appellatur apud Ariſtophanem Demoſthenes.
* ἀσπίδα,uocant concauitates ſcutorum.Item partem quæ ad puppim uergit.
ἀσπιδής.ſcutoſus,obarmatus ſcutis.
ἀσπιδίσκη.curuatura quædam in curru.
ἀσπίδιον.ὸ.ὸ.κῷ,
ἀσπιδισκίον.ὸ.ὸ.breue ſcutum.
ἀσπίδισκοι.ſunt laterum capita in cithara.
* ἀσπιδίσκοι.ὸ.breuia ſcuta, & in ſcuti modum orbicularia ornamenta.
ἀσπιδιώτης.ὁ.ὁ.ſcutatus,bellator.
ἀσπιδὸν.ſcutatim,protectim.
* ἀσπίζω.μ.ίσω.κα.defendo,propriè eſt clypeo ſe defendere. actiuum,accuſatiuo iungitur.
ἀσπιδοφόρος.ὁ.ὁ.ſcutifer.
ἄσπιλος.ὁ.ὁ.ἡ.immaculatus.
* ἀσπίς.ίδος.ἡ.ſcutum,parma, ſerpentis ſpecies, Ασπίδες, campi forma orbiculari,aut ubi Aſpides plurimæ uiſuntur. Eſt item hoc titulo Heſiodi libellus.
* ἀσπιστῆρες.ſcutati.
ἀσπιστήρ.ῆρος.ὁ.protectio.
ἀσπίλωτος.οῦ.ὁ.immaculatus.
ἄσπληνον.ὸ.ὸ. medicamentum, apud Cretenſes,ad curanda lienis uitia.
ἀσπονδεί.ſine fœdere aut libatione.
* ἄσπονδος.ὁ.ὁ.ἡ.infidus,ſinè fide, immemor fœderis,fœdifragus Ασπονδος πόλεμος bellũ peruetũ, atrox & irreconciliabile,quaſi dicas incõfœderabile.Luci.in pſeudomãt.ἄσπονδος κῷ, ἀκήρυκτος αὐτῷ ὁ πόλεμος πρὸς Επίκουρον ἦν.Ασπονδοι ἐχθροι inimici qui in concordiam redigi non poſſunt.
ἀσπονδέω.non ſeruo pacem, reſcindo fœdera, fœdera non ineo.
ἄσπορος.ὁ.ὁ.ἡ.inſeminabilis,ſine ſemine.
* ἀσπουδεί ſine cura,neglectim.
ἀσάθμη[τος].ὁ.ὁ.ἡ.inſtabilis,irregularis,inęqualis. Ariſtoph.auibus.ἄνθρωποι ὄρνις ἀσάθμητος πεσχῶν, inconſideratus,improuidus,qui res perpendere nõ didicit, ſed temere agere.Demoſth.de plebe dixit temere multa decernente.Xenoph.pro uago & errone, ἡ τοὺς πλανῆτας ἀσαθμήτως ἀστέρας γνῶναι.

* ἀσάθμευτος nomen immunitatem habentis, ἀπὸ τοῦ ἐπισαθμεύειν apud Plut.
ἀσάλαυ[τος].ὁ.ὁ.ἡ.domicilio carens.
ἀσάρτη.ης.ἡ. Aſtarte Syriorum numen,Venus.
ἀσαιοί.οἱ.gemmati,multis lachrymis oppleti, quaſi non ſtillantes,ſed aſſatim fluentes.
ἀσαιτί.aduer.guttatim.
ἀσάνδαι.οἱ. apud Perſas dicebantur tabellarij quidam qui certis interuallis itinerũ permutabantur,Vide ἀγγαρεύω.
* ἀσαία.ας.ἡ.inconſtantia.
ἀσαίας[τος].ὁ.ὁ.ἡ.ſeditione carens.
ἀσα[ί]ω.μ.ήσω.π.κα.inſtabilis ſum. neutrum abſolutum.
ἄσα[τος].ὁ.ὁ.ἡ.inſtabilis.
* ἀσαφής.ίδος.ἡ.atticè pro σαφής, uua paſſa. In hac dictione α abundat.
ἄσαχυς.υος.ὁ.ſpica:α hic abundat.Nam nihil aliud ſignificat quàm σάχυς.
* ἀσεί(ο)μαι.urbanus ſum.
ἀσεί(ω.μ.ίσω.π.κα.iocor.neut.abſolutum.
* ἄσ[ε]ος.ον.ὁ.ἡ.urbanus,elegans,ciuilis,ὁ πθανὸς κῷ χαριεὶς,ἐπιδέξιος ἐν πολιτικῇ ὁμιλίᾳ.
ἀσεῖσμός.οῦ.ὁ.urbanitas,ciuilitas.
ἄσεμφής.ὲος.ὁ.ἡ.immotus,ſtrictus,interritus.
ἀσενακί.ſecure,ſine gemitu, Ariſtopha.eccleſiazuſis.οὐ δ' ἀσενακεὶ περδόμενος ὅποι μένοις.
* ἀσεργής.ὲος.ὁ.ἡ.implacidus.
ἀσερίας.ὁ.ſtellaris auis,ex ardelionum genere cognomento ὄκνος.& piſcis. Item ex muſtellarum genere.
* ἀσερίσκος.ου,ὁ.aſteriſcus,ſtellula.
ἀσρόεις.ὲν[τος].ὁ.ſtellatus,ſplendidus.
ἀσερόεν.ὲν[τος].ὸ.ſtellatum,ſplendidum,uarium,
ἀσεροέασκα.ης.ἡ.ſtellata.
* ἀσεροπαῖος,apud Homerum ἀντὶ τοῦ ἀμφιδέξιος.
ἀσεροποιήτης.ου.ὁ.fulminator.
ἀσεροπός.οῦ.ὁ.uarius,maculoſus,inde ἀσέροπον.ὸ. monile.
ἄσθενος.impotens,calamitoſus.
ἀσθήρ.ῆρος.ὁ.ſtella,& aquatile in ſtellæ formã.
ἄσθρ.After,urbis nomen.
ἄσιβος.ου.ὁ.ἡ.ὁ,
ἄσκλος.ὲος.ὁ.ἡ.inuius,inſulcatus.
* ἀσικός.οῦ.ὁ.qui in ciuitate uerſatur. ὁ ἐν ἄστει βίβων.
ἄσικτος.ου.ὁ.non diſtinctus,non ſignatus.
ἄσικον χώριον dicebatur ager creditoribus nõ obnoxius,Nam qui obnoxij erant lapidibus ſignabant,uel colũna.cui opponit σίκον χώριον uel ὑπόβολον.
ἄσολος.ου.ὁ.ἡ.mala ueſtis,ueſte carens.
ἄσομος.ου.ὁ.liber in loquendo.
ἀσονόμος.ου.ὁ.ædilis.
ἀσόξενος.ου.ὁ.ἡ.ἰδιόξενος,qui priuatim & per ſe ius hoſpitalitatis ſubit,aut qui peregrinus cũ ſit,eodẽ in honore eſt quo ciues ipſi. Aelius Dionyſius tradit ἀσοξένους dici qui ex maioribus quidem oriundi ciuibus peregrini habẽtur nihilominus,cuiuſmodi in Lydia Agamemnon.
* ἄσοργος.ὁ.ὁ.affectione amoris carens.
ἄσος.οῦ.ὁ.ciuis.

* ἀσοχέω.μ.ήσω.π.ηκα. erro, & ἀφαμαρτάνω τοῦ σκοποῦ.
ἄσοχος.ου.ὁ.ἡ. sagittandi imperitus.
ἀστραβαλίζειν., æquare, corrigere.
ἀστραβιλάτης.ου.ὁ. auriga, agaso. mulio.
* ἀστράβη.ης.ἡ. asinum interpretãtur aut mulam, Sunt qui hoc nomine iumentũ quoduis, quo homines uehuntur, intelligant. Sunt qui dossuarium mulũ & mulam clitellariam uocent. Demosthenes item & alij ἀν]ὶ τοῦ νωτοφόρου sæpe accipiunt. Est item lignũ in ephippijs, quod manu continent sedentes. clitella, sella equestris præalta, ita ut lumbos tegat.
ἀστραβής.ές.ὁ.ἡ. indeflexus, rectus, non conuersus, erectus, non facile deprauabilis & cõtortilis, ὁ μὴ στραβὸς, ὀρθοφυής.
* ἀστραγαλίζω. talis seu tesseris ludo. Pli. de polycleto loquens. fecit & talis nudos ludẽtes, qui uocantur ἀστραγαλίζοντες.
ἀστραγάλισις.ιος.ἡ. ludus talorum.
* ἀστράγαλος.ἡ. talus, tesserarum ludus, calcaneũ, coniunctura pedis, Homerus septem uertebras spinæ quibus collum incũbit, ἀστραγάλους etiam appellat. Vocantur itẽ eo nomine partes quædam in colũnarũ spinis.
ἀστραγνωτικός. ignarus ducendi exercitus.
* ἀστραῖος, astrorum ueterum pater, teste Arato. ὃν ἔφατο φασὶν Ἀστρῶν ἀρχαίων πατέρ' ἐμμεναι, εἶτ' ἐπιεῦ ἄλλα.
ἀστραπή.ης.ἡ. coruscatio.
* ἀστράπτω.μ.ψω.π.αψα. fulguro, coruſco, fulguris instar reluceo.
ἀστρατία.ἡ. pax, quando cessatur à militia. Ἀστρατίας πάλλαδος templum fuit in Laconia.
ἀστράτευτος.ὁ. immunis à militia.
ἀστρατήγητος.ὁ.ἡ. duce carens.
ἄστρια.τὰ.ἡ, ἀστρία.ἡ, ἄστριχα. apud poëtas. tali, ἀστράγαλοι.
ἀστρίζειν. talis ludere.
ἀστροβλῆτες. fiderati, id est, cum arescente corpore partes marcidæ sunt, & fine sensu. Vide Bud. in primis annot.
ἀστροβολία.ας.ἡ. fideris percussio, fideratio.
* ἄστρον.ὁ. astrum, σύστημα τῶν ἀστέρων, congregatio stellarum, signũ stellis coactum, quod genus est Cynosura, Leo, Virgo. & cẽ. Latini sidus appellant.
* ἀστρονομεῖν, astris intentum esse, de astris loqui.
ἀστρονομία.ας.ἡ. astronomia.
ἀστρονόμος.ὁ. astronomus, qui astrorum scientiam profitetur.
ἀστροφόρος.ὁ. stellifer.
* ἄστυ.εος.τὸ. urbs. Vnde Latinis astutus dici uolunt. Ammonius distinguit a πόλις. Plura item Vide apud Stephanum.
ἀστυβοώτης.ὁ. inurbe clamans.
ἀστυγείτων.ονος.ὁ.ἡ. urbi uicinus.
ἀστυγειτονικός.ὁ. finitimus urbi.
ἀστυλίς. lactucę genus, quã Athenæus à pythagora ἀστοῦχον uocatã scribit, quod ineptos faciat πρὸς τὰ ἀφροδίσια. id est, ad uenerea.
ἀστυνόμοι. qui urbi leges præscribebant Ab ἄστυ & νόμος quasi urbis leges, cuiusmodi decẽ

fuisse Athenis traduntur, quinq; in Piræo & totidem in urbe. Gaza ædilem trãsfert ex Cicerone. Vnde
* ἀστυνομία uocatur quasi quædã urbica lex, quę de rebus statuit: sub quo genere uarię sunt species. ut τεῖχοποιία, κρηνοφυλακία, λιμενοφυλακία, λιμεναρχία. & cætera id genus.
* ἀσυμπάθμων. immitis, immisericors, iracundus
ἀσύμφωνος.ου.ὁ.ἡ. sine uenia, indignus uenia.
ἀσυγκόμιστος.ου.ὁ.ἡ. fructus non repositus.
ἀσύγκριτος.ὁ.ἡ. incomparabilis, dissimilis, iniudicatus.
ἀσυκροτήτως. inconcussus, negligens, piger, ignauus.
ἀσυγκροτήτως. negligenter.
ἀσύγχυτον.τὸ. inconfusum, non mixtum.
* ἀσυλεί. aduerbialiter, tuto, unde quis auferri nequeat, neque liceat, quasi in Asylo constitutus.
ἀσυλεψία.ας.ἡ. conceptus priuatio.
* ἀσυλία.ας.ἡ. defensaculum, Asylum, ius libertatis & ueniæ, quod quis apud aras cõsequitur, quam immunitatẽ ecclesiæ uulgo uocant. Bud. in primis annot.
ἀσυλλόγιστος.οῦ.ὁ. præter rationem factus.
ἄσυλον.ου.τὸ. Asylum.
* ἄσυλος ἀνδριάς. statua ad quam confugientibus ius erat Asyliæ. cuiusmodi statuam Tyberij fuisse scribit Philostratus. Dicuntur itẽ ἄσυλοι homines a uiolentia tuti, ut sunt sacrosancti, quos attingere sine periculo nõ licet, nec prehẽdere: quales Tribuni plebis erãt apud Romanos. sic & caduceatores ἄσυλοι erant. Bud. in primis annot.
ἀσύμβαστος.ου.ὁ.ἡ. nolens pacisci, inamabilis, hostili s, implacabilis.
* ἀσύμβλητος, non conferendus, non æquus, impar. Aristot. πρᾶγον μὲν οὖν σκεπτέον ἐν συμβλήτοις ἀεὶ μονάδος, ἢ ἀσύμβλητοι.
* ἀσύμβολος.ὁ. immunis, qui sine collatione accesit ad commessationem. utitur Gell. lib. vi. capi. xiij.
ἀσύμμετρος.ου.ὁ immoderatus, sine modo.
ἀσυμπαθής.ὁ.ἡ. sceleratus.
ἀσύμφορα.τὰ. inutilia.
ἀσύμφορος.ου.ὁ.ἡ. inutilis.
ἀσύμφυλος.ου.ὁ.ἡ. incongruus natura.
ἀσυμφωνία.ας.ἡ. inconsonantia.
ἀσύμφωνος.ου.ὁ.ἡ. discors.
* ἀσυναλλάκτος.ου.ὁ.ἡ. incõciliabilis, homo morosus uel improbus, cum quo cõtrahi uel cõmertium haberi nõ potest, & cui nihil est cõmercij cum uita ciuili, quales decet esse τοὺς μονάχους. Basi. Δεῖον, φησὶ, μόνα, ἀπράγμονα, ἀσυναλλακτον εἶναι δεῖ.
ἀσύνδετος.ου.ὁ.ἡ. disiunctus.
ἀσυνδοίαστος.ὁ.ἡ. simplex, non coniunctus.
ἀσύνετος.ος.ἡ. stulticia.
* ἀσυνεσία. stulticia, demẽtia, imprudẽtia, ĩcõsiderãtia. Pli. i hoc significatu utit socordia.
ἀσύνετος.ου.ὁ.ἡ. stultus, intelligentiæ expers.
* ἀσυνήθεια.ας.ἡ. desuetudo.
ἀσυνήθης.ες.ὁ.ἡ. desuetus.

ἀσυνθετέω.μ.ήσω.π.ηκα. reprobo. actiuum, accusatiuo iungitur,
ἀσύνθετος.ου.ὁ.ἡ. incompositus, moribus inurbanis.
* ἀσύλητος.ου.ὁ.ἡ. immunis à muneribus á Synesio dicitur, & in nullum ordinem descriptus, uel in nullam classem contributus. Significat etiam inordinatum, incompositum, inconditum. quia συνταττόμενον est cõpositus, instructus. Xenoph. ἃ δ' ἂν ἀσύντακτα ᾖ, ἀνάγκη ταῦτα καὶ πράγματα παρέχειν, ἕως ἂν χώραν λάβῃ.
ἀσυνέλης.ὁ.ἡ. inutilis.
ἀσυρία.ας.ἡ. Assyria regio.
* ἀσύστατον. inconsistens: refertur inter uitia orationis, simile ei quod appellãt ψευδόμενον. Fit autem quoties eiusmodi res proponitur, ut ne possit quidem esse quod fingitur: Eras.
ἀσύστατος.ὁ. ἀδιάθετος, parum sibi constans.
ἀσύφηλος.ὁ.ἡ. stolidus, nullius frugis.
ἀσφάδαστος.ου.ὁ. ἀσκάριστος. qui fit sine contractione. Sophocles, ξὺν ἀσφαδάστῳ κῷ τάχει πτελίματι.
ἀσφάδιστος.ου.ὁ. manens quietus.
* ἀσφάλεια.ας.ἡ. tutela, munitio, certitudo, securitas. Significat etiam id quod Liuio & Sallustio fides publica, uulgo saluus conductus. ἀσφάλειαν διδόναι, cauere alicui, hoc est satisdato promittere, dare idoneos sponsores. Item plæbiscito potestatem facere impunitãte promissa, id quod ἄδειαν ψηφίσασθαι dixit Andogides. Vide postremas annot. Budæi.
* ἀσφαλίζομαι. idem quod suũ actiuum, munio, protego, firmo, stabilio, & ἠσφαλισμένας θύρας dicunt pessulo firmatas fores. Voce autem passiua ferè utuntur, cum propulsare, arceréque significat. Polyb. Ἔχει δὲ θυρεὸς σιδηροῦν σιάλωμα, δι' οὗ τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν ἀσφαλίζεται, quo impetus allisorum ensiũ arcet & innocuos præbet, hoc est ἀποτέγει. In Pandectis ἀξιοπίστως ἀσφαλίζω, significat idoneis spõsoribus cauere, quod de stipulante melius dicitur, ut latinè cauere sibi stipulantem dicimus aut ementem. Vide Cõmenta. Bud.
ἀσφαλίζω.μ.ίσω.π.ικα. munio, protego, tutum reddo, actiuum, accusatiuo iungitur.
* ἀσφάλισμα est quod latinè pignus dicitur metaphoricè. Vt Curtius, cum inquit, Rex omissis spõsionum fideiq; pignoribus, uenire eos iussit. Dicitur & ὁμήρευμα.
ἄσφαλτος.ὁ.ἡ. bitumen.
ἀσφαλτίτις. Asphaltitis lacus ubi nascitur bitumen.
ἀσφαλτωσις.ιος.ἡ. bituminatio.
ἀσφαλῶς. tuto, sine periculo.
ἀσφάραγον.ου.τὸ. asparagus.
ἀσφάραγος.ου. guttur, faux.
ἀσφάραγος. pro ἀσπάραγος. herba, mutatione tenuis in aspiratam.

ἄσφηκτος.ὁ. imbecillis, immobilis.
ἄσφικτος.ὁ.ἡ. non stringibilis, solubilis.
ἀσφιβαίνη. aspisbæne, uenenata bestiola.
ἀσφοδελλός.οῦ. herbosus, hortus, pratum.
ἀσφόδελος.ου. ferula, herbæ genus, aspodelus.
* Theod. hastulam regiam uertit. hac campos elysios esse consitos canunt poetę, & scribit in Necyomantia Lucianus.
ἄσφυκτος.ὁ. non habere pulsum uenarum.
ἀχάλλω.μ. λῶ. tristor, ægrefero, iraſcor, excandesco,
ἄχετος.ου.ὁ.ἡ. intolerabilis, indetentus, ἄμετρος.
ἀχημονέω.μ.ήσω. ω.ηκα. turpiter, ac præter decorem ago, indecorè me gero & cũturpitudine. neutrum absolutum.
* ἀχήμακον.τὸ. malè figuratum.
ἄχημος.ὁ.ἡ. turpis.
ἀχημοσύνη.ης.ἡ. inuerecundia, turpitudo, dedecus.
ἀχήμων.ονος.ὁ.ἡ. inuerecundus, indecorè quippiam agens, turpis, indecens, inhonestus.
ἀχηνέω. deorno.
* ἀχλέω.μ.ήσω.π.ηκα. exerceo, in occupatione sum.
ἀχολοῦμαι. occupor; distrãgor, nõ sũ ociosus.
* ἀχολία.ας.ἡ. negocium, studium, occupatio. Ammonius distinguit ab ἀκαιρία.
ἀσωπός.οῦ.ὁ. Asopus, fluuius Thebarum in Bœotia.
ἀσώδης. ex repletione cibum fastidiens.
ἀσώματος.ὁ.ἡ. incorporeus.
* ἀσωτεύομαι.μ.σομαι.π.ευμαι. luxu diffluo, sumptũ à populo Asotorũ, quod essent luxu perditi perpetuoq; in comessationibus uersarentur. Meminit Cicero in tertio de finibus. Nolim enim mihi fingere (inquit) asotos, ut soletis, qui in mensam uomant, & de cõuiuijs auferãtur, crudiq; postridie se rursus ingurgitent.
* ἀσωτία.ας.ἡ. luxuria, lasciuia, prodigalitas, intemperantia, cõmessatio. Gellius luxum & popinationem interpretatur.
ἄσωτος.ὁ.ἡ. prodigus, insatiabilis, luxuriosus, insolens, decoctor, dilapidator, homo nihili nulliusque frugis, gulæ luxuiq; deditus, nepos.
ἀσώτως. turpiter, immodicè, prodigaliter.
ἀσώδης. læsus.

A ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

* Ἄτα. quædam. Vide constructionem eius apud Budæum in Commenta.
ἅτα. quæcunq;, quæ.
* ἄτα. uox est qua minores honorant maiores, ut in epigrammate, ἄτα γέρον λοιδὸς μὲ καλῇ γάμῳ. Et Iliad. θ. φοίνιξ ἄτα γέραιε. uerba Achillis ad Phœnicem.
ἀτάγην.ὁ. attagen, quam auem Ionicam dicunt. Sic item feruum stigmaticum appellãt, à plumis id genus auium uarijs coloribus distinctis.

ἀπαγᾶς. auis paluſtris, uarijs coloribus, dictum antiquitus fuit in ſeruos ſtigmaticos. Ariſtophanes auib. εἰδὲ τυγχάνει τὶς ὑμῶν ἀλροπίτης ἐσιγμένος ἀπαγᾶς οὗτος ὡαρ ἡμῖν ὠοπιλος κεκλήσεται.

ἀτάκτημα.ατος.τὸ.inordinatio.

ἄτακτος.ὁ. incompoſitæ uitæ.

ἀταίω.miror,ſtupeo.

* ἀτακτῶν eſt ordines non ſeruare,in manipulo,aut decuria,aut turma ſe non continere,uel militiã detrectare,quo modo Demoſthenes utitur,hoc eſt,in ordinem ſe non redigere,è claſſe ſua ſe ſubducere. Significat etiam inhoneſtè & petulanter ſe habere,flagitioſè uiuere.Plutarch.in apophth.δυσ᾽ ἔτι ἦν ἐντυχῶν ἀτακτοῦντι θεμιστοκλῆ.

* ἀτάκτως.incompoſitè,inordinatè.

ἀταλαιπώρως.facilè,feliciter,citrà laborem.

ἀταλαίωρος.ον. ὁ.ἡ. beatus,felix, ærumna carens.

* ἀταλαιπώρῳ ψυχῇ. æquiſſimo animo.Gaza ex Cicerône.

ἀτάλαντος.ὁ.ἡ.æquiualens,æqualis.

ἀταλός.οῦ.ὁ.tener,puerilis.

ἀταλόψυχος.ὁ.ἡ.puſillanimis.

ἀταλόφρων.ονος.ὁ.ἡ.impotens,tener.

ἀτάλεια.ας.ἡ.ciuitas Pamphyliæ maritima.

ἀτάλλω.μ.λῶ.augeo,adoleſco,nutrio cũ cura.

ἀταμίευτος.ου.ὁ.ἡ. incautus,inconſideratus,nihil reponens.

* ἀταξία talis eſt,qualem deſcribit Ouidius in principio quinti Faſtorum,quã in ἐυταξίαν uertit maieſtatis exortus.

ἀτάομαι.μ. ἡσομαι.π.ημαι. patior detrimentum, neutrum abſolutum.

ἀπαρτί.quæ quidem.

ἀτάρ.ſed,ſiquando,propterea,cæterum.

ἀταραξία.ας.ἡ.conſtantia,tranquillitas,imperturbatio.

* ἀτάραχος.ὁ.ἡ.quietus.

ἀτάρβητος.ὁ. ὁ. ἡ.

ἀτάρβιτος.ὁ.ἡ.

ἀτάρμυτος.intrepidus,ſecurus.

ἀτάρβιτα.intrepidè.

ἄταρνον.ὁ.τὸ. ferramentum in medio rotæ.

ἀτὰρ οὖν, διὰ τοῦτο οὖν. quamobrem, uerum heus tu.

* ἀταρπιτός.ὁ.ἡ.

ἀταρπός.οῦ.ἡ.uia.

ἀταρτηρός.οῦ.ὁ.ἡ.conuiciatorius,grauis.

ἀτασθαλία. ας. ἡ. ſuperbia, contumacia,ſtolidi-
tas,proteruitas,peccatum,inſciria

ἀτάσθαλος.ον.ὁ.proteruus,ſtolidus,iniuſtus,im
pius.ἀπὸ τοῦ θάλλειν ταῖς ἄταις

ἀτασθάλλω. μ. αλῶ. π. κα. ineptè ago. neutrum abſolutum.

ἄταυροι. boues quædam uocabantur in Epyro uenere intactæ, ut incrementum ampliter acciperent.

ἀτάυρωτος.ὁ.ἡ.expers cõiugij,uirgo quaſi tauri expers.Eſt autem ταῦρος non ſolum animal,ſed interdũ etiam membrum uirile.

Ariſtoph.Lyſiſtrata.οἴκοι δὲ ἀτουρότη διάξω τὸν βίον.

ἄταφος.ὁ.ἡ.inſepultus.

ἀτάω.noceo.

* ἄτι. tãquã,utpote, nimirum,nempe,ſiquidẽ, quanquam,quando.

ἀτεδή.poſtquam.

ἀπέλεβος.ὁ.ὁ.brucus.

ἄτεγκτος.ὁ.ὁ. durus,rigidus, qui liquefieri nequit,ſtupidus,intractabilis.

* ἀτειρής.ἐες.ὁ.ἡ.indomitus,magnus.

ἀτείχιστος.ὁ.ἡ.non cinctus muro.

ἀτέκμαρτος.ὁ.ἡ. inconiecturabilis,ignoratus.

* ἀτέκμαρτα.τὰ. quæ nullis notis deprehendi poſſunt.

ἀτεκνία.ας.ἡ.ſterilitas,de mulieribus ſolum.

ἄτεκνος.ὁ.ἡ.orbus,filijs carens,ſterilis.

ἀτεκ[Θ].ον.ὁ.ἡ.durus,inflexibilis,immobilis.

ἀτέλεια.ας.immunitas.

ἀτελέωτον,κόν

* ἀ[τέλεσ]τον, ὃ ἀδύνα[τον τελεσθῆναι. quod perfici nequit.

* ἀτέλεστος.ὁ.ἡ. non initiatus, non afflatus numine.

ἀ[τελέυτη]Θ.ὁ.ἡ.imperfectus,ſine carens.

* ἀτέλη apud Demoſthenem de bonis dicitur quæ in cenſum nõ ueniunt,bona ĩmunia.

ἀ[τελής.ἐες.ὁ.ἡ. imperfectus,nondum perfectus & abſolutus,immunis,inutilis.

* ἄτελες.defectus.ſubſtantiuè.

ἀτέλλω.μ.ελῶ.π.κα.lætor,augeo.

ἀτελώνητος.ὁ.ἡ.improfeſſus.

ἀτελώνια.merces dicebãtur improfeſſæ,quarum nomine negociatores uectigal non pependerant.

ἀτέμβω.μ.ψω.π.φα. priuo,afficio dolore.actiuum,accuſatiuo iungitur.

ἀτενής.ἐς.ὁ.ἡ.fixus,attentus, rigidus,auſterus. Huic opponitur σκαρδαμυκτός.

* ἀτενὲς ὁρᾶν.fixius intendere oculos,fixis oculis intueri.

* ἀτενές.attẽtè,immotis oculis. Εἰς τὸ ἀ[τενὲς,idem.

ἀτενίζω.μ.ίσω.π.κα.intẽdo,fixis oculis intueor,

* defigo oculos in aliquam rem.actiuum, datiuo iungitur.

ἀτενισμός.οῦ.ὁ.intuitus continuus.

ἄτερ.ſinè,ſeorſum.cum genitiuo.

ἀτέραμνος.ὁ.ὁ.durus,infrangibilis,inſuperabilis,incoctilis,ἀτέραμνον ὕδωρ,cruda aqua.

* ἀτεράμων.ονος.ὁ.ἡ.incoctilis,propriè leguminũ eſt,ἀτεράμων ἀνὴρ inexorabilis & durus,ἀτέραμνος,& hoc, idem ſignificant.

ἀτεράμων.ονος,ὁ. durus,ferreus, immitis,indomitus. Ariſtopha.ueſpis.μόλ᾽ ἀτενὴς ἄγαν γ᾽ ἀτεράμων τ᾽ ἀνήρ.

ἀτεργάτις.deæ cuiuſdam nomen.Vide Cœl,libro.xij.cap.xxxvij.

* ἄτερος.ὁ ἕτερος.

ἀτερπής.ἐες.ὁ.ἡ.iniucundus.

ἀπέιδω.ſaltare.

ἀτεχνία.ας.ἡ.ruditas,imperitia.

ἀτέχνως.ſinè arte.

ἀτεχνῶς.

* ἀτεχνῶς.uerè,ſedulò,ſinè fraude & fuco,reuera,ἄνευ τῆς τέχνης,ſinè dolo,dubio procul, atque adeo,manifeſtè,palàm,planè. Item ualidè,ſtrenuè.

ἀτίω.μ.ήσω.π.ηκα.negligo.actiuum,accuſatiuo iungitur.

* ἄτη.ης.ἡ. nocumentum,detrimentũ,noxa,calamitas,aduerſitas,dea quæ noxas ac turbas ſolet immittere rebus mortalium.Vide Chiliades Eraſ.Ates Homerica,& Budæum in Aſſe.

ἄτηκ[τος.ὁ.illiquefactibilis.

ἀτημελέω.μ.ήσω.π.ηκα. non curo,abijcio curam.

ἀτημελία.ας.ἡ.negligentia,contemptus.

ἀτημελητός.οῦ.ὁ.ἡ.incuratus,inornatus,neglectus.

ἀτημελῶς. negligenter,inornatè,inſcitè,indoctè.

ἀτήνω.laboro.

ἀτηρής.ἐος.ὁ.ἡ.ἦ,

ἀτηρός.οῦ.ὁ.nocuus,inſuperabilis,intractabilis,durus,contumelioſus.

ἀτίζω.ίσω.π κα.uilipendo,ſperno.actiuum,accuſatiuo iungitur.

ἀτιθάσευτος.ὁ.ἡ.implacabilis.

ἀτίθασος.ὁ.ὁ.ἡ.aſper,indomitus,ἀνήμερος.

ἀπικηγίς.ad modum Atticorum factum.

* ἀτιμάζω. μ. άσω. π. ακα. inhonoro, dehoneſto, deſpicio, negligo, uilipendo, paruiduco, contemno.Item inſignì ignominia ob ſceIus patratum aliquem afficio,quod notare Iuriſconſulti dicunt.Gaza ex Cicerône χρῆναι μέντοι πάθος ἀκόλαστον ἀτιμάσαι ᾠδῆν. ſed notandam libidinem putaui.actiuum,accuſatiuo iungitur.

ἀτιμαγελᾶν.dehoneſtare,faſtidire,ſeorſum paſci à grege,ab armẽto ſecedere.propriũ taurorũ.De hoc abunde Eraſmus in prouerbio,Abijt & taurus in ſyluam.

ἀτιμάγελος.ὁ.qui à conuictu abhorret.

ἀτιμοπρεπής.οῦ.ὁ.famoſus.

ἀτιμία.μ.ήσω.ηκα.κόν

ἀτιμόω.μ.ώσω.π. ωκα. uitupero,priuo honore,

* ignominioſum reddo, & ignominia noto.actiuum,accuſatiuo iungitur.

ἀτιμοῦσθαι.infamia notari.

* ἀτιμία.ας.ἡ.ignominia,infamia, dedecus,contumelia.

* ἄτιμος.ον.ὁ.ἡ.ignominioſus,contemptus,uilis, abiectus,notãtus infamia,cui opponitur ἔντιμος, cuius cędes non debet mulctari, & uelut fortunis omnibus euerſus,qui ciuilia iura non retinebat. Cui ſimiles fuerunt,quos Latini priſci,inteſtabiles uocitarunt,ut Horat.in ſecundo ſermo.Inteſtabilis & ſacer eſto. Vide Commentaria Budæi.

ἀτιμωρητί.impune.

ἀτιμωρητός.οῦ.ὁ.impunis,inultus.

ἀτίμως.ignominioſè.

* ἀτιμωτικῶς.idem.

ἀτίμως ἀφεθείς.ignominioſè miſſus.

* ἀτίμωσις.grauioris ſupplicij inſtar erat.Bud. in Commenta.

ἄτινοῦν.quæ igitur.

ἀτίνακτος.ὁ.ἡ.inconcuſſus.

ἀτιτάλλω.μ.αλῶ.π.κα.nutrio ab infantia,manibus criſpo,puerum delicatè & curioſè nutrio.actiuum,accuſatiuo iungitur.

ἄτιτος.ὁ.ἡ.inhonoratus,impunis,immunis, inultus.

ἄτλας.αντος.ὁ. Atlas uiri nomen, & uertebra colli quæ pondus ſuſtinet.

ἄτλατος.ὁ.ἡ.intolerabilis.

ἀτλητίω.μ.ήσω.π.ηκα.malè tolerans ſum,ignoro,timeo.

ἀτμένω.ſeruio.

ἀτμήν.ένος.ὁ.ſeruus.

ἀτμοδία.ας.ἡ.ſeruitus.

* ἀτμένος.nõ modo ſeruum ſignificat, ſed etiã ingenuum in ſeruitutem redactum.

ἀτμίζω μ.ίσω.π.κα. ſcateo,exhalo,uapore,neutrum abſolutum.

ἀτμίς.ίδος.ἡ.uapor,aura.

ἀτμός.οῦ.ὁ.uapor, fumigatio.

* ἀτόκιον.τὸ. medicamen omne quod ſterilitatẽ inducit,& conceptum adimit, hoc eſt, uim concipiendi.

ἄτοκος.ὁ.ἡ. ſterilis,aut quæ nondum peperit.

ἀτολμία.ας.ἡ.puſillanimitas.

ἄτολμος.ὁ.ὁ.ἡ.timidus,trepidus.

* ἄτομος.ὁ.ὁ.ἡ. indiuiduus,inſecabilis,minutus, Dicuntur item ἄτομοι minuta quædã corpuſcula,qualia uidemus in ſole,quum per feneſtram radios ac lumen immiſerit.Ex quibus omnia oriri atq; in eadem reſoluì quidam aſſeuerabant. Sic dicti quòd ob paruitatem diuidi aut ſecari nõ poſſunt, ab α & τέμνω. Εν ἀτόμῳ in puncto temporis,ilicò,ſtatim,in momento.

ἀτονία.ω.ήσω.ωσα.ηκα.deficio,debilitor. actiuum. accuſatiuo iungitur.

* ἀτονία.ας.ἡ.languor,debilitas,remiſſio.Significat item affectionem quandam ſtomachi,quando non eſt tenax cibi.

ἄτονος.ὁ.ὁ.ἡ.inefficax.

ἄτοξος.ὁ.ὁ.ſinè arcu.

ἀτοπία.ας.ἡ.abſurditas.

* ἄτοπος.ὁ.ὁ.ἡ.abſurdus,importunus,inſolens.

ἄπεσι aſſiliunt.

ἄτος.ὁ.ὁ.inſatiabilis.

ἀ[κατυλίς.ίδ]Θ.ἡ.herba eſt,ex qua mulieres ruſticæ fuſos ſibi conficiunt,quam & Plinius atractylida uocat.

ἄ[λακ]τος.ὁ.ὁ.fuſus,id eſt penſum.

ἀ[δάνωτος.obſcurus,non planus factus.

* ἀ[λαπιτός.οῦ.ἡ.pro ἀτραπιτός.κόν

ἀ[λατός.οῦ.ἡ.uia,diuerticulum,ſemita quæ diuerſa eſt à uia plauſtrorum,quam regiã uocant.

ἀτραπίζω.eo,uado.

ἀτράφαξις.holeris genus,Romani atriplicem uocãt.dicitur & χρυσολάχανον,à floſculis aurum imitantibus.

ἀτενίζω. uerè.
ἀτενής. ίος. ὁ. ἡ. uerus.
ἀτέμως. quietè, submissè, tacitè, paulatim.
ἀτεμίω. μ. ήσω. π. ησα. quiesco, sto intrepidus. neutrum absolutum.
ἀτεμία. ας. ἡ. quies.
ἀτεμίζω. τὸ ἥρεμῶ, immotus sum, animo tranquillo sum & intrepido.
ἄτεπος. ν. ὁ. ἡ. immutabilis, rectus.
ἀτέπως. immutabiliter, rectè.
ἄτεος. ν. ὁ. ἡ. intrepidus.
ἄτρητοι. quibus ani meatus coaluit. & ἄτητοι κατὰ τὰ γεννητικὰ μόρια dicuntur mulieres quibus concreta sunt genitalia, uel morbo, uel natura, cuiusmodi uaccam fuisse Perinthi tradunt, nimirum cui excrementum extenuatum per uesicam transmittebatur.
ἀτιβής. ίος. ὁ. ἡ. non tritus, inusitatus, inuiolatus. Gaz.
ἀτίγετος. ν. ὁ. ἡ. turbulentus.
ἄτιμος. ου. ὁ. infractus, laboris inexpertus, insuetus.
ἀτίμητος. ὁ. inexercitatus, indoctus.
ἄτομος. ον. ὁ. ἡ. intrepidus.
ἄτοτος. ν. ὁ. ἡ. immutabilis.
ἄτροπος. ὁ. ἡ. Atropos una ex parcis, quę dispẽsatrix interuallorum dicitur, quia finem uitæ in potestate habere putatur, & quasi interuallũ uitę metiri: Dictã putãt ab α & τρέπω, quo'd sit inexorabilis, nec ad cuiusq̃ præces uertatur. Accipitur item pro tempore uitæ exacto, ut docet Aristoteles ἐν τῷ περὶ κόσμου. τέταται δὲ κατὰ μὲν τὸ γένος τῶν μοιρῶν Ατροπος, ἐστὶ τὰ παρεληλυθότα πάντα ἄτρεπτά ἐστι.
ἀτροφία. una est ex speciebus tabis, quãdo corpus non alitur. Est item eo nomine affectio quædam quæ oculum minorem humiliorémque efficit, teste Aegineta libro. iij.
Ατροφία. tabis species est, ut inquit Plinius, cũ ægroti se colligere non possunt. Bibitur, inquit, ab imbecillitate uires recolligentibus, quos atrophos appellant.
ἄτροφος. ν. ὁ. ἡ. non alens, cui τρέφιμος opponitur. Est etiam ὁ μὴ τριφόμενος. Atrophi sunt inquit Plinius libr. xxij. & xxvi. qui cibum non sentiunt. Est & impastus.
ἀτροφῶ. tabesco, alimenta non sentio, intereo, non nutrior.
ἀτρύγετος. ν. ὁ. ἡ. infructuosus, de mari & terra dicitur.
ἄτρυγος. ὁ. purus, finè fece.
ἄτρυτος. ν. ὁ. ἡ. indomitus, infructuosus, infatigabilis, uiolentus, uehemẽs, quem nullus labor uexare satis potest, nec domãre.
ἄτρυτον. τὸ. illaboriosum.
ἀτρυτώνη. ης. ἡ. indomita, Minerue epitheton, quod bellicis laboribus non defatigetur.
ἄτρύτωνος. ν. ὁ. ἡ. indomitus.
ἄτρω. exilio, ruo.
ἀτρώς. ῶτος. ὁ. ἡ, ἡ,

ἄτρωτος. ν. ὁ. ἡ. insaucius, inuulnerabilis.
ἄτα. saltat, exilit, πηδᾷ, ἅλλεται.
ἀτθισμός. οῦ. ὁ. Atticismus, sermo Atticus.
ἀτύζομαι. ν. ὁ. fugiens, timens, tristis.
ἀτύζω. μ. ύξω. π. χα. domo, reddo attonitũ. actiuum, genitiuo iungitur.
ἄτυπος. ν. ὁ. ἡ. non factus, inornatus.
ἀτόζιλον. τὸ. terribile.
ἄτυμβος. insepultus, inhumatus.
ἄτυποι. qui non satis expedito plectro linguæ utuntur, quasi aerem non ferientes, uel quasi non satis uerba exprimentes cõformantésue. Sic item dici possunt ex etymologia uocabuli, qui decẽti & iusta mẽbrorum forma carentes uelut monstrosi sunt, cuiusmodi Homerus Thersitem describit Iliados. β.
ἀτυρίφωνος. cui festinâta nimis in loquendo celeritas est. Dicitur & ἄτυρος.
ἀτυρία. ας. ἡ. alacritas.
ἀτυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. non compos sum uoti, τὸ μὴ κατορθῶ καὶ ἀποτυγχάνω, cui opponitur ἐντυχῶ. neutrum, genitiuo iungitur.
ἀτύχημα. ατος. τὸ. infortunium, res aduersa.
ἀτυχής. ίος. ὁ. ἡ. impos uoti.
ἀτυχία. ας. ἡ. infortunium.
ἄτω. μ. σω. saucio, noceo, lædo.
ἀΐω, siue ἄσω, salio, impetũ facio, & τὸ ἅλλομαι καὶ ὁρμῶ, ἐκπηδῶ, καὶ ἀτάκτως φέρομαι. Demosthe. Ἄϊων δὲ ὑπὸ καιροῦ, huc & illuc prosiliens, ab ἄϊσω, subsultо huc & illuc.

A META TOY Y.

Αὖ. iterum, contrà, è diuersо, retrо, post. eius constructionem uide in Commentarijs Budæi,
ἀυαίνομαι. μ. οῦμαι. accendo, exicco, corrumpo, aresco, contabesco, arefio.
ἀυαίνω. μ. ανῶ. ficco, arefacio, actiuum, accusatiuo iungitur.
ἀυανσις. ιος. ἡ. ariditas, siccitas. Galenus ait ἀυανσιν dici in stirpibus quod in animalibus γῆρας, ἡ γὰρ καυσύνη (inquit) γῆρας ἐστὶ φυτῶν, διὸ ὑπὸ βάλλουσαν ξηρότητα γινομένη. est enim & illa stirpis senium, siccitatis excesiu proueniens. senium & tabes plantarum,
ἀυαλέος. ν. ὁ. aridus, siccus.
ἀυάνθη. arefactus sum. ἐξηράνθη.
ἀυασμός. οῦ. ὁ. siccitas.
ἀυγάζομαι. μ. άσομαι. π. σμαι. respicio. accusatiuo iungitur. Αυγάζω. apud Pindarum.
ἀυγή. ῆς. ἡ. splendor, aurora.
ἀυγη. ης. ἡ. Auge, mulieris nomen.
ἀυδάω. loquor.
ἀυδάζω. idem.
ἀυδή. ῆς. ἡ. uox, oratio, nuncius. Hinc Latinis audio dici uolunt.
ἀυδήεις. εντος. ὁ. loquens.
ἀυθάδεια. ας. ἡ. contumacia, pertinacia, procacitas.

ἀυθάδης. εος. ὁ. ἡ. cõtumax, pertinax, præfractus, qui non potest à proposito abduci.
ἀυθαδίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. sum contumax, deponens, absolutum.
ἀυθαδόστομος. ν. ὁ. contumaci ore & temerario, apud Aristophanem.
ἀυθαδῶς. contumaciter.
ἄυθαιμοι. οι. fratres.
ἀυθαίρετος. ν. ὁ. ἡ. per seipsum eligẽs, spontaneus, ultroneus, sępius tamẽ ultro aut sua spõte, homicida suijpsius.
ἀυθέκαστος. ν. ὁ. ἡ. inconsulto iudicans, id est, indicta causa, pertinax, rigidus, morosus. præfractus, difficilis, suo quodam instituto uiuens, expérsq̃ sensus communis. Vulgus hominem suorum morum uocat.
ἀυθενέω. μ. ήσω. π. ηκα. dominor.
ἀυθέντης. ν. ὁ. dominus, ductor, qui sua manu pulsat, uel cædit, uel pugnat, qui etiam αὐτόχειρ appellatur. & simpliciter pro percussore. Theodorus Gaza in lib. περὶ μανῶν ait hoc uocabulnm olim tantum significasse τὸν αὐτόχειρα, postea uerò & suprà mille ãnos significare cœpisse, quod apud Latinos auctor significat. Budæ.
ἀυθεντία. ας. ἡ. potestas, auctoritas. Vide Commentaria Budæi.
ἀυθεντικῶς. cum auctoritate.
ἀυθεντία τοῦ ἐπιτρόπου. autoritas tutoris.
ἀυθημερόν. ipso die.
ἀυθημερίζω. eodem die redeo.
ἀυθήμερος. ον. ὁ. ἡ. per unum diem durans, diecularis.
ἄυθι. illic, istic, per syncopam ab αὐτόθι.
ἀυθιμολγός. ίος. ὁ. ἡ, ἡ,
ἀυθιγενής. έος. ὁ. indigena.
ἄυθις. iterum, cõtrà, aduersо, in posterum. Soli futuro coniungitur.
ἀυθωρόν. eadem hora.
ἀυλαία. ας. ἡ. locus ante aulam, tentorium, aulæa, atrium.
ἀυλαῖον. uelum picturis intertextis uariegatũ, quod alio nomine παραπέτασμα & περίστρωμα & πάπης dicitur, nostri uno uerbo stragula & plagas appellant. Vide Budæum in postremis annotationibus.
ἄυλαξ. κος. ὁ. sulcus.
ἄυλειον. ν. τὸ. uestibulum.
ἄυλειος θύρα. atrium, & ἄυλειος ἱστοδόκος idem. Lys. ἐκείνων δὲ τῇ ἀυλείῳ θύρᾳ πλὴν φυλακὴν ποιουμένων.
ἀυλέομαι. tibia cantantem audio, tibiæ cantu recreor.
ἀυλέω. μ. ήσω. π. ηκα. tibia cano. neutrum absolutum.
ἀυλή. ῆς. ἡ. aula, atrium, caula, septa ouium. olim sic dictus fuit locus, ad quem capite condemnati ducebantur, postea dictus est ἀρχεῖον. Significat item locum qui perflatum habet. Homerus hoc nomine intelligit ὑπαθρον. Hinc & ἄυλαι pro regijs usurpamus, quo'd ante se habeant subdia-

lia & ampla loca. Antiqui item ἄυλας ollas dixerunt.
ἄυλημα. ατος. τὸ. cantus ad tibiam.
ἀυλητής. οῦ. ὁ. tibicen.
ἀυλητρίς. ίδος. ἡ. tibicina.
ἀυλίζομαι. μ. σομαι. π. ισμαι. pernocto, demoror, maneo, tendo, id est, castrametor, stationem habeo, stabulor, κοιμῶμαι. deponens absolutum.
ἀυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. in aula habito seu uersor. neutrum absolutum.
ἄυλοι. atrienses.
ἄυλος. ν. τὸ. stabulum.
ἄυλις. ιδος. ἡ. tentorium, castra.
ἀυλίς. ίδος. ἡ. Aulis, ubi Græci castrametati sunt, ex re nomen sortita.
ἀυλοτρής. οῦ. ὁ. tibicen, & qui facit tibias.
ἄϋλος. immaterialis
ἀυλός. οῦ. ὁ. tibia, fistula, aulum, foramen, ferrũ, figura quælibet in rectitudinem productior, uti est stadium, & sanguinis è naribus torrens, iaculum omne prolixum. Eustath. auctore ἀυλός ἐστι πᾶν τὸ κενόν: ὅθεν καὶ ἔναυλοι, κενοὶ πνοθκμοί. Vocatur etiam apud antiquos κρουνός, & apud Homerum saliens cruoris, id est τὸ ἀκόντισμα αἵματος. Odisseæ xxij. Αὐτίκα δὲ ἀυλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν Αἵματος ἀνδρομέοιο.
ἀυλοτύπης. ν. ὁ. qui tibias efficit.
ἀυλῳδία. tibiæ cantus.
ἀυλῳδός. οῦ. ὁ. cantor, senator.
ἀυλών. ῶνος. uallis, planities, pratum, locus floridus, angustia, locus aquam ducens, mare, omne strictum καὶ τὰ μεταξὺ τῶν φαρίγγων κενὰ ἐν μήκει φερόμενα. unde Δικαυλονίζοντα πνεύματα dicta sunt.
ἀυλῶπις. ιδος. locus in quo figitur crista, galea, & tumulus tendens in acutum.
ἀυλωπός. οῦ. ὁ, habens oculos longos, instar tibiarum. de piscibus quibusdam dictum apud Oppianum ἁλιευτικῶν. α. Ab ἀυλὸς & ὤψ.
ἀυξάνω. μ. ήσω. π. ηκα. τακρα]. ἠυξανον. ἀόρ. α. ἠύξα. differt ab ἄυξω. Nam ἀυξάνω crescere significat, ἄυξω uerò augere, τῇ τροφῇ ἐναυξηθέντες, delicijs enutriti apud Herodianum. Sic & apud Suetonium in Otho: in cuius domo creuerat dixit, pro enutritus erat. Actiuum est, & accusatiuo iungitur. Gaza ex Cicerõne χάριν ἔχω θεῷ γήρᾳ πολλὴν, ὅ μοι πλὴν τῶν λόγων ἐδίδου μίαν ἠύξησεν.
ἄυξη. ης. ἡ. incrementum.
ἄυξησις. εος. ἡ. augmentum.
ἀυξητικός. οῦ. auctiuus.
ἀυόνη. ης. ἡ. ficcitas, mœror, clamor.
ἄυος. ου. ὁ. siccus, aridus, exuccus.
ἄυπνος. ν. ὁ. ἡ. insomnis.
ἄυρα. ης. ἡ. aura, uentus leuior. penacutum est teste Gaza, qui dicit ultimam produci.
ἀυρίζειν. procrastinare, horrere frigore.
ἄυριον. cras, Επὶ πλὴν ἄυριον, postero die.
ἀυρός. οῦ. ὁ. diues, abundans.

αὐσαλέος. squalidus, austerus.
αὐτάγιστος. ε. ὁ. admirator sui.
αὐσυρός οῦ. austerus, seuerus.
* αὐτάγγελος. ε. ὁ. nuncius spontaneus. ὁ τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ διαγγέλλων καὶ μὴ ἑτέρου.
αὐτάγρετα. τὰ. ultro oblata, uel quæ quis suo arbitrio deligat.
αὐτάδελφος. ε. ὁ. frater germanus.
αὐτοαιδρήκτος. ε. ὁ. per se iublatus.
αὔτανδρον. cum ipsis uiris, aduerbium.
αὐτάνδρους ναῦς καταδύσαι. naues unà cum hominibus submergi.
αὐτανέψιος. ε. ὁ. consobrinus.
αὐτάρ. sed, postquam, posthac, aut.
αὐτάρ δέ. ego autem.
αὐτάρεσος. ε. ὁ. admirator sui.
* αὐτάρκεια. ας. ἡ. sufficientia, ubi quis suis est cõtentus: nec aliunde desiderat quicquam, frugalitas.
αὐτάρκης. εος. ὁ. ἡ. multus, sufficiens, contentus sua sorte.
αὖτε. iterum, posthac.
αὐτενθία. ας. ἡ. autoritas.
* αὐτεξούσιον. libera uoluntas, liberum arbitrium.
* αὐτεξούσιος. qui sui iuris est, suæq; potestatis, liber, sui arbitrij, sui compos.
αὐτεπάγγελος. ε. ὁ. ultro ueniens nullo nuncio accersitus.
αὐτέω. μ. ἠσω. π. ηκα. uoco, resono.
αὐτή. ῆς. ἡ. ipsa.
αὕτη. ταύτης. ἡ. hæc, pro sponte sua. Vide αὐτός.
αὔτη. ῆς. ἡ. clamor, μάχη.
* αὐτήκοος. qui audiuit ipse, & interfuit. Dicitur etiam qui alteri non est subiectus.
αὐτῆμαρ. eodem die, in præsens.
αὖτις. pro αὖθότι.
αὐτίκα. statim, quàm primum.
αὐτίκα δὴ μάλα. quàm primum, breui admodũ, propediem, protinus.
αὖτις. retro, ὕστερον.
αὔτμή. ῆς. ἡ. πνοή, odor, clamor.
αὔτμην. ένος. πνοή.
αὖτο. propriè apud Platonem.
αὐτοβερέας. ὁ. alter bereas.
* αὐτοβοεί. statim, cum ipso clamore. Aduerbiũ, quo Historici sæpe utuntur, ut cum dicunt ciuitatem capram subito & cum clamore.
αὐτόγε. ad eundem locum.
* αὐτογνώμων. est qui ex sui animi sententia iudicat, uel ex sua conscientia. Aristoteles in secundo Politico. καὶ τὰ μὲν κατὰ γράμματα ἄρχειν, ἀλλ' αὐτογνώμονες, ἐπιφαλές. Συγγνώμων idem est ferè.
* αὐτογνωμῶ. ex mei animi sensu, & meo arbitratu, non de consilij sententia facio, uel iudico, uel decerno. hoc est αὐτοβούλως διαγινώσκω.
αὐτόγυον. ε. τὸ. μονόβολον, ex solido ligno factum.
αὐτόγραφον. ου. τὸ. autographum, scriptum manu propria.

αὐτοδιδάκτος. ὁ. ἡ. natura, non literis doctus.
αὐτοδίκος. ου. ὁ. sibi malum adferens, seipsum interficiens.
αὐτοδάξ. mordicus, παραχρῆμα, iracundè. Aristophanes Pace. τὰς φύσεις ἡμῶν δηδοκὼς, καὶ τὸν αὐτοδάξ μόπον, quidam αὐτόδαξον legunt.
* αὐτοδιάκονοι. sibijpsi subseruientes.
* αὐτὸ δείξει. res ipsa indicabit.
αὐτοδίδακτος. ου. ὁ. seipsum docens, qui citrà doctorẽ proficit, qui nulla præceptoris ope
* ra usus, per se doctus euasit, cuiusmodi dicitur fuisse Heraclitus Ephesius philosophus. Apud Homerum Odys. x. quidam αὐτοδίδακτον se uocat, quod non ex hominum institutione, sed ex afflatu dei canaret αὐτοδίδακτος δέ εἰμι, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν ὁδμὴν παντοίας ἐνέφυσεν.
αὐτόδιον. statim.
αὐτόδιφρος. ὁ. ἡ. interfector.
αὐτοέκαστος. quisque pro se.
αὐτόεντες. per seipsos.
* αὐτόθεν. illinc, hic, hoc loco, ibi, ibidem, indidẽ.
αὐτόθι. illic,
αὐτοκάβδαλον. propriè de farina utcunq; subacta, genus rudis & parum castę musices.
αὐτοκασίγνητος. ε. ὁ. frater germanus ex ambobus parentibus.
αὐτοκατάκριτος. ε. ὁ. ἡ. seipsum condemnans.
αὐτοκέλευστος. ε. ὁ. qui suo ipsius hortatu facit.
αὐτοκίνητα. τὰ. sese mouentia.
* αὐτόκλητος. ου. ὁ. per se uocatus, qui semet ipse inuitat, qui non uocatus uenit ad cœnam uel prandium.
* αὐτοκράτωρ. ορος. ὁ. qui per se potest, nec aliunde pendet, Imperator, qui dominij monarcha dicitur, princeps, dictator, quem eundem βασιλέα interim uocãt, qui liberam habet plenámque rei constituendæ potestatem.
* αὐτοκράτωρ πρεσβευτής. legatus, qui cum summa potestate mittitur. Αὐτοκράτωρ δύναμις, merũ imperium, & plena summaque potestas. Αὐτοκράτωρ item est, q̃ sui est arbitrij: & suæ tutelæ factus, qui sui iuris est.
* αὐτολεξεί. ipsa dictione. aduerbialiter, ut si quis aliquid ad uerbum traduxerit, is dici posset αὐτολεξεὶ traduxisse.
* αὐτολήκυθος. ε. ὁ. scurra, cui nõ est minister, strenuus paratúsq; ad oia obeunda uel patienda, ἀνέργος, id est, qui per se omnia procurat ac facit. Item mendicus, pauper, ut qui possideat aliud nihil quàm λήκυθος. Item qui ad erogandam pecuniam procliuis est, quæ ληκύθοις continebatur. Item qui non ex animo, sed uentris causa colit amicum. Vide Chiliades Erasmi. lucem præferens, fortis, ipse sibi procurans omnia.
* αὐτόλυκοι. solertes depeculatores, ac fures.
* αὐτολυρίζει. ipsemet lyra canit, ut i prouerbio ὄνος αὐτολυρίζων.

αὐτόματα.

αὐτόματα. τὰ. quæ per se mouentur, temere fortuitóq; euenientia, ut hulcera & oua quæ sine coitu nata sunt.
αὐτόματί. ultro.
αὐτομαστία. ας. ἡ. casus, fortuna.
αὐτοματίζω. μ. ίσω. π. ισα. per me ipsum facio. neutrum absolutum.
* αὐτόμαστον ultro, sua spõte, ἀφ' ἑαυτῶ: ut exponit Homeri interpres. Demosth. in prima Olynth. νυνὶ γὰρ ὃ πάντες ἐθελήσειν γέγονεν αὐτόμαστον.
αὐτόμαστος. ε. ὁ. ἡ. casualis, casus, qui facit aliquid
* per se & casu, fatalis, ultroneus. Αὐτόματος θάνατος dicitur quasi naturalis & fatalis quiq; nulla extrinsecus ui coacta uenit: autore Gellio.
* αὐτόμαστον. casus temerarius. Cicero temeritatem uocat in secund. de natu. deo Plutarchus lib. i. de placitis philoso. distinguit a fortuna.
αὐτομάτως. sponte.
αὐτομολέω. μ. ήσω. π. ηκα. transfugio, abeo insaluto hospite. neutrum absolutum.
αὐτόμολος. ε. ὁ. transfuga, proditor.
αὐτόμολοι. populi Aethiopum.
αὐτονομία. ας. ἡ. libertas uiuẽdi proprijs legibus.
* αὐτόνομος. ε. ὁ. q̃ uiuit suis legibus, q̃ nullius imperio subest, qui uiuit legibus sibi probatis & complacitis.
* αὐτονομούμενοι qui suis legibus uiuunt, non subiecti alicuius legibus & imperio.
αὐτονυχί. in ista nocte.
αὐτοπάθεια. ας. ἡ. innata passio.
αὐτοπαθής. ές. ὁ. ἡ. intrinsecus patiens.
αὐτόπιστος. per se fidem faciẽs sinè argumẽtis.
αὐτόπους. pedibus incedens.
* αὐτοπρόσωπα sunt, in quibus autor ex persona sua docet, nulla persona extrinsecus assumpta. Et huiusmodi sunt τὰ ἀκροαματικά, quę ideo sic uocãtur quasi disciplinaria, quod & suis & iustis discipulis scribebantur ab auctoribus cuiusq; sectæ. Budæus.
αὐτόπτης. ε. ὁ. qui rei gestæ spectator fuit, & ut ait Plautus, oculatus testis.
αὐτόπυρος. epitheton panis, ex quo nihil furfurum discessit, quasi totum in se triticũ nõ
* imminutum habens, Cicero cibarium panem uocat. Galenus πιτυρίαν uocat eundẽ.
* αὐτοπῶλαι. οἱ qui suos redditus in patria uẽdũt.
* αὐτός inter dum accipitur ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ. Greg. ἐρῶν οὖν τοῦ δήμου κίνησιν ἐπ' αὐτόν. Videns igitur in se motum populi.
* αὐτὸς ἕκαστος singuli & unusquisq;. Demosth. ὅσα μὲν πόθεν' ἅπαντες ὑμεῖς ἐβουλήθητε, καὶ μὴ τοῦτο τὸ πρῶτον αὐτὸς ἕκαστος ἑαυτῷ προσήκειν ἡγήσασθε.
* αὐτὸς. ipse, modo demonstratiuum, modo relatiuũ est. Aliquando ultro & sponte significat, ut apud Homerum. τί με κεκύδοντα αὐτὸν ὀτρύνεις; cur me festinantem & ultro incitas? Αὐτὸς item quemadmodum & ἐκεῖνος pro nominibus proprijs capitur. Sic apud Aristop. in nebul. αὐτὸς de Socrate: Et Pytagorę discipuli αὐτὸς ἔφα dicere solebant Pytagoram intelligẽtes. Item prepositio

articulo ualet quod apud Latinos idem Inuenies & pro composito ἑαυτοῦ.
αὐτόσε. huc.
αὐτοσιτος. ε. ὁ. seipsum alens.
αὐτοσίτος. seipsum nutriens, uel qui ad alterũ cœnaturus fert suam cœnam.
* αὐτόσκευος, nullo artificio constans, ἀπερίσκευος, λιτός, rudis, simplex & inconditus.
αὐτοστασία. ας. ἡ. statio in loco proprio.
αὐτοσφαγής. ές. ὁ. à seipso iugulatus.
αὐτοχειρία. ας. ἡ. pugna propinqua.
* αὐτοχεδίασμός, extemporalis dictio.
* αὐτοχεδιαστική, appellatur illa facultas, cui γραφικῇ opponitur. quã Cicero stilum uocat.
αὐτοχεδιάζω. per meipsum facio, impræmeditatus ago, facio crasso modo, ruditer ex tem
* pore & impræmeditatè aliquid tracto. in consulte ago, & consilium in re presenti capio, cum re presenti delibero, fingo item & comminiscor ψεύδομαι. Athenæus. Αὐτοχειριάζεσιν οὖν οἱ λέγοντες ἀντιλῦν ἐν κορίνθῳ τεθάφθαι. Et propero, ac illotis pedibus quippiã aggredior. Xenoph. τοῦ δὲ στρατηγοῦ οἱ πλείστοι αὐτοχειριάζουσιν, ante tempus adipiscuntur, & illoris manibus tractant. Et suapte spõte facere significat, non mandato alterius & imperio. Plato uti solet, pro temerario & confidenti incepto animum appellere & quippiã designare, & temere affirmare. Vide Comment. Bud.
* ἐξ αὐτοχεδιασμῶν. è rudi principio.
* αὐτοχεδιασί. aduer. ex tempore, tumultuanter, ruditer, impræmeditate, ex tempore.
αὐτοχειρί. prope, per se, & cominus.
* αὐτοχείριον. τὸ. forma rudis, quod subito factũ, aut dictum est, factum aut quæsitum tumultuarium, præproperum, subitariũ rapidumq;, temere aut ex tẽpore paratum, quod ad manum est & in promptu.
αὐτοχειρίως. ultro, sine cura, ex tẽpore, temere.
αὐτόχθων. apud Comicos ipsissimus. Aristop. Pluto. ἐκεῖνον αὐτὸν, αὐτόχθονα.
αὐτοχθών. ὁνος. ὁ. ἡ. perfectus.
αὐτοῦ. pro αὐτόθι. illic, in eodem loco, inibi, hic, in hoc loco.
αὐτουργία. ας. manualis operatio.
* αὐτουργός. οῦ. ὁ. artifex, qui per se omnia procurat ac facit, qui artificio suo se fouet, operarius. Plutar. in Apophth. usurpat pro homine tenuis fortunæ. per seipsum faciẽs, γεωργὸς αὐτουργὸς, qui ipse terram cum diligentia colit. Significat interdũ αὐτόχειρ, qui sua manu cædit, pulsat, uel pugnat.
αὐτουργῶ proprijs manibus aliquid facio, per meipsum aliquid facio, καὶ χειρουργῶ.
αὐτοφόνος. ε. ὁ. homicida sui, autor cædis, siue suæ, siue alterius.
αὐτοφωρία. in ipso furto, in ipso facto.
αὐτόφορος. cum ipso pondere.
αὐτοφυής. ές. τὸ. proprietas naturæ.
αὐτοφυής. ές. ὁ. ἡ. per se naturalis, non arte.
* αὐτόφωρος, deprehensus, manifęstus, qui inficiãdo non est, fur manifestus ac in ipso fur-

to deprehensus.

* ἀυ]τόφωνοι χρησμοὶ dicebantur oracula quædam quæ reddebantur non per sacerdotem, sed ab ipso deo. meminit Lucia. in pseudo.

* ἀυτόχειρ.ος.ὁ. manu sua occidẽs, pulsans, uel pugnans, accipitur pro homicida.

ἀυθοχειρία.ας.ἡ. homicidium manu propria.

ἀυ]τοχειρί. proprio marte, manu propria.

ἀυτόχθων.ονος.ὁ.ἡ. indigena, epitheton Atheniensium.

ἀυτόχθονες, populos quosdam appellatos legimus, qui non alio referunt originem suã uerum ex ipso solo nati uideri uolunt.

ἀυτωθητής.οῦ.ὁ. emptitius.

ἄυτις καὶ ἄυ]ις. identidem.

ἀυθέλης.ε.ὁ. cõuiciator, uel sibijpsi uĩ adferẽs.

ἄυθις. eodem modo, frustra, simpliciter, ut cõtigit. passim, uulgo. omnino, immobiliter.

* ἀυχέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. glorior.

* ἀυχέω. glorior, insolesco, superbio, Budęus uoce actiua tantum dici putat.

ἀυχήν.ένος.ὁ. ceruix, iugulus, collum.

* ἀυχηνοὶ. superbi.

ἀυχμάω.μ.άσω.σω.ηκα.κ.

ἀυχμέω.μ.ήσω.σω.ηκα. squaleo, areo.

ἀυχμηρ.ῆς.ἡ. siccitas.

ἀυχμηρός.οῦ.ὁ. squalidus, siccus, tenebrosus.

ἀυχμῶν. squalens, squalidus.

ἀυχμός.οῦ. situs terrę, id est, siccitas, spurcities, squalor ex siccitate, ariditas.

ἄυω.μ.σω.π.κα. clamo, dico, calefacio, exuro, incendo, diffundo.

ἄυως. aurora.

A META TOY Φ.

Αφαιδ'ός.οῦ.ὁ. inimicus, qui non placet, aut ingratus est.

* ἀφαίρεσις.ιος.ἡ. ablatio, τὰ ἐξ ἀφαιρέσεως, καὶ τὰ ἐν ἀφαιρέσει dicuntur abstracta & à materia separata, ab omni sensu percepto.

* ἀφαιρέομαι. auferor, priuo aut priuor, orbor, spolior, amputo, impedio, quære in αἱρέομαι, à quo componitur.

* ἀφαιρῶῦ ἐς ἐλευ]θερίαν, uindicare in libertatem.

ἀφάκη. aphace, frutex exiguus, & oppidum Libyæ.

ἀφακίτης. ciuis illius oppidi.

ἄφαλος.ν. inornatus, idest, sine phalo, hoc est, sine uariegatione.

ἀφάνναι.ῶν. locus in Sicilia ignobilis, unde sumptum ut de rebus incertis dicatur, in Aphannis.

ἀφανναῖος.α.ὁ. nomen gentile.

ἀφαμαρ]τάνω, aberro.

ἀφαμαρτεπής.ίος.ὁ.ἡ. non errans. Non tam mirũ est, hoc mẽdum irrepsisse in exẽplar, undè primum Aldus Manutius excudit Lexicon, quàm flagitium tam insigne hactenus à nemine fuisse adnimaduersum, quũ toties sit ab alijs idem opus excusum, toties auctum. Occasionẽ errori dedit Quintilianus, quilibro rhetoricarum institutio num.xij.cap.de genere dicendi, scribit in hũc modum. Nam & Homerus breuem quidem animi iucunditatem, & propriam (id enim est non errare uerbis) & carentẽ superuacuis eloquentiam. Locus quem citat Quinti. est apud Home. Iliad. γ.

Η᾽ οι μὴν μηνίλαθ᾽ ἑπιβοχάδ᾽ ἠνὰ γόρευε.
Πατῦρε μὴ υ᾽ ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος,
Οὐδ᾽ ἀφαμαρτεπής.

Atqui Fabius, quum ait, Id enim est non errare uerbis, nõ uertit unicam dictionẽ, ἀφαμαρτεπὴς, sed hanc particulam, οὐδ᾽ ἀφαμαρ]τεπὴς. Nihil enim interest Græcis inter ἁμαρτάνω & ἀφαμαρ]τάνω, nisi quod Latinis inter erro & aberro. Sed interim obiter restituam locum apud Fabium deprauatũ, in quo pro animi iucunditatem, legendũ cẽseo, amnis iucunditatẽ. Refertur enim ad ea quæ sequuntur, quanquàm & ipsa deprauata, de mari & niuibus Hybernis aucto. Hoc certe lector debes Erasmo Roterodamo.

ἀφανιδ'άνω. displiceo in uerbis.

ἀφανής.έος.ὁ.ἡ. latẽs, ignobil, obscurus, mortuus.

* ἀφανίζω.μ.ίσω.π.κα. demolior, conficio, corrũpo, putrefacio, marcesco, è medio tollo, supprimo, ex conspectu aufero, uelut qui fucis utuntur celant suã faciem ac seu persona tegunt. occido, deleo, obscuro. acti. accusa. iungitur.

ἀφανισμός.οῦ.ὁ. interitus. è medio sublatio.

ἀφανιστέ.ο.ν.ὁ. disperdendus.

ἄφαντ.ος.ὁ.ἡ. non apparens.

ἀφανῶς. segniter, clanculum.

ἄφαρ. statim.

ἀφαρεί. statim, pro ἄφαρ Ionice.

ἀφαρεύς.έως.ὁ. aphareus, pinula sub Thynni uẽtre.

ἀφαρπάζω. surripio.

ἀφάρμακ]ος. non uenenatus.

ἀφάρο]ος.ος.ὁ.ἡ. inaratus.

ἀφάρ]ερος.ος.ὁ. celerior.

* ἀφασία.ας.ἡ. taciturnitas, defectio uocis, stupor, cũ quis non potest loqui. Ab α & φημὶ.

ἄφα]τος.ος.ὁ.ἡ. ineffabilis, ignobilis.

ἀφαυαίνω. arefacio.

ἀφαυαίνομαι inedia exaresco, & consumor.

ἀφαυρές.οῦ.ὁ. uilis, debilis, μικρὸς.

ἀφαυρότερον. segnius, lentius.

ἀφαύω. ficco, uro, et ĩedia exaresco, & cõsumor

ἀφάω. contrecto.

ἀφεγγής.ίος.ὁ.ἡ. obscurus.

ἄφεδ'ρος. puerperium.

ἀφεδ'ρών.ῶνος.ὁ. secessus.

ἀφιθεί.ε.ὶν]τος.ὁ. dimissus, liberatus.

ἀφειδ'έω.μ.ήσω.σω.ηκα. non parco, despicio. genitiuo iungitur.

ἀφειδ'ής.έος.ὁ.ἡ. crudelis, non parcens.

ἀφειδ'ία.ας.ἡ. immanitas, imparcentia, ut ἀφειδ'ία τοῦ σώματ]ος quũ quis nõ parcit corpori suo.

* ἀφειδ'ῶς. incessanter, impune, citra exceptionẽ citra delectum, luxuriose, prodigaliter, liberaliter, non parce. Itẽ temere, inconsulte, citra discrimen.

ἀφῖκα. dimisi.

ἀφῖμμαι. omisimus.

* ἀφιμένοι. exauctorati dicuntur ab Aristotele. ab alijs ἀφειμένοι τοῦ στρατεύειν & ἀπειλωσμένοι. Αφειμένοι τοῦ σώμα]τος mortui, fato functi, corpore laxati & dimissi.

* ἀφειμένος.ε.ὁ. dicebatur iuuenis qui iam puber tatẽ excessisset & uirilem togam sumeret.

* ἀφεῖμοι actiue accipitur & passiue & genitiuo iungitur.

ἀφῖσα.ἡ. derelinquens.

ἄφεκ]τον. abstinendum est.

ἀφέλεια.ας.ἡ. simplicitas.

ἀφελόω. ἐς ἐλευθερίαν. asserere in libertatem.

ἀφελής.ίος.ὁ.ἡ. simplex, minime fallax, frugalis, syncerus.

ἀφελκύω.μ.ύσω.π.υκα. traho, allicio. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἀφελότης.η]τος.ἡ. simplicitas.

ἀφελῶς. inconsiderate, simpliciter, ingenue.

ἀφε]ίμ]ν.ν. derelinquens, omittens, dimittens.

ἄφεν.ν.ὁ. diues, & neut. gene. diuitiæ, temporarius redditus, & pprie unius anni, quasi ἑνὸς, masculinum uel neut. potest esse.

* ἀφῑξω, recipiam ab ἀπίκω.

ἀφερπύζω.μ.ύσω.π.υκα. κ.

ἀφέρπω. serpo.

* ἀφέρτε abi.

ἀφερπυλλίζω. mutari in serpillum.

* ἄφεσις.ιος.ἡ. dimissio, remissio, ἄφεσις καὶ λύσις est quum acceptilatũ est, aut decisum, hoc est, ὅταν ὁ ἐγκαλῶν ἀπολύῃ τὴν ἀφῖν ἐν φεύγοντα τοῦ ἐγκλήματος ὧν ἐνεκάλει ἀυ]τῷ, id est, litis decisio.

* ἀφεστήκω ἀντὶ τοῦ ἀφίσταμαι, abstineo.

* ἀφε]τή.ῆς.ἡ. dimissio. Αφετὰς uocabãt Lacedæmonienses, quos libertate donassent. Sic item apud astrologos uocantur annorũ distributores: q̃s ex apheticis locis putãt quodã uelut afflatu procursum in uitã elargiri, perinde ac à linea certantes emittũtur quadrigæ. Vide Plura apud Cœl. lib. xi. cap. xxxix.

ἀφέτη.ης.ἡ. Aphete insula.

* ἀφετήρια.τὰ. uocant machinas obsidendis urbibus accommodas.

ἀφετηρία.ας.ἡ. carceres cursorum.

ἀφετήρι]ος.ν.ὁ. missilis.

* ἀφε]ῆκα. loca quædam appellant apud astronomos unde uitalem auspicamur decursum, carcerum imagine quadam, quas uocant ἀφετηρίας.

ἄφε]τος.ν.ὁ. liberatus, emeritus, dimissus. accipitur pro ἄνε]τος, deo sacer, καὶ ἄφε]ος γωνῖαι dicebantur οἱ ἀφεστηκότες καὶ ἀφε]ους ὥρας uocauit Athen. quasi animalia sacra, que in deorum tantum tutela erant, & sine pastore, ut apud nos hodie sues antoniane, quas solas urbe arcere nephas censent. Preterea ἄφε]τος absolutus dicitur. Item reiectaneus, & reiectus. Budæ.

ἀφευθεὶς. exuftus, φλογισθεὶς.

ἀφύνω.μ.ύνσω.π.υνκα. inflammo, accendo.

ἀφῖωκα. dimisi, Dorice pro ἀφῖκα.

* ἀφῖων]αι pro ἀφῖν]αι dicunt Attici. ab ἀφῖημι.

* ἀφή.ῆς.ἡ. tactus, iunctura, contrectatio in palestra. Item puluis quo palestritę post uncti onem inspergebantur, ut corpora ceromate & sudore lubrica, mutuas luctantiũ prę hensiones admitterent.

ἀφηβικός.ὁ]τος.ὁ. uergens ad senectutẽ, senescẽs.

ἄφηβος. ου.ὁ. qui pubertatem preterijt.

ἀφηγέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. narro, doceo.

ἀφήγησις.ιος.ὁ. narratio.

ἀφηδύνω.μ.υνῶ.σω.υνκα. dulcifico. act. actõ iũgit.

* ἀφῖκα. dimisi, remisi, abstuli, precipitem dedi. Ab ἀφῖημι.

ἀφήλιξ.ικος.ὁ. senex.

ἀφηλικέστερος.ου.ὁ. senior.

ἀφήμενος.ου.ὁ. sedens.

ἀφημερέω. interdiu absum.

ἄφῆμονες.ὁι. innominati, non dicti.

* ἀφηνιάζω.μ.άσω.σω.αικα. dissideo, separo, proprie frenum non admitto, habenam reijcio, De equis contumacibus & præferocibus. Herodianus eleganti metaphora pro imperium detrectare ac subditum esse nolle usurpat. neutrum absolutum.

ἀφηνιαστής.οῦ.ὁ. rebellis.

ἀφηνιασμός.οῦ.ὁ. rebellatio.

* ἀφῑῆρημαι quod ab ἀφαίρομαι descendit actiue significat in hac uoce & passiue. extorqueo, deduco ab aliqua re uel opinione. Iũgitur interdum cum duobus actis, interdum cũ accusatiuo & genitiuo.

ἀφῑρημένοι φανῆσθε. abstulisse uidebimini.

ἀφῑ]αρ.αρ]ος.ὁ. aphetor, emissor, Apollinis epitheton, ab emittendis oraculis.

ἀφθαρσία.ας.ἡ. incoruptibilitas, immortalitas.

* ἄφθαι. sunt exulcerationes in summo ore infantibus peculiares uitio lactis quo nutriuntur, calido humore corrupti: oriũtur & interdum ætate prouectioribus, quando humoribus calidis eo commeantibus intumescunt ora aspectu sanguineo. Vnde

* ἄφθιρος quem eiusmodi uexat affectio.

* ἄφθαρ]τος, qui corrumpi nõ potest, immortalis.

ἀφθάς, pro φθάς, que dictio Vulcanũ significat apud Memphiticos, sicut pro σάκχυς ἄκαχυς.

ἄφθιτος.ν.ὁ.ἡ. incorruptus.

ἄφθογγος.ν.ὁ.ἡ. uoce carens.

ἀφθονία.ας.ὁ. abundantia, ubertas, multitudo, malicia.

* ἄφθονος.ν.ὁ.ἡ. abundans, ut apud Lucianum πάντα γὰρ ἄφθονα, cuncta fiquidẽ abunde suppetebant. inuidia carens.

ἀφθόνως. abunde, sine inuidia, candide.

* ἀφθονώτερον, uberius, copiosius.

ἄφθορος.ν. impubes, imberbis.

ἀφθρυμμένος.ν.ὁ. fractus.

ἀφίδρυμα.ατος.τὸ. statua, situs.

ἀφίει. dimittebat.

ἀφίεμαι. libero, absoluo, quando passiue significat habet genitiuum.

ἀφιερόω.μ.ώσω.σω.ωκα. dedico, consecro.

* ἀφιερωμένα. sacrata, sacris addicta, sacra.

ἀφιέω.μ.ήσω.π.ηκα.κοῦ
ἀφίημι.μ.ήσω.π.ῆκα.dimitto, precipitem do, remitto, acceptũ fero & debitorem per acceptilationem libero. Αφιέναί τινα τῆς ἐγκλήματος est absoluere quempiam à crimine intentato ut insontem. Item emitto Aristoph. in Ra. θαῤῥῶν τὸν κρκνὸν ἀφιεῖ fontem emitte. Chrysost. πυγὰς ἀφιεῖ δακρύων. Item permitto, sino, omitto, relinquo, prætermitto, missũ facio. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἀφίημι σοι τῆς χρέως. libero, absoluo.
ἀφικνέομαι.οῦμαι. peruenio, adsequor. μ. ἀφίξομαι. π. ἀφῖγμαι. μέσ.α. ἀφικόμην, ἀπὸ τοῦ ἱκνέομαι. νοῦμαι. Αφικνεῖσθαι πρός τινα adire aliquẽ, accedere ad aliquem. Αφικνεῖσθαι εἰς τὴν πατρίδα, reuerti, redire, ἐπανέρχεσθαι.
ἄφιλάγαθος.ε.ὁ.ἡ. benignitate carens.
ἀφιλάνθρωπος. humanitate carens.
ἀφιλόδοξος.ε.ὁ. non ambitiosus.
ἄφιλος.ε.ὁ.ἡ. amicis carens.
ἄφιλα.τὰ. ingrãta.
ἀφιλόσοφος.ε.ὁ.ἡ. alienus à philosophia, idoctus.
ἀφιλοσόφη, literarum & philosophiç expers.
ἀφιμασσάω. exuere uestes.
ἄφιξις.ιος.ἡ. accessus, aduentus, præsentia.
ἄφιππος.ε.ὁ. in quo non licet equitare, ut ἄφιπποι χῶραι. regio equitatui inepta. Item equo carens.
ἀφιππολόξοτοξ.ὁι. ex equo sagittis utentes.
ἀφίπταμαι.μ.ἀφιπτήσομαι.ἀόρ.ἀπέπτην.μέσ.α. ἀπεπτάμην, ab ἵπταμαι. euolo.
ἀφίσταμαι.μ.ἀπραστήσομαι.π.αμαι. abstineo, abscedo, recedo, reducor, suppuro, colligor. Vnde ἀπραστίμαθα. non sum particeps, non communico consilia cum alijs, nolo implicari, cedo, abhorreo, alienus sum, disto. Plura in Comment. Budæ.
ἀφίστασθε τοῦ τῶν ἀδελφοῦ. abstinere bonis fratris, id est, non misceri.
ἀφίστημι.μ.ἀπραστήσω.π.ἀφέστηκα. recedo, abscedo, abeo, secedo, retrocedo, absum, emitto, remoueo. desisto. omitto, abdico, auoco, abalieno, descisco: quemadmodum milites à suo principe. unde ἀποστάτης apostata. ἡ κληρονομίας ἀφεστηκώς qui hæreditate abstinuit. deficio, rebello, abduco, præsto, distinguo, dirimo, dissocio, fide abduco, ad defectionẽ sollicito & impello Herod. in septimo. ἡ δ' σύγκλητος ἅπας ἀναβοᾷ φεύγειν κινδυνεύειν φόβῳ τῆς μαλακίας πάντα ἐπράττεν εἰς τὸ ἀποστῆσαι ἀυτῆς τὰ ἔθνη. Quare ἀφεστηκώς opponitur προσκεφυκότι. & significat diuulsus, exemptus, disiunctus.
ἀφεστῶτα. diuersa.
ἄφις. cimex
ἄφλαστον.ε.τὸ. puppis, cacumen puppis.
ἀφλέγμαντος.ε.ὁ. arcens inflammationem.
ἀφλοισμός.οῦ.ὁ. spuma.
ἀφνειός.οῦ.ὁ. diues. Vide Ammonium in dictione πλούσιος.
ἄφνω. repente.
ἀφοβία.ας.ἡ. intrepiditas.
ἀφοβόσκολος.ε.ὁ.ἡ.
ἄφοβος.ε.ὁ.ἡ. intrepidus.

ἄφοδος.ε. discessus ad cacandũ, secessus, discessus, abitus, profectio.
ἀφόδευμα.ατος.τὸ. stercus.
ἀφοδεύτριον.ε.τὸ. latrina.
ἀφοδεύω.μ.εύσω.τ.ευκα. caco. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἀφόδιοι.ὁ. hostes.
ἀφόδιον.ε.τὸ. stercus.
ἀφοίβαντος.ε.ὁ. immundus, illotus.
ἀφομοιόομαι.μ.ώσομαι.τ.ωμαι. assimilo.
ἀφομοίωμα.ατος.τὸ. assimilatio.
ἀφοπλίζω.μ.ίσω.π.ικα. exuo arma, exarmo. neutrum absolutum.
ἀφοράω. respicio, respecto. actiuum, accusatiuo iungitur. de temporibus, require ὁράω.
ἀφορητος.ου.ὁ.ἡ. intolerabilis, molestus.
ἀφορία.ας.ἡ. sterilitas, propriè frugum.
ἀφορίζω.μ.ίσω.π.ικα. segrego, separo, secerno, sepono. proprie adhibito iudicio. Significat item dicere aliquid non in uniuersum sed designatè & præcisè, quod Latini præcidere dicunt. extermino, repudio, excommunico, exacte definio, ἀφορισμοὺς φθέγγομαι, distinguo, discerno, constituo, designate dico, præcido, separo, secerno. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἀφορίζομαι. idem significat interdum quod ἀφορίζω. Reliqua uide in comment. Budæ.
ἀφορισμός.οῦ.ὁ. separatio, excommunicatio, distinctio, distincta rerum explicatio, plurium rerũ summatim facta traditio, quasiçᾳ ad regulam exacta rerum doctrina. Galenus ait aphoriscum doctrinæ genus esse ὅπερ διὰ βραχυλόγου ἅπαντα τὰ τῆς πράγματος ἴδια περιορίζει, id est, quod omneis rei proprietates breuissimis uerbis circumscribit. Eustachius ἀφορισμοὺς γνωμικοὺς dicta sententiosa appellauit. quæ quidam dicteria uocant, idest, ἀποφθέγματα. Sunt qui ἀφορισμοὺς sententias uertant inter quos sunt Cœlius & Linacrus.
ἀφορμή.ῆς.ἡ. occasio, causa, argumentum. item auxilium & opitulatio penè ad extremũ casum seruata, Latini subsidium uocãt. Tacitus. Subsidium rei familiari oraret deprecabundus, idest, ἀφορμὴν Item apud Demost. ἐν ζῷῳ ὑπὲρ φορμίωνος sic uocatur pecunia quæ apud trapezitas deponebatur.
ἀφορολόγητος.ου.ὁ.ἡ. immunis, liber à tributo.
ἄφορος.ου.ὁ.ἡ. sterilis.
ἀφοσιόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. parum tango, libo, repudio, expio, & procuro tristem aliquam expectationem ob numen uiolatum, aut alias infensum & minabundum. ὁσίας ἕνεκα ποιῶν τι. hoc est, ἕνεκα τοῦ ἀμέμπτου καὶ ἀνεπιλήπτου, hactenus ut reprehensione careat qui fecerit, quod q faciũt perfunctoriè agere & defunctorie dicuntur: Plato in phedône posuit pro leuiter aliquid agere & defungendi gratia. Item abominari, detestari, amoliri auersariçᾳ ac uelut atrum infaustumq; detestari. Item recusare & repudiare munus oblatum, Accusatiuo. Synesius datiuo iunxit. Vide Commẽta. Budæ.
ἀφοσίωσις expiatio quæ fit animum exoluendi religione gratia, & generali uocabulo omnis expiatio sic dicitur. πρὸς ἀφοσίωσιν defunctoriè.
ἀφοσιοῦσθαι. non significat priuatim iusta facere aut persoluere, licet quidã τὰ ὅσια καὶ τὰ ὁσίων pro iustis funerũ intelligant. sed in uniuersum τὰ δίκαια καὶ ὅσια ποιῶσθαι πρός τινα, hoc est, officia non negare, cultum debitum ita exhibere, ne reprehendi negligentia possit. Vide Comment. Bud.
ἀφοσιόω.μ.ώσω.π.ωκα. expio. dico, & consecro, animum religione soluo. actiuum accusatiuo iungitur.
ἀφ' οὗ. exquo.
ἀφοσίωμα.ατος.τὸ.κοῦ
ἀφοσίωσις.ιος.ἡ. parua libatio.
ἀφοσιώσεως ἕνεκα. defunctorij quęstus prætextu.
ἀφραδέω.μ.ήσω.π.ηκα. inconsiderate loquor, stulte ago.
ἀφραδέως. stulte, inscite.
ἀφραδής.ίος.ὁ.ἡ. stultus, inimicus.
ἀφραδία.ας.ἡ. stoliditas, insipientia.
ἀφράδμων. indoctus, stupidus.
ἀφρακτέω.μ.ανῶ. desipio. neut. absolutum.
ἄφρακτα.τὰ. genus nauigij non septi.
ἄφρακτος.ε.ὁ.ἡ. incustoditus, & domus non cincta muro.
ἄφρατος.ε.ὁ.ἡ. inconsideratus, non dicendus.
ἀφρατοῦς.ούς.ἡ. inscitia, inconsiderãtia.
ἀφρέω.ήσω.ηκα. spumo. neut. absolutum.
ἀφρήτωρ.ορος.ὁ. malus ciuis, qui de nullo est ordine, aut tribu.
ἀφριλόγος.ε.ὁ.ἡ. spumilegus.
ἀφρίζω.μ.ίσω.π.ικα. spumo. neutrũ absolutum.
ἀφρικ.ῆ.ῆς.ἡ. Aphrica.
ἀφρώδης.ες.ὁ. spumosus.
ἀφρῖτις.ἡ. piscis ex aphyarum genere qui è spuma nascitur.
ἀφροδισιάζω.μ.άσω.π.ασα. ago rem Venereã. neutrum absolutum,
ἀφροδίσιον.ε.τὸ. statua Veneris, & sacrificiũ Veneris, res Venerea.
ἀφροδίσιος.ου.ὁ. Venereus.
ἀφρονέω. negligo.
ἀφροδίτη.ης.ἡ. Venus. quam sic dictam διὰ τὸ ἐκ ἀφροῦ γένεσιν tradũt Hesiodus & Plato, quod è maris spuma sit enata: Aristoteles uero quod spumatis natura sit ἀφριώδης id est, spumosa. Hecuba apud Euripedẽ recte prorsum, ἀφροδίτην dici ait, qđ ἀφροσύνης ἀρχὴ θεὰ id est, insipientiæ princeps dea sit.
ἀφρονήσεω.ῶ. negligo, non curo.
ἀφρονησία.ας.ἡ. negligentia, securitas.
ἀφρόντιστος. ociosi.
ἄφρος.ου.ὁ. Apher, uirescẽs, iuerecũdus, demẽs.
ἀφρὸς.οῦ.ὁ. spuma. Lucia. in pseudo. μεμνῆσθαι προσποιούμενος ἐνίοτε, καὶ ἀφροῦ ὑποτιμπλάμενος τὸ σόμα.
ἀφροσύνη.ης.ἡ. immodestia, insipientia, inconsiderantia.

ἀφρουρέω.ήσω.κοῦ
ἄφρουρος.ε.ὁ.ἡ. incustoditus.
ἀφρώδης.εος.ὁ.ἡ. spumosus.
ἄφρων.ονος.ὁ.ἡ. insipiens, imprudens, qui ea quæ intelligit non administrat prudenter. Vide ἄνους immode stus.
ἀφύη.ης.ἡ. piscis genus, de quo uide Aristot. lib. vi. de animalibus. Theodorus apuam uertit, Apollodorus scribit meretriculas quasdam ἀφύας fuisse cognominatas quod minutulç forẽt albęçᾳ ac oculis grãdioribus: nomina eis fuere Stagonion & Anthis. Athenienses ἀφύας uocabãt πλωχικὸν ὄψον, id est, mendicorum obsonium ob rei nimiã affluentiam. autore Chrysippo.
ἀφυής.ῆος.ὁ.ἡ. ineptus, amens, sine natura, indoctus.
ἄφυκτος.ε.ὁ.ἡ. ineuitabilis, inexplicabilis, locus unde quis euadere nequit Lucia. de Marte loquens unà cum Venere catenis a Vulcano implicato. ἔπεσα δὲ συνεὶς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτὸν, ἱκέτευε.
ἄφυλλος.ε.ὁ.ἡ. folijs carens.
ἀφυπνίζω.ίσω.π.ικα. expergefacio. acti. accusatiuo iungitur.
ἀφυπνόω.μ.ώσω.π.ωκα. obdormio. neutrum absolutum.
ἀφυσγετός.οῦ.ὁ. sordes.
ἀφυσμός.οῦ.ὁ. exhaustio.
ἀφύσσομαι.μ.ύξομαι.κοῦ
ἀφύσσω. exhaurio, palpo.
ἀφωνία.ας.ἀφασία.
ἄφωνος.ου.ὁ. mutus.
ἀφώρα. respiciebat, ab ἀφοράω.ῶ.
ἀφωρισμένη οὐσία, oppignorata bona apud Demosth. ἴσε μὴν καὶ ἀνοῖ ὅσοις ἀνοῖ ἡ οὐσία ἀφωρισμένη ἦν.

Α' ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Α'χαιάδες.ῶν. Attice Minerua.
ἀχάλινος.ου.ὁ.ἡ. effrenatus.
ἀχάνη. genus mensuræ frumentariæ.
ἀχανής.ίος.ὁ.ἡ. uastus, inhians, immensus, stupore plenus, stupidus. qui aperto ore rem aliquam inspicit, A uerbo χάσκω: auget hic α.
ἀχαιός.οῦ.ὁ. Græcus.
ἀχαΐζω. græcisso.
ἀχαΐδες.άδ. græculæ Homero.
ἀχαίνω. adulor.
ἀχάνθιον.ου.τὸ. pro ἀκάνθιον.
ἄχαρις.ιδος.ὁ.ἡ. ingratus, sinè gratia.
ἀχαρίστομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. non accipio debitam gratiam.
ἀχαριστέω.μ.ήσω.π.ηκα. ingratus sum, denego gratiam.
ἀχαριστία.ας.ἡ. ingratitudo.
ἀχάριστος.ου.ὁ.ἡ. ingratus.
ἀχαρίστως. ingrate.
ἀχάτης.ου.ὁ. Achates lapis quidam preciosus in Sicilia apud Achatem fluuium primũ repertus similis Hæmati. Sic item dictus est Aeneæ comes.

ἄχειλος cui non sunt labia. sine margine. Est & nomen lapidis: quē Hermolaus ex Themisthio fatuum transtulit, hoc est, nulliusſaporis.

ἄχειρ Θ. ῥ. ὁ. mancus.

ἀχειροποίη|τος. ῥ. ὁ. non manufactus.

ἀχείρω|τος. ῥ. ὁ. ἡ. ἀχειρούργη|Θ, inuictus, inexpugnabilis.

ἀχελῶος. ῥ. ὁ. Achelous fluuius.

ἄχερδος. ῥ. ὁ. aſper, agreſtis, & herbæ genus.

ἀχέρων. ον|τος. ὁ. Acheron fluuius infernalis, dictus quaſi ἄχη ῥέων.

ἀχθομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. triſtor, iraſcor. deponens, datiuo iungitur.

ἀχερωΐς. ΐδ|Θ. ἡ. arbor populus.

ἀχεύω. ηθ|

ἀχέω. doleo, ægre fero.

ἀχίτ|ζ. ὁι. cicadarum ſpecies, Theod. modo arguram, modo Achetam transfert. Nā tradunt hos canere, fœminas uero mutas eſſe, que dicuntur τεττιγόνικαι.

ἀχήν. ηνος. ὁ. pauper, mendicus.

ἀχηνία. ας. ἡ. penuria, ut apud Ariſtoph. νόσω βιαοθεὶς, ἢ φίλων ἀχηνίᾳ.

ἀχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. gemo, grauo, moleſtus ſum. neutrum abſolutum.

ἀχθηδών. δνος. dolor, grauedo, triſtitia.

ἀχθηρὸς. ῥὸ. doloroſum.

ἄχθομαι. μ. ἀχθέσομαι. aoriſtus primus, ἠχθέσθην. triſtor, indignor, diſcrutior. ægrè fero, iraſcor. offendor. Lucia. καίμην ὅγε παπὴρ ἠχθετόμοι συνιεθίυδοντι. Ἄχθομαι ζοῦ δὲ & τοῦδε dicũt attici. Sic & apud nos Salluſti. in Cat. & quaſi dolens eius caſum. & Vergi. in. ij. Et caſum inſontis mecum indignabar amici. Idem in primo. Et noſtro doluiſti ſæpe dolore. deponens, dati. iungitur.

ἀχθεινὸς. οῦ. ὁ. pondere preſſus, laborioſus.

ἄχθ|Θ. εος, ὸ. dolor, Stoici λύπην βαρύνουσαν definiunt, id eſt, ægritudinem prementem. Cicero angorem tranſfert. pondus.

ἀχθοφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. pondus fero, onus ſuſtineo. neut. abſolutum.

ἀχθοφόρος. ου. ὁ. baiulus.

ἀχὶ. faciliter.

ἀχίτ|ων. ωνος ὁ. ueſte carens.

ἀχίλλειοι σπόγγοι. Achilleæ ſpongiæ, quibus Achilles in uulnere curando uſus eſt. Vide Ariſtotelem de animalibus.

ἀχίλλε|ιος|Θ. Achillea, alij χιλιόφυλλον. id eſt, millefolium uocant.

ἀχλάδη. ς. ἡ. pira ſyluestria.

ἀχλύς. ύος. ὁ. tenebra, caligo, ἀχλυωδὴς, tenebricoſus.

ἄχναι, λεπτὰ ἄχυρα, ἢ ἀκαθαρσίαι.

ἄχνη. ης. ἡ. ſignificat minutiſſimum illud & leuiſſimum quod ex ſpicis excuſſis euolat. Homerus ὅσ δ' ἄνεμ|Θ ἄχνας φορέῃ ſicut Achnas profert uentus. Significat item τὸ λεπτότατον τῆς ὑδα|Θ maris aſperginẽ, ſpumã maris, Sophocles pro rore uſurpauit. Ἀχνη πυρὸς pro fumo. Et ἄχναι ſomni apud Hippocratem. Accipitur generatim pro tenuiſſimo cuiuſlibet rei.

ἄχνυμαι. μ. ύσομαι. τω. υσμαι. triſtor, anxius ſum. deponens abſolutum, datiuo iungitur.

ἀχρεῖος. ου. ὁ. ἡ. infelix.

ἀχορήγη|Θ ὁ ἀπορούμενος. Ariſtoph. Ἀδύνατον γὰρ ἢ οὐ ῥᾴδιον τὰ καλὰ πράττειν ἀχορήγητον ὄντα. Vide Bud.

ἀχόρταστος. ου. ὁ. ἡ. inſatiabilis.

ἄχ|Θ. εος. τὸ. dolor, triſticia, propriè dicit dolor qui prorſus obſtupefacit, ſuiq; ſenſum adimit homini.

ἄχραντος. ου. ὁ. ἡ. immaculatus, intactus, non coloratus.

ἀχράς. άδ|Θ. ἡ. pyrus ſylueſtris, ſpinæ genus.

ἀχρειόομαι. μ. ώσομαι. τω. ωμαι. fio inutilis. deponens abſolutum.

ἀχρειόγελως. temere, uel ſine cauſa ridens, quod uitium uel ſtulticiæ uel dementiæ ſignum eſſe ſolet. Vnde accipitur pro inepto & ſtulto.

ἄχρῃον. turpiter, inutiliter, inuſitate.

ἄχρει|Θ. ου. ὁ. inutilis, nihili, nullius bonæ frugis. teſte Gellio.

ἀχρήματος. ου. ὁ. ſine ſumptu, ſine pecunia.

ἀχρηματία. ας. ἡ. pecuniarum inopia.

ἄχρημων. pauper, ἀυτάρκης.

ἀχρημοσύνη. ης. ἡ. egeſtas.

ἀχρηστία. ας. ἡ. inutilitas.

ἄχρηστ|Θ. ου. ὁ. ἡ. abuſiuus, inutilis, ἄχρῃος, inidoneus.

ἄχρι. ηθ|

ἄχρις. uſque, donec, καθόλου, apud Home. prorſus, per totum, ἢ, ὀστία λάας ἀναιδὴς ἄχρις ἀπαλαλοίησε. Ammonius hæc duo diſtinguit.

ἄχρις ἂν. dum, id eſt, quamdiu, tantiſper dum.

ἄχριστος. ου. ὁ. inunctus.

ἄχριοῦν. dum.

ἄχριπου. quamdiu, & ante infinitiuum uerbi Lucia. ἄχρι ποῦ ἢ, ἐρυθριᾷν, ita ut erubeſcerem.

ἄχρο|Θ. ου. ὁ. πονηρὸς, Lacones nothum, & ſpurium uocant.

ἄχρωμος. ῥ. ὁ. ἡ. ηθ|

ἀχρωνυχία. ultimæ noctis excubiæ.

ἀχρώμα|Θ. ῥ. ὁ. ἡ. impudens, ἀναιδὴς.

ἀχυρμιά. ᾶς. ἡ. aceruus palearum.

ἀχυροδόκη. ης. ἡ. ſtabulum palearum.

ἄχυρον. ῥ. τὸ. palea.

ἀχυρόπτ. tribula, paleam terens.

ἀχυρώδης. εος. ὁ. ἡ. glumoſus, paleaceus.

ἀχυρών. δνος. ſtabulum palearum.

ἀχώ. όος. uox.

ἀχώρι. ῶρος. pro ἀχνῶρ. furfur, ſordes capitis.

ἄχωρις. ulcera fœtida in capite.

ἀχώρισος. ου. ὁ. ἡ. inſeparabilis.

A META TOY Ψ.

Αψ. poſt, mox iterum, retro.

ἀψόλοιτος. ου. ὁ. intactus, illæſus, ἀ|μόρη|Θ. Ariſtop. Lyſiſtrata. ὃς ἀν τὴν κατέχε πρῶτ|Θ ἄπαλθεν ἀψόλοιτ|Θ.

ἄψαλ|ος ſine pulſu fidium: propriè pſalterij.

ἄψαυστος. ου. ὁ. ἡ. intactus, non tangens.

ἀψεγής. ὲς. ὁ. ἡ. ſine uituperatione.

ἀψευδία. ας. ueritas.

ἀψευδέστατος. certiſſimus, alieniſſimus à mendacijs.

ἀψευδέω. μ. ήσω. π. ηκα. non mentior. neutrum abſolutum.

ἀψευδής. ὲς. ὁ. ἡ. à mendacio alienus, uerax.

ἄψη|τος. ῥ. ὁ. durus, infrangibilis.

ἀψίφιστος. ῥ. ὁ. qui non tulit ſuffragium.

ἀψίκορ. τὸ. ηθ|

ἀψικορία. ἡ. faſtidium rerum adamatarum

ἀψίκορος. nouitatis cupidus. ὁ ταχέως κεκορεσμένος, ὁ εὐμετάβλη|Θ.

ἀψίκορος. qui ſtatim ſimul atq; cibum attigerint exurgunt ſaturi, ac cibum faſtidiunt, faſtidioſi, ἀπὸ τοῦ ἅπτειν ηθ| κόρος.

ἀψιμαχίζω. acutè & terribiliter pugnare, prælium conſerere.

ἀψιμαχία. ας. ἡ. præludium belli.

ἀψιμυσία. ας. ſimultas non diuturna.

ἄψιν|θ|Θ. ῥ. abſinthium.

ἀψίνθιον. abſinthium, herba quædam extremæ amaritudinis. Theodôrus ſic ſcribit. Alij ἀβσύνθιον.

ἀψίς. ίδος. ἡ. curuatura rotæ, id eſt lignum ſupra rotas tenens ſcalas, uel in quo figuntur radij, ligneus rotę circulus, atq; in hac ſignificatione quidam primam aſpirant, dicique uolunt ἀπὸ τῆς ἅπτειν, id eſt, à tangendo, quod uidelicet rotæ, quum uoluuntur terram cõtingãt. Homerus Iliados. ι. pro foramine retis ſeu plaga uſurpat. Dicuntur item ἀψίδες circuli in ſtellis, teſte Plinio lib. ij. cap. xv. & xvi. teſtudo, fornix.

ἄψις. ιος. ἡ. tactus, contrectatio.

ἀψίχολ|Θ. ῥ. ὁ. plaga retis, fornix, nimis iracundus.

ἄψαῤῥον. ſubitò, retrò, rurſum, ὀπισθόρμικτον, retrogradum, retrofugum.

ἄψοῤῥος. ὁ. ἡ. retrogradus, retrofugus.

ἄψος. εος. τὸ. membrum. propriè tamen iunctu ræ membrorum.

ἀψοφητί. ſine ſtrepitu.

ἄψυκτος. ὁ. infrigefactibilis.

ἄψυχος. ῥ. ὁ. ἡ. inanimatus.

A META TOY Ω.

Ἄω. μ. ἄσω. ſpiro, lædo apud Homerum.

ἄωρ. ορος. τὸ. enſis.

ἄωρ. ορος. ἡ. mulier.

ἀωρία. ἡ. immaturitas, deformitas.

ἀωρί. intempeſtiuè.

ἄωρ|Θ. ῥ. ὁ. ἡ. deformis, indecens, intempeſtiuus, ut ἄωροι ὀπῶροι crudi fructus, non maturi.

ἄωρτο. pendebat.

ἄωτος. ῥ. ὁ. flos, & lana ouis, non habens aures, inauritus quo utitur A. Gell. imitatione Græcorum lib. vij. cap. vi.

ἀωτέω. floreo.

B META TOY A.

Βάζω. inarticulatè loq̃r, uociferor. uagio Gaza ex Cicerône transtulit.

βαβαί. papæ, uox admiratis.

βαβαιάξ. contemnentis & reijciẽtis particula apũd Ariſtophanem.

βαβαίζειν. uagire.

βαβάκτης. ὁ. ſaltator, locuteuleus, inſanus.

βάβαξ. ὁ. uanus, garrulus, impudens.

βαγάδας. Perſica lingua eunuchus.

βάγιον. τὸ. magnum.

βαδὶς. Cincœdus.

βάδην. pedetentim.

βαδίζω. μ. ίσω. πκα. uado, πόθεν βαδίζεις; pro unde uenis. Ariſtoph. in Pluto. πόθεν μὲν οὖν φράσον ἀνχμῶν βαδίζεις; neutrum abſolutum.

βαδοῖμιν. iturus eſſem, irem.

βαδίσμὸς οὔ. ὁ. ηθ|

βάδισμα. ατος. τὸ. greſſus, inceſſus.

βάδιστις. ιος. ἡ. ingreſſio.

βαδίσκω. eundum Attici dicunt, pro βαδιστέον.

βαδιστικὸς. qui lubens uadit, ac itineris pedeſtris laborem perfert.

βάδυμαι. diligo.

βάδος. ῥ. ὁ. ἡ. itio, βάδιστις. Ariſtoph. auib. διὰ ταῦτα τοῦδε τὸν βάδον βαδίζομεν.

βάζω. μ. άσω. π. ακα. dico. actiuum, actõ iũgit.

βάθεος. ῥ. ὁ. profundus.

βαθέω. profundè.

βάθιστος. ῥ. profundiſſimus.

βαθμὶς. ίδ|Θ. ἡ. gradus, baſis, veſtigia pedum, ſedes, quod tamen tragicum eſt.

βαθμὸς. οῦ. gradus.

βάθος. εος. τὸ. profunditas, plixitas. ὄρθρου βαθέος. diluculo. quum multũ adhuc noctis eſt. Εν βαθῇ γήρᾳ in extrema ſenecta.

βάθρα. ας. ἡ. ſcala domus.

βάθρον. ῥ. τὸ. ηθ|

βάθρος. ὁ. fundamentum, baſis, imæ ſedes, gradus, pes diſci, ſubſellium, ἔδρασμα.

βαθύγειος. ῥ. ὁ. ἡ. profundus.

βαθυγένειος. ῥ. ὁ. egregiè barbatus.

βαθύγεων. ω. τὸ. profunda terra, profundã terram habens.

βαθύγηρως. extremæ ſenectutis, ualde ſenex.

βαθύγλωσσος. ῥ. ὁ. eloquens.

βαθυδίνης. ῥ. ὁ. habens uortices aut fluctus profundos.

βαθύζωνος. ῥ. ὁ. ἡ. carnoſus, profundè cinctus ut toga ſupernè ſit laxa.

βαθυκήτιον. τὸν. piſcoſum, profundum.

βαθύκολπος. ῥ. ἡ. magnus ſinus.

βαθύν. profundè.

βαθύνω. μ. υνῶ. π. κα. profunda facio, augeo. neutrum abſolutum.

βαθυῤῥεής. profundè fluens. epitheton fluuiorum & maris.

βαθύῤῥιζος. ῥ. ὁ. habens radices altas.

βαθύῤῥους. ῥ. ὁ. profundè & citò fluens, altiſluus.

βαθύς.ἴος.ὁ.profundus,prolixus.
βαθυσκαφής.ἐος.ὁ.ἡ.profundè fossus.
βαθύχιμος.ν.ὁ.ἡ.profundus in iuncis.
βαθύτης.ητος.ἡ. profunditas.
βαΐα.mons Cephaleniæ,unde
βαϊάτης.nomen gentile.
βαΐβαμαι,ἀπὸ τοῦ βαίνω.
* βαίνω.μ.ήσομαι.π.βέβηκα.uodo,eo,incedo,ingredior, ascendo, ascendere facio, descendo, amo, adulor, aoristus secundus,ἔβην. neutrum.Sed Homerus sæpe actiuè usurpat.
* βαιόν.paululum, paulatim,parum,ὀλίγον,paulisper,non malignè.
βαΐον.ν.τὸ.ramus. propriè autem ramus palmæ,
* ὅθεν τὸ βίᾳ τίλλειν, quod non facilè reuelli possit, quod hæc arbor natura sursum nitatur aduersus deprimẽtis manũ.
βαιός.οῦ.ὁ.breuis,paruus, ὀλίγος.
βαῖος.ν.ὁ.Baius Vlyssis socius.
βαϊοφόρος.ν.ὁ.solennitas oliuarum.
βαΐμ.ις.ἡ.bæta,indumẽtũ ex pellibus cõsutis.
βαίτυλος.ν.ὁ.bętylus, Abadir,saxum quod pro Ioue Saturnus deuerauit.
βάκελλος.ου.ὁ. exectus, euiratus, effœminatus, stultus,magni corporis,spado, castratus,
* eunuchus.
βακτηρία.ας.ἡ.ἡ,
βάκτρον.ν.τὸ.baculus,fustis.
* βακχεῖασμός.οῦ.ὁ.genus lasciuæ saltationis.
βακχεῖον.ν.τὸ.templum Bacchi.
βακχεῖν.hedera coronari.
βακχέβακχος.ν.ὁ.sic uocabatur Dionysius in sacrificijs.Aristoph.equitibus.ἠσθίοντα κἠπαιῶνα δὴ κἀβακχέβακχον ἄσαι.
βακχεῖος.ν.ὁ.bacchius pes ex breui & duabus longis constans.
βακχεύω.τὸ μαίνομαι.insanio,bacchor.
βακχή. genus apij,uel Bacchi sacrificia,bacchа,bassara. Euripedes Cassandrã uocat
* βακχὴν,id est,diuino furore afflatam.
βακχία.ας.ἡ.insania,μανία.
βακχικός.οῦ.ὁ.bacchicus.
βάκχος.ν.ὁ.Bacchus.Eustachius ἀπὸ τοῦ βακχεῖν de
* ducit,id est,ab incõdito ululatu,quo furẽtes bacchæ personabant: deinceps autem insertã literã κ, quo expressio fieret tetri immanisq; soni. Est præterea βάκχος coronæ species.
βάκχος,ὁ κλωθμός,eiulatus.
βακχυλίδης.ν.ὁ.Bacchylides,ex nouem poetis Iyricis unus.
βακχεύω.τὸ ἀτακτῶ.imodestè ago more bacchã-
βαλανάγρα.ας.ἡ.clauis,sera. (tium.
βαλανεῖον.ν.τὸ.balneum,
* ὅθεν τὸ τὰς βαλάνους ἄυειν: siquidem balanos succendere ueteribus moris erat. Nam Suidas scribit ueteres glandibus uesci solitos,cortices uero igni alimenta præbuisse.
βαλανεύς.έος.ὁ.balneator.
βάλανος.glandiũ figura formata medicamẽta, quæ sedi ad soluendam aluũ inseruntur.
βάλανος.ν.ἡ.glans,palmæ fœminæ fructus:sicut masculæ φοῖνιξ. penis extrema pars.

βαλανίζω.glandes excutio.
βαλανίς.ίδος.ἡ. balneatrix.
* βάλανιον.ν.τὸ. crumena,marsupium,sacculus.
βαλαντιοτόμος.ν.ὁ.fur,marsupicida,crumenisec a, marsupiorũ incisor, crumenarũ præcisor.Hos forte sacularios rectè dixeris. ex Ascanio.
βαλανώδης.habens figuram glandis.
* βαλάνους.Cernij uocãt exules,Pausania tradẽte
βαλαύσιον.ν.τὸ.flos agrestis punici.
* βαλβίς.ίδος.ἡ.repagulum,hoc est,illud unde in certaminibus equorũ fit initium cursus. Latinis carcer dicitur,quemadmodũ τέρμα,ubi sistitur,latinè meta.
* βαλίος.ν.ὁ.uarius,maculosus,maculis uarijs distinctus.
* βωλιώται. Cretensibus dicuntur σωίφβοι.
* βαλιῶται.progenitores.
βάλλα.oppidum Macedoniæ.
βαλλαῖος.ciuis illius oppidi.
βαλλίζω.μ.ίσω.tripudio,lasciuio.
* βαλλισμός.οῦ.ὁ.tripudiũ.Saltatio quæ ad tympana crepitantia,uel etiam ad cymbala de saltabatur,cuiusmodi parilibus fiebãt Romæ,quæ mox ῥωμαϊκὰ dici cœpere.
βάλλω.μ.αλῶ.π.βέβληκα. mitto,sagitto,uulne
* ro,iaculor, iacio, uibro, impero, peto, ut quũ petimus lapidibus,incesso,insector. βεβλημένος,qui toto corpore prostratus iacet,id quod in grauibus accidit morbis. Erasmus in Matth.cap.viij.iacto, percucutio. λόγῳ βάλλειν est incessere maledictis, & cõuicijs uelut figere.Greg.ὃς μέρος ἐποιεῖτο δόξαι λόγῳ βάλλειν τὸν ἐλπήριον. aoristus secundus ἔβαλον.acti. accusatiuo iungitur.
* βάλλομαι ἐις νοῦν passiua uoce dicitur,pro animaduerto & intelligo. Synes. ἡμεῖς δὲ τὴν μὴν οὖσαν ἀπτίστευτον ἐυθὺς ἐις νοῦν ἐβαλόμεθα. βεβλημένος ἐις νοῦν à Chrysost.dicitur pro eo quã dicimus qui in animum induxit,& ut faceret consilium cepit. Herodo.βαλλόμενος ἐφ' ἑωυτῷ,secum ipse cogitans. Homerus ἐν θυμῷ βάλλετο ἔπος,in animo uersabant,memoreserant,cogitabant,in memoria uersabant.Significat etiam iacio.Bud.
βάμμα.ατος.τὸ.tinctura,salsamentum.
βαμβαίνω.uerbum tractum ex fuga & timore,χωλαίνω,tremo dentibus & pedibus.
βαμβασίζω.μ.ίσω.σω.κα. frigore tremo.neu.ab.
βανσωσύνη.artificium.
βανσωσυργία.idem.
βάνσωσος.ν.ὁ.ἡ.ad uerbũ sonat quasi dicas ca
* minarius,q circa fornaces & caminos exercetur. Nã βαῦνον Peloponẽses ignis locũ uocant,caminũ:& ἄυειν incendere est,unde ,propriè dicit de artificibus q ignis adiumẽto opus cõficiũt.Deinde translata uox ad omneis artes q̃ manuũ opificio peraguntur, id quã & D.Hieronỳ.annotat lib.i.aduersus Pelagiũ.Vt taceã(inqt)de ijs quos Græci βανάυσους uocãt,nos ad opera manuũ ptinẽtes possumus dicere.mechanicus,seruilis,mercenarius,illiberalis,sordidus,uilis sedentarius.

sedentarius. Veteres huiusmodi homines ab honoribus secludebant. Ammonius distinguit à τεχνίτης.
βάξις.ιος.ἡ. fama,sermo.
* βάπλαι.fucati.Item sacerdotes quidam apud Aristopha. Vide Suidam & Politianum in Missellaneis.
βαπτίζω.μ.ίσω.σω.κα. immergo.acti. actõ iungit.
βάπτισμα.ατος.τὸ.ἡ,
* βαπτισμός.οῦ.ὁ.immersio,lotio,baptismus.
* βαπτισήριον.locus qui uulgo fons dicitur.
* βαπτιστὴς.tinctor,qui mergit & tingit.
βαπτός.οῦ.ὁ.tinctus.
βάπτω.μ.ἅψω.σω.αφα.tingo, lauo, coloro ,inficio.actiuum,accusatiuo iungitur.
* βαρβαρίζω .uoce,cultu,moribus , ac toto uitæ gẽe barbarus sum. barbarisso.Itẽ nouum quiddã ac pegrinũ barbarúmq; designo.
* βαρβαρισμός.οῦ.ὁ.barbarismus.Gellius nec apũd Græcos nec apud Latinos usurpatum se inuenisse dicit.li.v.cap.xx.Sed uide Quĩt.
* βάρβαρος principio dicebatur qui absurdè ac ineptè loqueretur grecè.Nam quũ aduenę ac peregrini homines Athenis græce loqui conarentur:sæpenumero in uocem hanc absonam βάρβαρ proruperũt.Deinde ad mores feros atq; asperos accommodari cœptũ.Itẽ τὸ οὐχ' ἑλληνικόν,ac quicquid peregrinum erat βάρβαρον uocabãt:vnde Homerus Caras ob peregrinum & absurdũ linguę sonũ βαρβαροφώνους uocat.Et Ouidius apud Getas agens, Barbarus (inquit) hic ego sum,quia nõ intelligor ulli. Anacharsis dicebat Scythas barbaros esse apud Atheniẽses ,sed Atheniẽses uicissim apud Scythas
βαρβαρίζω.canere lyra seu barbito.
βάρβιτος.ν.ὁ.barbitus.
* βάραθρον.ν.τὸ.siue,ut alij enũciant, βάρεθρον,locus profundior erat Athenis putei modo: in quem noxios ac κακοῦργους deturbabãt. Eius supiora dura quidẽ erãt ac rigida, infima uero laxa & mollia:ut descendẽtes facile demergerẽtur.Harpocratio annotat Demosthenẽ ĩ Philippicis abusũ hac dictiõe ,p pernicie tm̃.Propriè aiũt βάραθρα uocari excauata loca,in quę demergunt flumina, ὅθεν τὸ βαθύνειν,ab aquarũ ingressu,uel quasi ἀβάσεα,quod ex cauitate peruia nõ sint,nec adeũda.Sunt item qui cœnosa loca eo nomine intelligant.
* βάραθρος.ὁ. βαράθρου ἄξιος ἄνθρωπος. dignus qui in barathrum coniciatur.
βάρδιστος.ν.ὁ.tardus,pro βράδιστος,per transpositionem literarum.
βαρίω.μ.ήσω.π.κα.grauo. actiuum.
βαρκυοί.incolæ oppidi Mediæ.
βάρκες.gingiuæ, maxillæ,ut quidã uolunt, ea quæ à sumpto cibo dentibus inhærẽt.
βάρις.ιος.ἡ. domus,nauigium,porticus,turris, σφαῖρα,τεῖχος.
βαρκὴ.ἥς.ἡ.urbs Libyæ circa Pentapolin.
βάρος.ους.τὸ.pondus,moles,grauitas.

βαρύβρομος.ν.ὁ.ἡ.grauiter sonans,grauistrepus.
βαρυηχής.ἐος.ὁ.ἡ.idem.
βαρύθυμος.ν.ὁ.ἡ.grauis animo.
βαρύμετωπος.ὁ.uocalis,μεγαλόηχος.
βαρυκάρδιος.ν.ὁ.ἡ, grauis corde, fatuus,mentis expers.
βαρόλλα.genus saltationis quę à mulieribus peragebat in honorẽ Apollinis & Dianę.
βαρυπήμων.miser,grauatus,malus.
βαρύμυθος.ὁ.ἡ. memor iniuriæ.
βαρύνομαι.grauor.
βαρύνω.μ.υνῶ.μ.κα.grauo,ingrauesco.actiuum, accusatiuo iungitur.
βαρυπρεπής.ἐος.ὁ.ἡ.πρὸς ἔλλος.grauitatẽ prę se ferẽs
βαρύς.ἐος.ὁ. molestus, grauis, onerosus, insuauis,morosus, superbus, impudens,durus.
* βαρὺς ἐκ τοῦ σκελοῦ.claudus.
βαρυσυμφορώτατος.impatiẽter ferẽs calamitates.
βαρύτονος.ν.ὁ.ἡ.grauiẽ suspirãs,infelix,raucus.
βαρύτης.ητος.ἡ.grauitas,molestia.
* βαρύτιμος. preciosus,quasi grauis precij,quod olim appẽderetur æs, non numeraretur.
βαρυφωνία.ας.ἡ.uocalitas,sonoritas.
βαρύψυχος.ὁ.ἡ.grauis animo,ærũnosus.
* βασανίζω.μ.ίσω.σω.κα. cum diligentia examino, probo,torqueo, afflicto,per quæstionem extorqueo,exquiro,exploro.actiuum,accusatiuo iungitur.
βασανιστήριον.locus in quo homines torquẽtur.
βασανιστὴς.οῦ.ὁ.tortor.
βασανίστρια.ας.ἡ.tortrix,examinatrix.
* βάσανος.ν.ὁ.ἡ.experiẽtia, experimẽtũ, probatio,tormẽtũ,lapis cuius attritu fabri aurũ uel argẽtũ explorãt,uerũ ne sit,an adulterinum.Hunc Latini Indicem uocant Vide adagium. Lydius lapis.
* βασάρα.ας.ἡ. ἡ, βασαρίς. baccha. Item mulier prostituta,meretrix.
βάσαρος.uulpes apud Cirenæos,teste Herod.
* βασαρικὰ.interpretantur Dionysiaca.
βασίλεια.ας.ἡ.regina.
βασιλεία.ας.ἡ.regnum,imperium.
* βασίλεια.τὰ.regia,palatiũ,aula,ędes imperatorię
βασίλειον.ν.τὸ.regia,signum regale.
βασιλεύω.regnaturio,regnum affecto.
* βασιλεύς.έως.ὁ.rex.Itẽ imperator & q uniuersũ exercitui pręest,ὁ ἐπὶ πανὸς στρατοῦ ἡγεμονεύων,ut inquit Orbilius.Qñ finè additamẽto ponit plęrunq; rex Persarũ intelligit κατ' ἐξοχὴν. Ammonius distinguit à κύριος & ἡγεμών. Vide itẽ ἄναξ.Interdũ est nomẽ magistratus,hoc est rex sacrorũ,& pręerat sacris Eleusinijs,& iudiciũ habebat uiolatę religionis,ut Romæ rex sacrorũ,qui etiã sacrificulus à Liuio dictus est.
βασιλεύω.μ.εύσω.σω.ευκα.regno,regem creo,neutrum,genitiuo iungitur.
βασιλὴ.ἡ. βασιλεία. regnum apud Sophoclem.
βασιλιάω.regnum appeto.neutrum absolutũ.
βασιλίζω.μ.ίσω.π.κα.regię parti faueo.neu.ab.
* βασιλικὰ.basilicæ,domus amplæ & spaciosę, in quibus agebantur causæ,conciones & alia id genus.Latini utuntur,ut Cicero ad

Atticum ſcribens baſilicam ſe non uillam habere dicit, quod multi ad eũ conſultandi gratia accederent.

* βασιλικός.οῦ. regius, regalis. Itẽ quicquid ſplendidum eſt & magnificum βασιλικὸν uocãt.

βασιλίνδα.ἡ. ludus, cuius & in Codice fit mentio, de hoc multa Iulius Pollux.

βασιλίς.ίδος.ἡ, regina.

βασιλίσσα.ης. regina.

βασιλίσκος.ο.ὁ. baſiliſcus, regulus.

βάσιμος.ο.ὁ. peruius.

* βάσις.ιος.ἡ. baſis, ſuſtentamentum, id quod ſuprapoſitæ fabricę pōdus ſuſtinet, pes, gradus, greſſio, greſſus, firmamentum, figura rhetorica in narrationibus, depoſitio.

βασκαίνω. μ. ανῶ. π. κα. inuideo, indignor, iraſcor. Significat interdum τοῖς φάσι καίνων καὶ τοῦ θλίμματι φθείρων, oculis aſpectuq; enecare, faſcinare. Demoſthe. πρὸς ιφάνη, τοῦτο ἐβασκάνησι dixit ἀντὶ τοῦ συκοφαντοῦσιν. accuſo, neutrum, datiuo iungitur.

βασκανία.ας.ἡ. inuidia.

* βασκάνικα.τὰ. uocabantur ridicularia quædam, quæ apud ueteres, fabri ferrarij ante fornaculã appendere ſolebant, inuidię auertendæ gratia.

βάσκανος.ο.ὁ. inuidus, ingratus.

βάσκος.ο. auis genus.

βασκ᾽ ἴθι. uade, accelera. dicta ſunt ἐκ παρακλήσεως, apud Homerum.

βασκισμός.οῦ.ὁ. ſaltatio.

βάσκω. uado, aſcẽdo, maledico, dico. neu. abſo.

βασμός.ὁ. gradus, βαθμός.

βάσσος.ο.ὁ. denſus.

βάστα.μα.ατος.τὸ. ſuſtentaculum, geſtamen.

βαστάζω.μ. άξω. π. αχα. porto, exporto, baiulo, libro. actiuum, accuſatiuo iungitur.

βαστάζοντες. baiuli, geruli.

βαστραχαλίζειν. idem quod βαχηλίζειν.

βάσσακες. diuites, Bœoticum eſt.

βάστραξ.αχος. collum, Bæotica lingua.

* βαστακάρης. dicebatur pinguis, impotens, tetumlentus, ſomnolentus, tardus & craſſo ingenio, quod capite deiecto incedere tales plerunq; ſoleãt. Vide Chiliades Eraſ.

βάταλος.ο.ὁ. odioſus, turpis: quo noie dictus eſt Demoſthenes ob mollitiem. podex, cinædus. βάταλοι dicebãtur item Germanorũ equites præſtantiſſimi, autore Plutar. Vide plura in Chiliad. Eraſ. & apud Cœl. lect. antiq. lib. iij. cap. xiij.

βαταλίζειν. turpiter & effœminatè uiuere, à Batalo quodã Epheſio tibicine, tã molli & fracto, ut nõ ueritus ſit in ſcena uti calciamẽtis muliebribus. Vide Chilia. Eraſ.

* βατάνιον.ο.τὸ. apud Siculos patella dicitur, & πατάνιον pro eodem.

βαπαρίζειν. impeditè loqui, & hæſitãter balbutire, aut ut alij malunt uerſutè & fraudulenter agere, quod βάσαρος uulpem ſignificet. Cicero ad Atticũ. ὁ ἀπελεύθερος ἐδοξέμοι τὰ μὰ βαπαρίζων. Etiamſi Cice. βαπαρίζειν accipere uidetur propemodũ pro effutire. Inde

tranſlatũ ad eos, qui nugas deblaterent. Plura in Chiliad. Eraſ. & apud Cœliũ lectio. antiq. li. vij. cap. xxij.

βαπαρισμοὶ.ὁι. nugæ.

βατέω. uado, abundo.

βατήρ.ῆρος.ὁ. meta à qua incipit ſaltatio, limen. Amipſias Comi. ἐπ᾽ ἀυτὸν ἥκεις τὸν βατῆρα τῆς θύρας.

βάτιον.ο.τὸ. paruus cadus.

βατίς.ίδος.ἡ. genus piſcis latioris, unde

βατιδοσκόπος.ὁ φορέας. Ariſtoph. pace. βατιδοσκόπου, ἅρπυιαι, προσσόβεαι.

βαττολογέω.μ. ήσω. π. ηκα. multa & inania loquor. neutrũ abſolutũ. Vide Chiliades Eraſ. & eiuſdem annotationes in Matth. cap. vi.

* βαττολογία.ας.ἡ. multiloquium, cui opponitur λακωνισμός. Sumptũ à Batto quopiã inepto poẽta, qui in hymnis ſuis eadẽ crebrius iterabat. titubantia, qñ uidelicet oratio repetitur. ſtultiloquiũ. Copioſius in Chiliadi. & in Annot. Eraſ. in nouo teſt.

βάτραχος.ο.ἡ. rubus.

βάτος.ο.ὁ. cadus mẽſuræ genus. Dictio eſt hebraica. Vide Bud. in lib. de Aſſe.

βάτος uel βάτις. ſpecies mollioris piſciculi deliciorís ſiue, à cuius ſimilitudine quidã pro molli ac delicato interpretãtur. Vnde & βαταδοσκοποι dicuntur ὀφθαλμοί & gulones. Et βάτιον item ſubblandientis puellæ diminutam appellationem eſſe tradunt.

βατίς.οῦ.ὁ. peruius.

βάτταρος.ο.ὁ. Battus poẽta quidã, qui ſemper eadem repetere ſolebat. Vide Chiliad.

* βαττάκων. coloris ſpecies erat, quo ante inuentas perſonas faciem obungebant.

βαττακίς. genus ueſtis floridi coloris, qua utebantur fabularum hiſtriones.

βαττακίζω. in morem ranæ nato.

βαττακομυομαχία. ranarum & murium pugna.

βάτταχος.ο.ὁ. rana. Aetius tradit βάτταχον item tumorẽ uocari ſub lingua, maximè pueros infeſtantem.

βατύλους vocabant puſilli corporis fœminas.

* βατύλη eſt Theopompi drama.

* βαΰζω. μ. ύσω. π. υκα. caninã uocem edo, latro, fictũ uocabulũ à canũ latratu, occultè dico.

βαῦνος.ο.ὁ. caminus, fornax.

βαυνίδες. genus calciamentorũ Ionicorum.

βαυκάλιον. uas uinarium apud Homerum.

* βαυκίζειν. laſciuire.

βαυκισμός.οῦ.ὁ. genus laſciuæ ſaltationis à Bauco quodam inſtitutæ.

βαφεύς.έως.ὁ. tinctor.

βαφή.ῆς.ἡ. tinctura.

βαφικὸν. ad lauandũ, colorandum, tingẽdum, accõmodum & idoneum.

B META TOY A.

βαλλάω. μ. αλῶ. mulgeo. uerbum actiuum eſt.

βδέλλα.ας.ἡ. hirudo, ſanguiſuga, ἀπὸ τῆς ἐφέλκειν. quod ſanguinẽ emulgeat, Theocri. Pharmaceutria. ὡς λυμνᾶτις ἄπαν ἐν βδέλλα πέπωκας.

βδέλυγμα.ατος.τὸ, abominatio.

βδελυκτός.ο.ὁ. abominabilis.

βδελυρός.

* βδελυρός.οῦ.ὁ. odioſus, execrandus, abominabilis, deteſtabilis, ſacer.

βδελυρία.ἡ. nugacitas.

βδελύττομαι. μ. ύξομαι. π. υγμαι. faſtidio, abominor. deponens, accuſatiuo iungitur.

βδέω. μ. ήσω. π. ηκα. pedo. neutrum abſolutum. Ariſtophanes tamen in Pluto accuſatiuo iunxit, ut οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.

βδόλος. pedor.

βδύλλω. metuo, trepido, deteſtor, odi. Ariſtophanes equitib. καὶ γὰρ ὅτε πλούσιοι λεδίασιν αὐτὸν, ὅτε πένης βδύλλει λεώς.

B META TOY E.

* βέβαιος.α.ὁ. ſtabilis, firmus, conſtans, certus, cõpertus, & de quo fiduciã habemus, iuſtus.

βεβαιότατα. conſtantiſſimè.

βεβαιότερος. conſtantius.

* βεβαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo, ſtabilio, roboro. Et eſt βεβαιῶσαι, id quod Iuriſconſulti dicunt, præſtare ut habere liceat ei, cui ſtipulatione & ſponſione euictionis cautũ eſt. Et τὸν βεβαιώσοντα παρέχειν eſt auctorem ſuũ laudare. Vide Budæi Cõmenta. actiuum, accuſatiuo iungitur.

* βεβαιοῦμαι paſſiuè ὑπὸ πιστοῦμαι ἀληθῆς, hoc eſt, pcõperto habeo, phibeo, affirmo, fidẽ facio

βεβαίωσις.ιος.ἡ. confirmatio.

* βεβαιώσεως δίκη eſt actio ob euictionem.

βεβαιώτης.ὁ. aſtipulator.

βεβαιωτικός.οῦ.ὁ. confirmatiuus.

* βέβηλα. ſacra ad quæ prophanis acceſſio erat: quibus opponuntur ἀδέβηλα.

* βεβηκώς. progreſſus à βαίνω.

βέβηλος.ο.ὁ. impurus, prophanus.

βεβηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. inquino, contamino, prophano. actiuum, accuſatiuo iungitur.

βεβώς. iens.

βέβ. iret.

βέβρον, pro βέρεθρον per ſyncopen.

βέομαι. uiuam.

βέω. iero.

βέβ. panis, Phrygum uox eſt.

βεβιοπόληνος.ο. ὁ. delirus, ſtupidus, uehementer annoſus.

βέλκος. legumen quoddam cicerculæ nõ diſſimile.

βέλεμνον.ο.τὸ. ſagitta.

* βέλεα. τὰ. mala, unde bellerophon quaſi malorum occiſor.

* βελεσιχαρὴς. ſagittis gaudẽs. Epitheton Apollinis.

* βελόνη.ης.ἡ. piſcis, apud Ariſtotelem. Acus ex tranſlatione Gazæ: dicitur & acicula, roſtrum habet gruis uel iconiæ ſimilitudine, colorem uero argenteum, ſpinam uiridis coloris. Significat & acũ inſtrumentum. Lucia. in pſeud. βελόνην πυρώσας τὸ ὕφος τῶν σφραγῖδα μέρος τῶ κηροῦ διακτίκων, ἐξήρῃ.

βελοθήκη.ης.ἡ. pharetra.

βέλος.εος.τὸ, ſagitta, miſſile, telum, omne quod

* iacitur ac in longum mittitur, quod genus eſt, lapis, lignum, plumbum, ferrũ, ἀπὸ τοῦ βάλλειν. Aliquando etiam gladius, uulnus, dolor.

βέλτιστος.η.ὁ. optimus.

βελτιόω. melius reddo.

βελτίων.ον Θ.ὁ.ἡ. melior.

βελτίονως. melius.

βεμβικιάω. μ. άσω. π. ακα. κοὶ,

βεμβικίζω. uoluo, in gyrum circumagito.

βέμβιξ.ικος.ὁ. ῥόμβος. turbo, quem pueri ſe exercentes torquent. capitur pro ſordido & præparco.

βένθος.εος.τὸ. profunditas, fundum.

βέννος.ἡ. toga.

βέομαι. curro.

βέρεθρον.η.τὸ. lingua Attica barathrum dicitur, locus cœnoſus. Vide βάραθρον.

βέρης fugitiuus.

βερηδεύειν. auſugere.

A META TOY H.

βῆ. iuit.

βῆθι. uade.

βῆλος.η.ὁ. Belus uiri nomen.

βηλέστινος, cœleſtis.

* βηλός.η.ὁ. Sunt qui hoc nomine aſtrorum ac ætheris ambitum intelligant, alij ſupremum omniaq; circũplectentem aera, nõnulli ſecundum Dryopas etiam olympũ. Caldæi cœlum. Lucia. in Charonte, καὶ δέδοικα μὴ ξήνη κἀμὲ πεταγὸς τῶ ποδὸς ἀπὸ τῶ θεατρικοῦ βηλοῦ. Significat item pauimẽtũ ἀπὸ τοῦ βαίνειν, id eſt ab inceſſu, ut placuit Euſtachio. Inuenitur & pro ianuæ limine, quã etiam φλίαν uocant.

* βῆμα.ατος.τὸ. altare, tribunal, ſuggeſtum, gradus, ueſtigium, ut in actis cap. vij. ὀυδὲ βῆμα πόδος, pulpitum, locus dicendi in concione uel iudicio.

* βήμα|ιστής. qui ſedet pro tribunali, iudex.

* βήξ.χός.ὁ. tuſſis, ut in prouerbio βήξ ἀντὶ πτωρδῆς, tuſſis pro crepitu.

βηρίδες. calciamenta.

βήρυλλος.η.ὁ. beryllus, lapis & herba.

βηρισεύω. ſemino.

βήρυτος.η.ὁ.ἡ. Berytus nomen urbis Phœniciæ.

βήσα.ης.ἡ. Beſa urbs.

* βῆσσα.ης.ἡ, concauitas, uallis, campus. Homeri interpres in Iliad. c. fertiliſſimum maximeq; peruium locum exponit, id eſt, γονιμώτατον καὶ βασιμώτατον τόπον.

βησσήεις.εντος.ὁ. concauus, flexuoſus.

βήσομαι. ἐπιβήσομαι.

βηταρμός.οῦ.ὁ. genus ſaltationis quæ ab armatis peragebatur.

βηταρμων. ονος.ὁ. tripudiator, ſaltator ad ſonum.

βήττω. μ. ήξω. π. ηχα. tuſſio. neutrum abſolutum.

βηχικός.οῦ.ὁ. tuſſi laborans.

βία.ας.ἡ.uis,uiolentia.

* βιάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. uiolo,uim infero, ui adigo,cogo,cõpello,urgeo, per uim aufero,extorqõ,exprimo.ut apud Cic.expressit hoc necessitas, ἐκιάσασ᾽, id est,necessitate coacti hoc decretũ fecerunt.inuado,occupo hostili more,conijcio.Lucianus in Necyo.ἐλελίζᾳν δ᾽ ἐμαυτὸν ἐς ἀυγὴ, φασι, τὸ πῦρ ἐκ τοῦ καπνοῦ βιαζόμενον,ignorabam autem quod me ex fumo(ut aiunt)in flammã conijcerem.Quæ dicta sunt, passiuè item interpretari possunt. Dicunt enim βιάζομαι σε καὶ βιάζομαι ὑπὸ σοῦ,id quã & Priscianus admonet lib.xviij.conor,nitor. Propriè de rebus inanimatis dici annorat Ammonius, sed id perpetuo verũ non est.Accusatiuo iungitur.

* βιαζόμενοι.ui non iure agentes.

βιαζόω.μ.ώσω.π.ωκα.cogo,uiolo.actiuum,accusatiuo iungitur.

βιάζω.μ.άσω.π.ακα. uiolo.actiuum, accusatiuo iungitur.

βιαῖος.α.ὁ.uiolentus,raptor,uehemẽs, inuitus.

βιάομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.cogo,uiolo,uim infero mulieribus.

* βίαρχος dicebatur qui commeatui præfectus erat.Nam βίος uictum significat.

βιάω.μ.άσω.π.ακα. aufero,uiolo.actiuum,accusatiuo iungitur.

βιβάζω.μ.άσω.π.ακα. uado,duco, turbo.admitto,admissuram facio.

βιβάω.μ. άσω. π. ακα. uado. neutrum absolutũ.

βίβασις.ιος.ἡ. genus saltationis apud Lacedæmonios,in qua etiam proponebãtur premia,non modo pueris,sed puellis quoq;. Saltu in hac erat opus interimq; nates pedibus contingere.

βιβαστής.α.ὁ emissarius.

βιβάω.κῶ,

βίβημι.transeo,uado,duco.

βιβήσαντες.οἱ.ἐμβιβάσαντες.

βιβλιακός.οῦ.ὁ.librosus.

βιβλιογράφος.α.ὁ.librarius.

βιβλιοπάπυλος.idem quod βιβλιοπώλης,qui libros uenales habet.

βιβλιοφόρος.ὁ.γραμματοφόρος.tabellio.

* βιβλίον.α.τὸ.uolumen,libellus.Inuenitur & in fœminino genere.

βίβλος.α.ὁ.papyrus,iuncus,codex,liber, bombyx,biblus.nonnulli scribunt per ν,quod tamen est nomen ciuitatis.

βίη πριάμοιο, βίη ἡρακλείη, uirtus Herculea περιφραστικῶς,pro ipso Priamo & Hercule,ad eundem modũ ἱερὴ ἴς ἀλκινόοιο, τηλεμάχοιο,pro Alcinoo Telemacho tantũ.

βίκφι.τῇ βοᾳ.

βικός.α.ὁ.uas uinarium, urna habens ansas, lagæna,dolium.

* βινέω.μ.ήσω. π. ηκα.coeo. neutrum absolutum.

βιβεόω.uiuo,prẽbeo uitę necessaria. Thucyd.

βιοθρέμμων.ονος.ὁ.homines nutriens.

* βίος.α.ὁ.uita morti contraria. Gaza ex Cicerône,βραχὺς γὰρ βίου χρόνος. Item uitę genus. mores, ætas.Idem, τὸ γὰρ τῶ βίῳ παρεληλυθὸς, præterita ætas. Et paulo post, τῆῦ ἄλλων τῶ βίῳ μερῶν εὖ διαγεγραμμένων : quum cæteræ partes ætatis benè descriptę sint.Propriè dicitur de animantibus ratione utentibus,hoc est,de hominibus, quemadmodum ζωὴ de irrationalibus,unde Aristoteles uitam definiens βίος ἐστὶ (inquit) λογικὴ ζωὴ.id tamen non semper obseruatur. Significat item uictum & facultates quibus uita sustentatur,quæq; ad uitæ usum pertinent. Lucianus,βίον δὲ ἄπορον ἀπὸ καλάμου ἢ, ὁρμιᾶς εἶχον, ἐς ὑπερβολὴν πτωχὸς ὤν.Idem alibi ἀβίους ἀνδρὰς uocat inopes & egenos.

βιός.οῦ.ὁ.neruus,arcus.

* βιοτεύω.μ.εύσω.π.ευκα.uiuo. Gaza ex Cicerône, πρὸς τὸ εὖ καὶ καλῶς βιοτεύειν: ad bene beateq; uiuendum.Quidam tamen propriè significare uolunt,id quod ad uitæ usum attinet, suppeditâre. πορίζειν τὸ πρὸς τὸν βίον.neutrum absolutum.

βιοτή.ῆς.ἡ.modus uiuendi,uita.

* βίοτος.α.ὁ.uita, & quod accidit uitæ,uictus, omne quod ad uictum pertinet.

βιόχρηστος.α.ὁ.uitæ utilis.

* βιόω.μ.ώσω.π.ωκα.uiuo,de hominibus propriè dici uolunt non de brutis aut plantis similibúsq;,quemadmodum τὸ ζῆν.cogo,uado,neutrũ absolutum.tamen datiuo iungitur.

* βεβιωμένα,quæ in uita peregimus.Demosthe. Ἐξέτασον νῦν παράλληλα τά σοι καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα. Cicero impersonaliter dixit ad Atticum scribẽs,Quare stomachor omnia. Sed mihi βεβίωται,uiderint iuuenes,id est,sed mihi uita peracta est.

βίτινα.τὰ.crepidæ.

βισαλτία.Bisaltia regio, & urbs Macedoniæ.

βιῶναι ἀντὶ τῶ βιοῦν καὶ ζῆν. uiuere.

* βιώσιμος.ὁ.ἱρεm habensuitę,uitalis.actiuè accipitur & passiuè.βιώσιμος ὁ ἀσθενῶν dicitur qui uicturus uidetur & euasurus.καὶ βιώσιμον βρέφος,uitalis infans.& βιώσιμος βίος.Herodo. οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποισι. Viuere nõ possent homines,uel nollent.

βιωτικὸς.οῦ.ὁ.temporalis,secularis,mundanus, uitalis.

* βιωτικὰ.τὰ.uitalia. Sic uocat D.Paulus quæ ad corporis subsidium pertinent. Ambrosius alicubi uictualia transfert.

βιωτόν.uiuendum.aduerbium.

* βιωτός.οῦ.uiuendus,uiuibilis.βιωτὸς βίος dicunt id est,uiuibilis uita,aut uitalis,id quod Latini imitantur.Cicero in Lęlio. Principio cui potest esse uita uitalis (ut inquit Ennius) qui non in amici mutua beneuolentia conquiescat.

βιωφελής.ές.ὁ,ἡ.uitæ utilis.

* βιωφελῆ.τὰ.in uitę usu utilia ab ὀφελέω & βίος.

βλαβερὸς.οῦ.ὁ.nocuus.

βλάβη.ης.ἡ.κῶ,

* βλάβος.εος.τὸ.nocumentum,incõmodum,dispẽdium,damnum, iactura , pernicies,noxa, fraus,offensio,uitium , Aristoph.i Ranis. λέγ᾽ ἕτερον ἀνζῆ, οὐδ᾽ ἐπιλήρῃ τὸ βλάβος . tu uero uitium obserua.

* βλάβης δίκη actio damni dati.

* βλάβης δίκη τῆῦ πεντακοσίων,dicit actio ob pauperiem à quadrupede factam:quam legẽ Solon tulit,autore Plutarch.in eius uita.

βλαβυρία.ας.ἡ.uaniloquium.

βλαβύω.κῶ,

βλάω.μ.άσω.π.αα.ξα.noceo.actiuum, accusatiuo iungitur.

βλάδα.τὰ.ἄωρα,impossibilia.

βλαῖτη.ticio,ramus.

* βλαισός.οῦ.ὁ.blæsus , Sic à plerisq; uocatur,cui membra soluta sunt,id est,παραλυτικός. Item qui literam aliquã exprimere non potest, eamq; non quamlibet sed certam, quẽadmodum Demosthenes qui ρ literam eloqui nequibat . Refertur etiam ad alia mẽbra,ut ad manus,pedes,brachia,ut fit, qui gressum habet mancum uel oblæsum , ὁ βεβλαμμένος ὀ ἰσον τῆῦ ποδῶν ut quidam interpretantur.Item cui suræ sunt in diuersum actæ,quales sunt cancrorum & lacertarum:Latinè ualgi & uatij dicuntur , his opponuntur ἐκβοὶ . Vide priores annotationes Budæi.& Cœl.lect.anti , libro.vij. cap.xiij.

* βλαιξία.piscis nomen.

βλακεία.ας.ἡ.mollities, iactantia.

βλακεύω.μ.εύσω. π . ευκα . pigresco,de ijs dicitur qui obeundis negotijs nimio plus desidẽt ac quadam mollitie torpent . torpeo.Damascius:καὶ παροξύνων ἅμα λόγῳ τοὺς ἐν ἔργῳ βλακεύοντας,utitur & Aristophanes in Pluto in eodem significatu . Ἰυφῶ . huic opponitur σπουδάζω.neutrum absolutum.

βλακεννόμιον ὀ in Alexãdria uectigal quoddã uocabat quod Astrologi persoluebãt, Sic dictum quod eos fatui nomine adire solent,Siquidem βλαξ fatuum significat.

* βλακία.ας.regio quædam propè Cumen.

βλακικός.οῦ.ὁ ignauus.

βλακικώτερον.ftolidius ignauius.

βλακός.οῦ.ὁ.mollis,inutilis,nomen piscis.

βλάξ.κός.ὁ.mollis,delicatus,lasciuus,qui nescit res discernere,qui se inaniter iactat . Item stolidus,stupidus,bardus,Lucianus.οὐ χρὴ γὰρ ἀπιστῆν ὦ τρεσίας τοῖς τοιούτοις, ἀλλὰ καταπέρτινα βλάκα μὴ ἐξιλίζονας,εἴτε δυνατὰ ἐστιν,εἴτε μὴ, παραδέχεσθαι . fatuus , a pisce prorsum inutili nomine inflexo,quem ne canes quidem attingant.

* βλάπτω.μ.ψω.π.αφα.noceo , sum impedimento,aduersor.actiuum, accusa. iungitur,& genitiuo apud Hom.

βλαστάνω,καὶ βλαστέω.ῶ.μ.ήσω.π.ηκα.germino,sup-

pullulo,emergo,existo,nascor.neut.abso.

βλάστη.ης.ἡ.fœtus,germen.

βλάστημα.ατος.τὸ,ἡ,

βλαστός.οῦ.ὁ.germen,ramulus.

* βλαστολογία.decacuminatio, ut uertit Gaza.

* βλαστολογῶ.decacumino uide Budæ.Commẽ.

βλάστησις.ἡ.germinatio.

* βλασφημέω.ῶ.μ.ήσω.π. ηκα. maledico superiori, maledico,execro,uituperо,conuitior,conuitijs incesso,uerbis calumniam infero,ac honori dignitatiq; alterius derogo.

* βλασφημία.ας.ἡ.execratio,maledictio,uituperatio,conuitium , Lucianus,de duobus philosophis inter sese contumeliose altercantibus : καὶ ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν κατεστιβάσασαν ἀλλήλων.Et solida plaustra conuicijs onusta,inter se effundebant.blasphemia.

βλάσφημος.α . ὁ . maledicus , execrabilis, probrosus.

βλαῦτη.ἡ.calcei,sandalia,crepidæ.

βλαύτιον.α.ὀ.solea.

βλαυτοῦν.nectere calceos.

* βλαψιγονία.ας.ἡ.dicitur quũ apes morbo,ignauia,aut infœcunditate naturali fœtum nõ peragunt,ἀπὸ τῶ βλάπτω καὶ γόνος.

βλέ.percutereris.

βλέμμα.ατος.τὸ.aspectus, acies.

βλεμαίνω.circunspicio cum superbia , uim & alacritatem aspectu ostendo , superbio. neutrum absolutum.

βλενός.οῦ.ὁ.segnis,ignauus,fatuus.

βλένα.mucus.

βλεπιδαίμων.sideratus,deformi aspectu,distortis oculis,quasi à demone percussus.

βλέπρος.εος.τὸ.atticum est ἀντὶ τῶ βλέμμα.Aristophanes.ὡς ἔστι τῶτο ἀπῖνὸν βλέπρος.aspectus,obtutus,acies.

* βλέπω.μ.ψω.π.ψα.ἴτueor,uideo,cerno,aspicio. Item ἀντὶ τῶ ζῆν.id est,uiuere.Euripides in Hecuba.τόδ᾽ αἰχρὸν,εἰ βλέπουσι μὲν φίλῳ χρώμεθ᾽.ἐπεὶ δὲ ὄλωλε,μὴ χρώμεθ᾽ ἔτι.Sic Dido apud Vergilium uitam peręsa,tœdet (inquit) cœli cõuexa tueri,Ammonius distinguit a θεάω.acti.accusa.iungitur.

βλεσός.οῦ.ὁ.incuruus, qui crura habet inuersa & genua in posteriora reflexa.

βλεφαρίς.ίδος.ἡ.pili palpebrarum,cilia.

* βλέφαρον.α.τὸ.palpebra,pellis oculos claudens, ὀμμαποφύλλον ut interpretatur Oppiani interpres, quasi dicas , oculare folium . πῶς τὸ φάρος, ἐκ μάτιον εἶναι τῶ βλέπειν . quod oculi indumentum sit.

βλήδην.iactim.

βλήματα.τὰ.iacula.

βλήτα.idem.

βλήμῃ.α.ὁ.percussus,pro βεβλημένος,abiecto augmento,poëtice & Ionice.

βλῆτον.α.τὸ.clauus ligneus,pessulus.

βληχάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.balo. deponens absolutum.

βληχή.ῆς.ἡ.κῶ,

βλῆχημα.ατος.τὸ.balatus.

βλῆχον.herbæ species.

βλιχρὸς.οῦ.debilis, dicitur & ἀβλιχρὸς, ut legitur Iliados quinto. multæ enim dictiones per α, & sine α proferuntur, ut σάχυς, ἄσαχυς. πᾶς, ἅπας.

βλίχων.ωνος.ὁ.pulegium herba pro γλήχων Attice, capitur pro pube.

βλιχωνίας.ᾳ.ὁ.potio ex pulegio herba. Aristopha. pace. ἔτι κυκεῶν ἐπιπίοις βλιχωνίαν.

βλιχών.ινος.ᾳ.pulegium.

βλιχμάζειν.mamillas tractare, aut etiam mulierum pudenda. proprie autem de auibus cum illas empturi tractamus. Aristopha. auibus. εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους, ὅτι ὠνοῦντες βλιχμάζουσι.

βλιτομάς.μαος.ᾳ.ὁ.stolidus. Aristoph. nebul. καὶ σε καλοῦσι βλιτομάμαν, ubi quidam βλιτόμαν legunt.

βλιτόμας.stupidus, bardus.

βλίτον.ᾳ. blitū herba, beta, quære apud Festū Pompeium.

βλίπω.aufero mel à fauis, περάζω, extimulo, prouoco.

βλοσυρός.οῦ.ὁ.rigidus, grauis, terribilis.

* βλοσυρῶπις.ιδος.terribilis, aspectu horribilis.

βλύζω.μ.ύσω.π.υκα.scaturio. neutrū absolutū.

* Item effundo aquas & scaturire facio.

βλωθρός.οῦ.ὁ.altus, frondosus, uirens, uegetus, longus, sursum pullulans.

βλωμός.οῦ.ὁ.morsus, bolus, panis fragmẽtum, unde ὀκτάβλωμος apud Hesiodum. ἄρτον δεπνήσας τετράζυφον ὀκτάβλωμον, id est, octo fragmentorum.

βλώσκω.uado, clamo, serpo. neut. absolutum.

* βλώσυρος.terribilis.

B META TOY O.

βοάγριον.ᾳ.τὸ. scutum ex pellibus boum agrestium fabricatum.

βοάγριος.ᾳ.ὁ.stultus.

βοαδρόμος.ὁ.auxiliator.

βοαύλιον.ᾳ.τὸ.bouile.

βοάω.μ.ήσω.π.ηκα. clamo, uoco, boo. neutrum absolutum.

* βοᾶσι. pro βοῶσι contractum ex βοάφι persona Ionica.

βόεια.ας.ἡ.bouina pellis.

βόειος.ᾳ.ὁ.bouinus.

βοιός.ίος.ὁ.lorum proprie, & pro rudente ponitur.

βοή.ῆς.ἡ.clamor, Lucia. καὶ βοῆς μεσὸν ἦν τὸ συμπόσιον. uox. βοὴν ἀγαθὸς ab Homero uocatur

* Menelaus, ut minime formidolosus in bello, propterea quod quibusdam in bello uox præ formidine intercipiatur.

βοηδρομία.festum quoddam apud Atheniẽses, cursus cum clamore.

βοηδρομῶν. cum festinatione adesse, auxiliari periclitanti.

βοηδρομιών.ῶνος.ὁ.Iunius.

βοήδρομος.ᾳ.ὁ.adiutor.

βοήθεια.ας.ἡ.auxilium exercitus, præsidium.

* βοηθέω.μ.ήσω.π.ηκα.auxilior, adiuuo, p̃ succurro significantius exprimit Latinè, quàm per adiuuo. Nam iuuamus laborantem, & βοηθῶν inde dictum est quod ad uocem periclitantis & quiritãtis succurritur, quod & βοηδρομῶν uocant, quasi σὺν βοῇ θέω. Ammonius distinguit ab ἐπικουρῶν.

βοηθός.οῦ.ὁ.fautor, adiutor.

βοηθός.ᾳ.ὁ.celer in ferẽdo auxilio, expeditus in pugna. Theoc. Dioscuris. ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθοί.

βοηλασία.ας.ἡ.præda, & expulsio boum.

βοηλατέω.μ.ήσω.π.ηκα.agito boues. neutrum absolutum.

* βοηλάτης.ᾳ.ὁ.bubulcus, bussequa.

βοηθός.ύος.ἡ.clamor.

* βόθιον.hulcus appellãt curuum & angustum in ea oculi tunica, quæ cornea dicitur.

βόθρος.ᾳ.ὁ.fouea, puteus, fundamentum.

βόθυνος.ᾳ.ὁ.fouea, fossa.

βοιωτάρχης.ᾳ.ὁ.hoc nomine dicebat apud Bœotios magister equitum.

βοιωτικός.οῦ.ὁ.Bœoticus, pro crasso accipiũt Græci. Bœotij eñ hebetes, unde Horatius. Bœotum in grasso iurares aëre natum.

βοῖδάριον.ᾳ.τὸ.καὶ

βοΐδιον.ᾳ.τὸ.bucula.

βοϊνός.οῦ.ὁ.bouinus.

βολαὶ. olim dicebantur dolores qui sentiuntur in partu.

βόλαιος.ᾳ.ὁ.impetuosus.

βολβός.οῦ.ὁ.bulbus.

* βόλβιον.ᾳ.τὸ.stercus boũ, Festus bulbitare Latinis hinc inflexum putat, quod significat pueriliter core inquinare.

βολέω.μ.ήσω.π.ηκα.percutio. actiuũ, accusatiuo iungitur.

βολή.ῆς.ἡ.iactus, sperso, pcussio, ictus. Λ βάλλω.

βολίτανα.ἡ.bolitæna, polypi species.

βολίζω.μ.ίσω.π.σα.bolidem submitto, nauticũ

* perpendiculum iacio uel demitto.

βολίς.ίδος.ἡ.iaculum, pondus funiculo affixũ, quo demisso nautæ explorant altitudinẽ maris, uocatur perpendiculum nauticum Dictum ἀπὸ τοῦ βάλλειν. id est, mittendo.

βολίτινος.ᾳ.ὁ.stercoreus.

βόλιτος.ου.ὁ.stercus bubulum. Aristoph. equiti. τοῖς βολίτοις ἠπημένος.

βόλιτον. stercus maxime asinorum & boum.

* Atticum est ἀντὶ τοῦ βόλβιτον.

* βόλος.ου.ὁ. iactus, item rete piscatorum, id est, funda. Capitur absolute pro retis iactu Sic apud Latinos Valerius, quendam iactum emisse scribit à piscatoribus, quod Plutarchus dixit βόλον πρίασθαι. Significatur item aleæ iactus: atq; ita Plautus usus est in Rudẽte. Oh Neptune lepide, salue, nec te aleator ullus est sapientior. Profecto ni mis lepide iecisti bolon, periurium perdidisti. Sunt uerba Trachaleonis serui existimantis lenonem naufragio periisse Dicit etiã βόλος πεσεῖνος, καὶ παιστικὸς κ, κυβευτικός. Est etiã βόλος τῶν ὀδόντων in uetterinis, quum dentes pullinos amittunt. Ex monumentis Bud.

βολωσία.

βολωσία.ας.ἡ.quam aliâs εἰλείθυιαν uocant, id est, Lucina, quæ à parturiẽtibus inuocabatur.

βόμβαξ.δικαιορμός.

βομβέω.μ.ήσω.π.ηκα.resono. neutrum absolutũ.

βομβηδόν.aduerb. cum strepitu.

βόμβος.ου.ὁ.bombus, sonus apum.

βόμβος.ου.ὁ.diuinatoris nomen.

βόμβυξ.υκος.ὁ.bombyx, insecti genus.

* βομβύλιον.calicis genus.

βομβύλιος.ου.ὁ. non culex, sed apis genus, obstreperus.

* βόος.pes animantis uiui, quemadmodum. βόειος., mortui.

βορά.ᾶς.ἡ.pabulum, cibus, uorago.

βορέας.ᾶ.ὁ.aquilo, boreas.

* βορβορῖται Hæretici quidam uocati sunt, à cœno, quod turpissimas libidines sacris suis immiscerent.

βόρβορος.ᾳ.ὁ.cœnum, lutum, limum, cloaca, fœtulentus, putridus.

βορεοστάραξις.ᾳ.ὁ.turbulentus, cœno & tumultu implens omnia. Aristoph. equitib. ὦ βορεοστάραξι καὶ πᾶν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς.

βορεόρυγμός.οῦ.ὁ.tumultus & strepitus uentris aut aquæ.

βορεόρωπος.οῦ.ὁ.turpis, fœtorem inferens.

βορέας.ᾳ.ὁ.aquilo.

βόρειος.ου.ὁ.aquilonaris.

βορός.οῦ.ὁ.edax.

βόσις.ιος.ἡ.cibus.

βοσκάς.genus piscis uiscosi.

βόσκημα.ατος.τὸ.pecus, grex, omne animal.

βοσκηματώδης.εος.ὁ.bestialis.

* βόσκω.pasco, pascua præbeo.

βόστρυξ.υχος.ὁ.muliebris capillus, cæsaries.

βοστρυχίζω.alo comam.

βόστρυχος.ᾳ.ὁ.cæsaries, plexi mulierum crines.

* βοτανολογέω.herbas carpo & colligo.

βοτάνη.ης.ἡ.herba.

* βοτανίζω.herbas noxias uello, quod Latinis rũco dicitur.

* βοτανισμός.οῦ.ὁ.runcatio, id est, euulsio inutiliũ aut noxiarum herbarum.

βοτήρ.ῆρος.ὁ.pastor.

βοτηρικός.οῦ.pastoralis.

βοτόν.ᾳ.τὸ.armentum, ouis.

βοτός.οῦ.ὁ.βόσκημα.

βοτρύδιον.ᾳ.τὸ.genus ornamenti muliebris.

βοτρυδόν.racematim, botrii in morem.

βότρυς.υος.ὁ.racemus.

βοτρυόω.ᾳ.ὁ.ἡ.racemos elargiens.

βοῦ.nihil per se significat, sed in compositiõe

* dictiones auget, A bouis magnitudine, q βοῦς dicitur.

βουάγω.pastor.

βουβόλια.ων.ornamenta quæ circa manum feruntur, præsertim à mulieribus.

βουβαλίς.bubalus.

βούβοσις.ᾳ.ὁ.ἡ.pabulo abundans.

βουβός.οῦ.ὁ.mutus.

βούβρωσις.ιος.ἡ.magna fames, œstrum, tribulatio, tristitia.

βουβών.ῶνος.ὁ.pubis, inguen, & inflatum quod generatur ex aluo.

βουβωνιάω laboro ex inguine, intumeo. Aristopha. Ranis. οὐ γὰρ τοῦν κύπων γὰρ τὼ νεφρώ μου βουβωνιῶ.

* βουβωνικὴ.ῆς.ἡ.morbus quando cum inflammatione tumet testiculus, cũq; dolor ad igui na peruenit.

βουβωνοκήλη.ης.ἡ.inguinis ramex.

* βουγάϊος.ου.ὁ.iactator.

βουγενής.ίος.ἡ.apis, quod ex boum ossibus nascatur.

βούδωρον.ου.τὸ. promontorium Solamini oppositum.

βούδεια.ας.ἡ.καὶ

βούδειον.ου.τὸ.ciuitas Magnesiæ.

βούδαρος.ου.ὁ.ἡ.bobus nocens, boues excorians.

* βουζυγία.appellabatur Athenis familia quædam sacerdotio prædita. Sic dicta à buzyge quodam Heroe, qui omnium primus iunctis bobus arasse terram creditur.

βούζυγον.τὸ.bouis iugum.

βουθόινης.Herculis epithetum, quod boues solidas deuoraret.

* βουθυσία.ἡ.sacrum regale & magnificum, opi parum cõuiuium, apparatus magnificus, immolatio bouis. Vide adag. Nemo bene merito bouem immolauit.

βουθυτέω.μ.ήσω.π.ηκα.sacrifico boues, magnifi

* cos amplosq; sumptus facio. Diuitũ enim est, uel regum potius, boues immolare. Ab hoc uerbo Galli deduxerũt buthiner, Sic enim uocant predam partiri.

βουθύτης.ου.ὁ.bouicida.

βουϊερεύω.bouem immolo.

βουκαίος.ου.ὁ.bubulcus, alijs messor. Theocrit. Ergatinis. ἐργατίνα. βουκαῖε, τί νῦν δίζυρὲ πέπηθας.

βουκανιστήριον.τὸ.buccina.

βουκανιστής.ὁ.buccinator.

βουκάτον.boum præsepia.

βούκεντρον.ου.τὸ.stimulus boum.

βουκέντρ.ου.stimulatores, impulsores boum.

βουκεφάλος.portus Atticæ regionis. unde

βουκεφαλίτ.ης.nomen gentile.

* βουκέφαλος.equus Alexãdri magni dictus est, a taurino capite.

* βουκολεῖον.locus seu sedes boum.

βουκολέω.μ.ήσω.π.ηκα. pasco boues, paseo, multũ

* amo, curo, decipio, fallo, ideft, lenio, mitigo, Lucianus in amoribus, ἀλλ' ὅμοιοι κόσμοι τὸ τῆς φύσεως ἀπρεπὲς βουκολοῦσιν, id est, asciticius ornatus naturæ dedecus & turpitudinem fallit, id est, mitigat & lenit. exerceo artẽ pastoralem.

* βουκόλημα, mulcimen, lenimẽ, φίλημα, quod mitigat & lenit.

βουκόλιον.ου.τὸ.armentum boum, Accipitur generaliter.

βουκολισμός.genus cantionis.

βουκόλος.ου.bubulcus, armentarius.

βουκόρυζος.ου.ὁ.mucosus, tardus, stupidus.

βούκρανον.τὸ.galea facta ex capite bouis.

* βοῦλλα.bulla.

βούλη

* Βουλὴ ὁρισμὸν ἐστι. Βουλὴ δ' ἰσακρίσιον. Vide Ammo.
Βουλαῖος.ὁ.consiliarius.
Βουλευμα.ατος.τὸ.consilium.
* Βουλεύομαι.μ.εύσομαι.σ.ευμαι.delibero,cõsulo,cõsilium agito,& statuo. Lysi.καὶ πρὸς τοὺς σφετέρων ἀντιδίκους ἁπαξ βουλεύσαιμι, male de suis cõsuluerũt & statuerunt.deponens,accusatiuo iungitur.
Βουλευτήριον.ου.τὸ.consilij locus,curia.
Βουλευτής.οῦ.ὁ.consultus,βουλευτὴς λαγχάνει.καὶ βουλεύων λαγχάνω creor & designor senator,& in curiam cooptor. Id enim sortito fiebat.
* Demosth. προεληλυθότες δὲ χρόνῳ λαγχάνῃ βουλεύων Ἀπολλόδωρος.βουλευτὴς etiam significat, consiliarium,senatorem,& decurionem.
Βουλεύω.μ.εύσω.π.ευκα.consuio,id est, consilium do,delibero,decerno,statuo.neutrum dati
* uo iũgitur.& accusatiuo,ut βουλεύω πλοῦν ἀπόδρασιν,adorno & meditor fugam. differt à βουλεύομαι ut annotauit Ammonius.
Βουλευών.ὁ.locus quo simus cõgeritur agri ster corati.
Βουλὴ.ῆς.ἡ.consilium,& locus consilij,senatus, consistorium. Vide annora.in pandect.
* Βούλημα.ατος.τὸ.sententia,propositum.
Βούλησις.εως.ἡ.uoluntas.
Βουληγόρος.ου.ὁ.καὶ,
Βουληφόρος.ου.ὁ.ἡ.consultus,cõsiliarius , grauis in dandis consilijs,princeps quod hic multis consulere debeat.
Βουλία.ας.ἡ.tempus consultationis.
Βούλιμος.ου.ὁ.ἡ,
Βουλιμία.ας.ἡ.magna fames,morbus,quo laborantes etiam post cibum esuriunt.Est cum
* ob famem stomachus deficit , paulatimq; adeo frigescit,ut partes extremæ destituãtur. βου hic auget : dictum enim est quasi totos boues esuriant . Quidam caninũ appetitum interpretantur.
Βουλιμιάζω.μ.άσω.π.ασα καὶ
* Βουλιμιάω,ῇ βουλιμάπω.ualde esurio.
Βούλομαι.in secunda persona βούλει.μ.ῇ.ομαι . π. ημαι.uolo uis,audeo uertit Polit. in Herodia. Item decerno,gestio.βούλομαι ἱππῶν. Lu
* bet commemorare.differt a θέλω.nam hoc etiam de irrationabilibus animalibus dicitur,illud solum de ratione præditis,deponens accusatiuo iungitur.
Βουλυτός.οῦ.ὁ.uespera, quod boues tum à laboribus soluantur.
Βουμαστός.ὁ.bumastus, genus uuæ crassioris instar mammæ cuiuspiam.
Βουμολγός.οῦ.ὁ.bumulgus,quiuaccas mulget.
Βούναστος.ὁ.bonassus,qui & monapius,fera est.
Βούνιον.scoparegia.
Βουνωδὴς.ές.ὁ.ἡ.montosus,monti similis.
Βουνόμος.ου.ὁ.omnis locus ubi boues pascũtur.
Βουνὸς.οῦ.ὁ.collis.
Βουνώδης.ες.ὁ.ἡ.montosus , collibus frequens.
Βούπαλος.ου.ὁ.asinus. Aristoph. Lysistrata . ἢ, νὴ δία τὰς γνάθους τούτῳ τις δὶς ἢ ἅις ἔκοψεν ὥσπερ βουπάλου.
Βούπαις.adolescentulus,quasi grandis puer.a

picula,quoniam è bobus propagatur.
Βούπεινα.ης.ἡ.immodica fames.
Βουπράσιον.urbs ,& fluuius,& locus in Elide.
Βουπρασιεύς.καὶ,
Βουπράσιος.καὶ,
Βουπρασίων.nomen gentile.
* Βουπρῆστις.ἡ.buprestis herba . Plinius . Buprestis animal est rarum in Italia : simillimũ scarabeo longipedi.fallit inter herbas bouem maxime:unde etiam nomen inuenit: deuoratumq; tacto felle ira inflammat,ut rumpat πρὶν ἢ πρῆσαι τὰς βοῦς.
Βουπλήξ.ῆγος.ὁ.stimulus boum.
Βοῦς.οὸς.ἡ.bos,uacca,bouis pellis,scutum,nummi genus nota bouis percussum.
* Βουσασία.bubile.
Βούσασις.ιος.ἡ.ἡ,
Βουσαθμον.stabulum boum.
Βούτης.ου.ὁ.bubulcus.
Βούπρος.ου.ὁ.ἡ.boues penetrans.
Βούζμον.ου.τὸ.herba harundini similis quæ bobus in pabulum datur.
Βουτύπος.ου.ὁ popa,qui bouem ferit securi.
Βούτυρον.ου.τὸ.butyrum.
Βουβόφος.ὁ.bubulcus.
* Βουφάκος.ου.ὁ.edax.Est etiam fluuius in Archadia ab Heroe Buphago minime adoptato
* Βούφαρα.epitheton terræ quæ arari solet . Est & bouis epitheton.
Βουφόνιον.festum priscum,quod post mysteria peragebatur immolato boue.
Βουφονέω.μ.ήσω.π . ηκα . boues macto . neutrum absolutum.
* Βουφόνος.appellatus est Iouis Poliei sacerdos, ut inquit Pausanias.
Βουφορβός.οῦ.ὁ.armentarius,pastor boum.
Βόω.μ.ώσω.π.ωκα.clamo, pasco , inclamo,celebro.
* Βοών.ῶνος.custodia apud Alexandrẽos.
* Βοῶν.clamans.
Βοῶπις.ιδος.ἡ . quæ habet oculos bouinos,id est rotundos,& magnos ac per hoc pulchros. Epitheton Palladis.
Βωστέω.μ.ήσω.π.ηκα.aro.neutrum,accusatiuo iũgitur.
Βωστης.ου.ὁ.bubulcus,boõtes.

B META TOY P.

Βραβεῖον.ου.τὸ.brabium,uictoria,uictoriæ præmium,retributio,stadium,præmium simpliciter.
Βραβεύς.εως.ὁ.qui dat præmium certaminis.
* Βράβιος.καὶ,
* Βραβευτής.οῦ.ὁ.dispensator,prẽfectus gymnicis ludis,designator Latine dicitur.
Βραβεύω.μ.εύσω.π.ευκα.ministro,guberno,dispẽso,dijudico,constituo,arbitror,propono, instituo,designo,ordino,prior sum,præmium acquiro,μισιτεύω.actiuum, accusatiuo iungitur.
Βράβυλα.τὰ.pruna damascena,κοκκύμηλα: de quibus Athenæus abunde.

Βραγχία.

Βραγχία.τὰ.branchia seu brãchiæ,qua uoce &
* Plin.utitur,quibus pisces spirant. hæc habent eo loco,quo cætera terrestria pulmonem.
Βραγχάω.μ.άσω.π.ασα.ῆ,
Βραγχιάζω.μ.άσω.π.ασα.raucesco.neut.absolutũ.
Βραγχοκήλη.ης.ἡ.tumor gutturis, tumor est ceruicis inter cutem & asperã arteriã. Celsus.
Βρόγχια.τὰ.pulmonis concauitates.
* Βρόγχος.ου.ὁ.gutt.Galen.esse dicit corpus quoddam cartilagineum secundum asperam arteriam :quod etiam βρόγχιον appellat.
* Βράγχος.raucedo,morbus quũ gutur & arteria catarrho occupant,prouenit autem nõ solũ è capite cadente catarrho , sed etiã ex uehementi conatu uocis,aliquando ex aere frigido,interdũ & ex calore febris. Accipitur pro tussi.
* Βραγχώδης.εος.ὁ.ἡ.raucus.
Βραδύτα.tarditas.
Βράδιον.tardius.
Βράδιστος.ου.ὁ.tardissimus.
Βραδύγλωσσος.ου.ὁ.ἡ.tardiloquus.
Βραδύνω.μ.υνῶ.tardo,moror.neut.absolutũ.
Βραδύπους.ποδος.ὁ.ἡ.καὶ,
Βραδύσκελος.ου.ὁ.tardigradus.
Βραδυπεψία.tarditas concoctionis.
Βραδυπλῶ.tarde nauigo.
Βραδύς.ὁος.ὁ.tardus.
Βραδυτής.ῆτος.ἡ.tarditas:
Βράζω.μ.άσω.π.ασα ferueo,scateo,tacite lugeo.
Βράκεια.τὰ.agrestia olera.
Βράκος.lingua Aeolica ῥάκος.
Βρακιόμαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.irascor,per iram clamo,mugio ut undẽ maris.deponens absolutum.
Βρίσμα . hoc nomine censetur piperis genus quoddam inane & leue,ἀπερκδόνιστον , teredinem non sentiens.
Βρασμός.οῦ.ὁ.concussio,cachinnatio magna,unde maris bullitio.
Βράσω.μ.ξω.π.αχα.bullio,ebullio,efferueo. neutrum absolutum.
Βράσσων.ονος.ὁ.ἡ.breuior,segnior.Iliad.κ, ἀλλά τε οἱ βράσσων τε νόος λεπτὴ δέ τε μῆτις.
Βραυρών.Brauron,locus Atticæ.
Βραχαγίω.resono,strepo.
* Βραχεία.pusillanimitas.Eras.
Βραχεῖ πλείονες.paulo plures.
Βραχιόνια.τὰ.ornamenta brachiorum.
Βραχιονιστήρ.ῆρος.ὁ.armilla.
Βράχιστος.ου.ὁ.breuissimus.
Βραχυφρουτίζω.parui curo.
Βραχίων.ονος.ὁ.brachium,breuior.
Βραχύβιος.ου.ὁ.ἡ.breuis uitæ.
Βραχύλη.oppidum Ceretum.
Βραχυλαΐος.ου.ὁ.nomen gentile.
Βραχυμυθία.ας.ἡ.καὶ,
* Βραχυλογία.ας.ἡ.breuiloquium, Vide Budæum in Comment.
Βραχυλόγος.ου.ὁ . ἡ. breuiloquus , breuitatis studiosus.
Βραχύνωτος.ὁ.breuis tergo.

Βραχυσέλης.ίος.ὁ.ἡ.compendiosus.
Βραχύπρος.ου.ὁ.breuis transitus.
Βραχύς.ίος.ὁ.breuis,paruus.
πρὸ βραχέος.paulo ante,haud ita pridem.
* Βραχύτης.ητος.ἡ.breuitas.
Βραχὺ ὕστερον.statim,mox,paulopost.
Βραχυφεγγής.ὁ.paululum lucens.
Βράχω.μ.ξω.π.αχα.resono.neutrum absolutũ.
Βρέγμος.ου.ὁ.καὶ,
* Βρέγμα.ατος.τὸ.sinciput,dimidium capitis , caluaria, Gaza uertit interdum partem capitis anteriorem,sinciput,interdũ occiput.
Βρέμομαι.καὶ,
Βρεμέω.καὶ,
Βρέμω.sono,percutio,minor,bullio.
Βρένθος.ὁ.anas,brenthus.Theod.
Βρενθύομαι.μ . ύσομαι . π . υσμαι . extollor , superbio,murmuro,minabunde irascor,fremo, deponens absolutum.
Βρεντίσιοι.οι.Brutij.
Βρεντύσιον.ου.τὸ.Brundusium.
Βρέτας.ου.τὸ.idolum.
Βρέφος.εος.τὸ.infans.
Βρεφύλλιον.τὸ.infantulus.
Βρέχω.μ.ξω.π.χα.pluo,proluo,irrigo,poto.actiuum,accusatiuuo iungitur.
Βρήμη.oppidum Mediæ.
Βριάρεως.ω.ὁ.Briareus centimanus.
Βριαρός.οῦ.ὁ.fortis,agrestis.
Βρίαχος.hastæ cuspis.
Βριάω.μ.άσω.π.ασα.extollo.actiuum,accusatiuo iungitur.
Βρίζομαι.μ.σομαι.π.σμαι.nitor.
* Βρίζω.μ.ίσω.π.ικα . præ grauedine cibi uel potus dormito,quiesco,torpesco,impetũ facio,funus curo:neut.absolutum.
Βρίπτος.ου.ὁ.late sonans.
Βρίθει.grauis est,& grauatur.ῇ,
Βρίθος.εος.τὸ.pondus.
Βριθοσύνη.ης.ἡ.ponderositas.
Βριθὺς.ὑος.ὁ.ἡ.grauis pondere.
Βρίθομαι.fere actiue accipitur . Chrysost.passiue protulit pro ingrauesco & propẽdo, pessum eo.Plutarch. pro ἐγκῆδῃ posuit καταφέρεσθαι.in Caesare . οἱ δ' ἱππῆς ἅπαντες ἰδὼν τὸ ἀριστερὸν ἔβριθον,incubuerunt, impressionem fecerunt.
Βρίθω.onero,degrauo, deorsum uergo:,pprie de arboribus,quando fructibus grauãtur
* Item stipo.
Βριμάζω.rugio,leonis uoce utor.
Βριμαίνειν.irasci.
Βριμάω.καὶ,
Βριμέω.ήσω.π.ηκα.mugio, minitor, fremo, irascor.neut.absolutum.
* Βριμώ.ὁος.ἡ.Proserpina.
Βρίμος.ου.ὁ.Dionysiacus,Bacchus.
Βρόμος.ου.ὁ.crepitus ignis,strepitus,sonitus.
Βροντάω.μ.ήσω.π.ηκα.tono.ἐμβεβρονταμένος.attonitus.neut.absolutum.
* Βροντῖον.ου.τὸ.locus in scena in quo coniectis in ænea uasa lapidibus tonitrus similitudinem imi-

cum nunc nomen est ὁ κοῦ ἢ. Βρα χυτ.

nem imitabantur.
βροντή.ῆς.ἡ.tonitrus,strepitus.
* βρόντειον.machina est sub scena, hoc est,ampho ra calculis plena marinis, qui in æneã uas deijciebãtur,ac circũactũ sonum efficiebãt tonitru persimilem.Hinc Claudiana tonitrua.Vide Chiliad.
* βρόσμος.fimbria tunicæ.
βρότειος.ᾱ.ὸν.ῳ.
βροτοδαής.ίος.ὁ.ἡ.humanus.
βροτόεις.όεν[ος.ὁ.cruentus.
βρότιος.humanus.
βροτόκτονος.οῦ.ὁ.homicida.
βρότος.ᾱ.ὁ.tabo,sanies.
βροτός.οῦ.ὁ.homo,mortalis,terrigena.
βροτώνυμος.ὁ.ἡ.humanus.
βρουχος.ᾱ.ὁ.bruchus,uermis genus.
βρύαξ.ός.οῦ.ὁ.præco.
βροχή.ῆς.ἡ.pluuia.
* βροχύζω.uoro.
βρόχθος.genus parui poculi & gula.
* βρόχος.ᾱ.ὁ.laqueus. Est etiam uas fundendo uino accommodum, implendis deplendisq; culeis et uasis cõditorijs,& uino quo cunq; modo trãsuasando. Dicitur a βρίχω, id est,fundo. Hoc Græci œnophorum ex eo appellant,quod comportando uino aptum sit.Vide Assem Bud.
βρυάζω.floreo,delicior,lætor,ueneror.
βρυγμός.οῦ.ὁ.stridor.
βρυκανός.οῦ.ὁ.uorax.
βρύκω.strideo,edo,mordeo.
βρύλλω.τὸ.ὑπτίνω.Aristoph.equitib.ἀυτός τε γὰρ ἤδομαι βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν.
βρύον.ᾱ.ὸν.algo,muscus.
βρυώδης.ος.ὁ.ἡ.muscosus.
* βρύτιον.cortex uuæ seu uinaceorum.illud scilicet quod remanet,ubi uinum fuerit expressum.
βρύτια.τὰ.uuæ,σύμφυλα,cortices.
βρυτήρ.Aeoles dicunt pro ἐυτήρ.
* βρύτον.ᾱ.τὸ.genus potionis ex hordeo,uinum ordeaceum,quod Aristot.πίνον uocat.
βρυχάομαι.μήσομαι.πήμαι.rugio,fremo. deponens absolutum.
βρύχιος.febris,nam febricitantes Athenienses βρύτονσας.uocant.
βρύχημα.ατος.τὸ.ῳ.
βρυχηθμός.οῦ.ὁ.rugitus.
βρύχιος.ου.ὁ.submersus.
βρύχω.μύξω.πυχα.fremo,frendo,strideo.neutrum absolutum.
βρύω.μύσω.πυκα.emano,scaturio,pullulo,floreo,neutrum absolutum.
βρύει τὸ δίνδρον καρπῖς,abundat, premitur,demittitur.
* βρωμάομαι.fœteo,rudo.proprie dicitur de leonibus & hircis & similibus male olentibus.
βρῶμα.ᾱζος.τὸ.cibus,concauitas erosa.
βρώμησις.ος.ἡ.ruditus.
* βρῶμος.ᾱ.ὁ.tonitrus,sonitus quem emittunt famelici,quando crepant intestina prę fame

& sonitum faciunt.a βρόμος.Est & auena.
βρώσιμον.ᾱ.τὸ.edulium,esculentum.
βρῶσις.ιος.ἡ.cibus,tinea.
βρώσκω.μ.ώσω.π.ωκα.comedo.neutrum,accusatiuo iungitur.
βρωτός.οῦ.ὁ.comestibilis.
βρωτύς.ύος.ἡ.cibus.

B META TOY Y.

βύας.ὁ.bubo auis.
βύβλος.ᾱ.ἡ.urbs præcipua Phœnices.
βύβλος.ᾱ.ἡ.papyrus.
βυβλίον.ᾱ.τὸ.libellus.
βύβλος.gentile nomen.
βυζάντιον.ᾱ.τὸ.Byzantium.
βύζην.aduerbium.cumulate,adinuicem,dẽse.
βυθίζω.μ.ίσω.π.ικα.demergo, in profundum eo. neutrum absolutum.
βύθον.ᾱ.τὸ.profundum,fundum.
βυθός.οῦ.ὁ.profunditas,profundum.
βυκάνη.ης.ἡ.buccina.
βυκίον.uasculum quoddam.
βύκτρ.άι.procellæ.
βύκτης.ᾱ.ὁ.rudens.
βύομαι.μ.ύσομαι.π.υσμαι.recipio,sum capax.
βύρσα.ης.ἡ.corium.
βυρσεύς.έως.ὁ.coriarius.
βύρσινος.ᾱ.ὁ.coriaceus.
βυρσοδεψέω.μ.ήσω.π.ηκα.tingo corium.neutrũ absolutum.
* βυρσοδέψης.ᾱ.ὁ coriarius. Apud Pausaniam eo uocabulo appellatur, qui collum comprimit,sursumq; protrudit humeros.
βυρσοπαγής.ίος.ἡ.nauis de corio.
βυρσοπώλης.ὁ.coriarius.
βυρσόδης.ὁ.male olens.
βύσσος.ης.ἡ.βυθός.fundus,unde ἄβυσσος.
βυσσόχυν.ενος.ὁ. cui humeri sunt contractiores uersus collum.
βύσσινος.ᾱ.ὁ.byssinus,sericus,purpureus.
βύσμα.ατος.τὸ.ῳ.genus marsupij.
βυσσόθεν.ex fundo.
βυσσοδομεύω.μ.εύσω.π.ευκα.profunde cogito, mo
* lior aliquid in animo,frequenter est apud Homerum non citra prouerbij speciem, pro eo quod alto pectore moliri quippiã, & clanculũ in animo struere insidias.Trãslatum a fundamentis ædificiorum, quæ profunde iaciuntur. Odyssea.ρ. Ἐνθ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον. Dicebant bene,sed mente alta praua struebant. neutrũ absolutum.
βυσσός.οῦ.ὁ.profunditas,dicitur & ἄβυσσος ratione qua βλιχρός,& ἀβλιχρός.
βύσσος.ᾱ.ἡ.ῳ. βύσσον.τὸ.coloris genus purpurei preciosissimi,& byssum lini genus,sericũ.
* βύσσινοι λόγοι dicuntur(Cœlius inquit) uerba que sublimitatem habent ac magnificentiam,nitorem quoq; & autoritatem.Solebat autem Parysatis Cyri & Artaxerxis mater dicere,regem qui prompte nec animo timi-

mo timidiore concionaturus foret,debere byssinis uti uerbis.
βυτάω.mergo,demergo,neco.
* βυτόνιον.stagnum fuisse dicitur iuxta oppidũ Abderam,in quo cuncta natantia demerguntur,ἀπὸ τοῦ βυτάω.
βύω.μ.ύσω.π.υκα.obturo aures,sepio,occulto: inde uenit ἀμπόβυσος.actiuum,accusatiuo iungitur.

B META TOY Ω.

βῶ.pasco,uado,caleo.
βώλαξ.κος.ὁ.ῳ.
βῶλος.gleba. Interdum pro rubrica,qua pictores aurum operibus inducunt.
βωλιδόν.in modum glebæ.
βώλιον.ᾱ.τὸ.glebula.
βωλίτης.boletus,fungus.
βωλοκοπία.ας.ἡ.occatio.
βωλοκοπῶ.occo.
βωλοτροφία.ας.ἡ.glebarum inuersio.
βωλοκοπέω.occo,frango glebas.
βώμαξ.diminutiũ à βωμὸς seu βωμολόχος,scurra impudens,adulator,gulosus,ex alieno uiuens.
βώμιος.ᾱ.ὁ.altareus.
βωμολοχεύω.μ.εύσω.τα.ευκα.nugor, scurrilia facio.neutrum absolutum.
βωμολόχευμα.ατος.τὸ.ῳ.
βωμολοχία.ας.ἡ.comitas,scurrilitas.
* βωμολόχος.ᾱ.ὁ.scurra,parcus.prouerbiali conuicio dicebat scelestus & improbus.Quod nomen olim inditum uidetur ijs, qui obuersantes circũ aras,uictimis tendere consueuerũt insidias:aut qui ob id rem diuinã facerẽt,quod ex aliorum accusatione cõpendij nõ nihil auferrẽt.Dicũtur etiã βωμολόχοι,qui cum res diuina peragitur,non faciũt uota dijs,sed nugas inanes deblaterant.Ex Chiliad.Erasmi. Dicitur autem quasi πρὸς τοὺς βωμοὺς λοχᾶν[ες. Quãq; eo nomine dicũtur mẽdicabula in templis supplicitur corrogãtia stipem,atq; item tibicines & uates rebus diuinis adhibiti.
* βωμός.ὁ.ara. differt δ ἑστίας καὶ ἐσχάρας καὶ μεγάρου.βωμοὶ μὲν γὰρ οἱ τὰς προβάσεις ἔχοντες. Vide Ammonij differentias.
βωτίτης.ᾱ.ὁ.bubulcus,rusticus.
βώξ.γός.ἡ.genus piscis marini.
βώριμος.genus cãtionis à Maryandinis agricolis olim cani solitum.
βῶρος.ου. urbs Lydiæ quæ nunc Sardis dicitur.
βῶς.tergus bubulum.ponitur pro scuto,eo quod scuta tergoribus boum insuerẽtur. Quidam βοῦς legere malunt.
βώσσος.ουσα.ὁ. clamans.
βωστρέω.μ.ήσω.π.ηκα.clamo,uoco.actiuum,accusatiuo iungitur.
βωτιάνειρος.ᾱ.ὁ.pascens uiros.
βώτωρ.ορος.ὁ.pastor.

Γ META TOY Α

Γάγατες.gagates lapis.
γαγγαλιᾶν.τὸ.γαγγαλίζεσθαι.lætari.
γάγγαλος.ὁ.mutabilis.
γαγγάμη.ἡ.rete,σαγήνη.
γαγγαλίων.ὁ.piscator.
γαγγαμών.ῶνος.ὁ. locus circa umbilicũ circũiectus,sic dictus quod illic
* more sagenæ nerui implicẽtur,quam etiã hoc nomine uocant.
γαγγάνη.ης.ἡ.scrofula,tuber.
γάγγης.ᾱ.ὁ.Ganges.
* γαγγλίον.ᾱ.τὸ. genus apostematis,neruorũ reuolutio ex percussu uel labore pueniens.
* γάγγραινα.ης. cancer morbus. Est autem caro emortua ex ulcere uel inflammatione. Gal.appellat tumorem ingentem mẽbrũ aliquod afficientem,cui nisi succurratur, ad uicina serpit,inficitq;
γάδαρα.ciuitas interioris Syriæ, quæ & Antiochia & Seleucia est uocata.
γαδαρίνος.gentile nomen.
γάζα.gaza, opes, supellex, quicquid possidetur.Est autem Persica uox.Est etiam urbis nomen in Asia
* γαζαῖος.ciuis ex Gaza.
γαζοφυλάκιον.τὸ. arca, uel quiuis locus ubi res preciosior seruatur.
γαῖα.ας.ἡ.terra,puluis.
* γαῖται.dicti sunt Galatæ,qui patria exciden tes terram quæsiuere quam incolerent.
γαιήοχος.ᾱ.ὁ.terram continens, Neptuni epithetum, patronus uel patrona ciuitatis, terræ motor.
γαιός.οῦ.ὁ.bos colonus.
* γαῖσα.ἡ.contus,defensaculum.Est propriè telum gallicum.
γαίω. glorior,lætor,ueneror.datiuo iungit.
* γαιῶ.lacessio,incesso,insulto,irrideo.
γαιώδης.ος.terrenus.
γάιος.terræ motus.
* γάλα.κτος.τὸ.lac.habet obliquos à nominatiuo inusitato γάλαξ.
γαλάδες.ῶν.galades concharum species.
γαλακτίτης.galaclites lapidis nomen.
γαλακτάω,lactare,lacte nutrire.
γαλακτινός.οῦ.ὁ.lactens, lactatus, qui lacte nutritur.
γαλακτοτροφέω.μ.ήσω.π.ηκα.lacte alo. actiuum,accusatiuo iungitur.
γαλαξίας.lacteus circulus in cœlo.
γαλακτοχέω.lactare,lacte nutrire.
γαλακτοῦχος.ᾱ.lactans,lacte nutriens.
γαλακτῶργος.lactarius pistor.
γαλάρια.oppidum Siciliæ.
γαλαρία.locus in eadem Sicilia.
γαλαρῖνος.gentile nomen.ῳ.
γαλαρινᾶος.idem.
γαλάτεια.ας.Galatea.
γαλατία.ας.ἡ.Galatia.

γαλέα.ας.ἡ.muscipula.
γαλιάγρα.ας.ἡ.carcer,locus noxiorum.
* γάλεος.piscis est apud Rodios in precio.
γαλερός.οῦ.ὁ.iucundus,lætus,mitis.
γαλεραπός.οῦ.ὁ.oculis lætus.
γαλεώτης.ου.ὁ.feles.
γαλῆ.ῆς.ἡ.mustella.
γαλήνη.ης.ἡ.tranquillitas.
γαληνιάω.μ.άσω.π.ασα.tranquillus sum.neutrum absolutum.
γαληνός.οῦ.ὁ.tranquillus,serenus.
γαληνότης.ητος.ἡ.tranquillitas.
γαλλήσιον.ου.τὸ.oppidum Ephesi.
γαλλήσιος.gentile nomen.
γαλιαστιών.ῶνος.ὁ.qui iusto breuiorem habet cubitum.
γλῶσσα.ου.ἡ.glos.
γαλουχέω.μ.ήσω.π.ηκα.nutrio.actiuum,accusatiuo iungitur.
γαλῆς.ου.
γάλως.ω.ου.
γάλως.ω.ἡ glos, soror uiri, ut Andromachæ Cassandra.
γαμβρῆον.ου.τὸ.oppidum Ioniæ.
γαμβρήνος.nomen gentile.
γαμβρός.οῦ.ὁ.propriè gener, affinis ex uiro, sponsus.
γαμετή.ῆς.ἡ.uxor.
γαμέτης.ου.ὁ.maritus.
* γαμέω.μ.ήσω.uxorem duco,nubo uiro. Quēadmodum & olim nubo Latinis commune erat uerbum. aoristus secundus, ἔγημα. accusatiuo iungitur.
γαμέομαι.nubo.propriè uxorum.
γαμηλία.ας.ἡ.celebratio nuptiarum,dos propter nuptias.
γαμήλιον.ου.τὸ.carmen nuptiale,hymen.
γαμήλιος.ου.ὁ.nuptialis,epitheton Iouis,quod ei cura sit nuptiarum siue matrimonij. Differt ab ἐπιθαλάμιος. Nã ἐπιθαλάμιος carmen est in laudem sponsæ scriptum,γαμήλιος nõ circunscribitur tempore. Apud Quintilianũ coniugales dij pro Ioue & Iunone accipiuntur.
γαμηλιών.ῶνος.ὁ. October,Ianuarius,si Theodoro credimus.
γαμετὴ κλίνη.lectus genialis.
γαμικός.οῦ.ὁ.nuptialis,iugalis.
γάμος.ου.ὁ.nuptiæ.
γαμφηλή.ῆς.ἡ.maxilla.
γάμφος.ου.ὁ.aduncus,uarius.
γαμφωλή.ῆς.ἡ.curuitas.
γαμφώνυξ.χος.ὁ.habens ungues curuos.
γαμφώνυχα. curuiunguia, uncunguia uertitur à Theodor.Gaza.
γανάω.lætifico,splendeo.
γανέω.
γανόω.μ.ώσω.π.ωκα.dulcifico,splendeo,illustro, dealbo,leuigo.
γάνυμαι.
γάνυμι.lætor.datiuo iungitur.
γάνυμα.ατος.τὸ.dulcedo,uoluptas.
γάνος.εος.τὸ.lætitia,uoluptas,splendor.

γάνος.ου.ἡ.mons Thraciæ.
γανυρός.οῦ.ὁ.lætus,hilaris.
* γάρ.enim. Seruit etiã interrogationi. Aesch. σὺ γὰρ ἂν κάμην ἀποστήσαις; tũne,ut talis cum sis,uel pagum unum ad defectionem pellicere possis? Vide eius constructionem apud Budæum in Cõmenta. Abundat sæpe γάρ. Vnde quod Cicero dixit,Sed tamẽ, Gaza uertit, ἀλλὰ γάρ ὅμως. In interrogatione autem significat itane? Luc. in Pluto,ὅτι γάρ εἶναι τοῦ δῆλος τυράννοις;
γαρσαίρω.splendeo,palpito,strepo. Cratinus. ἀνδρῶν ἀρίστων πᾶσα γαρσαίρει πόλις.
γαρσαλίζω.μ.ίσω.π.ικα.titillo,irito, exhortor,frico.neutrum absolutum.
γαρσαλισμός.οῦ.titillatio.
γάργαλος.ου, γαργίλη.idem.
γαργαρίζω.μ.ίσω.μ.ικα.emitto, gargarizo.actiuum,accusatiuo iungitur.
γαργαριών.ῶνος.uua morbus,gurgulio.
γάργαρον.promontorium Idæ.
* γάργαρα.τὰ.pro multitudine excellenti ponũtur,ut χρημάτων γάργαρα.
γάρνον.ου.τὸ.ferramentum in medio rotæ.
γάρος.ου.ὁ.garus.
* γάρον.τὸ.liquamen ex pisce.
γαρύω.cano,loquor,clamo,discerno.
* γαυρίζω.gestire & gloriari.
γαστήρ.έρος.ἡ.
* γάστρα.ης.ἡ.uenter,aluus.Est etiam uasis genus quod etiam γαστρίον dicitur apud Aristophanem.
γάστρα.uentrosum quoddam uas.
γαστρόχειρ.ρος.ὁ.manibus uiuens.
γαστρίδιον.ου.τὸ.uentriculus.
γαστρίζω.μ.ίσω.σω.ικα.uentri inseruio, delicatè nutrior,cædo uentrem,aluũ expleo,apud Aristopha.equitib.ὦ πόλις καὶ δῆμ' ὑφ' ὧν ἀεὶ γαστρίζομαι.neutrum absolutum.
γαστριμαργία.ας.ἡ.gulositas.γαστρίμαργος,gulosus, ob uentrem insaniens.
γάστρις.gulosus,uentri deditus. Aristoph.auib. ἀλίθιος καὶ γάστρις εἶ.
γαστρισμός.οῦ.ὁ.ingluuies,impletio uentris.
γαστροκνημία.ας.ἡ.pulpa cruris,sura.
* γαστρόλογος.q de uẽtris ratione disserit.gulo,uã
* γαστρολογία.gula.
γαστρονομία.uentris lex.
* γάστρων.ωνος.ὁ. uentricosus,aqualiculus.
γαστρώδης.εος.ὁ.ἡ.uentrosus.
γαῦλος.οῦ.ὁ.situla,uas pastorale.
γαῦλος.ου.ὁ.nauigium onerarium,instrumentum quo exhauriuntur naues,uiuens ex alienis.
γαυρός.ός.ὁ.ἡ. insolens,superbus.
γαυρίαμα.ατος.τὸ.superbia.
γαυρίαω.μ.άσω.π.ασα.superbio, glorior, iacto. neutrum,datiuo iungitur.
γαύρξ.ηος.ὁ. arrogans,superciliosus.
γαυριός.οῦ.ὁ.superbus.
γαυρόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.superbio,glorior,iacto. deponens,datiuo iungitur.
γαυρός.οῦ.ὁ. superbus,contumax,intractabilis, uenerandus,

* venerandus, grauis,excelso animo.
γαυρόω.μ.ώσω.π.ωκα. superbio,efferor. neutrũ, datiuo iungitur.
* γάω.ήσω.sum.poëticum est.

Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

* γε. syllabica adiectio. Interdum saltem & certè significat. Demosth. καὶ ταῦτα ἐπιδώσει, ὅτι καὶ εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε ἐξιβάλοι τῆς βλασφημίας ἅπασι. Hoc etiã ἀλλὰ dicitur & ἀλλάγε, γε δὴ.duntaxat,quidẽ certè,ut logtur Cicero. Tuæ coniugis bonæ fœminæ,locupletis quidem certè.quod etiam γέτοι dicitur. Xenoph. ἀλλ' ἐκείνό γέτοι ἔφη,εὖ οἶδ' ὅτι ὄνη ἡμέλικας. Dicitur & γε οὖν,& γοῦν.
γέα.ας.ἡ.terra.
γέγαα. genitus fui.
γέγηθα.lætatus sum,cepi uoluptatem.
* γεγηρακότα.obsoleta,& quæ iam senuerunt.
γεγηρακώς.μένος.senio confectus.
γεγονέω.ήσω.π.ηκα.audibilis fio,id est paratus ad audiendum, exaudibilis, clamo, glorior, neutrum absolutum.
* γεγονώς.natus.
γεγωνιωμένος.angulosus.
γεγωνίσκω.γεγωνῶ.altè loquor,uociferor.
γεγωνός.οῦ.ὁ.facile audibilis,magnæ uocis,clamosus.
γεγώνω.clamo.neutrum absolutum.
γεγωνώς.ότος.ὁ. clamans.
γεγώς.ότος.ὁ.natus.
γεηρός.οῦ.ὁ.terrestris.
γείνομαι.μ.γενοῦμαι.ἐγόρα.α.ἐγενόμην.gigno.
* γεωμόρος.ου.ὁ.agricola,terrã findens & diuidẽs.
γεώλομον.ου.τὸ.aratrum.
γῆσα.τὰ.pinnæ murorum.
γῆσοι.
γῆσα.suggrundæ & suggrundia,id est,partes tecti prominentes,quibus stillicidia à parietibus arcentur.
γεισίποδες. ligna quæ suggrundas sustinent. γεισποδίσματα autem prominẽtiæ superiorum ædificiorum, quibus inferiores partes ab imbre teguntur.
* γῆσον.propriè est quod in supercilijs prominet. Vnde ἀπογεισῶσαι apud Zenophonẽ. Sic quod in ianua superiacet ὑπέρθυρον dicitur uel ὑπόθυρον. Eius,pruberãs pars γῆσον & γείσωμα. Item quod in galea prominet.
γείσωμα.ατος.τὸ. id quod exit à superiori limine,tectũ ianuę,suggrundatio,quod Theodorus ex Aristotele grundam,& imbricamentum transtulit.
γειτνιάζω.μ.άσω.π.ασα.uicinus sum,neutrum,& datiuo iungitur.
γειτνίασις.ασι.ἡ.uicinitas.
γειτνιάω.μ.άσω.π. ασα. uicinus sum & conterminus.
γειτονῶ.uicinus sum.
γείτων.ονος.ὁ. uicinus.
γείωρες & γειῶραι.ὁι. aduenæ, proselytæ,terræ

cultodes seu cultores.
γελασείω.ridere gestio.
γελάσιμος.ου.ὁ.risibilis.
γελασῖνος.ου.ὁ. Democriti cognomentum à ridendo,dentes anteriores quod risu nudẽtur,gelasinus.hoc est,linea in facie ridentis apparens. Martial. Nec grata est facies cui gelasinus abest. Est & corrugatio illa ridendo circà os expressa.
γελάω.μ.άσω.π.ασα.rideo.
γέλγω.mergo,inficio.
γέλγος.spicarum in allijs quibusdã diuisiones.
γέλγη.sarcina uariarum mercium,ἐῶπος.
γέλγις.allij nucleus.
γελοιόω.risum moueo.
γελοιάστης.ου,
γελοίαστος.ου.ὁ.ἡ.ου.
γέλοιος.ου.risum mouens.
γελοῖος.ου.ὁ.ridiculus.
γέλως.ωτος.ὁ.ου.
* γέλως.ω. risus. ab ἅλς deducunt Grammatici, quæ uox caliditatem significat. Sic & Homerus de caloris copia risum ,pfluere indicare uidetur,ubi γέλωτα ἄσβεστον,id est risum inextinguibilem dicit.
γελωτῖνος.ὁ.καταγέλαστος.
γελωτοποιός.οῦ.ὁ. ridiculus, morio,risus concitator,scurra.
* γελωτοποιὸς τὸν δῆ. Sic Therẽ. Quin scelus postquàm ludificatus est uirginem.
* γέμην.utique,uero, porro, hoc est μέντοι.
γεμίζω.μ.ίσω.π.ικα. impleo. actiuum, genitiuo iungitur.
γεμὸς.μ.εμῶ. plenus sum, refertus sum. neutrum. Hoc uerbum in usu non est,sed eius composita.
γένος.ους.ἡ.stirps, progenies.
γεννάδας.ου.
* γεννᾶς.ου.ὁ. generosus,uirilis,magnus,fortis, strẽnuus,egregius, præclarus,uehemens, præualidus.ὁ γεννᾶος,egregius ille uir. Significat autem sæpe ironiam & amarulentiam.
γεννάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.nascor.
* γεννάω.μ.ήσω.π.ηκα.generо,gigno. Dicitur tam de patre quàm de matre,ut annotauit Valla in Matth. cap.i. Accipitur pro in lucem edo.actiuum,accusatiuo iungitur.
γενάρχαι.ὁι.ἡ.
γενάρχαι.ὁι.generis propagatores,parentes.
γενεά.ᾶς.ἡ. genus, generatio, progenies,ætas, nobilitas, natura ,uniuersum tempus humanæ uitæ,familia, spatium triginta annorum. Quãq propriè, si Suidæ credimus,nõ est nisi tempus septem annorum, sicut medici dicunt, τὸν δύο γενεῶν μὴ δῆν φλεβοτομῶν.
γενεαλογέω.μ.ήσω.π.ηκα.quæro de genere,neutrũ absolutum.
γενεαλογία.ας.ἡ. sermo de generatione & origine.
* γενεαλογικοὶ ὕμνοι. qui cantant alicuius genealogiam.

γενέθλιο.ης.ἡ.genus.
γενέθλια.τὰ.celebritas quæ agitur in natali alicuius,natalitia munera aut conuiuia.Differt à γενέσια. Vide Ammonium.
γενεθλιακός.οῦ.ὁ.natalitius.
γενέθλιον.ν.τὸ.natalitium.
γενέθλιος.dictus Iupiter,quod ei incumbat cura gignendorum liberorum.Est etiam natalis dies:unde γενεθλιακοὶ dicti sunt Mathematici,quorum meminit Gellius lib.xiij. Qui & γενεθλιολόγοι dicũtur, quasi ex die natali fatidici.
γενεθλιολογία.ας.ἡ.diuinatio ex hominis natiuitate.
γενέθλιον.ν.τὸ.genus.
γενειάδες.ῶν.αἱ.genæ,pili circa barbam,cuius singulare γενειάς.άδος,prima lanugo.
γενειάσκω.pubesco.
γενειάω.μ.άσω.π.ασα.barbam emitto,barbesco. neutrum absolutum.
γενειαστήρ.ῆρος.ὁ.lorum circa mentum equorum.
γενειήτης. barbatus, qualem pingebant Iouem,teste Luciano in sacrifi.
γένειον.ν.τὸ.barba,mentum.
γένειον.uetus,antiquum.
γενέσια.τὰ.natalitia.
γένεσις.εως.ἡ.generatio,natiuitas. Gaza in somnio Scipionis uertit naturam. Significat etiam sidus natalitium,id est,quod cõuersione cœli oritur eo momento, quo quis nascitur.
γενετή.ῆς.ἡ.natiuitas.
γενέτη.ης.ἡ.stirps,patria.
γενέτης.ου.ὁ.genitor.
γενετυλλίς.ίδος.ἡ.Venus.
γέννημα.ατος.τὸ.fœtus, germen,fructus,progenies,filij.
γεννηματικός.οῦ.ὁ.generatiuus.
γέννησις.εως.ἡ.natiuitas.
γεννήτρα.ας.ἡ.genitrix.
γέννητή.ῆς.ἡ.generatio.
γεννήτωρ.ορος.ὁ.ἡ.
γεννήτης.ου.ὁ.genitor.
γεννητικός.οῦ.ὁ.generatiuus.
γεννητός.οῦ.ὁ.genitus. Erat aliquando mortalem uertit.Interdũ est tribulis,qui in eandem partem tribus ascitus est, quod loco propinquæ cognationis fuit.
γένητοι.ὁι.in eandem tribum asciti.
γεννήτωρ.ορος.ὁ.parens.
γεννικῶς.generosè,ingenuè,ut decet ingenuũ.
γενικός.οῦ.ὁ.generalis.
γένος.εος.τὸ.genus.οἱ ἐγγυτάτω γένει ὄντες,ἢ οἱ ἐγγυτάτω γένους,dicuntur qui proximo gradu cõtingunt defunctum.Demosth.τοῦτοι δ' παιδὸς ἢ μήτηρ,γένει οὖσα ἐγγυτάτω Ασίας ἦν ἐξοίσ, ἐπεδικάσατο τὸ κλῆρος κατὰ τοὺς νόμους. Huius pueri mater,cui proximi gradus gentilitas cum Hagnia intercedebat. Hi etiã dicuntur οἱ ἄγχιστα τῶ γένους ὄντες.
γεννόμενα.τὰ.liberi.
γένυς.cepit,p ἕλεσθε,in hac psona solũ inuenit.
γένυς.υος.ἡ.gena,gula,στόμα, mandibula, maxilla.& securis apud Sophoclem.
γένω.genero.
γενόμενος.peruenien s.
γενοῦχος.ου.ὁ.Neptunus.
γέποθεν.alicunde.
γέπου.pro δίτοι καὶ δίγε.
γέρα.præmia, honores,propriè præmia uirtutis.
γεράτεια,τὸ τιμᾶται.
γέρρα.ων.crates uimineæ,nugæ.
γεραιός.οῦ.ὁ.senex,ὁ ἔντιμος.
γεραῖος.gentile nomen,penanflectitur.
γεραίρω. præmio honoro,ueneror,honorem habeo,honesto,condecoro.
γεραιστός.οῦ.ὁ.promontorium Eubœæ.
γεράνιον.instrumentum subleuandis oneribus aptum.Latinè etiam grus dicitur.Vide in Annota.Budæi.
γεράνδρυον.ν.τὸ. uetus arbor,truncus:uel quod quercus δρῦς dicat,& radices altius agat, uel quod prima arbor existimetur.
γεραίτερος.α.ὁ.antiquior.
γεράνεια. oppidum Phrygiæ, & mons inter Megaram & Corinthum.
γερανεῖος.καὶ
γερανειάτης.nomen gentile.
γεράνος.ν.ἡ. grus,instrumentum ad subleuanda onera, quod & Latinis grus dicitur, authore Vitruuio. Fuit & γεράνος saltatio, quã latinè gruem dicere licet: numerosa erat saltantiũ turba,quadã uolantiũ gruũ similitudine.Institura primũ saltatio fertur à Theseo apud aram Deliam,dũ exitum de labyrintho imitatur.
γεραιότερος.præstantior,uetustior.
γεραιός.οῦ.ὁ.honorabilis.
γέρας.ατος.τὸ.præmium,munus,honor.
γέραρος.ὁ.honoratus.
γερασμιον.τὸ.τίμιον, præmium.
γεροῦρα.aquæductus,cuniculi acti subtus terram.
γέρασα. urbs Syriæ interioris.
γεράσηνοι.ciues illius oppidi.
γέρδιος.καὶ
γερδίος.textor.
γέριον.grus fœmina.
γερήνιος.ν. Gerenius,Nestoris cognomen,qui in Gerena urbe à pueritia educatus est, uel à γῆρας dictus γερήνιος,quasi uenerabilis cum senio,tum prudentia.
γέρρον.ν.τὸ.gladij genus,scutum Perficum,arma,defensaculum.
γεροντιζειν.senem erudire,& educare. Aristopha.equitib. γεροντιζειν ἠξιωκατε ἀλλ' ἐν. Dicitur autem sic ut παιδαγωγεῖν, quia δίς παῖδες οἱ γέροντες. Plutarchus in Politicis preceptis de Cleone loquẽs,καὶ βαχὺς ὢν πρὸς τοὺς ἐπιμελῆς καὶ βαρὺς, ἄνθις ὑπεβαλλε τοῖς πολλοῖς, πρὸς χάριν ἑαυτὸν γεροντιζων,id est senectutem suam componens & effingens ad gratiã plebis aucupãdam & emerendam.
γεροντιάω. senium resipio,uanam loquacitatem præ me fero.

γεροντικός.οῦ.ὁ.senilis.
γεροντίον.ν.τὸ.uetulus,seniculus.
γεροντοδιδάσκαλος.ν.ὁ.qui senis,atque ideo parum docilis præceptor est.
γεροντοκομεῖον.ν.τὸ. locus ubi senes curantur, id est, tractantur.
γεροντεῖα.παλαίστρα,ubi senes exercebantur.
γερουσία.ας.ἡ.senatus. A senibus dictum est,autore Cicerõne in Catõne.
γερούσιον.ν.τὸ. præmium quod datur optimatibus.
γερούσιος.α.ὁ.honorabilis,pr eciosus,senilis.
γέρων.οντος.ὁ.senex.Dicitur autem ἀπὸ τοῦ εἰς γῆν ὁρᾶν,ut Silicernium Latinis, uel ἀπὸ τοῦ τῆς γῆς ἐρᾶν,quod propinqui morti iam de sepultura solliciti sint.Differt à πρεσβύτης & προβεβηκώς,ut annotauit Ammonius.
γεωχία.lingua Laconum γεροντία. Aristophan. Lysistra.ὦ τῶν ἀσανῶν ἔστι γεωχία. quidam γεωνία legunt.
γέ[ρ]οι interdum idem est quod γεμὴ,hoc est,quidem certè interdum,uero,atqui.Nõnunq̃ expletiua est particula.
γεῦμα.α[ρ]ος.gustus.
γεύομαι.gusto,experior.gtõ iungitur.
γεῦσις.ιος.ἡ,gustus.
γευστός.οῦ.ὁ.gustabilis.
γεύω.μ.εύσω.π.ευκα.gustare facio.
γέφυρα.ας.ἡ.pons.
γεφυρισμός.iunctio pontis,pons.
γεφυρός[ης].ὁ.fabricator pontium.
γεφυρόω.μ.ώσω.π.ωκα.præbeo transitum, pontẽ impono,pontifico. Cicero aliquando dicit,iungere naues.
γεφύρωμα.ατος.τὸ transitus.
γεφυρίζω.subsanno,derideo.
γεωγραφία.ας.ἡ.geographia,terræ descriptio.
γεώδης.terreus.
γεώλοφον.ν.τὸ.collis.
γεωμετρέομαι. terram metior. Accipitur generaliter pro cõmetior quãcunq; rem.
γεωμέτρης.ου.ἡ. geometra . Et ἀγεωμέτρητος geometriæ ignarus.
γεωμόρος.ν.ὁ.agricola.
γεωμορία.ας.ἡ.agricultura.
γεωπένης.ν.ὁ.famelicus.
γεωπένα.quasi terram esurientes,inopes,quibus parum est agri.
γεωπονία.ας.ἡ. agricultura.
γεωρτέω.μ.ήσω.π.ηκα. agricolor, colo. nam γεωργὸν φιλέω dixit Plutarchus. neutrum absolutum,à γῆ & ἐργάζομαι.
γεώρτιον.ν.τὸ.καὶ
γεωρτία.ας.ἡ.agricultura.
γεωρτός.οῦ.ὁ.agricola.

Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

γῆ.ῆς.ἡ.terra.
γηγενέτης.ν.ὁ.καὶ
γηγενής.ές.ὁ.ἡ.terrigena,terra satus,cuiusmodi dicuntur gigantes.

γήδιον.ν.τὸ.agellus, solum.
γήθεν.ex terra.
γηθέω.μ.ήσω.π.ηκα.lætor,capio uoluptatẽ. neutrum,datiuo iungitur.
γῆθος.εος.τὸ.καὶ
γηθοσύνη.ης. lætitia.
γηθοσύνος.ν.ὁ.lætus.
γήθω.μ.ήσω.π.ηκα. lætor. neutrum, datiuo iungitur.
γήϊνος.ν.ὁ. terrenus.
σήλοφος.ν.ὁ.tumulus.
γήμας.ὁ.qui duxit uxorem. particip. ἀόρ.α.ἀπὸ τοῦ γαμέω.
γῆμαι.de uiro dicitur.
γήμασθαι.de fœmina.
γῆμον.uxorem duxi.
γήπεδον.ν.τὸ.hortulus.
γεωπονία.ας.ἡ.agricultura.
γεωπόνος.ου.ὁ.agricola.
γηραιός.ά.ὁ.antiquus,prouectus,senex.
γηραλέος.οῦ.ὁ.senex,senilis.
γηρέτιον.τὸ γῆρας.
γῆρας.ατος.τὸ.senectus,cutis serpentis.
γηράσκω.μ.άσω.π.ασα.καὶ
γηράω.senesco,inuetero.neutrum absolutum.
γῆρυς.τὰ.carduorum flores,pappi.
γῆρυς.pollen.
γηροβοσκέω.fouere parentes;siuè senes,suam senectutem regere & alere.
γηροβοσκός.οῦ.ὁ. senum nutritor.accipitur pro puero. Xenoph.κοινὸν γὰρ ἡμῖν καὶ τοῦτό τ' ἀγαθὸν,συμμάχων καὶ γηροβοσκῶν,ὅτι βελτίστων τυγχάνεν,id est, liberorum communium : uerba sunt mariti ad uxorem.
γηροκομέω.curo nutrio;q; senes,idem quod γηροτροφῶ.
γηροκομία.ας.ἡ.nutritio & cura circa senes.
γηροκομεῖον.καὶ
γηροτροφεῖον.ν.τὸ.locus ubi senes curantur,id est tractantur.
γηροκομικὸν μέρος τῆς ἰατρικῆς.partem medicinæ uocat Gal.quæ de tuenda ualetudine senum tractat.
γηροκόμος.ν.ὁ.curans senes.
γηροτροφέω.nutrio in senectute.Galenus.Νεανίσκον οὖν ἐγώ τινα τῶν οὕτως ἐχόντων ἐσαμμυθ, εἰθ' ἑξῆς ἀνακομίζων καὶ οἷον γηροτροφῶν αὐτῶ τὸν πρεσβευτικὸν ἀσθένειαν, id est tanq̃ senẽ iamq; exanguem alens καὶ θεραπεῦων. Est enim ipsi γῆρας τὸ ἐκ νόσου, quando in tabem ex febre hectica æger incidit,ita ut similis sit seni debili & arido.
γηροτρόφος.ν.ὁ nutriens senes.
γῆρυς.υος.uox.
γηρύω.μ.ύσω.π.υκα.dico,cano,loquor.
γῆς ἔντερα.dicũtur uermes terreni,siue lũbrici.
γήτιον,siue γήδιον. uirescens allium siue cepa.

Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

γιγαντιάω.gigantum impietatem imitor,immanis sum,

γιγέδιον. bifacutum, oleris genus.
* γιγαντολέτωρ. gigantum extinctor. epitheton Iouis.
γίγλαρος. genus paruæ tibiæ Aegyptiæ.
γίγας. αντος. ὁ. gigas.
γιγγλισμός. οῦ. ὁ. cachinus, γαργαλισμός.
γίδαρον. ου. τὸ. acinus uinaceus, & malorum granatorum.
γίγγρα. ἡ. musicum instrumentum, gingre, de quo Athenæus.
γίγγρας. genus tibiæ lugubris, quam inuenerunt Phœnices, quaq; utebantur in luctu Adonidis. nam Phœnicum lingua γίγραν
* Adonidem uocat. Meminit Athenæus, sed tibias uocari γίγρας scribit. Festus ab anserum uoce sic dictas putat, qui dicuntur (inquit) gingîre.
γίγλωψ. auena.
γίγνομαι. μ. γενήσομαι. κοῖ
* γίνομαι. fio, nascor, sum, debeo. Accipitur pro seruio, & seruus sum. Demosth. Ἐν Ἀλκιβιάδου τοῦ τρόπῳ τοῦ ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτῷ τοῦτ' γενομένῳ, id est seruo aliquando suo. Huius dictionis in infinitiuo suo constructionem uide in Cõmenta. Bud. μίσος ἀόρ. β. ἐγενόμην. μίσος. π. γέγονα.
γνήσιος. legitimus, iustus.
* γνήσιον ἀργύριον ἀποδίνυμι, est quod Latini rectè restituere dicunt. Liui. Quóscq; quoq; oportebit, rectè restituito. Et rectè præstare Vlpianus. rectè dare Cice. ad Atti. Demosthe. κατὰ τιμοκράτ. crimini dat aduersario, quod τὸ ὀφειλόμενον ἀντὶ τοῦ τὸ γιγνόμενον scripserat. τὸ γιγνόμενον etiam dicitur τὸ προσῆκον καὶ τὸ ἁρμόζον. Ou γιγνόμενοι ἐλπίδες absurdæ expectationes. τὸ γιγνόμενον πληρῶσαι omnes numeros implere. Significat etiã officium. Item ratam partem, & portionẽ uirilem. τὸ γιγνόμενον τίμημα significat iudicatum esse quod ius poposcerit, æquitásque suaserit. Vide Commenta. Budæi.
γιγνόμενος τόκος. iusta & legitima usura. Nã γιγνόμενον τὸ δίκαιον subinde significat, ut γιγνόμενον ἀργύριον, probi & legitimi nũmi, id est, δόκιμον.
γινώσκω. μ. γνώσομαι. cognosco, delibero, cogito, statuo, conscisco, decerno, sentio, iudico.
* Item recogito, reputo, discerno, aoristus secundus, ἔγνων.
γίππα. ας. ἡ. oppidum Palestinæ.
γιππαῖος. nomen gentile.

Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

γλάγος. εος. τὸ. lac.
γλάζω. μ. άσω. π. ωκα. canto, clamo. actiuum, accusatiuo iungitur.
γλακερός. οῦ. ὁ. καὶ
γλακτόεις. εντος. ὁ. lacteus, candidus.
γλάμαι. oculorum uitia sunt, quas Latini etiã glamas & gramas uocant.
* γλαμυρός. οῦ. ὁ. lippus, aquosus, lachrymosus.

γλαμῶν. ὁ. lippus, qui uitiatis & immundis est oculis. Aristopha. Ecclesia. τί δ' ἂν ποιοῦμεν ὁ γλαμῶν σε λοιδορῇ.
γλανίς. ίδος. ἡ. silurus.
γλάνος. ὁ. Glanus, qui & Hyæna.
γλάπτω. μ. ά. ψω. πτ. αφα. sculpo. actiuum, accusatiuo iungitur.
γλαφίς. officina ubi expoliuntur lapides.
γλαύκη. ης. ἡ. Glauce, nomen mulieris.
γλαυκή. ῆς. ἡ. cæsia.
γλαυκιών. ονος. ὁ. ignitus.
γλαυκός. οῦ. ὁ. glaucus, id est, cæsius.
γλαῦκος. ου. ὁ. Glaucus uiri & piscis nomen.
γλαυκίζω. obtuse uideo.
γλαύκωμα. ατος. τὸ. uitium oculi cum præter naturam glaucescit. γλαύκωμα & ὑπόχυμα an-
* tiqui medici idem putauere, ut Ruffus medicus testatur. Posteri uero γλαύκωμα morbum existimauerunt cristallini humoris mutati in glaucum colorem. ὑπόχυμα uero humorem concretum circa pupillam in medio corneæ & cristallini lucẽ impediẽtem. Sũt autem γλαυκώματα incurabilia. ὑπόχύματα pleraq; curantur.
* γλαυκῶπις. ιδος. ἡ. habens oculos cæsios. Epitheton est Palladis. Homerus. οὐδ' ἀπέθησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη. Vide Cœlium libro octauo cap. xviij.
γλαύξ. κός. ἡ. noctua.
γλαυσός. οῦ. ὁ. clarus, splendidus.
γλαύσσω. splendeo.
γλαφυρία. ας. ἡ. uarietas, pulchritudo.
γλαφυρός. οῦ. ὁ. famosus, iucundus, aptutus, ornatus, politus, concauus, sculptus, elegans, scitus.
γλεῦκος. εος. τὸ. mustum.
γλέυκινον. ου. τὸ. unguenti genus, latinè musteũ, oleum mustum, hoc est expressum anteq; oliuæ calcentur & premantur.
* γλήνεα. ἐων. τὰ. spectaculo digna.
γλήνη. ης. ἡ. pupilla oculi, & tota pars oculi interior, oculus ipse, nitor pupillæ.
γλίχων. ωνος. pulegium.
γλαμάω. gramiosis oculis sum, lippio.
γλαμη. uitiũ oculi, quod Latini gramiã uocãt.
γλιχρότης. ητος. ἡ. lentor.
γλίχρος. ου. tenuis, uiscosus, lubricus, parcus, sordidus, ἄγαν φειδωλὸς καὶ ἐυπαρὸς. Item sterilis, & illiberaliter acceptum reddens, ut χώρην γλίχρον. Arria. τὰ ἐδωδίμεια γλίχρως τῇ γρᾳ τῷ ἐπορίζοντο, id est maligne & φειδομένως.
γλίχρων. ὁ. auidus, concupitor.
* γλίχρως. aridè, lubricè, sordidè, uix & tenuiter. Plutarch. οὐδὲν εὗρεν πλέον ὀπήματος ἑνὸς, γλίχρως ἕνα δεξαμένης δυναμένης, qui uix & tenuiter unum admittere posset, item maligne & illiberaliter, non promptè, non benignè, non hilariter se habere.
γλίχομαι. cupio, προθυμέομαι, τιτάίζω, glisco.
γλοιός. οῦ. ὁ. sordidus, piger, imbecillis.
γλοιώδης. εος. ὁ. ἡ. lubricus, sordidus, uiscosus, lutulentus.

γλουτός. οῦ. ὁ ἰσχίον. rotundum in uertebris coxarum, nates, clunis.
γλυκάζω. dulcesco, dulcis sum.
γλυκαίνω. μ. ανῶ. dulce capio, dulcesco. Gaza.
γλυκασμός. οῦ. ὁ. dulcedo.
γλυκερός. οῦ. ὁ. dulcis.
* γλυκύ. uini genus est quod Latinè passum dicitur. fit autem ex uua que diutius in uite solẽ passa durauit. unde latine illi nomẽ est.
γλυκυδερκής. ές. ὁ. ἡ. dulcis aspectu.
γλυκυθυμία. ας. ἡ. animi dulcedo.
γλυκύθυμος. ὁ. ἡ. suaui ingenio.
γλυκύτης. ός. ὁ. dulcis.
γλυκύτης. ητος. dulcedo.
γλυκύπικρος. ὁ. dulciter amarus κατ' ἐναντίωσιν.
γλυκυῤῥίζα. latine etiam glycyrriza, aut dulcis radix.
γλυκυτάχηλος. ὁ. dulciceruicus.
γλυκύτρυφος. sapore acerbo & dulci simul præditus.
γλυπτός. οῦ. ὁ. sculptilis.
γλύσων. pro γλυκύτερος. dulcior.
γυφῶν. ῶνος. ὁ. καὶ
* γλυφίς. τὰ. scalpra sculpendi instrumenta.
γλυφή. ῆς. ἡ. sculptura.
γλύφιον. ου. τὸ. celte.
γλυφίς. ίδος. ἡ. sculptura. concauitas sagittæ, in quam neruus arcus immittitur.
γλύφω. μ. ψω. π. φα. sculpo. actiuum, accusatiuo iungitur,
γλῶσσα. ης. ἡ. lingua, Accipitur pro interpretatione.
γλωσσαλγία. ας. ἡ. nugæ.
γλωσσογάστωρ. ορος. ὁ. qui lingua sibi uictũ cõparat, comicum est.
* γλωσσόκομον. ου. τὸ. theca reliquiarum lignea, loculus, capsula, marsupiũ, seu potius scriniũ, in quo pecuniæ reconduntur. dictũ à lingua opinor, quod linguæ speciem haberent huiusmodi. Erat in Ioannem.
γλωσσοπρατέω. μ. ήσω. π. ηκα. taceo. neutrum absolutum.
γλῶσσος. extrema pars puppis.
γλωσσοτροφέω. circumloquor, multis dico.
γλωσσόδης. εος. ὁ. ἡ. linguosus.
* γλωττίς. ίδος. ἡ. lingula, a natura cõstituta, ut arteriam que à cibo infestatur, operiret.
γλωττοκομεῖον. ου. τὸ. uas in quo tibicines lingulas reponunt.
* γλωττόκομος. loculi & marsupiũ apũd Plutarch.
γλωττοτρίς. οῦ. ὁ. pro eo quifacit tibias.
γλωχίν. ῖνος. ἡ. angulus.
γλωχίς. ῖνος. ἡ. culpis.

Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

γνάθος. ου. ὁ. maxilla, gena, mentum.
γνάθμος. ὁ. γνάθος.
γνάμπτος. ου. flexibilis.
γνάμπτω. μ. ψω. π. φα. flecto. dependeo. frango, persuadeo. acti. accusati. iungitur.
γνέπτω. flecto.
γνάφαλον. ου. τὸ. tomentũ, quod culcitris infarcit.

γναφεῖον. ου. τὸ. officina fullonis.
γναφεύς. έως. fullo.
γναφεύω. μ. εύσω. π. ευκα. tingo, fullonicã exerceo.
* γνήσιος. ου. ὁ. legitimus, indigena, ingenuus, germanus, genuinus, uerus & minime fucatus aut adulterinus.
γνήσιος. ὁ. ὑπερεξοῦσιος. suus & legitimus, ut filius
* patris, παῖδες γνήσιοι liberi legittimi iustiq; seu natura seu adoptatione.
γνοφόω. μ. ώσω. π. ωκα. obscuro. actiuũ accusatiuo iungitur.
γνόφος. ου. ὁ. caligo.
γνόω. μ. ώσω. π. ωκα. nosco. actiuũ, accusatiuo iungitur.
γνύξ. genu flexo. aduerbialiter.
γνῶθι nosce.
γνωμαιεύω. discerno. consilium capio.
γνώμη. ης. ἡ. sententia, uoluntas, consilium, ani-
* mus, suffragium, ingenii, sensus, noticia, mens, opinio, iudicium. Polit. uertit iustitiam in Herodia. ἀλλὰ μὴν καὶ τὴν βαρβάρων, ὅσοι πρότερον ἀφωνίας ὄντες, καὶ ἐσωσίας ὄντες, φόβῳ τε καὶ μνήμῃ, τὴν ἐν ταῖς πρωτοπραξίαις ἐυτῶ τραπεῖσαν ἀρετῆς, πίστῃ τε γνώμης, ἕωσ ἐυ[ῦ] προσεχώρησεν.
γνωμίδιον. τὸ. μικρὸν ἐνθύμημα.
* γνωμικοί. sciences.
* γνωμολογῶ. sententiosè dicere.
γνωμολογία. ας. ἡ. dictio sententiæ, collectio sententiarum.
* γνωμονικὴ. pars est astrologiæ, quę solariorum discriminatis umbris horas uero uo siue gnomone pernotat.
γνωμονικός. οῦ. ὁ. doctus, sciens.
γνώμων. ονος. cognitor, stilus horas indicans, so-
* lis umbilicus, cuius umbra internoscũtur horæ: quem Latini Græco nomine gnomona uocant. norma uertitur a Valla.
γνώμονες. οἱ. dentes iumẽtorum ex quibus ętas
* dignoscitur. Dicuntur a quibusdam pullini dentes, erãt & Athenis magistratus dicti γνώμονες, quasi accuratę diligętiæ ac prudentiæ homines.
γνωμοτυπία. ας. ἡ. γνωμολογία.
γνωρίζω. μ. ίσω. π. ικα. cognosco, facio cognosce-
* re, indico, & notum facio. Præterea agnosco, Herod. γνωρίζουσα τὴν κυμβόδου χάρα, Agnito Commodi Chirographo. Significat etiam σωίζειν καὶ προξενῶ. Plut. καὶ γνωρίζῃ τὸν ἀδελφὸν ἀν[ῦ] ἡ γυνὴ Athe. ὁ πρεσῶν ἐκ σιλεύς ἠδλοῦτει τοῖς τὸς ἠδονὰς ἀν[ῦ] γνωρίζουσι, id est τοῖς παρασῶσι, qui nouas indicabant uoluptates. actiuum, accusatiuo iungitur.
γνώριμος. ου. ὁ. familiaris, nobilis, præclarus, insignis, cognitus.
* γνώρισμα. ατος. τὸ. signum cognitionis, indicium, ut pulsus in febre. præterea καλλώπισμα, καὶ ἐπαίσημον, hoc est insigne & decus ornamentúmq; hoc est, id propter quod aut res aut ciuitas uisenda est. Grego. τῷ δι' λόγοι τὸ γνώρισμα, id est, propter literarũ studia uisitur.
* γνώρισις. Plato. πολλὴν χάριν οἶδα σοι Θεαιτήτου γνωρίσεως, quod mihi notum & familiarem feceris Teætetum.

γνωρίσματα τῆς βασιλείας, insignia imperij, id est, gestamina & specimina.

γνωσιμαχῶν. nosse suam infirmitatem, & contrà robur ac uirtutem hostium, ac demum pœnitere & quiescere: propter quod pro resipiscere post cœptum bellum ponitur. Herodot. ὦ φωκέες ἤδη κῶς μᾶλλον γνωσιμαχέετε μὴ ἐόντα δμοῖοι ἡμῖν;

γνῶσις. Θος. ἡ. cognitio, scientia, noritia, fama, rumor.

γνωστήρ. Θος. ὁ. cognitor, explorator.

γνωστικοί. Heretici quidam erant sic dicti, ob insignem eruditionem quam sibi uĕdicabãt. cum nihil istis nec indoctius nec stultius esset. Horum frequenter meminit in epistolis Hieronymus.

γνωστὸς. οῦ. ὁ. notus, amicus.

γνωστή. soror uel amica.

γνωτός. οῦ. ὁ. frater, noscibilis.

Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο

γοάομαι. ululo, ploro.

γοητεύω. μ. ήσω. π. υκα. murmuro. neutrum absol.

γόητρος. ὁ. conger piscis.

γοητεία. ας. ἡ. bolus rotundus. Aristoph. pace. ὥσπερ γυναικὶ γοητείαν μεμαγμένην.

γοητείς. genus rapæ rotundæ.

γοητεύω. reuerto, conuerto.

γοργύλος. ὁ. rotundus, inuolutus.

γοργυσμός. οῦ. ὁ. murmur.

γοργυστής. οῦ. ὁ. murmurator.

γόερος. ὁ. acerbus, tristis.

γοητής. οῦ. ὁ. luctuosus, flebilis.

γόης. ητος. ὁ. uersutus, præstigiator, subdolus, incantator, magus, ueneficus, impostor.

γοητεία. ας. ἡ. incãtatio, ĩpostura, præstigiatura, differt à φαρμακεία. Vide Cœliũ li. v. ca. lxij.

γοήτευμα. præstigium.

γοητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. incanto, per præstigias decipio, præstigijs ludifico, illicio, præstigijs illudo. actiuum. Est autem propriè γοητεύειν stupore acueluti maleficio afficere, stuporeq; affectum decipere, ut qui uoluptuaria titillatione permulsi, quasi maleficio affecti, pericula & incommoda non intelligũt. Quo pacto differat à κλέπτειν, uide in comment. Budæi. accusatiuo iungitur.

γοητικός. οῦ. ὁ. magicus, deceptorius.

γοῦς. Θος. immundities, sordes.

γόμος. ὁ. onus, ius carnium.

γομόω. μ. ώσω. π. ωκα. onero. actiuum, accusatiuo iungitur.

γομφισμός. οῦ. ὁ. confractio, collisio dentium.

γόμφος. ὁ. dens molaris.

γομφοπαγής. ές. ὁ. ἡ. solidus, compactus, absolutus.

γόμφος. ὁ. clauus.

γομφόω. μ. ώσω. π. ωκα. cõpingo. conglutino. actiuum accusatiuo iungitur.

γομφωσις. εως. ἡ. conglutinatio.

γομφωτήρια. τὰ. claui.

γόνας. ατος. τὸ. genu.

γονατίζω. geniculor.

γονή. ἡ. γένεσις.

γονεύς. έος. hic & hæc parens.

γονή. ῆς. fœtus, semen humanum, natio, stirps, natiuitas apud Lucia. Et Cœl. genitale profluuium uertit.

γόνιμος. ὁ. fertilis, naturalis.

γονώτερος. ὁ. fertilior.

γόνωτος. ὁ. fertilis.

γονοβόλια. uitium mẽbri genitalis, uidelicet cũ emittet præter uoluntatem semen.

γονοβόλος. ὁ. semine fluens.

γονοῦμαι. genibus aduoluor.

γονοῦσσα. ης. ἡ. urbs Thessaliæ.

γόνος. ὁ. genitor, filius, semen, genitura. Vnde ὁ γόνῳ γεγονὼς παῖς ἢ γνήσιος, naturalis & legitimus, Differt τῶ ποιητῶ καὶ ἐισποιητῶ. Demosthe. Ἀλλὰ τὰ μὴν ἐν τάυτῃ διαμεμαρτυρημένα εἶναι ὡς ὥσπερ υἱοῦ γόνῳ γεγονότος. τὰ δ' ἀυτίκα μάλα ἐμὶ βλασθήσεσθαι, ὡς ἐισποιητῶ. Budæ.

γόνυ. τῶ γόνατος, καὶ γόνυος, καὶ γονύατος. τὸ. genu, geniculum, ut in arundinibus, internodia scilicet.

γονυκλισία. ας. ἡ. genuflexio.

γονυπετέω. μ. ήσω. π. ηκα. genua flecto, accido ad genuo, supplico. neutrum absolutum.

γόος. ὁ. luctus, lamentatio, luctuosus.

γοώσσα. ης. ἡ. lugens.

γόργεια. τα. larua siue personæ histrionũ, apud Dorienses.

γοργόνειον. ὁ. τὸ. larua, persona.

γοργός. οῦ. ὁ. terribilis, uelox, acris & uersatilis. uertibilis, abundans.

γοργώ. όνος. ἡ. γοργόπις, scutum habens gorgonis faciem.

γοργόπις. ιδος. ἡ. truculentia, horribilitas.

γοργωπός. οῦ. ὁ. καὶ

γοργῶπις. ιδος. ἡ. uiſu celer, aspectu truculentus, terribilis, oculis acribus. Epitheton Palladis.

γορδολίζω. τὸ ἀδολεσχῶ.

γόρτυν. υνος. ἡ. urbs in Creta.

γοῦν. igitur, tamen, certe quidẽ. Significat etiã quippe & siquidem. Sæpe accipitur ἀντὶ τῶ γάρ, ut γε: & pro γεδὴ & ἀλλάγε. Item saltem, duntaxat, & subinde est expletiua particula. Præterea pro etiam, quin. & accipitur, pro quoq;, & quidem. Vide Commen. Budæi.

γουνάζομαι. flecto genua, deponens absolutum.

γουνάδομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. supplico. deponẽs absolutum.

γούνατα. τὰ. genua.

γουνίομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. oro, rogo.

γουνός. οῦ. ὁ. cultura fertilis, fertilitas, terra apta arboribus.

γουνός. pro γόνυος. genitiuus est à nominatiuo γόνυ.

γουνός. ἰδος. Aratus ἄγχε δὲ οἱ σκαιῆς ἰδῆ γουνὸς ἰδός.

γοώδης. εος. ὁ. ἡ. lugubris, mœstus.

Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

γράβιον uocant ilignum quernumúe lignum succensum

succensum lumẽ præbens agentibus iter atq; prælucens.

γράειν. comedere.

γραῖα. ας. ἡ. anus, & nomen ciuitatis Bœotiæ, quæ nunc Tanagra dicitur, uocant etiam γραῖαν pellem umbiculũ ambientem, quod corrugata senectutis sit indicium.

γραΐδιον. ὁ. τὸ. uetula.

γραικιστὶ τὸ ἑλληνιστί. Græce.

γραϊκός. οῦ. ὁ. anilis.

γραικός. οῦ. ὁ. Græcus.

γράμμα. ατος. τὸ. litera, processus in iudicio, cautio. Significat etiã acta publica seu tabulas publicas, & tabulas iudiciales, & rationes argẽtariorũ & similũ hominũ, & picturas, & exẽpla, & ἀπογραφάς, id est, indices, q̃ inuẽtaria & repertoria à Iuriscõsultis uocãtur, & libros, & leges scriptas artẽ scriptam, scrupulum in ponderibus.

γράμμαξα ἐνκαταπίωξα, caducæ literæ.

γραμματεία. ας. ἡ. literatura.

γραμματεύς. έος. ὁ. scriba. Sæpe est nomen contumeliosum, ut sit qui nihil aliud quam scribat actiões publicas. Demosth. hoc nomine subinde uocat Aeschinem.

γραμματεύω. μ. εύσω. π. ευκα. sum scriba. neut. absol.

γραμματίδιον. ὁ. τὸ epistolium.

γραμματῖον. τὸ. διδασκαλεῖον. συμβόλαιον Aristoph. nebul. ἀνέφερε τὸ γραμματῖον ἵν' ἀναγνῶ, Apud Demosth. quodcunq; uolumen & libellũ & tabellam significat, & quicquid scriptũ est: ut tabularum apud Latinos late significatio patet. Significant enim & acta publica & documenta literaria & syngraphas. unde tabulæ nouæ dictæ & tabellæ iudicum, & alia. γραμματῖον χαλκοῦν, tabulã legum appellat Plato. significat præterea tabulas testamenti. Accipitur etiã pro tabella uel idiochiro testificationis. dicitur etiam λεξιαρχικόν, id est, album. Vide Comment. Budæ.

γραμματικός. ὁ. ἡ. grammatica, literaria, recte scribendi & loquendi scientia.

γραμματικός. οῦ. ὁ. literatorius. γραμματικὰ ἐκπώματα. pocula dicebantur, quæ literis forẽt insignia, ut scribit Athen. cuiusmodi illud, in cuius abitu uerba hęc legebant, δὸς σωτῆρος.

γραμμάτιον. ὁ. τὸ. literula, libellus.

γραμματιστής. ὁ. literator, qui literas & prima elementa docet, ludi magister, hos literatores Martianus appellat. Accipit pro prælectore & recitatore.

γραμμαροκύφων. ωνος. ὁ. scriba, humilis & abiectus literator. nomen est contumeliosum.

γραμματοφυλάκιον. ὁ. τὸ. locus ubi scripta publica seruantur, Grammatophylacium, qua dictione iureconsulti usi sunt.

γραμμὴ κυκλοτερής. dicitur pupillã ambiens circulus, qui etiam iris dicitur.

γραμμαί. ludus gspiã est, q etiã διαγραμμισμὸς dicẽ, species ludi tesserarij, ubi calculi adhibentur sexaginta tum albi tum nigri.

γραμμή. ῆς. ἡ. linea, Interdum principium significat & carceres circuli, hoc est, τὴν ἀφετηρίαν καὶ τὴν βαλβίδα. Aristophan. ἔᾳ δ' ὅσθ' ὅσον τὸν ἀγῶνα ἀγωνεῖ πέχα μέλλων ὑπὲρ λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν, προβαίνε νῦν ὦ θυμὲ γραμμὴ δ' ἀυτή. Progredere o anime mi, hi sunt carceres atq; instat certamen.

γραμμικαὶ ἀποδείξεις sunt demonstrationes mathematicæ. Quintilia. Deniq; probationũ quæ sunt potentissimę γραμμικαὶ ἀποδείξεις uulgo dicuntur.

γραπτός. οῦ. ὁ. pictus, scriptus.

γρασσόβραι. cum uetulis rem habentes, uetulas arcentes à piscibus.

γράσος. ὁ. ὁ. sordes in ouium uelleribus, hircus, id est, fœtor alarũ, pedor & propriũ loci.

γράσων. ωνος. ὁ. hircosus, cui fœtẽt alę, fatuus, homo odoris mali.

γραῦς. αός. uel ώς. ἡ. anus, crustula polentis obducta.

γραύω. teneo.

γραφίδιον. καὶ

γραφεῖον. ὁ. τὸ. penna, stilus.

γραφεύς. έος. ὁ. pictor.

γραφικός. pingendi peritus.

γραφικῶς. expressè, uerè.

γράφις. ιδος. lineamentorum ductus, umbratilis pictura.

γραφεῖ ἐξαδιδόναι. literarũ monumẽtis tradere.

γραφή. ῆς. ἡ. scriptura, pictura, accusatio, actio popularis. Est autem propriè accusatio, quando lex ut iniqua aut perperam lata accusatur. εἰσαγγελία de rebus perperam factis dicitur. ἐπάγειν δίκην est accusare. ἀποφέρειν γραφὴν est deferre aliquem & postulare. Demosthe. Αἰσχίνης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανομῶν γραφὴν τῶ κτησιφῶντος. Diem dixit Ctesiphonti, uel reum postulauit.

γραφικὴ appellatur illa facultas, quem Cicero stilum uocat, opponitur ἀνελευθεριαστικῇ. uide Comment. Bud.

γράφομαι. μ. άψομαι. π. αμμαι. accusor, scribor, & actiue accipitur pro accuso & scribo. deponens, accusa. iungitur.

γράφω. μ. άψω. π. αφα. scribo, decerno, accuso, ad senatum, refero, statuo. actiuum, Item pingo. Aesch. Εὐθαῦθα τὴν μαραθῶνι μάχη γέγραπται. Dicitur etiam. γραφῶ περισωμένους ut τυπῶ ἐκπῶ. unde ἐγεγραφήκειν, γράφειν ψήφισμα τῶ νόμου, ferre & suadere. & decernere plebiscito. Et pro describere, ducere lineam, delineare. Aristote. Δικαίου ἐὰν ὁ κύκλος ἐκφῇ, τὸ μὲν πρῶτον εὐθεῖαν γράφῃ, παυόμενος δὲ ἕλικα. Vide Comment. Bud. accusatiuo iungitur.

γραώδης. εος. ὁ. ἡ. anilis.

γρηγορέω. μ. ήσω. μίσος. π. ἐγρήγορα. uigilo, neutrũ absolutum.

γρήγορσις. uigilantia.

γρηγορώτερον. uigilantius.

γρήνικος. ὁ. ὁ. Granicus fluuius.

γρηπεύς. έος. ὁ. piscator, cõsuẽs retia piscatoria.

γρηπέω. piscor.

γρῆπος. εος. τὸ. rete.

γρίφω. coniecto, ænigmata soluo.

γρῖφον.τὸ.insolubile.

* γρίφος.ου.ὁ.rete,sagena,sermo implicitus, enigma,argumentum,nodosum.

γρομφάς.scropha,antiqua porca.

γρόνθος.ου.ὁ.pugnus.

γρόνθων.primum rudimentum tibicinum cum tibias inflare discunt.

* γρόσφος.ου.ὁ.genus teli. Sunt qui appellent hastæ cuspidem,quam terræ infigimus.

γροιωός.οῦ.ὁ.torris,truncus.

γρύ. uox fictitia, minimum, sordes sub unguibus,uox est suilla, & numisma minutissimum.

* γρύζω.μ.ύξω.π.υχα.lugeo,loquor, clamo, mutio,gannio,grunnio. Accipitur pro hisco. neutrum,accusatiuo iungitur.

γρύλλη.ης.ἡ.uox porcorum.

γρυλλίζω.μ.ίσω.π.πα.grunnio.neut.absolutum.

γρυλλισμός.οῦ.ὁ.grunnitus.

γρύλλος.ου.ὁ.porcus.

γρῦπες.ὁι. gryphes, instrumentum nauticum, & anchoræ.

γρυπός.οῦ.habens nasum aduncum.

* γρύπωσις.ιδος.ἡ.curatio.

γρυσμός.grunnitus.

* γρυτάρια.friuola,id est,uasa fictilia quassa.

γρυ]ατόλης.qui supellectilia friuola uēditat. Latine friuolarius uel fribolarius dici potest.

γρυ]ατῶλαι.friuolarij,id est,qui eiusmodi supellectilia uenditant.

Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ

γύαλον.ου.τὸ.cauum,penu,thesaurus.

γυαλοῦς.ου.ὁ.curuus,concauus,thoracis circa humerum pars.

γυγαία.ας.ἡ.gygæa lacus Lydiæ.

γῦης.ου.ἡ.dentale,pars aratri,iugerum,uia.

γῦη.ης.nomen mensuræ,ut iugerum,hinc πεντηκοντόγυον,quinquaginta iugerum.

γύλος.ου.ὁ. genus peræ militaris & uasculum oblongum in acutum desinens aptum militiæ ad seruandos cibos,unde

* γυλιαύχην.ενος.ὁ. g collo est gracili & prelōgo.

* γύλος.cubus,id est,lapis quadrangularis.

γυλιαύχενες.prenues hoies, & colli oblōgioris.

γῦον.ου.τὸ. membrū omne,sed proprie manus.

γυός.οῦ.ὁ.claudus,morbidus.

γυοκόρος.ου.ὁ.ἡ.membra depascens.

γυοκόνες.ου.ὁ ἡ.membra fatigans.

γυοτακής.ές.ὁ.ἡ.membra liquefaciens.

γυόχοι.ἱ.pedicæ.

γυόω.μ.ώσω.π.ωκα.frango,membra,debilito.

γυμνάζω.μ.άσω.π.ασα.exerceo,actiuum, accusatiuo iungitur.

γύμνασις.ιος.ἡ.κοῦ

γυμνασία.ας.ἡ.exercitium.

γυμνάσιον.ου.τὸ.gymnasium,locus ubi nudantur & exercentur athletæ,pro schola capitur. Significat etiam exercitium apud Galen.

* γυμνασής.οῦ.ὁ.preceptor exercitiorum, pueros exercens.

* γυμνασιάρχης.ου.ὁ.gymnasiorum preses,

γυμνασική.ῆς.ἡ.gymnastica,id est, ars exercitatiua,præbens uiuendi modum.

γυμνηλός.οῦ.ὁ.inops,pauper.

γυμνής.ῆτος.ὁ.miles leuis armaturæ.

γυμνητεύω.μ.εύσω.π.ευκα.sum nudus,fero leuia arma.neutrum absolutum.

γυμνήτης.ου.ὁ.miles leuis armaturæ.

γυμνῆτες.inuenies in dictione ἐλωλῆς.

γυμνοπαιδία.festum apud Lacedæmonios, in quo pueri nudi exercebantur.

γυμνοπόδης.ου.ὁ.κοῦ

* γυμνοπόδιον.saltationis genus. dictum a nuditate pedum.

γυμνόπους.οδος.ὁ.nudipes.

γυμνός.οῦ.ὁ.nudus.

γυμνοσοφίσται.sunt ultra Indoschytas,ita uocati, quod nudi in syluis agant, uoluptatum omnium expartes,quibus mortaliū uita corrumpitur.

γυμνότης.ητος.ἡ.nuditas.

γυμνόω.μ.ώσω.π.ωκα.nudo.acti.accusa. iūgitur.

γυναικῆον.ου.τὸ. locus ubi mulieres uersantur,id est,gynæceum.

γυναικῆος.ου.ὁ.muliebris.

γυναικία.mnliebria Marcel.

* γυναικίζω.muliebriter uiuo, gestu cultuq; mulierem repræsento.

γυναικοκρατία.muliebre imperium.

γυναικοκρατοῦμαι.uiuo sub muliebri imperio.

* γυναικοκρατοῦμενοι.qui uxoriæ potestati parent. Plin.lib.vi.eo nomine populos appellat quosdam Amazonum uicinos, bello ab Amazonibus uictos,ex eo fic dictos,quod uictricibus obsequantur ad procreandam eis sobolem.

γυναικομανής.ές.ὁ.ἡ.insaniens in mulieres,aut illas ad furorem cogens.

γυναικομανία.furor.& insania mulierum.

* γυναικομανῶ.insano amore afficior erga mulieres.

γυναικίας.ου.ὁ.muliebris,effœminatus.

γυναικίσις.ιος.ἡ. imitatio muliebris. Aristopha. Thesmo. πρὶν δ' ἑτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην.

* γυναικόνομοι. matronarum decentiæ & modestię arbitri sunt:de ijs pro potestate statuētes,ut ne muliebris mundus aut cultus matronalis in luxum euadat, aut habitum ab eo sexu dissentaneum.

γυναικοφίλης.ου.ὁ.mulierosus.

γυναικώδης.muliebris,mulierosus.

γυναικῶν.ῶνος.ὁ.κοῦ

γυναικωνῖτις.ιδος.ἡ.gynęceum,mulierū cōclaue.

γυναικόφων.uocem habens muliebrem.

γυναιμανής.ές.ὁ.mulierosus,insanus amore mulierum.

γυναῖον.ου.τὸ.muliercula.

γυνή.αικός.ἡ.uxor,mulier,οἱ πρὸς γυναικῶν uocant cognati,ut οἱ πρὸς ἀνδρῶν agnati.Demosth. πρὸς ἀνδρῶν ἔχων τὴν συγγένειαν ταύτην ἢ οὐ πρὸς γυναικῶν,id est,agnatus nō cognatus. Plato dici putat γυνὴν quasi γοινήν.

γύννις.ὁ.mollis,effœminatus.Aristoph. Thesmoph.

moph.ποδαπὸς ὁ γύννις, πῆς πάτρας, τίς ἡ τοῦλή.

γύπαι.ὁι.subterraneæ cauernę,nidi, specus angusti,unde

γυπάριον.ου.τὸ.spelunca,Aristoph.equit.δικοῦν]αι ἐν τοῖς πιθάκναις κοῦ γυπαρίοις.

γύργαθος.lectus in quo paralytici,mentecq; capti,quicq; uocantur dæmoniaci, uincti lacerāt sese,hinc prouerb.γύργαθον φυσᾶς,quod in insanum,frustraq; uociferantē dicitur.

* γύργαθος.ου.τὸ.rete.

γυρεία.ας.scrobs, id est, fossio in uitibus,repastinatio.

γυρῖνοι.gyrini,ranæ minores, & imperfectæ. Aratus.ὅσσον πατέρες βοόωσι γυρίνων.

γῦρος.ου.ὁ.κοῦ

γυρός.οῦ.ὁ.ambitus,gyrus.

γυρός.οῦ.ὁ.rotundus.

γύρυς.pollen.

γυρῶσαι.circulum ducere,circūmunire, sepire.

γύψ.πός.uultur.

γύψος.ου.ὁ.gypsus.

Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

γῶ.fibijpsi,peculiariter,tuo.

γωητεύω.imposturam facio,τὸ φενακίζω ἢ ἀπατῶ.

γωητικός.οῦ.ὁ.incantatiuus,fallax.

γώμφωμα.ατος.τὸ.inflatio.

γωνία.ας.ἡ.angulus.

γωνιαῖος.οῦ.ὁ.angularis.

γωνιασμός.οῦ.ὁ. concurrentium parietum angulus,quadratura,flexus, Aristoph. Ranis.λεπίδων τε κανόνων ἐσβολὰς ἐπῶν τε γωνιασμούς.

* γωνίδιον.angulus.

γωνιώδης.ες.ὁ.ἡ.angulosus.

γωρυτός.οῦ.ὁ.corytus,id est theca arcus,pharetra.

Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Α.particula est,quæ per se nihil significat, sed in compositione auget.

δάδ'ξ.κος.mensura sex chœnicum.

δαδουοπῶν.est faces conficere,& ex arbore faces eximere.

* δαδαργῶν.idem.

* δαδαχία.ας.ἡ.gestatio lampadum,& tædarum illustratio, illuminatio,quę & λυχναψία dī

* δαδαχίω.luceo,faces præfero.præluceo,quod lucere facē,& allucere prisci dixerūt.quod etiā prādiare dicit.Athe.li.iiij.de Antonio loquens triumuiro.μετέβαινε δ' ἐνίοτε ἐν ἱππῇ τῇ ἄκρου πολιν,ἀπὸ τοῦ τεγῶν λαμπάδας δαδαχουμένης τῆς Αθηναίων πόλεως,id est,φωτιζομένης,illustrata,illuminata facibus è tectis fulgentibus.Itē faces teneo,id quod in nuptijs nubentiū matres faciebant.a δὰς & ἔχω.

δαδοῦχος.ὁ.facifer.

δαγύς.ῦδος.ornamētū muliebre,de q̄ Theoc. Pharmaceutria,ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλῶν χρόα πάντοθεν ἶσα.

δαΐω.scio,intelligo,acti.accusa.iungitur.

δαΐομαι.μ.ἀσομαι.π.ασμαι.diuido.

δαϊβμός.οῦ.ὁ.incendium.

δαϊμδῦναι.scire,intelligere,discere.

δαιμοσύνη.ης.ἡ.scientia.

δαΐμων.ονος.ὁ.peritus,scius,artifex.

δαίρ.ίρος.ὁ.ὦ δαίρ.leuir.

δαιρός.οῦ.ὁ.splendidus,siccus,accensu facilis.

δαΐσομαι.intelligam.

δάθος.Dathus Thasiorū colonia, iuxta Strimonem.

* δαί.autem,deseruit duplici interrogationi.uide Comment.Bud.

δαΐ.τῇ.bello,à recto δὰς sicut à γραῦς γραΐ.

δαΐα.magna,infinita,uenerabilis,horrenda.

δαίδαλος.ου.ὁ.ingeniosus,a δαίω teste Gaza &

* Dædalus ingeniosus ille faber.

δαιδάλεος.ου.ὁ.dædaleus.

δαιδάλεος.ου.ὁ.κοῦ

δαιδάλος.ου.ὁ.uarius,artificiosus.

δαίδαλμα.ατος.τὸ,opus,scitamentum.

δαιδάλλω.μ.αλῶ.π.αλκα.orno,uario.actiuum,accusatiuo iungitur.

δαΐζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.inquiro.

δαΐζω.μ.ίξω.π.ιχα.diuido,corrumpo.

δαιμονάω.μ.ήσω.π.ηκα.insanio.neut.absolutum.

* δαίμονες.ὁι.idigetes,genij,lares Cicero de uniuersitate uertit.

δαιμονίζομαι.dæmonio uexor.

δαιμόνιον.ου.τὸ.numen,deitas, dæmonium, hoc cum dicebant aut ὁ θεῖον, deum supremum, diuinitatemq; mundi moderatricem intelligebant.Grego.πᾶσι θεολογίας, ἡ γάρ ποτε ὑπολήψη τὸ θεῖον,ἐπρ ὅλως ταῖς λογικαῖς πιστεύεις ἐφόδοις.

δαιμόνιος.ου.ὁ.miser,infœlix, fortunatus, mirus, fœlix,dijs similis,diuinus,admiratione dignus.

δαιμονίως.diuinè,fœliciter.

δαιμονοφόρητος.ου.ὁ.ἡ.dæmoniacus.

* δαίμων.ονος.ὁ.deus,sapiens.pro fortuna accipit. Plut.εἰδέναι γὰρ τὴν μεταβολὴν τοῦ δαίμονος.De mosth.κατ' τύχην τινὰ κοῦ δαίμονος,forte fortuna.Significat & cuiusq genium præstitē, fortunæ conciliatorem uel bonæ uel aduersæ. Vnde εὐδαίμονες κοῦ κακοδαίμονες dicti. Hesiodi δαίμονες homines aurei seculi uocat in deorum numerum relatos.

δαίνυ,pro δαίνυθι.conuiuare.

δαίνυμαι.conuiuor,comedo.

δαίομαι.ardeo,disco,diuido.

δαΐον.monstrum,signum bellicum,prodigiū, forte,bonum.

δάϊος.captiuus,bello captus,miser,bellicus.

δαίρω.flagello,uerbero,cædo.

δαΐς.αϊδος,κοῦ δαὶς δαιτός.ἡ.conuiuiū, scilicet ingeniose extructum.

δαΐσιον.ου.τὸ.esui aptum.

δαΐς.ίδος.ἡ.fax,bellum.

δαιταλεύς.έος.ὁ.conuiuator.

δαίτης.ης.ἡ.conuiuium.

δαίτηθεν.ex epulo.

δαιτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. diuido cultro, ministro.

δαιτός.οῦ.ὁ.coquus,diuisus in frustra, diuisornā coqui est diuidere escas.frustulatī edētibus in mēsa cibos ministrans.descendit

à δαίω.

à διδάω. diuido
Διαιτητής. ὀνος. ὁ. cõiuua, amicus. differt ab ἐπιτροπ.
Δαιτός. ὑος. ἡ. conuiuium, epulæ.
Δαΐφρων. ονος. ὁ, ἡ. bellicosus, prudens.
Δαίω. μ. δαύσω ἀόρ. ἐδάην. μέσ. παρακ. δέδηα. disco, cõburo, diuido, scio, conuiuor, diuido mensam, luceo.
Δάκνω. μ. δήξω. τω. ηχα. ἔδακον ἀπὸ τοῦ δήκω mordeo. acti. accusatiuo iungitur.
Δάκων, ὁ, ἡ.
Δάκετον. ὀ. animal uenenosum.
Δάκνομαι. molestè fero, mordeor.
Δακρυροεῖ. lachrymas fundo.
Δάκρυ. υος. τὸ. lachryma.
Δακρυόεις. εσσα. ον. lachrymosus.
Δάκρυον. ου. τὸ. lachryma.
Δακρυχέω. μ. ήσω. π. κα. ηκα.
Δακρύω. μ. ύσω. π. υκα. lachrymor. neut. absolutũ.
Δακρύω τὸν ἀπεθανόντα. mortuum deploro.
Δακτυλήθρα. ας. ἡ. digitale, palla anuli.
Δακτυλίδιον. ου. τὸ. anulus sine gemma aut sigillo.
* Δακτύλιος. ου. ὁ. anulus. interdũ anũ significat.
Δακτυλιόχειρ. ος. ἡ. palmus.
Δάκτυλος. ου. ὁ. digitus, & sedis uitium apud medicos, dactylus.
Δακτυλιαῖος. digitalis. huius formæ nomina de quantitate sæpe prædicantur, sic etiam τετρὰς δακτυλιαία magnitudine quatuor digitorũ, accusati. habent post se, uel regunt datiuũ, Δακτυλιαῖος τὸ μέγεθος, uel Δακτυλιαῖος τῷ μεγέθει.
Δακτυλογλύφος. ου. ὁ. anularius, sculpens anulos.
Δακτυλιώτης. ου. ὁ. digitus, quẽ Latini anularem uocant.
Δακτυλογλυφία. ας. ἡ. insculptio anulorum.
Δακτυλωτός. οῦ. ὁ. anulatus.
Δαλός. οῦ. ὁ. lampas, torris, fulgur, titio.
Δαμάζω. μ. άσω. π. ασα. domo mansuefacio pullũ. aoristus primus pass. ἐδάμην. acti. accus. iũg.
Δαμάλη. ης. ἡ. κοῦ.
Δάμαλις. ιος. ἡ. iuuenca, bucula, uacca.
Δάμαρ. αρτος. ἡ. uxor.
* Δάμαρες, Δάμαρτες. idem.
Δάμασις. ης. ἡ. domitio.
Δαμασίφρων. ὁ. deceptorius.
Δαμάω. μ. άσω. π. ασα. κοῦ.
Δαμνάω. κοῦ.
Δαμνίω. κοῦ. Δάμνημι. κῆ.
Δάμνω. domo. acti. accusatiuo iungitur.
Δαμωρία. ας. ἡ. flumen Calabriæ.
Δαμώματα. τὰ. carmina publice cani solita, κωνώματα. Aristoph. pace. τοιάδε χρὴ χαίρειν ὃν δαμώματα καλλιπόμων τὸν σοφὸν τριπτὺν ὑμνῶν.
Δανάκη. numulus ille, siue obolus, qui Charõti persoluitur pro Stygiæ paludis transmissione. Autor Plutarch. qui in prouerbium uenisse asserit.
Δανείζομαι. μ. είσομαι. π. εισμαι. mutuor.
Δανείζω. μ. είσω. π. εικα. mutuo, mutuo do, trado ad usuram. Hoc uerbum Græcis ambiguũ
* est. Nã significat ex æquo, & qui citra usuram dat mutuo, & qui ad usurã. Erat neutrum, datiuo iungitur.
Δάνειον. ου. τὸ. mutuum, debitum, æs alienum.

Δάνεισμα. ατος. τὸ. mutuum.
Δανεισμός. οῦ. ὁ. mutuum, usura.
Δανειστής. οῦ. ὁ. fœnerator, creditor.
Δανειστικός. οῦ. ὁ. fœneratorius, numularius.
Δανόν. οῦ. τὸ. aridum, siccum.
Δανούβιον. oppidum Italiæ, unde
Δανούβιος, ὁ, ἡ, ον. Δανουβιεύς.
Δαός. οῦ. ὁ. lumen, lampas, lupus annosus.
Δαπανάομαι. actiue significat sicut δαπανῶ. cuius
* modi multa alia uerba sunt. uide cõmẽt. Bu.
Δαπανάω. μ. ήσω. π. ηκα. consumo, expendo, insumo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Δαπάνη. ης. ἡ. sumptus.
Δαπανητής. οῦ. ὁ. consumptor.
Δάπεδον. ου. τὸ. solum, pauimentum, campus, fundamentum, solum.
Δάπις. ιδος. ἡ. dapes, tapes, etis. Aristoph. Pluto. οὐδ' ἐν δάπισιν ἔσει καθαρθῆν.
Δαρδαίνω. inquino.
Δάπτω. μ. άψω. π. αψα. κοῦ.
Δαρδάπτω. deuoro, lacero. acti, accusa. iungit.
Δαρεικός. οῦ. ὁ. Daricus, numisma Persicum Darij imagine percussum.
Δαρεῖος. ου. ὁ. Darius.
Δαρήσετε. uapulabit.
* Δαρθάνω. dormio. aorist. secundus ἔδαρθον, uel ἔδραθον. neutrum absolutum.
Δάρνω. cædo.
Δάρδαρ. est tunica tenuis & neruosa, quę tegit
* neruos illos duos, à qbus testiculi depẽdẽt
Δάς. ados. ἡ. tæda, arbor, fax, torris, ignis ĩ face.
Δάσασθαι. diuisisse.
Δασεῖα. ας. ἡ. signum est uocalis aspiratæ.
Δάσκιος. ου. ὁ. umbrosus.
Δάσμενσις. ης. ἡ. diuisio.
* Δασμολογέω. μ. ήσω. π. κα. tributa colligo, colligo pecuniã a multis. Demost. κοῦ Δίδωσιν ἀυτῷ τὶ ἀργύριον, ὅπερ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἐρασῶν ἐδασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα. Dicunt etiam Δασμολογῶ σε. ut ἱεροσυλῶ. Vide Cõmẽt. Bud.
Δασμολόγος. ου. ὁ. quæstor, qui tributa colligit.
Δασμολογία. ας. ἡ. tributi collectio.
Δασμός. οῦ. ὁ. tributum, uectigal.
Δασμοφορῶ. tributum pendo.
Δάσος. ου. τὸ. densitas, syluosus locus.
Δασκλῆτις. ιος. ἡ. grauis. Erynnis. epithetũ Hecates apud Theocr. in Pharmaceut. χαῖρε ἑκάτα δασκλῆτι.
Δασκλῆς. ου. ὁ, ἡ. cũ detrimento appropinquãs.
Δασύκερκος. ου. ὁ. habens densam caudam.
Δασύμαλλος. ου. ὁ, ἡ. lanosus.
Δασυπώγων. ωνος. ὁ. densõ barbitio.
Δασύνω. μ. υνῶ. aspiro, id est, notam aspirationis adscribo. acti, accusa. iungitur.
Δασύς. ία. ὺ. ὁ. densus.
Δασύπους. ποδος. ὁ. Dasypus. leporẽ fermè ĩterpẽtatur. Δασύποδες Theodorus uertit cuniculos.
Δασύτης. ητος. ἡ. densitas, hirsuties.
Δατέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. diuido, comedo.
Δαΐζω. μ. ίσω. π. ικα. cõculco. acti. accusa. iungit.
Δαΐσμός. οῦ. ὁ. cũ oratio proferẽ ijsdẽ numeris & eodẽ modo cadit, à Date quodam Persarũ satrapa, qui cũ uellet grẽculus uideri,
exclama-

exclamauit. ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι.
* cum dicendum sit χαίρω. Hinc apud Aristophanem est Δαΐσδος μέλος.
Δαΐσιοι. ὁ. diuisores.
Δαῖον. Thraciæ oppidum, unde
Δαΐνοι. incolæ.
Δαύω. dormire.
Δαυκαλίς. pes gallinaceus.
Δαῦκον. τὸ. pastinaca.
Δαυλία. ας. ἡ. ficedula.
Δαῦλον. ου. τὸ. lignum semiustum.
Δαυλός. οῦ. densus, pinguis.
Δαυνία. ας. ἡ. Apulia.
Δάφνη. ης. ἡ. laurus.
Δαφνή. ῆς. ἡ. Daphne, puellæ nomen.
* Δαφνήφαγοι dicunt uaticinantes. ad quod allusit Poeta. cũ dicit, Laurumq; momordit.
Δαφνηφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. laurũ gero. neut. absolu.
Δαφνηφόρος. ου. ὁ. laurifer.
Δαφνίδες. ῶν. fructus lauri.
Δάφνινος. η. ὁν. laureus.
Δάφνις. ιδος. ὁ. Daphnis, laurus & bacca lauri.
Δαφνών. ῶνος. ὁ. lauretum.
Δαφοίνεος. κοῦ.
Δάφοινος. ὁ. ualde cruentus, niger, rubicundus, fuluus, funestus, maculis rubeis ac ueluti
* sanguineis distinctus, ut sunt quidam serpentes, dictum est à φόνος.
Δαφοινός. ὁ. funestus.
Δαψίλεια. ας. ἡ. largitas, affluentia rerum & copia, abundantia.
* Δαψιλής. ὲς. ὁ. ἡ. abundãs, largus, prolixus, abũdans, liberalis.
* Δαψιλῶς. opipare, large. Vsus est hac dictione Sueto, in Vespa.

Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

* Δέ. autem, enim, sed, uerum. Aristot. ἢ μὴν οὖν δοῦλος ἐστι φίλος πρὸς ἀυτόν. ἢ δὲ ἄνθρωπος. sed quatenus homo. præterea cæterũ. accipitur pro δὴ καὶ ἔτι. Item porro. quinpotius, immo, rursus, cõtra, atq; adeo.
* Δέγε. attamen.
Δέγμενος pro δεχόμενος. expectatus.
Δεδαηκώς. ότος. ὁ. doctus.
Δεδαίασι pro δεδαίασι. diuisi sunt.
Δεδεκώς, ὑλαβῆς, φοβῆς.
Δεδαώς. ὁ. doctus.
Δέδεε. φόβει.
Δεδέασι. φοβοῦσι.
Δεδεμένος. uinctus.
* Δεδεμένος ἀπολογέομαι. è uinculis causam dicito.
* Δὲ δὴ, quod etiam. Cicero porro autem dicere solet, aut porro duntaxat.
Δέδεκε. cõbusserat. pteritum medium à δαίω.
Δέδεκε. circũligando ligabat, & coronabat.
Δεδέκη pro ἐδέδεκη. coniungebat, ligabat.
Δεδέκομαι. uinciam & uinciar.
Δέδια. timui, timeo, paracimenus à uerbo δείδω
Δεδίεμαι. μ. ίσομαι. π. ημαι. κοῦ.
Δεδίεω. μ. ίσω. π. ίηκα. terreo.
Δεδιώς, φοβεῖ μόνος.

Δεδμήαται. domiti sunt, Ionice.
Δέδμητο. ædificatum erat, præparatum erat, pro δεδόμητο.
Δεδοίκω. timeo uerbũ deflexum à δέδοικα.
Δέδοικα. timui, timeo, pteritum est à δείδω.
Δέδοικα σοὶ καὶ πάλαι σοῦ, ἢ πάλαι σοι. timeo tibi.
* Δέδοκται. uisum est, decretum est, sancitum est.
Δέδορκα. uidi, præteritum à δέρκω.
Δεδρόμηκα. cucurri, præteritum à δρέχω.
Δέδυκα. ingressus sum.
Δέεθλον. fasciculus.
Δέλτος. pro δίλτος.
Δέομαι. οῦμαι. τὸ. κοῦ.
Δέησις. ἡ. ἡ. deprecatio. proprie qua rogamus,
* ut liberemur à malis urgentibus, aut etiam imminentibus. Dicitur etiam præcarium, id est, quod usum nullũ certum habet, sed quãdiu libuerit concedenti. Differt ab ἱκεσία & ἐυχωλὴ.
Δεῖ. μ. δήσει. uel Δεήσει ἀόρ. ἐδέησε. τοῦ. ἐδεήθη. ἀπαρέμφατον.
* Δεῖν. oportet. ponit interdũ δεῖν pro δέον ficut πλεῖν pro πλέον. Ἴσος. ἀλλ' ὅυκ οἶδ' ὅπως τυγχάνω φερόμενος, δεῖν προσιδεῖν τὸν τοῦδε πρεσβυτέρων ἐχόμενον, παντάπασι πόθεν γεγονότα τῆς ὑπηρεσίας. Construit subinde δεῖ cum præterito, ficut χρὴ, tametsi de futuro sit sermo. Idem ὡς δεῖ τὴν πόλιν ἐξανδραποδισθῆναι.
Δεία. ας. ἡ ἔνδεια. penuria, indigentia.
Δεῖγμα. ατος. ὁ. signum, specimẽ, indicium, degustamentũ, argumẽtũ, & locus Athenis.
Δειγματίζω. μ. ίσω. τω. ηκα. traduco, ostendo in exemplum. actiuum, accusatiuo iungitur.
Δεξιοῦται, p δεξιοῦται. id est, per dexterã accepit.
Δεδέχαται. susceperunt.
Δεδίμων. ονος. ὁ. timidus, cautus, uerecundus.
Δεδίμονες. terribiles.
Δείδοι. time.
Δείδιμεν, pro δείδιαμεν. timemus.
Δείδιμι. terreo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
Δεδίσομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. timeo, terreo.
Δείδω. timeo. π. δέδοικα & δέδια. μέσ. ὑπτίσω. ἐδεδίσιν. μ. δείσω. ὑπτίσω. ἐδεδοίκειν. actiuum, accusatiuo iungitur.
Δεδελεστής. fraudulentus, maleficus.
Δείελον. τὸ. crepusculum.
Δείελος. ὁ. ὁ. meridianus. stella uespertina.
Δεκανάω. dextra prehendo.
* Δείκελον, seu δείκελον. τὸ. simulacrum, repræsentatio, imitamen. Putant quidam de Iouis
* statua dici hoc uerbum proprie, quasi δὶς ἔικελον. sed per abusum de alijs itidem. Nonnulli quod ad incutiendum terrorem immittitur, Dicelon appellari credunt. Vide Cœlium lib. vi. Cap. xxxviij.
Δεκελίκτης. ὁ. Laconũ lingua mimus.
Δείκνυμι. μ. ίξω. φ. ξα. κοῦ.
Δεικνύω. demonstro. accipitur sæpe pro facio, Lucia. φεῦ δίκας ἐκεῖνος ἔδειξε τὸν Δία. Item repræsento, ostento. datiuo iungitur.
Δείκτης. ὁ. ὁ. demonstratiuus. digitus, latine index.
Δεκλαίνομαι. κοῦ.
Δεκλαίνω. timeo.

signum.

tremeo
timeo

simulacrum.

de monstro

Λελαῖος.α.ὁ.miser,infelix.
Λελακρίων.extreme miser,uel timidus. Aristoph.pace.ὦ Λελακρίων,πῶς ἥλθες ὦ γλίχρων.
Λείλαιρος.α.ὁ.ualde miser.idem in Pluto.ἐγὼ δὲ καταπεπόνημαι Λειλαίηρα.
Λείλαιν ὀψίαν.dixit Lucianus.
Λείλας.α.ὁ.crepusculum. Est autem ὅτε λεῖ ἡλιος ἐνδῦ ἡ ἕλιξ, ἡ αὐγή. Quod etiã fæminino gñe dicitur Λείλα. Vnde dicimus Λείλαιν ἑῴαν pro aurora.& Λείλαιν ὀψίαν pro crepusculo uespertino. Interdum Λείλα subauditur. Synes. Ἀστραπὴς ἐν φυκοῦντος ἀρχομένης ἑῴας. Interdum Λείλα ponitur pro tempore pomeridiano quando iam uergit sol ad occasum. Aristot.Διὰ τὸ ὁ Σίφνιος πρὸς τὴν Λείλαιν πνεῖ. Vide latius in cõmenta.Budæi.
Λειλία.ας.ἡ.timiditas,ignauia,
Λειλιάζω.μ.άσω.π.ασα.κος.
Λειλιάω.timeo.proprie est ob ignauiã refugio, & detrecto periculũ,animoq; pauido fugio. actiuũ,accusatiuo iungitur.
Λειλινός.οῦ.ὁ.meridianus,pomeridianus.
Λεῖλιν.ν.meridies.
Λειλοκοιμήσας.ἡ.qui decepit.
Λειλός.οῦ.ὁ.miser,timidus,ignauus.
Λεῖμα.α.τὸ.terror,pauor metus.
Λειμαῖος.ος.
Λειμαῖν τὸ.ὀπισθομαῖν.
Λειμαίνω.timere,formidare.cũ accusatiuo.&
Λείμαξ.α.ὁ.pauor.
Λειμάνιος.ὁ.ædificans.
Λείμακος.τὸ φοβερός.
Λειμαῖμαι.terribilia dico uel audio.
Λειμαλέος.timidus,& timorẽ incutiens.
Λειμαλέος.ας.ὁ.ἡ.terribilis.
Λειματῶ.terrefacio,metuerefacio,& metũ incutio,terreo.
Λεῖμος.ν.ὁ.timor,terror.
Λεῖν.oportere.
Λειτολογία.ας.ἡ.grauitas orationis.ἡ Λείτωσις.
Λεῖτας.τὸ Λεῖτος.ὁ. quidam. πρὸς τὸν Λεῖτα dicunt Græci,cum significant certum hominem, quem tamen non nominent.
Λεῖτος.ν.poculi & saltationis genus.
Λειτολογεῖος.τὸ Λειτοποιεῖν.& conqueror, clamito deum hominumq; fidẽ imploro,quod etiã Λειτὰ ποιοῦμαι dicitur.
Λειτοπαθέω.μ.ήσω.π. ηκα. grauia patior, grauiter afficior,ingemo,ægrefero, & lamentabili uoce queror. neut.absolutũ.
Λειτοποιεῖν.est augere crimen,amplificareq; dicendo.Vnde Λείτωσις dicta est.
Λειτὸς φάγων.uoracissimus.
Λειτός.οῦ.ὁ.grauis, uehemens,eloquens, aptus, idoneus,callidus, potens,malus, difficilis, peruicax,absurdus,sufficiens,aduersus,intolerandus.Et ardens,terribilis.apud Homerum.Λείτω Λ' ὅτ' ἄστε φάανθεν, id est,φοβέρω, cõtrariũ σκαιῶ.
Λεῖτα.mala,res afflictæ, calamitates, ærũnæ, nefariæ,indigna.
Λεῖτον.dolorẽ aliquando significat,malum.
Λειτός.ος.prudentissimus,modestissimus.

Λειτότης.ν.ἡ.calliditas,uehementia in dicendo,uersutia.
Λειτωτός.ὁ.timidi.
Λειτωπός.οῦ.ὁ.terribilis.
Λειτῶς.admodum.
Λειτῶς χω.τὸ Λειτοπαθῶ.grauiter fero.
Λείτωσις.ὁ.ἡ.grauitas. Est aũt pars epilogi,ex aggeratio & amplificatio. Quintilianus. Hæc illa Λείτωσις uocat,rebus asperis,indignis,inuidiosis addens uim oratio,qua uirtute ꝓter alios plurimũ ualuit Demosthen.
Λεῖξαι τὰ γράμματα.τὸ τραπέζης. ædere rationes.
Λεῖξις.ostentatio,argumentum,indicium.
Λεῖξιν ποιῶνται κατά τινος.est instituere accusationem contra aliquẽ,ac eum deferre.
Λεῖος.ὁ.ἡ.timor.
Λειτνέω.μ.ήσω.π.ηκα.cœno.neut.absolutũ.
Λειτνῆος.οῦ.ὁ.tempus cœnandi.
Λειτνίας.uicus Thessaliæ,ubi cœnauisse ferunt
Λειτνίας.gentile. (Apollinem.
Λειτνίζω.cœnam præbeo.
Λειτνολογία.cœnandi ratio.
Λειτνολόχος.ν.ὁ.cœnipeta, qui cœnis insidiatur, & clanculũ abligurit,τὸ λειτνολόφος. Hesiodus ergis.τὸ οὔτε κοκκὶς ὀυ ἐίγων ἄλλο Λειτνολόχης.
Λεῖτνον.ν.τὸ.cœna.
Λειτνοποιέω.μ.ήσω.π.ηκα.paro cœnã, cœnã apud me condico. neutrũ absolutum.
Λῖτνος.ν.ὁ.cœna.accipiebant etiam pro prandio,ꝓpterea, ut quidã uolũt, quod ueteres non nisi semel comedebant.
Λειτνωτήριον.ν.τὸ.cœnaculum.
Λειρέας.ὁ.ἡ.iugum,id est,monticulus.
Λειρή.ῆς.ἡ.collum anterius.
Λείρη.ης.ἡ.urbs Aethiopiæ.
Λειρίς.ἡ.passer.
Λειρίω.conuicior,uocabulũ Spartanũ.
Λειροδομέω.μ.ήσω.π.ηκα.trunco caput,actiuum, accusatiuo iungitur.
Λειτολὸς.ν.ὁ.sordidus,ὑποπρωδὴς, quanquàm & per ι in prima scriptum inueniatur.
Λειτοδαιμονία.ας.ἡ.superstitio.
Λειτοδαίμων.ονος.ὁ.superstitiosus.
Λειτοῖος.ν.ὁ.idem.
Λεῖος.ν.ὁ.timidus & metuendus.
Λῖνα.decem.
Λινάβειον.ν.τὸ.genus monetæ,& sacrificij,à decem bubus sic dictum.
Λινάδαρχος.ν.ὁ.decurio.
Λινοδοῦχος.decẽuir. Erat magistratus Athenis post exactos tyrãnos,q Remp.administrabant. eorũ unusqsq; Λινοδοῦχος dicebat.
Λινάδωρος.ν.ὁ.ἡ.longus decem palmis.
Λινακεῖος.ὁ.ἡ.decennis.
Λινάζω.μ.άσω.π.ασα.do decimam iudici in corruptionem,donis corrumpo.
Λινωνμία.decumanus fluctus, id est,magnus
Λινάλιον.ν.τὸ.numisma ualẽs decẽ obolis, q̃tũ.
Λινάμνος.ν.ὁ.ἡ.septẽ mẽsiũ. (frater Corithius.
Λίναμον.ν.ὁ.ἡ.decem minarũ.
Λινομναῖον.ν.τὸ.precium decem minarum.
Λινάπολις.ος.ἡ.regio trãs Iordanẽ,x. ciuitatũ.
Λινάπους.ὁ.ἡ.decem pedum.

Λινάς.

Λινὰς.ἀδος.ἡ.decas,numerus denarius.
Λινασμὸς.οῦ.ἡ.decima,δωροδοσία.
Λινάχονον.ν.τὸ.genus mensurę.
Λινεῖος.ν.ὁ.
Λινεῖον ἐστάσαι.dicebatur Athenienfibus,cũ cõgregatis tum consanguineis, tum amicis, peractare diuina, splendidum parabatur conuiuium.
Λινεῖος.ν.ὁ.decimus.
Λινεῖος.οῦ.ὁ. publicanus qui decimã colligit.
Λινεῖλόγος.idem.
Λινεῖόω.pendo,uel exigo decimam.
Λινεῖος.ης.ἡ.decima.
Λινεῖόω.μ.ώσω.π.ωκα.decimo, complector apud Lucianum.
Λινεῖῶνες.οι.decimatores.Λινεῖοῦσι.
Λινεῖῶνα.τὰ.decimæ.
Λινέλεα.ἡ.locus, & populi hippothoontidos tribus,ut tradidit Steph.
Λινέμη.ν.ὁ.ἡ.
Λινέμης.decennalis.
Λίνεμος.ν.ὁ.mendicus,pauper.
Λινεμός.οῦ.capax.
Λινεῖον ἡγεῖσθαι.ratum habere.
Λινεῖος.οῦ.ὁ.acceptabilis.
Λινεάζω.μ.άσω.π.ασα.inesco,decipio.quasi Λιλαίτι θηρεύω,id est,esca capto.actiuum,accusatiuo iungitur.
Λίνεαρα.τὸ.esca ad accipiendum,illecebra.
Λινεασμὸς.οῦ.ὁ.inescatio,illex.
Λινεῖον.ν.τὸ.esca,aut uasculum in quo reconditur esca.
Λινάριον.ν.τὸ.literula.
Λίνος.ν.ἡ.libellus,litera,tabula,cuius diminutiuum est Λίνιον.
Λινῶν.οῦ.τὸ.Deltoton,id est, signum cœleste triangulare,literæ Δ simile.
Λινφάκιον.ν.τὸ.catulus suis,porcellus.
Λίνφαξ.ακος.ὁ.porcus nuper natus,porculus lactãs. accipitur generaliter.
Λινφίνιον.ν.τὸ.arx in Chio, & templum Apollinis in Attica Pollux dicit forum esse iudiciale Athenis ab Aegeo constructum.
Λινφίς.ίνος.ὁ.ἡ.
Λινφίν.ίνος.delphin piscis,& nauticum instrumentum quo utebantur in bello naualiad demergẽdas naues. Aristoph.equitib. τοὺς Λινφῖνας μεταφέρεις.ἡ.ὁ τὸν ἄκατον πρὸς βάλλεις.unde nauis Λινφινοφόροι apud Thucydidem.
Apollonius scribit Draconem ab Apolline interfectũ,Λινφῖνα uocatum esse,cuius hi sunt uersiculi.ὡς πρὶν πειθαίνι ὑπὸ Λιτρέσι παρνησσοῖο.Δελφίνην τέξοισι. πελώριον ἐξενάριξεν. Id ipsum uero interpres item comprobauit, additq; à quibusdam masculino genere pronunciari,ab alijs fœnininо.Vocabant etiã Delphines qui Delphicum custodiebant oraculum,teste Leandro & Callimacho.
Λινφύς.ύος.ἡ.uulua,uterus,uenter, unde ἀδελφοὶ uterini fratres
Λίλω.Λιλαίω.
Λίμας.α.ος.τὸ,corpus,forma,figura,funis,σῶμα

Λίμνιον.ν.τὸ.cubile.
Λίμω.μ.ήσω.ædifico.
Λινέζω.μ.άσω.π.ασα.blasphemo,iniuria afficio, conuicior.actiuũ,accusatiuo iungitur.
Λίνη.ν.ὁ.ἡ.iniuria.
Λινδίλλω.μ.ιλῶ.annuo,oculis significo,subsanno.Ionicum uerbum est,significatq; circũspectare,ac huc & illuc ἰλλόνς, id est oculos uertere.
Λινδρίης.ὁ.fyluosus.
Λινδρόνομος.ν.ὁ.arboribus abundans.
Λινδρίον.ν.τὸ.arbuscula.
Λινδροποιέω.arbores incido.
Λινδρολάχανα.τὰ.oleri arbores.
Λίνδρος.ὁ.τὸ.ἡ.
Λίνδρον.ν.τὸ.arbor.
Λινδρομῶ.populor.
Λινδρυάζω.lateo proprie inter quercus, sub arboribus fugio æstus uitandi,aut frigoris gratia, etiam in aquam mergor.
Λινδρυάζουσα φωνὴ. uox amœna ut quidã uolunt.
Λινδρώδης.εος.ὁ.ἡ.accedens ad naturam arboris. arborescens.
Λινδρῶν.ῶνος.arbustum.
Λινδρύφιον.arbuscula.
Λιξαμένη.ῆς.ἡ.cisterna.
Λιξιά.ᾶς.ἡ.dextera. τὰ Λιξιά. bona & fortunata, cui contrarium σκαιά. Veteres τὰ Λιξιά,uocabant ea q̃ prudentia essent, ut annotat Sophoclis interpres.
Λιξιόθεν.à dextris.
Λιξιόβολοι.qui dextra manu mittũt hastilia, lãcearij.
Λιξιόλαβος.ν.ὁ.lancearius, ἀσπιστής.
Λιξιόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. capio per dextram, dexteram do,humaniter,benigne & comiter excipio tractoq;. Accipitur pro ambio, candidati enim & magistratum aliquẽ ambientes solent populum præhensare. accusatiuo iungitur.
Λιξιοστάτης.ν.ὁ.qui in dextera chori pte p̃sidebat
Λιξιός.οῦ.ὁ.cõmodus,idoneus,aptus,dexter,prudens,sapiens,eruditus,ciuilis, lepidus, benuolus.
Λιξιότης.ν.ἡ.dexteritas.
Λιξιοῦσθαι.prehensare, honorem petere, uulgo brigare dicimus.
Λιξιόφιν.ex dextra.
Λιξιερά.ᾶς.ἡ.dextera.
Λιξίωμα.α.τὸ.res dextra.
Λιξίωσις.ἡ.susceptio per dexteram.
Λιόμαι.μ.ήσομαι.π.λιήμαι. ἀπὸ τοῦ Λιέομαι,οῦμαι. indigeo,rogo,desidero,careo aliqua re,cõuenio aliquem.deponens,gtõ iungitur.
Λιέομαι.τὸ Λιόμαι. sed poeticum est.
Λίον.ον.τὸ.decens,decorum,honestum,utile, commodum.
Λίον ἐστὶ Λιόνως.ἐς Λίον.cõmode,ad cõmoditatẽ
Λιόνος.indigẽtẽ,ligantẽ,decẽtem.
Λίον.& huiusmodi ꝓcipia impersonaliũ uerborũ reddi sẽpe nequeũt latine p uerbũ ipsum sed alia dictione adiũcta,ut Λίον cũ oportet uel oportuerit,ἀκουσὸν cum auditũ fuisset. ὥσπερ Λίον.tanquã oporteat.
Λιόνοι.ligarunt.
Λιόνος προσηκόνως.decenter.

Λιόνος.

* Λεόν]κ.τὸ. oportuna.& quæ ad ſuum cuiusq; officium pertinent.ἐν Λόν]ῃ.in tempore, tẽpestiue.
Λίσ.ι.σ.ὁ.timor.differt à φόβος.
Λέπος.ο]ς.ὁ.patera,poculum.
* Λέπτ.ἀντὶ τοῦ Λ. dicitur. Est enim πτ interdũ ἀργὸν ut Λή,γε,τοι,& cætera.
Λέρος.ο]ς.ὁ.pellis ouina.
Λέργμα.ο]ς.ὁ.aſpectus.
Λέρι.ος.ἡ.collum,ceruix.differt ab ἀυχήν.
Λεραιοσύλη.ος.ἡ.laqueus aucuparius.
Λέρυκ.τὰ.collaria,ornamenta circa collum.
Λεραίαμβος.ὁ.ὁ.millus,hoc eſt,collare canum coreacium clauis confixum aduerſum luporum impetum.
Λέξις.ιος.ἡ.pellis, ſagum è pilis contextum.
Λεριεντής.ής.ὁ. epitheton leporis, quod oculis apertis uideatur dormire.
Λερίσκω.reſpicio.
Λέρισμ.ος.ὁ.uiſus.
Λερνύλλω,aut ut alij ſcribunt Λερνύλλω,ſanguinem poto,excorio.
Λέρνω.μ.ξω.τω.κα.aſpicio,uideo.actiuum, accuſatiuo iungitur.
Λέρμα.ο]ς.τὸ pellis,cutis,crumena,faſciculus. uiſio,oculus.
Λερνοπήρα.τὰ.quibus cutis pro pennis eſt,ſicut ueſpertilio.
Λερμά]ινος.ὁ.ὁ.pelliceus.
* Λερνύλλειν. τὸ Λερνύλλειν.
Λέρ.ος.ὁ.τὸ.pellis.
Λέρινον.ὁ.τὸ.à Λέρω,ſicut à τυπτω πλήκτρον,tympanum,omentum,pellis,roſtrum.
Λέρω.μ.ρῶ.π.κα.excorio,percutio,cado,uerbero,cædo.actiuum,accuſatiuo iungitur.
Λέος.ὁ.ὁ.menſis iunius apud Macedones.
Λεσμή.ῆς.ἡ.faſciculus,uia.
Λέσμος.ὁ.ὁ.uinctus.
Λεσμός.οῦ.ὁ.uinculum,nodus,clauus.
Λεσμεύω.τὸ.Λεσμῶ,ligo,uincio.
Λεσμό.ω.μ.ώσω.π.ωκα. ligo. actiuũ,actõ iungit.
Λεσμωτήριον.ὁ.τὸ.carcer.
* Λεσμώτης.ὁ.ὁ.ligatus,uinctus.& actiue qui uincit. Λεσμῶται custodiæ & uincti.
Λεσμῶ]ις.ἡ.ἡ.ligata.
* Λεσσόομαι.pareo,obſequor.
Λεσσόω.μ.ώσω.π.ωκα.dominor.neut. gtõ iũgit.
* Λέσσοινα.ης.ἡ.domina,uxor,hera. Accipitur p Proſerpina.Sic etiã Vergil.Hi dominã Ditis thalamo deducere adorti. Vide Cœliũ lib.xiij.cap.xvij.
Λεσσοσύνη.ης.ἡ.ἡ.
Λεσσό]εια.ας.ἡ.dominium.
Λεσσόσιος.ὁ.ὁ.filius herilis.
Λεσπότης.ὁ.ὁ.herus,dominus,
Λεσποτικός.οῦ.ὁ. herilis.
Λεσσό]ειρα.ας.ἡ.ἡ.
Λεσπό]ις.ιδ.ἡ.ἡ.domina.
Λέτοι ἀντὶ τοῦ Λ.
* Λεύω.μ.ήσω.τω.κα. priuo, actiuum, accuſatiuo iungitur.
* Λεσσοσιονάυ]ται.libertiq classes cõſcẽdebãt.
Λεῦκ.ὁ.ὁ.dulcis,ſplendidus,ſimilis.

Λευλόν.τὸ.malum,inutile.
Λεῦμα.ο]ς.τὸ.rigatio.
Λεύομαι.pro Λέομαι.υ interpoſito,indigeo.
Λεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.id eſt,priuor,paſſiuum
Λεῦρο.huc adſis,uenito.aduerbiũ hortãdi,age.
Λευρί.κοῦ, Λεύρω.idem.
Λεῦρο κἀκεῖσε,ultro citroq;.
Λευσσοποιός.οῦ.ὁ.tinctor.
Λευσσοποιόν.τὸ.imbutum.
* Λευσσοποιὸς ὀπτικὴ dicitur ἡ βεβαία.quia Λευσσοποιὸς βαφὴ ἡ δυσέκπλυτος λέγεται.Cicero tinctus dixit. Λευσσοποιὸς δόξα. pertinax opinio.
Λεύ]α.ὁ.ὁ.ſecundus,ultimus.
Λεῦε.huc agite,uenite, hortantis aduerbium.
* Λευτεραγωνιστῆν.ſecũdas partes ferre. Sumptum à gladiatoribus.Nam par illud gladiatorq; quod progreditur prioribus duobus defatigatis proprie Λευτεραγωνιστὴν dicitur.
Λεύ]τεραγωνιστής.οῦ.ὁ. qui ſecundas partes agit, uel qui alteri ſubſeruit.Sunt etiam ſcenici Λευτεραγωνιστά,qui ſecundas partes fabulæ agũt.
Λευτεραῖος. ὁ. ὁ. ſecundarius,id eſt ſecundo die aliquid faciens.
Λευτερῆον.ὁ.ſecundum præmium.
Λευτερύω.μ.ύσω.τω.υκα.ſum ſecundus.neutrum abſolutum.
Λεύ]τερίζειν.iterare.
Λεύ]τερίας. de uino quod uigor ẽ ſuũ perdidit & uapeſcit, genus uini, Latini lorũ uocant.
* Λεύτερον.iterum.ἢ, Δεύτερον,ſecunda uice.
* Λευτερονόμον.ſecunda lex,aut poſterior lex.
* Λεύ]τερος.ὁ.ὁ.ſecundus.τὰ Λεύ]τερα, dicuntur ſecũdæ ut primæ,hoc eſt ſecundæ partes, primæ ptes. Et Lucian. εἰ με Λεύτερον ἄξεις ἑρμῶνος.Si me poſthabes,uel minoris ducis Hermone.
Λεύ]τεροπρωτος.ὁ.ὁ.ſecundo primus.
Λεύ]τεράσεις. traditiones hominum. Auctore Hierony.
* Λεύω.μ.εύσω.π.ευκα.priuo,irrigo,madefacio, effundo,oblino.actiuum.
Λέχομαι.μ.ξομαι.μάσ.ἀόρ.α.δεξάμην.τω.γμαι.ſuſcipio, capio,admitto,conſentio, excipio,probo. Differt à λαμβάνω.
* Λεψέω.μ.ήσω.π.ηκα.coquo,mollio, tingo,act.accuſatiuo iungitur.
Λέω.μ.ήσω,uel Λέσω.ligo,uincio.

Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Δή.interiectio obſecrãtis,& completiua particula, ſanè, iam. Interdum significat etiam. Ex quo & Δὴ κοῦ, ortum eſt. Galenus. σφαλλομένους δὲ τοὺς ἀνάκτας ὁρᾶς ὃν τοὺς τυχόντας μόνον, ἀλλὰ δὴ κοῦ, τοὺς ἀρίστους ἰατρούς. Interdum penè è cõrario,ut cũ ſignificat dũtaxat,& demum.Eſt etiam πληρωματικὸν.ut in νῦν δὴ apud Platonem identidem. Interdum eſt μεταβατικὸν, ut cum ſignificat porro, uero. φέρε δὴ age porro. Aliquando ſignificat multo magis ut ἤδη. Eſt etiam repetentis ut inquã.
Δὴ γάρ.iam enim,

Δήγμα,

Δήγμα.ο]ς.τὸ.κοῦ,
Δηγμός.οῦ.ὁ.morſus.
Δήεις.inuenies,fero diſces.
Δηΐν.bellare,occidere.
Δ.θέ.diu.
Δήθα ἢ Δηθάκις.ſæpius,diu.
Δήθεν.quaſi,quum ueri ſimilitudinem duntaxat fingimus,tanquã,uidelicet.
Δηθύνω.moror,tardo.
Δηθαίωνες.ὁ.ὁ.longæui.
* Δηϊάνειρα Deianira Herculis uxor. ἀπὸ τοῦ Δήϊος & ἀνὴρ.quaſi uirago.
Δηιόω.μ.ώσω,π.ωκα. ſcindo, comburo, populor agros.act.accuſatiuo iungitur.
Δηΐζω.μ.ίσω.κα.populor,uaſto.
Δή.ος.ὁ.ὁ.hoſtis,bellicoſus, inimicus, fortis, ignitus,uſtiuus.
Δηιοῖς.ῆ]ος.ἡ.pugna.
Δηιόω.μ.ώσω.π.ωκα.populor,uaſto,debello, depopulor,ueluti cum ſegetes aut ſyluæ flagrant incendio,hoſtiliter occido,
Δήκ]ης.ὁ.ὁ.mordax.
Δήκω.μ.ήξω.τω.κα.mordeo. actiuum.accuſatiuo iungitur.ἄχρηστον.
Δηλαδή.uidelicet.
Δηλέω.μ.ήσω.π.ηκα.noceo,lædo.actiuum, accuſatiuo iungitur.
Δήλεος.uelle,deliberare.
Δήλημα.ο]ς.τὸ.nocumentum,uenenum.
Δηλήμων.ονος.ὁ.peſſimus,nocuus.
* Δηλητήριον.ὁ.τὸ.uenenum,herba mortifera, à Δηλέω. Herod.adiectiue poſuit.
Δήλια.τὰ.feſta quædam Apollinis.
* Δηλιασταί.qui Delum proficiſcuntur oraculi cõſulendi gratia.
Δηλία.ας.ἡ.oppidum Cariæ.
Δηλιέυς.ἱέ.ὁ.nomen gentile.
* Δήλιον.ὁ.τὸ.Delium urbs Bœotiæ in Tanagra
Δήλ.ος.Apollo.
Δηλιάς.ἀδ.ος.ἡ. nauis qua in Delum nauigabãt Theori.unde & Δηλιασταὶ dicti ſunt.
Δηλονότι.uidelicet.aduerbium explicandi et declarandi.
Δῆλος.ὁ.ὁ.manifeſtus.
Δῆλ.ος.ἡ.ἡ.inſula Delos.
Δηλόω.μ.ώσω.τω.ωκα.manifeſto ,declaro,ſignifico,explico,præ me fero, notum facio. Δηλῶ argumento eſt vertit Polit.act.actõ iũgi.
Δήλωμα.ο]ος.τὸ.κοῦ,
Δήλωσις.ιος.ἡ.declaratio,decretum.
Δηλω]τικός.οῦ.ὁ.declaratiuus.
Δημαγωγέω.μ.ήσω.τω.κα.populum duco,beneuolentia rego,factionem facio,vulgo,circumfero,demulceo homines, multitudinis gratiam emereor. Methaphorice pro allicio gratiam.
Δημαγωγία.ας.ἡ.concio, adminiſtratio reipub.
* Δημαγωγός.οῦ.ὁ.adminiſtrator reipub.cõcionator.quod autem eſt κόλαξ in tyrannide,hoc eſt Δημαγωγὸς in democratia turbulenta.
Δημαρχία.ας.ἡ.tribunatus plebis.
Δημαρχικός.οῦ.ὁ.tribunitius.
* Δήμαρχος.ὁ.ὁ.tribunus plebis.

Δημαρχῶν.idem.
Δημεραστής.οῦ.ὁ.popularis,amans populi.
Δημεραστία.ἡ.popularitas.
Δημευσία.proſcriptio apud Plutarchum.
Δήμευσις.ὁ.ἡ.publicatio.
Δημεύω.μ.εύσω.π.ευκα.publico, bonis mulcto.actiuum accuſatiuo iungitur.
Δημηγορέω.μ.ήσω.π.ηκα.concionor.
Δημηγορία.ας.ἡ.concio.
Δημηγορικός.οῦ.ὁ.concionatiuus.
Δημηγόρος.ὁ.ὁ.concionator.
Δήμητ]ρα.ας.ἡ.κοῦ,
Δημήτηρ.ερος.ὁ.Ceres.
Δημητ]ριακός.οῦ.ὁ.cerealis.
* Δημητ]ριοὶ καρποὶ.dicuntur frumenta, & legumina,quaſi cerealia.
Δήμια.ων.τὰ.res à populo donatæ.
Δήμιος.οῦ.ὁ.carnifex,lictor,quæſtionum præſes,popularis.Proprie ſignificat popularẽ. Sed accipitur ſubſtantiue pro miniſtro publico,& ſæpiſſime pro carnifice.
Δημιουργέω.μ.ήσω.π.ηκα.creo,compono, impero, ſuperſum alicui rei,procreo uertit Gaza.
Δημιούργημα.ατος.τὸ.opificium.
Δημιουργός.οῦ.ὁ.artifex,opifex,creator.
Δημοβόρος.οῦ.ὁ. uorator rerum populi, epitheton principum apud Homerum.
* Δημοθοινία.ας.ἡ.epulum publicum,teſte Polluce.
Δημόκοινος.ὁ.ὁ.publicus.
* Δημοκοπία.popularitas,quẽ etiam ὀχλοκοπία uocatur.
Δημοκόποι.idem quod Δημαγωγοί.niſi quod Δημοκόποι legibus agrarijs.& muneribus gladiatorijs,& ſpectaculis multitudini lenocinari & obrepere ſolent, aut epulum ſæpe p̃bendo. Δημαγωγοὶ uero concionibus,
* Δημοκοπῶ, his artibus gratiã populi emereor.
Δημοκρατία.ας.ἡ.principatus populi.
Δημοκρατικὸς.οῦ.ὁ. qui fouet principatum popularem,populari inſtituto uiuens,qui dignitatem in libertate conſtituit.
Δημοκρατοῦμαι.uiuo in Democratia,
Δημοποιηταί.ὁ.qui communi conſenſu ad remp. admiſſi ſunt.
* Δημοπλθηκὸς.qui fraude agit cum populo,& imponit.
Δημοποίητος.οῦ.ὁ. populi ſuffragio urbe donatus.
Δῆμος.ὁ.ὁ.populus,tribus.
Δημός.οῦ.ὁ.pinguedo.
Δημοσίᾳ.publice.
* Δημόσια.τὰ.Reſpub.Et negotia ad Remp.pertinentia.
Δημοσίευω.μ.εύσω.π.ευκα.publicus ſum. Ariſtoph.Acharn.ἀλλ' ὦ πόνηρ' οὐ Δημοσίευων τυγχάνω.
Δημόσιος.ὁ.ὁ.publicus.
Δημόσιον ἢ Δαφ.ὁ.ſolum publicum.
Δημοσιόω.μ.ώσω.π.ωκα.publico.actiuum,accuſatiuo iungitur.
Δημοσιόνης.ὁ.ὁ.uilis,plebeius,quaſi è populari fece emptus.
Δημοτελής.ὁ.ὁ.ἡ.perfectus, manifeſtus, ex po-

pulo.
Δημό[ης.ε.ὁ.contribulis,plebeius,popularis.Accipitur pro populo apud Herodotum.
Δημο[ικός.οῦ.ὁ.plebeius,affabilis in populo.
Δημοχαρίης.ές.οῦ.ὁ.qui popularem auram captat, popularis,populo gratus.
Δημωφελής.ἐς.ὁ.ἡ.plebi utilis,
Δήν.diu.poeticum est.
Δήναιος.ε.ὁ.longæuus.
Δηνάριον.ε.τὸ.denarius.
Δήνειον.ε.τὸ.consilium.
Δῆξ.κός.ἡ.uermis lignorum.
Δῆξις.ἡ.morsus.
* Δήπου.utique,certe,profecto,nimirum.Est & ἀπορητικόν,nempe,nunquid?
Δήπουθεν.utique,uidelicet,nimirum.
Δῆρις.ιος.ἡ.collum,pugna.
Δηρίνομαι.contendo.
Δῆρις.ιος.ἡ.contentio.
Δηρίπω.rixor.
Δηρόν.diu.
Δηρός.οῦ.ὁ.diutinus.
Δῆτα.certe.
Δηώ.ὀος.ἡ.Ceres.
* Δῆμον.popularis.

Δ META TOY I.

Δία.nomen ciuitatis in Creta, quæ postea νάξος dicta fuit, nam Iupiter in ea educatus fertur.
Δία.Iouem.
Διά.per,propter.
* Δί' ἐμέγε.quantum in me est.
* Διὰ Περσέων μάχεσθαι.eminus pugnare.
* Διὰ πλειόνων multis,Διὰ βραχέων paucis.
* Διὰ μακροῦ,& Διὰ πολλοῦ.lõgo interuallo,quod etiam Διὰ χρόνου dicitur.
* Διὰ βίου,per totam uitam.
* Διὰ τιμῆς ἄγειν.τὸ ἄγειν ἐν τιμῇ.in honore habere.
* honorare.Δι' αἰδοῦς ἄγειν,ueneratiue dignari.Διὰ μνήμης ἄγειν,memoriam alicuius scriptis mandare,& monumentis.
Διὰ τρίτης tertio die apud Galenum.
* Διά.urbs Thessaliæ ubi regnauit Aeacus.
Διαβάθρα.ας.ἡ.scala nautica.
Διαβαίνω.trãseo.require βαίνω.occupo, expeditionem facio.
* Διαβάλλω,criminor,accuso,infamo,calũnior, uitupero,defero,traduco,siue infamem reddo,calumnijs premo.actiuum, accusatiuo iungitur.Accipitur pro διαπρᾶ,hoc est,trajicio,uel appello.
Διαβαπαίνω.respecto,circunspecto. Accipitur pro identidem respecto.
* Διάβασις.ιος.ἡ.transitus,pons.
Διαβατήρια.ων.τὰ. sacrificia quę pro transitu fiũt Plutarchus in Lucullo,εὐθυτε[ῖς] ΕυφρατὴΝ Διαβατήρια,id est,pro transitu sacrificauit.Dicitur eadem forma qua νικη[τήρια,& χαριστήρια.& similia.
Διαβά[ης.ε.ὁ.traiector,
* Διαβατός.οῦ.ὁ.qui trajici potest.

Διαβιβαζοῦμαι passiue enũciatur pro affirmo. Phalaris λυσιλῇ, ταῦτά φασι τὴν μητέρα σου, καὶ τὴν γυναῖκα,πρὸς πολλοὺς τῶν Σικελιωτῶν Διαβιβαζοῦσθαι.
Διάβημα.ατος.τὸ.gressus,transitus.
* Διαβήτης.ου.ὁ.circinus.Est & renũ affectio,maximã sitim inducẽs A Paul.Aegi. definit ταχεῖαν τῶν πινομένων διέξοδον,quasi dicas,trãsitus.ἀπὸ τοῦ Διαβαίνειν.quidam urinæ profluuium uocant.Vocatur item Διαβητικός.
Διαβιβάζω.μ.άσω.π.ασα.traijcio,traduco, actiuũ, accusatiuo iungitur.
* Διαβιοῦν.uitam degere,uitam produco.
* Διαβοᾶν diuulgare, rumorẽ passim dissemĩare
Διαβοᾶσθαι.celebrari.celebris haberi.
Διαβόη[τος.ε.ὁ.ἡ.celebris,insignis,nobilis,uulgatus,diuulgatus,uox mediæ significãtię.q̃q̃
* Ammonius ait proprie significare τὸν ἐπ' ἄρετῇ πολυθρύλητον καὶ ἐγνωσμένον. idest,eum q ob uirtutẽ diuulgatus est & notus, Lucianus certe in malam partem aliquoties usurpat ut in Pseudo. ἀυτίκα μάλα τῶν ἐπὶ κακίᾳ Διαβοήτων ἀκρόα[σθαι ἀπεῤῥόθη. Distinguit idem Ammonius ab εὐδόκι[μος & πολύδοκι[μος
* Διαβουκολεῖν.fallere,idest,mitigare,lenire. Vide βουκολῶν & ἀποβουκολῶν.
Διαβολή.ῆς.ἡ.calumnia,
Διαβολία.ἡ.idem.Item pila,balista,crimẽ,ignominia.Macrob,delationem uertit.
* Διάβολος.ε.ὁ.calumniator,diabolus.
Διαβούλιον.ε.τὸ.consilium.
Διὰ βραχέων.paucis.
Διαβρέχω τὸ ἱμάτιον.humecto.
Διαβρίθω.grauo.
Διάβροχος.ε.ὁ.ἡ.madidus.
* Διάβρωσις.est quãdo parte aliqua exesa sanguis expuitur.Vide Celsum.
Διαγείρω.excito,inuito.
Διαδείλλω,τὸ ἀπαδείλλω.renuncio,manifesto.
Διαγενής.ἐς.ὁ.ἡ.εὐγενής,generosus,nobilis,
* Διαγίνομαι.perseuero, fio cũ longinquitate tẽporis,uitam produco,duro,permaneo,penno. Et quod Tullius in Catône dixit, quum decem anni interfuissent. Theodo. hoc uerbo transtulit,require γίνομαι.
Διαγινώσκω. cognosco, dignosco, discerno,inquiro.acti.accusatiuo iungitur. require in γινώσκω.
Διαγνώσκειν τι.statuere,id est,pro potestate iudicare,& ius dicere,ut iudex in sua potestate,& delibero.
* Διαγκυλομᾶσθαι.inuoluo.
* Διαγκωνίζω.cubito innitor.
* Διαγκώνισμος,cubiti innisus.
Διαγλάφω.μ.ψω.π.αφα.designo,sculpo.acti,accusatiuo iungitur.
Διαγνώμων.ονος.ὁ.arbiter.disceptator,cognitor
Διαγορεύω.notifico,notum facio,indico, aperio,diuulgo,
Διαγνώμη.ης.ἡ.κοῦ
Διάγνωσις.ος.ἡ.iudicium.
Διαγορεύω.publico,dico,concionor,iubeo,ueto.
Διαξῆν Διαγορεύειν,nominatim excipere,nominatim

minatim cauere. ἡμέρα Διηγορευμένη dies constitutus,hoc est,τεταγμένη,διωρισμένη,συγκεκροτημένη,συνηθισμένη.Διαγορεύειν etiam opponitur, ὡς συναγορεύειν, ut διαφέρεσθαι ὡς συμφέρεσθαι. Vide comment.Budæi.actiuum accusati. iungitur. require ἀγορεύω.
Διάγραμμα.ατος.τὸ, geometria designata siue quadrangulis,siue triangulis,titulus,inscriptio libri,sententia,imperiũ,decretum,for
* mula,Interdũ significat διάταγμα, & quasi προγραμμα,edictum.Interdum descriptã tabellam,& descriptam formam in scientijs demonstratiuis,quæ elementis constant,q̃ Ies apud Euclidẽ extant. unde a Plutarcho quodam loco διαγράμματα καλλαϊκὰ quodam loco dicta sunt, quæ προγνωστικὰ uulgo uocantur. Est etiam διάγραμμα perscriptio & breuiarium, qualia sunt quæ ad collationes publicas fiunt,cum ex sensu ἰσοφραὶ describuntur. ut auctor est Suid.
Δ ιαγραφὴ, etiam & διάγραμμα significat id qd Cicero scripturã uocat, hoc est, publicanorum acta & perscriptiones. Demosthenes pro breuiario & indice posuit. λεγομένων τούτων καὶ ἐπιδεικνυόντων,καὶ τὸ διάγραμμα τῶν σιτωνῶν ἀποδιδόντων.uide comment.Eud.
* Διαγράμματα.τὰ. dicuntur item aliquando ea q̃ in acta referuntur,ut fit in delectibus militum.
Διαγραμμισμὸς.οῦ.ὁ.species ludi tesserarij, in quo adhibebantur nigri & albi calculi.
* Διαγραφή.ῆς.ἡ.descriptio, antiquatio & peremptio rei cœptæ,uel iam peractæ.
* Διαγραφαί. dicuntur interdum compositiones, & pacta.
Διαγράφω.describo,censeo, do nomẽ, profiteor
* accuso,diem dico,prohibeo,noto,non adscribo,expungo,oblitero,ἀκυρῶ,hoc est,abrogo,antiquo,aboleo,induco,circundo. Manauit autem a tabulis actuariorum & scribarum,in quibus causarum & litium cõtestationes perscribebantur. Quin & accusator διαγράψασθαι τὴν κατηγορίαν dicitur,ὅτε οὐκ ἐπέξεισι.quãdo nõ instat accusationi institutę, quod re integra olim licebat,hoc est πρὶν ἰσελθεῖν. Ἀναιρεῖν τὸ ἔγκλημα,pro eodem dicitur. Et ἐξεσμένον ἔγκλημα dicitur ἡ διεγραμμένη λίνον, ἢ ἀνῃρημένη λίωξις.hoc est interlita lis & inducta.Διαγράφειν etiam describere significat, & deliniare.Et cõscribere,id est,καταλέγειν deligere.ut διαγράφειν τοὺς στρατιώτας καὶ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους,delectum habere,significat & distribuere, & diplomatibus publicis largiri & diuidere. Plutarch. καὶ λεύκελλος μὲν λέγραφε χώρας τῆς ἀτιμαλώτης,ἡ, Δωριεὺς ἄλλας,οἷς ἐβούλετο. Vide comment.Bud.require γράφω.
Διαγρυπνίω.peruigilo.
Διάγω.dego καὶ τὸ διαζῶ. Demosth. ἐν ἐυδαιμονίᾳ διάξειν dicit & διάγομαι uoce passiua. Δίαγω τὸν ἕτερον traijcio,traduco,deduco,adduco.Syne[σὲν γοῦν διάγει τὶς ἀνῆρ ὅσ σε. Item abduco, dirimo,remoror,detineo, ἀφιστῶ. rego uel facio ut uiuas,uel duco.

Διάγω,ἀπατῶ.seduco,produco.
Διαγωνίζω.conor.
Διαγώνιος.ε.ἡ.linea ab angulo ad angulum perducta.
* Διαγωγή.ῆς.ἡ.uita,statio. Herodotus in quarto. νῆας τῶν Δὶς τὸ τοῦδε ἐς ἀσφαλῆς Διαγωγὸς τὰς ναῦς ἀφαγωγῆ. naues ad tutas stationes dirigit. conuersatio,ratio uiuendi, institutũ uitæ. Est etiam oblectamentũ, quo tedium uitatur,ut sunt ludicræ actiões & παιδιαί.Strabo.καὶ, διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ σώμα[τος Διαγωγὰς ἀείσαντας, καὶ, τέρψεις ἑκατοῦν κατοτέρας.
Διαδίλλειν,τὸ.Διασπᾶν.dilacerare, diloricare. laniare.
Διαδέχομαι.μ.ξόμαι.π.εγμαι succedo,excipio,trado,accusatiuo iungitur.
Διαδέω.μ.ήσω,uel,ήσω.π.εκα,uel κα.corono, circũligo.act.accusa.iungitur.
Διάδηλος.φανερὸς,apertus,manifestus.
Διάδημα.ατος.τὸ.diadema,corona. proprie amiculum,quo regis caput obligatur, ὃν τῷ
* Διαδῆν,obuincire,Exponitur pro fascia candida,quæ regũ capitibus obligabat, quod insigne regum inuenit primum Liber pater.ut tradit Pli.
Διαδιδράσκω.τὸ ἀποδιδράσκω.aufugio.
Διαδίδωμι.μ.ώσω.π.ωκα.distribuo,largior,dissipo.acti.accusati.iungitur.
* Διαδικάζω.μ.άσω.π.ασα.diuido,dijudico, discerno. Et est iudicis. Sicut κατακρίσεσι iudicis est,καταδικάσεσθαι δὲ actoris: sic διαδικάζειν is quireum dijudicandum in iudicium trahit.Item altercari subinde significat. acti. accusatiuo iungitur.
Διαδικασάμενος.exprobrans,accusans, arguẽs, altercans.
* Διαδικασία.ας.ἡ. iudicium, iudicatio,altercatio, Διαδικασία. petitio & actio, hoc est, ἔγκλημα. Est etiam ἐπιμερισμὸς τοῦ ἐπιτιμᾶν πρὸς τὴν λῆψιν,cum contentio inter duos oritur pro functiõe munerum. Est etiam altercatio, & controuersiosa duorum disceptatio. Διαδικασίαν γράφαι,iudicium dictare, dicam scribere.Διαδικασίαν ποιῆν, iudicium cõstituere.ἀνελεῖν τὴν Διαδικασίαν,actionem denegare, a iudicio dictato repellere, & actiõis intẽtionem circunducere: Vide Commenta. Budæi.
* Διαδικῆν τὸ Διαδικάζειν.
Διαδίκασμα petitio & actio,hoc est ἔγκλημα.
Διάδοσις.ιος.ἡ.distributio.
Διαδοκῆν.τὸ, Διαδικάζειν.
Διαδοχή.ῆς.ἡ.continuatio,series,successio,
Διάδοχος.ε.ὁ.successor,hęres.
Διαδρασιπολίτης.miseri,timidi,qui reip.administrationem fugiunt. Aristoph. Ranis καὶ τειλοπήχεις καὶ, μὴ Διαδρασιπολίτας.
Διαδράναι,τὸ Διαφυγεῖν.
Διαδρομή.ῆς.ἡ. ultro citroq; cursitatio, discursatio.
Διαείδομαι.appareo,aspergor.
* Διαδύνειν,τὸ Διαφυγεῖν.fugere,uitare,permeare,labi,decurrere,curriculo pertransire.

Διακλίνομαι. detrecto munera, & tergiuersatione & frustratorijs dilationibus, & commẽtis forensibus iudicia eludo, & cunctationibus ludificor. Demosth. ἀπορῆσαι πλείους, καὶ διαλύσας καὶ πάντα ποιῶν ἐξ ὧν μὴ λειτουργήσῃς, μεμαθήκασι. Significat certamen detrectare, & iudicium uel munus publicum effugere. Capitur etiam pro euadere, & per mediam turbam elabi. Vide Comment. Budæi.

Διάδυσις. frustratoria fugitatio, certamen rectum legitimũq; detrectantis.

Διαζευγνύω. disiungo. require ζεύγνυμι. acti. accusatiuo iungitur.

Διαζευκτικός. οῦ. ὁ. disiunctiuus.

Διάζευξις. ιος. ἡ. separatio, seiugatio.

Διαζῆν, uide ἀποζῆν.

Διαζωννύω, καὶ Διαζώννυμι. μ. ώσω. π. ωκα. discingo. acti. accusatiuo iungitur.

Διάζωμα. ατος. τὸ. septum transuersum, siue cinctus, subligar. Quidam præcinctum uertunt.

Διαθέω τὰ ἑαυτοῦ. suorum bonorum auctionem facere.

Διαθέτης. ου. ὁ. dispensator, curator.

Διάθεσις. εως. ἡ. affectus, affectio, animus, species habitusq; descriptio, & unum ex accidentibus uerbi, quod Latini genus uocant. ὁ ἐν διαθέσει λόγος, sermo animo conceptus: προφορικὸς uero qui profertur iam auditurq;.

Διαθῆκαι καὶ Διαθῆκαι pluraliter pro testamento ponitur, & pro hæreditate quæ testamento obuenit. Cum autem testamentum significat, pluraliter plæruncq; efferitur.

Διαθορύω. μ. ύσω. π. ηκα. tumultuo, neutr. absolutũ.

Διαθρυλλέομαι, rumore impleor, rumore diuulgor, uel diuulgo, rumorem spergo.

Διαθρύπτω. μ. ψω. π. ψα, delicior, frango, τὸ κράνιον διαθρύπτω, caput comminuere, apud Lucian. act. accusatiuo iungitur.

Διάθυρον existimat Budæus significare obicem transuersarium ductilem aut uersatilem, id est, repagulum è materia compactum, q̃d & uelicula & equos à uestibulo ædium arcet, qualia multa Lutetiæ uidentur. Ex postre. annot.

Διαθρία. ας. ἡ. serenitas,

Διαθριάζω. μ. άσω. π. ασα. sum sub diuo. neutrũ absolutum.

Διαθρ. ος. ὁ. perspicuus, purus, liquidus.

Διαιμ. ος. ὁ. ἡ. cruentus.

Διαίνομαι, madesco.

Διαίνω. μ. ανῶ, irrigo, madefacio. actiuum accusatiuo iungitur.

Διαίρεσις. εως. ἡ. diuisio, discriminatio, differentiarumq; annotatio. earumquererum quæ ad rem constituendam pertinent, & referunt.

Διαιρετός. οῦ. ὁ. diuisibilis.

Διαιρέω καὶ Διαιροῦμαι eodem significatu dicunt. diuido, distermino, separo, distraho, discrimino. Aliquando differo & disputo. Arist. τυγχάνομεν δὲ διαιρούμενοι πρότερον, τί φύσεως καὶ ἴδιον καὶ λόγος. Et explico, declaro explanó que, καὶ διορίζω. Theoph. ὑπὲρ ὧν καὶ παρῶν ταῦτα

διαιρῶν. De q̃ quidẽ conati sunt differẽtias cõstituere, & discrimia notare, hoc ẽ, ἀφορισμοὺς Require ἀφίω. actiuum, accusatiuo iungitur

Διαίρω. μ. αρῶ. π. κρκα. eleuo, tollo, Grego. πῶν κεφαλὴν διάρας. Etiam τὸ ἀνοίγω, ἐπὶ σόματος. Demosthe. οὐ δὲ διῆρε τὸ σόμα, ne uerbum quidem fecit. Plutarch. διηρμένος τοὺς ἄκρους dixit, p διηρμένος, quemadmodum καθεμένος τὸν πώγωνα, ἀντὶ τοῦ καθεικώς. Vide commentaria Budęi, acti, accusatiuo iungitur. emico ut fulgur, turgeo.

Διαΐσσω. μ. ίξω. π. ιχα, impellendo transeo.

Δίαιτα. ας. ἡ. uictus ratio, idest modus seu ratio uiuendi, ac lex quædam: uulgo regulam uictus uocant, institutũ uitę, ut in prouerbio. ἄλλος βίος, ἄλλα δίαιτα: cõsuetudo, Significat item τὴν καθ' ἑκάστην ἡμέραν τροφήν, id est dierum singulorum alimentum, cibum quotidianum, Latine Diarium dicitur. Item iudiciũ Lucianus in dearum iudicio, ἐγὼ δὲ ἀποθοῦμαι τὴν δίαιταν, ἐπίσης ὑμᾶς ἀγαπῶν. Aristoteles ponit differentiam eandem inter δίαιταν & διαιτητήριον, quam Cicero ponit inter arbitrium & iudicium. Vide copiosius in commentarijs Bud. Aristophanes, p cœnaculo, & loco in quo excipiuntur hospites usurpauit.

Διαιτάομαι. μ. ήσομαι. τω. ημαι. uiuo, dego, uictus ratione utor, uescor quotidie. τὰ διαιτηθέντα, q̃d arbitri statuerunt, deponens absolutum.

Διαιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. iudico sicut arbiter.

Διαίτημα. ατος. τὸ. Δίαιτα.

Διαιτήριον. τὸ. locus in quo iudicant arbitri.

Διαιτητής. οῦ. ὁ. arbiter datus uel cognitor, Sic uocabantur iudices qui per singulas tribus lecti numero erant quatuor & quadraginta. Vide copiosius in commentarijs Budęi, & apud Pollucem libro octauo. Ammonius distinguit à Δικαστής.

Διαιωνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. uiuo per secula.

Διακαής. ίος. ὁ. ἡ. urens.

Διακαθαίρειν Theophrasto est perputare arbores & interlucare, ἴλιον δὲ τῆς συκῆς, μόνη γὰρ διακαθαίρει πρὸ τῆς βλαστήσεως. Vide cõ. Bu.

Διακάθαρσις perputatio, interlucatio.

Διακαθαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. purgo. actiuum. accusatiuo iungitur.

Διακενεασμένος. ὁ. ὁ. exterminatus, corruptus, obscuratus. Aristopha. οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν τοὺς ἐστίας τὸ χρῶμα διακενεασμένους.

Διακαλύπτομαι. μ. ψομαι. π. νμμαι. pateo, deponens absolutum.

Διακατοχή. ῆς. ἡ. bonorum possessio.

Διακάτοχος. ὁ. ὁ. bonorum possessor.

Διακαρτερέω. μ. ήσω. π. ηκα, perduro proprié in tolerantia alicuius mali.

Διάκειμαι disponor. οὕτως διάκειμαι sic affectus sum & animatus Lucianus in Caucaso. καὶ τώσω οἱ ἄνθρωπε ἐυγνωμονέστερον διάκειν πρὸς τὰ τοιαῦτα.

Διακείμενον. τὸ. affectus.

Διακεκοπται. reprobatum est. Nam illegitimum numisma intercidebatur antiquitus.

Διακελεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευσμαι. hortor. deponens, datiuo iungitur.

Διακενής. ὁ. ἡ. uacuus, inanis, exhaustus, effœtus.

Διάκενος. ὁ. ἡ. uacuus, inanis, exhaustus, effœtus.

Διάκενον δέρκεν, dicitur de ijs qui fame aut morbo exhausti sunt. Lucianus de ijs loquens quos uiderat apud inferos. φοβερόν γε (inquit) καὶ διάκενον δεδαρκότες καὶ γυμνοὺς τοὺς ὀδόντας προφαινόντες.

Διακεχυδαίος. ὁ. delicians, diffluens delitijs.

Διακεχυμένος. ὁ. solutus.

Διακινδυνεύομαι. periculo petor.

Διακινδυνεύω. μ. ύσω. τω. ευκα. periclitor. neutrum absolutum.

Διακλάω. μ. άσω. π. ασα. frango. βρύπτω. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διακλείω. μ. είσω. τω. εικα. intercludo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διακληροῦσθαι est κατὰ κλῆρον διανέμεσθαι, hoc est sorte partiri.

Διακλιμακίζω. supplanto, supero. κλιμακισμὸς εἶν palestræ genus est.

Διάκνω. mordeo, disseco.

Διακυριεύω. μ. ήσω. π. ηκα. dominor.

Διακομίζω. μ. ίσω. τω. ικα. transueho, perfero, actiuum, accusatiuo iungitur,

Διακομίζομαι traiicio, transmitto flumen, uel fretum. apud Thucydidem.

Διακονάω. μ. ήσω. π. ηκα. acuo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διακονοῦμαι. actiue significat ministro. Item ad ministro & gero. Capitur interdum passiue tamen.

Διακονέω. μ. ήσω. π. ηκα. inseruio, ministro, obsequor, operam alicui nauo. neutrum, cum datiuo & accusatiuo.

Διακονία. ας. ἡ. ministerium, obsequium. hinc illud in ingratos, κρίς διακονία.

Διακονικὸς dicitur ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὰς ὑπηρεσίας, qui & ὑπηρετικὸς dicitur, & ὑπηρέτικός.

Διακόνιον. ου. τὸ. diaconatus, sacrarium, placentæ basis, alij genus bellarij.

Διάκονος. ὁ. ὁ. minister: Mercurij epithetõ, quoniam minister deorum est.

Διακοπή. ῆς. ἡ. intercisio, separatio.

Διάκοποι, scissuræ, Sic item uocabantur in aggeribus meatus intercisi siue incilia hiantia, per quæ Nilum trãsmittebant in arua remotiora segetibus destinãta.

Διακόπτω. μ. ψω. τω. ψα. intercido, frãgo, dirimo, disiungo, interrumpo. Interruptio & interpellatio pscriptionum hoc uerbo in pãdectis græcis significãtur. Est etiam aciẽ perrumpere, impressionẽ facere. Xenoph. νομίζων ὅτι ἐμβαλὼν διακόψειε, διαφθερῶν ὅλον τὸ τῶν ἐναντίων στράτευμα. Significat etiam traiicere, pertũdere, Lucian. τὸ δὲ βέλος ἐνεχθὲν ἐπὶ μάλα εὐτόνως καὶ διακόψαν ἄχρι τοῦ πλευρῶν. Significat etiam interfari, & interpellare loquẽtem. Item nouitatem uetustis rebus dare, id est, interpolare. Vide comment. Budęi. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διακόπτειν τὴν ἡμέραν. dirimere diem, diffundere diem, sicut Cicero.

Διακόπτειν τὸν ἀγῶνα ἢ τὴν ἀμφισβήτησιν. dirimere controuersiam.

Διακόρευσις. ιος. ἡ. stuprum.

Διακορέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ Διακορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. stupro, uitio uirginem. Terentius. Imminuere uirginitatem, & uitium offerre uirginitati hoc dixit. Plautus pudicitiam imminuere, & uitium addere pudicitię. Cicero offerre stuprum in Philipp. Lactantius de Ioue loquens, omitto uirgines quas immi nuit, id est, διακόρησε, διέφθερε. Dicitur & διαφθερεύω pro eodem. actiuum accusatiuo iungitur.

Διακορής. ίος. ὁ. ἡ. satiatus.

Διακορίσματα. stupra.

Διάκορος. ὁ. ὁ. satiatus.

Διακορυγέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo sono.

Διακόσιοι. ὁ. ἡ. ducenti.

Διακοσμέω. μ. ήσω. π. ηκα. guberno, dispono, ordino, digero, describo, composite & ordinate de coreq; coagmento, actiuum, accusatiuo iũgitur.

Διακόσμησις, dispositio, digestio, & rata distinctio, ordo rerum compositè distinctarum, pro quo Cicero descriptionem dicere solet.

Διακοσμός. οῦ. ὁ. apparatus, digestio, distinctio, compositio ordinata, Διακόσμησις. Dionysius Διακόσμησιν ἐκκλησιαστικὴν uocat, & Διάκοσμον, ordinem sacerdotum, hoc est gradus sacris cęrimonijs operam nauantium & ascriptorum, In cœlo uero Διάκοσμον uocat descriptionem mentium beatarum, hoc est nouẽ illos gradus, ordinesque cœlestes.

Διακριβῶ, ἐξακριβῶ, ἀπακριβῶ pro eodem ponunt, hoc est exacte compono & absoluo, omni ope & exacta diligentia efficio, hoc est, ἀκριβοῦμαι. Significat etiam exacte respondeo id est, statis horis euenio. Bud.

Διακριβῶν, electe, egregie.

Διακριβῶν, omnium calculo approbatum. Lucianus. οὐδὲν ἐν ἀνθρώποις διακριβῶν ἐστι νόημα, ἀλλ' ὅ σὺ θαυμάζεις πόθ' ἑτέροισι γέλως.

Διακρίνεσθαι iudicio contendere, sub iudice certare.

Διακρπίζω, elimo, expolio.

Διακρίνομαι. μ. νοῦμαι. hæsito, deponens absolutũ.

Διακρίνω. μ. νῶ, prohibeo, dijudico, ambigo, hæsito, discrimino, distermino, discerno, dispartio, τὸ πρᾶγμα πράγματος διῆσαν καὶ χωρίζειν ut inqt Ammonius, discerno, discepto, actiuum, accusatiuo iungitur.

Διάκρισις. εως. ἡ. discrimen, disceptatio, hæsitatio.

Διακρούω. μ. ούσω. τκα. propulso, propello, repello, moueo, amoueo, actiuum, accusatiuo iungitur.

Διακρούω. diem eximo, differo, obturbo.

Διακρούεσθαι. dilationes frustratorias quærere, protelare.

Διάκτορος. ὁ. ὁ. καὶ

Διάκτωρ. ορος. ὁ. internuncius. Mercurium (quem

* προφορικὸν λόγον esse putãt) Io.Gramm.in Hesiodũ, sic cognominatũ tradit, quia sermo explicat τὰ τῆς ψυχῆς, καὶ τὸ νοῦ ἐνθυμήματα, id est animi mentisque cogitationes.

Διακινδυνεύω aleam iacto, periculum subeo.

* Διακύπτω. μύψω. π. ψα. prospicio, transpicio, uel clatros uel rimas perspicio, παρακύπτω, acti. accusatiuo iungitur.

Διακωφωνίζω. δοκιμάζω, exploro, probo, experior, sumptum ab equis quos tintinabulorũ strepitu explorari mos erat.

Διακωλύω. ῦσω. ῦσα. remissio, intermissio.

Διακωλύω. prohibeo, arceo, impedio.

Διαλλαγή. ῆς. ἡ. conciliatio, fœdus, amicitia, diallage, consummatio, schema, quũ plura argumenta in unum affectum deducuntur. Sententia est compromissariorum iudicum, arbitrium dicitur. Quod etiam uocatur Διαλλαγαὶ in plurali. Bud.

Διαλαγχάνω. ἀόρι. β. Διέλαχον. sortior, require λαγχάνω.

Διαλλακτής. ου. ὁ. qui studet dirimere lites & bella pacificus, arbiter, in quem litigare nolentes compromittunt, ut quicquid ille de controuersia statuerit, uelut ius & æquum a petitore ab eoq; unde petitur, habeatur. Dicitur etiam sequester, qui a Cicerone appellatur ambitus interpres, & corrumpendarum tribuum conductor. uide commenta. Budæi.

Διαλλακτῶς. conciliabiliter.

Διαλαμβάνω, diuisim capio, diuido, dispono, occupo, cognosco, distinguo, dirimo, diduco, intersepio, intercipio, dispesco, distribuo, discepto, disputo, tracto, commentor, Aristo. δεῖ δὲ Διαλαβεῖν πρὸς τῆς εὐβουλίας τί ἐστι. cõplector, explico, administro, rego, διαχειρίζω, Concipio, cõprehendo. Aristo. ἐξάδιον μὲν πρὸς τοῦτον καὶ διὰ τοῦ ἔργου διαλαμβάνειν τὴν πίστιν. probationem & explorationem capere, & animo concipere, ut fit διαλαμβάνω ἀντὶ τοῦ λαμβάνω. Item pro διορίζω, unde διῃρημένως certè, præcise. Et intercipio. ut ὁ δὲ διέλαβεν τὰς ἐρήμους φυλακαῖς, qui uias obsedit, & intercepit transitus stationarijs militibus. Item arbitror, existimo. Refertur etiam ad διαδίδωμι, ut fit διαμετροῦμαι, cum singuli ad mẽsuram accipiunt frumentum, aut uirilem portionem. Demosthenes, ὁ δ' ἐν τοῖς περαιῶ διελάμβανον κατὰ ὀβολὸν τοὺς ἄρτους. Sic διανέμομαι, ut, διανεμεῖς τὰ κοινά, apud Andocid. partiri inter se peculatum. Vide commentaria Budæi. act. accusatiuo iungitur.

Διαλαμβάνειν τὴν ἡμέραν dirimere tempus.

Διαλανθάνω. μ. ήσω. lateo, delitesco.

Διαλάττω. cõcilio. act. datiuo iungitur.

Διαλάττω. μ. άξω. π. αχα. differo, id ẽ, discordo, muto, immuto, permuto, genitiuo iungitur.

* Διαλέγομαι comprobo, scitè & emendatè sermocinor, Tranquillus in Tiberio. Zenonem quendam exquisitius sermocinantem cum interrogasset, id est, διαλεξάμενον. differo, μετὰ ἐπιμελείας λέγω, accurate aliquid dico

disputo, τοὺς λόγους κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν πάνυ εἰωθώς, interrogare, & ad interrogata uicissim respondere, confabulari, uerba facere. Isocrates pro orationem publice habere subinde utitur. Διαλέγεσθαι περὶ εἰρήνης. De pace tractare Ammonius distinguit a λαλῆν, λέγειν, & φάσκειν. deponens, datiuo iungitur.

* Διαλέγω discerno, incerno.

Διάλειμμα. ατος. τὸ. spacium, defectus, interualum.

Διαλείπω. μ. ψω. π. ψα. intermitto, disto, differo, relinquo spacium, desisto, cesso, quiesco, moror.

Διάλειψις. εως. ἡ. intermissio.

Διαλεκτική. ῆς. ἡ. Dialectica ars disputandi, & disserendi.

Διάλεκτος. ου. ὁ. idioma & proprietas loquendi, linguæ proprietas, disputatio rerum, lingua. Arist. Διάλεκτος δὲ ἡ τῆς φωνῆς ἕξις τῇ γλώττῃ διάρθρωσις. quam διαφέρειν λέγει τῆς φωνῆς καὶ ἕξεως.

* Διαλυτής decidere, transfigere.

Διάλυσις proprie dicitur, hominum scita & emendata sermocinatio, Auctore Zenoph. Item disceptatio, disputatio, ut Epictetus philosophus scripsit libros διαλύσεων, ut meminit Gel. libro decimo octauo. ca. primo. Item diuisio.

Διαλεπτολογοῦμαι. de rebus paruis subtiliter disputo. Aristophanes. nebulis. Διαλεπτολογοῦμαι ταῖς λεπτοῖς & ὀμίαις.

* Διάλυσις. ὁ ὑπομνηματισμός. disputatio, disceptatio, explicatio rei quæ tractatur: commentatio, ut scribentis commentarios.

Διάλυτος. ου. ὁ. ἡ. gemmatus.

Διαλυμαστός. ῆς. saltus.

* Διαλογίζεσθαι. est rationem inire cum aliquo, & subducere accepta & expensa. Demosthenes. ὁ δὲ Διαλογισάμενος πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἐμόν, ἀρκεῖν ἔνδον. At hic positis cum patre meo calculis & ratione collecta, acceptilatiõe cum liberauit. Significat etiã differe & disceptare, id est, διαλέγεσθαι. Item dubito, hæsito.

* Διαλογικά, scripta sunt, in quibus personę introducuntur, ut ἐν τοῖς τοῦ Πλάτωνος διαλόγοις, ita ut quæ scribuntur, personarum potius auctoritate, q̃ scribentis nitantur. Et hæc ἐξωτερικὰ καλοῦν, quia ad uulgi utilitatem & institutionem scribebantur, non ad lectorum tãtum, discipulorumq; scribentis & familiarium.

* Διαλογισμός. ου. ὁ. disputatio, disceptatio, sermocinatio, ratiocinatio, reputatio, & confabulatio, ὁμιλία, διάλεξις. intestina sermocinatio, & cogitatio. Lucæ nono. εἶδον δὲ διαλογισμοὺς ἐν καρδίαις αὐτῶν. Item blatteratio, & uaniloquium, dubitatio.

Διάλογος. ου. ὁ. dialogus. sermo ex interrogatione & responsione, sermocinatio. de hac dictione multa Laertius in uita Platonis. Vide item commen. Bud.

* Διαλογή. διλογή, delectus, secretio, diuisio, succretio,

* tio, ὁμιλία, disputatio. Significat etiam dinumerationem cum delectu.

Διαλεκτικός. ῶς. ὁ. multiloquus.

Διάλλομαι. salio.

Διαλυμαίνομαι. destruo.

* Διαλύομαι. discedo, decido controuersiam, transfigo negotium iudiciale, litem cõsensu mutuo dirimo, quod transigere plærunque Iurisco. uocant. Itẽ dirimo. Isocra, οὐ γὰρ διαλυόμεθα τοὺς πολέμους, ἀλλ' ἀναβαλλόμεθα. Pacẽ etiam inter se componere & fœdus icere, Vt διαλύεσθαι πρὸς τοὺς ὁμόρους apud Polib. & Plutarchum. Item abeo, absoluor, & a comitatu dimittor. Vide commentaria Budæi.

* Διάλυσις. εως. ἡ. induciæ, fœdus, dissolutio, explicatio, interitus, rerum compositio ad decessum, solutio, gratię relatio. Est etiam quũ acceptilatum est aut decisum. hoc est, ὅταν ὁ ἐγκαλῶν ἀπολύῃ καὶ ἀφῇ τὸν φεύγοντα τοῦ ἐγκλήματος, ὧν ἐνεκάλει αὐτῷ. Vide Budęum in commentarijs.

Διάλυτος. ου. ὁ dissolutus.

* Διαλύω. μ. ύσω. π. υκα. dissoluo, concilio, dirimo, ut διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν dirimere cõtroueriam, discutio, interrumpo, interpello, διαλύειν τὸν σύλλογον cœtum dimittere. Item reconcilio, in gratiam redeo, interimo. Est autem unum ex ijs uerbis, in hac quidem significatione, quæ actiua & passiua uoce pro eodem ponuntur. Est etiam soluo, satisfacio. Διαλύσαι τὸν ἐγκαλοῦντα est liberare, hoc est ἀπαλλάξαι. Vide commentaria Budæi. acti. accusatiuo iungitur.

Διαλύειν τὴν ἡμέραν. dirimere tempus, diffundere diem.

Διαλφιτόω. μ. ώσω. π. ωκα. farina cõspergo, actiuũ. accusatiuo iungitur.

Διὰ μακροῦ. non subinde, aut identidem, sed longo interuallo, per longum tempus, Subaudit χρόνῳ.

* Διαμαρτία. ας. ἡ. erratum, ἀστοχία, frustratio.

Διαμαρτάνω. pecco, erro, aberro, frustror, ἀστοχάνω, genitiuo iungitur. require ἁμαρτάνω.

* Διαμαρτυρία. ας. ἡ. genus est exceptionis. Estque Demosthenei instantia litis summotrix petitionis hæreditatis, aut bonorum possessionis agnitæ à propinquis. Bud.

* Διαμαρτυρῶν. est quasi de scripto contestari, ut planũ sit animaduertẽtibus. ὁ μὲν οὖν Διαμαρτυρῶν, affirmabat & testificabatur quiddã non in sua, sed in aliena causa: in qua exceptionem intendens liti se offerebat, quo facto litem suam faciebat testificando. Qui si mendacij conuinceretur, ψευδομαρτυριῶν id est falsi crimine damnabatur. Vide comm. Budæi.

* Διαμαρτύρομαι. protestor, testato reclamo, ponit pro quiritor.

Διαμαρτύρομαι, πρωτίστω.

Διαμαρτύρομαι σοι, τὸ βεβαιῶ σε.

Διαμαστίγωσις. diffl agellatio.

Διαμάσημαι. ατος. τὸ, id quod in ore mansum est

Διαμάω. μ. ήσω. π. ηκα. scindo. actiuum.

Διαμείβομαι. μείψομαι. ψω. ειμμαι. permuto, deponens.

Διαμψδάω. μ. άσω. π. ασα. subrideo. neutrum absolutum.

Διαμφακινόομαι. iacto me & glorior adolescentis licẽtia. Plutarchus. ὥσπερ ἰσοπράττει καὶ ἀναξιμένει τοῖς σοφισταῖς Διαμεφακινούμενος, quasi apd sophistas glorians, & sese iactans iuuenili licentia. Bud.

Διαμελισμός. οῦ. ὁ. diuisio.

* Διαμελλητής. cunctator.

Διαμέλλων. ὁ. ἀμελής.

Διαμέλλω. cunctor, differo,

Διαμέμφομαι, longe lamentor.

Διαμένω. ενῶ. perseuero, neut. absol.

Διαμερίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido. actiuum. accusatiuo iungitur.

Διαμερισμός. οῦ. separatio.

* Διαμεμετρημένη ἡμέρα. id est dimensa dies. hæc q̃ fit, uide in commen. Budæi.

Διαμετρέω. μ. ήσω. π. ηκα. metior, dimetior. acti. accusatiuo iungitur.

* Διάμετρος. ου. ὁ. diamiter, dimensor, Vide adagiũ. Ex diametro.

Διὰ μιᾶς γνώμης γενόμενοι. uno animo consentientes.

Διαμιλλάομαι. contendo.

* Διαμνημονεύω in memoriam reduco, & reuoco, memoria repeto, Lucianus in Nigrino, καὶ λόγους εἰρημένους αὐτοῖς διαμνημονεύουσι. & uerba sibi dicta in memoriam reuocant.

Διαμονή. ῆς. ἡ. mansio, permansio.

* Διαμοτῶ. illitum linamentum in ulcere condo Aeginera. καὶ τοῦ βασιλικοῦ λυθέντι ξοδίνῳ διαμοτώσας, ἀκολούθως ἀπρεπεστάτου. Bud.

Διαμπάξ. utrinq;, totaliter, semper.

Διαμπερές. traiectum utrinq;, omnino.

Διαμυλλαίνω. moueo labra, torqueo labra in alicuius contemptum. Aristophanes. uespis οὗτος δὲ διεμύλλαινεν ὡς δὴ δεξιός.

* Διαμφίς. utrinq;.

Διαμφισβητέω. μ. ήσω. π. ηκα. certando mihi, siue dubitando iudico.

Διάδιχα. diuisim, dupliciter, in duas partes.

* Διανέμω. μ. ημῶ. distribuo, committo, mãdo, act. accusatiuo iungitur.

Διανεύω. μ. εύσω. π. ευκα. annuo. innuo, indico, inuerto, neutrum absolutum.

Διανήχομαι. tranato, traijcio, pertranseo.

Διανθίζω. μ. ίσω. π. κα. facio florere, flores colligo, floreo, uariegatus sum & distinctus.

Διανίσταμαι. μ. Διαναστήσομαι. exurgo, excito.

Διανοέω. μ. ήσω. π. ηκα. animaduerto, delibero, cogito, in animo habeo, imaginor.

Διάνοια. ας. ἡ. sententia, intelligentia, ingenium, mens, sensus, sensum. item schema apud Oratores sensum magis q̃ uerba designans, cogitatio intellectus, Vna ex quatuor animę affectionibus, mediaq; est inter νοῦν & λόγον siue πίστιν, & circa mathematica uersat.

Vide

perseuero. Διαγίνομαι. Διαχρόω. εστωτεχίω.

* Vide comm. Budæi. Cicero ſenſus ſæpe accipit ꝓ affectu animi & ſententia.

διανομή.ῆς.ἡ.diſtributio,diuiſio, largitio ad populum.

διαντλάω.μ.ήσω.π.ηκα.exhaurio.acti. accuſatiuo iungitur.

διανυκτερεύω.μ.εύσω.π.ευκα.pernocto·neutrum abſolutum.

διανύτω.καὶ

* διανύω.μ.ύσω.π.υκα.perficio,trāſigo,perago, βίος διηνυσμένος, acta ætas. actiuum. accuſatiuo iungitur.

διαξιφίσασθαι.proprie gladio decertare, ponitur pro pugnare quouis modo.

* διαπαιδαγωγῶ τὸν καιρόν.tempori ſeruio,tempori me accommodo.

διαπαίζω.derideo.χλευάζω.

διαπάλη.ης.ἡ.lucta.

διαπαντός.ſemper.

διαπαρατριβή.ῆς.ἡ.conflictatio,

διαπαρθενεύω.μ.εύσω.ευκα.deuirgino, ſtupro uirginem, Vide διακορεύω.actiuum. accuſatiuo iūgitur.

διαπαρθενεῦσαι.delibare uirginitatem.

διαπαρθένια.τά.munera quæ ſponſæ pro delibata uirginitate dantur.

* διαπάσματα.unguenta quędam quę aridis odoribus conſtant. Fiunt autem ad ſudores coercendos,ut a balneis inareſcant corpora. ἀπὸ τοῦ διαπάσσειν.id eſt,ab inſpergendo.

διαπάσσω.inſpergo.

διαπείρω.transfigo,traijcio.

διαπελεκίζω.ſecuri ferio.

διαπέμπομαι.accerſo,edico. ſignificat etiam ablego,ſicut διαπέμπω.mitto legatos.

* διαπεράω.άσω.π.ακα.καὶ.

* διαπεραιόομαι.prodeo,exeo.

διαπεράομαι.μ.άσομαι.π.ωμαι. tranſeo, tranſmeo, neutrum accuſatiuo iungitur.

διαπεσεῖν.elabi ex hoſtibus,ex periculo.

διαπήγνυμι.adapto,conglutino.

διαπίνω,τὸ προπίνω.

διαπιθηκίζειν.fuco imponere,fallere.

διαπιθηκίσαι.ludere,ſumptum a ſimijs.

* διαπίπτει.intercipitur,διαμαρτάνειν,aberrare.Plutarch.in apopht.διεφοβήθη διαπεσεῖν.

* διαπίπτω.elabor,interlabor,intercido,quaſi inter digitos labor. Itē diffluo & euaneſco.

διαπιστέω.μ.ήσω.π.ηκα.non credo.

* διαπλάσματα.τά.unctiones aut fomēta,quibus totum corpus oblinebant.

* διάπλασις.figura.

* διαπλάττω conformo,formo, ut diſcipulus formatur a præceptore apud Gregor. illino Dicitur Galeno de membris fractis, quæ ſanata reconcinnantur & formæ ſuæ reſtituuntur. ὅπως ἀεὶ φυλάττοιτο τῶν διαπλασθέντων ἡ θέσις.

* διαπλέκω τὸ διασπῶ.diſſipo,perfringo,perrūpo.

διάπλεως.ὁ.ἡ.plenus.

διαπλέω.pernauigo, enauigo,

* διαπληκτίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.decerto,pugno,cōtendo.datiuo iungitur.

διαπνεόμενος.cui facile ſucci perſpirabili cute digeruntur.ἐνδιαφόρητος.

* διαπνοή.ῆς.ἡ.aeris attractio prȩter propoſitum ὁλκὴ ἀέρος ἀπροαίρετος, ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ θερμοῦ διὰ τῆς ἐπιφανείας.

διαποδισμός.οῦ.ὁ.genus ſaltationis,

* διαποδίζω,exquiro,examino.

διαποίκιλος.uerſicolor,uarijs coloribus aut gēmis diſtinctus.

* διαπολεμῶ.decerto,rem gero.

* διαπολιτεύεσθαι.dicuntur propriè ciues, quando inter ſe digladiantur contenduntq́, ac bellum agunt inteſtinum: quod etiam ἀντιπολιτεύεσθαι dicitur Theopompo.

* διὰ πολλοῦ.diu,multo tempore,multo poſt.

διαπομπεύω.in pompam progredior.

* διαπόνους canes quoſdam uocabant Cretenſes, quibus in uenando gloria erat plurima.ſic dicti a labore: ſiquidem noctu etiam laborabant, ſępéq; feris aſſidentes dormiebant, mox exorta luce depugnaturi.

* διαπονέω.laboro.καὶ

διαπονοῦμαι ἀντὶ τοῦ ἐξεργάζομαι,elaboro.expolio,cōficio,Plato uſus eſt pro excolo,Xenophō. ἐκπλέω δὲ πάντα διαπονούμενοι.ſummo labore efficientes. Et διαπονοῦμαι,τὸ περί τι καταγίνομαι καὶ ἐνεργῶ,καὶ ἀσχολοῦμαι, ſatago, cum labore occupor.διαπονῶ τὸ σῶμα,ἀντὶ τοῦ ἀσκῶ καὶ γυμνάζω.

διαπόντιος.ου.ὁ.ἡ.maritimus,mare peragrans,

διαπορεύω.traijcio.

διαπορέω.μ.ήσω.π.ηκα.dubito,admiror, interrogo,inquiro cum dubitatione,ambigo,ſum

* ancipitis animi,ac conſilij inops,animo hȩreo,ac perplexus ſum,hȩſito.

* διαπορία dicitur græce quam uulgo uocāt oppoſitionem. Cicero interceſſionem uocat. ut libro.iij.de legibus,Interceſſor rei malè ſalutaris eſto ciues. Vide plura in primis annota.Bud.

διαπόρησις.εως.ἡ.dubitatio.

διαπορθμεύω.καὶ

* διαπορθμεύω.transfero,traijcio,tranſueho, tranſmitto.Plato ait dæmonem ἑρμηνεῦον καὶ διαπορθμεῦον θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων, καὶ ἀνθρώποις τὰ παρὰ θεῶν.hoc modo Diony.διαπορθμευτὴν pōtificem facit,quaſi conciliatorem, tranſmiſſorem, portitoremq́, & tranſportatorem humanarum precationū ad deum,diuinarumq́; rerum ad hominem deportatorem, per quem cōmeatus ultro citroq́; datur. Vide commen.Bud.

* διαπράττεσθαι.paciſci,tranſigere perficere.διαπέπρακται ὁ πόλεμος iam confectum eſt bellum, & peruincere contendendo. Accipitur pro contendendo aſſequi. & perpetrare. Lyſi. ἡγούμενος τοὺς μὲν διαπραττομένους βίᾳ,ὑπὸ τῶν βιασθέντων μισεῖσθαι.

* διαπεπραγμένον ἔριον.elaborata lana.

* διαπράττω idem quod διαπράττομαι. Plutarch. διαπέπρακτ' ἂν ὁ πόλεμος,abſolutum,confectum,& perfectum eſt bellum.

διαπρεπής.έος.ὁ.ἡ.eximius,inſignis.

διαπρέπω.μ.έψω.perſeuero, honeſte uiuo,excello,proficio,luceo,renido.

διαπρεσβεύομαι.καὶ

διαπρεσβεύω.legatos mitto.

διαπρέψας.ὁ.λαμπρός.

διαπρήσσω.ſeco,pertranſeo,ſeduco,mentior,διανύω.acti.accuſa.iungitur.

διαπρίομαι.premo,furo in aliquem.

διαπρίω.μ.ίσω.π.ικα.ſeco,deſeco.acti.accuſatiuo iungitur.

διαπρό.per totum,omnino,prorſus. poëticum eſt.

διαπροείσατο.pertranſibat.

διαπρύσιος.ου.ὁ. penetrabilis, auditui peruius, clarus,omnibus modis commodus & abſolutus.

διαπταίω. ήσω.ηκα.inceſpito,offendo.

διαπτοέω.μ.ήσω.π.ηκα..terrefacio.acti. accuſatiuo iungitur.

διάπτυξις.εως.ἡ.ſolutio,explicatio.

διαπτύω.deſpuo. accipitur pro contemnere & auerſari.

διαπυκτεύω.μ.εύσω.π.κα. pugnis decerto. neutrū abſolutum.

διάπυρος.ου.ὁ.ἡ.ignitus,candens,calidus,acer.

διαπυρόω.μ.ώσω.π.ωκα.accendo.

* διαπυρσεύω.ſublato igniculo quippiam ſignifico,illuſtro,conſpicuum facio.

* διάπυστα.audita & intellecta.a πυνθάνομαι.

διαῤῥαίω.uaſto.

διάρδω.irrigo.actiuum,accuſatiuo iungitur.

διαῤῥήγνυμι.μ.ήξω.π.ηχα. interrumpo, dirumpo,

* per medium rumpo.rumpo, id eſt, ſtomachum moueo,diſrūpo,dolore & indignatione impleo,Sic Cicero. Licentia audaciū qua ante rumpebar, nunc ne moueor quidem.Sic rumpi dicuntur inuidi.Demoſthenes.ὃν δὲ ἂν σὺ διαῤῥαγῇς ψευδόμενος.actiuum accuſatiuo iungitur.

* διαῤῥήδην.palam,luculenter, aduerbium declarandi.

διαῤῥέω.diffluo.

* διαῤῥίπτω.diſijcio.

διαρθρόω.articulo.

διαρθρόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.confirmor in membris.

διαρθρόω.μ.ώσω.π. ωκα. per membra compono, ordino,trado,exprimo.

διαριθμοῦμαι,τὸ διαλογίζομαι.

διαρκέω.μ.έσω.π.εκα.perſeuero,perduro,duro,ſufficio,adiuuo.

διαρκής.έος.ὁ.ἡ.duratiuus,ſufficiens.

δίαρμα.ατος.τὸ.κούφισμα.

διαρπάζω.rapto,diripio.

διάῤῥοια.ας.ἡ.effuſio uentris.

διαρτάω.μ.ήσω.π.ηκα.ſuſpendo,compono,actiuū accuſatiuo iungitur.

διασαλακωνίζειν. mollem & delicatum eſſe, in delitijs agere, à Salacone quodam delicatulo.Ariſtophanes ueſpis. ὁ δ' αὖ προβὰς ἔπειτα ῥᾳθύμως ... διασαλακώνισεν.

διασαλεύω.commoueo, concito. Lucianus in

* Pſeud.ἐνέπλησε τὴν δὲ οὖν τὴν πόλιν καὶ διεσάλευσεν ὅλην.complcuit iſte urbem cōcitauitq́.

* διασαπείς.putrefactus.Lucianus in Pſeud.ἀπέθανεν διασαπεὶς τὸν πόδα μέχρι τοῦ βουβῶνος.

διασαρδανίζω,ſardoniū riſum rideo.

διασαφίζω.μ.ίσω.π.ικα.manifeſto.actiuum.accuſatiuo iungitur.

διασαφῶ.declaro,aperio.

διασείω.μ.είσω.π.εικα.quatio,concutio.actiuum. accuſatiuo iungitur.

* διασημαίνω.do ſignum,manu ſignifico, nota inſignio,ſigno aliquo noto, commonſtro.

διάσημος.ου.ὁ.ἡ.inſignis.

διασημότατος.illuſtriſſimus.

* διάσια.ίων.τά.Iouialia,quę διπόλια uocantur apud Ariſtophanem.

διασιλλοῦν.τὸ διασύρειν.

διασκανδικίζω.ignauus ſum,formidoloſus & negligens ſum, more Euripidis cuius matrē ſcondicas uenditaſſe ſcribunt comici. Ariſtophanes equit μή μοι γε, μή μοι μὴ διασκανδικίσῃς.

διασκεδάζω.μ.άσω.π.ακα.diſſipo,diſpergo, diuulgo.acti.accuſatiuo iungitur.

διασκέπτομαι.diſpicio,perſpicio,conſidero, conſulto,contemplor.

διάσκεψις.εως.ἡ.cōſideratio,cōſultatio,cōtēplatio

διασκευάζομαι,τὸ συσκευάζομαι,id eſt, ſarcinas compono,colligo uaſa.ut qui foro ceſſuri ſunt aut alias migraturi.digeror, diſponor ordinibus diſcretis.

* διασκευάζω.μ.άσω.π.ακα.apparo,orno,adorno,exorno,caupono.σκευάζω,ἐνσκευάζω. διεσκευασμένος στρατός.in armis exiſtēs.ut Cęſar dixit,& quaſi accinctus.Bud.actiuum. accuſat. iungit.

* διασκευή.ῆς.ἡ. apparatus, ornamentum, & inſtrumētū,ut lectiſternia,& lectiſtrati.apd' Athenęū.Bud.

διασκευωρέω.μ.ήσω.π.ηκα.cuſtodio,conſeruo, pello.act.accuſ.iungitur.

διασκίδνημι.μ.ήσω.diſſipo,diffundo.acti.accuſatiuo iungitur.

διασκορπίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſpargo,diſpargo.actiuū accuſatiuo iungitur.

διασκοπιάομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.exploro.

διασμήχω.μ.ήξω.π.ηχα.purgo.acti.accu. iūgitur.

διασπαθᾶν.diſſipare.

διασπασμός.οῦ.ὁ.diſſipatio,diſſolutio.

* διασπάω.μ.άσω.π.ακα.diuello,dilanio,amplio,diſſipo,pfringo,prūpo,dilacero, diſtraho, & mēbratim dilanio. Ponitur pro diſtringo, περισπῶ.Lucianus.τοσαῦτα πράγματα ἔχω,μόνος κάμνων,καὶ πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος. act.accuſ.iungitur.

διασπείρω.diſpergo.acti.accuſatiuo iungitur.

διασπορά.ᾶς.ἡ.diſperſio.

διασπορεύς.έως.ὁ.diſperſor.

* διαστασιάζω.μ.άσω.π.ακα.ſeditionem ago,ad ſeditionem & diſſidium perpello,diſſidere facio,diſſidium cieo.Plutarchus. ὁ δὲ Μάνλιος διεστασίαζε τὴν πόλιν. Latinè ſollicitare hoc dicunt aliquoties. Titus Liuius. Nec ſollicitāre quietæ ciuitatis ſtatum. neutrum abſolutum,

διάστασις.θ.ί. separatio, distantia, diuisio, interuallum, dimensio, dissidium. Aristote. μεγίστη μὲν οὖν ἴσως διάστασις ἀρετὴ καὶ κακία, id est, seditionis causa est in ciuitatibus, uirtus & uitium. Bud.

διαστέλλω. idem est quod διορίζω, διαιρέω, ut διαστέλλειν, διορίζειν, διαιρεῖν, hoc est, disputare, disceptare, & explicare. Bud.

διαστίλλω.μ.ειλῶ.π.ειλκα. distinguo. act. accusatiuo iungitur.

διάστημα.ατ.θ.τὸ. spatium, intercapedo, interuallum.

διαστηματικὴ φωνὴ. interuallata uox, hoc est, quæ cum interuallo suspenditur, quemadmodũ fit in cantionibus, & in legendis uersibus heroicis. Huic opponitur συνεχὴ. Copiosius uide apud Cœl. lect. antiq. li. v. capite uigesimo quarto.

διάστιξις.κοῦ

διαστολή.ῆς.ἡ. distinctio, dilatio. Item figura, qñ dictio à dictione, aut sententia à sententia distinguitur. aut quando syllaba cõtra naturam extenditur.

διὰ σύμαι.θ. ἔχειν: sæpe commemorare.

διασυλλέομαι. conjecto, auguror.

διαστρέφω.μ.ψω.π.αφα. peruerto, obtorqueo, contorqueo. uexo, circumago, distorqueo. Itẽ inuerto, peruerto, depraua, hoc est, ex rectis facio flexuosa. Et διεστραμμένα distorta, & obliqua, hoc est, minime syncera ac simplicia. διεστραμμένοι quibus oculorum acies est peruersa, aliter q̃ decet cernẽtes, strabones. acti. accusa. iungitur.

διαστρέφω.μ.ψω.π.ψα. exagito, discutio. actiuum accusatiuo iungitur.

διαστροφὴ.ῆς.ἡ. contortio, peruersio, ratio nec recte, nec ordine constituta, Latini peruersitatem uocant. Cic. in offi. ut si quis in foro cãtet, aut in funere, aut siqua est alia magna peruersitas, id est, διαστροφὴ & διεστραμμένον.

διάστροφος.ν. peruersus, id est, qui ordine peruerso & contrà q̃ decet, facit.

διαστρωννύω.κοῦ

διαστρώννυμι. sterno.

διασυρμός. eleuatio, irrisio, distractio. Item figura quando dictio ad duo diuersa significata trahitur, ut strepit anser inter olores, peo, quod est ineptus poeta inter doctos. Significat etiam obtrectationem.

διασύρω.μ.υρῶ.π.υρκα. detraho, carpo, obtrecto, conuitior. Est etiam distraho, egre traho. ut ἐπισύρω in Hippocra, ὅταν ζοχάζων ὀλισθήσῃ, ἢ πεσὼν διασυρῇ. id est, Quum membris distractis agitatur, ut ranę innatantes. Vide commentaria Budæi.

διαχαλίζειν. formam inducere, formare, figurare, fingere. Lucia. in Cauc. πανοπλίας μὲν ἐκρῶν ἄλλον δέ|νικα καὶ μὴ τοιοῦτον διεχαλιστίας ἐν τῷ πόρῳ.

διαχίζω.μ.ίσω.π.κα. scindo. act. accusatiuo iungitur.

διαχών. distans, procedens.

διαφάξ.αγ.θ., distantia loci, interuallum, rupes, locus inter duas rupes profundus.

διασώζω.μ.ώσω.π.ωκα. saluo, seruo. quod Cicero dixit, tenebat autoritatem in suos, Gaza trãstulit. ἀνθεστάναι εἰς τοὺς ἑαυτῶν διασώζοντα. Idẽ paulo post obseruo transfert hoc uerbo. διέλωσαν εἰς τὴν Αμισηνὴν. incolumis in Amistrim peuenio, Apud Lucianum. acti. accusatiuo iũgitur.

διασώζομαι. tueor, seruo.

διαταγή.ῆς.ἡ. dispositio.

διάταγμα.ατ.θ.τὸ. edictum, magistratus.

διάταξις.θ.ί. constitutio, ordinatio, uel edictũ principis, descriptio, & ordo.

διαταράττομαι. percellor, commoueor, perturbor. Lucianus. τίς ὄνη ἂν Δημόκριτος διαταράχθη;

διατάττω.μ.άξω.π.αχα. constituo, ordino, impero, duco exercitum, describo, decurio, in decurias distinguo. & διατάττω, id est, digero & compono in ordines. στρατιῶται διατεταγμένοι, ordine composito incedentes, dicuntur eriã in stationibus & uigiliis dispositi. Item edico. Vide commenta. Bud. acti. accusatiuo iungitur.

διατάττομαι, uoce passiua. constituo, & statuo. Est etiam dicere, edicere, statuere, & decernere.

διάτασις. contentio, uocis & uirium cõtentio. Aristo. τὸν δὲ διατάσεις τῆς τοιούτων, ὡς κλεισμοὺς ὄντα ὀρθῶς ἀπηγορεύουσι οἱ πολιτευόμενοι ἐν τοῖς νόμοις.

διατοῦτο. propterea.

διαταφρεύω. fossa dirimo.

διαταχέων. statim, cito.

διατείνομαι. inuehor, contendo, nitor uehementer, obnixe contendo. Construitur interdũ cum infinitiuo, ut contendo efficere, latine dicimus. Aristot. πάντῃ δὲ μιλλωμένου πρὸς τὸ καλὸν, καὶ διατεινομένων τὰ καλλίστα πράττειν. Significat etiam διαβεβαιοῦμαι, id est, asseuero, affirmo. Item intẽto, καὶ προτείνομαι. Xeno. διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ πελτάς, οἱ δὲ, τὰ τόξα. Huic uerbo cum significat obnitor & contendo opponitur τὸ ἀπαρέσθαι: cum genitiuo iunctum. Vide in commentarijs Budæi.

διατείνω.μ.ενῶ.π.εκα. addo, protendo, extendo, continuo loquor, distendo, dispendo. Et pertineo, id est, ἀφίκω καὶ ἀπικνοῦμαι. Arist. καὶ ἐφ' ὅσον δὲ διατείνει ἡ θεωρία, id est, etiam pertinet ac pertendit beatitudo. Bud. actiuum. accusatiuo iungitur.

διατεχίζω.μ.ίσω.π.κα. diuido, actiuum. accusatiuo iungitur.

διατεκμαίρομαι, τὸ ζοχάζομαι. conijcio, significo.

διατελέω.μ.έσω.π.κα. perficio, compleo, perseuero, permaneo. quando perseuero significat neutrum absolutum est, alias uero, actiuũ. & accusatiuo iungitur. τὸν βίον διατελῶ, uitã traduco.

Διατελῶ τριῶν, ἀντὶ τοῦ τριῶν. Sic quod Cicero dixit. nec enim excursione uteretur, Gaza transtulit: οὐδὲ γὰρ ἐκδρομαῖς χρώμενος ἂν διετέλει. Διετέλει τοῖς λόγοις ἐμφιλοσοφῶν, Literis assiduam operam nauare perge.

διὰ τέλους

διὰ τέλους. continue, assidue.

διατεταμένος.θ.ό. distentus.

διατήκω.ν. λυγίζεσθαι.

διατηρέω.μ.ήσω.π.κα. conseruo. actiuum. accusatiuo iungitur.

διατήρησις.θ.ί. conseruatio,

διάτηρον. foratile, pertusum.

διατί. cur.

διατίθεμαι. bene aut secus de re aliqua statuo, ut οἱ φρ. Gregorius. καὶ τὴν φυγαδίαν ὡς κάλλιστα διατίθεται. de exilio suo commodissime statuit, exiliũ cõmodissime uertit. dicit hoc eriã εὖ τίθεσθαι. Itẽ testor, aut testamento meo aliquid mando hęredibus. Et pro uenalia expono. item paciscor.

διατίθημι.μ.ήσω.π.κα. afficio, dispono, præparo. ὁ καθιστῶν, οἰκονομῶν. constituo, compono. Item ὁ ἀπελῶν καὶ ἀπάγαγόμαι, efficio, reddo. Demosthenes, τοὺς ἄπαντας ἀπίστους πρὸς ἡμᾶς διαθῶμεν. actiuum, accusatiuo iũgitur. & lego, legas, neutrum absolutum.

διατίθεμαι πρὸς τὸ. animum ad hoc appello.

διαθέμενος.θ., affectus, animatus, dispositus.

διατίμησις.θ.ί. æstimatio.

διατιτρῶ. pertundo, torno.

διατμήγω.μ.ήξω. incido, diuido, accusatiuo iũgit.

διατμήσσω.μ.ήξω.π.αχα. diuido. scindo, actiuum, accusatiuo iungitur.

διαβιχᾶν. in hoc ἀφ' illud latus nauis iactari, ut in tempestate fieri solet.

διαβόνοι.οι. dicuntur lapides, qui perpetua crassitudine utráque parte religando: parietum soliditatem confirmant. Hos Victruuius frontatos appellat.

διάβορον.ν.ό. magnum in uoce, μεγαλόφωνον. Lucianus in Gal. διάτορόν τι καὶ γεγωνὸς ἐκβοήσας, ἐπεγείρας.

διάτορος.ν.ό.ί. penetrans.

διαβάμις.ό.ί. depygis, qui attritas habet nates. nam βάμις nates significat.

διαβανῶ. τὸ διασαφῶ. declaro, explano.

διαβέπω. arceo, dissuadeo, ut ἀπαβέπω. uel potius ad erubescentiam deduco, erubescere cogo Herodia. διέβεπε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον. id est conatus eius repressit præ pudore, & impetus ad uoluptates consectandas aliò deflexit, pudore infecto deterruit.

διαβέπομαι τὸ αἰσχύνομαι. quod etiam ἐνβέπομαι dicitur. Est etiam oculos auertere & aspicere uel nolle, uel non posse.

διαβέω.μ.ήσω.π.κα. perforo. actiuum, accusatiuo iungitur.

διάβητον & βάτον τὸ. pforatile, prusum, tornatile aut torno factum. a uerbis διαβαίνω & βαίνω. Vnde διάβητοι dicuntur calices cælati & tornatiles, quę toreumata uocantur Salustio, Ciceroni, Tranquillo.

διαβιβάω.ῶ.ά. comuersatio. Lucianus in Gallo. καὶ ὅλως, ἡδύτατος ἦν ἡ διαβιβά, ut summatim dicam iucundissima quædam erat uita. Item exercitium, exercitatio, studium, χολή, cõfilium. Disputatio, collatio, congressus. pro loco disputationis & exercitij apud Gel. li. primo. cap. decimo sexto. & libro decimoterto. cap. quinto. auditorium. Item commoratio immoratio, mora. Lucianus. τοῦτο μὲν πολὺν ἔχει τὴν διαβίβασιν.

διαβίβω.μ.ίψω.π.φα. conuersor, moror, per aliquid, siue in aliquo me exercco, Plato identidem pro exercere, atq; in literis disputare utitur. Vsurpatur & apud Lucianũ pro immorari in aliquo. Item uersor, laboro, operam impẽdo. Isocrates. ὅσοι μὲν οὖν πρὸς τοὺς ἑαυτῶν φίλους τοὺς προτρεπτικοὺς λόγους συγγράφουσι, καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχειροῦσιν, ὀλίγον μὴν πεθέγε τὸ κράτιστον τῆς φιλοσοφίας διαβίβασι. acti. accusa. iũgitur.

διαβίμμαρα μηρῶν. femorum intertrigines.

διὰ βίτης ἡμέρας. tertio quoq; die.

διὰ βίτης apud Galenum, tertio die.

διαβοσκή.ῆς.ἡ. apparatus, mutatio.

διαβύγι.θ.ν.ό. frugifer.

διαβύγια. loca inter uites quæ seruntur, uel ubi iam maturuerint uuę. Alij διαβύγιον fructiferum interpretantur. Certe βύγη nunc triticum signat aut ordeũ, nũc fructũ quẽlibet.

διάπω. profilio, huc illucq; desilio, & emico, quod διάπεσε quasi raptim elidi Plato in Cratylo dixit. Aristoteles, διάπεσε dixit, pro igniculis in cœlo emicantibus & exilientibus. In proble. ἀστέρας διάπεσε dixit pro traiectionibus ignium.

διατυπόω.μ.ώσω.π.ωκα. dispono, ordino, statuo, constituo, instituo, confirmo, informo, animo concipio, & fingo. Lucianus in pseud. καὶ ἅμα λογισμὸν διατύπωσιν πανοπλοτάτην τινὰ ψυχῆς κρᾶσιν, ἐν ἡσύχῳ, καὶ δόλων, καὶ ἐπιορκιῶν, καὶ κακοτεχνιῶν συνιστάμενον. acti. accusatiuo iũgitur.

διατύπωσις.θ.ί. formatio, descriptio, deformatio, informatio, statutum.

διατὺς. fugiens. καὶ

διατὺς τῶν δίκων. pœnas euadere.

διαυγάζω.ας.ἡ. καὶ

διαυγία.ας.ἡ. pellucentia, splendor.

διαυγής.θ.ό.ί. pellucidus, lympidus. Lucianus de Arethusa fonte loquens, διαυγής τε ἐστι καὶ διὰ καθαροῦ ἀναβλύζει.

διάυλιον in Scena dicebatur, ubi tacentibus omnibus, intus concinebat tibicen.

διαυλοδρομῶν. est cum ad calcẽ perueneris, rursus ad carceres cursu redire.

δίαυλος.ν.ό. cursus reciprocus, cursus duplex, obeundi scilicet stadiũ ac mox redeũdi, circũactus circuli, id est, curriculũ duplũ. Victru. lib. v. In palestris peristylia quadrata siue oblõga ita sunt facienda, uti duorũ stadiorũ habeãt ambulationis circuitionem, quam Græci uocant δίαυλον. Item emissarius, certamen, spatium ducẽtorum & mille pedum in lõgitudinem. Eustachius. δίαυλος, inquit, τὸ διατεταγμένον εἰς εὐθύτητα χῶμα ὁπλίτου τὸ σταδίου. Aristo. iterps eo noie intelligit locũ, q duo cõtineat stadia, aut mẽsurã cubitorum ducentorum.

διαυλοδρομοὶ sunt q cursum circensem pagunt, id est διαύλους q cũ ad metã puenerãt, flectẽtes eo rursus recurrebãt, uñ cursum inierãt.

διαυλία.ας.ἡ.duorum concentus.

διαυχενίζω.ὦ.sublata ceruice esse.

* διαύλιον.ε.τὸ.dicebatur, cũ in scena tacentibus omnibus solus intus caneret tibicen.

διαυλωνία. locorum angustię & fauces, in q- * bus cothurnices, alięq; aues illaqueantur. ut inquit Eustach.

διαυλωνίζειν.per angustum fluere, uĕtum utrinq; excipere, perflare. Διαυλωνίζομὲν φαμὲν τὸ Λυκόμβρον ἢ ἐκαλίφρε πνεῦμα χορίον. Vide commẽ. Budæi.

διαφαίνω.μ.ανῶ.interluceo, transluceo, pelluceo, * Aliter Lucianus. ἢ, κρᾶτον διαφαίνει τῆς ἐλπίδος.id est, spe melius euenit. neutrum absolutum.

διαφανὴς.ἐς.ὁ.ἡ.transparens, perspicuus, pellu- * cidus. Sic etiam lapis quidam uocatur: qd transluceat, cuius meminit Lucianus in pseud.

διαφάνης,ἐπιφάνης,ἐπίσημος.clarus, insignis, alios antecellens.

διαφανῆ.τὰ.uestes quę fœminam denudant, ut bombycinę.

* διάφανον. quid sit apud philosophos explicat Cœlius. lecti. antiqua. lib. octauo. capite uigesimo secundo.

διαφανῶς.σαφῶς,aperte, manifeste, splendide, lu- * culenter.

διαφερόντως.excellenter.

διαφέροντα.τὰ.utiliora.

διαφέρομαι.dissideo, discordo, contendo, μάχομαι.καὶ, ἐναντιοῦμαι,æmulus sum, altercor, dissidijs contendo. ut in primo Iliados. Achilles & Agamemnon. Ponitur pro ἀμφισβητῶ,ambigo, litigo. διαφερομὲς ἐωυτοῦ,non cõsentanea dicere, secum discrepare. Plutarc. Λυκεχθὲις τοῦ λογισμοῦ, de homine dixit incerti propositi, & in diuersa impetum animi capiente. Ponitur pro iactor, huc & illuc temere feror. In actibus Apostolorum. διαφερομένων ὑμῶν ἐν τοῦ ἀέρος. Non dissimile est, differri cupidinibus apud Plautũ, & apud Terent. differri doloribus. Est etiam dilabi, in diuersa digredi & abire.

πρεστω. πρεσελω. * διαφέρω.excello, differo, id est, prę sto, sum plurimi momenti, præcello, prœmineo. Lucianus. ἀλλὰ φέρε ἴδωμεν ἐι καὶ ὀλίγον σοῦ διαφέρω. sed age uideamus num paruo interuallo te superem. Item ἀντὶ τοῦ συμφέρειν. Herodia. libro secundo. ἀντὶ τοῦ μὴ δημοφιλοῦς, καὶ κοινῇ διαφέροντος, ὀλίγη τοῖς καθ᾽ ἕνα φροντίς. Nam quę in populi communemque cedunt utilitatem, parum cuique curę sunt. Idẽ paulo post ἀντὶ τοῦ φέρειν usurpat. ἐπισάμενοί τε ὅτι χαλεπῶς τὸ πλῆθος διόσοι τὰ κοινὰ πρασσόμενα. scientes multitudinem id facinus indigne laturam. Sic διαφέρειν ψῆφον apud Isocratem & Plutarchum proferre suffragium & sententiam. Sopho. ἀντὶ τοῦ ἐκκομίζειν posuit. Item διαφέρει pro discrepat, interest. ut Matth. duodec. πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου: quod Laurent. val. ad uerbum transferri posse putat, quantum interest siue differt homo oue, quemadmodũ apud Terentiũ stulto intelligens quid interest? Significat item excellere, etiam in malam partem, Isocr. τοσοῦτον ἀνοίας διήνεγκαν πάντας ἀνθρώπων usque adeo supra omnes homines amentia pręditi erant. dicimus autẽ διαφέρω ἀρετῇ καὶ ἐπ᾽ ἀρετῇ. Est etiam, ut διαστίμασθαι, in diuersas partes ferre, & importare. Item pro ὑπομένειν, tolerare, perferre. Et pro in diuersum ferre, & uarie agitare, & animo uersare aliquid, agitaręque cogitando. Plutarchus. καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐν ἑωυτοῦ διήνεγκε. Item præpolleo, prœualeo. ut διαφέρει τοῦ πάντος. διαφέρει μοι τοῦτο, hoc interest mea, hoc ad me pertinet, quod etiam cum Genitiuo dicitur.

* διαφέρει μοι τούτου. Inde διαφέρειν,ἐπιτηδείως ἔχειν. ut ὁ κοσμοκράτωρ φιλεῖ προνοητὴς καὶ τοῦ διαφέροντος ἀνδρός. Vir bonus solet prospicere etiã necessitudine coniunctis. διαφέρει refert, id est, ad rem pertinet. Significat etiam refert, id est uarium est & diuersum, quod etiam πολυλαίτρεφ dicitur. Vide commentaria Budæi.

διαφερόντως.egregie, excellẽter,ἐξαίρετως, uehemẽter, maxime.

διαφευγὼς.fugax.

* διαφεύγω.diffugio.

διαφήγω.cohibeo.

διαφημίζω.μ.ίσω.π.ικα.diuulgo, diffamo, accusatiuo iungitur.

διαφθείρω.corrumpo, contamino, labefacio, uitio, destruo. Herod. in primo. ἡ δὲ πόθῳ τύξασα καὶ φιλοῦσα τὸ γραμματεῖον ἀφαιρεῖται, οἰκουρίας δὲ μέτρῳ τοῦ ἀναγκαίου ὑπὸ νηπιότητος ἀγνοοῦν παίζον. διαφθείρει.libellum aufert, uerita nequid per infantiam nescius puer rerum fortasse gra- uiorum labefaceret. Dicunt item πόρνον διαφθείρειν pro stuprare & uitiare Menander in Adelphis, citante Ammonio. ἐπὶ τῆς πόρνον διαφθείρας, quod si uirginem uitiarit. λιμῷ διαφθείρεσθαι, fame contabescere. Item perdo, trucido, conficio, interficio, Plutarchus in Apoph. συμβαλὼν ἐκράτησε καὶ διέφθειρε Νικίωνα τὸν ἄρχοντα τοῦ Μακεδόνων. Vide διακορέω. acti. accusatiuo iũgit. quære φθείρω.

διαφθορὰ.ᾶς.ἡ.corruptio, mors, dissolutio corporis, inimicitia.

διαφίημι.dimitto.

διαφιλοτιμοῦμαι.contendo & magno studio conor quippiam efficere.

* διαφοιτῶν. pcrebrescere, increbrescere, celebrẽ fieri. διεφοίτησεν ἡ φήμη,fama increbuit, dimanauit, permanauit, diuulgata est.

διαφορὰ.ᾶς.ἡ. differẽtia, discrimen, dissidium, lis, contentio, μάχη.

διαφορεῖ.digero, discutio, dispergo.

διαφορεῦμαι. immodico sudore exhaurior, & resoluor, & distabesco. Est etiam compilor & spolior. Demosthenes. διαφορουμένης ἀυτῆς τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ λῃστοῦ. direpta & in prædam exportata. Vide commentaria Budæi.

διάφορα

διάφορα.τὰ.impensæ.

* διαφορήματα.uocantur medicamenta discussoria quæq; aluum subducunt & leuigant.

διάφορος.ε.ὁ.ἡ.præcipuus, prestans, diuersus, dissentiens, dissidens.

διάφραγμα.ατος.τὸ.quicquid in aliqua re mediũ * est, uĕlut est narium interseptum, unde & membrana illa quę parietis instar, cor & pulmonem à iecinore & liene distinguit. hoc appellatur nomine. Celsus uocat septum transuersum, alij prœcordia, id est, πόδας καρδίας, & poetæ πραπίδας, teste Eustachio. Item πόδζωμα, quod Gaza cinctum uertit. Hippocra. & Galenus φρενάς.

διαφράττω.obstruo, obsepio, sepio, intersepio, di- * stinguo.

διαφυὰς.άδος.ἡ.rima, scissura.

διαφυλάττω.μ.άξω.π.αχα.custodio, tueor. act. accusatiuo iungitur.

διάφυσις.ος.ἡ.diuisio, res intercurrens, & discriminans.

διαφύω.μ.ύσω.π.υκα.inhęreo.

διαφωνέω.μ.ήσω.π.ηκα.dissono. neutrum absolutum.

διαφωνία.ας.dissensio, discordia.

* διαφωτίζω.μ.ίσω.π.ικα.illumino, reuelo, in lucem effero. act. accusatiuo iungitur.

διαχαλάω.μ.άσω.π.ακα.resoluo, dissipo. acti. accusatiuo iungitur,

διαχαράττω.μ.άξω.π.αχα.exaro, insculpo. actiuũ. accusatiuo iungitur.

διαχειρίζομαι.τὸ φονεύω, interficio, manibus uiolẽtis occido, cædo.

διαχειρίζω.tracto, in manibus habeo, administro, rego, gero.

διὰ χειρὸς.ad manum.

διαχειροβυθῆν. est duarum rerum propositarum * disceptationem constituere atq; dijudicare in concilio aut concione, ubi multitudo est censentium. Item per manuum sublationẽ scisscre, quemadmodum διαψηφίζειν calculis in hydriam & fitellam coniectis. Vide cõmen. Budæi.

* διαχειροβυία.est dijudicatio, & διάκρισις τῆς ἐν πολλῇ βᾳ γενομένης χειροβυίας. Διαχειροτονίαν διδόναι dicitur pro eo quod est, populum in suffragia mittere, hoc est, rogationẽ, uel rem, de qua cõsulitur, populi suffragijs permittere. hoc ψῆφον ἀναδιδόναι, Plutar. in Grace. dixit.

διαχίομαι.lætor.ἥδομαι,χαίρω, hilaro, exhilaro, * frontem exporrigo ac lætitia perfundo, cui opponitur συστέλλοῦμαι. eodem modo & Cicero in Lælio dixit, ut & bonis amici diffundatur, & in commodis contrahatur.

διαχέω.diffundo. acti. accusatiuo iungitur. quære in χέω.

διαχράσμαι.μ.ήσομαι.π.ησμαι.interficio, obtruncho supplicijs afficio, accusatiuo iungitur.

διαχρόω.μ.ώσω.π.ωκα.tingo. acti. accusatiuo iungitur.

διαχρυσος.ε.ὁ.ἡ.deauratus.

διαχύομαι. τὸ διαχοῦμαι. Plutarchus in Apoph. * De Alexandro loquens uulnerato. διαχυθὲις τοῦ προσώπου τοῦ τὸ μὲν αἷμα εἶπεν, ὡς ὁρᾶτε καὶ οὐκ ἰχώρ, οἷόσπερ τι ῥεῖ μακάρεσιν θεοῖσιν,id est, hilari fronte & exporrecto.

διάχυσις.ος.ἡ.diffusio, effusio.

διαχωρίζω.μ.ίσω.π.ικα.separo, actiuum. accusatiuo iungitur.

διαχώρισις.ος.ἡ.deiectio alui.

διαχωρισμὸς.οῦ.separatio.

διαχώρημα.ατος.τὸ.intercapedo.

διάψαλμα.ατος.τὸ.diapsalma, rythmi c õmutatio, psalmi distinctio, uicissitudo canendi, * quidam commutationem metri, alij pausationem spiritus, nonnulli alterius sensus exordium, sunt qui rythmi distinctionem, alij cuiusdam musicę uarietatis silentium. dixerunt esse. Copiosius D. Hieronymus in epistola quadam ad Marcellam, cuius initium, Quæ acceperis redden. da sunt cum fœnore.

διαψήφισις.proprie dicebatur ἐξέτασις τοῦ πολίτου καὶ δήμου γενομένη. hoc est, recognitio, * recensiotq; ciuium populatim tributimque citatorum, ob id instituta, ut obreptitij ciues, ac falso in ciuitatem adscripti, tribu ac populo mouerentur. Dicitur tamen etiam suffragiorum disquisitio & latio, in quacunq; re & controuersia sigillatim facta.

διαψηφίειν διδόναι.ad disquisitionem uocare. Vide commẽtaria Budæi.

διαψηφίσασθαι ἀθηναίους πάντας καὶ φυλάς, * simile est curiatis comitijs Romanorum. Vide commentaria Bud.

διαψύχω.reficio.

δίβαφος.ε.ὁ.ἡ. proprie purpura bis tincta,

δίβαφα.purpura bis tincta, a δὶς & βάπτω. Hęc * maximi erant impendij, utpote quę in libras denarijs mille non poterat emi, ut autor est Cornelius Nepos libro nono. Magistratus utebantur hac in prætexta, quorum primus fuit Lentulus Spinter ædilis. Lepidissime Cicero ad Cælium scribens. Curtius (inquit) noster δίβαφον cogitat: sed eum infector moratur: significare uolens, Curtium hominem nihili, ad magistratũ obtinendum, applicare animum.

δίβροχος.bis madefactus, aut intinctus.

* διγάμια.secundę nuptiæ.

δίγλωσσος.ὁ.qui duas callet linguas.

διδαγμα.ατος.τὸ.doctrina,

διδακτὸς.ε.ὁ.docilis.

διδακτικὸς.ε.ὁ.habilis, idoneus, aptus, appositus ad docendum, docibilis.

* διδακτον.ε.τὸ.præcium docendi, Latine minerauale munus, aut minerual.

διδάκτυλος,duorum digitorum.

διδασκαλεῖον.τὸ.locus docendi.

διδασκαλία.ας.ἡ.doctrina, adhortatio.

* διδασκάλια. τὰ. Plutarchus in Apophthegm. pro διδασκαλεῖα usurpauit, disciplinæ præmia.

διδασκαλικὸς.οῦ.ὁ.ἡ.præceptorius, peritus docendi, qui ualet arte docendi.

διδάσκαλος.ε.ὁ.magister, doctor, præceptor.

Proprie uolũt esse λόγων quẽadmodũ ἔπους τις ἔργων. Lucianus aliquoties usurpat in fœminino gñe. Hoc item nomine uocabãtur poetæ Comici, itẽ Tragici, ac Dithyrambici. Nã & Antiphon ait, ἔλαχον πεντακιλίας διδασκάλους.

διδάσκομαι, docendum loco uel mando, instituendum curo. Est autem τὸ διδασκάλε καὶ καθηγεμόνος διδάσκειν, τὸ δὲ πατρὸς ὁ διδάσκειος, hoc est, εἰς διδασκάλε πέμπειν. in ludum literarium mittere, ac docendum curare, aut (ut inquit Ammo.) διδάσκειν per se, διδάσκειος p aliũ. Gaza, quod Cicero dixit disco, & addisco per διδάσκειος transtulit.

διδάσκω. μ. αξω. π. αχα. doceo, patefacio, planum facio. Plato de præcipiente διδάσκειν dixit. Vtebantur itẽ hoc uerbo in ijs q̃ in Theatro, aut alias publicè edebant. ut διδάσκειν τὴν κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν, ἢ δρᾶμα, comœdiam, aut tragœdiam aut fabulam agere, δραματουργεῖν. Cicero item dixit docére fabulam, p edere seu agere fabulam, gr æcorum imitatione. Hinc κωμῳδιδάσκαλοι, poetæ dicti, & τραγῳδιδάσκαλοι, et ἀρχιτραγῳδιδάσκαλοι Exẽpla autorum sunt in cõmen. Bud. actiuum. accusatiuo iungitur.

διδαχή. ῆς. ἡ. doctrina.

δίδη. ligabat, pro ἔδεε, aut ἐδίδει à δίδημι. Homerus, δίδει μέτοχοισι λύγοισι.

δίδημι. ὁ. Δεσμεύω,

διδόναι τὸν ὅρκον. deferre iusiurandum.

διδόναι ἐυθύνας sic dicunt ut, δίκην δοῦναι, id est, pœnam pendere & rationem reddere.

διδόναι πίστιν καὶ πίστις est iurare & fidem dare quod etiam πίστα διδόναι significat. Isocra. p fidẽ facere dixit & documenta dare, καὶ ὁ σοφιστὴς πίστιν διδοὺς ὑπὲρ τοῦ μὴ τοῦ ἀλογίστου ἐπιθυμῆσαι, qd & πίστον τρῆν dicitur. Vide cõ. Bu.

διδόναι λόγῳ, memoriæ prodere. Grego. τοῦτο δίδωσι τοῖς λόγῳ, hoc ego scribam.

διδόναι λόγους. sermones serere, & rumores in uulgus disseminare.

διδόναι λόγον itẽ dare uices loquendi, & percunctandi, & uicissim respondere pcunctanti.

διδόω. μ. ώσω. π. ωκα. do. acti. accusatiuo iũgitur.

δίδω, pro γίγνοιτο.

διδράσκω. μ. άσω. π. αικα. ἀόρ. α. δίδρα. fugio. actiuum. accusa. iungitur.

δίδραχμον. ου. τὸ. didrachmũ, id est, nummus duas drachmas cõtinens. alio nomine βοῦς.

δίδυμα τοκ. ος. ἡ. geminos enixa.

δίδυμάων, ονος. ὁ. gemellus.

δίδυμος. ος. ὁ. geminus, dubius.

δίδυμος. ου. ὁ. uno partu nati, propriè coniunctis connexisque corporibus. διδυμάονες uero diuaricatis seiunctisque: sicuti in Rhetorico adnotatum est Lexico. Item panniculus duplici finu testiculos continens: mutuũ eorum contactũ cohibens, ne si oblæ datur alter, in alterum quoq; transeat uitium, δίδυμος uocatur. Alij διδύμους seminaria uasa interpretantur, hoc est, testes seu testiculos, clitorinos, coleos, unde illud in

Græcorum monumentis Didymon tibicen in adulterio deprehensus ἐκ τοῦ ὀνόματος ἐπρεμάσθη, hoc est, ἐκ τοῦ διδύμων.

διδυμότης. ητος. ἡ. geminatio.

διδώ. ὁος. ἡ. Dido.

δίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. do, cõcedo, pmitto, trado, cõmunico, acti. accusatiuo iungitur.

διεγγυᾶν & διεγγυᾶσθαι. sponsione & fideiussione aliquem liberare. Interdum idem significat quod simplex uerbum, cum quis se rem præstaturum promittit, & effectum iri suo periculo recipit.

διεγγύησις. Fideiussoris intercessio. Interdum simpliciter τὸ πράγματος ἀναδοχή, cum rem te præstaturum promittis.

διεγείρω. μ. ερῶ. π. κα. suscito, excito, facio surgere acti, accusatiuo iungitur.

διεγερτικός. ή. ὁ. concitatiuus.

διέγνωκα. dijudicaui.

διά ἀντὶ τοῦ δίδυ

διαδίς. εος. ὁ. ἡ. nitidus.

διαδίς. ος, ὁ λαμπρὸν καὶ ἐνδηλον. clarum, apertum, manifestum.

διαδρία. ἡ. dissidium in augurum disciplina.

διάδρον. ου. τὸ. sellula.

διεζευγμένον. disiunctum.

διεκλισήρ. ηρος. ὁ. colum.

διέκειμι. διέξειμι. prosequor, cum datiuo apud Platonem. Item narro, percenseo, progredior. Præsens huius accipit i significatiõe futuri.

διέκριν. uulgaui.

διείργω. μ. είρξω. π. ρξα. prohibeo, diduco, dirimo, intersepio, disp esco. διείργειν τὸν ἀγῶνα ἢ τὸν ἀμφισβήτησιν, dirimere controuersiam. actiuũ accusatiuo iungitur.

διείρω. interroga.

διελαύνω. μ. ήσω. π. ειρηκα. eleuo, διαγγίλλω. accusatiuo iungitur.

διείρω. traijcio. καὶ, διέρας ἀντὶ τοῦ ἐπερόησας. Lucian. καὶ διὰ τοῦ ὀδόντος τοῦ θηρίου μεταξὺ διείρων τοὺς δακτύλους. inserens, traijciens.

διεκωνόξευος. ὁ. inhospitalis, simulate hospitalitatem exercens, per simulationes & ironiam fallentes hospitem. Comici hac appellatione dedecorosa fœdant Spartanos.

διέκδυ. pertransire.

διεστήκει. in seditione erat.

διεκβάλλω. per medium emitto, & traijcio, penetro.

διεκβολή. διέκβολος, eruptio, & exitus per locũ angustum & interceptum.

διεκδικῶν. persequi, iniuriam alicui illatam ulcisci, id est, ἐκδικῶν τινὶ. Item frequenter pro tueri. & defendere, in Pandectis græcis. καὶ

διεκδικῶν τὰς τούτου οὐσίας. asserere, uendicare.

διέκδυσις. ambages, fuge, & strophæ tergiuersationes.

διεκορίσας ὁ τις παρθένον, καὶ

διεκόρησε. stuprauit

διεκορκορύγησε. latrare fecit. Aristophanes. nebulis, καὶ κλόνος ἀκαίφνης ἀνεμῶν διεκορκορύγησεν.

διεκδικῶν

διεκδικῶν ἑαυτὸν ἀκόντιον. telo se defendens,

διεκδρομή. ῆς. ἡ. excursus.

διεκπεσεῖν. μ. εσοῦμαι. π. εσα. intercido. actiuum accusatiuo iungitur.

διεκπεράσαι. absoluere rem instituta, & cœptũ prosequi ad ultimum.

διεκπίπτω. per medios elabor, & euado. per rimam uel foramẽ elabor. capit, p intercido.

διεκπλεῖν. per mediã hostiũ classem erũpere.

διέκπλους. ὁ. transitus, uertibilis, aptus in nauali pugna, eruptio p mediã hostiũ classem

διελασία. decursio militaris, id est, ἀνδραπασία.

διελαύνω. μ. ασω. π. ακα. transfigo, decurro in armis. actiuum, accusatiuo iungitur.

διελέγχομαι. μ. ξομαι. π. εγμαι. conuincor in causa, reus fio, in mutuam uenio redargutionem.

διελκύω. μ. ύσω. π. υκα. distraho. actiuum, accusatiuo iungitur.

διέμαι, δίημαι.

διέμαι, βρίχω.

διεμπαίνω. perfundo, madefacio, percolo.

διεμφαίνειν, relucere. Lucia. ὀφθαλμοὶ τοιοῦ γοργόνος, ἔνθεν διεμφαίνεις.

διέννετα ἔτους. per nouennium.

διένοιαν φρενῶν, ὁ διὰ μορίων.

διενέγκας. præstans.

διενεγκεῖν. differre.

διεναυλίζω. totum annum alicui rei incumbo, immoror.

δίεν pro διετὴς. bimus.

διευλίευμα. ατος. τὸ. quæstio, ἐρώτημα. Aristoph. nebulis. ὦ γιμναστὰ τοῦ διευλιεύματος.

διεξαίπτω. raptim emico & erumpo, ἐξορμῶ, ἐξάλλομαι.

διέξειμι. narro, transcurro, cõmemoro, edissero, differo, recito, percenseo, lego, commemoro, explico, confabulor, pronuncio.

διεξελαύνω. cum copijs & exercitu perrumpo, & transeo per medium, copias & exercitũ duco. Significat etiam post uictoriam fugientes hostem prosequor, & uictis insto. cum accusatiuo.

διεξελᾶσι, percurrent. incursionibus uastabunt

διεξέρομαι. interrogo. quærere ἐρομαι.

διεξέρχομαι. narro, transcurro, percurro, recenseo, persequor, interficio, perrumpo, pergo ad finem usq; psequor, usq; quaq; exerceo.

διεξιέναι τοῦ λόγου, est oratione prosequi, & enarrare, explicare q; in quo significat copiosa narratio. deponens, accusatiuo iungitur. require ἔρχομαι.

διεξιὼς pro διεξιών, perrumpens, irrumpens.

διεξίημι. percurro, cõficio, narro. actõ iũgitur.

διεξοδικός. ὁ. latus, spaciosus, fusus, plenus, vagus.

διεξοδικός. ος. ὁ. latior.

διέξοδος. ὁ. decursus, transitus, reputatio, mẽtis reuolutio, recitatio. Aristo. de mũdo διέξοδοι τοῦ πλανητοῦ appellat cursus lunę & aliarum errantiũ, quasi permeationes. Significat etiam explicationem & enarrationem fusam.

διεπαρθένευσε, διέφθειρε. stuprauit.

διέπω. dispenso, guberno, curo, manifesto, rego, accusatiuo iungitur. οἱ τῇ πόλει ὑπάρχοντες ἀρχὴν διέπουσι, consules.

διεργάζομαι. μ. σομαι. π. ασμαι. destruo, conficio, occido, subigo, elaboro, paro. deponens, accusatiuo iungitur.

διερευνάομαι. μ. ήσομαι. π. ασμαι. perscrutor. deponens, accusatiuo iungitur.

διερός. οῦ. ὁ. humidus, recens, splendidus.

διερύκω. μ. ύξω. π. υκα, prohibeo, separo, dormio, interpello. actiuum, accusatiuo iungitur.

διέσις. perfusio, madefactio, percolatio. Est etiam uerbum musicũ. Significat enim cũ sonum primum sensu percipi potest, principiumq; est musicis & elementum, ut punctum & monas Arithmeticis. Vide commentaria Budæi.

διεσσυκλωμένη. effutita. Aristoph. Pluto. δυπὶ ἂν λιαλεχθεῖν διεσσυκλωμένη.

διέχω. diuido. actiuũ, accusatiuo iungitur.

διεωνάμην. asserui, asseueraui.

διέτες. ὁ. τὸ. bimatus, spatium duorum annorum.

διετής. ὁ. ὁ. ἡ. bimus, qui duos annos natus est, duorum annorum.

διετήσιος. ος. ὁ. anno durans.

διετία. ας. ἡ. biennium.

διέτμαγεν. diuisi sunt, dualis numeri.

διευθετῶ. compono, digero, concinno, suo unũquodq; loco colloco.

διευθύνω. μ. υνῶ. dirigo, guberno, corrigo. actiuum. accusatiuo iungitur.

διευθυντής. οῦ. ὁ. gubernator.

διευκρίνω. μ. νῶ. π. κα. bene discerno. accusatiuo iungitur.

διευκρίνησις. ος. ἡ. discretio, dilucidatio.

διευκρινῶ. dijudico

διευτονέω. iures habeo.

διέφθρας γενήσομαι, apud Aristoph. pro ἐκφθαρήσομαι.

διεφθάρκαν ἐκ τοῦ διακαστηρίου. absoluebantur.

διέχω. μ. ξω. π. κα. diuido. actiuum, accusatiuo iungitur.

διεωθοῦντο. repudiabant.

δίζεμαι. καὶ

δίζημαι. καὶ

δίζημαι. quæro. actiuum, accusatiuo iungitur.

δίζομαι, τὸ ψηλάφω. attrecto, palpo.

δίζω. μ. ίσω. π. κα. dubito. actiuum, accusatiuo iungitur.

διηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. narro, enarro, expono, interpretor. actiuum. accusatiuo iungitur.

διήγημα. ατος. τὸ. καὶ

διήγησις. ος. ἡ. narratio. Alij differentiam ponunt, dicuntq; διήγησιν dici poëtim prolixius rem absoluetem. διήγημα uero quę breuius succinctiusq; Sunt item qui διήγημα ἀπὸ τοῦ ἐκφρασις distinguant. quod διήγημα nudam habeat rerum expositionem, ἐκφρασις autem ferè oculis audientium etiã subijciat. Illud item καθ' ὅλα ἐξετάζει. id est, uniuersum inquirit. sicuti in Athenienses à Lacedemonijs esse bellatũ, ἐκφρασις autẽ per partes, uti quo

genere belli, quibusq; machinarum tormentis.

Λιβίω. μ. ίσω. π. ικα. ηθ.

Λιβίω. μ. ίσω. τ. ικα. stillo, colo, transcolo.

Λιβίωσις. Θ. ί.. perstillatio, colatio.

Λιημερεύειν. totum diem aliquid facere.

Λιημερεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. diurno. neutrum absolutum.

Λίημι. amoueo, insequor.

Λιηνεκής. Θ. ές. ή. continuus longus.

* Λιηνεκῶς. continue.

Λιήω. aut Ληΐω. uasto, deuasto, depopulor.

Λιήρης. Θ. ή. biremis.

Λίηται. sequutus est.

Λιῆρις. τὸ. cœnaculum, scala.

* Λιηρῆος pro Λιειρῆος. apud Platonẽ & Aristot.

* Λιηχὴν quidam Aristotelici interpretes uocãt, qua strepitus ad auditũ prouehitur, quasi personiam dixeris.

Λιθάλασσος. Θ. ός. ή. bimaris, qui utrinq; mari alluitur.

Λίθη. ης. ή. oliua maior.

Λιθίμιον. ου. ό. dissidium, dissentio.

Λιθύραμβος. Θ. ό. Dithyrambus, metri genus in honorem Bacchi, & cognomentum Bacchi. ἔνθεν τὸ λίθ θύρας βῆναι, quod bis natus duas ueluti ianuas penetrarit, qua de re extat iocosus dialogus Luciani, & copiosius scribit Ouidius in Metamorphoseon.

* Λιθυραμβώδης. dithyrambicum tumorem oratione spirans.

Λίθυρος. Θ. ός. ή. duplex, Λίπτυχος.

Λιΐ. ἔνθ. Ioui.

Λιθύνω. dirigo, guberno, rego. Gaza ex Cicerone, ὁ Λιθύνων ἢ, Λιεξάγων τοῦ τὸ σῶμα, οὗ προνοεῖται.

* Λίμι. transmitto, dimitto. ἀφίημι, ἀπαλλάττω.

Λίημι, uado, narro, discurro, συγχέω, commemoro, orationem habeo.

Λιηνέομαι. μ. ίξομαι. π. γμαι. pertranseo, transfigo.

Λιπετής. Θ. ές. ή. fluens à Ioue, uel ex imbre procedens.

Λιπόλια. τὰ. festum athenis priscũ, dictũ quod in eo Ioui πολῷ sacrificaretur. hinc Λιπολιώνη apud Aristophanem pro priscis & obsoletis.

Λίσαμαι. dirimor, dissideo. Demost. Ἐπ' ἐκεῖνον ἡ πελοποννησος ἅπασα Λιείκη. Et discrepo differo. Et diuisus sum, diręptus, distractusq;. Plutarch. ὡς οὖν ἀν ὁ Λῆμος Λίεται. postquã autẽ turba plebeia ei per medium uiam fecit. geniciuo iungitur.

* Λιεάναι τὴν ἡμέραν. dirimere tempus.

Λιέκμι. μ. ίσω. π. ικα. distinguo, disto, secerno, separo, in diuersas partes loco, disponо disiungo, diuido, dissocio, dirimo, ad dissidiũ impello, seditionem concito, accusatiuo iũgitur.

* Λίχω. κοῦ.

Λιχύω. superior sum, uiribus antecello. genitiuo iungitur.

Λιχυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. affirmo, asseuero, fortifico actiuum, accusatiuo iungitur.

Λιτίζω. ciuili & priuato iure agere, lites agere, litigare, contendere, certare, ambigere, ut Cicero loquitur, hoc est, ἐγκαλῶν, in ius uocare. Lucia. in Lapithis. πρὸς μισθὸν τοῦ μαθητοῦ Λιτιζόμενος, de mercede discipulum in ius uocans.

Λιτίζω. μ. άσω. π. ικα. iudico causam, quæstionem ago, in infinitiuo Λιτεῖν apud Herodotum.

* Vide comment. Budæi.

Λιτιαρχία. ας. ή. Puteoli urbs.

Λιτιοδότης. ου. ό. iuris dator, iusticiam exhibens.

* Qui recturus prouinciam mittitur, is uicẽ principis obtinet, sub eo est is qui Λιγωδότης dicitur, idest, iura reddens & iurisdictionẽ habens, in cuius potestate sunt iudicia.

* Λιγωλογῆσαι iura sua allegare, & in iure discep tare, ius suum dicere, partes suas defendere quod causificari Plautus dixit, Cicero etiã causari & proferre, Quintil. & Iurisconsul allegare appellãt, hoc est, προβίνειν, προέχειν & παρέχειν & προφέρειν. hec eñ oĩa ferè de eo dem dicuntur. Accipitur pro ἀμφισβητεῖν & Λιτίζειν, contendere, litigare, disceptare. Athe. Ἐμαιολογεῖτο πρός με mecum amicè expostulabat, quod iniuriã ei intulissem. Lucia. Ἐμαιολογεῖτο πρός με mecum expostulabat. In Pandectis. τὰ Λιτολογηθέντα dicuntur, q̃ utrinq; disceptata sunt à litigatoribus. uide commentaria Budæi.

* Λιτολογία est causæ suæ defensio, iuris sui in medium prolatio, iudicialis causificatio. quod pro causæ firmamento dici potest. Liba. ἀναγκαῖον δὲ ἐπῆν τὰς Λιτολογίας ἐκφέρων.

Λιτολογικός. iuridicialis.

Λίτοιον ἔχειν. ius suum obtinere.

Λίτοια. oppidum Thraciæ à Dicæo conditũ.

* Λίτοιον προβάλλεσθαι iure se tueri. Λίτοια δύο προβάλλεσθαι, duplici se iure tueri. Dicitur & προτείνεσθαι, & προφέρειν, & παρέχεσθαι.

* Λίχαιος. ά. ό. iustus. Aliquando dicitur non ob unam illam uirtutem, quæ prima est inter morales, hoc est, Λικαιοσύνην, sed ob absolutã omnibus numeris probitatem. Sic Aristoteles in Aeth. dicit Λικαιοσύνην uirtutem in se cõplecti omnem, ut Λίκαιος idem sit quod bonus & probus. Vnde & sacræ literæ ἁμαρτίαν pro quouis utuntur peccato. Item uerus, ut apud Sophoclem. Λίκαιος γόνος puero. quod imitantur & latini. Cicero in Salustium. Quem honorem ita egit, ut nihil non æquum atq; uerum duxerit, quod ei facere collibuisset. Significat & idẽ quod ἄξιος, ut Λίκαιος ἐγκωμίων τυγχάνειν, ἀντὶ τοῦ ἄξιος. τῶν Λικαίων ἀφίεσθαι τοῦ ἔαυτοῦ. de iure suo discedere.

* Λίκαιον dici putant Grammatici, quia Λίχα ἐστὶν id est, duatim (ut sic dicam) & diuisim fiat, tanquam dicamus Λίχαιον, hoc est, bifariam diuisum uel diuidens, ueluti quod totum aliquod diuidat in partes æquales. Alij πρὸς τὸ Λίχα ἔχειν, quod Λίκα partes secernat duas.

Λικαιοπολίτης. cives Dicææ.

Λίκαιος Θ

Λίκαιος Θ ἐγκωμίων. dignus laude.

Λικαιοκρισία. ας. ή. rectum iudicium.

Λικαιοπραγεῖν. iuste agere.

Λικαιοπράττειν. idem.

Λικαιοσύνη. ης. ή. iustitia.

Λικαιοτήριον. ου. ό. locus iudicij, forum.

Λικαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. iustum puto, iustifico, iudico, censeo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Λικαίωσις. Θ. ή. κοῦ.

Λικαίωμα. α Θ. ό. iustificatio.

Λικανικός. οῦ. ό. iudicialis.

Λικάρηνος Θ. ά. ό. ή. biceps.

* Λικαρπεῖν. bis fructum ferre. πρὸς τοῦ Λιφέρειν τοῦ dicitur. Vide commentaria Budæi.

Λικασπολία. ας. ή. iustitia.

Λικάσπολος Θ. ά. ό. qui uersatur in iudicio, iudex.

Λικαστήριον. ά. ό. forum iudiciale, tribunal, iudiciũ, iurisdictio. Lucianus Λικαστήρια pro ipsis iudicibus usurpat.

* Λικαστήριον τινὶ καθίζειν. accusare. Vide commentaria Budæi.

Λικαστής. οῦ. ό. iudex, litiũ diręptor. Dictũ uolunt quidam à diuisione quasi Λιχαστής, ueluti qui totum aliquod diuidat in partes æquales. Ammonius distinguit à Λιταστής.

* Λικαστικὸν. τό. dicebatur merces quæ iudicibus dabatur pro opera iudicandis controuersijs impensa, hoc est, sportulæ iudiciales, sportularia pecunia. Budæus in posterioribus annotationibus.

Λίκειν. iacere, βάλλειν.

* Λικιλίσαι. dicebãtur apud Laconas qui Comicos lusus obibant.

Λικελλα. ης. ή. ligo. onis.

* Λικελλίτης. qui ligone utitur, fossor.

Λίκερως. ω. ό. ή. bicornis.

Λικέρασος. idem.

Λίκη. ης. ή. causa quæ apud iudicem agitur, κρίσις κοῦ ἡ τιμωρία κοῦ ὁ Λίκαιον. iudiciũ, pœna, siue supplicium, iusticia. Item lis, publica actio, ius, ritus, modus. Dea est iudiciorum, inde dicta quod lites & contentiones dirimat. Hanc virginem credi scribit Proclus, quoniam dicasticũ genus deceat esse καθαρόν, id est, integrum purumq;, cuius virginitas est symbolum. Dici porro Iouis filiam quia νομοθέτης sit κοσμικὸς ueluti princeps imperatorq; uniuersorum. Hesiodus ἡ δ' ἔτι παρθένος ἔστι Λίκη, διὸς ἐγγεγαυῖα: virgo iusticia est prognata Ioue. Eustachius Λίκην & θέμιν idẽ esse putat. Vide Bud. in prioribus annot.

Λίκη ἀνάδικος. iudicium reuocatum & irritum, iudicium nullum, vt loquuntur iurisconsf.

* Λίκην ὤφλε μεγάλην. magnæ multæ dãnatus est.

Λίκη βλάβης. actio damni dati, quæ est ex lege Aquilia contra eum qui damnum intulit.

* Λίκη ἐνδίκα. controuersia recta, quod principale nunc homines forenses dicunt.

Λίκη κακηγορίας. κοῦ.

Λίκη κακηγορία. iniuriarum actio.

* Λίκην ἕλαβε dicunt Attici tam de accusatore q̃ de reo, id quod Latini imitati sunt. Vergil. in iiij. pœnas inimico a fratre recepi. Idem

in secundo. iamdudum sumite pœnas. Prisci. li. xviii.

* Λίκην ἔχειν. accusari.

Λίκην τῆς ἐπιτροπῆς ἐλαχός. actionem tutelæ intendens.

* Λίκην ἐπάγειν. est litem uel crimen uel dicam impingere. Sicut Terentius dixit in Phorm, Si tu illam attigeris secus quàm dignum est liberam, dicam tibi impingam grandẽ. Demoste. Λ' μφιτυοννικὰς Λίκας ἐπάγουσές μοι.

* Λίκην εἰσάγειν. intendere actionem in iudicio, quod experiri dicit Ciceroni, ut pro Quintio. Si quid in controuersiam ueniret, intra parietes aut summo iure experiretur. Dicitur etiam ἀγωνίζεσθαι. Et πάλιν εἰσάγειν τὴν Λίκην, Latini actionem restituere dicunt. Vide Budæi commentaria.

* Λίκην λαγχάνω. dicto iudiciũ, appello, actionẽ dicto, litẽ intẽdo, dicã impigo, edo iudiciũ & actionem, quod etiã subscribere iudiciũ dicitur. Demoste. κατὰ Μειδίου λίνικα τὸν δίκας ἔλαχον τοῦ παρόντος τοῖς ἐπιτρόποις μειρακύλλιον νομικῶν. Cum primum tutelę experiri cum tutoribus meis cœpissem, adhuc adolescentulus existens. In causis etiam capitalibus significat postulare & accusare. ad uerbũ sonat sortiri iudicium. sorte enim cognoscendarum causarum diem capiebant, autore Seruio in illum locum. Aeneid. vi. Nec uero hæ sine sorte datæ sine iudice sedes. Cicero in Verr. Act. iij. dicas sortiturum dixit, pro sortitione caussas cognituram. Vide comment. Bud.

* Λικῶν ὄνομ ὀνοῶν, iustitium. μὴ οὖσα δὲ Λίκη iudiciũ nullum significat.

Λίκων. instar. per ἔλειψιν τοῦ κατὰ, quasi dicas secundum ritum aut modum. genitiuo iungitur. ut καθόπερ τὸ Λίκων. quod Salustius in modum dixit in Catil. Quum domos atq; uillas uideas in modum urbium ædificatas. Atticũ esse annotat Priscian. lib. xviii.

Λίκην φεύγειν. crimen deprecari.

Λικίδιον. ου. ό. iustitia diminutiue

Λικλίς. ίδος. ή. ualua, bifores.

Λικόλογος Θ. ου. ό. orator, in causa aduocatus.

Λικόρυμβος Θ. ου ό. biceps.

* Λικόρυφος, quibus duplex est in capite uertex, bi uertices, duos uertices habentes.

Λικοβόσκειν. causas consarcinare, ex iudicijs cõpendium quærere. Aristoph. auib. ἐκ τοῦ Λικαίου μᾶλλον ἢ Λικοβόσκειν.

Λικοβόσκος Θ. ου. ό. rabula.

Λίκραν Θ. ό. fuscina.

Λικρανίς. ίδος. biceps.

Λικρανόω. aperio.

Λίκρεων Θ. ου. ό. utrinq; fimbriatus.

Λίκροτος Θ. ου. ό. biremis. Est & pulsus hoc nomine apud medicos à percussu geminato sic dictus.

* Λικτατορεύω. dictatur am exerceo, dictator sum.

Λίκτη. mons in Creta.

Λίκτυον. τὸ. κοῦ.

Λίκτυον Θ. ου. ό. rete. Λίκτυα sunt maiores tantum plagæ.

plagæ.

Δίκτυα.ων.ἡ.Dictyna Dianę cognomẽ, ἀπὸ τῶν Δικτύων. Hoc item cognomine κρήτες deã appellant Cretenses, quod Minos quũ ob amorem hanc insequeretur, illa fugiens in retia capiendis demissa piscibus se præcipitẽ dederit. Grata hæc imprimis Dianæ ob cursus uenationisq; cõmune studium.

Δικτυεύς.ὁ.piscator.

Δικτυωτά opera dicũtur, quæ nostri reticulata vocant, quasi cancellata, vt in structuris.

Δικτυωτός.οῦ.ὁ.in modum retis distinctus, cancellatus.

Δίκωλος.ον.bimẽmbris.

Δικωπία.remigium.

Δίλημμα.ατος.dilẽma, syllogismus cornutus, argumentum, quod vtrinq; aduersariũ capit, syllogismus utrinq; uinciẽs & cõstringẽs cõfessionẽq; exprimẽs. ἀ ὶς et λαμβάνω

Δίλογος.ον.ὁ.bilinguis.

Διμάχαι.ὁι.equites qui utrunq; pro loci oportunitate peditis & equitis munere fungebantur.

Διμηλαίνω.labra mouco. nam μῆλα etiam labra uocantur.

Δίμιτον.ου.τὸ.ligamen duplex.

Διμοιρία.ας.ἡ.diuisio in duo tantum, & manipulus cuius dux Διμοιρίτης dicitur.

Διμόριον.το.bes pars assis.

Δίμυξος.ον.ὁ.ἡ.de lucerna duorum ellychniorũ

Δινέω.uerto.

Δινεύω.μ.εύσω.τ.ευκα.uerto, conuerto. actiuum accusatiuo iungitur.

Δινέω.μ.ήσω.τ.ηκα.uoluo, uersor, uerto, cõuersor. actiuum accusatiuo iungitur.

Δίνη.ης.ἡ.reuolutio aquarum, uertigo, uortex. gurges.

Δινήεις.εσσα.εν.ὁ.uorticibus plenus.

Δινηθμός.οῦ.ὁ.reuolutio, mixtio, mixtus, uarius uersicolor.

Δίνος.ὁ.aëris turbo, & uertigo, tornus, poculum.

Δινοχλάω.obturbare, molestum esse.

Δίνω.reuoluo, uersor.

Δινωτός.οῦ.ὁ.uersatilis, rotundus, tornatilis.

Διό.ideo, propterea.

Διόβλητος.ὁ.fulmine ictus,

Διογένης.ὁ.Diogenes,

Διογενής.ές.ὁ.ἡ.generosus.

Διοιδάνω.intumeo.

Διοδεύω.μ.εύσω.τ.ευκα.erumpo, transeo, traiicio Διοδεύω τὴν Ἰταλίαν.iter facio per Italiam. act. accusatiuo iungitur.

Δίοδος.ὁ.ἡ.transitus, aditus, biuium.

Διοίγω.aperio. act. actõ iungitur.

Διοιδέομαι.μ.ήσομαι.τ.ημαι.intumeo. Lucia. in Necyo. ἔτι μέν σοι ἐπιφίσιν ἀυτοῦ καὶ διοιδήσῃ ἐκ τῆς φαρμακοποσίας τὰ σπλάνα. inflantur autẽ illi etiãnũ atq; intumescũt exhausto ueneno crura deponens absolutum.

Διοικέω.μ.ήσω.τ.ηκα.guberno. Isocrat. οὐδὲ ταπεινῶς διῴκει τὸν βίον, neq; enim contempte uitã instituit. administro, dispono, ordino, tueor. Item agito rem aliquam, siue tracto dere aliqua. act. actõ iungitur.

Διοίκησις.εως.ἡ.dispositio, dispensatio, administratio, gubernatio, iurisdictio,

Διοικητής.οῦ.ὁ.dispensator, procurator.

Διοικίζω.μ.ίσω.π.κα.dissocio habitatores, dispergo, ut in bello fit, & facio habitare in diuersis partibus. Accipit ,p dissocio, & dirimo coniunctionem, diuido, disgrego. Plato in Symp. νῦν δὲ διὰ τὴν ἀδικίαν διῳκίσθημεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ. diuulsi sumus & cõtubernium nostrum diremptum. actiuũ, actõ iungitur.

Διοίσειν.referre, differre. à διαφέρω.

Διολιθαίνω.labor. eris. ὁ.λιθαίνω.

Διό κε.itaq;.

Διόλου.copiose.

Διομαλίζω.μ.ίσω.π.κα.sterno, demulceo, explano æquabiliter, plane me habeo.

Διομαλύνω.μ.υνῶ.τ.υνα.explano. act. actõ iũgit.

Διομήδεια.ας.ἡ.sententia Iouis.

Διομήδης.ου.ὁ.Diomedes.

Διομήδειος.ον.ὁ.Diomedeus.

Διόμνυμι.μ.ύσω.π.υκα.κε, Διόμνυμαι.iuro, iurando affirmo. Διόμνυοι autem dicuntur testes, & quicunq; iusiurandũ publice præstant. Est etiam deiero, & interdum abiuro, & inficior.

Διομολογοῦμαι.paciscor & conuentum facio, cõstituo. stabilio. οὐχ οὕτω Διομολογησάμθα; Nõne ita inter nos conuenit? Est etiam stipulor, cõtendo à te hoc ut fateare.

Διομολογία.huiusmodi cõstitutio dicitur, atq; προσδιορισμός.

Διονύσια.ίων.τὰ.Bacchanalia.

Διονυσιοκόλακες.assentatores Dionysij, aulici assentatores.

Διόνυσος.ὁ.Bacchus.

Διόνυχον.ὁ.exactũ, accuratũ, ad unguem factũ.

Διοπετές.ὁ.τὸ.dicitur quod à Ioue delapsum est, aut è cœlo uenerit. Olim opifices simulacrorum, quo maior esset superstitio uulgi, fingebãt ea cœlitus delapsa, hoc est esse Διοπετῆ. Herodi. in primo. αὐτὸ μὲν ἄγαλμα Διοπετὲς οὐκ λέγουσιν. Et in Act. apost. τῆς μεγάλης Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Διοπετοῦς. quo loco subauditur ἀγάλματος. Composita dictione à ἐὸς quod genitiuum facit Διὸς & πίπτω quod ἔπεσον habet in ἀορ.β. Homerus hoc cognomẽti tribuit regibus, uelut à Ioue profectis.

Διόπτης.ου.ὁ.dispensator, rusticus præfectus, curator nauis, nauis inspector custosq;, id est ναυφύλαξ. Ab ὄπτω τὸ βλέπω. Aeschylus indicat reges et principes recte hoc nomine appellari. Alij deducunt ἀπὸ τοῦ διέπειν id est, ordinando. Dicitur præterea ἐπίπλους.

Διοπτεύω.μ.εύσω.π.ευκα.uideo, considero, dispicio actiuum. accusatiuo iungitur.

Διόπτρα.ἡ.genus inauris.

Διοπτήρ.ῆρος.ὁ.speculator, œconomus, προφύλαξ.

Διόπτρα.instrumentum geometricũ, per quod altitudinem, latitudinem, longitudinẽue, etiam è longinquo explorant & deprehẽdunt. Διόπτρας itẽ uocant instrumenta aquarum dicata librationibus, ubi perducendæ ad mœnia sunt.

Διοράω.despicio, perspicio. require in ὁράω. act. accusatiuo iungitur.

Διορθόω.μ.ώσω.τ.ωκα. & Διορθοῦμαι.recte dispono, emendo, corrigo, res afflictas erigo, & reparo. Ammonius distinguit ab ἐπανορθῶ. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διόρθωσις.εως.ἡ.correctio. proprie, quando quis lapsabundus quippiam nanciscitur, vnde ipse erigitur, aut cum semetipsum erigit.

Διορθωτὴς.emendatiuus.

Διορισμός.οῦ.ὁ.distinctio, distincta rerum explicatio.

Διορίζω.μ.ίσω.π.κα.κε, Διορίζομαι pro eodem dicitur, hoc est, distinguo, separo, discrimino, explano, explico. Plato. Διορίζειν, διεστὼς ἀν διαστήσειν, χωρίζειν ,p eodẽ posuit, hoc est diuidere, partiri. Plato in Politico. ἀλλὰ περὶ ὁ θέμεν ἐν μύθῳ πάμπολλα διορίζομεν μέρη, id est, diuersũ μέρη. cum accusatiuo.

Διορίζομαι præter dictas in Διορίζω significationes etiam denotat differo, discepto, enucleate disputo, cum prepositione iunctum. Διωσίδαμον δὲ Διορίζεσθαι πόθεν ἦλθε. Galenus cũ accusatiuo in primo ad Glauch. γὰρ διορίσασθέ τις τὴν κῆρ τὸν ἡλικίας διαφορὰν. Et affirmo. Et Διωρισμένον idem quod ὡρισμένον, id est, constitutum, statum. Significat etiã designatum, certum, delectum & selectum. Vide commentaria Budæi.

Διοροῦσθαι vel Διοροῦσθαι. serescere. à Dioscoride, Διορίζεσθαι dicitur.

Διόρυκες.effractores, τοιχωρυχοί.

Διορύσσω.μ.ύξω.π.υχα. fodio, id est, cauo, effringo. τοιχωρυχῶ. act iuũ, accusatiuo iungitur.

Διορχέομαι.persalto. ad finem usq; salto.

Διός.ὁ.generosus, diuus, humidus, bonus.

Διοσημεῖα.τὰ.monstra deorum, prodigia, signa Iouis, & eorum quæ contingunt in aere.

Διόσκοροι ἢ Διόσκοροι.Castor & Pollux, quoniam Διός, id est, Iouis κόροι, id est, filij sunt. Ambo Castores interdum uocantur, quum alteri duntaxat id nominis fuerit. Antiquitas credidit hos salutares esse nauigantibus, si simul apparerent (apparent aũt ignis specie malo aut antemnæ insidentes) contra duros si singuli aut solitarij, cuius rei mẽtio fit in Actis apostolorum, cap. ultimo.

Διότι.ideo, quia.

Διότι.quia, quod, quoniam, propterea, propterea quod, eo quod. cum indicatiuo. Lucia. ἢ διότι μὴ τῷ γωνία μενοῦ πολιὸς ὕφυσσε, διὰ ταῦτα καὶ βρίφος ἀξιοῖς νομίζειν; Item cur, quam ob rem, qua de caussa. Idem. διότι με καὶ τοιοῦτοι διωνεῖ;

Διοτρεφής.ὁ.ὁ.ἡ.à Ioue nutritus.

Διουρητικὰ uocantur medicamenta quæ urinã cient.

Διοχλέω.μ.ήσω.τ.κα.turbo, datiuo iungitur.

Διοχλοῦμαι.

Διπάλαιστος.ον.ὁ.duorum palmorum.

Δίπαλτος.tenens bina tela & uibrans, ambidexter, vtrinq; acutus.

Διπαλτός.οῦ.ὁ.utrinq; mouẽs, ambabus manibus, totis uiribus.

Διπήχης.ὁ.ὁ.ἡ.bicubitalis.

Διπλάζω.μ.άσω.π.ασα.κε,

Διπλασιάζω.duplico. act. accusatiuo iungitur.

Διπλασιασμός.οῦ.ὁ.duplicatio.

Διπλάσιος.ον.ὁ.duplus, Ammonius distingui it à Διπλόος.

Διπλῆ.nota trigoni obliqui figuram habens citra basin.

Διπλοῖς.ίδος.diplois, genus uestis. à Διπλόος.

Διπλόος ἢ, Διπλοῦς.ὁ. duplex. Vide Ammoniũ.

Διπλόω.μ.ώσω.τ.ωκα.duplico. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δίπλωμα.ατος.ὁ.diploma, & uas quoddã. Sunt etiam Διπλώματα quas literas patentes nũc appellamus, cuiusmodi sunt edicta & mãdata principum regio signo sancta.

Διποδία.ας.ἡ.genus saltationis Laconicæ.

Δίπολος.de terra bis aratro proscissa.

Δίπους.ο.ὁ.ἡ.Bipes.

Διπρόσωπον.biceps.

Δίπτυχα.dupliciter.

Δίπτυχος.ον.ὁ.duplicatus.

Δίς.bis. Aliqũ priuãdi uim habet, ut in Δυσάγνοια.ἀπεγνοῖα.

Δισέγγονος.ὁ.ἡ.atnepos.

Δίσεπτος.ὁ.ἡ.bis coctus, recoctus.

Δισσαίνω.effrenate.

Διδαχής.ὁ.ὁ.ἡ.morti bis patens.

Δισκεύω.disco ludo, discum in auras iacto.

Δισκοβόλοι.qui discum in sublime iaculabantur, id est, lapidem rotundum ac pertusum, ut inquit Ammonius.

Δίσκος.ὁ.ὁ.discus, massa ferri, corpus solis, lapis grauis qui exercendi causa corporis ad auras proijciebatur.

Δίσκω.βάλλω, iacio.

Διπλόος.οῦ.ὁ.duplex.

Δίσσακκος.atauus.

Διστάζω.μ.άσω.π.ασα.dubito, duplicia intelligo, ambigo, anceps sum, uacillo, quum animus nunc huc nunc illuc impellitur.

Δισεγία.ας.ἡ.domicilium duas contignationes seu tecta habens.

Δίστεγος.ὁ.ὁ.ἡ.habens duplex tectum.

Δίστομος.ὁ.ἡ.anceps, id est, utrinq; acutus. μάχαιρα δίστομος, duo ora habens, siue utrinq; incidens.

Δίσφαξ.ιν.ος.ubi duo montes conueniunt, & os uallis faciunt.

Δίτοκος.duplex. bisulcus, ambiguus.

Δίτοκος.quæ bis peperit.

Δισυχίασις.ὁ.ἡ.pilorum succretio præter naturam in palpebris.

Διχῆ.Δίχηλον.

Διχίλιοι.duo milia.

Δίχωλος.ὁ.ὁ.utroq; claudicans.

Διπλολογῶ & Διλογῶ, geminato uerbo loquor. ut σφάνω σφανῶσαι. Significat etiam bis dico. Synes. de quodam memoriter pronunciate carmina, τούτους τοὺς στίχους ἀποδίδωσιν, οὐ προσπαίων, οὐ διαπολογῶν, non offendens, non fese

ſeſe reuocãs. Λιτολογῶν, ἐπιχόμενος, ἑαυτὸν ἐπαν-
λαμβάνων. eadem ferè ſignificant.
Λίγυρος. ε. ὁ. humidus.
Λυλίζω. μ. ίσω. π. κα. ἐδίωξα. defeco, excolo. actiuum,
accuſatiuo iungitur.
Λύλισις. ος. ἡ. percolatio.
Λυπτίζω. μ. ίσω. π. κα, expergefacio. actiuum, ac-
cuſatiuo iungitur.
Λιφέω. μ. άσω. π. κα. inquiro. actiuum, accu-
ſatiuo iungitur.
Λιφέρα. ας. ἡ. pellis Amaltheæ capræ, in qua
res humanas ſcribere dicitur Iupiter, oper
culum libri. Vide Chiliades Eraſ. Diph-
theram ſero Iupiter inſpexit. & Antiquio-
ra diphtera. Eſt item paſtoricum ex pelli-
bus indumentum. quod uertunt quidam
rhenonem, ſagum pelliceum, ſagum. Scri-
bit Herodot. Ionas βύβλας dicere Λιφέρας,
priſca conſuetudine, quod aliquando ob
penuriam papyri pellibus uteretur, tum
caprinis, tum ouillis. βυῦτας quoq; Λιφέρας
uocari autores opinatiſſimi ſcribunt,
Λιβερίας. ου. ὁ. genus perſonæ tragicæ, diphthera
indutus. Lucian. in Timône. Λιὰ ταῦτα Λιν-
κεύς τις καὶ Λιφερίας (ὡς ὁρᾶς) ἀπηλιπὼν ὑπὸ
ἀωχύνης τὸ ἄστυ μισοῦ γεωργῶ.
Λίφθογγος. ου. ὁ. ἡ. diphthongus, duarum uo-
cum ſonus.
Λιφρεία. ας. ὁ. aurigatio.
Λιφρεύτης. ου. ὁ. καὶ
Λιφριλάτης. ου. ὁ. auriga, gubernator currus. ἀπὸ Λί
φρος & ἐλαύνω. apud Lucianum.
Λιφρίσκος. ου. ὁ. curriculus.
Λίφρος. ου. ὁ. ſella, ſedes proprie uilior, cui oppo-
nitur κλισμός. currus non plenus, ſed ex
duobus iũctus equis, qui & συωρὶς dicitur.
ut inquit Ariſtop. interpres. biga. Proprie
tũ eo nomine dicit pars in curru, ubi cum
parabate uerſatur auriga, unde etiam in-
clinatur, quaſi Λυοφόρος, id eſt, duos ferens.
Autor Euſtachius, In plurali. τὰ Λίφρα.
Λιφροφορῶ. τὸ ἐξελαύνειν. geſtari, ſella aut lectica
uehi, quemadmodum Romæ magiſtratus
ſella curuli.
Λιφροφόροι. οι. ferentes ſellas curules.
Λιφυής. ές. ὁ. ἡ. geminus, biformis, duplicis na-
turæ,
Λίχα. dupliciter, bifariam, diuiſim, duatim.
Itẽ abſq; ſine, cũ genitiuo. Plutarch. Λίχα
λύτων ἀφεθέντες. Item ſeorſum, ſemotim.
Λίχα θυμὸν ἔχω. ſum animo ambiguo. & anci-
piti, habeo animũ ad diuerſa intentum.
Λίχαιος. ου. ὁ. bipartitus.
Λιχαίνω. μ. άσω. π. κα. ſeparo, diuido, in duo de-
duco, quæ priuſquam conuincta. actiuum,
accuſatiuo iungitur.
Λιχανῶρες. οι. uocantur quatuor dentes anterio-
res in meditullio conſtituti, ſic dicti. ἀπὸ τοῦ
Λιχαίνειν. quod cibum diuidant comminu-
antq; unde & τομῆς appellantur.
Λιχῆ. diuiſim.
Λίχηλος. ου. ὁ. ἡ. habens ungulam ſciſſam, bi-
ſulcus.

Λιχήμερον. ου. τὸ. tertia pars menſis.
Λίχθα. dupliciter.
Λιχθαδία. duplex, dupliciter.
Λιχθόμος. in duas partes ſecatus ſeu diuiſus
Sed Λιχοτόμος actiue ſignificat,
Λιχθόμος σελήνη, luna dimidio orbe cæſa, uel di
uidua.
Λιχοτομία, in æqualia ſectio. ἡ ἰσοῖσα τομή.
Λιχογνωμῶν. diſſentire.
Λιχογνωμονῶ, ἀλλοδοξῶ καὶ ἑτεροδοξῶ, καὶ ἐναντία
φρονῶ. diſſentio, diſſideo.
Λιχθὲν. à duabus partibus.
Λιχοίνικον. τὸ. mẽſura cõtinens duas chœnicas
Λιχρονία. ἡ ſemeſtre tempus.
Λιχόμηνος. ου. ὁ. ἡ. ſemiplena luna.
Λιχόνοια. ας. ἡ. diſſentio.
Λιχορία. ας. ἡ. diuiſio chori.
Λιχοστασία. ας. ἡ. diuiſio, diſſidiũ, ſeditio, quoties
ſcinditur ſtudia in contraria uulgus, ut in-
quit Vergilius.
Λιχοστατῶ. μ. ήσω. π. κα. diſcordo, diſſentio, ſedi-
tionem facio, pugno, Eſt, pprie per ſedi-
tionem inter ſe contendere.
Λιχοτομέω. μ. ήσω. π. κα. diuido in duas partes.
actiuum. accuſatiuo iungitur.
Λιχοτομία. ας. ἡ. diuiſio in duas æquales partes.
Λιχοτόμος. ου. ὁ. ἡ. in duo diuidens.
Λιχοτόμος. ου. ὁ. ἡ. in duo diuiſus.
Λιχῶς. bifariam.
Λίψα. ης. ἡ. ſitis deſiderium.
Λιψακός. οῦ. ὁ. cardo. onis. Vocant item medici
Λιψανὸν. renum affectionem quandam, quã
matellæ intercutem nonnulli uocant, uri-
næ profluuium alij. Sic dicta quod maxi-
mam inducat ſitim. A Paul. Aegineta. in
tertio diffinitur ταχὺ τῶν πινομένων λίξοδος.
Vnde & Λιαβήτης nuncupatur, uelut tran-
ſitus. ἀπὸ τοῦ Λιαβαίνειν.
Λιψαλέος. ου. ὁ. ſitibundus, ſiticuloſus.
Λίψανον. herba, labrum Veneris.
Λιψάς. άδος. ἡ. dipſas ſerpens. Sic dictus quod
ij quos mordicus apprehenderit, ſiti ina-
reſcant uehementius, ad potumq; efferue-
ſcunt, ac inde inceſſanter haurientes diſ-
ſiliunt mox. Eſt itẽ Λιψὰς Hepatis ſignũ
quoddam apud medicos.
Λιψάω. μ. ήσω. π. κα. ſitio.
Λιψῶν. ſitire. & Λιψῶ ſitit.
Λιψία νόσος. id eſt, ξηρά.
Λιψηρός. οῦ. ὁ. ſitim adferens, ſitim augens & in
ducens.
Λίψος. ου. ὁ. ſitim faciens.
Λίψος. εος. τὸ. ſitis.
Λίψυχος. ου. ὁ. ἡ. duplicis animi homo.
Λίω. expello, perſequor.
Λιωγνάω. μ. ήσω. π. κα. tumeo.
Λιωγμός. οῦ. ὁ. perſecutio.
Λιωθοῦμαι. frequentius apud Atticos eſt quàm
Λιωθῶ, repello, propulſo, impello, reijcio,
repudio, protrudo.
Λιωκάω. accuſo uel poſtulo te alicuius crimi-
nis.
Λιώκτης. ου. ὁ. perſecutor, actor,

Λιώκομαι. perſecutionem patior, paſſiuum eſt
à uerbo Λιώκω. de eiectis, extoribus, exuli-
bũſq; dicitur interdum.
Λιωκόμενος. reus.
Λιώλω. μ. ώξω. π. ωκα. impello, expello, perſeq;
apprehendo fugientem, uenor apud iudi-
cem, perſequor, ſector. Significat item ali-
quãdo magno ſtudio adniti ut aſſequaris,
Item fugo, expello, exigo, ſummoueo, ex-
pero. Ariſtoteles in principio Ethic. τούτῳ
γὰρ χάριν πάντα Λιώκομεν: has ob cauſſas illa ãq;
expetunur. Apud Oratores Græcos in re
bus forenſibus ſæpe accipitur Λιώκειν pro eo
quod eſt actorem eſſe, litem inrẽdere, quẽ
admodum contra φεύγειν pro reũ eſſe, ſum-
pta nimirum tranſlatione à re militari. ſe-
quor, accuſo & reum ago, fingo. actiuum,
accuſatiuo iungitur. cum genitiuo.
Λιώκω σε φόνου. accuſo te cædis uel poſtulo.
Λιώκω σε γραφὴν τοιάδε reum te criminis huius
facio.
Λιώκων. accuſator. cui opponitur φεύγων.
Λιώκω σε πληγῶν καὶ βλάβης. ago cõtra te damni
dati.
Λιωλύγος. ου. ὁ. ἡ. maximus, quiq; quàm diutiſſi-
mè durat. Plato Thæteto. οὐ μακρὰ μὲν
καὶ λιωλύγος φλυαρία.
Λιωμοσία. ας. ἡ. iuramentum calumniæ.
Λιωμοσία. iuramẽtum actoris.
Λὶ ὧν. propterea quod.
Λίων. ωνος. ὁ. Dion, uiri nomen.
Λίώνη. ης. ἡ. Dione mater Veneris.
Λιώνυμος. ου. ὁ. famoſus.
Λιώνυσος. ου. ὁ. Bacchus, pro Διόνυσος Atticè, o in ω
conuerſo.
Λίωξις. ἡ. perſecutio.
Λιωρία. ας. ἡ. ſpatium, interuallum.
Λιωρθωτικὸν. τὸ. genus quoddam iuris ab Ari-
ſtotele dicitur, quaſi tu dicas emendatiuũ,
quod in commertijs uerſatur.
Λιώροφον. τὸ. duo habens culmina.
Λιωρυχία. ης. ἡ. foſſa, foſſio.
Λιώρυξ. χος. ὁ. καὶ
Λιωρυχεῖ. effoſſa aquarum emiſſiora.
Λιώτη. ης. ἡ. genus uaſis, diota.
Λίωσις. protruſio, propulſatio, impulſio.
Λιώσσω. eſt per interſtitium ui impellere &
propellere, & intra quippiam diſcuneatũ
ui indere. Vnde
Λιωτὴρ. inſtrumentũ chirurgicum apud Aegi
neram. Bud.

Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Δμίω. μ. ήσω. π. κα. domo, uinco, actiuum, accu-
ſatiuo iungitur.
Δμῆσις. ος. ἡ. domitio.
Δμήτειρα. ας. ἡ. domitrix.
Δμωΐδες. ών. ministræ.
Δμωὶς. ίδος. ἡ. καὶ
Δμωή. ῆς. ſerua, quaſi domita.
Δμῶς. καὶ Δμῶος. ſeruus.

Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Δνοπάλιξ. manuum motus.
Δνοπαλίζω. μ. ίσω. π. κα. manu moueo, tracto,
extendo.
Δνοφερός. οῦ. ὁ. καὶ
Δνοφόεις. όεντος. tenebroſus, nubiloſus, obſcurus.

Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Δοάσατο. uiſum eſt, cõſultum eſt, utile apparet.
Δόγμα. ατος. τὸ. dogma, ſententia, edictum, de-
cretum, placitũ, ſcitum, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν, quod
opinari ſignificat.
Δόγματα. τὰ. ſenatus conſulta, decreta.
Δογματίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. decerno.
Δογματιστὴς. qui leges & decreta præſcribit.
Δογματικῶς. ad decernendum.
Δοθίων. ονος. ὁ. tuberculum, puſtula.
Δοθιοκαμήχανον. ſcortum quoddã uocabatur, id
eſt, machinamentorũ duodecim, propter-
ea quod in Venereo uſu duodecim excogi-
taſſet modos, qbus inſcenſori incũdum
redderetur libidinis proluuiũ. Sic etiam
aſtra quandoq; cognominantur.
Δοιά. duo, dupliciter.
Δοϊδυξ. υκος. ὁ. cocleare,
Δοιδυκοποιὸς. οῦ. ὁ. qui coclearia facit.
Δοιή. διά.
Δοιὸς. οῦ. ὁ. geminus.
Δοκῶ, δοκεῖ μοι, καὶ ἐμοὶ δοκεῖν. ἀντὶ τοῦ φαίνεταί μοι, &
certum eſt, ſic cenſeo, ut mihi uideor.
Δοκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inſidior, obſeruo.
Δοκοῦμαι. uideor, cenſeor, φαίνομαι.
Δοκέω. μ. ήσω. καὶ δόξω, ἀπὸ τοῦ δοκῶ. π. κα. appareo,
uideor, puto, opinor, exiſtimo. ἐμοὶ δοκεῖν,
pro ut cenſeo, ut placet mihi, quod Ariſto
pha. pleno ſermone dixit ὥσ γ' ἐμοὶ δοκεῖν.
Eſt etiam δοκῶ τὸ ἔνδοξος γίνομαι, cui opponi
tur ἀδοξῶ. neutrum, datiuo iungitur.
Δεδογμένον. opinio.
Δοκῶ μοι. decreui, conſtitui, certum eſt mihi.
Δοκησισοφία. ας. ἡ. ex perſuaſione ſapientia.
Δόκησις. opinio, expectatio.
Δοκεῖν. cẽſeri, preciũ mereri, imprimis laudare
Δοκησίσοφος. ὁ. φρόνιμος. qui in ſpeciem ſapiens eſſe
uidetur. Ariſtophan. pace. τοῦ θεάτου τις λέ-
γει νεανίας δοκησίσοφος.
Δοκησίνους καὶ δοκησιδόξος, ὁ δοκησίσοφος. qui ſibi
ſapiens uidetur.
Δόκησις. εως. ἡ. apparentia, opinio, ſuſpitio, exi-
ſtimatio.
Δοκίδες. ών. trabes ligneæ, ſteliæ quædam ſic
appellatæ.
Δοκίδιον. ου. τὸ. lignum quod Italicè dicitur
il corrente.
Δοκιμάζειν dicuntur, qui tutelæ ſuæ permittũ-
tur, adoleſcentes μικτὴν ἐνδυομένους, quod
Romani dicebant uirilem togam ſume-
re, quod etiã dicitur ἀνδρῶνας καὶ ἄνδρα γεγο-
νέναι. Eſt etiam ad magiſtratũ admitti, &
adoptari in quodcunq; collegium, nõ te-

mere quemlibet, sed moribus & meritis probatum.

Δοκιμάζω. μ. άσω. π. ασα. experior, certo, probo, puto, censeo, iudico, exquiro. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δοκιμασία. ας. ἡ. experientia huiusmodi & exploratio inquisitioq; uocabatur.

Δοκιμαστέον ἐπαγγελλόν est genus accusationis aut postulationis, cum aliquem nec rectè nec ordine probatũ esse cõtendebant, sed uel gratia, uel sordibus, vel obreptione: qualis est accusatio Aeschinis κατὰ Τιμάρχου. Vide Cõmenta Budæi.

Δοκιμασθέντες πολῖται. maiores facti & tutelæ suæ redditi, spectati.

Δοκιμαστής. οῦ. ὁ. approbator, æstimator, expensor.

Δοκιμή. ῆς. ἡ. probatio, experimentum.

Δόκιμος. ον. ὁ, probus.

Δοκίς. ίδος. ἡ. ὁ, ἡ.

Δοκός. οῦ. trabs.

Δόξα. ης. ἡ. Δόκησις, consideratio, apparentia, opinio.

Δοκοῦντες. existimati, magnæ autoritatis, famati, honorati, id est ἐνδοκιμοῦντες, qui existimatione prediti sunt, uel qui aliquo in numero habẽtur, uel qui aliquid esse uidentur. Gellius uertit existimatos, contra τοὺς ἀδοξοῦντας inexistimatos. peritissimos Politian.

Δοκοῦντ' ἐμοί. placet, ad uerbum placẽtia sunt mihi.

Δολερός. οῦ. ὁ. dolosus, fraudulentus.

Δολερῶς. dolosè.

Δολόπους. ο. ὁ. doloso pede iens.

Δόλος. ου. ὁ. dolosus, epitheton Mercurij.

Δολότης. ητος. ἡ. dolus.

Δολιχεγχής. ές. ὁ. ἡ. habens longam hastam.

Δολιχεύω. cursum plenum implere, & cursus orbem peragere.

Δόλιχος. cursus fuit plenus, & maior diaulo. Vide Cõmenta Bud.

Δολιχός. ή. ὁ. longus cursus sæpe repetitus, multus, longus, habens lanceam erectam, spacium.

Δολιχόδρομος. qui sexies, ut quidam putãt, stadium curriculo obibant.

Δολίχη. ης. ἡ. Doliche insula.

Δολιχόκαυλος. ον. ὁ. iaculum longo ferro.

Δολιχοτένων. ὁ. habens longam ceruicem.

Δολιχοδρόμος. ον. ὁ, qui dolichum currit.

Δόλιχος. spacium continens duodecim stadia. scribendum in hac significatione accentu acuto in prima.

Δολιχόσκιος. ον. ὁ. habens longam umbram.

Δολομήδης. ές. qui dolos meditatur.

Δολομήτης. ου. ὁ. dolosus.

Δολομῆτος. ον. ὁ. prudens, astutus.

Δολοφονέω. μ. ήσω. τ. dolo occido. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δολοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. calleo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δολοφροσύνη. ης. ἡ. dolus, astutia.

Δόλος. ου. ὁ. dolus.

Δολόω. μ. ώσω. τ. ωκα. dolosè ago, dolo utor aut rem tracto, decipio, falsifico. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δόλων. ωνος. ὁ. Dolon uiri nomen.

Δολῶν. ῶντος. ὁ. decipiens.

Δόμα. ατος. τὸ. domus, donum. Differt à Δῶρον. nam Δόμα significat donum quocúnq; modo datum. Δῶρον uero gratuitum.

Δόμος. idem.

Δομέω. μ. ήσω. π. ηκα. ædifico. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δόμησις. ιος. ἡ. structura.

Δόμος. ου. ὁ. domus.

Δονακοῦν. ῶ. τὸ. arundinetum.

Δονακώδης. ες. ὁ. ἡ. arundinosus.

Δόναξ. ακος. ὁ. fistula, calamus piscatorius, arundo, tibia.

Δονέω. μ. ήσω. π. ηκα. moueo, uerto, agito, turbo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δόνησις. ος. ἡ. motus, agitatio.

Δόξα. ης. ἡ. maiestas, splẽdor, gloria, existimatio, opinio celebris, Ponitur pro axiomate uel propositione adeò fixa, ut axiomatis instar fit.

Δοξάζω. μ. άσω. opinor, existimo. accusatiuo iungitur.

Δόξασμα. ατος. τὸ, opinatio. Ita eñ logtur Cice.

Δοξάζω. sentio de me magnificè. Δοξαζόμενοι existimati, id est, q tales esse creditur, & ἐνδόξοι, id est celebrati. Δοξάζειν τὸν θεόν, pro laudibus cumulare, & gloriosa celebratione colere, hoc est Δοξολογεῖν. Est etiam uerbũ philosophicum.

Δοξαστὸν. opinabile, quod & ἐνδόξον dicitur.

Δοξαστικός ἀνήρ. qui ui opinandi præditus est.

Δοξομανὴς. ὁ. φιλόσοφος, quemadmodum dicimus, τοὺς φιλογύνους γυναικομανεῖς.

Δοξολογέω. μ. ήσω. τ. ηκα. glorifico. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δοξοκαλία. ας. ἡ. bona opinio.

Δοξοκοπία. ας. ἡ. iactatio.

Δορά. ᾶς. ἡ. pellis.

Δορατίζειν. hastis pugnare.

Δοράτιον. ου. τὸ. hasta, iaculum.

Δορατοφόρος. ου. ὁ. hastatus.

Δορατισμός. οῦ. ὁ. hastarum dimicatio.

Δορὶ. pro Δόρατι. dandi casu.

Δορίδες. ῶν. cultri, quibus utuntur coqui ad excoriandum.

Δορίσκος. oppidum Thraciæ & ager.

Δορίσκιος. gentile.

Δορκάς. άδος. caprea, Damam uertit Politianus.

Δορός. οῦ. ὁ. uter.

Δόρπεια. primus dies festi cuiusdã apud Athenienses, quod ἀπατούρια uocãt, dictus quòd qui ex eadem tribu essent ad cœnam conuenirent.

Δορπνιστός. οῦ. hora cœne. Aristoph. fucis. ἡνθοῦς ἀπὸ Δορπνιστοῦ κἀκραγεν ἐμβάδας.

Δόρπον.

Δόρπον. τὸ. κοῦ

Δόρπος. ου. ὁ. cœna, uespertinæ epulæ. ἀπὸ τοῦ δόρυ πέυφν, ab hasta scilicet iam deponenda.

Δόρυ. ατος. τὸ. hasta, iaculum, arma, lignum, δόμος. Διὰ δοράτων μαχεῖν eminus pugnare.

Δορυάλωτος. ου. ὁ. mancipium, hasta captus, captiuus, qui in bello capitur.

Δορυμήστωρ. ορος. ὁ. peritus rei militaris.

Δορύκλυτος. ου. ὁ. in hasta clarus.

Δορύκτητος. ου. ὁ. captus in bello.

Δορυλάτης. ου. ὁ. captiuus.

Δορυξέος. ου. ὁ. hastæ politor.

Δορύξενος. ου. ὁ. amicus in bello ex hoste factus cuiusmodi Glaucus & Diomedes apud Homerum. Item legatus de redimendis captiuis.

Δορύσσω. μ. ύξω. π. υχα. pugno.

Δορυφορέω. μ. ήσω. τ. ηκα. lanceã fero, munio satellite, stipo, tueor, protego, περέπω, sartũ tectum ab omni uiolẽtia iniuriaq; prẽbeo.

Δορυφορούμενος. stipatus.

Δορυφόρημα. ατος. τὸ. satellitium quod ad tutelam corporis adhibetur.

Δορυφορία. ας. ἡ. comitatio satellitum.

Δορυφόρος. ου. ὁ. satelles, qui satellitio fungitur, prætorianus miles.

Δόρων, Δοράτων.

Δόσις. ιος. ἡ. datio, pro cõgiario apud Herodia. quod etiam ἐπίδοσις uocatur ab eodem. Vide νομή.

Δόσκω. do.

Δότειρα. ας. ἡ. datrix.

Δοτέον. dandum est.

Δοτήρ. ῆρος. ὁ. dator.

Δουλαγωγῶ. μ. ήσω. π. ηκα. in seruitutem redigo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δουλάριον. ου. τὸ. seruulus.

Δουλεία. ας. ἡ. seruitus. φεύγων Δουλείας, qui status controuersiam patitur.

Δουλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. seruio. est etiã addictũ esse & nimiũ colere: necessitate alicuius obseruationis se astringere atq; etiã obseruãtię. neutrum, accusatiuo iungitur.

Δούλη. ης. ἡ. ancilla.

Δουλικός. κοῦ

Δούλος. ου. ὁ. seruilis.

Δουλίς. ίδος. ἡ. serua, uocabulum non admodum probatum, quanquam Hyperides usus sit.

Δουλίχιον. urbs Cephaleniæ.

Δουλιχόδειρος. ου. ὁ. habens longum collum.

Δουλοπατείας δίκη. actio serui corrupti.

Δουλόπολις. ἡ. seruorum ciuitas & propriæ ciuitatis in Creta.

Δουλοπρέπεια. ας. ἡ. seruilitas.

Δουλοπρεπής. ές. ὁ. ἡ. seruilis, illiberalis.

Δοῦλος. ου. ὁ. seruus.

Δοῦλος καιροῦ. seruiens rerum statui. Dicitur & ἁρμόττων καὶ μεθαρμόττων πρὸς πάντα χρόνον. Vide Commentaria Budæi.

Δουλοσύνη. ης. ἡ. seruitus.

Δουλοφανές. ές. τὸ. forma seruilis.

Δουλόω. μ. ώσω. τ. ωκα. κοῦ Δουλοῦμαι. in seruitutem

duco, in seruitutem redigo, obnoxiũ reddo, & libertate mulcto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δούλωσις. ος. ἡ. subactio in seruitutem.

Δοῦναι λόγον. reddere rationem.

Δοῦναι δίκην. dare pœnas.

Δουλοῦμαί σοι. cedo tibi.

Δουπέω. μ. ήσω. π. ηκα. strepo, sono cadendo.

Δοῦπος. ου. ὁ. sonitus, strepitus.

Δούρατα. τὰ. ligna.

Δουράτεος. κοῦ

Δούρειος ligneus: hinc Δούρειος ἵππος.

Δουροδόκη. ης. ἡ. locus ubi lãcea locatur, receptaculum lanceæ.

Δουροθήκη. ης. ἡ. armarium hastæ.

Δοῦρον. ῶ. τὸ. lignum.

Δουρός τοῦ. Δουρί, pro Δόρυος Δόρατι, à Δόρυ per hyperthesin.

Δουρύκλυτος. ου. ὁ. famosus in hasta.

Δουρύκτητος. ου. ὁ. captiuus.

Δοχεῖον. ῶ. τὸ. uas, receptaculum.

Δοχή. ῆς. ἡ. conuiuium.

Δοχμή. ῆς. ἡ. palmus.

Δόχμιος. obliquè.

Δόχμιος. ον. ὁ. κοῦ

Δόχμιος. ον. ὁ, obliquus.

Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Δράγμα. ατος. τὸ. rapina, manipulus.

Δραγματεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. colligo manipulos.

Δραγματολόγος. ου. ὁ. spicilegus, manipulorũ collector.

Δραθεῖν. dormire.

Δραίνω. possum facere: unde ὀλιγοδρανεῖν parum posse.

Δράκαινα. ης. ἡ. dracæna.

Δράκων. ου. ὁ. pugnus.

Δρακόντειος. ου. ὁ. draconteus.

Δρασεύω. facturio, aliquid facere cupio.

Δρακογενής. ές. ὁ. ἡ. anguigena.

Δρακόντιον. τὸ. dracunculus herba.

Δράκων. οντος. ὁ. draco, cohors Parthorum, aspiciens.

Δράμα. ατος. τὸ. rei repræsentatio, actus comœdiarum, uel tragœdiarum, drama, fabula. Διδάσκειν δράμα, τὸ δραματουργεῖν.

Δραματουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. molior, cõmitto, opus dramaticum scribo, in modum dramatis conscribo & compono. In argumento libri Λεπτινοσοφιστῶν, δραματουργεῖ δὲ τὸν διάλογον ὁ Ἀθήναιος ζῆλῳ πλατωνικῷ.

Δραματουργός. οῦ. ὁ. fabricator.

Δραματούργημα. ατος. τὸ. compositio, fabrica.

Δραμεῖν. currere.

Δρόμημα. ατος. τὸ. cursus.

Δράξ. κός. pugnus.

Δραπετεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. fugio.

Δραπέτης. ου. ὁ. seruus fugitiuus.

Δρασσω. μ. ξω. τ. χα. prehendo, pugnis urgeo.

Δράσις. ιος. ἡ. actio.

Δρασκάζω. occultor, latito.

Ραχσμός.οῦ.ὁ.cursus,fuga.
Ρασσήρης.ὁ.efficax,strenuus,laboriosus.
Ράσις.ιος.sericum,byssus, & qui eam operatur Ρασσουργός.
Ρασσνός.οῦ.ὁ.strenuus,actiuus.
Ρᾴδιόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. apprehẽdo, rapio. deponens, genitiuo iungitur.
Ραχμή.ῆς.ἡ. drachma, genus mensuræ, aut ponderis.
Ραχμιαῖος.ᾱ.ὁ ualens preciũ drachmæ, habẽs pondus drachmæ.
* Ρέζω.μ.έσω.π.εσα. facio,sacrifico,occido,bellũ gero.actiuum,accusatiuo iungitur.ut Ρᾷστε κακῶς & καλῶς. Item ὀρθῶς ῥέζω,ut debebat,ut par erat.
Ρεπανιστής.ου.ὁ.ἡ. falcifer.
Ρεπανίς.ίδος.ἡ.falcula.
Ρεπανοειδής.ές.ὁ.ἡ.falcatus.
Ρέπανον.ᾱ.τὸ.κοῦ
Ρέπανος.ᾱ.ὁ.falx.
Ρεπανουργός.οῦ.ὁ.falcifex.
Ρέπτομαι.μ.ίψομαι.π.εμμαι.κοῦ
Ρίπτω.μ.ίψω.π.ιφα.decerpo,colligo,uindemio, meto.
Ρησμοσύνη.ἡ.ministerium.
Ρήστειραι.αἱ ſtrenuæ ministræ.
Ρησῆρες.οἱ.famuli,ministri.
Ρυσοσύνη.ης.ἡ.ſtrenuitas.
Ρημός.ός.ὁ.acutus,propriè in odore,grauis, aſper,
Ρημύ.terribiliter,acriter, acutum.
Ρημύτης.ητος.ἡ. acuta cholera.
Ρημυφαγία.ας.ἡ.cibus acrior ſumptus ad cienda uomitionem.
Ρίον.ᾱ.τὸ.κοῦ
Ρίος.ου.τὸ. ſylua,locus arboribus conſitus.
Ρίφος. ου. ὁ. currus,ſedes, pro λίφρος per metatheſim.
Ρομάς.ἡ. cuſor,piſcis.
Ρομαῖος ἐλθῶν eſt,ut Latini dicunt, curriculo uenire & feſtinanter.
Ρομαῖος.ου.ὁ.uelox.
Ρομεύς.έος.ὁ. cuſor.
Ρόμος.ου.ὁ.κοῦ
Ρόμη.μα.ατος.τὸ.cuſus.
Ρομικός.οῦ.ὁ.cuſſuus.
Ρομάδες.οἱ.cuſſiones,piſces.
Ρομοκύρκες.οἱ.nuncij,excuſores.
Ροσερός.οῦ.ὁ. roſcidus.
Ροσίζω.ίσω.π.κα.irroro.
Ρόσος.ᾱ.ἡ.ros.
Ροῦιδαι.οἱ.Druidæ.
Ροῖνος. ου. ὁ. quernus,uenenatum animalculũ, dictum à quercubus.
Ρύκαρπα.τὰ.omnes fructus arborum.
Ρυμάπεν.lacerare,ꝑ futuere apũd Comicos.
Ρύμος.ου.nomen proprium.
Ρυμός.οῦ.ὁ.ſylua,condenſus.
Ρυμώδης.ες.ὁ.ἡ.ſyluoſus.
Ρυμών.ῶνος.ὁ.quercetum.
Ρυοκολάπτης.ὁ.Picus martius.
Ρυοβαφής.ές.ὁ.ἡ. quercus cortice tinctus.

Ρυόχοι.ὁι.paxilli quibus nauis compingitur, foramen ſecuris in quod manubriũ inſeritur.capitur pro procemijs. Ariſtophan. Theſmo.Ρυόχοις τιθέναι δράματος ἀρχάς.
Ρυπής.ἡ.drypis,ex humili materia planta.
Ρυπεταὶ ἐλαῖαι.drupæ oliuæ.
Ρυπετής.ές.ὁ.ἡ. drupus primum nigreſcens, ſic oliuæ Ρυπετῆς dupræ. Ρυπετῆς enim dicuntur adulti & maturi, quaſi iam ex arbore caſuri. A πίπτω & Ρύω.
Ρυπολέω. oberro in montibus, calamitoſè uiuo.
Ρύπομαι.μ.ύψομαι.π.υμμαι.κοῦ
Ρύπτω.μ.ύψω.π.υφα.lacero unguibus præ dolore animi.
Ρύς.υός.ἡ.quercus,arbor.Eſt etiã Theophraſto marinum quiddam petris adnaſcens. ponit ꝑ quauis arbore. Priſci eũ Græci omne genus arboris Ρυὸς appellatiõe intellexerunt.Ab hoc nomine Drydæ Gallorum ſacerdotes appellati ſunt,ut auctor eſt Plinius libro ſextodecimo. Gaza ſcribit Ρῦς cum circunflexo.
Ρυτόμος.ᾱ.ὁ.inciſor lignorum & arborum.
Ρύφακτος.ᾱ.ὁ.tabulatum,ſepes cum palis, ſudes,cancellus.
Ρωμένος.ᾱ.ὁ.fatuus.
Ρωπακίζεσθαι.idem quod τιτθοῦσθαι,id eſt picare,unguenti genere corpus illinere ut glabrum fiat à pilis,quod effœminatis olim ſtudio erat.
Ρώπης.ὁ.erro,mendicus.
Ρώπαξ.ακος.ὁ.unguenti genus,dropax.

Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Δύ.ingreſſus eſt,ſubijt.
Συάς.άδος.ἡ. dualitas.
Συγνίς.ἡ.dignida animal,quod & Chalcidam appellant.
Συερός.οῦ.ὁ.noxius.
Σύη.ης.ἡ.dolor,indigentia,infortunium.
* Σῦθι,pro λύε poeticum more uerborũ in μι.
Συθίνες tumores & abſceſſus ex craſſis humoribus.
Σύνκος.οῦ.ὁ.dualis.
Σύναμαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.poſſum,ualeo.
posum
* Σύναμις.ιος.ἡ.potentia,uirtus,imperium, magiſtratus,uis,robur, fortitudo. Accipitur ꝑ exercitu & copijs.Græci dicunt Σύναμαι εἶναι, quod actu non ſit,ſed quod eſſe poſſit ut ſemen exiguum.Συνάμει magna eſt arbor,ut annotauit Eraſ.
Συναμόω.μ.ώσω.π.ωκα.confirmo.actiuum,accuſatiuo iungitur.
Συνάνυστος.difficilis,intolerabilis.
Συνασία.ας.ἡ.uis,potentatus.
Συνασεύω. dominor,præſum,
Συνάστης.ου.ὁ. dominus regni,potẽs,optimas, primas, præfectus. Cicero utitur græca uoce.
* Συνατός.οῦ.ὁ. poſſibilis,potens. τὰ Σύνατα, pro uirili.

Συνατῶς.

Συνατῶς.poſſibiliter.
* Σύνῃ,pro δύνασαι.
Σύνω.mergo,occido,nato,induo.
* Σύο.duo.Συοῖν θάτερον,indigens ſuppletione locutio eſt.Iſocrat.πρὸς φίλιπ.οὐδὲ γὰρ μιᾶς πρότερον πράττειν, πρὶν ἂν λάβῃ τις τοὺς ἕλληνας, δυοῖν θάτερον, ἢ σωμαγωνιζομένους, ἢ πολλὴν ἔυνοιαν ἔχοντας τοῖς πραττομένοις. Vide Cõmenta.Bud.
* Συοῖν λέοντα ἔπιασε,duodeuiginti.Vide Cõmentaria Bud.
* Σύομαι. ingredior,ſubmergor, mergor,fido, deorſum fluito.
Σύμι.idem.
* Σύφν, Σύνφν κοῦ Σύνεδν,de ſole dicuntur.
* Σύω actiuè mergo,immergo.
* Σύσσον. ſemis quinq, quod tamen ſe legiſſe apud authores non meminit Budæus.
Σύπτης.ᾱ.ὁ.urinator.
Σύρεσθαι,pro ὀδύρεσθαι.lamentari.
Σύς.particula eſt.quæ ſolum in compoſitione inuenitur,& malum uel difficultatem, uel impoſſibilitatem ſignificat,& participium.ἀφ.β.ἀ Σῦμι.
Συσαγρία.ας.ἡ. parum fœlix uenatio.
Συσαής.ίος.ὁ.ἡ.grauiter ſpirans.
Συσάλγητος.ᾱ.ὁ. difficilis ad dolendum,cõpaſſione carens.
Συσαλθής.ές.ὁ.ἡ.incurabilis.
* Συσαλία.quicquid nauſeam facit & uomitũ.
Συσάλωτος.ᾱ.ὁ. difficilis captu.
Συσέμμορος.ᾱ.ὁ.infœlix.
Συσανάχετος.ᾱ.ὁ.intolerabilis,ſegnis.
Συσαναχετέω.μ.ήσω.π.ηκα.grauiter fero.
Συσάνυκτος.ᾱ.ὁ.difficilis toleratu.
Συσάνυος.ᾱ.ὁ.anxius,ſollicitus,moleſtus.
Συσάντητον.τὸ. inauſpicatum,occurſu infauſtũ.
Συσαντιαγωνιστής.οῦ.ὁ.moleſtus aduerſarius.
Συσαντίβλεπτος.ᾱ.ὁ.aſpectu terribilis.
Συσαπάλακτος.ᾱ.ὁ.ἡ.uix liberabilis,quod difficulter abijci poteſt.
* Συσαποστεάω.difficulter auello.
Συσαπόπαυστος.ου. ὁ. ἡ. ſtrenuus in bello,& qui difficulter euellitur.
Συσαπάτητος.ᾱ.ὁ.difficilis deceptu.
Συσαπόλυπτον.τὸ.quod difficulter excutitur.
* Συσάρισμος,κοῦ
* Συσάρεσος.ᾱ.ὁ.implacidus,moroſus,aïo offẽſo.
* Συσαρεσῶ & Συσαρεσοῦμαι. implacidus ſum & moroſus.
Συσαριστοτόκεια.ας.ἡ. bona filiatio difficulter acquiſita,uel mulier optimum filium infœliciter enixa.
* Συσαρεσῶν.miſerè affectus.
Σύσαρκος.ὁ.intractabilis,moroſus.
Συσαφαίρετος.ου.ὁ.difficilis ablatu.
Συσβάσκος.ου.ὁ.difficilis latu.
* Συσβατοποιοῦμαι. difficilem aditum uel tranſitum aut receptum facio.Athen.μεμνῆσθαι δὲ καὶῆνο χρὴ μήποτε ἐδὴ τοὺς κρείττους ἐλαύνειν ὄπισθεν ἵππους Συσβατοποιούμενον. οὐ γὰρ ὅμοιον φεύγοντι,κοῦ διώκοντι σφαλῆναι,hoc eſt,difficilem equis receptum facientem.
Σύσβατος.ου.ὁ.inuius,imperuius.

Συσβοήθεος.ᾱ.ὁ.qui ægrè curatur.
Συσβουλία.ᾱ.ἡ.ſtultum conſilium,inconſulta temeritas.
* Συσγένεια.ας.ἡ. ignobilitas.ὡς Συσγένειαν λοιδορῶ τινὰ κοῦ τινί.ob ignobilitatem irridere uel mordere.
* Συσγοήτευτος. qui non facilè uel illecebris,uel ſtupore obligatur.
Συσδιάγνωστος.ᾱ.ὁ.ἡ.difficilis iudicatu.
* Συσδιαφόρητος dicitur,cui non facilè ſucci perſpirabili cute digeruntur, cui contrarius eſt εὐδιαφόρητος.
Συσδιαφύλακτον.τὸ.difficile cuſtoditu.
Συσδιερεύνητος.ου.ὁ.ἡ.difficilis ſcrutatu.
Συσδιοίκητος.ου.ὁ.ἡ.difficilis ad diſpenſandum.
Συσέβεια.ας.ἡ.impietas.
Συσεβής.ές.ὁ.ἡ. impius.
Συσειδής.ές.ὁ.ἡ.turpis,decolor,deformis.
Συσείμων.ὁ.malè ueſtitus.
Συσείπας.ου.ὁ.infœliciter expreſſus,coniectu difficilis.
Συσεμβάς.ᾱ.ὁ.ἡ.difficilis ad cogendum.
Συσέκνιπτος.ου.ὁ.ἡ. difficilis lauatu.
Συσέκπλυτον.τὸ.quod non facilè elui poteſt.
Συσέμβατος.κοῦ
Συσέμβολος.ου.ὁ.ἡ.difficilis acceſſu.
Συσεντερία.ας.ἡ. dyſenteria morbus, inteſtinorum dolor.Vt tradit Archigenes eſt ulceratio arteriarum ac uiſcerum perſeuerãs ex cauſis extrinſecis,uidelicet frigoris,caloris, potionis cibiq minimè concocti. Hunc morbum dicit Celſus à Latinis tormina uocari.
Συσέντευκτος.ου.ὁ.ἡ.inaffabilis.
* Συσεπιχείρητα προβλήματα,quæ ægrè aſtrui & confici poſſunt.
* Συσεπίτατον.quod difficulter extenditur.
* Συσεξάλειπτον.quod difficulter obliteratur,ἀπὸ τοῦ λείφω.
Συσεργία.ας.ἡ. difficultas.
Σύσεργος.ου.ὁ.ἡ.difficilis ad opus.
Συσερεύνητος. ου. ὁ. ἡ. difficilis interpretatu,abditus.
Σύσερις.ιδος.ὁ.litigioſus.
Συσίριος.ου. ὁ. ἡ. cum quo difficulter contenditur.
Συσερμία.ας.infortunium.
Συσερμήνευτος.ου.ὁ.ἡ.difficilis interpretatu.
Σύσερως.ωτος.ὁ.ἡ.difficilis in amorem,infœlicis
* amoris,amans rem malam,perditè amãs, qui moleſto amore tenetur.
Συσετηρία.ας.ἡ. ſterilitas anni.
Συσύρετος. inuentu difficilis.
* Συσύφητος.difficilis.
Σύσζηλος.ου.ὁ. ſuſpicioſus.
Σύσζυλον. æmulatio.
Συσήρατος.ου.ὁ.ἡ.aratu difficilis.
Συσηλεγής.ές.ὁ.ἡ.grauis,moroſus.
Συσηκοία.ας.ἡ.grauitas auditus.
Συσημερία.ας.ἡ.aduerſitas.
Συσήνης.ου.ὁ.ἡ.effrenis.
Συσήρης.ες.ὁ.ἡ.moleſtus,λυχερής.
Συσηχής.ές.ὁ.ἡ.malè ſonans.

Δυβαλπής.ές.ὁ.ἡ.grauis,difficilis.
Δυβιαστέω.μ.ήσω.π.ηκα. crutior. neutrum absolutum.
Δυβιανέω.morior morte difficili.
Δυβίαστος.ᾱ.ὁ.ἡ.iniustus,inuisus.
Δύθεος.ᾱ.ὁ.ἡ.odiosus deo.
* Δυθεράπευτος. ᾱ. ὁ. ἡ. immedicabilis, difficulter medicabilis, Ita apud Sopho. Chorus Salaminius uocat Aiacem, quo'd ægrè auelli poterat à sententia de conscisceda sibi morte.
Δυθεώρητος.ᾱ.ὁ.ἡ.difficilis contemplatu.
Δυθυμῶν.malè animatum esse.
Δύθηρος.ᾱ.ὁ.ἡ.cui parum succedit uenatio.
Δυθυμία.ας.ἡ.tristitia,mœror animi.
Δύθυμος.ου.ὁ.tristis,mali consilij.
* Δυθυμῶς.languidè.
Δυσί.duobus.
Δυσίατος.ᾱ.ὁ.ἡ.incurabilis.
Δύσιδρος.ου.ὁ.cui difficulter eliciturſudor.
Δυσιερέω.μ.ήσω.ᾱσ.ηκα. malè ſacrifico. neutrum abſolutum.
Δύσις.ιος.ἡ.occaſus,ingreſſus.
Δυσιαταμάθητος.ᾱ.ὁ.ἡ. difficilis ad diſcendum.
Δυσιαταφρόνητος.ᾱ.ὁ.ἡ.contemptibilis.
* Δυσιάθετος.ᾱ.ὁ.idem.& retentu difficilis.
Δυσιατέχνητον.ᾱ.ὁ. quod difficulter continetur.
Δυσιατέργαστος.ᾱ.ὁ.ἡ.difficilis ad perficiendum.
Δυσιάπαρτος.ὁ.immundus,pollutus.
Δυσιέλαδος.ᾱ.ὁ.ἡ.malè & grauiter ſonans.
Δυσιμέρης.ιος.ὁ.ἡ.habens graues curas.
* Δυσιμηνία.motus pigrior.
Δυσίνητος.ᾱ.ὁ.ἡ.difficilis motu.
Δύσκλεια.ας.ἡ.infamia.
Δυσκλεής.ὲς.ὁ.ἡ.infamis, ignobilis.
Δυσκληρέω.μ.ήσω.π.ηκα.infortunatus ſum. neutrum abſolutum.
Δυσκληρία.ας.ἡ. infortunium.
Δυσκοίλος.ᾱ.ὁ.cui aluus eſt aſtrictior.
Δυσκολαίνω.μ.ανῶ.ᾱσ.ηκα. grauiter fero, indignor, dico. neutrum abſolutum.
Δυσκολία.ας.ἡ.difficultas.
Δυσκολόκοιτος.ᾱ.ὁ.ἡ. incommodè cubans.
Δύσκολος.ᾱ.ὁ.difficilis,moroſus.
Δυσκόλως.difficulter.
Δυσκρασία.ας.ἡ.intemperies.
Δύσκρατος.ᾱ.ὁ.ἡ.intemperatus.
Δύσκριτος.ᾱ.ὁ.ἡ.difficilis iudicatu.
Δύσκωφος.ου.ὁ.ſurdaſter.
Δύσκω.ingredior.
Δύσλυτος.ου.ὁ.ἡ.inſolubilis.
Δυσμάχητος.ᾱ.ὁ.ἡ.inexpugnabilis.
Δυσμείλικτος.ᾱ.ὁ.ἡ.inexorabilis.
Δυσμεναίνω.μ.ανῶ. inimicor. neutrum, datiuo iungitur.
Δυσμένεια.ας.ἡ.inimicitia,odium,inuidia.
Δυσμενής.ὁ.ἡ.inimicus.
Δυσμενῶς.hoſtiliter.
* Δυσμεταχείριστος.ου.ὁ.ἡ.difficilis expugnatu, in acceſſus.
Δύσμοιρος.qui implacabiliter iraſcitur.
Δυσμή.ῆς.ἡ.occaſus.
Δύσμητις.κακόβουλος.

Δυσμήτηρ.ἔρος.ἡ.mala mater.
Δυσηκοία.ἡ.grauitas auditus.
Δύσμορφος.ου.ὁ.ἡ.infelix, deformis, aduerſi fati.
Δυσμορφία.ας.ἡ.deformitas.
Δύσμορφος.ου.ὁ.ἡ.deformis.
* Δυσμύρια.uiginti milia.
Δυσνόητος.ᾱ.ὁ.ἡ.difficilis intellectu.
Δύσνοια.ας.ἡ.maleuolentia.
* Δυσνοιῶς.iniquo animo.
Δύσνους.ᾱ.ὁ.ἡ.maleuolus.
Δυσξύμβολος.ᾱ.ὁ.moroſus in conuictu.
Δύσοιστος.ᾱ.ὁ.toleratu difficilis.
Δυσόδυνος.ου.ὁ.ἡ.uia aſpera, difficilis & inuia.
* Δυσόκνως.grauatim.
Δυσόμμορος.ου.ὁ.inæqualis.
Δυσόρατος.ου.ὁ.ἡ.difficilis uiſu.
Δύσοργος.ου.ὁ.ἡ.iracundus.
Δύσοσμος.ὁ.mali odoris.
Δυσουρῶν.laborare difficultate urinæ.
* Δυσουρία.ας.ἡ.urinæ difficultas. Galen. à σραγγουρία diſtinxit, ut Δυσουρία modo fit Δυχέρεια τῆς οὐρῆν. hæc uero κατὰ σράγγας οὔρησις.
Δυσούριστος.ου.ὁ.ἡ.infœlix.
Δυσσάλαιστος.ου.ὁ.ſuperatu difficilis.
Δυσσαθία.ας.ἡ.κακοπαθία, nimia anxietas circa paſſiones.
Δύσσαρι.infeſtè, infauſtè Pari. nam Δύς particula miſeriam & incommoditatem inferẽs cum proprijs nominibus etiam componitur, ſic Δυσλένη de Helena in eadem ſignificatione.
Δυσσαραίτητος.ου.ὁ.ἡ.inexcuſabilis.
Δυσσαίπαλος.ου.ὁ.ἡ.aſper, difficilis aſcenſu.
* Δυσσυνακολούθητον. obſcurum, quod facilè quis aſſequi nequit. Fabius ponit inter genera cauſarum.
* Δυσπείθης.ες.ὁ.ἡ. cui ægrè perſuaderi poteſt. differt ab ἀπειθής.
Δύσπεις.ου.ὁ.ἡ.difficilis perſuaſu.
Δυσπίμφελος.ου.ὁ.ἡ.tempeſtuoſus cum maris eſt epithetum, quod citrà periculum tranſmitti non poteſt: aliàs Δυσάρεστος, grauatim accedens. Heſiod. Εργοις. μηδὲ πολυξείνῳ Δυσπίμφελος εἶναι.
Δύσπορος.ου.ὁ.ἡ.difficilis digeſtu.
Δυσπετής.ὲς.ὁ.ἡ.difficilis.
Δυσσινής.ὲς.ὁ.ἡ. ſordidus. πῖνος enim ſordes ſignificat. Ariſtoph. Achar. ἀλλ' ἢ τὰ Δυσσινῆ θέλεις πεπλώμαρα.
Δύσπιστος.ου.incredulus, infœlix.
* Δύσπνοια.ας.ἡ.ſuſpirium irruptũ, faucibus quoq; morbi ueniunt, qui omnes in difficultate ſpirãdi conſiſtũt, dum modicè eſt, neq; ex toto ſtrangulat, Δύσπνοια dicitur: cum uehemẽter ἄθμα. cum uero id acceſſit, ut niſi recta ceruice ſpiritus trahatur ὀρθόπνοια dicitur. Hæc Celſus.
Δυσσολύμητος.ου.ὁ.ἡ.inexpugnabilis.
Δύσσορος.ου.ὁ.difficilis tranſitu uel acceſſu.
* Δυσσόριστος.ου.ὁ.ἡ inuentu difficilis, datu difficilis. Ponitur pro difficilis ſimpliciter.
Δυσσότμια.ας.ἡ.infœlicitas.
Δύσσο]μος.ου.ὁ.ἡ.infœlix.

Δυσπραγέω

Δυσπραγέω.μ.ήσω.π.ηκα. infelix ſum. neutrũ abſolutum.
Δύσπρακτος.ᾱ.ὁ.ἡ.factu difficilis.
* Δυσπραγία.ας.ἡ.infœlicitas, importunitas, ineffi cacia.
* Δυσπραξία.ας.ἡ .infœlicitas. proprie in rebus gerendis.
Δυσπρόσιτος.ᾱ.ὁ.ἡ.difficilis aditu.
Δυσπρόσοπος.ᾱ.ὁ.ἡ.difficilis uiſu, mali aſpectus.
Δύστριτος.ᾱ.ὁ.qui perpetuo friget.
Δυστάλαινα.ης.ἡ.miſera.
Δυστάλαν.νος.ὁ.miſerum.
Δυστάλας.νος.ὁ.miſer.
Δυσὐμαρτος.ᾱ.ὁ.ἡ.difficilis coniectatu.
* Δύσπονος.ᾱ.ὁ.ἡ.infœlix, miſer, nempe quod multum ſuſpiret.
Δυσοιζῶν.laborioſe parere. Ariſtoph. Ranis. ἡ πόλις γὰρ Δυσοιζῶ.
Δυσοκία.ας.ἡ.difficultas pariendi.
Δυσοκία.ας.ἡ.difficultas morum.
Δύσοπτος.ᾱ.ὁ.ἡ.difficilis coniectatu.
Δυσρεπία.ας.ἡ.ineptitudo.
Δυσράπελος.ᾱ.ὁ.ἡ.difficilis motu, rigidus.
Δυσρεπίλως.implacide, contumaciter.
Δύστροπος.ᾱ.ὁ.ἡ.difficilis.
Δύστρος.ᾱ.ὁ.Martius menſis apud Macedones.
Δυσυχέω.μ.ήσω.π.ηκα.infeliciter ago, ſi felix ſum. neutrum abſolutum.
Δυσύχημα.ατος.τὸ.infortunium.
Δυσυχής.ὲς.ὁ.ἡ.infortunatus.
Δυσυχία.ας.ἡ.infelicitas.
* Δυσφημέομαι.μ.ήσομαι.π.ησομαι. ſum infamis. cum accuſatiuo apud Euripid. in Hecuba.
Δυσφημέω.μ.ήσω.π.ηκα.maledico, diffamo.
Δυσφημία.ας.ἡ.infamia.
Δύσφημος.ᾱ.ὁ.ἡ.maledicus, dirus, horrendus.
Δυσφορέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. diſcrutior. deponẽs abſolutum.
* Δυσφορέω.μ.ήσω.π.ηκα.moleſtè fero. Gal. Δυσφοροῦντας uocat ægrotos implacidos & inquietos, quibus opponit τοὺς εὐφόρως ἔχοντας. neutrum abſolutum.
Δυσφορής.ὲς.ὁ.ἡ.ηρ.
Δύσφορος.ᾱ.moleſtus, infelix.
* Δυσφόρως.iniquo animo.
Δυσφύλακτος.uitatu difficilis.
* Δυσφωνία.aſperitas uocis. Hęc oratiõi plerũq; magnificentiam conciliat, ut apud Homerum. Αἴας δ' ὁ μέγας ἀϊὼν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ. Sic & apud Vergilium, Fremet horridus ore cruento.
* Δυσφώρατος.ὁ.difficilis deprehenſu, hoc eſt, potens quidam ſeu tergiuerſator.
* Δυχείμερος.ᾱ.ὁ.ἡ.tempeſtuoſus, & ubi difficulter hyemamus, difficilem hyemem habẽs, grandem & aſperam hyemem habens, locus in quo difficulter hybernari poteſt, & in quo pręnimio frigore uix perdurare poſſumus.
* Δυχεραπόμυρος.odioſus, inuiſus.
* Δυχεραίνω.μ.ανῶ.ηρ. Δυχεραίνομαι. grauiter fero, indignor, ægre fero, non libenter facio. Et grauiter ſuſcipio uel indignabunde audio

Plutarch. in Cicerone. ὡς δὲ ἐπαινῶν αὐτὸν ἡδὺ μεγαλύνεν ἄνδρας ἑαυτὸν, οὐδὲ πολλῶν Δυχεραινόμενος, paſſiue dixit, quaſi qui ægre ab hominibus audiebatur, qui inuiſus erat. Eſt etiã addubito, hæſito, rem difficilẽ eſſe cenſeo Vide Comment. Budæ.
* Δυχέρεια.ας.ἡ.moleſtia, difficultas. Δυχέρειαι dicũtur διαπορήματα & argutatiões & ἀντιλογίαι.
Δυχέρασμα.ατος.τὸ.pro eodem apud Platonem in Philebo.
Δυχείρωτος.ᾱ.ὁ.difficilis captu ſeu tractatu.
Δυχερίστερον.triſtius, moleſtius.
* Δυχερής.ὲς.ὁ.ἡ.difficilis, moleſtus. obiectiones & argutias & negocia exhibens diſſerentibus.
Δυχερῶς.grauiter, difficulter.
* Δύχρηστος.ᾱ.ὁ.inutilis. cuius uſus ac tractatio difficilis eſt ut Iſocrat. τὴν ἐξουσίαν Δύχρηστον appellat, quia pauci imperio & dominatu recte utuntur.
* Δυχρηστία. non modo uſus intractabilitatem aut in uſu atq; tractatione offenſionem ſignificat, ſed etiam uerſuræ faciendę moleſtiam & difficultatem. Cicero ad Atticũ. Mirifica enim Δυχρηστία eſt propter metum armorum. dictio a uerbo κιχράναι deriuata.
* Δυχρηστήματον incommodum. Cicero in. iij. de finibus. Incommoda, inquit, & commoda (ſic enim ἐυχρηστήματα & Δυχρηστήματα appello) communia eſſe uoluerunt.
Δυχρῆσθαι ἢ, Δυχρῆσθαι, uſu rei cuiuſpiam offendor. Et incõmode ac impedite uerſor Athen. ἦν δὴ Μάρκελλος Δυχρηστούμενος ἐν τῇ Ξυρακουσσῶν πολιορκίᾳ ὑπὸ τῆς Αρχιμήδους κατασκευασμάτων, id eſt, uexatus, cõflictatus, impeditus, id eſt ὀυκ ἔχων, ὅτι χρήσαιτο τῇ πολιορκίᾳ.
* Δυχλαυνία. ſqualida ueſtis & pãnoſa, apud Euriped. in Hecuba.
Δύχωλος.ὁ.claudicans.
Δυχωρία.ας.ἡ.malus locus, difficultas regionis.
Δυχώρισος.ὁ.qui difficile ſeparatur.
Δυσώδης.ες.ὁ.ἡ.putridus.
Δυσωδία.ας.ἡ.malus odor, fœtor, graueolentia.
Δυσώνης.ὁ.difficilis emptor.
* Δυσωνοῦμαι tenaciter & illiberali adiectiõe rẽmercor.
Δυσώνυμος.ᾱ.ὁ.ἡ.malus, infamis, mali nominis.
Δυσωπέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.flector in animo, repudio, habeo reuerentiam, moleſte fero, timeo, uerecundor, iraſcor. Nam hoc uultu oſtẽdimus: qui ueluti ſpeculũ eſt animi.
* Δυσωπέω.μ.ήσω.π.ηκα.exoro, placo, dure loquor, male inſpicio, ſanare poſſum, grauiter inſpicio, proprie triſtitiã uultu prę me fero. Nam uenia Δυς & ὤψ. actiuum, accuſatiuo iungitur.
Δυσώπησις.ιος.ἡ.placatio.
* Δυσωπία.ἡ.uitioſus pudor, immodica uerecundia, inutile & perniciosum ſilentium, uerecundatio, uehemens oris confuſio. Dicitur etiam difficultas aliquid certo comprehẽdendi occurrente ſemper addubitatiõe, ut euenit in rebus diuinis. Philo de mundo.

Εἴτις συσωπίσας ἀπεδιδράσκειν βούλοιτο τὰς ἐν τοῖς διαπραττόμενοις. cui contrarium uitium ἀδολεσχία.

συσωποῦν. ἀ. pudor.

* συσωποῦμαι τὸ ἐντρέπομαι pudore uehementer afficior, pudore confundor. Construitur cũ accusatiuo, ut ἀιχύνομαι. Plut. in Catone, συσωπούμενοι τὴν ἀποκάλυψιν καὶ γύμνωσιν. Vnde significat etiam exoror & flector animo. Chrys. πεῖ ἱερωσ. δεῖ οὐ μόνον συσωπεῖς τοῖς ἐκείνοις τούτοις, ἀλλὰ καὶ πλέον ἐνίκας τὰ αὐτὰ ἀπαιτῶν, ὥσπερ κ, πρότερον. hæreo, suspicor, resisto.

* συσωπῶ, flecto, persuadeo, exoro. quod & καταδυσωπῶ dicitur. hæreo, hęsitabundè aspicio, uisum præstringo, horribili specie terreo, intuitum retundo.

* συσωρέω. μ. ήσω. π. κα. difficulter custodio, durã noctem ago.

* συστικός. οῦ. ὁ. occidentalis. Aristot. uocat δυτικὰ ζῶα, quę demergi in aquam solent.

σύτης urinator, id est, ὑφυ δρος ἢ βύθιος κολυμβητής.

δύω. duo, secundum Atticos, nam communi lingua per ο micron scribitur.

δύω, καὶ εἰσδύω, κ, δύμι. μ. ύσω. ingredior, aoristus secundus, ἔδυν, ἀπὸ τοῦ δύμι.

Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Δῶ pro δῶμα per apocopen Homerus dixit.

δώδεκα. duodecim.

* δωδεκάβοιον. ν. ὁ. duodecim boum precium ualens.

δωδεκα[μόριον. ν. ἀ. duodecima pars.

δωδεκάμηνος χρόνος. annus, ἐνιαυτός.

δωδεκαμήχανος. ν. ὁ. ἡ. duodecim artium, uersutus, uersipellis.

δωδεκάκηρον. ν. ἡ. habẽs duodecim fistulas & scaturigines.

δωδεκάτυλον. intestinum statim ex pyloro exortum, quod Gal. etiam ἔκφυσιν appellat.

* δωδεκάφυλον. ν. τὸ. duodecim tribus.

δωδεκαιτίς. ίδος. ἡ. sacrificium ex duodecim animalibus.

δωδώνη. ης. ἡ. Dodona sylua Epiri, & urbs.

δῶμα. ατος. τὸ. domus, structura, cubiculum, tectum uertit Polit. in Herod. differt ab οἶκος, οἰκία, σκευοθήκη.

* δωμάτιον. ν. τὸ. idem per diminutionem. Polit. uertit cubiculum.

* δωμάτια. τὰ. penetralia. tecta & culmina interpretatur Polit.

δωρεών. ῶνος. ἡ. donum, uel largitio.

δωρεάν. gratis.

δωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ήμαι. dono. deponens absolutum.

δωρητός. οῦ. ὁ. muneribus corruptus.

δωρεῖζειν. nudari, à Spartanis puellis, quæ cum saltarent aut exercerent, uestę pellucida tegebantur, ut ferè totũ corpus trãspareret.

δωριστί. ίος. ὁ. Doriensis.

δώριον. ν. τὸ. Dorium, cantilena ad uirtutem incitans, nomen ciuitatis.

δωρίς. ίδος. ἡ. lingua Dorica.

δωριστί. Dorice.

δωροβόρος. ὁ. doniuorus, princeps corrupte iudicans.

δωροδοκέω. μ. ήσω. π. κα. suscipio, & do munera in corruptionem, corrumpo muneribus.

δωροδοκία. ας. ἡ. largitio in corruptionem iudicis. crimen & iudicium contra iudices numarios & sordidos apud Lysiam.

* δωρόδοκος. ν. ὁ. dicitur de corrumpente & corrupto muneribus, & sordido.

δωροδοκῶδης. muneribus allici, corrumpi largitionibus. etiam τὸ δωροδοκούμενον; accipio munera corrumpentia & sordida. Et Dinarch. contra Demosth. δωροδοκούμενον uocat quod sordide acceptum est. Vide Cõment. Bud.

* δῶρον. ν. τὸ. donum, & palmus apud ueteres, unde δωροδώρω ἑξάμετρε apud Hesiodum, currus decem palmorum.

δωροφάγος. ν. ὁ. doniuorus, epithetum principis apud Hesiod. numularius, sordidus, corruptus, munera deglutiens.

δωροφορῶ. largiri, dona contribuere.

δώς. ωτός. ἡ. datio, dos.

δῶσι. pro δῶ. det.

δώσων. cognominatus fuit Antiochus ex Macedonũ regibus quidam, quod multa promitteret, pauca impleret, quasi daturus.

* δωτίνη. ης. ἡ. munus.

δώσοι. pro δῶσι.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ipsum, seipsum.

ἐά pro ἐᾶ per pleonasmũ ultimi α.

ἔα. eram, sine, esto.

ἐά. bona, propria suiipsius

ἔαγα fregi ab ἄγω.

* ἐάγην. fractus sum. aoristus secundus ab ἄγω.

ἔαδε. placuit, demulsit. ab ἥδω per dissolutionẽ pro ἥδε. Theoc. Idyllio. xxxiiij. πολλοί με μινώουτο, νέον δ' ἐμὸν οὐ μὶς ἔαδε.

ἐαδώς. ότος. placitus.

ἑάλωκα. dãnatus sum, captus sum, fit per diærẽsim ab ἥλωκα.

ἑαλωκότες. damnati.

ἑάλων. ω. captus fui. aoristus secundus ab ἁλίσκομαι.

* ἔαλω κλέπτων, & ἵλω κλοπῆς, & ἔαλω ἐν χειροῖν ἔχων φώρια, id est, αὐτόφωρος ἑάλωπται.

* ἐάν ᾖ pro εἰ δ' ἄρα. Demosth. θαῤῥεῖ νὴ Δία φήσει τις ἀνήρ, ἐὰν γὰρ ἔτ' ὀνείδη ὑβριζόμενα. ἐὰν ᾖ, τότε ὀργιεῖ, νῦν ἀφεῖς; At enim dicet aliquis, confide, iam securus est similis iniuriæ, Quid igitur, si idẽ iterum admittat, tunc ne iram uestram exercebitis in eum, quem uos nunc impune abire siueritis. Vide Comment. Bud.

* ἐάν. ἤ. καὶ ἂν ἀντὶ τοῦ ἤν.

* ἑανός. οῦ. ὁ. uestis splẽdida & muliebris, sunt qui eundem putent cum peplo, sunt qui distingant ita, ut nullis distinctos uarietatibus ἑανοὺς intelligant, peplos uero accipiunt uariegatos.

ἑανός. οῦ. ὁ. subtilis, uarius.

ἔαξα. fregi ab ἄγω.

ἔαρ. ρος. τὸ. uer.

ἐαρίζω. ueris tempore alicubi dego.

ἐαρινός. οῦ. ὁ. uernus.

ἔασι. sunt.

ἐάσιω. dimitto.

ἕαται. sedent, & sederunt.

ἑαυτόν. semet, & temet, pronomen compositũ ab ἑ, id est, se & αὐτός, ipse, & caret nominatiuo. De constructione huius pronominis. Vide Cõmẽt. Budæ. Ponitur autẽ subinde pro αὐτόν, id quod & Latinis usuuenit ut Demosth. ὡς ὁτιοῦν ἐξὸν ἑαυτῷ ποιῶν.

* ἐάφθη. coniunctum est, ab ἅπτομαι.

* ἐάω. ῶ. μ. άσω. ἀόριστος. α. ἔασα. π. ασκα. sino, permitto, ἐᾶν λέγειν, omitto. neutrum absolutum.

* ἐάων. bonorum. Δωτῆρες ἐάων, Epitheton deorũ, frequẽs apud Homerum sæpius enim de Mercurio dicit δῶτορ ἐάων.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

Ἔασον, pro ἔασον. concede, sine, secundum Syracusiorum & Laconum linguam.

ἑβδομάς. άδος. ἡ. hebdomas, spatium septẽ dierum, & numerus septenarius.

ἑβδομαῖος. ὁ. ἑβδομος, septimanus.

ἑβδόμα[τος. ν. ὁ. septimus.

ἑβδομήκοντα. septuaginta.

ἑβδομηκονταέτις. septuagies.

ἑβδομηκοστός. ὴ. οῦ. septuagesimus.

* ἑβδομηκοντούτης. septuagenarius.

* ἑβδομος. ν. septimus. ἑβδομον ἡμιτάλαντον. talenta sex & semis. Bud. in Asse.

ἐβένινος. ν. ὁ. ebeninus.

ἔβενος. ν. ἡ. ebenus, ligni genus.

ἑβραῖος. ν. ὁ. Hebræus.

ἑβραϊστί. Hebraice.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

Ἐγκαλον. τὸ. ouis lac habens.

ἐγκαμίζω. μ. ίσω. π. μα. nuptui trado, despondeo.

ἐγκανώθην. gauisus fui, à uerbo γάνυμαι. Aristopha. acharne. ταῦθ' ὡς ἐγκανώθην καὶ φίλω τοὺς ἱππέας.

ἐγκαστρίμυθος. hoc nomine diuinaculi quidam dicti sunt.

ἐγκαστρίμυθος. ὁ. qui de suis incommodis diuinat, ὁ πύθων.

ἐγκαστρίμαντις. qui è pelui uel ex alio genere uasis uaticinia capit. Nam γάστρη genus uasis est.

ἐγέγαα. α. innatus sum. mesos paracimenos est ab ἐγίνομαι.

ἐγγεγραμμένοι θεοί. dij maiorum gentium quasi iam indè ab initio in deorum albo connumerati.

ἐγγεγραμμένοι ἐν ἀκροπόλει. ideo dicebantur apud Athenieñ. quia in arcem relata eorum nomina essent. ut enim in ærarios relati latine dicuntur, sic illi in arcem relati erant.

ἔγγαιος. ν. ὁ. terrenus.

ἐγγενής. ἐος. ὁ. ἡ. cõsanguineus, ingenitus, innatus.

ἐγγηράσκω. insenesco.

ἐγκήρασμα[τος. ν. senectus.

* ἐγείζω. μίσω. π. κα. appropinquo, insto, adsum, in propinquo sum. neutrum, datiuo iungitur.

ἐγείνομαι innascor, ĩtus generor. depo. datiuo iungitur. tempora huius uerbi require supra in γίνομαι.

ἔγγιον. propius.

ἔγγισα. proxime.

ἐγκλωπογάστωρ. ορος. ὁ. qui lingua & arte dicendi uictitat.

ἐγκόνη. ης. ἡ. neptis.

ἔγκονος. ν. ὁ. nepos, posterus.

* ἐγγράφω, inscribo. quo utebãtur in liberorum professione. Liquet enim ex Demosthene Ἐγγραφὴν fuisse professionem & apud phratoras & apud populares. Significat etiam τὸ προσγράφω, id est, adscribo, addo. ut apud Demosth. ἐγγράφῃ τοῦτο εἰς τὸ ψήφισμα. Et pro ἀπογράφειν, καὶ καταγράφειν, καὶ καταλέγειν, hoc est in numeros militares referre, aut inter classiarios. Accipitur etiã pro ζημιοῦν, multẽ damnor & iudicor. Et pro inscribo, id est, sacrifico, ἀναθέω. Theophr. libro. v. πολλὴν ὑπὸ τὸν φλοιὸν ὑποδυόμενοι σκώληκες, ὥσπερ πολλὴς ἐγγράφουσιν. Hoc Catullus cõscribillare uocat, Iniusta turpiter tibi flagella cõscribillent. Latius Bud. in Comment.

* ἐγγράφεσθαι. dicuntur qui publice mulctantur, id est, ὀφλισκάνοντες.

* Ἐγγεγραμμένοι dicuntur οἱ κατάδικοι καὶ ἐζημιωμένοι, ut inquit Pollux.

* ἐγγράφεσθαι εἰς ἀνδρὰς, est quod Romani uocãt uirilem togam sumere.

ἐγγράφως. cum scriptis, aduerb.

ἐγγραπτός. ν. ὁ. ἡ. conscriptus.

ἐγγραυλίς. piscis ex aphyorum genere.

ἐγγυαλίζω. trado in manus.

* ἐγγυᾶσθαι δίκην, est uadimonium promittere. Itẽ pro fideiubeo, & metaphorice, pmitto, pro missionẽ recipio, polliceor. Cum accusatiuo iungitur. Demosth. πρὸς τοῦτ' τὰ μισθώματα μισθωμένων, καὶ τοῦ ἐγγυωμένων τὰς πράξεις. id est qui spondent opera perfectum iri, quæ redemptores conduxerunt facienda. Additur etiam genitiuus cum accusatiuo eum significante pro quo fideiubetur. Demost. τίς γὰρ ἄνθρωπος ἀλήθειαν ἔστιν ὅστις ὡς ἀργύριον δεδοῦς τοσοῦτον, ἵνα ἐν λαβὼν χωρίον ἀμφισβητούμενον εἰς ἀποτίμησιν, οὐν οἷς πρότερον ἐζημίωτο, τὸν ἀδικήσαντα ὡς δίκαιόν τι ποιήσαντα καὶ τὸ δίκης ὀφλήμα ὡς προσεγγυᾶσθαι, ut præterquàm quod prior re iactura mulctatus est, pro eo quẽ se iam circunscripsisse nouerit, tanquam secum iure egerit, insuper sponsor esse iudicati sustineat: hoc enim significat προσεγγυᾶσθαι ex ui πρὸς præpositionis. Significat etiam recipio in in me euẽtum rei & consilij. Demosth. εἰ γὰρ ἐγγυησάμην ἐγὼ τοῦτῳ τὸν πεπραμένον, ἀνὴρ ἔστιν ὅπως τούτῳ μὴν ὑπὲρ ἐκείνου ἀπηκολουθήκειν. Ci-

μην. Cicero. Perge uero Crasse, istam enim culpam, quam uereris, ego præstabo. quod etiam ἀναδέχεσθαι dicitur.

* ἐγγυᾶσθαι. de patre dicitur filio suo uxorem stipulante, hoc est, μνηστευομένῳ. Vt apud Terentium, in Andria. Nam aliam ei pater despõderat, gnatam Chremetis. Dicitur etiã ἐγγυᾶν. Ἐγγυᾶσθαι γυναῖκα etiã est despõsam accipere & ducere. Demost. ἐγγυᾶτο ὁ πατὴρ τῷ μετέρᾳ τῷ ἐμὴν θυγατέρα τῷ ἀδελφοῦ αὐτῆς. Vide Cõmment. Bud.

* ἐγγυάω, με ήσω. π. ησα. do fidem, promitto, ἐγγυῶ κόρην, despõdeo filiã uel etiã despõsã trado.

ἐγγύην ὁμολογῆν. uadimoniũ promittere, quod etiam dicitur δίκην ἐγγυᾶσθαι καὶ ἀναδέχεσθαι.

ἐγγυήσις. εως. ἡ. fideiussio, promissio, sponsalia.

* ἐγγύησις. εως. ἡ. fideiussio, uadimonium.

ἐγγυητής. οῦ. ὁ. fideiussor.

ἐγγυητὰς καθιστάναι, fideiussores dare.

ἐγγυητός. οῦ. ὁ. promissus.

ἐγγύθεν. de prope, cominus.

ἐγγύθι. prope.

* ἐγγυαλίζω. με. ίξω. π. ιχα. insero, præbeo, figo in membris.

ἐγγυοθήκη. dicitur à Lucia. scrinium & custodiarium, in quo ueluti in fideiussione deponimus nummos & preciosam suppellectilẽ.

ἔγγυος. ου. ὁ. sponsor.

* ἔγγυον. tutum.

ἐγγύς. propè. ἐγγὺς ὑ τοῦτο, affine his.

ἐγγύσω. κῶ

* ἐγγυσάτω. proxime.

ἐγγυτάτω γένη ὄντες & οἱ ἐγγυτάτω γένες, dicũtur, qui proximo gradu contingunt defunctum. Vide Bud. Comment.

ἐγγυτέρω. propius, genitiuo iungitur.

* ἐγγυτέρω. similius.

ἐγγείρομαι. με. οῦμαι. surgo, resurgo, suscitor, differt ab ἀνίσταμαι.

ἐγείρω, με. ρῶ. πόρ. α. ἠ γειρα. π. ειρα. suscito, incendo, erigo, urgeo. actiuum.

ἔγερσις. εως. ἡ. excitatio, resurrectio, extructio.

ἐγκαθέζομαι. ου. ὁ. insidiator.

ἐγκαθιδρύω. με. ύσω. π. υσα impono, colloco, ædifico. acti. accusa. iungitur.

ἐγκαθίστημι. interstum.

ἐγκαθίζω. insidior.

ἐγκαίνια. ων. τὰ. dedicatio cuiuscũq; rei uel festũ, quo res qualiscunq; innouatur, encænia.

ἐγκαινίζω. με. ίσω. π. ησα. innouo. actiuum, accusati. iungitur.

ἐγκαινίδες. ῶν. ἡ. ligna quædam in naui.

ἐγκαίομαι. με. αύσομαι. π. αυσμαι. calesco.

* ἐγκαίρως. oportune.

ἐγκαλοῦμαι in iudicium uocor, & actione conuenior. Interdum incusor & opprobrium patior. aliquid mihi uitio uertitur. Interdum ἐγκαλῶ minus est quàm δικάζω & lenius: Demosth. μὴ ὅτι δικάσαιμι, ἀλλ' οὐδ' ἐγκαλέσαι μοι ἐτόλμησε. Ne appellare quidem me ea de re quoquomodo ausus est, nedũ me cum experiri. Accipit pro suo actiuo propeto iudicialiter. ἐγκαλούμενος, reus.

ἐγκαλέω. με. έσω. π. ἐγκέκληκα. accuso, castigo, criminor, cõqueror. Est & obijcio, uitio uerto. Est etiam quouis modo expostulo. Item improbo & reprehendo. Demosth. τούτοις νῦν ἐγκαλῶν ὧν οὐκ εἴχες ἐπῆν βελτίω. Dicitur autem ἐγκαλῶ, peto actiõe, in ius uoco, crimẽ intento, dicam impingo. sed de priuato iudicio cum datiuo & accusatiuo iunctum. Ἴσος Ἀλλὰ δίδου ὅτι βιαιοτέρας δρεχμὰς ἐνεκάλεσεν, ἐμοὶ χαριζόμενος. Verum hoc manifestũ, quod id rogatus a me fecit, ut trecentas drachmas à me peteret. Interdũ cum genitiuo loco accusat. Demosth, Ἀ"χρι μὲν οὖν τούτου τοῦ χρόνου πῶς ἔνεστ' αὐτῷ ἐγκαλεῖν μεταδόσεως. inuenitur aliquando cum datiuo. Plura in Comment. Bud. acti.

ἐγκαλινδέω. με. ήσω. π. ησα. inuoluo.

* ἐγκαλυπτέρια. τὰ. uidentur dici, quæ dantur, cum puella obuelata nolit uideri, quod sane cõgruit deformi.

ἐγκαλύπτω. intego, obuelo.

ἐγκαλύπτομαι. με. ύψομαι. π. υμμαι. σκιπάζομαι. occulto intime. Erubesco etiam, quod fit cum aliquid dico perfricando frontem ob pudorem, cui opponitur ἐκκαλύπτομαι.

ἐγκαλλωπίζομαι. με. ίσομαι. π. ισμαι. glorior, adornor, arrogo, mihi placeo. Plutarch. ἀγαθὸς ὢν ἐγκαλλωπίσασθαι τοῖς ἀχρείοις, in rebus turpibus sibi placere, ac sese ostentare. Idem pro pemodum per ὑφαίζομαι significatur. Budẽ. depo. datiuo iungitur.

ἐγκάναξον. infunde. Aristoph. Ἴθι νῦν ἄκραθον ἐγκάναξόν μοι πολύ.

* ἐγκάνθις. ιδος. est cum maioris anguli, seu Cãthi carũcula excrescit iusto amplius & ad nares protuberat. Id quod præcipue patiũtur οἱ θαλασσεργοί. uocant etiam ἐγκάνθιδας cantherorum radices, qui etiam ἐπικάνθιδες. Cæterum qui prope nasum adiacent, Rhauteres uocantur, ab humoris inspersione, aut πηγαί, id est, lachrymarum fontes quidam.

ἐγκάπτω. auide deuoro. Aristoph. pace. ὅλην ἐνέκαψε περιπυλίσας τοῦν ποδοῦν.

ἐγκέφαλος. ου. ὁ. cerebrum. Homerus. πῶς δ' ἐμὸν ἐγκέφαλος ἄσιν. Vide Cœlium. lib. ij. cap. xxiiij.

ἐγκάρδιον. quod medium in lignis est, & quasi medulla.

* ἔγκαρπος. ου. ὁ. ἡ. fructuosus. Apud Victruui. Encarpos inter Ionicæ columnẽ ornamenta legimus, Basi inquit, spiram suppositũ pro calceo, Capitulo uolutas, uti capillamento concrispatos cincinnos propendẽtes dextra & sinistra collocauerunt, & cymatijs & encarpis pro crinibus dispositis frontes ornauerunt.

ἐγκάρσιος. ου. ὁ. obliquus.

ἐγκαστρομάντις. qui in uaticinio peluibus utũtur.

* ἐγκαστρίμυθοι. qui dæmonem habent in uentre, qui responsa dat. Accipitur simpliciter, pro eo, qui dæmonis afflatu aliquid præsagit. Vide Cœlium.

* ἐγκαστρίτης. diuinaculi sunt. a γάστηρ, quod uasis genus interdum est. Vide Cœl. lib. v. cap. x.

ἐγκαστρ

ἐγκάστρια. ων. τὰ. uiscera, intestina.

* ἐγκαταζεύγνυμι. ξω. π. χα. iungo, accommodo, adiũgo, adapto. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐγκαταειλέω. includo.

ἐγκατακλίνω. με. νῶ. π. κα. inclino. acti. accusatiuo iungitur.

ἐγκαταλέγω. με. ξω. π. χα. reduco in numerum. acti. accusatiuo iungitur.

ἐγκαταλελειμμένον. pro derelicto habitum.

ἐγκαταλείπω. με. ίψω. π. ειφα. κῶ

* ἐγκαταλιμπάνω. relinquo. proprie significat in discrimine deserere. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐγκαταμιγνύω. με. ίξω. ίχα. misceo. actiuum accusatiuo iungitur.

* ἐγκάνθις. ιδος. ἡ. radix oculi.

* ἐγκατασκήπτειν. grassari.

* ἐγκαυστική. pingendi ratio, quæ inustaria dicit.

ἐγκαταχαίσμαι. scarifico, fodio.

ἔγενο, pro ἐγένετο. Theocri. ὅτι οὐ μάγος αὐτὸς ἔγενο

ἐγκατίχειν. insistere, inducere, ἐνέχειν.

ἐγκατασοφάω. με. άσω. π. ασα. infigo elementum, imprimo principium.

ἐγκατοικοδομέω. με. ήσω. π. ηκα. intus muro, ædifico, acti. accusatiuo iungitur.

ἔγκατος. ου. ὁ. ἡ. interior.

* ἐγκαύματα. inustiones pustulæ.

ἐγκαύστης. ου. ὁ. pictor.

ἐγκαυστόν. genus picturæ dictum ab urendo.

ἐγκαυσταὶ οἱ. sculptores, inustores.

ἐγκαυχάω. με. ήσω. π. ησα. glorior. neutrum, datiuo iungitur.

ἐγκαφος. ὁ. morsellus, bolus, fructulũ quod ore accipitur, à κάπτω deriuatum.

* ἐγκείμαι. incumbo, impendeo, ingruo. concupisco, urgeo, insto. Quemadmodum Terent. ille instat factum.

* ἐγκείμενος. ου. ὁ. molestus, molestia affectus, apud Hippoc.

ἐγκεκοσμωμένος. nimis accurate ornatus & delicatus, à κοσμία quadam generosa & diuite Alcmæonis uxore: quæ ob uitæ molliciẽ male audijt.

ἐγκεκορδυλιμένος. inuolutus, contortus, à κορδύλη, uel potius κορδύλη.

* ἐγκεκυφότες. obstippo capite. à κύπτω.

ἐγκελεύομαι. με. εύσομαι. π. ευσμαι. adhortor. depo. datiuo iungitur.

ἐγκέλευσμα. ατος. τὸ. adhortatio, inhortamentum.

ἐγκέλευστος. ου. ὁ. iussus.

ἐγκεντρίς. ίδος. ἡ. stimulus, aculeus. Aristoph. fucis ἢ τίς ἡμῶν ἐστιν ἡ ἐπίνοια τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος;

ἐγκεντρίδες. ῶν. stimuli ac retinacula ferrea quibus scansuri utuntur. Sunt & inhęrẽtes calcaneo stimuli, quibus excitantur equi, calcaria.

* ἐγκεντρίζω. με. ίσω. π. ησα. insero arbores. dicitur etiã ἐμβάλλειν, ἐμφυτεύειν, ἐμφυλαίζειν, & ἐνφαλλίζειν. accusatiuo iungitur.

ἐγκέντρισις. εως. ἡ. insertio.

ἐγκέφαλος. ου. ὁ. cerebrum.

ἐγκέχοδα. cacaui. Aristoph. Ranis. ἐγκέχοδα κάλλος θεῶν.

ἐγκιλίζομαι morsus sum, κακοηθεῖν. moribus Cilicum utor.

ἐγκοπούμενος. impediens, παρεμπίπτων.

ἐγκλασρίδες. τὰ. genus ornamenti muliebris.

ἐγκλείω. με. είσω. π. εικα. includo, illustro. accusati. iungitur.

ἐγκλιμα. ατος. τὸ. locus in naui cui innititur gubernator.

* ἔγκλημα. τος. τὸ. culpa, crimen, conuicium, expostulatio, accusatio, indignatio. Est etiam actio, petitio, libellus actoris, id est, τὰ ἐγκαλούμενα, & quecunq; iudiciaria persecutio dicitur. Vnde ἐν ἐγκλήμασιν εἶναι sic dicitur, ut ἐν αἰτίαις εἶναι, hoc est, crimina & cõtrouersias pati. Διαλύεσθαι τὰ ἐγκλήματα decidere & transigere causam. φεύγειν ἔγκλημα τῆς δεικλίας. in suspicionem & culpam uel reprehensionem timiditatis uenire. Ἀναδέχεσθαι τὸ ἔγκλημα, καὶ τὰ ἐγκλήματα, τὸ αἰτίαν ἀναδέχεσθαι, id est, in se crimen recipere, crimini se offerre, agnoscere rẽ perpetratam, & se mandatorem profiteri. Item commissum, ob quod aliquis in ius trahi possit. Bud.

* ἐγκληματικὸς ἀνήρ, dicitur quęrulus, expostulator, litigiosus. Bud.

ἐγκλίνω. με. νῶ. π. κα. inclino. actiuum, datiuo iungitur.

ἔγκλισις. εως. ἡ. inclinatio, & unum ex uerbi accidentibus, quod Latini modum uocant.

ἐγκοίλιον. ου. τὸ. intestinum.

* ἐγκοίλια. τὰ. interdum manuum interna.

* ἐγκοιλός. concauus.

ἐγκοσμυρόω. με. ώσω. π. ωκα. superflue orno. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐγκολάπτω. με. άψω. π. αφα. insculpo. accusati. iung.

ἐγκολπίζω. insinuare.

ἐγκόμβωμα. ατος. τὸ. genus uestis qua in primis serui utebantur.

* ἐγκονέω. με. ήσω. π. ηκα. accelero, festino, studeo, puluere impleo. Inde sumptum, quod properantes puluere inficiunt pedes, ut inquit. Sophoclis interpres. neutrum absolutum.

* ἐγκοπεύς. έος. ὁ. celtes, instrumentum ad incidendum, ἀπὸ τοῦ κόπτω. Cælum Latini uocant.

ἐγκοπή. ῆς. ἡ. intercisio, interruptio.

* ἐγκόπτω. με. ψω. π. ψα. impedio, retraho, obsto, indo, interpello loquentem, quod & interfari dicitur in Actis Apostol. cap. xxiiij. ἵνα μὴ ὦσι πλῆθόν σε ἐγκόπτω. Bud. actiuum accusatiuo iungitur.

ἐγκορδυλέω. με. ήσω. π. ηκα. inuoluo. acti. accusatiuo iungitur.

ἐγκοτέω. με. ήσω. π. ηκα. molestus sum, grauiter irascor. neutrum, datiuo iungitur.

ἔγκοτος. ου. ὁ. inimicus, inconciliabilis, iracũdus.

* ἐγκοτυλή. lusus nomen est, quo uicti victorum genua manuum excipientes cauitate, gestabant.

ἐγκράζω. με. άξω. αχα. inclamo. neutrum, datiuo iũgitur.

ἐγκράτεια. ας. ἡ. cõtinẽtia, tẽperantia, moderatio.

ἐγκρατεύειν. temperantem esse, tolerare.

ἐγκρατέω. με. ήσω. π. ηκα. contineo, id est, continens sum.

ſum.neut.genitiuo iungitur.

ἐγκρατές.ὁ.continentia.

* ἐγκρατὴς.ἐος.ὁ.ἡ.potens,abſtinens,continens,obtinens,compos.

ἐγκρατῶς.τὸ καρ]τερικῶς.

* ἐγκρίνω.μ.νῶ.π.νικα.approbo.τὸ ἐν]ἀπῶ,καὶ καταλέγω,alligo,admitto,decurio,adopto.opponitur ᾧ ἀποκρίνω.Bud.actiuum accuſatiuo iungitur.

* ἔγκριτος.ε.ὁ.electus,approbatus,prçcipuus,eximius,primarius.

ἐγκρίς.ἰδ Θ.ἡ. bellariũ ex oleo melle admixto.

ἐγκρίτους.græci uocant in ordinem, in numerumq; redactos. Vide Annot.Budæ.

ἐγκρυφίας.ε.ὁ.panis ſubcineritius.

* ἐγκρούω.ad numeros incedo,ſalto.

* ἐγκύκλημα.pegmatis ſpecies erat ſubiectis rotis,quo circũacto,quæ intus acta fuiſſent, ſpectatoribus oſtendebantur.

* ἐγκύκλιος.ε.in orbem factus,circularis,in ordinem coactus & redactus,nõ egregius aut eximius.plebeius,uilis uulgarisq;. ἐγκύκλια, quę plerunque uerſantur in uita & uſu domeſtico.Latine dici poſſunt obuia, tranſlatitia,triuialia, quotidiana, & uulgaria.ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις ἐν]αχθῆς,in ordinem miniſterium officiorumq; ſeruilium coactus.Bud.

* ἐγκύκλιος παιδεία.encyclopedia, liberales artes. Dicitur etiã ἐγκυκλοπαιδεία, quaſi orbiculata diſciplinarum ſeries: ueluti ductus quidã ſcientię ex multis diſciplinis conſertus & aptus,Vide Budæ.de Aſſe.

* ἐγκύκλιοι ἀρχαὶ dicuntur magiſtratus,qui ſortito deferebantur,quaſi in orbem redeũres, uel quaſi uulgares.Vide Comment.Budę.

* ἐγκυλίομαι.uerſor,inuoluor,aſſiduus ſum.Xenoph.λὶς ἔρωτας ἐγκυλιόδεν]ες. Vide Commenta.Budę.

ἐγκυμονέω.μ.ήσω.τω.νικα.pręgno,fero uterum. neutrum abſolutum.

ἐγκύμων.ονος.ὁ.ἡ.ᾧ.

ἐγκ.ος.ε.pręgnans,uterum ferens.

* ἐγκύειν.pręgnantem eſſe.

ἐγκυρέω.μ.ήσω.π.νηκα incido,obuio,neutrum datiuo iungitur.

ἔγκυρ.idẽ quod ἐν χρῷ,cutetenus,in cute, ad cutem,prope.

ἐγκωμιάζω.μ.άσω.π.ακα.laudo in multis,arte.actiuum, accuſati. iungitur. Simplex non eſt in uſu.

ἐγκωμιαστικός.οῦ.ὁ.laudatiuus.

ἐγκωμιαστής.οῦ.ὁ.laudator.

ἐγκώμιον.ε.τὸ.laus proprie oratoris. Eſt autem proprie hominis alicuius laus & differt ab ἔπαινος. Nam hoc teſtimoniũ ſignificat à ſingulari uirtute: ueluti cum Ariſtidẽ iuſti cognomẽto decoramus.ἐγκώμιον uero ex uirtutibus compingitur omnibus. Vide Cœl.li.iiij.ca.v.

ἐγρήγορα.uigilaui,paracimenos à uerbo γρηγορέω

ἐγρήγορσις.ιος.ἡ.uigilantia.

ἐγρηγορτί.uigilanter.

ἐγρήγορος.ε.ὁ.uigilans.

ἐγρήσω.μ.ήξω.π.ηχα.uigilo.neutrum abſolutũ.

ἔγρομαι.ſurgo,per ſyncopam ab ἐγείρομαι.

ἔγχος.genus coloris fucatorij.

ἐγχάραξις.ιος.ἡ.inſculptura.

ἐγχαράττω.μ.άξω.π.αχα.inſcribo,incido. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

ἐγχειά.ᾶς.ἡ.haſta,

ἐγχειμάζω.hyberno.

ἐγχείμαργος.ε.ὁ.haſta furens,bellax.

* ἐγχειρέω.μ.ήσω.π.ηκα.manum inijcio,trado, aggredior,id eſt,incipio,τὸ ἐπιχειρῶ,peto.actiuum,datiuo iungitur.

ἐγχείρημα.ατος.τὸ.conatus,auſus.

ἐγχειρίδιον.ε.τὸ.gladiolus, gladius qui adiacet enſi,libelli genus breuioris,quod & Latini enchiridion uocant,& omne inſtrumẽtum quod manu continetur.

* ἐγχειρητικός. ſolers in rebus uel hominibus aggrediendis.Bud.

ἐγχρίζω.μ.ίσω.π.κα porrigo,in manus do, dedo ut hoſtes uicti,demando,trado,cõmitto,concredo.actiuum accuſatiuo iungit.

* ἐγχρίζομαι.τὸ ἐπιτρέπομαι,adminiſtro, in manus ſumo,commiſſum habeo. Greg. καὶ μέρ Θ

* δυν ὀλίγον ἐγχρίζεις τῆ δικαιόνης.Pars non contemnẽda orbis terrarum eius imperio creditur & commendatur,dicitur hoc etiam πιστεύομαι.Bud.

ἐγχειρήτης.ε.ὁ.q conatur, & molit. Ariſtophanuib.καὶ νῶν ἔργων τ' ἐγχειρήτης.

ἐγχρογάσωρ.ορ Θ.ὁ.labore manuum uictitans.

ἔγχελις.ιος.ἡ.καὶ

ἐγχελυς.υ Θ.ἡ.anguilla.

ἐγχελύωρον.τὸ.anguillæ aſpectum habens.

ἐγχεσίμορ Θ.ε.ὁ.ἡ. enſe trucidans, uel enſe trucidatus.

ἐγχέσαλος.ε.ὁ.ἡ.haſtam uibrans.

ἐγχέω.μ.ἐχύσω.ἀόρι.α.ἐνέχεα,καὶ ἐνέχευα ἀπολιπῶς.π.ηκα.infundo.actiuum accuſatiuo iungitur.

ἔγχ Θ.εος.τὸ.haſta.

ἐγχρίμπτω.μ.ψω.π.ψα. caſſibus implico,pungo. acti.accuſatiuo iungitur.

ἔγχρισος.ε.ὁ.ἡ.illitus,inunctus.

ἐγχρονίζω.μ.ίσω.π.κα.immoror. neutrũ, datiuo iungitur.

ἐν χρῷ.pro cutetenus,ad uiuum, interdũ prope.χρῷ autem pro χρῶτι accipiturper ἀπωκοπὴν poſterioris ſyllabę τι.

ἐγχυλ Θ.ε.ὁ.ἡ.ſuccoſus.

* ἐγχύμωνα.eſt quando caſu aliquo aut pondere caro fracta ſanguinem atterit.

ἐγχυμαλίζω.infundo.

ἐγχυράζω καὶ

ἐγχυριάζω.μ.άσω.π.ακα. oppignero & pignora capio,pignero.neut.accuſatiuo iungitur.

ἐγχυτίζω.in urnam condo.occido. Ariſtophanucis.οὐ ὅπως ἀιχμῶς ἐγχυτίῃς.

ἐγχύτριαι.ἀί.præfiſcę,id eſt, mulierculæ quæ in funere cõductæ plorant, & exequias peragunt.

ἔγχυρον.ε.τὸ.pignus.

ἐγχωρῆ.poſſibile eſt, tẽpus ſupereſt, locus eſt capax.ει ἐγχωρῆ.ſi locum habeat.

ἐγχωρίω.

ἐγχωρίω.μ.ήσω.π.ηκα. habeo modum & locum

* ad aliquid faciendum. ὅταν τάχιστα ἐγχωρῇ. primo quoq; tempore. ἐγχωρῇ,ſi locum habeat,uertit Gaza.

ἐγχώριος.ε.ὁ.ἡ.ex loco,localis,indigena,enchorius.

ἐγχώριον.ε.τὸ.pignus,uſura.

ἐγώ.ego,lingua communi.

ἔγωγε.ego quidem,lingua Attica.

ἐγῶμαι.ſubinde apud Platonem,pro ἐγὼ οἶμαι, opinor.

ἐγών.καὶ

ἐγώνη.ego,lingua Dorica.

E META TOY Δ.

Ε'δαον. didici, cognoui,noui,ſenſi, intellexi. aoriſtus ſecundus à δαίω.

ἐδανός.οῦ.ὁ.dulcis, ſuaueolens,lenis.

ἐδάπεδον.ε.τὸ. ſolum, pauimentum, pro δάπεδον.

ἔδαρ.ρος.τὸ.cibus.

* ἐδάριον. membrana in teſticulis.

ἐδαφίζω.μ.ίσω.π.ηκα. proſterno,allido terræ,ſolo æquo. actiuum. accuſatiuo iungitur.

ἔδαφος.εος.τὸ.ſolum,pauimentum.

ἐδάϊος.ε.ὁ. præguſtator, præfectus ciborum miniſterio & apparatui.

* ἐδίδα. pluſquãperfectum à δίδω. accipitur pro imperfecto, timebat.

ἐδίηθε.abfuit.

ἐδεήθην.indigui.

ἐδέθλον.ε.τὸ.ſedes.

ἔδει.oportebat,ligabat,pro δῆ.

ἔδεκτο. ſuſcepit, pro ἐδέχετο. Pindarus, ὀλύμπια κῦδος ἀυτὸς γίρας ἔδεκτο.

ἐδεσμα.ατ Θ. τὸ. edulium,pulmentum, ferculum,cibus.

ἐδεστέον.comedendum eſt.

ἐδεστός.ὁ.ueſcus,delicatus.

ἑδ Θ τίων.ον Θ. ſodalis.

ἐδήδοκα ἀπὸ τοῦ ἔδω.comedi.

ἐδηδοκώς.ότος.ὁ.qui comedit.

ἐδητύς.ύος.ἡ.eſca,cibus.

ἐδικία.ας.ἡ.iuſtitia,actio bona.

ἔδμεναι,pro ἔδ'ῆμεναι,quod pro ἐδ'ῆν,comedere.

* ἔδνα.τὰ.dicuntur munuſcula,quæ ſponſæ dantur à ſponſo'. Latini proprio uocabulo ſponſalia uocant.

ἔδνον.ε.τὸ.dos,propriè quę à marito donatur.

ἔδνω.tenebat,claudebat.

ἐδνώσαντο.tradiderunt uxorem recipiendo dotalia.

ἐδνωτής.οῦ.ὁ.ſocer.

ἐδώδιμον.ε.τὸ.cibus,edulium,nutrimentum.

ἕδος.εος.τὸ.ſedes, pauimentum, ſolum,templũ, ædes,ſimulachrum.

* ἕδρα.ας.ἡ.ſedes,baſis,ſubſelliũ,ſella, κωνῆ,anus, quæ etiam ſedes à Plinio dicitur.

ἑδράζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. firmor.

ἑδράζω.colloco.

ἑδραία.ſtabilis,ſellularia.

ἑδραῖος.ε.ὁ. firmus,fundatus, ſolidus,ſedentarius,ſtabilis.

ἑδραίωμα.ατος.τὸ.fundamentum.

* ἕδρανον pro ἕδραιον à δαρθάνω.

ἕδραμον.cucurri,ἀόρ.β.ἀπὸ τοῦ δρέμω.

ἕδρανον.ε.τὸ.καὶ

ἑδρασμά.ατος.τὸ.ſedes.

ἑδρεύω.μ.εύσω.π.ευκα. ſedeo. neutrum abſolutũ.

ἑδράσομαι.μ. ἱάσομαι. π. ἴασμαι. deponens abſolutum,ſedeo.

* ἑδρικὰ ἕλκη, dicuntur ab Aegineta, quæ ſedi adnaſcuntur.

ἔδω.comedo. neutrum accuſatiuo iungitur.

* π.ἐδή.δωκα.

ἐδωδή.ῆς.ἡ.cibus,nutrimentum.

ἐδώδιμος.ε.ὁ.ueſcus.

* ἐδώδιμος.edibile,

ἐδώλιον.ε.τὸ. tranſtrum, claſſis, nauigium,baſis ſtatuis aut naui ſuppoſita, ne tangat terram.

ἐδωλιάζω.conſideo in theatro.

E META TOY E.

Ε'.aduerbium exclamandi.

ἔε.eum,ipſum.

ἐέδνα.ων.τὰ.dotes,ſponſalia.

ἑεκυρτής.οῦ.ὁ.ἑκυρτής.ſocer,affinis.

ἑεκοσάβοια.ſacrificia.xx.boum.

ἑείκοσι,pro ἐικοσι.

ἑείκω.pro ἐικω.

ἔειπεν.pro εἶπεν.

ἔεις.pro εἷς,id eſt,unus.

ἐεισάθην.ibant,ab ἴω,

ἐεισάμβνος.ἰσάμβνος.aſſimilatus.

ἑέλδομαι.cupio,curo,pro ἕλδομαι.genitiuo iungitur.

ἑέλδωρ.ρος.τὸ. deſiderium, donum fortunatũ, pro ἕλδωρ.

ἔελμαι.clauſi ſumus.

ἐέλπομαι,pro ἔλπομαι.puto,ſpero.

ἐέργαθον.abſcidi.

ἔεργω.prohibeo,contineo,ἀφανίζω,κωλύω.

ἔερση.ης.ἡ.ros,pro ἕρση. Theoc.Pharm.ἱδρῶς μεν κοχύεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἔερσαις.

ἐερσήεις.ἔεντος.ὁ.roſidus,pulcher.

ἐέσατο.induit,ueſtiuit.

ἐέσθω.indutus erat,ſedere fecit.

ἑεύς.ἑέος.ὁ.filius matris.

E META TOY Z.

* Ε'ζον.uiuebat, pro ἵζον Ionicè.

ἐζημιωμένοι.ignominia notati.

ἕζομαι.ſedeo.deponens abſolutum.

ἕζω.μ.ἑσῶ.ἀόρ.α.εἵσα.ſedere facio,loco, id eſt, pono.

E META TOY H.

Ε'ηκα.pro ἧκα. miſi.

ἤδελεν.placuit,placebat,à uerbo ἀνδάνω.

ἑνός.boni.genitiuus est ab ἑνός.Iliad.primo.
ἑνοῖα.eras.
ἔνησι.fuerunt.

E META TOY Θ.

Ἐθαγενής.indigena.
* ἐθάνιον.genus poculi.
ἐθάς.άδος.ὁ.assuetus,amicus.
ἐθειρα.ας.ἡ.coma,capillus comptus.
ἐθειράζω.μ.άσω.π.ακα.κῷ
ἐθείρομαι.comam comptam habeo.
ἐθέλεχθρος.ᾱ.ὁ.auidus exercendæ simultatis.
ἐθέλημος.ᾱ.ὁ.uoluntarius.
ἐθελόδουλος.ᾱ.ὁ.uoluntarius seruus.
ἐθελοδουλία.ας.ἡ.uoluntaria seruitus.
ἐθελήμως.promptè,uoluntariè.
ἐθελοθρησκεία.ας.ἡ. superstitio,uoluntarius cultus,spontaneus deorum cultus.
* ἐθελοκακία.dicitur cum milites Imperatori infensi,uincere nolunt.
* ἐθελοκακεῖν τὴν νίκην, ἢ τὴν κατηγορίαν. præuaricari.
* ἐθελοκακῶ. consulta ignauia fugio,non pleno conatu aliquid facio, sed consulto uires submitto,ut uincar. Quod uerbum de militibus propriè dicitur.Herodia. Ἐνωβίων ἀεὶ τῶν βαρβάρων ῥᾴστα ἀποκάμνειν καὶ ἐθελοκακεῖν.Cum Barbari soliti semper sint fatiscere facillimè,& quasi spōte cedere. Est qui etiam hoc uerbum significet sponte deteriora consectari & capessere.Paus.etiam pro κακουργεῖν κατὰ τῆς πόλεως,id est,malè cogitare,& reip.mala moliri,σκευωρεῖσθαι Bud.
ἐθελοπάκως,de industria perperā & ignauiter.
ἐθελοκωφῶ.obaudio,non libenter audio.
ἐθελοκώφων ὁ.non uolens audire.
ἐθελοντηδόν. uoluntariè.
ἐθελοντί.idem.
ἐθελοντήρ. ῆρος.κῷ
ἐθελοντής.οῦ.ὁ.κῷ
ἐθελοντός.οῦ ὁ.κῷ
ἐθελούσιος.ᾱ.ὁ.uoluntarius.
ἐθελόπορνος.ᾱ.ὁ.uoluntarius ganeo.
ἐθελοσίως.ἑκουσίως. ultrò,libenter,sponte.
ἐθελουργός.οῦ.ὁ.ἕτοιμος,sponte sua faciens,laborās libenter.
* ἐθέλω.ᾧ θέλω.
ἔθεν.sui, genitiuus singularis primitiuus ab hoc pronomine ἑ.
ἐθίζω.μ.ίσω.π.ικα. assuefacio, frango.actiuum, accusatiuo iungitur:& est unum ex uerbis quæ assumunt ι,& augmentum faciūt per ει diphthongum.
ἔθιμος.ᾱ.ὁ.consuetus.
ἐθιμοσύνη.ης.ἡ.κῷ
ἔθισμός.οῦ.ὁ.consuetudo.
ἐθνικός.οῦ.ὁ. gentilis,ethnicus,ut in euangelio legitur.
ἐθνίκης.οῦ.ὁ.gentilis,eiusdem gentis.
ἐθνάρχης.ᾱ.ὁ. gentis præfectus.
* ἔθνος.εος.ᾷ. gens,natio. Accipitur pro ordine & societate,& genere hominum. Plato in

Grego.ὅταν τοῦδε ἰαχοῦ εἰρήσεως ἢ τῆς πόλεως εὐλογόνου,ἢ τοῦδε νεανικῶν, ἢ τοῦδε ἄλλου τινὸς δημιουργικοῦ ἔνθεν. Quod imitatus Cicero pro Murena dixit. Quid si illa officiosissima natio candidatorū obuiam uenit.Bud.
* ἔθνη.τὰ.prouincias uertit Politia.
ἔθος.εος.τὸ.mos,consuetudo,institutum.
ἔθώσα.acui.aoristus.cuius primitiuum nō est in usu.
ἔθω.consuesco.ᾧ.ἔωθα.

E META TOY I.

* εἰ.si,utinam.Accipit pro ἢ ὅτι & ὅτι.Demosthe.κῷ τοὺς Ἀριάδας ὑμῖν ἀπήγγελεν,ὡς ἔχαιρον εἰ προσέχοι τοῖς πράγμασιν ἤδη ἡ τῆς Ἀθηναίων πόλις.Eius cōstructionem cum uerbis uide in Cōmenta.Bud.
εἶ.es,secunda persona à uerbo εἰμί,uade.
εἴα.eia,aduerbium hortantis
* εἴα.præteritum medium ab εἴω.
εἰαμβρή.ῆς.ἡ.locus humidus,amœnitas.
εἰάν.si.
* εἴ ὤφελον,ὦ si,utinam.
εἰανός.ὁ.ἐανός.
εἔαρ.ἔαρος.ᾷ.pro ἔαρ.æstas,uer.
εἴαρ.αρος.sanguis,anima.
* εἰαρινός.οῦ.ὁ.uernus. Hinc illud Martial. Dicūt εἰαρινὸν tamen poetæ.Sed Græci quibus est nihil negatum.
εἰαροποτής.ὁ.sanguipota.
εἴαρος.ᾱ.ὁ.uestis.
εἴασον.sinebam.
εἴατο.sedebant.
* εἰ δοῦλει δή.aut si mauis,atq; adeo,immo uero
εἰβω.stillo,gemo,fleo,liquefio.
εἴγε.utique,siquidem.
εἴγμα.ατος.ᾷ. imago,similitudo. Aristophan. Thesmoph.λέων σοι γέγονεν αὖτ' εἴγμα σόν.
εἰγαιω.si,saltem.
* εἰδὴ ἄγε.agedum,age, pro ἄγε δὴ κατ' ἔλειψιν dicit Atticè.Vide Cōmenta.Bud.
εἰδάλιμος.ᾱ.ὁ.speciosus.
εἴδαρ.ατος.ᾷ.esca,pro ἔδαρ.
* εἰδὲ ἄρα,pro ἐπεὶ ἄρα dicitur.Bud.
εἰδείην.uiderem.
* εἰ δὲ μή.si minus,alioqui,quod nisi uerū est. Vide Cōmenta.Bud.
* εἰδεμήγε. alioqui, sin minus.
* ἐπεὶ.si,quandoquidem.Vide Commentaria Budæi.
* ἐπεὶ ἄρα.siquidem.Vide Cōmenta.Bud.
εἰδεχθής.έος.ὁ.ἡ.turpis,deformis.
εἰδεχέστατος.ᾱ.ὁ.deformissimus.
εἰδέω.μ.ήσω.scio.
εἰδή,pro ἐπειδή,ponit Hom.Iliad.primo.
εἰδήμων.ονος.ὁ.peritus.
εἰδί.specialiter.
εἰδικός.οῦ.ὁ.specialis.
εἰδόμαι.uideor,appareo,assimilor.deponens.
εἶδος.εος.τὸ.species, facies, forma, idea.θεωρία. Plato interim ἰδέαν interim εἶδος nominat.

εἰδύλλιον.

εἰδύλλιον.ᾷ. edyllium,paruū poēma,cuiusmodi sunt apud Theoc.
εἰδέω.μ.ήσω.μέσ.π.δέδα.ὑπρσωτελικός.ἢ δεν.debuerat autem potius scribi εἴδειν,sed ε in ι conuersum est, & ι subscribitur, cognosco, intelligo.accusatiuo iungitur.
εἰδυλίς.sciens,peritus.
εἰδωλεῖον.ᾱ.ᾷ.templum idolorum.
εἴδωλον.ᾱ.ᾷ.effigies idoli.
εἰδωλόθυτον.ᾱ.ᾷ.idolothytum,sacratum idolis,
* uictima idolorum,
εἰδωλολάτης.ᾱ.idololatra.id est,idolorū cultor.
εἰδωλολατρεία.ας.ἡ.idololatria,idolorum latria, id est cultura.
εἴδωλον.ᾱ.ᾷ.simulacrum.
* εἰδωλοποιία.est cū introducitur persona nota sed mortua,& quæ loqui desierit. Sicut apud Eurip.in Hecub.Polydori introducitur idolum.Vide Cœl.
* εἶεν.esto,sint,sit sane,age,sic fiat.Est concedentis aduerbium.
* εἶεν δή.esto porro.
εἴθαρ.statim.
εἴθε.utinam.
* εἰκάζω.assimilo,imaginor,fingo,coniecto,adumbro,uiuam formam exprimo.
εἰκάθω.cedo,pro ἴκω.
εἰκκόρηβελία.ας.ἡ.uana consultatio.
εἰκαί.quamuis.
εἰκαῖον.ᾱ.ᾷ.uulgus.
εἰκαῖος.ᾱ.ὁ.uanus,communis,leuis,sinè præro-
* gatiua,uulgaris,ὁ τυχών, quilibet,in ordinem cogendus,ὁ ἐγκύκλιος.
εἰκαθοβρημονέω.μ.ήσω.τῶ.ηκα.κῷ
εἰκαπμυθέω.stultè & ineptè loquor,blatero.
εἰκαπμυθία.ας.ἡ.κῷ
εἰκαποβρῆημοσύνη.ης.ἡ.nugacitas,uaniloquium.
εἰκαιότης.ητος.ἡ.κῷ
εἰκαιοσύνη.ης ἡ.futilitas,uanitas.
εἰκοδίσταί.ὁι.Epicurei dicti sunt,quoniã εἰκάδας. hoc est,uigesimum diem cuiusq; mensis colerent, quo natus Epicurus credebatur.
εἰκάς.άδος.ἡ.numerus uigenarius,uigesima dies mēsis.Aristoph.nebulis.Ἐγὼ δὲ ἀπόλλυμαι ἐρῶν ἄγουσαν ἢ σελήνην εἰκάδας.
εἰκασία.ας.ἡ.κῷ
εἰκασμός.οῦ.ὁ.coniectura.
* εἰκασοὶ λόγοι appellantur uerisimiles atq; opinabiles,cuiusmodi sunt λόγοι τοῦδε τοῦ κόσμου εἰκόνος ὄντος , κῷ πρὸς κόσμου ἐπινοηθέντος παράδειγμα ἀπεικασθέντος,id est,ad exemplar effecti.Bud.
εἰκασολόγος.ᾱ.ὁ.qui uigesimas colligit:quod probrosum habebat. Aristoph.ranis.Θωρυκίων ὄν,εἰκασολόγος κεκοδλαίμων.
εἴκατι.uiginti Doricè pro εἴκοσι. Theoc.Odœporis. Φεῦ,φεῦ λάκων τοι ταλάρως χέδλων εἴκατι πληρεῖ πυρῷ.
εἰκῆος.ᾱ.ὁ.decens.
εἰκελόνερος.ᾱ.ἡ.somno similis,uanus.
εἰκελος.ᾱ.ὁ.similis,dicitur & ἴκελος.
εἴκιν.si utique.
εἰκλύζομαι.clystere infundo.

εἰκῆ.inconsulto,temerè,fruſtrā,sinè causa,in-
* tempestiuè.δυκ ἐικῆ,non ab re,non immeri to,non iniuria.
εἰκοβολῶ.assimilare,repræsentare.
εἰκονίζω.effingo.
εἰκονικός.οῦ.ὁ.similis,imaginarius.
* εἰκός.ότος.ᾷ. par,decens,cōsentaneū,consequēs. ὡς εἰκός,non mirum,uerisimile est,ut coniicio.ὡς ᾷ εἰκός, id quod apparet, ut par est. Cicero in Partitionibus,τὰ εἰκότα uerisimilia uocat.
εἰκὼν ᾷ ἀνῶν.ratione moueri,causa duci.
εἰκοσέκωπος κῷ εἰκοσήρεμος ναῦς.nauis habens uiginti remos.
εἰκοσέτης.uiginti annorum.
* εἰκοσέπρωτοι. uiginti primi. Vide posteriores annotat.Bud.in Pandect.
εἴκοσι.uiginti.
εἰκοσίβοιος.ᾱ.dignus precio uiginti boum.
εἰκοσιετής.ές.ὁ.ἡ.ætas.xx.annorum.
εἰκοσινήριτον. uicies tantundē ualens,uigecuplū.
εἰκοστός.οῦ.ὁ.uigesimus.
* εἰκοσολόγος.qui uicesimam partem bonorū colligit à subditis more tyrannico.
* εἰκότως.iure,merito,meo iure,iure optimo,decenter,decore.
εἴκω.μ.ξω.κα.cedo,fugio,locum do, obedio. neutrum,datiuo iungitur.
εἰκών.όνος.imago,similitudo,simulachrum,effigies.
εἴκων.οντος.ὁ.obediens.
εἰκώς.ᾷ ἐικώς.
εἰλαμί δες.ἑι. panniculi in quibus continetur cerebrum, qui duo sunt:& alio nomine
* μήνιγγες appellātur.Vide anatomiā Galeni.
εἰλαπινάζω.μ.άσω.π.ακα.sum in conuiuio,conuiuor magnificè.
εἰλαπινασής.οῦ.ὁ.conuiua.
εἰλαπίνη.ης.ἡ.conuiuiū magnificè instructum, compotatio.
εἴλαρ.ρος.ᾷ. propugnaculum,defensaculum.
εἴλει.flabat.
εἷλεν.accepit,destruxit,uicit.
* εἰλέαζοι.ὁι. serui qui solent uocare conuiuas, uocatores dicuntur regij.Dicuntur etiam cibario præfecti ministerio,quod genus honestum censebant.
εἰλείθυια.ας.ἡ. Eilithya,Lucina dea parturiētibus propitia.
* εἑλῶ.circūplicari & obuolui,ut terra circū axem mūdi.Dicit & εἰλίσσεσθαι.Vt Aristot.κυρτον εἰλιγμένον dicit inuolutum & conuolutum.Bud.
* εἰλῶ φιλούμενον,in angustum redigi,in arctū cogi,στενοχωρεῖσθαι.Bud.
* εἰλιγμένη δίκη.edita actio dicitur.Bud.
* εἰλέω.μ.ήσω.π.ηκα. uerto,uoluo,in orbē obambulo,induo,tego,claudo. acti.actō iungit.
εἰλεός.ὁ. ileus,morbus intestinorum in equis, mensa coquinaria,secessus,latebra ferarū, sed proprièanguium.
εἴλη.ἡ.solis splendor.
εἰλινδέω.conuersim.

* ἐλιθερᾶν. καὶ.
ἐλιθερᾶσθαι. apricari.
ἐλιθέτον. τὸ. in sole calefactum.
ἐλιλύθει. ueni. aoristus est ab ἐλεύθω.
ἕλισις. ιος. ἡ. motio, color, στροφή.
* ἕλισσις. æstus.
ἑλικτικόν. τὸ. tractile.
ἑλιγγιάω. uertigine uexor.
ἕλιγγος. ὁ. uertigo, obtenebratio.
* ἕλιγμα. inuolutio, hoc est συστροφή.
ἑλικρίνεια. ας. ἡ. sincerita.
ἑλικρινής. ὲς. ὁ. ἡ. sincerus, uerus, non fictus.
* ἑλινδοῦμαι. irascor, inuoluor.
ἑλίονες. ὁ. apud poëtas affines qui duas sorores duxerunt.
ἑλίπους. οδος. ὁ. ἡ. uertens, & curuans pedes in eundo, boum epitheton.
* ἑλίσσιος. τὸ ἑλῶος.
ἑλιτενής. ὲς. ὲς. ὁ. ἡ. conuolutus, perplexus.
ἑλκωμένος. exhulceratus.
εἷλον. aoristus secundus ab αἱρέω, uel ἕλω.
ἕλυμα. ατος. τὸ. uestis, uelamen, πῆχος τὸ ἑλῶν.
ἑλύς. ύος. ἡ. limus, cœnum.
ἑλυθμός. οῦ. ὁ. secessus interior, spelunca.
ἑλυσσᾶδος. ad modum serpentis aut uermis moueri.
ἑλυφάζω. μ. άσω. σω. σαι. καὶ.
ἑλυφάω. circũuoluo. acti. accusatiuo iungitur.
ἑλύω. abscondo, in limo inuoluo.
ἕλω. uerto, suscipio, conuoluo, contorqueo.
ἕλωτες. ὁ. apud Lacedæmonios erant quorum fortuna media erat inter seruorum & liberorum conditionem, quemadmodum apud Thessalos πενέσται, apud Cretẽses κλαρῶται, & μνοῖ), apd Mariandynos δουριφόροι. quales Argiuorũ γυμνῆτες & Sycioniorũ κορυνηφόροι: autor Iulius Pollux li. iij. ca. viij.
ἑλωτίευν. seruire.
ἑλωτία. ας. ἡ. seruitus.
ἑλωτίς. ίδος. ἡ. serua.
εἷμα. ατος. τὸ. uestis.
εἵμαρμαι. fatatus sum.
* εἵμαρται μοι. mihi fato datũ est, & decretum, mihi fatum est.
* εἱμαρμένη. ης. ἡ. fatum.
εἵμαρτο. fatatum erat.
εἰμέν. pro ἐσμέν. sumus, dixit Aratus.
εἱμένος. ὁ. indutus, inuolutus. ἀντὶ τοῦ ἕω εἵμαι.
* εἰ μὴ. nisi, an ne. accipitur pro quin.
εἰμί. μ. ἔσομαι. sum.
* εἶμι. eo, ibis. εἶς καὶ εἶθα, is & ibis.
εἰν, pro ἐν dicunt poëtæ.
εἰναετίς. nouem annis, aduerbialiter. Odys. τ.
εἰναετὲς γὰρ σφιν κοκὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες.
* εἶναι. est filium esse, natum esse. Isæus. φασὶ μὲν οὖν εἶναι Θρασυμάχου Κηφίσοδοτον, id est patrẽ habuisse Thrasymachum. Bud.
* εἶναι ἑαυτοῦ. sui iuris esse, hoc est, αὐτεξούσιον εἶναι. Basil. ἐμοῦ δὲ παρακαλοῦμεν, εἴτι ὑπέδραμέ σε τῶν νοῦν, ἀπελάσαντα τοῦτο τῆς διανοίας, σεαυτοῦ γενέσθαι πάλιν. Bud.
* εἶναι etiam licere significat, quemadmodum esse, Latinis, Cicero. Quem enim deprecari esset. Cõstructionem eius apud Budæũ uide.

* εἶναι ἔξω ἀυτοῦ. mente alienatum esse. Et ἑκὼν εἶναι pro ἑκὼν. Vide Bud.
εἰνάκις. nouies.
εἰνάλιος. α. ὁ. marinus pro ἐνάλιος.
εἰνάνυχες. aduerbium est, significãs per nouem noctes.
εἰνάτηρ. ρος. ἡ. glos, id est uxor fratris mariti.
εἰνατός. οῦ. ὁ. pro ἐνατός. nonus.
εἰνάτηρ. ηρος. ἡ. fratria, id est uxor fratris, neque enim glos est, quum apud Hom. γάλως & εἰνάτηρ pro diuersis inueniãtur. Aelius Dionys. uocat εἰνάτηρας, quæ aliter Synnymphi dicuntur, hoc est consponsæ duobus, uel pluribus nuptæ fratribus. Sicut Aelij dicuntur, uel etiam Aeelij, quibus duæ nupserint sorores.
εἰνί. ἐν.
εἰνόδιος. α. ὁ. in uia positus, uel in uia habitans.
εἰνός. οῦ. ὁ. Ionum lingua λεινός.
εἰνοσίγαιος. α. ὁ. Enosigæus, mouens terram, Neptuni epitheton.
εἰνοσίφυλλος. α. ὁ. ἡ. altus, uentis afflatus, consitus arboribus.
εἴκασι. καὶ εἴξασι. similes sunt, pro ἐοίκασι. Aristophanes nebul. εἴξασι δὲ οὖν ἐρίοισι πεπλασμένοισι.
εἶπα. dixi. ἀόρ. α. καὶ εἶπον. β. ab ἔπω, quod non est in usu.
εἶπε. dixit.
εἰπεῖ. dic, ueni.
* εἰπῆν. dicere, referre, narrare, commemorare.
εἰπίρ. certe.
εἰπέσκω. dico, sequor.
εἴπηθα. pro εἴπῃς, dixeris, lingua Aeolica.
εἴπως. si quo modo.
εἶρ. ος. ὁ. Ir fluuij nomen.
* εἶρ. procella, fulgor.
εἰραφιώτης. ὁ. Dionysius, πῆχυς τὸ ἐῤῥάφθαι ἐν ᾧ μέρῃ λίθος.
* εἰργασμένη γῆ. terra culta.
εἰργάθω. prohibeo, facio, distraho, intercedo.
* εἴργομαι. idem εἴργεσθαι τινός καὶ ὕδατος, de proscriptis dicebãt, id est, aqua & igni interdici cuiquam. Est etiam facessere, abire, summoueri. Isocrates. τοῖς βαρβάροις εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν προαγορεύουσι. Præconio edicunt, ut Barbari procul à sacris facessant. Quod autem erat Romanis aqua & igni interdicere, hoc erat Græcis εἴργεσθαι τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν ἱερῶν. Dicebant etiam εἴργεσθαι ταφῆς, quæ omnia hodie in eis constituta sunt, quibus aditu sacrarum ædium sacrorúmque communione interdicitur, quique hominum colloquio commercioq; arcentur & propulsantur ut prophani: qui si porro contumaces esse perrexerint, etiã diris execrationibus deuouentur, ἀναθέματα uocant, ut olim καθάρματα & περιψήματα appellabãt. Erat etiam olim animaduersio publica εἴργεσθαι τῶν νομίμων καὶ τῶν νομικῶν. Bud.

* εἴργειν. præter alia est uetare prohibere, & trãsitu, & simpliciter uetare. Bud.
* εἱργμός. οῦ. ὁ. uinculum, carcer, prohibitio. Et adulteri deprehensi detentio, quæ lege licita erat, nisi uades ipse daret. A qua lege manauit caput illud capite quinto in tractatu de adulterijs in Pandectis. Vide Cõmenta. Bud.
εἱργνυμι. μ. εἷρξω. π. εἷρχα. καὶ
εἱργω. custodiæ trado, coerceo, custodio, prohibeo, claudo, impedio, detineo, in carcerẽ cõijcio. Vnde εἱργμένοι & εἱρχθέντες sunt uincti & ergastularij seruui, qui etiam ergastula appellantur. Budæ. actiuum, accusatiuo iungitur. quãdo significat claudere in carcerem aspiratur, aliâs tenuatur. Vnde composita καθείργνυμι & κατείργνυμι.
εἵρος. α. ὁ. seruilis.
εἰρεσία. ας. ἡ. remigatio, remigium.
εἰρεσιώνη. ης. ἡ. ramus oleaginus lana obuolutus, arborũ fructibus, quæ ἀπαρχόδρυα uocantur circũpendentibus, qui ante ianuas ædium poni erat solitus in honorem Apollinis.
εἰρηναῖος. α. ὁ. paci deditus.
εἰρηναίως. καὶ
εἰρηνικῶς. pacificè, placidè.
εἰρηνεύω. μ. εύσω. ευκα. pacem habeo, in pace custodio. neutrum, accusatiuo iungitur.
* εἰρήνη. ης. ἡ. pax. quietem interdum uertit Eras.
* εἰρηνικός. οῦ. ὁ. pacificus, qui non molitur bellũ.
εἰρηνοποιός. οῦ. ὁ. pacificus.
εἰρηνοποιῶ. pacifico.
εἴριον. ου. τὸ. lana.
εἱρκτή. ῆς. ἡ. carcer, custodia.
εἰρμός. οῦ. ὁ. series.
εἰροκόμος. α. ὁ. lanam tractãs, uel ornans, ἐριουργός.
* εἰρόμαι. μ. ἐρήσομαι. interrogo. Lucian. καί τινας φιλοσόφους λόγους ἐρῶν. Et philosophicas quasdã quæstiones habitas. deponens, accusatiuo iungitur.
εἰροπόκος. α. ὁ. ἡ. habens uellera innexa.
εἰροπόνος. α. ὁ. qui lanam tractat & exercet.
εἶρος. εος. τὸ. lana.
εἰρύομαι. custodio.
εἰρύαται. pro εἴρυνται. custodierunt.
εἰρύθω. saluare, custodire.
εἴρω. μ. ερῶ. σ. ἔρηκα. dico, necto. Hoc uerbum nõ est in usu, sed ἀγορεύω in usu est, quã hinc sua mutuatur tempora. Lucia. utitur σωτέρω.
εἴρων. ονος. ὁ. κόλαξ, cauillator, non uera dicens, dissimulator.
εἰρωνεία. ας. ἡ. dissimulatio, ironia. Vide ἀλαζονία.
εἰρωνεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. dissimulo, cauillato riè decipio.
* εἰς. in. Significat etiã ob. Herodia. τοῦ μὲν κολάκων εἰς ἀνδρείας λόξαν αὐτὰ ὑμνοῦντου. accusatiuo iungitur. cuius constructionem uide apud Bud. in Commenta.
εἷς. ἑνός. ὁ. unus.
* εἷς ἕκαστος. unusquisq;
* εἰσαγγελία. ας. ἡ. annũciatio, nũcius, accusatio publica, crimen læsæ maiestatis, perduellio, vindicta. εἰσαγγελίαν dicũt de rebus perperã

factis. γραφὴν de legibus perperã latis. Bud.
εἰσαγγελεύς. έως. ὁ. delator, accusator in senatu.
* εἰσάγομαι. etiam in passiua uoce dicitur pro εἰσάγω. Bud.
* εἰσάγω. μ. ξω. π. χα. introduco, instituo, induco, defero. Dicebant autem εἰσάγειν interdũ de actore, interdũ de iudice. Et ὁ εἰσάγων dicebatur is, cuius de ea re notio erat. Εἰσάγειν εἰς τοὺς φράτορας est profiteri liberos, καὶ εἰσάγειν εἰς τοὺς γενητάς, hoc est, gentiles. εἰσάγειν τὰς δίκας, iudiciũ cõstituere, intẽdere litẽ. Εἰσάγειν πάλιν τὰς δίκας, est actionem restituere. Vide Cõmenta. Bud. accusatiuo iungitur.
* εἰσάγειν τὰς δίκας. iudicia constituere.
εἰσαγεωχός. όνος. ὁ. introducens.
εἰσαγωγεύς. έως. ὁ. introductor.
εἰσάγω φθόνῳ δίκην. accuso inuidiæ.
* εἰσαγωγεὺς dicitur, qui actionem rei dare potest, & lege agere iubere. Bud.
εἰσαγωγή. ῆς. ἡ. Ilagoge, introductio, principiũ.
* Dicitur & magistratus Athenis, qui audiebat accusantes. εἰσαγωγαὶ introductiões, has Latini uocãt institutiones siue elemẽta, cum res à primis initijs & rudimentis traditur.
εἰσαγωγικός. οῦ. ὁ. introductorius.
* εἰσαγώγιμος δίκη dicitur, cõtra cuius exordium præscriptio iure obijci non potest. Vide Budæum.
εἰσαγγέλλω. μ. ελῶ. σ. ελκα. uoco ad iudiciũ, accuso aliquẽ reipublicæ causa, delator sum, defero aliquem.
εἰσαεί. semper.
εἰσακούω. μ. ούσω. π. ακα. exaudio. actiuum, genitiuo iungitur.
εἰσάλλομαι. μ. οῦμαι. insilio. deponens.
* εἰσαναγκάζω. pro βιάζεσθαι.
εἰσανιών. όντος. ὁ. ascendens.
* εἰσάπαξ. simpliciter, omnino. Latini dicunt semel. Aliquãdo disiungitur, εἰς ἅπαξ.
εἰς τὸ ἅπαξ. idem.
εἴσατο. assimilatus est. Hom. εἴσατο δὲ φθογγὴν ὑπὸ πρόμοιο.
εἰσαῦθις. statim, aliâs, iterum, rursus.
εἰσαφικνέομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. accedo, deponens.
εἰσβάθως. profundè.
εἰσβάλλω. μ. αλῶ. π. κα. inuado, ingredior, aggredior. Sic εἰσβάλλειν πυρετοὶ dicitur.
εἰσβιάζω. μ. άσω. π. ασα. aggredior, irruo.
εἰσβολή. ῆς. ἡ. impetus, aggressus, apotheca, cõmeatus, hostilis ingressus, ut ἐμβολή, expeditio.
εἰσδέχομαι. μ. ξομαι. π. εγμαι. admitto. depon. accusatiuo iungitur.
* εἴσδυσις. introitus.
* εἰσδύομαι, καὶ
* εἰσδύνω, καὶ
εἰσδύω. μ. ύσω. π. υκα. ingredior. neutrum absolutum.
* εἰς δύναμιν. pro uiribus.
εἵσει. locauit, statuit, ut εἵσει θρόνον.
εἴσεισι. ingreditur, subit.
εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούων ἁμαρτήματα. in seipm

recipiens quicquid isti admisissent, apud Demostenem.

εἰσήγγειλεν. detulit, calumniatus est.

εἴσειμι. intro, adsum.

εἰσέρχομαι. μ. εἰσελεύσομαι. ingredior. aoristus secũdus. εἰσῆλθον. depon. absolutum.

εἰσέτι. adhuc.

εἰς ἕω. sub auroram, manè.

εἰσηγητής. suasor & auctor, qui aliquid noui introducit, designator. Bud.

εἰσηγοῦμαι. συμβουλεύω, consulo, hortor, moneo, doceo, auctor sum & suasor alicuius rei nouæ, eámq; introduco.

εἶθι. i, uel eas, uel ibis.

εἴσοδος. ἡ. introitus.

εἴσκω. assimilo, comparo, εἰκάζω. actiuum, dativo iungitur.

εἰσήγησις. ιος. ἡ. doctrina, adhortatio.

εἰσῆλθον πρὸς γραφήν. ad iudicium ueni.

εἰσῄει. in memoriam ueniebat.

εἰσαγγελία. ας. ἡ. accusatio.

εἰσί, ἀντὶ τοῦ εἰσελθε.

εἰσιόντι, ἀντὶ τοῦ εἰσελθε.

εἰσιέναι εἰς τὰς ἀρχὰς. inire magistratum.

εἰσίασιν. ingrediuntur.

εἰσιέναι εἰς τὸν ἄνθρωπον significat cõuenire eum domi. εἰσιέναι etiam est subuenire, hoc est εἰς νοῦν ἔρχεσθαι. Plut. ὁ λογισμὸς αὐτὸν εἰσῄει καὶ ἀσωμαρίας, subijt reputatio. quod etiam ὑπαφίνεσθαι dicitur. Bud.

εἰσιέναι εἰς δίκην, est postulari & causam dicere. quod etiam dicitur εἰσιέναι τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν γραφήν. Vide Cõment. Bud.

εἰσκεκοισυρωμένος. arrogans, mollis, à moribus fœminæ cuiusdam, cui nomen κοισύρη.

εἰσκρίνω. τὸ εἰσοικίζω, intromitto, ingredi facio. Budæus.

εἰσκρίνομαι. ingredior, insinuo. Philo. τοῦ κόσμου de animabus in aere agentibus, ὧν τὰς μὲν εἰσκρίνεσθαι λόγος ἔχει σώμασι θνητοῖς, καὶ κατά τινας ὡρισμένας περιόδους ἀπαλλάττεσθαι. Huic opponitur τὸ ἐκκρίνεσθαι. Bud.

εἰσκυκλῶν. aduoluere, ĩtrudere, impellere: quare & pro inferre ponitur. Aristophan. νὴ τὸν Διόνυσον ἀπορᾶγε μὴν πράγματα λοιμῶν τὶς εἰσκυκλήσειν εἰς τὴν οἰκίαν. ἀντὶ τοῦ εἰσένεγκε. Bud.

εἰσκωμάζω. ἀσελγῶς εἰσέρχομαι. Significat etiã καὶ κακῶς εἰσέρχομαι, impudenter me & uelut tumulenter infero. Budæ.

εἰσμαστράν. procul.

εἴ σοι ἥδιον. si ita mauis.

εἴ σοι φίλον. si molestum non est.

εἰς νέωτα. deinceps, in futurum, in sequentem annum, siue nouo ineunte anno.

εἴσοδος. ου. ἡ. introitus, & προπύλαιον templi, autore Polluce, uestibulum, aditus, expeditio, porta.

εἰσόκεν. donec.

εἴσοπτρον. ου. τὸ. speculum.

εἰς ὅσον. quàm diu.

εἴσος. ου. ὁ. congruus, æqualis, uelox.

εἴσος. Homerica dictio, quum ad rem refertur, exponendum, habens æqualia latera.

quum ad animum, φρένας ἴσας, intelligendum moderatum, constantem, neque stupidè abiectum, neq; efferum. quum ad cõuiuium spectat, accipiendũ pro ea dictione æquale, quod omnibus ex æquo fit distributum.

εἰσότε. usquequo, donec.

εἰσσείμπω. accerso.

εἰσσείπω. irruo, irrumpo, intro. cum festinatione ingredior.

εἰσσαλέω. μ. εύσω. π. ευκα. ἀπὸ τοῦ πλεύω. adnauigo, mare intro, à litore soluo. deponens. absolutum.

εἰσσαλόος. ου. adnauigatio, aditus, locus per quem introeunt naues in portum.

εἰσσανίλης. ου. ὁ. amator apud Lacedæmonios, sicut apud Thessalos αἴτης amasius dicitur, ut. xij. Idyllio testatur Theoc. Δοιὼ δίκτυνε τώδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην φῶτ' ὁ μὲν ἷς ἔπτυνε λόος, φαίνιχ' ὁ μυκιλαΐσδων. τὸν δ' ἕτερον πάλιν ὤσκιν ὁ θεσσαλὸς ἕρσοι αἴτων. Bud.

εἰσσανῶν. amare dicitur, quod inspiretur amor.

εἰσσανοή. inspiratio.

εἰσπράκτωρ. ορος. ὁ. exactor.

εἴσπραξις. ιος. ἡ. exactio.

εἰσποιητός. οῦ. ὁ. asciticius, adopticius, nothus.

εἰσποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. adopto, do in adoptionẽ, coarcto. actiuum, accusatiuo iungitur.

εἴσπραττόμαί σε τὰ χρήματα. exigo pecuniam à te.

εἰσπράττω. μ. άξω. π. αχα. exigo. εἰσπράττειν τινὰ ὑπερήμερον, de eo dicitur, qui acerbè, hoc est, πικρῶς εἰσπράττεται. εἰσπράττω & εἰσπράττομαι πλὴν ἐγγύην apud Demosthe. pro exigo sponsionem. Budæ. actiuum, accusatiuo iungitur duplici.

εἰς τὸ ἔσχατον. ad summum discrimen.

εἰς τοὔμπαλιν. in contrarium.

εἰς τετάρταν. die quarto.

εἰς πέμπτην. die quinto.

εἰσφέρομαι. in medũ adfero, introduco. Significat etiam intro admitto. Et pro προσφέρεσθαι, cibum sumere, uel haurire quippiam. Aristot. in quarto de generatione animalium. ποιὰ γάρ τις ἡ δοφὴ γίνεται μάλισα, καὶ τῶν σώματος διαθέσις διά τε τὴν κρᾶσιν τῶν περιεχόντων ἀεί, καὶ τῶν εἰσιόντων. μάλισα δὲ διὰ τὴν τῶν ὕδατος δοφὴν, τοῦτο γὰρ τελέσον εἰσφέρονται, καὶ ἐν πᾶσίν ἐστι τοῦτο δεφὴ καὶ ἐν ξηροῖς. Bud.

εἰσφέρω. tributum pendo, quod Plinius in Panegyr. Græcorũ more inferre tributum dixit. Plutarchus. ὥστε μηκέτι τὸν δῆμον εἰσενεγκεῖν, Ita ut populus tributum pẽdere desierit. Dicitur & de priuata benignitate, & de annuis aut menstruis priuatis hominibus collatis. εἰσφέρειν τὸν νόμον, est legem ferre & rogare, ad populum ferre, cum populo agere. Athen. Ἀριστοφῶν δὲ ὁ ῥήτωρ ὁ νόμον εἰσενεγκὼν ἐπὶ Εὐκλείδου ἄρχοντος, ὃς ἂν μὴ δῷ ἀσῆς γένηται, νέβον εἶναι. Est etiam cibum sumo sicut suum passiuum. Aristoteles in quarto de partibus animalium. ἀδυνατεῖ δὲ πέσσειν ἡ θερμότης διὰ τὸ πλῆθος καὶ ὑπερβολὴν

ὑπερβολὴν τοῦ εἰσφερομένης δοφῆς. hic enim significat cibum sumptum. Item effero, induco ad populum fero, in medium adduco. require φέρω. actiuum, accusatiuo iungitur.

εἰσφέρειν πρὸς γνώμην ἐν τῇ βουλῇ. est in medium adferre sententiam, palam censere aliquid faciendum, & auctorẽ esse alicuius sentẽtiæ. Nam γνώμην ἀπαρέμφατος est sententiam dicere quoq; modo.

εἰσφορά. ᾶς. ἡ. tributum, collatio, coemptio, cẽsus εἰς τὰ ὅπλα, ὅπλα.

εἰς τὸ ὁπλῖον μέρος. pro utili.

εἰσφθείρομαι. cum certa pernicie irrepo, me insinuo & introducor.

εἰσχέω. μ. εύσω. π. ευκα. infundo, acti. accus. iũgitur.

εἰσφῶ καὶ εἰσφῶμαι. admitto, ut in urbẽ uel domum. Accipitur pro deuoro. Vide Comment. Budæ.

εἰσφρήσασθαι. recipere, admittere.

εἴσω. intro, pro ἔσω.

εἰσωθέω. μ. ήσω. π. ηκα. intrudo.

εἰσωπὸν. ad aspectum contrarij, qui intus uidẽtur. ἀντιπρόσωπον, ut εἰσωπὸν δ' ἐγένοντο νεῶν, hoc est, ante conspectum suum naues habebãt.

εἶτα. postea, adhuc, posthac, deinde, deinceps, sub hęc, at interim. Est sæpe nota indignationis, sicut tandẽ apud nos. Interrogãdo pro itane accipitur.

εἴτε. siue.

ἐάω. μ. ἐάσω. π. ἐᾶσα. μέσως. π. εἷα. ὑπροντέλ. ᾖειν. καὶ ἐάω, uado.

ἐώθα. consueui, paracimenus ab ἔθω.

ἕως. καὶ ἐώσκε. usquequo.

ἐώθα. πορευθῆναι μεθ'

E META TOY K.

Ε κ. ex præpositio eadem quæ & ἐξ, sed illa utimur consonante sequente, hac uocali, & utraq; genitiuo iungitur. de huius compositione uide Bud.

ἑκάς. de longe.

ἑκάβη. ης. ἡ. Hecuba.

ἑκάεργος. ου. ὁ. ἡ. à longe mittens, & à longe operans, procul arcens.

ἑκαθεν. de longe, eminus.

ἑκαίω. ῶ, ἐκκαίω, Attice. μ. αύσω. π. αυκα. exuro. acti. accusati. iung.

ἑκάς. de longe, procul, à.

ἑκάστοτε. quotidie.

ἑκατάχοθεν. quocunq;.

ἑκατάχοθεν. undique.

ἑκαταχοῦ. ubiliber.

ἑκαταχῆ. procul, ubiuis.

ἑκάστη. maxime quotidie.

ἕκαστος. η. ον. quilibet. ἕκαστος & ἕκαστος, singulariter & pluraliter proferẽt pro unusquisq;. quod & πᾶς ἕκαστος dicitur. Αὐτὸς ἕκαστος singuli & unusquisque. πᾶς τις etiã dicit, p uno quoq;. Singuli etiã dicunt ὅ καθ' ἕκαστον, & ὁ καθ' ἕκαστον. dicitur etiã τὸ καθ' ἕκαστον καὶ τὰ καθ' ἕκαστον pro eodem, id est, singulis. τὰ πᾶσα τὰ καθ' ἕκαστα idem. Sic etiam dicimus ἀεὶ καθ' ἑκάστην. Plutarch. τὰς ἐν καθ' ἑκάστην ἀρετάς. Vide Cõm. Bu.

ἑκάστοτε. frequẽter, ubilibet, passim, undiq;, semp

ἐκκαίον. ου. τὸ. terriculum, terror ex laruis. Aristoph. fucis. ὥσπερ ἐκκαίον παιδαρίου πρὸ τῆς θυρῶν.

ἑκάτη. ον. τὸ. Hecate statua.

ἑκατέρωθεν. utraq; uice, bis.

ἑκάτερθεν. utrinq;, ex utraq; parte cum genitiuo apud Herod.

ἑκατέρως. utrobiq;.

ἑκάτερος. α. ὁ. uterque.

ἐκκρίσις. εῖ. genus saltationis, in qua manus alternatim mouere assuescebant,

ἑκατέρωθεν. utrinq;.

ἑκάτη. ης. ἡ. Hecate.

ἐκτὸς τῆς βολῆς. à longe.

ἑκατηβελέτης. ου. ὁ, ἡ,

ἑκατηβόλος. à longe iaculans. Epitheton Apollinis.

ἑκατήσια. sacrificia Hecates.

ἑκατόγχειρος. ου. ὁ. ἡ, καὶ

ἑκατόγχειρος. ου. ὁ. centimanus.

ἑκατομβαιών. ῶνος. ὁ. Aprilis, Attica lingua.

ἑκατόμβαια. τὰ. festa & certamina apud Græcos olim.

ἑκατόμβη. ης. ἡ. hecatombe, sacrificium solenne centum boum, ab ἑκατὸν & βοῦς. dictum.

ἑκατόμβοιον. ου. τὸ. monetæ genus. ἑκατόμβοιος. α. ὁ. ualens centum boues. Erat autem βοῦς monetæ genus apud Athenienses ab eius pecudis nota, ualebat duas & septuaginta filiquas. Indẽ apud Homerũ Hecatombœa & enneabœa arma. uide Assem Budę.

ἑκατόμπεδον. ου. τὸ. templum Athenis quod & a non nullis παρθενὼν uocatur.

ἑκατομπλασίων. ονος. ὁ. centuplus, centuplicatus.

ἑκατόμπολις. ιος. ἡ. habens centum ciuitates.

ἑκατόμπους. οδος. ὁ. ἡ. centipes.

ἑκατόμπυλος. η. ὁ. ἡ. habens centum portas.

ἑκατόν. centum.

ἑκατονταέτης. α. ὁ. ἡ. centum annorum.

ἑκατονταπήχυς. υ. ὁ. ἡ. centum cubitorum.

ἑκατοντάκις. centies.

ἑκατόντζυγος. η. ὁ. ἡ. centiremis, centum trãstrorũ.

ἑκατοστή. centesima usura. Vide Assem. Bud.

ἑκατόνταρχος. ου. ὁ. centurio, tribunus.

ἑκατονταπλάσιος. centuplus. Vide Comment. Bud.

ἕκατος. ου. ὁ. Apollo.

ἑκατοστός. ου. ὁ. centesimus.

ἑκατοστύς. ύος. ἡ. ordo centenis.

ἐκβαίνω. μ. ήσομαι. euenio, egredior, prætereo. aorist. secundus, ἔξβην. neutrum, absolutum.

ἐκβακχεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. debacchor, perterrefacio, celebro festum indecore. deponẽs absolutum.

ἐκβάλλομαι. iactum leuandæ nauis causa facio. Aliquando est egredior.

ἐκβάλλω. μ. αλῶ. π. βέβληκα. profero, eijcio, expello. Et trumpo, exeo. ἐκβάλλει ποταμὸς εἰς τὴν θάλασσαν, pro ἐκπίπτει, atque etiam ἐκπίπτει. significat etiam partum abigo, abortum pario, eijcio etiam Latini dicunt. acti. accus. iung.

ἔκβασις. ιος. ἡ. prouentus, exitus, ecbasis.

ἐκβαρβαρῶσαι. barbarum reddere & efficere.

ἐκβιάζομαι.

ἐκβιάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.uim facio,accuſ.iũg.
ἐκβιβάζω.μ.άσω.π.ασα.duco,probo,ἀνύω.actiuũ accuſati.iungitur.
ἐκβιβαστής.οῦ.ὁ. exactor, id eſt, coactor, executor.
ἐκβλίζω.elido.
* ἐκβολή.ῆς.ἡ .eiectio, prꝶda.Ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν oſtia fluminum.Significat etiam quemcũque exitum.
ἔκβολας.abortus.
ἐκβόλιμος.ε.ὁ.eiectus,eiectitius,abortiuus.
ἐκβόλια.τὰ.medicamenta quibus medici utuntur abigendis infantibus, in utero enectis, quæ & φθόρια dicuntur.
ἐκβολος.ε.ὁ.medicamen ad abortiuum faciẽdũ.
ἐκβόλιμα ἀά.τὰ.eiectitia oua.
ἐκβράζω.μ.άσω.π.ασα.emitto,eijcio,actiuum,accuſatiuo iungitur.
ἐκβρασμός.οῦ.ὁ.ebulitio,tumultus.
ἐκγελᾶ.effuse rideo.
* ἐκγονιτύω.μ.ύσω.π.ύκα. circũuenio uerbis, præſtigijs illudo.actiuum,accuſatiuo iũgitur.
ἔκγονον.ε.τὸ.fœtus,filius.
* ἔκγονος.ε.ὁ.ἡ.filius:filia,nepos & neptis.
ἐκδάκρυον.ε.τὸ.lachryma ſtillãs,gutta dũ cadit.
ἐκδεματέω.μ.ήσω.π.ηκα.ηθ.
ἐκδεματόω.ώσω.π.ωκα.terreo.acti. accuſa.iungi.
ἐκδεματῶ.τὸ ἐκφοβῶ.
ἐκ δεξιῶν.à dextris.
ἐκδέρω.μ.ερῶ.π.αρκα.excorio.acti.accuſa.iung.
ἐκδευτέρᾳ.iterum,ſecundario.
ἐκδέχομαι.μ.έξομαι.π.εγμαι.recipio,expecto, prohibeo,repello. excipio, id eſt, ſuccedo τὸ διαδέχομαι.deponens accuſatiuo iungitur.
ἐκδηλος.ε.ὁ.ἡ.manifeſtus, ſupereminens.
* ἐκδημέω.μ.ήσω.π.ηκα.peregrinor,foris ago,domi non ſum.contrà ἐνδημέω.neut. abſolutũ
* ἐκδημοκοπῶ popularitate mihi populum ſeruire perpello.
ἐκδοσοχή.ῆς.ἡ.traditio.
ἐκδιαστασις.ιος.ἡ.tranſgreſſio regulæ uiuendi.
ἐκδιδάσκω.edoceo.
* ἐκδίδωμι.μ.ώσω.π.ωκα.loco,eloco, operam alterius conduco,dedo,trado,do, edo, id eſt, manifeſto,publico.acti.accuſati.iungitur.
* ἐκδιηγέομαι.totum narrare.
* ἐκδικέω.μ.ήσω.π.ηκα.defendo, uindico, ulciſcor te & ſcelus,ἐκδικῶ σε. cum autem alicui dico,ἐκδικῶ σοι,hoc ſignifico,iniuriã tibi illatam ulciſcor. quod etiam ἐκδικῶν dicitur. Etiam pro ἐκβάλλω,actiuum.
* ἐκδικοῦμαι.pœnam luo.
ἐκδίκησις.εως.ἡ.ultio,retributio mali.
* ἐκδικητής.οῦ.ὁ.ultor,ꝓſecutor, cuius munus eſt iudicio experiri contra eos,qui aurum uel argentum uel pecuniã reipublicæ, debent. Budæ.
ἐκδικία.ας.ἡ.ultio.
* ἔκδικος.ε.ὁ.ἡ.ultor,uindex,iniuſtus, ὁ ἐκδικητής.
* ἐκδιφρεύω.è curru deturbo.
ἐκδιώκτης. interdum de exulibus, extorribus eiectiſq; dicitur.
ἐκδιώκω.μ.ώξω.π.ωχα.expello,punio,perſequor

actiuum,accuſatiuo iungitur.
ἐκδοχεῖον.ε.τὸ.ciſterna,receptaculum.
ἔκδοσις.ιος.ἡ.erogatio,expenſa,editio.
ἔκδοτος.ε.ὁ.ἡ.deditus,dedititius.
ἐκδοχεῖον.τὸ.promptuarium.
ἔκδρομος.ε.ὁ.ἡ.
ἐκδρομή.ῆς.ἡ.excurſio.
ἔκδυσις.ιος.ἡ.emerſio,tergiuerſatio.ab ἐκδύω.
ἐκδυσωπέομαι.μ.ήσομαι.π.ήμαι.in contrarium diſſuadeor.
* ἐκδύω.ηθ.
* ἐκδύνω.ηθ.
* ἐκδύνομαι. pro ἐξιμερεῦμαι, Plutarchus in Pompe. ηθ. θήρια δικαίτης κοινωνοῦντα ἐκδύεται τὸ ἄγριον ηθ. χαλεπόν. Et pro excutere a ſe. Idem ηθ. μὴ τὸν φθόνον τοῦτον ἐκδύς.
* ἐκεῖ.illic,ibi,πόρρω.pro illuc,illo interdum.
ἐκεῖθεν.illinc.
ἐκεῖνος.ε.ἐκεῖνο.ille.
* ἐκείνων, τὸ ἐξ ἐκείνου πεπονημένον. Sicut Cicero dixit Lentulitates & Appietates.
ἐκείνως.illo modo.
ἐκεῖσε.illuc,illo. Accipitur ſæpe pro illic.
ἑκκαίδεκα.ſedecim.
ἑκκαιδεκάτης.ſedecim annorum.
ἐκκενόω.μ.ώσω.π.ωκα.exhaurio,exinanio.actiuũ accuſatiuo iungitur.
ἐκκεντέω.μ.ήσω.π.ηκα.transfigo.actiuum.accuſatiuo iungitur.
ἐκεχειρία.ας.ἡ.inducias,uacatio,ſpacium temporis,remiſſio. Ab abſtinẽdis manibus dicta
* ἐκχέρρυψ.ε.ὁ.fecialis.
ἐκκεχυμένως.effuſe.
ἐκκ.longe.
ἐκκβολία.ας.iaculatio.
* ἐκβόλος.ε.ὁ.funda,& procul iaciens, ſagittarius.Epitheto Apollinis ab ἑκαθεν & βάλλω
ἐκκλα.quiete.
ἔκκλος.ε.ὁ.quietus,tacitus.
ἐκκεκρυκτος.ε.expulſus,eiectus.
ἐκκηρύττω.μ.ύξω,π.υχα. pello, in exilium mitto, ſeparo,excommunico.actiuum, accuſatiuo iungitur.
ἐκκτι.longe,ἕνεκα χάριν,τῆς ἕλης. Significat etiã ſine.ab ἑκὼν fit ἑκέλω, & ἑκαστὶ, ut δωρίζω δωριστὶ, & productione α in η, & abiectione σ,& retractione accentus,ἑκκτι.
ἐκθαμβέω.μ.ήσω.π.ηκα.obſtupeo.neut. abſolutũ.
ἔκθαμβος.ε.ὁ ſtupor, ſtupefactus.
* ἐκθειάζω.in religionem traho,ad diuinitatis indicium traho,diuinum eſſe exiſtimo,diuinitatis argumentum puto.Herodia. ὅθεν καὶ τὸ πᾶν ἔργον ἐξεθειάσθη, Vnde res tota ĩ religionem tracta eſt. Eſt etiam conſecro,& deo dico, diuinis honoribus afficio,dijs imputo.Significat etiam ἀποθεῶ. Herodia.ἔθος ἐστὶ Ῥωμαίοις ἐκθειάζειν τοὺς βασιλέας,inter diuos referre.Vide Comment.Budæ.
ἐκθεῶ,conſecro,& ut deum colo, hoc eſt ἐκθειάζω,ἀποθεῶ.Philo in libro de mundo uſus eſt.
* ἐκκακῶ.malis ſuccumbere,defatigari,deficere,
ἐκκαλέομαι.euoco,prouoco.
ἔκθεσις.ιος.ἡ.expoſitio.

ἐκθεσμός.ε.ὁ.ἡ.nefandus,iniquus.
ἐκθεσφατον.ε.τὸ.ſcientia diuina.
ἔκθετος.ε.ὁ.ἡ.expoſitus.
ἐκθέω.excurro.
ἐκθηλύνω.mollem facio,effœmino,eneruo.
ἐκθλίβω.μ.ίψω.π.ψα.exprimo,elido, excludo.actiuum,accuſa.iungitur.
ἔκθλιψις.ιος.ἡ.eliſio.
ἐκθορέω.exilio,effugio, pripio me,repẽte abeo
ἐκθυμία.ας.ἡ.promptitudo.
ἔκθυμος.ε.ὁ.ἡ.promptus,alacris,intentus.
* ἐκθύμως.ex animo, prompte, προθύμως.
ἐκθύσιμος.ε.ὁ.expiandus.
ἐκκαθαίρω.expurgo,repurgo.
* ἐκκαλῶ,euocare,prouocare ad certamẽ,Ἐκκαλῶ τὰν κρίσιν appellare quaſi euocare.
* ἐκκαλύπτω.faciem detego,opponitur,ἐγκαλύπτω. Vide ἐγκαλύπτω.
ἐκ καιροῦ.ex tempore.
ἐκκάμνω.ſupramodum defatigor, cedo labori uel dolori,perlaſſeſco. fatiſco,Greg. ἐν μὴ ἐκκαμοῦμεν ἐν ταῖς θλίψεσι.
ἐκκαρπισόμενος.defrugatus.
* ἐκκάρπωσις.fructuum & commodorum perceptio,& uſus rei fructuoſus. Dicitur etiam ἐπικαρπία.
* ἐκκείμενοι.ſunt οἱ φανερῶς κείμενοι,hoc eſt rei,qui pendẽtes a Latinis dicti ſunt.
* ἐκκείμενος.expoſitus,procliuis.
* ἐκκειμαι.expono,& pro ſcribo.
ἐκκλητέος.dicitur,cui teſtimonium denũciat.
* ἐκκομίζω.exporto,effero. Etiã effero mortuũ. quod dicitur etiam κομίζειν,ἐκφέρειν, & κηδεύειν.
* ἐκκομιδή.elatio funeris.
ἐκκρούω.elido.
ἐκκριτος.ε.ὁ.eximius,præcipuus, in ordinẽ non redactus.
* ἐκκριτοι.ſelecti iudices & præcipui, qui & ἀπόλεκτοι dicuntur.Hi numero erant nongenti,ad cuſtodiẽda ſuffragiorum ſcita in comitijs. Vide plura in primis annot.Budæ.
* ἐκκρεμὴς.dependens.nomen non participium.
ἐκλάκτισμα.ατος.τὸ ηθ.
ἐκλακτισμός. οῦ.ὁ.genus ſaltationis cuiuſdam,in qua ultra humerum excalcitrare oportebat.
* ἐκλαμβάνειν uerbum eſt in cõpoſitionibus medicorum uſurpatum,cum res contuſæ aliquo liquore coguntur. Dioſc. de pinu loquens,ἡ δὲ ἐξ ἀντιθήκης λεγνὺς κατομένων,ἐκλαμβάνει τῇ πρὸς μέλανος γραφικοῦ καθαρκεινῶν. Latini excipere dicunt.Celſus lib.quinto, Hæc excipiuntur cerato è roſa facto. Hoc uerbum ſignificat medicamenta contuſa aliquo humore diluta colligi.Item percipio. Accipitur etiam pro excipio, id eſt interpretor, intelligo. Gregor.ὥσπερ δὲ δυρανὸν ηθ. γὴν κατὰς πνὲ ἐξέλιφασιν, ἀντὶ θεοῦ τὰ τοῦ θεοῦ σίβουλες. Vide Comment.Budæ.
ἐκλάμπω.μ.άψω.π.αμφα. reluceo,neutrum abſolutum.
ἐκλαμπρύνομαι.glorior.
ἐκλανθάνομαι.μ.ήσομαι.π.ησμαι.obliuiſcor,depo.ac

cuſatiuo iungitur.
ἐκλέγομαι.μ.ίξομαι.π.εγμαι.eligo,colligo,ἀναγιγνώσκω.deponens,accuſati.iungitur.
* ἐκλέγω.μ.ίξω.π.εχα.eligo, colligo, oratorie loquor,concionor Apud Demoſthenem.Et pro διακρίνω,diſcerno,dijudico.Item τὸν φόρον ἢ τὸ τέλος ἀπαιτῶ ηθ. ἐκπράττω. quod coactoris officium eſt,& cum duobus accuſatiuis conſtruitur.Eſt etiam annoto & colligo Ariſtoteles. εἰ δέ τις τὰ ἰδία ἑκάστου τῶν θηρίων ἐκλέξειεν, οὐκ ἂν ἔχοι ἀποδοῦναι οὐ ὀνόματα.acti.accuſa.iungitur.
ἐκλελεγμένος.ἐκκριτος,egregius.
ἐκλέπειν.dempto cortice expolire.
ἐκλεπτικός.οῦ.ὁ.defectiuus.
ἔκλειγμα.eclegma,quod lingendo abſumitur.
* ἐκλείπω.μ.ίψω.π.ειφα.deficio, Ἐκλελοιπὸς ἐκ τοῦ βίου è uita ſublatum.neut.abſolutum. Ἐκλείποντες μυοῦροι uocantur pulſus qui perpetim minuuntur, nec deſinunt,ad immobilitatem prorſus recidunt deniq;. Vide Cœl.
ἔκλειψις.ιος.ἡ.deficitio,eclipſis.
ἐκκλείω.μ.είσω.π.εικα.ſecludo.actiuum, accuſatiuo iungitur.
ἐκλευκός.οῦ.ὁ.candidus,intenſe albus.
ἐκλεκτός.οῦ.ὁ.delectus, qui etiam ἀπόλεκτος dicitur.
ἐκλελυμένως.remiſſe.
ἐκλεκτέον.arguendum,aperiendum.
ἐκλέπτω.ſurripio,require κλέπτω.
* ἐκκλησία.ας.ἡ.cœtus,concilium,concio,congregatio,eccleſia.Athenienſes ſic uocant conuentum ciuium,id eſt,σύνοδον τῶν πολιτῶν πόλιν.Nã quoties ad magnæ alicuius rei ſpectaculũ homines ex agro accerſebant:διὰ κλησιν appellabant.σύγκλησις autem de conſilibus dicebat.Et locus ipſe quo conuenit. Lucianus in dialogo Mercurij & Maiæ.καὶ διατρόσαντα ἡ ἐκκλησίαν.
* ἐκκλησιάζω.μ.άσω.π.ασα.concionor, conuentum celebro,ad concionem uoco.neutrum abſolutum.
* ἐκκλησιαστής.οῦ.ὁ.concionator.Significat concionantem,hoc eſt, eum qui loquitur ad populum:Lucianus in Necyo.uſurpauit pro eo qui audit concionẽ,ἐνθὺς εἰς καὶ ἀνὴρ ἦν τῶν ἐκκλησιαστῶν.
* Ἐκκλησιαστήριον.uocabant Alabandeni munuſculum theatricum,ut annotat Vitruuius.
* ἐκκλητος.ε.ὁ.appellatio.
ἐκλιμος.prꝶeiunus,exuccus.
ἐκκλίνω.μ.ινῶ.π.ικα.declino,effugio.neutrũ,actiuum,accuſa.iungitur.
ἐκλυίσαι.è retibus elabi,periculum effugere.
* ἐκλιπαρῶ.impenſe rogare,obteſtari.
ἐκλιπαρέω.μ.ήσω.π.ηκα.deprecor.neutrum,accuſatiuo iungitur.
* ἐκλογεὺς ηθ. φορολόγος. coactor, qui tributum exigit.
* ἐκλογή.ῆς.ἡ.electio,electus, explanatio, notatio, annotatio,elegantia.
ἐκλοχεύομαι.μ.εύσομαι.ευσμαι.genero. deponens, accuſatiuo iungitur.

ἐκλύω.μ.ύσω.π.υκα.eleuo.actiuum, accusatiuo iungitur.

* ἐκλύομαι.μ.ύσομαι.π.υμαι.deficio,dissipo, dissoluo,soluo.

ἐκλυτήριον.ν.ὸ.solutio.

ἐκλυτος.ν.ὸ.fractus.

ἐκκλάζειν.exibilare,explodere.

ἐκλωπίζω.furor,exuo,excorio.

ἐκμαγῆον.ν.ὸ.effigies.

ἐκμαίνομαι.μ.νοῦμαι.sæuio. deponens,absolutũ,

ἐκμανθάνω.perdisco.

* ἐκμαρτυρῶν.testari non pro re cõperta, sed ab alijs narrata.

ἐκμαρτυρία.ἡ.testimonium quod fit per absentes,contrà μαρτυρία quod per pręsentes, ut annotauit Menarchus.

ἐκμαρταίνομαι.frustror,uanus & superuacaneus fio.

ἐκμάσσω.μ.άξω.π.αχα.fingo,tergo,sicco,exprimo,ἐκτυπῶ,ἐκσφραγίζομαι.effigiem figuramq;

* exprimo. Vnde ἐκμαγῆον,ὁ ἐκτύπωμα καὶ ἐκσφράγισμα.acti.accusa. iungitur.

* ἐκμεθύσκω.humore redũdanti uitio & corrumpo,apud Theophrast.

ἐκμαλάσσομαι.μ.ήξομαι.π.γμαι.mitigo. deponens, accusatiuo iungitur.

ἐκμελετάω.ῶ meditor,calleo,exerceo.

* ἐκμελής.ές.ὁ.ἡ.incõcinnus,absonus, discrepans. Aristides in Encomio Vrbis Romæ,ἡμεῖς δ' ἐυχὴν ταύτην ἐποιησάμεθα ὅτι ἄμισσον ὄνδ' ἐκμελῆ ὄνδ' ἀπὸ τῆς τέχνης Est etiam ὁ ἠμελημένος,dissolutus,& secors & iners. Syne.βαφεὶς δὲ ἐκμελὴς καὶ ἀνάγωγος.Dicitur etiam πρὸς μέλος γεγονώς importune, inepte,hoc est,σολοίκως,ἀπεθάνως, ἐκμελῶς, ἀπέροκάλως,σκαιῶς quod uerbum tamen Cicero(si dijs placet) negat Græce dici posse. Vt omnia (inquit) Græcorum perquiras: quid sit ineptus non inuenies. uerum id magis ex affectu quodam humano dixit, quàm ex animo, utitur & Plato pro dissentaneè.

ἐκμετρέω.μ.ήσω.π.κα.dimetior. actiuum,accusatiuo iungitur..

ἐκμηχανῆς.repente

ἐκμηρύω.μ.ύσω.π.κα.protendo,actiuum,accusatiuo iungitur.

ἐκμισθος.ν.ὸ. mercedis expers, stipendio priuatus.

ἐκμολε.exibat.

ἐκμυέω.μ.ήσω.π.κα.fugo,abstergo,actiuum,accusatiuo iungitur.

ἐκμυκτηρισμός.οῦ.ὁ.subsannatio.

ἐκμυκτηρίζω.μ.ίσω.π.κα.derideo,actiuum,accusatiuo iungitur.

ἐκμύησις.ιος.ἡ.exuctio.

ἐκναυλόω.μ.ώσω.π.ωκα. cum naui portum exeo, neutrum absolutum.

* ἐκνεμῆ ἐξάξῃς.educes.

ἐκνεφίας.ν.ὸ.procella,uentus procellosus, quasi è nube erumpens. Vide Pli.de uentis.

* ἐκ νέας καὶ ἐκ μφρονίας καὶ ἐκ παιδὸς καὶ

* ἐκ νέου.a prima uel ab ineũte adolescẽtia,à puero,ab initio iuuentutis.

ἐκνευρίζω.μ.ίσω.π.κα.eneruo,actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐκνεύω.μ.εύσω.π.ευκα.declino,enato.

ἐκ νηπίου.a puero à paruulo. Aristotelicum

ἐκνήφω.μ.ή.ψω.π.ψα.euigilo, resipisco. neutrum absolutum.

ἐκνήχομαι.μ.ήξομαι.π.ηγμαι. enato. deponens absolutum.

ἐκνόμως.καὶ

ἐκνομίως.enormiter, Aristoph.Pluto.καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἠχύνεσθε.

ἐκνομώτατα.apud eundem, supra modum, impotentissime.λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομώτατα.

* ἐκκοβαλικεύειν. circunuenire, astute suffurari. Aristopha.Equitib.ὥσπερεὶ γέρονταις ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεις.

* ἐκολάσε.perturbauit.

ἐκκομίζομαι.exporto.

ἐκκομίζω.μ.ίσω.π.κα.effero. actiuum accusatiuo iungitur.

* ἐκκομιδή.ῆς.ἡ.ablatio,elatio funeris. Gregorius καὶ γίνεται πανήγυρις μετὰ πάθους ἡ ἐκκομιδὴ τοῦ σώματος.

ἐκκοπή.ῆς.ἡ.impedimentum.

ἐκκόπτω.μ.όψω.π.ψα.abscindo,excindo, penitus extirpo,prorsus abrogo, Item separo.actiuum,accusati.iungitur.

* ἐκκρῶ.enarro.excutio.

ἑκούσιος.ν.ὸ.uoluntarius.

ἐκνοσηλεύω.curo,medeor.

ἐκπαγλοῦμαι,ὁ ἐκπλήττομαι.stupeo,terreor,admirationi sum.

ἐκπαγμοῦμμοι,θαυμαζόντες,ἐκπλήττόμμοι.

ἐκομπηλάκων. magnifica & superba uerba crepabam. Aristoph.ranis. ἀλλ' οὐκ ἐκομπηλάκουν ἀπὸ φρενῶν ἀπρεπάσας.

* ἐκπαγλῶς,horribiliter, egregie,magnificè,admirabiliter,pro ἐκπληκτῶς per marathesin.

ἐκπαγλήπαρος.formidolosissimus,θαύμαστος.

* ἐκπαθής.ές.ὁ.ἡ.impassibilis,extra affectus & passiones,immodice affectus,Alciphr. ἐκπαθὴς ὑπὸ ἡδονῆς γενομένη.

ἔκπαλαι.olim,iampridem.

ἐκπαφάσκω.manifesto,δρμάω.

ἐκπαππῶσαι.in pappos tranfire.

ἐκ παιδῶν,à pueritia,ab ineunte ætate, a teneris annis.Herodia.de Alexandro loquens

* ad subitũ belli indicti nũcium perculso, ὁ μὲν οὖν ὁ Ἀλέξανδρος ἐταράχθη,καὶ μάλιστα ἐρήνης ἐκ παιδῶν ἐπραξεῖς,haud mediocriter exterrebatur Alexander,potissimum quod ab ineũte ætate in pace enutritus esset.

ἐκ παιδὸς ἡλικίας.ab ineunte ætate.

ἔκπαλαι.diu.

* ἐκ παλαιοῦ.olim,iam olim.Synes. Ἐπεὶ δὲ ἐκ παλαιοῦ γεγονότες.dicimus etiam ἐκ παλαιοτάτου.Sub auditur autem χρόνου.

* ἐκ παντὸς,uel ἐκ παντὸς τρόπου.omnino,omni ratione, omni pacto,omni ope. Alicarnas. ὁ γὰρ ἀνὴρ οὗτος ἐκ παντὸς δικαίως τῶν ἐνίκησεν. Isocrat.ἐκ παντὸς τρόπου τὰ σφέτερ' αὐτῶν διορθωμένους.

ἐκ παραγγέλματος.ex proposito.

ἐκ πρόχειρου.id est,ex composito.

ἐκ πρόχλόγου.ex insperato.

ἐκ παρα-

ἐκ παρασκευῆς.ex compositio,ex apparatu.

ἐκ παραλλήλου.per alternitatẽ,uel ut Gellius ait, ex geminatione, cum duo uerba idem significantia iunguntur, ἐκ παραλλήλου posita dicuntur, quasi sensu geminato, ut apud Homerum βάσκε' ἴθι.

ἐκπαρέργου.ex diuerticulo,extra propositum.

* ἐκπέμπω μ.ψω.π.ομφα. emitto, relego in exilium,repudio,diuulgo.actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐκπεπαμένως.effuse.

* ἐκπεριέρχομαι.circundo,cingo.

* ἐκπροδίδοσαι.elabi,& frustrari,subterfugere astu quodam more perdicum. Aristoph. auib. ὡς παρ' ἡμῖν ὀνειδος ἐστιν ἐκπροδίδοσαι. id est, quippe apũd nos turpe nõ est, suffugere de cassibus. Ductum à perdicibus,quas mirę calliditatis esse, ut manus aucupum effugiãt, scribit Aristoteles, adeo ut si quispiã inter uenandum in nidum earum incidat,prouoluantur ad pedes uenantis,per inde quasi capiendę sint, ad eumq; modum, illum alliciunt ad se quasi capturum, donec interim pulli sigillatim effugerint.quod ubi factum fuerit,& ipsa subtrahit sese,& pullos reuocat. Ex Eras.

ἐκπρεπείας.ex copia,ex abundantia.

* ἐκ περιωπῆς ὁρᾶν limis oculis uidere. Lucianus in Conuiuio ὀυδ'ἐν ἐδόμην δέξον τοῦ τοῦ ἰωνος,πολὺ πρότερον αὐτὰ ἐκ περιωπῆς ἑωρακώς,id est, nihil mihi opus erat Ione monstratore, nimirum qui multo ante limis aspexeram oculis.

ἐκπορθω.μ.σω.destruo,depopulor,deuasto.

* ἐκπορεύειν.plane abire & usquequaq; circũdare Herodia.ὀυ προσδοκῶν τοῦ στρατοῦ ἐκπορευθῶν καὶ ὥσπερ σαγηνεύσας.

* ἐκπερισσασμὸς plus est quàm περισσασμὸς. περισσασμὸς,est cum milites ita mouentur duplici flexu,ut eorum ora in partem posteriorẽ spectent. At uero ἐκπερισσασμὸς est plenior conuersio triplici flexione constans. quod fit cum post περισσασμὸν rursus in hastam cõuertũtur,si quidem in hastam moueri primum cœperũt:aut in læuam, si lęuorsum & in scutum fuit prima inflexio.

ἐκπέσω.maturo.concoquo.

* ἐκπέταλα.uocabantur ueteribus pocula quædã latiora. Nam πέταλα folia perampla dicuntur.

ἐκπετήσιμος.ν.ὸ.uolucris,euolatilis.

ἐκπεφυλοφορημένος.ν.ὸ.condemnatus, καταδικασθείς

ἐκπηδάω.μ.ήσω.π.κα.exilio.neutrum, genitiuo iungitur.

ἐκπνίζεσθαι.protendere,deducere.ἀγελαῖος ἐις πνιγόν,ἐκμηρύσεσθαι.Aristoph. Ranis.ὃς ἀυτῇ τήμερον ἐκπνιγῆς ταῦτα προσκαλούμενος.

ἐκπιέζω.μ.έσω.π.εσα.exprimo,deprimo. accusatiuo iungitur.

* ἐκπισμὸς. dicitur quando ita ponuntur oculi, ut exerti perseuerent & plus iusto patentes sint, id quod usu uenire solet Athletis in certamine compressis.ἀπὸ τοῦ πιέζειν.

ἐκπίνισμα.ατος.τὸ.fractio caluæ in multas partes

* ἐκπικρός.uehementer amarus.

ἐκπίμπλημι.expleo.

ἐκπίνω.μ.ώσω.π.ωκα.ebibo.neutrum,accusatiuo iungitur.

* ἐκπίπτω.μ.εσοῦμαι.π.ἐκπέπτωκα.decido,excido. Itẽ degenero,descisco à pristino instituto & mutor. Plato. ἐις ἀλλότριον εἶδος τῆς πολιτείας ἐκπίπτῃ.Εκπίπτω τοῦ λόγου,cũ deficior sermõe,& oratio mihi non suppetit, & cũ memoria me deficit & destituit.Est etiã emano, exeo,& prodeo foras. Accipit ,pemano ad uulgus,hoc est,ἐκφορος καὶ ἔκπυστος γίνομαι, Et pro eijcior,expellor & explodor.Vt ἐξέπεσεν τῆς Αθηναίων, pulsus est Athenis apud Plutarch.Et Comœdia aut tragædia dicitur ἐκπίπτειν quando exigitur exploditúrque a spectatoribus.contrà ἴσασθαι, quando placet. Sic Terẽtius in Ecyra.In ijs quas primũ Cæcilij didici nouas, partim iam earum exactus,partim uix steti,neutrum, genitiuo iungitur.

* ἐκπλαγίου.de latere.

ἐκπλαγής.ές.ὁ.ἡ.horribilis,odiosus,mirabilis.

ἐκπλαγῶς.insigniter,stupende.

* ἐκπλεθρίζειν. est genus quoddã certaminis obire, idq; in pręscripta terræ dimensione centum pedum:a qua etiam nomen habet. Nam(Autore Suda)πλέθρον est mensura centum pedum & sexta pars stadij.Lauren.Vallensis iugerum ex Herodoto trãstulit.

ἐκπλέω.μ.εύσω.π.κα. enauigo.

ἔκπλεως.plene,ad plus,cumulatissime.

* ἔκπλεως.ω.ὁ.ἡ.planus,perfectus. Item expletus Xenophon.καὶ τὰ ἅρματα τὰ δρεπανηφόρα ἔκπλεω ἤδη ἦν.id est currus uehendis falcibus accommodi,iam tum expleti erant. Item cumulate expletus,ut apud eundem. Ἔκπλεω δὲ πάντα διεκπονούμμοι pro cumulate dixit. Εκπλεω πάντα ὑπάρχειν omnia abũdè suppetere apud Demosthenem.

ἐκπλήγην.indiscrete.

ἐκπλήθω.μ.ήσω.π.κα.suppleo, expleo, actiuum accusatiuo iungitur.

ἐκπληκτικός.οῦ.ὁ.terribilis.

ἐκπληκτικῶς.cum stupore.

* ἔκπληξις.ιος.ἡ.stupor,sideratio,quæ tota ex cœlo constat, ut inquit Pli. διανοίας ἔκστασις,ut inquit Galenus,id est,cogitationis stupor, ex repentina consternatione extrinsecus aduenienes.

ἐκπληρόω.μ.ώσω.π.ωκα.expleo,actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐκπλήρωσις.ιος.ἡ.expletio.

ἔκπληξις.tabes,quasi percussio & stupor arborum,cum stirpes exarescũt,ab tabido morbo exacti,eo modo,quo homines ægri lõga tabe defecti.

* ἐκπλήσσομαι.μ.ήξομαι.π.γμαι. stupeo,cum stupore admiror,attonitus fio, stupore percellor,obstu-

lor, obstupefio. deponens. absolutum.

* ἐκπλήσσω. μ. ξω. π. κα. perterreo, perterrefacio, consternatiõe afficio, in stuporem pręadmiratione redigo, obstupefacio, pculsum reddo, stupore perfundo. Accipitur pro ictu securis excutio apud Theoph. Vide Budæ. Commenta. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐκπλοῦς. ου. ὁ. emissa classis.

ἐκπλύνω. μ. νῶ. π. νγκα. eluo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐκπλυτός. τή. ὸν. lauabilis, non retinens colorem.

ἐκπνέω. μ. εύσω. τω. ευκα. expiro, exhalo, pro mori. neutrum, accusatiuo iungitur.

ἐκπνοή. expiratio.

* ἐκποδών. eminus, procul, ut apud Atistophanem in Ranis ὦ πόνηρε Ευριπίδη ἄπαγε σεαυτόν ἐκποδών, εἰ σοφρονῇς, Improbe Euripides auferte hinc procul si sapis, libere, è medio.

* ἐκποιοῦσθαι, alienari, in adoptionem dari.

* ἐκποιῶ. in adoptionem do. Est etiam sufficio, hoc est, ἐξαρκῶ. Theoph. τὰ γὰρ πρόβατα ἐντοπίσαντα καὶ εὐγονοῦντα, πάλιν ὁρμᾷ πρὸς νόσον, ἐκποιεῖ δὲ νῦν τὴν ὥρας, tempore anni adhuc sufficiente, hoc est, pariendi spatium prębente. Est etiam alieno, hoc est, emancipo: Ἐκποιεῖ με τῇ δικαστηρίᾳ. Subduco me è iudicio. Significat etiã efficio & cõsummo. Vide Cõment. Budæ.

ἐκποίησις. ιος. ἡ. alienatio.

* ἐκποίητος. ή. ὸν. dicitur qui datus est alicui a patre in adoptionem, iamq; a sua familia alienatus est, atq; ubi id factum esset ἐκποίητος iam dicebatur eius familiæ in quam ascitus erat. Dicitur etiam ὑιόθετος ab ὑιὸς & τιθέναι ὁ ποιῶν, quasi filius facticius. Differt autem τὸ ἀποκηρύκτου. Nam is dicitur qui ob scelera è familia reiectus est à patre: Latini abdicatum appellant. Autor Ammonius.

ἐκποιῶ. uello crines.

ἐκπολεμέω. μ. ήσω. π. κα. uinco, debello. Vide Ammonium. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐκπολεμόω. μ. ώσω. π. ωκα. reddo inimicum. neut. accusatiuo iungitur.

ἐκπολέμωσις. ιος. ἡ. debellatio.

ἐκπολιορκέω. μ. ήσω. τω. κα. per obsidionem capio. actiuum, accusati. iungitur.

ἐκ πολλοῦ ἤδη. iamprídem.

ἐκ πολλοῦ πλαῶνος, ὁ ἐκ πολλοῦ χρόνου.

* ἐκπομα. ατος. τὸ. poculum, phiala. In exemplaribus Græcorum autorum modo per ω modo per ο hoc nomen scriptum inuenies. Ammonius tamen annotat composita ἀπὸ τοῦ πόμα per ω scribenda in penultima.

ἐκπομπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pando secreta, conuicior. acti. accusa. iungitur.

* ἐκπομπή. repudium, relegatio in exilium.

ἐκπονέω. μ. ήσω. τω. κα. elaboro, labore quæro, colo, excolo. Gaza ex Cicerone. εἰ δ' οὖν καλῶς δὴ βίον ἐκπονηθῆναι, καρπούς φέρει θαυμαστούς. quæ in omni uita cultæ, De uirtutibus lo-

quitur. neutrum absolutum.

* ἐκποροῦν. capio, duco captiuos, expugno. Herodianus libro quinto. τοιμπῆ δὴ ἕνα τῶν ἀρχόντων τῶν στρατοπέδου, δύναμιν δοὺς, ὅσην ᾤετο ἐξαρκεῖν ἐκπορθῆσαι τοὺς ἀφεστῶτας. Vnum è ducibus mittit traditis copijs quantæ ad rebelles expugnandos uiderentur suffecturæ.

* ἐκπορίζω. μ. ίσω. π. κα. καὶ, ἐκπορίζομαι. subministro, suppedito Lucianus. ἀργύριον ἡμῖν ἐκπορίζοντες, argentum nobis suppeditant. Et Plutarchus ἀσφάλειαν ἐκπορίσαι, securitatem præstet. Plato in Gorg. passiuè usus est. Item præbeo, comparo. accusatiuo iungitur.

procedo. ἐκπορεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. exeo, egredior proficiscor, procedo. deponens absolutum.

ἐκποδὼν ποιῶ. amoliri, amouere, ne quid obstet

ἐκποιίζω. capillos euello. Aristoph. Thesmop. ἀλλ' ἐκποιῶ σε τὰς ποκάδας. At pilos tuos euellam.

* ἐκπονῶ. labore conficio, exerceo, meditor. Sic dicimus ἐκπονῶ τοὺς ἀγρούς, pro colo.

* ἐκπονοῦμαι. laboro satagoq;, exerceo, meditor. Εκπεπονημένοι τοὺς πόδας, qui pedibus iter facere assueuerunt.

ἐκπορευσις. ιος. ἡ processio.

ἐκπορευτός. οῦ. ὁ. procedens.

* ἐκπορίζομαι. κοὶ

ἐκπορίζω, suppedito, pręsto, comparo, Isocrat. τοῖς δ' ἀκολουθήσασιν αὐτοῖς τελείω τῆς ὑπερχούσης ἐκπόρισαν Aristot. καὶ γὰρ κατὰ τὴν ἀρχῆς γένεσιν, τὰ μὲν συνεστήσαντο τῶν ζώων τοσαύτην βοφὴν, ὡς ἱκανὴν αὐτοῖς παρέχειν τὸ γεννᾶν. Sibi uictum quærere.

ἐκποτίω. μ. ήσω. π. κα. euolo. neutrum absolutum

ἐκπελάζω. cicatrice obducere.

ἐκπούλωσις. ιος. ἡ. obductio cutis, cicatrix.

ἐκπραΰνω. μ. υνῶ. τω υκα. mansuefacio. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐκπρεπής. ές. ὁ, ἡ. elegans, insignis.

ἔκπρησις. ἡ. exustio, intensio.

ἐκπρίαμαι. μ. ήσομαι. τω. ήμαι. emo, deponens, accusatiuo iungitur.

* ἐκπροθεσμένος ἥκειν uenire ultra diem præfixũ condictúmue.

* ἐκπτερύσσειν. alas motitare ac uerberitare ut musca in sole. Lucianus in Encomio Muscæ. καὶ μὴν δεδίασι κατὰ τοὺς κοῶνας, εἴπερ ἀπεὶς ἐλέποι ἐς ἀντλῶ, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον ἐκπτέρυσκῃ, & quidem pauonum instar uariegata est, si quis attentius in eã oculos defigat, quum ex pansis ad solem alis, sese uerberitat.

ἐκπλήττομαι. ἐκπλήσσομαι. obstupefieri.

* ἐκ προθεσμοῦ. καὶ ὑπρθέμερον τὸ ὀρθόμενον ἢ ὑποχέσεως. qui ad diem præscriptum non soluit debitum, aut non implet quod promisit.

* ἐκπρόθεσμον. uerbum est in Pandectis Græcis. pro quo Iurisconsulti dicunt in mora esse.

ἐκπροφανοῦς. palàm.

* ἐκ πρώτης ἡλικίας. à iuuentute, ab adolescẽtia. Dicitur etiam ἐκ παιδῶν & ἐκ νηπίου.

ἐκπύδνως.

ἐκπύδνως. repente.

ἐκπυίσκειν. ad suppurationem perducere.

ἐκπυθάνομαι. μ. ήσομαι. τω. νσμαι. interroge. depo. accusatiuo iungitur.

ἐκπυρόω. μ. ώσω. π. ωμαι. exardeo, deponẽs absolutum.

ἐκπυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. incendo, accendo, inflammo, acti. accusa. iungitur.

ἐκπυρσέω. μ. ήσω. π. ηκα. igni luceo. neutrum absolutum.

ἐκπύρωσις. ἡ. ἡ. exustio.

ἔκπυστον. quod iam clarum ac diuuĩgatum est.

ἐκπωμα. ατος. ὁ. poculum, cyathus.

* ἔκρηγμα. locus abruptus & salebra, & eruptio aquarum in magnis imbribus.

ἐκρήγνυμαι. erumpo. Accipitur pro excandesco, & in iram præcipitem erumpo. Gregorius ἐπεὶ ἡ ὀλίγη ἐκάτη καὶ ὁ δίωγμὸς ἐξερρήγνυτο, tanq; de tyranno iam diu uexationem impiam parturiẽte dixerit, & deinde edente. Plutarchus. νότος ἐκραγεὶς ἄπιστος ὁ μέγεθος, Ventus incredibili magnitudine coortus. Rumpi enim uidetur cœlum, cum huiusmodi turbines & procellæ effunduntur superne.

ἐκρηγνύω. μ. ξω. π. κα. scindo, impressionem facio act. accusatiuo iungitur.

ἐκρηξις. ἡ. ἡ. uociferatio.

ἐκ ῥίζης. ab radice, ab initio.

ἐκρίζω. eradico.

ἔκριμμα. ατος. ὁ. purgamentum.

ἐκκρίνομαι. segregor, dirimor a cœtu aliquo, opponitur τοῦ συνίσταμαι. Accipitur pro egero & excerno, Et pro ἀποδοκιμάζω, reprobo, reijcio. De uomitu & excremẽtis alui Galen.

ἐκκρίνω. μ. νῶ. π. κα. approbo, longo tempore dubito, hæreo. Item egero, excerno, exhaurio, eximo, Et expello, secerno, segrego. Aristoteles. ἐκκρίνεσι δὲ ἐκ τῶν καμίλλων ἐνιαύσιον ὁ ἔκγονον, abstrahũt, ablactant. Et ordine moueo, decuria eijcio, numeróque expungo, Xenoph. ὁ δὲ ἐκκριθεὶς, ἄτιμος τὸν λοιπὸν βίον διατελεῖ. Est etiam ἀποδοκιμάζω, ut ἀποκρίνω, reprobo, reijcio, καὶ ὃν προσδέχομαι, cui opponitur ἐγκρίνω. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐκρίπτω. μ. ίψω. πα. proijcio. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἔκκρισις. exhaustio, excretio, exuctio. Galen. ἔκκρισιν αἵματος ἐκ τῶν ῥινῶν τῶν ἐπιμοξάγιον uocat.

ἔκκριτος. eximius, selectus, præcipuus, electus. Et ἔκκριτα dicuntur quæ deo dicata sunt, ut eximia & egregia, & ἐξαίρετα. Quos Græci ἐκκρίτους & προκρίτους uocant, Quintilianus in primo uocat numero exemptos, de Criticis loquẽs, Iudicio (inquit) quidam ita usi sunt ueteres Grãmat. ut nõ uersus modo cẽsoria quadam uirgula notare, & liberos qui falso uiderentur inscripti, tãquam subdititios summouere familia permiserint sibi, sed auctores alios in ordinem redegerint, alios omnino exemerint numero. His opponũtur quos ἐντεταγμένους & ἐγκυλίους uocant, id est, in ordinem redactos. Ex lucu-

brationibus Bud.

* ἐκλείγματα dicuntur medicis quæ ori imposita sensim liquefiunt, ac deinde deglutiuntur. Sic dicta ἀπὸ τοῦ λείχειν, id est, à lingendo.

ἐκροή. ῆς. effluxio.

ἐκκρούω. μ. ούσω. π. κκα. expello, eijcio, excutio, acti. accusatiuo iungitur.

* ἐκρυέω. effluo.

ἔκρυσις. ἡ. ἡ. effluxio.

ἐκρύσεις, id est, effluxtiones, Aristoteles libro

* septimo de historia animalium, tradit uocari eas conceptus corruptiones, quæ intra septimum diem fiunt: abortiones uero ἐκβασμοὺς usque ad quadragesimum uocitari.

ἐκσαγηνεύω. irretio.

* ἐκσάρκωμα. carnis excrescentia. Excrescentis carnis uitium, quod in ossibus cum euenit post fracturam sanatam, dicitur ὑπερπόρωσις.

ἐκσείω. μ. είσω. π. ψκα. concutio. acti. accusatiuo iungitur.

ἐκσκευάζω. exporto, κφέρω.

* ἐσκιαγραφημένον. adumbratum, umbratili pictura descriptum, similitudinem referẽs, inchoatum, non perfectum. Sumptum à pictoribus, qui prius adumbrant id quod pingere statuerunt.

ἐσκιασμένον. adumbratum.

ἐκσπάω. μ. άσω. π. ασκα. euello. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἔκσπονδος. ή. ὸν. exclusus a fœdere, uel a societate, fœdifragus.

ἔκσασις. ἡ. ἡ. perculsio, stupor, mentis emotio, mentis alienatio ex pauore aliquo repentino. Hanc (inquit Laurentius Valla) qui habet, latine dicitur mente captus, non dico quum de insano loquimur, sed qualis est ille apud Quintilianum, qui ad insperatum amici subitúmque conspectum dicitur stetisse mente captus. Dionysius sic uocat abstractionem mentis à corpore, ad cõtemplanda cœlestia, quæ etiam ἀναγωγὴ dicit. Quidã ὀλιγοχρόνιον μανίαν definiunt. i. non diu perseuerantem, insaniam. Alij contra ὁλοχρόνιον μανίαν, id est insani amperennem Εξασις οἴνου, dicitur de uino quod degenerare & corrumpi incipit. Vide ἐξίσταμαι. Hoc præterea nomine nunc somnum, nunc terrorem dici animaduertas.

* ἐκστατικός. οῦ. ὁ. qui mente facile commouetur, attonitus, fanaticus, ἔνθεος, numine afflatus, in contemplationem auferens. Interdum dicitur qui in furorem agit, hoc est, ὁ ἐξεστὼς. Est etiam ὁ ἐξεστὼς, ὁ ἐμμανὴς, furiosus. Sic etiam appellatur qui pronus est ad iracundiam furibundam, & qui facile ad impotentiam animi erumpit, & in cæcos ac pręcipites impetus, quales sunt, quos Cicero effrenatos appellat. Aristoteles. ὅσοι δὲ ταῦροι καὶ ὅσοι κάπροι θυμώδεις καὶ ἐκστατικοί.

ἐκστέλλω. μ. ελῶ. π. αλκα. orno, extramitto. actiuũ, accusatiuo iungitur.

ἐκστρατεύομαι. κοὶ

ἐκστρατεύω. infesto exercitu exeo & inuado. Grego. ὁ δὲ ἐπὶ τὸν ἀνὸν ἐκστρατεύῃ.

ἐκστράτευσις, ΙΟ. ἡ. expeditio militaris, & peregrinatio.

ἐκστρατεία. ας. ἡ. idem. dicitur etiã ἐκβολὴ et ἐπίλασις.

ἐκστρατοπεδεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. castra loco. depon. absolutum.

ἐκστρέφω. ἔψω. αφα. muto, inuerro, in alium habitũ cõmuto, ut ἐκστρέφω τὸ ἱμάτιον, ἀντὶ τοῦ τὸ πρὸς ἔσω μέρος ἔξω μετατίθημι. Aristop. in Pluto, κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρα ἐκστρέψας, ἵν' ὠλιωῶτο μᾶλλον, id est, oculos eius inuersos alleuit. actiuum accusatiuo iungitur.

ἔκτα, pro ἔκτανε, occidit.

ἐκτατόν. extensim.

ἐκτάδην. porrectim.

ἐκτάδης, ΙΟ. ὰ. ὁ. ἡ. extensus.

ἐκτανής, ΙΟ. ὰ. ὁ. ἡ. prolixus.

ἐκτανύω. μ. ύσω. τω. κα. produco, id est longo, acti. accusatiuo iungitur.

ἐκταράττω. obturbo, molestus sum.

ἔκτασις, ΙΟ. ἡ. productio. Figura apd' Gramma. quando syllaba brauis extenditur.

ἐκτάττω. profero. Et τὴν ἀκρόπολιν ἐκτάττω, instruo aciem, κατασκευάζω, id est, cõpono ordines & agmẽ Diod. ὁ δ' Αλέξανδρος ὁρῶν προσιοῦσαν μεγάλην δύναμιν ἐκτεταγμένην τρλεμικῶς.

ἔκτακτοι ab Aeliano appellantur extraordinarij.

ἐκτείνω. μ. ινῶ. π. ακα. produco, extendo, curo. actiuũ. accusatiuo iungitur.

ἐκτεμχίσαι. extruere.

ἐκτελῶν τὴν δίκην. pœnas pendere.

ἐκτέμαχα. τὰ. pustularum eruptiones in capite.

ἐκτέμνω. μ. ἐκτμήσω. π. ἐκτέτμηκα. excido, id est, castro. acti. accusatiuo iungitur.

ἐκτενής. ΙΟ. ὁ. prolixus, intentus, animi non angusti, liberalis.

ἐκτενῶς. intense, impense, uehementer,

ἐκτένεια. ας. ἡ. assiduitas, perseuerantia, extensio, accipitur pro copia & abundantia.

ἐκτενῶς, ὁλοφύχως, προθύμως. omnibus uiribus, intẽse. toto animo, prolixè, id est, admodum liberaliter. Cicero pro Flacco. Id non solũ fecit, sed etiam prolixè cumulatèq; fecit, id est, ἐκτενῶς.

ἐκτεύς. ΙΟ. ὁ. triens, sextarius, est aũt octo chœnicum, ab eo dictus quod sit sextarius medimni, hoc est, modij. Vide Assem Bud.

ἐκτήκομαι. colliqueo, intabesco.

ἐκτήκω. μ. ἥξω. π. ηχα. liquefacio, tabefacio, acti. accusatiuo iungitur.

ἐκτημόριον. sextans.

ἐκτίθημι. expono.

ἐκτικῶς. habitualiter.

ἐκτιμόριον. ὰ. ὰ. sexta pars.

ἐκτίθημι. expono puerum. Aristoph. κἀγὼ παρθένος γὰρ ἔτι ἦν, κἀδυνάμην ἐξῆν μοι τῶν τινῶν, ἐξέθηκα. Est etiam expono in terram, hoc est, e nauieduco in littus.

ἐκτιθασμός, οῦ. ὁ. concussio.

ἐκθυκὴ. species febris leuiter ossibus inhærens, ut uix sentiatur, donec paulatim corpus absumat, quasi dicas habitualem. abἔχω ductum est.

ἐκτιλοῦσα. significat puellam demulcêre, atque ita demum cõciliâre, ut uxorẽ ducas. ratio uocabuli est, quoniam κτίλος aries est iam mitis mansuetusq;. Accusatiuo iungitur. Herodotus. ἐκτιλώσαντες τὰς λοιπὰς τῶν Αμαζόνων. Hinc ἐκτιλωμὸς dicitur apd' Pausaniam qui cuipiam familiaris est factus.

ἐκτιμᾶσα. indicâre, æstimâre, uendentis est, qd' dicitur etiam τιμᾶσα & ὑπερτιμᾶσα.

ἔκτιμος. expers honoris, id est. ἐκτὸς τιμῆς.

ἐκτπάσσω, μ. ἄξω. π. αχα. excutio, amolior, actiuum accusatiuo iungitur.

ἐκτίνω. μ. ίσω. π. κα. reddo, retribuo, rependo, exoluo, persoluo, restituo, pœnas do & pendo, acti. accusatiuo iungitur.

ἐκτισμα. ατ Θ. ὰ. retributio.

ἐκτιτρώσκω. μ. ἐκτρώσω. π. ωκα. pario abortum, abortio. neutrum absolutum.

ἐκτίω. μ. ίσω. π. κα. reddo, restituo, trado, persoluo, rependo, condo, extruo. actiuum. accusatiuo iungitur.

ἐκτόξω. obstupefacio.

ἐκτομή. ῆς. ἡ. excisio, exectio, id est, castratio.

ἐκτελυπῦσαι. elaborare, perficere.

ἔκτρυμις. dicitur de uulua porcorum, quam Latini eiectitiam uocant,

ἐκτομίας. ὰ. ὁ, exectus. eunuchus.

ἐκτρύω. μ. ύσω. π. υκα. exhaurio. Sumptum est ut a pharetra sagittis exhausta, uel ab ijs quę sagittis confecta pereunt. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐκτρόπως. enormiter.

ἐκτρπος. ὰ. ὁ. intolerabilis, difficilis, peregrinus χαλεπός.

ἐκτόπως. indecẽter, ieptè, grauiter, supra modũ.

ἐκτρίζω. exigo procul, summoueo, transfero, τὸ μεταβάλλω. sedem muto & in aliam regionem comeo.

ἐκτρισμός. οῦ. ὁ. exterminatio, exilium.

ἐκτόπ. Θ. ὰ. ὁ. semotus, peregrinus.

ἕκτος. ὰ. ὁ. sextus.

ἐκτός. extra, fine, præter, foras.

ἔκτοσθε, κοὶ

ἔκτοσθεν. κοὶ

ἐκτοσθε. extra.

ἐκτρμῶν. excurro prescriptum terminum.

ἐκ τοῦ. quod, propterea quod.

ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγειν. ex tempore dicere.

ἐκ τοῦ παραχρῆμα. ex tempore.

ἐκ τούτου. ex hoc tempore. Latini ex eo dicunt aliquando in hac significatione. Suetonius in Claud, Ex eo nunquam nõ in senatu nouissimus consularium sententiam dixit.

ἐκτραγωδίζω. tragice & magnificẽtius eloquor, aut uerbis rẽ ampliorẽ reddo. Vide adagiũ Tragice loqui,

ἐκτραγωδέω. μ. ήσω. π. ηκα. ὀδύρομαι. ἢ ἐπιτραγωδῶ, tragicè aliquid narro. hoc est, cum amplificatione & cõmiseratiõe. Sed ponit, p admirationẽ cieo, ut' ita narro ut in admirationem euadere rẽ uelimus, tragice deploro, gritor.

Est etiam

Est etiam cum ingenti commiseratione aliquid narro. Grego. τί ἐν πάντα ἐκτραγωδήσιν τὰ ἡμέτερα ὅτι ἐρωοῦντος τὸ λόγος ὅρος πάθη. Significat etiam augeo & amplificio. Vide commen. Budæi.

ἐκτρέπτος. ὰ. ὁ. auersans communem naturę modum, inuersus, qui plus iusto crescit.

ἐκτραχηλίζω. μ. ίσω. π. κα. excollo, excido, ꝓcipito. ceruicem frango. actiuum. accusatiuo iungitur.

ἐκτρέπομαι. ἢ ἔξω ὁδοῦ ἵσταμαι. diuerto, digredior, deflecto iter. Et est a uia militari & plaustraria digredior. Aristophanes in conuiuio, τῶν ἐπῶν, ἐβαδίζομεν ὅτν ἐκτραπόμενοι διὰ τῶν χωρίων καθ' ἡσυχίαν. Ponitur pro auersor & fugio, ut abominandum, aut nefastũ aut omi nosum. Lucianus. κοὶ ἐκτέπεσθε δυσάντητον τοῦ θέαμα. Et decedo uia non tamen honoris causa, ut cum alicui occurrere nolumus, Demosthenes. οὗτος ἐκτέτραται με νῦν ἅπαν τῶν Cum accusatiuo dixit Cęsar, Quibus ita interdictum est, ijs omnes decedunt, aditum sermonẽq; diffugiunt. Significat etiam mutor, id est, ἐξίσταμαι κοὶ μεταβάλλω, & degenero.

ἐκτρέπω. μ. ψω. π. αφα. conuerto, detorqueo, deflecto, euito. acti. accusatiuo iungitur.

ἐκτρέφω, μ. ψω. π. αφα. enutrio. act. accus. iungitur.

ἐκτρέχω. μ. δραμοῦμαι. π. δεδράμηκα. excurro. neutrum. genitiuo iungitur.

ἐκτροπή. ῆς. ἡ. diuortium, digressio, ἢ παρόδος. Et de generatio, mutatio. unde ἐκτοπίας οἶνος.

ἐκτροπία. morbus quãdo palpebræ deorsum cõuersæ sunt.

ἐκτοπίας. dicitur de uino quod deterius factũ est & uappescit. Alciphęus. Εκτοπίαν δὲ ἡμῖς κοὶ ὀξύνην πίνομεν, id est, Vappam & uinum, quod coacuit. Dicitur etiam ἐκτοπίας. Vide cõment. Budæi.

ἐκτυγῶσαι. extenuare, oblinere, accidere. Liuius. Accisæ a Camillo Volscorum res, id est, ἐκτετυχωμέναι, πεπονηρευμέναι,

ἐκτυφῶν cum datiuo idem quod ἐνυφῶν. Plutarchus. in Apohth. ἐν δὲ ὑὸν ἐκτυφῶν τῇ μητρὶ πολῦ σον ἑλλήνων ἔλεγε δύνασθαι.

ἐκτωμα. ατ Θ. τὸ. κοὶ

ἐκτωματίαι Θ. ὰ. ὁ. abortiuus.

ἐκτωσμοί. οἱ. abortiones.

ἐκτυπόομαι. sono, crepo.

ἐκτυφλόω. μ. ώσω. π. ωκα. excæco, actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐκκυβεύω. periclitor, aleæ me committo.

ἐκκυκλέω. reuelo.

ἐκκύκλημα. ατ Θ. τὸ. machina lignea in theatro q̃ circumacta ostendebat spectatoribus qd quid secreti in scena ageretur.

ἐκκυλίω. μ. ίσω. π. κα. euoluo. act. accusa. iungitur.

ἐκκυμαίνω. ανῶ. π. αγκα. exũdo. neutrũ absolutum.

ἐκυρός. οῦ. ὁ. socrus.

ἐκυρός. οῦ. ὁ. socer.

ἐκφαίνομαι. μ. οῦμαι. π. αμαι. eluceo. depo. absolutum

ἐκφαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. manifesto, edo, effari, & ꝓdere quod occultum est & arcanũ, enarrare. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐκφανής. ΙΟ. ὰ. ὁ. ἡ. insignis, illustris.

ἔκφασις, idest, ἐξηγήσεις. narratio.

ἐκφανορία. ꝓ doctrina rerũ reconditarum mysticarumque interprete & enarratrice. Dionys. ἐξῆς δὲ τὸν οὐρανίας ἱεραρχίας ὑμνῆσαι, κατὰ τὸν αὐτῶν ἐν τοῖς λογίοις ἐκφανορίαν.

ἐκφάντορες & ἐκφαντορικοὶ ὑποφητικῷ τάξεις, dicuntur angelorum ordines, qui diuina interpretandi munere funguntur, & quæ diuinitus acceperunt, aut a superioribus ordinibus deinceps hauserunt, infimis ordinibus quasi per manus tradunt. & illi rursus uiris sanctis, & deo plenis enunciant & produnt. Vide comment. Bud.

ἐκφαυλίζω. μ. ίσω. π. κα. uilipendo, despicandũ ostẽdo, quod eleuare dicitur interdum Latinis Dicitur etiam ἐκφλωρίζειν. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐκφέρω. μ. ἐνέγκω. ἐξοίσω. τω. ἐξήνεγκα. effero, produco, id est emitto, effero funere, narro, commemoro Et refero ad senatum uel consilium, ut ἀνα φέρω. Item prodo, defero, arcanum enuncio & foras effero, id est, καταγορεύω, diuulgo. Εκφέρομαι etiam est, rapior, auferor, & transuersum agor, ut qui fluctibus & undis æstuq; auferuntur. Aristote. ἐκφερόμενος ὑπὸ τῶν πράγματος, qui a reipsa transuersus agitur. Et ἐκφέρειν dicitur equus, qui sessorem contumaciter aufert, hoc est, qui in alterum duntaxat latus flectitur propter oris contumaciã. Εκφέρω τὸν πόλεμον infero bellum apud Isocratem. Demosthenes pro edo & profero usus est, κοὶ τοῦ ὁ λόγος ἐξενηνοχότος πρὸς ἑαυτόν, & hoc de se specimen edente. Εκφέρειν etiam fœminæ dicuntur apud Aristotelem, quæ uterum ad exactos menses perferunt. Vide commentaria Budæi. actiuum accusatiuo iungitur.

ἐκφέρομαι. fero, aufero, id est, mereor, reporto, ut φέρομαι. Accipitur subinde pro suo actiuo. Vide φέρω.

ἐκφέρω γραφὴν, defero aliquem uel postulo, τὸ ἀνα φέρω γραφὴν.

ἐκφεύγω. μ. ἐκφεύξοῦμαι. π. ἐκπέφευγα. effugio. neutrum accusatiuo iungitur.

ἐκφοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. exterreo. act. accusa. iungit.

ἔκφοβος. ὰ. ὁ. timore exterritus.

ἐκφοτάω. μ. ήσω, π. ηκα. procedo, egredior, neutrũ absolutum,

ἐκφορά. ᾶς. ἡ. pronunciatio, elatio funeris.

ἐκφορίω. μ. ήσω. π. ηκα. efferc, ἢ ἐκφέρω. Demosthe. pro pignorari, & ἐκπεφορημένα σκεύη pignora capta dixit. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐκφόρημα. ατ Θ. τὸ. κοὶ

ἐκφορία. ας. ἡ. κοὶ

ἐκφόριον. ὰ. ὰ. fructus, fructificatio.

ἐκφορος. ὰ. ὁ. ἡ. aberrans, παρεκφερος, proditus, peruagatus, uulgatus, peruulgandus, prodendus, promulgatus. Est etiam cõcitatus, percitus. Synesi. Α ἐνδάνομαι γιγνόμενος ὑπὸ τῶν πάθους ἔκφορος. Aristophanes. Τὴν μοῦσαν ἔκφορος λόγου.

ἐκφρασις.Θ.ἡ.ecphrasis,descriptio, explanatio,
* pura meraq; enarratio, seu explicatio.He ſych.λόγον ἐκφρᾶν,id eſt,euidentē ſermōnem, orationémue interpretatur.uide δίηγημα.
ἐκφρόνως.ἀνοήτως,citra mētem,ſtulte.aduerbium.
ἐκφῦσᾶ.emitto,per ſyncopen natū eſt a φύω.
ἔκφρων.ον.Θ.ὁ.ἡ.amens.
ἐκφυάς.ἀδ.Θ.ἡ.appendix.
ἔκφυλος.ε.ὁ.ἡ.terribilis,præter naturam exiſtēs
ἐκφυλοφρῑῶ,ſenatu aliquem uel ordine mouco,
* & eijcio,qd' per frondium ſigna fiebat. ut obreptitium e tribu uel populo eijcio. Vide commentaria Budæi.
ἐκφυσάω.μ.ήσω.π.ηκα.efflo,actiuum,accuſatiuo iūgitur.
ἐκφύσημα.ατ.Θ.τὸ.efflatio,uentiſibilus.
ἐκφύω.enaſcor.
ἐκφωνέω.π.ήσω.π.ηκα.pronuncio. acti.accuſatiuo iungitur.
ἐκφώνησις.Θ.ἡ.pronunciatio.
* ἐκχλοῦω.negligere,uilipendere,apud Pauſan. floccifacere.
ἐκ χειρὸς βοηθῶν.τὸ μὴ πάσης ἐπιμελείας.totis uiribus, omni ope.
ἐκχέω.μ.ήσω.π.ηκα.effundo.actiuum. accuſatiuo iungitur.
ἐκχλόω.μ.ώσω.uaſto,in ſolitudinem redigo.
* ἐκχύ.μωσις.κθ
* ἐκχύμωμα.ſanguis collectus in loco contuſo.
ἐκχωρέω.μ.ήσω.π.ηκα. excedo, cedo,εἴκω, ἐξίσαμαι, datiuo iungitur.
ἐκψύχω.μ.ύξω.ε.υχα.expiro,neut.abſolutum.
ἑκών.ὀντ.Θ.uoluntarius,ultroneus,ultro.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

ἐλάφη κθ ἐλάειν.τὸ.ἐλάυνφ.
ἐλάα.ας.ἡ.olea arbor,uel fructus oleæ,
ἐλαία.ας.ἡ.oliua,arbor.
ἐλαΐδες.ες.αἱ.oleæ arbores. Ariſtop. Acharn.πρὸς τὸ χωρίον ἅπαν ἐλαΐδες ἐν κύκλῳ.
ἐλαΐνη.Θ.ε.ὁ.oleaginus.
ἐλαΐαγνος.ἡ.oleaginus,planta in lacu Orchomenio naſcens.
ἐλαιόλουτος.ε.ὁ.oleo irrigatus.
ἐλαιολόγος.ε.ὁ.olearum collector.
ἐλαιοδόκος.ε.ὁ.oleum continens.
ἐλαιόν.ε.τὸ.oleum.
ἐλαιοπώλιον.ε.τὸ.officina ubi oleum uenditur.
ἐλαιοτρίβιον.ε.locus ubi oleum conficitur.
ἐλαιόφορον.ε.τὸ.omne uas olearium.
ἐλαιόφυζον.ε.τὸ.oliuetum.
ἐλαιών.ῶν.Θ.ὁ.cella olearia,oliuetum.
ἐλάκισε.ſtrepuit,crepuit.
ἐλαμίτης.ὁ.ἡ.Elamitæ,Parthi.
ἑλλάς.ἀδ.Θ.ἡ.Græcia. Tametſi ſubſtātiuum ſit,
* adiectiue tamen uſurpatur ſæpe,ut cum dicimus ἑλλάδα φωνήν.
ἐλασάσκω.impello,conturbo. actiuū.accuſatiuo iungitur.
ἔλασις.uectatio,& equitatio.
ἐλαύω,expeditionem affecto,& molior appa
* roq;.Lucia.in Charonte.κθ νῦν ἐλαυέοντι ἐοικὼς λυδίαν ἴοιεν. Et nunc moliri expeditionem uidetur in Lydiam. Ab ἐλάυνω formatū eſt.
ἐλασία.ας.ἡ.impulſio.δίωξις.uectatio,equitatio.
* ἐλασίβροντος.ε.ὁ.a tonitru agitatus, more tonitrus impulſus, magnificus. Ariſtophanes Equi.ὅδ' ἀφ' ἑνὸς ἐλασίβροντ' ἀναβρηγνὺς ἔπη
ἔλασμα.ατος.τὸ.plica,πτύξ,fructum.
ἐλασμός.οῦ.ὁ.lamina,fructum.
ἔλασσον.ον.τὸ.minus.
ἐλάσσωμα.ατος.τὸ.uitium, detrimētum defectus
* ἐλάσσων.ον.Θ.ὁ.ἡ.minor,ad numerum aliquando refertur,paucus.
ἐλασσῶν,ῶντος.ὁ.minuens.
ἐλάτη.ης.ἡ.abies,remus. eſt etiam plantæ cuiuſdam maritimæ ſpecies, quæ petris adnaſcitur,
ἐλατήρ.ῆρος.ὁ. auriga , & placentæ genus, expulſor.
* ἐλάτρα. expultrix.ἡ διωκτρία,ἡ ἀποστολική.
ἐλάτης.ε.ὁ.remus,Neptunus.
ἐλατήριον.τὸ.agitatorium,elaterium, quo Plini. utitur,tanquam nomine in latinitatem re-
* cepto,medicamentum factum ex cucumere, quo uenter purgatur, medicamentum purgatiuum.
ἐλάτινος.ε.ὁ.abiegnus.
ἐλαττόνω.ε.ὁ.minuo, actiuum, accuſatiuo iungitur.
ἐλαττοῦμαι.cedo,inferior ſum.genitiuo iūgitur.
ἐλατός.οῦ.ὁ.ductilis.
ἐλαττόω.μ.ώσω.π.ωκα.minuo,actiuum.accuſatiuo iungitur.
ἐλάττωσις.Θ.ἡ.diminutio,defectus.
* ἐλάττων.minor. πρὸς ἐλάττονος τιμῆν contemnere. Lyſi.κθ τὸν νόμον πρὸς βαίνων,ὃν σὺ πρὸς ἐλάττονος τιμῆς ἡδονῶν ἐτίμησας,pre uoluptatibus cōtemptui habuiſti.Ε'λαττον φέρομαι,poſteriores fero. Ε'λαττον ἔχω,uincor & ſuperor in ludo uel alia re.deteriore conditione uiuo.Ε'λάττους ἢ κθ πρὸς ἀνῶν φύσιν,Inferior quam pro ſuo ingenio atq; animo.
ἐλάττων χρημάτων.minor ſiue inferior pecunijs id eſt,ſordidus,auarus.
* ἐλαύνομαι.dicitur equito,ſed de equo, ſicut ἐλαύνω,de uiro.
ἐλαύνω.μ.άσω.π.ασα. impello , agito , cudo, re-
* migo , fabrico , extendo , duco , immitto , equito , inequito , exagito , exerceo , fatigo . κθ καταπρῶ , inſequor, uexo, & inſector. Et pro ſtimulo & incito , Herodianus . ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἐλαυνόμενος, percitus. Et currum agito. ὅθεν ἁρμαλιλατῆν,ὁ ἡνιοχεύων . Item pro ἐισβάλλω, id eſt, expeditionem ago,Lucianus.ἐλάσας πρὸς τοὺς γωνιαίους τραῦλος . Ελαυνῶν πρὸς σιδήρου κθ χαλκοῦ . dicitur producere, hoc eſt,ductile opus facere , ὅθεν χρυσήλατος κθ σφυρήλατος. Et ἐλαύνειν τοῖχον, ducere murum . atque adeo in omnibus quæ extenduntur , uſurpatur . Eſt etiam expello, Item promoueo , proueho ,progredior , proficiſcor , peruenio , euado . Chryſoſtomus.πρὸς ἐμαρμένης.πρὸς ἄκρον ἐνσορίας ἐλαύνει κθ λυφῆς.

Plutarch.

Plutarch. in Catone. πόδῃ πανταχόθεν ἐλαυνόμενος. Aetate iam proiectiſſima. Significat etiam in acie incedo, equoq; uehor. interdum etiā pro curru uehi.acti. accuſati. iungitur,
ἐλαφεῖν.fugere more cerui.
ἐλάφειος.ε.ὁ.ceruinus.
ἐλάφειον.ε.τὸ.cornu ceruinum, & caro ceruina.
ἐλαφηβολία.ας.ἡ.uenatio ceruorum.
ἐλαφηβολιών.ῶνος.ὁ.~~December~~. *februarius.potius ἰαν.*
ἐλαφηβόλος.ε.ὁ.uenator ceruorum, propriè qui
* ceruos iaculatur,ab ἔλαφος & βάλλω. Accipitur generaliter apud Homerum pro uenatore.
ἔλαφος.ε.ὁ.ἡ.ceruus,cerua.
ἐλαφρία.ας.ἡ.leuitas & ſtultitia.
* ἐλαφρόχιτων.tunica illa tenuis,qua teſticuli inuoluuntur.
ἐλαφρός.ε.ὁ.leuis,agilis,facilis portatu, Iupiter apud Cretenſes,facilis .
ἐλαφρότερον.leuius,facilius.
ἐλαφρίζω.κθ
ἐλαφύσσω.μ.ξω.π.γκα.alleuio.acti.accu.iūgitur.
ἐλάχιστος.ε.ὁ.minimus .
ἐλαχιστότερος.infimior,poſtremior ,
ἐλάω.μ.άσω.π.ασα.faturo,remigo, impello, produco,prolongo,extendo, ago aſinum , & ſimilia, ἐλάνω. Ε'λᾶν in futuri ſignificatione
* uſurpatur authoribus, id quod ex Ionicorū more tractum uiderur . Demoſthen.κθ πολλοὺς ἀθρόους ὑμῶν ἅμα ἐλᾶ,id eſt,ἐλάσῃ.uide cōmentaria Budæi,actiuum. accuſatiuo iungitur .
ἐλαιόν.ῶνος.ὁ.oliuetum.
ἐλάων.οντος.ὁ.inſequens.
* ἔλδομαι.cupio,curo,
ἐλεᾶς.ἡ.uelia auis.
ἐλεαγός.ε.ὁ.coquus,cibis miniſtrādis præfectus λειτουργός.Vide Ammo.
ἔλδωρ.ορος.τὸ.deſiderium,concupiſcentia.
ἐλέα.ας.ἡ.Elea urbs Italię Phocenſiū colonia, Zenonis patria qui Eleates dictus eſt.
ἐλεαίρω.μ.αρῶ.π.κα. miſereor,neutrum,accuſatiuo iungitur.
ἐλλεβορᾶν κθ ἐλλεβορᾶν.inſanire,helleboro indigere,Vide adag.Bibe helleborum.
* ἐλλεβορίζω.purgo helleboro,
ἐλλέβορος.ε.ὁ.ueratrum .
ἐλεγκίρεφν.deſipere,intemperanter agere .
ἐλεγεῖον.τὸ.κθ
ἐλεγεία.ας.ἡ.elegia.mœſtum poēma.
ἐλεγεῖος.ε.ὁ.uerſus ad mœſtitiam,ab ἐλεέω.uel ab
* ει,quod in luctu dici ſolet & λέγω. uel ab εἶ & λέγω,quod mortuis bñ p̄cari ſolent,
ἐλεγεῖον trāſtulit Gaz.quod Cic.dixit eulogiū.
* ἐλεγμός.οῦ.ὁ,redargutio.
ἔλεγος.ε.ὁ.luctus .
* ἔλεγκος.argutus & ad refellendū inſtructus.
ἐλεγχία.ας.ἡ.increpatio,improperium.
ἐλέγχιστος.ε.ὁ.redarguendus, turpiſſimus, exoſiſſimus.
ἔλεγχος.ε.ὁ. argumētum,probatio,examen,,p
* eo quod uulgo tabulā uocant,hac dictione

utitur Pli,index,deprehenſio.
* ἐλέγχω.μ.ξω.π.εγχα.arguo.Plutar,τοῦτο μαι γὰρ ἀν τοὺς ψευδομένους ἐλέγχειν,mēdacij arguere.Item argumentis conuinco,confuto,refello,argumentis oſtendo.& probo.inueſtigo,deprehendo,exploro ualorē.acti. accuſatiuo iungitur.
ἐλεδόνη.ης.ἡ.eledona polypi ſpecies.
ἐλεδανός.οῦ.ὁ.faſcis.
ἐλεημοσύνη.ης.ἡ.miſericordia.
ἐλεήμων.ον.Θ.ὁ.miſericors .
ἐλεητός.ὁ.Θ.ἡ.miſericordia.
ἐλεῖν,pro ἐλᾶν.amplecti .
ἐλᾶν ἐρήμην.indicta cauſa damnare.
ἐλεεινά.miſerabiliter.
* ἐλεεινόν.τὸ.miſeria,miſerabile .
ἐλεεινός.οῦ.ὁ.miſerabilis .
ἐλεέω.μ.ήσω.π.ηκα.miſereor.neutrum, accuſatiuo iungitur.
* ἐλεᾶν.miſericordiam conſequi.
* ἔλλειμα.ατος.τὸ.defectio,delictū, erratū. ἐλλείματα uocant latinè reliqua,hoc eſt,qd' reliquū eſt penſionis non perſolutę.
ἐλειοί.glires.
* ἐλειοποιός.ε.ὁ.in palude paſcens.
ἐλεινόω.milito.
ἐλειοσέλινον.paludapium.
ἐλειπής.ὁ.ἡ.mutilus,
ἐλλείπομαι.τὸ ἀπολείπομαι.aſſequi nequeo, efficere
* non poſſum.Significat etiam cedo , & pariafacere non poſſum .
ἐλλείπω.μ.ίψω.π.ψα.deficio,indigeo , τὸ ἐλλείπομαι κθ στερίσκομαι τοῦ πραγμάτου. οἷον ἐλλείπω πολλὰ τῆς ἀρετῆς.κθ ἐλλείπω ἐγὼ βιβλίων, ἀντὶ τοῦ ἐνδεής εἰμι , κθ ἀπορῶ.Et aſſequi non poſſum uices meas implere nequeo. non exacte facio.Eſt etiā ἀπολείπειν,hoc eſt,abeſſe. Itē deficior cū genitiuo.cū accuſatiuo iunctum τὸ πρὸς λείπω ſignificat,ideſt,relinquo.
ἔλλειψις.Θ.ἡ.defectio,
ἐλελίσφακος.ε.ὁ.ἡ.ſaluia.
ἐλελίζω.μ.ίσω.π.ικα.clamo.in bello. neut.abſolu.
ἐλελίζω.μ.ίξω.π.ιχα.uerto,ὁρμάω. act.accu.iūgit.
ἑλένη.ης.ἡ.Helena.
ἔλενος.ε.ὁ.Helenus.
ἐλένιον.Helenium herbæ genus.
ἐλεόθρεπτος.ε.ὁ.ἡ.nutritus in palude .
ἔλεος.ἐλέου.τὸ.κθ
ἔλεος.ε.ὁ.miſericordia .
ἐλεός.οῦ.ὁ.fluuij nomen & menſa coquinaria. Hom.κθ ἐν ἐλεοῖσιν ἔχευαν. aluco Theod. ex Ariſtotele .
ἐλεοδύτης.ε.ὁ.menſæ miniſter.
ἑλέπολις.Θ.ἡ.machina bellica.
ἐλετός.οῦ.ὁ.captabilis .
ἐλευθερία.ας.ἡ.libertas.
* ἐλευθεριάζω,libere ago,libertatē uſurpo et libertate fruor.Crates Diog.ἀπὸ μὲν δὴ πλούτου ἡδὴ ἐλευθεριάζομεν.a diuitijs qdē cōſtat nobis libertas.Ελευθεριάζειν etiam dicuntur errones & fugitiui,ὅταν δραπέτεύωσι κθ πλανῶνται.
ἐλεύθερος.ε.ὁ.liberalis,ingenuus
* ἐλευθεριάζω . liberum eſſe,libertatem habere,in

 libertate

libertate uiuere.
ἐλευθεροπρᾶσιον.ν.τὸ.crimen plagij.
ἐλευθερότης.ητος.ἡ.liberalitas.
ἐλευθερίως.liberaliter,ingenue.
ἐλευθεροπρεπής.ές.ὁ.ἡ.munificus,liberalis.
ἐλεύθερος.ν.ὁ.ingenuus,liber.
ἐλευθεροσομῶ.libere loquor.
ἐλευθερόω.μ.ώσω.π.ωκα.libero,id est, liberũ facio, act.accusatiuo iungitur.
* ἐλευθεριωτής.qui liberos reddit.
ἐλεύθω.μ.ἤλυθ.μαι.μέθ.π.ἤλυθα.κοῖ ἀπιῶς ἐλήλυθα.ἀορ.β. ἦλυθον, κοῖ ἦλθον. quod magis estin usu, uenio.
* ἐλευσίνια.ὁ.sacra Cereris, quęrentis filiã Proserpinã,quę Athenienses magnis cerimonijs arcaniq; celebrabant,Meminit Cicer. in fine Ver.Plutar.in Demetrio.Isocrat.in in Panagyrico in principio.
ἔλευσις.ἡ.ἡ.aduentus.
ἐλευσίς.ἴνος.ἡ.Eleusis urbs.
* ἔλευσος.uicus Atticus,ubi sacra Cereris celebrabantur,quę uocabantur ἐλευσίνια.
ἐλεφαίρω.spe fruftror,decipio,noceo.afficio iniuria.
* ἐλεφαντακωγός.ὁ.qui elephantem agit.
ἐλεφαντάρχης.ὁ.dux eorum qui pugnãt ex elephante.
ἐλεφαντίνη.ης.ἡ.elephãtina,urbs Aegipti.
ἐλεφαντίασις.εος.ἡ.elephantiasis, genus lepræ q̃ cutis aspera,& elephanti corio similis efficitur.Dicitur a nonnullis etiam λεοντίασις et σατυρίασις.
ἐλεφάντινος.ν.ὁ.eburneus,candidus.
ἐλεφαντόδετος.ν.ὁ.ἡ.ebore reuinctus.
ἐλεφαντόκοτον.ν.τὸ.manubrium eburneum.
ἐλέφας.αντος.ὁ.elephas animal & ebur.
ἔλη.ης.ἡ.calidítas.
ἐλθεῖν ἐς χεῖρας.ad manus uenire,pugnare.
* ἐλλείπειν inter mittere.
* ἕλλην.νος.ὁ.Græcus,sapiens.D.Paulus pro pagano & gentili sępe abutitur, quod Iudæi Græcos omnes paganos & alienos a lege Mosaica appellant.
* ἑλληνιστής,ij qui in Iudeorum regiõe nati erãt, uocabant eos Iudæos, qui alibi nati erant, aliaq; lingua loquerentur, eosq; pro semipaganis ducebant,
ἑλληνίζω.μ.ίσω.π.κα.græcisso, neutrum absolutum.
ἑλληνίζω.τὰ τοῦ ἑλλήνων φρονῶ.sentio cum Græcis, & illis faueo,ad Græcorum literaturã trãsfero, & græcè loquor.
ἑλληνίζομαι.penè idem est.
ἑλληνισμὸς.ἀντὶ τοῦ ἑξωθεν παιδείας a Synesio ponit. quia ἕλληνες uocantur gentiles.
* ἑλληνικός.ν.ὁ.græcanicus.
ἑλληνιστί.ἐπ.ἡ.græcè.
ἑλληνιστής.οῦ.ὁ.Græculus,ex factione Græcorum
ἑλληνιστί,græce.
ἑλλίζω.uello.
ἔλθε.ueni
ἕλιγμα. intestinum quoddam sic dictum,quod in sinus sit uehementer implicitum,ἀπὸ τοῦ

ἑλίσσειν quod circunuoluere significat.
ἕλιγμός.οῦ.uertex,reuolutio.
ἕλικες.εῖ.apud poetas dicuntur lineæ & rugæ quędam in palpebris.
ἕλικες.ὁι.capilli complexi.
ἕλικες.boum epithetum,a sinuosis cornibus,uel ab inflexione crurum,qua ratione etiam dicuntur ἑλίπροδες.
* ἑλίκη.ης.ἡ.Helice Achaię urbs terrę motu sublata,& helica salicis species.Item maior Vrsa,qua duce Græci in nauigando utuntur dicente Arato. ἑλικῆ μὲν ἀνδρὶς Αχαιοὶ ἐν ἀλὶ τεκμαίρονται.
ἑλικοειδής.ἐς.ὁ.ἡ.rotundus,reuolutus, circunuolutus,rectus.
ἑλικός.οῦ.ὁ.niger.teste Eustachio,Vnde & Aesepi fluminis aquam uocant ἑλικώτατον ὕδωρ.
ἑλικτός.οῦ.ὁ.inuolutus.
ἑλικῶπις.ιδος.ἡ.ad sese hominum uertẽs oculos.
* Homerus puellam uocat ἑλικώπιδα,nigricantibus oculis,id est,μελανόφθαλμον,quam etiam ἑλκεβλέφαρον appellat,ac per hoc formosam.
ἑλιμοδοίζω.μ.ίσω.exigo tributum.
* ἑλιμένιον.ν.τὸ. uectigal quod pro portu penditur.
ἑλιμοδοιστής.οῦ.ὁ.exactor.
ἑλικτῆρες.ὁι.inaures,
ἑλίκωψ.ωπος.circunspectus,nigris oculis prędi tus.ἑλίκωπις epitheton Græcorum apd Homerum,quod Helicen ursam nauigando obseruent,ut exponit Arati interpres, alij ad nauigandi peritiam referunt,ut fit ἀπὸ τοῦ ἑλίσσειν τὰς κώπας, a remis scilicet circunflectendis.Alij sic dictos putant quasi ἐξοφθαλμοὺς id est,spectaculo dignos,& q hominũ in se oculos conuerterent. Sũt qui ad oculorum referant celeritatem,qui frequenter, prout necesse fuerint, huc illuc conuertantur,id quod astuti facere solent.
* ἑλπτύω.mutus & sine sensu sum,sensus expers sum,tardus sum,torpesco,moror. Aristophanes Thesmop. ἀλλ' ὦ γυναῖκες οὐκ ἐλπτύειν ἔχειν.
* ἕλιξ.κος.circunuolutio,pampinus retortus seu reuolutus.Sic item uocatur,quod in uite,uel in hedera capreolus,clauiculus uel clauicula dicitur.Item anfractus,uertigo,uertens, tertia species hederę, teste Dioscoride, quã & Latini helicen uocant.
* ἕλιξ.genus quoddam muscarum dicitur,ut in Rhetorico annotatum est lexico.Forte sic in paludibus obuersantes intelligas, eas enim uocant ἕλικ.
ἑλίπους.ὁ.ἡ.defectuosus.
ἑλίσσω.μ.ίξω.π.ιχα.uerto,circũuoluo,roto, circũroto,inuoluo,constringo,circunflecto,actiuum.accusatiuo iungitur.
* ἑλίχρυσος.ὁ.ἡ.helichrysa herba, hederę flos, aurelia.
ἑλυφάω.aduerto.
ἑλκεσύπεπλος.ν.κοῖ
ἑλκεχιτών.ωνος.ὁ.ἡ.uestem trahens,id est,habẽs longam uestem,discinctus.

ἑλκύζω.μ.ύσω.π.κα.traho.unum ex uerbis quæ principale in præteritis non mutant in κ, sed assumunt σ. actiuum,accusatiuo iungitur.
ἕλκος.ὁ.ἡ.hulcus. Vide differentias Ammonij.
* ἑλκόω.μ.ώσω.π.ωκα.hulcero.actiuum, accusatiuo iungitur.
* ἑλκτική.virtus attractrix apud medicos.
ἑλκτικός.οῦ.ἡ.attractiuus.
ἑλκυθμός.οῦ.ὁ.tractio.
ἑλκυσμός.οῦ.ὁ.κοῖ
ἑλκυσμα.ατος.τὸ.tractus,attractio.
ἑλκύδριον.ν.τὸ.hulcusculum. Aristoph.equitib. ἑλκύδρια περιαλείφειν.
ἑλκυσάζω.μ.άσω.π.ασα.traho lacerando. actiuũ, accusatiuo iungitur.
ἑλκυστήρ.ῆρος.ὁ.capistrum.
ἑλκύω.μ.ύσω.π. υκα.traho.uerbum est, quod in præteritis per ει diphthongum augetur. actiuum,accusatiuo iungitur,
ἕλκωσις.ος.ἡ.exulceratio.
ἑλκῶμαι.exulceror.
ἕλκω.μ.ξω.π.χα.traho actiuum,accusatiuo iungitur,& augmentum facit per ει diphthõgum.Actõ iungitur.ut ἕλκειν τὸ ξίφος, gladium exerere.
* ἐλλάμπειος uerbum est theologicũ, significãs diuinitus illuminari & doceri.Cõstruitur cum accusatiuo,ut λιλάσκομαι.
ἔλλαμψις.dicitur diuina doctrina & inspirata.
* ἐλλαμπρύνομαι.splendesco,clareo,luceo.
ἐλλογῶν.imputare. Laurent.expensum ferre transtulit in epist.ad Philemonem.
ἐλλόβιον.ν.τὸ.ornamentum ab aure dependẽs, inauris.
* ἔλλοβος καρπὸς.filiquatus,in folliculis cõceptus.
ἐλλόγιμος.ν.ὁ.ἡ. eximius, egregius, clarus,electus,elegans,eloquens, probus, cordatus.
ἐλλοπεύειν.piscari.Theocritus Thyrside. φαίησκεν γὴν νὺν ὅσον οἶόν τε ἐλλοπεύειν.
ἔλλος.ν.ὁ.ceruus.
ἐλλοφόνος.ἡ. Diana ab occidendis ceruis dicta.
* ἐλλοχῶ.insidior,delitesco.iungitur accusatiuo & est actiuum,quando significat insidior. Plato in Symp. Σωκράτης οὖν ἐλλοχῶν ἂν με ἐνταῦθα καθέζετο.
ἐλλοχῶμαι,delitesco in aliqua re.
ἔλλοψ.οπος.ὁ.piscis,eo quod muti sint pisces, nam Cretenses ἔλλοπας mutos uocant, uelut alij uolunt,ἀπὸ τοῦ ἐλλοῦς ἢ ὄπα,quod uoce priuentur.
ἕλμις.νθος.ὁ.tinea,seu lumbricus.
ἕλος.ους.ἡ.palus,udis.
ἕλοψ.οπος.ὁ.acipenser,Theod.
ἑλοῦχρυσος.ν.ὁ.aurelia flos.
ἑλεοσίλινον.τὸ.paludapium.
ἐλπίζω.μ.ίσω.κοῖ ἐλπῶ secundum atticos. ω. κα.
* spero. Accipit etiã in malã partem. Herodia.lib.viij. ἀνῆπάλους γὰρ ἔχειν ἐλπίζον. id est, φροβοῦνθ'.Sic & apud Vergil.Aen.iiij. Hunc ego si potui tũ sperare dolorem.Ammodistinguit ab ἐπελπίζω.neutrũ,accusatiuo iungitur.

ἐλπίς.ίδος.ἡ.spes.
ἔλπις.ιδος.ὁ.Elpis,uiri nomen.
ἔλπομαι.spero,timeo,existimo,sperare facio.
ἐλπωρή.ῆς.ἡ.spes.
ἔλπω.sperare facio,spero.
* ἔλυμα.ατος.τὸ.pars ea aratri cui inhęret iugum teste Polluce.indumentum,σκέπασμα.
* ἐλυμᾶοι apud Pollucem sunt lepores quidam vulpibus ferè non minores, & nigricantes,corpore oblõgo,albicãte macula propè summam caudam largiore.
ἐλυγή.ῆς.ἡ.spira.
ἔλυμον.ν.κοῖ ἔλυος.pannicum.
ἔλυμος.ν.ὁ.tibia è buxo,theca citharæ.
ἐλυθείς.ἐν.ὁ.inuolutus,rectus.
ἔλυτρον.ν.τὸ. uelamen,receptaculum, putamen.
* Sic item crustam uocant pennas superuenientem, quasi uagina inclusas, ut in Scarabeis.Contra ἀνέλυτα uocantur quæ detectas habent pennas,uti Apes.
* ἐλύχνιον. est is funiculus aut scyrpus,qui incensus ardet circunfusus oleo.
ἕλω.uerto, traho,uado.augmentũ recipit hoc uerbum per ει diphthongum.ἀόρ.β.εἷλον.
ἑλώδης.ες.ὁ.ἡ.palustris,humidus.
ἕλωρ.ορος.τὸ.tractio,attractio,distractio,laceratio canum,tractus.
ἑλάφιον.ν.τὸ.tractio,laceratio,cibus discerptus.
ἔλλω.οπος.ὁ.epithetum piscium,mutus.

E M E T A T O Y M.

Ἐμμανουήλ.Emmanuel,nobiscum deus.
ἐμμανῶς.prompte,studiose.
ἔμμαστα.τὰ.uestis Aeolice,pro ἱμάτια.
ἐμμαστάζω.stulta blatero.
ἐμαυτοῦ.mei ipsius,pronomen est compositum ab ἐμοῦ,& αὐτοῦ,& nominatiuo caret, & singulariter tantum declinatur.
ἐμβάδιον.ν.τὸ.ἐμβὰς, genus calciamenti tragici.
ἐμβαίνω.μ.ἐμβήσομαι.π.ἐμβέβηκα.introeo,contingo,conscendo.neutrum absolutum.
* ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν.in animum induco & concipio animo.Construitur etiam cum datiuo Plutarch.in Lucul. ἀξιῶν αὐτοὺς πρεσβυμίων ἐμβαλεῖν ταῖς ψυχαῖς.Ἐμβάλλομαι μαρτυρίαν,etiam actiuam habet significationem. Demosth. μαρτυρίαν δ' ἐνεβάλετο τοιαύτην.ἐμβάλλομαι μαρτυρίαν.falsum testimonium profero.
* ἐμβάλλω.μαλῶ.π.ἐμβέβληκα. inuado, impono, irruo,populabunde percurro,hostiliter ingredior,& infesto exercitu irrumpo, hoc est,ἐπιστρατεύω.Item imperũ facio,incurro,offendo,τὸ προσβάλλω. Ἐμβάλλω τὴν δεξίαν dexterã porrigo. ἐμβάλλω πληγήν,incutio plagã αὐτῇ τῇ ἐνέτινω.Est etiam τὸ ἐισβάλλω,ingredior, irrũpo,intro mecõijcio.Et interfero,interpono,intercalo.Inde ἐμβόλιμαι ἡμέραι Dies intercalares,et immitto,infero ut φυλὰ ἀπροσδρόων ἐμβεβλημένα apud Demost.Ἐμβάλλειν etiam dicuntur flumina εἰς τὴν θάλασσαν.Ἐμβάλλω ῥωμα immitto,incutio,inspiro.Ἐμβάλλω λόγον εἰς τὸν δῆμον,

τὸν λίμον, rem ad populũ refero, & rem populi disceptationi permitto uel consilij. Et ἐμβάλλειν βολὴν εἰς τὸν λίμον., rem disceptandã & cõsulẽdã, pponerẽ. Et ἐμβάλλειν ψῆφον est λιθόκαι ψῆφον, hoc est, in suffragia mittere, ἐμβάλλω etiam significat impello & inijcio Vide comment. Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἔμβαγμα. α. τὸ. liquamen, intinctus, embamma, immersio, quando intingimus uel panem uel obsoniũ in uascula, re liquida impleta, ab ἐμβάπτω.

ἐμβαπτίζω. μ. ίσω. σ. σαι. immergo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐμβάπτω. μ. ά. ψω. σ. αφα. intingo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἔμβαρος. ε. ὁ. stultus, stolidus.

ἐμβάς. άδος. ἡ. solea, crepida, cothurnus, calciamentum tragicum.

ἐμβάσαι. socci, calciamenta comica.

ἔμβασις. εως. ἡ. introitus. Vide differentias Ammonij.

ἐμβαίνω. μ. ήσω. π. ηκα. ineo, intro, incedo, id est fastu quodam ingredior. Ἐμβαίνειν εἰς τὴν κληρονομίαν, ἢ εἰς τὴν οὐσίαν, significat cernere & adire hereditatem, uel immiscere se hereditati & bonis, ire in possessionem bonorũ neutrũ, datiuo iungit.

ἐμβάφιον. ε. τὸ. acetarium.

ἐμβατήριον. ε. τὸ. genus cantus ad tibiam.

ἐμβατήριος. ε. ὁ. ingressiuus, non saltans.

ἐμβεβρονταμένος. attonitus, stupefactus.

ἐμβιβάζω. μ. άσω. σ. σαι. induco, ingredi facio. act. accusatiuo iungitur.

ἐμβιβάω. μ. άσω. σ. σαι. ascendere facio. neutrum, accusatiuo iungitur.

ἔμβιος. ε. ὁ. uitalis.

ἐμβλέπω. μ. ψω. π. ψα. aspicio. neutrum, datiuo iungitur.

ἔμβλημα. ατος. τὸ. Significat incertũ quid & infitum iniũctumq; accipitur pro ornatu tẽporario atq; exemptili. Apud ueteres ἐμβλήματα ornamẽta erãt in uasis argenteis, aureisq; & Corinthijs, exemptilia quum libitum erat, vnde Cicero refert Verrem ex omnibus Haluntinorum uasculis emblemata, id est, preciosissimã partẽ reuellisse. Significat itẽ ἔμβλημα uermiculatum opus ex tessellis insiticijs aptum atq; consertum, quemadmodum uidere licet in quibusdam pauimentis & anulis, atq; id genus alijs. Item insitio mitioris surculi in syluestrem. Vide priores annotat. Budæi.

ἔμβολα. τὰ. ferae repagula, rostra nauium. Item pro concionibus ad populũ, ex trãslatione Theod. quemadmodum rostra apud Latinos.

ἐμβολή. ῆς. ἡ. impetus, aggressus, accessus, finis.

ἐμβολὴ τοῦ στρατοῦ. est hostilis inuasio & conflictus aciei instructæ, & impressio in hostes facta. Ἐμβολὴ τῆς νηῶν, est συμβολὴ, σύγξασις. conflictus classis apud Plutarch. Est etiã caput arietis machinarij. Significat etiam

ostium fluminis, ut ἐκβολή.

* ἐμβόλιμα. ἔπη. notha reiectaq; carmina, ac uelut insititia.

* ἐμβολίσματα. diuersi panni hinc inde consuti.

ἐμβολιμαῖος. interiecticius, intercalaris. Sic vocatur mensis qui intercalatur, cuiusmodi & Februarius hodie.

ἐμβόλιμος. ε. intercalaris, sæpius inculcatus, imperfectus.

ἐμβολισμός. οῦ. ὁ. embolismus, intercalatio.

ἔμβολον. τὸ. uectis, repagulum, custodia, mentula, rostrũ nauis. Dicitur etiam idipsum in masculino genere. ὁ ἔμβολος.

ἔμβολος. ε. ὁ. genus nauigij uel ocissimi. Ἐμβολος apud Aelianum est acies cuneata. & ἐμβολοειδὴς προσβολὴ, est impressio agminis in cuneum aut rostrum conformati & compositi, & pars machinæ, qua machina ingruit. Vide comment. Bud. & Annot.

ἐμβραχυ. breuiter, in summo, minimum.

ἐμβρέγμα. α. humida quæ corpori applicantur, cum linteolis, aut lana stupisue excepta.

ἐμβρεμέμεν. fremo.

ἐμβριθής. ές. ὁ. ἡ. constans, solidus, grauis, molestus.

* ἐμβριθῶς, duriter, ferociter, aspere.

ἐμβριθὴς ἡλικία. ætas grauior, constantior, ætas consistens.

* ἐμβρίμημα. α. comminatio cum austeritate & iracundia.

* ἐμβριμοῦμαι. minanter mando. Significat acriter ac velut iracunde cõminari & cum austeritate.

ἐμβρόντητος. ε. ὁ. attonitus.

ἐμβροντησία. ας. ἡ. stupefactio, delirium.

* ἐμβρόχοι. οι. illaqueati, capti, qui per insidias uerborum capti detinentur.

ἔμβρυον. ε. τὸ. embryon, infans in utero, fœtus, partus imperfectus.

ἐμβρύων. ωνος. ὁ. infans.

* ἐμέθεν. mei, pro ἐμοῦ poëtice. τὸ κατ' ἐμὲ quãtũ in me fuit, pro uirili, quantum ad me attinet.

ἐμεθύσκομαι. ebrius sum.

ἐμοῦ. mei.

ἐμμέλεια. ας. ἡ. concinnitas, genus saltationis, à congruo ac decenti motione corporis appellatum. Ἐμμελὲς enim dicitur quod ad μέλος mouetur. Plato hanc honestam saltationem uocat & pacatam. Pollux ait esse Tragicorum, quemadmodum κόρδακα Comicorum. Copiosius in postre. annot. Bu.

ἐμμελής. ές. ὁ. ἡ. consonans, concinnus, morigeratus, bonus, diligens, mitis.

ἐμμέλως. scite.

ἐμῶ. ponere, ab ἵημι.

ἐμῶν. κος.

ἐμῶναι. esse, ab εἰμί.

ἐμμένης. ές. ὁ. ἡ. permanens.

* ἐμμένω. μ. ενῶ. immaneo. Ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις. stare dictis, seruare quæ quis dixerit. inusitatius latine dixit Vergili. manere dictis. Apud Græcos mollius est ἐμμένειν. Luci. χρὴ ἐμμένειν τῷ νόμῳ ἢ μὴ ἀγορεύειν τοῖς ἀναπεπεισμένοις.

neutrũ,

neutrum, datiuo iungitur.

ἐμεῖον. τὸ. cum uomitu eiectum.

ἔμετος. ε. ὁ. uomitus.

ἐμετικός. ῆ. ὁ. uomitorius.

* ἐμμετρος. uersibus constans, carmine conscriptus.

ἐμμετρος. ε. ὁ. ἡ. metricus.

* ἐμμέτρως λέγειν. carminibus loqui.

ἐμοῦ. mei.

ἐμέω. μ. ήσω. π. εκα. uomo. neutrum accusatiuo iungitur.

ἐμμισθος. ε. ὁ. conductus mercede, lucrum faciens. λόγος ἐμμισθος. oratio mercenaria.

ἐμίν. mihi Dorice, pro ἐμοί.

ἐμμίν. ος. ὁ. ἡ. κος.

ἔμμηνος. ε. ὁ. ἡ. menstruus.

* ἐμμῆνα κος.

* ἐμμηνα. τῶν. pus muliebre. Plin. menses & menstrua uocat.

ἐμοί. mihi, lingua communi.

ἐμοὶ δοκεῖ. latine sæpe addendum ut, ut mihi uidetur, mea opinione, ac si desit, ὡς uel simile quippiam.

ἐμοῦ. genitiuus ab ἐμός.

ἐμόνυν. mihi, lingua Dorica.

ἔμμονος. ε. ὁ. ἡ. stabilis, permanens.

ἐμμορῶ. fortitus sum. τὸ. ἀπὸ τῆς μορίω, μέμορα. κος.

ἔμμορα. per metathesin. ἢ ἀπὸ τοῦ μείρω, μερῶ, μέμορα κος, ἔμμορα.

ἔμμορος. ε. ὁ. ἡ. particeps factus.

ἔμμορον. ε. τὸ. factum.

* ἐμμουσον. ex musica compositum.

* ἐμός. οῦ. ὁ. meus. τόγε ἐμόν, quãtum ad me attinet, quantum in me est. ἐμοῦγε ἕνεκα, idẽ, & quod latini dicunt, per me quidem, & non obsto quo minus. Plaut. At tu ægrota, si vis, per me quidem ætatem. ἐμοῦγε ἕνεκα νόσει ὅλον τὸν βίον.

* ἐμπλαστρα. medicamẽta sunt liquida, quę linteolis cõcerptis excipiuntur, intraq; ulcera cõduntur.

ἔμπαν. tamen, itaq;.

* ἔμπας. idem.

ἐμπάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. κος.

ἐμπαίζω. μ. άσω. σ. σαι. curo, concito. accusatiuo iungitur

* ἐμπάθεια. affectus, commotio. hanc induxerũt Epicurei.

ἐμπαθής. ές. ὁ. ἡ. affectus, ægrotus, affectu parcitus, vel commotus.

* ἐμπαθεία. affectio.

ἐμπάιγμα. α. ατος. τὸ. illusio.

ἐμπαιγμός. οῦ. ὁ. ludibrium.

ἐμπαίζω, μ. αίξω. σ. αιχα. illudo. actiuum, datiuo iungitur.

ἐμπαίκτης. ου. ὁ. illusor.

* ἐμπαρος. ε. ὁ. ἡ. peritus, expertus, ἔμπειρος.

ἐμπαλιν. uicetersa, ediuerso, rursus. Ἐμπαλιν ἑαυτὸ ἔχειν. retrorsum currere, apud Herodia.

* ἐμπεσοφωνήματα. cõtumelia & probra in ebrietate per petulantiam admissa.

* ἐμπαιζω. μ. ήσω. π. ηκα. insulto, ludibrio habeo, per uinum & temulentiam aliquem iniu-

ria & probro afficio. neutrũ, dtõ iungitur. cui aliquando additur accusatiuus.

ἐμπαῖς. ιδος. ὁ. curator, tutor.

ἐμπεδόω. μ. ήσω. π. ηκα. uincio compedibus, firmo, paciscor, doceo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἔμπεδος. ε. ὁ. ἡ. firmus, stabilis, tutus.

ἐμπεδόφυλλος. ὁ. perpetuo uigens, palmæ epitheton.

ἐμπεδίζομαι. stabilio, firmo.

ἐμπεδόω. μ. ώσω. σ. ωκα. confirmo, actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐμπειρικοί. οι. empirici medici, qui per experientiam medicinam tractant.

ἐμπειρία. ας. ἡ. experientia, peritia, specimen. Ammonius distinguit à πειρία & τέχνη.

* ἔμπειρος. ε. ὁ. ἡ. expertus, peritus, prudens.

ἐμπερονάω. μ. ήσω. π. ηκα. cuneis ligo, affigo clauis, custodio actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐμπερονάς. ίδος. diplois, uestis duplicata.

ἐμπεσεῖν. incidisse.

ἐμπιλαννύω. μ. σω. π. κα. extendo, appendo cortinam. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐμπεριπατέω. inambulo.

ἐμπίφυα. innatus sum.

ἐμπήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. infigo, affigo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐμπηδάω. insilio, irruo.

ἔμπηξ. ος. ὁ. clauus.

ἐμπηρος. ε. ὁ. mutilus.

* ἔμπης. tamen, Ionice, quod Attici dicunt ἔμπας & ἔμπαν.

ἐμπηξις. εως. ἡ. infixio.

ἐμπιλέω. μ. ήσω. π. ηκα. constringo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐμπίμπλω. pinguis.

ἐμπιμπλάω. μ. άσω. σ. αχα. impleo. actiuum, genitiuo iungitur.

ἐμπίπρημι. μ. ήσω. σ. ηκα. incendo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐμπίπλαμαι. impleor, genitiuo iungitur.

ἐμπίπλημι. μ. ήσω. π. ηκα. impleo. actiuum, genitiuo iungitur.

* ἐμπίπλω. pro ἐμπίπλαθι. tertia persona τοῦ ἡνιστατικοῦ, ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. Atticum est.

* ἐμπίπτω. μ. ἐμπεσοῦμαι. σ. ἐμπέπτωκα. ἀόρ. β. ἐνέπεσον, incido, προσβάλλω, ἐπέρχομαι, inuado. Itẽ obuiam fio, occurro, incido in aliquem, incurro, præcipito.

ἐμπίς. ίδος. ἡ. culex, mulio, insectum aquis conuiuens.

* ἐμπιστεύομαι. creditum habeo, fidem adhibeo. cũ accusatiuo.

* ἐμπλαστικὰ φάρμακα. sunt quę uim habent obstruendi meatus cutis & corporis, quasi tectoria & ad illitum comparata.

* ἐμπλάττω. illino, infarcio, & propterea locum obstruere significat & implere. Item cutẽ restituo. Est etiam locum ulceratum integre, & in integrum restituere: quod inducere nos dicimus. Iuuenalis. Sed quæ mutatis inducit, atq; fouetur Tot medicaminibus. Accipitur pro subigo, & uersando

mollio,

mollio. Item in massam formo & coago.

* ἐμπλαστον. pharmacõ dicitur, quod imponi ulceribus solet, cum præmolitũ est. differtq; τοῦ ἐμμοῦς καὶ τοῦ κηρωτοειδοῦς.

ἐμπλαστρ. ου. ὁ. ἡ. pharmacon quod vlceribus im-

* poni solet. Vide comment. Budæi.

* ἔμπλεω. ου. ὁ. plenus.

ἐμπλεόω. μ. ώσω. π. ωκα. καὶ

ἐμπλέω. μ. ήσω. π. ικα. καὶ

ἐμπλήθω. impleo, satior. actiuum, genitiuo iun-

* gitur.

ἐμπλήγδην. sine discrimine & iudicio, temere.

ἐμπλοκ|ή. ου. ὁ. ἡ. insultus, stolidus.

ἐμπλήσ|ας, καὶ ἐμπλήγδην. temere, ἀμεταβόλως.

ἐμπλην. prope, χωρίς.

ἐμπλυξία. ας. ἡ. terror, stupor, temeritas.

ἐμπλύκω. immisceo, confundo, connecto, permisceo. tracta methaphora à multiplici filo texturæ.

ἐμπνευμα|τωσις. ου. ἡ inflatio, inspiratio.

ἐμπνευμα|τόω. inflo.

ἔμπνευσις. ου. ἡ. inspiratio.

ἐμπνέυω. μ. εύσω. π. ευκα. inspiro.

ἔμπνοος. ου. ὁ. ἡ. spirans, uiuus.

ἐμποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. impedio. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐμπόδιον. ου. τὸ impedimentum.

ἐμποδών. impedimento, & aliquando manifeste, in manu, promptè, facile, in carcere, quĕ obstat. Et quæ in medio posita sunt, τὰ ἐμποδών, καὶ τὰ ἐν ποδὶ dicuntur. Aristotel. διὰ καὶ χαρίτων ἱερὸν ἐμποδὼν ποιοῦνται, id est, in me

* dia ui be construunt, & in loco patenti. Et ὁ ἐμποδὼν κὴ, ἐν ποσὶ γενόμενος. obuius. Vide comment. Budæi.

ἐμποδὼν ποιεῖσθαι. auertere, depellere, defendere.

ἐμποδὼν ἔχειν. offendere.

ἐμποδὼν γίνε|σθαι. impedit.

ἔμποθεν. coram, pro ἔμπροσθεν. Theocrit. νομεῦσι. ἡμῖν δὲ τὺ βοκολικόσδεν ἔμποθεν.

ἐμποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. innasci facio, induco, genero. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐμποιμένως. moderate, iuste, mansuete.

ἐμποιῶν φόβον. terrorem incutere.

ἐμποίνιμος. ου. ὁ. puniendus, pœna dignus.

ἐμπολαῖος. ου. ὁ. negociator, & Mercurij epitheton.

ἐμπολέω. μ. ήσω. σω. κα. lucror, negotior.

ἐμπολέμιος. ου. ὁ. bello accommodus.

ἐμπόλεμος. ου. ὁ. bellicosus.

ἐμπόλημα. α|τος. τὸ. καὶ

ἐμπολή. ῆς. ἡ. negociatio, lucrum.

ἔμπολις. εος. ciuis eius ciuitatis.

ἔμπολος. ου. ὁ. mercator,

ἐμπομπεύειν. ostentare se & iactare.

ἐμπόνημα. α|τος. τὸ. laboramentum.

ἐμπόρευμα. α|τος. τὸ. negociatio.

ἐμπορεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. mercor, negotior.

ἐμπορέω. μ. ήσω. σω. κα. lucror, negotior. neutrum absolutum.

ἐμπορία. ας. ἡ. negociatio.

ἐμπορικός. ου. ὁ. mercatorius.

ἐμπόριον. ου. τὸ. locus ubi merces uenduntur, em-

porium.

ἐμπορέω. orno.

ἔμπουσα. ης. ἡ. monstrum quoddam ab Hecate

* immissum (solet enim ea huiusmodi terriculamenta immittere, vnde & ἐκαταῖα uocantur) Sic dictum putat Eustachius quĕ uno incedat pede. Alij quod alterum pedĕ habeat æneũ: id quod in Ranis expressit Aristoph. ubi de Eupusa Xanthus ita pronunciat. πυρὶ οὖν λάμπεσθαι ἅπαν τὸ πρόσωπον, καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει. hoc est, igne micat tota facies, & crus æneum habet. Cui respondẽs Dionysius, νὴ τὸν ποσειδῶ, κ, τὸν ἱππιον βολέμενον, id est, per Neptunum, & alterum Asininum. Multifariam mutabat formam: ac meridie plurimum se ostendebat. Dionys. pro terriculamẽtis usurpat, ubi de Iaspide inquit. ἔχθραν ἐμπούσησι καὶ, ἄλλοις εἰδώλοισι.

* ἔμπορος. ου. ὁ. mercator. ὁ ἀγοράζων, καὶ, ὅστις ἔθνης πωλῶν, ἢ ἀπὸ τῆς ἀυτοπωλίας, ἢ ἀπὸ τῆς κατηλίας ὠνούμενος.

ἐμπρέπει. decet, decori est, conuenit. datiuo iungitur.

ἐμπρήθω. μ. ήσω. π. ικα. incendo, instio. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐμπρησις. εος. ἡ. καὶ

ἐμπρισμός. οῦ. ὁ. incendium, combustio

ἐμπρίω. μ. ίσω. seco.

* ἐμπρίω τοὺς ὀδόντας. infrendo dentibus. acti. accusatiuo iungitur.

ἐμπρόθεσμος. ου. ὁ. terminus datus.

* ἐμπροθέσμως τὶ ποιεῖν, est ἐντὸς τῆς προθεσμίας ποιεῖν. intra diem constitutum aliquid facere, opponitur τῷ ἐκπροθεσμεῖν, quod est, in mora esse.

* ἔμπροσθεν ποιεῖσθαι. opponere & quasi προβάλλεσθαι.

ἔμπροσθεν. ante, antea, olim, coram.

coram te. * ἔμπροσθεν σοῦ. coram te.

ἐμπρόσθιος. ου. ὁ. anterior.

ἐμπροσθουρη|τικά. animalia ex aduerso mingentia

ἐμπυΐκός. οῦ. ὁ. qui purulenta excreat.

ἐμπύημα|τα. purulentæ excretiones.

ἔμπυος. ου. ὁ. suppuratione plenus, quem suppuratio infestat, sanious, hulcus.

ἐμπυόω. μ. ώσω. π. ωκα. saniem genero. neutrum absolutum.

ἐμπύρευμα. α|τος. τὸ. incensio, suscitabulum, ut

* Nonius loquitur,

ἐμπυριβή|ης. ου. ὁ. ad ignẽ iens, igni idoneus, præfectus igni, olla quæ igni imponitur.

ἐμπυρίζω. μ. ίσω. σω, κα. intendo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἔμπυρον. ου. ὁ. holocaustum.

ἔμπυρος. ου. ὁ. ignitus.

ἔμπυος. ου. ὁ. ἡ. scelestus.

ἐμφαίνω. μ. ανῶ. manifesto.

* ἐμφαίνω. refero, simulo, similis sum, præfero, præ me fero, repræsento. quasi προφαίνω act, accusatiuo iungitur.

* ἐμφανόμενα. dicuntur quæ in speculo apparẽt, quasi repræsentata, simulata.

ἐμφανὴς. ὁ. ἡ. apertus.

* ἐμφαν|ικὸς. idem, expressus, euidens, significãs, significatiuus.

ἐμφανίζω.

* ἐμφανίζω. μ. ίσω. π. ικα. declaro, demonstro, tacite & clam indico. actiuũ, actõ iungitur.

ἐμφανῶς. plane.

* ἔμφασις. ου. ἡ. emphasis, suspicio, significatio, demonstratio, figura, ἀπὸ, ἀπεικόνισμα, repræsentatio, inanis rei exhibitio, simulachrum id est, ὁμοίωμα, species edita. τῷ ἔμφασιν εἶναι, speciem tantum præbere, & subſtantiæ simulacrum. Est & schema, quum subest in uerbis tacita quędam significantia, velut si dicas. Tu Cretẽsi fidem habes? non significat simpliciter hominem in Creta natum, sed perfidum, pro gentis ingenio.

ἐμφα|τικώ|τερον. expressius, significantius.

ἐμφέρεια. ας. ἡ. effigies, simulitudo.

ἐμφερής. ές. ὁ. ἡ. similis.

* ἐμφιλοχωρῶν. amans loci seu regionis.

ἔμφοβος. ου. ὁ. terrefactus.

ἐμφιλοχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. libenter moror, neutrũ absolutum.

* ἐμφορῶδες τῶν ὄψων. ingurgitari obsonijs.

ἐμφορέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. satior, impleor. Ponitur per translationem pro insolenter &

* immodice uti & exercere. Plutarch. ἅμα κὴ, ὡς μὴ λειόν τῆς ἕξεως ἄγειν ἐμφορεῦδες. Ponitur & profrui in utramq; partem, ut ἀπολαύω. genitiuo iungitur.

* ἐμφορῶ. infligo, incutio, ἐνφύω. Significat etiam importo, ut ἐμφορῶ exporto. Plutarch. ἐ ὑναῦ θα τῶν βασιλικῶν ἐνεφόρει τὰ πολύτης ἄξια σσδῆς. χρυσὸν, μαργαρίτας, σμαράγδ ὅς.

ἔμφρ|ων. ου. ὁ. ἡ. oneratus.

ἔμφραξις. ου. ἡ. oppilatio, dolor aurium.

ἐμφράττω. μ. άξω. π. αχα. oppilo, obsepio. actiuum accusatiuo iungitur.

ἔμφρακτος. ου. ὁ. septus, munitus,

ἐμφρουρός. ου. ὁ. ἡ. custoditus.

ἔμφρων. ονος. ὁ, ἡ. prudens.

ἐμφύλιος. ου. ὁ. ἡ. consanguineus, intestinus, contribulis.

* ἐμφυλλίζειν. inserere arbores.

ἐμφύω. inhæreo. inhæreo.

ἐμφύομαι. inhæreo, ingenero, insulto.

ἐμφυής. ύς|ος. ὁ. inhærens.

ἐμφυσάω. μ. ήσω. π. ηκα. insufflo, inspiro. neutrum, datiuo iungitur.

ἐμφύσημα. α|τος. τὸ. inflatio, & oculorũ morbus.

ἐμφυ|ένω. μ. ύσω. π. ευκα. infero. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐμφυ|τεῖαι. αῖ. insitiones.

ἔμφυ|τος. ου. ὁ. ἡ. innatus, genitus, naturalis.

ἐμφωλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. latito. neutrũ absolutũ.

ἔμφωνος. ου. ὁ. ἡ. canorus, uocalis.

ἔμ|φορφον. suauium cum sonitu factum.

ἔμ|ψυχος. ου. ὁ. ἡ. animatus, uiuus.

E META TOY N.

Ἐν. in, datiuo iungitur, & cum genitiuo, pro ἐς Attice, interdum significat per & inter.

ἓν. ένος. τὸ. unum.

* ἓν καὶ ἓν vicissim. Plutarch. καὶ, μήποτε τὸν ἐκεῖνον ἡ ὁ τοῦ ἡμᾶς ἀπῆρ, ἓν καὶ ἓν ἡμέραν καὶ νύκτα ποιῶν.

diem uicissim atq; noctem faciens. Accipitur etiam aliter. Lucian. ἡ δὲ ὄρχησις ἐρήβων τε καὶ παρθένων παῦ ἕνα χορευόντῶν, id est, adolescentium virginumq; serie constat, per manus reste ducta alternãtiũ. παῦ ἕνα etiam aliquando est vno minus. Plut. παῦ ἕνα τοσοῦτοι, vno dempto totidem. ὁι καθ' ἕνας, καθ' ἕκαστον, singuli. Plutarch. de virtutibus mulierum. ἀλλὰ μηνύσεως γενομένης, καθ' ἕνα τῶν γαλατῶν παρεδίδοσ σφαγησόμενον, id est, singulos tradebat interimendos. Quod etiam dicit καθ' ἕνα, & καθ' ἕν τι, singula. Isæus. ὅυτω καὶ πούτους καθ' ἕνι τούτῶν ἀπεφήνανταο ἀυτῶ ἄξιον ἐπιδικάζεσθ. καθ' ἕν etiam in uno & in aliquo significat. Demoste. ὀυδὲν καθ' ἕν χρήσιμον τῇ πόλει, id est, κατ' ὀυδὲν χρήσιμον. Vide Bud.

ἐναβρύνομαι. glorior. deponens, datiuo iungit.

* ἐναγής. ου. ὁ. ἡ. scelestus, execrabilis, detestandus, deuotus, sacer.

ἐναγίζω. μ. ίσω. π. ικα. parento, sacrifico, benedico, expio. neutrum, accusatiuo iungitur.

ἐναγίσμα|τα. ων. τὰ. exequiæ.

ἐναγισμός. οῦ. ὁ. religio, uictima.

ἐναγκαλίζομαι. ίσομαι. π. ισμαι. gero sub brachio. deponens, accusatiuo iungitur.

ἔναγχος. ου. nuper, paulo ante, modo.

ἐνάγω. μ. άξω. π. αχα. induco, incito, vrgeo, adduco, ἐρεθίζω. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐναγών. ου. ὁ. certaminum præfectus, Mercurij nomen.

ἐν ᾅδου. apud inferos.

* ἐνάε. ου. anniculus, idem quod ἐνιαυτός.

ἐν ἀιθρίᾳ. in aperto, sub dio.

ἔναιμα. τὰ. sanguinea, emplastra quæ cruentis uulneribus imponuntur.

ἐναίρω. μ. αρῶ. π. ικα. occido, spolio, destruo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐναίσιμα τὰ. sortilegia.

ἐναύσιμος. ου. ὁ. idoneus, decens, utilis, suauis, uerax, scius officij.

ἔναισμα. α|τος. τὸ. inditiũ, inuftio, signum.

ἐνναίω. inhabito, accusatiuo iungitur. habito.

ἐν ἀκαρῆ. subito, momento, aduerb.

ἔνασιμος. ου. ὁ. robustus.

ἐν ἀκμῇ. καὶ.

ἐν ἄνθει. in ipso ætatis flore, in robore ætatis.

ἐναλλαγή. ῆς. ἡ. immutatio.

* ἐναλλάττω. μ. άξω. π. χα. immuto, μετατίθημι πρὸς τὰ ἐναντία ἀντιστρέφω. actiuum, accusatiuo iungitur.

* ἐναλλάξ. uicissim, permutanter, uice uersa, econtrario.

* ἐνάλλαξις idem quod ἐναλλαγή.

ἐναλίγκιος. ου. ὁ. similis.

ἐνάλιος. ου. ὁ. ἡ. marinus.

ἐνάλλομαι. insilio. deponens, absolutum.

ἔναλος. ου. ὁ. uarius.

ἔναμμα. α|τος. τὸ. inuexio, infixio, tactus.

ἐνανθρώπησις. ου. ἡ. incarnatio hominis.

ἐνανθρωπίζω. μ. ίσω. σω. κα. incarno. neutrum absolutum.

ἔναντι. ante, in conspectu.

ἐναντίος. ου. ὁ. aduersarius, contrariam habens uirtutem.

ἐναντιόομαι.

ἐναντιόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.aduersor.deponens, datiuo iungitur.
ἐναντίον.coram,contra.
ἐναντίος.ία.ίον.contrarius.
ἐναντιότης.ητος.ἡ.contrarietas.
ἐναντίωμα.ατος.τὸ.ἡ.
ἐναντίωσις.εως.ἡ.contrarietas.
ἐναντιόφωνον.contrariæ uocis.
ἐναστοχαρίομαι.μ.ήσομαι.τῶ.ημαι.pendeo.
ἐναφηγάζομαι.facio,fabricor,conficio.
ἐναποικάμνω.deficio.
ἐναποτωκεύω.μ.εύσω.π.ευκα.insideo.
ἐναποκύω.μ.ύσω.π.υκα.uicina partui sum.neutrũ absolutum.
* ἐναπολαμβάνω.cohibeo.
* ἐναπόληψις.interclusio,cohibitio, conclusio.
* ἐναπομόργνυμι.deterqo,ηξω, ὁ ἐναποτυποῦμαι.
* ἐνάπτομαι.in manus sumo.
* ἐναποτίθεμαι.ibi depono,relinquo.
ἐναποτίω.inferuefacio.
ἔναρα.τὰ.arma,exuuiæ,spolia.
ἐνάργεια.ας.ἡ.euidentia.
ἐναργής.ές.ὁ.ἡ.manifestus.
ἐνάρετος.ος.ὁ.ἡ.fortis.
ἔναρθρος.ος.ὁ.ἡ.articulatus,perfectus.
ἐνάριος.ὁ.milites,spoliorum detractores.
ἐναρίζω.μ.ίσω.π.ικα:occido,armis spolio,accusatiuo iungitur.
ἐναριθμέομαι.ος.ὁ.ἡ.annumeratus,
ἐναρμόνιος.ος.ὁ.concinnus.
ἔναρος.ος.ὁ.execratus,diris deuotus.
ἐναρπής.ος.ὁ.spolia ferens,uictor.
* ἐνάρχομαι.auspicor,incipio.
ἐνάς.άδος.ἡ.unitas.
ἐνάθηκν.habitaui.
ἐνασμαίζω.libenter delector. oblecto me in re aliqua.datiuo iungitur.
ἐναχολέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.occupor.deponens, datiuo iungitur.
ἐναχενίζω.μ.ίσω.π.ικα. intente respicio. neutrum, datiuo iungitur.
ἔννατος.ος.ὁ.nonus.
ἐναυλίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. tendo,inhabito,immoror.depon.absolutum.
ἔναυλος.ος.ὁ. trames,torrens, insonans, inhabitans,μυχός,κοιλότης,flumen per anguftũ iens, fossa angusta.
* ἔνανσμα.τος.τὸ.fomes,fax.id est incitamentum.
ἐναύω.redaccendo,accendo.
ἐν βραχεῖ.paucis,in summa.
ἐν γαστρὶ ἔχειν.ferre uterum,prẽgnantem esse.
ἐνδαΐος.ία.ὁ.ἡ.bellicosus,trucidatus.
ἐνδιαιτόομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.conuiuor, deponens absolutum.
ἔνδακρυς.ὁ.ἡ.lachrymosus.
ἐνδέμιος.ία.ὁ.indigena,localis.
ἔνδασυλος.ὁ.pilosus,densus.
ἔνδασυλος.ὁ.syluosus,hirsutus.
ἔνδον.interim.
ἐνδεής.ὲς.ὁ.defectus,
ἐνδεής.ὲς.ὁ.ἡ.deficiens,inferior,indigens.
ἔνδεια.ας.ἡ.indigentia,defectus.
ἔνδειγμα.ατος.τὸ.ostensio,exemplum.

ἔνδεινος.ία.ὁ.ἡ.grauis.
* ἐνδείκνυμαι. ὁ ἐπιδείκνυμαι.id est ostẽdo, specimẽ rei præbeo,ostentabunde in mediũ pdeo, plausum à circunfusa turba capto . à quo & παρενδείκνυμαι dicitur,& παρεπιδείκνυμαι.iacto me,latine dici potest, uẽdito me alicui. Est etiã uerbum medicorũ.Galen.ix.Therapeut . ἐυλόγως δείξω τὰ δὴ σωενδείκνυται πλὴν φλεβοτομίαν.Dicuntur etiã ἐνδείκνυοθαι,qui ob id causam dicunt , quod circa publica secus aliquid admiserunt.
* ἐνδείκνυμι.defero & postulo in iudicio.
* ἐνδείκτης.delator,quadruplator,sycophanta.
ἔνδειξις.εως.ἡ.ostensio,demonstratio, accusatio.
* delatio,iactantia,uenditatio.Est etiã indicatio rei præuertendæ medico,imprimisq; animaduertendæ.
* ἕνδεκα.undecim . οἱ ἕνδεκα.vndecim uiri capitales,qui fic erant Athenis,ut Romę triumuiri.Vide annot.Bud.
ἐνδελεχής.ές.ὁ.ἡ.similis,perennis,continuus, perpetuus.
ἐνδελεχισμὸς.ὁ.continua mobilitas , qualis in anima cognoscitur.
ἐνδελεχία.ας.ἡ.assiduitas.
ἐνδελεχῶς.continuo.
ἔνδεσμα.ατος.τὸ.uinculum.
ἐνδεξιῶς.apte,idonee.
ἐνδέον.in tempore.
ἐνδεσμεῦω.inuoluere,illigare.
* ἐνδέχομαι libens admitto . ἐνδέχομαι τὴν αἰτίαν τούτου,ἀντὶ τοῦ ἀναδέχομαι,recipio in me crimen, & culpã præstare uolo.Demost. μὴ ὑ ταῦτα πάντα γ' ἐνδεξάθω ἐφ' ἑαυτὸν τὰ προειρημένα. Sese reum omnium fecit,crimen ut suum agnouit,omnia in sese recepit.
ἐνδέχεται.capit,licet,facultas est,possibile est.
* ἐνδέχεται fieri poteft,facultatis eft noftræ,probabile eft,defendi poteft,vfu venit.interdũ impersonale.Lucæ.xiij.οἵ οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω ἱερουσαλήμ.
* ἐνδεχόμενον.ου.ὁ.possibile.ὁ ὁ ἐνδεχόμενον,quatenus fieri licuit.Antiph. τοῖς ἐνδεχομένοις τιμωρίαις ἐκόλασαν,ijs supplicijs affecerunt , quorũ res ipsa facultatẽ eis dedit.Iungitur etiam cum suplatiuo.Aristot.ἡ δὲ πόλις κοινωνία τίς ἐστι τοῦ ὁμοίου,ἕνεκεν τῆς ζωῆς τῆς ἐνδεχομένης ἀρίστης quã fieri poteft optimę,quã humana natura capit optimę.Quid autẽ τὸ δεχόμενον differt τοῦ δυνατοῦ.Vide apud Budæũ in cõmẽ.
ἐνδεῆς.ἔχω.indigeo.
ἐνδεῶς πράττων.tenuiter agens,id eft,pauper.
ἐνδημέω.μ.ήσω.π.ηκα.præsens sum,domi ago. neutrum.
ἔνδηλος.ος.ὁ.ἡ.manifestus,φανερός.
ἔνδημος.ος.ὁ.ἡ.publicus.
ἐνδιαίζω.μ.άσω.π.αικα.sum tranquillus , dormio in meridie.neutrum absolutum.
ἐνδιαίτιος.ία.ὁ.ἡ.internus,intrinsecus animosus, in animo situs.
ἐνδίαιτος.ία.ὁ.foramẽ in naui ꝑ quod aqua emittitur.
ἐνδιαίτημα.ατος.τὸ.domus uoluptuaria.

ἐνδιαιτάομαι.

ἐνδιαιτάομαι.μ.ήσομαι.τῶ.ημαι.διαβίω.depo. absolu.
ἐνδιαβίω.uersor,locum frequẽto.dtõ iũgitur.
ἐνδιδόω.μ.ώσω.τῶ.ωκα. consentio,indulgeo.actiuum.accusa.iungitur.
ἐνδιδύσκω.induo.
ἐνδιδύω.μ.ύσω.τῶ.ωκα. do tergum,remitto,cõcedo,inclino,mollifico,intus do,dedo.actiuum.accusa.iungitur.
ἐνδίκη,ἐνδίκως.iure.
ἔνδικος.ὁ.ἡ.iustus.
ἔνδικα.τὰ.quasi ἔνδον τῆς ἐνῶν ὄντα.intestina quod illic sint termina uentris.
ἔνδιος.ία.ὁ.humidus,meridianus.
ἐνδίφρος.ία.ὁ.confessor.
ἔνδοθεν.intus.ex adyto & ἀντὶ τοῦ ἔνδον.
ἐνδοιάζω.μ.άσω.π.ασα. dubito.neutrum.accusatiuo iungitur.
ἐνδόμυχος.ία.ὁ.tectus,abditus,intus latens.
* ἐνδομυχῶ.intus lateo.
* ἐνδομυχοῦν κακόν.cæcum malum.
ἐνδόσθια.τὰ.intestina,uiscera.
ἐνδοῖ.intus.pro ἔνδον.Theocritus Syracusa.ἐνδοῖ πραξινόα.
ἔνδον.intus.vide ἔσω.
ἔνδοξος.ία.ὁ.gloriosus.idem fere est quod ἐυδόξος.
* sed pręterea est δοξαστὸς,id est,opinabilis.
ἔνδοξον.ὁ.gloria,fama,honestum.
ἐνδοξότατα.gloriosissime.
ἐνδόσιμον.ου.ὁ.ansa.Est autem proprie auspicatus rhythmi uel melodiæ,& prescriptum
* quod dat ab ipso chorodidascalo, cui accinere chorum oportebat.quo edito,quoniã chorus incitabatur ad cantum,ideo factũ, ut pro inuitamento & occasione data ponatur,& pro incitamento prouocationeq; Vide comment.Budæ.
ἔνδοσις.εως.ἡ.remissio.
ἐνδοτέρω.interius.
ἐνδρομίδες.ίδος.ἡ.uincula.
ἐνδρομίς.ίδος.ἡ.calciamenti genus quo utebantur cursores in certamine , & uestis genus uillosæ & hirsutæ:cuius sæpe meminit Martialis.
ἔνδρυος.ία.ὁ.temo,medium cor arboris.
ἐνδυκέως.accurate.
ἔνδυμα.ατος.τὸ.indumentum.
ἐδωκαμόω.confirmo.
ἐνδύομαι.ingredior.Plutar ἐις κυβεῖον ἐνδυόμενος
* In quo significatu cum dtõ coniunxit Xenoph.Plato pro subire dixit cum accusatiuo.Et ἐνδύεσθαι ἑαυτὸν pro induere se laqueis uel retibus dixit Xenoph.
ἐνδύω.μ.ύσω.τῶ.υκα. induo.act.accus.iungitur.
* ἐν τῇ ἑαυτοῦ . in patria sua.
ἐννεόφωνος.ία.ὁ.habens nouem uoces.
ἐνεγγύς.prope.
ἐνεγκεῖν.fero.ἡ ἐνεγκοῦσα patria dicit.Synes.οὐ μὴν τὸν φίλον τὸν ἐμόν τε καὶ σὸν ὦ πυλαί μενες,δυκ ἄπεσκωψά σε εἰς τὴν ἐνεγκοῦσαν ἐωωκιον.φέρειν enim patria dicitur.
ἔνεδρα.ας.ἡ.insidię.
ἐνεδρεύω.μ.εύσω.π.ευκα.insidior. neut.dtõ iungit.
ἐνεικής.ὁ.ἡ.mitis,suauis,beneuolus.

ἐνεῖκαι.ferre.
ἐνείκω.fero,pro ἐνεγκω.
ἐνελίσσω.μ.ήσω.π.ικα.inuoluo.act.accusa.iungitur
ἐνείλημα.ατος.ὁ.uolumen.
ἔνεμεν.assistimus.
ἔνειμι.insum.
* ἐνείρω.infibulo,traijcio,ἐμπειρονῶ,cõsero,apto.
ἕνεκα.ηξω,
* ἕνεκεν.propter.gtõ iungit.Demosth.ὁυδὲ γὰρ ἐν πάνυ χρυσός ἐστιν,ὡς ἐμοῦ γε ἕνεκα ἔσω.βελτίων ἐστὶ τῆς πόλεως ὁ ἄθος.neq; eũ si vir bonus est,sit eũ sane per me,ideo melior est ipsa ciuitate. τὸ οὗ ἕνεκα,finem significat, hoc est actũ. Vide comment.Budæi.
ἐνεκρίκωσις.alligauit,fibula annexuit.
ἐννέα.nouẽ, intẽdũ ꝑ nũero incertę multitudis.
ἐννεάκρουνος.propriũ fontis Athenis,indito nomine à nouem fistulis fundentibus aquam ab alijs δωδεκάκρουνος,cuius Lucianus meminit.à nonnullis etiam καλλιρόη dicitur.
* ἔνεμα.ut ἔνθεμα,id quod immittit,ut ἐγκλύσμα,id est quod infunditur per inferna in aluum. quod etiam ὁ ἐνέμενον dicitur.Celsus & Plinius infusum uocãt, descendit aũt ab ἐνίημι.
ἐννέμομαι.pascor.
ἐννεός.οῦ.ὁ.mutus,fatuus,stupefactus.
* ἐνεπισκήπτεοθαι dicebant creditores, qui publicatis bonis cuiusqiã, experiebant contra populum ut hodie contra fiscum,actione pignoratitia in pignora incumbentes.
ἐνέσσω.dico,narro,quod interdum causa metri vv duplicat.

ἐνέργεια

ἐνέργεια.ας.ἡ.actus,actio,efficatia.
ἐνεργέω.μ.ήσω.π.ηκα.ago,operor.
ἐνεργής.ὲς.ὁ.ἡ.cultus efficax, operosus, adiutor,
ἐνεργητικός.οῦ.ὁ.actiuus,efficax.
ἐνεργμός,siue ἐνερξις.pulsus citharæ,aut clauus in medio citharæ,unde chorda alligatur.
ἐνεργός.ὁ.ἡ.laboratus,cultus,strẽuus,ἐνεργής.Ἐνεργὰ χρήματα.dicunt quęstuosæ fœnus q; pensitãtes pecuniæ.Latine dicit pecunia fœnore occupata.Contraria aũt sunt ἀργὰ χρήματα.
ἐνερυθής.ὲς.ὁ.ἡ.rubens.
ἔνερθε.infra.
ἔνερθε.α. inferus,mortiuus. quasi ἐν ἔρᾳ.id est, in terra positus.
ἐνερόχρωτες.habentes colorem qualem mortui obtinent.
* ἔνεροις.coaptatio,combinatio.
ἐνεσία.ας.ἡ.iussus, immissio,consiliũ , uoluntas.
ἐνεσκιρῶδομαι.incrustari,sordidari.
* ἐνέσκηκε πόλεμος.cõmissum est bellũ. Aliquando ἐνεσκηκὸς πόλεμον dicũt ꝑ nondũ finito,et adhuc vigente durante q; ἐνεσκηκυῖα δίκη. Lis contestata.Vide Budæum in comment.
ἔνεσιν.ὁ.ἔξεσιν.
ἔνεσι.ὁ.ἡ.domesticus.
ἐνεσός.ῶτος.ὁ.præsens.
ἐνέσκηκε.ἡ.fibula ab immittendo nimirũ ἐνίεσθαι.
ἐνετία.ας.ἡ.Venetia.
ἐνετός.οῦ.ὁ.Venetus.
* ἐνευδοκιμέω ὁ ἐυδοκιμῶ ἐν τισιν πράγμασι.
* ἐνευτυχῶ.in re quapiam feliciter ago & viuo.

ἐνευωχεῖσθαι.

* ἐνευωχεῖδης. Synes. ὁ ἐνευωχηθῆναι τοῖς ἐλεῖς ἀλλ' ἀδικήσειν, ἢ τῇ χρήματοσπυγίᾳ σώματι, βαρυθυμότερον τῆς ἀδικημένου καθίστασι. Cõuiuijs aũt indulgere, ijsq; pecunijs ea cõparare, quæ quis per iniuriã abstulit: atq; in eo corpore, quod iniuriam intulit, grauiorem iniuriam efficit.
ἐνέχομαι.μ.ἐξόμαι. reus uel obnoxius fio, adducor, rem habeo.
ἐνεχυράζειν.pignora capere.
ἐνεχυράζομαι.mea pignora capiuntur. significat etiam, pignora capio.
ἐνεχυριάζω.μ.άσω.π.ασα.alieno, pignero, actiuum accusatiuo iungitur.
ἐνεχύρασμα.α.ος.τὸ.oppigneratio.
ἐνεχυρασμός.οῦ.ὁ.redẽptio pro uita propria, uel pignore.
ἐνέχυρον.ο.τὸ.pignus, arrabo.
ἐνέχω.insisto, adduco, insidior, simul ligo, tenax sum iniuriarum, misceo, infundo,
ἐννέαωρος.ο.ὁ.nouennis, natus annis nouem.
ἐννέωσις.ω.ὁ.mutus.
ἐνζευγνύω.μ.ξω.π.ευχα.iungo.act. actõ iungitur.
ἐνηβήρια.τὰ.apud Herodo.ἐνωχυτήρια, domus ad quã uoluptatis causa diuertit, cœnaculum.
ἔνη. Attice dicitur tricesimus dies mensis, dicitur etiam νέα.
ἐνήκης.ἐος.ὁ.ἡ.ἐνῆκες.prudens, mitis.
ἐνήρετα.ας.ἡ.manuetudo.
ἐνηβῦμολγος.moratus, incessens.
ἐνηλασμένως.uicissim, ordine cõmutato.
ἐνήλασις.ος.ὁ.conciliatus.
* ἐνήλατα.τὰ.claui rotam in axe continentes.
ἐνήλικος.ος.ὁ.pubescens.
ἐννῆμαρ.nouem diebus.
ἐνημένος.ος.ὁ.indutus. Aristoph. nebul. ἐῶσιν ὁ πατὴρ σὺ λυφθέραν ἐνημένος.
ἐνῆμαι.insideo.
ἐνήνεθα.florui, per metathesim ab ἀνθέω, ἀνέθω.
ἐνήνεον.accumulabant.
ἐνήνοχα.tuli, præteritũ pfectũ est à φέρω.
ἐν ἥρι ἢ ἥρᾳ.in ipso ætatis flore.
ἐνησελγημένα.contumeliæ.
* ἐνήρης.ες.ἡ.nauis triremis.
ἐνηρι.ὲς ἠρίνῃν, in perendium, in nouilunium. Hesiodus. μηδ' ἀνα βάλλεσθαι ἐς τ' ἄυριον ἐς τ' ἐννήριν.
ἔνθα.ubi, illuc, tunc, quando.
ἐνθάδε.hic, huc.
ἐνθάπτω.μ.ψω.π.ψα.sepelio. actiuum. accusatiuo iungitur.
ἐνθεαστικός.οῦ.ὁ.numine afflatus, fanaticus.
ἐνθεάζω.numine afflor, fanaticus sum.
ἐνθεν.hinc.
ἐνθέμιον.ο.τὸ.interior pars puppis.
ἐνθένδε.hinc, illinc.
ἔνθεος.ος.ὁ.ἡ.diuinus, numine afflatus.
ἐνθερίζω.æstiuo, per æstatem moror.
ἔνθεσις.εος.ἡ.interpositio. Dicit etiã ἡ ῥοφὴ, quæ dictio etiã frustũ in os inditum significat. id est ψωμόν, & μάσημα, quod pueris à nutricibus datur, hoc est, mansum ut Cicero uocat, & quasi turundam. Bud.
ἔνθεμα.dicitur quod inditum est & insertum. Accipitur pro parte surculi, quæ in fissu-

ram trunci mergitur.
ἐνθεσμος.ὁ.legitimus, νόμιμος.
ἐνθηλυπαθέω.μ.ήσω.π. ηκα. muliebri libidine tabesco.
ἐνθουσιάζω.μ.άσω.π.ασα. afflor numine, insanio, furo, numine ducor, bacchor. neutrum absolutum.
ἐνθουσιασμός.οῦ.ὁ.furor, id est, afflatio numinis.
ἐνθουσιῶν.ὁ.enthusicon, herba ex olerũ genere.
ἐνθουσιῶω.μ.ήσω.π.ωκα.ἐνθουσιάζω, insanio, applico, furore sum percitus.
ἐνθυμέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.animaduerto, cõsidero, cogito, reminiscor, in animo habeo, deponens, accus. iungitur.
* ἐνθύμημα.ατος.τὸ.cogitatio, inuentum, conceptus animi, hoc est, sensus & sensum, enthymema, fillogismus rhetoricus. Quintilianus commentationem interpretatur. Est autẽ argumentum & sententia oratoria,
* ἐνθυμηματικός.acer in argumentationibus, & argutus orator.
* ἐνθύμιος.προσπόσαιος
* ἐνθυμος.ὁ θυμοφθόρος.
ἐνθυμιμάριον commentatiuncula.
ἐνθύμησις.ος.ἡ.cogitatio.
ἐνθύμιον.ο.τὸ.cogitatio, caute excogitatum, astutia, res quæ animo uersatur, quod religionem in animo ciet.
* ἐνθωκεύω.μ.εύσω.π.ευκα.sedeo, latito. neutrũ absolutũ.
ἔνι.licet, contingit.
ἐνὶ.pro ἐστὶ, id est, est.
ἐνὶ.pro ἐν, id est, in.
ἑνὶ.uni.
ἔνιαί.ος.ὁ.aliquis.
ἐνιαύσιος.ος.ὁ.ἡ.annuus.
ἐνιαυσιαῖος.ος.ὁ.anniculus.
ἐνιαύσιοι.οι.annales.
* ἐνιαυτός.οῦ.ὁ. annus. ἀφ' ἑνιαυτοῦ.alternis annis. Theophrastus in nono de plantis. ἥδιον δὲ ἀνθ' λέγεται πρὸς τὰ ἄλλα τὰ σπάδη καὶ σπέρματα ἢ ἀφ' ἑνιαυτοῦ βλάστησις. Quod etiã dicitur ἡμέρος.
ἐνιαχοῦ, ἠ, ὁ ἐνιαχῆ.alicubi.
ἐνιδρύω.μ.ύσω.π.υκα. insudo. neut. dtõ iungit.
ἐνιδρύω.καθίζω.insideo, priuo.
ἐνιέω.μ.ήσω.π.ηκα.immitto. act. accusa. iungitur.
* ἐνιζάνω.insideo. neutrum, datiuo iungitur.
* ἐνίζω.unitatem pono.
ἐνίημι.μ.ήσω.π.ῆκα.immitto τὸ ἐμβάλλω. Item infundo. Est etiã τὸ ἐμποιῶ καὶ ἐντίθημι. Synes. ταῦτα θέλγητρον ἐνιᾶσι τοῖς ἀναγινώσκουσι. Hæc illecebram infigũt lectoribus, uel inserũt, intusq; relinquũt. Ex Bud. act. accu. iungit.
* ἐνιλάω.μ.άσω.π.ασα.infringo, impedio, reclamo ἀντιλέγω. apud Homer. act. actõ iungitur.
ἐνικός.οῦ.ὁ singularis.
ἐνικμος.ος.ὁ.humectus.
ἐνὶ δὲ λόγῳ ἐπεῖν, ut uno uerbo absolũã. Quod etiam fine uerbo dicitur. Grego. ἐνὶ λόγῳ τοῦτος ἐς ἔννοιαν, ὅσ ἐς ἔχθραν τοπρὶν ἐνομίζετο.
ἐνίλλω.gesticulor, irrideo.
ἐνιλλάπω.strabe intueor.
ἔνιος.ος.ὁ.aliquis.
ἐνίοτε.interdum.

ἐνιπτάω.increpo.
ἐνιπτή.ῆς.ἡ.increpatio mordax, minæ.
ἐνίπλεος.ος.ὁ.plenus.
ἐνιπλήσσω.μ.ξω.π.ηχα.cum stupore inijcio.
ἐνίπτω.alicubi.
ἐνίπτω.μ.ψω.π.ψα.noceo, mitto. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐνίπω.increpo, cum iniuria aliquid dico.
ἐνιστέμβω.minari, terreri.
* ἐνίσσαι.collocare, allegare, interserere, interponere, animo etiã incũbere, id est, προσέχειν τὸν νοῦν. Aristotel. ὕστερον δ' ἐνήσσαν τας δεῖ διαιρέσεις μᾶλλον.
ἐνίσσομαι.μ.ήσομαι.propono dicturus. ἐνίσσομαι δίκην.iudiciũ dicto, actionẽ uel crimen intendo. Item instituo quiduis vel incepto. Plutarch. in Cæsare. ὁρῶν τὴν ἀρχὴν ἣν ἐνίσσατο. τῷ πραγμάτων, καὶ πλὴν ἔφοδον, ὃν πολυχειρίας δεομένην. Est etiã incipio, ineo, vñ ἐνισάμενον dicit instãs, & tẽpus quod psens vocamus, ἐνεστῶσα Græci uocãt. Plutarch. ἐνεστώσης δὲ τῆς ὥρας. Et repugno, obsisto, renitor, & ἀνθίσταμαι. Lys. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν ἠμφισβήτουν ἐνεστάς. Plato in Phædro. ὀυδ' ἀυτῷ μοι δοκεῖ ὃ σώκρατες ἔφη, ἐπιδεδεῖχθαι, ἀλλ' τι ἐνέστηκεν ὁ νῦν δὴ κ' βης λεγε. Nõdum plane demonstratũ uidet, sed adhuc cõtrouersum manet, adhuc cõtrouersiã efficit & aduersat. Est etiam intercedo. Præterea immineo, insto, ἐφεδρεύω, obseruo, & q̃si capto. Plut. ὃν ἐνεστώμενον τῇ φυγῇ αὐτῷ ἀπεστέλλει. Quem ob id miserat, ut immineret eius fugæ.
ἐνίστημι.μ.ἐνστήσω.π.ἐνέστηκα.insto, neutrũ absolutũ.
ἐνιχίω.inualesco.
ἐνιχύω.μ.ύσω.π.υκα.conforto. actiuum, accusatiuo iungitur.
* ἐνίχομαι.ὀ ἐφίσταμαι, id est, resisto, restito, ,pgredi nequeo, & in cursu hæreo. Plutarch. πρὸς δλαπτόμενον τὸ σῶμα καὶ πλὴν φωνὴν ἐνιχόμενον, corpore præ metu vibrante & voce interrupta. Quintil. insistere uocat & offensare, et singultantiũ more verba concisa eijcere. Cicero Græcorũ more in orat. dixit. Sæpe accidit, ut aut citius insistendũ sit, aut longius procedendum. Vide comment. Bud.
ἐνίχω.habeo, teneo. act. accusatiuo iungitur.
* ἐν κύκλῳ circũcirca, vndiq;, in vniuersum, nullo prætermisso.
* ἐνιχυρίζομαι.ὀ πιστεύω.apud Demosthe.
* ἐν καλῷ. Xenoph. δοκεῖ ἐν καλῷ ἔφη αὐτοῖς ὁρμᾶν, non honestũ esse dicebat. Idẽ. οἱ μὲν θεσσαλοὶ δοκεῖ ἐν καλῷ εἶναι νομίσαντες πρὸς τοὺς ὁπλίτας ἱππομαχεῖν incommodũ esse existimantes. Idẽ. ἐν καλῷ ἢ τῷ πλοῖ δαιωνικὴν χώραν βλάπτῃ. ἐν καλλίστῳ ἢ τῆς ἀντιπέρας ἠπείρας. id est, commodissime ad traiectum in continentẽ. Vide cõment. Bud.
* ἐνλινδοῦμαι.ὀ ἐλινδοῦμαι.
ἐν μέρει.uicissim. ἢ μέρος.idem.
* ἐνυπτίθημι.doceo, moneo, castigo, quasi mentem
ἐν νῷ ἔχω.recordor. (impono.
ἐνοδία.ας.ἡ. Diana significat, aut Hecate secũdũ
ἐνόδιος.ος.ὁ.ἡ.in uia positus. (alios
* ἐννοέομαι.idẽ significat qd' suũ actiuũ licet non sit æque vsitatũ. Significat emẽ ἐνθυμοῦμαι.

ἐννοέω.μ.ήσω.π.ηκα. cogito, cognosco, recordor,
* considero, intelligo, agnosco. actõ iungit
* ἔννοια.ας.ἡ.cogitatio. Cicero uertit intelligentiã uel notitiam.
* ἔννους.ὁ ἁπλῶς ἔχων νοῦν, ut ἔμφρων, mentis cõpos. Vtunẽ & ἐῶν σωφρονεῖν. Plutarch. τότε δὲ ἔννους γε νόμιζον, Tunc ad mentem & ad se reuersus, hoc est, animi compos factus.
* ἐννόημα. ὀ ἐνθύμημα. & mentis conceptus apud Aristotel.
ἐνοικέω.μ.ήσω.π.ηκα.inhabito, actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐνοίκιον.ο.ὀ.pecunia q̃ pro inhabitatione domus pendit, precium conductæ domus.
* ἔνοικος.ο.ὁ.ἡ.incola, inquilinus, qui in aliena & conducta domo habitat, domesticus, domi existens, amicus, necessarius.
ἐν ὀλίγῳ.summatim.
ἔνολμος.ὁ.diuinus uates: Apollo apud Sophoclem sic cognominatus.
ἔννομος.ο.ὁ.ἡ.legitimus.
* ἐνόν.cum liceat, pro δυνατόν.
ἐνοπή.ῆς.ἡ.uox, clamor.
ἐνόπλιος.ο.ὁ.ἡ.ηχος
ἔνοπλος.ο.armatus, armiger.
* ἐν ὀργῇ εἶναί τινι.significat offendisse aliquẽ, eiq; inuisum esse. Grego. ἦν μὴν ἐν πλείστῃ ἐν ὀργῇ τοῖς ἀρεθουσίοις, id est, iã diu ipsi Arethusii infensi erant.
ἔνορκος.ο.ὁ.ἡ.iusiurandum, res iurata.
* ἐνόρκως.iureiurando.
* ἐνορούω.irruo.
ἐνορμίζω.applico.
ἐνόρχης.ο.ὁ.ἡ.unicum habens testiculum.
ἐνόρχης.ο ὁ.mas, habens testiculos.
ἔνορχος.ο.ὁ.mas, testiculatus.
ἐνόρω.incido, impello.
ἑνός.ῆς.unius.
ἔννος.ο.ὁ.annus, vetus.
ἐνοσίγαιος.ο.ὁ. Neptuni epitheton ab ἔνοσις, & γαῖα, quod terram quatiat.
ἔνοσις.εος.ἡ.concussio.
ἐνοσίχθων.ονος.ὁ.Neptunus, ab ἔνοσις & χθών, eo quod terram quatiat.
ἐνόσω.dum,
ἐνόσωρα.τὰ.una hora digna.
ἔννους.ο.ὁ.ἡ.sapiens.
ἔνταλα.τὰ.gingiuæ, carnes interiores.
ἔνταλον.ο.τὸ.interior gingiua.
ἐνοφθαλμισμός.οῦ.ὁ.inoculatio.
ἐνοχή.ῆς.ἡ.obligatio.
ἐνόχιον.ο.τὸ.precium pensionis.
ἐνοχλέω.μ.ήσω.μ.ηκα.turbo, fatigo, molestus sum conuicior, act. datiuo iungit & accusatiuo
ἐνόχλησις.εος.ἡ.importunitas.
ἔνοχος.ο.ὁ.obnoxius, reus.
ἑνόω.μ.ώσω.π.ωκα.unio. act. actõ iungitur.
ἐνδύω.μ.ύσω.π.υκα.quatio. act. actõ iungitur.
* ἐν παιδὶ.in pueritia.
ἐν πρόβυτῳ.in obscuro, latenter.
ἐν παιδοτρίβῃ.in scola.
ἐν παρόδῳ.obiter, in transitu.
ἐνσείω.μ.σείσω.π.σεικα.traho. act. actõ iungitur.

ἐνσημαίνομαι. significo.
* ἐνσημαίνω. insignio, significo & intelligendum præbeo. Est etiam exprimo legendo uel dicendo.
* ἐνσκευάζω. μάσω. σω. αχα. insimulo, orno, adorno, induo, exorno. act. accusa. iungitur.
* ἐνσκευάζομαι. compilo, interuerto. Plutarch. de Sylla, λέγεται δὲ καὶ τοιόνδε ἐν ἑῴμην κομιδῇ σκευάσας τυραννίωνα τὸν γραμματοδιδάσκαλον τὰ πολλά.
ἐνσκήπτω. μ. ψω. σ. ψα. irruo, infringo, aggrauo. acti. datiuo iungitur.
ἐνσκίμπτω. μ. ψω. σ. μφα. infigo,
ἐνσκοπεύω. α. ὁ. ἡ. iocus in bello, colligatus, cõfœderatus.
ἐνσείω. μ. ξω. σ. σφα. instillo. act. accusa. iũgitur.
ἐνσαλείω. instillo.
* ἔνσασις. ιος. ἡ. ex ordium & auspicatio rei quę instituitur. Item instantia litis & causæ. Significat etiam pugnacem cõtentionem instantis aduersario, hoc est, ἀνταγώνισμα, ἀντιλογίαν, resistẽtiam. Grego. τοῦτο δὲ λεχθήσεται μικρὸν ὕστερον, ὅτι δὲ ἂν τὰς ἐνσάσεις ἀντᾴδῃ τις δύνωμαι διαλέξωμαι.
ἐνστερίζω. medium complecti.
ἐνστερομάντις. εος. ὁ. ἡ. ἐγγαστρίμυθος. diuinaculus, pythonicus.
ἐνστάτης. α. ὁ. aduersarius, resistens. pro ἀντιστάτης. ἐν
* enim pro ἀντὶ hic accipitur. ὁ ἀντιδίκῳ, καὶ ὁ μὴ ἀναχωρῶν, ἀλλ' ἀντεστάμενος. aduersarius in iudicio. & accipitur pro quocunq; intercessore ac reclamatore. Proprie est qui in uia obsistit.
* ἐνσκληρός. peruicax, non cedens, qui obsistere obstinauit animo.
ἐνταλμα. ατος. τὸ. mandatum.
ἐντασις. intensiuus
ἐντασις προσώπου. intensio uultus & austeritas.
* ἐνταῦθα καὶ ἐνταυθοῖ. hic, nunc, ibi, in præsentia.
* ἐνταφιάζω. μ. άσω. σ. σαι. parento, sepelio. acti. accusariuo iungitur.
ἐνταφιασμός. οῦ. ὁ. sepultura.
ἐνταφιον. ου. τὸ. sepultura, parentatio, tumulatio.
ἐνταφιος. ου. ὁ. funereus.
ἐνταια. τὰ. τοῖς ἐνταιοι. dariuus pluralis, arma, uasa.
ἐντείνομαι acriter & cũ contẽtione dico. Plato.
* ἐπελαθόμην δὲ ἐγὼ, ὅτι ἐποιούμην καὶ μᾶλλον ἐντείνομαι ἢ πρὸς τὸν ἔπειτα, id est, θυμοῦμαι. Aeschi. ἐντεινάμενος πλὴν φωνὴν pro sublata uoce.
ἐντείνω. μ. ενῶ. σ. αχα. intendo. ἐντείνω πληγὰς pro colaphos incutio. Et ἐντείνω simpliciter, p pulso, cedo, ferio. καὶ πληγὰς δίδωμι. Plato ἐν ᾗ δὴ καὶ ἐντείνοντες ἡμᾶς τὸν μείνω. acti. accusa. iũgitur
* ἐντίθεμαι indo, infero. ἐντίθεσθαι etiam dicuntur negociatores, qui naues implent mercibus Demost. κελεύοντος τὸν ναυκλήρου αὐτὸν ἐντίθεσθαι τὰ χρήματα. Cicero ad uerbum imponere uocat, ut ad Atticũ. Signa nostra (ut scribis) cum commodissime poteris, uelim imponas. Est etiam in os indere.
ἐντελέχεια. ας. ἡ. perfectio, ἐνέργεια, uis ex se mouens Gaza agitationẽ vertit. Quidã continuatã
* quandã & perẽnẽ motionẽ interpretant. Sunt aũt qui ἐντελέχειαν scribi volũt. sed p τ. scriptũ pluribus arridet, ut est uidere apud Budæũ in Asse, qui dici putat quasi τὸ ἐντελοῦς σωματικόν, id est, pfecti corporis cõprehẽsionẽ. Lucian. ludens quodam in loco, suo more, ait eam quę prius dicta fuit ἐνδελέχεια, ἐντελέχειαν dici cœpisse.
* ἐντελεχής. ὁ. ἡ. perfectus.
ἐντελής. ὁ. ἡ. finalis, absolutus, solidus, legitimus, idoneus.
ἐντέλλομαι. μ. οῦμαι. π. μαι. mãdo.
ἐντερα. τὰ. extra, uiscera.
ἐντερώνη. ας. ἡ. medulla, cor lignorum, cortex.
ἐντερωνίς. ιδος. ἡ. κοῦ.
ἐντερύνα. ας. ἡ. meditulliũ nauis, carina. Aristoph. equitib. ἐπεμψέ σοι εἰς τὰς ἡμέρας ἐντερύναν θεός.
ἐντεροκίλη. ης. ἡ. ramex intestinorum, descẽsus intestini in alterum naturæ locum.
ἐντεταγμένοι. gregarij, in ordinem redacti.
ἔντερον. ου. τὸ. intestinum.
ἐνθεσιεργός. οῦ. ὁ. armorum opifex.
ἐντεσιμήσωρ. ορος. ὁ. armorum peritus.
ἐντεῦθεν. hinc, ex eo.
ἐντευξις. εως. ἡ. colloquiũ, interpellatio, quã uulgo intercessionẽ uocant, cũ quærimur de
* iniuria nobis illata, hac voce Alexander Aristot. interpres & Suidas significari putant τὰς πρὸς τοὺς πολλοὺς συνουσίας, id est, conuersationem, cõgressus, colloquia; cũ vulgo & multitudine.
ἐντεφρος. ου. ὁ. cinereus.
ἐντεχνος. ὁ. callidus, artificiosus.
* ἐντήκω. instillo, illiquo, pro inuro & infligo ponitur.
ἐντί. sunt, Dorice pro εἰσί. Theoc. ἐντὶ γὰρ αὔαι. Sunt enim ficcæ.
* ἐντίθημι. ἐμποιῶ, καὶ ἐνίοτε δὲ τίθημι. οἷον, ἐντίθημι ἐν κηρῷ τὸν δακτύλου τύπον. Item intus cõdo. & animum induco. Homer. σὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμὸν, ἄκουσαι δὲ μέλαθρον, Intus animũ placabilem habeto, vel accipito.
ἔντιμοι. οι. optimates.
ἔντιμος. ου. ὁ. ἡ. honorabilis, preciosus.
* ἐντλᾶν. stercus illidere.
ἔντα. deposuerunt.
ἔντομα. τὰ. insecta.
ἐντολή. ῆς. ἡ. mandatum, præceptum.
ἐντομίας. ου. ὁ. eunuchus.
ἐντομίς. ίδος. ἡ. incisio, laceratio corporis quæ ab Ethnicis in luctu fiebat. & ἐντομίδες, qui ad eum modum se laniabant.
ἐντονία. intentio.
* ἐντέν. κοῦ.
* ἐντός. intus, intra. refertur ad tẽpus & locum.
ἐντοσθία. τὰ. interanea.
ἐντοσωθίδια. τὰ. intima pectoris.
ἐντονος. ὁ. ἡ. acer, intentus.
ἐντόνως. acriter, enixe, intente.
ἐντόπιος. ὁ. ὁ. indigena, illius loci.
* ἐν τόῳ. inter hæc, interea.
ἐντρέπομαι. μ. ψομαι. π. αμμαι. confundor, curam habeo, reuereor, uersor in aliqua re, cũ sollicitudine festina. deponens absolutum, interdum accusatiuo iungitur.
ἐντρεχής. ὁς. ὁ. ἡ. incursiuus.

* ἐνῃλέχω. ἐφαρμόζω, cõuenio, quadro, & cohęreo, adhęreo; κοῦ.
* ἐνῃλεχεια. diligentia.
ἐνῃλιβής. ὁς. ὁ. ἡ. conuersatus, diligẽs, intritus.
ἐνῃλίβομαι κακόν. malũ intero, plagas infligo.
ἐνῃλίβω. μ. ίψω. π. ψα. frico, infrico, intero, cedo,
* pulso, ferio, impingo. act. actõ iungitur.
ἐνῃλιξ. ὁ. debilis.
ἐνῃλιχον. α. ὁ. coma apposititia, latine galericum dicitur.
ἐνῃλιχώσεις. palpebræ. οἱ βλεφαρίδες.
ἐνῃλιψις. ὁ. ἡ. fricatio.
ἐνῃλομος. α. ὁ. ἡ. tremefactus.
ἐνῃλοπαλίζω. μ. ίσω. π. σα. retrouerto, respecto. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐνῃλοπῶ. reuera.
ἐνῃλοπή. ῆς. ἡ. cõfusio, reuerẽtia, uerecũdia, uersio.
ἐνῃλοπίας. α. ὁ. mutabilis, uappa.
ἐνῃλοπίδες. οἱ. calciamenta.
* ἐνῃυφόομαι. ludibrio habeor. & contemptui, cõtemnor. Plutarch. πολλὰ ἐπαρώμενος καὶ τοῖς πρώοις ἐνῃυφιθείσιν ὑπὸ βαρβάρων καὶ διδάξασιν ἀνόνους ὑβρίζων.
* ἐνῃυφῶ. illudo & ludificor, quasiq; per lasciuiã eludo, & ludibrio habeo. dtõ cõstruit. ἐνῃυφῶν τοῦ πράγματι, significat luxuriose ac redundãter vti, hoc est, ἐνῃυφῶν καὶ θρύπτομαι ἐν τοῦ πράγματι. Herodianus. Ἔτι δὲ ἥκιστα ἀνὴρ ὁ Σεβῆρος βασιλικώτερον ἐνῃυφῶν τὸ τῶν καίσαρος ὀνόματι. id est, licentius, insolentius, fastuosius Cæsaris appellationẽ vsurpantẽ. Quicqd enim præter modum agimus, ἐνῃυφῶν τούτῳ græce dicimur. Vide comment. Budæi.
ἐνῃρυφάω. μ. ήσω. μ. ηκα. delicior in aliqua re, insulto. genitiuo iunctum in bonam partẽ, datiuo in malam capitur. neutrum.
ἐνῃτυχάνω. μ. ἐνῃεύξομαι. Aorist. secũdus. ἐνέτυχον. π.
ἐνῃτύχηκα. incido, colloquor, postulo, interpello, adipiscor, objicio, conuenio aliquem
* cõuersor, accedo, forte obuiã fio, implicor in aliqua re, lego. neutrũ. datiuo iungitur.
ἐνῃτυπός. ἐνῃετυπωμένος. uestę sic tectus ut appareãt corporis lineamenta.
ἐνῃυχία. ας. ἡ. congressus.
ἐνῃυλίπω. μ. ίξω. σ. ιχα. inuoluo. act. actõ iũgitur.
ἐνῃύνω. μ. ωῶ. paro, adorno. act. actõ iungitur.
ἐνῃυπον. legitimum, de numismate.
ἐνῃυπωσις. ὁ. ἡ. humeri acetabulum, ubi humerus brachio coalescit.
ἐνῃυπώτης. α. ὁ. impressor.
ἐνῃύφω. μ. ύψω. π. ψα. incendo. actiuum, accusatiuo iungitur.
* ἐν τοῦ πῆχυϊκα. κοῦ.
* ἐν τοῦ πῆχχρῆμα. in præsentiarum.
ἐν τοῦ παρόνῃι. nunc, in præsentiarum.
ἐν τοῦ μέρει. si uerbum uerbo reddatur, in parte sonabit, intelligendum autem uicissim.
ἐνυάλιος. α. ὁ. Mars, patronymicum est ab ἐνυώ, dea belli.
* ἐνυβρίζω. cõtumeliosus sum, cõtumelia afficio.
ἔννυδρον. aquatile.
* ἐνυδρία. ας. ἡ. aquositas, aquæ copia.
ἔνυδρος. ος. ὁ. ἡ. aquosus, aquatilis, animal ĩ aquis

& terra uiuens.
ἐνυδρόβιος. α. ὁ. in aqua viuens.
ἐνυδροθηρευτής. οῦ. ὁ. piscator.
* ἔνυξεν. fodit, pupugit.
ἐνυπνιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. dormio, somnio, in
* somnia uideo.
* ἐνυπνιάζω idem.
ἐνύπνιον. α. ὁ. insomnium. Capitur aduerbialiter
* Homerus. θεός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος, p somnum, in somnis.
ἔνυμι. induit.
ἐνυός. οῦ. ἡ. nurus.
ἐνυχος. α. ὁ. nocturnus.
ἔνυχον. α. ὁ. crepusculum.
ἐνυχότερον. magis de nocte.
ἐν φόβῳ εἰμί. timeo.
ἐνυώ. ὁ. ἡ. Bellona, pugna.
ἐν κυῖ. κοῦ.
ἐν χρῷ. ad cutem ad uiuum, prope.
ἐν ᾧ. in quo, quando.
ἐνώτιον. α. ὁ. inauris.
ἐνωμος. α. ὁ. crudus, acerbus.
ἐνωμοτία. ας. ἡ. turma ex quatuor & viginti militibus.
ἐνωμοτίς. ordo militaris apud Lacædemonios, quod iurarint illi se non deserturos ordinem. hinc.
ἐνωμοτάρχης. α. ὁ. illius ordinis ductor & imperator.
ἐνώμοτος. α. ὁ. iurans, obnoxius iuramento.
ἐνωπαδὸς. κοῦ.
ἐνωπῆ. manifeste.
ἐνωπιδίως. clare.
ἐνώπιον. ante, coram, in conspectu. genitiuo iungitur.
ἐνώπιον. α. ὁ. paries iuxta uiam, locus primus occurrens in domo.
* ἐνωρεῖσθαι. ἐγκαλλωπίζομαι.
ἔνωρτο. motus est, ab ὀρνύω, per syncopam.
ἕνωσις. ὁ. ἡ. unitas. coniunctio.
ἐνωτίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. auribus percipio. deponens, accusatiuo iungitur.
* ἐνώτιον. α. ὁ. inauris, quando intumescunt aures.
ἐνωτοκοῖται. uocant Græci (auctore Strabone) populos quosdam, quibus aures in tãtum magnitudinis crescunt, ut totum corpus ijs cõtegat. sic dicti, qd strati vice, cũ dormiunt, auribus utãtur. Latine Fanesios siue Satinolos vocant, teste Pompeio.

E META TOY Ξ.

ἐξ. ex. genitiuo iungitur.
ἕξ. sex.
ἐξάγαστος. ὁ. admirandus.
* ἐξάγγελος. Vide differentias Ammonij.
ἐξάγιος. ὁ. impurus, malus, profanus, detestabilis, execrabilis, sacer.
ἐξαγγέλλομαι. annuncio.
* ἐξάγιος. ὁ ἐπάρατος, sceleratus, dirus, sacer, qui diris imprecationibus deuotus est.
ἐξαγοράζω. μ. άσω. π. ασα. redimo. act. actõ iungit.
ἐξαγορεύω. μ. εύσω. π. εύκα. occulta omnibus, pdo,

effutio,commemoro,reuelo, declaro, excanto,ut præcones faciunt. act.actõ iũgit.

Ἀγορεύω.μ.ευσω. exaspero.act.actõ iungitur.

* Ἐγγυώμενος.expromissor, spõsor,fideiussor.

ἐξαγρεύω.μ. ύσω.π.υκα.facio aliquem agrestem. actiuum,accusatiuo iungitur.

* Ἄγω.μ.ἄξω.π.ηχα.educo,produco,adduco,cogo,exigo,elicio,παροξύνω,stimulo , concito, uehementer commoueo.Et expello, depello.Ἄγειν ἑαυτόν, est uim sibi adferre,uel exilium conscisceré.actiuum,actõ iungitur.

Ἀγωγή.ῆς.ἡ.eductio.

Ἀγώνια.τὰ.quæ extra causam & cõcertationem adferunt, qualia Græci etiam ἀπροσωλόνυσα nuncupauere , quæ ad causam non pertinent.

ἐξαγώνιος.ὁ.ἡ.ὸν.sex angulos habens,à γωνία.Ἐξαγώνιος uero ab ἓξ & ἀγών,extra causam,excedens propositum argumentum.

* ἐξάγων.ωνος , sextans. Vide Assem Budęi.

* Ἐξάδειν.carmine obligatum alio carmine liberare & soluere, vel ęgrũ carmine sanare latine hoc etiã excantare dicũt , contrariũ est τὸ ἐπᾴδειν.

ἐξάδελφος.ὁ.ἡ.imperans sexies,sexcurio.

Ἀδελφός.ὁ.ἡ.patruelis.

* Ἀδυναστῶ.valde debilitor , ad languorẽ uſq; debilitor, viribus deficior,prelãgueo.Diodor.Διὸ δὴ πολλοὶ τῶν στρατηγῶν Ἀδυναστοῦντες, ἀπελείποντο.

ἐξάμερος.οῦν.ὁ.ἡ.sex dies habens.

Ἀθυμῶν.ὁ. ex animatus.

Ἀκριβίζω.ad solem expono.

Ἀκουμάτω.π.ίζω.π.ικα,cruento,actiuum, accusatiuo iungitur

ἐξαιμος.ὁ.ἡ.exanguis,

Ἀφαίνομαι.aufero.

ἐξαιρέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.recupero,expugno,capio,eximo,libero,retraho, eligo.ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν.vendicare in libertatem,liberare. deponẽs,accusatiuo iungitur.

ἐξαιρετόν.quod tolli potest.

ἐξαιρέσιμον.ὁ.ἡ.dies exemptiles apud Athenienses quos intercalares dicimus , propterea sic dicti,quod ex mense eximi solebant,ut annus cum solis ac lunæ ratione cõgrueret.

ἐξαίρεσις . ὁ. ἡ. locus in portu ubi onera deponuntur.

ἐξαιρετὸς.ὁ.ἡ.ὸν,

ἐξαιρεῖος.eijciendus.

ἐξαιρετός.præcipuus,egregius,eximius, electus exceptus. receptitius seruus etiam ἐξαίρετος

* dicit, qui est seruus mulieris proprius, quẽ cum pecunia reliqua mulier recepit , neq; dixit doti,sed retinuit. Vide annotat. in Pãdect.Budæi.

ἐξαιρέτως, præsertim,maxime,eximie.

ἐξαιρέω.μ.ήσω.π.ηκα.excipio,eruo,expugno. Aoristus.secundus,ἐξεῖλον.actiuũ.actõ iungitur.

ἐξαιρυῶς. lolescere,id est,in loliũ degenerare

* ἐξαίρω.μ.αρῶ.π.ῆρκα.eleuo,excipio,eximo,educo effero,augeo.Plato . Σωκράτη δὲ ἐξαίρω τῶ λόγῳ. Socratem eximo ab hoc sermone, hoc est,

Socratem tantum excipio. Opponitur τῷ ἐμβάλλειν.actiuum, accusatiuo iungit.

ἐξαισιος.ὁ.ἡ.ὸν.indecens,exuperãs mediocrietatẽ

* ἐξαιτεῖσθαι τοὺς κρινομένους. noxæ & periculo reos eximere,ex reis eximere,rei pœnã deprecari gratia vel auctoritate. Et ἐξαιτεῖσθαι γραφὰς ἀδικομένων. postulare reorum delationes, hominumq; reatus ob maleficia cõdonari precibus suis.ἐξηταστμένος,spectatæ virtutis.

* ἐξαιτῶ. exposco aliquem ad pœnam . quæ significatio contraria præcedenti est,deposco latine dicimus.Significat etiam exposco seruum ad quæstionẽ,cui ἐκδίδοναι,id est offerre & dedere respõdet. Vide cõm.Bu.

ἐξαίτος.ὁ.ἡ.ὸν.eximius.pro ἐξαίρετος.

ἐξαίφνης.repente.

ἐξαιφνιδίος.ὁ.ἡ.ὸν.repentinus.

ἐξανθίζειν.spinas euellere.

ἐξαιρεσίως.faciliter.

ἐξακέω.μ.ήσω.π.ικα.sano,curo.actiuum,accusatiuo iungitur.

ἑξάκις.sexties.

ἑξακισχίλιοι..sex milia.

ἑξάμηνος.ὁ.ἡ.ὸν.sex radios habens.

ἑξακόσιοι.αι.ία.sexcenti.

* ἐξακριβόω,τὸ ἀπακριβῶ.κοῦ, διακριβῶ, id est, exacte compono & absoluo,omni ope & exacta diligentia efficio,hoc est,ἀπεκχυρίζομαι. Significat etiam exacte respondeo , id est, statis horis euenio. Aristotel.κοῦ, μὴ κάκεσ δι δεῖ καθάρσεις βούλονται τ᾽ ἀνὸν ἀριθμὸν ἀποδιδόναι τούτων ὑμῖν ἐξακριβοῦσί γε τάσσεις ὁμοίως, non tamen exacte tricesimo menstruæ purgationes redeunt omnibus.

ἐξακροδιπλωθαίνω.labor,beris . neutrum absolutum.require,διπλωθαίνω.

ἐξ ἀκροπέλεως ἐξαιλιμμένοι.dicebantur ex arce expuncti,ut latine eximere ex ærarijs, ea ignominia leuare.

ἐξαλαόω.μ.ώσω.π.ωκα.excæco.actiuum,accusatiuo iungitur.

ἐξαλαπάζω.μ.άξω.π. αχα. populor,euacuo , ut fit cum urbs aliqua ui capitur , & eguntur bona ciuium.actiuum.accusatiuo iungit.

ἐξάλειπτρον.τὸ.alabastrum,uas unguentarium.

ἐξαλείφω.μ.ίψω.π.ειφα.deleo,extinguo, aboleo. actiuum,accusatiuo iungitur.

ἐξαλίσκω.uoluere,efferre. Aristoph.equitib.ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας ὁκκαδε.

ἐξαλίω.eijcio,extraho.

ἐξαλλάττω.τὸ ἀμείβω κοῦ, ἀλλοιῶ.muto,alterno.οἷον,

* ἐξαλλάττω τὸ χρῶμα.κοῦ, τὸ χρῶμα ἐξαλλάττει.color ipse mutat.Significat autẽ immuto me, immutor,trãseo ad aliũ habitũ & degenero.Theoph.γένος ὃ ὅλον ἐξαλλάττει εἰς ἕτερον,οὐδ᾽ εν ἕτερον ἄλλο πέφυκε. ἐξαλλαγμένον autẽ significat inusitatũ & inauditũ , absoletumq;. idẽ quod παρηλλαγμένον,hoc est, peregrinum,

* ἐξάλλαγή.degñatio & imutatio:ut tritici ĩ loliũ

ἐξαλλόμενος.exilio.deponens,genitiuo iungitur,

* ἐξαλλάττεσθαι.discedere,defungi.datiuo iũgitur.

ἐξαλλος.ὁ.ἡ.clarus,præstans,exẽptus numero

ἐξαλύζω. μ. υξω.π. υχα. effugio. actõ iungitur.

ἐξάλλως.

ἐξάλλως.aliter,alio modo,inusitate.

ἐξαμαρτάνω.pecco,aberro,neutrũ,genitiuo iungitur.quære ἁμαρτάνω.

ἐξαμαξόμενος.de curro delapsus . & metaphorice , qui de sententia aut ex spe decidit.

ἐξαμαίω.demeto,execo.

ἐξαμβλόω.μ.ώσω.π.ωκα.abortiuum pario. neutrũ absolutum.

ἐξαμάχανα.ἐξαίφνης,repente.

ἐξαμυσίσαι.hauftim potare,sine respiratione bibere.

ἐχινόεγον.echinouulpes,Phrygum lingua .

ἐξανασύομαι.κοῦ,

ἐξανασύω.μ.ύσω.υκα.emergo, existo.neutrum absolutum.

* ἐξαναλύομαι.plenius resoluor,plus est quam ἀναλύομαι.

* ἐξανακολυμβῶ.emergo,existo.

* ἐξαναφέρω.recreor,conualesco,meliuscule ualeo,

* uires reparo,pristinæ fortunæ restituor, uires & spiritum recipio, in gradum meum restituor.Significat etiam respiro.Bud.

ἐξανατέλλω.μ.ἐξανατελῶ.orior,produco.

ἐξαναφανδόν.clare.

ἐξανδραποδίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. captiuor. passiuum.

* ἐξανέψιος.ὁ.ἡ. ex patre consobrini . differt ab ἀνέψιος & ἐξανανεψιος.

ἐξανθίζω.coloro.

Ἀνέργας.ὁ.ἡ.ὸν.indigestus.

Ἄνθησις.efflorat io.

Ἀνθέω,efflo reo.

Ἀνθήματα.pustulæ species sunt, quas Plinius

* cruptiones pituitæ,aliquando papulas uocat.

Ἀνίστημι.μι.ήσω.π.ηκα.facio exurgere,exurgo, trãsfero.neutrum absolutum, & actiuum accusatiuo iungitur.

Ἄντης.ὁ.ἡ.quasi ἐξω τῆς ἄτης. indemnis, integer, sanus.

* Ἀνλάω.exhaurio,ponitur pro effutio.

Ἀντιτάσσω.collata acie apud Herodia.

* Ἀνύω.μ.ύσω.π.υκα.possum,perficio.acti.accusatiuo iungitur.

Ἄνω.desuper.ἄνωθεν.

Ἀνωλόω.exicco,excoquo.

Ἀπατάομαι.κοῦ,

* Ἀπατάω.μ.ήσω.π.ηκα.decipio,subsanno, illicio. Sæpe dicitur de canibus uaniloquis, & de mulieribus fucatis uiris q; purpurissatis. Lucia.Ἀπατᾶν τὴν νόσον dixit pro ἀφαιμυθῶν & auertere sensum doloris & morbi . actiuũ accusatiuo iungitur .

Ἀπάτη.ης.ἡ.deceptio.

Ἀπαφοῖς.deciperet.

Ἀπαφῶ.decerpo,decipio.

ἐξάπηχυς.ὑ.ὁ.ἡ.sexcubitalis.

Ἀπίνα.statim,subito.

ἐξαπιναῖος.ὁ.ἡ.ὸν.repentinus.

Ἀπηνίζω.repente.

Ἀπτίνης.euestigio.

Ἀπλόω.μ.ώσω.π.ωκα.explano,actiuum accusatiuo iungitur.

Ἀπτηλίομαι.facio ingredi.

Ἀπτρῶ τῆς.tædet .

* Ἀπορεῦμαι.ingẽti inopia rerum necessariarũ, uel consilij oppressus sum . Diuus Paulus commode usus est secũdę ad Corinthi. iiij. Θλιβόμενοι,ἀλλ᾽ οὐ στενοχωρούμενοι.ἀπορούμενοι, ἀλλ᾽ οὐκ ἐξαπορούμενοι . Egentes non etiam egestate afflicti . Vel non succumbentes egestati.tædio uincor et opprimor malis.

Ἀπορέω.μ.ήσω.π.ηκα.destituo , ad indigentiam redigo cõturbo,plane despero. actiuũ, accusatiuo iungitur .

Ἀποστέλλω.μ.λῶ.τ.αλκα.emitto.actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐξάπους.οδος.ὁ.ἡ.ὸν.sex pedes habens.

ἐξάπτομαι.μ.ἅψομαι.τ.αμμαι. demulceo.genitiuo iungitur .

Ἀπάτω.μ.ἁψω.τ.αφα,appendo, insero,suspendo

* redaccendo.actiuum,accusatiuo iungitur.

ἐξάτωλον ἅρμα.in quo sunt seiuges equi.

Ἀφαίνομαι,aresco.deponens absolutum.

Ἀργυρίζω.μ.ίσω.τ.ικα.confio, redigo in argentum.act.accusatiuo iungitur.

* Ἀργυρόω.adæro,id est,ære æstimo.Vide Bud. in Asse.

Ἀρισκεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.dijs sacrifico, deponens absolutum.

* Ἀρέσκομαι.dijs sacrifico.significat etiã prorsus placo,non deos tantum,sed & alios.Habet subinde datiuum cum accusatiuo . Demosthenes.ἐὰν τοῖς κυρίοις ἀρέσκῃς.

* ἐξαρθήματα.luxata.Sunt autem luxata, quando articulus uel membrum ex proprio excidit loco in alium,unde uoluntarius impeditur motus .

ἐξαρθρος.ὁ.ἡ.ὸν.debilitatis membris impotens .

ἐξαρθρῶσαι.deartuare,artus loco mouere .

ἐξαρισερῶν.à finistris.

Ἀρκέομαι.κοῦ,

Ἀρκέω.μ.έσω.τ.εκα.sufficio,abunde sufficio,suuerto,succurro.

Ἀρνέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.abnego.

ἐξάρνησις.ὑ.ἡ.abnegatio.

ἐξαρνος.ὁ.ἡ.ὸν.negans. ἐξαρνός εἰμι,nego,inficias eo.

ἐξαρσις. eleuatio.

ἐξαρτάζω.μ.άσω.κοῦ, ἄξω.π.αχα.κοῦ,αμαι.libero , eripio.act.accusatiuo iungitur.

* ἐξαρτῶμαι. pẽdo,depẽdeo,id est,suspẽsus sum & pendeo,id est, magnopere deditus sum, Athenæus.οὕτω δὲ ἐξήρτηντο τῷ ὑπνοβαιῶν ὁ τότε,ὡς κοῦ καλπύγη Ἀφροδίτης ἱερὲν ἱδρύσασθαι. Quod etiam ἐξάπτομαι dicitur.ἐξήρτησε depẽdet,id est,appendix est & consequens.ἐξαρτῶμαι ἑμαυτὸ cum genitiuo & accusatiuo significationẽ habet actiuam,quasi ἐξ ἑμαυτῶ κρεμῶ.deuincio mihi amicitia & ascisco.ἐξήρτημαι,cõiũctus & cõnexus sum,& cõiunctã habeo rationem. Platò. ταῦτ᾽ οὖν πρὸς τὸν πόλεμον ἡμῖν ἅπαντα ἐξήρτηκε.ἐξήρτημαι τούτῳ,sum comes, sum aflectator, cingo & περιφερῶ Plutarchus . ἐξηρτημένον ὑφῶντες αὐτῶ τὸ τολῖτον , Videntes plebem eum cingentem & consectantem.Bud .

ξαρτάω.μ.ήσω.π.ηκα.appẽdo,eleuo,tollo ſurſum
* καὶ μετεωρίζω.& ſuſpendo,alligo,& annecto Syneſi. Οὕτῳ ἡμᾶς ἐξαρτῶσι κριτῶν οἱ πρὸς δόξαν τοῦ ἔχειν ἀναγκάζοντες,Adeo pendere nos ex tot hominum iudicio faciunt.Eſt & deuincio,amicitia coniungo.ἐξαρτῆν χρύσιον dicuntur qui torquem collo circundãt. acti. accuſatiuo iungitur.
* ξαρτίζω,perficio,præparo.
ξαρτύομαι.καὶ
ξαρτύω,μ.ύσω.π.υκα.compono,condio,instruo, moderor,apparo,actiuum.accuſatiuo iungitur.
ξάρτυσις.apparatus,instructio,expolitio.
* ξαρχος.ὁ.ἡ.dux,princeps.
ξάρχω,μ.άρξω.π.ῆρχα.canere incipio.Eſt autem τὸ κορυφαῖόν ἐξάρχειν,qui ob id ἔξαρχος dicitur et
* præſultor.Significat etiam authorem fieri ſenatuſcõſultorum,uel cuiuſuis alterius rei Vide commen.Bud.
ξασθενίζω,μ.ίσω.π.κα.debilito.acti. accuſatiuo iũgitur.
* ξασκέω.condo.
* ξασθενῶ.ualde debilitor, ,ad languorẽ uſque debilitor,uiribus deficio.
ξασφαλίζω.μ.ίσω.π.κα. cum explanatione munio.
ξατμίζομαι.καὶ
ξατμίζω.expiro,euaporor,ex uccus fio,arefco.
* ξαυλος.ὁ.ἡ.magnus impetus.
ξαυδάω.μ.ήσω.π.κα.eloquor.
ξαυτις.rurſus,denuo.
ξεγγυάω.ſponſione & fideiuſſione aliquem libero.
* ξάφορον.lectica a ſex ſeruis geſtata, quam indicat Iuuenalis. Cum iam ſexta ceruice feratur.
ξεγείρομαι,exurgo.deponens abſolutum.
ξεγείρω.μ.ρῶ.excito.actiuum. accuſatiuo iungitur.
ξεγέρετό μοι.licuit.
ξέδρα.ας.ἡ.locus ad ſedendum conſtitutus, ſella ſtudiaria, grabatulus ad meridiandum accommodus.
ξέδρας.ὁ.ἡ.inſidiator.
ξεδρος.ὁ.ἡ.ἡ.inauſpicatus.παρηλλαγμένος.Ariſtophanes auibus.νὴ Δί' ἱερὸς Δὶ τάχ' οὐτος ἐξεδρον χώραν ἔχων.
ξέθανον.exanimatus ſum.
ξεθος.ὁ.ἡ.ſolennis.
ξει,pro ξεῖθι exi.
* ξείνος.deinceps.
ξειναστμένος.aſſimilatus
ξειλῶν τὴν βίβλον.ἀνελίττων,reuoluere,legere.
* ξείλλω. poſſeſſione eijcio,ἐκβάλλω τῆς κτήσεως.
ξέμι.exeo.
ξέπειν.aſſeruit.
* ξείργω.μ.ξω.π.ρχα.exhibeo , diſturbo . actiuũ, accuſatiuo iungitur.
* ξείρω.exero,ut exero linguam.
* ξηλῶν λόγῳ τυγχάνειν.arcebant a concione.
ξεκτίνω.reddo.
ξέλασις.ὁ.ἡ.emiſſio.

ξελαύνω.μ.άσω.π.ασα.καὶ
* ξελάω.expello,erumpo equo,ut Xenoph ín v. ἑλληνικῶν de equitatu dixit.actiuum, accuſatiuo iungitur.
* ξελληνίζω.ad Græcorum literaturam transfero,græca facundia enuncio formoq.
ξελέγχω.μ.έγξω.π.εγχα.redarguo,exquiro,explo
* ro ualorem,manifeſtum facio,oſtendo,indico.acti.accuſatiuo iungitur.
ξελεύθερος.ὁ.ἡ.libertus,filius liberti.
ξελευθεροστομέω.μ.ήσω.π.ηκα. audacter loquor. neutrum abſolutum.
ξέλευσις.ὁ.ἡ.exitus.
ξελιγμός.οῦ.ὁ.genus ſtratagematis.
ξελίττω.μ.ίξω.π.ιχα.euoluo.acti.accuſatiuo iungitur.
ξέλκω.μ.ξω.π.ῆλκα.extraho,eripio me, ut τὸ μὴ δίκην ὑποχεῖν ἐξέλεῳ,ne cauſam diceret ſe eripuit.actiuum,accuſatiuoiungitur.
* ξέλκωσις.ὁ.ἡ.laniatio.
ξέμοῦν.dimittere.
ξ ἐμοῦ.ἀπὸ παρ' ἐμοῦ.
ξεμέω.μ.έσω.π.εσα.euomo.
ξεναντίας.aduerſum.
ξεναρίζω.μ.ίσω.π.κα.interficio,armis ſpolio.act. accuſatiuo iungitur.
ξενεύειν.ſubducere ſe.
* ξεντερίζω.eximo inteſtina,medullam eximo.
ξένυχα.extuli,ſuſtuli.protuli.
ξεπίν.dedita opera.
ξεπιδρομὴς.ἡ.ἐπίθεσις.
ξεπισταλὴς.in ſuperficie, in ſummo ſparſus , leuiter.
ξεπίσταμαι,ſcio,cognoſco,noſco.
* ξεπιτήδευς.καὶ
ξεπιτήδευς.de induſtria.
ξεργάζομαι.excolo,excito,efficio.
* ξεργασία.ας.ἡ.diligentia.
ξ ἐρέβευς.pro ἐρέβους,é tenebris.
ξερεύνω,interrogo.
ξερεύω.interrogare.
ξέρευγμα.ατος.uomitus.
ξερεύγομαι.μ.εύξομαι.π.ευγμαι.eructo.
ξερευνάω.μ.ήσω.π.ηκα.ſcrutor. actiuum. accuſatiuo iungitur.
ξερεύνησις.ὁ.ἡ.ſcrutinium.
ξερεύνω.promulgo,indago,traho.
ξερεύω.indago.
ξερήμης.indicta cauſa,aduerbium eſt ſic ſignificans,
ξερημόω.μ.ώσω.π.ωκα.deleo,actiuum,accuſatiuo iungitur.
ξεῤῥυπικότα γράμματα, literæ exoleſcentes , quæ uetuſtati cedunt, quaſi defluentes dilabentesque,ueluti cum membranæ præpingues literas non retinent.
ξερυσάσκω.detraho.
* ξερυθρός.intenſe ruber.
ξέρχομαι.μ.ξελεύθομαι.exeo,diuagor,tranſeo. deponens,genitiuo iungitur.
ξεσία.ας.ἡ.legatio,iter quod inſumitur in obeũda legatione.
ξεσηκὼς οἶνος, quod iam fugit & detritum eſt ac præteritũ

ac præteritum,uappa.opponitur τῷ παρεστῶτι.
ξεστι.licet.
ξέσυξε.exijt,diſiunxit.
ξετάζομαι,μ.άσομαι.π.ασμαι.oſtendo,perpendo.
* ξετάζω,μ.άσω.π.ασα.exquiro, ſcrutor,interrogo in quæſtionem pono, examino, ξετάζειν τὸ πρᾶγμα,quæſtionem habere,Cicero rẽ quærere dixit. Actiuum , accuſatiuo iungitur.
ξέτασις.ὁ.ἡ.inquiſitio,indagatio,quæſtio quę fit per pœnas.confeſſio,comparatio.
ξετασμός.οῦ.ὁ.quæſtio.
ξετασμὸν ποιῆσαι,examinare, diſquirere.
ξεταστής.οῦ.ὁ.indagator,cenſor.
ξέτεον.α,ὁ.ex hoc anno
ξετελεῦντο,perficiebantur.
ξετοίμα.parate.
ξευλαβέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.caueo, deponens accuſatiuo iũgitur .
ξευμαρίζω.μ.ίσω.π.κα . demuleeo ,facilem reddo.
* ξευνοῦχίζω.eunuchum facio .
ξεύρεσις.ὁ.ἡ.adinuentio.
ξευρίσκω.μ.ήσω.π.κα.excogito,inuenio,comminiſcor,comperio.actiuum,accuſatiuo iungitur.
ξευτελίζω.μ.ίσω.π.κα.attenuo.actiuum accuſatiuo iungitur.
* ξεφίημαι.mando,iubeo.
ξεφόλως. ſubito , citra laborem . ἐκ τοῦ πόνου χρῆμα.
ξέχομαι.hęreo.
ξευωνύμων.à ſiniſtris.
* ξέχομαι.καὶ ἐξαρτῶμαι.dependeo , ſuſpenſus ſum ex aliq̃re & pẽdeo,id eſt,dedituſ ſum, ut ξέχομαι ἢ φιλίας τοῦ δήνου,ἢ τῆ ἐπιθυμίαμαι.
* ξέχρησε.abunde ſufficit Herodo.dixit.
ξέχω,μ.ξω.π.ξέχηκα.emineo,excello,exto,orior neut.genitiuo iungitur.
ξηγέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.preſum,expono,narro,
* reſponſito. uerbum eſt ad iuris prudentes pertinens & Antiſtites cęrimoniarumque conditores,& Romæ olim ad pontifices. deponens,datiuo gaudet,
ξήγεος.qui pubertatem tranſijt , quadraginta & quinq̃ annorum,
ξηγγυημένοι.latine elargiti dicuntur uadimonio obſtricti,qui ob crimina in iudicium uocati,ab iudicibus impetrauerũt,ut aut ſua aut ſponſorũ fide dimittãtur ea lege , ut in diẽ certum,aut quandocunq̃ Iudici uiſum fuerit,ad iudicium ſiſtantur .
* ξηγγυῶς.eſt hoc modo uades dare.
ξήγημα.ατος.narratio.
ξήγησις.ὁ.ἡ.expoſitio .
ξηγητής.οῦ.ὁ. præceptor,expoſitor,interpres.
ξηγορία.ας.ἡ.accuſatio.
ξήκω.diſcedo,prætereo.
ξήλασμα.ατος.ejectio.
ξήλατος.ὁ.ἡ.extenſus .
ξηλβότης.ητος.ἡ.infatuatio.
ξῆλας,eiecisti,expulisti. Ariſtophanes nebulis

ἀλλ' ἢ μὰ Δ' ἐξῆλας ἐμέ γ' ἐκ τοῦ ἐμοῦ.
ξημαξομένος .de curru delapſus.
ξῆμαρ.per ſex dies.
ξημέρω.cicuro,manſuefacio.
ξημερῶσαι. ſylueſtrem naturam exuere, cicurari.
ξημοιβός.οῦ.ὁ.mutatorius.
ξημοιβά.permutata,alternata.Homerus Odyſ. θ.εἵματ' ἐξημοιβὰ λοεσσάτω θερμὰ κοὐ ἐωναί, id eſt, ueſtimentaq̃ alternata balneaq̃ calida & lecti.
* ξῆν pro ἔξεστι ſæpe apud Platonem.
ξήνεγκα.protuli,extuli.
ξήσαφε.decipit.
ξηρημένος.α.ὁ.electus,eximius .
ξήρης.ὁ.ἡ.nauis ſex remorum,
* ξηρημωμένος ὄλος dicitur cum familia delera nomen gentis interijt.
ξηυλημένος.α.ὁ.extritus,euanidus,quaſi dicas extibiatus. Ariſtophanes Acharnen, ὀυδὲν ὄντας,ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους.
* ξεῖς pro ἐξιών.
ξέῃ.exi.
ξέῃ.præbebit.
* ξῆς.deinceps, ordine . Conſtruitur eleganter cum genitiuo,θρόνος τοῦ πλούτου ξῆς, proximus locus a Plutone, & cum tempus continuum & ſine ullo interuallo ſignificare uolumus,ut τριῶν ἡμέρων ἐξῆς.duos perpetuos dies. Cõſtruitur etiam cum accuſatiuo.
ξηχῆς accipitur pro ἠχῆν, ſed ita ut paſſiue
* exaudiatur .
* ἰάομαι.medeor,profligo morbum.
ἰδιάομαι.appropriõ.
ἰδιοποιοῦμαι.mihi uendico,ac tribuo. Significat etiam occupo.
* ἑδαφίζομαι idem.
* ἵημι.exeo .
ἰκμάω.μ.ήσω.π.ωκα.ſicco,actiuum,accuſatiuo iũgitur.
* ἰκμαίνω.exicco,arefcere facio,exugo.
ἰκμείζω.exugo.
ἱκνέομαι.peruenio,attingo,penetro.depo. genitiuo iungitur.require ἱκνέομαι.
ἵκω.peruenio.
ἱλάσκομαι.placo.
ἱλασμός.ατος.ὁ.placatio.
ἱλλω.effugio.
ἱλῶσαι.purgationibus euacuare .
ἱλωμένος.α.ὁ.purgatus.
ἷον.exiui.
ἱππεύομαι.exprimo,excolo.
ἱππάζω.μ.άσω.π.ασα. equito, neutrum abſolutum.
* ἕξις.ὁ.ἡ.habitus,aſſuetudo, aſſuefactio.Gazauertit ualetudinem in malã partem.
ἰσοτιμία.ας.ἡ.æqualitas honorum.
ἴσος.æqualiter,ex æquo.
ἰσόω.μ.ώσω.π.ωκα.adæquo,confero.acti uũ.accuſatiuo iungitur.
ἴσαμαι.μ.ἰσήσομαι.ſtupeo;timeo,de loco mentis moueor,aſſurgo alicui , exagitor, alienor,abdicor . Apud Xenoph.pro obliuiſci, & prorſus

& prorsus abdicari, alienariq; positum est. Est etiam sententiam muto, aliud propositum sequor. Et abstineo, uito, caueo, in qua significatione etiam cum accusatiuo construitur. Plutarchus. ὀνδένα κίνδυνον ὑποστὰς ἔξεισι, uitauit, subterfugit, ἐξίσταμαι τοῦ ὄντος & ἀφίσταμαι bonis cedo. Plutarchus. Κικέρων μὲν Αντωνίῳ Καίσαρι ἐξίστη. Cicerone quidem Cæsar Antonio cessit. tuncque ut plurimum habet datiuum personę cum genitiuo rei. ut ἐξίσταμαί σοι τῆς τιμῆς. Sic ἥκω, παραχωρῶ & ὑπεχωρῶ. Et cedo. idest, concedo hoc est, me submitto.

Ἐξιτάω. seduco, corrumpo.

Ἐξίστασθαι, de uino dubio & inclinante, id est, fugiente, quod asseruari non potest, & ærate cedit. uappam uocant.

Ἐξιστάμενος οἴνος. uinum fugiens.

Ἐξιστάμενον. ἐπί. quod degenerauit, immutatũ, q̃ naturam suam non asseruat.

Ἐξίστημι. μ. ἐξιστάω. π. στήσω. aor. desisto, extraho, admiror, corrumpo, immuto, degenerare facio, ad rabem & interitum perduco, mente emoueo & alieno, in furorem & mentis alienationem ago, & facio furere, in stuporem adduco. Est etiam impotens animi sum. Et (ut Cicero dixit) exeo è potestate, genitiuo iungitur. Bud.

Ἐξίστημι. pulchre ad uinum refertur cum uappescit, aut iam deterius fit. & ad animum, cum error, & ueluti mentis alienatio significatur. γνώμης ἐξίστη, animo aberraui.

Ἐξικνέω. μ. νέσω. π. νεκα. possum, accusa. iungitur.

Ἐξίτηλος. ε. ὁ. exilis, elutus. Inuenitur aliquando communis generis. Est enim ὁ ἀμυδρὸς καὶ δύσγνωστος καὶ ἀδηλος & fugiens, hoc est, exolescens, καὶ λιποψυχῶν, in obscurum abiens, Est etiam ἀδόκιμος, adulterinus, non germanus. nec syncerus, euanidusq; Metaphorice pro inerte, secorde, deside, ignauo, & (ut ita dicam) uappa, ut Horatius uocat, hoc est, λιποθαρμένου καὶ ἐξεσηκότος. Bud.

Ἐξιχνεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευσάμην. exeo orbitam. deponens absolutum.

Ἐξιχνεύω uestigo.

Ἐξιχνεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. inuestigo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐξιχνηστεύομαι. per uestigia considero.

Ἐξογκόομαι. μ. ώσομαι. τ. ωμαι. tumeo. neutrum absolutum.

Ἐξογκῶ. tumefacio.

Ἐξᾴδω. ε. ὁ. cantus.

Ἐξᾷδον μέλος. ἐν τῇ ἐξάδω τὸ χόρευε.

Ἐξαιτερέω. μ. ήσω. π. ησα. eo extra. neu. absolutũ.

Ἐξοδος. ε. ἡ. exitus, expeditio, profectio.

Ἐξοιδέω. μ. ήσω. π. ησα. tumeo. neutrum absolutũ.

Ἐξοικειόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. in familiaritatẽ adduco. depo. accusatiuo iungitur.

Ἐξοικίζω. μ. ίσω. π. ισα. domo extrudo. acti. accusatiuo iungitur.

Ἐξοικοδομέω. μ. ήσω. π. ησα. destruo. acti. accusatiuo iungitur.

Ἐξοινος. ε. ὁ. temulentus, uinolentus, qui perpotauit.

Ἐξοιστρόομαι. μ. ώθομαι. π. ωθημαι. sæuio. deponens, absolutum.

Ἐξοιστρῶ. furore agitor, sæuio.

Ἐξοκέλλω. μ. ελῶ. frãgo in scopulis, in siccum eo, mitto nauem in siccum, undarum ui in littus eijcio, impingo nauem in scopulos. neutrum accusatiuo iungitur,

Ἐξολκή. ῆς. ἡ. extractio.

Ἐξολκισμός. οῦ. ὁ. tralatio ossis ex superficie in profundum.

Ἐξολοθρεύω. μ. εύσω. π. ευσα. disperdo, exterminо. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐξομαλίζω. μ. ίσω. π. σα. planum facio, æquo. καταψήχειν, καὶ κατασκλᾶν, quasi manu permulcere. ὡς οἱ ἱππικοὶ τοὺς πώλους ψήχουσι. actiuum accusatiuo iungitur.

Ἐξομάτωσις. ΘΟ. ἡ. abstersio sordium in oculis.

Ἐξομματόω. oculos illumino & excæco, anceps uerbum. Aristophanes. Pluto. ἀνὴ γὰρ τυφλοῦ ἐξομμάτωσαι. exoculo latine dicitur.

Ἐξομηρεύω. obsides posco, & exigo, acceptisq; fidem obstringo, Est etiam pignoribus obstringo.

Ἐξομολογεῖν. ingenue loqui.

Ἐξομολογέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. confiteor. deponens datiuo iungitur.

Ἐξομολόγησις. ΘΟ. ἡ. confessio.

Ἐξόμνυμαι. καὶ

Ἐξόμνυμι. nego, cũ iureiurando aliquid inficior, ut abiuro debitum & similia. ferè passiue utuntur omnes. Significat etiam eiuro magistratum, hoc est, repudio & excuso quippiam, ne magistratum gerere cogar, uel magistratu abdico me. ἐξόμνυμαι τὴν πρεσβείαν, eiuro legationem, hoc est, iureiurando affirmo obire me legationem non posse. Ἐξόμνυσθαι ἕτερον, est iureiurando excusare eum, q̃ iudicio nõ adest. aut euocatus p̃sto nõ est Ἐξόμνυσθαι exoniâre & exoniatos, uulgus appellat uulnere aut mutilatione causarios, qui detrectare iure militiam possunt. accusatiuo iungitur. Bud.

Ἐξόμφαλον πάθος. dicitur cum prominet umbilicus.

Ἐόν. dum liceat, dum liceret, cum liceat.

Ἐόμφαλος. cui prominet umbilicus.

Ἐονειδίζω. exprobro.

Ἐονομαστί. nominatim.

Ἐονυχίζειν. καὶ

Ἐονυχίζειν. ad unguem explorare.

Ἐοπίσω. postea Homer. Iliad. Δ. οὔτι τίω, οἶδ' ἔσι καὶ ἐξοπίσω, τίσις ἀνί. nequicquam honorat, tibi uero est & postea honor semper.

Ἐοπλίζω. μ. ίσω. π. ισα. penitus armo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐοπλισία. ας. ἡ. armatio.

Ἐορτάζειν τὴν ψυχὴν, est ad sacra præparare suscipienda, ad sacrorum cultum expiare, & idoneum reddere.

Ἐορτάζειν. irritare, iratum reddere.

Ἐορτάζειν. de exilibus, extorribus eiectisquè dicitur.

citur.

Ἐορευγμία. ας. ἡ. effossio.

Ἐορία. ας. ἡ. exilium.

Ἐορίζω. μ. ίσω. π. σα. extermino, ablego in exilium acti. accusatiuo iungitur.

Ἐόριος. α. ὁ. ἡ. exul.

Ἐορκόω. ῶ. sacramento adigo. Vide annotatiões Budæi in Pandectas.

Ἐορκίζω. μ. ίσω. π. σα. adiuro, proprie est religione obstringo, hoc est, alicuius animo religionem inijcio, id est, metu religionis temeratę percello aut perterrefacio, quod & religionis implere dicitur. actiuũ, accusa. iungitur.

Ἐορκισμός. οῦ. ὁ. adiuratio.

Ἐορκιστής. οῦ. ὁ. adiurator.

Ἐορμάω. ῶ. hostiliter ingredior, inuado, impetũ facio, erumpo, proficiscor. Accipitur etiam actiue. ἀνὴ τὸ παρορμῶ. Item ἐορμᾶν dicitur eques calcaribus equũ ciens, & equus dicit ὁρμᾶν cũ ad cursum cieť ac psilit repente.

Ἐορμίζω τὴν ναῦν, ἐνὴ τὸ ἀνάγω καὶ ἀνάγομαι, soluo è littore.

Ἐόρυξις. ΘΟ. ἡ. effossio.

Ἐορύσσω. μ. ύξω. π. υχα. effodio. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Ἐορχεῖσθαι. enunciare tacenda, & prodere mysteria.

Ἐορχέω. saltationibus celebro, foris salto. Accipitur pro salto simpliciter.

Ἐοσσείω. exosso.

Ἐοστίζομαι. exosso, ossa eximo.

Ἐοστρακίζω. μ. ίσω. π. σα. mitto in exilium. acti. accusatiuo iungitur.

Ἐοστρακισμός. οῦ. ὁ. exilium. Est proprie relegatio temporaria in locum certum, quæ bona non adimit.

Ἐοτε. καὶ

Ἐοτε. ex quo

Ἐ οὗ. ex quo, subaudiendum tempore. Eodem modo. ἐκ τοῦ, ex eo tempore.

Ἐξουδένησις. ιος. ἡ. contemptus, nihilipensio.

Ἐξουδενητής. οῦ. ὁ. contemptor.

Ἐξουδενόω. μ. ώσω. π. ωσα. contemno. acti. accu. iiũgit.

Ἐξουδενῶ καὶ ἐξουδενῶ. in nihilum redigo.

Ἐξουδένωσις. ΘΟ. ἡ. contemptio.

Ἐξουθενέω. μ. ήσω. τ. ησα. sperno, contemno, pro nihilo habeo, nihili facio. Est enim uox ex nihili composita. acti. accusatiuo iungitur.

Ἐξοθέωμα. ατος. ἡ. abiectio.

Ἐξελέω. μ. ήσω. π. ησα. expello. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐξελή. ἡ. eiectio. Ab ἐξέλλω, cum quis possessione eijcitur.

Ἐξούλης δίκη. interdictum unde ui, & iudicium de ui. Erat enim ἐξούλη, quasi uis publicæ iudicium, non quod publicum per se crimen esset, sed quod mulcta in publicum committebatur. Vide comment. Budæi.

Ἐξούλης λαχεῖν τινι. cum aliquo unde ui agere. descendit enim ab ἐξέλλω, quod de possessione eijcio significat.

Ἐξ ὀυρίς πλεῖν. secundo uento nauigare.

Ἐυρία. aduerbium ex uento, secundis uentis,

fœliciter, ex animi sententia.

Ἐξουσία. ας. ἡ. potestas, licentia, facultas, auctoritas cura, procuratio, ius in aliquem.

Ἐξουσιάζω. μ. άσω. π. ασα. habeo potestatem. neutrũ, datiuo gaudet

Ἐξυρίσαντα ὠά. oua uẽtosa, spiritu repleta, ut sunt quæ iam putruerũt, quæ dicuntur ἀφανιθέντα

Ἐξωφέλω. μ. ελῶ. augeo. acti. accusatiuo iungitur.

Ἐξόφθαλμος. qui oculis est prominentibus.

Ἐοχα. egregie, supra, congrue.

Ἐοχή. ῆς. ἡ. eminentia, excellentia, acies, acumen.

Ἐοχος. ε. ὁ. ἡ. egregius, excellens.

Ἐοχώτερον. α. ον. præstabilius.

Ἐόχως. egregie, supra fidem.

Ἐυδλαττόω. aquescere, mutari in aquam.

Ἐυμενίζω. eximo membranulam.

Ἐυβρίζειν. luxuriare, quum nimia pabuli uberta te fegetes lasciuiunt. dicitur hoc etiam eluxurio, lasciuio.

Ἐύβρισις, lasciuia, luxuria in segetibus.

Ἐ ὑπαρχῆς, de nouo, à principio, locutio freq̃ns apud oratores.

Ἐξ ὑπερηλίου. ex edito loco.

Ἐυπνίζω. μ. ίσω. π. ισα. expergefacio. act. accusatiuo iungitur.

Ἐξυπνος. ε. ὁ. ἡ. expergefactus.

Ἐ ὑπερβολῆς. ex ordine, ex congrua consequentia. Laërtius in Solone. τὰ δ' μέτρα ἐξ ὑπερβολῆς ἐγραψε ἐξαψωλῆσαι, οἷον ὅπου πρῶτον ἔλιξεν ἐνεῦθεν ἄρχεσθαι τ' ἐχόμενον.

Ἐυπρεπῶς. nuper ex tempore.

Ἐυπτίζω. resupinor, supine, delicatèque me habeo & ignauiter, resupinus sum. Lucianus actiue usus est. καὶ σεμνῶς προβαίνων καὶ ἐυπτιάζων ἑαυτόν.

Ἐξω. extra, foras. ἔξω αὐτοῦ εἶναι. mẽte alienatũ esse

Ἐξω. habebo.

Ἐξωθεν. foris. οἱ ἔξωθεν λόγοι, dicuntur studia externa, & literæ disciplinęq; nihil ad scripta euangelica consecratacq; pertinentes, quæ seculares appellantur, quasi βιωτικὰ μαθήματα. Et ἡ ἔξωθεν σοφία. atq; οἱ ἔξωθεν φιλόσοφοι eodem modo dicuntur, disciplina mundana ab Euangelio aliena, & philosophi externam illam rerum naturalium disciplinam spectantes. Bud.

Ἐξωθέω. μ. ήσω. π. ησα. καὶ

Ἐώθω. μ. ώσω. π. ωσα. expello, excito, protrudo, extrudo, in exilium eijcio. actiuũ. accusatiuo iungitur.

Ἐώλεια. ας. ἡ. pernicies.

Ἐωλέστερον. α. ον. pestilentius, perniciosius. Aristophanes Pluto. ἦν δυλαμοῦ δυλεν πίφυκε ζῶον ἐξωλέστερον.

Ἐώλης. ε. ὁ. ἡ. pniciosus, pestifer, exitio dignus.

Ἐώλης ἐρωζλη. φία. perdita libido.

Ἐωθοῦμαι. ἐκβάλλω καὶ ἐξορίζω.

Ἐώθησις. eiectio, expulsio.

Ἐωθῶ. expello, extrudo.

Ἐωμίδιος. α. ὁ. ἡ. superhumeralis.

Ἐωμιδοποιία. ας. ἡ. exomidis confectio.

Ἐωμίς. ίδος. ἡ. tunica subtricta & breuis citra humeros desistens, exomis

Ἐωμίσω

ἐξωμίας.exertus.

* ἐξωμοσία.ας.ἡ.abiuratio, excusatio cum iureiurãdo. Vide commẽ.Bud.

ἐξωμος.ο.ὁ.expeditus,exertus,accinctus.

* ἐξ ὅν .eo quod,propterea quod.

ἐξωνέομαι.μ.ήσομαι.π.ώνημαι. redimo.acti. accusatiuo iungitur.

ἐξωραϊσμένος.excultus,uenustatus.

ἐξώρμα.excitabatur,ab ὄρω.

* ἐξωρος.ο.ὁ.ἡ.intempestiuus, natu grandior quã ut amari sit idoneus,exoletus.

ἐξώστης ἄνεμος,uentus asper & uiolentus.

ἐξώστρα.ας.ἡ.machina quædam in scena,quę alio nomine κυκλημα appellatur.

* ἐξωτερικά.antiqui scripta quædam uocauerunt, & quædam πραγματικά.de quibus Cic.in.v. de finibus,ita inquit,De summo autem bono,quia duo gña librorum sunt:unũ populariter scriptũ,quod ἐξωτερικὸν appellabãt: alterum limatius,quod in commentarijs reliquerunt:non semper idem dicere uident.

ἐξωτερικός.οῦ.ὁ.externus,extrinsecus.

* ὁ ἐξωτάτω.extimus.

ἐξώτερος.ο.ὁ.exterior.

ἐξωτικός.οῦ.ὁ.exoticus,peregrinus,externus.

* ἐξωχρος.præpallens.

E META TOY O

Ε᾽ο.pro οὗ sui.

ἔοι.esset.

ἔοικα.cum datiuo iunctum significat sum similis,conuenio,congruo,uolo,decreui.

ἔοικα.fine casu positum,uideor.

ἔοικε.decet,uidetur,consentaneum est.

ἐοικός.ότος.ὸ.similе.

ἐοικοῦν.ας.ἡ κῷ.

ἐοικώς.ότος.ὁ.similis.

ἑοῖο.sui. Homerus Odyss.ξ.τοιοῖο φίλοιο φρένας τε κῷ εἴδεος ὁμοίου.patris sui chari mẽtibusquè & specie similis.

ἔοικα.suspicor,spero,ἀπὸ τοῦ ἔλπω.μέλλω.π.ἔλπικα.κῷ ἔολπα.poeticum est à φέρω.

ἔοργα.feci,composui.

ἑορτάζω.μ.άσω.π.ακα.celebro,epulor.

* ἑορτάσιμα.res ad festum instructa.

ἑορτάσιον.feriandum est.

ἑορτή.ῆς.ἡ.festiuitas,festum.

ἑός.οῦ.ὁ.suus.

E META TOY Π.

Ε᾽παγαγὼν φῆφον.cẽsere, iubere,id est,opinari,ut nunc dicunt,proponere calculum.

ἐπάγαμαι.admitto.

ἐπαγγελία.ας.ἡ.promissio,pollicitatio.

ἐπαγγέλλομαι.μ.οῦμαι.promitto,ultro offero,pro

* mulgo,indico,ut cum indicimus solennitatem,condico, ,pfiteor, iubeo, peto per denunciationem.

ἐπαγγελλὼν δικαστήριον.est genus accusationis aut

* postulationis,cũ aliquẽ nec recte, nec ordine ,pbatũ esse contẽdebãt,sed uel gña, uel

sordibus uel obreptione. Qualis est accusatio Aeschinis κατὰ τιμάρχου,quẽ eiusmodi probris Orator cõtaminatũ esse dicebat,eaq; in se admisisse,ut ei nec publice cõcionari,nec cũ populo agere quoquo mõ liceret.à quo munere imprimis arcebanť legibus, q aut patrimoniũ turpiter cõsumpserant,aut mulierbria passi erãt.Est igiť δοκιμασία ἐπὶ ἑλλῆν censurã denũciare, ut indignũ & ,pbrosum eijciendumq; postulare.genus est enim cẽsurę δοκιμασία.

ἐπαγγέλλω.narro,adnũcio,edico.

* ἐπάγγελμα.constitutum,id est,dies status, & cõstitutus.

ἐπαγγελτικῶς.promissiue.

ἐπαγλαΐζομαι.μ.ίσθμαι.π.ίσμαι.exulto, intemperanter ago.deponens,datiuo iungitur.

* ἐπάγομαι.adduco,adscisco,allicio, hoc est, ἐπισύρομαι,ἑλκόμαι. Proprie de ijs dicitur qui uinctum quippiam post se trahunt. Item citò autorem & laudo testem.

* ἐπάγω.μ.άξω.π.αχα.induco, adduco, introduco, allicio,importo,inueho,impingo,illido,stipo,obstruo,impello,incito, irrito,attraho, adduco,subinde infero, καὶ ἐπὶ τοῦ πρότερος ἄγω, alia atq; alia addo.Vnde ἐπαγόμενα consequentia.ἐπάγω γραφὴν ἢ δίκην ἢ τίμημα impingo,intendo.ἐπάγειν κίνδυνον piculũ creare.acti.accusatiuo iungiť.Est & intercalo,& intrinsecus addo.

* ἐπαγωγή.ῆς.ἡ.inductio,pellacia,illecebræ.Est et ordinum series & consecutio deinceps continuata . ut in exercitu compositò agmine procedente,cũ ordines deinceps alij post alios procedũt, ex quo ἐπαγωγὴ dicta est argumentatio , quæ ex cõcessis sensim laõs texit,ad irretiẽdum eum qui semel se interrogãdum p̃buit.deinceps eñ aliæ alias pcunctationes excipiunt & illationes. Tria eñ gña sunt,dialecticũ,oratoriũ,socraticũ, ut Suidas scripsit.

ἐπαγωγός.οῦ.ὁ.persuasibilis,blandus, pellax,illecebrosus.

ἐπάδω.μ.άσω.π.ακα.incanto.acti.accusat. iũgiť.

ἐπάειραν,pro ἐπῆραν.ab ἐπαίρω.

ἔπαθλον.ο.ὸ.præmium certaminis, accipitur ,p præmio simpliciter.

* ἐπανάδω.condoleo.

ἐπαιγίζω.impetuose spiro,cum turbine afflo & irruo,nam ἀιγὶς turbo est uenti.

ἐπαινετήρ.ῆρος.ὁ.laudatiuus .

ἐπαινέτης.ο.ὁ.laudator.

ἐπαινέω.μ.έσω,καὶ ήσω.σ.εκα,καὶ ἐπαίνεκα.ἀόρ. ἐπήνεσα. laudo, apud antiquos.acti.accusa.iungitur.

ἔπαινος.ο.ὁ.laus.

ἐπαινός.οῦ.ὁ.ἀινός .

ἐπαίρομαι.καὶ

* ἐπαίρω.μ.αρῶ.π.ῆρκα.eleuo,incito, confirmo, attollo,erigo, perpello, sustollo , adduco in altum.acti.accusatiuo iungitur.

ἔπαισε.percussit

ἐπαισθάνομαι.sentio.

ἐπαΐσσω.μ.ίξω.π.ιχα. incito, irruo, cum impetu aliquid

*

aliquid facio. actiuũ,accusatiuo iungitur.

ἐπαισχής.ῆος.ὁ.ἡ. pudendus,infamis.

ἐπαιτέω.μ.ήσω. mendico.accusatiuo iungitur.

ἐπαίτης.ο.ὁ.mendicus.

ἐπαιτιάομαι.μ.ήσομαι.σ.αμαι. increpo, accuso,ad

* fero,assigno, ut adfero causam, deponẽs, accusatiuo iungitur.

ἐπαίτιος.ο.ὁ.sons.

ἐπάϊστος.ο.ὁ.manifestus.

* ἐπαΐω. intelligo,dijudico. cum præpositione πρὸς iũgitur.Gregor,ὅτι οὐκ ἐπαΐεις ὀνείλιν πρὸς γνμνασιῶς. Aliquando genitiuo iungitur sine præpositione.Vergil. prætexere hoc uocat,Coniugiũ uocat,hoc prætexit nomine culpam. Cicero prætendere dixit.

* ἐπαιωρέω.μ.ήσω.σ.ηκα.eleuo,incumbo,impẽdeo.

ἐπαιωρούμενος.subnixus.

* ἐπαιωροῦμαι.impendeo Accipitur pro efferor, & gestio κούφοις ἐπαιωρούμενος ἐλπίσιν,spe inani erectus & elatus.

ἐπακμος.ο.ὁ.non integer,fractus.

* ἐπακμάζω.uigens,adolescens, ualidus,uegetus sum,adolesco,uigesco,cresco.

* ἐπακμαστικός. sensim inualescẽs & efferuescens.

ἐπακολούθησις.ιος.ἡ.consequentia.

* ἐπακολουθῶ,assequor & cõsequor:quod uel animo fit uel oratione.Cicero de reditu suo. qui uestram beneficiorum magnitudinẽ non modo augere aut ornare,sed enumerare aut consequi possit.

ἐπακούω.μ.ούσω.σ.ηκα. audio, obtẽpero,obedio,

* subausculto.actiuum, genitiuo & accusatiuo iungitur.

ἐπάκριος.ο.ὁ,epithetum Iouis quod in summis montibus & promõtorijs solitæ sint aræ constitui Ioui.

ἐπακτήρ.ῆρος.ὁ.adductor,uenator.

ἐπακτῆς.ὁ.ἡ.uenatores, piscatores,

ἐπακτία,& ἐπακτίς.nauis.

ἐπακτίς.ίδος.ἡ.nauicula piscatoria.

ἐπακτικὴ λῃς.κτος.ὁ. nauis piratica.

* ἐπακτός.genus nauis.

ἐπάκτιος.ο.ὁ.ἡ.littoreus,littoralis.

ἐπακτός.οῦ.ὁ.ἡ. aduena,adactus, aliunde adscitus,aduectitius,translatitius,profectitius,

* οὐκ ἐγχώριος.Ἐπακτὸς ὅρκος iusiurãdum delatũ. Est enim ἐπακτὸς ὁ ὑπ᾽ ἄλλου ἐπαγόμενος, ab alio impactum,nõ sponte susceptum. Est iuramenti genus,autor Suid.

* ἐπακτοὶ ἡμέραι,intercalati dies.

* ἐπακτικὸς λόγος. argumentatio inductione constans,quali apud Platonem utitur Socrates semper.

ἐπαλαζονεύω.μ.εύσω.π.ευκα. insulto, neu,dtõ iũgiť

ἐπαλαλάζω.μ.άξω.π.αχα. lætis uocibus conclamo.neutrum absolutum.

ἐπάλαξις.est indiscretus ab altero in alterum trãsitus:alterius uicissim & alterius motio indiscreta,ita ut oculũ fallat.ἐπάλαξις τοῦ δακτύλου,digitorũ micatio,q ludus est.

* ἐπαλλάττειθαι,ἀντὶ τοῦ ἐπαλλήλως εἶναι,ἢ ἐπάλληλα ἔχεσθαι.Xenoph.ὡς ἤκιστ᾽ ἂν ἐπαλλήλως εἶναι,ne aliæ

alijs incumbant.

* ἐπαλλάττω.μ.άξω.σ.αχα. permuto.propriè idẽ est quod ἐπαμφοτερίζω datiuo iũctũ.Iũgitur & cũ πρὸς præpositione.ἐπαλλάττειν πρὸν τὴν βασιλείαν,in uicinia esse & cõfinio,ita ut facilis trãsitus sit ab alteris fornis ad alteras. Significat etiã alterũ pro altero accipi,& loco alterius esse.Poniť etiã ἀντὶ τοῦ ὡσαύτως ἔχειν,sicut διαλλάττειν ,p διαφέρειν.Itẽ uarius sũ, nõ eodẽ tenore procedo.Est etiam ἐναλλάξ ἡμῶν,uicissim hoc atq; illo modo ,pcedo,ut dẽtes serrati.Accipitur etiã actiuè ,p ἐπαλλάσσοντας τοὺς ὀδόντας ἔχω,euario,alternis hos atq; illos mitto.ὅθεν ἀνεπάλλακτα ζῶα, quæ cõtinuos dẽtes habẽt,ut equus.Accipiť aũt hoc uerbũ actiuè & passiuè,quo modo latinè euariare,uariare,alternare,& desinere.Et accusatiuo iungitur.Bud.

ἐπαλέγω.μ.ξέω.σ.εχα.adiuuo.actiuum.

ἐπαλληλία.ας.ἡ.alternitas.

* ἐπάλληλος.ο.ὁ.ἡ. ἐπαστέρος.ἐπάλληλα opponuntur τοῖς ὑπαλλήλοις. Sũt eñ ἐπάλληλα alia alijs suppositа sinè intercessione aut interstitio & intercapedine.Ammonius de malis medicis,φυτὸν γὰρ ἐστι καρποφοροῦν εἰ ὅλα ἐξῆς ἐπαλλήλως,id est,ita ut fructus nouus ueterẽ excipiat,alijs atq; alijs malis succrescentibus Politia.uertit aliquando,alij ex alijs.

* ἐπαληθεύω.agnosco.

ἐπαλθέω.μ.ήσω.π.ηκα.sano,curo.acti.actõ iungiť

ἐπάλμενος.ο.ὁ.insiliens,ἀπὸ τοῦ ἅλλω.

ἐπαλξις.εως.ἡ.propugnaculũ,pinna,pinnaculũ, id est,propugnaculũ,aut defensiuum murorum,fastigium.ab ἄλκω auxilior.

* ἐπαμάομαι.accumulo.

ἐπαμείβομαι.μ.είψομαι.π.ειμμαι.uicissim contingo,commuto.

ἐπαμοιβαδὸν.mutuò,implicitẽ.

ἐπάμονες.ὁι.ἐπάγονοι,sequaces,posteri.

ἐπαμύνω.μ.ωῶ. auxilior,retribuo,defendo ab iniuria.actiuum,datiuo iungitur.

ἐπαμύντωρ.ορος.ὁ.adiutor.

ἐπαμφοτερα.utrinq;.

* ἐπαμφοτερίζω.dtõ & gtõ iũgiť,& significat utrõq; pritnere,in utrãq; partẽ uergere, ancipitẽ esse & ambiguũ, ancipitẽ se prębere,& mediã naturã habere,inter duo aut plura genera ita intercedere,ut in nullo genere planè censeri possit.Hoc Gaza ambigere uocare solet. Neq; id modo de duobus, sed etiã de pluribus dicitur.Et ancipitem habere naturã ad omniũ animaliũ genera,apud Aristot.ἡ δὲ ἀκοκλίφη ἐπαμφοτερίζει φυτῶν καὶ ζώων. urtica est ambigens plantæ & animali,id est, medium quiddam inter plantam & animal. Idem in.iiij.de generatione animaliũ, ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐπαμφοτερίζει πᾶσι τοῖς γένεσι,id est,ut Gaza trãstulit,cum oĩbus generibus ambigit,hoc est æque intercedit homini similitudo.Liuius.Et Sinuessæ natum ambiguo inter marẽ & fœminam sexu infantem.

ἐπαμφοτερίζω.μ. ίσω.τω.ικα. ad utrunque referre possum,ut ambio,facio ex tuo meum.
ἐπ' ἄν.cum,quando,postquam.
ἐπαναβαίνω.ascendo.require βαίνω.
* ἐπαναβάλλομαι amicior,induo in modum amiculi,amictim circũiacio.
* ἐπαναβλησθόν.coniunctim & obuolutim.
ἐπαναβοάω.μ. ήσω.τω.ικα. acclamo, neutrũ absolutum.
* ἐπανάγκαζω.urgeo,compello.
* ἐπάναγκες. necesse est.
ἐπανάγω.reduco.require ἄγω.
ἐπανιχνεύομαι.μ.άσομαι.τω.αμαι.specto. deponens, accusatiuo iungitur.
ἐπαναιρεῖσθαι.exercere.
ἐπαναδίπλωσις.ιος.ἡ.repetitio,geminatio,ut λελάχωσι pro λάχωσι.
ἐπαναπάμπω. μ. άμψω.τω. αμψα. redeo, reflecto, neutrum absolutum.
ἐπανάπλασις.ή.retrocessio.
ἐπαναλαμβάνω.repeto.require λαμβάνω. actiuũ, accusatiuo iungitur.
ἐπαναλάσσω.commuto,commisceo.
ἐπανάληψις.ιος.ἡ. repetitio superiorum.
ἐπανανεόω.μ.ώσω.τω.ωκα.renouo.actiuum,accusatiuo iungitur.
* ἐπανακπαύομαι.acquiescere,id est,oblectari.
ἐπανακομπέω.reduco,recomitor.
ἐπανακοπτικῶς.ἐπανάω.etiam interficio.actiuum,accusatiuo iungitur.
ἐπανάστασις.ιος.ἡ.insolẽtia,rebellatio,rebellio.
* ἐπανιστρέφω. subuerto,cõtrà insurgo, propriè ad aciem militarem pertinet,quãdo nihil declinat,sed strenue sustinet,resistitq;.
ἐπανατέλλω.μ.ελῶ. orior. neutrum absolutum.
* ἐπαναφέρω.crimen uel culpam uel criminis causam uel actionem in aliũ reijcio.Est etiã refero,renuncio,quo Xenoph.uoce passiua usus est, οἱ δὲ πρέσβεις ἐπανεφέροντο ταῦτα εἰς Ἀθήνας.
ἐπαναφορά.ᾶς.ἡ. epanaphora,repetitio.
ἐπαναχωρέω.μ.ήσω.π.ηκα.recipio,reuertor,redeo actiuũ,accusatiuo iungitur.
* ἐπάνειμι redeo,repeto,recenseo,rursus differo,iterum explico,denuo disputo. Significat etiam ascendo.
ἐπανῴπον. declararunt,denunciarunt.Thucydides.τοῦ δὲ διαφυγόντων θάνατον διαγνόντες ἐπανῴπον ἀργύριον ζῶν ἀποκτείναντι.
ἐπανέρομαι.rursus interrogo.require ἔρομαι.
ἐπανέρχομαι.redeo,inuiso.deponens absolutũ. require ἔρχομαι.
ἐπανέχω.præsto,id est,antecello,extollo. neutrũ.genitiuo iungitur. require ἔχω.
ἐπανήκω.redeo.neutrũ absolutũ.require ἥκω.
* ἐπανθέω.floribus conuestio.
ἐπανθίζω.μ.ίσω.π.ικα. refloreo.neutrũ absolutũ.
ἐπανθρακίδες.ὁι.pisciculi in prunis assati.Aristophanes Acharn. ἡνίκ' ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεθα.
ἐπανίημι.μ.ήσω.τω. ἧκα. redeo,remitto impetum
* & contentionem.Lucianus pro eo quod est uultus & frontis seueritatem remitto, μειδιάσας ὁ Ζεύς, καὶ μικρὸν ἐπανεὶς τοῦ ὀφρύων. neutrum absolutum.
ἐπανίσταμαι.μ.σήσομαι. π.στημαι. insurgo, assurgo, seditionem moueo.depon.datiuo iũgitur.
ἐπανίστημι.μ.στήσω.π.στηκα. immineo, incũbo.neutrum,datiuo iungitur.
* ὁ ἐπανιὼν υἱός.est adoptiuus qui è familia asciti tia,ad suam naturalémq; reuertitur.
ἐπάνοδος.ου ἡ.reditus,ascensus, regressio,repetitio,peroratio.
* ἐπανορθοῦμαι κοῦ
ἐπανορθόω.ώσω.τω. ωκα. corrigo quod lapsum est & dissolutum constituo,emẽdo,recta uia deduco.actiuũ,accusatiuo iungitur.
ἐπανόρθωμα τὸ νομίμου.legitima iuris emendatio & correctio.
ἐπανόρθωσις.ιος.ἡ.correctio.
ἐπανορθωτής.οῦ.ὁ.corrector.
ἐπάντης.εος.ὁ.ἡ.æditus,altus.
* ἐπαντλῶ.est infundere aquã. Accipitur ut fundere apud Latinos,ut ἐπαντλῶν λόγον,disputatiões & uerba fundere,id est,plus quàm sat est dicere & disputare.
* ἐπάντλησις.aquæ infusio in eum qui lauatur.
ἐπάνω.suprà.
ἐπαοιδός.οῦ.ὁ.incantator.
ἐπαπειλέω.μ.ήσω.τω.ηκα. minor.aris.neutrum,datiuo iungitur.
* ἐπαποδύομαι. suscipio, aggredior, instituóque agere.cum datiuo.
* ἐπαποστέλλειν τὸν διαλεξόμενον. successorem mittere,uel officio aliquem priuare.
ἐπαρά.ᾶς.imprecatio,deuotio.
ἐπαράομαι.μ.ήσομαι.π.ωμαι.execror,imprecor.datiuo iungitur.
* ἐπαράσσω.illidor,impingor,incumbo,irruo.
ἐπάρατος.η.ὸν. maledictus,execrãdus,sceleratus, dirus,detestandus,sacer,deuotus.
ἐπάργεμος.η.ὸν.qui oculorũ uitio laborat,quod ἄργεμα,hoc est,albugo dicitur.
ἐπαρίσκομαι.μ.ήσομαι.τω.εσμαι.recõcilio.
ἐπαφίγω.μ.ίξω.ηχα.adiuuo.acti. datiuo iũgitur.
ἐπ' ἀριστερά.sinistrosum.
ἐπαριστερός.οῦ.ὁ.sinister,ineptus.
ἐπαρκέω.μ.έσω.π. εκα. uiuo, sufficio, id est, sumptus ministro, auxilior, suppedito. neutrũ,datiuo iungitur,& accusatiuo.
ἐπάρκιος.η.ὸν.expertus,auxiliator.
ἐπάρκρος.η.ὸν.ἡ.rusticus,terrestris.
ἔπαρσις.ιος.ἡ.elatio.
ἐπαρτάομαι.impendo,propono.
* ἐπαρτάω.impendo,suspendo. φόβοις ἐπῆρησα,metum inieci,terroribus perculi,id est,periculum imminere dixi.
ἐπαρτής.οῦ.ὁ.promptus, præparatus.
ἐπαρυστρίς.ίδος.ἡ.haustrum.
ἐπαρχή.ῆς.ἡ. decima.
* ἐπαρχία.ας.ἡ. prouincia.Δολοβέλλαν ἔκρινε κοιμᾶσθαι ἐπαρχίας.Plutarch dixit pro accusauit Dolobellam repetundarum.
* ἐπάρχια.nomen mulieris.
ἐπαρχιώτης.ου.ὁ.prouincialis.

* ἐπάρχομαι.μ.ξομαι.τω.μαι. decimas capio,auspicor,cœpi.deponens absolutum.
ἔπαρχος.ου.ὁ. præses prouinciæ, prætor,præfectus.
ἐπαρωγός.οῦ.ὁ.adiutor,opitulator.
* ἐπασκέω.colo,hoc est,exerceo,ut colitur pietas & officium.
ἐπασσύς.ύος.ὁ.ἡ.accumulatus.
ἐπασσύτερος.α.ὸν.aceruatus,unus super alium,& per uices.
ἐπαυλίς.ίδος.ἡ.caula.
* ἐπαυλέω.μ.ήσω.τω.ηκα. modulor, accino. neutrũ absolutum.datiuo iungitur.
ἐπαύλια.τὰ. magnifica,secunda dies nuptiarũ,
* hoc est, ἡ μετὰ τὸν γάμον ἡμέρα,id est, repotia,& ἡμέρα μεθίοντες,quo die dona ab amicis & necessarijs mittebãtur sponso & sponsæ,quãquã Acron septimum diem esse dicit,quo nupta ad parentes redire solebat, quemadmodum τὰ προαύλια pridie nuptiarum uocabatur.
ἐπαύλια δῶρα.dona quæ postridie nuptiarum adferebantur à patre sponsæ genero suo. accipiuntur pro magnificis splendidisq; muneribus.
ἐπαύλιον κοῦ
ἐπαυλιος.ιος.ἡ. cortis, suburbium, stabulũ boum ouiúmq; caula, cubile, casa, uilla,quæ etiã ἀγροικία dicitur.
ἔπαυλον.ου.τὸ.stabulum.
* ἐπαυλίζομαι.stabulor,in statiuis sum,& in loco immoror. Plutarch.cum datiuo iũxit, ὡς τε χοῦ νυκτὸς ἐπαυλίζεσθαι ζοῦ στρατοπέδῳ, ita ut pernoctarent ad castra.
ἐπαύρεσις.ιος.ἡ.fruitio.
ἐπαυρίζω.μ.ίσω.τω.ικα.leniter spiro.neutrum absolutum.
* ἐπαύριον.postridie,siue postero die.Dicitur etiã ἡ ἐπαύριον.
ἐπαυρίσκομαι.κοῦ
ἐπαυράομαι.κοῦ
ἐπαύρομαι.fruor.genitiuo iungitur.
ἐπαυτόπτω.in conspectu.ἐπαυτοφώρῳ.
ἐπαυτοφώρῳ. aduerbialiter ponitur, & significat in ipso furto propriè,& pro in ipso actu ponitur.
* ἐπαυτοφώρῳ ἁλούς. deprehensus,manifestus,qui inficiando non est.Dicitur non modo de furto, sed & de adulterio & cæteris.Bud.
ἐπαφάομαι.μ.ήσομαι.π.ήμαι.κοῦ
ἐπαφάω.μ.ήσω.τω.ηκα.contrecto,discerno.
ἐπαφή.ῆς.ἡ.contrectatio,discussio,tactus.
ἐπαφίημι.μ.ήσω.π.ῆκα. dimitto,intorqueo,ĩmitto, perfruor.actiuũ, accusatiuo iungitur.
ἐπαφρίζω.μ.ίσω.τω.ικα.despumo.actiuum,accusatiuo iungitur.
ἐπαφροδίτιος.α.ὸν.κοῦ
ἐπαφρόδιτος.uenustus;iucundus.
ἐπαχθής.έος.ὁ.ἡ. grauis,molestus,onerosus.
ἐπάψ.ἄψ.
ἐπεὰν.quum,quando.
ἐπεγγελάω.μ.άσω.τω.ασα. de malis alienis rideo, insulto alicui ridẽdo. neutrũ, dtõ iũgitur.

ἐπεγείρω. μ. ερῶ. exuscito. actiuum,actõ iũgit.
ἐπεγκολάπτω.μ.ψω.τω.αψα.insculpo.actiuum,accusatiuo iungitur.
ἐπέγγυος.α.ὸν.promissus cum fideiussione.
ἐπεγχύτης.α.ὸν.pincerna.
* ἐπεί. cum, postquam,quoniam,uerũ enimuero, etsi. Accipitur interdum pro εἰ μὴ. Plato in Gorgia, οὐκ ἄρα ἐξελιλέγχθαι ὦ σῶκρατες, ὅταν τοιαῦτα λέγῃς ἃ σὺ δεῖς ἂν φήσειεν ἀνθρώπων.ἐπεὶ ἔρα τινὰ τούτων,quod si mihi non credis,percunctare. Latinè alioqui dicitur.Cui simile est illud Ciceronis,p Flacco.Nihil tamen disputabo priusquam dixerit.totum enim conuertet, & alia finget,id est,id quod si fecero,totum ipse cõuertet.uel,hoc enim si fecero.
ἐπείγομαι.μ.ίξομαι.π.ειγμαι. solicito,festino,urgeo,propero,impello.
* ἐπείγω.μ.ίξω. τω. ειχα. urgeo, propero, proficiscor,festino,compello,cogo, profectionẽ paro,fatigo. actiuum, accusatiuo iũgitur.
* ἐπειδάν.postquam,quum.Vide Cõmẽta.Bud.
* ἐπειδή. postquam, ex quo, quod. Construitur aliquando cum infinitiuo. Vide Commẽta,Budæi.
ἐπειδήπερ.κοῦ
* ἐπιδὴ τάχιστα.simul atq;,simul ut,quoniãquidẽ
ἐπειή.κοῦ
ἐπείθιν.postquam.
ἐπεικάζω.coniecto.
* ἐπειμι.aduento,ingredior, aggredior.ὁ ἐπιὼν χρόνος.consequens tempus. Accipitur pro recenseo,ut cum dicimus recensere exercitum.Item contraeo,inuado.
ἐπείξις.ιος.ἡ.festinatio.
ἐπειοί.dicti sunt Elei,ab Epeo,Endymionis filio.
ἐπειός.οῦ.ὁ.iuuenis Epeus,q fabricatus est equũ, quo captum est Ilium.
* ἐπείπερ.quandoquidem.
ἐπιφωνεύω.derideo.
ἐπεισάγω.άξω.π.αχα.superinduco.actiuum,accusatiuo iungitur.
ἐπεισαγώγιμος.η.ὸν.superinductiuus.
ἐπείσακτος.η.ὸν. alienigena, peregrinus,aliunde inductus,aduenticius,ascititius.
ἔπεισι.contigit.
ἐπεισίημι.ingredior.
* ἐπείσιον.aqualiculus.
* ἐπεισκυλίω.τὸ ἐπεισφέρειν.aduoluere,adtexere, annectere,addere.
* ἐπεισκωμάζω.impudenter me & uelut tumultẽter infero,& insinuo in alicuius societatẽ uel in collegium & nationem.
ἐπεισόδια.τὰ. carmina quæ canuntur in imperatorem,primum urbem ingredientem.
ἐπεισόδιον.ου.τὸ. introductio,id quod adijcitur præter legitimã fabulam ciendi risus gratia,extraneum,aduenticiũ,non propriè faciens ad propositum argumentum.
ἐπεισόδιος.α.ὸν. introductus, ingressus aliunde, aduentitius.
ἐπείσομαι.uadam.

ἐπιφαίνω. irrumpo.
ἐπιφασσιδίω. μ. ήσω. σω. κικα. superinsilio. neutrum, datiuo iungitur.
* ἔπειτα. postea, iã uero, deinde. sanè apud Homerum. οἱ ἔπειτα, posteri.
* ἐπείτοι. accipitur interdum sicut de ἐπεὶ dictũ pro alioqui, εἰ δὲ μή.
ἐπιφέρω. adijcio, ἐπεισεφέρω.
* ἐπεκδιηγεῖσθαι. insuper explicare, eo amplius edisserere.
ἐπέκεινα. ulterius, superius, trans, illic.
* ἐπεκλέγομαι. percenseo, perlego.
ἐπέκτασις. ιος. ἡ. porrectio, productio.
ἐπεκτείνω. μ. ενῶ. π. εκτα. porrigo, extendo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
* ἐπέλασις. inuasio, impetus.
* ἐπελαύνω. inuado, infesto incursu in aliquem feror, aduento. absolutum. datiuo iungitur.
ἐπελευστικός. οῦ. ὁ. aduentitius, superueniens.
* ἐπελπίζω. in spem erigo, bona spe esse iubeo.
ἐπεμβαίνω. ineo, insulto, incesso. require βαίνω.
* ἐπεμβάλλω. τὸ ἐμφυτεύω. aliũ super aliũ immitto, & sup aliũ ingredior, & ἐπεμβαίνω, ut fluuius in alium fluuiũ influẽs. Est etiam τὸ ἐπιμειγνύω, auctarium addo. Bud.
ἐπ' ἐμοὶ πρόσεστι. penes me est, id est, in potestate mea,
ἐπενδύτης. ου. ὁ. tunica, superindumentum.
ἐπένδυμα. superior tunica.
* ἐπενιπτόμαι. μ. ήσομαι. σω. ψαμαι. corripio, consumo. deponens, accusatiuo iungitur.
ἐπενήνοθε. suberat, efflorescebat.
ἐπεξενωμένος. hospes factus.
* ἐπεξεργάζομαι. μ. άσομαι. σω. ασμαι. expolio, elaboro. deponens, accusatiuo iungitur.
* ἐπεξιέναι κοῦ
* ἐπεξελθεῖν κοῦ
* ἐπεξέρχεσθαί τινί. in ius aliquẽ rapere, iudiciũ dictare, cum aliquo experiri. nõ tamen tam reũ agere, quàm reũ peragere ac cõuincere, quod damnare etiã dicitur. Cõstruitur etiã aliquãdo cũ accusatiuo & aliquando cum accusatiuo & genitiuo. Herodia. pro ulcisci mortẽ cum datiuo. Est etiã irrũpere infesto exercitu, ingredi hostiliter. Itẽ perlegere. Et & excurrere & percursare populabũdè. Significat etiã stilo persequi cõmemorare & edisserere. Bud.

in judicium ducere aliquem.

ἐπεξελαύνειν. de exercitu progrediente sic dicitur, ut ἐπεξάγειν de peditatu.
* ἐπ' ἐξουσίαν ποιεῖν. ad dignitatem, & auctoritatẽ & potentiam promouere.
* ἐπ' ἐξουσίαν καθίστασθαι. in potentiam & auctoritatem constituere.
* ἐπὶ τὴν ἑστίαν καθίζεσθαι. ad aram stare propter ius Asyliæ.
ἐπέοικε. decet.
ἐπεστρωλᾶτο. uersabatur. Homer. Iliad. δ. αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἰὼν ἐπεστρωλᾶτο σίχας ἀνδρῶν, uerũ is pedestris existẽs uersabatur per ordines uirorũ.
ἐπέρατος. ου. ὁ. ἡ. peramabilis, expetendus.
ἐπιεργασία. ας. ἡ. cultura.

* ἐπιεργασία. ius arandi inter se, ut ἐπινομία pascendi.
ἐπιεργία. ας. ἡ. operatio penes alios.
* ἐπίειασις. affirmatio, innixus, allisus, illisus.
ἐπιειρεφής. ές. ὁ. ἡ. coopertus, altus.
ἐπιέρομαι. interrogo.
* ἐπιέρχομαι. superuenio, punio, aggredior, adorior, iuado, irruo, accedo, audeo, recognosco, lustro, perlustro, recenseo exercitum. ἐπῆλθεν in mentẽ uenit. deponẽs, accusatiuo iungitur. quære ἔρχομαι.
ἐπιεῤῥόησαντο. concussi sunt, ἀπὸ τοῦ ῥόω ῥῶ.
ἐπιερωτάω. μ. ήσω. π. κικα. interrogo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐπιῤῥώτησις. ιος. interrogatio, stipulatio.
ἐπισεβολία. ας. ἡ. iactatio, nugæ, oblocutio.
ἐπισεβολεύς. ου. ὁ. conuiciator, nugator.
ἐπισκίδα. dissipabat. Homer. Iliad. τ. ὡς ἐπεσὼν, ἄλλοσε μθυνεπισκίδα ἀλλύδις ἄλλη. sic fatus, alios quidem dissipabat alio alium.
ἐπισκιεμμένως. considerate.
ἐπισέτει. præfuit, principatum tenuit.
* ἔπεσι. imminet interdum.
ἔπεσί μοι. uolo, possum, in me situm est.
ἐπίσυμαι. τὸ ὁρμῶ, impello.
ἐπισκωμάζω. μ. άσω. σω. σκα. sum procax ad dicendum. neutrum absolutum.
ἐπεσευμένος, pro ἐπισευμένος. ὁ. concitatus.
ἐπέσευται. impulsum est.
ἐπέσιος. ου. ὁ. domesticus, familiaris.
ἐπέται. οἱ. famuli, ἀπὸ τοῦ ἕπεσθαι.
ἐπέτειος. ου. ὁ. annuus.
* ἐπετειόφορα. dicuntur δένδρα, quæ singulis annis fructum ferunt. contrà παραγεγιγνόφορα dicuntur quæ alternis fructum ferunt.
ἐπετήσιος. ου. ὁ. annus, durans toto anno.
ἐπευθύ. in rectum.
ἐπευφημέω. ῶ. laudo, approbo.
ἐπεύχομαι. μ. εὔξομαι. σω. ευγμαι. uoueo, oro, gloriror. deponens.
ἐπευωνίζω. μ. ίσω. κα. uili precio emo, uel uendo. neũtrum absolutum.
ἔπεφνον. occidi, mactaui.
* ἐπέχομαι. detineor.
ἐπέχω. μ. φέξω. σω. ἐπέσχηκα. cõtineo, prohibeo, moror, inhibeo, retroago, remoror, & ἀνέχω. Interdum absolute ponitur, ut ἐπέχω τῆς πορείας, ἀντὶ τοῦ ἐπέχομαι, retineor, sistor. Ἐπέχω πολέμου supersedeo bello. Significat etiam expecto & cunctor, moror, id est, sustineo, differo & prolongo, intermitto. Et retineo, ut latinè obtineo pro cõseruo & retineo. Est & uerbum philosophicum. Lucian. ἐπέχω τοῦτο κοῦ διασκέπτομαι, hæreo, retineo & inhibeo assensionem, ut inquit Cicero. Ἐπέχω σε τοῦτο, obsto & ueto ne facias. ῥεῦμα ἐπέχειν flumen retentũ & cohibitum. Et ἐπέχειν τὴν γλῶσσαν, est lingua fauere & placidè auscultare. Cicero fauere linguis dixit. Ἐπέχω τὴν νοῦν τούτῳ, & ἐπέχω τὴν γνώμην, adhibeo mentẽ & applico, animum adhibeo. ἐπέχει τὸν μαστὸν ἡ τροφός, applicat, admouet. Est etiam τὸ κρατῶ, obtineo

tineo pro potestate, rego imperio, cum accusatiuo. Ponitur etiam absolute. Demo. ste. τὴν μίντοι τοῦ πάντων ἀνθρώπων τύχην, ἣ νῦν ἐπέχει, χαλεπὴν κοῦ δεινὴν ἡγοῦμαι. Vide Cõmẽta. Bud. actiuum, accusatiuo iungitur.
* ἐπήβολος. compos, qui aliquid est affectus & adeptus. ἀπὸ τοῦ βάλλειν, ὃ σημαίνει τὸ κρατῆν τοῦ σκοποῦ. Est autem dictio Attica.
ἐπίβολος. ου. ὁ. κοῦ
ἐπιγεύς. έως. ὁ. ductor.
* ἐπηγγελμένος. qui promisit aut minatus est,
* ἐπηγγελμένα. τὰ. promissa & minæ.
ἐπιγενείς. ίδος. ἡ. tabula longa.
ἐπιγορία. ας. ἡ. accusatio.
ἐπιετανός. οῦ. ὁ. durans toto anno, continuus, durabilis.
ἐπήκοος. ου. ὁ. ἡ. propitius, audibilis, exaudiens,
* auditus. ἐπήκοος τόπος, locus ex quo uox exaudiri potest.
* ἐπιλυγάζω κοῦ
* ἐπιλυγάζομαι κοῦ
* ἐπιλυγίζομαι. obumbro, umbraculũ facio. Raro aut nunq̃ inuenitur actiuum ἐπιλυγάζω.
ἐπίλυος. υδος. ὁ. ἡ. extraneus, aduena.
ἐπιλύτης. ου. ὁ. aduena.
ἐπ' ἡμάτι. intra unum diem.
ἐπιμοιβός. οῦ. ὁ. unus supra alium.
ἐπινίμιος. ου. ὁ. uanus, euanidus.
ἐπὶν. ἐπειδάν.
ἐπικοί. οἱ. affines, cognati.
ἐπικπύω. clamo.
ἐπίκρατος. ου. ὁ. ἡ. optabilis.
ἐπικρίζω. μ. άσω. π. κικα. calumnior, noceo, uexo,
* offendo, uim facio & impeto, lædo. datiuo & accusatiuo iungitur.
ἐπικρισμός. οῦ. ὁ. uexatio, læsio, contumelia.
ἐπίκρικα. ας. ἡ. dolor, fractio, uiolentia, contumelia, propriè bellicus insultus, ab ἐπί & ἄρης, uis, fraus. Propriè insultus est in bello, quasi dicas ἐπάρεια à Marte.
ἐπίκρετμοι. οἱ. remiges.
ἐπίκρετμος. ου. ὁ. remigabilis.
ἐπικρεφής. έος. ὁ. ἡ. coopertus, altus.
ἐπικρεμνὲν θάνατος. mors impendens.
ἐπίκτης. ου. ὁ. prudens & facũdus, uerus, idoneus.
ἐπίξυλος. ου. ὁ. ἡ. continuus, successiuus, densus ad inuicem.
ἐπικτός. ὁος. esca, prudens, & facundus.
ἐπί. præpositio est, quæ cum genitiuo & datiuo significat in, cum, ad. Cũ accusatiuo aduersus, uel cõrrà: & ponitur pro εἰς est, aut inest, & incumbit, & pro ἕπεσι.
ἐπί. quando post ponitur mutat accentum, ut ὃ ἔστι πολλ' ἐμόγησα. propter quod multos labores sustinui.
ἐπὶ ἄκρων δακτύλων. in pedes, summis pedum articulis.
ἐπιάλμενος. ου. ὁ. ἡ. insiliens.
* ἐπ' ἄλλων. alias.
ἐπίκασι. iruunt, increpant.
ἐπίβαθρον. ου. τὸ. κοῦ.
ἐπιβάθρα. ας. ἡ. scala nautica, naulum.
ἐπιβαίνω. μ. ήσομαι. π. κικα. inuado, adeo, aduenio,

* ascendo, ineo, ingredior, peruenio, accedo. cum genitiuo.
* ἐπιβάλλομαι. τὸ ἔρχομαι, ἐπίχειρῶ, cœpi, incepto, aggredior, auspicor, affecto uiam ad aliquid, & insisto, conórq. cũ accusatiuo uel genitiuo. Est etiã cupio & affecto cũ genitiuo iũctũ. Aristot. ὅσοι δὲ κ, ἢ εὖ ζῆν ἐπιβάλλονται. Itẽ induo. Et augeo, addo. Matth. nono, οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ. Nemo aũt assuit additamentum panniculi impoliti uesti uetustæ. Bud.
* ἐπιβάλλω. μ. αλῶ. σω. ἐπιβέβληκα. extendo, adijcio. τὸ διαφέρω κοῦ προσήκω, ut ἐπιβάλλει μοὶ τόδε τὸ πρᾶγμα. pertinet ad me. Est etiã τὸ ἁρμόττω cõuenio, hoc cõuenit mihi. Vnde ἐπέβαλλον, conueniens, cohærens, quadrans. Et incũbo, ingruo. Ἐπιβάλλω φόβον, repeto, iterũ indico. Significat etiã ἐπιβάλλω aggredior, capesso, incepto, ἐπιχειρῶ. quod tamen frequẽtius in uoce passiua dicitur. Item addo, adijcio. Præterea è uestigio sequor, uestigijs adhæreo. Plutarch. τούτοις ἐπέβαλλε τὸ ἅρμα τοῦ βασιλέως, quasi incũbebat. Est etiam impono uectigal & statuo. Ἐπιβάλλω ἐπιβολὴν dicitur ἀντὶ τοῦ ζημιῶ, id est mulcto, mulctã indico & irrogo ni pareatur imperio. Ἐπιβάλλω πληγάς, cædo. Ἐπιβάλλω κλήματα, submitto palmites, qd̃ Cicero ĩmitto dixit. Ἐπιβάλλειν etiã sol dicitur in ortu cum irradiat, & incumbit suis radijs & ingruit. Significat etiã claudor, operior, Item prorogo, spatiũ addo, & protelo. Est etiam licet. Cicero dixit, Nihil addo, ducas licet, οὐδὲν ἐπιβάλλω. Adhæc quod mẽte agitaui, assequor & pcipio. Est em ἐπιβάλλειν certa cõmẽtatione incũbere ad intelligẽtiã rei. Sic ὁ ἥλιος ἐπιβάλλει τῇ σελήνῃ, hoc est, προσβάλλει, incubat, radios suos appellit & admouet. Et suggero, nuncio, aggredior, insterno. Plura apud Budæũ in Cõmenta.
ἐπιβασία. ας. ἡ. inuasio, occupatio rei alienæ.
* ἐπίβασις. ιος. ἡ. basis, fundamentum, aditus, ascensus, iter.
ἐπιβάσκω. κοῦ
ἐπιβαίνω. μ. εύσω. π. ευκα. facio ire, aggredior. genitiuo iungitur.
ἐπιβατήριος. ου. ὁ. adiuuans ascensum.
ἐπιβατήρια. τὰ. machinæ ad inuadendos muros,
uidelicet scalæ & ligneæ turres.
* ἐπιβατήριον. ascensorium.
ἐπιβάτης. ου. ὁ. ascẽsor, eques, uector, sessor.
* ἐπιβάτης. dicũtur milites nauibus impositi, nõ ut remos ducãt, sed ut stẽt ad pugnã parati, latinè classiarij dicũtur. Vide Annotat. Bud. in Pandect.
ἐπιβατικός. οῦ. ὁ. ascensibilis.
ἐπιβατός. οῦ. ὁ. uadens, uiator, uector. passiuè.
ἐπίβατον ποιῶν. aditum præbere.
* ἐπιβείωμεν. ascendamus.
ἐπιβήτωρ. ορος. ὁ. custos.
ἐπιβιβάζω. μ. άζω. π. κικα. impono, id est, ascendere facio, refero. neutrũ, accusatiuo iungitur.

ἐπιβόω.μ.ώσω.τ.ωκα.καὶ
ἐπιβίωμι. superuiuo, superstes sum. neu. absō.
ἐπιβλαβής.ές.ὁ.ἡ. nocuus.
ἐπιβλέπω.μ.ψω.ψα. aspicio, inspicio, uideo. actiuum, accusatiuo iungitur.
* ἐπίβλημα.ατος.τὸ. uestimentum exterius, amiculum, stragulum torale. Est etiam adiectio, additamentum & auctariũ, προσθήκη καὶ πρόσθημα. Horat. pannũ uocat. Vulgus petiã.
ἐπιβλής.ῆτος.ὁ. sera, uectis, trabs.
ἐπιβοήθεια.ας.ἡ. subsidium.
* ἐπιβοηθέω. insuper auxilior præter alios.
ἐπιβοάω.μ.ήσω.τ.ηκα. acclamo, conuoco. neutrũ accusatiuo iungitur.
ἐπιβολαῖα. adiectiones, uestimenta.
ἐπίβολος.ὁ.ἡ.ὁ. eminens.
ἐπιβολή.ῆς. adiectio, obiectaculum, damnum,
* insidiæ, ἐπιδρομή, infestus & hostilis accessus, impetus & incursus aciei. Est etiã notio, informatio, & conceptus mentis, hoc est ἔννοια, & quas Cicero primas notiones uocat, πρώτας ἐπιβολάς, Græci dicũt. Et applicamentũ, & ἐπιβολὴ τῶν ἐίγων est accessio frigoris in febre. Significat etiam aggressionem, inceptum, studium, & conatũ. Ἐπιβολὴ χειρός est manus iniectio. & ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας, iniijcere manum. Bud.
ἐπιβόλως. ingeniosè, aptè, φρονίμως.
ἐπιβομβέω. resono, insono bombos, & strepitũ facio.
ἐπιβουλεία.ας.ἡ. insidiæ.
* ἐπιβουλεύομαι. insidijs appetor & petor, insidiatior.
* ἐπιβουλεύω.μ.εύσω.τ.ευκα. insidias paro, insidior, per insidias tento & conor, cogito. actiuum, datiuo iungitur.
ἐπιβουλή.ῆς.ἡ. insidiæ, accusatio, damnum.
ἐπίβουλος.ὁ.ἡ.ὁ. insidiator, inimicus.
* ἐπιβραδύνω. cunctor.
ἐπιβρέχω.μ.ίξω.τ.ίχα. pluo, infundo.
ἐπιβρίθω.μ.ίσω.τ.ικα. aggrauo, induco, aduenio. actiuũ, accusatiuo iungitur.
ἐπιβρόντητος.ὁ.ἡ.ὁ. tonans.
ἐπιβύω.μ.ύσω.π.υκα. tego, munio, obturo, infarcio. actiuum, accusatiuo iungitur. Aristopha. Pluto. τὸ σόμ' ἐπιβύσας κήρασι τῶν ξένων.
ἐπιβώσομαι. acclamabo.
ἐπιγαμία.ας.ἡ. connubiũ, matrimoniũ, affinitas
* cum alijs gentibus, connubialis necessitudo, ius connubiale.
* ἐπίγαμος. nubilis.
ἐπιγάστριον.ου.τὸ. pars uentris circa umbilicum.
ἐπιγαυρόομαι.μ.ώσομαι.τ.ωμαι. exulto, lætor, animo efferor. deponens, datiuo iungitur.
ἐπίγειος.ου.ὁ.ἡ. terrestris.
ἐπιγελάω.μ.άσω.π.ασα. arrideo.
ἐπιγενής.ές.ὁ. indigena, αὐτόχθων.
ἐπιγενόμενοι. posteri.
ἐπιγεραίρω. præmio afficio. accusatiuo iungit.
* ἐπιγίνημα. aduentitium germen.
ἐπιγίνομαι. postfio, succedo, incumbo. deponẽs absolutum. quære γινομαι.

* ἐπιγινώσκω. cognosco, hoc ẽ noscito. Ἐπιγινώσκειν τὸ τεκθὲν partum agnoscere, quod Iurisconsultorum uerbum est. Et ἐπιγινώσκειν τὸν κίνδυνον, agnoscere periculum, quod uenditor facit ante rei traditionem uel admensionem uel appensionem specierum. actiuum, accusatiuo iungitur. quære γινώσκω.
ἐπιγλωττίς.ἡ. quasi apposita lingula, quæ opposita asperæ arteriæ protegit ipsam à cibis
ἐπιγλωττίζεσθαι. inaugurari, linguæ conuicijs incessere, quasi dicas inlinguare. Aristoph. Lysistrata. πῶς τοῦ ἀθηνῶν σε δυνὴ ἐπιγλωττήσομαι.
ἐπιγνώμων.ονος.ὁ. ad cognoscendum positus, ἐπίσκοπος.
ἐπιγνῶναι. cognoscere.
ἐπίγνωσις.ιος.ἡ. cognitio.
ἐπιγονατίς.ίδος.ἡ. os ceu conchula quædam genu contegens.
ἐπιγονή.ῆς.ἡ. fœtus.
* ἐπίγονοι. posteri.
ἐπίγονος. ου.ὁ. priuignus, qui natus est prius quàm mater secundo nuberet.
ἐπιγονύς.ίδος.ἡ. pars supra genu.
* ἐπιγράβδην. in superficie, ἐπιλύγδην & ἐπιψαύδην, strictim.
ἐπίγραμμα.ὁ. inscriptio cuiuslibet rei.
* ἐπιγραφεύς. qui munere fungit describẽdi cẽsus.
* ἐπιγραφή.ῆς.ἡ. titulus, inscriptio, superscriptio, census, id est, denumeratio ciuium, lustrũ, descriptio, indictio, descriptio census, & munus ipsum publicum. Bud.
* ἐπιγράφομαι μάρτυρας. testes laudo, testium nomina edo, quos sum productur us. Significat etiã ἐπιγράφομαι, nomina scripto edo. Et τὰ ἐπιγεγραμμένα, libellus est intẽtionis, Est etiã de scripto actionem intendo, libello actionis genus edo, litem æstimo. Item mihi tribuo aliquid, mihi hoc sumo, titulum hunc mihi uendico & usurpo, hoc titulo me insignio & honesto.
ἐπιγράφω.μ.άψω.τ.αφα. inscribo, suprascribo, cẽseo, epigrãmata scribo. Significat & ἐπιξέω, scarifico, perstringo, leuiter uulnero,
* ut corpus uirgis inscribo, hoc est, conscribillo. Item uiritim collationem describo & indico, quod latinè etiam describo dicitur. Ἐπιγράφω τίμημα, litem æstimo, mulctam irrogo, pœnam inscribo, ut fit in sponsionibus & similibus, hoc est, statuo & æstimo, quod non iudicis est mulctantis, sed actoris aut postulantis & accusantis. Vide Cõmenta. Bud. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐπίγυιος.ὁ. habens nasum aduncum.
ἐπίδαμνος.ἡ. urbs Illyrij, quæ postea Dyrrachium dicta est.
ἐπιδανείζομαι.μ.ίσομαι.τ.εισμαι. mutuor. deponẽs accusatiuo iungitur.
ἐπιδαυρόω. ploro, illachrymor.
ἐπιδαψιλεύω. abundanter quid facio, affatim distribuo, sum magnificus & liberalis. genitiuo iũgit & actõ. Herodot. τοὺς τε μετέρους καὶ ἀδελφεὰς

* καὶ ἀδελφεὰς ἐπιδαψιλευόμεθ' ἡμῖν. Est etiam φιλοτιμοῦμαι καὶ ἀλλαμπρύνομαι. Ponitur pro benigne exhibere, & permittere credereq; a licui. Significat etiam addo corollariũ & auctarium. Vide Budæum.
* ἐπιδεδεκασμένος. qui hereditatem iure obtinet, & iudicio euictam & quæsitam.
* ἐπίδειγμα.ατος.τὸ. documentum, dicitur etiam quicquid a saltatore aut alio theatrico aut scenico artifice ostentatur ad artis aut ingenij aut corporis commendationem, & quodcunq; specimen.
* ἐπίδειξις. ostentatio. dicitur etiam equitum ludicra decursio & trãsuectio. ostentatrix, Tranquillus transuectionem appellauit id est, πομπὴν τῶν ἱππέων.
* ἐπιδείλῳ. uespertino tempore.
ἐπιδείκνυμαι. ostendo.
ostẽdo * ἐπιδείκνυμι.μ.είξω.τ.ειχα. ostendo, demonstro, ostento, & specimen præbeo, & documentum industriæ aut ingenij aut artis edo. Significat etiã probo. Accipitur pro facio, exhibeo. actiuum, accusatiuo iungitur.
* ἐπιδεικνύω. idem.
ἐπιδεικτικόν.ὁ. ostentatio.
ἐπιδεικτικός.ῆ.ὁ. demonstratiuus.
* ἐπιδεικτικὸν γένος τῶν λόγων. est demonstratiuum & ostentationi natum, ut inquit, Quintil.
* ἐπιδεικνῦσι. ostentabunde.
* ἐπίδεικτικα. quę ultimo loco eduntur.
* ἐπίδειξις. specimen.
ἐπίδεσμος.ὁ.ἡ.ὁ. fascia qua uultus obligatur. Aristoph. fucis. εἰ ἐπίδεσμον ἐπρίω νοῦν ἂν εἶχε τελείονα.
ἐπιδεξιός.ὁ.ἡ.ὁ. dexter.
ἐπιδεξιῶ. ἐπιδεξιῶ. dextre, ingeniose, ad manum dextram. ut illud Lysiæ. ἐπιδιωκτῶν πρὸς τὴν νεμέα ἔσκαν ἐπιδεξιῶ.
ἐπιδεής.ίος.ὁ.ἡ. indigens.
ἐπιδεύομαι. adsum, indigeo.
ἐπιδεύτερον. iterum.
ἐπιδέω.μ.έσω.τ.εκα. ligo. actiuum accusati. iungitur.
ἐπιδή. quàm plurimum.
ἐπίδηλος.ὁ.ἡ.ὁ. manifestus.
* ἐπιδημέω.ῶ. accedo, appropinquo, peregre uado. datiuo iungitur. ἐπιδημῶν ᾧ πόντῳ, diuersans in ponto.
ἐπιδημεῖν. prodire in publicum.
ἐπιδημεύω. in populo uersor.
* ἐπιδημία.ας.ἡ. aduentus, præsentia, accessus ad ciuitatem, & ἀποδημία, peregrinatio. Vide annot. Bud. in Pand.
ἐπιδήμιος.ὁ.ἡ.ὁ. aduenitẽs, popularis, intestinus. Aristoph. pace. ὃς τοὐλέμου ἔραστ' ἐπιδημίου.
ἐπιδηοφίνου.πῶ.πκα. discerno. accusatiuo iung.
* ἐπιδιαλίβω. interquiesco. Polit.
* ἐπιδίδυμον. tertium uas est spermaticum, Latine seminarium dicunt.
* ἐπιδιατίθεμαι. insuper pacisco r.
* ἐπιδίδωμι.μ.ώσω.τ.ωκα. cresco, augeo, porrigo, cõcilio, pueho, trado, dedo me & potestari alicuius ꝓmitto. Accipit ꝓ cõmitto in

malam partem. Herodi. μιθ' ἑαυτὸν ἐπιδόντα μονομάχοις, καὶ ἀπεγνωσμένοις ἀνθρώποις, κινδυνεύειν. Latini dicunt, dare se, actiuum, accusatiuo iungitur.
* ἐπιδιετής.ίος.ὁ.ἡ. qui pubertatis annos excessit, hoc est, circiter sedecim annos natus.
* ἐπιδιέτες ἡβῶν. significat decem & sex annos natum esse, quasi δύο ἔτη ἐξεφηβῆν, hoc est pubertatem annis duobus excedere.
ἐπιδιήγησις.ιος.ἡ. repetita narratio.
* ἐπιδικάζομαι. hęreditatem controuersam peto
* ἐπιδικάσας. est iudex qui sententia sua adiudicauit hęreditatem.
* ἐπιδικασάμενος.ὁ. qui secundum se sententiam tulit de hęreditatis lite.
* ἐπιδικασία. legis actio de hæreditate controuersa.
* ἐπίδικος κλῆρος. hæreditas controuersa, uel quę in controuersiam iure deduci potest. Et cõtra ἀνεπίδικος, pura & cõtrouersia uacua. γαμεῖ ἐπίδικος dicitur, cuius quis nuptias petit, ut iure ciuili ad se delatas, quę alio nomine ἐπίκληρος & ἐπικληρίτις dicitur. Et Plutarch. metaphorice ἐπίδικον νίκην uocauit. καὶ ἀμφίδοξον, ancipiti Marte diremptam, de qua ambigitur inter partes. uide Budæ.
ἐπιδικάσιμος.ὁ.ἡ.ὁ. auxilians in iudicijs.
ἐπιδίκου.ὁ.ἡ.ὁ. res adhuc sub iudice.
ἐπιδινέω.μ.ήσω.π.ηκα. uerso. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐπιδιφριάς.άδος.ἡ. circulus ad extremam currus partem, unde religabãtur equi iugo soluti
ἐπιδίφριος.ὁ.ἡ.ὁ. delicatus, piger, qui semper lecticæ insidet.
ἐπιδιδμων.ονος.ὁ. expertus, sciens.
ἐπίδομα.ατος.τὸ. adiectio quæ datur emptori.
ἐπιδοξάζω. opinor, honore afficio.
ἐπίδοξος.ὁ.ἡ.ὁ. cogitabundus, probatus.
* ἐπιδορατίς.ίδος.ἡ. ferrum lanceæ, cuspis. Aristot. uocat cuspidem æream.
* ἐπιδορπισμός. καὶ
ἐπιδορπίσμα.τα. secundæ mensæ, bellaria.
* ἐπιδόρπιοι λαπάδες. uidẽtur fuisse omnium postremæ, quibus inferrentur bellaria.
* ἐπίδοσις.ιος.ἡ. incremẽtum, dos. προικοτὴ, tributũ, collatio pecuniarum, donatiuum, auctoramentum, congiarium.
* ἐπιδρέπομαι. inijcio.
ἐπιδρομή.ῆς.ἡ. in cursus, insultus.
ἐπίδρομος.ὁ.ἡ.ὁ. in cursiuus, accessu facilis, ubi nõ est obstaculum accedenti.
* ἐπιείκεια.ας.ἡ. mansuetudo, humanitas, benignitas, æquitas, probitas, moderatio, bona fides.
* ἐπιεικές. æquum bonum, æquitas.
* ἐπιεικής.ίος.ὁ.ἡ. mitis, æquus, mansuetus, humanus, moderatus, probus, ciuilis. ἐπιεικὴς ὀπίτης, frugi famulus.
ἐπιεικίζειν. ex fide bona, ex æquo & bono statuere.
ἐπιειπτός.οῦ.ὁ. subditus.
ἐπιεικῶς. mediocriter, ad uota, abunde, prolixe,
* bona fide, citra ullum figmentum, παραδόξως. præter

ἔως. præter expectationem.
ἐπιεμένος. ου. ὁ. indutus.
* ἐπ' ἐμοὶ quantum in me est.
ἐπιλαίας. ίος. ὁ. ἡ. desuper ualde flans.
ἐπιλάφελος. ου. ὁ. contumax, uehemens.
ἐπιζέω. μ. ίσω. π. εκα. ebullio. neutrum, absolutum.
ἐπιζηλοτυπέω. zelotypia laboro.
ἐπιζήμιος. ου. ὁ. ἡ. damnosus.
ἐπιζῆσαι. uiuere.
ἐπιζητέω. μ. ήσω. π. ηκα. inquiro, requiro, actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐπίηλε. commouit, extendit.
ἐπίημι. inuado.
* ἐπήρανος. gratus, iucundus.
ἐπήρης. ου. ὁ. ἡ. amabilis.
ἐπιθαλάμιον. ου. ἀ. epithalamium, carmẽ quod in nuptijs canitur.
ἐπιθαλάμιος. ου. ὁ. ἡ. iugalis.
ἐπιθαλάσσιος. ου. ὁ. ἡ. maritimus.
ἐπιθαλασσίδιος. ου. ὁ. maritimus.
ἐπιθανάτιος. ου. ὁ. ἡ. morti destinatus.
ἐπιθανής. ίος. ὁ. ἡ. morti propinquus.
ἐπιθανάτως ἔχειν. laborare cum mortis periculo
ἐπιθαρσύνω. μ. υνῶ. conforto. actiuum, accusatiuo iungitur.
* ἐπιθεάζειν. deos obtestari.
ἐπιθεασμός. οῦ. ὁ. supplicatio ad deum.
ἐπιθεάζω. do operam rebus diuinis, deum inuoco. Thucyd. ἀρχίδαμός τινα ἐπιθέασας καθ' ἡσυχίαν τὸν πόλεμον ἐν ἔργῳ.
* ἐπίθεμα. additamentum, appositio.
ἐπίθεσις. ιος. ἡ. aggressus, impositio, occupatio, inuasio.
ἐπίθετος. ου. ὁ. molestus.
ἐπίθετος. ου. ὁ. ἡ. adiectitius, aliunde inuectus.
* ἐπίθετον. ου. adiectum, epitheton, quod recte dicimus. appositum, a non nullis sequens dicit.
* ἐπιθέω. accurro, irruo, inuado.
ἐπιθήκη. ης. ἡ. appositio.
ἐπίθημα. ατος. ἀ. operculum.
ἐπιθήτη. ης. ἡ. proauia.
ἐπιθίγω. μ. ίξω. π. ιχα. tango. actiuum, genitiuo iungitur.
ἐπιθλίβω. μ. ίψω. π. ψα. premo, seco. actiuum, genitiuo iungitur.
ἐπιθολόω. μ. ώσω. π. ωκα. turbo, id est, turbidum reddo, considero. actiuum, accusatiuo iung.
ἐπιθρίξας. αντος. ὁ. percurrens, attingens, superueniens.
ἐπιθυμοδέιπνοι. conuiuiorũ appetẽtes. Sic uocabant eos qui tardius ad cœnam uenirent, ob id quod essent occupati, uenirent tamẽ cœnę cupiditate allecti.
* ἐπιθυμοῦμαι κοῦ
ἐπιθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. concupisco. neutrum, genitiuo iungitur.
ἐπιθύμησις. ιος. ἡ. κοῦ
ἐπιθύμημα. ατος. ἀ. desiderium.
ἐπιθυμητός. οῦ. ὁ. desiderabilis, concupiscibilis.
ἐπιθυμία. ας. ἡ. concupiscentia, libido, auiditas, cupiditas auide semper aliquid expetens, desiderium, uaporatio ad deos.
* ἐπιθυμητικόν. libido, immoderata cupiditas.

* ἐπιθυμιάω. sacrifico.
ἐπιθύμω. corrigo.
ἐπιθύω. μ. ύσω. π. υκα. immolo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐπιθωρακίδιον. ου. ἀ. supera uestis.
ἐπιθωρακίζω. μ. ίσω. π. κα. desuper armo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐπιΐδμων. ονος. ὁ. peritus.
* ἐπῖ ἴσῃ κοῦ ὁμοίῳ. & ἐπὶ τοῖς ἴσοις κοῦ ὁμοίοις. æquali utrinq; cõditione, æquis conditionibus Vide Bud. Comment.
ἐπίσκοπος. ου. ὁ. cognitor, testis, arbiter.
ἐπικαίριος. ου. ὁ. tempestiuus.
ἐπίκαιρος. ου. ὁ. tempestiuus, opportunus.
ἐπὶ καιροῦ. in tempore oportuno.
ἐπικαλέομαι. μ. έσομαι. π. ημαι. κοῦ
* ἐπικάλημαι. imploro, inuoco, ἀγκαλοῦμαι, postulor, incusor, accusor, cognomento uocor, prouoco, hoc est, superiorem appello. accusatiuo iungitur.
ἐπικαλέω. μ. έσω. τω. ἐπικέκληκα. appello in iudicio, cognomino, aduoco, insimulo, incuso, incrimen uerto. actiuũ, Dati. cũ accusatiuo.
ἐπικάλυμμα. ατος. ἀ. operculum, testa cancrorũ.
ἐπικαλύπτω. obsecro.
ἐπικαμπή. ῆς. ἡ. flexio.
* ἐπικαμπής. ίος. ὁ. ἡ. aduncus.
ἐπικαμπτέω. μ. ήσω. τω. κα. flecto. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐπικαμπύλη. ῆς. ἡ. curuatura.
* ἐπικανθίδες καὶ ἐγκάνθιδες. canthorum radices.
ἐπικάρ. ad uerticem, aduerb.
ἐπικαρπία. ας. ἡ. remuneratio, fructuum & commodorum perceptio, & usus rei fructuosus, fœnus, questus, fruges, messis.
* ἐπικάρπιος. ου. ὁ. ἡ. fructifer.
ἐπικαρπίζομαι, fructum fero.
ἐπικαρσία. per obliquum.
* ἐπικάρσιος. ου. ὁ. obliquus.
ἐπικαταβάλλω. deprimo. require βάλλω. acti. accusatiuo iungitur.
ἐπικαταδαρθάνω. dormio. quære δαρθάνω. neutrũ, absolutum.
* ἐπικαταλαμβάνω. assequor & anteuerto. Significat etiam opprimo. Xenoph. ἔθειον ἢ δρόμῳ, ἐπικαταλαβεῖν ἐν τοῖς ἱππαῖς βελόμενοι. Cicero, Antonium in medius eius iniurijs mors oppressit.
* ἐπικατάρατος. ου. ὁ. maledictus, execrandus, sceleratus.
* ἐπικατασάω. allego, hoc est, in Cœtum adiungo & adopto.
* ἐπικαταφορά. uocatur à mathematicis ea pars cœli in signifero, quę totidem partibus in demersu occiduũ punctum signiferi præcessit, quot partibus in emersu anaphora ab horoscopo reliquit. Vide Assem. Bud.
* ἐπικαταφορεύς. qui in uenerem procliues sunt.
* ἐπίκαυμα. ulcus sordidum & impurum, ex cuius purgatione humida quæ sunt intus, effluunt.
ἐπίκειμαι. incumbo, insero, adiaceo, immineo,
* impendeo, excubo, deponẽs, datiuo iung.

ἐπικέκραται.

ἐπικέκραται. diffecuisse, distendisse.
* ἐπικείρω. ἀ ἐπινέμω. id est, attondo & depasco segetes in foliosam materiam eluxuriantes.
ἐπικελεύω. μ. εύσω. τω. ευκα. adhortor, datiuo iung.
ἐπικελεύομαι. idem.
ἐπικέλσας. αντος. ὁ. appulsus.
ἐπικέομαι. incumberet.
ἐπικεύσω. cælabo. Hom. Odyss. τ. νημερτὲς γὰρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω. uerum enim tibi dicã, neq; cælabo.
ἐπικεφάλιον. ου. ἀ. tributum quod colligitur capitatim.
ἐπικεχοδώς. ἀποσκατήσας. Aristoph. auib. ἐπικεχοδὼς ἔγωγε φασιανικός.
* ἐπικεχρωσμένος. dicitur, qui per summa coloratus est, non intus infectus & alte imbutus, κοῦ δὶ ὅλης κατακεχρωσμένος, qui tinctus à Cicerone dicitur.
ἐπικήδης. ου. ὁ. curator.
ἐπικήδιον. ου. ἀ. carmen funebre, quod & Seruius in Bucol. epicedium uocat, & habetur cadauere nondum humato. Epitaphium uero sepulchro inscribitur.
ἐπικήλιος. ου. ὁ. ἡ. ridiculus, infamis.
ἐπίκηρος. ου. ὁ. marcidus, fragilis, infelix, μοῖρα, mortalis, fato obnoxius, caducus.
* ἐπικηρυκεία. dicit, ὅταν κήρυκες πέμπωσι ἀιτησόμενοι ἀνοχὰς ἢ εἰρήνην. differt ab ἀνοχή.
ἐπικηρυκεύομαι. mitto legatos, de fœdere aut inducijs acturos.
ἐπικηρυκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. annũcio, præconio declaro. datiuo iungitur.
* ἐπικηρύττω χρήματά τινι. edicto pronuncio summam quandam cuidam. Vide Bud. in Cõmenta.
ἐπικίδνημι. dispergo. actiuum, accusatiuo iung.
ἐπικίνδυνος. ου. ὁ. ἡ. periculosus.
ἐπικλάζω. inflecto, infringo.
* ἐπικλείω. μ. είσω. π. εικα. laudo, glorifico, dico, perhibeo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐπίκλημα. ατος. ἀ. calumnia.
ἐπίκλην. denominate, cognomento.
ἐπίκληρος. ου. ὁ. ἡ. hæreditarius, & qui nec fratres nec parentes habet, qui parente altero uel utroq; priuatur.
ἐπίκληρος κοῦ ἐπικληρῖτις. uirgo uel mulier dicitur, quę utroq; parente orbata est, nullo
* fratre superstite, cui successio opima una aut altera pluresue obuenerunt, quã puellam uel mulierem ius erat agnato proximo cognatóue ueluti uendicare, tanquàm sibi ciuili iure delatam. Ἐπίκληροι etiam dicebantur puellæ orbæ egentes, dotemq; non habentes. de quibus lex erat, quam recenset Budæus in comment.
ἐπικληρῶ. allego. Demosth. παροῦσης δὲ ἐπικλησίας, ἐν ᾗ ἂν ἄρχουσα ἐπικληροῦν ὁ νόμος τοῖς χορηγοῖς ἄνδρα τὰς κελεύῃ. Et sortior, sorte creo.
ἐπικλής. ίος. ὁ. ἡ. cognominatus.
ἐπίκλησις. ιος. ἡ. denominatio, cognominatio, cognomen, cognomentum. Homer. Iliad. σ. ἄρκτουσ' ἣν κοῦ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν. id est, Vrsam quã & currũ cognomento uocant.

* ἐπίκλητοι. appellãtur quasi conuiuæ extraordinarij & non uocati, sed aduocati & allecti.
ἐπικλίνομαι. incumbo. datiuo iungitur.
ἐπίκλινδρον. ου. ἀ. genus ornamenti muliebris.
ἐπικλίνω. νῶ. π. κα. acclino. actiuum, datiuo iungitur.
ἐπίκλοπος. ου. ὁ. ἡ. furax, dolosus.
* ἐπικλύζω. μ. ύσω. π. υκα. stagno, alluo, illuo, undis inuoluo, undis obruo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
ἐπικλώθω. μ. ώσω. π. ωκα. uoluo fusum, & ad fatum refertur. neutrum, datiuo iungitur, & fine
* casu ponitur. ἐπικεκλωσμένῳ βίος. uitæ conditio a fatis iuncta.
ἐπικολλίς. ίδος. ἡ. cilium oculi.
* ἐπικομμῶδῶ. obdormiscere.
ἐπίκοινος. ου. ὁ. communis, promiscuus.
ἐπίκομος. ου. ὁ. ad aliquid missus, curator.
ἐπικοπή. ἡ. decacuminatio, incisio.
* ἐπικόπτω. concido, precido, imminuo. Est etiã extenuo uires, & imminuo opes & imperium. Significat etiam percutio nimium.
ἐπικορσία. τὰ. partes supra malas Attici uocant.
* ἐπὶ κορῷς. dicitur cum aliquem in malam cædimus. Vide annotati. posteriores Budæ. in Pandect.
ἐπικουρέω. μ. ήσω. π. ηκα. auxilior, suppedito. acti. datiuo iungitur.
ἐπικουρία. ας. ἡ. auxilium, obsequiũ, suppeditatio.
ἐπίκουρος. ου. ὁ. adiutor. differt à σύμμαχος.
* ἐπικούριος. Appollinis Epitheton, quod in pestilenti morbo tulisset opem.
ἐπικουρίζω. μ. ίσω. τω. κα. alleuio, succurro.
ἐπικραδαίνω. uibro, coagito.
ἐπικράνω. ανῶ. τω. ανα. perficio, adnuo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐπικρανίς. ίδος. ἡ. cerebellum.
ἐπίκρανον. ου. ἀ. columnæ pars superior, ueluti caput.
ἐπικράτεια. ας. ἡ. continentia, contra aliquem inualescentia, potentia, imperium & ditio.
ἐπικρατέω. μ. ήσω. π. ηκα. supero, uinco, dominor,
* obtineo, præpolleo, primas teneo, principatum teneo. genitiuo iungitur.
* ἐπικρατοῦμαι. imperio subditi & ditioni.
* ἐπικρατής. compos.
ἐπικρίμαμαι. impendo.
ἐπικριτής. οῦ. ὁ. arbiter, consultor.
ἐπίκριον. ου. ἀ. antenna nauis, tignum.
ἐπικροτέω. ῶ. applaudo.
ἐπικτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. superacquiro. accusatiuo iungitur.
ἐπικτέρια. ων. τὰ. exequiæ, inferiæ.
ἐπίκτητος. ου. ὁ. ἡ. acquisiticius, inanis.
ἐπικτυπῶ. instrepo, perstrepo.
* ἐπικύημα. id quod super uterum concipitur: quod superfœtatum dicitur à Plinio.
* ἐπικυΐσκομαι κοῦ
* ἐπικυΐσκω. superfœto, super uterum concipio.
ἐπικυησκόμενα. τὰ. superfœtantia.
ἐπικυματίζω. fluctuo, ĩ fluctibus uersor, innato.
ἐπικύπτω. μ. ύψω. π. ψα. inclino, prospicio, pronus incumbo.

ἐπικύρσω.

ἐπιμυρδόω.μ.ώσω.π.ωκα. confirmo, autenticum facio. accusa. iungitur.

ἐπίκυρτος.ε.ὁ.ἡ. gibbosus, qui contractis est humeris.

* ἐπικωμάζω. Græce ita usurpatur, ut uno uerbo Latine reddi non possit. Alciphr. πολλὰ δὲ καὶ ἡ ὁδὸν κραιπαλήσασαι, ἐπεκωμάσαμεν Δεξιμάχῳ. id est, uinolentæ & cõmessabundæ offendimus & obuiam factæ fuimus Deximacho.

* ἐπίκωμοι. lasciuæ iuuentutis, iniuriosi, commessatores, & qui ad cõmessationes uentitãt.

ἐπικωμῳδέω.μ.ήσω.π.ηκα. increpo. actiuum, datiuo iungitur.

ἐπικωπικτήρ.ῆρος.ὁ. uinculum quo remus scalmo alligatur.

ἐπίκωπος.ὁ. ensifer, ξιφήρης. nam κώπη gladij manubrium etiam significat. ἐπίκωποι etiam sunt

* ἐπήρετμοι, id est, in procinctu nauigationis.

ἐπιλαγχάνω. subsortior, assortior, quasi ἐκ succenturior.

* ἐπιλαγχάνων. appellatur, qui sortito sufficit & sublegitur. Vide commenta. Budæi.

ἐπιλαΐς.ἡ. curuca.

* ἐπιλαμβάνομαι. manus inijcio, contineor, inhæreo, apprehendo, hæreo, ἁμαρτάνοντος ἅπτομαι corripio, emendo, καταγινώσκω, reprehendo cum genitiuo. Et incautũ opprimo & imparatũ aggredior. Αὐ ἐπιλαμβανόμενοι, uicissim inter se trahẽtes, manus utrique inijcientes. genitiuo iungitur.

* ἐπιλαμβάνομαι τῆς κτημάτων. pignora capio.

* ἐπιλαμβάνω. augeo, superuenio, apprehẽdo, inhæreo, increpo, capio, excipio, id est διαδέχομαι, ἐνδέχομαι, succedo. Significat etiam opprimo. ὃν δ' ἔποτε ἐπιλήψεται μὲν τῆς γνάμης. Nunquàm me opprimet consilio, id est, consilijs eius anteuertã. Est etiam obthuro, πωμάζω. Demost. οὐ δὲ ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ, siste aquã fluentẽ: de clepsydra dictum est. Item extremum sumo, & opponitur τῷ προλαμβάνω. Iungitur etiam genitiuo ἀντὶ τοῦ λαμβάνεσθαι, attingo. nanciscor. require λαμβάνω.

ἐπιλάμπω.μ.άμψω.π.φα. illuceo, illustro.

ἐπίλαμπος.ε.ὁ. illustris apud Herod.

ἐπιλανθάνομαι. obliuiscor, ignoro, deponens, genitiuo iũgitur. Apud Lucia, cum accusati. οἶδα ἀνδρ, εἰ ἐπιλέλησαι τὸν ἄνθρωπον;

ἐπιλανθάνω. lateo. neutrũ, accusa. iungitur. quære λανθάνω.

ἐπιλεαίνω. leuigo, polio.

* ἐπιλέγομαι. eligo, deligo, καὶ ἀναγινώσκω id est, lego, percenseo, perlego, recenseo, recognosco. Accipitur & pro ἀναβάλλεσθαι. Et Aristot. ἐπιλέγεταί τις μῦθος, addit his fabula. uel, hinc autem orta fabula.

ἐπιλέγω.μ.ξέω.π.χα. eligo, deligo, dictum addo

* alicui facto, dicti aut facti rationem subdo, reddoque, hoc iã dictis præterea addo: & de facto uel uerbo hoc dico, & quasi elogium addo. Est etiam coniectura colligo. Plura in Commentarijs Budęi. cogito,

ἐπικαλέω.

* ἐπιλείπω. sic cõstruit, ut Latine deficio. Athen. ἐπιλείπει ἄν με χρόνος, tẽpus me deficeret. Iungitur & datiuo. Synesi. ὀυκ ἐπιλείπεσι στρατιῶται θεῷ.

* ἐπίλεκτοι στρατιῶται. extraordinarij milites, contra ἐπιλελεγμένοι & διλεκτοί & ἀποδεκτοί delecti & eximij. Inuenitur tamen ἐπίλεκτος pro numero exempto & delecto.

ἐπιλεύσσω. aspicio.

ἐπιλυμέω. sono, canto.

ἐπιλύνιον ἆσμα. cantio quæ canebatur inter premendas uuas.

ἐπίλυθον.ε.ὁ. obliuio. Odyss. ὀνιπενθὲς τ' ἄχολόν τε κακῶν ἐπίλυθον ἐπάντων.

ἐπίλυος.ε.ὁ. strabus, distortis oculis.

* ἐπιλυσπίζω. comitiali morbo laboro.

* ἐπίλυσπος. comitialis homo. dicitur etiam ὁ ἐγκλιτίως κοὐ ἐπιλήψιμος, reprehensione dignus, ὁ ἐπίμεμπτος. ὦ ἐναντίος ἀνεπίλυπος.

ἐπιλησμονή.ῆς.ἡ. obliuio.

ἐπιλησμονής.ές.ὁ.ἡ.κοὐ

ἐπιλήσμων.ονος. obliuiosus.

* ἐπιλυψία.ας.ἡ. epilepsia, id est, morbus comitialis, retentio, obthuratio.

ἐπιλήψιμος.ε.ὁ. idoneus ad capiendum, reprehensibilis.

* ἐπιλίγδην. superficialiter, leuiter, languide, in superficie, tenuiter, strictim. ἐπιψαύδην.

ἐπίλληπτος.ε.ὁ. comprehensibilis.

ἐπιλλίζω. innuo oculis.

ἐπιλοίμια.τὰ. carmina quæ canebantur de peste uel de sedata peste.

ἐπιλογισμός.οῦ.ὁ. cogitatio, computus, laudatio.

* ἐπιλογή.ῆς.ἡ. delectus, electio.

* ἐπίλογος.ε.ὁ. epilogus, conclusio, poratio, pars extrema orationis, quasi iam dictorum enumeratio.

* ἐπιλυπέω.μ.ήσω.σα.ηκα. tristifico. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐπίλυπος.ε.ὁ. tristis.

ἐπιλυσία.ας.ἡ. morbi genus.

ἐπίλυσις.ιος.ἡ. interpretatio, ἔφοδος.

ἐπιλώπεω. salio ut aqua bulliens, promico ex supercilijs.

ἐπιμαίνομαι. insanio. deponens absolutum, require μαίνομαι.

ἐπιμαίομαι. cupio, inquiro, palpito.

ἐπιμαρτύρομαι. adduco testimonium.

ἐπιμάρτυρος.ὁ. in rem præsentem productus testis.

ἐπίμαστος.ε.ὁ.ἡ. famelicus, fugitiuus, mendicus. Odyss. ν. οἶον μέν τινα πῆδον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην.

ἐπιμασίδιος.ε.ὁ. lacteus.

ἐπιμάστιος.ε.ὁ. idem.

ἐπιμαχεῖν. differt a συμμαχεῖν. Vide Ammoniũ

* in differentijs.

ἐπίμαχος.ε. facilis expugnatu.

* ἐπὶ μέγα δυνάμεως προελθεῖν ad magnam potentiam progredi.

ἐπὶ μείζονι τόκῳ δανείζεσθαι. uersuram facere.

ἐπιμείλεια.τὰ. munera demulcentia, proprieres dotales: quod maritos mulceant.

ἐπιμείλεσθαι θρυῦμαι. curo, diligentiam adhibeo.

ἐπιμελίξαι.

ἐπιμελίξαι. dare.

ἐπιμέλεια.ας.ἡ. cura, id est, diligentia.

* ἐπιμελέομαι.μ.ήσομαι.σθ.ησμαι. curo negocium, curam gero, curã habeo. depo. iung. datiuo.

* ἐπιμέλομαι. idem.

ἐπιμελής.ές.ὁ.ἡ. accuratus.

ἐπιμελητέον. curandum est.

ἐπιμελητής.οῦ.ὁ. curator, procurator.

ἐπιμελῶς. assidue, studiose, accurate.

ἐπιμένω.μ.ενῶ. duro, insisto, permaneo. neutrũ, datiuo iungitur.

ἐπίμες.ες.ὁ. redundans.

ἐπίμεμπτος.ε.ὁ. accusabilis, reprehensibilis.

* ἐπίμειξον.ω. addo, adijcio, cũ corollario admetior

ἐπίμειξον.ὀ. herba flore carens, epimetrum, auctarium.

* ἐπιμηθεύς. frater Promethei, cui re peracta tũ demum consilium in mentem uenit. Vide Adagium, Malo accepto stultus cognoscit

* ἐπιμηθεύεσθαι. reper acta consilium capere. cui opponitur. ὀ προμηθεύεσθαι.

* ἐπιμηθής.ές.ὁ.ἡ. prudens.

ἐπιμηκής.ές.ὁ.ἡ. prolixus, procerus. Referẽ etiã ad tempus.

ἐπιμήκιστον. oblongum, diuturnum.

ἐπιμηλοβότης.ου.ὁ. pastor.

ἐπιμήνιος.ε.ὁ.ἡ. menstruus.

ἐπιμηχανάομαι. fabricor, comminiscor, molior, machinor.

* ἐπιμίγνυμαι. κοὐ

* ἐπιμίγνυμι. commercia ineo & exerceo.

* ἐπιμιξία. commercium.

ἐπιμιξ. mixtim.

ἐπιμονή.ῆς.ἡ. perseuerantia, insistentia, assiduitas

ἐπιμόνως. constanter.

ἐπιμύθιον.ε.ὀ. postfabula, id est, quod fabulæ ad moralitatem adiungitur, affabulationem Latine uocant.

ἐπιμυλίς.ιος.ἡ. κοὐ

ἐπιμυλίς.ίδος.ἡ. os latum & rotundum, quo genuum commissura obtegitur, uulgo patellam uocant.

ἐπίμυξις.ιος.ἡ. suspirium.

* ἐπιμύω. claudo.

ἐπιμύπω.μυκτηρίζω, subsanno.

ἐπιμωμητός.οῦ ὁ. uituperabilis.

ἐπίνειον.ε.ὀ. nauale, parua statio.

ἐπινέμομαι. depascitur. Homerus Illiad. σ. πάντα νεμεν ὅσσα. γαῖαν ἐπιπλόμενοι κοὐ ἕρπει. omnia quæ cũ quæ terram depascuntur, ac serpunt.

* ἐπινέμομαι. depascor, absumo, populor.

* ἐπινέμω attondo & depasco segetes in foliosam materiam eluxuriantes.

* ἐπινεύω.μ.εύσω.π.ευκα. innuo, annuo. Et metaphorice promineo. datiuo iungitur.

ἐπινεφρίδιον.ε.ὀ. pinguedo, uel aliquid aliud circa renes.

ἐπινέω.κλάθω, filo.

ἐπινήχεσθαι. emergere, enatare, adnatare, alluere.

ἐπινίκιον.ε.ὀ. premium, celebritas pro habita uictoria. quod & Latine epinicium dicitur, epulum uictoriale.

* ἐπινίκιος.ε.ὁ. uictoriosus. ἡμαι ἐπινίκιοι, honores

qui exhibebantur ob uictoriam habitam.

ἐπινίφω. superniueo, niue opprimo.

ἐπινοέω.μ.ήσω.π.ηκα. construo, cogito, animaduerto, imaginor, excogito. acti. accusatiuo iungitur.

ἐπίνοημα.ατος.τὸ. cogitatio, consideratio.

* ἐπινοητικός. consultor.

ἐπίνοια.ας.ἡ. opinio, consilium, consideratio, excogitatio, mentis sententia, machina, mu-

* nimen, studium, exercitium, inuentum, ratio, techna, artificium.

ἐπινομία.ας.ἡ. pascua. apud alios pastura, cõmercium pascuarium.

* ἐπινυκτίς.ίδος.ἡ. pustula subliuida & saniosa quæ nocte in suris aut pedibus nascitur.

ἐπινυστάζω.μ.άξω.π.αχα. dormio, inclino. neutrũ absolutum.

* ἐπιξενόομαι. hospitaliter alloquor, hospitio coniungor, hospitaliter excipior.

ἐπιξέω. rado, scalpo. actiuum, accusa. iung.

ἐπίξυνος.ε.ὀ. communis.

ἐπίξυνον.ε.ὀ. truncus in quo coqui secãt carnes. Aristopha. Acharn. ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξύνου λέγειν.

ἐπιξύω. ἐπιξέω.

* ἐπιόντες. irruentes, adorientes. Ες τὰ ἐπιόντα. in futurum.

ἐπιορκέω.μ.ήσω.σα.ηκα. peiero. actiuũ, accusatiuo iungitur.

ἐπιορκία.ας.ἡ. periurium.

ἐπίορκος.ε.ὁ. periurus.

* ἐπιόρκως. periure, præter iuramentum.

ἐπιόσσομαι. aspicio, alloquor, significo.

ἐπίουρος.ε.ὁ. custos, clauus ligneus.

ἐπίουσα.ης.ἡ. postera dies, crastinus dies.

ἐπιούσιος.ε.ὁ. quotidianus, crastinus.

ἐπίπαγον. humor concretus.

ἐπιπαλαμάομαι. astute applaudo, adulor, dolose ago.

ἐπίπαν. omnino.

ἐπίπαξ. breuiter, summatim.

ἐπίπαπος.ε.ὁ. abauus.

ἐπιπαρασκευάζω.μ.άσω.σα.ακα. paro. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐπιπάσσω.μ.άξω.σα.αχα. spargo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐπίπασα.τὰ. quæ asperguntur, ut condimenta cibis.

ἐπιπάτωρ.ορος.ὁ. uitricus.

ἐπιπείθω.μ.είσω.σα.εικα. persuadeo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐπίπεδος.ε.ὁ.ἡ. firmus, planus, latus.

* ἐπίπυρνος. color leporinus. Vide Cœlium.

ἐπιπηδάω.μ.ήσω.σα.ηκα. insilio, insultum facio. neutrum datiuo iungitur.

ἐπίσχυ. superior pars cubiti.

ἐπιπίνω. bibo. require πίνω. neutrum, accusatiuo iungitur.

ἐπισείπω. irruo, superuenio. neutrum, datiuo iungitur. require πίπτω.

ἐπίπλα.τὰ. supellectilia.

ἐπίπλαστον. fucatum.

ἐπίπλαστον δίκαιον. ius commentitium, quod figmento,

mento, non re ipsa subsistit.
ἐπίπλοον.ν.ὁ.supellex.
* ἐπὶ πλεῖστον.plurimum.
* ἐπίπλεον,ad plus.ἐπὶ πλεῖον.amplius.
* ἐπιπλέκω.implico, permisceo.
ἐπίπληξις.ιος.ἡ.increpatio.
ἐπιπλήττω.μ.πλήξω.τυ.ηχα.increpo, castigo, obiurgo.actiuum, datiuo iungitur.
* ἐπιπλέγδην.strictim.
ἐπιπλοκάς.άδος.ἡ.amplexus.
* ἐπιπλοκή.connexio.
ἐπίπλοον.ν.ὁ.omentum.
ἐπίπλοος.ν.ὁ.adnauigatio.
* ἐπιπλοκή.implicatio, permixtio.
ἐπιπλώμενος.ν.ὁ.superueniens.
ἐπιπλώς.ὁ.nauigans.
ἐπιπνέω.μ.εύσω.τυ.ευκα.καὶ
ἐπιπνείω.inspiro.
ἐπίπνοος.οου.ὁ.afflatus.
ἐπίπνοια.ας.ἡ.aspiratio, inspiratio.
ἐπιποθία.ἡ.dilectio, desiderium.
ἐπιποθῶ.desidero.genitiuo iungitur.
ἐπιπολάζω.μ.άσω.τυ.ακα.emergo, increbruo, fluito, adnauigo, in superficie sum, supernato
* ut oleum, manifestus & in promptu positus sum, quod Quintilian. etiam innato dixit more Græcorum. Accipitur etiam pro eo qui ex obscuris emergit, & qui ex ignoto nobilis & illustris euadit. neut. abs.
ἐπιπολᾶς.in superficie.
ἐπιπολή.ῆς.ἡ.superficies, aquæ summitas.
ἐπιπολῆς.in superficie, aduerbiũ. ἐπιπολῆς εἶναι, nõ
* intus latere, sed p summa apparere, manifestum esse & conspicuum.
ἐπιπολαῖος.ν.ὁ.supernus, leuis, superficialis, nõ habens profundum, qui non intus latet, sed per summa apparet.
* ἐπιπολύ.quamplurimum, diu.
ἐπίπονος.ν.ὁ.laboriosus.
ἐπιπονώτατα laboriosissime.
ἐπιποσόω.μ.ώσω.τυ.ωκα.potum do.
ἐπιπρέπῃ.condecorat, decor ẽ adiũgit, cõuenit.
* ἐπιπρεπής.ἐος.ὁ.ἡ.cernuus, in præceps, in faciem.
ἐπιπροΐάλλω.propono, præmitto.
ἐπίπροικος.ν.ὁ.unà cum dote datus.
ἐπὶ πρόσθεν.ante.
ἐπιπροσθῶ τοῖν φωσίν.officere luminibus, lumen adimere & prẽumbrare uel obumbrare.
* ἐπιπροσθοῦμαι.obscuror, tenebris obducor.
* ἐπιπροσθήσις.obscuratio, obumbratio.
* ἐπιπρόσω.procul.
ἐπιπαμαι.μ.ήσομαι.τυ.ημαι.superuolo. deponens absolutum.
ἐπιπάω.μ.ήσω.π.ηκα. superuolo, aduolo. neutrum absolutum.
ἐπίπτυχή.plicatio, plicarum commissura.
ἐπιῤῥοπητός.ν.ὁ.pensilis, incumbens in hiatum.
* ἐπίῤῥαμμα.subterueſtimentum.
* ἐπιῤῥέπτω.illidor, impingor, incumbo, irruo, a
* ctiue & passiue accipitur.
ἐπιῤῥέω.μ.εύσω.ευκα. affluo, ἐπιῤῥῆν etiam dicitur
* id quo humor infunditur & manat, neutrum absolutum.

ἐπιῤῥῆνς.dici potest fluuius in quem riuus uel
* alter fluuius influit.
ἐπίῤῥεπις.inclinatio, propensio.
* ἐπίῤῥημα.ατος.ὁ. aduerbiũ, dicitur etiam πρόσ-
* ρημα a Gaza.
ἐπιῤῥηματικός.οῦ.ὁ.aduerbialis.
ἐπίῤῥησις.ιος.ἡ.nefandum mysterium, accusatio, uituperium
ἐπίῤῥητος.ν.ὁ.ἡ.indignus, abiectus, turpis, uituperabilis, infamis.
ἐπίρικος.ν.ὁ.contractus, curuus.
ἐπιῤῥοή.ῆς.ἡ.influxus, inundatio.
ἐπιῤῥοια.ας.ἡ.affluentia.
ἐπιῤῥοῦς.ὁ.ἡ.influens, irrigatus, irriguus, aduentitius. dicitur & is qui influit humor & in
* funditur. Plato in Thymæo, καὶ τὸν δ' ἀθανάτου ψυχῆς περιόδους ἐνέδουσεν ἐπιῤῥοῦντος σώματος καὶ ἀποῤῥοῦντος. quod Cice. in corpe influẽte & effluẽte, uertit. hoc est, q̃d augeẽ & decrescit: influens id appellans, cui accedit alimentum & augmentum: effluens, unde alimentum effluit & deceditBud.
ἐπίῤῥυσις.accessio: cum aliquid sensim augetur
* ἐπιῤῥώννυμι confirmo.
* ἐπίσαγμα.ατος.ὁ ἐπισαυόμενον τοῖς ὄνοις ἐκ διαφόρων συῤ-
* ῥαμμάτων, centones qui supponuntur clitellis, & ipsę clitellæ. oneris adsertura, sarcina quæ præter legitimum onus imponitur. Lucia. in Demosth. encomio. μή σοι μᾶλλον προσκόψω ὁ ἐπίσαγμα ὑφ' θυλάκῳ.
ἐπίσας.æqualiter.
ἐπισάττω.onus impono. Latini dicunt iniungo. Item insterno, clitellas impono iumẽtis, & onera superpono. Accipitur pro cõstypo & inculco, cõculcoq; quia onera clitellis inculcantur.
ἐπίσχυον.ν.ὁ.pubes, membrum genitale.
ἐπισείρω.traho.
ἐπισείω.μ.εύσω.τυ.ευκα.minor, tẽdo, q̃tio, obuibro
* ἐπισήλνια.τὰ.placentæ lunatæ.
ἐπισεύομαι.sequor, aggredior, cum festinatione irruo.
* ἐπισημαίνομαι.acclamo populariter & applaudo. Aesch. pro secundo rumore probo, ut
* populus admurmurans. ὁρῶν ἐπισημαινόμενον τὸν δῆμον. Item subscribo, approbo, obsigno & ἐπισφραγίζομαι. Est & ἐπίσημόν τινα τοιῆν, insignire & honestare aliquo decore, ut Imperator donans milites decore militiæ. Ponitur pro quancunq; significationem do.
ἐπισημαίνω.μ.ανῶ.adnoto, indicium uel indicationem facio, indico. Vsurpatur a Medicis
* Galen. Ἀμφημερινὸς τεταρταῖος ἐστι ὁ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ νύκτα καὶ τὸ πλεῖστον τῆς αὐτῆς ὥρας ἐπισημαίνων, id est, indicans, indicationem accessionis edens, hoc est, inuadens hominem. Iungitur datiuo, cum significat portendo, spectо & pertineo.
ἐπισημασία.ας.ἡ.gestuum significatio, designatio. initium accessionis febris. Est etiam si
* gnificatio mẽtis, & id quod uultu præferẽt.
ἐπίσημον.ν.ὁ. umbilicus clypei, nota, signum, macula.

ἐπίσημος.insignis, insignitus, signatus.
ἐπισίξαι.καὶ
ἐπισιτεῖν. clamore quopiam canes adhortari & in feras admittere.
ἐπίσης.æqualiter.
* ἐπίσιον.ὁ.aqualiculus, muliebre pudendum.
* ἐπισιτιάζω.uiaticum sumo, quod uiaticari dixit Plautus.
ἐπισιτίζομαι.μ.ίσομαι.τυ.ισμαι.frumẽtor, cibum pa-
* ro, alor, pascor, comedo. deponens, absol.
ἐπισίτιον.ν.ὁ.commeatus.
ἐπισίτιος.ν.ὁ.alicui cohabitans uictus tantũ gratia, parasitus.
ἐπίσιτος.ν.ὁ.commeatum & cibum quærens.
ἐπισιτισμός.οῦ.ὁ.cibariũ, frumentatio, cõmeatus.
ἐπισκαλμίς.ίδος.ἡ.tabella sub scalmo.
ἐπισκέπτομαι.μ.ψομαι.π.ψμαι.uisito, inuiso, confidero. deponens, accusa. iung.
ἐπισκέπτω.considero, aspicio.
ἐπίσκεψις.ιος.ἡ.uisitatio, consideratio.
ἐπισκευάζομαι.μ.άσομαι.τυ.ασμαι. paro. deponens, accusatiuo iungitur.
* ἐπισκευάζω.μ.άσω.τυ.ασα.instauro, sarcio ædificiũ dirutum, recõcinno, sarcio quod fractum est. Item insterno, clitellas impono iumentis, onera superpono, ἐπιφορτίζω καὶ ἐπιτίθημι, ut ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς apud Thucydidẽ. act. accusatiuo iungitur.
* ἐπισκευή, restauratio. Inde ἐκδιδόναι τὰς ἐπισκευὰς καὶ κατασκευάς, locare sarta tecta tuenda.
* ἐπισκευαστός.instauratitius, rediuiuus.
ἐπισκήνιον.ν.ὁ.superior scenæ pars.
ἐπίσκηνος.ν.ὁ.subtentorius.
ἐπισκήπτομαι.accuso, insimulo, impero, commit
* to, ἐπισκήπτειν ταῖς μαρτυρίαις, est testimonia falsi accusare. ἐπισκήπτειν μάρτυρσι. Sic Cice. pro Cluentio. niti & magnopere confidere uidet inuidia inueterata iudicij Iuniani. Est etiam ἐπισκήπτειν non modo falsi accusare, sed etiam iniuriarũ iudicium intendere in aliquem, ob uulnera aut uerbera consulto, non impetu illata. datiuo iungitur.
* ἐπισκήπτω.μ.ψω.τυ.ψα.iubeo, statuo, irruo, impero, fingo, committo, obtestor & mãdo. Vsus huius uerbi extremis mandatis accõmodatus est hominum morientium, prẽcibus quippiam ab amicis & ab necessarijs & hęredibus contendentium, quasiq; fidei committentium. Significat etiam obtestor obsecro, refello, & affingo. actiuum, datiuo iungitur. Vide Bud.
* ἐπίσκηψις.ιος.ἡ.fictio, elogium morientis.
ἐπίσκια.τὰ.loca umbrosa in quibus æstate latitant feræ.
ἐπισκιάζω.μ.άσω.τυ.ακα. obumbro, offundo tenebras. acti. datiuo iungitur.
ἐπίσκιος.ν.ὁ.umbrosus, umbratilis.
* ἐπισκοποῦμαι καὶ
ἐπισκοπέω.μ.ήσω.τυ.ηκα.considero, superintendo,
* uiso ægrotum, recenseo. Accipitur pro ἐφορᾶν recognoscere, quod Latine inspicere dicitur, uulgus uisitare, actiuum, accusatiuo iungitur.

* ἐπισκοπεῖον.statio episcopi & tabernaculum, ut prætorium & quæstorium.
ἐπισκοπή.ῆς.ἡ.uisitatio, episcopatus.
* ἐπίσκοπος.ν.ὁ. obseruator, speculator, explorator, custos, cuius est inspectio in præsidijs Christi.
ἐπισκοτέω.μ.ήσω. τυ. ηκα. adumbro, obtenebro. neutrum, datiuo iungitur.
* ἐπισκυβίζω.uinum merum bibere.
ἐπισκύνιον.ν.ὁ.pellis supercilij quæ flectitur.
ἐπίσκυρος.ν.ὁ. ludi nomen in quo sphæra utebantur.
ἴσος.ν.ὁ.æqualis.
* ἐπισσάζομαι.amplector.
* ἐπίσσασος.οῦ.ὁ.accersitus, hoc est, ἀνῳκείωμενος. Odyss. σ. ἦ τάχα τῷ ὅτε ἔπισσασον ἠοιῶν ἕξει.
* ἐπισσάομαι καὶ
* ἐπισσάω.μ.άσω.τυ.ακα. attraho, cogo, ascisco, colligo, congrego, contraho. actiuum, accusatiuo iungitur.
* ἐπισσείρω.supersemino.
ἐπισσπερχής.ἐος.ὁ.ἡ.festinus, sedulus.
ἐπισσπέρχω.perseuero, excito, incito.
ἐπισσπέρχως.urgenter, assidue.
ἐπισσεύω.insequor.
* ἐισσοιῶ.adopto.
* ἐισσοίησις.filij adoptiui.
ἐπίσσομαι.sequor.
ἐπισσόρηες.ὁι.cardines ostiorum.
* ἐπισσορία.ας.ἡ. cum in idem semen alterum semen inijcitur.
ἐπισταλάζω.μ.άξω.τυ.αχα.instillo, actiuum, accusatiuo iungitur.
* ἐπισταθμεύω.stabulor, diuersor, statiua habeo.
ἐπισταθμία.ας.ἡ.diuersoriũ, & munus τὸ ἐπίσταθμα.
ἐπίσταθμος.ν.ὁ. conuiuiorum seu mensurarum præfectus.
ἐπίσταθμος.ν.ὁ.ponderator, rectorum & statiuorum præfectus, designator hospitiorũ, qui est ab hospitijs principis.
* ἐπίσταλμα.ατος.ὁ.mandatum quod fit per epistolam, uulgo commissio dicitur.
ἐπίσταμαι.scio, sciẽtiam trado, possum, arbitror rescisso, perdisco. deponentale, accus. iungi.
ἐπισταμένως.scite, docte, pulchre.
ἐπιστασία.cura, inspectio, οἰκονομία, curatio, admi
* nistratio principatus, moderatio, προοχή, animaduersio, meditatio, consideratio.
ἐπίστασις.idem.
ἐπιστατέω.μ.εύσω.π.ευκα. præsum, magistratum gero. datiuo iung.
* ἐπιστᾶμαι.ὁ βραβεύομαι, ut ἐπιβοπεύομαι, ἄρχομαι.
ἐπιστάω.μ.ήσω.τυ.ηκα. præsum, magistratum gero, instruo, ἐφορέω, βραβεύω, rego, moderor.
* neutrum, datiuo iung.
* ἐπιστάτης.ου.ὁ præfectus, præceptor, præses, brabeuta, rector, ἔφορος, præpositus.
ἐπίστω.sciebat.
ἐπιστέλλω.μ.ελῶ.τυ.αλκα.significo, mitto, mando, iubeo, præcipio. Dicitur etiã absolute pro
* mitto epistolam. actiuum, datiuo iungitur.
ἐπιστένω.μ.ενῶ.τυ.ενα.gemo. neutrum absolutum.

ἐπίσφης.ίου.ὁ.ἡ.coronatus.
ἐπισφῶ.μ.ίψω.π.εφα.corono,actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐπίσῃ pro ἐπίσασαι.
ἐπισήμη.ης.ἡ.scientia.
ἐπίσημι.immineo, præficio, insideo, appropinquo, insto.
ἐπισημοσύνη.ης.ἡ.peritia.
ἐπισήμων.ονος.ὁ.ἡ.scientia, sciens, peritus.
ἐπισῶναι.scire.
ἐπισηρίζω.μ.ίξω.σω.ιχα.confirmo, corroboro.
ἐπισολεύς.έος.ὁ.tabellarius, præfectus classis.
ἐπίσιον.ν.ὸ.militare domicilium. Herodot. ὁ δὲ ἀγηλατέϊ τὰ ἐπίσια τῆς ἀθηναίων.
ἐπισολή.ῆς.ἡ epistola, iussum, mandatum.
ἐπισόλιον.ν.ὸ.epistolium, id est, parua epistola.
ἐπισομίζω.μ.ίσω.σω.ικα.contineo, suffreno, os impedio uel obturo, reprimo, ueto, facio dare, silentium impono, ad infantiam redigo. actiuum, accusatiuo iungitur. Aristopha. equitib. ὥστε ἀποξάπασας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπισομίζῃν.
* ἐπισόμιον. æramentum quo ora salientium obturantur & laxantur cum opus est, dum manu ducitur uertibulũ illud pertusum, quod admittit uel arcet aquam, prout hoc aut illo modo uersatur, dicitur enim quasi oris obturaculum, Hoc ad hauriendũ ad quotidianum usum uinum utimur, fontẽ appellantes. Vitru. accipit pro eo obturaculo quod in musicis organis spiritũ cõtinet & laxat ut opus est. Vide Annot. Budæ. in Pandect.
ἐπισοναχίζω.suspiro.
* ἐπισπρατεύω.in expeditionẽ eo.
ἐπισπεπτικός.οῦ.ὁ.elegans.
ἐπισπεφίως.apud Herodotum, accurate, fraudulenter.
ἐπισπερχής.industrius.
ἐπισπέφομαι.μ.ίψομαι.σω.εμμαι.curam facio, curam
* gero, solers sum. deponens, genitiuo iung.
ἐπιστρέφω.μ.ίψω.σω.φα.conuerto, attentum reddo, respicio, inuado. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐπιστρόφαδον. conuersim, nunc in unam partem, nunc in aliam.
ἐπιστρόφη.ῆς.ἡ.cura, consideratio, aduertentia, cõuersio, cohertio.
ἐπιστροφεύς.έος.ὁ.uertebra quæ una cum collo circumagitur, prima scilicet, quam Hippoc.
* dentem uocat.
ἐπίστροφος.ν.ὁ.conuersatiuus.
ἐπιστρόφῶσι.superueniunt.
ἐπίστω.scias.
ἐπίστώθη.persuasus est, certus factus est.
ἐπισωαγωγή.ῆς.ἡ.aggregatio.
ἐπισωάπτω.μ.ίψω.π.αφα.coapto, coniungo. act. accusatiuo iungitnr.
* ἐπισωίσαμαι.conspiro, coniuro, decurio, conscribo.
ἐπισωσθίδωμι.μ.ώσω.π.ωκα.simul cresco. neutrũ, datiuo iungitur.
* ἐπισωίσωνται.coire.

ἐπισύρομαι.ὸ ἐφέλκομαι καὶ, ἐπισσῶμαι, plicio, ascisco
* ἐπισύρω.μ.υρῶ.σω.υρκα.attraho, sursum traho, tractim duco, strictim traho. Hippocrates de equo morbo laborante, καὶ περιπατοῦν ἐπισύρει τὸν ὄνυχα, id est, ingreditur uugula nõ sublata. Ἐπισύρουσι τὰ πράγματα apud Lysamba ge uerborum qua de re agitur implicãtes, quasiq; rem in longum tractim ducentes ac subducentes, cardinem causæ non attingentes, iudicum mentes alio atq; alio trahentes multa cõmemorando ad rem nihil pertinentia Ἐπισεσυρμένον etiam dicitur male coagmentatum, dissolutum, laxum & incompactile, & uelut hiulcum. Lucia. γράμματα ἐπισεσυρμένα uocat literas hiulcas, tracti ductas ab homine celeriter scribẽte. Et ἐπισεσυρμένως τὰ ποιῶν, ἀνθ' τοῦ μὴ ἀκριβῶς, quasi tracti & languide. Significat etiam dissolute, incondite, incomposite, remisse, sensim. Cicero. Quæ dubitatio? quanta hesitatio tractusq; uerborum? Ἐπισύρεται tractim se agit. Copiosius apud Bud. in comment. actiuũ accusatiuo iungitur.
* ἐπίσυρμα.ὸ.ς.ὸ.uestigiũ totius corporis tractim sese agentis, hoc est, repentis.
ἐπισύστασις.ιος.ἡ.incursus, instãtia, arcana pactio & factiosa factio.
ἐπισφαλής.ές.ὁ.ἡ.periculosus, instabilis.
ἐπισφάττω.μ.άξω.σω.αχα.immolo. actiuum. accusatiuo iungitur.
ἐπισφιλίτης.ου.ὁ.remex, θρανίτης.
ἐπισφραγίζω.μ.ίσω.σω.ικα.insignio, sigillo. acti. accusatiuo iungitur.
* ἐπισφραγιστής.obsignator, q sigillũ literis addit.
ἐπισφύριον.ν.ὸ.fibula ocrearum.
ἐπιχέρω.deinceps, ordine.
ἐπίχεσις.ιος.ἡ.uetatio, prohibitio. Odyss. ρ. ἐπεὶ οὔτις ἐπίχεσις ὀνδ' ἀλεκτὺς ἀλλοβίων χαρίσασθ.
ἐπιχεσίη.ης.ἡ.occasio.
ἐπιχέω.μ.ώσω.σω.κα.contineo, compesco. actiuũ accusatiuo iungitur.
* ἐπιχιάζω.obumbro.
ἐπιχίδιον.ν.ὸ.cuneus.
* ἐπὶ χολῆς.per otium, sine negotio.
ἐπιχυρίζω.μ.ίσω.σω.κα.fortifico. acti. accus. iung.
ἐπιχύω.μ.ύσω.σω.κα.inualesco.
ἐπίχω μ.ώσω.π.κα.detineo, hęreo. ὸ ἐπέχω, reti-
* neo, compesco, inhibeo. acti. accusa. iungi.
ἐπισωμότερον.corpulentius, crassius.
ἐπισωρεύω.μ.εύσω.σω.ευκα.cumulo. acti. accus. iung.
ἐπισώστρον.ν.ὸ.ferrum cingens rotas.
ἐπιταγή.ῆς.ἡ.imperium.
* ἐπίταγμα.τος.ὸ. subsidiana cohors. Est etiam iussum, imperium.
ἐπιταγματικός.οῦ.ὁ.appositiuus.
ἐπιτακτήρ.ῆρος.ὁ.præses.
* ἐπίτακτοι.triarij & subsidiarij milites.
ἐπιταρίς. nauis quam Latini actuariam uocãt.
ἐπιταλαιπωρέω.μ.ήσω.π.κα.laboro, sum miser. neutrum absolutum, & datiuo iungitur.
ἐπίταξις.ιος.ἡ.iussum, imperium.
* ἐπιταράττω.confundo, interturbo.
ἐπιτάχρεος.ν.ὁ.adiutor, robustus, commilito.

ἐπίτασις.ιος.ἡ.intentio, uehemẽtia, exaggeratio.
ἐπιτατικός.οῦ.ὁ.intentiuus.
* ἐπιτάτοῦχος.subditus, cui imperia accipere necesse est.
* ἐπιτάττομαι.subditus sum alicuius ditiõi & potestati. & οἱ ἐπιτεταγμένοι. Triarij.
* ἐπιτάττω.μ.ξω.π. αχα. iubeo, pro potestate iubeo, (est emẽ & ἀρχικὸν ῥῆμα) pro imperio statuo, impono, cogo, appono. acti. accus. iũg.
ἐπιτάφιος.ν.ὁ.feralis, sepulchralis.
* ἐπιταχύνω.accelero, maturo.
ἐπιτείνω.μ.ενῶ.π.ανκα.intendo, id est, augeo. acti. accusatiuo iungitur.
* ἐπιτειχίζομαι.inter dũ actiue significat id quod ἐπιτειχίζω. interdum passiue. Inde ἐπιτειχισμένον. quod contra aliquos munitum est.
ἐπιτειχίζω.μ.ίσω.σω.κα.supermuro, murum addo, oppono & obijcio tanquàm murum
* quendã, muro cingo, obstruo, interspio & concludo.
* ἐπιτείχισμα.ατος.ὸ.propugnaculum, munitio, castellũ, & opus ad oppugnationẽ factũ.
* ἐπιτειχισμός.καὶ
* ἐπιτείχισις.idem.
* ἐπιτελέω.έσω.σω.εκα. perficio, facio, edo, exhibeo. actiuum, accusa. iung.
* ἐπιτελῆς.ἐωνίαι. uocãtur à Polybio inuenta &
* excogitata, quę irrita non euadunt.
ἐπιτελής.ἐυχής, ἡ ὄνη ἀπρακτος, ἀλλ' εἰς πέρας ἀγομένη.
ἐπιτελής.έος.ἡ.matura uiro, perfecta.
ἐπιτέλλω.μ.ελῶ.σω.αλκα.orior, iubeo, committo.
* ἐπιτελῶ.soluo, perago, celebro, obeo, perfungor. ἐπιτελῶν τὰς ἐυχὰς, est uoti dãnare, præces ratas facere: q̃d etiã ἐπιτελῶ ποιῶν dicit.
ἐπιτέμνω.abbreuio. quære τέμνω. act. accu. iung.
ἐπίτεξ.ῆ.ἡ.mulier uicina partui.
ἐπιτερπῶς alacriter.
ἐπιτετραμμένοι.οἱ ἐπιτάτῃ.
ἐπίτιμα.α.ος.ὸ.lucrum quod accedit.
* ἐπιτεχνάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.machinor.
ἐπιτέχνησις.ιος.ἡ.adinuentio.
ἐπιτήδεια.τὰ.res uictui necessariæ.
ἐπιτήδειος.ν.ὁ.idoneus, socius necessarius, commodus, amicus, expediens, utilis.
* ἐπιτηδειότης.ητος.ἡ.aptitudo.
ἐπίτηδες.s.studiose, uolenter, cõmode, data opera, ex composito.
ἐπιτήδευμα.ατος.ὸ.studium, exercitium, institutum, id est, ius non scriptum, quod tamen certum est, & magnum autorẽ habet, quẽ reliqui imitari non erubescant. mores, in-
* stitutum uitæ, munus, officiũ, uiuẽdi ratio.
ἐπιτήδευσις.ιος.ἡ.officium, institutũ uitæ, studiũ.
ἐπιδευτὴ προφάσις, excusatio affectata, ac data opera quæsita.
* ἐπιτηδεύω.μ.εύσω.σω.ευκα.exerceo, do operam, instituo, sector, studeo, comminiscor, studiose curo, affecto. accus. iung.
ἐπιτηδής.ος.ὁ.ἡ.aptus.
ἐπιτηρέω.μ.ήσω.σω.ηκα. obseruo, molior.
ἐπιτίθεμαι.μ.ήσομαι.π.ειμαι.impetum facio, irruo, inuado, immineo, urgeo, insidior. Est etiã
* ἐγχειρῶ, aggredior. & molior res nouas, &

cõspiro, affecto cum datiuo. Item toto pectore incumbo, magnopere & summo studio intentus sum deditusq;. Et τῇ γήρως ἐπιτιθεμένῃ instante, incumbente, aduentãte, Accipitur pro mandare & iniungere prouinciam. Athen. ὃς καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἐκίνησεν ἐπιθεὶς τοῖς οἰκείοις ἐπιγράφαι ἀνθ' ὧν μνήματι τάδε. Et occupo, impono. deponens, dati. iung.
ἐπιτίθημι.μ.ήσω.σω.κα.addo, impono, claudo, ἐπιτίθημι σφραγῖδα καὶ σήμαντρον τῇ θύρᾳ, obligo &
* καταστημαίνομαι. Ἐπιτίθημι τῇ θύρᾳ, ianuam obdo.
Ἐπιτίθημι τὸ τέλος finem impono. Ἐπιτίθημι τὸν κολοφῶνα, ultimam manũ & ueluti fastigiũ impono & addo: quod etiam ὸ κεφάλαιον ἐπιτιθέναι dicitur. Ἐπιτίθημι τῷ ἐπιστολήν τινι. do epistolam cuipiam amico meo aut cuiuis reddendam. Et ἐπιτίθημι pro ἐπιβάλλω addo. Præterea pro ἐπάγω καὶ, προσρίβομαι, irrogo, impingo ὄνον. ἐπιτίθημι σοι τῷ δίκῃ καὶ ἐπιτίθεμι τῇ τιμωρίᾳ. actiuum, accusa. iungi.
ἐπιτίθημι τίμημα, uel ἐπιγράφω, litem æstimo, multam irrogo. pœnam inscribo, ut fit in spõ
* sionibus & similibus, hoc est, statuo & æstimo. πίστιν ἐπιθῆναι est iurare, fidem dare.
ἐπιτίθη.ν.ὸ.infans adhuc lactens.
* ἐπιτιμᾶς est τῷ τιμὴν τοῦ ὠνίου ἐπιτίνειν. ut ἐκτιμᾶς & ὑπερτιμᾶς, pręciũ alicuius rei augere. Est etiam secundo loco censum agere uel æstimare.
ἐπιτιμάω.μ.ήσω.σω.ηκα.increpo, obiurgo, reprehendo, inculpo, tam de hominibus quàm
* de rebus dictum, cum datiuo & accusatiuo Aristot. Διὸ καὶ καλῶς ἐπιτιμῶσι καὶ τοῦτο Ξωκρά τῃ, τοῦ πεδὶ τὴ μεσικὴν τινες. Significat etiam præcium alicuius rei augeo. act. dati. iung.
ἐπιτίμησις.ιος.ἡ.increpatio.
* ἐπιτιμητής.ν.ὁ.increpator, καὶ ὁ ὕστερον τιμῶμενος. Sicut τιμητὴς ὁ πρότερον.
* ἐπιτιμητικός.οῦ.ὁ.increpatorius.
ἐπιτιμία.eſt status ciuis iustus atq; integer, status integritas, honor.
ἐπίτιμον.ν.ὸ.mulcta, pœna, præmium.
* ἐπίτιμος.ν.ὁ.diues, idoneus, aptus, puniens, Ἐπίτιμα χρήματα, quę in iuris legumq; præsidio sunt. Contra Ἄτιμα, in quæ cuiuis uolẽti inuadere licitum est, eaq; diripere. Ἐπίτιμος ἀνὴρ, qui est integra cõditione & fama, nulla ignominia p̃ditus, hoc est, ꝗ̃tegri nominis
ἐπὶ ὸ ἀυὸ. eodem tempore, in eodem loco.
ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν. ad utilitatem.
ἐπὶ τοῖς ἰδίοις. in priuato patrimonio.
ἐπίβιος.ν.ὁ.ἡ.ἐπίτεξ, partui propinqua, sub tempus partus existens.
ἐπιβλή.ῆς.ἡ.ortus. sed siderum.
ἐπίβμος.ν.ὁ.attendo. onis, neruus, compendiarius, breuis, circumcisus.
ἐπιβμή.ῆς.ἡ.breuitas, abbreuiatio, compendiũ.
ἐπίτονος.ν.ὁ.ligamen.
ἐπὶ τὸ πλεῖστον. plerunq; plurimum.
ἐπὶ τὸ πολύ. magna ex parte.
ἐπὶ τῶ χρόνῳ. temporibus Saturni.
ἐπὶ τούτοις. inter hæc, ob hæc.
ἐπιπλαγίου.ὁυ. epitrageæ pisces.

* ἐπιλαγῳδεῖν. Theophrastus accipit pro tragice aliquid enarrare, hoc est cum amplificatione & commiseratione methaphorice & pro exaggerare. Ponitur itē pro admirationem ciere, uel ita narrare ut in admirationem euadere rem uelimus: quod etiam. ἐκλαγῳδεῖν dicitur. Budæ.

ἐπιλέπω. μ. ψω. π. αφα. committo, id est, curæ trado, concedo. actiuum, accusatiuo iung.

ἐπιλαστεῖόμαλα. τὰ. cibi in mensa appositi.

* ἐπιλέπομαι τὴν δίκην. mihi arbitrium eius rei delatum est. Lucianus de iudicio dearum, οὐδ' ἡμεῖς ὦ Αφροδίτη δεδίαμεν, οὐδ' ἂν ὁ ἄρης ὁ σὸς ἐπιτρεψῃ τὴν δίκην, Ne si Marti quidē tuo arbitrium permittatur.

* ἐπιλέπω. tutelam gero. Επιλέπειν τοῖς οἰκείοις, est rē arbitrio amicorum permittere, hoc est, in amicorum arbitrium compromittere, uel ut Cicero pro Roscio dixit, compromissum facere. Demosthe. ἐπιλέπειν τοῖς οἰκείοις ἢ τοῖς ἐπιτηδείοις ἡμῶν. Et οὐδενὶ ἐπιλέπειν, nullius arbitrio rem permittere. Επιλέπειν igitur est compromissum pacisci, hoc est, unum uel plures causæ disceptatores facere alioqui iurisdictionem eius rei non habentes. genitiuo iungitur.

ἐπιλέγει τὴν ψῆφον. iudices in consilium mittere, id est, calculum permittere.

ἐπιλέχω. accurro, incursionem facio. neutrum, datiuo iungitur. require λέχω.

ἐπιλίβω. μ. ψω. π. ρχ. ἀφανίζω, tero, comminuo, cōficio, infero. acti. accusa, iungitur.

ἐπιλιτάρχημα. ατος. τὸ. tempus quo quis triremē regit. Vide Comment. Bud.

* ἐπιλιτάρχειν. munus trierarchi complere & absoluere.

ἐπίλιμμα. ατος. τὸ. fricatio.

ἐπίλιπος. ς. ὁ. dignus conteri.

ἐπιλιπότατος. ς. ὁ. perditissimus.

ἐπὶ λίς. ter, ad ter, quod uulgo tribus uicibus dicitur.

ἐπιλίτιον. ς. ὁ. sesquitertia.

* ἐπιλοπεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. procuro, τὸ ἐπιτρέποσθαι, & procuratorem ago. neutrum, genitiuo iungitur & accusatiuo. Aristophanes equitib. τὸν δῆμον ὅδ' ἐμ' ἐπιτροπεύειν ἐγώ.

ἐπιτροπή. ῆς. ἡ. curatio, procuratio, tutela, compromissum.

ἐπίτροπος. ς. ὁ. commissarius, procurator, præfectus domus.

ἐπιτροχάδην. κῶς.

ἐπιτροχάδην. succincte, mature, summatim, uelociter.

ἐπίτροχος. ς. ὁ. uelox, uolubilis.

ἐπιτυγχάνω. potior, fruor, consequor, τὸ κατορθῶ, assequor quod petieram & tentaueram.

* cui opponitur ἀποτυγχάνω. Εστιτυγχανόμενον πρᾶγμα, τὸ κατορθούμενον, & quod successit & ex animi sententia euenit. neutrum, genitiuo iungitur.

ἐπιτυγχάνω. offendo, conuenio, id est, congredior, incido in aliquem. datiuo iungitur.

require τυγχάνω.

ἐπιτυμβρίδες. ς. αἱ. corydales aues.

ἐπιτυφῇ. accendatur, ardeat. Aristoph. Lisystrata. ὅπως ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.

ἐπιτυχής. ίος. ὁ. ἡ. uoti compos.

ἐπιτυχόντες. οἱ. humiles, id est, uiles.

* ἐπιφαίνομαι. μ. νῶμαι. σ. ανεμ. ανεν. αν. αμαι. appareo, in lucē emergo, exorior, emergo, erumpo. deponēs, datiuo iungitur.

ἐπιφαίνω. μ. ανῶ. σ. ανα. ανκα. ostendo, illustro, præmefero.

ἐπιφάνεια. ας. ἡ. aduentus, superficies, apparitio.

ἐπιφανής. ίος. ὁ. ἡ. illustris, excellens.

ἐπιφαύσει. illuminabit.

* ἐπιφέρομαι. superinfero, subsequor. Item importo, profero. promo. Herodia, de maximino orationem recitante, ἐπιφερόμενος τὸ βιβλίον, ἔλεξε τοιάδε. Item cum impetu feror & irruo. deponens, datiuo iungitur.

* ἐπιφέρω. infero, τὸ ἐπάγω. Demosth. ἐπιφέρων αἰτίαν ψευδῆ. falsum crimen obijciens, criminationem falsam impingens. Est & allego, adferro. quære φέρω. acti. accusa. iungitur.

ἐπιφημίζω. μ. ίσω. σ. κα. laudo, celebro, consecro. acti. accusatiuo iungitur.

* ἐπιφθέγγομαι. acclamo, adsono.

ἐπίφθιμος. ς. ὁ. ἡ. fortis.

* ἐπίφθονος. ς. ὁ. ἡ. inuidus, inuidiosus, inuidiæ obnoxius. Eras. aliquando uertit admirādus

ἐπιφθόνως. inuidiose.

ἐπιφθύω. ψθυρίζω.

ἐπιφλέγω. μ. ξω. π. εχα. comburo, actiuum, accusatiuo iungitur.

* ἐπιφοιτάω. adeo, consuetudinem habeo.

* ἐπιφορά. ᾶς. ἡ. impetus, impressio. Est etiam (teste Polluce) τὸ προστιθέμενον τοῖς μισθοῖς, id est, corollariū. Est etiā cōdēnatio, & morbus oculorū, quē & Plinius & Cicero in epistolis epiphoram uocant, lachryma uulgo appellatur. est enim impetus pituitæ.

ἐπιφορά. ᾶς. αἱ. allata tributa.

* ἐπιφορήματα. τὰ. bellaria quæ post cœnam inferuntur, quęcunq; post primum ferculorū missum apponuntur.

ἐπιφόρημα. τὸ. illatio, irruptio.

ἐπιφορτίζω. onus addo.

ἐπίφορος. ὄνος. μος. est uentus secundus, qui & proferēs dicitur, & φορὸς καὶ οὖρος. de quo Virgil. Prosequitur surgens a puppi uentus eūtis. Homerus ἴκμενον uocat, τὸ ἐκόμενον ἴκμενον dictum. Iliad. primo, τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Απόλλων. ἐπίφορος etiam dicitur fœmina uterum ferens, id est, κυοφοροῦσα. dicitur etiam mulier partui uicina. Significat etiam τὸν ὁρμητικῶς ἐχόντα, & procliuem ad aliquid, qui etiam ἐνεπίφορος dicitur. Significat etiam simpliciter pronum. Ex cōmenta. Budæ.

ἐπιφράζω. μ. άσω. σ. ασκα. reprehendo. acti.

ἐπιφράττω. obstruo, obturo.

ἐπιφροσύνη. ης. ἡ. prudentia.

ἐπίφρων, ονος. ὁ, ἡ. prudens, Odyss. κ. ἀλλ' ἔνα θυμὸν ἔχοντα

ἔχοντα νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ.

ἐπιφρίξ. motus superficialis maris tempestate futura, & spuma quādo incipit flare uētus.

ἐπιφυλλίς. ίδος. ἡ. botryunculus qui maioribus adhæret. Aristophanes Ranis. ἐπιφυλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ σωμύλματα. ultimus in extremitate uitis, siue palmitis racemulus, cū alij racemi sub folijs hic supra folia nascatur.

* ἐπιφύσσω. intumesco, insto.

ἐπίφυσις. ιος. ἡ. id quod adnascitur, & adhæret ad aliud.

* ἐπιφύομαι. inhæreo, incumbo, immineo, inuado, adorior. datiuo iungitur.

ἐπιφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. inclamo, exclamo, acclamo. neutrum, datiuo iungitur.

ἐπιφώνημα. ατος. τὸ. acclamatio, exclamatio, epiphonema.

ἐπιχαίρω. lætor malis alienis, insulto. datiuo iūgitur. require χαίρω.

ἐπιχαιρεκακία. gaudium ex alienis malis.

* ἐπιχαλαζίω. instar grandinis irruo.

ἐπιχαράττω. in æs incido, insculpo.

ἐπίχαρις. ιτος. ὁ, ἡ. gratus, gratiosus, amabilis.

ἐπίχαρμα. ατος. τὸ. risus, irrisio, gratulatio.

ἐπίχαρσις. ιος. ἡ. insultatio.

ἐπίχαρτος. ς. ὁ, ἡ. de cuius infelicitate homines lętantur.

ἐπιχαλής. ίος. ὁ, ἡ. de mensura non plena sed infra labra consistente. Aristopha. τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν ἐποίησεν ἐυρῶν ἐστιχαλῆ.

* ἐπιχειρέω. μ. ήσω. π. ηκα. conor, aggredior, inuado, adorior, peto, Thucy. πρός τε τὸ ἐπιχειρεῖν ἀσφαλέστατοι, ab aliorum petitionibus & agressionibus tutissimi. Et ἐπιχειρᾶ τοῖς πολεμίοις, ἀντὶ τοῦ ἐπιτίθεμαι. Et ἐπιχειρᾶ καλὸν ἔργον. in manus sumo, & aggredior. Est etiā argumentis astruo, & aliquid tueri conor. & probare aggredior, quasi aduersarium peto argumentis & inuado. Et ἐπιχειρούμενον dicitur, quod est argumētatione astructū. Est etiam interrogo. datiuo iungitur.

ἐπιχείρια. τὰ. præmia uictoriæ, mercedes.

ἐπιχείρημα. ατος. τὸ. conamē, epicherema, hoc est, syllogismus dialecticus, Valerius aggressionem uocat.

* ἐπιχείρησις. ιος. ἡ. conatus, petitio & aggressio. est & argumentatio.

ἐπιχειρητής. ς. ὁ. tentator, periclitator.

* ἐπιχειρηματικός. exercitatus in argumentationibus & solers argumentator. Significat etiā hominem qui omnes petitiones athleticas & gladiatorias nouit & τὸν πολιτικὸν καὶ πολεμικόν, solertem in rebus & hominibus aggrediendis. qui etiam ἐγχειρητικὸς dicitur.

ἐπίχειρος. ον. ὁ. promptus ad manus.

ἐπίχειρα. τὰ. præmia malitiæ, retributio, autoramenta.

* ἐπιχειροβοέω. suffragor.

ἐπιχεύω. με εύσω. σ. ευκα. καὶ

ἐπιχέω. infundo. acti. dati. iungitur.

ἐπιχθόνιος. ς. ὁ. terrestris.

ἐπιχολός. οῦ. ὁ. iracundus.

ἐπιχορηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. præbeo, actiuum, accusatiuo iungitur.

* ἐπιχορήγημα. corollarium legitimi & constituti cibi. Possuit etiam ἐπιχορηγήματα uocari ea quæ postremo loco prębentur sodalibus, ut τὰ ἐπεδείδυμα quæ ultimo loco edūtur, & que ἐπιδορπίσματα, καὶ ἐπίδειπνα, καὶ ἐπιφορήματα dicuntur, ut inquit Athen.

ἐπιχράω. inuado, irruo, grauo.

ἐπίχρισμα. ατος. τὸ. circumlitio.

* ἐπίχρυσος. bracteatus.

* ἐπὶ χρόνον. aliquandiu.

ἐπιχρώζω. μ. ώσω σ. ωκα. καὶ

ἐπιχρωματίζω. μ. ίσω. σ. τικα. coloro. acti. accusatiuo iungitur.

ἐπίχυσις. ιος. ἡ. libatio, infusio.

ἐπιχώρησις. ιος. ἡ. secessus.

* ἐπιχωριάζομαι. frequēs & usitatus, patriusq; sum Aristot. Εν ὅσοις δὲ τῆς πόλεως ἐπιχωριάζει τὸ νέους συζευγνύναι καὶ νέας, ἀτελεῖς καὶ μικροὶ τὰ σώματα ἴσι, id est, in quibus consuetum est & patrium.

* ἐπιχωριάζω. idem significat Polyb. οὕτως ἐπιχωριάζῃ, sic frequēs & usitatum est patriumq; Item morari & habitare aliquo in loco. Synes. ἡμῖν ἐπιχωριάζει, apud nos morat & uersatur. Accipitur pro ad locum aliquē uentito. Plato. τῆς πολιτικῆς φιλοσοφίας οὐδεὶς πώποτε τι ἐπιχωριάζει τοιοῦτον Αθήνασι.

ἐπιχώριος. ς. ὁ, ἡ. patrius, indigena, agrestis, uernaculus, Et quod regioni aut loco alicui peculiare & consuetum est, ἐπιχώριον dicitur.

* ἐπιχωματισμός. οῦ. ὁ. exaggeratio.

ἐπιψαύω. leuiter, tactim, strictim.

* ἐπιψαύω. μ. αύσω. π. ψυκα. attingo, primoribus digitis tango, stringo.

ἐπιψεκάζω. irroro.

ἐπιψεύομαι. affingo, mentior.

ἐπιψηλαφάω. μ. ήσω. σ. ηκα. contrecto.

ἐπιψηφίζω. comprobo, calculum addo, decreto quippiam cōfirmo, hoc est, ἐπικυρῶ. & is qui de consilij sententia decretum facit, ὁ ἐπιψηφίζων dicitur. Aesch. ὁ δ' ἐπιψήφισας, ἀνεμοθέντης, id est, qui psephisma suasit & pertulit uel confecit, qui de consilij sententia confirmauit, hoc est πρύτανις. At suasor legis & lator rogationis, γράφων appellatur: & ὁ ἀναγνώστης. Plutarch. τὸν ἐπιψηφίσαντα uocauit eum qui Romæ sententias senatorias rogabat, Senatusq; cōsulta perscribenda curabat. Sic Plato in Gorgia ἐπιψηφίζειν pro rogare sententiam & ad suffragium ferendum uocare dixit.

ἐπιψηφίζομαι. scisco, decerno, idē quod ψηφίζομαι

ἐπίψογος. ς. ὁ. uituperabilis.

ἐπιωγαί. αἱ. clausuræ in mari circa portus, ubi unda frangitur.

ἔπλεο, pro ἐπέλα. eras.

ἔπλετο. fuit.

ἔπλεν eras, pro ἐπέλα.

ἔπλησσον. implebantur.

ἑπόμενος. sequerent. Odyss. ζ. ὅπως ἑῷ ἐπόμενος πεζοί.

ἐπόικος. aduena, incola.

ἐποιμία. commentum.

ἐποίχομαι. percurro, texo, deponens, accusatiuo iungitur. quære. ὄιχομαι.
ἐπουέλλω. μ. ελῶ. τω. κα. impingo, irrumpo. actiuũ accusatiuo iungitur.
ἐπ' ὀλίγον. paucis, pauxillum.
ἕπομαι. μ. ἑψομαι. π. ημμαι. sequor. deponens, dati uo iungitur.
* ἐπομβρία. ας. ἡ. humiditas, hymbrẽ uertit. Eras.
ἐπόμνυμι. peiero, deiero.
ἐπομόω. όσω. ως. ωκα. superiuro, adiuro. acti. accusatiuo iungitur.
ἐπομφάλιον. ου. τὸ. locus supra umbilicum,
ἐπονειδίζω. μ. ίσω. τω. κα. impropero. acti. accusatiuo iungitur.
ἐπονοῦντο. laborabat. Homer. ὄφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονοῦτο ἰδυῖσι πρασσίδεσσι. dum hic hæc laborabat scientibus mentibus.
ἐπονείδιστος. ου. ὁ. ἡ. opprobriosus, reprehensibilis,
* contumeliosus, probris obnoxius.
ἐπονομάζω. cognomino, nuncupo.
ἐποπτοιός. ου. ὁ. uerificator.
* ἐποπτεύω. μ. εύσω. τω. ευκα. specto, sacras res inspicio. quod uerbum Theologi usurparunt. Item pro ἐορτάζω apud Aristoph. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐποπτεία. ας. ἡ. inspectio.
* ἐπόπτης. ου. ὁ. censor, spectator, ἐπιμελητὴς καὶ ἔφορος, ut inquit Pollux, id est, curator operis. Dicitur autem a Theologis rerum sacrarum arbiter.
* ἐποπτικά. τὰ. dicebantur ultima initiorum cerimonia. neq; enim simul ut initiati erãt, spectatum admittebãtur. Plato in Symp. ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐρωτικὰ ἴσως ἂν Σωκράτες καὶ σὺ μυηθείης, hoc est, sacra cupidinis & amoris. Deinde subdit, τὰ δὲ τέλεα καὶ ἐποπτικά, ὧν ἕνεκα καὶ ταῦτά ἐστιν ἐὰν τις ὀρθῶς μετίῃ, οὐκ οἶδ' εἰ οἷός τ' ἂν εἴης. Ἐποπτικά, sacra amoris appellauit sacratiora & μυστικώτερα, quàm sint illa quæ uulgo existimantur. Budæ.
ἐποπτύω. sibilo. neutrum absolutum.
ἐπορούω. irruo. neutrum datiuo iungitur.
* ἔπος. εος. τὸ. uerbum, uersus, poema. Sunt qui ab ἕπεσθαι trahunt, sicut nos sermonem a sequendo.
ἐπορθρεύσασθαι. diluculo consurgere.
ἐποτρύνω. υνῶ. π. γκα. impello, excito. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐπουράνιος. ίδ. ὁ. ἡ. excrescentia gingiuæ inter dẽtes
ἐπουράνιος. ου. ὁ. cœlestis.
* ἐπουρίζω. ὀυρίσω μὲν τὰ πλοῖα ποιῶ. Lucia. Αὐτὰ ποτὲ ποιεῖν τινὸς ἀνέμου καὶ ἐπουρίζοντος τὰ ἀκάτια, uẽto obsecundante & aspirante.
* ἐπόφθαλμιάω. μ. άσω. τω. ωκα. inuideo, adnicto mulieri, & nictatiunculis liceor eius amorem, uel ægris oculis aspicio mulierem: ut fit translatio ab oculorum morbo ad morbũ animi, hominis amore capti, & oculos adijcientis mulieri, aut alij rei cuicunq; magnopere concupitæ. Cicero uocat cupiditatis oculos adijcio. neut. datiuo iung.
ἐποχάς. situs.
ἐποχέω. μ. ήσω. τω. κα. ueho. actiuum, accus. iung.

* ἐποχέω. ῶ. ἐπαναβαίνω, ut animantia incuntia & coeuntia.
* ἐποχή. ῆς. ἡ. epoche, assensus retentio, quam inuexit Pyrrho, commentus rationem qua nihil percipi & comprehendi posse diceret. Est etiã gradus planetarũ in zodiaco. Et ἐποχὴ τοῦ ἐμμένων, suppressio mensiũ. cui cõtraria est, ὑπερβάθασις apud medicos. Est etiã ἐποχὴ remora, & impetus ruentis impedimentum atq; inhibitio quasiq; ἀνθολκή.
* ἔποχον. instratum equi ut ἱππικὸν καὶ σάγον.
* ἔποχος. ου. ὁ. compos, insidens, idoneus equitatui, qui uehitur equo uel curru, & qui uehit, equitans.
* ἐποχούμενος. pro uectore & sessore apud Hero.
ἐπόψιος. ου. ὁ. upupa, spectator.
ἐποφάομαι. μ. ήσομαι. τω. κμαι. facio obsonium.
ἐπόψιμος. ου. ὁ. aspectabilis.
ἐπόψομαι. uideo.
ἑπτά. septem.
ἑπταβόειος. ου. ὁ. septem pellibus bubulis circumtectus, Aiacis clypeum sic appellat Homerus. ponitur pro impenetrabili & inuicto ut θυμοὺς ἑπταβοείους apud Aristoph. in ranis.
ἑπτάετης. septennis.
ἑπτακαιδεκάετης. septemdecim annorum.
ἑπτάμηνιαῖος. ου. ὁ. septimestris.
ἑπτακόσιοι. septingenti,
ἑπτάπλασιος. ου. ὁ. septuplus.
ἑπτάσκελος. ου. ὁ. septilatus.
ἑπτάπυλος. ου. ὁ. ἡ. habens septem portas.
ἑπτάῤῥοος. ου. ὁ. septenfluus.
ἑπτάς. άδος. ἡ. numerus septenarius.
ἑπτάφωνος. ὁ. porticus in Olympia, quod pro una uoce plures reddebat.
* ἑπτέτης. ὁ. septem annorum.
ἑπτέτις. ἡ. septennis. Aristoph. Thesmo. ὥσπερ με δεκέτουσιν ἑπτέτιν οὖσαν.
ἐπύλλιον. ου. τὸ. uersiculus diminutiuum ab ἔπος. Aristophanes Achar. ὁ νοῦς μὲν ἔγω συλλέγων ἐπύλλια.
ἔπω. curo, tracto, guberno, dispono. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐπωάζω. μ. άσω. τω. ωκα. ouis incubo. deponẽs abso.
ἐπωασμός. οῦ. ὁ. incubitus.
* ἐπωβελία. est sexta pars æstimationis litis, pœna calumniosi actoris in iudicijs ignominiosis. continet autem centum minas. Vide de Assem Bud.
ἐπῳδή. ῆς. ἡ. incantatio, carmen, incantamentum
ἐπῴδιον. quod odæ accinitur.
ἐπῳδός. οῦ. ὁ. incantator, & genus carminis cum singulis uersibus singulæ clausulæ subijciuntur & quasi accinuntur, cuiusmodi sunt apud Horatium.
ἐπώδυνος. ου. ὁ. dolorosus.
ἐπωμαδίον. in humeris.
ἐπωμίδιον. ὀ. parua ἐπωμίς.
ἐπωμίς. ίδος. ἡ. chlamys, ceruix, humeri pars exterior proxima brachio, indumentũ quo
* humeri integuntur, superhumerale uertit Hierony.
ἐπώμοσία. ου. ὁ. genus iurisiurandi, cuius meminit Suinit Suidas citans illud Sophoclis, ὄμνυμ' ἔγωγε ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.

ἐπωνυμάζω. μ. άσω. π. κα. cognomino. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐπωνυμαστός. οῦ. ὁ. cognominatus.
ἐπωνυμία. ας. ἡ. κοὶ
ἐπώνυμον. ου. τὸ. cognomen.
ἐπώνυμος. gentilis, eiusdem nominis.
* ἐπώνυμος τοῦ ἄρχοντων dicitur ὁ ἄρχων, quod ab eo annus in fastis denotabatur, ὅτι δὲ αὐτῷ ὁ ἐνιαυτὸς ἐπώνυμος ἦν, ut Romæ à cõsulibus. & ab eius nomine alij ἄρχοντες in actis perscribebãtur. Ἐπώνυμος etiam dicitur, qui ab aliquo nomen traxit. Bud.
ἐπώνυμοι. heroës Athenis à quibus tribus sua cognomina acceperunt, his statuæ erectæ fuerunt.
* ἐπ' ὄπε pro ἐφ' ὅτε more Ionico., id est, ἐφ' ὅ.
ἐπωτίδες. ου. ἡ. ligna ex utraq; proræ parte prominẽtia. Thucydides. καὶ τὰς ἐπωτίδας ἐπέθεσαν τοῖς πρώραις τοιαῖσδε. ὡς ἐδεῖ. §. πήχεις.
* ἐπωφελὴς. utilis.
ἐπῴχετο. inuadebat. ab ὄιχομαι.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ἔρα. ας. ἡ. terra.
ἐράσθη. cupiebatis.
ἔραζε. ad terram.
ἔραμαι. amo, cupio, gestio. depon. gtõ iũgitur.
* ἐρανίζομαι. colligo.
* ἐρανίζω. μ. ίσω. π. κα. cupio, stipẽ exigo, colligo, corrogo, emendico, congero, cogo. Demosthe. pro cõferre uel comparare alicui posuit. actiuum, acccusatiuo iungitur.
ἐρανάρχης. ου. ὁ. qui stipibus erogandis præest, πληρωτής.
ἔρανος. ου. ὁ. præmiũ mercedis, symbolum, fructus, collectio, species conuiuij apud Homerũ, ad quam plurimi cõueniũt, sed suo quisq; sumptu & portione. Nam tres species cõmemorat poëta. Εἰλαπίνη τε γάμος, ἐπιδεῖπνον τε ἔρανος τάγε δ' εἰσίν.
ἔρανον. ου. τὸ. κοὶ.
ἔρανος. ου. ὁ. collectio, collatio publica, donũ ex
* communi collatione. Quid autem sit ἔρανος docet Athen. li. octauo. Ἔρανοι δέ εἰσιν οἱ ἀπὸ τοῦ συμβαλλομένων εἰσαγωγαὶ, ἀπὸ τοῦ σωιρεῖν καὶ συμφέρειν ἕκαστον. καλῇς δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ἔρανος καὶ θίασος, καὶ σωιόντες ἐρανίσαι καὶ σωθιασῶται. Demosth. χιλίας τὰ δραχμὰς ἔρανον αὐτῷ εἰς τὰ λύσια εἰσοίσω, id est, collationem, donũ, & munus conferam. Ἔρανον τὸν αὐτὸν ἀποδοῦναι, parẽ gratiam referre. Significat enim ἔρανος beneficium & gratiam.
ἔρασις. ως. ἡ. amatio, digitus pedis.
ἐρασιχρήματος. ου. ὁ. auarus, pecuniæ desiderio flagrans.
ἐράσμιος. ου. ὁ. amabilis.
ἐραστής. οῦ. ὁ. amator, amicus.
ἐραστρία. ας. ἡ. amatrix.
ἐραστεινός. οῦ. ὁ. amabilis.
ἐρατίζω. μ. ίσω. π. κα. cupio. acti. actõ iungitur.

ἐρατός. οῦ. ὁ. amabilis.
ἐρατώ. ὀῦ. ἡ. Erato, una musarum.
* ἐράω. μ. άσω. τω. κακα. amo, cupio, appeto. quando absolutè poniẽ significat impudicũ amorẽ. alioqui actiuum, genitiuo iungitur.
* ἐργάζομαι. μ. άσομαι. τω. ασμαι. operor. ἐργάζομαι χρήματα, id est, μεῤῥαίνω. Est etiã ἐργάζεσθαι, opus facere, hoc est, castra munire, fossam & uallũ circũdare. Item merere capturas, & quæstum corpore facere. Ἐργάζεσθαι τὸν βίον, est uictum quærere, uitã ex aliquo quæstu tolerare. Item ἐργαζομένη γῆ, terra culta. Ἐργάζεσθαι τὴν ἑκτορικὴν pro exercere, & operam dare. Accipitur in summa ἐργάζεσθαι pro quãcunq; rem facere, & obire, operam præstare, fabricare. Inuenitur cũ duobus accusatiuis, augmentum facit per ει diphthongũ. deponens, accusatiuo iungitur. Vnum est ex uerbis, quæ sub eadem uoce actiuè & passiuè significant.
ἐργάθω. separo, ἀποκόπτω. actiuũ, actõ iungitur.
ἐργαλῖον. ου. τὸ. iustrumentum, ferramentum artificum.
ἐργάνη. ης. ἡ. Minerua.
* ἐργασία. ας. ἡ. opificium, opera, labor, quæstus, lucrum, pertinet etiã ad sycophãtias. ἐργασία σοφῆς, id est πῆξις. opus, in summa, ad omnia munera & opera accommodatur.
* ἐργασία ἀγρῶν. agricultura.
* ἐργάσιμος. ου. ὁ. cultus, fabricabilis. ἐργάσιμα ξυλά, ligna, quibus utuntur in operibus suis materiarij.
* ἐργαστήριον. ου. τὸ. officina. ἐπ' ἐργαστηρίου καθῆσθαι mulier dicitur quæ, pstat, & publicè meret stipẽ.
ἐργαστήρ. ῆρος. ὁ. operarius.
ἐργαστικός. οῦ. ὁ operarius, operosus.
ἐργαστιάρχης. ου. ὁ. tabernarius, opifex.
ἐργάτης. ου. ὁ. operarius, operator.
ἐργάτις. ίδος. ἡ. uespæ, quæ operantur, Aristoteli.
ἐργατίνης. ου. ὁ. agricola.
ἐργάτις. ίδος. ἡ. operatrix operum ad uiros attinentium.
* ἐργεπιστάτης. operum reficiendorum curator.
ἔργμα. ατος. τὸ. clausura, res, negocium.
ἐργοδιώκτης. ου. ὁ. exactor operis, monitor.
* ἐργολαβέω. μ. ήσω. π. κκα. opus faciendum conduco, operam loco, rem perficiẽdã suscipio, redempturas facio, & inde lucrum facio, ut redemptores solẽt: quod genus Cicero sequestres appellare solet. Hoc autẽ uerbo oratores, p ijs interpretibus & sequestribus utũtur, qui iudicijs corrumpẽdis, aut eiuscemodi maleficijs suscipiendis operã suam locant. neutrum absolutum.
* ἐργολαβοῦντες. cõductores & redẽptores operũ.
ἐργολαβία. ας. ἡ. merces ex labore, manualis operatio, redemptio operis & conductio uel
* locatio.
* ἐργολάβος. ου. ὁ. operarius. Ἐργολάβοι ab oratoribus dicti sunt sycophantæ & quadruplatores, quæstui delationes habentes: qui compendia sua comparant & consectantur ex alienis dispendijs atq; calamitatibus.

Hos Cicero sequestres appellat.

ἐργολαμβάνω. opus assumo.

* ἔργον. ν. τὸ. opus, factum, lucrum, quæstus, usura. Significat etiam δυσχερὲς. Demosth. ἔργον ἦν, difficile erat, Sic Vergil. Hoc opus, hic labor est. Ἔργα etiã dicuntur segetes & arua, hoc est τὰ ἐργασμένα. Item est etiã officium & functio. Isocrat. ἐμὸν οὖν ἔργον ἐστὶ. Hoc mei muneris est. Ἔργον ποιεῖσθαι est studiosè quippiam aggredi & cõtendere ad efficiẽdũ, magnopè cõtẽdere & laborare, suscipere. Nos frequentius factũ quàm opus dicimus. Cicero tamen dixit, Hæc sunt opera magni animi. Accipitur sæpe pro pugna. τὸ ἔργον μισούμενος, manceps.

ἔργω. mitto poëticè, unde deriuatum est ἑκάεργος, id est, qui longè iaculatur, Apollinis epitheton.

ἐργώδης. εος. ὁ. ἡ. operosus, durus.

ἔρδω. facio, sacrifico. actiuum, actõ iungitur.

ἐρεβεννός. οῦ. ὁ. obscurus.

ἐρέβινθος. ν. ὁ. cicer, testiculus, inguen. unde

ἐρεβίνθειος. cicernus, & ἐρεβίνθιος διόνυσος cicernus Bacchus. Vide Prouerbium, Cicernus Bacchus.

ἔρεξις. ιος. ἡ. fissio.

ἐρεβοδιφῶ. palpo in tenebris, scrutor subterranea. Aristopha. nebul. οὔτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν τάρταρον.

ἔρεβος. εος. τὸ. Erebus, tenebræ, caligo, nox.

ἐρεγμός. οῦ. ὁ. filiqua, pabulum ex fabis aut frugibus comminutis.

ἐρεύνω. interrogo, quæro, duco. actiuũ, accusatiuo iungitur.

ἐρείω. μ. ἐρέσω. π. ερα. mulceo, facio, sacrifico. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐρεθίζω. μ. ίσω. σ. ικα. irrito, excito. actiuũ, accusatiuo iungitur.

ἐρεθισμα. ατος. τὸ. irritatio, iniuria.

ἐρεθισμός. οῦ. ὁ. irritatio.

ἐρέθω, irrito. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐρεθιστικός. οῦ. ὁ. irritatiuus.

ἐρείδω. μ. είσω. σ. εικα. firmo, innitor, subfulcio,

* impetum sustineo, firmo gradum, ad finẽ perduco, figo, sustineo.

ἐρείκη. ης. ἡ. arboris fissilis genus.

ἐρεικτός. οῦ. ὁ. fissus.

ἐρεικτά. τὰ. legumina contusa. Aristophan. ἥψε κατ' ἐρεικτῶν χύτρας.

ἐρείκω. μ. εἴξω. π. ειχα. scindo, circumeo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἔρειο. interroga.

ἐρείπιον. ν. τὸ. ruder & ruina.

ἐρείπω. μ. εἴψω. σ. ειψα. cado, diruo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἔρεισμα. ατος. τὸ. culmen, firmamentum, sustentaculum, fulcimentum.

ἐρείω. τὸ. ἔρομαι. interrogo.

ἐρεμβοί. οἱ. Erembi, Arabiæ populi, qui & Ichthyophagi, & Troglodytæ dicũtur.

ἐρέμβομαι. oberro.

ἐρεμνός. οῦ. ὁ. tenebrosus, mortalis.

ἔρεξεν. fecit. Odyss. ἡ. μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀτὰρ ῥίνησι νόησε.

Quę magnũ opus effecit ignorãtijs mẽtis.

ἔρεος. ν. ὁ. laneus.

ἔρεπτα. τὰ. alimenta.

ἐρεπτῶ. alo.

ἐρέπτομαι. μ. ἐψομαι. π. εμμαι. comedo. propriè ad

* bruta pertinet. κυρίως ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἵππων, ὅ ἐστι τῶν γῆς ἀνοήτων. Homeri interpres. deponens, accusatiuo iungitur.

* ἐρέφω. ualeat, pereat. Accipit in malã partẽ.

ἐρετία. ας. ἡ. remigatio.

ἐρέσσομαι. μ. ἑξομαι. σ. εγμαι. remigo. depon. abso.

ἐρεσσός. οῦ urbs Lesbi.

ἐρεχθείω. μ. ήσω. σ. ικα. nugor, σκώπτω, χλευάζω. insto, contendo, prouoco.

ἐρεχθεία. ας. ἡ. nugamẽtũ, irritatio, prouocatio.

ἐρέτης. ν. ὁ. remex.

ἐρετμός. οῦ. ὁ. κοῦ.

ἐρετμόν. οῦ. τὸ. remus.

ἐρέπω. μ. ἐξω. σ. εχα. remigo. neutrum.

ἐρεύγομαι. μ. ρεύξομαι. π. ευγμαι. eructo, fremo, depo nens, accusatiuo iungitur.

ἐρευθεδανός. οῦ. ὁ. color qui rubrica dicitur.

ἐρευθεδανόν. τὸ. rubia suffrutex.

ἐρεύθομαι. μ. εύσομαι. σ. ευσμαι. rubeo, deponens, datiuo iungitur.

ἔρευθος. ν. ὁ. rubor, pudor.

ἐρεύθω. μ. εύσω. π. ευκα. rubefacio, rigo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

ἐρευτικός. οῦ. ὁ ructus mouens.

ἔρευνα. ης. ἡ. scrutatio.

ἐρευνάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. scrutor, excutio. deponens, accusatiuo iungitur.

ἐρευνάω. μ. ήσω. π. ηκα. scrutor. neutrum, accusatiuo iungitur.

ἐρέφω. μ. ψω. σ. ψα. tego, orno, corono. actiuũ, accusatiuo iungitur.

ἐρεχθείδης. ν. Athenienfis, ab Erechteo rege.

ἐρεχθείς. έντος ὁ. suffocatus, necatus.

ἐρεχθόμενος. ν. ὁ. molestia affectus, oppressus, cõ motus à uentis.

ἐρέχω. μ. ξω. π. αχα. scindo, accusatiuo iungitur.

* ἐρίπια ξυλά. ligna tectis concinna, quæ ξύλωσιν dixit Thucydides.

ἔρομαι. uolo interrogare.

ἐρέω. μ. ήσω. π. ηκα. dico, mandata renuncio, interrogo, significo. actiuũ, accusa. iũgitur.

ἐρήμας. aduerbium. nemine prohibẽte aut obstante, indicta causa.

ἐρήμη. ης. ἡ. iudicatio facta causa indicta, id est, altera parte absente, iudicium, calumnia.

* ἐρήμη δίκη. aut una dictione ἐρημοδίκιον. uadimoniũ desertũ. Vide annotat. Bud. in Pãdect.

ἐρήμην καταδικοῦσθαι. indicta causa damnare per contumaciam, ut nunc dicunt.

* ἐρήμην ἑλεῖν. indicta causa damnare. Vide annotatio. Bud.

ἐρήμης. aduerbium est, & significat indicta causa, nullo defendente.

ἐρημικός. οῦ. ὁ. desolatorius.

ἐρημία. ας. ἡ. solitudo.

ἐρημίτης. ν. ὁ. eremita, solitarius.

ἔρημος. ν. ἡ. solitudo, eremus penultima longa, locus desertus, & ab hostibus uastatus.

* ἔρημον διδόναι. secundũ præsentem de absente, uel contrà absentem pronunciare, quod forensi uocabulo nunc dicit dare defectũ.

ἔρημος. ν. ὁ. solitarius, desertus, desolatus, uacuus.

ἐρημόω. μ. ώσω. π. ωκα. desolo. actiuũ, actõ iungit.

ἐρήμωσις. ιος. ἡ. desolatio.

ἐρηρεῖσω. καταστέλλω, sedo, possideo, quiesco, placo, demulceo, cohibeo, ueto. σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον. tuis autẽ mitibus uerbis ueta uirum quemlibet.

ἔρι. nihil per se significat, sed in cõpositiõe dictionũ intensionem affert, & augmẽtum.

ἐριβρεμέτης. ν. ὁ. magnitonans.

ἐριβρύχων. sonorus.

ἐριβῶλαξ. ακος. ὁ. ἡ. κοῦ.

ἐρίβολος. ν. fertilis.

ἐρίβρομος. ν. ὁ. ualde rugiens.

ἐρίγγιον. ν. ὁ. herba quæ capellis inducit sitim, si eam gustent, de qua mira Plutarchus.

ἐρίγδουπος. ν. ὁ. sonorus.

ἐριδαίνω, καὶ ἐριδμαίνω. μ. ανῶ. π. ανα. cõtendo, irrito, disco, perpendo, prouoco.

ἐρίδουπος. ν. ὁ. ualde sonans.

ἐρίζω. μ. ίσω. π. ικα. litigo, contendo. neutrum.

ἐρίηρ. ηρος. ὁ. peramabilis, cõiunctus, congruus, concors. Homerus. ἐρίηρες ἑταῖροι. pro ἐρίηροι.

ἐρίηρος. ν. ὁ. amabilis.

ἐριθάκη. ἡ. erithaca.

ἐριθακίς. quædam arbor.

ἐρίθακος, & ἐρίθολος. auis solitaria quæ à quibusdam Siluia, Rubeculã interdũ Theodorus interpretatur.

ἐρίθαλος. ν. ὁ. ἡ. ualde uirescens.

ἐρίθεια. ας. ἡ. contentio, rixa, seruitus.

ἐριθεύω. μ. εύσω. π. ευκα. seruio, temere laboro & in uanum. neutrum, datiuo iungitur.

ἐριθηλής. έος. ὁ. ἡ ualde uirens.

ἐριθος. ν. ὁ. ἡ. lanam tractans, precio conductus, messor, agricola.

ἐρικάνη. ης. ἡ. sepes.

ἐρικυδής. έος. ὁ. ἡ. gloriosus.

ἐρίκη. ης. ἡ. erica.

ἐρίμυκος. ν. ὁ. ἡ. ualde mugiens.

ἐρινασμός. οῦ. ὁ. caprificatio.

ἐρίνεος. ν. ὁ. uentus procellosus.

ἐρινεός. οῦ. caprificus, uel ficus genus ab Erino urbe, ficus syluestris.

ἐρίνεος. est ipse fructus ficus syluestris.

* ἐρινός. οῦ. urbs Dorica.

ἔρινα. τὰ. grossi ficus.

ἐρινύειν. indignari.

ἐρινύς. ύος. ἡ. Erinnys, furia.

ἔριον. ν. τὸ. lana.

ἐριούνης. ου. ὁ. ἡ. κοῦ.

ἐριούνης. ν. ὁ. ualde utilis. epithetum Mercurij.

ἐριοπλύτης. ν. ὁ. fullo. propriè qui lanam lauat.

ἐρίρδακαι. firmati sunt.

ἔρις. ιδος. ἡ. lis, contentio.

ἐριδενής. έος. ὁ. ἡ. præpotens.

ἐρισάφυλλος. ν. ὁ. ex grandi & generosa uua expressus. Odysseæ, ix. οἶνον ἐρισάφυλλον καὶ σφιν δίδου ὄμβρος ἀείρει.

ἐρίστιμον. ήρος. ὁ. crumena.

ἐριστικός. οῦ. ὁ. discrepatiuus.

ἐριστός. οῦ. ὁ. litigiosus.

ἐρίχυλος. ν. ὁ. contentiosus, promptus ad conuicia.

ἐρίχυλεῖν. ad contentionem incitare.

ἐριτάρβης. formidolosus.

ἐρίτιμος. ν. ὁ. preciosus.

ἔριφος. ν. ὁ. hœdus.

ἐριόδων. ὁ. magnos habens dentes.

ἐριώλη. ης. ἡ. uehemens flatus siue uentus. Aristoph. equitib. καὶ γενναίως πρὸς τὸν τυφὼ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην.

ἐριῶπις. ιδος. habens magnos oculos.

ἔρκειος. ν. ὁ. Herceus, Iouis epitheton, quoniam intra uallum colebatur.

ἕρκος. ν. ὁ. septum uallum, munimentum, rete,

* πεδοφραγμαὶ, δεσμὰ uocat Sophoc. interpres.

ἕρκος. εος. τὸ. circuitus, septum, monile, uallum,

* rete, propugnaculum uertit Valla in Homerum.

ἕρμα. ατος. τὸ. inauris, aurium ornatus, lignum quod supponitur naui, ne in terra marcescat, sustentaculum nauis, fulcra, suburra,

* arma nauis, ut anchora, funes, & id genus alia. Scopulum uertit Eras.

ἑρμαθήνη. Mercurij & Mineruæ statua.

ἕρμαιον. ν. τὸ. lucrum, res inuenta, refugium.

* ἑρμαῖα. τὰ. fuere Cretensium festa. Vide Cœlium lib. vij. cap. xliiij.

* ἕρμαιος antepenacutũ. ὁ λόφος, id est, tumulus.

ἑρμαῖος. ν. ὁ. κοῦ.

ἑρμεῖος. Mercurialis.

ἑρμείας. ν. ὁ. Mercurius.

ἑρμηνεία. ας. ἡ. interpretatio, sermo, explicatio.

ἑρμηνεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. interpretor, in significatione passiua.

ἑρμηνεύς. έος. ὁ. interpres.

ἑρμηνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. interpretor. actiuum, accusatiuo iungitur.

* ἑρμῆς. οῦ ὁ. Mercurius, nuncius. In Iulij Pollucis thesauris adnotatũ est, potum ultimũ ἑρμῆν appellatũ. Vnde & Homerus, τῷ τοι μάτῳ ἀπόνηλεσιον, id est postremo autem libabant. Author Athenæus est Mercurio sur gẽtes à cœna prolibare solitos, quod sit somni præses. Vide Cœliũ lib. xv. cap. vi. Vocat autẽ subinde ἑρμῆν ἀγοραῖον, quod eius statua in Græcia ferè in foro erigeretur.

* ἑρμινία. ας. ἡ. fulcrum lecti.

ἑρμινία. τὰ. fulcra lecti.

ἕρμινον. ν. τὸ. κοῦ.

ἑρμιόνη. ης. ἡ. templum in Peloponneso Cereri & Proserpinæ sacrum quod Asyli uice habebatur si quis eo confugisset.

ἑρμίνες. αἱ. fulcra lecti. Odyss. η. ἀμφὶ δὲ οἱ ἑρμῖσιν χέε δίσματα κύκλῳ ἅπαντι.

ἑρμόγλυφος. ν. ὁ. sculptor Mercurij, statuarius generaliter.

ἑρμογλυφεύς. έος. ὁ. sculptor Mercurij, statuarius.

ἑρμογλυφική τέχνη. ars statuaria.

* ἑρμόπαν. nomen Pani est, quod ex Mercurio natus sit.

ἔρινεον. ου. τὸ. ficus caprifici.
ἔρνος. ου. ὁ. ramus, germen, caro.
ἐρνώδης. εος. ὁ. ἡ. ramosus.
ἔρξα. clausi.
ἔρξεται, pro εἰρξεται. prohibebit.
ἔρξης, pro ἐέρξης. faceres per metathesim.
ἔρξον. fac, prohibe.
ἔρομαι. μ. ησομαι. μέσος ἀόριστος δευτερος, ἐιρόμην. interrogo, quæro. Apud Euripedem pro agitor, feror. deponens, accusatiuo iungitur.
* ἔρως. ου. ὁ. amor, & in bonam partem sumitur, quum scribatur per ο μικρὸν, per ω μέγα uero, flagitiosus amor.
ἑρπετιεῖον. τὸ. reptile.
ἑρπετά. τὰ. reptilia.
ἑρπετός. οῦ. ὁ. ἡ. serpens, reptilis.
ἑρπυλλίς. ίδος. ἡ. cicada.
ἑρπυλλον. ου. serpillum, per υ scribendum puto.
ἑρπύζω. μ. ύσω. σω. υκα. serpo, repo. neutrum absolutum, & unum ex uerbis quæ in præteritis augmentũ per ε diphthongũ capiunt.
ἑρπυσμός. ὁ. reptio, sonus, grunnitus.
ἑρπυστά. τὰ. reptilia.
ἕρπω. μ. ψω. π. φα. uado, serpo. neutrũ. & accipit augmentum per ε diphthongum.
ἔρση. ης. ros, Herse nomen puellæ à Mercurio amatæ, apud Ouidium metamorphosios.
ἑρσήεις. εντος. ὁ. roscidus.
ἔρσαι. ὁι. agni recens nati & teneri hœdi, quorum ætatem sic distinguit poëta. ἔρχα τε χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι, χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι.
ἐρυθίβιος. cognomentũ Apollinis apud Rhodios: quoniam ἐρυθίβην appellant ipsi, quam
* ἐρυσίβην alij, id est, rubiginem.
ἐρυγή. ῆς. ἡ. ructus, eructatio.
ἐρυγηλός. οῦ. ὁ. ructum ciens, ut raphanus.
ἐρυγγάνω. eructo.
ἐρύγμηλος. ου. ὁ. sonorus, grauiter boans ac mugiens.
ἐρύγω. μ. ύξω. π. υχα. mugio. neutrũ absolutum.
ἐρύθεια. ας. ἡ. Erythea insula Geryonæ regia.
ἐρύθια uero per ι, aliud est.
ἐρυθρὰ θάλασσα. ἡ. rubrum mare.
ἐρυθραίνομαι. rubeo.
ἐρυθραίνω. μ. ανῶ. π. νηα. rubefacio. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐρύθημα. ατος. τὸ. rubor.
ἐρυθρίας. ruber, rubicundus.
* ἐρυθριάω. μ. άσω. σω. ασα. erubesco, rubore suffundor. neutrum absolutum. Hoc uerbum re
* fertur ad corpus, αἰσχύνομαι uero ad animũ.
ἐρυθρισός. οῦ. ὁ. rubellio, uel rubellus, piscis ex trãslatione Throdori apud Aristotelem.
ἐρυθρός. οῦ. ὁ. ruber, coccineus.
ἐρυθρὸ ἔλαιον. ου. τὸ. color ruber & coccineus.
ἐρυθρόπελας. sigillatio corporis rubens & inflammata, sacer ignis.
ἐρυκακέω. μ. ήσω. σω. κα. traho. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐρυκανάω. κῶ.
ἐρυκάνω. κῶ.
ἐρύκω, μ. ύξω. π. υχα. detineo, arceo, prohibeo. acti.

ἔρυμα. ατος. τὸ. castellum, liberatio, arx, propugnaculum, munimen, munitio.
ἐρύμανθος. ου. ὁ. Erymanthus mons Arcadiæ.
ἐρυμνός. οῦ. ὁ. munitus, tutus.
ἐρυμνότης. ητος. ἡ. munitio.
ἐρυμνόω. stabilio, munio.
ἐρύομαι. μ. ύσομαι. σω. υσμαι. libero, custodio, obseruo. deponens, accusatiuo iungitur. dicimus ῥύομαι, unde est illud in oratione dominica, ῥῦσαι ἡμᾶς, id est, libera nos. quod autem & ἐρύομαι dicatur, patet in dictione ἐρυσίπολις.
ἐρυσάρμας. ου. ὁ. auriga.
ἐρυσάρματες. ὁι. ἄι. celeres, currum trahentes.
ἐρυσίβη. ης. ἡ. rubigo, morbus seminum, pruina,
* erugo propriè in segetibus. Vide Annotat. Bud. in Pandect.
ἐρύσιμον. τὸ. trionum, agreste nasturtium, alij frugibus annumerant, alij oleribus adscribunt, magna sententiarum uarietate.
ἐρύσσουσι. trahunt.
ἐρυσίπυλος. sacer ignis.
ἐρυσίπολις. ιος. patrona urbis, ab ἐρύομαι & πόλις, τ interiecto more Ionico propter metrum, Iliad. sexto. πότνι' ἀθηναίη ἐρυσίπολι λίαθεάων.
* ἐρυσὸς. οῦ. trahibilis. τὰ ἐρυσὰ ξίφη stricti gladij & exerti.
ἐρυσμός. pugna.
ἐρύω. ύσω. traho.
ἔρχατο. clausi erant, tertia persona à præterito plusquamperfecto, τῷ ἔιργω.
ἔρχατος. φραγμός.
ἔρχατόωντο. clausi erant.
ἔρχθεντα. τὸν. in aqua suffocatum.
ἔρχομαι. μ. ἐλεύσομαι. uenio. aoristus secundus. ἦλθον κῶ, ἐλθεῖν. deponens, absolutum.
* ἐρχόμενα. τὰ. futura.
ἔρω. μ. ερῶ. π. ἔιρηκα. dico, præcipio. aoristus passiuus ἐῤῥήθην. actiuũ, accusatiuo iungitur.
* ἐῤῥω. pereo, euanesco, pessum eo. Plutarchus. ἐῤῥ' ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν, quod ante aliquot uersus dixerat: ἀλλὰ φθείρεσθε, μὴ γρύζετε. unde & illud Iliad. ἐῤῥέτε καὶ γλίνη.
ἔρφιος. ου. ἡ. reptio.
ἐρωδιός. οῦ. erodius auis ex ijs quas Romani Diomedeas uocant. Theodo. ardeolã uertit. Augustinus fulicã. Ciconiam esse pu
* tat Suidas, aut Ciconiæ similem, dictámq; quod in paludibus uersetur, quasi ἑλόδιον. Hæc auis in coitu sanguinem exudat, qua ex causa argumentantur impositum nomen, ὅτι ἔαρ ἱδροῖ. ἔαρ enim quandoq; sanguinem dici. Vide Cœlium.
ἐρώει. quiesce, ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν, μηδὲ ἐρώει. sed abi nunc ad populum Græcorum neque quiescas.
ἐρωέω. ήσω. σω. κα. fluo, moueor, recedo, procedo, retraho, auerto.
ἐρωή. ῆς. ἡ. desideriũ, impetus, secessus, tractus.
ἐῤῥωμενέστερος. robustius.
ἐῤῥωμενής. έος. ὁ. ἡ. robustus.
* ἐῤῥώμενον. robur.

* ἐρώμενος. ου. ὁ. amasius, & amicus scorti. Accipitur aliquando in bonam partem.
ἐῤῥωμένως. fortiter, robustè.
* ἔρως. ωτος. ὁ ἔρω atticè. ὁ. amor, & amor deus amoris, id est, Cupido. Vide ἔρος.
* ἐῤῥωσο. uale. ἐῤῥῶσθαι ἐπῆν. uale dicere, uale iubere, τὸ χαίρειν ἐάσασθαι. Demosthe. πολλὰ ἐῤῥῶσθαι ἐποιοῦν τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν. Cicero ad Atticũ. At ille πολλὰ χαίρειν καὶ καλῶ dicens, pergit Brundusium: de fuga Pompeij loquens. Alibi. Multam salutem foro dixi: ut πολλὰ ἐῤῥῶσθαι φράσας, hoc est, foro consuetudinem renunciaui. Bud.
ἐρωτάω. μ. ήσω. π. κα. interrogo, peto. Capitur
* pro παρακαλῶ. differt à παρακαλοῦμαι. Vide Ammonium actiuũ, accusatiuo iungitur.
ἐρωτηματικός. οῦ. ὁ. interrogatiuus.
ἐρώτησις. ιος. interrogatio.
ἐρωτικός. οῦ. ὁ. amatorius, fœdis amoribus deditus, in amorem propensus, ἐρωτικοί etiã di
* cuntur uenerei hymni.
* ἐρωτομανεῖν. impatienter amare.
ἐρωτομανὴς, ὁ λύσσερως, id est, perditè amans.
ἐρωτύλος. ου. ὁ. amatorculus.
ἐρώτιον. ου. τὸ. paruus Cupido, imaguncula Cupidinis.
* ἐρωτολιψία. libido.
ἐρωτόλοφος. ὁ. ἡ. mater amoris, Veneris est epitheton apud Orphea in Argonautico.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

ἐς. mitte. β. ἀορ. ἵημι.
ἐσαθρέω. intento, intueor.
ἐς. in, apud. accusatiuo iungitur. Vide Commenta Bud.
ἔσαι. indutus es.
ἐσαεὶ. semper, in perpetuum.
* ἐσάπην. putrefactus sum. ἀορ. β. passi. à σήπομαι.
ἔσατο. indutus est.
ἔσαμεν. dormiuimus.
ἔσαν, pro ἦσαν. erãt. Homerus dixit Odysseæ primo.
ἐσάωθεν, pro ἐσαώθησαν. saluati sunt.
ἐσγίπερ. donec.
ἐσγόνατα. τὰ. palearia.
ἐσθλύναμεν πράπιεν. pro uiribus agere.
* ἔσει, pro ἔσῃ. Atticè.
ἐσεῖται. erit, Doricè.
ἔσεσθαι λέγειν. dicturum.
ἐσερπύζω. irrepo.
ἐσέτι νυν. usque nunc.
* ἐσῃ ἀνηρηκώς. fustuleris. qui modus loquendi, familiaris est admodum Atticis.
ἐσθίν. ίνος. ὁ. rex, propriè apum.
ἐσθημα. ατος. τὸ. κῶ.
ἐσθής. ῆτος. ἡ. uestis.
* ἐσθ' ἃ. aliqua.
ἐσθίω, μ. ίσω. μαι. κα. comedo. neutrum, accusatiuo iungitur. Lucian. cum genitiuo posuit in
* Gallo.
ἐσθλός. οῦ. ὁ. bonus, frugi.

* ἐσθ' ὅπῃ κῶ.
* ἐσθ' ὅσε. alicubi, aliquando. Sic Cicero dixit. Est enim quatenus amicitiæ uenia dari possit, pro aliquo usq;
ἐσθ' ὅτε. est quandoq; quõdam, aliquando.
ἐσθ' ὅτι. interdum.
ἐσθω. comedo. neutrum, accusatiuo iungitur.
ἐσί. es.
ἔσις. ιος. desiderium, itio.
* ἐσκαλόν. commodè, auspicatò.
ἐσκαμμένα. septa, præscriptus terminus intra quem pentathli certabant.
* ἐσκεμμένον. animaduersum, consideratum, prouisum.
* ἐσκευωρημένος. cõmentitius, falsus.
ἐσκιμαλίσαι. medium digitum ostendere contractis cæteris ignominiæ causa, aut strepitu digitorum significare contemptum. De quo copiosè Suidas, & Erasmus in Chiliadibus.
* ἐσκιαζαφικὸς ἀντὶ τοῦ ἐσκιαζαφιμένος.
ἐσκορδιμένος. irritatus, sumptum à natura allij siue cepæ humores ex oculis prouocantis. Aeschylus. ὃν μὴ πρίσει τούτοισιν ἐσκορδισμένοις.
ἐσκορδίσας. ὁ. qui plorare fecerit, quod qui allium tractãt lachrymari cogantur. Aristophanes equitib. φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορδίσας.
ἐσλόν. bonum, Doricè pro ἐθλόν.
ἔσκω. sum, poeticum est.
ἐσμός. οῦ. ὁ. examen apum, & hominum multitudo, metaphoricos dicitur, grex, legio.
ἐς ὅ. donec.
ἐς ὅτι μάλιστα. ualde.
ἐς νέωτα. in proximum annum.
* ἐς ὅσον. quantum, quàm diu.
* ἔστη. stetit, sedatum est ab ἵστημι.
ἔσο. induisses, ὑπαρχε, esto.
ἐσοπτρον. ου. τὸ. speculum.
ἐσσεποιημένος. ὁ. accersitus.
* ἑσπέρα. ας. ἡ. uespera. Accipitur adiectiuè apud Herod. πρὸς δείλην ἑσπέραν. circa crepusculũ uespertinum.
ἑσπέρας. uesperi. aduerbium.
ἑσπερινός. οῦ. ὁ. uespertinus, occiduus.
* ἐς ἑσπερίαν. uesperi.
ἑσπέριος. ου. ὁ. occidentalis.
ἕσπερος. ου. ὁ. hesperus stella occidentalis quæ
* & uesperus dicitur. Apud Sophoclẽ pro ἑσπέριος.
ἔσσετε. dicite, λέγετε.
ἕσσομαι. sequor. deponens, datiuo iungitur.
ἔσσετο. sequebatur.
ἔσσοτε. interdum, quando, ἐς ὅτε.
ἔσρως. ὁ. pro ἔρως antiqui dixerunt.
ἔς' ἄν. quousque, donec.
ἔσασαν. steterunt.
* ἔστε. donec. Alij tenuãt, alij aspirant ε primũ.
ἐστεφανῶτο. coronatum est.
* ἑστήκω. μ. ἑστήξω & ἑστήξομαι. τὸ βεβαίως διαμένω. permaneo, costanter sto, perẽnis sum, existo, immobilis sto.

ἐσῆμος. interim.
ἑστία. ᾶς. ἡ. focus, lar, Vesta, πᾶσ᾽ ἐ ἑστὼς inclinatur, quod prima domos ædificarit, uel quoniã ubiq; coleret, simulacraq; eius sedentis habitu struerentur, πᾶσ᾽ τὸ ἱῶς. Significat etiam domum, & aram. Vide Cœlium lib. viij. cap. xxxviij.
ἑστιάδες. ὰς. Vestales uirgines.
ἑστιόομαι. epulor, conuiuium agito.
ἑστίασις. ιος. ἡ. epulatio, conuiuium.
ἑστιατορία. ἡ. epulatio, & exhibitio conuiuij, cœnaculum.
ἑστιάτωρ. ορος. comestor, conuiua, qui alium ad conuiuia uocat, conuiuij dominus.
ἑστιάω. μ. άσω. π. ασα. conuiuio excipio, conuiuia celebro, cibum præbeo, ἑστιῶ ut ἐνωχῶ σε, ἑστιῶμαι δὲ ἐγω καὶ ἐνωχοῦμαι. Quibus uerbis Plato & summi auctores metaphoricè uti solent. & genitiuo iungitur. ἑστιᾶν λόγων καλῶν καὶ σιτίων, reficere, pascere, & satiare disputationibus honestis, & cõmẽtationibus apud Platonẽ. Idem libro. v. de Repub. τοσόνδε μέντοι χάρισαί μοι, ὥσπερ οἱ ἀργοὶ τὰ διάνοιαν ἐιώθασιν ἑστιᾶσθαι ὑφ᾽ ἑαυτῶν, ὅταν μόνοι πορεύωνται, id est oblectari animo solent, & fructu cogitationis pasci. Translatio à ferculis est. Synes. datiuo iunxit. γράφε οὖν ὁσάκις ἂν ἐγχωρῇ, καὶ ἑστία κυρινάκης ζῷ λόγῳ. ἑστία dixit pro oblecta eorũ animũ, fac ut fruantur. Plura in Cõmenta. Bud. actiuum, accusatiuo iungitur, & accipit augmẽtum per ει diphthongum.
ἑστιπάμμων. paterfamilias Doricè & Aeolicè. Vide Cœlium libro octauo capite xxxviij.
ἑστιοῦχος. ου. ὁ. patronus domus, conuiuij dominus & rex appellatur.
ἔστιν οὔς. aliquos.
ἔστιν οἷς. quibusdam.
ἔστιν ὅστινες. aliqui. οὐκ ἔστιν ὅστινες. nulli. οὐκ ἐς᾽ ἐφ᾽ ὅτῳ. nulla est causa.
ἔστιν ὡς. quodammodo, quadãtenus.
ἔστιν ὃν τρόπον. idem.
ἔστιν ὅσσος, τὸ ἔστιν ὡς.
ἔστιν. aliquando, licet, est.
ἔστιν οὗ. aliquando.
ἑστινοῦν. alicubi, aliquando.
ἕσω. indutus erat.
ἔσω τὸ ἄνω. sursum uersus.
ἐσωμώθη. aperiebatur.
ἐσώρισεν. strauit pro ἔστρωσεν.
ἐσωναχίζετο. ingemiscebat.
ἔσω κύρια τὰ κριθέντα. Verbum iuris est, quo significabant se nolle ad aliud maius iudicium prouocare. καὶ τὰ διακριθέντα ἔσω κύρια, hoc est, Et quod arbitri statuerunt, id semel ius ratúmque esto, καὶ μηκέτι μεταφέρειν ἐξέσω εἰς ἕτερον δικαστήριον.
ἔσωρ. instrumentum illud quod inseritur temoni, quo totum iugum retinente, currus ducitur.
ἐσώθη. motus est cum impetu, à uerbo σεύομαι,

ἔσυμαι. motus sum, impulsus sum. à σῦμι.
ἐσυμένως. studiosè, certatim.
ἐς ὑπερβολήν. suprà modum, cum excessu, λίαν.
ἑφαρις. ιδος. ἡ. focus, craticula, coquinarium uas.
ἑφάρα. ας. ἡ. idem.
ἑφάρα. durities & ueluti crusta qua obducuntur uulnera.
ἑφαρεύς. έος. ὁ. qui foco præest.
ἑφαρόειν. more ignis crustam inducere.
ἐχατιά. ᾶς. ἡ. extremitas. ἐχατιὰς etiam uocabant agros & prædia ab urbibus semotiora, quasi in finibus sita cuiúsque ditionis aut territorij. Item locum abstrusum, & recessum extimum. Basil. pro solitudine posuit. Apud Homerũ significat τὰ μέρη τοῖς ὁμόροις γειτονοῦντα. Iliad. nono. κῶον δ᾽ ἐχατὴν φθῖης, δολόωσεσιν ἀνάσσων. Significat etiam & extremũ ordinem & remotiorem à principatu. Præterea oras & extrema cuiúsq; rei. Aristi. in Xerxe, οὐκ ἐχατιὰς γῆς καὶ θαλάσσης τὸν σόλον ὡρίσατο, ὥσπερ σαγηνεύων· πλὴν ἀρχὴν πλὴν αὐτὸς αὐτός; Pro quo τὰ ἐχατεύοντα. Theophra. in quinto de Causis dixit. Vide Bud.
ἐχατιάω. μ. άσω. π. ασα. sum extrema in parte, neutrum absolutum.
ἔχατος. η. ὁ. extremus, summus, nouissimus.
ἐχατόγηρως. decrepitus.
ἐρχάτως. summè, extremè, nouissimè.
ἔσω. intrò, aduerbium ad locum: ut ἔσω εἰσέρχομαι. Sophocles tamen in Trachi. ἔσω σίγης & Euripides in Hercul. ἔσω δόμων dixerunt. ἔσω pro ἔνδον abutentes. Vide Ammonium.
ἔσωθεν. intrinsecus, intus.

E META TOY T.

Ἐρεύω. μ. ήσω. π. ασα. scrutor, examino. actiuũ, accusatiuo iungitur.
ἑταῖρα. ας. ἡ. amica. Græci hoc nomine uniuersim scorta & meretrices appellant. Vnde apud Lucianum ἑταιρικοὶ διάλογοι ubi Scortilla inter se loquuntur. Erat item Veneris cognomen apud Athenienses.
ἑταιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. scortor. neutrum absolutum.
ἑταιρεία. ας. societas, multitudo sodalitũ, id est, sodalitium, quam sodalitatem Cicero uocâre solet. Plato ait ἑταιρείας in repub. esse perniciosas atque ad excitãdas seditiones appositas. Vnde apud Isocratem Nicocles ad populares inquit. Ἑταιρείας μὴ ποιεῖτε, μήτε συνόδους ἄνευ τῆς ἐμῆς γνώμης, id est, Videte ne sodalitates aut coitiones, nisi me autore, faciatis.
ἑταιρία sinè diphthongo, amicitia sodalitia.
ἑταιρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. societatem ago, neutrum absolutum.

ἑταιρεῖος.

ἑταιρεῖος. sodalitius, quo cognomine olim Iouem colebãt, ut sodalitij iuris disceptatorẽ
ἑταῖροι, dicuntur qui eadem ætate, eadem uitæ cõsuetudine actionéq; inter se diu uixerunt. & ἑταῖρος esse potest, qui non sit tamẽ φίλος. Sic Matthei. xxvi. dominus noster ad Iudam loquens dixit ἑταῖρε ἐφ᾽ ᾧ πάρει. sodalis qua de causa adesse non tam amicum quàm sodalem appellans.
ἑταῖρος. ου. ὁ. amicus, socius, sodalis.
ἑταιρίδιον. ου. τὸ. meretricula.
ἑταιρίζω. μ. ίσω. π. ικα. adiutores & socios assumo, neutrum absolutum.
ἑταιρίστριαι. άι. tribades.
ἕταρος. ου. ὁ. socius, amicus. pro ἑταῖρος.
ἑτασρίμυθος. ὁ. qui de suis malis diuinat.
ἑτεῖος. ου. ὁ. anniculus
ἐτεόκρητες. ών. à prima origine in Creta nati, ueri Cretenses.
ἑτεόν. uere, proprie, recens.
ἐτεός. οῦ. ὁ. uerus.
ἑτεραλκής. ές. ὁ. ἡ. uicissim fauens, pollens, epitheton victoriæ, ab ἕτερος, & ἀλκή.
ἕτερά τι ἄλλα. aliqua quædam.
ἑτεριμένοι. uicissim, & mutuas sortes habentes, per dies uariatas.
ἑτερόγλωσσος. ου. ὁ. diuersilinguis, qui alterius est linguæ.
ἑτερομάσχαλος. uestis dicebatur seruitijs dicata, cui opponitur ἀμφιμάσχαλος. Ab axillis sic dicta, quas μασχάλας uocant.
ἑτερόμαλλος. ex altera parte uillosus, cui opponitur ἀμφίμαλλος.
ἑτερογκεφαλεῖν. pro desipere apud Aristophanẽ.
ἑτερόγναθος. ου. ὁ. edax, modo in hanc, modo in illam mandibulam cibum transferens.
ἑτερογνώμων. ονος. ὁ. ἡ. discors.
ἑτεροδιδασκαλεῖν. diuersa docere, diuersis doctoribus uti.
ἑτερόϊος. ου. ὁ. alternus, diuersus.
ἑτερόϊον. alternatim, diuerse.
ἑτερόωσις. quando de alio in aliud corpus fit transmutatio, ut Niobe in lapidem mutata.
ἑτεροζυγοῦν. iugum ducere, cum alienigena aut diuersæ sectæ homine coniungi.
ἑτερόμαλος. ὁ. quo alter duntaxat accedit. unde
ἑτερομάλιος δίκη. causa dicitur quæ ab altera duntaxat parte agitur.
ἑτεροπροσωπικός. ου. ὁ. diuersæ personæ.
ἑτεροπροσωπῶ. persona differo.
ἑτεροῤῥέπτω καὶ
ἑτεροῤῥέπτω. ad alteram partem flecto, instabilis sum.
ἕτερος. ου. ὁ. alter. Sæpe pro ἄλλος abutuntur. ἑτέραν ἔλκειν. alio deflectere. Synesi. ὡς ᾗ οὐ πρόσχωρεῖ ταύτῃ τὸ σάσαι τι τῆς προσκούσης, ἑτέραν ἐλάσειε, cũ hac uia non proficeret, aliam rationem peragendæ rei instituit, intelligit δόλον quod Polyb. addidit. Aliter apud Plutarchum. πολὺς δὲ ὑπὸ τῆς πολλοῦ εἰς, εἰ καὶ πολὺ παρὰ ἐξήγγελεν, ἀεὶ χρὸν ἦν καὶ παρὰ μὴ προσεντεῖναι ἀκούσαντα πάλιν ἕτερος. Hic subaudimus πληγὰς, alteras totidem plagas infligere. Vide commẽtaria Budæi.
ἑτέρωσε. alio.
ἑτεροφθαλμός. ὁ. qui altero priuatus est oculo, μονόφθαλμος uero, qui nunq; præter unum habuit oculũ: ueluti Cyclops apud Homerũ Confundi ur tamen.
ἑτερόω. μ. ώσω. π. ωκα. altero. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἑτέρωθεν. aliunde, ex altera uel alia parte.
ἑτέρωθι. alibi, ex altera parte.
ἑτέρωσε. alio.
ἑτέρωσις. ιος. ἡ. alteratio.
ἐτέτυκτο. extiterat.
ἔτευξε. fecit, struxit.
ἑτής. ή. ὁ. ciuis, coætaneus, socius.
ἐτησίαι. ών. Etesiæ uenti, qui certo anni tempore flant, uenti anniuersarij. Ab ἔτος. Gellius lib. ij. cap. xxij,
ἐτήσιος. η. ὁ. annuus, anniuersarius.
ἐτήτυμος. η. ὁ. uerus, pro ἀληθής.
ἔτι. etiam, etiamnum, iterum, adhuc, amplius, postea, in posterum, deinceps. ἐπὶ τὸ pro eodem.
ἔτι τοίνυν, iam uero. Demosthen. ἔτι τοίνυν ἔφασκε ἐροῦσιν. Atq; etiam, ut opinor, dicturi sunt
ἔτιοῦν. insuper.
ἐτίθουν, ἐτίθεις, ἐτίθει, Apud Synes. & Homerum pro ἐτίθην & cætera.
ἐτίκτω. pario.
ἔτι μόνον. tamen modo.
ἔτι τοίνυν. iam uero.
ἔτυος. ὁ. faba elixa.
ἑτοιμάζω. μ. άσω. σω. ασα. paro, promptum, paratum & expeditum reddo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἕτοιμος. η. ὁ. paratus, promptus, propensus.
ἑτοιμασία. ας. ἡ. καὶ
ἑτοιμότης. ητος. ἡ. promptitudo, alacritas.
ἑτοίμως. prompte, parate, parato animo, alacriter, incunctanter, nulla interposita mora, breui.
ἔτος. εος. τὸ. annus.
ἑτός. incassum, friuole.
ἐτυμογόρος. η. ὁ. ἡ. ueridicus.
ἐτυμολογία. ας. ἡ. dictio est composita ab ἔτυμος ueru, & λόγος sermo, uel loquutio. Vnde Cicero in Topicis ueriloquium posse transferri putat, quanq; idem alibi notationem mauult, quod rem de qua prædicatur, notam faciat, ut inquit Boetius. Sunt (inquit Fab.) qui uim potius intuiti, originationem uocẽt, q; hac uerborũ origines inuestigemus.
ἔτυμος. η. ὁ. ἡ. uerus.
ἐτύμωρος. ueriquercus.
ἐτύμως. uere.
ἐτύχθη. effectus est.
ἐτώσια, incassa, stolida, uana, uera.
ἐτωσιεργός. οῦ. ὁ. ἡ. καὶ
ἐτώσιος. η. ὁ. iners, inutilis. Home. ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης. telluris inutile pondus.

E META TOY Y.

εὖ. bene

εὖ bene.

* εὖ μάλα. scite admodum.

ἐυα, pro ἐία, inter positione literæ.

ἐυαγγελίζομαι, μιζόμαι, μισόμαι. nuncio. deponẽs, accusatiuo iungitur.

* ἐυαγγελίζω, μισω, σω, σομαι. nuncio. Ευαγγελίζω σοί & σε dicunt: ut indicat Theodolus in dictionibus Rhetoricis.

ἐυαγγέλιον. ου. τὸ. bonum faustumq; nũciũ. τὰ ἐυαγγέλια. pluraliter, præmium quod dari solet lætum adferenti nũcium. Cic. ad Atticum. O

* suaues duas epistolas, quibus euãgelia deberi fateor. Item sacrificium & supplicationes, quæ pro iucundo nuncio decerni consueuerũt. Plutarch. in Apoph. de Antiocho loquens. πυθόμενος τὸν ὁμόλογον σώζεσθαι, ἐυαγγέλια τοῖς θεοῖς ἔθυσε, audita fratris incolumitate, euãgelia dijs sacrificauit. Apud nos hodie struũtur pyræ & supplicationes indicuntur.

ἐυαγὴς. ἐς. ὁ. ἡ. purus, sacer, pius, sanctus. huic op

* ponitur ἐυαγὴς. Ευαγὴς τὰς χεῖρας qui homicidio manus non contaminauit, quem etiam καθαρὸν & ὅσιον uocant. Vide postre. annotat. Bud.

ἐυάγητος. ου. ὁ. ἡ. mobilis, agilis.

ἐυάγκαλος. ου. ὁ. facilis complexu aut portatu.

ἐυαγρία. ας. ἡ. prospera captura.

ἐυάγωγος. ductilis, docilis.

* ἐυάζω, μ. άσω. debacchor.

ἐυαγωγὸς. οῦ. ὁ. facilis ductu, ut riuus, tractabilis.

ἐυάλωτος. ου. ὁ. ἡ. facilis captu, ignarus.

ἐυαπάδοτος. ου. ὁ. digestu facilis.

ἐυαπόδεικτος. ου. ὁ. confutabilis: de argumẽto quod facile diluitur & euertitur.

ἐυανδρία. ας. ἡ. generositas, pulchra uis.

ἐυανδρος. ου. ὁ. bonos uiros habens.

ἐυάνεμος. ου. ὁ. ἡ. uentosus.

ἐυανθὲς. ες. ὁ. suaueolens.

ἐυάνθης. εος. ὁ. Euanthes, uiri nomen.

ἐυανθὴς. ἐς. ὁ. ἐυθαλὴς. ὡρᾶος. floridus.

ἐυάντυξ. υγος. ὁ. ἡ. habens pulchros axes.

ἐυαξὴς. ἐς. ὁ. ἡ. auctus, procerus.

ἐυαπόδεικτος. ου. ὁ. manifestus, bene demonstratus.

ἐυαρεστοῦμαι. ηῇ

* ἐυαρεστῶ. hilariter affectus sum, placide me ha

* beo. Plutarch. ἐυαρεστήσειν ἐν τῇ ἰδίᾳ τῇ ὑμῶν διαγωγῇ. hoc est, libens acquiesceret, & hilariter comprobaret. Diodo. ἐυαρεστήσας ἀπέλυσε κ᾽ ἀμίαχον. hoc est, ἀσμένως διακείμενος, bene secũ actum esse & comiter existimantes, id est, nihil quicq̃ succẽsentes aut ægre ferentes.

* ἐυαρέστησις. placabilitas, animus non æger, & placide composita mens.

ἐυαρίθμητος. ου. ὁ. ἡ. existens in numero bonorum, numeratu facilis, non multus.

ἐυαρίθμητος. ὁ. ἡ. pauci.

ἐυαρμόζω. conuenio, congruo.

ἐυάρμοστος. ου. ὁ. ἡ. congruus.

ἐυαρμόστως. congrue, apte, concinne.

ἐυβάστακτος. ου. ὁ. ἡ. facilis portatu.

* ἐυβοεὺς. Euboensis.

* ἐυβοῆ pro ἐυβοία Attici dicunt.

ἐυβοία. ας. Euboea, insulæ & urbis nomen.

ἐυβοϊκὴ καρύα. ἡ nux Euboica, quæ Latine iuglãs appellatur.

ἐυβοτος. ου. ὁ. ἡ. fertilis, pinguis, terra aptà pascuis.

ἐυβουλία. ας. ἡ. bonum consilium.

ἐυβουλος. ου. ὁ. ἡ. prudens, consultus.

εὖγε. euge, id est, bene quidem, probe sane, quo

* nonnulli Latinorum etiam utũtur, ut Plautus & Persius, modo ironicè, modo assentatoriè adulatoriéq̃, modo in significatione gaudij. Est etiam interdum uox collaudantis & applaudentis, ei qui sit functus officio, quod & εὖ dicitur. ut apud Mattheum, capite uigesimo quinto. εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ.

ἐυγένεια. ας. ἡ. nobilitas. Aristoteles hanc generis

* uirtutem esse ait. Ευγένεια γάρ ἐστι (inquit) ἀρετὴ γένους.

* ἐυγενὲς. ἔς. ἡ. idem apud Iones.

ἐυγενὴς. ου. ὁ. ἡ. nobilis, generosus. ab εὖ aduerbio, & γένος. Item barbatus, iubatus, uillosus. nã uillos nonnunq̃ γένειον uocant.

ἐυγενὴς. ἐς. ὁ. ἡ. generosus.

ἐυγεων. ω. ὁ. pingue solum.

ἐυγλωττία. ας. ἡ. eloquentia.

εὐῆμα. ατος. τὸ. iactatio, gloria.

* ἐυγνωμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. beneuolus sum, fidem bonam agnosco, bonæ fidei sum.

ἐυγνωμοσύνη. ης. ἡ. gratitudo animi, beneuolentia, bona mens, & æquitas animi, æquanimitas

* animi, candor, & probitas, & ea uirtus, q̃ beneficium & fidem bonam agnoscit.

ἐυγνωμον. consentaneum.

* ἐυγνώμων. ον. ὁ. gratus, benignus, simplex, æquus & bonus uir.

* ἐυγνωμόνως. benignè, candidè, animo grato & æquo.

ἐυγνως. ος. ὁ. bene notus, notabilis.

* ἐυγόνατον. geniculatum. internodios habens.

ἐυγονία. ας. ἡ. bona generatio.

ἐυγονον. ου. ὁ. uis moderata.

ἐυδαιμονέστατα. fœlicissime.

ἐυδαιμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. sum fœlix. neutrum absolutum.

ἐυδαιμονία. ας. ἡ. fœlicitas, diuitiæ, fortuna prospera.

ἐυδαιμονίζω. μ. ίσω. π. ικα. beatifico, beatum dico. a

* cti. accusa. iungitur. Attici dicũt ἐυδαιμονίζω σοῦ τόδε & ἐυδαιμονίζω σὲ τόδε hoc nomine fœlicem te iudico, id quod Latinos imitari annotat Priscianus libro uigesimo octauo.

ἐυδαίμων. ον. ὁ. ἡ. fœlix, fortunatus.

ἐυδάσκαν. ου. ὁ. ἡ. liberalis.

ἐυδερκὴς. ὁ. acute uidens.

ἐυδεής. ὁ. bene ad meridiem situs, clarus, trãquillus.

ἐυδοῦσα. dormiebat. Homerus Iliad. χ. ἐυδοῦσα᾽ ἐν λέκτροισιν ἐν ἀγκαλίδεσι τιθήνης. dormiebat in lectis in ulnis nutricis.

ἐυδία. ας. ἡ. tranquillitas, serenitas.

ἐυδιάβολος. ὁ. ἡ. dignus calumnia, facilis calumniatu.

* εὖ διάγειν. bene agere. Sic enim Epicurus in epistolis scribebat, sicut Plato εὖ πράττειν & χαίρειν Cleoni.

ἐυδίαινος. fenestra in naui per quam egeritur sentina.

ἐυδιάλυτος. ου. ὁ. ἡ. facilis dissolutu.

* ἐυδιαφόρητος. est cui facile succi perspirabili cute digeruntur, quibus contrarij sunt δυσδιαφόρητοι.

ἐυδικία. ας. ἡ. iustitia.

ἐυδίνητος. ου. ὁ. ἡ. agitabilis, facilis motu.

ἐυδιόδος. ου. ὁ. accessibilis, facilis transitu.

ἐυδιον. ου. ὁ. facilis uersu, mansuetus.

ἐυδιος. ου. ὁ. ἡ. serenus, tranquillus, ex positus aëri

ἐυδμητος. ου. ὁ. ἡ. bene fabricatus.

* ἐυδοκιόμαι. commendabili opere me deo, pbo.

ἐυδοκιέω. μ. ήσω. π. ηκα. bene afficior seu bene affec

* tus sum ergà aliquẽ, & bene ei uolo cupioq̃. Diodo. οὗ ἕς ἐυδοκιήσας ἕῳ ξένῳ, id est, beneuolentiæ affectu propensus ergà hospitem suum. Significat enim hoc uerbũ propensum animum ac præcipuũ quendam affectum: peculiare est diuinis literis: Item delector, ut in Psal. Holocaustis non delectaberis, ἐυδοκήσεις. Approbo, sic mihi uisum est, probo, idq̃ non quouis modo, sed bene et ex animo. Nã & ea quæ probamus & facienda censemus δοκεῖν ἡμῖν dicuntur. Item bonam de meipso opinionem habeo, mihi placeo. Accipitur apud Lysi. ἀντὶ τοῦ ἐυδοκιμεῖν, hoc est, probari & existimatione clara esse. Item bonam promptamq̃ uoluntatem habeo. Ευδόκησον in sacris, benè placuit, & bñ complacuit ab interprete redditur Ex Valla, Erasmo, & Budæo.

Ευδοκίαν τοῦ θεοῦ Theologi, ἀγαθὸν θέλημα esse di

* cunt: ad deum propriè refertur, neq̃ enim aptè dixeris ἐυδοκίαν hominis erga deũ. Vnde D. Paulus diuinam erga homines beneficentiam, hoc nomine appellat. Sermo Romanus non habet quod propriè huic dictioni respondeat. Nã nemo (inquit Erasmus) laturus fit, opinor, siquis dicat, deliciũ cordis mei. D. Hierony. ad uocem Hebraicam effictum putat a Septuaginta, significareq̃ propriè ubi quid non solum placuit sed etiam rectè placuit. Nam placent (inquit) & quæ non rectè placent. Idem placẽtiam transferri posse putat. Interpres noui testamenti, modo bonã uolũtatem, modo beneplacitum transfert. Item placitum, & propositũ. Budæus spontaneam & consentientẽ, ppensamq̃ affectionẽ interp̃tatur.

ἐυδοκιμέομαι ηῇ

* ἐυδοκιμέω. μ. ήσω. π. ηκα. probus habeor, nomẽ assequor, clareo, clarescо, clarus fio, magni fio.

* bene audio, sermone hominum celebror, nobilis sum, bonã famã & nominis splendorẽ assequor, gloriã assequor, bonæ sum famæ, placeo, in præcio sum, in precio habeor, quod & censeri dicitur.

ἐυδόκιμος. ου. ὁ. probus, admirãdus, probatus, laudatus ab hominibus.

ἐυδοξέω. sermone hominum celebror, hoc est,

* ἐυδοκιμῶ.

* ἐυδοξία. claritas nominis, bona fama, laus, existimatio bona, gloria.

* ἐυδοξος. idem quod ἐυδοκος.

ἐυδω. dormio, dico, iaceo. neut. absolutum.

ἐυειδὴς. ἐς. ὁ. ἡ. pulcher, bona indole præditus.

ἐυεῖκτος. ου. ὁ. obediens, bene cedens, persuasibilis.

ἐυείκτως. facile, prompte. Herodianus in. iiij. ἐυθὺς ἦν ἐυείκτως πρὸς τὰ λεχθέντα ἀπηρίνατο.

* ἐυελιος. ου. ὁ. apricus.

ἐυείμητος. ηῇ

ἐυεμέν. ος. ὁ. eleganter cultus, bene uestitus.

ἐυέκτης. ου. ὁ. diues, commode habẽs, bona fruens ualetudine.

ἐυέκρητος. ου. ὁ. facilis ad excernendum.

* ἐυέκφορος. ου. ὁ. ἡ. dicitur mulier. ἑκαδίως κυοφοροῦσα, ηῇ τελεσφοροῦσα.

* ἐυελπία. ας. ἡ. spes bona. quod & ἐυελπὶ dicitur. Herodia. ηῇ ἐυτὸ μὴ ἀδικεῖν ἀλλ᾽ ἀμύνασθαι ὑπάρχει ἐυελπὶ.

ἐυελπὶς. ιδος. ὁ. ἡ. bene sperans, fiduciam sui ha

* bens, qui semper bonæ spei est, dum periculi deflagrat ardor.

ἐυέμβολος. ου. ὁ. ἡ. inuasu facilis, id est, ἐυπρόσοδος. huic contrarius δυσέμβολος.

ἐυέμετος. ου. ὁ. facile ciens uomitionem.

ἐυεξαπάτητος. ου. ὁ. ἡ. facilis deceptu.

ἐυεξέλεγκτος. ου. ὁ. ἡ. certus, bene discussus.

ἐυεξία. ας. ἡ. bona ualetudo.

ἐυεπὴς. ἐς. ὁ. ἡ. beniloquus, facundus.

ἐυεπία. ας. ἡ. bonum uerbum, suauiloquium.

ἐυεπιβούλευτος. ου. ὁ. ἡ. facilis ad insidias patiendum.

ἐυεπίθετος. ου. ὁ. ἡ. facilis inuasu.

ἐυεπίφορος. ου. ὁ. ἡ. procliuis, pronus.

ἐυεπιχείριστος. facilis inuasu, minime tutus.

* ἐυεπιχείρητα. dicũtur προβλήματα. quę facile astrui possunt.

* ἐυεργεσία. ας. ἡ. beneficentia, differt à χάρις. Vide Ammonium.

ἐυεργετέω. μ. ήσω. π. ηκα. beneficio afficio, beneficia in aliquem confero. act. accusa. iungitur.

ἐυεργέτημα. ατος. τὸ. beneficium.

ἐυεργέτης. ου. ὁ. benefactor, beneficus, beneficij au

* tor, adiutor, bene meritus de aliquo. Bacchi cognomen.

ἐυεργετητικὸς. ου. ὁ. beneficus.

ἐυεργὴς. ἐς. ὁ. ἡ. accurate fabricatus.

ἐυεργὸς. ου. ὁ. bene operans, beneficus.

ἐυερμία. ας. ἡ. prosperitas.

ἐυερμὴς. ἐς. ὁ. ἡ. fortunatus, A Mercurio mercatorum præside: qui ἑρμῆς dicitur.

ἐυερνὲς. ἐς. ὁ. crassum, speciosum. de ramis & caulibus.

ἐυερνὴς. ἐς. ὁ. ἡ. densus arboribus.

ἐυετηρία. ας. ἡ. annualis feracitas, abundantia, fa

* cultas, copia, exuberantia. Item status temporis salubriter & commode cedens hominibus.

ἐυερκὴς. ἐος. ὁ. ἡ. bene munitus.

ἐυεσία. ᾶς. ἡ. fœlicitas, animi tranquillitas, ἐυθυμία.

ἐυἐφολος. ν.ὁ.ἡ.facilis auditu.
ἐυἐψητον.ν.τὸ.quod facile concoquitur.
ἐυζηλία.ας.ἡ.bona æmulatio.
ἐυζωμος.ν.ὁ.eruca herba, τὸ ἐυζώμον appellat Theophrastus.
ἐυζωνος.ν.ὁ.ἡ. strenuus, miles leuis armaturæ, succinctus, expeditus, formosus, legitimæ armaturæ.
ἐυηγεσία.ας.ἡ.laudatus principatus, administratio bona.
* ἐυήγορος. benè peritus fori, inrisconsultus.
ἐυηκλοῆς.ές.pro ἐυκλυής.
ἐυθαρσής.ές.ὁ.ἡ.confidens, audax.
ἐυήθεια.ας.ἡ.ignauia, fatuitas, amentia, simplicitas, uitæ mollities, imperitia rerum, innocẽtia, incauta probitas, facilitas.
* ἐυήθης.ές.ὁ.ἡ.fatuus, ignauus, stupidus, βλαξ, χρηστόθυμος, deceptu facilis, homo minime malus, fraudi obuius, & expositus. Hũc Cicero, & Terenti. appellant imperitũ, qui non cogitat aut suspicatur malum, & ex suo animo alienum æstimans.
ἐυηθία.ας.ἡ.bonus mos.
* ἐυηθίζομαι.ηθ.
ἐυηθίζω.μ.ίσω.σω.κα.ineptus sum, insanio, insulse ago uel loquor. neu. absolutum.
ἐυηθικῶς.simpliciter, fatue.
ἐυηκοος.ές.ὁ.ἡ.bene acutus.
ἐυήκοος. ν. ὁ.ἡ. bene audiens, obediens, saluus, fœlix.
* εὖ οἶδα πεπαιδευμαι.doctus sum.
ἐυήλατος.ν.ὁ.spatiosus.
ἐυήλιος.ν.ὁ.apricus, solis patiens.
ἐυημερέω.μ.ήσω.σω.κα. fœlix sum, secundis rebus utor, gliſco, commode & ex animi sententia uiuo. neu. absolutum.
ἐυημέρημα.fœlix successus diei alicuius.
ἐυημερία.ας.ἡ.prosperitas. Est autem ubi cõmode & delectabiliter uiuitur.
* ἐυήμερος.ν.ὁ.prosper, fœlix.
ἐυμενεία.ας.ἡ.iaculandi peritia.
ἐυήνιος.ν.ὁ.obediens.
ἐυήνωρ.ορος.ὁ.ἡ.habens & generãs bonos uiros, potens, epitheton uini ferrique quod uiris animum & robur addat.
ἐυήρεια.ας.ἡ.facilitas.
ἐυῆρες.quod tollitur & ducitur, mansuetum, cõmodum.
ἐυήροτος.ν.ὁ.ἡ.aratu facilis.
ἐυηχος.ν.ὁ.ἡ.bene sonans, bonam habens uocẽ.
ἐυθαλής.ές.ὁ.ἡ.floridus, uirens, uber.
ἐυθεράπευτος.ν.ὁ.ἡ.cultu facilis, sanabilis.
ἐυθεία.idem quod ἐυθυδικία. preterea non solum
* ἐυθεῖαν δίκην sed etiam ἐυθεῖαν γραμμὴν significat. Sic τὸ ἐυθεῖας εἶναι, directe stare. Significat etiam rectum tramitem, hoc est, ἐυθυωρίαν.
ἐυθετος.ν.ὁ.ἡ.aptus, eportunus.
ἐυθεώρητος. ν. ὁ. ἡ.quem facile contemplamur.
εὖ θίαξ.boni consulere.
* ἐυθετῶ.compono, digero, cõcinno, suo unumquodque loco colloco & condo. Accipitur & absolute pro aptus sum & quadro, cohæreo, cõgruo, & accõmodus sum. Theophrastus. ἐυθυτεῖ γὰρ ὡς ὑπεῖν πᾶσι χρηῶς, ad omnia utilis est & apposita.

ἐυθέως.confestim.
ἐυθέμων.bene factus, quadrato corpore & eleganti, pulchre compositus, concinnus, apte compositus.
ἐυθεμεσύνη.ης.ἡ.ordo, dispositio apta, concinna rerum digestio, condecens rerum descriptio.
* ἐυθενέω. ηθ.
* ἐυθηνοῦμαι.ηθ.
ἐυθηνέω.μ.ήσω.π.ηκα.abundo, exupero, bona sum
* habitudine, quod gliſco Columella appellat. Item hilariter uiuo, lætor, neutrũ, dativo iungitur.
ἐυθηνία.ας.ἡ.abundantia.
ἐυθήρατος.ν.ὁ.ἡ.facilis uenatu.
ἐυθῆλιχος.ν.ὁ.ηθ.
ἐυθρὲξ.ιχος.ὁ.ἡ.bene comatus.
ἐυθρυπτος. ν. ὁ.mollis, effœminatus, delitijs solutus, delicatus.
ἐυθικτος.ν.τὸ.tactu facile.
ἐυθύ.rectà, aduerbium.
ἐυθύ.adiectiue, ab ἐυθύς.
ἐυθὺ τῆς στοᾶς.recta ad porticum.
ἐυθὺ τῆς πόλεως.rectà ad urbem.
ἐυθύβολος.ν.ὁ.rectus iactus.
ἐυθυβόλος.ν.ὁ.ἡ.recte iaciens.
ἐυθυβόλος.ἐυτόξος.
ἐυθύγλωττος.ν.ὁ.uerax.
ἐυθυγλυκεία.ας.ἡ. dulcis radix, quæ & συνθυμὴ dicitur.
ἐυθυδίκαιον.ονος.τὸ.simplex, popularis.
* ἐυθυδικεῖν.dicitur quasi pede collato & recto certamine confligere: collatis causæ firmamentis, quasi ambigere & litigare, recta causæ caput petere, & controuersiæ statum in summa causæ ponere, ut firmitudine iuris fretum, transmissis omnibus exceptionibus. Vide commen. Bud.
* ἐυθυδικία.recta intẽtionis depulsio, iusta & plena recusatio, quod fit cum is qui in iudicio uocatus est, nulla ꝑscriptione fori, aut alia exceptione summatoria utitur, nec litis expediendæ diuerticulo.
ἐυθυδρομεῖν recto cursu contendere.
ἐυθυεπία.ας.ἡ.rectiloquium.
ἐυθυκρέων.obesus.
ἐυθύλαπτος.comparatu facile.
* ἐυθυλογῶ.recte & proprie loquor.
ἐυθυμέομαι. μ. ήσομαι.π.ηκα.lætor, sum iucundus, deponens, dativo iungitur.
ἐυθυμέω.μ.ήσω.σω.κα. lætifico, alacri animo sum & gaudio perfusus. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐυθυμία.ας.ἡ.lætitia, iucunditas.
ἐυθυμος.ν.ὁ.lætus.
ἐυθυμοσύνη.ης.ἡ.lætitia.
ἐυθυμότατα.bono animo.
ἐυθύνεσθαι.causam dicere.
ἐυθυμότερος.ν.ὁ.alacrior.
ἐυθυνος.ν.ὁ.ἡ.ηθ.
ἐυθυνοῦς.ηθ.

ἐυθυωτήρ.ῆρος.ὁ,rector, gubernator.
ἐυθύνη.ης.ἡ.iudicium, pœna, actio, examen, δίκη, τιμωρία. ἐυθύνας διδόναι sic dicũt ut δίκην διδόναι,
* id est, pœnã pendere, & rationẽ reddere. q̃ eñ in ratione reddẽda dãnabantur, postea pœnã luebãt. Quare ἐυθύνη utrũq; significat, scilicet ἐξέτασιν καὶ τιμωρίαν. ἐυθύνας ὀφλεῖν, damnari repetundarum, ut Romani loquuntur.
* ἐυθύνεσθαι est εἰς ἐξέτασιν ἀγεσθαι. quasi in disqsitionẽ uocari. Erat autem collegium τῶν λογισῶν, apud quos licebat primo cuiq; uolenti accusare male gesti magistratus. Id quod Cicero lib. iij. de legibus dixit his uerbis. Apud eosdem Cẽsores ij qui magistratu abierint, edant & exponant quid in magistratu gesserint, de ijsque Censores præiudicent. Hoc in Græcia fit publice constitutis accusatoribus, qui quidem graues esse possent, nisi essent uoluntarij. Dicitur hoc etiam ἐυθύνας διδόναι, in omnes q̃q; magistratus ualebat. Cicero. rationem uitæ & magistratus gesti aut curationis actę reposci Latinè uocat. Vide commen. Bud.
ἐυθύνω.μ.υνῶ.σω.υγκα.emẽdo, castigo, εἰς ἐξέτασιν ἄγω,
* hoc est, in alicuius gesta inquiro, & quæstionem de eius administratione exerceo, uel exercẽdam curo. & κολάζω, καὶ τιμωροῦμαι καὶ προστιμῶ. significat etiam dirigo, id est, κατὰ ἐυθεῖαν ἄγω. Item postulo, reum facio, διώκω καὶ κρίνω. Prẽterea redarguo, & reprehendo, dãno, mulcto. Est etiam διοικῶ, καὶ κυβερνῶ, κατευθύνω, moderor, corrigo, rego, διορθῶ. quia ἐυθὺ est rectum. Significat igitur proprie ἐυθύνω quod prauum est & obliquum corrigo. unde fit ut ἐυθύνειν significet rationẽ reposcere uitæ actæ. Et magistratus qui finito imperio rationem reposcuntur administrati & gesti honoris, ἐυθύνοι dicũtur, quod uulgus syndicari appellat. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐυθυωρία.ας.ἡ.cursus, & ductus rectus.
ἐυθυωρεῖν.meatuum rectitudinem habere, rectà
* transire.
ἐυθύωρος.qui recta transit.
ἐυθυρις.ιος.ὁ. habens nasum iustæ, ꝓportionis.
ἐυθυῤῥημονέω.μ.ήσω.π.ηκα. recte loquor. neutrum absolutum.
ἐυθυῤῥήμων.ονος.ὁ.ἡ.rectiloquus.
ἐυθυτενής.ές.ὁ.ἡ.directus.
ἐυθύς.statim.
ἐυθύς.ὁ.rectus.
ἐυθύτης.ητος.ἡ.iustitia, æquitas.
ἐυτυφερής.ές.ὁ.ἡ.in rectum tendens.
ἐυθύφλοιος.ὁ.ἡ.recticortex, species roboris.
* ἐυθυωρεῖν.rectà ire, recta linea progredi.
ἐυτυώτης.ητος.ἡ. ηθ.
ἐυθυωρία.ας.ἡ.rectitudo, proceritas, ductus rectus, rectus processus, rectæ lineæ porrectio, directio, rectus trames.
* ἐυθύωρον.recto tramite.
ἐυθύωρος.ν.ὁ.rectus.
ἐυΐλατος.ν.ὁ.placidus.
ἐυΐλατύω.placidus sum.

ἐυΐ.ν.ἡ.Euius Bacchi nomen.
ἐυΐππος.ν.ὁ.ἡ. equitatu præstans, bonos equos producens.
ἐυΐππη.ης.ἡ. Euippe Chironis filia quã in equã conuersam scribit Euripides.
εὖ οἶδα.uel nihil uel utiq; plerunquè significat.
* Lucianus. Δαμασίππου δὲ εὖ οἶδα τοῦ ἀνδρὸς. pro quo Cic. mihi crede dicere solet, ut in Ver. fuit tãti (mihi crede) haberes qd̃ defẽderes.
ἐυκάτεκτος.ν.ὁ.subiectus, facilis retentu.
ἐυκαιροῦμαι.copiosus sum, abundo. Athen. ὁι σφόδρα ἐυκαιροῦμενοι τοῖς βίοις, ἔγον τοὺς υἱοὺς, ὅλως ὡς ἐπιτηδὲς πίνοντας δι' ὅτι ἐν τύχοι. id est qui maxime copiosissimi rebus ad uitã necessarijs erant, tamen liberos abstemio alebant, uel qui loca maxime oportuna colebant ad quærẽda uitæ necessaria & quibus abunde uacabat uitæ necessaria cõparare.
* ἐυκαιρέω.μ.ήσω.σω.κα.sum oportunus, uaco alicui rei, ditor, ẽ mihi ociũ, mihi uacat hoc agere
ἐυκαιρία.ας.ἡ.oportunitas, ut interpretatur Cicero, occasio, tempus oportunũ, cõuenientia.
ἐυκαιρος.ν.ὁ.ἡ.opportunus. tempestiuus.
ἐυκαμία.ας.ἡ.facilitas, uel ἐυφημία, cum quis bene loquitur. Nam κακὸς frenum, sicut ἀχάλινον στόμα, effrene os, maledicẽtia & stultitia molestum alijs, Doricum est.
ἐυκαμπής.ές.ὁ.ἡ.flexus.
ἐυκαταγόνιστος.ν.ὁ.ἡ.facilis uinci.
ἐυκαίλιος.magnanimus, intrepidus, præsenti animo
* ἐυκαρπία.ας.ἡ.fructuum prouentus.
ἐυκατάφορος.propensus, procliuus.
ἐυκαταφρόνητος.ν.ὁ.contemptibilis, despiciendus contentitius.
ἐυκαταφρονητότερον.contemptibilius.
ἐυκατάπτωτος.ν.ὁ.debilis, caducus.
ἐυκέστος.ν.ὁ.ἡ. facilis scindi, inflãmabilis, siccus.
ἐυκέλαδος.ν.ὁ.ἡ.bene sonans, concinnus.
ἐυκέρως.ω.ὁ.ἡ.pulchra habens cornua.
ἐυκέφαλος.prædितus egregio capite.
ἐυκηλία.ας.ἡ.quies.
ἐυκηλος.ν.ὁ.ἡ.quietus, securus, taciturnus, aptus.
ἐυκηλήτορα.ας.ἡ.quietem concilians.
ἐυκινησία.ας.ἡ.agilitas corporis.
* ἐυκλεια.ας.gloria, bona fama, celebritas. Est & deæ nomen, cui apud Bæotios & Locros in foro quolibet, ara statuaque dicata fuit. Plæriq; hanc Dianam putabant, Nonnulli Herculis filiã. uirgo hæc euita migrauit. Vnde sponsi spõsçq; priusquã nuptiæ conficerentur, ex more illi rem diuinã obibãt.
ἐυκλεῶς.gloriose.
ἐυκληρία.ας.ἡ.fœlicitas.
ἐυκληρος.ν.ὁ.ἡ.fœlix.
ἐυκλεής.ές.ὁ.ἡ.inclytus, celebris.
ἐυκναπτος.ν.ὁ.bene paratus.
ἐυκνήμις.ιδος.ὁ. fortis, bene armatus, instructus ad bellum, ad uerbum, bene ocreatus. Nam κνημὶς ocream significat. Epitheton Græcorum apud Homerum.
ἐυκοίλος.ν.ὁ.faciens bonam aluum.
ἐυκολίνη.Hecate, per ἀνίφρασιν.

εὐκολία.ας.ἡ.κῳ,
εὐκοπία.ας.ἡ.facilitas.
εὐκόμιστος.ε.ὁ.bene curatus.
εὔκολος.ε.ὁ.ἡ.κῳ,
εὔκοπος.ε.ὁ.ἡ.facilis,simplex.
εὐκοσμία.ας.ἡ.decorum.
* εὐκόσμως.recte à quo ordine,decorè.
εὐκρασμός.ὁ.ἡ.εὐκρατος.
εὐκρατός.ὁ.ἡ.temperatus.
εὐκρατός.pro εὐκρατος. bene temperatus. Apud
* Theophrastum à κεράννυμι & εὖ.
εὐκρασία.ας.ἡ.temperies,temperatio,mediũ temperamentum.
εὔκρατος.ε.ὁ.temperatus.
εὐκρίνεια.ας.ἡ.distinctio,puritas.
εὐκρινὴς.purus.facilis,εὐχερὴς.
εὐκταῖος.ε.ὁ.optabilis,optandus,optatus.
εὐκτέον.optandum est.
εὐκτήριον.ου.τὸ.oratorium.
εὐκτήμων.ον.ὁ.locuples.
* εὐκτικός.οῦ.ὁ.optativus.unde εὐκτικοὶ τρόποι,qui ꝓces habent & uotum, quibus opponuntur ἀπροσευκτικοί.
εὐκτός.οῦ.ὁ.notitus,optabilis.
εὐκυκλος.ε.ὁ.ἡ.rotundus.
εὐλάβεια.ας.ἡ.metus,cautio,reuerentia, pietas,euitatio.
εὐλαβέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.uito,cauco,uereor,sollicitus sum,observo,ueneror,deponens,accusatiuo iungitur.
εὐλαβὴς.ὁ.ἡ.religiosus, uerecundus, cautus, prentu facilis.
εὐλάω.putresco,uermes produco.
εὐλαχα.lingua Dorica aratrum,uomer. Alij
* δίκελλαν,id est, ligonem, siue sarculum hoc nomine intelligunt, ἀπὸ τοῦ λοχαίνειν, id est, fodiendo.
εὐλαί.ἡ.uermes,qui innascuntur in hulceribus
εὐληθάργυρος.ε.ὁ.qui facile labitur in lethargum
εὐληπτος.ε.ὁ.ἡ.facilis captu in bellis.
εὐληρα.τὰ.frena,habenę.
εὐλιθος.ε.ὁ.pulcher lapis.
εὐλογέω.μ.ήσω.π.ηκα.benedico,laudo, honorifice
* loquor de aliquo.acti.accusatiuo iungitur.
εὐλογητός.οῦ.ὁ.ἡ.benedictus.
εὐλογία.ας.ἡ.benedictio,benedicentia.munificentia, largitas, beneficentia, assentatio, adulatio.
* εὐλογίαι.apud Christianos dicebantur munera ex charitatis affectu missa amicis siue a colligendo, unde & λογίας,id est, collectiones pro eleemosynis dixit D.Paulus: siue ꝓ bene ominatis uerbis eiusmodi donare oporteat.In eadem significatione D.Hieronymus utitur uocabulo benedictionis.
* εὔλογον.τὸ.consentaneum,rationi consonum.
εὐλογος.ε.ὁ.ἡ.rationabilis,iustus.
* εὐλόγως.rationabiliter,probabiliter,uerisimiliter,honesti specie.
εὐλογχος.ε.ὁ.bonam sortem habens.
εὐλεφος.ε.ὁ.bene cristatus, facilis,ut εὐλέφως φέρειν.
εὔλυρος.canorus,lyræ peritus.
* εὐμάθεια.erudutio,docilitas.

εὐμαθὴς.ὁ.ἡ.docilis.
εὔμαρος.ε.ὁ.seruus amans herum.
* εὖ μάλα.commodum,optime.
εὐμαρὴς.ὁ.ἡ.latrina apud Herodotum.
εὐμάρεια.ας.ἡ.facilitas.
εὐμαρὴς.ὁ.ἡ.facilis.
εὐμαρὴς.ὁ.ἡ.calceus.
εὐμαρῶς.facile.
εὐμεγέθης.ε.ὁ.ἡ ingens,procerus.
εὐμελὴς.ε.κῳ,
εὐμέλος.ε.ὁ.ἡ.bene hastatus,bellicosus.
εὐμένεια.ας.ἡ.beneuolentia.
εὐμενής.ε.ὁ.amicus,beneuolus.
εὐμενὴς.ὁ.ἡ.mitis,beneuolus,candidus.
εὐμενῶς.benigne.
εὐμενίζομαι.ίσομαι.π.ισμαι. placo, beneuolum reddo.
εὐμετάδοτος.ε.ὁ.ἡ.liberalis, facilis ad impartiendum.
εὐμετάχειρις.ε.ὁ.ἡ.tractabilis.
εὐμήκης.ὁ.ἡ.prolixus,procerus.
εὐμισητός.οῦ.ὁ.ἡ.odiosus.
εὐμνημόνευτα.τὰ.quę facile memoriæ commendantur.
* εὐμήχανον.ingeniosum.
εὐμορφία.ας.ἡ.integritas.
εὐμορφία.ας.ἡ.pulchritudo, formæ præcellentia.
εὔμορφος.ε.ὁ.ἡ.formosus.
εὐνάδες.ia centes.
εὐνάω.μ.άσω.π.ασα. sopio. actiuum, accusatiuo iungitur.
εὐνοιόω.μ.ώσω.π.ωκα. populosus, bene habitatus. à ναίω, habito.
εὐναῖος.ε.ὁ.absconditus.
εὐνεστής.οῦ.ὁ.cubicularius.
εὐνή.ῆς.ἡ.cubile,pro nuptijs capitur.anchora,sedes.Vide Ammonium.
εὐνηθ.ex lecto.
εὔνητος.ε.ὁ.bene filatus,& laboratus.
εὐνηφιν.ex lecto.
εὔνις.orbus,priuatus necessarijs
εὔνιν.πλω.priuationem.
εὐνίδες.ες.ἡ.uiduæ.
εὐνοέω.μ.ήσω.π.ηκα.beneuolus sum, bene uolo cui picq; alicui,faueo, fidem seruo. neutrum, dativo gaudet.
* εὐνοῶν beneuolus,fautor.
εὔνοια.ας.ἡ.beneuolentia,necessitudo.
εὐνοϊκός.οῦ.ὁ.beneuolus.
εὐνοϊκῶς.beneuole.
εὐνομοῦμαι.bonis legibus uiuo, rectè instituta
* politia regor. Cui opponitur πονηροκρατοῦμαι,prauo imperio gubernor.
εὐνομέω.μ.ήσω.π.ηκα.instituo bonis legibus.
εὐνομία.ας.ἡ.bona lex, concordia, æquum, æ-
* quitas,recta iuris legumquè constitutio,& rectè iuri cõstituto obtemperatio,cui opponitur δυσνομία. Vide priores annotationes Eud.
εὔνομος.ε.ὁ.bene pascibilis,pabulosus.
εὔνους.ε.κῳ, εὔνους.beneuolus.
* εὐνοχίας,idem quod εὐνοῦχος.
εὐνουχίζω.μ.ίσω.π.ικα.castro, eunuchum facio.

* Ἐξευνοχίζεσθαι eleganti metaphora dicitur vinum,quando percolatur, saccoq; frãgitur, omnes enim eius nerui tũc excindũtur, ac genuinus restinguitur calor.Sic & Pli.lib. xix.sacco castrari vina dixit. Dicit & ἀποθηλύνεσθαι,id est,effœminatum reddi in eadem significatione.
* εὐνοῦχος.ε.eunuchus,sic dictus à custodiendis & asseruandis cubilibus diuitum matronarum.Nam εὐνὴ cubile dicitur,& ἔχω,habeo,teneo,asseruo.Ἐμεβαντὶν αὖτ à principibus & opulentis ciuibus.ut in conclaui assidentes vxoribus & filiabus, asseruarẽt ne quispiam stuprum inferret,εὐνοῦχοι dici calamos aliquando item reperias
* εὔξενος.ε.ὁ.hospitalis.Sic itẽ mare illud à Bosphoro Thracio incipiẽs ominis caussa appellatum est ab accolis. Nam prius ἄξενον uocabatur,id est,inhospitum, quod raras haberet stationes.
εὔξεστος.ε.ὁ.κῳ,
εὔξυστος.politus.
εὐοδέω.μ.ήσω.π.ηκα.prosperor.
* εὐοιστί.ω. μ.ωσω.π. ωκα. verbum est quo vtuntur, quoties res succedit ex animi sententia,ut in Psal.primo.Et omnia ꝗcunq; faciet ꝓsperabuntur; εὐοδωθήσονται, prosperum iter facio,faustum ac felix iter habeo,bene mihi in itinere succedit.Ab εὖ & ὁδός.
εὐοδμος.ε.ὁ.odorus.
εὐοδμία.ας.ἡ.bonus odor.
εὐοῖ.euœ, vox bacchantium.& est bissyllaba dictio etiam apud Latinos.
* εὖ οἶδ' ὅτι, τοῦτ' παρελιμόν τοῦ ἐστί Demosthen. ἐκεῖνο τοίνυν ὡς ἅπαντες εὖ οἶδ' ὅτι τὸν λόγον τοῦτον ἀνακαλεῖ.Καλλίεν ἂν ἱπποτίνοι μητρὸς δῆν ἀπεκείειαν.
εὐοινία.ας.ἡ. annus bonitate vini & copia insignis.
εὐοίνος.ε.ὁ.boni cminis existens.
εὐολιός.ε.ὁ lubricus.
εὔοπλος.ε.ὁ.bene armatus,siue felix in armis.
εὐορκία.ας.ἡ.iustum iuramentum.
εὔορκον. iustum & quod iudices secundum iura
* mentum pronunciarunt.
εὔορκος.ε.ὁ.ἡ.iustus,fidelis,pius.
εὔορμος.ε.ὁ.ἡ.bonum portum habens.
εὐοσμία.ας.ἡ.redolentia,fragrantia.
εὔοσμος.ε.ὁ.ἡ.odorifer.
εὐόφθαλμος.ε.ὁ.ἡ.pulchros oculos habens.
εὐοχθέω.lætor,feliciter ago ex labore.
εὐπαγὴς.ὁς.ὁ.ἡ.bene cõpactus,munitus, firmus,
* stabilis.à πηγνύω.
εὐπάθεια.ας.ἡ.deliciæ,lautitia,iucunditas, ubertas,bona corporis dispositio,id est, complexio.
εὐπαιδία.ας.ἡ.bona filiatio, id est,procreatio bo-
* norum filiorum, dexteritas in filijs procreandis.
εὔπαις.ε.ὁ.ἡ.bonos habens filios.
εὐπολὴς.ὁ.ὁ.ἡ.facilis.
εὐπορέγων.εὐπειθὴς.
* εὐπαράτητος.deprecabile,quod precibus obtineri facile potest.

εὐπαρατρεπτος.ε.ὁ.facile repellens.
* εὐπαρακολούθητος.ε.ὁ.ἡ.citus ad res, intellectu facilis.
εὐπάριδρος.ε.ὁ.bene astans & assidens.
εὐπάρειος.ε.ὁ.ἡ.pulchras genas habens.
* εὐπαρίστατος.ε.ὁ.circunstans.
εὐπάρυφος.ὁ.splendide,preciose, ac multa mundicia,& circunspecte compositeq; amictus vestitusq;,habens uestes eleganter ac ingeniose textas.Nam ὑφαίνειν texere est, & παρυφαὶ dicuntur uestium contextus. Accipit pro locuplete.Lucia.in Pseud. Κικαλοῦνται δὲ οἱ χρησμοὶ οὗτοι,αὐτέφωνοι.κῳ, οὐ πᾶσιν ἐδίδουν,οὐδὲ ἀνεῴλουν, ἀλλὰ τοῖς εὐπαρύφοις κῳ πλουσίοις κῳ μεγαλοδώροις.Annotat Budæ. τὴν εὐπαρύφων,nomine apud Græcos honoribus præditos intelligi eo modo,quo apud Latinos prætextatorum appellatione.Adiectiue.Herodia.in primo.ἀπὸ δὲ τῆς εὐπαρύφου κῳ βασιλικῆς πορφύρας ὅπλα φέρων.
* εὐ πάσχειν.beneficium accipere. cui opponitur εὖ ποιεῖν.
εὐπατρίδης.ε.ὁ.ἡ.bono patre natus.
* εὐπατρίδας.ε.ὁ.generosus,ingenuus, idem quod apud Romanos patricius.
εὐπατρίς.ίδος.ἡ.generosa.
εὐπείθεια.ας.ἡ.obedientia.
εὐπειθὴς.ὁ.ὁ.ἡ.obediens,morigerus,persuasibi-
* lis,cui facile persuadetur, persuasu facilis, tractabilis. ὕλη εἰς ἅπαν εὐπηθὴς materia ad quiduis sequax,apud Galenum.
* εὐπηθῶς.persuasibiliter,facile, non magno negotio.
εὐπεπλος.ε.ὁ.ἡ.bene indutus.
εὐπερίαγωγος.ε.ὁ.ἡ.circumactu facilis,uersatilis.
εὐπρίστος.qui facile fistit & hæret.
* εὐπερίφωρος.manifestus,deprehensus.
εὐπεμής.ὁ.ὁ.ἡ.facilis.
εὐπεπὴς.ε.ὁ.digestibilis.
εὐπέλαστον.τὸ.latum,amplum.
εὐπετῶς.facile.
εὐπιμελὴς.ὁ.ὁ.ἡ pinguis corpore,bene pastus.
εὔπηγος.ε.ὁ.ἡ.bene compactus.
εὐπιδάξιος.ε.ὁ.ἡ.irriguus,fontibus scatens.
εὐπλεκὴς.ὁ.ὁ.ἡ.bene textus.
εὔπλοια.ας.ἡ.κῳ,
εὐπλοία.bona nauigatio.
εὐπλοκαμίς.ίδος.ἡ.pulchros crines habens.
εὐπλόκαμος.ε.ὁ.ἡ.pulchros habens crines.
εὔπλοκος.ε.ὁ.ἡ.bene textus.
εὐπλόω.μ.ώσω.π.ωκα.prospere nauigo.neutrum absolutum.
εὐποδία.ας.ἡ.pedum integritas, pedum virtus.
εὐποιέω.μ.ήσω.π.ηκα.benefacio.actiuum, accusatiuo iungitur.
* εὖ ποιῶν,ut debebat. Gregor. κῳ, διὰ τὸ εἰδέναι μὲν εὖ ποιῶν περιέπειν τὰ ἡμέτερα, ut debebat, ut par erat.
εὐποιία.ας.ἡ. beneficium, iustitia.
εὐπολέμητος.facilis expugnatu.
εὔπομπος.ε.ὁ.bonus dux.
* εὐπορίομαι.κῳ,
εὐπορέω.μ.ήσω.π.ηκα.abundo, ditor, facultatem

 habeo.

* habeo, pecunia non deficior, non sum egẽs uel pecunia, vel re aliqua, quod latini etiam dicunt suppedito. Cicero. Cui si vita suppeditasset, id est, superfuisset. Accipitur ἐυπορῶν pro σωευπορῶν. Demosth. ἄλλεθίν τε χρήματα ἐυπορήσας. Vide Bud. neut. genitiuo iungitur.

ἐυπορία.ας.ἡ. facultas, abundantia, copia, opulentia, licẽtia. Ἐξ ἐυπορίας πονηροὶ, qui in bonorũ facultatum copia praue agunt. Vide ἐν περιουσίας.

* ἐυπορος.ε.ὁ.ἡ. facilis meatu, diues, abundans, vber. Vide Ammoniũ in dictione πλούσιος.

* ἐυπόρτος.ε.ὁ. facilis paratu, comparabilis, parabilis, obuius, facilis acquisitu, πόριμος.

ἐυποτμία.ας.ἡ. felicitas. apud Lucianum.

ἐυποτμος.ε.ὁ.ἡ. felix.

ἐυπους.οπος.ὁ. habens bonos pedes.

* ἐυπραγῶν apud Thucydidem, ἀντὶ τοῦ ἐυημερεῖν καὶ καλῶς καὶ ἐυτυχῶς φέρειν, ἐυτυχῶν. in optimo rerum statu esse.

ἐυπραγία.ας.ἡ. successus, prosperitas, ἐυποῖα.

ἐυπραγία γῆς. fœcunditas terræ, ἐυκαρπία.

ἐυπρακτον.ε.ὸ. factu facile.

ἐυπραξία.ας.ἡ. felicitas.

* ἐυπρόσεκτον, ἐυτυχῆν. Est autẽ ἐυ πράττειν caput uel frons epistolarum. Moris tamen fuit olim χαίρειν loco eius dicere, & ita extat in epistola Philippi apud Demosthenem pro Ctesiphonte. & in episto. ipsius Demost. ita legitur. Δημοσθ. τῇ βουλῇ καὶ τοῖς δήμοις χαίρειν. In Platonis vero epistolis est ἐυ πράττειν. Aristote. in fine epistolæ ad Phillip. salutationẽ posuit huiusmodi.. τὰ δ' ἄλλα ἐυ πράττε.

ἐυπράκτων ἐις χρημάτων λόγον. pro diuite & pecunioso.

* ἐυπρεπής. ὁ.ἡ.ὸ. decens, decorus, extructus, modestus, ornatus, bonæ formæ.

ἐυπρέπεια.ας.ἡ. decor, ornatus.

* ἐυπρεπῶς. modeste.

ἐυπρηης.ε.ὁ. accensu facilis.

ἐυπροδέκτος.ε.ὁ.ἡ. acceptus, acceptabilis.

ἐυπροσεδρος.ε.ὁ. assidens, indiuulse adhærens.

ἐυπρόσοιστος.ε.ὁ.ον.

ἐυπρόσοδος.ε.ὁ.ἡ. accessibilis.

* ἐυπρόσφερος. facundus, qui bene profert.

ἐυπροσωπέω.μ.ήσω.π.ηκα. placeo.

* ἐυπρόσωπος.ε.ὁ.ἡ. bono aspectu, lætus, hilaris, exporrecta & læta facie.

* ἐυπροφασίστως. excusatorie, sub prætextu.

ἐυπτερος.ε.ὁ.ἡ. velox.

ἐυπτυος.ε.ὁ. habens insignes nates.

ἐυπώγων.ον.ὁ. barbatus.

ἐυπωλος.ε.ὁ.ἡ. producens bonos equos.

ἐυραί.ά. ferramenta axi affixa, ne à rotis atterantur.

ἐυρέως. ex obliquo, extense, dextre.

ἐυραφής. ὁ.ἡ.ὸ. bene sutus.

ἐυῤῥοῦς. bene fluentis, pro ἐυρής, à nominatiuo ἐυρής, geminato ρρ contra regulam & diuisa diphthongo dixit Homerus in Iliad. ἐυῤῥοὸς λόυεος ἐυῤῥοῦς πολαμοῖο. Dictio enim in vocalem finiens, composita cum dictione ab ρ incipiente, ρρ geminat præter ευ.

ἐυρεῤῥέω. pulchre fluo.

ἐυρεῤῥής. ε.ὁ. pulchre fluens.

ἐυρεσιέπεια.ας.ἡ. inuentio uerborum.

ἐυρεσιεπής. ὁ.ἡ.ὸ. uerborum inuentor.

ἐυρεσιλογέω.μ.ήσω.π.ηκα. eloquẽter loquor, copiose loquor & facile, id qd Cice. vocat fundere verba. & Plautus funditãre verba. Næ ille ecastor verba fœnerato funditat, ἀντὶ τοῦ πολυλογεῖ, κενολογεῖ, παρρησιάζεται.

* ἐυρισιλόγος.ε.ὁ. rugax, verborum inanis funditor, & loquacitate præditus.

ἐυρεσις. ὁ.ἡ. inuentio.

ἐυρετής. οῦ.ὁ. inuentor.

ἐυρετίς. ίδος.ἡ. inuentrix.

* ἐυρημα.ατος.τὸ. inuentio, lucrum, lucrum aduẽtitium & insperatum, idẽ fere quod ἔρμαιον.

ἐυρηνος.ε.ὁ. alens pulchras agnas.

ἐυρής. ὁ.ἡ.ὸ. bene fluens.

ἐυρίζος.ε.ὁ.ἡ. bene radicatus.

ἐυρινις.ιδος.ὁ. sagacis naris.

ἐυρίπις. ε.ὁ. instabilis, incerta fide, imitans Euripum.

ἐυριπος. ε.ὁ. Euripus locus inter Eubœam, & Atticam, septies in die undas absorbens, & toties reuomens. Ἐυριπος ἄνθρωπος. homo inconstãs. τύχη ἐυριπος, fortuna uolubilis. Ἐυριπος διάνοια. cogitatio quæ huc & illuc fert. Vide Chiliad. Eras.

* ἐυρίσκομαι. impetro, mereor, adipiscor, obtineo Est emẽ proprie λαβεῖν ἀνθ' ὧν τις ἐδόκει ἢ ἐυπρεπὲς, ἢ ἐπόνησε. Accipitur pro inuenio. Demosthe. ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἤκομεν ἐκ τῆς πρεσβείας ταύτης, οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα ὀνήσ' ὅτι πῶν ἐυρημένοι. Accipitur interdum in malam partem pro incidere & impingere. Paus. τὸν βίον φασὶν ἐυρεῖν τοιοῦτος, Sic Cicero Græcorum imitatione, qui propter hæsitantiam linguæ stuporemq; cordis cognomen ex contumelia inuenit.

ἐυρίσκω.μ.ήσω.π.ηκα. ἀόρ.β. ἔυρον ἀπὸ τοῦ ἐυρέω, inuenio

* Lucas vsus est pro ἐυρίσκομαι. Εὗρε δ' χάριν παρὰ θεῷ. ἀντὶ τοῦ ἔυρω, ἢ ἐυρε. Vide latius in Cõm. Budæi. Hæc verba Ciceronis in Catone, neq; eos uero solũ conuenire habeo. Gaza transtulit, οὐδ' ἄρα τούτοις μόνον ἔχω ἐυρεῖν. Aor. primus passiuus ἐυρέθην. act. accus. iungitur.

ἐύρις. ε.ὁ. reparabilis.

ἐυροκλύδων.ων. Euroaquilo.

ἐυρονάπτος.ε.ὁ. pulchre manans.

ἐυρόν. fœtidum.

* ἐυρονότος. vẽtus ab oriente hiberno spirans. Romani Vulturnum vocant. teste Gellio.

ἐυρος. ε.ὁ. pulchre fluens.

ἐυρος. ε.ὸ. latitudo.

* ἐυρος. ε.ὁ. Eurus ventus ab oriẽte verno veniens ficto vocabulo, ut isti ἐτυμολογικοὶ aiunt, ἀπὸ τῆς ἑω ἑίων: alio nomine ἀπηλιώτης, à Romanis nauticis subsolanus cognominatur auctor Gellius.

ἐυρους. bene fluens: de oratore cuius oratio feliciter fluere uideatur.

ἐυρυάγυια.ε.ὁ. habens latas vias.

ἐυρυβάζειν. late grassari.

ἐυρυβαζεύειν.

ἐυρυβατεύειν. improbis uti moribus, ab Eurybate quodam insigni proditore & furcifera tissimo.

ἐυρυθμία.ας.ἡ. concinnitas.

ἐυρυθμος.ε.ὁ. concinnus, aptus.

* ἐυρύθμως. concinne, composite, apte, decenter.

ἐυρυκιέων. late patens.

* ἐυρυκλεῖαι vocabantur olim diuinaculi. Sumptum ab Eurycle quodã, qui per assistentem dæmonem uera uaticinabatur.

ἐυρυκρείων. late imperans, vel regnans.

ἐυρυμέτωπος.ε.ὁ. habens latam frontem.

ἐυρυμνος.ε.ὁ. qui per calumniam inter amicos inimicitias excitare conatur, ab Eurymno quodam qui id tentarit inter Castorem & Pollucem.

ἐυρυνόμη.ης.ἡ. Eurynome, proprium nomẽ deæ matris Gratiarum.

ἐυρύνω μ.ωῶ. dilato, uestigo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐυρύνωτος.ε.ὁ. habens latum tergum.

ἐυρυόλεος.ε.ὁ. habens latas portas.

ἐυρύοπης.ε.ὁ. late sonans.

ἐυρύπορος.ε.ὁ. habens lata uada.

ἐυρύπρωκτος.ε.ὁ. qui lato est podice.

ἐυρυπυλής. ὁ.ἡ.ὸ. habens latas portas.

ἐυρύστερνος.ε.ὁ. habens latum pectus.

ἐυρύς. ὁ.ἡ.ὸ. latus, lata.

ἐυρυσάκης. generosus, habens latum clypeum.

* Hoc nomine vocatur Aiax apud Sophoclem à scuti magnitudine.

* ἐυρυσακέων. Harpocratio interpretatur Neptuni templum, quanquã alij Aiacis id intelligere malunt.

ἐυρυχωρία.ας.ἡ. campestris latitudo.

ἐυρύχωρος.ε.ὁ. spatiosus, capax.

ἐυρώδης. ὁ.ἡ.ὸ. marcidus, cariosus, situ & squalore obsitus, vermiculosus, obscurus.

* ἐυρώεις. εν.ὁ. uermiculosus, marcidus, amplus, latus, stupidus.

ἐυρώπη. ης.ἡ. Europa.

ἐυρωπός. οῦ.ὁ. tenebrosus, latus.

ἐυρώς. ῶτος.ὁ. corruptio lignorum, id est, caries, carnium putredo, humiditas. Accipitur generaliter pro situ, carie & putredine.

* Theoc. ἀ σύριγξ ἐυρῶτι παλύνει.

ἐυρωστιάω.μ.ήσω.π.ηκα. ualeo, id est, sanus sum, neutrum absolutum.

ἐυρωστία.ας.ἡ. sanitas.

ἐυρωος. ε.ὁ. sanus, robustus.

ἐυρώτας.ε.ὁ. Eurotas fluuius Laconiæ.

ἐυρωτιῶσαν ἀποφορὰν. vocat Dioscorides quæ situũ sentiunt, quæq; nimis inueterauerunt, ac

* mucum quendam redolent.

ἐυς. ὁ. bonus.

ἐυσαυίδωτος.ε.ὁ. habens bonum tabulatum.

ἐυσέβεια.ας.ἡ. pietas, religio.

ἐυσεβέω.μ.ήσω. sum pius, pietatem exerceo, pie tracto, pius sum erga parentes, γηροκομῶ. Ita

* enim interpretatur Theophylact. scribẽs in primam episto. Pauli ad Timoth. Dicitur etiam hoc γηροβοσκῶ.

ἐυσεβής. ὁ.ἡ.ὸ. pius religiosus.

ἐυσελμος.ε.ὁ.ἡ. habens bonum tabulatum, uel rudentes.

ἐυσεπτος.ε.ὁ.ἡ. uenerabilis.

ἐυσημος.ε.ὁ. insignis, clarus.

ἐυσθενής. ὁ.ἡ.ὸ. fortis.

ἐυσθένης. ὁ.ἡ.ὸ. Eusthenes, uiri nomen.

ἐυσκαρθμος.ε.ὁ. celer, agilis.

ἐυσπλαγχνος.ε.ὁ. misericors.

ἐυσκοπος.ε.ὁ. aptus uideri.

ἐυστάθεια.ας.ἡ. constantia, columen.

ἐυσταθής. ὁ.ἡ.ὸ. stabilis, constans.

* ἐυσταθῶς. strenue, fortiter, constanter.

ἐυσταλής. ὁ.ἡ.ὸ. frugalis, leuis, succinctus & expeditus ad aliquam rem.

* ἐυσταλῶς. decenter, frugaliter, leuiter, expedite.

ἐυστερβής. ὁ.ἡ.ὸ. tritus.

ἐυστέφανος.ε.ὁ. coronatus.

ἐυστόμαχος.ε.ὁ. stomacho utilis.

ἐυστομέω.μ.ήσω.π.ηκα. bona uerba dico, neutrum absolutum.

ἐυστομία.ας.ἡ. bona pronunciatio & sonoritas.

ἐυστομος.ε.ὁ. bene pronuncians, pulchri oris.

* ἐυστοχεία. dexteritas in iaculando, oculorum intensio non aberrans à scopo, nostri collimationem vocant, quanquã sunt qui collineationem appellare malint, à lineis visuasibus in vnum locum contentis. Vide Assem Budæi.

* ἐυστοχέω. iaculandi peritus sum. Cui opponitur ἀστοχέω. Accipitur pro solerter coniecto.

* ἐύστοχος. in iaculando dexter, iaculãdi peritus.

ἔυστρα.ας.ἡ. fossa in qua mactabantur sues, φλογίστρα. Aristophanes equitib. ἐν ταῖσιν ἔυστραις κοὐδ' ὕλοις ἥρμοττόμην.

* ἐυστραβὴς. apud Theophrast. legitur pro materia tractabili & quæ facile flectitur. opponitur ἰθὺ ἀστραβῆ.

ἐυστραφής. ὁ ἐπιδέξιος ἐν ταῖς μάχαις.

* ἐυστρεπτος.ε.ὁ.

ἐυστρεφής. ὲς.ὸ.

ἔυστροφος.ε. bene retortus.

ἐυσωμάλακτος.ε.ὁ.ἡ. liberalis.

ἐυσύνθετος.ε.ὁ. comptus, ornatus, bene cõpositus

ἐυσύνοπτος.ε.ὁ.ἡ. manifestus.

ἐυτιμολογούμενον. honestum dictum.

ἐυτιμόνως. honeste.

ἐυτιμοσύνη. ης.ἡ. uenustas.

ἐυτίμων.ονος.ὁ. aptus, formosus, honestus.

ἐυτολάζω. ocium consumo.

* ἐυσωματῶ. bona corporis valetudine præditus sum.

ἐυσωος.ε.ὁ. facilis uersatu, celer.

ἐυτακτος.ε.ὁ.ἡ ordinem seruans, bene constitutus, constans, strenuus, modestus.

* ἐυτάκτως. modeste, composite.

ἐυταξία.ας.ἡ. disciplina, constantia, modestia, moderatio quæ seruatur in decoro ordinis.

* εὖτε. quando, bene, ὅτε.

* ἐυτεθέω. recte dispono & colloco. factũ est à nomine verbali θεσις ἀπὸ τοῦ τίθημι, sic & ἀτιθῶν. Vtitur Lucianus.

ἐυτειχής. ὲς.ὸ.ἡ.ὸ.

ἐυτείχεος.ε.ὁ.ἡ. bene mutatus.

ἐυτίλεια

εὐτέλεια.ας.ἡ.frugalitas,parcitas.
* εὐτελής.ές.ὁ.ἡ.frugalis,simplex,tenuis,vilis,abiectus,humilis,leuis,expeditus.
εὐτελίζω.μ.ίσω.σ.κα.attenuo,minuo.actiuum, accusatiuo iungitur.
εὐτρεπής.ές.ὁ.ἡ.iucundus.
εὔτυκτος.ὁ.ἡ.bene incisus,bene paratus.
εὐτοκία.ας.ἡ.fœcunditas.
εὔτοκος.ὁ.ἡ.fœcundus.
εὐβουλος.ὁ.ἡ.audax,animosus.
εὐτολμία.ας.ἡ.animositas.
εὐτόλμως.audacter.
εὐτονία.ας.ἡ.uehementia spirituum.
εὐτονος.ὁ.ἡ.tensus,robustus.
εὐτόνως.constanter,bene,acriter,intẽto clamore.Lucæ.xxiij.ἐστήκεσαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ. Cicero in Catone,hoc dixit bonis lateribus. Cum ego quidem quinq; & sexaginta annos natus, legem Voconiã voce magna,& bonis lateribus suafissem. Ab εὖ & τείνω,quasi valde intense.
εὐτοξία. iaculandi peritia & dexteritas.
εὐβαπιλία.ας.ἡ. apud philosophos in bonã partem accipitur,significatq; vrbanitatem,leporem,festiuitatem,comitatem, facetiam. D.Paulus ad Eph.ca.v,accepit.pro scurrilitate seu vrbanitate scurrili,& graui viro indigna.
εὐβάπελον.ὁ μὴ σεμνότητος χαρίεντως λεγόμενον. vrbane dictum cum grauitate coniunctum.Sic dictum ὁ εὖ βίπεος ἐν λόγον. autor Ammonius.
εὐβάπελος.ὁ.ἡ.comis,facetus.
εὐβοσία.ας.ἡ.nutrior, alimentum vberius accipio.
εὐβοσκὸς ὁ εὐβοσος.
εὐβεπιμελὸς.ὁ.ἡ.bona ordinatio.
εὐβεπίζομαι.paro,suborno. Accipitur etiã passiue pro paror.
εὐβεπίζω.μ.ίσω.π.κα.ordino,paro,instruo.actiuum.accusatiuo iungitur.
εὐβεβος.ὁ.ἡ.bene perforatus.
εὐβοπία.ας.ἡ.probitas morum.
εὐβοσος. qui copiose nutritur.
* εὐβοσοῦμαι κ.τ.λ.
* εὐβοσῶ.bene nutrior,alimentum copiosum ac
* cipio.
εὐβόχαλος.ὁ.ἡ.rotundus.
εὐθύβοχος.habentes capillos recte demissos, nõ crispos.
εὔτυκτος.ὁ.ἡ.facilis factu,bene operatus.
εὐτυχέστατα.felicissime.
εὐτυχέω.μ.ήσω.π.κα. felix sum,floreo,obtineo, assequor, feliciter & bona quadam fortu-
* na adipiscor.Construitur genitiuo uel accusatiuo.Synes.εἴτινες εἶεν οἱ φύσεως λαχόντες, οἱ εὐτυχήσαντες ἀγωγῆς. Herod.ὅτε δὴ τὸν τῆς ἀρχῆς τιμὴν εὐτύχησε Σεβήρος.
εὐτυχὴς.ὁ.ἡ.felix,fortunatus, qui iucunde citra;q; triftitiam viuit, ὁ ζῶν ἡδέως καὶ ἀλύπως.
εὐτυχία.ας.ἡ.felicitas,bona fortuna,fortunæ benignitas.

εὐτύχια.ας.ἡ. Eutychia mulier quædam.
εὐύφαντος.ὁ.ἡ.bene textus.
εὐυφαντασιωτὸς.οῦ.ὁ.qui sibi res,uoces,actus secũdum uerũ optime fingit. Quintilianus.
εὔυφαντος.ὁ.ἡ.facilis comprehensu.
εὐφημα φάνα.bona uerba, bene ominata loq̃re.
* εὐφημέω.μ.ήσω.σ.κα.laudo,bñdico,bñ ominata dico, fauftis ominibus acclamationibusq; Iętis excipio,acclamo.quemadmodũ populus acclamat Imperatori recẽs inaugurato
* εὐφήμα. define male loqui,& ut Plautus dixit, melius ominare. & Terentius Bona uerba queso.Et quod Cicero dixit in Catone dii meliora:Gaza transtulit εὐφήμα.
* εὐφημία.ας.ἡ.laus,fauor,benedictio,acclamatio fausta & læta. Herodia.τῷ πάσης εὐφημίας τε καὶ παρατρεμπῆς ἅμα δήμου ὑπαδεχθεὶς.De Commodo vrbem ingrediente loquitur.
εὔφημος.ὁ.ἡ.boni ominis,benedictus,bñdicus.
εὐφημισμὸς.οῦ.ὁ.bona ominatio.
εὔφλεκτος.ὁ.ἡ.combustu facilis.
εὐφορέω.μ.ήσω.σ.κα. abundo.neutrũ.dtõ iũgitur
εὐφορία.ας.ἡ.abundantia,fertilitas.
εὔφορος.ὁ.ἡ.fertilis,ferax,facilis ad portandum.
* Εὔφορον σῶμα uocant corpus optimẹ constitutionis & bene habitum.
εὐφράδης.ὁ.ἡ.bene differens,disertus.
εὐφραδία.uenustas sermonis, uis dicendi, eloquentia.
εὐφραίνομαι.μ.οῦμαι.Ięto r,Plato i Protago.distinguit ab ἥδομαι.Vide differentias Ammonij deponens,datiuo iungitur.
εὐφραίνω.μ.ανῶ.lætifico,lætum reddo, delecto, oblectò,exhilaro.accusa.iungitur.
εὐφράτης.ὁ.ἡ.Euphrates fluuius Syriæ,qui Hebraice Phrat appellatur.
* εὐφρόνη.nox apud veteres, ἀπὸ τοῦ εὐφρονεῖν, à bene sapiendo: optima enim consilia nocte cõstituunt, quod tũc animus sit liber & vacuus à curis,vnde illud Nox dabit cõsiliũ.
* εὐφροσύνη.ης.ἡ.lætitia,delectatio,oblectatio. Vide Ammonium in dictione χάρα.
εὐφρων.ον.ὁ.ἡ.lætus,iucundus,uenerabilis.
εὐφυὴς.ὁ.ἡ.industrius,ingeniosus,facetus,fa-
* cilis,commodus.Item ἀντὶ τοῦ σκωπτικοῦ.apud Atticos.
εὐφυία.ας.ἡ.industria,ingenium,ingenij dexteri
* tas felicitasq;,bona indoles,bona habitudo,fertilitas,forma bona.
εὐφυῶς.ingeniose,scite.
εὐφωνία.ας.ἡ.sonoritas, bona vox, sonitus vocũ atq; verborum iucundior, Quintilianus
* vocalitatem vertit.
εὔφωνος.ὁ.ἡ.concinnus.
εὐχαίτης.ὁ.ἡ.pulchre capillatus.
εὔχαρις.ὁ.ἡ.facetus,gratiosus.
εὐχαριστέω.μ.ήσω.π.κα.gratias ago. neutrum,accusatiuo & datiuo iungitur.
εὐχαριστία.ας.ἡ.gratiarũ actio,eucharistia, gratitudo,comitas.
εὐχάριστος.ὁ.ἡ.iucundus.
εὔχειρος.ὁ.ἡ.facilis.
εὐχείρωτος.ὁ.ἡ.facilis captu.

εὐχίρεια.

* εὐχίρεια.ας.ἡ.facilitas, procliuitas,manuum dexteritas.
εὐχερὴς.ὁ.ἡ.facilis
εὐχερῶς.facile,prompte.
εὐχετάομαι.εὐχομαι.
εὐχετόωντο.supplicabant.
εὐχή.ῆς.ἡ.oratio,uotum,optio.
εὐχομόν.ῶν.ὁ.ἡ.res optabilis.
εὔχιος.ὁ.ἡ.eleganter fectus.
εὐχλωρὸς.οῦ.ὁ.uiridis.
εὐχολόγιον.ου.τὸ.orarium,libellus.
εὔχομαι.μ.εὐξόμαι.π.εὔγμαι.iacto,uoueo, vota facio,oro,opto.datiuo iungitur,cõstruitur;q;
* cum præterito.Demosth.εὔχομαι ὑπάρξαι.
εὖχος.ὁ.τὸ.gloria uictoria,consilium.
εὐχρηματία.ας.ἡ.opulentia.
εὐχρηματέω.opulentus sum.
εὐχρηστέω.utilis sum,commode vtor,in commo
* dum meum verto.
* εὐχρηστήματα.Cicero commoda vocat.
* εὐχρηστοῦμαι.commode tractor.
* εὔχρηστος.ὁ.ἡ.utilis, cuius vsus & tractatio facilis est.
εὐχροὴς.ὁ.ἡ.bonum colorem habens.
εὔχροος.ω.ὁ.boni coloris.
εὐχωλή.ῆς.ἡ.uotum,sacrificium,iactatio.
εὐψυχέω.μ.ήσω.π.κα bono animo sum.neutrum absolutum.
εὐψυχία.ας.ἡ.magnanimitas.
εὔψυχος.ὁ.ἡ.latus,magnanimus.
* εὐψυχίστερον.frigidius.
εὐω.μ.εὔσω.π.κα. illumino,inflammo.
εὐώδης.ὁ.ἡ.fragrans.
εὐωδία.ας.ἡ.bonus odor,fragrantia,redolentia
* bonam fragrantiam vertit D.Hierony. Accipitur simpliciter pro odore.
εὐωνέω.uilifacio.
εὔωνος.ὁ.ἡ.ἐντελής,uilis,precio contemptus, uili emptus.
εὐώνυμος.ὁ.ἡ.finister,per ἐυφημισμόν, & arbor quã εὐώνυμον appellat Teoph.
εὐώνως.uili precio.
εὐωρία.ας.ἡ.negligentia.
εὔωρος.ὁ.ἡ.neglectus,per antiphrasin,sicut εὐωρεῖν,negligere,ab εὖ & ὥρᾶν, quod seruare & curare significat.
εὐωχέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.edo, vescor,conuiuor,
* Accipitur pro fruor. Plato. εὐωχοῦ τῷ λόγῳ ἥδιστα,fruere animi tui sententia & satiare.cum genitiuo.
* εὐωχῶ.conuiuio accipio,satio.Construitur interdum cum duobus accusatiuis.Plato. ὀυχ ὥσπερ ἐγὼ πολλὰ καὶ ἡδέα καὶ ποικίλα πάνυ εὐώχουν ὑμᾶς.Accipitur pro oblecto. Athenæus. ὡς ἂν καὶ γυναῖς παροψίσι καὶ πολλαῖς εὐωχήσω ὁ βίαλον.
εὐωχία.ας.ἡ.conuiuium, epulum, cõuiuium pu-
* blicum vt ait Pollux.Corinthus per epectasin Attica dici putat ab εὖ & ὀχὴ, id est, βορὴ. quasi εὖ ἔχουσα ὁ σῶμα καὶ συγκρατοῦσα.
* εὐωχίζω.μ. εὔσω.π. εὔκα. conuiuio aliquem excipio,seu accipio,conuiuio adhibeo.
εὐωψ.ωπος.ὁ.ἡ.res boni aspectus.

E ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

ἐφ' ἅ.ad quæ,quorum caussa.
* ἐφάμιλλος.ον.controuersum, aduersarium, hostile,inimicum.
ἐφάλιος.ὁ.ἡ.καὶ
ἔφαλος.ὁ.ἡ.maritimus.
ἐφάπαξ.semel.
ἐφαπτίς.ίδος.ἡ.genus ornamenti militaris.
* ἐφαρμῶτες. serui quidam dicebantur in Creta.
ἐφάπλωμα.ατος.τὸ.culcitra.
* ἐφάπτομαι.μ.ἁψομαι.π.αμμαι. attingo,contrecto amplector,capesso,suscipio.ἐφημμένον,etiam accensum significat & ardens,ut νῆκος ἐφῆπται,exarsit contentio. Iliad.φ. ἐξ οὗ δὲ ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νῆκος ἐφῆπται. Est etiam ὁ ἐπαιωρεῦμαι. Hom.τρώεσσι δὲ μηδὲ ἐφῆπται. impendent.εφαπτόμενον τοῦ τέλους. in.iij.Ethicorum, est quod ad finem & beatitudinem pertinet. deponens,genitiuo iungitur.
* ἐφαρμογὴ.conuenientia,cohærentia,quadratio.
* ἐφαρμόττω. congruo, conuenio, cohæreo, construitur interdum cum datiuo, interdum cum præpositione εἰς.Aristot.ἡ δὲ ἀπόδειξις ὀυκ ἐφαρμόττει ἐπ' ἄλλο γένος.Idem.ὁμοίως δὲ καὶ κοινὸς ἐφαρμόσει πᾶσιν.
ἐφεδρανα.τὰ. natium prominentiæ super quibus sedetur.
ἐφεδρεία.ας.sessio,insidiæ,statio.ἐφεδρεῖαι.subsidia.
ἐφεδρεύω.μ.εύσω.π.ευκα. insidior,præsideo,ad cu-
* stodiã sto,sedeo intus,obseruo,uictori immineo, ut cum eo q̃primum congrediar. Item immineo in occasionem & calamitatem,& in res afflictas alterius, & insideo, sedeo super re aliqua.neutrũ,dtõ iungitur.
* ἐφεδρεύοντες.triarij.
* ἐφεδρος.ὁ.ἡ.sellę occupator,assessor,qui assidet in consultatione.præses,insidiator, ἐπιλήπτωρ.Sic etiã dicebatur ex Athletis, cui sorte obuenerat, vt,certantibus alijs, spectator sederet,cõgressurus mox cum fatigatis vigens ipse atq; integer viribus,id quod felicissimum censebatur.Sophocles metaphoricè pro vltimo vsurpauit.Dicitur etiã ἐφεδρος cuius aggressio spectata est. Vocantur item ἐφεδροι milites in subsidijs collocati,subsidiarij,substituti,succenturiati.οἱ ἐπιτεταγμένοι. Vide lect.antiq. Cœl.lib.xij.cap. xviij.& Comment.Bud.
ἐφεδρίζειν.exercere ludum puerilem qui
ἐφεδρισμὸς dicitur,& Atticis ἐν κοτύλῃ.
ἐφέζομαι.sedeo.
ἐφεῖται.licet,permittitur.
ἐφίεμαι.immitto.
* ἐφεκτικὰ.dicuntur aluum astringentia, & quæ excrementa sistunt in aluo.
* ἐφεκτικοὶ.οἱ. Academici dicebantur,quod nihil certò neq; pronunciare, neq; constituere de re aliqua uolebant more aliorum philosophorum,sed sententiam suam animo cõtinebant,semperq; se melius adhuc cõsultaturos dicebant, vnde & σκεπτικοὶ alio nomine vocati sunt. Budæus cunctatores & hæsitatores

hæsitatores dici posse autumat. Λαβὴ τοῦ ἐπέχειν. quod assensionē retinere significat, autore Cicerone.

* ἐφεπτικῶς. dubitanter.

ἐφελκὶς. ίδος. ἡ. genus ulceris, ramentum.

ἐφελκύω. μ. ύσω. τω. υκα. κω.

ἐφέλκω. μ. ξω. τω. ῆλκα. attraho, elicio. actiuum. accusatiuo iungitur.

ἐφίημι. immittentis.

* ἐφεξῆς. deinceps, postea.

ἐφέξις. εως. ἡ. prohibitio.

ἐφέξω. prohibebo, continebo. ab ἐπέχω.

ἐφέπομαι. μ. ἑψομαι. τω. ἑμμαι. insequor. deponēs, datiuo iungitur.

ἐφέσιμος. translatitius: de causa in qua prouocatur ad iudicem superiorem.

* ἐφέσιμος δίκη est causa que post appellationem agitur. Galen. Ἀλλ' ἴσως ἐνίσαι δίκην ἐφέσιμον ἄγω νίσωδ τινὶ. id est, licebit alicui ad illos à Thessali iudicio prouocare.

* ἔφεσις. ἡ. desiderium, translatio de foro ad forū id est, de iudicio ad iudiciū prouocatio. Lucian. ἡ ἔφεσις ἐπὶ τὴν δίκαιεσω Plena autem locutio est, δίκην ἐπὶ τοῦς δικαστὰς ἐφίνναι. hoc enim dicebant Athenienses cum ab arbitris ad iudices prouocabant.

* ἔφεσιν δοῦναι appellare.

* ἐφεστῶτες τοῖς πράγμασι qui summæ rerum præfecti sunt.

ἐφέστιος. ὁ. ἡ. domesticus, familiaris, lararius. Ἐφέστιοι dicebantur supplices: Lege enim sancitum

* erat, vt supplices apud Larem sederent taciti. Interpretantur interdū ἀνέχθοντας ciues ac indigenas incolasq;, Et Eustachius ingt ἐφέστιος dicitur qui vrbem incolit & Vestam habet, qua ratione ἐπίκουροι id est, auxiliares ἐφέστιοι non sunt. Ἐφέστιοι θεοὺς penates interpretantur.

ἐφεστρίδιον. ὁ. ὁ. vmbella.

* ἐφεστρίς. ίδος. ἡ. sagulum. exterior vestis, pallium Lucia, ὀνοῦν ἀλλὰ τὸ δικάδιμα ἴσασον με ἔχειν, καὶ πλὴν ἐφεστρίδα.

* ἐφεστῶτες. principes.

ἐφέτοι. οἱ. magistratus apud Athenienses qui de capitalibus caussis iudicabant.

ἐφετικός. οῦ. ὁ. desideratiuus.

ἐφετμή. ῆς. ἡ. mandatum, præceptum.

ἐφευρετής. οῦ. ὁ. inuentor.

ἐφευρίσκω. μ. ήσω. π. ηκα. inuenio. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐφιλάω. diffamo, detraho, irrideo.

* ἐφη φᾶναι. pro inquit. Nam φᾶναι ita positum superfluum est.

ἐφίβαιον. ὁ. τὸ. pubes.

ἐφιβάω. μ. ήσω. π. ηκα. pubesco. neutrū absolutum.

ἐφιβία. ας. ἡ iuuentus, adolescentia, ephebia.

* ἐφίβια. loca puberibus exercendis constructa.

* ἐφηβικὸς. locus in theatro vbi spectabāt ephebi.

ἐφήβος. ὁ. ὁ. puber, ephebus, adulescens.

ἐφήδομαι μ. ήσομαι. π. ησμαι. malis alienis lætor, in

* sulto. Etiam delector in bonam partem. Gaza ex Cicerone. τοῖς ἐυφυΐᾳ κεκοσμημένοις τῶν μειρακίων οἱ σοφοὶ τῆδε γερόντων ἐφήδονται. deponēs datiuo iungitur.

ἐφῆκις. immisit.

* ἐφίλιδες. stigmata in facie.

ἐφιλος. ὁ. ὁ. fraudulentus, & pustulas ac ueluti clauos quosdam habens in facie.

ἐφιλίς. ίδος. seu ἐφιλὶς. ἡ. tuberculum & aspredo cutis in facie ex inflammatione aut ardore solis prognata.

ἐφημερία. ας. ἡ. familia, uix uicis.

ἐφημερινός. οῦ. ὁ. καὶ

ἐφημέριος. quotidianus.

ἐφημερίς. ίδος. ἡ. ephemeris, id est, libellus in quo acta quotidiana continentur, commenta-

* rius, regestum, memoriale, vulgo memorias vocant. Latini diarium uocant. Iuuenalis diurna dixit in plurali. Item historia in qua res per singulos dies gestæ scribuntur, teste Gellio, lib. v. cap. xviij.

ἐφήμερος. ὁ. ὁ. quotidianus, diecularis, molestus,

* animal viuens unum diem. Ἐ φήμερος δὲ φὴ vi ctus in diem quæsitus.

ἐφήμερος βίου. prodigus, luxui indulgens.

ἐφημεσύνη. ης. ἡ. præceptum.

ἐφήνδανε. placebat.

ἐφηδα. dixisti, Attice.

ἐφηδῆναι. lætari.

ἐφήσομαι. iubebo, imponam.

ἐφθάκειν. anticipaueram. à φθάνω.

ἐφθαλός. ὁ. ὁ. coctus.

ἔφθην. præueni.

ἐφθίασι. corrupti sunt. Ionice pro ἔφθιν.

ἐφθοτωλεῖον. ὁ. τὸ. locus vbi assata veneunt.

ἐφθὸς. οῦ. ὁ. solidus, coctus, elixus, perfectus, pu-

* rus.

ἐφιάλτης. ὁ. ὁ. insultor dæmon, uel morbus cum externa quædā vis quiescentes videt inuadere, & pondere suo pressos grauare, A nostris recentioribus medicis incubus dicitur, dictus ἀπὸ τοῦ ἐφάλλεσθαι. quod hominē inuadat & premat. Alij ab Ephialte quodam dictum volunt. Themison πνιγάμωνα uocat. ἀπὸ τοῦ πνίγειν. Quidam Græcorum definiunt πλὴν ἐς κεφαλὴν ἀναβαίνοντα ἀνεθυμίασιν, ἐξ ἀδηφαγίας καὶ ἀπειρίας, id est, redundantē in caput euaporationem ex voracitate ac crudirate.

ἐφίδρωσις. ὁ. ἡ. sudor.

* ἐφίεμαι. cupio, mando, concupio, amore captus sum, cupide peto appetoq;. Item capto, ad ictum designo, σοχάζομαι quod Cicero peto vocat, omnes scelerati vnum me petunt, id est, ἑνός μοῦ ἐφίενται. Est & τὸ ἐπιβέπομαι, cum mihi indulgetur & permittitur, licet mihi.

ἐφιέρεια. τά donaria.

ἐφιζάνω. insideo, sedeo. neutrum, datiuo iungit.

ἐφίημι. μ. ήσω. π. εικα. immitto, concedo, obsequor

* τὸ ἐντέλλομαι καὶ προσάσω, καὶ τὸ ἐπιτίνω καὶ ἐφερμῶ. Item pro ἐπιβέπω, id est, indulgeo & permitto. Significat etiam appello maiorem iudicem, id est, prouoco.

ἐφικνέομαι. μ. ίξομαι. π. γμαι. μέσος ἀόριστος δύπερος, ἐφικόμην. assequor, peruenio, aduento, appropinquo. deponens, genitiuo iungitur.

ἐφικτός.

ἐφικτός. οῦ. ὁ. possibilis, attingibilis, comprehensibilis.

ἐφίλεσσι. cutis vitia, lentigines.

ἐφίμερος. ὁ. ὁ. desiderabilis.

ἐφιππάζομαι. vehor equo.

ἐφιππαρχία. ας. ἡ. turma equitū mille et viginti quatuor.

ἐφίππιος. ὁ. ὁ. equitatorius, equester.

ἐφίππιον. ὁ. τὸ. equi sella, id est, ephippium.

ἐφίππος. ὁ. ὁ. eques.

* ἐφίσταμαι. τὸ προσγίνομαι ἐξαίφνης, aduento, insto, appeto, quod & nos opprimo dicimus. Est etiam aggredior aliquid tractandum vel dicendum, ad idq; animum adijcio, in eoq; commentando insisto & immoror. Isocrates. ἐπισταὶ δὲ τὰ θυσίας ἔργα, καὶ λέγειν ἀρξάμενος πολὺ αὐτοῦ. Item insto, vrgeo. Præterea resisto, restito, progredi nequeo, & in cursu hæreo, insisto, claudor, desino. quod etiam ἐνίχομαι dicitur. Significat etiā præfectus sum.

ἐφιστάω. μ. ήσω. π. ηκα. præficio. actiuum, datiuo iungitur.

* ἐφίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. superstio, incumbo. τὸ τάττω, præficio. Item sisto, retineo, reprimo, coerceo. Quēadmodum autē παρίστανται significat sistere ad iudicium, ita ἐφίστανται est sistere aliquem, & vt præsto sit vel præsens facere, & vt inter negocium tractandum adueniat, etiam ut interdum importunus adsit, & tractantes agentesq; opprimat. Significat etiam admoueo, animum intendo animaduerto, & intentus sum, diligenter considero, applico & adhibeo animum ali cui rei. Aristot. τόνοις ἐπιστήσαντες. Idem. πολὺ τῆδε ὁρισμῶν ἐπιστήσας πλὴν διάνοιαν, incumbens animo ad diffinitiones explicandas. Vide comment. Bud. neutrum, datiuo iungitur

* ἐφίστη ἀντὶ τοῦ ἐφίσταθι.

* ἐφ' ὅ. pro ἐφ' ᾧ. vel ἐπὶ τῷ.

* ἐφοδεία. munus obeundi vigilias, & excubias inspiciendi.

* ἐφοδεύομαι. καὶ

* ἐφοδεύω. percurro, lustro, obeo, adeo, adorior.

* ἐφοδιάζομαι. viatico donor, viaticor, hoc est, viaticum sumo vel accipio, pro viatico exigo.

* ἐφοδιάζω. μ. άσω. π. ασα. instituo, instruo viatico, aggredior. Gregor. pro baptismo donare morientem dixit. ὡς ὁ μάχη βαπτίσοῦ καὶ χρισματίσοῦ, τὸ δὲ ὅπως ἐφοδιάσῃ φιλονεικοῦντος, τὸ δὲ ὅπως γραφῇ κληρονόμος.

* ἐφόδιον. ὁ. τὸ. viaticum. Et per metaphoram ἡ ἀφορμὴ πρός τι, occasio, procliuitas. Demosth. ἐφόδιον λαβὼν τὸ πλὴν συγγραφὴν τοῦτο κελεύειν, ansam & occasionem causamq; arripiens.

ἐφοδον. ex impetu, statim.

ἐφοδος. ὁ. ὁ. accessus, impetus, incursus, infestus

* insultus, βλάβη, apparatus, instrumentum, λογισμοὶ ἐφόδοι. argumenta.

ἐφοδος. ὁ. ὁ. immunitus.

* ἐφοδος. ὁ. ὁ. ἐφοδεύων. quem circuitorem Latini vocauerunt, vigiliarum cognitor.

ἐφολκαιον. ὁ. τὸ. temo.

ἐφολκία. ας. ἡ. consequentia, & nauis quæ trahit post se nauiculas.

ἐφόλκιον. τὸ. iumentum, gubernaculum, & nauis parua quæ & ἐφολκὶς dicitur.

ἐφομαρτέω. μ. ήσω. π. ηκα. sequor. datiuo iungitur.

ἐφοπλίζω. μ. ίσω. π. ικα. paro.

ἐφόπτης. ὁ. ὁ. inspector.

* ἐφοράω. μ. ὑπόψομαι. τω. ὤφθαικα. interdū simpliciter video & cerno, intueor, aspicio, respicio. Est etiam obseruo, quod aspicientis prouidentiam significat. Significat etiam recognosco, recenseo, & quod Latine dicit inspicio, vulgo visito dicunt. actiuum, accusatiuo iungitur.

* ἐφορῶνω. præses sum, & inspectionem habeo.

* ἐφορία. ας. ἡ. tutela. inspectio Est etiam magistratus Lacedæmoniorum.

ἐφορμάω. μ. ήσω. π. ηκα. irruo, impetum facio. neutrum, datiuo iungitur.

ἐφορμέω. μ. ήσω. π. ηκα. maneo in portu, stationem habeo. neutrum absolutum.

ἔφορος. ὁ. ὁ. præses, præfectus, episcopus, ephorus, inspector.

* ἐφ' ὅσον. quandiu, quatenus, inquantum, quod etiam ἐφ' ὅσα dicitur Attice.

ἐφράσατο. animaduertit.

* ἐφ' ὅτῳ. τὸ ἐφ' ᾧ. cur. Vide comment. Bud.

ἐφυ. est, fuit, euenit.

ἐφυδάτιος. ὁ. ὁ. aquaticus.

* ἐφύλαρχος. erat apparitor ille apud Athenienses, qui clepsydris moderādis præfectus erat.

ἐφυπερθύριον. ὁ. τὸ ἐπὶ τοῦ ὑπερθύρου.

* ἐφύει. superpluit, id est, pluuia statim sequitur. Theophra. ἐφύει δ' ὅπου ἂν ἐφίστῃ.

* ἐφ' ᾧ. in quo, cur, quod etiam ἐφῷτε & ἐπῷτε dicitur, cuius constructionem vide in comment. Bud.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Ἔχαδον. capax fui, occupaui.

ἐχέβοιον. ὁ. τὸ. lorum quo bos aratro alligatur.

* ἐχέγγυος. ὁ. ὁ. fide dignus, qui promissa seruat. ab ἔχω teneo, & ἐγγύη promissio. idoneus defensor, magnæ existimationis.

ἐχέθυμος. ὁ. ὁ. prudens, modestus, pudicus.

ἔχειν ἀμετακινήτως. immobilem esse & constātē.

ἐχεμυθέω. μ. ήσω. π. ηκα. fileo, taceo, linguæ conti-

* nentis sum, supprimo verba. neutrum absolutum.

ἐχεμυθία. ας. ἡ. taciturnitas, silentium, sermonis cōtinentia, Gellius scribit hoc nomine vo-

* catum fuisse silētium illud discipulorū Pythagoræ. Ab ἔχω coerceo, & μύθος sermo.

ἐχέμυθοι. taciturni, homines parcissimi sermonis ac linguæ continentis, & qui censendi

* immunitatem habent, qui & ἀκουσμοί.

ἐχενηΐς. ίδος. echeneis pisciculus, qui nauē quātū uis magnā ac remis velisq; concitatā sistit, vnde & nomē illi inditū, nimirū ab ἔχω teneo, & ναῦς nauis. A nostris remora remigioq; apellatur.

* ἐχεπευκές. apud Homerum mortiferum significat, quod inde deductum putant, quod πεύκη arbor recisa non succrescat amplius, sed funditus intereat, etiam si ad amaritudinem referant alij.
ἐχεπευκής.ής.ές.ές.grauis,mortifer,amarus.
ἐχίσκω.habeo.actiuum,accusatiuo iungitur.
ἐχετλεύω.aro.
* ἐχέτλη.ης.ἡ.rectum lignum quod inter arandũ manu continet arator. Latini stiuam appellant.
ἐχετός. Epirotarum tyrannus tam immani crudelitate, vt regionem ipsius ingressis hominibus aures,nares,pudenda denique abscinderet. Huius meminit Homerus. Odyss.lib.xviij.
ἐχεύω.fudi,effudi.
ἐχέφρων.ον.ὁ.ἡ.prudens,habens mentem.
ἐχθαίρω.inimicor,odi.neutrũ,datiuo iungitur.
* ἐχθές.idẽ quod χθές,heri. Plutarch. ἀλλ' ἐμὴ γυνὴ ὀπωρίσασαν ἐχθὲς οὐδὲ μῆν παρῆλθε.
ἐχθεσινός.οῦ.ὁ.hesternus.
ἐχθιστος.η.ὁ.inimicissimus.
* ἐχθίων.ον.ὁ. magis inimicus, quasi dicas inimicior.
ἐχθοδοπέω.ἐχθροποιέω,sum inimicus.
ἐχθοδόπος.η.ὁ.hostis.
ἐχθος.ους.τὸ.odium,inimicitia,labor.
ἐχθρα.ας.ἡ.inimicitia,simultas.
ἐχθρά.ᾶς.ἡ.inimica.
ἐχθραίνω.odi,inimicor.
* ἐχθρανέω. odio habendus, & inimicus æstimandus.
* ἐχθρός.οῦ.ὁ.inimicus, hostis, proprie qui prius fuit amicus,ut ait Ammonius.
ἔχθω.odi.
* ἔχιδνα.ης.ἡ.vipera.Sic dictam volunt,qui ætymologias scribunt, πᾶσα ἡ ἔχεις ἐν ἑαυτῇ τὸν γονὴν ἀχρὶ θανάτου,quod ad interitum vsq; foetum intus cõtineat: id quod conuenit cum ijs,quæ de ea traduntur à grauissimis autoribus,nimirum Plinio, Plutarcho, Nicandro, Apuleio, Hieronymo & Ambrosio. Fortiter tamen hæc à viris doctissimis conuelluntur, inter quos est Apollonius apud Philostratum, qui viperã visam esse refert,serpentes,quos peperisset,lambentẽ quasiq; expolientem.
ἔχιλος.ου.ὁ.locus,vbi tenetur temo.
ἐχινάλωπηξ.ἡ.echinouulpes.
ἐχινίσκος.ου.ὁ.concauitas aurium.
ἐχῖνος.apud Demosthenẽ capsa, vel scrinium
* forense, nunc æneum, nunc opere figulino, in quod testium dicta,acta litis,omniaq; à partibus prolata conijciebantur,& ea quæ in acta prolaturi erant, vel (vt veteribus mos erat in priuatis litibus agitãdis) apud sequestrem depositurj, quoad palam in iudicium proferrentur ad sententiam ferẽdam. τὰ εἰς ἐχῖνον ἐμβαλλόμενα dicebant, litis instrumentum significantes. Et εἰς ἐχῖνον ἐμβάλλειν pro eo quod est, apud acta proferre. Hoc item nomine dicuntur interna vẽtris Eustachio.item freni pars. Sic item dicitur pars quædam in capitulo Doricæ columnæ. ἐχῖνοι item dicuntur ornamenta circa carpum manus,quæ etiam φιάλαι, πόδες πάρπια, & βαβάλια dicuntur. Est & hoc nomine vibs quædam in Thessalia. Item animalis nomen,cuius duplex est genus, terrestre,quem alio nomine Erinaceum vocant: & marinum, vtrumq; spinis obductum, vnde paroemia. ἐχῖνε βοαχύτερος. Hæc ex Græcorum commentarijs collegerunt Budæus,Erasmus,& Cœlius.
ἔχις.ιος.ὁ.vipera.
ἔχμα.ατος.τὸ.retinaculum.
* ἔχομαι.μ.ἕξομαι.π.εγμαι.habeo. Gaza. ἵνα μείζονος ἔχοις ἀξιώματος ὁ λόγος, quod Cicero dixit, quo maiorem autoritatem haberet oratio. Item tango,iuxta sum,hæreo,tenaciter ad hæreo,immediate sequor. Lucianus in Necyomantia. ἑπόμην δ' ἐγὼ κατόπιν ἐχόμενος ἀνὰ τῶ.continuus illi à tergo comes adhærebã. ἐχεσθαί τινος. ab aliquo pendere. Aristides in Themistocle. ὥσπερ τῆς ἱερᾶς ἀγκύρας τῶ ἐκείνῳ φωνῆς ἐχόμενοι. Ac velut à sacra anchora de illius voce pendentes. ἐχεσθῆ τῶν ἐπιγόντων. occurrere imminentibus periculis. ἐχεσθῆ τῆς ὁδοῦ. iter facere, proficisci. Herodia. τῆς ἐξ ἀνάβασιν ὁδοῦ εἴχετο. Sic & apud Vergi. Quoue tenetis iter? τῆς λύπης ἔχεσθαι, mœrore affici. Item intelligo. Sic etiam apud Terentium habet omnem rem, pro intelligit. Et ordinor, disponor. Genitiuo iungitur.
* ἐχόμενος.η.ὁ.continuus,cõsequens,contiguus, vicinus,propinquus,coniunctus,ut ad Hebræos,vi. πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν ἀγαπητὰ τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας.
* ἐχρῆν & χρῆν sæpenumero vsurpantur apud oratores ἀντὶ τοῦ χρῆν, quemadmodum ἦν pro ἐστὶ, & ἔδει pro δεῖ, & προσῆκεν pro προσήκει.
ἐχύρωμα.ατος.τὸ.munitio.
ἐχυρός.οῦ.ὁ.munitus,tutus.
* ἔχω.μ.ἕξω.π.ἔσχηκα.habeo,obtineo, occupo,possideo,vt ἀδελφὸς τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν.apud Herodianum.habito,nanciscor, custodio, adduco, deduco,applico,admoueo, exhibeo, præsto, præbeo,teneo,contineo,reprimo, cohibeo,agito,impello. Accusatiuo. Significat item affectum,vel animatum esse erga aliquem, idq; cum datiuo. Demosth. δι' οὓς πολλοὶ Μακεδόνων πῶς ἔχουσι τῷ Φιλίππῳ, ἐκ τούτων ἄν τις σκέψαιτο οὐ χαλεπῶς. Item facio. Lucian,in Timone. καὶ οὐ μὴν σκάπτε ὡς ἔχεις. tu quidem fode ita vt facis. Sic Salustius,comitijs habitis consules declarantur. Refertur etiam ad valetudinem, vnde μαλακῶς ἔχειν, πρήρως ἔχειν. Lucianus in Gallo. ἀπιωμένης δὲ Ἀχιλλέως ἔφη Ἰαλοῦ δεῦρο, οὕτως ἔχων ἀφίκεσο. οὕτως ἔχω γνώμης. in ea sum sententia, sic sentio, ita affectus sum. Demosthenes item pro sum. ἔχω ἐν ταύτῃ ἡμέρας δέκα τινάς. οὕτως ἔχω et οὕτως πέφυκα. ita sum, eius sum ingenij & naturæ. Herod.in primo. γένος μὲν οὖν ὁ Κόμμοδος οὕτως εἶχε, hoc itaq; editus gñe Cõmodus erat.

Εν γαστρὶ ἔχειν. pregnare, grauidam esse, vterũ ferre apud Athenæum. & in Euangelio Matth. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις. væ prægnantibus, Quando adhæret verbis infinitiuis sæpe ἀντὶ τοῦ δύναμαι ponitur, id est, possum: id quod Latini imitantur quoq;, Gellius lib.xvij.cap.xx. Habes ne nobis dicere in libris Rhetorum vestrorum tam apte, tanq; modulate compositam orationem? δυνανοῦν ἔχω, ostendere queo, ostendere debeo, ostendendum mihi est. In futuro aspiratur ad differentiam τοῦ ἕξω aduerbij. Aoristus secundus ἔσχον ἀπὸ τοῦ σχέω. quod est habeo. Μαθὼν ἔχω pro ἔμαθον. & sic de alijs. Aut possumus dicere quod abũdet, quoad ad significationem. ut. τοιαύτας ἔχων. Vide Budæũ in commẽt. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἔχω ἐν νῷ. recordor.
ἐχωσάμην. exaggerauí terram, tumulum feci, sepulchrum condidi.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ.

Ἑψάνη.ης.ἡ.olla,patella.
ἑψανόν.οῦ.τὸ.quod facile coquitur, molle, abundans.
ἑψάω.μ.ήσω.π.ηκα.κοῦ
* ἑψευσμένος.accipitur actiue & passiue. nam dicitur is qui mentitus est, & τὰ ἑψευσμένα, vana & falso dicta.
ἑψέω.coquo,lixo.actiuum, accusatiuo iungit.
ἕψημα.ατος.τὸ.κοῦ
* ἕψησις.εως.ἡ.coctio,elixatio, & vna ex operationibus calidi stomachi.
ἑψητήριον.τὸ.olla.
ἑψητός.οῦ.ὁ.coctus.
ἑψία.ας.ἡ.confabulatio,risus,
ἑψιάζω.conuersari,delectari,ludere,exercere.
ἑψάω.dico,confabulor.
ἕψω.elixo,coquo.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Ἐ'ω.sum.
* ἐών.ens.
ἔω.induo.augmentum habet.pro, post ε.
ἔωθα.pro ἴωθα.consueui.
ἕωθεν.mane.
* ἑωθινός.οῦ.ὁ.matutinus,diluculari tempus matutinum. Herodia. ἐξ ἑωθινοῦ εἰς ἑσπέραν ἐμαχέσαντο. Subauditur χρόνος.
* ἐῴκει.similis erat.cum datiuo, aut videbatur sine casu, pro ἔοικε.
ἐωλοπραγία.ας.ἡ. hesternæ replenionis grauedo,
* & incommoditas.temulentia pridiana.
ἐωλος.η.ὁ.uanus,antiquus,non recens, marci-
* dus,rancidus,hesternus,pridianus,hesterno vino languens,friuolus,frigidus. proprie dicitur de cibis qui in proximum diẽ seruantur.
ἐώλπει.sperabat.
* ἐωνημένος. Accipitur actiue & passiue, dicitur enim qui emptus est,& dominus,ut qui emit mancipium.

* ἐώνημαι.emi,pro ὠνοῦμαι.
ἔωξα.aperui.
ἑῶος.η.ὁ.lucifer,matutinus,orientalis,heous.
* ἑώρακα.vidi.pro ὥρακα.Attice.
ἔωργα.feci,
ἕως.quousq;,quãdiu,usq;,interim, dũ, quoad.
ἕως.ω.ἡ.κοῦ.
ἕως.ὁ.aurora,oriens.
* ἕως ἄν.dum. Quomodo autem iungatur uerbis, vide apud Bud.in comment.
* ἕως οὗ.donec,vsq;quo,,vsq;dum, quoad, quoadusq;,sane,fic,ἐά.
* ἕως τῆς σήμερον.vsq; in hodiernum diem, & ἕως ἅδου καταβασθήσῃ, vsq; ad infernum deprimeris. Matth.ix.
ἑωσσότε.usquequo.
ἑωσφόρος.η.ὁ.lucifer,stella matutina.
ἑωτυμὸς πόδιπατος.dilucularia ambulatio.

Ζ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Α. particula est per se nihil significans, sed augmentum in compositione dictionibus affert magnum, multum, robustum
ἀβάλλω.pro ἀναβάλλω. decipio,calumnior.
ἀβρός.οῦ.ὁ.edax.
ἀγκλη.ης.ἡ.falx apud Siculos,unde Zàcle urbs Siciliæ.
ἀγρεύς.Bacchus apud poëtas.
ἀήτης.ἑος.ὁ.ἡ.valde flans.
ἄδε.ος.ὁ.ἡ.diuinus,admirandus.
ἄδικος.η.ὁ.minister,ædituus.
ἄδικος.η.furiosus,valde iracundus.
ἀκανθος.η.ἡ. Zacynthus insula in mari Ionio.
ἀλεῦκος.zaleucus legislator,qui Epizephyris leges tulit.
ἀλαίνω.demento,infatuo.
ἀλη.ης.ἡ. tempestas, turbo, fluctuatio, procella.
ἀλμάτιον.η.τὸ.catinus.
ἀμαρίτης. dici solitum cũ non sine reuerentia quadam aliquem nominamus uita functum, quasi valde beatus, sicuti felicis recordationis nunc frequentissimum est.
ἀμβύκη.ης.ἡ.instrumentum musicum.
ἀμενής.ἐς.ὁ robustus,iracundus.
* ἄνιον.est inter coquinaria instrumẽta Polluci
* ἀντικὴ.ars filandi.
ἀπλυθής.ἐς.ὁ.ἡ.multus.
ἁπλουτος.η.ὁ.valde diues,ditissimus.
ἀστεφής.ἐς.ὁ.ἡ.crassio modo nutritus, bene & valde nutritus.
ἀφελος.η.ὁ.contumax.
ἀφελῶς.valde contumaciter, iracunde,tumide, rustice.

ζαφελής.ής.ὁ.ἡ.simplex,rusticus.
ζαφλεγής.ής.ὁ.ἡ.magnanimus, valde ardens.
ζάχερ.ερος.ὁ.valde necessarius,utilis.
ζάχολος.ὁ.iracundus.
ζαχρής.ές.ὁ.ἡ.valde grauans.
ζαχρεής.ής.ὁ.ἡ.valde utilis.
* ζέω.μ.ήσω.π.ηκα.uiuo, uigeo,de hominibus,brutis,& plantis ex æquo dicitur , ut annotat Ammonius.neutrum absolutum.

Z META TOY E.

Ζειά.ᾶς.ἡ. hordei genus ,& latine dicitur Zea.
* Gaza speltam vertit, à Plinio semẽ appellatur,id autem genus frumenti est.Dionysi. far esse arbitratur.
ζείδωρος.ὁ.fertilis,ad uitam vtilis.
ζέβρος.genus uestis.
ζέλλω.iacio,βάλλω.
ζεφυρά.genus uestium laxum & sinuosum.
ζέω.ής.ἡ.feruor.
ζεστός.ὴ.ὸν.feruidus,feruefactus.
ζευγηλατέω.μ.ήσω.π. ηκα . ago boues uel asinos. neutrum absolutum.
ζευγάριον.ὁ.ἀ.iumentum.
ζευγίτης,iugatus,iugo astrictus.
* ζεῦγμα.ατος.ἀ.iugatio,coniugatio,urbs.
ζεύγλη.ης.ἡ.lignũ propendens à iugo,hinc inde boũ colla amplexans,uel pars iugi, in quã iumenta collum immittunt,vnde apud Lucianum in dialogis Deorum.ὑπάγειν ἀνὸς ἵππους τῇ ζευγλῃ, καὶ ἄρμα ἐπισκευάζειν.
ζεύγνυμι.μ.ύξω.π.ζευχα.καὶ
ζευγνύω.iungo. Accipitur pro γεφυρόω.Cicero alicubi iungere naues dixit. Solent enim,quo
* ties exercitum traijcere volebant,transitũ præbere nauibus inter se iunctis in fluminis alueo.Sic Lucianus dicit Xerxen σευγνύναι ἀν ἑλλήσποντον. actiuum, accusat.iungitur.
ζεῦγος.ους.ἀ. par,vinculũ,iugum,vehiculum,
* rheda,biga.Vide comment.Bud.
ζευγοδοφῶ.qui par equorum alit , dicitur de ijs
* qui in sacris certaminibus vincere cupiebant,quod etiam dicitur ἱπποδοφῶ.
ζεύεσθαι.pro γεύεσθαι.gustare.
ζευκτηρία.ας.ἡ.iunctura.
ζεύς.τοῦ διός.ὁ.Iupiter.
ζεῦσις.ὁ.ἡ.iugatio.
ζεφύρια.τὰ.dicuntur oua quæ alio nomine ὑπανέμια uocantur,id est,subuentanea,hoc est, inania,à vẽto fauonio,q Græcis ζέφυρος est.
ζέφυρος. ὁ. ἡ. ventus tepidus & siccus ab occa-
* su equinoctiali flans aduersus Eurum, sic dictus quasi ζωηφόρος. id est, vitam ferens, aut ea quæ ad uitam attinent,quod eo flãte terra hyemali frigore constricta , aperiatur ac plantæ omnes germinare ac pullulare incipiant.Latini hunc Fauonium appellant.
* ζέω.μ.ήσω.π.ηκα.ferueo,comburo , σκωλήκων ζέσας. vermibus scatens.apud Lucianũ,neutrum absolutum,datiuo iungitur.

Z META TOY H.

Ζηλήμων.ονος.ὁ.ἡ.inuidus,zelotypus.
ζῆλος.ὁ.ἡ. amor,beatitudo,æmulatio , zelus,
* iusta ira,felicitas,diuitiæ,opes, admiratio, inuidia,suspicio,studium,exemplum. Hũc alij definiunt imitationem pulchri,alij imitationem quæ fit ex desiderio eius rei,quã quis pulchram existimat . Alij tristiciã ob alterius bona quæ sibi adesse cuperet.
* ζηλοτυπέω.μ.ήσω.π.ηκα.inuideo, zelotypia aliquẽ prosequor.neutrum, accusatiuo iungitur.
* ζηλοτυπία.ας.ἡ.æmulatio,suspicio. Cicer.lib.iiij. Tusc.quæst.obtrectationem vertit ,eamq; definit ægritudinẽ ex eo, quod alter quoq; potiatur eo,quod ipse concupiuerit.
* ζηλότυπος.ὁ.ἡ.æmulus,suspiciosus in amore,& quem sollicitum habet, ne riualem nanciscatur:quasi dicas formæ æmulatorem. De vtroq; genere dicitur.Lucianus de Iunone loquens.οἶδα γὰρ ὡς ζηλότυπός ἐστι.
* ζηλόω.μ.ώσω.π.ωκα.cupide aliquid imitor.vt ζηλοῖ ἀν καθηκιτὴν ὁ παῖς.proprie quod Latinis est æmulor.Item vehementer amo , adeo vt nullum in partem amoris admitti patiar, vt apud Paul.in epist. secũda ad Cor. ζηλῶ ὑμᾶς θεοῦ ζήλῳ. Item inuideo ,Hesiodus. ζηλοῖ δὲ γείτονα γείτων. Et μακαρίζω,id est,felicẽ iudico,magni æstimo,neutrum , accusatiuo & datiuo iungitur.
ζηλωτέον.imitandum est.
* ζηλωτής.οῦ.ὁ.ἡmulator,vt, Theseus Herculi,sectator,amator qui nullum in amore fert rivalem:inuidus.talis quem omnes imitari conantur,imitatione dignus.
ζηλωτός.οῦ.ὁ.beatus,desiderabilis,amabilis,imitatione dignus.
ζημία.ας.ἡ.damnum,pœna,mulcta.
* ζημιόω. μ. ώσω . ω.ωκα . damnum infero,punio, mulcto.ἐζημωμένοι dicebantur ij quos Latini vocant in ærarium relatos,qui ignominia interim notati erãt: quoad iudicatũ facerent,hoc est, omnia ex sententia persoluerent. Vocabantur item κατάδικοι & ὄφλεντες.actiuum,accusatiuo iungitur. Bud.
ζήν.νυός.ὁ.Iupiter.
ζῆν.viuere.
ζήσομαι. à.ζῶ deriuatur. viuam.
ζῆτα præter id quod literæ nonen est apud
* Græcos, Significabat olim locum in quo versabantur ij , qui ζητηταὶ appellabantur apud Athenienses , quemadmodum δίαιτα in quem διαιτηταὶ arbitri conueniebant.
* ζητέω .μ . ήσω . π. ηκα .quæro, consulto. & pro volo,apud Atticos : actiuum , accusatiuo iungitur.
ζήτημα ατος.ἀ.quæstio.
ζητημάτιον.ὁ.ἀ.quæstiuncula.
ζήτησις.ος.ἡ.quæstio.
ζη[τη]τός.ὴ.ὸν.quærendus.

quero

ζητητής

* ζητητής.οῦ.ὁ.inquisitor.Erant apud Athenienses qui ζητηταὶ uocabantur,ad quos referebãtur,qui reipub.aliquid deberent,nec soluerent.Sic dicti ,ut ait Pollux, quoniã τὰ λεν θάνοντα ἀνεξή[τη]τον id est, quæ latitarent scrutabantur.
* ζυγοδεσμός.ὁ.ἀ.carcer seruorum, pistrinum. Locus apud Eupolim ubi mancipia discruciãtur

Z META TOY I.

ζεύγνυμι.ὁ.ἡ.iaculum ferreum,lancea.
ζίγυος.ὁ.ἡ.lacertæ genus.
ζίζανον.ὁ.ἡ.bombus,apum strepitus.
ζιζάνιον. ὁ.ἀ.zizanium herba,lolium.
ζιμίχιον.ὁ.ἀ.corrigia calciamenti.

Z META TOY O.

* ζόανον uocabant sacros homines , quos cuiuis occidendi erat arbitrium . Vide Cœlium li.vii.cap.xi.
* ζόανον.ἀ.simulachrum,statua,idolũ . Alii scribunt ξόανον.
ζοφερός.οῦ.ὁ.ἡ.ater.tenebrosus.
ζόφος.ὁ.caligo,occasus,obscuritas.
ζοφομηνία.ας.ἡ.defectus lunæ.
* ζοφοροδλέρπιδες.ὁ.ἡ.dicebantur qui ad conuiuium vocati,serius ac cunctatius accederent , id quod inelegans ac parum vrbanum habebatur antiquitus.Vocabuli ratio esse videtur ,quod qui hoc pacto sua lentitudine impedimento fuissent aliis,quo minus tẽpestiue cœnarent ,in causa erant, vt cõuiuium ad noctem vsq; proferretur. Vide Chilia. Erasmi Roterodami.
ζοφώδης.ες.ὁ.ἡ.procellosus,obscurus.

Z META TOY Y.

Ζυγάδων.iunctim.
ζύγαινα.ἡ.ἀ.zygænæ pisces quidam.
ζύγαστρον.ὁ.ἀ.arca,libella.
ζύγιος.ὁ.ὁ.iumentum iugale,Iupiter,ἡρέτης.
ζυγόδεσμος.ὁ.ὁ.καὶ
ζυγοδέτης.Iorum quo iugum temoni alligatur
* ζυγομαχέω.μ.ήσω.π.ηκα.reluctor,calcitro, iurgo, rixor, dissentio , proprie cum domesticis & familiaribus. Trãslatio est ἀπὸ τῶν βοῶν μετ' ἀλλήλων μαχομένων.neutrum.Bud.
* ζυγόν.οῦ.ἀ.transtrum,sedes. Et ζυγὰ in re militari dicuntur ab vno cornu ad alterũ ordines instructi.Et qui iuga efficiunt dicũtur Aeliano ζυγῶν.
* ζυγός.οῦ.ὁ. iugum, libra, æquilibrium,trutina, lanx,statera,vt in Symbolo pythagorico. Μὴ ζυγὸν ὑπερβαίνειν,id est,staterã ne transgrediaris. Aristoteles hoc nomine intelligit item librile transuersum,ex quo lances dependent,habet enim formam iugi. Significat item seriem porrectam τῶν πραγματῶν Aristoteles de Sepijs loquens,βαδίζουσι δὲ κατὰ ζυγὰ inquit. Cicero τὰ ζυγὰ pondera dixit.

Sed ego hoc meis ponderibus examinabo hoc est,mea libra. Dicitur etiam ζυγὸς, iugũ lyræ, quod manu sinistra tenent Cytharœdi. Reperit ὁ ζυγὸς & ἡ ζυγὸν apud Aristotelem. Ammonius ait pro instrumento quo boues iugantur,masculini esse generis fœminini verò,quando de ponderibus dicitur.In plurali τὰ ζυγὰ tantũ habet.Est em̃ heteroclitum.
ζυγοστατέω.μ.ήσω.π.ηκα.manubrium citharæ pondero,actiuum,accusatiuo iungitur.
* ζυγοστάται. sunt libripendes per vrbes constituti,qui ponderibus præfecti appellantur.
ζυγοφόρος.ὁ.ἡ.iugifer.
* ζυγόπλεξ.κος
* ζύγωμα.os quoddam in corpore humano medulla carens. Vide Galenum, lib.xi.de vsu partium.
ζυγώθρισον.considera,ζύγωσον,perpende. Aristophanes nebulis.νίνησον ἄνθις αὖ καὶ ζυγώθρισον.
ζύγωθρον.ἀ.uectis qui duas continet ianuas.
ζυγώματα.τὰ.duo ossa circa aurem quæ & cancri vocantur.
ζυθός.οῦ.ὁ.zythus,potio ex ordeo.
ζύμη.ης.ἡ.fermentum.
ζυμίτης.ὁ.ἡ.panis fermentatus.
ζυμόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.fermentor.
ζύμωμα.ατος.ἀ.fermentum.
ζυμωτός.οῦ.ὁ.fermentatus.

Z META TOY Ω.

Ζωάγρια.τὰ.præmia soluta pro liberatione uitæ,Homerus Odyss.θ.μνήσαι ἐμοῦ,ὅτι μοι πρώτη ζωάγρεϊ ἀρήγεις, id est, memineris mei, quod mihi primæ vitæ præmia debes.
ζωγονέω,μ.ήσω. ω.ηκα . uiuum genero . neutrum absolutum.
ζωγραφέω.μ. ήσω.π.ηκα. pingo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ζωγραφία.ας.ἡ.pictura.
ζωγράφος.ὁ.ἡ.pictor.
ζωγρέω.μ.ήσω.π.ηκα.uiuum capio, suscito, capio. uincio.
ζώγρια.ζωάγρια.τὰ.feretra mortuorum.
ζωγρεῖον.ἀ.viuarium.
ζῶγρος.idem.
ζωδιακός.οῦ.ὁ.ἡ.circulus in quo duodecim sunt signa,& ob id à Latinis signifer dictus.
ζῶδιον.ὁ.ἀ.animal paruum.
ζωή.ῆς.ἡ.uita,tempus vitæ , sumptus ad vitam sustinendam,substantia,vide βίος.
ζωῖρος.οῦ.ὁ.viuax.
ζωΐλος.ὁ.ἡ.Zoilus,Homeri æmulus.
ζῶμα.ατος.ἀ.cingulum.
ζωμίδιον.ὁ.ἀ.iusculum,id est,brodiolum,
ζωμεύματα.τὰ.funes quidã in naui. Atistophanes equitib.ταῖς πελεπονησίων ἦπερεσι ζωμεύματα. quanq; interim alludat ad ius coquinariũ.
ζωμήρυσις.ὁ.ἡ.vas quo ius hauritur.
ζωμοτρίβος.οῦ.ὁ.cupediarius,coquus.
ζώμορφος.ὁ.ἡ.animal pictum.
ζωμός.οῦ.ὁ.ius,id est,brodium.

* ζώνη.ης.ἡ.zona, cingulus vel cingulum,cinctus, lorum,baltheus.Ammonius annotat virorum esse,quemadmodum ζώνιον fœninarum Homer. pro armorũ apparatu vsurpat,& veteres ζώσασθαι (à quo descendit) ἀνὶ τοῦ ἐνδύναι τὰ ὅπλα,id est,arma induere,dixerunt.Est & pars corporis quæ cingitur.
* ζωογονῶ.viuum produco,gigno.
ζώνιον.ν.ὀ.cingulum.
ζωννύσκω.μ.ώσω.π.ωκα & ομαι
ζωννύω.cingo,arma induo.act.accus.iungitur.
* ζωντεῖον.ν.ὀ.pistrinũ,hoc est,locus ubi seruimolunt & cruciantur.
* ζωγόνος uocatur numerus septenarius, quod infantes septimo mense nati viuant facilius,quàm q sequẽti.vnde est & problema apud Alexand.Aphrodis.vnde fiat,ut infantes ἑπταμηνιαῖοι, id est, septimestres sunt, σώσιμοι,id est, vitales, ὀκτομηνιαῖοι vero,id est, octimestres,minime.
ζωοδόειρα.ας.ἡ.uitam largiens.
ζῶον.ν.ὀ.animal.
* ζωὸν.viuum.
ζωόγκον.ν.ὀ.uiuiperum.
ζωοτρέω,μ.ήσω.π.ηκα.uiuifico.actiuum, accusatiuo iungitur.
* ζωοτόκια.τὰ.animalium septa tectaq.
ζωός.οῦ.ὁ.viuus
ζωόφυτα.dicuntur quæ mediam naturam inter
* sensibilia & vegetabilia habent, ut oftrea, spõgiæ,& similia inter animalia.Nos fortasse (inquit Budæus) plantanimes dicere possumus vel plantanimalia.
ζώπισα.ης.ἡ. resina quæ in vsum medicaminũ à nauibus deraditur.
ζωπύρα.ας.ἡ.ᾠδ
ζωπυρον.ν.ὀ.follis,sintillula,ignitum adiect.
ζωπυρόω.μ.ώσω.π.ωκα & ομαι
ζωπυρέω.μ.ήσω.π.ηκα.excito ignem, facio reuiuiscere.
ζωρός.οῦ.ὁ.merum,id est,uinum.
ζωροπότης.ου.ὁ.meribibus,temulentus.
ζωρότερον.quibusdam significat ὀ θερμόν, ut illud Homeri lib.ix.Iliad.ζωρότερον δὲ κέραιρε. nõ ad meracius uinum,sed ad ministrorum celeritatem referendum putant.
ζωρότερος.ν.ὀ.purior,meracior.
ζώσιμος.ν.ὀ.vitalis.
ζωστήρ.ῆρος.ὁ. cingulum, baltheus,uenter,subpectorale,ἀπὸ τοῦ ζώννυμι.
ζωστήρας τοὰλλάδος simulachra apud Thebanos stetisse tradunt, quod ibi arma cœperit aduersus Eubœos & Chalcoduntẽ, siquidẽ ζώσασθαι veteribus significat arma induere.
ζῶστρα.τὰ.indumenta uirilia.
* ζωωτὰ.vocantur tapetia animalium figuris intexta , cuiusmodi & hodie passim habentur.vnde & Plautus in Pseudolo belluata tapetia vocat.
ζωτικός.οῦ.ἡ.uiuax,uitalis.
ζωΐφιον.ν.ὀ.animalculum,diminutiuum est nomen à ζῶον.

Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

* Η oxytonum cum spiritu leni διαζευκτικὸν est , significatq́ue quàm, aut, uel. Aliquando ἀπορηματικὸν , an,num,annonᾶ Aliquãdo διασαφητικὸν pro ὅτι,vt Iliad. α. βούλομαι ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.volo ego populũ saluũ esse,non perire.Item alioqui, vel ἐπεὶ,id est nam,et enim.
ἡ.articulus fœminini generis.
* ἦ.cum circunflexo & spiritu aspero, cui,dativus à nominatiuo ἥ,aut suæ,datiuus fœmininus abῆς.Aliquando ἀπιόδημα , pro vbi,quo loco,qua, quo . Aliquando ὁμοιωματικὸν,pro,ut,quemadmodum.
* ἦ.cum tenui & inflexo.fuerit abἐιμὶ.
* ἦ.cum spiritu leni & accentu circunflexo, est particula confirmatiua,certe,δὴ ἄρα , uere, reuera, nempe, siquidem, quatenus. Item erat velfuit ab ἐιμὶ.Et pro ἔφη,vnde frequẽter apud Platonẽ & Lucianum.ἦ δ' ὅς,inquit ille,'dixit , aiebat.
ἦα.ibam,eram,fui,factus sum,ueni.Homerus Iliad.ε.ἐπεὶ δίως τοῦ ἕνεκ' ἐπιτάδεσθαι ἦα . facilis talis ego auxiliator fui.

Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

ἠβαιὸν.paululum.
ἡβαιός.οῦ.ὁ.paruus,
ἡβάσκω.pubesco,uigeo.
ἐβάω.μ.ήσω.π.ηκα.ide m.neutrum absolutum.
* ἥβη.ης.ἡ.Hebe dea pubertatis ac iuuentutis, ex Iunone & Ioue prognata . teste Hesiodo. Hæc Iouis erat pocillatrix antè raptũ Ganymedẽ.Hercules in cœlũ receptus , positisq́ cum Iunone simultatibus, hanc vxorem duxisse traditur à Poëtis.Ponitur pro iuuentute ipsa & pubertate, atq́ ætatis flore,ἢ μετωνυμίαν . Significat item primã illã pilorum in pudendis succretionem, quæ maribus,xiiij ætatis anno incipit,fœminis vero.xij.Latini pubem vocãt . Et locus in quo id prouenit,& tps quoq́ sic nuncupat.
ἡβῆν.per omnem ætatem.
ἡβήτης.ου.ὁ.adolescens,puber.
ἡβυλλιῶσαι.pubescentes,ætate florentes.Aristopha.ranis.ἡβυλλιῶσα κἄρτι πεφυτευμένα.
ἡβώοιμι.pubescerem. Homerus Odyss.γ.εἴθ' ὡς ἡβώοιμι,βίη δέ μοι ἔμπεδον εἴη . Vtinam sic pubescerem,vis autem mihi firma esset.

Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

ἤγαγεν.duxit.
ἠγάθεος.ν.ὀ.diuinus.
ἤγανον.ν.ὀ.sartago,pro τήγανον Ionice.
* ἦ γάρ.nonne?
* ἢ γὰρ ἐν.alioqui,nam si.
ἠγάσθην.miratus sum.

ἡγεμόνιος.ν.ὀ.cognomẽ Mercurij, q dux uiæ sit.
ἡγεμονία.ας.ἡ.principatus,imperium .
ἡγεμονεύω.μ.εύσω.π.ευκα.duco.
ἡγεμονικόν.οῦ.ὀ.mens.præstãtissima pars animæ unde ratio proficiscitur.
ἡγεμονικός.οῦ.ὁ.principalis.
ἡγεμονίς.ίδος.ἡ.regina.
ἡγεμονός.οῦ.ὁ.dux.
ἡγεμόσυνον.ν.ὀ.præmium ducendi.
* ἡγεμών.præses,dux,collegij τῆς ἀρχόντων præfectus & princeps,qui etiam πρύτανις uocabatur .
ἡγέομαι.puto.deponens,accusa.iungitur.
ἡγέομαι.μ.ήσομαι.ησ.ημαι.præeo, impero.deponẽs genitiuo iungitur.
ἠγερθεν.conuenere,congregati sunt .
ἡγελάω.μ.άσω.ησ.ασα.duco, ago, λάγω, actiuum, accusatiuo iungitur.
ἤγησαν.præcessit.
ἡγέτης.ου.ὁ.dux,præses.
ἡγεσία.ductio,principatus.
ἡγήτωρ.ορος.ὁ.dux .
ἡγήνωρ.erudite.
ἤγωον.uidelicet,siue.
ἠγράμματος . apud Aristophanem scriba pro γραμματεύς.

Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ

ἡδεῖος.οῦ.ὁ.iucundus.
ἠδέ.&.
ἤδεα.scio.
ἤδεε.sciebat.
ἤδει.nouerat. Homer. Iliad.α.ὅς ἤδει τά τ' ἐόντα. qui nouerat præsentiaq́.
ἤδειν.sciebam.
ἡδέος.ου.ὁ.delectabilis.
ἡδέως.aduerb.libenter.
ἤδεσαν.sciebant.
ἤδη.iam,pauloante.
ἤδη ἐκ πολλοῦ.iamdiu.
ἤδήποτε.quo,tandem,aliquando.
* ἤδιπτε.nempe.
* ἤδηθα.sciebas.
ἡδυλόγος.ὁ.ἡδυεπὴς.suauiloquus.
ἥδιστα.iucundissime,suauissime.
ἥδιστος.ν.ὀ.suauissimus.
ἡδίων.ον.ὁ.ἡ.suauior.
ἡδομαι.μ.ήσομαι.π.ήσθαι.lætor,uescor, deponens, datiuo iungitur.
ἧδον.placui.
ἡδωνοί. οἱ. gens Thraciæ Edoni, hinc ἡδωνεύς. Edonicus.
ἡδῆ ἔς.loquendi modus,in dialogis nusquam nõ obuius,cuius loco Latini,inquit,& aiebat potissimũ usurpant.
ἡδονή.ῆς.ἡ.ᾠδ
ἡδος.ους.ὀ.uoluptas.
* ἡδυαίγεια.pellucidiras.
* ἡδυεπής.ν.ὀ. suauiloquus . Sic Nestorem uocat Homerus.
* ἡδυμος.ν.ὀ.dulcis.
ἡδύνομαι.iucundus sum.

* ἡδύνω.μ.ωσω.π.ικα.lætifico,condulco,opiparum reddo,Hæc uerba Ciceronis.Comitas gratitate condita, ita reddit Theod. σεμνότης εἰς μέλος ἐν φιλοφροσύνης ἡδυνομένη .
ἡδύοινος.dulce uinum proferens.
ἡδύοσμον.ν.ὀ.menta.
ἡδυπάθεια.ας.ἡ.uoluptas.mollities .
ἡδυπαθέω.μ.ήσω. π.ηκα. delicior, in uoluptatibus uitam consumo,delitijs indulgeo.
ἡδύπνοος.ν.ὀ.ἡ.suaue spirans.
suauis.ἡδύς.ἡ.ὀ.ὁ.suauis,iucundus.
ἥδυσμα,ατος.ὀ.dulcedo,cõfectio,sapor ad comedendum,ut est τράγημα καὶ πέμμα,unguentũ odoriferum,condimentum.
ἡδυσμός.ν.ὀ.uoluptuosus,φιλήδονος.
ἥδω.lætifico,
ἤδωνες.Edones populi Thraciæ,maritimi.
ἡδωνοί. Edoni populi Thraciæ mediterranei.

Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

ἡεῖ.ibat.
ἤερεν.nexuit,pleonasmo literę η abἤρω necto.
ἠέδει,sciebat.pro ἤδει interposito ει, sicuti ἐξεύης pro ἐξῆς.
ἠέ.siue,&
* ἤειν.iueram,plusq́perfectũ abἔω.
ἥλιος.ν.ὀ.ἡ.sol.Homerus Iliad. φ.ἠέλιον τε δεδεμένον ἐν σελήνῃ τε τελήθουσαν.solemq́ indefessum, lunamquè plenam,
ἦεν.erat.
ἠέπερ.quàm,aduerbium comparandi.
ἠέρδον.pendebant.
ἠέρος.ν.ὀ.matutinus,aërius,obscurus.
ἠεροειδής.ές.ὀ.ἡ.ᾠδ
ἠεροείς.ὀεν.ὀ.ἡ.obscurus.
ἠεροφοίτις.ὀ.furia.
ἠερόφοιτος.ν.ὀ.ἡ.iens per aëra.
ἠερόφωνος.ν.ὀ.ualde clamans.

Η ΜΕΘ' ΕΑΥΤΟΥ.

ἦν.erat,pro ἦν.
ἠέρ.έρος.ὁ.pro ἀήρ,aër,obscuritas,nebula,inuisibilitas.

Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ

ἤθεος.ἡ.familiaris,cicur,mansuetus. Aristophanes auib. ὄν τῆν ἤθεον τῆν δ' ὧν ὁρᾶθ' ὑμᾶς ἀεί.
ἤθεε. uox iunioris ad seniorem reuerentiæ causa,quasi ô diuine.
ἠθεος.ν.ὀ.diuinus,speciosus.
ἦ θέμις.quatenus licet.
ἠθήνιον,idem quod ἠθμὸς.colum.
ἠθέω.μ.ήσω.π.ηκα.colo,defeco,ut uinum cum panno diffunditur.accusatiuo iungitur.
* ἠθική.scientia moralis .
* ἠθικός.ν.ὀ.ethicus,moralis . Et ἠθικοὶ imagines sunt,quæ non modo uultuum similitudinem, sed etiam sensuum & affectuum referunt .
* ἠθολογοι.sunt morum effictores , affectuumque

personæ cuiusq.

* ἠθικὸς γραφεὺς. pictor ethicus, qui non modo Ionicas imagines pingit, sed etiam mores exprimit: hoc est, sensus, ut inquit Plinius, & motus animi.

ἠθικὴ ζωγραφία. pictura morata,

* ἠθμός. οῦ. ὁ. colum,

* ἠθογραφῶ. mores scribendo exprimo.

* ἠθοτρίω. mores formo, instituo moribus, mores instituo & fingo, Hoc Cicero informare appellat.

* ἠθοτρία. morum expressio affectuumq, imitatio loquentis.

** ἠθοτριὸς. οῦ. ὁ. moriger, moralis, animi formator & morum concinnator, λόγος ἠθοτριὸς, est oratio morata, id est, mores exprimens.

ἦθος. εος. τὸ. mos, εἶδος, domicilium, uultus, sedes

* ἀναστροφὴ, habitus animi, indoles, ingenium. ἦθη Græci omnes sensus uocant.

ἠθῶ, pro ἤωθα. consueui.

Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Η ἴα. ibam.

ἡβηδὸν. ὀυ. ὁ. iuuenis, adolescens, cœlebs.

ἤϊξεν. ruit, impetum fecit. Homerus Ilia. φ. ἤϊξεν πεδίοιο κατὰ κραιπνοῖσι πέδεσσι. ruit per campum pedibus pernicibus uolare.

ἠϊόεις. ὁεντος. ὁ. habens magnas ripas.

ἠΐον. τὸ. uiaticum, cibus, maxilla.

ἤϊσαν. ibant.

ἤϊσκεν. assimilabat.

ἠΐσεαι, medeberis. Homerus. αὐτὰρ ὅ γ' ἄλλῃ ἠΐσεαι. tu autem si uolueris, medeberis.

ἠΐών. ὀνος. ἡ. littus & urbs Chersonesi.

Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

Η κα. quiete, misi.

ἡκαλον. quietum.

* ἦ κάρα. maxime, modus affirmandi.

ἤκαχεν, ab ἄχω. læsit, contristauit.

ἤκε. si, utique.

ἤκεν. siue.

ἠκέστης. τὸ. ὁ. indomitus.

ἤκιστα. minime, nullatenus.

ἤκιστος. πάντων. minime omnium.

ἤκιστος. τὸ. ὁ. minimus, imbellis.

* ἐκ τοῦ ἐμὲ ἥκον μέρος, quod ad me pertinet. Quod etiam dicitur ἐκ ἥκον solum. Synesi. Α' λλ' ἔγωγε τὸ ἐμὲ ἥκον τρίω. Dicitur & ὅσον ἥκε. Demosthenes. ὅσα τῆς πρὸς φοιέων σωτηρίας ἐδεῖ τοῖς πρεσβείαν ἥκε, ταῦτα πάντα ἀπώλεσαν οὗτοι. quatenus ea legatio ad Phocensium salutem pertinebat. Bud.

* ἥκω. uenio, clamo. dicimus & ἵκω per iota. ἐς ὅσον ἥκω δυνατὸς εἰμί. quàm maxime possum. Εἰς τῆς ἡλικίας ἥκων. id ætatis homo. Diogenes Dionysi. Α' λλ' ἀσύγε τοῦτο ἥκεις διαφθορᾶς. id est iam magnopere morbus inualuit. εὖ ἥκει φρενῶν. ἀντὶ τοῦ, φρονιμός ἐστι. καὶ εὖ ἥκει. εὖ ἔχει. Et ἥκει φέρων sic dicunt, ut latine tu is te perditũ, hoc est, te perdis. ἥκω aũt ἀπλῶς ἀφίκω

πίως ἥλθον significat. ut εἶμι ὁ ἀρτίως παρεῖμι. Eurip. ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας λιπών. Vide Bud.

Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

ἡλαίνονται. uertũtur, uoluũtur, apud Theocritũ Thalysijs. ἀνδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες ἡλαίνονται.

ἡλαίτερον. τὸ. ὁ. sole calefactum.

ἡλαίνειν. insanire.

ἡλάκατα. τὰ. lanæ colo circumuolutæ, fusi.

ἡλακάτη. ης. ἡ. colus.

ἡλασκάζω. fugio.

ἡλάσκω. uertor, erro, fodio, occulto, refugio.

ἠλεὸς. τὸ. ὁ. Eleus, ex Elide.

ἤλεκτρον. τὸ. ὁ. electrum.

ἠλέκτωρ. ορος. ὁ. sol per epitheton dicitur, quia homines ἀλέκτες, id est, sine lecto faciat, hoc est excitet a somno. Iliad. sexto.

ἡλέματος. τὸ. ὁ. uanus, stultus.

ἡλίομαι. duro sub sole.

ἠλιός. οῦ. ὁ. stolidus, miser.

ἡλικτόμην. τὸ. ὁ. ἡ. non natus ad tempus, id est, fallens in mense.

ἤλθον. uenerunt.

ἤλθον. uenit.

ἡλιάζεσθαι. non solum apricari significat, sed etiã

* ἡλιάζειν.

ἡλιάζειν. insolare, ad solem expandere.

ἡλιαία. ας. ἡ. magistratus & forum Athenis celeberrimum & maximum, cuius iudices ἡλιασταὶ uocabantur. Sic dicti, quia sub dio apricantes sedebant.

* ἡλιακὸς. οῦ. ὁ. solaris.

ἡλίβατος. τὸ. ὁ. altus, aërius, excelsus.

ἥλιξ. plurimum, aceruatim.

ἡλίθιος. τὸ. ὁ. stolidus, insensatus, stupidus.

ἡλιθιότης. ητος. ἡ. stoliditas, demẽtia.

ἡλικία. ας. ἡ. ætas, statura. Significat aũt eam ætatẽ, q̃ iã matura est militię, quã Liu. militarẽ ætatẽ appellare solet, a decimo septimo anno incipiens, ut auctor est Plutar. in Grac.

ἡλίκον. ὁ. quantũ, quãtopere. θαυμαστὸν ἡλίκον. mirũ

* in modum, mirum quantum.

ἡλικιῶτης. τὸ. ὁ. coætaneus, æqualis, id est, eiusdem

* ætatis, clarus, soli similis.

ἡλικοειδὴς. ἐος. ὁ. ἡ. clarus, soli similis,

ἡλιόκαυστος. τὸ. ὁ. sole exustus.

ἥλιος. τὸ. ὁ. sol.

ἡλιοβότανον. τὸ. ὁ. solaris herba, heliotropium Plinio quoq.

ἡλιοῦσθαι. sole aduri, soli expositũ esse.

ἡλιόω. ὁ ἡλιάζω.

ἥλιξιν. τὸ. ὁ. clauiculus.

ἥλιξ. calceus. ὑπόδημα.

ἡλιόπαστον. τὸ. ὁ. solarium.

ἤλις. ιδος. ἡ. Elis urbs Arcadiæ.

ἡλικμένοι. dicũtur infantes ante tẽpus nati, uelu

* ti fallentes in mense, Festus exterricineos uocat, tãq̃ eos maĩ exterrita aluo eiecerit.

ἧλος. τὸ. ὁ. clauus, & oleę morbus, qui & fungus, uitiũ oculi, rotundus callus psimilis clauo.

ἡλός. τὸ. ὁ. stolidus.

ἡλόω, μῶσω. π. ωκα. configo, acti. accusa. iungitur.

ἡλυγή. ῆς. ἡ. umbra, obscuritas, pro λυγή, pleonasmo η literæ. Aristophanes Acharn. οὐδὲν ὁρῶντες εἰ μὴ τῆς ἡλίκης πλὴν ἡλύγην. quo loco accentus in penultima inuenitur.

ἡλυγισμένος. η. ὁ. obscuratus, obtenebratus.

ἡλυγιστμὸς. οῦ. ὁ, obtenebratio.

ἤλυθον. ueni, iui. Aorist. secund. ab ἐλεύθω.

ἠλύσιος. τὸ. ὁ. Elysius.

ἤλυσις. ιος. ἡ. aduentus, ingressus.

ἠλυφάζω. adumbro, obumbro.

* ἤλωκα. πρὸς κεῖμαι. ab ἁλίσκω. Et ἥλων. αορ.

Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Η μα. ατος. ὁ. iaculum, iaculatio.

ἡμαθία. ας. ἡ. Emathia urbs, & regio quæ nunc Macedonia dicitur.

ἡμαθόεις. εντος. ὁ. arenosus, pro ἀμαθόεις.

ἥμαι. sedeo.

ἡμαρ. ατος. τὸ. dies.

ἡμᾶς. nos. accusatiui casus.

ἡμάτιος. η. ὁ. quotidianus, diurnus.

ἠμβροτον. aberrarunt.

ἡμεδαπὸς. οῦ. ὁ. nostras. atis, compositum ab ἡμᾶς

* & ἔδαφος quod solum & terrã significat.

ἡμᾶς. nos, in nominatiuo casu.

ἡμὶν. &

ἡμένος. sedens.

ἡμέρα. ας. ἡ. dies. Est etiam fœmininum ab ἡμερος. ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας. nudiustertius.

* ἡμέραν παρὰ ἡμέραν. alternis diebus.

* ἡ τήμερον ἡμέρα. hodiernus dies.

ἡμερεύομαι. μ. εύσομαι. σε. ευμαι. duco diem. deponẽs, absolutum.

ἡμερήσιος. ία. ον. ὁ. καὶ

ἡμερινὸς. diurnus.

ἡμερήσιον. τὸ. merces diurna.

ἡμερίδιον. τὸ. diecula.

ἡμέρος. η. ον. diurnus,

ἡμερὶς. ίδος. ἡ. uitis domestica, placida species roboris, Theodoro interprete.

* ἡμεροβιος. qui in diem uiuit. quo nomine uocatus est Diogenes, cui cibum quo quotidie uesceretur, a quouis mendicaret.

ἡμεροδρόμος. solis epitheton, quod uno die cursum peragat.

ἡμεροκαλὶς. ὁ. elium suffrutex.

ἡμερόκοιτος. τὸ. ὁ. die dormiens, & nocte uigilans, fur. Hesiodus. μή ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήματ' ἕλοιτο,

ἡμεροδρομεῖν. tota die currere.

ἡμεροτρίω. mansuetum reddo.

ἡμερος. τὸ. ὁ. mansuetus, domesticus, cicur, lenis, mitis.

ἡμερότης. ητος. ἡ. mansuetudo.

ἡμερόω. μ. ώσω. π. ωκα. mãsuefacio. act. accus. iũgit

ἡμεροσκόπος. τὸ. ὁ. speculator diurnus.

ἡμέτερος. τὸ. ὁ. noster.

* ἡ μὴ οὖσα. iudicium nullum dicitur apud Demost. quod etiã ὄνη οὖσα dicit. Bud.

* ἦ μήν. profecto, nimirũ, ὁ ὄντως: sed apponitur

ferè iureiurando. Demost. καὶ τοῦ παίδων τοὺς μύνες ἢ μὴν ὁ πολωλέναι φίλιππον ἐν βουλήσθε, affirmabas iureiurando, Conuenit & post interiectionẽ & exclamationẽ. Plato. ὦ ξεῦ ἔφην ἐγώ, ἦ μὴν καὶ ὁ πρότερόν γε ὑμῖν ἐφένη καλὸν ὁ ἐρώτημα. Conuenit & sponsionibus & expromissionibus. Vide cõmen. Budæi.

ἤμην. haud dubie.

* ἡμιτέλεια. dimidiũ pœne, aliquãdo pro dimidio solũ ponitur. Lucia. ἡμιτέλεια τοῦ κακῶν ἐλίδοιτο. id est, dimidiũ malorum remittebatur.

ἡμίανδρος. η. ὁ. semiuir.

ἡμιάνωρ. ορος. ὁ. idem.

ἡμίβρωτος. η. ὁ. semesus.

ἡμιγύνειος. η. ὁ. semibarbatus.

ἡμίγυμνος. η. ὁ. seminudus.

ἡμιδλακὴς. ἐος. ὁ. ἡ. semiustus.

ἡμιδλακὴς. ἐος. ὁ. ἡ. semiuacuus.

ἡμιπάδιον. η. ὁ. dimidium cadi.

ἡμίκτον. η. ὁ. semisextarium. a χεστὴ quod heminã qgnificat.

ἡμίεργος. η. ὁ. ἡ. semiperfectus.

ἡμίετες. anni dimidium.

ἡμιθανὴς. ἐος. ὁ. ἡ.. semimortuus.

ἡμιθνὴς. pro eodem: Aristophanes nebu. ἤμει κα κοδλαίμων ἡμιθνὴς γενήσομαι.

ἡμίθεος. η. ὁ. semideus.

ἡμιθνὴς. ῆτος. ὁ. ἡ. semimortuus.

ἡμικοτύλιον. heminæ dimidium.

* ἡμίκαυστος. η. ὁ. semiustus.

ἡμικρανικὸς. qui Hemicrania laborat.

ἡμικύκλιον. η. ὁ. hemicyclium, sedes semirotunda

ἡμίκυπρον. η. ὁ. semimodius.

ἡμίκρανια. ας. ἡ. morbus, quo medium capitis infestatur.

ἡμικρανία. ας. ἡ. idem.

ἡμίκρανον. η. ὁ. medium capitis, &

ἡμίκρανα. pro eodem, Aristophanes Thesmo. πλὴν ἡμίκρανον πλὴν ἑτέραν φιλὴν ἔχων, quanquam ἡμίκραιραν legant alij.

ἡμίλιβρον. η. ὁ. semilibra.

* ἡμιμόχθηρος. η. ὁ. semiprauus.

ἡμιοβολοιτῶία. dicuntur quę ad præcium non ascẽdunt, id est, nullius momenti sunt.

ἡμιοβόλιον, η. ὁ. semiobulus, teruncium. accipitur pro re uilissima.

ἡμίνα. ης. ἡ. hemina, dimidium sextarij.

ἡμιόλιος. η. ὁ. hemiolius, numerus continens totũ suum minorem, & dimidiam insuper eius partem. Latine sesqui dicitur.

ἡμιολὶς. ίδος. ἡ. καὶ

ἡμιολία. ας. ἡ. nauigij genus, biremis.

ἡμιόνειος. η. ὁ. mulinus.

* ἡμίονος. η. ὁ. ἡ. mulus, mula, & herbæ nomen.

ἡμίοπος. semicoctus.

ἡμιπελεκυς. εος. ὁ. securis uno tantum latere scindens.

ἡμιπλοΐδιον. η. ὁ. genus uestis muliebris. Aristophanes Ecclesia. τοῦ ὁ γυναικὸς ἡμιπλοΐδιον.

ἡμιῤῥαγὴς. ἐος. ὁ. ἡ. semifractus.

ἡμίσεια. ας. ἡ. medietas.

ἡμισέλασιδος. η. ὁ. semisperans.

ἡμιδίνω.μ.ύσω.π.ευκα.dimidio.actiuum,accusatiuo iungitur.

ἡμιστίχιον.ν.τὸ.hemistichium, dimidium uersus.

ἥμισυ.εος.τὸ.dimidium.

* ἡμισυς.εια.ον.dimidius.ὁ ἡμίσεις.pro dimidia parte hominum. Xenoph. πολλοὺς δὲ χεῖρον ἀμφὶ τοὺς ἡμίσεις. Idem. καὶ τοῖς πέρσαις διέπεμπον τοῦ ἄρτου ἑκάστοις τοὺς ἡμίσεις. singulis dimidiatum panem. Interdum per neutrum loquũtur, ut τὰ ἡμίσεια τοῦ ἄρτου. Vide in commentarijs Budæi.

ἡμισφαίριον.ν.τὸ.hemisphærium,dimidia sphæra hoc est,cœli dimidium.

* ἡμιτελής.ές.ὁ.ἡ.semiperfectus,dimidiatus. Accipitur pro imperfecto.

ἡμιβαμίας.ου.ὁ.καὶ

ἡμιτόμης.ου.ὁ.semicastratus.

ἡμίβαμος.ου.ὁ.semisectus.

* ἡμίβαμον.pro dimidiata parte accipitur.

ἡμιβαυλος.ου.ὁ.semiballutiens.

ἡμιτριταῖος.de febre dicitur, quam tertianã quidem uocant,cæterum imperfectam & accedentem ad quotidianam, quod citius recurrat q̃ uera tertiana.

ἡμιτύμβιον.ν.τὸ.indumentum lineum utrinq; fimbriatum. Aristophanes Pluto. ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύμβιον λαβών.

ἡμιτύμβιον.ν.τὸ.paruum sepulchrum.

ἡμίφλεκτος.ου.ὁ.semiustus.

ἡμὶ καὶ ἤμος.quando,aliquando.

* ἡμώριον.horæ dimidium.

ἦμος.quando.Homerus Iliados.α. ἦμος δὲ ἥλιος κατέδυ.καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε. quum uero sol occidit & tenebræ accesserunt.

ἡμοσύνη.ης.ἡ.iaculatio.

ἡμύω.flecto,inclino,cado.dicitur & ἀμύω.

ἡμφισμένος ab ἀμφίεννυμι.

* ἡμφιεσμένος ab ἀμφίεμαι,quod descẽdit ab ἵεμαι & ἀμφιέννυμαι.

ἡμων.ονος.ὁ.iaculator.

ἡμῶν.noſtrum,genitiuus pluralis.

Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

ἠ.pro ἦν ſuam apud Homerum.

ἦν.inquam,ecce,fui. Accipitur pro ἐστί. Accipitur etiam pro licebat. Aeſhe. ὡς ἦν ὕστερον ἀκούσειν.ut audire unuſquiſq; poterat. Ariſtoteles identidem ὃ τί ἦν εἶναι, uſurpat pro τί ἐστι. Exempla ſunt in commen.Bud.

ἤν.ſi,an,aut.

ἥν.quam.accuſatiuus ab ἥ, articulo præpoſitiuo fœm.generis.

ἠνάγκασεν.imperauit.

ἤνεγκα.καὶ

ἤνεικα.tuli.

ἠνείπαπε.increpauit.

ἠνέχοντο.pro ἀνείχοντο, ab ἀνέχομαι, & eſt præteritum imperfectum,augmẽto duplicato.

ἠνεμόεις.εσσα.ὁ altus, uentoſus,pro ἀνεμόεις.

ἠνεωγός.οῦ.ὁ.patulus.

ἠνί.ecce,Doricum eſt.

ἤνιδε.ecce. Theocritus,ἤνιδέ τοι τὸ δίπας. en tibi

poculum.

ἡνία.ας.ἡ.καὶ

ἡνίον.ν.τὸ.habena,frenum,poteſtas. Dicitur autem id quod eſt in medio τῶ χαλινοῦ.

ἡνίκα.quando,tum,infinite poſitum,

ἡνιοχεία.ας.ἡ.moderamen,aurigatio,aurigaria.

* ἡνιοχέω.aurigo,guberno more aurigæ. Accuſatiuo iungitur.

* ἡνίοχος.ου.ὁ.auriga. Scribit Dionyſius ab Athenienſibus ditiſſimos uocari, ἡνιόχους & ἁρμαβοτροφοῦντες, id eſt,curules equos alentes,eũq; ordinem fuiſſe ἀξιόλογον,id eſt, plurimæ auctoritatis.

ἠνίσσασκε.increpauit.

ἤνις.ιος.ὁ.iuuencus,iuuenis, perfectus, bos anniculus.

ἦν καὶ.ϟϟ.

ἤνον. perficiebant, ab ἄνω, & ἀνύω, per ſyncopam,

ἠνορία.ας.ἡ.fortitudo,ſtrenuitas.

ἥνβ.ſedebant.

ἠνῖος.ου.ὁ.bonus,matutinus.

ἤομεν.ibamus.

ἠνοφαντος.ὁ.uocalis,ſplendidus.

ἤνυστρον.ν.τὸ.abomaſum . Ariſtophanes equitib. ἐγὼ δὲ γὲ ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν εἰς καταβροχθίσας. Sic dicitur quidam ſinus ſeu uenter, qui iungitur quaſi in uentre poſt reticulum .

ἠνώησα.impetraui.

ἠνώγει.iuſſit.

ἠνώχλει.turbabat,pro ἐνώχλει,ab ἐνοχλέω.

* ἤ οὖν.idem quod ἤ γάρ.

Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

ἡπαρ.ατος.τὸ.iecur.

ἡπαρίαι.iecinoris fibræ.

ἠπατίζειν.in modum iecinoris concreſcere.

ἡπατικοί.οὶ. iecinoroſi,id eſt , qui laborant ex iecinore.

ἠπαφε.decepit,ſeduxit.

ἠπεδανός.οῦ.ὁ.pro ἀπεδανός.debilis, claudus, mutilus,ſtultus.

ἠπεδανόω.μ.ώσω.π.ωκα.debilito,actiuum, accuſatiuo iungitur.

ἠσεγμένως.feſtinanter.

ἠπειρος.ου.ἡ.continens,id eſt, terra firma, Epirus.ab α & πεῖρας.finis.

ἠπειρώτης.ου.ὁ. Epirota , & continentis habitator.

ἤπερ.quàm,aduerbium comparandi.

ἠπεροπεύς.έως.ὁ.deceptor,mendax.

ἠπεροπευσις.ιος.ἡ.impoſtura.

ἠπροπευτής.οῦ.ὁ.deceptor.

ἠπροπεύω, μ. εύσω.π. ευκα. decipio. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

ἠπατής.οῦ.ὁ.ſutor.

ἠσκῆλα.ἡ.ἡ.acus.

ἠπατήριον.τὸ.acicula.

ἠπίαλος.ου.ὁ.febris cum rigore algida. Hæc febris manſuetius tractat hominẽ, & leuius calfacit,Medici lentã uocãt & phlegmaticã

πυρετὸς

πυρετὸς contra, quæ uehementer inflammat

* ἠπιόλος.καὶ

* ἠπιόλης.algida febris,febris cum rigore.

ἠπίαλον.ν.τὸ.algor qui febrem præcedit.

ἠπιόω.μ.ώσω.π.ωκα.mitigo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ἠπιόδωρος.ου.ὁ.ἡ.mitis,mitia donans.

ἤπιος.ου.ὁ.blandus,mitis, paruulus,ſuauis,quietus,lenis,clemens,manſuetus,beneuolus.

* ἤπου.utrum, nonne? Lucianus. ἢ οὖν ποτε dixit, ecquando autem? ἤπου etiam ſignificat nimirum,utiq;,profecto,multo magis . quod etiam ἤπουγε dicitur. Subiungitur autem ἤπου δὴ ὅπου aliquando,quod ſignificat quandoquidem. Vide cõmen.Bud.

* ἤπου χολῆγε.multo minus, nullatenus.

* ἤπου παροξύβοτον.idem ſignificat quod ἤβι,uel.

* ἤπου . quemadmodum , aduerbium ſimilitudinis .

ἠπυότης.ου.ὁ.καὶ

ἠχούτης.reſonans.

ἠχούτα.uocalis reſonans.utuntur enim uocatiuo pro nominatiuo poẽtæ.

ἠχούω.ſono,uoco.dicimus & ἀπύω.

Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ἠρ.ρός.τὸ.uer,pro ἔαρ.

Ἥρα.ας.ἡ.Iuno.

Ἡραῖα.τὰ.Iunonis feſta.

ἡραίνω.deliro.

Ἡραῖον.ν.τὸ.Iunonis templum.

Ἡραῖον τεῖχος. quaſi Iunonius murus, locus in Thracia.

Ἡραῖος.ου.ὁ.Iunonius.

Ἥρα.ας.ὁ.Heræus uiri nomen.

Ἡράκλεος.ου.ὁ.Heraclius.

Ἡρακλέος.ου.ὁ.Herculeus.

Ἡράκλεις.Hercule,non aduerbium iurandi, ut

* Hercule apud Latinos,ſed admirationis,ſicut interiectio papæ . Eraſmus aliquando uertit dij boni. Eſt & aduerbiũ abominantis,q; Hercules ſoleat in malis opitulari. Vnde & ἀπηλόβοκιον eũ uocant. Porro quẽadmodum uiri dicunt Ἡράκλεις, ita fœminæ dicunt ὦ φίλη ἀφροδίτη.

Ἡρακλεωτικὴ.ἡ.nux auellana.

Ἡρακλῆς.έος.ὁ.Hercules.

Ἡρμοσε.congruit,dixit,ligauit.

Ἤρασε.cepit.

Ἠρᾶτο.precatus eſt,execratus eſt.

Ἡρέθομαι.pendeo,crinibus traho.

Ἡρέμα.ſenſim,paulatim,aliquantulum, leniter, furtim.

* Ἡρεμαῖα φωνῇ.ſubmiſſa uoce.

* Ἡρεμαίως.lente.

Ἡρεμέστερος.ου.ὁ.quietior.

Ἡρεμέω.μ.ήσω.πησα.quieſco,neutrum abſolutum

Ἥρεμος.ὁ.quietus.

Ἡρεμία.ας.ἡ.quies.

Ἡρήρεικε.inhæſerat.

Ἦρι.mane,aduerbium,ἔαρι,ἔαρ.

Ἠριγενής.mane genitus.

Ἠριγένεια.ας.mane genita,auroræ epitheton, diẽ proferens.

Ἠριγέρων.ὁ.ſenecio herba.

Ἠριγόνη.ης.ἡ.Erigone.

Ἠριδανός.οῦ.ὁ.Eridanus.

Ἤρικον.diuidebant.

Ἠρινός.οῦ.ὁ.uernus.Ariſtophanes auibus , φθέγμασιν ἠρινοῖς.

* Ἠρίον.ν.τὸ.ſepulchrum,monumentum . πῆξε τοῦ ἐπιχεομένην τοῖς νεκροῖς ἔρεν,id eſt,ab ea quę mortuis inijcitur terra,quam uocãt ἔρεν.

Ἤριον.ν.τὸ.accentu collocato in prima lanam ſignificat,pro ἔριον. ſi penultima accentũ obtineat, ſepulchrum ſiue monumentum ſignificatur.

Ἤρικεν.cecidi.

Ἤρικεσε.amouit.Homerus Iliad.ζ.ἤρικεσε λυγρὸν ὄλεθρον.amouit malam perniciem.

Ἠρνεῖτο.negabat.

Ἤρος.ου.ὁ.amicabilis, placidus,gratus, uernus, interuallum temporis,σωθήκη.

Ἠρύγω.mugio.

Ἤρυον.hauriebant.

Ἠρύγγιον.ου.ὁ.καὶ

Ἠρύγγιον.ν.τὸ.eryngium herba ex aculearum genere.

Ἤρυλλος.ου.ὁ. diminutiuum ab ἡρακλῆς,id eſt,Hercules.

Ἠρυθροδανωμένος.rubricatus.

Ἤρδεται,pro ἠρωΐναι, Ariſtophanes nebul. μεῶν ἤρδεται τινὲς ἴσοι.

Ἡρωϊκὸν.ν.τὸ.carmen heroicum.

Ἡρωϊελεγεῖον uero,mixtum cum elegiaco heroicũ

Ἡρωϊκός.οῦ.ὁ.heroicus,magnanimus.

Ἡρῷον.ν.τὸ.heroum, hoc eſt, monumentum qd̃ ſolet erigi uiro alicui inſigni,propter eximiam uirtutem.

* Ἥρως.ωος.ὁ.heros.ἥρωες dicuntur,qui homines cũ ſint, rebus tamen geſtis eam opinionem apud uulgus emeruerunt,ut inter diuos relati credantur.Proinde ἥρωες in quauis arte & ſcientia dici poſſunt , qui in ea plurimum excelluerunt. Gaza putat deductum eſſe ab ἔρως. Plures tamen ab ἥρα,id eſt,Iunone,quibus & diuus Auguſtinus ſuffragat.

Ἠρώτα.interrogabat.

Ἧς βούλει.quam uis.

Ἦσαν.ibant.

Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

ἡσελγημένα.τὰ.dicuntur iniuriæ & contumeliæ, per petulantiam illatæ

Ἤσκων.pro ἤσκεε. exercebat,parabat,Ionicũ eſt.

Ἦς.erat, pro ἦν. Theocritus. ὀνεῖ γὰρ ἐυμάρα ϟεῖ ἐνεύδεν. neq; enim Eumaræ hero erat ubi dormiret.

Ἦς,καὶ ἦθα accipiuntur pro ὑπαρχῆς.

Ἡδύ.ου.ὁ.iucundum.

Ἥδα.fuiſti,ſediſti.

Ἥδην.gauiſus ſum,delectatus ſum.

* Ἥσει.mittet,emittet.apud Sophoclem.

Ἦσι,pro ἦ.fuerit.

ἡσυχάζω

ἠσπάζοντο. complectebantur.
ἤσην pro. ἦν in duali impfecti ab εἰμὶ per pleonasmum.
ἧστο. stetit.
ἵσται. sedit, induit.
ἡσυχάζω. μ. άσω. π. άκα. quiescо, taceo, in ocio sum,
* quietus sum, quietem ago. neutrũ absolutũ.
ἡσυχαίτερος. ρ. ὁ. quietior.
* ἡσυχῆ. quiete, silenter, tacite, paululũ, nõ nihil.
ἡσυχία. ας. ἡ. otium, quies, silentium.
ἥσύχρηστος. ρ. ὁ. ἡ. ὸ.
ἥσυχος. quietus, ἀπράγμων.
ἡσύχως. quiete.
ἴσχυνε. detur pabat, ab αἰσχύνω.
ἵσω. mittam, finam, iaculabor.

Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

* Η'ττα. ης. ἡ. conflictus. ἥττα passiuam habet significationem, nempe quando quis uincitur Herodian. ὁ μὴ περιγενόμενος ἥτταν κεῖται.
ἡττάομαι. uincor. ἡττᾶσθε τῆς χάριτος, æquare gratiam non posse, gratiæ cædere.
ἡττάω. μ. ήσω. τω. ηκα. uinco.
* ἡττέον ἢ. ἡττητέον. eundum est.
ἥττημαι inferior sum, uincor. genitiuo iũgitur.
ἥττημα. ατος. τὸ. diminutio, delictum.
ἤτοι. certo, uidelicet, id est, quidem, uel.
ἧττον. ον ὁ. τὸ. minus.
ἦτορ. ορος. τὸ. cor, animus.
ἥτριον. ρ. τὸ. ſtamen, & genus panni.
ἧτρον. ρ τὸ. uentriculus, uesica, uenter, ab umbili-
* co ad pubem usque. Gaza abdomen, sumẽ, seu imum uentrem interpretatur. Nicandri interpres in Theriacis ἧτρον intelligit geniculum, aut umbilicũ in ferula. Sed proprie, ἧτρον est, inquit, post umbilicum locus.
* ἥττων. ονος. ὁ. minor, inferior, qui uidelicet uictus est ab alio.
ἥττων ὀργῆς ἢ ἔρωτος. qui ab ira uel amore uincitur, qui sibi non potest imperare.
* ἥττων ὀργῆς ἢ ἔρωτος. qui ab ira uel amore uincitur, qui sibi non potest imperare.

Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Η'ὺ. bonum, uelut.
ἡυτένεος. ρ. ὁ. pro ἰυτένεος, probe & multum barbatus.
* ἤυδα. dixit.
ἠύκομος. ρ. ὁ. ἡ. habens pulchros crines.
ἠύς. ὁ. bonus, magnus, generosus.
ἤυτε. ueluti, & similia.

Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Η'φαιστεῖον. ρ. τὸ. templum Vulcani.
ἡφαίστος. ρ. ὁ. Vulcanius.
ἥφαιστος. ρ. ὁ. Vulcanus.
* ἡφέθην ab ἀφίεμαι descendit.
ἡφλισμός. οῦ. ὁ. ſpuma.

Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Η'χήεις. ρ. ὁ. ſonans, cicada.
ἠχητικός. οῦ. ὁ. ſonorus.
ἤχω. μ. ήσω. π. ηκα. resono. ſono. neut. absolutum.
ἠχή. ης. ἡ. fama. ſonitus, crepitus.
ἠχήεις. ἠχεντος. ὁ. resonans.
ἠχηταί. οἱ. præcones.
ἤχι. ibi, qua.
ἦχος. ρ. ſonus, ἠχή.
ἠχώ. οῦς. ἡ. ſonus, Echo.

Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Η'ῶθεν. mane.
* ἠῶθι. in aurora. differt ab ἡμέρα.
ἠῶιος. ρ. ὁ. eous. matutinus.
ἠωρῆσθαι, attolli, ſuſpendi.
ἠώς. ὁ. ἡ. aurora, dies, ante meridianũ tempus.
* ἠὼς. quã. Gaza i Ciceronẽ, ὁ δίγε ἔτι πολυμαθέστερον δοκεῖ διαλέγεσθαι, ἢ ὡς ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτοῖς ἔνεστι συγγράμμασι, τοῖσι ἑλληνικοῖς τοῦτό γε ἀπόνεμε λόγοις.

Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Α'ρός. οῦ. ὁ. cardo, cardinis.
θαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſedeo. neutrum absolutum.
θάκος. ρ. ὁ. ſedes, ſella.
θαλαμεύτρια. ας. ἡ. mulier quæ curat ea quę ad thalamũ & nuptias pertinent.
θαλαμηπόλος. ρ. ὁ. ἡ. cubicularius.
θαλάμαι. αἱ. foramina, cauitates narium.
* θαλαμεύομαι ἢ.
* θαλαμεύω. in thalamo plurimum uersor.
θάλαμοι. ὁ. penates.
θαλάμη. ης. ἡ. ἢ.
θάλαμος. ρ. ὁ. thalamus.
θαλαμία. ᾶς. ἡ. foramẽ triremis per quod remus inseritur.
θαλάμιος. ρ. ὁ. ἡ.
θαλαμίτης qui in infima parte nauis remigat, & pro eodem θαλάμαξ. Aristoph. ranis. ἢ. προσπαρδεῖν γόσ' ὁ σόμα τῷ θαλάμακι.
θάλασσα. ης. ἡ. mare, pro aqua marina.
θαλάσσιος. ρ. ὁ. marinus.
θαλασσόομαι. marina aqua cõficio, cõdio, inficio.
θαλασσόπλαγκτος. per mare errans.
* θαλασσεύω. μ. εύσω. π. ευκα. eo per mare, in mari plurimum uersor. neutrum absolutum.
* θαλασσοκρατῶ. maris imperiũ obtineo.
* θαλασσοκράτωρ. maris imperium obtinens.
* θαλασσεργῶ. piſcor, negocior, aut uictum quero in mari.
* θαλασσεργός. piſcator.
θαλέθω. uireſco, germino, ἰυθεφῶ.
θάλεια. ſicuti δαῖτα θάλεια intelligendum conuiuium omnibus rebus abundans, lautum & ueluti floridum, hoc eſt, lætum.
θάλεια. ας. ἡ. celebritas ex iuuenibus. Thalia una ex Muſis.
θαλερός. οῦ. ὁ. iuuenis, uireſcens.
θάλεια. ἡ. thelea.
θαλία. ας. ἡ. cõuiuiũ, ſertũ, feſtiuitas, lætitia, ἰυθήνια.

θαλλία. ſummus colliculus in noua germinatione in olea.
θαλός. οῦ. ὁ. germen quod traditur paſcẽdis hiœdis, aut bobus. θαλὸν ueteres omne germinans dixere. Attici autem per excellentiã de oliua dicunt, germen oliuæ.
θαλλοφόροι. ὁ. qui Athenis in Panathenæis oleæ ramos geſtabant. erant ij ut plurimum ſenes, unde per iocum θαλλοφόροι uocantur illi uelut inutiles ad alia munera obeunda. Ariſtoph. fucis. σκόπτ' ὁμῶνοι ἢ ἐν ἐν τᾶσιν ὁδοῖς ἀπάσαις θαλλοφόροι καλοίμεθα.
θαλοῦσθαι. in fuliginé euaporare, ut thus & alia odoramenta quædam.
θαλπιόων. calefaciens.
* θάλπις. iris uocatur à θάλπω, quod calefacere & fouere ſignificat, quod primũ præcipuũq; iris habet.
θάλπος. εος. τὸ. calor, æſtus.
θάλπω. μ. ψω. π. ψα. calefacio, foueo, ſicut gallinæ oua, applaudo, floreo, uigeo, actiuũ, accuſatiuo iungitur.
θαλπωρή. ῆς. ἡ. ſolamen, lætitia, confidentia, uoluptas.
θαλυμερός. callidus, improbus.
θαλύσια. τὰ. feſtiuitas, primitiæ frugum, cerealia, dicta à θάλλειν, quoniam ut denuo reuireſcerent omnia, fruges comportabant & dijs cõſecrabant, unde & συνθαλύσια etiã appellantur.
* θαλύσιος ἄρτος. panis qui ex nouis frugibus conficitur primum.
θάλλω. μ. αλῶ. π. αλκα. uireſco, germino, pullulo, floreo. neutrum abſolutum.
θαμά. frequenter, perpetuo.
θαμβέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſtupeo, obſtupeo, paueo.
θάμβησαν. obſtupuerunt.
θάμβος. pauor, ſtupor, admiratio.
θαμβός. οῦ. ὁ. attonitus.
θαμειός. οῦ. ὁ. ἡ.
θαμινός. ἐος. ὁ. ἡ. frequens.
θαμίζω. μ. ίσω. π. ικα. frequento, ſum aſſiduus in cuſtodia nauium. actiuũ accuſatiuo iũgit.
θαμινά. frequenter, crebro.
θαμινός. οῦ. ὁ. frequens.
θάμνος. ρ. ὁ. minutarum arborum denſitas, ceſpes, arbuſtum, lucus, frutex.
θανάσιμος. ρ. ὁ. lætalis, mortalis.
θανατάω. θανατόω.
* θανατήφορον. lætiferum, funeſtum.
θανατικός. οῦ. ὁ. capitalis.
θάνατος. ρ. ὁ. mors.
θανατόω. μ. ώσω. π. ωκα. interficio, neco, morte
* mulcto, mortifico, mori cupio, p̃beo me morti, rei capitalis damno abſentem, deſpondeo animum, quod etiam deſpondeo tantum dicitur. actiuũ, accuſatiuo iũgitur.
θάνῃς. mortuus fueris.
θάπτω. μ. ψω. τω. αφα. ſepelio, defodio. actiuum, accuſatiuo iungit. aoriſtus ſecundus paſſ. ἐτάφην.
θαῤῥαλέος. ρ. ὁ. audens, confidens.
θαῤῥαλεότης. ητος. ἡ. audentia.

θαῤῥήλιον. τὸ. feſtum in Apollinis honorem.
* θαργηλιών. ωνος. ὁ. Februarius, licet plęriq; Maiũ exiſtiment. Vide Cœlium lib. ix. cap. lv.
* θαῤῥέω. μ. ήσω. π. ηκα. confido, præſumo, audaciã ſumo. neutrum, datiuo iungitur. Iungitur & cum accuſatiuo pro nõ ueréor, cõtẽno, ire contra audeo. οὐ τεθαῤῥηκότων μάχην τοῖς ἐναντίοις. Tacit. eodẽ modo, nõ auſis aciem hoſtibus.
θαρσαλέος. ρ. ὁ. audens, facilis.
* θάργηλος. olla dicta eſt, in qua pcoquerenẽ fructuũ primitię Apollinis honori, q; apparerent.
θαρσέω. μ. ήσω. τω. ηκα. confido, τὸ θαῤῥέω.
θάρσει. confide.
* θάρσος. εος. τὸ. audentia, confidentia, audacia. θάρσος ἐστὶ τὸ εὔλογον πρόσημα τῆς ψυχῆς. θράσος δὲ τοὐναντίον, ut inquit Homeri interpres.
θαρσύνω. μ. υνῶ. π. γκα. hortor, audẽtiam inijcio, audeo, audax ſum.
θεῖσαι. uide, pro θέασαι. Theoc. θεῖσαι φίλοι ὡς καλὸν ὄσδῃ. uide amice quàm bene olet.
θέαινα. μ. άξω. π. αχα. curro uelocius, ſedeo.
θάτερα. τὰ. pro τὰ ἕτερα, id eſt, altera, alterutra.
* Accipitur etiam pro altero. Vide Commenta. Bud.
* θατέρος, θατέρω, θάτερον obliqui ſunt ab ἕτερος, quod Atticè dicitur ἄτερος. Item θάτερα accipitur pluraliter pro θάτερον, ἢ θάτερον, in diuerſum, in diuerſam partem, ἢ θάτερα μόνον, uel ἢ θάτερα ὁδῶν, pro citra & ultra dicunt. ἢ θάτερα, in altera parte.
θᾶττον citius.
θάττων. uelocior, ἀπὸ τοῦ ταχύς.
θαῦμα. ατος. τὸ. miraculum.
* θαυμάζομαι. admirationi ſum, ſuſpicior.
* θαυμάζω. μ. άσω. π. ασκα. admiror, ſuſpicio. actiuũ, accuſatiuo iungitur. Iungitur etiam genitiuo. Interdum genitiuo cum accuſatiuo ἢ κατηγορίας, quãdo ſignificat δυσ ἀποδέχομαι, miror, deteſtor.
θαυμαλέον. τὸ. ſtupendum.
θαυμανέοντες. uiſuri.
θαυμαστός. οῦ. ὁ. ἡ.
θαυμάσιος. admirabilis, nobilis, egregius, præclarus.
* θαυμαστὸν ἡλίκον, ἢ θαυμαστὸν ὅσον. mirum quantum, mirum in modum.
θαυμαστόω. μ. ώσω. π. ωκα. mirifico. actiuum, accuſatiuo iungitur.
θαυματοποιία. ας. ἡ. præſtigium, admiratio.
θαυματοποιός. οῦ. ὁ. preſtigiator, pdigioꝝ auctor.
* θαυματουργῶ. miracula edo.
θαψός. οῦ. ἡ. frutex pallidus & lignũ quo lanę & capilli flaui fiunt. Theoc. Pharmaceutria.
καί μιν χρὼς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θαψῷ.

Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Θεά. ᾶς. ἡ. dea.
θέα. ας. ἡ. ſpectaculum, uiſio, aſpectus.
θέαινα. ης. ἡ. dea.
θέαμα. ατος. τὸ. ſpectaculum.
θεάμων. ονος. ὁ. ſpectator.

θεανὼ.οῦς.ἡ. Theano ſacerdos Mineruæ, & Antenoris uxor.
θεάομαι.μ. άσομαι.π. αμαι. uideo, uiſo. deponens, accuſatiuo iungitur. Differt à βλέπω. Vide Ammonium.
θεατής.οῦ.ὁ. ſpectator.
θεάτρια.ας.ἡ. ſpectatrix.
θέατρον.ν.τὸ. ſpectaculum, theatrum.
θεάφιον.τὸ.κῠ. θέῃ.ον. ſulfur, diuinum, numen.
θειόω. admiror.
θειώσκω. fumum uel uaporem facio.
θείκω. curro.
θεηγόροι.οι. theologi.
θείλατος.ν.ὁ. impulſus à deo.
θειμαχία differt à θεομαχία. Vide differentias Ammonij.
θεκτόκος.ν.ἡ. pro θεοτόκος. quæ deum genuit.
θεία.ας.ἡ. amita, matertera.
θειάζω. fanaticus ſum.
θειάζειν. numine afflari, non compotẽ eſſe ſui.
θέασμός.οῦ.ὁ. afflatus, conuiuium.
θεῖος.οῦ.ὁ. diuinus.
θειλόπεδον.ν.τὸ. locus expoſitus ad calorem, ubi aliquid ſiccatur.
θεῖναι.τὸ ὑπόθεῖναι, principia ponere & ſupponere. Vide Bud.
θείω. curro, uerbero, pulſo, ferio.
θεῖον.ν.τὸ. numen, ſulfur. Veteres cum dicerẽt τὸ θεῖον ἢ τὸ δαιμόνιον, ſupremum deum, diuinitatémq; mundi moderatricem intelligebant.
θεῖος.ν.ὁ. diuinus. θείᾳ πόμπῃ. numine diuino.
θεῖος. commune eſt ad patruum & ad auunculum. θεῖος πρὸς πατρὸς patruus. θεῖος πρὸς μητρὸς, auunculus. Ponitur etiam ſine addito, modo pro patruo, modo pro auunculo.
θειότης.ητος.ἡ. numen, diuinitas.
θείω. curro, pro θέω, aſſumpto ι.
θειώδης.εος.ὁ.ἡ. ſulfureus.
θείως. diuinitus.
θέλγητρον. mulcimentum, incitamentum.
θέλγω.μ.ξω.π.χα. demulceo, decipio, afficio aliquem ut moueri nequeat, afficio cum delectatione, luſtro. actiuũ. accuſa. iungitur.
θέλημα.τος.τὸ.κῠ.
θέλησις.ιος.ἡ. uoluntas.
θελητήριον, κῠ. θέλγητρον.ου.τὸ. mulcimentum, oblectamentum.
θελητήριος.ν.ὁ. blandus, habens uim perſuadẽdi.
θελθρασπεία.ας.ἡ. ſuperſtitio.
θέλυμνα.τὰ. arbores quæ ramos habẽt inter ſe connexos, unde πρόθλυμνα, radicitus.
θέλω, μ. ήσω.π. ηκα. uolo uis, peto. Et pro poſſum atticè. neutrum, accuſatiuo iungitur. Differt à βούλομαι. ut annotauit Ammonius.
θέμα.ατος.τὸ. regio, religio, thema, poſitio, ἕξις. Quintilianus θέμα uocat ὑπόθεσιν, id eſt, ſpeciem, caſum uulgo nunc uocãt. Vocabulũ eſt iuriſconſultorũ. Thema etiam eſt depoſitum apud menſam. Significat etiã genituram, ſidus natalitium, geneſim, horoſcopum, quaſi poſitio ſiderum. Vide Antat. in Res fortuitas Bud.

θεμέλιον.ν.ἡ. extrema pars fundamenti.
θεμέλιον.ν.τὸ.κῠ.
θεμέλιος.ν.ὁ. fundamentum.
θεμελιόω.μ.ώσω.π. ωκα. fundo fundas. actiuum. accuſatiuo iungitur.
ἐκ θεμελίων. funditus.
θεμελιωτής.οῦ.ὁ. fundator.
θέμδυος, pro πεποιθέμενος, indutus.
θέμις.ιστος.ἡ. ius, fas, munus, ſuſtentaculum. Themis dea honeſtatis, quæ præcipit hominibus id petere quod fas eſt, eandémq; fas eſſe credunt. Hæc θέμις βασιλαία dicitur, quaſi conſiliaria. Alij Themin uel Themiſta (utroq; enim modo dicitur) ius & iuſtitiã eſſe putant: eandémq; conſiliorum oraculorúmq; præſidem eſſe. Ex Annot. Bud.
θεμιστεύω. uaticinor, oracula do. Home. Odyſſeæ. κ. proleges ferre, iura reddere accepit. Θεμιστεύῃ δὲ ἕκαστος παιδῶν ἠδ' ἀλόχων ἠδὲ ἄλληλων ἀλέγεσι.
θέμιστες. uaticinia, oracula, conſilia, conſultaq;, & lege ſancita, teſte Euſtachio Homeri interprete.
θεμιστός.ὁς. dea iuſtitiæ.
θεμιτόν. fas.
θεμιτός.οῦ.ὁ. licitus.
θέμωσε. appropinquauit.
θέναρ.ρος.τὸ. uola, palma. Manus portio interior à magno digito ad indicem uocatur θέναρ. Sunt qui θέναρος nomine ſpacium ab digitis intelligant ad carpũ, à uerbo θεῖναι.
θεοβλαβής.ἐος.ὁ.ἡ. temerarius.
θεογάμια.τὰ. feſta Proſerpinæ.
θεοδίδακτος.ν.ὁ. docibilis deo, diuinitus edoctus
θεόδμητος.ν.ὁ. à deo ædificatus uel paratus.
θεόδυνον.ν.τὸ. templum Bacchi. Nam θεὸν Bacchus dicebatur.
θεοειδής.ἐος.ὁ.ἡ.κῠ.
θεοείκελος.ν. deo ſimilis, pulcher.
θεόθεν. diuinitus.
θεόθυτα.τὰ. carnes uictimarum.
θεοκλυθεῖν. deum audire, aut deum inuocare & inclamare in diſcrimine, deum fidem implorare, ἀπὸ τοῦ θεὸν ἐπικαλεῖσθαι. Plutarch. cũ accuſatiuo θεοκλυτεῖν κυρῖνον dixit, inuocare Quirinum.
θεοκλύμενος. à deo uocatus.
θεόληπτος.ν.ὁ.ἡ. numine afflatus.
θεολημψία.ας.ἡ. numinis afflatus.
θεολογεῖον.ν.τὸ. locus ſupra ſcenam in quo dij cõſpiciebantur.
θεολογεῖν. diſſerere de rebus diuinis & ſpeculari, theologicè explicare & diſputare. Dionyſ. ἀληθῶς θεολογοῦντες τὸν ἰησοῦν. Accipit hoc uerbum pro cõmentari theologicè.
θεολογική. prima philoſophia, quæ ſpeculatur πᾶν χωρισὸν οὐσίαν, κῠ. ἀκίνητον.
θεομαχέω. μ. ήσω.π. ηκα. deo repugno, neutrum abſolutum.
θεομαχία.ας.ἡ. deorum pugna.

θεόμαχος.ν.ὁ. deo repugnans.
θεομηνία.ας.ἡ. ira diuina.
θεομίσης.εος.ὁ.ἡ. deorum oſor.
θεομισής.ἐος.ὁ.ἡ. deo inuiſus.
θεοξένια.τὰ. feſtum ſolenne omnium deorum.
θεόπνευστος.ὁ. à deo inſpiratus.
θεοποιός.οῦ.ὁ.κῠ.
θεοπλάστης.ν.ὁ. ſculptor, ſtatuarius.
θεοπρεπής. maieſtatis quiddam præ ſe ferens, ſpecie diuina ac maieſtatis plena.
θεόπροπος.ν.ὁ. uates, ſacerdos.
θεοπροτεύω. μ. ήσω. π. ηκα. uaticinor. neutrum abſolutum.
θεοπροπία.ας.ἡ.κῠ.
θεοπρόπιον.ν.τὸ. uaticinatio ex deo. πρόπιον enim uaticinium eſt.
θεός.οῦ.ὁ.ἡ. deus, dea. Philoſophi deos cum dicebant, numina uulgi opinione conſecrata intelligebãt: Dei uero appellatione unũ intelligi, ſupremúmq; numen dignũ eſſe cenſebant, cuius imperio & poteſtate omnia adminiſtrarentur. Idem cum Macrobius docuit, tum uero Plato in epiſtolis. Vide Cõmenta. Bud. σὺν τοῖς θεοῖς ἐρῶμαι, confido, quod deo bene uolente dictũ ſit. Dicit & cũ futuro. Dicitur & per imperatiuum, σὺν θεῷ ἐρῶμαι deum benignitate, & dijs bene iuuantibus, quod etiam dicitur θεῶν συμβιβάντων, dijs approbantibus. Idem σὺν θεοῖς & σὺν θεῷ ἐρῶμαι, quod diuino inſtinctu dictum eſt.
θεοσέβεια.ας.ἡ. pietas, cultus dei.
θεοσεβής.ἐος.ὁ.ἡ. pius, religioſus.
θεοσεβῶς. piè.
θεόσεπτος.ν.ὁ. uenerabilis, diuinus.
θεοσέπτωρ.ορος.ὁ. pius.
θεοσυγής.ἐος.ὁ.ἡ. deo odibilis, dei oſor.
θεοσυγία.ας. impietas, impuritas, odium dei.
θεοτόκος ν.ἡ. deum pariens.
θεότοκος.ν.ὁ.ἡ. ex deo natus.
θεραγία. opus Seruatoris, quod diuinitatẽ eius ſignificat, ut contrà naturæ leges, & ſuprà uim eius editum.
θεραγικὴ ὁμοίωσις, κῠ. θεραγικὴ ἐπιστήμη à Dionyſio dicitur, ἡ θεοὺς ἀπεργαζομένη. Vide Bud.
θεραγός.οῦ.ὁ. qui in ſacris operatur.
θεραδής.ἐος.ὁ.ἡ. pius, deum colens, uenerans, placens deo, deiformis.
θεραφνία.ας.ἡ.κῠ.
θεοφάνεια.τὸ. apparitio dei.
θεοφιλής.ἐος.ὁ.ἡ. pius, amans deorũ, dijs charus.
θεόφιν. diuinitus.
θεοφορέομαι. numine afflatus ſum.
θεοφορούμενος. fanaticus, diuino ſpiritu plenus, uates.
θεοφόρητος.ὁ.ἡ. numine afflatus, & deam ferens apud Lucianum.
θεοφορία.ας.ἡ. afflatio numinis.
θεόω. μ. ώσω.π. ωκα. deifico. actiuum, accuſatiuo iungitur.
θεράπαινα.ης.ἡ.κῠ.
θεραπαινίς.ίδος.ἡ. ancilla.
θεραπεία.ας.ἡ. medela, cultura, reuerentia, obſequium, remedium, famulatus, cura, familitium, ſeruorum turba, clientela.

θεράπευμα.ατος.τὸ. cultus.
θεραπευτικός.ν.ὁ. ſanabilis.
θεραπευτής.οῦ.ὁ. miniſter.
θεραπευτίς.ίδος.ἡ. cultrix.
θεραπεύω. μ. εύσω.π. ευκα. curo, colo, medeor, ſeruio, ueneror, obſequor, inſeruio, capto obſequijs, obſeruo, concilio, inſinuo me in alicuius gratiam, in precio habeo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.
θεραπίς.ίδος.ἡ. cultrix.
θεράπνη.ης.ἡ. locus in Lacedæmone, Helenæ natiuitate celebris: hinc therapnei fratres Caſtor & Pollux.
θεραπνίδιον.ν.τὸ. ancillula.
θέρα-ψ.απος.ὁ.κῠ.
θεράπων.οντος. ſeruus, famulus. Differt ab ὀπαδός.
θέρεια.ας.ἡ. æſtas, tempus æſtatis.
θερεμλεχής.ἐος.ὁ.ἡ. umbroſus. platani epithetum, quaſi æſtate torum præbentis, apud Nicandrum in Theriacis.
θερίζω. μ. ήσω.π. ικα. meto. actiuum, accuſatiuo iungitur.
θερινός.ὁ. æſtiuus, meſſorius.
θερινός.οῦ.ὁ. æſtiuus.
θεριστής.οῦ.ὁ. meſſor.
θέριστρον.ν.τὸ.κῠ.
θερίστρον.ν.τὸ. ueſtis ſubtilis & æſtiua, ueſtimentum meſſoris.
θερισμός.οῦ.ὁ. meſſis.
θέρμανσις κῠ.
θερμασία. caliditas.
θερμαστρίς.ίδος.ἡ. genus ſaltationis uehementis & præcipuæ agilitatis.
θερμαίνω. μ. ανῶ.π. γκα. calefacio, foueo, tepefacio. actiuum, accuſatiuo iungitur.
θέρμη.ης.ἡ. calor, caliditas.
θερμή.ῆς.ἡ. calida.
θερμολουσία.ας.ἡ. calidum lauacrum.
θερμολουῶ κῠ.
θερμολουῶ. calida perfundor.
θερμοπάλης. qui cibaria calida uendit.
θερμός.οῦ.ὁ. calidus, audax. ut θέρμον ἔργον, calidũ facinus pro audaci. Sic eſt apud Plautũ, calidum mendacium pro audaci aut impudenti.
θέρμος.ν. lupinus.
θερμοσκοπία.ας.ἡ. calefactio cineris, uel cinis calidus.
θερμότης.ητος.ἡ. caliditas.
θερμολή.ῆς.ἡ. calor, febris.
θέρομαι. caleo. deponens abſolutum.
θέρος.εος.τὸ. æſtas, meſſis.
θέρω. calefacio, comburo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
θεσὸς τοῦδε. adoptare. Quod & ποιεῖν τοῦδε κῠ. ἐκκοπεῖν dicitur.
θέσις.ιος.ἡ. ſitus, poſitio, adoptio, depoſitio. Vide Annota. Bud. in Pandect.
θέσκελος.ν.ὁ. deo ſimilis, admirabilis.
θέσμιον.ν.τὸ. debitum dei.
θέσμια. iura.

θεσμοθετέω.μ.ήσω.π.ηκα.legi addico.
* θεσμοθεσία.institutum & ritus.
* θεσμοθετῶ.sum thesmothetis.
θεσμοθέτης.ου qui circa deos sacra,& circa homi
* nes leges seruabãt.hi quotãnis leges emẽdabant & recognoscebant,& ad cõgruẽtiam sensúmq; consentaneum reducebãt. Vide Annota.Bud.in Pandect.
* θεσμός.οῦ.ὁ.lex non scripta,mos uetus.Accipitur pro lege. Aiunt tamen θεσμοὺς dici leges Draconis, ut νόμους Solonis. Hoc etiã nomine leges diuinæ significantur.Vnde θεσμοὺς ἱεροὺς, Dionys.ritus sacrorum uocat diuinitus institutos. Bud.
θεσμοφόρια.τὰ.sacra Cereris.
θεσμοφορτάζω.μ.άσω.π.ασα.Cerealia celebro.neutrum absolutum.
θεσμοφόρος.ὁ.ἡ.legifer,& nomen cuiusdam sa-
* cerdotij.Cæres in fœminino genere.
θεσμοφύλακες.ὁι.θεσμοθέτης, legum & institutorum custodes.
θεσπεσιόλαιος.ὁς.ὁ.ἡ.immensè comburens,diuinus, diuinitus ardens.
θεσπιάς.άδος.ἡ.urbs Bœotiæ.
θεσπίσμα.ατος.τὸ.edictum,decretum diuinum.
θεσπέσιος.ὁ.ἡ.magnus, diuinus, admirandus, mirabilis.
θεσπέπεια.ας.ἡ.uaticinatrix.
θεσπίζω.μ.ίσω.π.ισα.uaticinor,diuino.neutrum, accusatiuo iungitur.
θέσφατον.ὁ.τὸ.res diuina.
θέσσις.ιος.ὁ.uates.
θέσπισμα.ατος.τὸ.uaticinatio.
θεσπιῳδέω.μ.ήσω.π.ησα.uaticinor.neutrũ absolu.
* θεσπιῳδός.οῦ.uaticinator.
θέσφατον.ὁ.τὸ.uaticinium,responsum,fas.
θεσφατος.ὁ.ὁ.fatatus,diuinitus missus.
θεσσαλίς.ίδος.ἡ.Thessala mulier,& calciamenti genus.
θεσσαλή.ης.ἡ.fabula Menãdri,θεσσαλὴ uerò Thessala mulier.
θετέον.ponendum est.
θετικός.οῦ.ὁ.positiuus.
θέτις.ιδος.ἡ.Thetis.
θετὸς.οῦ.ὁ.adoptatus,adoptiuus.
Θευδῶρος. Theodorulus,diminutiuũ à θεόδωρος.
θεύειν.ω.currere. Aristopha.auibus. ἐκεῖνος ἐπαιεύσωσι θεύοντες ἀρόμω.
θεύσω.curram.
θέω.curro.
θεών.ωνος.Deus.
* θεωρέω.Deum contemplor.
θεωρέω. μ. ήσω. π. ησα. contemplor,speculor,uideo.actiuum,accusatiuo iungitur.
* θεώρημα.ατος.τὸ.speculatio.θεωρήματα sunt speculamenta disciplinarum & ueluti commentationes, Cicero,Præcepta,inquit,appello,quæ Græci θεωρήματα. Et θεωρήματα apud Euclidem sunt,quæ uulgo propositiones uocantur.Bud.
θεώρησις.ιος.ἡ.contemplatio.
* θεωρητικὰ χρήματα sunt, quibus foros nobis & sedilia in spectaculis comparamus.

θεωρητικός.οῦ.ὁ.contemplatiuus.
* θεωρητήριον.locus ubi spectatur,cauea.
θεωρικόν. τὸ. ærarium quoddam apud Athenienses.
* θεωρία.ας.ἡ. speculatio,meditatio, contemplatio,commentatio,angustia.
θεωρὸς. οῦ. ὁ. spectator , qui oraculum consulit,aut alioqui qui rerum diuinarum curam gerit.nam ὅρα curam significat apud ueteres.
θεωρίς.ίδος.ἡ.nauis Athenis,qua Theori quotannis in Delum nauigabant litatum Apollini.

Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Θηβαϊκή.ῆς.ἡ.ager Thebanus.
Θηβαϊκός.οῦ.ὁ.ἡ.
Θηβαῖος.Thebanus.
Θηβαΐς.ίδος.ἡ.Thebais,id est,ager Thebanus, & poëma de rebus gestis Thebanorum.
Θήβη.ης.ἡ.Thebe.
Θηγάνη.ης.ἡ.cos cotis.
Θήγω.μ.ήξω.π.ηχα.acuo.actiuũ,accusatiuo iũgit
Θηῆτο. admirabatur.
Θηέομαι.admiror,uideo.
Θηεῦντο.admirabantur,pro ἐθηεῦντο.
Θήσαντο.admirati sunt.
Θήτηρ.ορος.ὁ.admirator.
Θήϊον.ὁ.τὸ.balsamum
Θήκη.ης.theca,uagina,sepulchrum,loculus.
Θηλάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.ηθ
* θηλάζω.μ.άσω.π. ασα. lacto, lactor, ubera sugo. Nam dicitur tam de muliere lactante,q̃ de puero qui lactatur.
Θηλαίνω.μ.ανῶ.π.γνα.germino.
Θηλαμών.ὁ.altor.
Θηλασμός.οῦ.ὁ.lactatio,nutritio.
Θηλάστρια.ας.ἡ.nutrix.
Θήλεια.ας.ἡ.fœmella, & apud Homerum θήλειας ἵππους,elisa litera.
* Θηλέω.τὸ θηλαίνω,apud Homerum.
Θήλης.nutritus,faciens florere.
* Θηλή.ῆς.ἡ.mamma fœminæ,papilla propriè & uberum apex.
Θηλοπαιδεύειν.in cratibus ad solem siccare.
Θηλύς.ας.ἡ.fœmina,fœmineus sexus.
Θηλύγονον.τὸ. fœminigena herba.
* Θηλυγονίαν. Herodianus dixit pro serie generis fœminini & materni.
Θηλυδρίας.ὁ.effœminatus,ὁ ἐκτεθλιμμένος.
Θηλυδριώδης.ες.ὁ.ἡ. mollis,effœminatus. Aristophan.Thesmoph.ἀθηλυδριῶδες ἀθηλυδριῶδες κατεγλωττισμένον.
Θηλυκός.οῦ.ὁ.fœmininus.
Θηλυμανής.ὁς.ὁ.ἡ.amator fœminarum.
Θηλύνω. μ. ανῶ. π. γνα. effœmino. actiuum,accusatiuo iungitur.
* Θῆλυς.υος.ἡ.fœmina. Accipitur adiectiuè pro effœminato.
Θηλύς.ύος.ἡ. papilla.
Θηλύτερος.ὁ.ὁ. effœminatior, in Venerem pronior.

Θηλύτερα.ας.ἡ.mulieres.
Θηλύτης.ἡ.mollities,muliebritas.
Θηλυφανής.ὁς.ὁ.ἡ.similis fœminæ.
Θηλύφρων.ονος.ὁ.ἡ.muliebris,imbecillis.
Θημών.ῶνος.ὁ.ἡθ
Θημωνία.ας.ἡ.ἡθ
Θήν.νός.ἡ.cumulus.
Θήν.completiua particula.
Θήσσω.μ.ήσω.π.ηφα. admiror, stupeo. neutrum, accusatiuo iungitur.
* θήρ.ρός.ὁ.fera.nõnunq; pro uenenata bestia accipitur:& maximè pro uipera.
* θήρα.ας. ἡ. indago & uenatorum inquisitio, uenatio.
Θηράγρα.ας.ἡ.uenatio,& res quæ in uenatu capitur.
Θήραμα.τὸ.inuentio.
* θηράομαι.μ.άσομαι.π.αμαι.uenor,aucupor,capto, interdum passiuè pro captor. deponens, accusatiuo iungitur.
Θηρατής.οῦ.ὁ.uenator.
* θήραθρον.rete & artificium aucupiúmq;,res quę uenatur.
Θηράω. μ. άσω. π. ασα. uenor.neutrum, accusatiuo iungitur.
Θηρεύσιμος.ὁ.ὁ.ἡθ
Θηρευτικός.οῦ.ὁ.uenatorius.
* θηρεύομαι.ἡθ
* θηρεύω.μ.εύσω.π.ευκα.uenor,capto,propriè feras insector.accusatiuo iungitur.
Θήρευμα.ατος.τὸ. ἡθ
* θήρευμα.ατος. τὸ. uenatio,indago, id est, uenatorum inquisitio.
* Θηρευτικοὶ. dicũtur canes,quorum opera in uenatu utimur.
Θηρητής.ῆρος.ὁ. uenator.
Θηρίλωτος.ὁ.ὁ.bestialis,à bestia captus.
Θηρίκλειος.ὁ.ὁ.Thericlius à loco.
Θηρίκλειον.uitreum poculum,ab inuẽtore Thericle dictum.
Θηριομαχέω.μ.ήσω.π.ηκα. cum bestijs pugno.neutrum absolutum.
* Θηρία.ας.ἡ.tibia ex' hinnulorum ossibus, for insecus ære obducta, qua utebantur Thebani.
Θηριακά.τὰ. theriaca, medicamenta uenenatorum animalium.
* Θηρίον.ὁ.τὸ.bestia,fera,Est propriè uenenata bestia,ut uipera.
Θηροτόμος.ὁ.ὁ.ἡθ
Θηροτρόφος.ὁ.ὁ.ἡ.feras nutriens.
* Θηρίόομαι.ferocio,uermiculor, hoc est, cũ enatis uermiculis & bestiolis segetes & arbores infestantur.Dicitur etiam σκωληκοῦσθαι.
Θήρειος.ὁ.ὁ.ferinus.
Θηριώδης.ες.ὁ.ἡ.ferinus,bestialis,immanis.
Θηριωδία.ας.ἡ.feritas.
Θυρίωμα.ατος.τὸ.genus hulceris teterrimi,quod idem esse cum carcinomate opinantur.
Θηριωδῶς.bestialiter,fere.
Θής.ητός.ὁ. debitor, mercenarius, quod datur
* pro debito in pignus. Dicitur etiam seruus apud Athenienses.

Θῆσσα.ας.ἡ. mulier paupercula & mercenaria.
* Θησαυρίζομαι.ἡθ
Θησαυρίζω.μ.ίσω.π.ισα. colligo,recondo,repono in depositio,in thesaurum congrego.actiuum,accusatiuo iungitur.
Θησαυρισικὰ τῆς ἰδέας.quæ ingenio recondendi cibi dotata sunt.
Θησαυρός.οῦ.ὁ.thesaurus.
Θησαυροτηρός.collector thesauri,auarus.
Θησαυρισμός.οῦ.ὁ.idem.
Θησαυρίσης.οῦ.ὁ.idem.
* Θησῆα.festa in honorem Thesei,in quibus populó dabatur congiarium.
* Θησεῖον.ν.τὸ. templum sacrum Theseo. & Asylum,quod dicatum erat ad tumulum eius.
Θησειόθεν uersans in templo Thesei. nam erat Asyli loco θησεῖον.
Θῆπα.ας.ἡ.paupercula,indotata,relicta à patre, cui dos à uicinis præbetur.
Θητεία.ας.ἡ. seruitus,merces,famulatus,clientela,cultus.
* Θῆτες. erant inter populi Athenienses classes tertium tenebãt ordinẽ,qui ad magistratus nõ admittebantur quidẽ,à iudicijs tamen & concionibus nõ reijciebãtur,ut nõ deesset omnino,unde ali possent.
Θητεύω.μ.εύσω.π.ευκα. pro mercede seruio, merce
* nariam rem ago,mercenarius sum & βάναυσος, mercenariam operam loco.
* Θητικὸν.τὸ.quarta erat Classis populi Atheniẽsis,quæ mercenariorũ ordinem complectitur:hæc à magistratibus submouebatur. Vide Annot.Bud.in Pandect,
Θητικός.οῦ.ὁ.seruilis.

Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

* Θίασος.ὁ.ὁ. cõuiuium, cœtus. Propriè chorus & cœtus,qui cõgregatus est in honorem alicuius dei.
Θίασος.ὁ.ὁ.thiasus,genus tripudij,sacer chorus.
* saltatio & chorus propriè Liberi Bacchi.
Θιασώτης.ὁ.ὁ.socius in chorea. Aristophan.ranis. ἀλλὰ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων ὁσίους ἐς θιασώτας.Significat etiam conuiuam.
* Θιγγάνω.ἡθ
Θίγω. μ. ίξω. π. ιχα. tango. actiuum, accusatiuo iungitur.
Θίγον.pro θίγε,tange.
Θίς.νός.ὁ.ἡθ
Θίν.νός.ὁ.littus,cumulus arenæ,pro robore corporis accipitur,aceruus.
Θινώδης.ες.ὁ.ἡ littoreus, ferus.
Θίξις.ιος.ἡ. tactus.
* Θισίτης.conuiua.

Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Θλασίας.ὁ.ὁ. qui habet testiculos attritos,qui & latinè thlasias dicitur,licet thasias corrupto uocabulo legatur.ff.de uerb. sig.l. spadonum.

θλάσις.εως.ἡ.contusio,aurium morbus quidam.
θλάσπη.ης.ἡ.herba, à quibusdã sinapi Persicũ, ab alijs pes gallinaceus dicitur.
θλάω.μ.άσω.π.ασα.frango,actiuum,accusatiuo iungitur.
θλίβω.μ.ίψω.π.ψα.tribulo,frango,premo,stringo,in angustum redigo,opprimo.actiuũ, accusatiuo iungitur.
θλῖψις.ιος.ἡ.tribulatio,anxietas.

Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

θνήσκω.μ.νήξομαι.uel θανοῦμαι.π.τέθνηκα.aoristus secundus ἔθανον morior. Accipitur etiam in re inanimata pro perijt.neutrum absolutum.Differt ab ἀποθνήσκω.
θνησιμάδιον.ν.ὁ.morticinium.
θνητός.οῦ.ὁ.mortalis.

Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Θοάω.μ.άσω.π.ασα.incito,sedeo,moueor.
θορυβός.οῦ.ὁ.conturbatus.
θοιμάτιον.ueſtis,pro τὸ ἱμάτιον.
θοινάω.μ.ήσω.π.ηκα.conuiuor,comedo,cibo.neutrum,accusatiuo iungitur.
θοίνη.ης.ἡ cõuiuium,dapes,epulæ, cœna,cibus, dictus à θοὸς & οἶνος.quod in deorum festis largius soleant uino indulgêre.
θοινηθήν.ad comedendum.
θοινήτωρ.ορος.ὁ.comestor.
θολερός.οῦ.ὁ. turbidus.
θολόω.μ.ώσω.τω.ωκα. turbo. actiuum, accusatiuo iungitur.
θολία.ας.ἡ.petasus,pileus ad arcendum solem.
θόλος.ν.ὁ.testudo templi,umbilicus testudinis, ubi munera dicara suspẽdũtur. Dicitur & Tholus Latinis.& locus ubi seruabantur scripturæ publicæ Athenis.
θολός.οῦ.ὁ.turbidus,& nigrũ sepiæ atramentũ.
θολόω.μ.ώσω.τω.ωκα. turbo. actiuum, accusatiuo iungitur.
θοὸς.οῦ.ὁ.uelox,tenebrosus,fortis.
θραυστής.οῦ.ὁ.qui facit uiam,præuius.
θρέω.μ.ήσω.π.ηκα.salio,terreor aliquo rumore,curro,impetu insilio.
θρές.οῦ.ὁ.semen genitale.
θρυβοποιέω.tumultus ciẽo,panicis moueor.
θρυβέω.μ.ήσω.π.ηκα. tumultuor. Accipitur pro in tumultu esse, & tumultum decernere, concitare cũ tumultũ,cum accusatiuo,neutrum absolutum.
θόρυβος.ν.ὁ.tumultus,Hinc τυρβή.
θορυβώδης.εος.ὁ.ἡ.tumultuosus.
θορυβωδῶς.tumultuosè,raptim,indiscretè.
θόρω.θορέω.
θουρία.ας.ἡ.locus ĩ Sicilia,optimos uates creãs, unde θουριομάντεις.
θούριος.οῦ.ὁ. impetuosus,potens,agilis,uiolentus,furiosus,strenuus.
θούριος.ν.ἡ.impetuosus,epitheton Martis apud Homerum.
θουρίς.ίδος.ἡ. strenua.

θοῦρος.ν.ὁ.impetuosus,exiliens.
θοῶκος.ν.ὁ.pro θῶκος.

Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

θρανίον.sedicula,subsellium.
θρᾶνος.εος.ὁ.sedes.
θρανίον.ν.ὁ.scabellum,transtrum.
θρανίτης.ν.ὁ.remex,sessor.
θρανύω.extendi.nam θράνον ligni genus est, in quo pelles extenduntur. Aristophan. equitib.ἢ βύρσα σε θρανεῖ.
θρασίς.carduelis,auis alia ab canthide,cum nonnulli eandem putent esse.
θρασέως.audacter.
θρασύλεος.ν.ὁ.Thrascias uentus qui à quibusdã cæcias esse creditur.
θράσος.εος.ὁ.temeritas,audacia,ferocitas.
θρασυκάρδιος.ν.ὁ.duri cordis.
θρασυμένων.ωνος.ὁ. promptus,audax.
θρασύνομαι. animo,uel animor,audeo,rem aggredior, insolesco.
θρασύς.ἐος.ὁ.temerarius,alacris,securus.
θρασυστομέω.audacter & liberè loqui.
θρασύστομος.ν.ὁ.liberæ & temerariæ linguæ.
θρασύτης.ητος.ἡ. temeritas,rebellio,contumacia,audacia.
θράττω.Tressæ,mulieres in Thracia.
θράττω.μ.άξω.π.αχα.turbo,actiuũ,actõ iũgitur.
θρεπτίς.ίδος.ἡ.carduelis.
θραῦσις.ιος.ἡ.fractio,quassatio.
θραύω.μ.σω,π.αυκα.frango,quasso,uulnero.actiuum,accusatiuo iungitur.
θρέμμα.ατος.τὸ. pecus, nutrimentum,alumnus.
θρέξασκον.currebant.
θρεξίσκω.in circulo curro,tripudio.
θρεπτήριος.dicitur capillus in honorem deorũ resectus. Vide Cœlium lib.iiij.cap.xxiij.
θρεπτρία.ας.ἡ.nutrix.
θρέπτρον.ν.τὸ. præmium datum nutrienti.Homerus Iliad.ρ. ὀνδὶ τοκεῦσι θρέπτρα φίλοις ἀτιέλωκε.
θρεττανελώ.uox citharæ.indeclinabile.
Θρᾴκη.ης.ἡ.Thrace.
Θρᾴκηθεν.ex Thracia.
θρηνέω.μ.ήσω.π.ηκα. lamentor, lugeo. neutrum, accusatiuo iungitur. Matth.x. ἐθρηνήσαμεν, ludibria cecinimus.
θρῆνος.ν.ὁ.lamentatio,fletus.
θρῆνυς.υος.ἡ.transtrum,scabellum.
θρηνῶδης.εος.ὁ.ἡ.flebilis,lamentabilis.
θρηνῳδία.ας.ἡ.cantus lugubris.
θρησκεία.ας.ἡ. religio, ceremoniæ,obseruantia, ueneratio,celebritas,funebre carmen.
θρησκεύω.μ.εύσω.π.ευκα.celebro,seruio deo. accusatiuo iungitur.
θρῆσκος.ν.ὁ religiosus,generosus.
θρία.τὰ.ficulna folia.
θριάζω.folia fici arboris colligo,numĩe afflor.
θριαί.ῶν.calculi quos sortilegi in urnam mittunt diuinantes,unde
θριβόλος.ν.ὁ.qui thrias in urnam diuinam iacit,sortilegus.

θριαμβευτής.οῦ.ὁ.triumphator.
θριαμβεύω.μ.εύσω.τω.ευκα.triumpho.neutrum,accusatiuo iungitur.
θρίαμβος.ν.ὁ.triumphus.
θρίαξ.ν.ὁ.ῥιφάνη,πτερίφραγμα.
θριγγίον.idem.& ædium fastigium.
θριγγιοῦ.ἐῶν τοξικῆς τοῦ ὀικείων τὰ ἀνάτασα.
θριδάκη.ης.ἡ.κῷ
θριδακίνη.ης.ἡ.lactuca.
θριδακώδης.εος.ὁ.ἡ.naturam lactucæ imitans.
θρινάκη.ης.ἡ.ἡ,
θρίναξ.ακος.ὁ.uentilabrum,tridens.
θρίον.ν.ὁ.folium ficus,& genus edulij apud Athenienses ex lacte & adipe suillo & semidalide,quod in fici folijs coquebatur. Aristopha. Acharn. θρίον τυρίχης οἶσε σαπροῦ δεῦρό μοι.
θρῖπες.ὁ.uermiculi sunt,ut cossi,ut tineæ & teredines,in singulari θρίψ.
θριπηδεσμός.ν.ὁ.corruptũ,erosum,exesum pro prie à teredinibus.
θριπόλος.erosus a uermibus,ut θριπόλεσι ῥίζαι apud Theophrastum, radices a uermibus exesæ.
θρίσα.ης.ἡ.alosa piscis,ut uertit Theod.
θρίξ.τριχός.τῶν θριξῶν.ἡ.capillus,pilus,uillus.
θριχίασις.ις. eruptio pilorum præter naturam in ordine palpebræ ex reumate procedẽs.
θρίψ.ίπος.ὁ.uermiculus qui lignis innascitur teredo.
θροέω.μ.ήσω.τω.ηκα.turbo,dico,accino, edo. acti. accusatiuo iungitur.
θρομβοῦσθαι.in grumos concrescere.
θρόμβος.ν.ὁ.gutta,fragmentum,grumus. Et cõ creti sanguinis partes dicuntur θρόμβοι.
θρυοποίκιλα.τὰ.pigmenta uaria.
θρύον.ν.ὁ.pigmentum,uenenum, flos.Cypriĩ uocant θρόνα,uestes floridas & uariegatas insigniter.Thessali animalia uarietate distincta maculosaq;. Aetoli θρόνα dicunt τὰ φάρμακα. Theoc. θέσυλι νῦν λαβοῦσα τὸ τὰ θρόνα ταῦτ' ὑπόμαξον.Homerus rosas hoc intellexit uocabulo. πᾶσα δ' ἄνω θέεν ἐκ τῆς γῆς.
θρόνος.ν.ὁ.solium,sedes,sella.
θρόος.ν.ὁ.rumor.
θρυαλλίς.ίδος.ἡ.herba ex qua fiunt papyri lucernarum,uel funalium, ipsa papyrus lucernarum & funalium,ellychnium,focus, radius,fauilla,lucerna.
θρυλέω κῷ
θρυλλέω.μ.ήσω.τω.ηκα.diuulgo,turbo,uulgo, per rumorem iacto, opto. actiuũ, accusatiuo iungitur.
θρυλλίζω,tero.accusati.iung.
θρυλλούμενον.ὁ. rumor, & celebratum uulgo iactatum.
θρύλος.ν.ὁ.rumor.
θρύον.ν.ὁ.iuncus,ulua.
θρύϊνος.ν.ὁ.iunceus.
θρύορος.ὁ.uessicariæ herbæ species.
θρυπτικός.οῦ.ὁ.delicatus.
θρύπτομαι.μ.ύψομαι.τω.υμμαι.καλωπίζομαι,delicior deliciasfacio,nugis ago.Interdum cum ac

cusatiuo iungitur mediante πρός, interdũ. cum datiuo.
θρύπτω.μ.ύψω.τω.υφα.in minutas partes seco,frãgo,mollio,facio delicatũ,illudo,ludo. act. accusatiuo iungitur.
θρύψις.ιος.ἡ.deliciæ,βλακεία.
θρώσκω.salio,curro,cado,facio ferre uterum.
θρωσμός.οῦ.ὁ.locus eminens.

Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Θύα. arbor alio nomine trogere uocata:huius mentionem fecit Plinius lib.xiij. reijciens sententiam illorum qui odoramentum absolute apud Hom.intelligunt.
θυάς.άδος.ἡ.Baccha,Thyas.sacrificula bacchi.
θυγάτηρ.ἐρος.ἡ.filia.
θυγατιδῆ.ῆς.ἡ.neptis ex filia.
θυγατιδοῦς.ν.ὁ.nepos ex filia.
θυγάτιον.ν.ὁ.filiola.
θύϊα.ας.ἡ.mortarium.
θυείδιον.ν.ὁ.mortariolum.
θύελλα.ης.ἡ.turbo,procella.
θυήεις.εντος.ὁ.sacratus.
θυηλή.ῆς.ἡ.sacrificium, primitia, arcula in qua odoramenta reconduntur.
θυηλάσκω.sacrificare.
θυλακίσκος.κῷ.θυλάκιον.loculus.
θύλακος.ν.ὁ.uas ad panem ferendum,culeus.
θυλακώδης.εος.ὁ.habens formam folliculi.
θύλαξ.ακος.ὁ.sacculus,capsa,arca.
θυλήμαστα.τὰ. farinæ uino & oleo mixtæ in sacrificium,
θυηπολία.ας.ἡ.operatio in sacris.
θυηπολέω.μ.ήσω.τω.ηκα.uerto per sacrificium.
θυηπόλος.ν.ὁ.sacerdos qui circa sacrificiũ uersat.
θῦμα.ατος.τὸ.sacrificium,uictima.
θυμαίνω.μ.ανῶ.irascor.neut.absolutum,
θυμάλωψ.οπος.ὁ.scintilla,carbo,tirio. Aristopha.Achar.ὅστις ἂν μέλας τὶς ὑμῖν θυμάλωψ ἐπιζέσειν,ubi quidam θαυμάλωψ legunt.
θυμαρής.ές.ὁ.ἡ.placitus,gratus.
θύματα.τὰ.ludibria,sacrificia.
θύμβρα.ας.ἡ.satureia.
θυμβροφάγος.ν.ὁ.qui tymbra uictitat, qui paruo contentus,læte & secure uitam agit.
θυμβρεπίδεσπνος.ν.ὁ.ἡ.frugalis,facilis in uictu. Aristoph.nebulis, κῷ δυσθίς γαστὸς κῷ θυμβρεπιδέσπνε.
θυμέλη.ης.ἡ.pulpitum,scena,ara.
θυμελικός,οῦ.ὁ.citharœdus,citharista,Iyrista, tibicen. & Latine etiã Thymelicus,licet de con.d.q.non oportet,themelici, corrupto uocabulo legatur.
θυμόομαι.μ.ώσομαι.τω.ωμαι.irascor,deponens.
θυμηδία.ας.ἡ.animę uoluptas,animi delectatio
θυμήρης.εος.ὁ.ἡ.placitus,gratus.
θυμίαμα.ατος.τὸ.uaporatio, incensum, suffitus, suffimentum.
θυμιατήριον.ν.τὸ.turribulum,acerra.
θυμιάω.μ.άσω.τω.ωκα.euaporo,adoleo,suffio.
θυμικόν.οῦ.τὸ.animæ pars,id est,animositas.
θυμικός.ὁ θυμοειδής.

* θυμοειδής.ές.ὁ.ἡ.ferox, acri iracundia præditus, iracundus, fortis & animosus, turbidus.
θύμον.ν.ἀ.cunila.
θυμοβόρος.ν.ὁ.animum uorans.
θυμολέων.οντος.ὁ.animum leonis habens, uirilis
* θυμομαχέω. animosè & ad internitionem usq; dimico. Est etiam animo bellum agito.
θυμόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι irascor. deponens, dativo iungitur.
θυμοφθόρος.ὁ.ἡ.animum destruens.
θύμος.ν.ὁ.cepa agrestis, porrum, quanquã in hoc dissentiãt Plinius & Dioscor.
* θυμός.οῦ.ὁ.animus, animi præsidentia confidẽtiaq;, animus uehemens, quos animos Latini uocant. Cui ἀθυμία opponit. Xenoph. τὸν θυμὸν in equo esse dicit, quod ὀργὴν in homine. θυμὸς ea pars animi est, quam Plato ponit in præcordijs, & obstrepit rationi, cui sedem tribuit in cerebro. Porro nõ significat absolute iram, sed perturbationem illam, quando sanguis circa cor incipit ebullire. κότος uero est magis iam adulta: ὀργὴ quæ iam cupit erumpere in uindictã A θύω. quod aliquãdo furor significat Item furor, ira, excandescentia, ferocitas, impetus animi efferuescentis, desiderium, Apud medicos nomen hulceris siue uerrucæ ægyptiæ fabę magnitudine, accedẽs ad colorem thymi.
θυμοφθόρος.ν.ὁ.perniciosus.
θυμώδης.εος.ὁ.animosus, ὁ θυμοειδής.
θύμωσις.ιος.ὁ.excandescentia.
* θυνίζω.ίξω.κῶ
* θυνύζω.ύξω.pũgere, imponere, lancinare cõfigere
θυννεῖον.ν.ἀ.sacrum quo piscatores Neptuno thynnum immolabant, in spem felicioris capturæ.
* θύννος.ν.ὁ.thunnus nomen piscis prægrãdis.
* θυννοστοπ&.thunnos capto obseruoq;. Aristopha. ἱππεῦσι. κἀν τῷ πέριξ ἄνωθεν τοὺς φόρκυς θυννοστοπῶν, id est, puigili speculatiõe obseruãs.
* θυννοστασία. accipitur pro accurata & inconniuenti obseruatione.
θύνω.μ.υνῶ.δρμάω., ppero, curro, propello, neutrum absolutum.
θυόεις.εσσα.ὁ.odorifer.
θύον.ν.ἀ.herba odorifera.
θύος.εος.ἀ.sacrificium, incantatio.
θυοσκόος.ν.ὁ.aruspex, uates qui futura prædicit ex inspectione extorum, aut ex sacris accensis.
θυόω.μ.ώσω.ῶσω.ωκα.facio odorem.
θύρα.ας.ἡ.ianua.
θύραζε.foras.
θύραθεν.è foris.
θυρεία.ας.ἡ.externa, & ianua inter duas ædes.
* θυραῖος.ν.ὁ.externus, extraneus, absens.
* θυραυλεῖν.domum custodire, ostiatim canere in castris & statiuis permanere, urbem non ingredi, nec sub tecto esse, licet autem αὐλίζω uoce passiua dicatur, tamẽ θυραυλεῖν actiua uoce effertur.
* θυραυλικός.ὁ ὑπαίθριος. ut θυραυλικὸν ἔργον dicitur, quod sub dio fit.
θυρεός.οῦ.ὁ.scutum.
θυρεοφόρος.ν.ὁ.scutifer.
θυρεπανοίκης.ν.ὁ.qui in quasuis ædes impune ingreditur, quo nomine uocabatur Crates Thebanus, ὅτι ἐπῄει εἰς πάντα ὃν ἐβούλετο δεῖπνον, ut scribit Laertius in eius uita.
θύρετρον.ν.ἀ.porta, uestibulum.
θύραθι.foris, foras.
* θυρίον.ν.ἀ.portula, parua ianua.
θυρίς.ίδος.ἡ.fenestra.
θύρσος.ν.ὁ.thyrsus hasta frondibus uestita, quo
* utebantur in sacris Bacchi. Significat etiã caulem cuiusq; herbæ.
θυρών.ῶνος.ἀ.uestibulum.
* θυωρός.οῦ.ὁ.ianitor. Inuenit in fœminino genere ut in Euangelio. de ancilla ostiaria.
θυσανόεις.εντος.ὁ.fimbriatus.
θύσανον.ν.ἀ.κῶ
θύσανος.ὁ.fimbria.
θύσλα.τὰ.alij ramos, alij thyrsos uocant, id est, sacra Bacchica, alij omnia quæ ad initiationem faciunt.
θυσία.ας.ἡ sacrificium, hostia, uictima.
θυσιαστήριον.ν.ἀ.altare.
θύσιμος.ν.ὁ.sacrificabilis.
θυσιόος.ν.ὁ.sacerdos, uates.
* θύτης.ν.ὁ.sacerdos, uates, sacrificus. Sues etiam dicti sunt θύτη a sacrifico usu.
θύλαι.succendisse, inflasse.
θύω.μ.ύσω.ῦσω.υκα. sacrifico, macto, immolo, occido, impetum facio, excito, festino. Iungitur autem accusatiuo causam sacrificij significante, ut θύειν γάμον, quasi διὰ τὸν γάμον, ppter nuptias sacrificare. Neq; eũ tãtũ dicitur ἐπὶ μαντείας ἀ τὰ ἱερεῖα ἐπισκοπῶν: frequentius tamen de sacrificãtibus, ut aruspices consultant, dicitur. Xenoph. Ἐγὼ δὲ θύσομαι ἐπὶ τῇ ὁδῷ. Plutarc. Θεῶν δὲ εὐφράτῃ διαβατήρια, pro transitu sacrificauit. Vide commenta. Budæi.
θυωρεῖν.commessari,
θύωμα.ατος.ἀ.odoramentum.
θυώδης.εστος.ὁ.ἡ.κῶ
θυώδεις.εντος.ὁ.odoratus, bene olens.
θυωρίτης.ν.ὁ.mensarius, argentarius.
θυωρός.οῦ.ὁ.mensa proprie sacris usibus dedicata, ab ὡρεῖν τὰ θύη.

Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Θῶα. animal quoddam est humanissimum ἀ, φιλανθρωπότατον.
θωή.ῆς.ἡ ζημία, iactura, damnum, mulcta, supplicium, pœna inobedientiæ, unde ἀθῶος.
* θώθ. September apud Aegyptios.
θωΐσσω.μ.ίξω.ῶσω.ῖκα. lacero, impetum facio.
θῶκος.ὁ.ἡ.locus, sedes, concio.
θώμιγξ.γος.ὁ.δρμιὰ, funiculus.
θωμός.οῦ.ὁ.σωρὸς, cumulus aristarum.
θώνη.ης.ἡ.ἐκῶ.
θῶος.ν.ὁ.fons.
θωπεία.ας.ἡ.adulatio, blanditia.

θώπευμα.ατος.ἀ.idem.
θωπευμάτιον.ν.ἀ.assentatiuncula. Aristoph. equitib. ὡς ἀπὸ μικρῶν ἔνυνσ ἀνθρ θωπευματίων γεγένησαι.
θωπεύω.μ.εύσω.ῶσω.ευκα.colo, adulor, assentior, morem gero. accusatiuo iung.
θωπικός.οῦ.ὁ.assentatorius.
θωράκια.τὰ.propugnacula.
θωρακοφόρος.ν.ὁ.thorace armatus.
* θώραξ.ακος.ὁ.pectus. thorax. Est ea pars corporis quæ complectitur humeros, pectus, & scapulas usq; ad præcordia. Capitur autẽ pro ueste que illas partes tegit & munit. Est etiam mons prope Atheneum urbem uicinam Libybus Hesperijs in planicie sitam, in quo fama est Daphiton grammatã cum cruci affixum, quod maledico carmine reges incessiuisset, autor Strabo.
θωρηκτής.οῦ.ὁ.armatus.
θώρηξις.ιος.ἡ.uini potio, quod pectus armare uideatur & calefacere.
θωρήσσω.μ.ήξω.π.ηχα armo. actiuum, accusatiuo iungitur.
θωρήσσεσθαι.ebrium fieri interdum.
θῶσθαι.conuiuari, Doricum est.
θῶς.ωός.λυκοπάνθηρος, genus lupi, animal mordax
θωυκτήρ.ῆρος.ὁ.latrator, canis.
* θωύσσω.latro, uociferor. Ad canes pertinet.
θώψ.ωπός.ὁ.adulator, assentator.

Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ι.ἄος.ἡ.uox, clamor, flos.
ἰάἄος.ἡ.una.
ἰάδω.dormio.
ἰαθμός.οῦ.ὁ.sonus, cubile, ἀνθμός.
ἰαίνω.μ.ανῶ.lætifico, floreo. acti. accusatiuo iung.
ἰακχαγωγός.οῦ.ὁ.Bacchi mysterijs initiatus.
ἰακχέω.μ.ήσω.π.ηκα.clamo, neutrum absolutum
ἴακχος.ὁ.ἡ.ὁ. Iacchus, Bacchus, & hymnus in eundem.
ἴαλλος.ν.ὁ.dicterium, scomma.
ἰαλεμῶσαι.lamentari, lugere.
ἰαλεμίζειν.complorare.
ἰάλεμος.cum spiritu aspero carmen est Apollini cani solitum, si tenui scribatur spiritu, genus lamentabilis cantionis. Narrãt quidam ἰάλεμον Calliopes fuisse filium in carmine ineptissimum & frigidum, unde adagium, Ialemo frigidior. Vide adagum Ialemo frigidior.
ἰάλλω.mitto, extendo.
ἰαμβίζω.apud antiquos ὑβρίζω, proscindo, unde Iambus.
ἴαμβος.ν.ὁ.iambus.
ἴαμα.ατ.ἀ.medicamentum.
ἰάνθη.floruit, lætatus est.
ἰαολκός.οῦ.ἡ.Iaolcus urbs Thessaliæ.
* ἰάομαι.μ.ασομαι.π.αμαι.medeor, sano, morbum profligo. deponens, accusatiuo iungitur.
ἰαπετός.οῦ.ὁ.Iapetus.

* ἰάπτω.μ.ἄψω.ψω.αφα.maledico, incesso, cõuicior. mitto cum detrimento, lædo, accusatiuo iungitur.
ἰαπυγία.ας.ἡ.Apulia.
ἰάπυξ.υγος.ὁ.Iapix uentus.
ἰάς.άδος.ἡ.lingua Ionica.
ἰάσιμος.ν.ὁ.ἡ.sanabilis, medicabilis.
* ἴασι κῶ μετίασι ab εἶμι κῶ μέτειμι.
ἴᾶσι.mittunt Ionice, pro ἱᾶσιν ab ἵημι.
ἴασις.ιος.ἡ.sanitas, medela.
ἴασος.ἄργος.argos siue Peloponnesus, sic dicta ab Iaso,
ἰασὶ.Ionice.
* ἰατρία.ας.ἡ.medicatio, præmia quæ dantur medico.
ἰατρεῖον.ν.ἀ.officina medicorum.
ἰατρεύομαι.μ.εύσομαι.ῶσ.ευμαι.medicus sum, depo.
ἰατρική.ῆς.ἡ.ἀρ.κῶ
ἰατρία.ας.ἡ.medicina.
ἰατρικός.οῦ.ὁ.medicinalis.
ἰατρεῖον.ν.ἀ.κῶ
ἴατρον.ν.ἀ.præmium quod datur medico.
ἰατρός.οῦ.ὁ.pro digito medio, quem Latini quo que medicum uocant.
ἰατρός.οῦ.ὁ.medicus.
ἰανίσκω.quiesco.
ἴανος.ν.ὁ.cubile.
* ἰαύω.μ.αύσω.π.αυκῶ. uigilo, pernocto, dormio, quiesco, fruor quiete, percipio, διάγω, id est, transigo.
ἴαχε.resonabat, strepebat.
ἰαχή.ῆς.ἡ.clamor.
ἰάχω.resono, neutrum absolutum.

Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

* Ἴβηρ.ηρος.Iberus, & animal terrestre. Et Hispanus a fluuio Ibero.
ἰβηρία.ας.ἡ.Iberia, Hispania.
ἴβις.ιδος.ἡ.Ibis, auis quæ serpentibus uescitur,
ἴβυκος.ν.ὁ.Ibycus uiri nomen, unus ex nouem Lyricis.

Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

Ἴγδη.ης.ἡ.ὁλμος, id est, pila.
ἰγδίον.ν.ἀ.θυείδιον.
ἰγνύα.ας.ἡ.κῶ
ἰγνύς.ύος.ὁ.poples.

Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

ἰδάλιμος.ν.ὁ.humidus.
ἰδέ.&, ut.
ἴδε.uide, uidit.
ἰδέα.ας.ἡ.figura, forma, aspectus, idea, id est, originalis rerum species, Cicero ferè speciem
* interpretatur. ἐν πολλαῖς ἰδέαις πολέμων in uario genere bellorum.
ἴδε.ν.uidit.
ἰδέσκω.aspicio.
Ἴδη.ης.ἡ.Ida.
Ἴδηθεν.ab Ida.

* ἰδίᾳ. priuatim, secreto, diuisim, separatim, clã, singulatim, priuate. Cum genitiuo ponitur pro ἄνευ.
* ἰδιώτερον. secretius.
ἰδιόξενος. ι. ὁ. peculiaris hospes amici peregrini
ἴδαι, εῶν. loca densa arboribus.
* ἰδιογνώμων. idem ferè quod ἀυτογνώμων.
ἴδιος. α. ὁ. proprius, priuatus.
ἰδιόσολος. ι. ὁ. habens propriam classem.
ἰδιοτεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. ago uitam priuatã. neutrum absolutum.
* ἰδιωτεύων. rusticus, paganus. Politian.
ἰδιότης. ιτος. ἡ. proprietas.
ἰδιόφωνα, quæ cibis sui generis utuntur.
ἰδιόω. μ. ώσω. σ. ωκα. appropio.
ἰδίω. sudo, laboro.
ἰδίωμα. ατος. τὸ. idioma, proprietas linguæ.
* ἰδιώτης. ι. ὁ. priuatus, iscius, plebeius. rudis, gregarius, qui non fungitur aliquo officio publico.
ἰδιωτικός. ῆ. ὁ. priuatus, uulgaris.
ἰδιότις. ιδος. ἡ. priuata.
ἴδμεν. scimus, ἀντὶ τοῦ ἴδωμεν, ἀντὶ τοῦ ἴδαμεν. frequẽs apud Homerum.
ἴδμεναι. scire.
ἰδμοσύνη. ης. ἡ. scientia.
ἰδνόω. μ. ώσω. σ. ωκα. reuoluo, torqueo, flecto. act. accusa. iungitur.
ἴδος. æstas, sudor.
ἰδού. ecce.
ἰδοῦ. uide.
ἰδωδοί. οἱ. genus tibiæ.
ἰδρεῖα. ας. ἡ. peritia.
* ἴδρις. ιος. ὁ. sciens. cum genitiuo apud Sophoc.
ἱδρόω. μ. ώσω. π. ωκα. sudo. neut. absolutum.
ἵδρυμα. ατος. τὸ. statua.
ἵδρυμαι. sto, firmo, ædifico quodcunque sacrũ, castrametor, sedeo, quiesco, maneo, & firmor apud Herodia.
ἱδρύνω. κ. ῶ.
ἵδρυμι. sedeo, firmo.
ἱδρύομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. ædifico quodcunque sacellum, castrametor, statuo, constituo, collocо, impono, pono. Herodi. τὸν μὲν οὖν ἀνδριάν]α, μὴ τὴν εἰκόνα τελευτῶν καθελοῦσα ἡ σύγκλητος, ἐλευτερίας εἰκόνα ἱδρύσατο. sublata statua, libertatis imaginem collocauit.
ἵδρυσις. ιος. ἡ. cõstituto statuæ, dedicatio.
* ἱδρύω. μ. ύσω. σ. υκα. firmo, figo, ædifico, sedeo, firmiter pono & ædifico, actiuum, accusatiuo iungitur.
ἱδρῶ ἀντὶ ἱδρῶτα. Homerus, ἱδρῶ ἀπὸ χρόνου. sudorem abstergebant.
ἱδρῶα. τὰ. morbus ex sudore.
ἱδρώς. ῶτος. ὁ. sudor.

I META TOY E.

ἵε. uade.
ἵει. mittebat.
ἵζω. sedebas.
* ἵεμαι. cupio, uolo, ὁρμῶ, προθυμοῦμαι καὶ ἐπείγομαι, id est, contendo, glisco, gestio & festino feror. Varie scribitur existimo tamẽ cum πορεύομαι significat, φιλοτίμον εἶναι, aliàs autem βασιλικόν. legitur etiam uoce actiua pro εἶμι Hæc Bud. deponens, genitiuo iung.
ἱέμενοι. cupientes.
ἴεναι. ire.
ἴεσθαι. rubigine inficior.
* ἱερά. τὰ. exta.
ἱερά. ᾶς. ἡ. epilepsia, lepra, maior anchora tutiórque, extremũ nauis subsidiũ, sacer serpẽs.
ἱερακίσκος. ι. ὁ. paruus accipiter.
ἱεραξ. ακος. ὁ. accipiter, à quibusdã miluus, & pro priuum nomen.
* ἱεραρχίομαι, sacro imperio magistratuq; regor.
* ἱεραρχέω. sacro imperio fungor, sacroq; magistratu & præfectura. Iungitur genitiuo.
* ἱεραρχία. quid sit docet Dionysi. in li. de eccle. hierarch. ὡς γὰρ ἱεραρχίαν ὁ φήσας, ἁπάντων ὁμοῦ συλλαβὼν ἔφη τῶν ἱερῶν τὴν διακόσμησιν, οὕτως ἱεραρχὴν ὁ λέγων, δηλοῖ τὸν ἔνθεόντε κοὶ θεῖον ἄνδρα, τὴν πάσης ἱερᾶς ἐπιστήμονα γνώσεως. Vide Commentarium. Budæi.
ἱερατεία. ας. ἡ. κοῦ.
ἱεράτφον. ου. τὸ. κοῦ.
* ἱεράτευμα. ατος. τὸ. sacerdotium, ἢ τοὺς θεοὺς ἐπιμέλεια. autore Aristote.
ἱερατεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. fungor sacerdotio. neut. datiuo iungitur.
ἱερατεύομαι idem.
ἱερατικός. οῦ. ὁ. sacratus.
ἱέρεια. ας. ἡ. sacerdos.
ἱερεῖον. ου. τὸ. uictima, hostia, auis.
ἱερεύς. έος. ὁ. sacerdos.
ἱερήϊον. τὸ. uictima.
* ἱερεύω. sacrifico, sacris operam do, sacris operor. Significat etiam sacro dicoq;. macto, apud Homerum.
* ἴρις. ιδος. cognomen iridis apud ueteres Græcos. Vnde & Romani consecratricem uocauerunt.
* ἱεροβοτάνη. uerbenaca herba.
ἱερόγλυφα γράμματα. τὰ. literæ sculptæ in rebus sacris apud Aegyptios cum forma auium, siue animalium, quæ mysteria significant.
* ἱερογλυφικά. sacra quædam monumenta apud Aegyptios: non literis uocabula: sed sculptis rerum animaliumq; figuris significãtia. Bud. in Assem.
* ἱεροδούλος. ι. ὁ. æditiuus. Est etiã seruus & ancilla consecrata & sacrę seruituti mancipata: religiosos & religiosas uulgus appellat.
* ἱεροκήρυξ. sacer præco, qui fauere linguis iubet dum sacra peraguntur, aut qui aliud quippiam inter rem sacram edicit.
* ἱερολογέω. sacra uerba pronuncio, de rebus sacris loquor.
* ἱερολογία. ea quæ in ecclesia recitantur, quasi sacri sermones.
* ἱερομηνία. ας. ἡ. calendæ, & solennitas mensis. sacra primæ diei mensis siue nouilunij. Hæc quidam tribus continuis diebus, quidam uero uno die agi contendunt. Plura Theodor. lib. de mensibus.

ἱεροτίκαι. sacrorum certaminum uictores.
* ἱεροδόμοι. sacræ disciplinæ & institutionis magistri & exactores Bud. in Asse.
* ἱεροποιέω. sacro, dico.
* ἱεροποιός. magistratus Athenis, quasi sacrificulus. ἱεροποιοὶ autem sacra faciebãt Eumenidibus præsidibus Areopagi.
ἱεροπρεπής. ές. ὁ. sacer, diuinus.
ἱερόν. οῦ. τὸ. sacrificium, sacellum, templum.
* ἱερός. οῦ. ὁ. sacer, magnus, diuinus. Apuleius morbum Comitialem ait a Græcis ἱερὸν uocari, quod in eo pars rationalis animæ tentatur ac de statu deturbatur.
ἱεροσαλπιγκτής. tibicen in sacris, quanquàm melius ἱερὸς σαλπιγκτὴς diuisim, ut quædã felicius diuiduntur nonnulla contrà festiuius composita, quàm soluta enũciantur. Quod docet Demetrius Phalareus.
* ἱεροσύλοι. sunt, qui sacram diuinorum rationem ab omni expurgati superstitione ac nimia uacantiq; sedulitate in anima gestant, perinde ac in capsula quadam.
* ἱεροσυλέω. sacrilegio spolio.
ἱεροσυλία. ας. ἡ. sacrilegium, peculatus.
ἱεροσύλος. ι. ὁ. sacrilegus.
ἱεροσύνη. ης. ἡ. sacerdotium, sacrificium.
* ἱεροτελεστής. ὁ. ἱεροφαντήσας. ὁ τελεσάρχης. quibus nominibus Dionys. seruatorem nostrũ nũcupat
* ἱεροτελεστέω. μ. ήσω. π. ηκα. sacra celebro, administro. sacris operam do, sacrifico, sacris operor, & fungor administratione sacrorum. Herodia. τὰ ἱεροτελεσθέντα uictimas cæsas uocat. Item sacro dicoq;. neut. absolutum.
ἱεροτελεστία. ας. ἡ. sacrificium.
ἱεροφάντης. ου. ὁ. demõstrator sacrorum, sacerdos,
* qui sacra & ceremonias docet. Eras. in epistolas Hieronym. dicit non esse sacerdotem ἱεροφάντην, sed rerum sacrarũ custodiæ præfectum, inde dictum quod sacra ostenderet, uel quod ipse sacris uesceretur cibis. Latini Aedituum appellant. Accipitur tamẽ pro sacrifico.
* ἱεροφαντία. sacrorum cerimoniæ.
ἱεροφαντικός. sacerdotalis.
ἱεροφαντικῶς. more sacerdotum.
* ἱεροφαντεῖν. sacra doceo, mysteria perago, sacrifici munus obeo.
* ἱερῶ. sacro, dico. Herodia. τοῦ θεοῦ ἱεροῦ μόνον pro sacerdote dixit, & pro eo quod deo sacrum est.
* ἱερῶμαι. sacerdos fio. Item sacerdotio fungor, iungitur q; genitiuo.
* ἱερῶν κοῦ δοίων μετεῖναι omnia iura ciuitatis habere. Vide Bud.

I META TOY Z.

ἱάνη. ης. ἡ. uestis ex caprarum pellibus, qua utebantur Satyri ac tores.
* ἱάνω. sedeo, adsideo, adsum, sido, pessum eo, subsido.
* ἵζω. sedebas, sede.
ἱίω. μ. ίσω. π. ικα. facio sedere, cõstituo, sido, pessum eo, subsido. accusatiuo iungitur.

* ἵημαι. sedeo, sido, subsideo, pessum eo.
* ἴδω. μ. ἴδησω. idem, in presenti inusitatum est.

I META TOY H.

* ἰή. io. uox modo lætitiam, modo dolorem significans.
ἴη. una, sola.
ἴη, pro ἴα, ionice.
ἰήϊος. ου. ὁ. medicabilis, Apollinis epithetõ. Aristopha. ἰήϊε παιάν.
ἰήλυσος. ου. ἡ. urbs Rhodi.
ἰήλλω. ῶ. ἐπιβάλλω.
ἵημι. μ. ἥσω. π. ἧκα. mitto, iaculor. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἴηος. ου. ὁ. lamentabilis, unde apud Sophoclem, οὐδὲ ἰήϊον καμάτου ἀνέχουσι γυναῖκες. nam sic appellant uoces quas præ dolore parturientes emittunt.
* ἴη παιῶν, uel ἴη παιάν. Acclamatio est prouerbialis, qua consueuimus uti re gnauiter & feliciter gesta. Vide Prouerbium. io Pæan.
ΙΗΣΟΥΣ. ΟΥ. Ο. IESVS.
ἰητήρ. ῆρος. ὁ. medicus.
ἰήτωρ. ορος. ὁ. idem.

I META TOY Θ.

θαγενής. ingenui, legitime nati.
ἰθάκη. ης. ἡ. Ithaca insula.
ἰθακήσιος. ου. ὁ. Ithacensis.
ἰθέως. recte.
ἴθι. ἐλθέ. uade pro age aduerbio hortantis.
ἴθμα. ατος. motus, gressus, passus.
ἴθορος. ου. ὁ. uox adhortantis clamore, & incitantis. Suidas ait prouerbialẽ uocẽ fuisse. quæ uelut instigator hortatorq; foret alijs. Cõpositum apparet ex ἴθι & ὀρεῖν incitare. Plutarchus scribit ἱππόδρομον concionem fuisse ad incitandas equas. Ex Chiliad. Eras.
ἰθύ. obuiam, statim, recte.
ἰθύβολος. ου. ὁ. directus.
ἰθυκτίωνα. recte, uel obuiam euntem.
ἰθυμβοι. οἱ. genus carminis & saltationis ridiculæ in honorem Liberi patris.
ἰθύν]αρος. ου. ὁ. rectissimus.
ἰθύν]ειρα. ας. ἡ. rectrix.
ἰθύντωρ. ορος. ὁ. rector.
ἰθύνω. μ. υνῶ. π. υνα. guberno, regno. acti. accusatiuo iungitur.
ἰθυπτίων. ωνος. ὁ. recte uolans.
ἰθύς. ύος. ἡ. impetus, rectitudo.
ἰθύς. έος. ὁ. rectus, aduersus.
ἰθύς. & ἰθύ. aduerbialiter rectà in, siue recta ad.
ἴθυσεν. perrexit.
ἰθυντής. οῦ. ὁ. rectificator.
ἰθύω. ἰθυνῶ. interdum recta aggredior.
* ἰθύφαλλοι. οἱ. qui in sacris Bacchi Phallũ sequebantur induti muliebri ueste, ac Phallicũ seu Ithiphallicum carmen cum tripudijs canebant. Vide Cœlium lib. iiij. cap. xvi.
ἰθών. ciuitas Thessaliæ.

I ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

ἱκανοδοσία.ας.ἡ.satisdatio.
* ἱκανός.οῦ.ὁ.multus,sufficiens,satis,idoneus, appositus,accommodus.ἐξ ἱκανοῦ. multo iam tempore.
ἱκανότης.ητος.ἡ.sufficientia.
ἱκανόω.μ.ώσω.τω.ωκα. idoneum facio.acti,accusatiuo iungitur.
ἱκάνω.peruenio,assumo,accedo.
ἵκατι,uel εἵκατι,ἵκασι.
ἴκελος.ὁ.ἡ.similis.
ἱκεσία.ας.ἡ.ἡ.
ἱκετεία.supplicatio.
ἱκέσθην.uenerunt.
ἱκέτευσα.ἡ.supplex.
ἱκετεύω.μ.εύσω.π.ευκα.supplico, obtestor.neutrũ, datiuo iungitur.
ἱκε]ρία.ας.ἡ.supplicatio,forma supplicãdi,manus supplices,ramus oleæ lana obuolutus, quem supplicantes in manibus ferebant.
* ἱκε]ρός.ὁ.supplex.Et per syncopen ἱκ]ρός.
ἱκε]ρός.ὁ.supplicator,supplex.
* ἱκε]σιος.ὁ.ἡ.deprecabilis.Hoc nomine appellabatur Iuppiter quem offendi putabant,si quis supplicem reijceret.
ἱκέτις.ιδος.ἡ.ἡ.
ἱκέτις.ιος.supplicatrix.
ἱκμάλεος.ὁ.humidus,uiridis.
ἱκμάς.άδος.ἡ. humor, lachryma,uapor apud Homerum.
ἵκμενος.ὁ.faciens ire,concitans.
ἰκμοβόλος.gleba humecta.
ἱκνέομαι.μ.ίξομαι.π.ῖγμαι.peruenio.aor.medius secundus,ἱκόμην.deponens,genitiuo iung.
ἱκνοῦ μῆνον μέγεθος.ὁ. iusta magnitudo.Sic dicimus ἱκνεῖσθαι τὴν ἕξιν,id est,iustam habitudinem, quam Plut.athleticam uocat.Vide Annot. Bud.in Pandect.
ἰκόνιον.ὁ.Iconion,urbs Phrygiæ.
ἵκουσι.uenerunt.
ἴκριον.ὁ.ὁ.lignum, tabulatum, instrumentum quo cruciabãtur martyres, inuenitur pro paribulo.
ἰκριοποίγοι.qui circa forum tabulata cõpingũt.
ἰκριόφιν.tabulatis.
ἱκτᾶ.uenit.
ἵκταρ.propè,οὐδ' ἵκταρ βάλλειν apud Platonem pro longe à scopo iaculari.
ἰκτῖνος.οῦ.ὁ.arquatus.
ἰκτερός.οῦ.ὁ. galbula auis, ut docet Plinius,& morbus exfelle,regius morbus.
ἰκτηρίζειν. laborare ictero morbo, quem Varro regium,Celsus auruginem uocat.
* ἱκτήριος pro ἱκετήριος per syncopen.
ἰκτίν.ῖνος.ὁ.ἡ.
ἴκτινος.ὁ.miluus.
ἴκω.uenio.
ἰκτίς.ίδος.ἡ.uiuerra,mustella scilicet rustica.

I ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

* ἰλαδόν.omnino,uniuersaliter,turmatim, uniuersim, gregatim,cateruatim, quasi κατ' ἴλας.

ἱλαός.οῦ.ὁ.beneuolus,hilaris.
* ἱλάρεια.dies erat festus apud Assyrios,quo letitiæ exordiũ celebrabatur ad octauũ kal. Aprileis,quo die primum sol diem longiorem nocte protendit.
ἱλαρός. hilaris.
ἱλαρότης.ητος.ἡ.hilaritas.
ἱλαρύνω.μ.υνῶ.π.υκα.exhilaro,lætifico.act.accusatiuo iungitur.
ἱλάρχης.ου.ὁ.turmarius.
* ἱλάρχας.ductor turmæ equestris.
* ἴλας.armentum,grex,ordo,acies.
ἱλάς.άδος.ἡ.uinculum,funiculus.
ἱλάσκομαι.μ.άσομαι.placo,lito.
ἱλάσκοντο.placabant.
ἱλάσκω.deos benignos facio.
ἱλασμός.οῦ.ὁ.propitiatio.
ἱλαστήριον.ου.ὁ.propitiatoriũ, coopertorium arcæ testamenti.
ἱλαστήρης.ου.ὁ.propitiator.
* ἴλεον.gracile intestinum.
* ἴλεος.est intestini gracilioris morbus ἀπὸ τῆς ἰλύος id est,uertendo.Voluulus Latine dicitur.
ἵλεος.ου.ὁ.ἡ.
ἵλεως.ω.propitius.
ἴλη.ης.ἡ.ala,turma sexaginta quatuor equitum
ἵλαθι.propitiare.
* ἰλιγγιᾶν. uertigine uexari, uertigine laborare & affectũ esse. Et quod Cice.æstuare dicit.
ἰλιγγιάω.μ.άσω.π.ακα. clamo.
* ἴλιγξ.γος.ὁ.non solum est uertigo oculorũ,sed etiam uortex.
ἴλιγγος.ὁ.uertigo oculorum.
* Ἴλιον.Ilium Herodi.etiam in fœmININO genere posuit.
ἰλλός.οῦ.ὁ.strabus,uel cæcus,retortus.
ἴλλος.ου.ὁ. lingua Ionica oculus, unde ἰλλαίνω, strabus sum,& συλλαίνω,oculos ridẽdo subinde moueo.
ἰλλοπᾶ.strabo sum,cæcutio.
ἴλλομαι.prohibeo,spolio.
ἰλυόεις.όεντος.limosus.
* ἰλύς.ύος.ἡ.limus,fex,cœnũ lutum. Habet etiã ἴλυος in genitiuo apud Herodia.
ἰλυσάομαι.inuoluor more anguillæ.
ἰλυώδης.εος.ὁ.ἡ.limosus.
ἰλλώπαν.conniuere,hallucinari.
ἰλλώπαν.cæcutire,lippire.

I ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

ἴμαθος.ου.ὁ.genus carminis.
ἱμάς.αντος.ὁ.lorum.
ἱμάζω.loro uerbero.
ἱμάντωσις.colligatio,conuinctio.
ἱμάσιος.ου.ὁ. carmen quod concinebant aquarũ haustores.Callimachus. ἀείδει καί τοι τῆς ἀνὴρ ὑδατηγὸς ἱμάσιον.
ἱμαντοδέτης.εος.ὁ.ἡ. flexibilis in modum corrigiæ siue lori.
ἱμαντίδιον.ου.ὁ.corrigiola.
ἱμάς.άντος.ὁ.lorum,corrigia.

* ἱμάσσω.loro uerbero,flagris cædo,ἰλάω.
ἱμάθλη.ης.ἡ.scutica.
ἱματίδιον.ου.ὁ.palliolum.
ἱματιοπάτηλος.ὁ.uestiarius.
* ἱμάτιον.ου.ὁ.pallium,hoc est,ἱμβάνιον,quod supra tunicam induitur.Lys.ἱμάτια γυναικεῖα, uestem muliebrem dixit.Plutarch. pro toga Romana utitur. Accipitur pro stragulo, Sicut uestis à Cicerone.Plurimam uestem stragulam, multam deliacam supellectilem Syracusis exportasse.Vide Com.Bud.
ἱματιοφυλάκιον.ου.ὁ.uestiarium.
ἱματιοφύλαξ.ακος.ὁ.ἡ.custos uestium.
* ἱματισμός.οῦ.ὁ. uestimentum, uestitus & cultus quod & Latine uestiarium dicitur.
* ἱματοῦργος.textor,qui uestem texit.
ἱμείρομαι.
ἱμείρω.desidero,cupio,amo.genitiuo iung.
* ἴμεν.ire,imus,ibimus,& ibamus.
ἴμεναι.idem.
ἱμερῶος.ου.ὁ.desiderabilis.
ἱμερόεις.όεν.ὁ.suauis,dulcis,amabilis.
ἱμείρομαι.induco ad desiderium.
ἵμερος.ου.ὁ.desiderium.
ἱμερτός.ός.ὁ.ἡ.desideratus.
ἱμερτός.οῦ.ὁ.desiderabilis.
ἱμονία.ᾶς.ἡ.funis per quam aqua hauritur.
ἱμπός.οῦ.ὁ.haustus.
* ἱμονιᾶν pro μακρὰ χρόνου.id est,temporis multum in excernendo absumere.Cœlius.
ἱμονιόστροφος.ου.ὁ.haustor,abiectus.Aristophanes Ranis,πόθεν σοι ἔλεξας ἱμονιόστροφε μέλη.
ἱμονιὰν ἀποπατεῖν.p diu cacare apud Aristopha.
ἱμάω.μ.ήσω.τω.ηκα. haurio.

I ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

ἴν.ίνος.ὁ. genus mensuræ, uena,neruus uenis uicinus.
ἵν.eam,eum.
* ἵνα.ut,ubi.Construitur interdum cum præterito indicatiui ubi de præterito sermo est, siue sit ἀόριστος,siue ἀόριστος, siue παρακείμενος.Vide Comment.Bud. Aratus usus est pro quo.
ἵνα.ης.ἡ.occasus.
ἵνας.quisquilias.
ἵνατι.quare.
ἰνδαλμα.ατος.ὁ.simulachrum.
ἰνδάλλομαι.uideor,assimilor,appareo in phantasia,& in forma phantasmatis.datiuo iũgitur,Aristopha.fucis,ὥσ' ἐμοιγ' ἰνδάλεται.
ἴνδος.fluuius Indiæ.ἰνδός.gentile.
* ἵνις.apud poetas posterior filius,nepos.
* ἶνες.ὁ.nerui,fibræ,uilli. Galenus feminino genere utitur.
ἰνίον.ου.ὁ.fibra,neruus ceruicis,mensura, occiput.Est iquit Eustachius ἰνίον in capitis posterior parte, quo concidẽte ad inferiora cõtractoq; ad hũeros ἰνοῦσθαι dicit,hoc est, incuruari,qui patit. Alijs esse ἰνίον uidetur nerui cauitas,quę dicitur etiã τένων, ut Homerico interpreti,cuius uerba sunt in Iliadem. ε.ἰνίον ὁ κοῖλον τῶ τένοντος ἡ δ' ὀυλωσ, ὅθεν ὁ νευρώδης εἶναι, ἢ πλατὺ ἢ παχὺ νεῦρον.ὁ καθόλικον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐῶν τὸν ἀυχένα.
ἴνις.filius infans.

I ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

ἴξ.ικός.ὁ.uermis uitium. Alcman κοὐ πρωίλον ἴκα θρῦ ὀφθαλμῶν ἀμπέλων ὀλετῆρα.
ἑξαλος.ὁ.iens in altum,saltatorius.
ἐξάσκω.cedo.
ἐξευτήριον.ου.ὁ.aucupium.
ἐξευτής.οῦ.ὁ.auceps.
ἐξεύω.μ.εύσω.π.ευκα.aucupor.neut.accusa.iung.
ἐξίας.ueneni genus ex Chameleonte nigro.
ἐξιβόρος & ἐξαφάγος. uiscum uorans, & turdi species.
ἐξῖται.άι.uarices.
ἔξον.iuerunt,uenerunt.
ἐξός.οῦ.ὁ.uiscum.
ἐξύς.ύος.ἡ.lumbus,ile.
ἐξώδης.uiscosus.

I ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

ἰοβόλος.ὁ.ὁ. pestifer, uenenosus,uenenatus:quasi uenenum eiaculans.
ἰοδνεφής.έος.ὁ.ἡ.tinctus colore uiolæ.
ἰοδόκος.ὁ.ὁ.sagittifera.
ἰοδόχος.ου.ὁ.ἡ.pharetra.
ἰοειδής.έος.ὁ.ἡ.niger,uiolaceus.
ἰόμορος.ὁ.ὁ.trucidatus,telo interemptus.
ἴον.ὁ.ὁ.uiola,flos,solum. Hinc deduci uolunt Iaspidem.
ἰουθάς.άδος.ἡ.uelox,lanuginosa.
ἴον.ὀυ]ών.ὁ.iens.
* ἰός.οῦ.ὁ.sagitta,uenenum,rubigo,fibra.
ἰού.heu.
ἰοστέφανος.ὁ.ὁ.ἡ.ornatus,uiola redimitus.
ἰολίδες.inter pisces saxatiles numerãtur apud Oppianum.
ἴολος.ὁ.ὁ.hymnus Cereris.
ἰοῦλος.ὁ.ὁ.lanugo.id est, prima barba, hymni genus,& uermis multipes parietibus arrepens,præterea fructus omnis. ἰούλους etiam uocant intestina terræ.
ἰουλοφύω.pubesco.
ἰουλώ.nomen Cæreris.
* ἴουθος.ὁ. lanugo prima,& uarus morbus apud Dioscorid. Siculi solebant Ionthos ψώρας appellare,id est, uanos mendaces.Vide Cœlium.lib.xiij.cap.xxvi.
ἴουθος.ὁ.ὁ.uarus,callus siue tumor durus ex pustula relictus.
ἰοχαιρα.ας.ἡ.sagittis gaudens.epithetũ Dianæ.
ἰόω.μ.ώσω.π.ωκα.erugino,neutrum absolutum.

I ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

ἱππαγωγός.οῦ.ὁ.nauis ad uehendum equos.
ἱππάδας.ὁ.ὁ.genus lusus puerilis, qui alio nomine κυβιστίνδας appellatur.
ἱππάδες.ὁ.ἡ.sacrificia quæ equites Athenis per

agebant. Vide Cœlium lib. vij. cap. i.
ἱππάζω. μ. άσω. π. αχα. equito. neutrum absol.
ἱππάκη. antiqui uocarũt equinum caseum, aut ut alij uolũt, equinum coagulum. proprie tamẽ est id quod in lacte equino fidit, postquam iam agitatum est.
ἱππάριον. ν. ᾱ. ἐquulus, id est, paruus equus, Est & nomen auis.
* ἱππάρδιον. ν. ᾱ. hippardium fera, ab equo nomẽ sortita.
* ἱππαρχικός. qui Hipparchi munere bene utit.
* ἱππαρχῶ. Hipparchia fungor. genitiuo iungitur.
ἱππεία. ας. ἡ. χω, ἱππικός. equitatio, aurigandi munus.
* ἱππασία. ας. ἡ. equitatio, aurigandi munus.
ἱππάσιμος. ν. ὁ. equitabilis.
* ἱππαρχία. præfectura & quasi magisteriũ equitum. Quidam accipiunt pro ala sexaginta & duorum equitum.
ἱππαρχος. ν. ὁ. magister equitum.
ἱππαστής. οῦ. ὁ. equitator.
ἱππαστί χω, ἱππηδόν. equitantium modo, diuaricatis cruribus.
ἵππειος. ν. ὁ. equinus, equester.
ἱππέλαφος, equiceruus.
ἵππες. ὁι. uermes à nominatiuo ἵππη.
ἱππεύς. ἱος. ὁ. eques, & cancri genus.
ἱππεύω. μ. εύσω. π. ευχα. equito. neutrum absolutum.
ἵππευμα. ατος. ᾱ. iter. Aristoph. ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκῃς.
ἱππιγίτης. ν. ὁ. Neptunus lingua Deliorum.
ἱππολάτης. ν. ὁ. equitator.
ἱππιάδες. ἱος. ὁ. statuæ equestres mulierum.
* ἱππική. ῆς. ἡ. ars equitandi, facultas equestris.
ἱππικόν. οῦ. ᾱ. equitatus.
ἱππικόν. οῦ. ᾱ. mensuræ nomen, interuallum quatuor stadiorum.
ἱππικός. οῦ. ὁ. equestris.
* ἵππιος. cognomentum Neptuni quo'd primus ille equos inuenerit. Minerue etiam epitheton est. quo'd prima illa currum instruxerit. Præterea est epitheton Martis & Iunonis.
ἱππιοχάρμης. ν. ὁ. qui ex equo pugnat.
ἱππιοχαίτης. ν. ὁ. ex setis equinis.
* ἵππος. ν. ὁ. Iaterna.
ἱππός. οῦ. ὁ. furnus.
ἱππόβοτος. ν. ὁ. pastor equorum.
ἱππόβιος. ν. ὁ. libidinosus, qui meretricio amore debacchatur & inexplebiliter uenerea consectatur.
ἱππόβρωτος. ν. ὁ. ab equis deuoratus.
* ἱππογνώμων, μεγαλογνώμων. ὅθεν θύμον ἱππογνώμονα. ἵππος enim & βοῦς in compositione ᾱ μέγα δηλοῖ, ut βούπαις, ἱπποσέλινος.
ἱππόδαμος. ν. ὁ. bellicosus, equorum domitor.
ἱππόδασυς. εος. ὁ. densus ex crinibus equinis.
ἱππόδεσμος. ν. ligans equum.
ἱπποδρομία. ludus in quo equis concurritur. Latini circenses ludos uocant.
ἱππόθυλακοι equimulgi, pulli asinorum equa-

bus suppositi.
ἱππόδορος. ν. cantio ad incitãdas equas apud Plutarch. in symposiacis.
ἱππόδρομος. ν. ὁ. hippodromus, id est, locus ubi
* equorum cursu certatur, in quo de pernicie certatur citra simulachrum pugnæ. καταδρόμος est studium, in quo equites decurrere solebant imaginario prælio,
ἱππουέλευθος. ν. ὁ. faciens uiam equo.
ἱππονομίω. μ. ήσω. π. ηκα. curo equos. neutrum absolutum.
ἱππονόμος. ν. ὁ. equiso, id est, equorum curator,
* & equorum curæ prefectus.
ἱππουρυσής. ν. ὁ. galeatus, habens conum ex cauda equina.
ἱππουριτία. ας. ἡ. Consualia.
* ἱππουρατῶμαι. equitatu uincor.
* ἱππουρα(ω). equitatu uinco, equestribus copijs obtineo uictoriam.
ἱππόκροτος. ν. ὁ. equisonans.
ἱππομανές. ἱος. ᾱ. hippomanes.
ἱππομανεῖν. equire, insanire, ac furere in Venerem, quales mulieres uirosæ appellantur
* à Latinis. de equis dicitur quum Venere concitantur. significat etiam equis uehementer delectari.
ἱππομαχία. ας. ἡ. pugna equestris.
ἱππομάραθον. ν. ᾱ. feniculum erraticum.
ἱππόμολγος. ν. ὁ. mulgens equam.
ἱππόνομος. ν. ὁ. pastor equorum.
ἵπος. laqueus proprie murum, muscipula.
ἱπποπόλοι. ὁι. bellaces.
* ἱππόπτερος. immane scortum.
ἵππος. ν. ὁ. equus, equitatus, pugna equestris.
* Sed pro equitatu ferè generis femininiest
ἵππος. ν. ἡ. equa. χιλίαν ἵππον, pro mille equitibus dicũt Græci, quasi millenariũ equitatum.
* Et μυρίαν ἵππον, ἀντὶ μυρίους ἵππους.
ἱπποσύνη. ης. ἡ. equitatus, ars equitandi.
ἵππος. dictio in compositione sæpe significata uocabulorum intendit, significatq; grande, amplum & uehemens. siue pręponatur siue postponatur.
ἱπποποσείδων. ῶνος. ὁ. Neptunus equestris qui à Latinis Consus dictus est.
ἱπποτόξοτης. ν. ὁ. ex equo sagittarius.
ἱπποτροφῶν. alere equos.
ἱπποτροφία. ας. ἡ. equorum educatio.
ἱπποσέλινον. ν. ᾱ. herba Latine holus atrum.
ἱπποσασία. χω,
ἱπποσάσιον. ν. ᾱ. χω,
ἱππόσασις. stabulum equi, stationes equorum
* in stabulis.
ἱππότης. ν. ὁ. eques.
ἱπποτροφῶν. dicebantur, qui in sacris certaminibus uincere cupiebant.
ἱπποτυφία. ας. ἡ. inanis gloria.
ἵππουρις. ιδος. ἡ. conus ex cauda equina.
ἱπποφορβός. οῦ. ὁ. pastor equorum.
ἱπποφόρβιον. ν. ᾱ. capistrum.
ἱπποφορεύς. έος. ὁ. gradarius.
ἱππουχάρμης. ν. ὁ. gaudens equis, pugnans equis.

ἵπαμαι.

ἵπαμαι. χω,
ἵπημι. uolo as. aorist. secundus ἵπμενος.
* ἰπύω. sono, clamo.
ἵπτω. μ. ἵψω. π. ἶφα. noceo.
ἱππών. ῶνος. ὁ. stabulum equorum.
ἵππων. ωνος. Hippon nomen uiri.
ἱππώναξ. κτος. ὁ. Hipponax poeta iãbographus.

ΙΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

ἱερά. ᾶς. ἡ. sacra, sacrificia, admiranda.
ἱεραί. conciones.
ἱερήξ. κος. ὁ. pro ἱεραξ.
* ἶρις. iris herba.
ἶρις. ιδος. ἡ. iris, nuncia, circulus in oculo circa pupillam, fama, ἶρις, nomen herbæ.
ἱερομφύλαξ. carceris præfectus.
ἱερός. οῦ. ὁ. sacer, pro ἱερός.
* ἵρος. pauper, mendicus.

ΙΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

ἴσα. acclamatio in eos qui ζ pronunciare non possunt.
ἰσάκις. χω,
ἴσα. æqualiter.
ἰς. ἴος. ἡ. uis, uiolentia
ἰσαγγελία. ας. ἡ. nuncium conforme.
ἰσάγγελος. ν. ὁ. æqualis nuncius.
ἰσάζω. μ. άσω. π. αχα. adæquo. actiuum, accusati-
* uo iungitur. Ponitur interdum absolute, ut Cicero adæquare posuit. Aristot. κινοῦντες δ' ἀεὶ τὰ πολιτεῖαι, χω, ὅταν τἀναντία εἶναι δοκοῦντα μέρη τῆς πόλεως, ἰσάζῃ ἀλλήλοις, hoc est, cum numerus utrinq; adequat, & æqualis est. Ipse alibi ἰσάζουσα ζυγὰ uocat æquilibrium. Ponitur etiam ἀντὶ τοῦ ἰσοδυναμῶ: ut idem de pollice manus: ἵνα ἰσάζῃ εἰς ὂν πολλοῖς. ἰσάζουσι ψῆφοι dici possunt, cum iudices adæquant, aut eorum sententiæ, quæ etiam ἰσαζόμενοι dicũtur.
* ἴσαν. ibant, sciebant. per syncopen ab ἴσασαν, quod uenit ab ἴσημι.
ἴσαντι. sciunt, pro ἴσασιν.
* ἴσαι ψῆφοι, dicebantur, cum adæquasse iudices dicere uolebant.
* ἰσάριθμοι. totidem.
* ἰσαχῶς. tot modis.
* ἴσφον. sacrarium Isidis.
* ἐπ' ἴσῃ χω, ὁμοία. æquali utrinq; conditione iuris sui obtinendi. His enim uerbis significatur æqualitas conditionis in disceptando. Dicimus etiã ἐπ' ἴσοις χω, ὁμοίοις, id est æquis conditionibus. Vide Comment. Bud.
* ἰσηγορία. ας. ἡ. æqualitas dicendi, ex æquo locutio, cum ex æquo omnibus dicendi præbetur copia.
ἰσήλιξ. κος. ὁ. coætaneus.
ἰσημερία. ας. ἡ. æquinoctium.
ἴσθι. scias, esto, ἴσθ' ἴσθι, nihil uel utiq; plerumq; significat. Pro quo Cicero mihi crede dicere
* solet.
ἴσθμια. τά. ludi qui celebrantur in Peloponne-

so in honorem Neptuni.
ἰσθμαίζειν. parum commode parumq; salubriter uiuere.
* ἴσθμιον. ν. ᾱ. monile, ornatus colli.
ἰσθμοειδῆς. summę ossiũ angustię metaphorice
ἰσθμός. οῦ. Isthmus, id est, terra angusta inter
* duo maria, collum. Galen. interpretatur illam partem, quę os & gulã interiacet per methaphoram. Inde παρίσθμια tonsillæ dicuntur, quę contingunt in illis locis, quæ uocantur item μῦλα.
ἰσιακός. οῦ. ὁ. ἡ. isiacus, id est, indutus more eorũ, qui Isidis templum uidebant.
ἶσις. ιδος. ἡ. Isis.
ἴσμα. ατος. ᾱ. ἴδρυμα. figmentum.
ἴσμεν. scimus.
* ἰσμένιος. uocabatur Apollo, eo' quod omnia sciret.
ἰσογώνιον. ν. ᾱ. rectangulum.
ἰσοδίαιτα. idem uictus, æquabilitas uitæ.
ἰσόδιον. xenium aduentitium quod dabatur in-
* gredięti quanq; urbem magistratui, ut hodie principibus. Latini honorarium appellant.
ἰσόδομον. ν. ᾱ. ædificium in quo omnia coria sunt æqua latitudine structa.
* ἰσοδρομεῖν. pariter & unà ferri.
ἰσόθεος. ν. æqualis deo.
* ἴσοι. tot idem: cui præcedunt ὅσοι & πόσοι.
ἰσοκατάλημμα. æqualiter definentia iuxta men-
* suram scilicet & numerum syllabarum eorum uerborum quæ mẽbra orationis claudunt. Ab ἴσος æqualis & καταλήγω desino. Dicuntur & ὁμοιοτέλευτα. Isocrates in ijs frequentissimis est.
ἰσόκυκλος. ἕως ὅου. donec.
* ἰσοκλινής. æque propensus, ὁ ἰσεξῆς ὁπος. ad æquilibrium quoquo uersus tendens.
ἰσοκρατής. ὁ ἰσοδύναμος.
ἰσόκωλον. ν. ᾱ. color rhetoricus, similiter desinens.
ἰσομέτρητος. æquam mensuram habens.
* ἰσομοιρεῖν. æquas partes ferre, hoc est, μὴ πλεονεκτεῖν. Demosthenes, pro ex æquis partibus heredes esse posuit, genitiuoq; iungitur.
ἰσομοιρία. æquilibrium.
ἰσόμοιρος. ν. ὁ. æquam portionẽ habens, ex æquis partibus heres sum.
ἰσονόμως. ν. æqualiter distributus.
* ἰσονομία. ας. ἡ. æqualis tributio, æquabilis bonorum honorumq; distributio, cum omnia omnibus paria & dimensa respondent. Cicero ferè æquabilitatem & æquabilem distributionem uertit.
* ἴσον ᾱ τάχος. æque uelociter.
* ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν, uel φέρειν, πρὸς ἴσοις ἀμείβεσθαι. par pari referre, paria facere.
ἰσονομικός. οῦ ὁ. æqualiter uiuens.
ἴσουσι. ibunt.
ἰσοπαλής. έος. ὁ. ἡ. æqualis in pugna.
ἰσόπεδον. ν. ᾱ. planicies terræ.
ἰσόπεδος. ν. ὁ. planus.

* ἰσόπλευρον.ο.ν.ὁ.equilaterũ,æquis lateribus.
ἰσοῤῥοπέω.μ.ήσω.π.ησα. æquiualeo,æquiponderо,ſum æqualis momenti,æquilibrium fa
* cio, nec ſupero, nec ſuperor. Eſt etiam in neutram partem uergo,ut iudex æquus fa cit.neutrum abſolutum.
* ἰσορροπία.æquilibrium.
* ἰσοδυνής.æque pollens.
* ἰσοτάσιον.æqualitas.
ἰσοτάλαντος.ο.ν.ὁ,ἡ,
ἰσοῤῥοπος.ο.ν.ὁ.ἡ.æquiualens,æquiponderãs,æqui
* libris,æque ualens, eadem exiſtimatione, eiuſdem ponderis.
* ἰσοτάσιος.ὁ ἰσόζυγος,ἡ, ἰσοβαρὴς, & qui tantidẽ eſti matur. Athen. ἰσοτάσιος γὰρ ἦν ἡ πορφύρα πρὸς ἄργυρον,argento rependebatur.
ἴσος.ο.ὁ.æqualis.
ἰσοτελής.ές.ὁ.ἡ.æqualia habens latera.
ἰσοτελής.ές.ὁ.ἡ. qui ijſdem legibus cum ciuibus
* uiuit.ἰσοτελὴς erãt Athenis nec ciues nec μέτοικοι,ſed ciuili iure inhabitantes.
ἰσοτέλεια.ας.ἡ. æqualitas in ſoluendo tributo cum ciuibus.
ἰσότης.ητος.ἡ.æqualitas,amicitia.
ἰσοτιμία.ας.ἡ.æqualitas honorum.
* ἰσότιμος.qui ciuili æquitate gaudet in honoribus gerendis.Herodia.de Pertinace Augusto, qui filium ſuum ciuiliter erudiri uo luit in ludo,ὅυ ᾧ μέβιος ἦν, ἰσότιμος ἦν.Politia. æquabilem paremq; cæteris uertit.
* ἰσοτύραννος ἀρχὴ.eſt ueluti Romę dictatura, quę inſtar habet regij imperij.
ἰσοφορέω.μ.ήσω.π.ηκα.adæquo.
ἰσοφόρος.par & æquale ferẽs,ſiue ex æquo tra hens,æquifer.
ἰσοχείλης.ές.ὁ.ἡ.pertendens uſque ad labra.
* ἰσοχρονῶν. æquali tempore uiuere, eodem ſpatio temporis uigêre.Heraclitus Hermodoro, ἰσοχρονήσω πόλει, ἡ χώρις ὄνομα, παιδίαν, ὃν δὲ πόλε σιγώμενος.id eſt, nulla ætas ſilebit nomẽ meum, tamdiu uiuet nomen dicti Heracli ti,quàmdiu regionis nomen & urbis ipſi us Epheſi.
ἰσόχρονος.ο.ὁ.ἡ.æqualis in tempore.
ἰσόψηφοι.pares, proprie in ſuffragijs.
ἰσόψυχος.ο.ὁ.ἡ.unanimis.
ἰσόω.μ.ώσω.ω.ωκα. æquo.acti.accuſa.iung.
ἴσσω.ſequor.
* ἴσκω.ſto. Priſci autem. χρήσασθαι ἔλεξεν ἀντὶ τοῦ ῥιπτῶν ἡμᾶς ἡμῶν ἡμῶν σκευῶν ἡμῶν κατασκευῶν.ἴσασθαι δὲ ἀντὶ τοῦ νομισθῆναι.& μισθοῦσθαι ἀντὶ τοῦ πωλῶν,ἡμῶν τοῦ ὁμοίων, hoc eſt appendendũ & admetiendũ petere
* ἴσασθαι etiam dicitur fabula, dum populo placet,ſtare etiam Latini dicunt.ὑπὲρ πάντων, cum diſplicet, Latini exigi dicunt.
ἰσάω.μ.ήσω,π.ηκα.pondero.actiuum,accuſatiuo iungitur.
ἰσάνειν.fœnerare.
ἴσχα. Latine ſecundæ. folliculi ſunt conti
* nentes fœtũ in matris utero cũ menſtruis.
ἴσον.ſciendum eſt.
* ἴσκ ἀντὶ τοῦ ἴσαθι.

ἵσημι.μ.ήσω.π.ἵσηκα. uel ἵσαω.ſto,ſiſto,ſubſiſto,
* firmo,erigo.unde ἱσάναι βοπῶλον. Ariſtote.de inhorreſcentibus dicit.Δι ὃ συμβαίνῃ ἵσασθαι τὰς τρίχας.Item inſtituo,id eſt, παιδεύω.Eſt etiam appendo & pondero.ὅθεν ζυγοστάτης, ἡ, σταθμίον pro libra & põderibus.Et ἵσηκεν pro ἱστῆ aliquando.χέρας ἱσάναι pro inſtaurare apud Sophocl.acti.accuſa.iungitur.
* ἱστοδρομῶν.nauis dicitur, quæ uento fertur & expanſis uelis.
ἱστίον.ο.ὁ.uelum nauis.
ἱστοκόπη.ης.ἡ.nauigatio quæ fit uelo & remige.
* ἱστία.dorice & Ionice pro ἱστία.
ἱστοβρέφος.ο.ὁ.uelorum ſutor,aſtutus.
ἱστοβοίη.ης.ἡ.lignum longius aratri quod eſt inter utrunq; bouem.
ἱστοβοεύς.έος.ὁ.idem.
ἱστοδόκη.ἡ.locus qui continet malum, foramen nauis,ubi malus imponitur,ἱστοθήκη.
ἱστοπέδη.ης.ἡ. in medio nauis lignum altum in quo ſtat malus.
ἱστόπους.genus nauis Latini actuariam uocant.
ἱστορέω.μ.ήσω.π.ηκα.inquiro,uideo,ſcio, interro
* go,quæro,audio, diſco, καταμανθάνω τόπους, ἢ τοῖς ἄλλοις παρεσιδόμενος δηγούμενος, ſicut Strabo fecit,narro hiſtoriam. Item uiſo, inſpicio & cognoſco.Et oculis ſubijcio, memoriæ prodo,cõmemoro.τὰ ἱστορούμενα a Plutarch. ſepe dicuntur pro rebus memoriæ proditis.acti.accuſ.iungitur.
* ἱστορία.ας.ἡ.narratio,hiſtoria.κατ' ἱστορίαν εἶναι, uiſendi gratia ire.
ἱστοριογράφος.ο.ὁ.hiſtoriographus.
ἱστός.οῦ.ὁ.tela,malus nauis.
ἱστογέω.μ.ήσω.π.ηκα.texo.neutrum.
ἱστογία.ας.ἡ.textura.
ἱστογικός.οῦ.ὁ.textorius.
ἱστογός.οῦ.ὁ.textor.
Ἴστρος.ο.ὁ.Iſter,id eſt,Danubius.
ἴστω.ſciat,teſtis ſit.
ἵστωρ.ορος.ὁ.ſciens,teſtis,præſes,prudens,exper tus,peritus.
ἰχάδιον.ο.caricula.
ἰχαδόπωλις.ιος.ἡ.caricarum uenditrix.
ἴχαιμον.ο.ὁ.ſanguinem ſedans ſeu attenuans.
ἰχανάα.cupit,Iliad.ε.ἰχανάα δαμέειν.
ἰχανάω.ἡ,
ἰχάνω.detineo,cupio,expecto.
ἰχάς.άδος.ἡ.caria,ficus,nux.
ἰχάσκω.ἰχάνω.
ἴχεο.contine.
ἰχαίνω.dehiſcere.
* ἰχιάς.arthrutidis ſpecies apud Aeginetam.
ἰχίον.ο.ὁ.uertebrum coxarum,nates, pars tali,coxendix.
ἰχναίνω.μ.ανῶ.π.νηκα.attenuo,actiuum,accuſatiuo iungitur.
ἰχνεύω.εύσω.εῦφα.
ἰχνόω.extenuare.
ἰχνός.οῦ.ὁ.macer,gracilis.
ἰχνότης.ητος.ἡ.macies.
ἰχνοφωνία.linguæ hæſitantia dicit a Cicerone.

Qui hoc uitio laborãt uox ſupprimitur & ſiſtitur inter loquendum. Quare fortaſ ſis ἰχνοφωνία dici poſſet & ἰχνόφωνοι.Ex Bud.
ἰχνόφωνος.ὁ. qui gracilem habet uocem, aut uo
* cem amiſit, cui uox ſupprimitur & ſiſtitur inter loquendum.
ἴχος.ο.ὁ.ramus.
* ἰχωρία.ας.ἡ.urinæ retentio,cui opponitur σφαγωρία.
* ἰχυρίζομαι ἔχω νόμῳ ἢ ἔχω πιθίσματι,in hoc fidu ciam cauſæ colloco, in eo cardinem cauſæ pono & facio. idem eſt enim quod πιστεύω. Cicero nitor & innitor dicit.
ἰχυρίζω.μ.ίσω.π.ικα. roboro,affirmo,aſſeuero. acti.accuſa iungitur.
* ἰχυρογνώμων.peruicax,tenaxq; propoſiti.
* ἰχυρός.οῦ.ὁ.fortis,grauis,potens.ad uires refertur non ad magnitudinẽ ut annotat Eraſ.
* ἰχύς.ύος.ἡ.fortitudo,robur,potentia,uis,uires, uirtus,gaza ad animi magnitudinẽ retulit
ἰχύω.μ.ύσω.π.υκα.poſſum.neut.accuſa.iungi.
ἴχω.habeo,ſcaturio,emergo,teneo.
ἰσωνία.ας.ἡ.æquale precium,ἰσοτιμία.Ariſtopha. pace.ἀλλ' ἄξιόν μοι τῶν γε τῆς ἰσωνίας.
ἴσως.ἡ,
* ἴσωσπερ.fortaſſe,æqualiter.

I META TOY T.

ἰταλός.priſca lingua bouem ſonat, hinc Italos quidam nominatos exiſtimant.
ἰταμός.οῦ.ὁ.imprudens,improbus,temerarius.
ἰταμότης.ητος.ὁ.uiolentia.
* ἰταμῶς.temere.
ἴτε.ite.
ἰτέα.ας.ἡ.ſalix.
ἰτέινος.ο.ὁ.ſalignus.
ἰτεών.ῶνος.ὁ.ſalictum.
ἴτης.ο.ὁ.impetuoſus.
* ἰτητέον.eundem eſt.ἀντὶ τοῦ ἰτέον.
ἰτηός.οῦ.impetuoſus.
ἴτριον.ο.ὁ. genus placentæ pertenuis, ex melle & ſeſamo.
ἴτυς.υος.ὁ. rotæ circunferentia,in qua radij infi guntur,umbo.
ἴτω.eat.

I META TOY Y.

ἰυγμός.οῦ.ὁ.clamor,pulſus.
ἴυγξ.γος.ἡ.moracilla,auicula caudã aſſidue quatiens,qua ueneficæ ad amores utuntur, ut eſt apud Theocritum in Pharmaceutria.
* illecebroſum illectamentum, illecebram uertit Gaza.
ἰύζω.μ.ύσω.π.υκα.clamo.neut.abſolutum.

I META TOY Φ.

homer. iliad. α. 3. carmine.
* ἰφθίμος.ο.ὁ.potens.Quidam uolunt compoſitum eſſe ab ἀβ ἴφι & θυμός.& ſuffragat Vala. Alij negant.
ἴφι.fortiter,potenter.

* ἰφίκλος.quaſi ἰφίκωλος a pedum celeritate.Nã κῶλον pedem ſignificat.
* ἰφίκρατες.& ab eo.
* ἰφικρατίδες.calciamenta attica,quorum in phi loſophica hiſtoria meminit Athenæus.
ἰφθός.ο.ὁ.pinguis, potens.

I META TOY X.

ἰχθύω.uenatur piſces.
ἰχθυάσκιον.piſcabantur.
ἰχθυβόλος.ο.ὁ.piſcator.
ἰχθυηρός.οῦ.ὁ.uas piſcarium.
ἰχθύδιον.ο.ὁ.piſciculus.
* ἰχθύκεντρον.fuſcina.
ἰχθυώδης.ὁ.ἡ.piſculentus.
ἰχθυοκόλλα.gluten ex piſce.
ἰχθυλκός.οῦ.ὁ.piſcator.
ἰχθυοπωλεῖον.ο.ὁ.locus ubi ueneunt piſces.
ἰχθυοπώλης.qui uendit piſces,ichthyopola.
ἰχθυοτροφεῖον.ο.ὁ.piſcina,piſcium uiuarium.
ἰχθυοφάγος.ο.ὁ.ex piſcibus uiuens,piſcculus.
ἰχθύς.ύος.ὁ.ἰχθύν.piſcis.
ἰχνεύμων.ονος.ὁ. bellua,quæ & Latine ichneumon dicitur,& ueſpæ ſpecies.
ἴχνευμα.ατος.ἡ,
ἴχνευσις.ιος.ἡ.indagatio.
ἰχνευτής.οῦ.ὁ.indagator,ueſtigator.
ἰχνεύω.μ.εύσω.π.ευκα.
ἰχνηλατέω.μ.ήσω.π.ηκα.inueſtigo,ſcrutor,prope ro,contendo.acti.accuſatiuo iungitur.
ἰχνηλασία.ας.ἡ.inueſtigatio,indages,uel idago.
ἴχνιον.ο.ὁ.ueſtigium.
* ἰχνογραφία. eſt deſcriptio operis futura,quę à Cicerone forma dicitur. Vide Annot.Budæi.in Pandect.
ἴχνος.εος.ὁ.ueſtigium.
* ἰχνότης. exilitas ſiue anguſtia dici Latine potest.Quintilia.inter oris uitia cõmemorat.
ἰχνοτέτης.huiuſmodi uitio laborans.
* ἰχνόφωνος.idem.
* ἰχώρ.ῶρος.ὁ. tabo,ſanies,cruor,propriè deorũ.

I META TOY Ψ.

ἴψ.πός.ὁ. uermis cornibus & uitibus infeſtus. Homerus.μὴ κέρα ἴπτε ἔδοντες.

I META TOY Ω.

ἰώ.hei,io,uox bacchantium.
ἰώγα.lingua Bæotica,ego.Ariſtoph.Acharn. ἰώγα ταῦτα πάντα.
ἰωγή.ῆς.ἡ.tectura,protectio,quies,clamor.
ἰώδης.εος.ὁ.ἡ.uenenoſus.
ἰῶ.ἰμῶ.meo telo.
ἰωή.ῆς.ἡ.uentus,flatus,ſplendor,fumus,clamor
ἰωκή.ῆς.ἡ.clamor,minæ,inſecutio.
ἰωλκός.οῦ.ὁ.Iolcus urbs Theſſaliæ.regre ἰωλκός.
ἴωλον.ο.ὁ.nigrum.
ἴωμεν.eamus.
* ἰὼν.tria tempora ſignificat.præſens,præteritum & futurum.Vide Comment.Bud.

* ἰῶν. plenus.
* ἴων. proprium nomen.
ἰωνιά. ᾶς. ἡ. locus cõsitus uiolis, uiolariũ, uioletũ
* ἰωνικῶς. Ionice, aduerb. delicate, molliter apud Aristophanem, quod Ionum mollicies & luxuries in prouerbium abierit. Et ἰωνικός, pro molli ac delicato sæpe apud Comicos Græcos inuenias.
ἰώξ. ικός. ὁ. ἰωκή.
ἴωξις. ιος. ἡ. insecutio.
ἴωρος. ὁ. uestibulum, & uestibuli custos, mõs, locus in monte.
ἰωμός. persecutio, tumultus bellicus.

Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

* Α βαρνοι. Cæreris sunt apud Parios sacerdotes.
κάβδρα. τὰ. loci nomen.
κάβος. ὁ. frumenti mensura, lagena.
κάβασος. ὁ. edax, inexplebilis.
* κάβουσος. inexplebilis ἀπὸ τοῦ κάβου.
κάβδρον. dij Samothracum.
καγκής. ῆος. ὁ. ἡ. aridus.
καγκαίνω. calefacio, exicco.
κάγκανα. τὰ. ligna arida.
καγχάζω. μ. άσω. π. ασχα. κῷ
καγχαλάω. μ. ώσω. π. ωκα. cachinnor, præ gaudio deficio, lætor. neutrum absolutum.
καγχασμός. οῦ. ὁ. cachinnus.
καγχρωμίς. granum siue acinus fici.
κάγχρος. ὁ. ἡ. semen libanotidis herbæ, rosmarinus latine dicitur.
καγχάω. μ. άσω. π. ασχα. cachinnor. neut. absolu.
* κάδισκος. ὁ. urna suffragiorum. Duo fuerunt cadisci apud ueteres in quos calculos mittebant iudices, alterum κύριον uocabant, alterum ἄκυρον, ἣν δ' πρότερον ὁ κάδισκος, ὅπερ ἐν τῷ καδδεκαζομένων ἐκφέρει ἐβάλετο. ὁ δὲ δεύτερος, εἰς ὃν ἐν τῷ ἀπολύεται. Præterea una erat stella quæ κάδισκος ἐλὲς uocabatur, & in illam ἀποβάλλεσθαι mittebantur. Altera θανάτου, & prior loco sita erat: illa autẽ misericordię, posteriore. Vide Commet. Budæ. Iulius Pollux recenset inter uasa uinaria. Sunt & pocula hoc nomine.
κάδος. ὁ. ἡ. cadus.
κάδιον. sede.
κάειρα. ας. ἡ. Caira, id est, mulier ex Caria.
κάζω. μ. άσω. π. ασχα. orno, actiuum, accusatiuo iungitur.
καθά. ueluti, sicut, tanquam, quemadmodum.
καθαγίζομαι. soluo iusta, perago exequias, offero mortuo sacrificium, aut epulum super sepulchro.
καθαιμαλίω. cruento.
καθαγισμός. οῦ. ὁ. parentalia, id quod adolebatur in modum sacrificij in gratiam mortuorũ
καθαγνίζω. μ. άσω. π. ασχα. sacrifico. neut. accusatiuo iungitur.
* καταζεύξαι. castra ponere.

καθαιμακτός. οῦ. ὁ. cruentus.
καθαιρέω. deleo, depono, occido, destruo, subuerto, deuinco, demolior, aufero, detraho, sustollo, acti. accusa. iung. quære αἱρέω.
* καθαίρεσις. ιος. ἡ. subuersio dissolutio. καθαίρεσις σαρκός. imminutio, tabes, extenuatio. Vide Bud. Est etiam demolitio & cædes.
* καθαιρετικὰ φάρμακα. dicuntur τὰ κατασαλτικὰ τῶν ὑπεραυξηθέντων, quæ ad modum naturalem sa lubremq; reducunt.
* καθαιρετικὸς. ὁ ὑφαιρετικός.
* καθαίρω. μ. αρῶ. π. αρκα. purgo, lustro, assumo, euerto, subuerto, detraho, frango, imminuo, extenuo. Est enim καθαιρεῖν, quod excreuit & supra modum auctum est, aut sublatum submittere & minuere. καθαιρεῖν τὸ μεγαλόφρονα, maiestatem minuere. Est etiã deiicio & depello, de gradu existimationis deturbo & abiicio. καθαίρεσθαι φρόνημα, spiritus imminuere & inhibere uel elatos comprimere & detrahere, hoc est κατασβέσαι. ἡ καθαιρουσα φόρος, senetẽtia dãnatoria, hoc est, ἡ μὲ λαινα. cui opponitur ἡ σώζουσα. Significat etiã detraho, deduco. Itẽ perago, & uinco certamen susceptum, id est, κατερῶ. Vide Bud. Præterea καθαίρεν seu κατάγειν est naues è mari in terram subducere. ἐπαίρειν seu ἀνάγειν cõtra de terra in mare deducere. actiuum, accusatiuo iungitur.
* καταχώνω. uitium uel stuprum offero. accusatiuo iungitur.
* καθαλεῦδ. desilire.
κάβαιμα. ατος. τὸ. nodus.
καθέπαν. aduerb. κῷ
κατάπαξ. omnino, funditus.
καθάπερ. quemadmodum.
* καθάπτομαι. mordeo, reprehendo, obiurgo, incesso, lacesso, impeto, manus inijcio, ἐπιλαμβάνομαι, attingo, tango, deponens, genitiuo iungitur. require ἅπτω.
καθαπτόμενος, perstringens.
καθαπτός. οῦ. ὁ. indutus, amictus. Aristoph. ranis. θύρσοισι κῷ νεβρᾶν δορᾶς καθαπτός.
* καθαρεύω. μ. εύσω. π. κα. purgo, purus sum. in puritate dego: quare καθαρεύων accipitur pro puro & innocente.
* καθαρεύων κακίας, talis est, qualem Cicero innocentem nomen habere Græcum negat.
καθαρίζω. μ. ίσω. π. κα. mundo. acti. accus. iung.
καθάρσιος. ὁ. ἡ. mundus, purus.
καθαρότης. ητος. ἡ. munditia.
καθαρισμός. οῦ. ὁ. purificatio.
* κάθαρμα. ατος. τὸ. piaculum, & pro scelesto ponitur. καθάρματα autem homines erant, qui peste expianda alióue quo morbo immolabantur dijs. Vide Annot. Bud. in Pandect. Erasuertit subinde, sterquilinium, sacrilegũ. Eodem modo latinis scelus pro scelesto dicitur.
καθαρμός. οῦ. ὁ. purgatio.
* καθαρός. οῦ. ὁ. purus, syncerus. Antiph. καθαρὸν πάντων τῶν ἐγκλημάτων dixit, q nulli iniuriã intulit. καθαρὸ olim dicebãtur q ob cędẽ ppetratam

tratam impias manus habere nõ censebãtur. Qui etiã ἁγαγὲς atq; ὅσιοι appellabãtur.
καθαρότης. ητος. ἡ. puritas.
καθάρσια. τὰ. sacra quædam & porcelli quibus
* Athenis cõciones & theatra lustrabãtur.
κάθαρσις. ιος. ἡ. purgatio,
καθαρτήριος. οῦ. ὁ. purgatiuus.
καθαρτής. οῦ. ὁ. purgator.
καθαρῶς. purè, manifestè, planè.
κατωτόν. sua spõte, seorsũ, p seipm, separatim
* καθ' αὑτόν. solus, ipse secum. Vide cõmẽt. Bud. ὃ καθ' αὑτὸν apud Herodi. suæ ætatis homines. καθ' αὑτὸ τάξεως. suo ordine.
καθέδρα. ας. ἡ. ἐπίχεσις, cathedra, dilatio.
καθεδεῖ μῦθον ἀντὶ καθεδοῦμαι. apud Aristopha.
καθίζομαι. μ. καθεδοῦμαι. sedeo, deponẽs absolutũ.
* κάθεσμαι. sedeo.
καθείργνυται. clauditur.
* καθειργνύω κῷ
καθέργω. μ. ήξω. π. εῖχα. detineo, prohibeo, includo, & tanq; in carcere cohibeo. actiuum, accusatiuo iungitur.
* κάθειξις. conclusio, coertio.
* καθεῖς. singulatim.
καθεκάστην. quotidie.
καθεκτικός. οῦ. ὁ. cohibens.
κάθεκτος. ὁ. detentibilis.
καθελκύω. traho deorsum. actiuum, accusatiuo iungitur. quære ἑλκύω.
καθέλοιμι. ἀπολύω.
καθ' ἓν. in uno, & in aliquo. Demosth. οὐδὲ καθ' ἓν χρήσιμος τῇ πόλει, id est, καθ' ὁυδλὶν, καθ' ἕνα.
* Vide superius in dictione ἕν.
καθένα. singulatim, unusquisq;
καθεξῆς. deinceps.
κάθες. dimitte.
* καθεστικὼς passiuam habet significationem, constitutus. Et τῶν καθεστικότων μεταβολή, rerũ nouarum molitio.
* καθεστικότως. animo composito & moderato.
* καθεστήκω. τὸ δ' κμένω, συμμένω.
καθέω. μ. ήσω. π. κα. decipio. acti. actõ iungitur.
καθετήρ. ῆρος. ἡ. retis genus.
κάθετος. ὁ. perpendiculum.
καθετήρ. ῆρος. ὁ. genus monilis muliebris, quod & κάθεμα dicitur & ῥοπίς. Est & instrumentum chirurgicum, quo urina elicitur.
καθεύδω. μ. καθευδήσω, dormio, ὑπνόω.
καθηγεμόν. ὀνος. suasor, auctor, pprie autẽ dux,
* præitator, qui cæco uiam præit, ὁ ὁδηγός.
καθηγητής. οῦ. ὁ. magister, præceptor, institutor.
* καθηγοῦμαι. præeo, præceptor sum. Plato, καλῶς μοι ἔδοξας καθηγήσασθαι τὸν λόγον, id est, rectè atque ordine uidere disputationem instituisse, hoc est, nobis disputãdi rationem rectam præstituisse. Vide Bud.
καθηδυθέω. μ. ήσω. π. κα. sum in uoluptatibus, abligurio, per luxum & uoluptatem cõsumo
* & contero. genitiuo iungitur.
* καθηδυπαθῶ. per luxum & uoluptatem consumo & contero.
καθήκει μοι. decet, conuenit, fas est, officij mei est & muneris.

καθῆκον. ὄντος. τὸ. officium, quod conuenit.
καθηκόντως. ὁ. ὁ. ὄντως, πρεπόντως, decenter, ritè.
* καθήκω. attineo, pertineo, pertingo, porrẽdor, porrigor, cõuenio, cõsentaneus sum, accido, emano. τὸ καθῆκον ἐκ τοῦ θεοῦ, quod diuinitus accidit. Item deuenio. Aesch. κῷ καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος. Vide Bud. in Cõment.
καθηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. configo clauis. actiuum accusatiuo iungitur.
καθήλωσις. ιος. ἡ. confixio.
καθηλωτής. οῦ. ὁ. confixor.
κάθημαι. sedeo. deponens absolutum.
καθημέρον. quotidie.
καθημερινός. κῷ
καθημέριος. α. ὁ. quotidianus, diurnus.
καθημερόβιοι. ὁ. qui in diem ueniunt, atq; ex tempore.
* καθῆτο. sedebat.
* καθῆτο. idem.
* καθῆντο. sedebant.
* καθίασι. τὸ κατέχουσι.
* καθιᾶσι. τὸ χαλῶσι.
* καθάνει pro καθάλλεται dixit Xenoph. & sese demitere desiliendo & deorsum librare, sine casus adiectione.
καθιέρωσις. ιος. ἡ. consecratio, dedicatio.
καθιζάνω. insideo, attingo. neutrũ, datiuo iũgit.
* καθιζήσω. decũbam, desidebo. Dicimus etiam καθιζήσομαι. à καθίζω.
* καθίζω δ' ἀκαθέρον ἀντὶ θεῶν, id est, iudices illi deos fero, & eum apud deos accuso.
καθίζω. μ. ίσω. π. κα. colloco, id est, sedere facio, sedeo. actiuum, accusatiuo iungitur.
* καθίεμαι. uoce passiua significationẽ habet actiuam. summitto, ut καθιέμενος ἐν τῷ λόγου, ἀνῆκε καθιεμένος. Latinè summitto barbã & capillũ dicitur. dicimus & immitto. καθιέναι τὴν φωνὴν. demittere & summittere uocem.
* καθίημι. μ. ήσω. π. κα. demitto, summitto. καθίεσαν λόχον apud Synes. insidias collocare. Idẽ, τὸν σφαγέα δὲ καθεὶς τῶν σωτῆ λοχιτῶν ἐν ἀμύστατον. Latinè dicitur summittere percussorẽ uel sicarium. actiuũ, accusatiuo iungitur.
καθικετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. supplico. neutrũ, accusatiuo iungitur.
καθικνέομαι. attingo, deponens. genitiuo iungitur. require ἱκνέομαι.
καθιμάω. μ. άσω. π. κα. demitto, id est, χαλᾶ. Aristoph. fucis. ἀλλὰ καθιμᾷ ἀνὴρ ἀλίσας.
* καθιππουργῶ. τὸ καθιππομαχῶ.
* καθιππολοφῶ. in alendis equis consumo.
καθίπτημι. μ. κατεπήσω. π. κα. deuolo. aoristus secundus, κατέπτην. neutrum absolutum.
* καθίσαμαι. constituo, moderor, rego. ut καθίσασθαι τὴν ἀρχὴν. Sæpe apud Thucyd. ἀντὶ τῶν ὄντων μὲν. restituo etiã & in pristinũ statũ colloco. Et καθίσασθαι etiã εἰς τὸ βέλτιον μετάγειν significat. latinè cõstituere remp. dicimus, hoc est, labãtẽ stabilire, cõfirmare, ad meliorẽ statũ redigere. Lys. ὁ λιγαρχίαν κατεστήσασθαι pro instituere, tueri, & cõfirmare: cui καταλῦσαι opponit, καθίσαι) & καθέστηκεν & κάτεσθαι dicũt pro νενόμισται, iin more positum est.

 moribus

moribus receptũ est, legitimũ est, moribus bonis cõuenit, & ut natura cõparatũ est. πρὸς τὸ καθεστηκός, indecorè, illicitè. καθεστηκυῖα τιμή, legitimũ & moderatum iustúmq; preciũ. Galen. Ἀνδρα καθεστώσης ἡλικίας dixit de homine tricenario, quasi plena & confirmata ætate. Significat & καθεστηκὸς cõstitutũ, statũ & fixũ. τῆς καθεστηκότων μετάπτωσις, inclinatio temporũ. Significat etiã τὸ γενόμενον. Et Isocra. πλείστων ἀγαθῶν γεγενημένων τῆς καθεστώσης, existunt & fiũt. καθιστάμενος πόλεμος dicitur bellũ cœptũ. Nã καταστήσας pro cœpisse dicit. Significat etiã formo, cõpono, fingo, instituo. Item animo cõponor & sedor. Item sum, ut καταστήσας αἴτιος, in causa esse. require ἵσαμαι.

καθιστάω. μ. ήσω. π. ηκα. deduco, cõstituo, constitutus sum, paro, ostendo, efficio, afficio, redigo. Addit ei interdũ præpositio εἰς aut ἐπὶ cũ significat afficio. Cũ autẽ sine præpositione enũtiatur, cõstituere & creare significat. Item colloco, τὸ τάττω. Et καθιστῶ σε εἰς ἀγῶνα dicunt, ἀντὶ τοῦ κατηγορῶ, καὶ εἰς δικαστήριον εἰσάγω. Quod Cicero creare periculum dicere solet. actiuũ, accusatiuo iungitur.

* καθίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. cõstituo, instituo. Item καθιστάναι τὸν ἵππον καὶ πεδιστάναι, est equũ cõcitatum sistere, quod & ἀναλαμβάνειν dicitur. Significat etiã demulcere, cõponere, & placidum reddere, hoc est, sedãre. Vnde καθεστηκότα καὶ κατασβέντα λέγεται τὰ ἀταράχως ἔχοντα, καὶ ἡρεμοῦντα, composita, pacata, tranquilla. Sic aqua turbida & spurca καταστῆναι dicitur, cũ eius crassamẽtum subsedit. Est etiã firmare, stabilire, cõponere, roborare, cõfirmare. Et καθίστημι τὴν ἀρχήν, rego & moderor, tueor & cõfirmo. Et καθιστάναι τὸν πόλεμον, cõmittere bellum, hoc est, συμβάλλειν. Item καθίστη ἀντὶ τοῦ καθεστήσατο dicitur. Thucyd. οὕτω πᾶσα ἰδέα κακοδοξίας κατέστη τοῖς ἑλληνικοῖς. Hoc modo omne genus improbitatis in Græcia extitit, uel enatum est, cœptũ est. Plura in cõment. Bud. actiuum, accusatiuo iũgitur.

καθό. in quantum, tanquam.

καθολόν. ordinatè, secundum uiam.

κάθοδος. ου. ὁ. reditus, repatriatio.

καθόδος. descensus.

καθολικός. οῦ. ὁ. uniuersalis.

καθόλου. uniuersaliter.

* καθόλου μὲν οὖν ἑνὶ, ut uno uerbo dicam, ut in summa dicam.

καθομιλέω. μ. ήσω. ησα. sermocinor. neutrũ, dati uo iungitur.

* καθομολογῶ. fateor, indico mentem & aperio. cum datiuo.

* καθομολογοῦμαι. despondeo. Et καθωμολογημένη, desponsa.

* καθομηρίζω uel ὁμηρίζω. homericis uersibus describo uel celebro.

καθοπλίζω. μ. ίσω. π. ισα. armo. acti. actõ iũgitur.

καθορᾶω. cõspicio, intueor, conspicor, despicio, id est, deorsum aspicio. actiuum, accusatiuo iungitur. quære ὁράω.

καθορμα. ὸ. collare ornamentum, ambitus.

καθορίζω. μ. ίσω. π. ισα. definio. acti. actõ iũgitur.

* καθορμίζομαι καὶ

* καθορμίζω. τὸ κατεπλέω, καὶ κατάγω τὴν ναῦν.

καθοσιόω. μ. ώσω. π. ωσα. despondeo, sacrifico, deuueo. actiuum, accusatiuo iungitur.

καθοσίωσις. ιος. ἡ. iustificatio.

καθόσον. inquantum, quatenus, q̃ diu.

καθότι. eo quod, quoniam.

* καθυβρίζω, dedecore afficio, dedecus & notam inuro.

καθυγραίνω. μ. ανῶ. madefacio. actiuum, accusatiuo iungitur.

καθυγρος. ᾱ. ὁ. humidus, madidus.

καθυλακτέω. μ. ήσω. π. ησα. oblatro.

* καθυλομανῶ. τὸ ὑλομανῶ, nisi quod præpositio uim eius intendit.

καθυμνέω. μ. ήσω. π. ησα. laudo. actiuum, accusatiuo iungitur.

* καθυπερβαλλόμενος τοῖς ἔπεσι dicitur pro in uincula coniecto.

καθύπερθεν. desuper.

καθυπέρτερος. ᾱ. ὁ. superbus.

* καθυποκρίνομαι ὑμᾶς. histrionica actione uos capto & demulceo. Vide Cõmenta. Bud.

καθυφέμενος. ᾱ. ὁ. subtrahens.

* καθύφεσις. præuaricatio.

* καθυφίεμαι. omitto, præuaricor, quod etiã ἐθελοκακεῖν dicitur, & ὑποτέλλειν, καὶ κατὰ προδοσίαν τῆς πίστεως ἢ τῶν κατηγορίαν, καὶ προδίδοναι.

* καθυφίημι. prodo & condono causam aduersarijs, ὸ καθυφίεμαι.

καθωμολογημένη. ης. ἡ. desponsata.

καθώς. sic, sicut.

* καὶ, &. Geminatur interdum attice. καίτοι καὶ λόγον τινὰ διήσειραν, Plutarch. Abundat interdum apud Græcos, ut apud Demosth. καὶ δίκαια καὶ ἀντὶς, quod sine geminatione dixit. Significat etiã æquè & perinde, ut atq; latinè. Synes. ὁμοιοῖ ἴσα καὶ τοῖς ἀναστίοις ἐτίμησα, In honore eũ priuatim habui perinde ut insontem, perinde ac insontẽ. Est etiã idem quod quàm, ut ac, & atq; latinè. Aristot. ἔστι δ' ἑτέρα ἡ χρηματικὴ καὶ ὁ πλοῦτος ὁ κατὰ φύσιν. Alia est quæstura ac diuitiæ œconomicæ. Accipit præterea pro etiã, ut & latinè. Plato, οὐκοῦν ἄντε ἀφαιρετέαι. ἄχρηστοι μὲν γὰρ καὶ γύναιξιν, etiam mulieribus. Quintil. Sed non qui maximè imitandus, & solus imitandus est. Vide Commenta. Bud.

* καὶ, δὴ. interdum significat continuo & protinus, hoc est, ideo. Demosth. ὡς ἰὼν πρότερός τις εἴπῃ τὰ προσόντα ἐμαυτῷ, πρὸς ἄλλῳ, καὶ δὴ ταῦθ' οὕτως ἔχοντα. quasi uero si quis de altero dicere occupasset, quæ sibi inesse uitia nosset, continuo id futurum esset, ut alteri inessent ipsa. Gregor. καὶ ταῦτα ὀκνῶ τοῦ μείνω βίῳ ἐπὶν, ἐπ' αὐτὸν καὶ δὴ πέφυκα, continuo ad eum me conuertam. Vide Commenta. Bud.

* καὶ γὰρ. etenim.

καικάσαι. deridere.

καικίας. ᾱ. ὁ. Cæcias uenti nomen.

* καὶ μέντοι ἡ. atque etiam.

* καὶ μὴ. Plato. καὶ μὴν τὸ δὴ τοῦ σωφρονεῖν, ὅταν μέλλῃς κρίνειν φύσιν φιλόσοφόν τε καὶ μὴ, hoc est καὶ μὴ φιλόσοφον.

καί μην. attamen, sanè, atqui, adde his

καίνη. ης. ἡ. urbs Peloponnesi.

καινή. ῆς. ἡ. noua.

καίνομαι. supero, percutio gladio, retento.

καινουργισμός. οῦ. ὁ. καὶ

* καινουργόν. iam recens factum, sinè aliquo archetypo.

καινοπραγία. ας. ἡ. nouitas rerum.

καινός. οῦ. ὁ. nouus, absurdus.

καινότης. ητος. ἡ. nouitas.

* καινοτομία. ας. ἡ. νεωτερισμός. renouatio, designatio.

* καινοτομέω. metallum aut lapides excido, res nouas molior & designo. Est & innouo aut noui quid edo. Gregor. καινοτομῆσαι naturã dixit, cum gigantes procrearet.

καινοτομῶ. ὸ καινοτομῶ.

* καινουργέω. designo, nouas res edo.

* καινοτομία.

* καινουργία. ἡ. νεωτερισμός.

* καίνυμαι. supero. deponẽs, accusatiuo iũgitur.

καίνω. καίνομαι. μ. ανῶ. occido. actiuum, accusatiuo iungitur.

καίομαι. μ. άυσομαι. π. ήκαυμαι, ardeo.

καίπῃ. quamuis.

καιρία. ας. ἡ. antenna.

καίριον. ου. ὸ. opportunitas temporis.

καίριος. ᾱ. ὁ. temporalis, tempestiuus, opportunus, letalis. πληγὰς καιρίας, certis ictibus, uertit Politianus.

καιρός. οῦ. ὁ. tempus, id est, occasio & opportunitas. παρὰ δὲ τὸν καιρὸν, in præsenti, in præsens, impræsentiarũ. πρὸς τοὺς καιροὺς ἑκάστας, unoquoq; tẽpore. Δοῦλος καιροῦ, seruiens rerum statui. ἀπὸ καιροῦ dicitur quod intempestiuum est. Omnino plus quiddã est καιρὸς q̃ tẽpus, nempe articulus, ipsúmq; momentum ac punctum (quod aiunt) in quo res sit agẽda. Teren. in articulo oppressit, id est, ἐν καιρῷ.

καῖρος. ᾱ. ὁ. filum.

καιροφυλακέω. μ. ήσω. π. ηκα. occasionem capio, id est, obseruo tempus. neutrum absolutum.

καιροσκόπος. ἡ. ὁ. textrix.

καίρωσις. ης. ἡ. καὶ

καίρωμα. ατος. ὸ. connexio staminis, fili.

* καίτοι. etsi, quanquam. Item atqui. Accipitur pro uerum & pro sed. Demosth. καίτοι τίς ἡ κοινωνία; Verum quænã est ista causæ communitas? Seruit enim διαπορήσει. Id Cicero per at expressit. καίτοι etiã latinè & quidem dicitur pro quanquam. Cicero. Quid non est dictum à me moderatè? quid nõ amicè? & quidem cuius temperantiæ fuit de M. Antonio dicentem, abstinere maledicto. Plutarch. καίτοι καὶ λόγον τινὰ κατέσκαψεν ὑς τὸν δίκαιον. Dicitur & καίτοιγε. Est interdum collectiuum, proinde, itaque. Vide Commenta. Bud.

καὶ ταῦτα. præsertim & maximè, idq;.

καίω. μ. αύσω. π. ήκαυμαι. accendo, aduro, adoleo. actiuum, accusatiuo iungitur. Hinc cauterium instrumentum, quo uitia insanibilia exuruntur in corpore.

καικάβη. ης. ἡ. καὶ

* κάκαβος. ᾱ. ὁ. cacabus.

καικαυδρία. ignauia, imbellia. Sic enim loquitur Macrobius.

καικιόντες. dormituriẽtes. magis enim somni cupiditas, quàm tempus significatur, quod uerbis iftis in εω penè familiare est: licut πολεμιστέω, bellaturio.

καικιεῖων. dormiturus.

* καικοζηλεχής. improbus, improbè uersutus, ad fallendúmq; solers. apud Eustach.

κακέχατος. ᾱ. ὁ. ἡ. extremè malus.

κάκη. ης. ἡ. timiditas, malitia, propriè ignauia illa per quam deseritur locus in acie. uitium Gaza uertit.

* καικηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. maledico, perperam dico. actiuum, accusatiuo iungitur.

κάκκη. ης. ἡ. fœtor, merda. Aristoph. pace. ἀπὸ μὲν κάκκης τῶν ῥιν' ἀπέχων.

καικλίζειν. καὶ

καικαβίζειν. perdicum uox, caccabare.

καικηγορία. ας. ἡ. maledictum, maledicentia.

κακία. ας. ἡ. uitium, malitia, uitiositas, quod Ciceroni magis placet quàm malitia. Dicitur etiam scelus & maleficium. Et non solũ malitiam, sed etiã miseriã significat.

καικίζομαι. ας. ὁ. timens.

καικίζω. μ. ίσω. π. ικα. aggrauo, improbo, detraho, maledico, humilio. actiuũ, actõ iungitur.

κακισμός. οῦ. ὁ. probrum, detractio.

κάκιστος. ᾱ. ὁ. pessimus, facinorosissimus.

κακίων. ονος. ὁ. ἡ. peior.

καικίβιος. ὁ. ἡ. mali uictus, id est, duram uitam agens.

καικοδαιμονία. ας. ἡ. infœlicitas.

καικοδαιμονάω. μ. ήσω. π. ηκα. insanio, malo dæmone uexor, malo genio ducor, sum fanaticus & malo dæmone percitus. Aristoph. accepit pro insanire. neutrum absolutum.

καικοδαιμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. malus & contumax sum. neutrum absolutum.

καικοδαίμων. ονος. ὁ. ἡ. infœlix, malus genius.

καικουργία. ας. ἡ. maleficium.

* καικοζηλία. ας. ἡ. cacozelia, mala affectatio, peuersa imitatio, quoties inscitè affectãtes uirtutẽ aliquã, in uitiũ labimur, ueluti siquis malè affectans atticismũ, ieiunus euadat & aridus. siquis copiã, in futilem incidat loquacitatem.

καικοζηλος. ᾱ. ὁ. ἡ.

* καικόζηλος. cacozelus, id est, imitator ineptus.

καικοήθεια. ας. ἡ. malignitas, mala consuetudo, morositas, peuersitas.

καικόηθες. ὸ. genus carcinomatis, ut scribit Celsus: hinc Iuuenalis malam & inueteratam scribendi consuetudinem insanabile cacoethes uocat Satyrarum libro. vij.

* καικόηθης. εος. ὁ. ἡ. malignus, morosus, homo parũ bene moratus.

κακόδοξος. ε. ὁ. maledicus.
κακοθυμία. ας. ἡ. malignitas animi.
κακολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. maledico. actiuum, accusatiuo iungitur.
κακολογία. ας. ἡ. maledictio, procacitas.
κακόλογος. ε. ὁ. maledicus.
* κακομαχέω. improbè pugno, ac subdolè & tergiuersabundè.
κακόνοια. ς. ἡ. maleuolentia.
κακόνους. ε. ὁ. maleuolus, controuersiosus.
κακοπαθεῖν. ferre afflictiones, affligi, obdurare in aduersis, uexari. κακοπαθοῦντα μόρια Gal. appellat loca affecta & uitiata.
* κακοπραγεῖν. male ac infœliciter affici, κακοτυχεῖν.
* κακοπάθεια. labor, calamitas.
* κακοπονηρότατος. corruptissimus, malignissimus, κακοφυπορδόταλος.
* κακοποιός. qui male agit, nocens.
κακοπράγμων. ονος. ὁ. maleficus, dolosus.
κακόπους. ε. ὁ. depes, apes.
κακοβουλία. ας. ἡ. malum consilium, κακοσυμβουλία.
κακοβούλημων. ονος. ὁ. maledicus.
κακοβουλεύω. maledico, conuicijs insector. Aristopha. Thesmoph. πόνη, τίς ἡ γραῦς ἡ κακοβουλεύουσά σε;
* κακός. οῦ. ὁ. timidus, malus, uitiosus, ingratus. Anceps est ad afflictionem & improbitatem. τὸ κακὸν. maleuolentia.
κακοστόμαχος. stomachum lædens.
κακοστομέω. μ. ήσω. π. ηκα. conuicior, maledico. neutrum, datiuo iungitur.
κακοσυμβουλία. ας. ἡ. malum fœdus.
κακόσχολος. ε. ὁ. malis artibus deditus.
* κακοτεχνέω. adultero, cum accusatiuo. Propriè autem significat dolosè & fraudulenter uersor circà aliquam rem.
* κακοτεχνοῦντες & κακομήχανοι sunt, qui uetitis & noxijs artibus utuntur, qui coerceri iubentur in tractatu Pandectarũ de extraordinarijs criminibus.
* κακοτεχνία. ars ad perniciem hominũ inuenta. κακοτεχνίας εἶδος, genus est accusationis.
* κακοτεχνία. maleficium.
κακότεχνος. ε. ὁ. ἡ. maleficus, malignus.
κακότης. ητος. ἡ. uitium, formido, malignitas, afflictio.
κακοτροπία. ας. ἡ. improbitas morum.
κακότροπος. ε. ὁ. improbus.
* κακοτροφοῦμαι κοῖ
* κακοτροφῶ. malè nutrior, parũ alimẽti accipio.
* κακοτυχέω. aduersa fortuna utor.
κακουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. malo afficio, depraua, malum quid committo, dolosè in meo munere uersor. actiuum, accusatiuo iungitur.
* κακούργημα. accipitur apud Demosth, pro dolo malo, cum quis dolosè in suo munere uersatur, licet etiam omne scelus significet.
* κακουργία. ας. ἡ. maleficium, conatus malus. Aristoteles pro subdolo & meticuloso maleficio accipit, & ὕβριν pro aperto & improbo.
κακοῦργος. ε. ὁ. maleficus, facinorosus, perditus.

κακοτρχόομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. laboro, tristor in diæta, ærumnas patior.
κακοτχία. ας. ἡ. molestia, passio.
κακόχαρτος. ε. ὁ. ἡ. malis gaudens, & id quo mali gaudent.
κακοχρία. decoloratio, malus color corporis.
κακοχροέω. malo colore sum.
κακόχυμος. ε. malos humores gignens.
κακόω. μ. ώσω. π. ωκα. uexo, malo afficio, affligo. actiuum, accusatiuo iungitur.
* κακῶς. malè, uitiosè, miserè. Accipitur etiam pro uix, ægrè, cum difficultate
κάκωσις. εως. ἡ. uexatio, afflictio.
καλάβρωψ. οπος. ἡ. pedum.
καλαμαύλης. ε. ὁ. qui stipula seu calamo canit.
καλαθίς. ίδος. ἡ. κοῖ
καλαθίσκος. ε. ὁ. colathiscus, quasillus, & genus saltationis.
κάλαθος. ε. ὁ. calathus.
κάλαθον. τὸ. crista, galli gallinacei barba.
καλαμαία. ας. ἡ. genus locustæ in stipulis nascẽtis, quæ & μάντις appellatur.
καλάμη. ης. ἡ. stipula, culmus.
καλαμητιάσαι, ἢ καλαμᾶσθαι. colligere spicas post messores.
καλαμητίς. ίδος. ἡ. spicilega.
καλαμηνομία. ας. ἡ. messis, spicarum incisio.
καλαμίδες. acus quibus mulieres in componendo capillo utebantur, quia olim ex arundine fieri consueuerunt, Latini calamistra uocant.
καλαμίσκος. ε. ὁ. parua arundo.
* καλαμίνθη. ης. ἡ. nepita herba. Alij scribunt καλαμίνθη finè ν.
καλάμινος. ε. ὁ. arundineus.
κάλαμος. ε. ὁ. arundo.
* καλαμᾶσθαι. spicas lego.
* καλάσιρις. uestis linea ad talos demissa, qua Aegyptij utebantur. Alij dicunt uestimẽtum Persarum esse pulcherrimum.
καλεῖσκω. uoco, oro.
καλλίριον. ε. ὀ. quasi speciosum lilium, significatur absolutè lilium.
* καλέω. μ. καλέσω. π. κέκληκα. uoco. Est etiam postulo, inuito, peto. Et pro inuoco & implorо. Herodia. libro quinto. προσέταξέ τε πάντας τοὺς ξενικοῖς ἄρχοντας, κοῖ ἵτινες λιμοσίας θυσίας ἐπιτελοῦσι, πρὸ τοῦ ἄλλων θεῶν, οὓς δὴ καλοῦσιν ἱερεργοῦντας, ὀνομάζειν ὀν νέον θεὸν Ελεγάβαλον. actiuum, accusatiuo iungitur.
καλιά. ᾶς. ἡ. nidus, & domus metaphoricos,
* καλλιγραφία. uenustus stilus, elegantia, eloquentia.
* καλλίπρεπεια. uerborum ornatus & splendor.
καλίζω. μ. ίσω. π. ίκα. uoco. actiuum, accusatiuo iungitur.
καλινδέομαι. μ. ήσομαι. π. ησμαι. uerto, uersor, assiduus sum.
κάλινος. τὸ. lignea.
καλινδέω. μ. ήσω. π. ηκα. uoluto. actiuum, accusatiuo iungitur.
κάλλη. τὰ. uestes purpureæ, genus tincturæ. Aeschylus, ὧν ποικίλοις κάλλεσιν.

καλλιβλέφαρα.

καλλιβλέφαρα. quæ honestant siue uenustant palpebras.
* καλλιγραφῶ. pulchrè scribo & eleganter.
καλλιγύναικες. ες. πλῶ. pulchras habentem mulieres.
καλλίδρομον. ε. τὸ. uia cum recto tramite.
καλλιεπέω. μ. ήσω. π. ηκα. ornatè, eleganter & compositè dico. neutrum absolutum.
καλλιέλαιος. ε. ὁ. frugifera olea.
* καλλίεργον. affabrè factum.
καλλιεργῶ. uenustè & affabrè facio.
* καλλιέρομαι κοῖ
καλλιερέω. μ. ήσω. π. ηκα. lito, sacra facio. dtõ iũgit.
καλλιέρημα. ατος. ὀ. uictima.
* καλλικαρπῶ. καλῶς καρποῦμαι.
καλλιπόδιος. ε. ὁ. habens pulchras uittas.
καλλιπόδιοι. ὁι. exulum serui Syracusis dicebantur agricolationem exercentes.
* καλλιλογεῖν. τὸ καλλιεπεῖν.
κάλλιμος. ε. ὁ. pulcherrimus.
καλλιπάρηος. ε. ὁ. pulcher genas.
καλλιπλόκαμος. ε. ὁ. habens pulchrum crinem.
κάλλαις, pro κατάλπε.
καλλιπίδης. ε. ὁ. Callipides tragœdiarũ histrio.
καλλίπυργος. ε. ὁ. pulchrè turritus.
καλλιρέεθρος. ε. ὁ. pulchrifluus.
* καλλιρημοσύνη. magniloquentia, iactantia.
καλλιρημοσύνη. magniloquentia, iactantia.
καλλίῤῥοος. ε. ὁ. pulchrè fluens.
καλλισθένης. εος. ὁ. Callisthenes.
καλλισθενής. ές. ὁ. ἡ. potens.
κάλλιστα. optimè.
* καλλιστεῖα. τὰ. certamẽ erat Lesbi de formę muliebris præstantia in templo Iunonis. Accipitur pro præmijs uirtutis.
* καλλιστον. τὸ ἀριστεῖον, hoc est, præmium optimi & pulcherrimi, uel honestissimi. τὸ ἐκλεγεῖν γίγας καλλίστη apud Lucianum.
* καλλιτεύω dicitur ut ἀριστεύω, genitiuoq; iungitur. Et καλλιτεύουσα dicitur quæ præstantissima forma prædita est.
κάλλιστος. ε. ὁ. optimus.
καλλίσφυρος. ε. ὁ. ἡ. pulcher calcanea.
καλλιτεχνία. ας. ἡ. pulchritudo artis.
καλλίζυγος. ε. ὁ. reddens capillos pulchros.
καλλίων. ονος. ὁ. ἡ. pulchrior.
* καλλιωνίσι. prosperioris augurij.
καλοκαγαθία. ας. ἡ. probitas, honestas.
καλοκαγαθός. οῦ. ὁ. probus.
κάλον. τὸ. ὀ. lignum.
καλλονή. ῆς. ἡ. species, id est, pulchritudo.
καλοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. bonum facio, adorno, neutrum absolutum.
καλοπόδιον. τὸ. ὀ. calciamentum ligneum, quod latinè soccum uocatur.
καλόπους, οδος. ὁ. forma pedis, pes ligneus, calciamentũ. Galen. ἐνὶ καλόποδι πάντας ὑποδεῖσθαι.
κάλλος. εος. ὀ. pulchritudo.
* καλλύνομαι. nitidè & eleganter me habeo, decore conspicuus sum, efferor pulchritudine.
* καλλύνω. uerro. Est etiam como, honesto, uenustoq;
* κάλλιωζον. hoc nomine significatur omne instrumẽtum comptorium, ut si dicas, κτενίον κάλλιωζον ἐπὶ τοῦ ζιχῶν.

καλλιω. uocabant, pro ἐκάλουν.
καλός. οῦ. ὁ. honestus, pulcher, bonus. magis honestum & pulchrum sonat, quàm bonũ. Accipitur pro egregio.
* καλαῦν κοῖ
* καλπάζειν. Græci dicunt equum ad ingressum exultãtem urgere, gallico uocabulo callopare dicitur.
κάλπη. ης. ἡ. κοῖ
κάλπις. ιδος. ἡ. urna aquaria, peluis. calpum Galli uocant.
κάλτος. ε. ὁ. genus calciamenti, quo equitando utebantur.
καλτίνος. ε. ὁ. calceolus.
καλύβη. ης. ἡ. tugurium.
καλυμμα. τος. ὀ. tegmen, & genus retis.
καλύνομαι. glorior, propriè in pulchritudine.
κάλυπτρον. ε. τὸ. redimiculum, scopa.
καλλύνω. pulchrè facio, uerro, orno.
κάλυξ. κος. ὁ. bacca rosę, id est, rosa clausa, & omne putamen in quo aliquid includitur.
καλύπτρα. ας. ἡ. muliebre capitis tegmen, flammeum sponsæ.
* καλύπτω. μ. ύψω. π. ψα. tego, colo, id est, orno. κατὰ μοῖρ ἐκάλυψε. fato functus est apud Platonem. actiuum, accusatiuo iungitur.
καλλυώνυμος. ε. ὁ. pulcher, piscis nomen.
κάλχη. ης. ἡ. purpura, & herba qua tingitur purpura, unde
καλχαίνω. purpuro, turbo, misceo omnia cogitando, curo.
καλῶδιον. ε. τὸ. funiculus.
* καλλωπίζομαι. efferor, glorior, mihi placeo, plausum & gloriã capto atq; aucupor. Ponitur, pro ἐνδείκνυμι, id est, artem ostento. In Sympos. Platonis pro ornor & excolor. Datiuo iungitur.
καλλωπίζω. μ. ίσω. π. ικα. accuratè orno, honesto, iacto. actiuum, accusatiuo iungitur.
καλλώπισμα. ατος. τὸ. κοῖ
καλλωπισμός. οῦ. ὁ. ornamentũ, cultus, elegantia.
* καλλωπιστής. οῦ. ὁ. lasciuè se ornans. cultus & elegantiæ in uestitu nimium studiosus.
κάλως. ω. τὸ. funis, rudens.
καλῶς. benè, honestè, sanctè, humaniter.
* καλῶς ποιῶν. merito. Demosth. μετὰ δὲ ταῦτα ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα, πόλλα πεποίηκε τὰ κοινά, & merito fortuna auxit annuos reip. redditus. Gregor. ὅπῃ οὖν καλῶς ποιῶν κοῖ σωιδέχαμεν, quod ut decuit & debuit, concurrit.
* καλῶς φέρειν dicitur is qui cum bene agitur.
* καλῶς ἔχει. sequente infinitiuo pro decet, conuenit. καλῶς ἔχει καλῶς, merito uocatur.
καλώστρεφος. ε. ὁ. restio.
κάμα. ατος. τὸ. labor.
κάμαξ. ακος. ἡ. pertica, tibicen.
καμάρα. ας. fornix.
* καμασῆναι. dicuntur ab Empedocle communi norione pisces
καματηρός. οῦ. ὁ. laboriosus, fessus.
κάματος. ε. labor, defatigatio.

κάμματα.

καμμαία.τὰ.ἡγ.
καμμαιρίδες.εἰς.ἡ.folia lauri in quibus placentas inuoluebant.
καμμαίδιος.εος.ὁ.ἡ.laboriosus.
κάμειρος.ν.ὁ.Camirus urbs Lesbi.
* καμηλιλάτης.camelorum agitator & ductor.
* καμηλιλασία.camelorũ productio. Huiusmodi munus institutum erat impedimentis exercitus agendis & comportandis in expeditionibus publicis.
καμηλίται.camelarij:quos mos insidere camelis in acie fuit.Camelisenim Armenij inter equites utebãtur.ut legimus apud Herodia.in quarto.
κάμηλος.ν.ὁ.ἡ.Camelus,iumentum.
καμηλαύκιον.ν.τὸ.camelaucium,galerus.
κάμιλος.ν.ὁ.funis nauticus.
* καμινευτής.circa fornacem laborans.
καμινοῖ.τῇ.apud Homerum,anui sedẽti ad focum,uel uiribus & neruis fractæ,à κάμνω, & ἶνες.
* κάμινος.ν.ὁ.fornax,caminus,pars quædam nauis.Inuenitur & fœminini generis.
* κάμνω.laboro,ægroto,patior,fabrico,irascor morior,defatigatus sum.κάμνω ἐν τῇ δλ.mala mecum agitur hanc ob rem.
καμονία.ας.ἡ.uictoria quæ ad solam partem uadit.
κάμορος.ν.ὁ.infortunatus,pœna affectus,cruciatus,pro καυόμορος.
καμπὴ.ῆς.ἡ.flexura, curuamen, poples, suffrago,id est,flexura post genu.ὁ λυγισμός.
* κάμπη.ης.ἡ.bruchus,insectũ est uillosum,quod hirsuram Columel.appellat. Plin. erucã. Græcis à flexura nomen habet,quia in arcum arrependo curuatur.
καμπήρ.ῆρος.ὁ.flexus.
κάμπιος.ν.ὁ.obliquus.
κάμπτω.μ.ἄψω.π.αμφα.flecto. actiuum, accusatiuo iungitur.
καμπύλη.ης.ἡ.baculus retortus,quo uenatores utuntur.
κάμπυλον.τὸ.sagitta,curuum.
καμπυλάζειν.τὸ κάμπτειν,στρέφειν.
καμπύλος.ν.ὁ.flexibilis,retortus.
καμμύω.claudo oculos.
καμψάκης.ν.ὁ.uas olearium.
κάμψις.ιος.ἡ.curuatura.
καμψίζω.barbarizo.
* κἂν.quamuis,si.Construitur autem etiã cum optatiuo,etiamsi tanq̃ de præsenti sit sermo.Cum autem μετὰ σφοδρεῦ τόνου ab aliquibus scribitur κἄν,hoc est cũ significat atq; adeo,uel etiam, tunc & optatiuo, & indicatiuo iungitur. Cum uero significat καὶ ἐὰν,quod si,uel sin, uel etsi, subiunctiuum poscit. κἄν τις uel quis. Significat etiã saltem.Interdum potẽtialis particula est.Et quando sæpe geminatur in oratione,pro siue ponitur.
* κἂν ᾖ indicatiuo iungitur. Aliquando optatiuo.

* κἂν εἰ μὴ.etsi,tametsi,si non.
* κἄν εἴ τι τοιοῦτον ἕτερον.Et si quid simile.
* κἄν,pro καὶ ἐν.
κάννα.ης.ἡ. canna, storea. Aristophanes fucis. καὶ μὴ ποτέ σε πρὸς τὰς κάννας ὀργάσω.
κάνναβος.ν.ὁ. caunabus lini genus, & lignum ad quod imaginũ figuli cerã concinnant, formantq; unde graciles & macilenti κάνναβοι uocantur.
Κανάστρα.promontorium Pallenæ.
καναχίω.μ.ήσω.π.ηκα.resono.neutrum absolutũ.
καναχὴ.ῆς.ἡ.crepitus,strepitus,clamor.
* καναχηδὸν.καὶ καναχηδόν.cũ strepitu,resonanter,crepitanter. aduerbium.
* καναχήπους οδος.ὁ.pedibus sonans.Gaza interpretatur aprum sylueſtrem.
* καναχίζω.μ.ίσω.π.ισα.resono,strepo. Accipitur pro ploro,φωνέω,clamo.
καν γοῦν.saltem.
* κάνδαυλος.cibus ex elixa carne ac pane caseoq; phrygio cum anetho & pingui iure.
κάνδυλος.ν.ὁ. edulium ex lacte & melle confectum.
κάνδυς,υος.ὁ. candys,indumentum Persicum.
κανέω.occido,destruo.
κάνεον.ν.τὸ.canistrum,lanx.
κάνης.ητος.ὁ.storea,calathus.
κανηφόρος.ν.ὁ.ἡ.gerens canistrum.
κανθαρὶς.ίδος.ἡ.cantharis,animal uenenosum.
κάνθαρος.ν.ὁ. scarabeus,cantharus animal.Gaza scarabeum transfert,& poculi genus.
κανθήλια.τὰ. munimenta quæ equorum oculis circumponuntur, alij clitellas interpretantur.
κανθήλιος.ν.ὁ.curuus,hebes,tardus,asinus prægrandis. Lucianus pseudologista,ἀυδὶ δὲ τὴν τοῦ ἀπροδόκητος πλὴν λεοντῆς, ὡς φανερὸς γένοιο κανθήλιος ὤν.
κανθός.ὁ.canthi,id est,ferrum rotas curruum cingens.
κανθοί.ὁ.hirqui oculorum.
κάνθος.ν.ὁ. Canthus,uiri nomen.
κανονίζω.μ.ίσω.π.ικα. regulo. actiuum,accusatiuo iungitur.
κανονικὸς.οῦ.ὁ.regularis.
κανοῦν.οῦ.τὸ.canistrum.
κάνθων.ωνος.ὁ. asinus. Aristophan. pace.ἥσυχος ἡσύχοις,ἡρέμα κάνθων.
κανόνια.τὰ.ligna quibus in cataphrattis nauibus tabulæ incumbunt.
κανών.όνος.ὁ.regula,canon, lorũ scuti,in quod brachium immittitur.
καπάνη.ης.ἡ.currus,& uirga quædam in curru.
κάπετος.ν.ὁ.fossa,conditorium.
κάπη.ης.ἡ.præsepium.
καπηλεῖον.ν.τὸ. caupona,id est,taberna.
* καπηλεύω.μ.εύσω.π.ευκα.cauponam exerceo,ad quæstum abutor re quapiam.Ennius ad uerbum cauponor dixit.neutrũ absolutũ.
καπηλικὸς.οῦ.ὁ.cauponarius,deceptorius.
καπηλίς.ίδος.ἡ.caupona,id est,mulier.

* κάπηλον vocabant Græci quicquid esset insyncerum ac dolo fraudéque vitiatum. veluti Aeschyl.κάπηλα προφέρων τεχνήματα,id est,caupenias,pferens artes.propterea quod hoc hominum genus plerũq; insyncerum est, vtpote quæstu metiens oĩa. Proprie de ijs dicit qui vendunt esculenta aut poculenta, quorũ præcipuũ est studiũ, viciata pro syncerisvendere.Hæc Erasmus.
* κάπηλος.ν.ὁ.caupo,institor,tabernarius.ὁ ἀνὴρ ἢ ἀυτοπώλης ἀγορᾶζων καὶ πωλῶν ἐν τῇ χώρᾳ.
καπηλεύτης.ν.ὁ.tabernarius,qui cauponam sub inde ingreditur.
κάπης.ητος.ἡ.κάπη.
καπίθη.ης.ἡ.genus mensuræ duo semodia Attica capiens.
κάπνη.ης.ἡ.caminus.
καπνιόω.οῦ.ὁ.infumatus.
καπνὸς.ν.ὁ.fuligo.
καπνίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.fumigo.
* καπνίζω.conuiuij gratia ignem succẽdo & camino vtor luculento.
καπνοδόχη.ης.ἡ.καὶ καπνοδοχεῖον.ν.τὸ.caminus,fumarium.
καπνός.οῦ.ὁ.fumus.
καπνοσφραντής.οῦ.ὁ. sordidus ac parcus,quasi fumi olfactor.
καπνώδης.ες.ὁ.ἡ.fumosus.
κάπος.ὁ.spiritus,anhelitus.
καπρόω.μ.ώσω.π.ωκα.concito ad luxuriam,apto ad coitum.
* κάπρια.sunt in mentula Cameli prominentes carnes.
* καπρία. capria, quæ scrophis exciditur cũ castrantur apud Aristotel. Est & virus suũ, quale equorum hippomanes.
καπρίζειν.de suibus concitatis in Venerem.
κάπρος.ὁ.καὶ
* κάπρος.caper,membrum genitale viri.Et piscis Acheloio fluuio peculiaris.
καπροῦν.caprire,lasciuire,hircissare.
κάπτω.μ.ἄψω.π.αφα.auide voro,comedo, suscipio,κατακαπτω.neutrum,accusatiuo iũgitur.
καπύη.ης.ἡ.Capua.
κάπυς.υος.ὁ.Capys vir Troianus.
καπυρὸς.οῦ.ὁ.feruens,æstuans,exustus.
κάρ.ρὸς.ὁ.Car.
κάρα.ας.ἡ.καὶ
κάρα.ατος.τὸ.caput.
καράβιον.ν.τὸ.nauicula.
κάραβος.ν.ὁ.carabus piscis,κλεισμα.
καραδοκέω.μ.ήσω.π.ηκα.expecto,obseruo scopum negocij,expecto caput alicuius rei, à κάρα.
* actiuum,accusatiuo iungitur.
καρακοπέω.μ.ήσω.π.ηκα.caput amputo,actiuum. accusatiuo iungitur.
καρδόκωμος.ν.ὁ capite truncatus.
καρβατίνη.ης.ἡ.calcei genus rustici, unde apud Catullum crepidæ carbatinæ.
κάρδακες.ὁι.qui rapto viuũt,apud Persas sic vocantur,& mercede conducti Barbari milites.Apud Dionys.pro impijs hominibus.
* καρδαμίζω. nasturtior,sapio,acri sum ingenio

apud Aristophanẽ,& κάρδαμα βλέπειν apud eundem pro acutum cernere.
κάρδαμον.ν.τὸ.nasturtium.
καρδαμίς.ίδος.ἡ.species nasturtij.
* καρδία.ας.ἡ.cor,et Cardia regio,& ostiũ stomachi,& stomachus ipse aqud antiquos.
* καρδιακός.morbus in ore ventris est.
καρδιογνώστης.ν.ὁ.cognitor cordis.
καρδιωγμός.οῦ.ὁ. dolor stomachi, erosio stomachi fames.
καρδιώτιον.fame scere,nam apud antiquos καρδία stomachum significat.
* κάρδοπος.ν.ὁ.arca panaria,vas magnum in quo panis pinsitur.quod etiam μάκτρα dicitur.
καρδιούλκω,cor reuello.
καρηβαρέω.μ.ήσω.π.ησα.καὶ καρηβαρίω.ex ebrietate capite grauor.
κάρη.ήατος.τὸ.caput.
καρηβαρία.ας.ἡ.grauedo capitis,ebrietas.
καρηκομέω.μ.ήσω.π.ηκα. capite crinito sum. neutrum absolutũ.Homerus.Græcos frequenter vocat καρηκομῶντας, id est, τὰς κεφαλὰς κομῶντας ἀνδρείας χάριν.
κάρηνον.ν.τὸ.caput,vertex,summitas.
καρκαρίδες.ὁι.genus saltationis in honorem Dianæ.
καρύη.ης.ἡ.nux,arbor.
καρίς.ίδος.ἡ.cancri marini genus,squilla.
κάρκαιρε.commouebatur.
καρκαίρω.sono,strepo.
καρκῖνος.ν.ὁ.cancer animal,& morbus, & forceps fabri.
καρκίνωμα.ατος.τὸ.tumor aspectu teterrimus in corpore humano cum dolore vehementissimo.carcinoma dixit Suetonius in Augusto,maxime in supioribus partibus circa faciem,nares, aures prouenit.minus est periculosum quã ἄνθραξ. Est etiam abscessus in ea tunica oculi quæ dicitur Cornea, difficilis curatu.
κάρμηλος.ν.ὁ.Carmelus mons Heliæ prophetæ conuersatione insignis.
κάρνεια.τὰ.festa Apollinis instituta propter interfectum Carnum quendam vatem.
καρόομαι.μ.ωσομαι.π.ωμαι.ebrior,aggrauor, capitesum attonitus,emo.
κἀξέρσον,pro καὶ ἔρσον.
κἀξέρσης.ὁι.meliores,fortes, præstantiores.
* κάρος.crapula,grauis sors,sopor,ebrietas.Est autem somnolentiæ genus. Polit.capitis grauedinem vertit.A κάρη.id est,caput.
καρόω.μ.ώσω.π.ωκα.perturbo,act.accusa.iungit
καρπαία.ludi genus.
καρπάλιμος.ν.ὁ.ἡ.velox,
καρπαλίμως.subito.
* καρπίζης.τὸ καρποῦς.καὶ τοὺς κάρπους ἀποδρέπεις.
* καρπίζομαι appellat Theop.ea semina quæ terram exhauriunt & extenuant, quæ defrugare terram à Latinis dicta sunt penè ad verbũ,vt apud Pliniũ.Segetẽ ne defruges.
κάρπιμος.ν.ὁ.fructifer.
* καρπογονῶ.καὶ
* καρποφορῶ.fructum fero & profero.

* καρπολογῶ. ὁ καρπεῦμαι, fructũ lego & decerpo.
* καρπόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. capio fructum, vtor, fruor, assequor. Est etiam exhaurio & cõsumo fructum alicuius prædij & redditũ. Item fructum elicio, fructuosum facio. καρπεῦμαι τὴν χολὴν, fruor ocio, deponens, accusatiuo iungitur.
καρπός. οῦ. ὁ. fructus et iunctura manuum. quidã manum & cauum manus vertunt.
* καρπαράγα. τὰ. quæ frugibus vescuntur.
καρποφορέω. μ. ήσω. πω. κα. fructifico. neut. absolutũ.
* καρποφόρος. ο. ὁ. ἡ. fructifer, fertilis, ferax, frugifer.
κάρπωμα. ατος. ὁ. oblatio, sacrificium.
κάρπωσις. ος. ἡ. idem.
κάρτα. plusquam satis, plusquã valde, pro λίαν. Sophocles. ὁ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνάσσωνν βρο-
* τοῖς. ἡ κάρτα, maxime, modus affirmandi.
κάρταλλος. ο. ὁ. cartallus, canistrum.
καρτερέω. μ. ήσω. tolero, sum temperatus.
καρυατίδες. ων. αἱ. genus ornamenti muliebris.
καρτερία. ας. ἡ. tolerãtia, constantia, temperantia.
καρτερικός. οῦ. ὁ. tolerans, ὁ καρτερικός.
καρτερός. οῦ. ὁ. potens, præualidus, pro κραταιός.
καρτερόνυχος. ὁ. qui robustos habet vngues.
κάρτις. ο. ὁ. pro κράτις.
κάρτος. ους. ὁ. pro κράτος.
καρτύνω, pro κρατύνω. μ. ωῶ. fortifico. actiuum, accusatiuo iungitur.
κάρυα τρικά. quæ à quibusdam etiam λεπτοκάρυα nominantur, nuces sunt auellanæ Latinis nuncupatæ.
κάρυα Ἑκαλικά, alio nomine παρσικά, nuces sunt quas Latini iuglandes vocant.
καρύα. ας. ἡ. nux arbor, castanea.
* καρυαζοῦντες. capitis dolore grauati.
καρύναι. αἱ. fici proprie ficci.
καρυκία. ας. ἡ κοῦ.
καρύκευμα. τος. ὁ. cibus cum aromatibus conditus, condimenũ, iucunda comestio, aro-
* mata & condimenta ciborum, iuris condimentum.
καρυκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. facio & tracto gulosa, cõdio. neutrum absolutum.
* καρυκί. condimentum.
καρύκινος. ο. ὁ. caryccinus color.
καρυκοτρίων. transfertur ad orationem à conuiuio, sermonem varijs modis exornare, scita verborum varietate orationẽ excolere.
* καρυκόποιοι. dicuntur Delphi, quod victimas circũcidentes coquorum fungi officio videbantur.
καρύον. ο. ὁ. succus nucis.
καρύον. ο. ὁ. nux fructus.
καρύστος. lapidis nomen.
καρφαλέος. ο. ὁ. aridus, resonans.
καρφολογία. ας. ἡ. festucarum collectio. Recenset
* Galenus inter signa Phreneseos.
κάρφος. ους. ἡ. stramen, siue fœnum, siue palea, φρυτός.
κάρφος. ους. ὁ. festuca, stipula.
κάρφω. μ. ψω. π. φα. ficco. act. accusa. iungitur.
καρχαλέος. ο. ὁ. ἡ. ὁ. ficcus, ξηρόγυλος. detẽtus siti apud Homerum.

καρχαρόδους. ουντος. ὁ. habentes dentes inflexos & ferratos, vtrinq; dentes habentes.
καρχαρόδους. ουντος. ὁ. dens asper.
κάρχαρος. ο. ὁ. asper.
* καρχηδών. ῶνος. ἡ. Carthago. Quidam cum o scribunt in obliquis.
καρχηδόνιος. ο. ὁ. Carthaginensis.
καρχήσιον. ου. ὁ. carchesiũ populi genus, antenna.
κάρχως. genus leguminis.
* κάρωσις. ος. ἡ. sopor, nimia ebrietas.
* καρωτικός ὀῖνος. est vinum vehemens, quod caput tentat, quale Cyclopi miscuit Vlisses.
* καρωτικοὶ, φλέβες. in collo sunt, quod in illis fiat amplius compressis, κάρως.
κάρως. stupor & quædam priuatio sensus.
καρωτικός. οῦ. ὁ. nociuus capiti, obdormitatiuus.
* κασαλβάδεν. conuitiari.
κασαβάς. άδος. ἡ. ὁ, ἡ
κασαύρα. ας. ἡ. scortum, vnde
κασαύριον, seu κασαύριος. lupanar. Aristophanes equitib. ἐν κασαυρίοις λείχων τὴν ἀπόπυστον δεδοσον.
κασαλβάδω. conuicior. Aristophanes equitibus.
κασαλβάδων νοῦς ἐν πύλῳ στρατηγοῦς.
κάσας. ο. ὁ. amicus, habitatio.
κασία. ας. ἡ. casia, species aromatis, quã Hebræi etiam catzia appellant. Psal. xliiij.
κασιγνήτη. ης. ἡ. soror.
κασίγνητος. ο. ὁ. ἡ. ὁ
κάσις. ος. ὁ. frater, coætaneus,
κασσίτερνος. ο. ἡ. stanneus.
κασσιτερός. οῦ. ὁ. stannum.
κάσανα. castanea, nux à castano oppido.
* κασέριον μέλος. Laconicum erat, quo vtebantur in prelijs, vt fortiter & audenter agerent, mortemq; contemnerent.
κάστωρ. ορος. ὁ. castor animal, id est, fiber.
κασταλία. ας. ἡ. fons apud Delphos, vnde musæ κασταλίδες nominatæ.
κασωρίς. ίδος. ἡ. meretrix.
κασωρεῶν. ο. ὁ. prostibulum,
κατὰ. ἐπιθετικὸν est quæ genitiuo iuncta, significat in, aduersus, ex. Accusatiuo. cõtra, per,
* secundum. In compositione frequenter in malam significat partem. vt, καταφρονέω. τὰ κατ' ἐμέ. res meæ.
κἄτα. deinde, pro καὶ εἶτα.
* κατάβα pro κατάβηθι. apud Aristoph.
καταβαθμός. οῦ. ὁ. descensus.
καταβαίνω. descendo. neut. absol. require βαίνω.
καταβάλλω. destruo, soluo, sum soluẽdo, diruo,
* decipio, deijcio, abijcio, negligo. & καταβεβλημένος. abiectus, despectui habitus, neglectus, humi stratus, afflictus, demissus, hoc est, sese deijciens & submittens & mœstus. vnde καταβεβλημένον φρόνημα, spiritus abiecti et demissi. Est etiã καταβάλλω, telis peto & obruo. Itẽ demitto et deijcio. καταβάλλω ἀστέρας, iacio semẽ. Est etiã soluo & pendo. Vide comment. Bud. actiuum, accusatiuo iungitur, require βάλλω.
καταβαπτίζω. μ. ίσω. π. κα. demergo. actiuum, accusatiuo iungitur.
* καταβαρέω. degrauo.

καταβάς. άντος. ὁ. descendens.
κατάβασις. ος. ἡ. descensus.
καταβεβλακυῖα. ας. segniter, dissolute.
καταβιβάζω. μ. άσω. π. ασα. deduco, deprimo. act. accusatiuo iungitur.
καταβλακόω. μ. ώσω. π. ωκα. torpeo, inutilis sum, expono maligne, neutrum absolutum.
καταβλέπω. despicio.
καταβλήματα. τὰ. aulęa in scena, quibus fabulę argumentum depictum proponebatur.
* καταβολή. ῆς. ἡ. constitutio, successio, solutio, fundamentum & molitio. Apud Paulũ cap. i. ad Ephesios. πρὸ καταβολῆς κόσμου, quod sonat teste Hierony. quasi dicas, ante iacta fundamenta mundi. Præter ea accessio & impetus febris Metaphora sumpta ab eorum similitudine, quibus statis diebus in orbẽ redeuntibus certas summas pecuniarũ dependere solenne est, vt sunt αἱ καταβολαὶ τῶν τελωνησάντων.
καταβόησις. ος. ἡ. κοῦ.
καταβοή. ῆς. ἡ. clamor, clamatio.
καταβόστρυχος. ο. ὁ. nutriens capillos.
* καταβοᾶσθαι. clamore vincor, & defatigor clamando.
* καταβραβεύειν. in capiendo brauio aliquem circũuenire, serat quasi dicas contra premiare, vt ita dicam docendi caussa, & in tuam iniuriam in alium transferre brauiũ. Valla in Epistolam ad Colossen.
καταβραβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. intercipio præmiũ, præmio defraudo.
καταβραχύ. paulatim.
καταβρέχω. μ. ξω. π. εχα. irrigo. actiuum, accusatiuo iungitur.
καταβρόω. μ. ίσω. π. κα. degrauo. actiuum, accusatiuo iungitur.
καταβροχίζω. μ. ίσω. π. κα. præcipito. actiuum, accusatiuo iungitur.
καταβρώσκω. depasco. neutrum, accusatiuo iungitur. require βρώσκω.
κατάγειος. ο. ὁ. subterraneus.
κατάγελας. ο. ὁ. ridiculus, deridiculus.
* καταγγέλλω. annuncio, accuso. καταγγέλλειν πόλεμον, indicere bellum.
καταγελάω. derideo. actiuum, genitiuo iũgitur. require γελάω.
κατάγελως. ω. ὁ. ridiculus.
καταγέμω. sum plenus. neutrum absolutum, genitiuo iungitur.
καταγίομαι. aboleo, irritum facio.
* κατ' γένος. κοῦ. κατ' διαθήκας ex propinquitate & ex
* testamẽto vel tabulis petere. Vide Budæũ.
καταγραγίσαι. contererе acinos, pro coire vsurpat Aristophanes.
καταγηράσκω. senesco. neutrum absolutum. require γηράσκω.
καταγίνομαι. conuersor. Cicero nõ dicit conuer-
* sor, sed versor. dopon. absol. regre γίνομαι.
καταγνώσιμος. sum comprehensibilis.
καταγλωττίζειν. suauiari, conuiciari interdum.
* Aristophan. Acharne. ψευδῆ καταγλωττίζ' μέ. mẽdacia in me deblaterauit. Idem. ὥστε νυνὶ

ὑπὸ σοῦ μονωτάτου καταγλωττισμένον σιωπᾶν, id est, loquacitate tua personantem plenamq; tacere, & verbositate tua attonitam & perturbatam. Gregor. ὁ καταγλωττισμένον appellat disputationem verba exornata fundentem, verbis non veritate nitentem, linguæ Atticæ veneres consectantem. Bud.
* καταγλωττισμός. οῦ. ὁ. κοῦ.
καταγλώττισμα. ατος. ὁ. inlinguatio, obtundens loquacitas, amatoria suauiatio, lasciuius suauium.
* καταγνώσκω. cognosco, arguo, condemno. καταγνώσκω σοῦ θάνατον, morte mulcto te. ἡ κατέγνωσται σοῦ θάνατος, rei capitalis damnatus es, & vltimo supplicio. Dicimus etiam καταγνώσκω σε φόνου. Καταγνώσκειν ἑαυτοῦ is dicitur, quem facti sui pœnitet, qui factum ipse suum improbat. καταγνώσκω σοῦ λόγου, hoc de te iudico, & æstimo. Herod. καταγνοὺς τὸ ὄψον, ἐξαθυμούμενος, ἐπὶ δυσκοιλίᾳ τῆς πράγματος, contẽnens hũc vt desidem & socordẽ. Vnde dicitur καταγνώσκω σοῦ ἀμαθείας, iudico te imperitũ. Significat etiam καταγνώσκω intelligo, percipio, certus sum, conqueror, actiuũ, genitiuo iungitur. require γνώσκω. Vide comment. Bud.
κάταγμα. ατος. ὁ. fractio, ruptio membri, os fractum.
καταγνύω. frango. actiuum, accusatiuo iungit.
* κατάγνωσις. damnatio, condemnatio.
* καταγοητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præstigijs decipio, & demento.
* κατάγομαι. diuersor, hospitor.
* καταγραφή. ῆς, ἡ. descriptio, designatio, lineamentum futuræ pictiuræ, delineatio, forma, figura. Est etiam centuriatio.
* καταγράφω. describo, delineo, depingo. Est etiã in decurias distinguo, et conscribo milites. Plutarch. καταγραφέντος στρατιώτας, pro descriptis & centuriatis dixit. actiuum, accusatiuo iungitur. require γράφω.
* κατάγραφος. picтura, colorum fucus.
* κατάγραπτος. ο. ὁ. descriptus, depictus, variegatus.
* καταγορεύω. id quod occultum est detego, secreta indico.
* κατάγω. de mari ad portum nauigo, voluo, applico, in patriam reduco, καταγόμενοι reduces Et deduco, reduco exulẽ in patriã, frãgo, filum nendo deduco. Inde fit, vt significet deducere à capite ad finem. actiuum, accusatiuo iungitur. require ἄγω.
* καταγωγή. ῆς. ἡ. applicatio, sedes, diuersorium, diuersio, applicatio, reditus, mansio.
καταγωγίς. ίδος. ἡ. indumentũ muliebre, fimbria.
καταγώγιον. ο. ὁ. habitaculum, hospitiũ, deductio
* θεωρικεῖον, σαθμὸς, gymnasium, ludus.
* καταγωνίζομαι. in luctu & ꝑlio vinco, expugno, deuinco. cum accusatiuo.
καταδαρθάνω. dormio. neut. absol. regre δαρθάνω.
καταδεής. ἐστος. ὁ. ἡ. inferior, egenus, tenuis.
καταδεύω. ostẽdo. act. accu. iũgit. regre δεύω.
καταδιδάσκω. μ. άσω. π. ασκα. timeo. acti. accus. iungit.
καταδένδρος. ο. ὁ. ἡ. plenus arboribus.
καταδέομαι. rogo, egeo. dep. gtõ iũg. regre δέομαι.

καταδεσμός.οῦ.ὁ.vinculum.
* καταδέω.colligo,obligo.
καδάδηλον.manifeste,pro καταδήλως.
καταδηλος.ος ὁ.ἡ.manifestus.
καταδημαγωγέω.μ.ήσω.π.ηκα.blande aut popularitер loquor. καταδημαγωγῆσαι τὸ πλῆθος, demulcere homines,multitudinis q̃ gratiam emereri.
καταδηοῦν.uastare,deprædari.
καταδηόομαι.certo.
καταδιαιρέω.diuido.actiuum,accusatiuo iungitur,require διαιρέω.
καταδιαλύω.diuisisse.
* καταδικάζω.μ.ήσω.π.ηκα.condemno,sed dicitur de arbitro.καταδικάζω autem de iudice & καταγινώσκω.
* καταδικάζομαι.ὁ νικήσας τὴν δίκην. vel, vt inquit Pollux, ἐν τῇ διαίτῃ κρατήσας.
* καταδιαιτητής.dicitur arbiter.
καταδικάζω.μ.άσω.π.ακα. condemno, damno, idem significat quod καταγινώσκω, eodemq̃ modo construitur. Porro iudex dicitur καταδικάζειν.at καταδικάζων ὁ νικήσας τὴν ἔγκλημα.
* καταδίκη.ης.ἡ.condemnatio,iudicatum,Cicero.
κατάδικος. ε.ὁ. ærarius, damnatus iudicio. obnoxius è re iudicata,quem Cicero iudicatum vocat.
καταδιώκω.persequor.actiuum,accusatiuo iungitur.require διώκω.
* καταδοκέομαι.existimor,& suspitiõe opprimor.
* καταδοκέω. μ.ήσω.π.ηκα. nam mutat inflexionem τῶν δοκέω.expecto,existimo.actiuum,& neutrum absolutum.
κατάδομαι.cantoribus comitatus sum.
* κατάδω.occino,cantu obstrepo.Accipitur pro incanto, carminibus afficio & demulceo.
καταδουλόω.μ.ώσω.π.ωκα. reduco in seruitutem. actiuum.accusatiuo iungitur.Plutarch.κατεδουλοῦς τὸν γνώμην αὐτοῦ dixit pro frãgebat spiritus eorũ,& ad seruilem animi submissionem eos deijciebat. Nam passiuum actiue significat.Bud.
κατάδοπα.τὰ.cataractæ Nili.
καταδρομέω.μ.ήσω.π.ηκα.cõtra curro. neut.absol.
καταδρομή.ῆς.ἡ.discursio,excursio.
* κατάδρομος.stadium in quo equites decurrere solebant imaginario prelio.Latine decursoriũ dici potest.Vide Annot.Bud.in Pãd.
καταδρυφόω.μ.ώσω.π.ωκα.munio.actiuum, accusatiuo iungitur.
* καταδυναστεύομαι. tyrannide & potentia cuiuspiam opprimor.
καταδυναστεύω.μ.εύσω.π.ευκα. opprimo. actiuum, accusatiuo iungitur.
καδαδύομαι.mergor,confundor,occultor.deponens.absolutum,& passiuum.
καδάδυσις.ης.ἡ. lustrum,id est,ferarum domus.
* καδαδυσωπῶ.flecto,persuadeo,exoro.Translata est significatio à more eorum qui pudore impediuntur, quo minus negent quod rogantur.
καταδύω.μ.ύσω.π.υκα. demergo. aoristus secũdus.καδέδυν. actiuum,accusatiuo iungitur.

* καταδωροδοκεῖος.largitione & muneribus corrumpi & succumbere.
καδαεύνων.tegebant.
* καδαθαρρῶ.auder,quasi contra aliquem.Nam κατὰ contrarietatem hic significat.
* καταζευγοτροφῶ.in aliendis equis consumo.
καταθεάομαι.μ.άσομαι.π.αμαι.cõspicor,aspicio deorsum.deponens, accusatiuo iungitur.
* καταθεὶς μισθὸν ἀντοῦ,id est, μισθὸν ὑπὲρ τούτων ἐκτίσας. Vide comment.Bud.
* τὸ κατ' τ' θεόν.Greg.dixit pro deo.
κατάθεσις.ΘΟ.ἡ. interdum propagatio,dilatio.
καταθέω. discurro, decurro. neutrum absolutum.
καταθλάω. μ. άσω.π.ακα. confringo.actiuum,accusatiuo iungitur.
καταθαρσύνομαι. μ. οῦμαι. audax sum. deponens absolutum.
καταθραύω.μ. αύσω. π. αυκα. frango.actiuum,accusatiuo iungitur.
* καταθυμέω.μ.ήσω π.ήκα. considero,animo concido & labasco.actiuũ.accusatiuo iũgitur.
* καταθύμιος. ε.ὁ. animo placens, suauis, qui ex sententia est, hoc est, iucundus & gratissimus.Et καταθύμια quæ placent & probantur,quæ lubent.Significat etiam quod animo versatur.vt Iliad.κ. θάρσει, μηδέπω θάνατον καταθύμιον ἔσω, noli terreri mortis reputatione.Bud.
* καταθύω.μ.ύσω.π.υκα.excanto,immolo apud Herodia.actiuum,accusatiuo iungitur.
καταϊδεπτέω.μ.ήσω.π.ησα.destruo,demitto cũ pernicie.actiuum,accusatiuo iungitur.
καταιβασίαι.ῶν. signa cœlitus ad terrã demissa.
καταιβάτης.ου.ὁ. cognomentum Iouis, & genus fulminis,quædam enim πολύνυξ, quædam ἀργῆτες vocantur.
κατάβα.ΘΟ.ου.ὁ.ἡ.peruius,accessibilis, pro κατάβα.ΘΟ.interposito iota caussa metri.
καταΐξ.κος.ΘΟ.ἡ. turbo,procella, vt ἤδη ἀπὸ μηρισοῖο θοὴ βορέικο καταΐξ.vnde.
* καταγίζειν.impetuose flare.
καταγίς. ίδος.ΘΟ.ἡ.procella,tempestas.
καταιδέομαι.veneror.deponens,accusatiuo iungitur.require αἰδέομαι.
καταιεῖν corrũpo,damno afficio.hinc καταῖσκαι
καταιονέω.aspergo,καταγλάω. actiuum, accusatiuo iungitur.quære ἀπονέω.
καταίρειν.soluere,abnauigare.
καταίρω.accedo,descendo,delabor,applico,adnauigo.quære ἄειρω.
* καταιχύνομαι.μ.ύνῶ.π.υνα.erubesco,confundor,deponens absolutum.
καταιχύνω.μ.υνῶ.π.υνα.confundo,id est, dedecore afficio, dedecoro, dehonesto, pudori & dedecori sum. acti.accusatiuo iungitur.
καταίτυξ.ὁ.genus galeæ.Iliad.κ.casis.
καταικανίζω.μ.ίσω.π.ικα.κοῦ.
καταικαίνω.occido,percutio.act.accus. iungitur.
* κατὰ καιρὸν.commodũ.vt Terentius dixit.
καταικαίω.μ.αύσω.π.αυκα.comburo.actiuum,accusatiuo iungitur.
κατακεῖσαι.iacent.Iliad.vltimo.

καταικείω

κατακείρω.detondeo.
* κατάκειμαι.iaceo,accumbo,discumbo. Lucian. εἴ τις τοῦ ἑλάκρων καδάκειτο νοσῶν. Si quis sodalium morbo decumbat.
* κατακεκαυμένη.regio quædam est quam possidẽt Lydi & Mysi,exusta arboribus,præter vitem.Inde vinum adfertur virtute præstãs, qui κατακαυμαῖος οἶνος dicitur. Quidã hinc iocose Bacchum συκογενῆ vocant. Vide Cœlium lib.iiij.cap.xiiij.
κατακελεός,καδακοσμεός.
κατακερματίζω.μ.ίσω.π.κα. in minutas partes diuido,& redigo in nummos.accusa.iungit.
κατακελευσμός.οῦ.ὁ.species cantus quo in Pythicis ludis vti solebant.
κατακηλέω.demulceo.
κατακηρτομέω.μ.ήσω.τ.ηκα. illudo,nugor. actiuũ.
κατακερχνόω.ῶ.asperum fieri.
κατακλαδὸν.συλλήβδην,comprehensim.
κατακλάζω.μ.άσω.π.άκα.κῆς.
* κατακλάω.frango,distorqueo apud Lucia.actiuum,accusatiuo iungitur.
κατάκλησις.ΘΟ.ἡ.inuocatio.
κατακλινής.ὁ. valetudinarius, decumbens in lecto.
* κατακλίνεσθαι.discumbere,reclinare.
κατακλίνειν.reclinare.
* κατακλίναι.ire cubitum.
κατακλείς.ῶδος.ΘΟ.ἡ.pars colli quam iugulum Latini appellant. κατακλῆδες etiam quæcunq̃ iuncturæ.
κατακλειστός.οῦ.ὁ.clausus,abstrusus.
κατακλείω.μ.ύσω.π.εικα. concludo, penitus claudo,contineo.actiuũ,accusatiuo iungitur.
κατακλευάζω.subsanno,derideo.
κατάκλισις.ΘΟ.ἡ.inuocatio.
κατακλύζω.μ.ύσω.π.υκα.demergo.actiuum,accusatiuo iungitur.
* κατακλυσμός.οῦ.ὁ.diluuium,eluuium,laberiũ,abluuium,inundatio.
κατακλῶθη.ης.fatum.
κατακλῶθες.accumulationes parcarum,siue cõgesta stamina parcarum.
κατακοιμᾶσθαι.μ.ήσομαι.π.ησμαι.patior titillationẽ.
κατακοιμάομαι.μ.ήσομαι.τ.ησμαι.dormio,edormio deponẽs absolutũ, & actõ iungi potest.
* κατακοιμαστής.cubicularius.
κατακοιμάω.μ.ήσω.π.ηκα.sopio.act.accusa.iungit.
κατακοιμίζω.μ.ίσω.π.ικα. ministro in thalamo, sum cubicularius.
* κατακομίζομαι.domum redeo.
* κατακομίζω.defero,deporto. Est etiam domũ reporto.
κατάκοπος.ΘΟ.ὁ.densus.
κατακόνη.destructio.
κατακοντίζω.iaculis conficio,vel confodio.
* κατάκοπος.ΘΟ.ὁ.ἡ.furiosus,insanus,defessus, labore confectus.Diodo.κατακόπτεν apellat defessos pugnando,quibus ἀκέραιοι integri substituuntur.Bud.
κατακόπτω.μ.όψω.π.ψα.obtrunco,trucido, contrucido,cædo,concido,contundo,cum res aut homo minutatim discerpitur aut vul-

neratur.Herodot.pro nummũ percutio accipit. Apud Theophr.arbores præcido,& materiam eluxuriantem reseco significat. δύο μάχας κατέκοψα.duas acies fudi.
κατακορής.ΘΟ.ὁ.satur.
κατακόρως.satis,affatim,ad satietatem vsq̃.
κατακοῦφος.in faciem,in malam.
* κατακοσμέω.compono,orno,apto,digero & cõstituo in ordinem.
* κατακόσμησις. ordo & digestio rerum, & apta compositio.
κατακούω.exaudio.actiuum, accusatiuo iungit.
κατάκρας.in totum,παντελῶς.
κατακρέγως.pro uiribus,omnino.
* κατακρεουργῶ.lanij more concido,dilanio.
κατακρεμάνδης.dependere.
κατακρημνίζω.μ.ίσω.τ.ικα.præcipito.actiuum,accusatiuo iungitur.
* κατακρίνομαι. damnor. iungitur accusatiuo,vt, καταγνόντες θάνατον.
κατακρίνω.μ.ινῶ.π.ικα.damno,condẽno,decerno actiuũ, accusatiuo iungitur cum genitiuo.
κατακρωτέω.valde laudo.
κατάκριτος.ΘΟ.ὁ.ἡ.condemnatus.
* κατακρυγίζω.defluo,castro.Accipitur etiam actiue & absolute ponitur. Galen. ἢ ὀγρὸν ἐν τὸ πρόσφιγξ μόνον,ἐκ ὑπολοῖπον βάλλοντες,κ.τ.λ. οἷον ἀποκρυγίζοντες,in salientis modum fundentes.Verbum, ἀπὸ τοῦ κρουνῶν,id est,a salientibus deductum.
κατακτείνω.μ.ενῶ.π.εκα.interficio act.accu.iũgit.
* Cum genitiuo iunxit Plutarch. in apopht.
* κατακυβεύω.in alea cõsumi & dissipari,vt καταδυπαθεῖος.Significat etiam in ludo aleæ superari & facultatibus euerti.
κατακυβεύω.alea rem perdo.
κατακυλίω.μ.ίσω.π.ικα.deuoluo.act.accu.iungit.
κατακύπτω.μ.ύψω.π.ψα. declino,demergor,immergor.
κατακυριεύω.μ.εύσω.π.ευκα.dominor.neut.gtõ iũg.
κατακωμῷδέω.deridet.
κατακωχή.ῆς.ἡ.detentio,afflatus,instinctus.
κατακωχμοῦ accipitur ἀντὶ τοῦ ἁλοῦς.
* καταλλαγή.ῆς.ἡ.conciliatio,reconciliatio.
καταλαζονεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. superbio, arrogans sum.deponens absolutum.
καταλαλέω.μ.ήσω.π.ηκα.detrahio,obtrecto, vitupero.neutrum,genitiuo iungitur.
καταλαλία.ας.ἡ.detractio.
καταλάλος.ΘΟ.ὁ.detractor.
* καταλαμβάνομαι.occupo,occupor,vinco & vincor celeritate.
* καταλαμβάνω.anteuerto,anticipo,occupo. deprehendo,inuenio,offendo,assequor,nãciscor, complector & cõperio,hoc est, compertũ habeo,intelligo vertit Polit. Accipitur, ἐνεπολαμβάνω.καταλαμβάνῃ,pro contegit,obducit,cõplectit,hoc est,περιλαμβάνει Theophr. Est etiã reũ perago.Itẽ opprimo,et afflico inuado.Et καταλαβέ με τὸ πρᾶγμα τοῦ,mihi cõtigit,mihi accidit.Accipitur etiã pro aduenio.Herod.ἐπεὶ δὲ καταλάβοιεν ἀεὶ τὸ θέρος ἡμέραι. actiuũ,accusatiuo iungitur. Vide καταλαβεν.

καταλαλάπτω.

* καταλλάττω.μ.ξω.π.αχα. concilio, gratiam diremptam & solutam sarcio, & in amicitiã reduco, reconcilio vertit Valla. Ponitur & pro ad concordiam & contubernium adduco. actiuum, accusatiuo iungitur.
* καταλλάττομαι. muto, id est, comparo, concilio. Ponit pro addico, vendoq;, & á me alieno.
καταλεαίνω.μ.ανῶ.π.γκα. deleo, explano. actiuum, accusatiuo iungitur.
* καταλέγω.μ.ξω.π.εχα. recenseo, numero, deligo, conscribo, centurioq;, hoc est κατατάττω. Est etiam allego & adscribo. Est etiam assero. Præterea ordine dico & quasi deduco, deputoq; dicendo.
* καταλέγομαι. deploro mortuum. Proprie est recenseo, numero, recognosco. Καταλεγέντες cõscripti milites dicuntur.
καταλείβομαι. μ.ίψομαι.π.ειμμαι. deliquor, resoluor in humorẽ, distillor. depon. absolutũ.
καταλείπω.μ.ίψω.π.ειφα. relinquo, priuo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
καταλεύσιμος.ὁ. dignus qui contueatur.
καταλεύω.μ.ύσω.π.ευκα. lapido. actiuum, accusatiuo iungitur.
καταλεύσιμος.ὁ. dignus qui lapidetur.
καταλέχομαι.μ.έξομαι.π.εγμαι. dormio.
καταλήγοντα.τὰ. fines, confinia.
καταλήγω.μ.ήξω.π.ηχα. termino, desino. neutrum absolutum.
κατάλληλος.ὁ. mutuus, habilis, conueniens.
* κατάλληλον dicitur, cum vnũ pro altero ponit.
* καταλλήλως. modo hoc, modo illud agendo vel addendo.
καταλληλότερος.ὁ. proportionabilior.
καταληπτός.οῦ.ὁ. comprehensibilis, cognitus, cõprehensus, perceptus.
* καταληψις. cum fiducia & asseueratione.
κατάληξις.ὁ. terminatio.
κατάληπτος.ὁ. damnatus.
κατάληψις.ὁ. occupatio, deprehensio, cognitio, perceptio, seu comprehensio quæ propinqua est scientiæ, interprete M. Tullio.
* Hanc Zeno inuexit stoicus, quæ fit quasi digitis in pugnum contractis.
καταλιθόω.μ.άσω.π.ωκα. lapido. actiuum, accusatiuo iungitur.
καταλιμπάνω. relinquo. act. accusa. iungitur.
καταλιπὴν τὴν οἰαῖαν. κοὴ
καταλιπὴν τὴν κυρίαν. deserere uadimonium.
καταλιπὴν τὴν οἰκίαν. idem.
καταλοιδόω.μ.ήσω.π.ηκα. frango, impingo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
κατὰ λογάδην. prosaice.
κὴ λόγον. probabiliter, merito.
* κατάλογος.ὁ. delectus militum, denumeratio, catalogus, descriptio, enumeratio, recẽsio.
* Græci etiã τὰ τάγματα καταλόγους vocabant, id est, cohortes, legionesq;. Latini etiam numeros vocant. Vide posteriores Bud. annotat. in Pandect.
καταλογίομαι. delectum habeo, numero.
καταλογιστὴς.ὁ. historicus qui describit & recenset nominatim.

καταλοχισμὸς.οῦ.ὁ. instructio aciei.
καταλοχίσαι.κοὴ.
* καταλοχίσαι. instruere aciem, in multitudinem & classem cõtribuere, & in decurias distinguere, & in numerum aliquem centuriare. Vide Annot. in Epist. Bud.
καταλύειν τὸν βίον. vitam finire.
* καταλυκεργίζω. Lycurgi leges cito & vsurpo cõtra aliquam rem. genitiuo iungitur. Vide comment. Bud.
καταλυτήριον.ὁ.τὸ.κοὴ.
καταλυμμα.ατος.τὸ. refectio, diuersoriũ, habitatio
καταλυμαίνομαι. noceo, incommodo, destruo.
καταλύομαι.μ.ύσομαι.τω.υμαι. desinio bellum in cõcilio. Accipitur pro καταλύω vel διαλύομαι. Significat etiam euertor. Herodian. posuit, pro fato fungor & morior.
κατάλυσις.ὁ.ἡ. dissolutio, contemptum diuersorium, mansio, σαθμὸς. vide annot. Bud,
* καταλύτης. hospes, qui diuersatur et hospitio suscipitur.
* καταλυόμενον. quicquid iam nõ viget, sed cessat.
καταλύω.μ.ύσω.π.υκα. dissoluo, derogo, pessundo
* destruo, euerto. potius significat destruo & demolior, quã soluo. ut annotat Erasm. Est etiam habito, diuerto, id est, hospitor. Item desino. πλὴν καταλύωκα. nauigare desii. Xenoph. ὥστε οὐ πρότερον πάυονται, πρὶν ἂν ἡσθῆνται, τὴν ἄσκησιν καταλύωσι. Cicero eodem modo dixit. Libenter me hercule artem desinerem. Isocra. καταλύω τὸν λόγον περὶ τούτου, finio, παύω. Accipitur pro perdo & amitto. Herodian. ἔχῃν δὲ ἄρα Μακεῖνον ἐκκοπὸ μόνε τῆ βασιλείᾳ ἐνεγυφήσαντα ἅμα θεῶν βίῳ κοὴ πάσῃ ἀρχὴν καταλύσαι. actiuum, accusatiuo iungitur.
καταμαλακίζω.μ.ίσω.π.κα. demollio. actiuum, accusatiuo iungitur.
καταμαλάττω.μ.άξω.π.αχα. mollio. actiuum, accusatiuo iungitur.
καταμανθάνω. perdisco. actiuum, accusatiuo iungitur. require μανθάνω.
* καταμαρτυροῦμαι. testimonijs cõuincor & percellor.
* καταμαρτυρῶ σου. premo te meo testimonio & conuinco.
* καταμαραίνω. emarcescere fino.
καταμαστεύω. inquiro.
καταμάχομαι. depugno, pugnando supero.
* καταμβλυνόω.μ.ώσω.π.ωκα. obtundo. actiuum, accusatiuo iungitur.
καταμελέω.μ.ήσω.π.κα. negligo, contemno, non curo. actiuum, accusatiuo iungitur.
καταμέμφομαι.μ.ίμψομαι.π.εμμαι. increpo. actiuũ accusatiuo iungitur.
κατάμεμψις.ὁ.ἡ. querimonia, vituperatio, criminatio, accusatio, succensio.
καταμένω.μ.ενῶ.π.γκα. remaneo. neut. absolutum
καταμετρῶν. dimetiri, ἀναμετρῶν.
καταμέτρησις.ὁ.ἡ. dimensio.
καταμηλόω. lanã inficio, & instrumentum medicum quod mela dicitur in vulnus infero
καταμήνιος.ὁ. menstruus.
καταμήνιον.τὸ. mensis, id est, menstrua purgatio.

καταμηνύω. indico, id est, defero, & ostẽdo, prodo, significo. Est etiam exprobro, hoc est
* objicio culpam non uerbis, sed re & aliquo facto. Sic Plinius, Nam mala emptio semper ingrata, eo quod exprobrare stultitiam domino uidetur. genitiuo iungitur.
καταμίγνυμι.μ.ίξω.π.ιχα. κοὴ
καταμιγνύω. immisceo. acti. accusa. iungitur.
καταμικρὸν. paulatim, paulisper.
* καταμισθοφορῶ. in alendis militibus consumo, & expendo.
κατὰ μοῖραν. secundum fatum, siue intelligendum, ut decuit, rite, ut Vergilius reddere solet.
* καταμόνας. singulatim, singulariter, solitarie, per solitudinem, solus sine adminiculo.
* καταμυεῶσαι. numeris & modis exornare, & uerustius reddere. cũ accusa. Vide Bud.
καταμύσσω.μ.ύξω.π.υχα. lacero. actiuum, accusatiuo iungitur.
* καταμύω.μ.ύσω.π.υκα. inclino, occludo, claudo, conniueo. actiuum, accusatiuo iungitur.
* κατ' ἄμφω. utrinq;. utrobiq;.
καταναγκάζω.μ.άσω.π.ακα. cogo, subigo. acti. accusatiuo iungitur.
* καταναγκὴ. nomen est herbæ amatoriæ, cuius meminit Plinius lib. xxvij. quæ pro uiolentiore illecebra amoris ponitur, κοὴ ἀντὶ τοῦ σφοδροῦ φίλτρου.
καταναλίσκω. consumo. actiuum, accusatiuo iungitur.
* καταναλόω. consumo, extenuo, oblinio, circuncido, exhaurio. quod latine etiam accido dicitur. Liuius ꝗq; accisas res eorum satis constabat.
* κατανοκέω.μ.ήσω.π.κα. sum onerosus, meo torpore & ocio alijs molestus sum. genitiuo iungitur. Paulus Corinth. ix. ὀνόλενός κατενάρκησα. Quod fere faciunt qui uiuunt alieno cibo.
καταναυμαχέω.μ.ήσω.τω.κα. expugno nauali prælio. actiuum, accusati. iungitur.
* κατ' ἄνδρα. uiritim.
* κατανέμομαι. possidere & frui, in album referri, in numerum aliquorum centuriari, & in decurias distingui. Bud.
κατανέμω.μ.εμῶ.π.γκα. distribuo. actiuum, accusatiuo iungitur.
κατανεύω.μ.εύσω.π.κα. pollicior, annuo.
κατανθρακόω.μ.ήσω.π.κα. comburo. actiuum, accusatiuo iungitur.
κατανοέω. diffundo, transfundo.
κατανοόω.μ.ήσω.π.κα. cõsidero, animaduerto, perpendo, cogito, cognosco, contemplor. actiuum, accusati. iungitur.
κατανόησις.ιος.ἡ. cognitio. cogitatio.
κατάνομαι. absumor. καταβόμαι.
κατανομεύω.μ.εύσω.π.ευκα. diuido. actiuum, accusatiuo iungitur.
κατανοθετῶ. instituo, moderor, tempero præceptis. accusatiuo iungitur.
κατάντης.εος.ὁ.ἡ. accliuis, pcliuis, decliuis, pronus.
καταντιβολέω.μ.ήσω.π.κα. precor. accusa. iungi.

* καταντικρύ. e contrario, e regione. ἀντικρύ.
καταντικρύς. contrà, e regione. genitiuo iungi.
καταντυγῶ. taceo, quiesco, doleo.
καταντλάω. exhaurio.
* καταντλεῖν. perfundere, fouere, sed cum infusione, κοὴ τὰ καταντλούμενά appellãtur fomenta.
* κατάντλημα. fomentum, quod cũ infusione fit.
καταντίστην. ex aduerso.
καταντάω.μ.ήσω.π.κα. occurro.
* κατάνυξις.εος.ἡ. compunctio, dolor, quies. dicitur quium quis pũgitur dolore mordeturq;.
κατανύσσω.μ.ύσω.π.υχα. compungo. actiuum, accusatiuo iungitur.
κατανύω.μ.ύσω.π.υκα. expedio. actiuum, accusatiuo iungitur.
καταντωτίζομαι. dorso fero.
κατὰ νῶτα. à tergo.
* κατάξαι. frangere.
καταξαίνω.μ.ανῶ.π.γκα. lacero, excorio. actiuum, accusatiuo iungitur.
καταξανίω. contero, punio.
κατάξηρος.ὁ. aridus.
καταξιόω. dignor, uolo, dignum puto.
* κατ' ὀλίγον. paulatim.
καταπαλαίω.μ.αίσω.π.αικα. supero in lucta. accusatiuo iungitur.
κατὰ παντὸς εἰπεῖν, in uniuersum dicere.
καταπαστὸς.οῦ.ὁ. ex pluribus compositus, ut medicamen.
καταπάσσω.μ.άξω.π.αχα. spargo. actiuum, accusatiuo iungitur.
καταπατέω.μ.ήσω.τω.κα. conculco, actiuum, accusatiuo iungitur.
κατάπαυσις.εως.ἡ. requies.
καταπαύω.μ.αύσω.π.αυκα. sedo, actiuum, accusatiuo iungitur.
καταπειρατηρία. instrumentum nauticum, quo altitudinem maris explorant. Alio uocabulo βολίς dicitur.
καταπελτάζω. ἀκοντίζω.
καταπελταφέτης. catapultarum iaculator.
καταπέλτης.ὁ.ὁ. catapulta, & supplicij genus.
καταπελτικὸς.οῦ.ὁ. missus ex catapulta.
καταπέπω. decoquo, deuoro.
καταπερδὲν. oppedere. Aristoph. κοὴ τὴν γυνέκα καταπερδεῖν.
καταπεταννύω.μ.άσω.τω.ασα. tego. actiuum, accusatiuo iungitur.
καταπίτασμα.ατος.τὸ. uelum.
καταστεῖλόω.μ.ώσω.π.ωκα. lapido. actiuum, accusatiuo iungitur.
καταπιδιάω.μ.ήσω.π.κα. defilio. neutrũ absolutũ.
καταπιλεύω.π.εύσω.π.ευκα. adultero, uitio. actiuum accusatiuo iungitur.
καταπίγες.οἱ. pessuli.
καταπέζω.μ.ίσω.π.εκα. deprimo. actiuum, accusatiuo iungitur.
καταπίμπρημι.μ.ήσω.μ.κα. comburo. actiuum, accusa. iungitur.
καταπίνω. deglutio, absorbeo, deuoro, helluor, hoc est, per luxuriam consumo. acti. accusatiuo iungitur. quære πίνω.
καταπίπτω. decido. neut. absolutũ. quære πίπτω.

desino. termino.

* καταπίστωσις. fiduciæ est & securitatis contractus, ut fit inter eos quibus incomperta est utrinq; fides alterius.
καταπίπτω. pico, pice punio, comburo.
κατάπλασμα. ατος. τὸ. cataplasma, malagma, quod uulgo emplastrum dicitur.
καταπλάσσω. emplastri modo imponere.
καταπλαγία. ας. ἡ. consternatio, metus immodicus.
καταπλαστός. οῦ. ὁ. maceratus in emplastrum.
* καταπλάττω. cataplasmate curo & medeor.
κατάπλεος. ον. ὁ. ἡ. plenus, expletus.
καταπλήθη. confertim.
* καταπλήξ. ἧγος. ὁ. stolidus, stupefactus, semper attonitus, consternatus.
κατάπληξις. εως. ἡ. stupor, terrefactio.
καταπλήττω. μ. ἤξω. π. ηχα. perterreo. acti. accusatiuo iungitur.
κατάπλοος. ὁ. adnauigatio, portus ad quem applicamus.
κατὰ πόλιν. oppidatim.
καταπολύνω. expurgo, perluo.
κατοπόδας. pedetentim
καταπνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. perflo. accusatiuo iungitur.
καταρρέω. μ. ήσω. π. ηκα. absorbeo. actiuum, accusatiuo iungitur.
καταρρεμίω. μ. ήσω. π. ηκα. expugno, uinco. actiuũ, accusatiuo iungitur.
καταρρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. supero, in lucta obtineo, opprimo, labore conficio, & domo, superoq;. acti. accusat. iungitur
* καταρνοῦμαι. labore erumnaq; conficior & fatisco, langueo, deficio, uiribus deficior.
* καταρνούμενος. interdũ pro exercitato.
καταρρίζω. μ. ίσω. τς. ικα. demergo in mari, inuolo undis marinis. acti. accus. iungitur.
κατάρρισμός. οῦ. ὁ. demersio.
καταρρυτής. οῦ. ὁ. pirata, qui post prædam etiam in mare mergit.
καταστόρδω. oppedo econtra. neutrum, datiuo iungitur.
καταρρύω. μ. ήσω. π. ηκα. scortor. neutrum, absolutum.
καταστορυεκοπέω. μ. ήσω. τς. ηκα. scortando exhaurio substantiam.
κατασπότης. ὁ. guttur.
κατασπότιον. ου. τὸ. catapotium, medicamentũ quod sumitur deglutiendo.
καταρρύω. μ. υνῶ. π. γκα. prębeo. acti. datiuo iungitur.
* καταραγμαλεύομαι & ἐνδείας. Apud Gregoriũ ad penuriam inducendam negocior. Vide cõmentaria Budæi.
καταρηθω. comburo.
καταρκτής. ὁ. ἡ. pronus.
καταράττω. μ. ξω. π. αχα. gero, id est, facio, perficio, transfigo, perago, pertracto. Est etiam uendo. acti. accusa. iungitur.
* καταρίω. disseco.
καταρρόδω. prodere.
* καταρροδίδωμι. prodo, dilapido.
* καταπροΐδω. τὸν δίκην ἢ τὴν κατηγορίαν. praeuaricari.
καταπροΐξω. impune aliquid agere. nam προῖκα interdum pœnam significat. Hesiodotus. οὐ γὰρ δὴ ἐμέγε ὧδε λωβησάμενος καταπροΐξεται, nõ gratis me ludibrio habuerit, non impune feret, non impune me luserit.
* πρόσωπον. in faciem, palam, in conspectu omnium.
καταπτήσσω. μ. ξω. π. ηχα. terreo. actiuum, accusatiuo iungitur.
κατάπτυστος. ὁ. execrandus, uilis, detestandus. proprie despuendus.
* καταπτύω. despuo, cõtemno, execror.
κατάπτωμα. ατος. τὸ. ruina.
καταπτώσσοντες. trepidantes.
καταστυγοσύνη. ης. ἡ. flagitium, fœda uoluptas.
κατάστυγος. ον. ὁ. cinædus.
καταστύγων. ωνος. ὁ. πόρνος, cinædus, draucus, obscœnus, Est etiam scortum. apud Atticos medius digitus, qui & καταστυγὴς appellatur.
καταπύθομαι. marcesco, putresco.
καταστυνόω. μ. ώσω. π. ωκα. denso. actiuũ, accusatiuo iungitur.
κατάρα. ας. ἡ. maledictio, execratio.
καταράκτης. ου. ὁ. cataracta, quo & Liuius utitur, locus est abruptus & præceps in flumine, unde aqua ruit potius q̃ fluit, ut cataractes Nili apud Srabonem libro ultimo. Legitur & καταβάθρα ἡς ἀφ' τὸ καταβράττω. Vide Budæum. & species auis marinæ.
καταράομαι. μ. άσομαι. maledico, execror, deuoueo. datiuo & accusatiuo iungitur.
κατάρατος. ου. ὁ. maledictus, execratus, execrandus, sceleratus, scelestus, scelus.
καταράττω. μ. ξω. π. αχα. percutio fortiter, collido præcipito, deijcio, cum strepitu impello, erumpo. Accipi potest actiue & absolute sicut erumpo. Est etiam cum impetu incido, καὶ καταβήγνυμι. Significat etiã defluo, casito. Inuenitur καταβράξαι pro καταράξαι. acti. iungitur aliquando genitiuo.
* κατάβραφος. pannosus,
καταργέω. μ. ήσω. τς. ηκα. euacuo, soluo, irritum facio, prætermitto, ἀργὸν ποιῶ, cesso in opere, inutili opere onero.
κάταργμα. ατος. τὸ. initiatio, primitiæ.
κατάρδω. irrigo. act. accusatiuo iungitur.
* καταβρίεμαι ὑδρῶτι. sudore perfundor.
καταβρίω. defluo, resoluor. neut. absolutum.
* καταβήγνυμαι. decido, delabor, ruo, cum impetu fluo. καταβεβηγνύμενα, abrupta.
καταβήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. discindo, decidere cum impetu facio, deijcio. κατεβήγνυς. abruptus, salebrosus. actiuum, accusatiuo iungitur.
κατάβρησις. ἡ. condemnatio.
* καταρηβρεύομαι. eloquentiæ torrente rapior, eloquentiæ dulcedine ita afficior, ut liberum iudicium iam non habeam. Vide commen. Budæi.
* καταρηβρεύω. ui eloquẽtiæ demulceo, & afficio.
* καταριθμοῦμαι. numero recensere.
* καταριθμέω. idem.

* κατάβρυτος τόπος dicitur, in quem humor influit, id est, irriguus. Accipitur pro pleno & copioso, sicut affluens apud latinos. Vide cõmen. Bud.
καταβρίπτω. μ. ίψω. π. ψα. proijcio. actiuũ, accusatiuo iungitur.
κατάρξεως. ferire hostiam.
κατάρξεως τοῦ ἱερῶν. sacra auspicari, sæpe apud Demosthenem.
κατάβρεος. ου. ὁ. fluor, catharrus, distillatio faucibus impacta.
* κατάβρεος. deorsum uergens.
* καταβρέω. deorsum uergo.
καταβρόφεω. μ. ήσω. π. ηκα. sorbillo.
κάταρσις. εως. ἡ. applicatio.
καταρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. apto. actiuum, accusatiuo iungitur.
κατάρτησις. εως. ἡ. aptatio.
καταρτήρ. ῆρος. ὁ. quiconatur componere contentiones.
* καταρτίζω. μ. ίσω. π. ικα. perficio, præparo, reficio, coagmento, componoq;, Et luxata mẽbra in artus repono apud Aeginetã. Item commotum & perturbatum compono, quasiq; mentem emotam, luxatamq; in locum suũ restituo. Est etiam ex multis unum compono, ex quo etiam significat ad concordiam & unitatem deduco, & reduco, καὶ ἀντὶ καταλλάττω, id est, diremptos consocio, & dissidentes concilio, perturbatos & seditionem agitantes sedo & compono. Est & omnibus numeris partibusq; absoluo, & absolute cõpono. καταρτιζόμενος dicitur animo composito & tranquillissimo. Plura apud Budæum in commentarijs. actiuum, accus. iungitur.
* καταρτισμός. est inquit Gal. ἡ μεταγωγὴ ὀστῶν ἐν τῷ πηδᾷ φύσιν τόπου εἰς ἓν τῷ φύσει.
καταρχάς. in initio.
κατάρχειν τῆς μάχης. prælium committere, & incipere.
καταρχή. ῆς. ἡ. oblatio dæmonum, exordium.
καταρχῆς. ab initio.
καταρχόμαι. μ. άρξομαι. π. αρξαμαι. aggredior, initio sacrifico dæmonibus, hostiam & sacrificium libo, uictimam ferio. Item incipio, auspicor. cum genitiuo. Vide commentaria Budæi.
* κατάρχω. lacesso, id est, prior aliquid facio, prouoco & auctor sum, καὶ ὑπάρχω καὶ ἐπιτηδεῦομαι, exemplum præbeo. Athen. καὶ φιλόσεως ταύτης τοῖς λοιποῖς καταρξαι. Ponitur & pro ἄρχομαι cœpi. Plato. ἀλλὰ τύχῃ ἀγαθῇ καταρχέτω φαῖδρος. Sed quod bonum faustumq; sit, incipiat Phædrus. Accipitur pro ἡγεμονεύω cum genitiuo. Plato. σὺ γὰρ κατάρχεις τῶ λόγω id est, ἄρχεις. Aristoteles pro ἐξάρχειν usus est. Vide Budæum.
κατάρχων. præsultor, præcentor.
* κατασαπίναι. computrescere.
κατασαρκέω. μ. ήσω. τς. ηκα. incarno, carnem facio.
κατάσαρκος. ου. ὁ. corpulentus, obesus.
* κατασβεννύω. sedo, compesco, reprimo, sepelio, restingo. actiuũ, accusatiuo iungitur. quære σβεννύω.
κατασείομαι. μ. είσομαι. π. εισμαι. decido.
κατασείω. μ. ίσω. π. ικα. concutio, decutio, hastam
* concutio, turbo, non uoce sed manu silentium indico, uel aliud significo, signũ do. actiuum, accusatiuo iungitur.
κατασημήνασθαι. καὶ,
κατασημειώσασθαι. insignire, id est, aliquid imprimere, signo obsignare.
κατασήπομαι. marcesco. deponens, absolutũ. require σήπομαι.
κατασήπω. marcescere facio, situ carieq; putrescere cogo.
* κατασιγάζω. fauere linguis iubeo, silentium impero, silere impero, quod officium erat sacrorum præconum.
* κατασιγῶ. conticesco,
κατασιήσομαι. μ. ήσομαι. π. ησμαι. edo. deponens, accusatiuo iungitur.
* κατασιωπάω. μ. ήσω. π. ηκα. taceo, fauere linguis iubeo, ad silentium redigo. accusatiuo iungitur.
* κατασκάζω. procumbo, procumbere facio, concido.
κατασκάπτω. μ. ψω. π. ψα. effodio, euerto, diruo, demolior, solo æquo, actiuum, accusatiuo iungitur.
κατασκαριφάω. uellico, fodio, pungo.
* κατασκαφή. ῆς. ἡ. defossio.
κατασκεδάζω. μ. άσω. τς. ικα. dispergo, inspergo, respergo, dissipo. acti. accusatiuo iungitur.
κατασκελετοῦμαι. attenuor.
κατασκέπτομαι. μ. ψομαι. π. εμμαι. speculor, deponens accusatiuo iungitur.
* κατασκευάζω. instruo, exorno armoq;. Et pro compono, conficio, fabricor. Proprie autem κατασκευάζειν πλοῖον ναῦν ἢ ἄλλο τι, artificis est. κατασκευάζωσι δὲ locatoris, q opus impendijs suis faciundum locat. Est & conficio, perficio, absoluo. πλοῖον βασιλείαν ὁ κατασκευαζόμενος. regnum appetens, & occupare uolens. Vide commẽ. Bud.
* κατασκευάζω. μ. άσω. μ. π. ασκα. paro, fabrico, instruo probo, cõfirmo, firmo & astruo, quod Latini etiam constituo uocant. Cicer. Hoc enim cõstituto, omnia sunt in philosophia constituta, ædifico, cõstruo, extruo. Item, orno, exorno. Est etiam uerbum fraudis & subdolę molitionis significatiuũ, ut struo Latinis & molior, contechnor, cõminiscor, machinor. Et κατασκευασμένον, ponitur, pro πεπλασμένον, commentum. Gaza pro gero uertit aliquando. acti. accusa. iungitur.
* κατασκεύασμα. ατος. τὸ. ædificium, tabernaculum fabrica, fraus, commentum, molimentum subdolum, actus commentitius & falsus, σόφισμα, τέχνασμα. ut καταστάσεις & διαθήκης.
* κατασκευασμός. οῦ. fraus, molimentum, commentum, molimen excogitatũ, ex compositoq; adornatum. Accipitur & in bonam partẽ Aristotel. ἔτι δὲ καὶ τὰ ζῶντα κατασκευάσματα χρήσιμα πρὸς τὴν δημοκρατίαν τὴν ζωὴν, quod

ipse alibi καταγνῆμα dixit, & σόφισμα, hoc est, remedium excogitatum,

* κατασκευαστός.οῦ.ὁ.fabricatus,compactus,fabrilis, Est etiam subornatus,appositus,alligatus, adornatus,summissus.

* κατασκευαστής. opifex & molitor. ut mundi deus molitor.

κατασκευή.ῆς.ἡ. supellex, & uasa & instrumenta domus uel fundi hoc nomine significãtur.

* Item apparatus & copiæ, sine quibus aliquid commode administrari nequit. Est et probatio,astructio,demonstratio. Itẽ structura. κατασκευή appellãtur ab Alicarna. ἰσόκωλα,παρίσα,ἀντίθετα, καὶ πᾶς ὁ διοῦζος τῆς λέξεως σχηματισμός, hoc est, opificium & artifex compositio. Est & corporis & animi constitutio, & morũ et uitę cõstitutio. κατασκευὴν πολέμων Athen. sæpe dixit pro opificio & opere, ut, Materiam superabat opus. Cicer. etiam molitionem rei uocat. Et inde illa τοῦ σώματος κατασκευή Galeno. Vide comment. Bud.

* κατασκευάς καὶ ἐπισκευὰς ἐποιοῦνται. locare serta tecta tuenda.

κατασκηνόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. firmo tentoria.

κατασκηνόω. μ.ώσω.π.ωκα. in tabernaculo maneo. neutrum absolutum.

κατασκήνωσις.ιος.ἡ.obumbraculum,receptaculum.

κατασκήπτω.μ.ψω.π.ψα.immitto, cũ impetu exo

* rior, grassor, hoc est, sæuio & in perniciem noxamq; progredior, ut pestis, quæ cum in genti clade hominum inualescit.

κατάσκιος.ον.ὁ.umbrosus, opacus.

κατασκοπέω.μ.ήσω.π.ηκα. exploro. inspicio, actiuũ, accusatiuo iungitur.

κατασκοπή.ῆς.ἡ.exploratio.

κατάσκοπον.ου.τὸ.genus nauis exploratoriæ.

κατάσκοπος.ου.ὁ.explorator, speculator.

κατασκιάζω.adumbro.

κατασκίδναμαι.dispergor.

κατασμικρίνειν.diminuere.

* κατασμικρολογῶ.parui pendo, hoc est, σμικρὸν ὑπολογον ποιοῦμαι τινος, uel potius parcum & illiberalem iudico & existimo, exigue de aliquo sentio & maligne, hoc est, illiberaliter Iungitur accusatiuo.

κατασοφίζομαι.decipio.

* κατασπατάω.ῶ.luxu consumo.

κατασπαράττω.μ.ξω.π.αχα.dilanio. acti. accusatiuo iungitur.

κατασπάω.derraho, diuello, dissoluo.

* κατασπουδάζω. ingenti studio, & cum ambitione quadam aliquid facio. κατασπουδασμένως. bona fide, citra figmentum.

κατασταράπτω.fulgure uel splendore obruo.

κατασταλάζω.μ.άξω.π.αχα.instillo.

* κατασταλτικὰ φάρμακα. dicuntur cohibentia, suppurimentia, quæ etiam ἀνασταλτικὰ dicuntur.

κατασασιάζειν.circumuenire, id est, inuidia confla

* ta & factione opprimere.

κατάστασις.ιος.ἡ.status.conditio, ordo, τὸ τῶν. Accipitur pro execratione. Significat etiam in

* staurationem.

καταστέλλω.μ.αλῶ.π.ιλκα. ad modestiam reuoco,

* & in officio contineo. Significat etiam sup primo tumẽtia uel excrescẽtia & reprimo, sedo, contraho. acti. accus. iungitur.

καταστένω.μ.ενῶ.π.γκα.ingemo, suspiro. neutrum absolutum.

καταστερίζω.μ.ίσω.μ.κα.stellifico. actiuum, accusatiuo iungitur.

κατάστερος.ον.ὁ.stellatus.

κατάστημα.ατος.τὸ.habitus, status.

καταστῆσαι εἰς ἀγῶνα. postulare, in iudicium trahere.

* καταστῆσαι. componere, & quod labat stabilire, uel eum qui labat uel pauet cõfirmare. Est etiam moderari & ad bonam frugem hominem, luxu aut libidine prẽditum, reuocare, & reducere. Vide Bud.

καταστίζω.confirmo, condemno.

κατάστικτος.ον.ὁ.ἡ.interstinctus, maculosus. Dici

* tur etiam tunica animalium figuris aut floribus intexta. Inuenimus etiam latine bel luata stragula.

καταστολή.ῆς.ἡ.amictus, habitus.

κατ' στόμα.in initio, metaphoricè.

κατασορέω.μ.ήσω.π.ηκα.sterno. actiuum, accusatiuo iungitur.

* κάτασοχεῖν,collineare, collimare, id est, τὸν σοχας μὸν κοθορθοῦν, hoc est, linearum uisualium contentionem ita regere, ut a scopo proposito non aberremus, cum sagittam arcu uel scorpione mittimus, nunc album figere dicunt.

καταστρατηγέω.μ.ήσω.π.ηκα. bellice uel bellica astu

* tia decipio & uinco, arte imperatoria & stratagemate supero.

καταστρατοπεδεύειν.castra metiri.

* καταστρεβλόω.præstringo.

καταστρέφω.μ.ψω.π.ψα subuerto, diuuo, finem im

* pono, do exitum & finem rei, & rem inclino, conuerto ἐς ἄκρον ad extremum. Item defino. τὸ ἐνιαυτὸν καταστρέφοντος, exacto anno, Plutarchus dixit. Pausa. κατέστρεψεν εἰς τοῦτο, hunc exitum habuit. Item morior. præterea conuerto, inuerto. act. accusa. iungitur.

καταστρέφειν. in potestatem redigere, subigere, in seruitutem redigere.

καταστρηνιάζω. καὶ

καταστρηνιάω.μ.άσω.π.ακα. luxurior, delicior, lasciuio. genitiuo iũgitur. ut καταστρηνιάσωσι τοῦ χριστοῦ apud Apostolum.

καταστροφή.ῆς.ἡ.subuersio, deuastatio, catastrophe extrema pars fabulæ. pro exitu rei apd' Lu

* cianum. Item pro morte. Dicuntur & fabularum καταστροφαὶ in ludis scenicis, id est, exitus & inclinationes, quæ in comœdijs læti esse solent, in tragœdijs lugubres.

κατάστρωμα.ατος. superius pauimentum nauis.

καταστρώματα τά. fori nauis, id est, tabulata nauium, quæ nautas ferunt & sustinent cur

* rentes, transtra dicuntur.

καταστρώνυμι.μ.καταστρώσω.π.ωκα. καὶ καταστρωννύω. prosterno. act. accusa. iungitur.

κατάστρωσις.ιος.ἡ.explicatio, explanatio.

κατάσυφλος.ον.ὁ.aridum.

καταφύρω.μ.υρῶ.π.υρκα.detraho. actiuum, accusatiuo iungitur.

* καταχαίζω.scarifico, lancino, seco.

καταχειλίζω.μ.ίσω.π.ικα.fingo. actiuum, accusatiuo iungitur.

κατάχεσις.ιος.ἡ.obtentio, detentio, possessio.

κατάχετος.ον.ὁ.detentiuus.

κατάχω.detineo, occupo.

καταχρωματίζω.μ.ίσω.τω.κα conformo. actiuum, accusa. iungitur.

καταωρεύω.μ.εύσω.π.ευκα.accumulo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

καταωφέω.μ.ήσω.π.ηκα.consumo, dilapido. acti

* καταλέγειν.centuriare & decuriare, in album referre, quod & καταγράφειν dicitur & καταίμειν

* καταλέξασθαι.est quod Iurisconsulti uocant pecuniã constituere, quod Latini etiam constituere uocant, & constitutum, pecunia assignata. Significat etiam centuriari & in album referri. Bud.

* κατάταξις.decuriatio & centuriatio.

καταστήσειν.statuere.

* κατ' τὰ αὐτὰ.eodem modo.

καταταῦλα,pariter.

κατ' τάχος.confestim.

* καταταχοῦμαι.celeritate uincor & opprimor.

* κατατείνειν.sternere, deijcere, distendere, contendere, ire contẽdere, contẽdere dicendo. καὶ διεξέρχεσθαι,id est, latius disserere & explicare. Accipitur etiam pro contra disserere. κατατείνω τὸν δρόμον.contendo cursum. Item rumpere, frangere, & conficere. Vide commentaria Budæi.

καταστέμνω.contundo. acti. accusatiuo iungitur. quære τέμνω.

καταλεχνολογεῖν.in artem redigere, artis præceptis alligare & astringere, sub artis necessitatem redigere.

* κατ' τὴν ἐμὴν.mea sententia, meo iudicio.

* κατατήκω.liquefacio. Quod Cicero dixit in Catone. Quæ te nũc coquit, καταίκει uertit Gaza, act. accus. iungitur. quære τήκω.

καταθέναι. reponere, id est, loco suo recondere.

* καταθέμαι. gratiam colloco, gratiã ineo. cũ dati. & accusa. Est etiam onus excutere. καταθέμαι τιμὴν ἢ σπουδὴν colloco & defero honorem uel studium in aliquo ornando. καταθέμαι μαρτυρίαν.defero testimonium, testificor. καταθέμαι τὴν ἀρχὴν ,idem est quod ἀπαθέμαι,eiuro, depono. Bud.

* καταθέμι.depono, colloco, soluo, dependo, χάριν σοι καταθέμι.gratiam colloco, beneficium confero. Item gratiam rependo, & paria facio, iungitur accusatiuo. Iungitur & cũ datiuo & genitiuo, quando significat ἀπαντῶν, καὶ καταβάλλω,dependo, expono pro aliquare. Bud.

καταιλάω.conspurco, commaculo, concaco.

* καταίνειν τὴν καταδίκην,ἢ ἐκτίνειν,ἢ ἐκπληρῶσαι τὸ κριθεν.iudicatum facere.

κατατοκίζομαι.fœnore obruor & exhaurior.

κατακλαῦσαι.audeo. cum genitiuo. Vide commentaria Budæi.

καταξέω.sagittis conficio.

* κατατομή.ῆς.ἡ.sectio, concisio.

κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν · patrum nostrorum memoria.

καταφέρομαι.fundo, fugo.

καταθέχω.discurro, decurro, prædor, populor,

* incursionem facio, incursionibus uasto, per grassor & percurro latine etiam dicitur. require θέχω.

καταθίβω.attero, tero, consumo, acti. accusa. iungitur, require θίβω.

καταθίχθος.ὁ.tenuis.

καταθίψαι τὴν ἡμέραν.diem eximere.

καταθοχάζω.μ.άσω.π.ακα.roto. actiuum, accusatiuo iungitur.

καταθυφάω.μ.ήσω.π.ηκα.delector, pellicior, consu

* mo, eluxurior in aliqua re. cum genitiuo. Gregorius, Ἵνα τι καὶ ἀυκὲς καταθυφήσω τὸ λόγος, id est, ut ipse quoq; eluxuriante stilo utar. Significat etiam derideo & ludificor per lasciuiam & delitias. Vide commen. Bud.

καταθύχω.μ.ύξω.π.υχα.cogo, domo, supprimo, actiuum, accusa. iungitur.

κατατυχεῖν.assequi, successum habere. genitiuo iungitur.

κατατυχών.όντος.ὁ.uoti compos.

καταυγασμός.οῦ.ὁ.lucidatio.

* καταυλέω.μ.ήσω.π.ηκα.sono, id est, modulor, exploro concentum, tibiarum modulis oblector. neut. absolutum.

* κατάυλησις. Theophrastus. καὶ καταυλήσεως βραχείας δεῖσθαι, non multæ inspirationis indigere in auspicando cantu, uel antequam in theatrum afferatur ludicræ & lenitoriæ exercitationis.

καταυλίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. castra metor. neutrum absolutum.

κατ' αὐτὸ.eodem tempore significat aliquãdo.

καταφάγω.deuoro.

καταφαίνομαι.uideor, id est, appareo, deponens absolutum. quære φαίνομαι.

καταφανής.ές.ὁ.ἡ.manifestus, aptus, perspicuus.

καταφαρμακεύω.μ.εύσω.π.ευκα.ueneno. actiuum accusatiuo iungitur.

κατάφασις.ιος.ἡ.affirmatio.

καταφάσκω.affirmo.

καταφατίζω.μ.ίσω.π.ικα.dico contra aliquem, protestor, polliceor, confiteor.

καταφατικός.οῦ.ὁ.affirmatiuus.

κατάφατος.ον.ὁ.recens.

* καταφέρεια.procliuitas.

* καταφερής.pronus, procliuis.

καταφέρω.deijcio, deturbo, deorsum fero, cui ἀναφέρω opponitur. illido, allido, impingo, incu

* tio, adigo. Est etiam sopio, in somnum sterno. Alexander in pri. propl. θελγομένη δὲ καὶ εἰς ὕπνον αὐτὰ καταφέρει. Vide cõmen. Bud.

* καταφέρεσθαι.collabi, deorsum trahi, sidere, merge re, pessum ire, decidere, ruere. καταφέρομαι τοῦ ἐχθροῦ. ruo & impetum in hostem facio. Est & obdormiscere uehementius, & alto somno, Significat autem hoc uerbum subitam collapsionem uel delapsionẽ. Hippo.

ἐντεῦθεν δὲ ὁ ἀνὴρ εἰς τὸ ἰωβὸς πάθος καταινέχθη, καὶ μάλιστα ἄθρεν ἢ ἀνεκάγχασε. Significat etiam deferor, & appello in portum. Bud.

καταφεύγω. refugio, confugio, exulo. neutrũ absolutum. quære φεύγω.

κατάφημι. affirmo. actiuũ, accusatiuo iungitur. require φημί.

* καταφθίνω. pereo, marcesco, apud Sophoclem,

καταφιλέω. μ. ήσω. π. ηκα. osculor, actiuum, accusatiuo iungitur,

καταφιλοσοφέω. per silentium uinco,

καταφιλοσοφοῦμαι. patientia & moderatione uincor.

* καταφλέγω. comburo. actiuum, accusatiuo iungitur. quære φλέγω.

κατάφλεξις. combustio.

κατάφοβος. ς. ὁ. formidolosus.

καταφοιτάω. accedo.

καταφορά. ᾶς. ἡ. impetus, allisio uehemens. & priuato nomine soporis uehementis impetus

* sic appellatur, inclinatio in somniũ, principium infirmitatis, marcor, torpor, sopor, degrauatio, depressio. Est & sua Oratoribus καταφορὰ, hoc est, inter accusandum longior spiritus productio.

καταφορέω. reprehendo, dormio, deprehendo, intelligo, act. accusa. iungitur.

καταφορὴς. ίος. ὁ ἡ. pronus.

καταφορτίς. ίδος. ὁ. uehemens, impetuosus, somno-

* lentus, impetu incurrens. Vnde καταφορτὸς ὕπνος, somnus uehementius incubans.

καταφορ ος. ς. ὁ. pronus, iudicatu pronus, planus, perspicuus.

καταφορτικός. ὁ. onerosus, uehemens.

καταφράζω. animaduertere.

κατάφρακτα πλοῖα. naues munitæ & instructæ ad bellum.

κατάφρακτος. ς. ὁ. cataphractus, equus opertus. e-

* quites cataphracti dicunt etiam Latini.

* καταφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. despicio, nihili pendo, ꝓ nihilo duco. Est proprie fastu quodam alio melior sibi uideri. act. accusa. iungitur.

καταφρόνησις. contemptus, despectus.

* καταφρονητέον. despiciendum.

καταφρονητὴς. οῦ. ὁ. contemptor.

καταφρόνητος. ς. ὁ. despectus.

καταφροντίζω. expendo in studijs literarum.

καταφρονητικῶς. contemptiue.

καταφρυάθαί τινος. superciliũ aduersus aliquem

* tollere, superbe & cum fastu ipsum alloqui, superciliose alloqui.

καταχειροβονία. condẽnatio, contrariũ suffragiũ.

καταφρύγω. penitus uro, exicco. act. accusa. iungitur. require φρύγω.

καταφυγὴ. ῆς. ἡ. refugium.

* καταφύγιον. subsidium.

καταφωρᾶ. manifestariũ facio, in furto prodo.

κατάφωρος. ς. ὁ. manifestarius, manifestus, depre-

* hensus, clarus, καὶ ὁ ἐπαυτόφωρος. Et quicunq; reus conuictus, dicitur per metaphoram κατάφωρος, ἐπαυτοφώρῳ ἅλλοτριος, & ἐπαυζῴρῳ ἑαλωκώς. ut adulter deprehensus.

καταφωνῶ. resonare facio.

κατασκώπτειν. insultare.

καταχαρίζομαι. gratificari, id est, condonare, largiri, donare, præuaricari gratiose.

κατάχασμα. ατος. τὸ. hiatus, sectio profundior.

καταχέω. profundo, infundo, effundo, act. accusa. iungitur. require χέω.

κατὰ χεῖρας. ad manum, faciliter.

κατὰ χειρὸς ὕδωρ εᾶ manuũ lotionem uocabant quæ ante cœnam fiebat, sicut post cœnam

* νίψασθαι, & ἀπονίψασθαι.

καταχθόνιος. ς. ὁ. infernalis, subterraneus.

καταχλυσις. ιος. ὁ. obtenebratio.

καταχόω. μ. ώσω. π. ωκα. obruo, exaggero. act. accusatiuo iungitur.

καταχορευσις. ιος. ἡ. species cantus, quo in Pythijs ludis repræsentabatur Apollo iam ouans.

καταχράομαι. ήσομαι. π. ησομαι. abutor, καταναλίσκω, &

* καταπλάνω. Significat etiam supra modum & immodice utor, & præterquàm moribus aut natura cõparatũ est, profundo, absumo, cum accusatiuo: quod etiam abutor latine dicitur. Item abunde commemoro, copiose alicuius rei illustratione utor. Sicut & Cicero pro Milone: Ad huius criminis defensionem non abutemur, id est, non multum utemur. Est etiam male accipere, uerberibus uel morte afficere. Accipitur etiam passiue. Vide cõmen. Bud. Lucianus usus est cum accusatiuo in Caucas. deponens, datiuo iungitur.

κατάχρεως. debito & usurę implicitus. κατάχρεως οὐσία ἢ κατάχρεως καὶ ὑπόχρεως, bona oppigno

* rata, bona prædia Latine appellantur & obærata, sponsione & fideiussione affecta: & debitores ipsi ære alieno oppressi, κατάχρεω & κατάχρεω dicuntur. Dicuntur etiã ὑπόχρεως. Vide Budæum.

καταχρησις. ιος. ἡ. abusio.

καταχρηστικός. οῦ. ὁ. abusiuus.

καταχρῶσοι τὴν κομὴν. tingere capillum, fucare.

κατάχυσις. ἡ. aër.

κατάχυμα. ατος. τὸ. aqua balnei qua perfunduntur balneo exeuntes.

καταχύσματα. τὰ. res quæ effundebantur super caput serui nuper empti: cum domum heri ingrediebatur, sicut supra caput uxoris nu-

* per nuptæ, ius. Significat etiam iuris condimentum.

καταχωννύω. μ. ύσω. π. ωκα. facio aggerẽ, occulo terra, accusatiuo iungitur.

καταχώννυμαι. obruor, id est, nimium implicor & occupor.

καταχωρίζω. μ. ίσω. π. ιχα. diuido, semoueo, facio reuerti, sepono, dispono.

καταψάλλομαι. tibijs cytharisq; persono ac ob-

* lector.

καταψευδομαρτύρομαι. falsis testibus opprimor.

καταψευδομαρτυρικὰ μὴ ὁ. ς. ὁ. qui adhibuit falsos testes.

καταψηφίζομαι

* καταψηφίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. contra iudico, cõdemno. Est etiam faciendum censeo. Significat etiam simpliciter pronuncio, καταφάσκω. Aristoph. ἢ τὸ ἀδικοῦντος καταψηφίσασθαι ὡς ἀδικεῖ. Vide Bud.

καταψύχω. demulceo, adulor, leniter contrecto

κατάψυξις. ιος. ἡ. refrigeratio.

καταψύχω. μ. ύξω. π. υχα. refrigero, sicco, actiuum accusa. iungitur.

κατάγην. fractus sum. ab ἄγω.

κατακτὸς. ὸν. ὸς. τὸ. fractum.

κατακτῦκα. ας. ἡ. fracta.

κατακτός. ὸς. ὁ. fractus. Accipitur pro fluxo, molli & effœminato. Sicut fractus apud

* Latinos.

κατεβήσαν. descendit.

κατεβλακευμένος. supinus, iners.

κατεγνωσμένος. ς. ὁ. damnatus, reprehensus.

κατεδαφίζω. subuerto, solo æquo.

κατείβομαι. μ. είψομαι. τ. ειμμαι. instillo, corrumpo, defluo.

κατέδλον. uidi.

κατείδωλος. ς. ὁ. idololatriæ deditus.

* κατεκδιαῖος. τὸ ἐκγυαῖος καὶ ἐγγυαῖος.

* κατεγγυᾶν. tradere. Vadimonio uel sponsione, uel satisdatione obstringere quẽpiam. Accipitur etiam aliter apud Demosthenem. ταῦτα δὲ πράξας, κατηγγύησε τοὺς παῖδας, id est, pueros pro credito pigneratus sum, & manũ prędibus bonis inieci, q̃ bona satisfacere pro habebam obnoxia. κατεγγυᾶ τὴν κόρην τῷ ἐγγυᾶ. despondeo, uel etiã desponsam trado

κατέδυ. occidit.

κατέθεν ζ. deposuerunt.

* κατειλημμένος. ἀνὴ καὶ κατειληφώς.

* κατειπεῖν. contradicere, occulto accusare, defer-

* re. Est etiam occultum detegere, secreta re uelare & prodere aliquẽ apud Aristopha. in Pluto.

* κατειλεῖν. in orbem globari & colligi in arctũ.

* κατείργω. subigo, compello, adigo. Significat etiam ueto & arceo. ἐρατείᾳ κατείργειν. apd Pausa. pro intra fines continere, exitumquè adimere.

κατεύνυον. occultabant.

κυτειργασμένη γῆ. terra culta & subacta.

* κατειρωνεύομαι. μ. εύσομαι. τ. ευμαι. cauillor, assimilo, μίγα φρονέω, per dissimulationem deludo. cũ genitiuo.

κατέκηα. combussi, à καίω.

κατελεέω. μ. ήσω. τ. ηκα. misereor. neutrum, accusatiuo iungitur.

* κατέλαβεν. accipitur impersonaliter pro necesse fuit, necessitas coegit. Pausa. οὗς κατέλαβεν ἀτρεκεῖν ἐναντία λοκεδαιμονίων καὶ βοιωτῶν τεταγμένους. Vide commen. Bud.

* ὃ κατ' ἐμέ, καὶ ἐν ἐμόν. quantum in me est, pro uirili.

* κατενόλης. indigus, qui caret.

κατενεγχυρίζω. oppignero.

κατενόσλιον. τὸ. genus modulationis ad quam saltabant arma concutientes.

κατενῶπα. in conspectum.

κατ' ἐξοχὴν. per excellentiam.

κατεξανίσταμαι. contra resurgo.

κατεπᾴδω. μ. άσω. π. ακα. incanto. actiuum, accusatiuo iungitur.

καταπείγω. μ. είξω. π. ειχα. urgeo, festino. acti. accus. iungitur, quando urgeo significat, quando festino, neut. absolutum.

κατέπεφνα. occidi.

* κατεργάζομαι. μ. άσομαι. π. είργασμαι. conficio & con-

coquo, præparo, perficio, id est, destruo, patro, operor, occido. quod Latini etiam cõficio dicunt. Significat etiam supero, uinco Herodia. φασκόντων τινὰς τὴν ἰωαδίαν φάσασαν ἐμπεπλάνηκε τοὺς τέκνους τῶν ἐνεδίσεων, καὶ κωλύειν δίκας τὸ φονῶδες τὸ ἄρρ. ἢ εἰ καί τι πρᾶξαι πόνον, κατεργάζεσθαι δυνάμει κρείττονι. arceo, deponens, accusatiuo iungitur.

* κατεργασία τῆς γῆς. cultus & subactio. Est etiam κατεργασία τροφῆς, id est, πέψις.

κάτεργος πάνος. ὁ κατεργασμένος, ἠρτισμένος. cui

* ἄργος opponitur.

κατερίζω. μ. ίξω. π. ιχα. demulceo, sedo. acti. accusatiuo iungitur.

κατερετίζω. incito.

κατερέπω. destruo, diruo. acti. accusat. iungitur. require ἐρέπω.

κατερεφὴς. ίος. ὁ. ἡ. munitus, tectus.

κατερητύω. comprimo. acti, accusatiuo iungitur require ἐρητύω.

* κατεῤῥηνημένον. limatum, expolitum. à ῥηνὴ.

κατερύκω. detineo, prohibeo. acti. accusa. iungitur. require ἐρύκω.

κατερυθρίνω. erubeo.

* κατέρχομαι. descendo, aggredior. Valla uertit in acta Apostolorum deuenio. κατέρχεσθαι autem dicitur ille eleganter, qui post exilium q̃si postliminio redit in patriã & reuertit. deponens absolutũ. require ἔρχομαι.

κατεῤῥίω. deuoro. accusatiuo iungitur. require ἐῤῥίω.

κατεσκληκτευμένος. ς. ὁ. attonitus.

κατέσκληκα. morbo uel fame contabui, macrui, strigosus & aridus euasi.

* κατεσπουδασμένον. ambitiosum, ingenti studio factum, enixum & affectatum.

* κατεσεναζομένας χάριτας. dona cum suspirio data Vide cõmen. Bud.

κατέσυζ. impulit,

* κατεσωμιλμένος. garrulus, ineruditus.

* κατέχημαι. id est, κάτοχός εἰμι. uerbũ peculiare ijs,

* qui tanq̃ alieno feruntur arbitrio, ut qui in dei alicuius redacti sunt potestatem, qui illos ꝓ sua potestate moderatur possidetq̃, & agit quocũq; lubet, datiuo iũgitur. Lucianus. καὶ ἀνὴρ θεᾷ κατέχημαι.

κατέζ. quorannis.

κάτευγμα. ατος. τὸ. imprecatio, diræ.

κατευνάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. accumbo, placo. deponens absolutum.

κατευνασὴς. οῦ. ὁ. cubicularius, qui sponsam ducit dormitum.

κατευνέω. μ. ήσω. π. ηκα. facio dormire.

κατευνέομαι. μ. ήσομαι. π. ωμαι. ꝓsperor. depo. absolutum.

καταυλογέω. prædico, extollo.
καλευσοχέω. μ. ήσω. τω. ηκα. bene coniecto.
καλεύχομαι. deprecor, imprecor, deuoueo, requiro εὔχομαι.
κατέχομαι. ὁ ἔνθεος εἰμί, uide καλέχομαι.
κατέχω. detineo, teneo, contineo, retineo, occupo, id est, possideo, incumbo, decumbo, & sido, hoc est, ἱζάνω, ἵζομαι. acti. accusatiuo iungitur. Iungitur etiam genitiuo. Herodi. καὶ πανδημεὶ ὅσοι τῶν ἐώμην κατέχειν ἄνθρωποι, μὴ κατα ζεύγνυσι αὐτοῦ, ἀλλ' ἕκαστος φεύγειν θέλων.
κατεχθραίνω. odio prosequor.
κατεψηφισμένος. qui damnauit, uel qui damnatus est.
κατηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. accuso. Significat etiam plane demonstro & significo. Demosthen. ἔστι δὲ πᾶς ἀνὸ τὸ δηλοῦν καὶ κατηγορεῖν, ὅτι πᾶν τὸ πρᾶγμα κατεσκευάκασι, prædicat, παρίστᾳ, καὶ δηλοῦ indicat. Seneca hoc exprobrare latinè dixit. Sicut arguo apud Vergil. Degeneres animos timor arguit. Huiusmodi autē exprobratio re fit, non uerbis. quod etiam prædicare dicitur, hoc est, palam commemorare. Est etiam κατηγορῶ. indico & significo nomine & appellatione declarcq̃. Significat etiam præ mefero. Lucia. πολλὴν κατηγοροῦντες ἀπειροκαλίαν, id est ineptiam multam præ se ferentes. hoc Cicero clamitare dixit Vide commentaria Bud. act. genitiuo iungitur & accusa. & apud Philosophos prædico significat. unde categorias prædicamenta uocant.
κατηγορία. ας. ἡ. accusatio, crimen, prædicamētum
κατηγόρος. ου. ὁ. accusator, actor, peritor.
κατέκειν. descendere.
κατηκόος. ου. ὁ. obediens, dicto audiens, morem gerens.
καλίς. ίδος. ἡ. κάθοδος. descensus.
καλίψαρος. ου. ἡ. φορ. ἡ. scala, tabulatum. Aristop. Ranis. ἐῶσι τὴν κατήλιψ' ἐνθὲς ἀνεπιδήσαμεν.
κατήλυσις. ιος. ἡ. καὶ
κατηλυσία. ας. ἡ. accessus, descensus.
κατηναρισμένα. conculcata, trita.
κατημαρ. quotidie.
κατηπιώνται. mitigati sunt.
κατηρᾶτο. maledicebat, execrabatur. cū datiuo.
καταρεμίω. μ. ήσω. τω. ηκα. sedo. actiuum, accusatiuo iungitur.
καταρειφής. ές. ὁ. ἡ. tectus, altus.
κατηφιάω. καὶ
κατηφέω. μ. ήσω. π. ηκα. tristor, mœsto uultu & demisso cogito.
κατήφεια. ας. ἡ. λύπη, mœror, tristitia, cum uultus demissione.
κατηφής. ές. ὁ. ἡ. subtristis, præ uerecundia supercilia & ultū demittens, sollicitus, mœstus.
κατηφόνες. ignaui, morte digni.
κατήφονος. ου. ὁ. morte dignus.
κατηχέω. μ. ήσω. π. ηκα. audio, erudio, instruo uiua uoce, erudio in sacris, initio. Dictum uidetur ab ἠχώ, sonus siue uox, φ mysteria olim non scripto sed uoce traderentur. actiuum accusa. iungitur.

καλήχίζω. instituo, admoneo.
κατηχής. ές. ὁ. ἡ. resonans.
κατηχήσεις. ιος. ἡ. instructiuus.
καλήχησις. ιος. ἡ. instructio.
καλήχούμενος. ὁ. docens, instruens, catechumenus, quo & Latini utuntur pro eo qui instruitur. Dicuntur autem κατηχούμενοι, non dum initiati, sed qui adhuc imbuuntur elementis religionis, nondum ad facta spectā da introducti. Vide annotationes in Epistolas Bud.
κατήχηθε. ἡ. ὁ. qui uiua uoce eruditur.
κατηχίσης. ἡ. ὁ. qui ad eum modum erudit.
κατ' ἰδίαν. seorsum, secreto, priuatim, semotis arbitris.
κατιδεῖν. perspicere.
κατέναι. redire, descendere.
κατιλλώπειν. despicere, subsannare.
κατιλύω. μ. ύσω. τω. υκα. infeco, actiuum, accusatiuo iungitur.
κατόντες. ὁι. descendentes.
καλίσομαι. μ. ώσομαι. τω. ωμαι. erugino. deponens, absolutum.
κατέχει. coercet.
κατιώμενος. rubigine obsitus.
κατιχόω. roboro, acti. accus. iungitur. Item prœualeo, & uinco cum genitiuo.
κατιχύομαι. uincor, cedo.
καθδύρομαι deploro.
κατ' οἶκον. domesticatim, per singulas domus.
κάθηδα. nosti.
καθιστέω. μ. ήσω. π. ηκα. colloco, habito, incolo, neutrum, accusatiuo iungitur. & absolute ponitur. uel datiuo cū præpositione ἐν,
καθυπήριον. ου. τὸ. habitaculum.
καθυίαν Gaza uertit domum.
καταοίδος. ου. ὁ. qui nunq̃ domo discedit.
καθιίζω. μ. ίσω. π. ηκα. habitare facio, constituo.
καθιισμός. οῦ. ὁ. habitatio.
καθικτείρω. misereor. neutrum, accus. iungitur. require οἰκτείρω.
καθικτίζομαι. misericordiam implorare.
καθίκτισις. ιος. ἡ. misericordia, commiseratio.
καθνόομαι. uino obruor, apud Platonem.
κάθηνος. ου. ὁ. uinosus.
καθίσκομαι. morior. deponens absolutum. require ὄλλυμαι.
καθυνέω. torpeo, pigresco. neutrum absolutum. require ὀκνέω,
κατ' ὀλίγον. paulatim, sensim, penè, minutatim. Lucianus. καὶ κατὰ ὀλίγον κρόνον σε τῶν θεῶν γενναιότατε ἀπαφαίνουσι. Penè Saturnum te faciunt.
κατ' ὀλίγους. seorsum, alij ab alijs. Herodianus. λαθόντες δὲ, διὰ ταχείας καὶ ὀβράτε δολιοπρίας, κατ' ὀλίγους εἰς τὴν ἰταλίαν παρεδίδουσ.
κατοπτάω. exuro.
κατόπιν. post, retro, à tergo, ponè, quasi post faciem. construitur cum genitiuo.
καθοπτρίζομαι. ueluti speculo exprimo ac refero.
κάθοπτρον. ου. τὸ. speculum.
καθοπτέω. aspicio, intueor.
κατόπτης. ου. ὁ. aspector, explorator.

καθοργιάζω.

καθοργιάζω τῇ ψυχῇ. ad sacra præparo suscipienda mentem, ad sacrorum cultum expio, & idoneam reddo. καθωργιασμένος, initiatus, deuotus, consecratus.
κατ' ὄρεσφιν. in montibus.
καθορθόω. μ. ώσω. π. ωκα. egregie & cum uirtute aliquid facio, prospere aliquid gero. Gaza aliquando uertit exequor, aliquando recte attingo & assequor. pro prosperum successum habere apud Herodi. ἐῶσιν δεῖν μέγα τι δρᾶσας καθορθῶσαι. act. accusa. iungitur.
κατόρθωμα. ατος. τὸ. opus uirtutis, id est, rectum, catorthoma, officium, ut est apud Ciceronem in primo officiorum. Interpretatur etiam recte factum, id est, actionem per se expetendam. Est etiam præclarum facinus prospere & egregie factum & gestum, successus, res bene gesta.
κατόρθωσις. ιος. ἡ. correctio.
κατρέωδέω. trepido, metuo.
καθρύπω. defodio. acti. accusatiuo iungitur. require ὀρύπω.
κατορχοῦμαι. saltationibus demulceo & mitigo saltro, Capitur etiam passiue. Vide commentaria Bud.
κατυλάς. άδος. ἡ. nox obscura.
κατυλίω ad cicatricem perduco.
κατ' ὀράν. postremo, a tergo.
κατ' ὀφθαλμοὺς λέγειν. dicere in conspectu & in faciem.
καλεφρυόω. superbio, supercilium erigo.
καλίμαλα. τὰ. coria duriora quæ calceis muniē dis subduntur, soleæ, imposturæ, sutulæ, doli.
καλίόω. consarcino, adsuo.
καθκή. ῆς. ἡ. detentio, possessio. Est autem affectio τοῦ ἐνθουσιῶντος καὶ κατεχομένου. Est etiā morbus uetenosus. uigilantem soporē uocant recentiores. Bud.
κατόχιμος. καλεχόμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐξεστικός. uel ὑπὸ τοῦ δαιμόνων κρατούμενος, hoc est, fanaticus, quem prisci θεοφορούμενον uocabant, hoc est, ἐνθουσιῶντα. Bud.
κάθχος. ου. ὁ. detentiuus, numine afflatus. Plutarchus. ἐκ θεοῦ κάθχος dixit. ἀντὶ τοῦ καλεχόμενος καὶ ἔνθεος. Alibi κάλοχον τὸν μνημονικὸν uocauit, hoc est, eorum quæ apprehendit tenacē
κάτω. infra, deorsum.
κατόβλεψ. qui capite est in terram demisso. ἀπὸ τοῦ βλέπω.
καλωκέρα. in caput, præceps. aduerb. Aristopha.
καλωκέρας δὲ ῥίψας με βεκκολίσεις.
καλώγεων. ω. τὸ. diuersorium.
κάλωθεν. ab imo.
καλώμοτον. τὸ. iuramenti genus.
καλώδλιος. ου. ὁ. ἡ. tristis.
καλωμαλόν. in humeris.
κατωμαλικός. οῦ. ὁ. adiuratiuus.
κάτων. ωνος. ὁ. Cato.
καλωνάκη. ης. ἡ. uestis seruilis & breuis quæ ultra genua non pertingebat, & in inferiori parte limbum subsutum habebat pelliceum, un

de & nomen habet à κάλω uidelicet & κέω.
καλωνωμένος. uino obrutus.
καλωπιάω. caput in terram demitto.
καλωπός. capite in terram demisso. Et καλωποὶ ὀφθαλμοὶ ὁι ἀμβλυωποί. Vide Bud.
κατώτατος. ου. ὁ. infimus, extremus.
κατώτερος. α. ὁ. inferior.
κωλωμαδόν. in humeros, aduerb.
καλωφαγᾶς. genus auis, lurco.
καλωφερής. ὁ πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἀνώλκεσος. præterea ὁ κατεπρικνὴς, ὁ ἐπιδέξεπτὸς. pronus, procliuus.
κατώφορος. ὁ καλω φερόμενος.
κατώρυχον. ου. τὸ. ὑπόγειον. infernum, quod sub terrā inuenitur.
καυθμός. uredo.
καυλίον. ου. τὸ. caulium, herba quam Dioscorides καύκαλιν uocat, nunc pedem Galli uocant.
καῦμα. ατος. τὸ. calor.
καυνάσιον. ου. τὸ. stramentum, stratum.
καυλός. οῦ. ὁ. ceruix ueficæ, & caulis in pennis, pars hastæ quæ terræ infigitur, ferrum iaculi, hasta, hastile, uirga uirilis, penis, coles dicitur Celso, thyrsus, id est, uirga cuiuscū q̃ plantæ.
καυνός. malus, amarus, κλῆρος.
καυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. sicco. actiuum, accusatiuo iungitur.
καῦρος. ου. ὁ. mente surdus, stolidus.
καυσία. ας. ἡ. tegmen capitis calori aptum. Est pileus expassos margines habens ad arcendū æstum, quo messores utuntur.
καύσιμος. ου. ὁ. combustiuus. καύσιμα ξυλά. ligna igni destinata.
καῦσις. ιος. ἡ. combustio.
καῦσος. febris cum maximo ardore.
καύστερος. α. ὁ. ardens.
καυστριάω. μ. άσω. π. αυκα. contamino, cauterio inficio.
καυστός, οῦ. ὁ. ardens.
καύστρος. ου. ὁ. Cayster fluuius Lydiæ.
καύσων. ονος. ὁ. æstus, ardor, febris æstuans.
καυτήριον. instrumētū q̃ putridę carnes adurunt.
καυχάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. glorior. deponens datiuo iungitur.
καύχημα. ατος. τὸ. gloria.
καυχηματίας. gloriosus & iactator.
καύχησις. ιος. ἡ. exultatio. ἔχω καύχησιν, habeo unde glorier.
καφέω. μ. ήσω. π. ηκα. spiro.
καφηρεύς. έως. Caphareus Eubœę promontorium.
κάφος. spiritus.
καχέκης. ου. ὁ. deprauatus habitu uitiorum.
κάχεκτος. ου. ὁ. male habitus, cui corpus macie cōfectum est.
καχεκτέω. ualetudinarius sum.
καχεξία. ας. ἡ. mala corporis habitudo, ex qua omne alimentum corrumpitur.
καχλάζω. strepo, immodeste rideo.
κάχλος ὁ, καχλίνη. apud comicos ridiculus, stupidus à χαίνειν, φ stultorum est semper ore hianti esse. Aristophanes. μὴ πόθ' ἡ τεῦ πωνταχῇ κεχηνότες.
κάχληξ. ηκος. ὁ. testudo, lapillus qui ab aqua agitatur

agitatur.
κάχρυς.υος.ὁ.ordeum.
καχρυδίας.α.ὁ.panis ex ordeo.
καταχυπρόπους.mali quippiam suspicari.
κάψα.capsa, à κάπτειν.
καψιδιάριον.α.ὀ.sudariolum.
κάω.μ.κάυσω.π. κέκαυκα. calefacio. ὁ καίω, actiuũ, accusatiuo iungitur.

Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Κε, uel κεν apud Poëtas frequenter idem facit, quod in prosa oratione ἂν, dictio διωκτική.
κεάζω.μ.άσω.π.ακα.diuido, scindo, frango, acti. accusa. iungitur.
κέαντ.iacent, laborant, cum accusatiuo.
κέαρ.ρος.ὀ.cor, animus distractus.
κεάς.άδος.ὁ. locus, quo immittuntur malefici, apud Lacedæmonios, ut Athenis in barathrum.
κέατ, pro κείατ.iacent, aut iacet.
κεβλήτυρις, genus auis.
κεγχρίας.α.ὁ.χρ.
κεγχριδίας.α.ὁ.panis ex milio.
κεγχριμίς.ίδος.ἡ.ici & oliuarum acinus.
κέγχρος.α.ὁ.milium, serpentis nomẽ cenchrus.
κεγχρίς.ἡ.tinnunculus, genus auium.
κεγχριῶν.ὀ.mica, minutulum.
κεδάζω.μ.άσω.π.ακα.frango, dissipo, actiuum, accusa. iungitur.
κεδνός.οῦ.ὁ.curiosus, gloriosus, solicitus, bonus inclytus, sedulus, prudens.
κέδματα.τὰ. diuturni dolores in membris, aut genitalibus.
κεδρίδες.ἀί.baccæ cedri.
κέδρινος.α.ὁ.cedrinus.
κέδρος.α.ὁ.cedrus. Sub diuersis generibus mutat significationem.
κεδρωτός.οῦ.ὁ.ex cedro fabricatus.
κείμαι.iaceo, hinc κεῖμαι per synęresim.
κεῖα.incendi, ussi. καθάρμα].α.
κεῖθι.illic.
κεῖμαι.iaceo, cubo, κεῖσθαι accipit, pro τεθῆναι. Sic
* nos dicimus iacentem animum pro deiecto. Cicero. Maximas uero uirtutes iacere necesse est, uoluptate dominãte. Accipitur pro concedo.
κειμήλια.τὰ.thesauri, opes, pecuniæ repositæ, instrumenta preciosa, aurea uasa, uulgo clinodia, res preciosæ & charæ sepositæ, à
* κεῖμαι. κειμηλιάρχιον.locus in quo res preciosæ, & in delicijs habitæ reconduntur.
* κειμηλίαρχος.thesaurarius.
κεῖνος.α.ὁ.ille. pro ἐκεῖνος etiam apud Oratores
* frequentissimum est.
κενός.οῦ.ὁ:uacuus, pro κενός.
κεῖρα.ας.ἡ.pestis, infœlicitas, generatio, statura.
κείρακι.ἀί.instita. lumbrici lati & oblongi, uincula sepulchralia.
κείρω.μ.κερῶ. ἄορ.α.ἔκειρα.π. κέκαρκα.tondeo, deuoro, scindo.
κειρομένης.ὁ.rasus, tonsus.

κεκοιμᾶι.iacebo.
κείων.τος.ὁ.dormiturus.
κεκαδήσω.priuabo, dissipabo.
κεκαδήσομαι.curabo, à uerbo κήδω, metoligon mellon est.
κεκάδοντες.cesserunt, priuarunt, pro χάδοντες, à uerbo χάζω. Home. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο.
κεκαδών.priuans, curans, separans, parcens.
κεκαλυμμένος.contectus. à καλύπτω.
κεκάμω. defessus sim, fatiger, pro κάμω subiunctiuo in ἀόρ.β.à κάμνω.
* κέκαρκα, totondi: perfectum à κείρω.
* κεκαρωμένος.qui honoribus nimijs mente exter natur ac stupet. Cœlius.
κεκληγόντες.ὁι.clamantes.
κεκοσμημένος.ὁ.inustus, notatus.
κεκληγώς.ότος.ὁ.resonans, à κλάζω.
* κεκληρωμένος aliquando dicitur ὁ λοχών, id est, sorte electus.
κεκλημένος.α.ὁ. παρεκκλήτος.
κέκλομαι.iubeo.
κέκλυθι.audi, pro κλῦθι.
κέκλυτε.audite.
* κεκομισμένος.ὁ ἐνεγκὼν καὶ ἐνεχθεὶς, pro importante, & importato.
κεκορυθμένος.α.ὁ.armatus.
* κεκραγμός.οῦ.ὁ.clamor, uociferatio.
κέκραθι.uociferare.
κεκράκτης.α.ὁ.clamator.
* κέκρακα.miscui, temperaui.
* κεκριμένος.qui causam dixit, qui accusatus fuit
* κεκριμένον πρᾶγμα, res iudicata.
κεκρόδειλος, pro κροκόδειλος.crocodilus, κατ' ἐναλλαγήν.
κεκρύφαλος.α.ὁ. reticulum, uitta, discriminale, flammeum.
κεκτημένος.dominus, ut qui possideat seruum. Aristophanes Pluto. δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τοῦ κεκτημένου, & idem alibi pro hera, ἐν ἄνδρὶ ὅστις ἂν ἐμῆς κεκτημένης.
κελάδειν.α.ὁ.clamosus.
κελαδέω.μ.ήσω.τς.ηκα.clamo, resono. neutrum absolutum.
κελάδημα.αζος.ἡ.χρ.
κέλαδος.α.ὁ.strepitus, clamor.
κελάδων.ουζος.ὁ resonans, clamans.
κελαινεφής.ὁ.ἡ.habens nigras nubes, niger, de nigrans nubes.
κελαινός.οῦ.ὁ.niger.
κελαινότης.ητος.ἡ.nigredo.
κελαινοπάθημος.α.ὁ. obscurus, dolosus, τῇ ψυχῇ δύσνους.
κελαινοφαής.ἐος.ὁ.ἡ.niger, obscurus.
κελαρύζω.μ.ύσω.π.υκα.resono, consono, continuo fluo. neutrum absolutum.
κελέβη.ης.ἡ.poculum ligneum.
κελέης.ἡ.securis.
κελέυν.genus lignei poculi.
κέλευθον.ἡ.χρ.
κέλευθος.α.ὁ.uia.
κέλευσμα.ατος.ἡ.admonitio nautarum, quod ca-
* ni a symphoniacis seruis moris erat apud antiquos, celeuma quo utitur Martialis.

κελεύμβυον

* κελεύμβυον.ἡ.imperiutra.
κελευστής.οῦ.ὁ.iussor, proreta.
κελευτάω.μ.άσω.π.ακα.χρ.
* κελεύω. μ. εύσω. π. ευκα.iubeo, impero. Vnde τὰ κελευόμενα ποιῶν, imperata facere. Est etiam hortor, permitto, fino,
κέλης.ητος.ἡ.equus, eques, pars, paruum nauigium, quod Latinis celox & celotis uocat.
κέλλω.ὁ προσεγγίζω, χρ. ὁ τείνω, figo nauem.
κελητιάω.μ.άσω.χρ.
κελητίζω.μ.ίσω.π.κα.equito, uehor curru.
κελήτιον.α.ὁ.cymba, parua scapha.
κέλομαι.iubeo. deponens.
* κελόνιον. instrumentum, quo ex puteo hauritur aqua.
κέλορον.α.ὁ.intonsa ouis.
κέλσα.appuli, ad portum ueni, assumpsi.
* κελτοί.Galli.
κελύφη.ης.ἡ.χρ.
κέλυφος.ἐος.ὁ.cortex exterior, putamen, testa.
κελύφαινον.α.ὁ.filiqua, cortex.
κέλω.iubeo.
κέλωρ.ωρος.ὁ.uox.
κεμάς.άδος.ἡ.cerua, hinnulus.
κενεαγία.ας.ἡ. uasorum inanitas, pro inedia accipitur.
κενεαγορία.ας.ἡ.uaniloquium.
* κενὰς χαρίζῃ χάριτας.leuem inis gratiam. locutio est Græca etiam a Latinis usurpata. Sallustius. Quæ negocia multo magis q̃ præliũ male pugnatum terrebant.
κενεόβρια.τὰ.morticina, carnes præmortuæ.
κενεμβατέω.μ.ήσω.τς.ηκα.per uacua uado, uana conor. neutrum absolutum.
κενεός.οῦ.ὁ.uacuus, pro κενός per extensionem.
κενευχής.ἐος.ὁ.ἡ.uana iactans.
κενεών.ῶνος.ὁ. λαγών. uenter, pars quæ est inter latera.
κενήριον.α.ὀ.uacuum monumentum.
κενοφωνία.ας.ἡ.uocum inanitas.
κενοδοξία.ας.ἡ.inanis gloria.
κενόδοξος.gloriosus, gloriæ auidus, inanem de se persuasionem habens, qualis apud The-
* rentium Thraso.
κενός.οῦ.ὁ.uacuus, desertus.
κενόστοδος.ὁ. curiosus, leuicularum rerum studiosus.
* κενοτάφιον.imaginarium sepulchrum. Quale de
* scribit Virgilius libro ter. Aeneidos. Suetonius honorarium tumulum appellat. Sic uocari possunt hodie quas repræsentationes in anniuersarijs exequijs uocamus. Vide annot. Bud; in Pandectis.
κενοτραφός.de indocto dicitur.
κενότης.ητος.ἡ.uacuitas.
* κενόω.μ.ώσω.π.ωκα.euacuo, excauo. acti. accusatiuo iungitur.
κένσαι.stimula, iube, crea.
κεντάω.μ.ήσω.π.ηκα.χρ.
κεντέω..stimulo, pungo, act. accusa. iungitur.
κεντίζω.μ.ίσω.π.κα.stimulo. actiuum, accusatiuo iungitur.

κεντωρίδες.ἀί.genus ornamenti muliebris.
κεντωριώνες.centaurice, immaniter, inciuiliter.
κεντρηνής.ἐος.ὁ.ἡ. uelox tanq̃ stimulo percussus, equus centro obediens.
κέντρον.α.ὀ.stimulus, aculeus, centrum, hoc est, pũctum in medio circuli.
κεντωτήριον.α.ὀ.suilla.
* κεντροτύπος.α.ὁ.nequam, uafer, stimulator, auriga. Vide Cœlium.
κεντρίς.ίδος.ἡ.genus serpentis, dipsas.
κεντρωτοί κεφῆνες.ὁι.aculeati fuci.
κεντρόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.habeo stimulum.
* κέντρων.ωνος.ὁ. cento, uestis uersicoloribus pannis consuta, uersutus, uarijs artibus consutus. Aristoph. nebulis. γλοιὸς ἀλαζὼν, κέντρων, μιαρός. In hac dictione Latini ρ detrahunt.
κένωμα.ατος.ὀ.euacuatio.
κένωσις.ιος.ἡ.uaniloquium, euacuatio.
κέπφος.α.ὁ.auis leuis quæ facile à uento impellitur, & metaphoricos pro stulto ponitur. Theodorus fulicam interpretatur. Cœlius larem uertit.
καπφωθείς.ὁ.uastatus.
κεραία.ας.ἡ.apex, antenna, punctum, uirgula minuta, pars in talis superior.
κεραΐζω.μ.ίσω.π.κα.scindo, trucido, populor, diripio, φθείρω, κόπτω.actiuum, accus. iungitur.
κεράμειον.α.ὀ.figulina.
* κεράμος.figulinus.
κεραμεύς.έος.ὁ.figulus.
κεραμέαι.omnia fictilia.
* κεράμιον.α.ὀ.uas fictile, amphora. uide assem Budæi.
κεραμεικός.οῦ.ὁ.Ceramicus locus Athenis in quo sepeliebantur, qui in bello perierant. erat & alter in quo diuersabantur meretrices.
κέραμος.α.ὁ. tegula, dolium, urbs Cariæ, carcer lingua Cypriorum.
κεράννυμι.μ.κράσω.ἢ κεράσω.π.κέκρακα χρ.
κικεραννύω.misceo, tempero. accusat. iungitur.
κεραοξός.ὁ.ἡ.poliens cornua.
κεραός.οῦ.ὁ.cornutus, ceruus, τέλεος.
κεράρχης.α.ὁ.alæ præfectus.
κεραστβόλος.α.ὁ.præfractus, intractabilis, à semi
* nibus quæ prius quàm in terram cadant, si in cornua boum inciderint, duriora nascuntur.
κέρας.ατος.ὀ.cornu, capillus, ut apud Homerũ, κὲ ἀγλαὸ, cum Paridem a capillo laudaret, et ὀρθοκέρως φρίκη, apud Sophoclem quæ capillum surrigit.
* εἰς κέρας χρ. εἰδὼς κέρως ἄγειν. cornua instruere. εἰδὼς κέρως πορεύεσθαι est cum cornua protenduntur exercitu præcedente.
κέρασμα.ατος.ὀ.mixtura.
κεράστης.α.ὁ.cornutus.
κεροφόρος.α.ὁ.corniger.
κερατίζω. μ. ίσω. π. κα. cornu uentilo, cornupeto.
κερατιστής.οῦ.cornupeta.
κεραινός.οῦ.ὁ.corneus. Est & quoddam syllogismi genus.

κερᾶτιον.ν.ὸ.filiqua.
κερατόγλυφος. qui cornu expolit excolitq; artifi
* ci ingenio ac sculpit.
κεραύλης.ν.ὁ.cornicen,tibicen.
κεραυνόω.μ.ώσω.π.ωκα.fulmino, actiuum,accusatiuo iungitur.
κεραυνίας.ν.ὁ.fulmine ictus.
κεραυνοβολία.ας.ἡ.fulminum iactus.
κεραύνια.τὰ.Ceraunia montes Epiri.
κεραξός.ν.ὁ.cornuum politor.
κεραυνός.οῦ.ὁ.fulmen. Fuit & cognomen Ptolo
mei cuiusdam ex promptitudine auda
* ciaque.
κεραυνόω,μ.ώσω.π.ωκα.fulmino.fulmine percutio actiuum,accusatiuo iungitur.
* κεραυνοσκόπιον. alta machina in scena instar spe
culę:ex qua fulminum iactus exhibebant.
κέρβερος.ν.ὁ.Cerberus.
κερδαίνω.μ.ανῶ.π.γκα.lucror. neutrum,accusatiuo iungitur.
κερδαλέη.ης.ἡ.uulpes.
κερδαλέος.ν.ὁ.astutus,utilis,fraudulentus.
κερδαλέφρων.ονος.ὁ.ἡ.auarus.
κέρδεα.τὰ.astutiæ uulpinæ.
κέρδιος.ν.ὁ.utilior,lucrosior.
κέρδιστος.ν.ὁ.utilissimus,astutissimus, prudentissimus.
κερδολογαμῶν.lucri causa uxorem ducere.
κέρδος.ους.ὸ.lucrum,astutia, proprie uulpina.
a κερδαίνω.
* κερδοσύνη.ης.ἡ.astutia,decipiens astutia & maxi
me fallens,uaframentum,astus.
κερδύριον.ν.ὸ.lucellum.
κερδώ.οός.ἡ.uulpes,forma diminutiua à κερδαλῆ.
κερδῶος.ὁ.Mercurij nomen,tanq; lucri autoris & conciliatoris, & compendiarij. aduerbum, lucrosus,quæstorius,quæstuarius.
κερκίδιον.ν.ὸ.radiolus.
κερκίζω.μ.ίσω.π.κα. texo cum radio.neutrũ, accusa.iungitur.
κερκίς.ίδος.ἡ.radius textoris, & os minus bra
* chij.nos etiam radium dicimus.
* κέρκος.ν.ὁ.penis, uermis uitiũ, callus, annulus o
stij,cauda,Aristop.ἰδοὺ δίκχ κέρκον λαγώ.Ec
ce,inquit,leporis caudam excipe.Quia uero mollior, delicatiorq; est animalis eius pilus, spongiæ loco utebantur purgandis præsertim detergendisq; lippitudinibus.In de fortassis natum est adagium in eum, q nimis astute subblanditur, ut nun cupetur Cercus.Alij murem sylueſtrem, alij gallũ interpretantur.
κερκοπίθηκος.ν.ὁ.cercopithecus, simia caudata.
κέρκυρα.genus nauis breuioris.
κερκοφόρα.quæ caudam habent.
κέρκωψ.ωπος.astutus,caudatus. Vide adagium
* Cercopum cœtus.
κερκωπίζω.lasciuio,adulor.Translatione a brutis ducta caudam motitantibus.
κερκώπη.ης.ἡ.cicadæ genus exiguæ & mutæ.
κέρμα.ατος.ὸ.stips,moneta,frusta minuta.
κερματίζω.μ.ίσω.π.κα. incido in frusta minutissima,trucido.act.accus.iungitur.

κερμάτιον.ν.ὸ.frustum,pecuniola.
κερματιστής.οῦ.ὁ.numularius.
κεροβάτης.ν.ὁ.epithetum Panos.
κερόεις,pro κερατόεις.cornutus.
κεροπλάστης.ν.ὁ. pro eo qui exornat capillum.
κερουλιός.οῦ.ὁ.cornibus trahens,& funis quidam nauticus.
κεροχίς.ίδος.ἡ.cornigera.
κεροῦχος.ν.ὁ.cornutus,ceruchus.
κεροῶνζ.miscebant.
κεροβία.ας.ἡ.probrum, conuicium.
κεροβιέω.μ.ήσω.π.κα.conuicior.
κεροβίας.ν.ὁ.κχῳ
κεροβόμος.ν.ὁ.mordax,irritatiuus.
κερχνίς.ίδος.ἡ.auis genus.
κερχνέω.asperum facio,sculpo,cęlo.
κέρχνομα.ατος.ὸ.asperitas,cælatura.
κερχνωτός.οῦ.ὁ.signis asper,cęlatus.
κεστός.οῦ.ὁ.acu pictus,cestus.Cingulũ Veneris ef
* ficax ad illectamenta gratiarum & amorũ quo illa dicitur Martem conciliare. Vide prouerbium.Cestum habet Veneris.
κέστρα.ας.ἡ.stimulus,siue stilus.
κέστρος.piscis genus.Vide Cœlium libro.xiiij
* capit.xxxvij.
κέστρον.genus teli, quod Persico bello inuentũ fuit.Latini uericulum uocant.
* κέσκεζ.iacebat.
κέστρον.ὸ.betonica.
κεστρεύς.έος.ὁ. mugil.Ita nun cupatus, quia teli
* modo publica Athenienſium pœna intrat adulteros.Est enim κέστρον teli genus.
κέστρυν.Larinus bos.Vipe Cœlium.
κευθάνω.uado.neutrum absolutum.
* κευθμών.ῶνος.ὁ.latebra,latibula.
κεύθομαι.uado.
κεῦθος.ν.ὁ.profunditas.
κεύθω.μ.εύσω.π.ευκα.occultó.
κεφαλαί.ῶν.stationes.
κεφαλαλγία.ας.ἡ.capitis dolor.
κεφάλαιον.ν.ὸ.summa,caput.Est & firmamentũ cardo,& fiducia,& caput causę,caput item
* & uertex rerum,ἐν κεφαλαίῳ,ἐνὶ κεφαλαίῳ,& κεφαλαίῳ,ut paucis,ut summatim,& in summa dicam. ὁ δὴ οὖν κεφάλαιον,summa rerum hæc est,uel, quod autem summatim dici potest, ut ad summam autem dicam. Est etiam summa & scopus alicuius rei.Significat etiam sortem usurarum. πολλοῦ κεφαλαίου. Vide in πολλοῦ.
κεφαλαιόομαι.in summa subducor & colligor.ac
* cipitur etiam actiue pro in summa colligere.
κεφαλαιόω.μ.ώσω.π.ωκα. facio summã,offendo in caput,in summam subduco & colligo.
* κεφαλαιώδη. dicuntur præcipua, & quæ summã alicuius rei complectuntur.In eadem significatione ponitur κεφάλαιον.
κεφαλαργία.Attice pro
* κεφαλαλγία.capitis dolor.
* κεφαλή.ῆς.ἡ.caput.
κεφαλῆτζ.ὁι.lapides angulares.
κεφαλικός.οῦ.ὁ.capitalis.

κεφαλινῆ

* κεφαλίνη.dicitur in ligua ea pars cui gustus po
tentia inest.
κεφαλίς.ίδος.ἡ.caput.
κεφαλοδέσμιον.ν.ὸ.ἄμπυξ.
κεφαλόδεσμος.ὁ.ν.frontale.
κεφαλόμακτρον.ν.ὸ.sudarium.
κέφαλος.ν.ὁ.cephalus piscis. Theodorus capitonem vertit in libro animalium & nomẽ
* viri.Est etiam piscis Cephalinus à Cepha lo diuersus,quem etiam Blapsiam dicunt,
κεφυλος.ὁ.ὸ.κέλυφος.
* κεχαριτωμένος.gratiosus aut vnice charus.Vnde Homerus Achillem sic loquentẽ facit, adamoto suo Patroclo. ἐμοὶ χαριζόμενε θυμῷ.
* κεχηνὸς.ὸ.hiatus.
* κεχηνότες.pro stultis.
κέχανδα.sum capax.
κεχρημένος.ν.ὁ.mutuatus,indigens.
κέων.οντος.ὁ.dormiturus.

Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

κήας.αντος.ὁ.comburens.
κηδαίνω.curo,sollicitus sum.
κηδεία.ας.ἡ.funus,affinitas.
κηδεστὸς.ν.ὁ.adultus matrimonio,sapiẽtia plenus
κηδεμονία.ας.ἡ.procuratio.
κηδεμών.ῶνος.ὁ.curator,procurator.
κηδεμονικός.οῦ.ὁ.curiosus,salutaris,castigator.
κηδεός.οῦ.ὁ.curandus,sepultura dignus.
κηδέσκω.destruo.actiuũ, accusatiuo iungitur.
κηδεστής.οῦ.ὁ.affinis,socer.
κήδευμα.ατος.ὸ.affinitas.
κηδεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.sepelior,passiuum.
κηδεύω.μ.εύσω.π.ευκα,iustafacio,id est,funus curo,affinis sum,ad funus eo, præsum magistratui.
κηδίω.tristor,angor,λυπῶ,ἀνιῶ,κακῶ.
κήδιος.ν.ὁ.ἔνδοξος,cura dignus.
κήδομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.curo,anxie satago,adiuuo,magnifacio,tristor,curam de re aliqua
* capio suscipiõue. deponens, genitiuo iungitur.
κῆδος.ους.ὸ.cura,dolor,affinitas.
κηδόσυνος.ν.ὁ.diligens.
κηδόω.μ.ώσω.π.ωκα.tristifico,curo,torqueo, noceo.actiuum,accusatiuo iungitur.
κηκὰς.κχῳ κηκασμός.conuitium.
κηκείδης.ν.ὁ. quidam Dithyramborum poẽta vetustissimus.
κηκάζω.conuicior,
κήκιε.fluebat,saltabat.
κηκίς.ίδος.ἡ.galla,id est,fructus quercus.
κηλεός.οῦ.ὁ.calidus,clarus,habens vim & naturam absumendi.
κηλεῖος.ν.ὁ.nocuus.
κηλίς.ν.ὁ.combustiuus.
κηλίω.μ.ήσω.π.κα.mulceo,delinio, afficio cãtu, persuadeo,tabefacio.actiuũ,accusa. iungit.
κήλη.ης.ἡ.cele,& hernia, tumor in varijs partibus corporis.
κηλεθμός.οῦ.ὁ.oblectatio per quietem,voluptas.
κήλημα.ατος.ὸ.κχῳ

κήληθμος.ν.ὁ.error,seductio.
κηλημός.οῦ.ὁ.lætitia,voluptas.
κηλητής.οῦ.ὁ.herniosus.
κηλητήρ.ν.ὁ.oblectatiuus.
κήλιον.ν.ὸ.mentula.
κήλησις.ὁ.mulcimentum,
κηλίς.ίδος.ἡ.macula,probrum,nota.
κηλιδωτός.οῦ.ὁ.sordidatus.
κῆλον.ν.ὸ.lignum,sagitta.
κηλώνιον.ν.ὸ.celonium,id est,ciconia,instrumẽtum quo aqua hauritur ex puteis.
κηλόω.μ.ώσω.π.ωκα.comburo.actiuum,accusatiuo iungitur.
κηλῶ.decipio,noceo.
κήλων.præceps in libidinem.
κηλωσόν.οῦ.ὸ.lupanar apud Lycophrontem.
κημός.οῦ.ὁ.camus,freni genus.
κηπεύω.μ.εύσω.π.ευκα.excolo.neutrũ absolutum.
κηπευτός.οῦ.ὁ.hortensis.
κήπιον.ν.ὸ.κχῳ
κῆπος.ν.ὁ.tondẽdi genus ad frontis ornamẽtũ.
κῆπος.ν.ὁ.hortus.
κῆπυ.fulmen.
κηπουρικός.οῦ.ὁ.hortulani res.
κηπουρός.οῦ.ὁ.κχῳ
κηπουρός.hortulanus.
κήρ.ρός.ἡ.oxytonum.parca,mors,sors.
* κῆρ.ρός.ὸ.circunflexum.cor,anima. contractũ est ex κέαρ.Non ignoramus tamen Homeri interpretẽ tonum in duabus his dictionibus secus scribendũ existimâre.
κηραίνω.μ.ανῶ.π.κχα.morior, curo, corrumpo, grauiter irasco.neutrum absolutum.
κήρυλος.ν.ὁ.alcyonum masculus.
κηρεαστρόφητος.ν.ὁ.à parca agitatus.
κήρινος.ὁ.cerago,mellificium.
κηρινὸς.ν.ὁ.cereus.
* κηρίον.ν.ὸ.fauus.Est etiã genus vlceris à faui similitudine.
κηριοτροφεῖον.τὸ.fauos conficientia.
κηριοζέειν.fauare,id est,fauos conficere.
κηρίφατος.fato decedens.
κηρθῆ.ex animo.
κηρόφιν.idem.
κηροπήγιον.ν.ὸ.candelabrum.
κηροπλάστης.ν.ὁ.qui ceram tractat.
κῆρος.ν.ὁ.fluuius Arméniæ.
κηρός.οῦ.ὁ.cera,candela.
κηρουλικός.ad fatum,id est,mortem pertrahens.
κήρυγμα.ατος.ὸ.præconium,prædicatio.
κηρύκειον.ν.ὸ.κχῳ
κηρύκεια.ας.ἡ. præmiũ quod datur præconi, aut
* quippiam nuncianti Est etiam κηρύκειον caduceum,Vide annotat.Bud.in Pandect.
κηρυκῖον.ὸ.caduceus.
κηρυκεύω.μ.εύσω.π.ευκα. officium præconis exerceo.
κήρυξ.κος.ὁ.ἡ.caduceator,fæcialis,præco,buccina,species,testa intectorum.
κηρύσσω.præcibus collaudo. Accipitur pro ἐπικαλῶ,inuoco,imploro.
κηρύττω.μ.ύξω.π.υχα.prædico,declaro, id est,p
* nuncio. κηρύττω τὰ ὄντα. auctionem bonorũ

 facio,

facio,auctionor,proscribo auctionem bonorum. Est autem κηρύττω proprium præconum & publicitus apud populũ sua voce promulgantium aliquid.Erasm.

κήρωτον. τὸ. cerotũ,seu ceratũ,emplastri genus.

κήρωμα.ατος.τὸ.tabula cerata in qua antiqui scribebant,oleum quo sese perungunt athletæ adhibito quodã terrę genere ad robur adijciendum membris.quod & Latini ceroma vocant.

κήτη.ης.ἡ. citta,pica,affectio quædam mulierũ prægnantiũ,quum languentes modo hoc, modo illud appetunt, adeo vt interdũ terram ac carbones extinctos, atq; id genus alia deuorare appetãt. Sic dicta à picę auis colorũ uarietate, aut quod malo id genus corripiatur frequẽtius.dicit & μαλακία.

κῆτος.ὁ.ἡ.τὸ.cetus,id est,balena.

κητώδης.ὁ.ἡ.magnus.

κη]δεις.δον]ὁ.ἡ.immensus.

κήτειον.ν.τὸ.herba quædam.

κη]τῶος.ν.ὁ.cetaceus,deductũ à κῆτος,id est, cetus.

κηφήν.ῆνος.ὁ.fucus,id est, vespa sterilis.

κῆχ,pro ποῦ.vbi

κηώδης.ὁ.ἡ.redolens.

κηώεις.ώεν]ὁ.ἡ.vaporatus.

Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

κίβδηλος.ὁ.ἡ. adulteratus, proprie de nummis dicit,subęratus,adulterinus.Vide Chiliad. Erasmi.

κιβδηλία.ας.ἡ. insynceritas, corruptela, impostura.

κιβδηλιῶν.pallere,vitio morbi aut sceleris alicuius conscientia.

κιβδήλευμα.ατος.τὸ.fucatio.

κιβδηλεύω.μ.εύσω.π.ευκα.corrumpo,fuco, impostura facio.

κίβδηλις.ὁ.ἡ.rubigo in metallis, excremẽtum metallorum quod σκωρίαν vocant.

κίβδηλος.ὁ.ἡ.auarus.

κίβωτος.arca siue pera.

κιβώ]ριον.ν.τὸ. arcula proprie ex ligno,scaphula.

κιβωτός.οῦ.ἡ.arca.

κίβρος.ν.ὁ.latro.

κιγκλίς.ίδος.ἡ.cancellus,valua,sera, vel colũna diuidẽs iudicem à populo,carcer. κιγκλίδας valuarum speties esse arbitratur Pollux. Aristophanis interpres in Vesp. δικαστηρίου, hoc est,stationis iudicialis ianuam dici κιγκλίδα putat,quam Romani cancellotã vocant.Nam fuisse etiam apud Romanos in foro cancellos,ex Cicerone colligere licet. vt pro Sestio.Tantus ex fori cancellis plausus excitatus: vt nunquã maior consensio, aut apertior. Alij κιγκλίδας intelligunt διπλίδας,id est,valuas duplices,aut etiam foramen,quo immittitur clauis.

κιγκλίζειν.τὸ κινεῖν πλὴν ὀρφύν. pro cõmouere & obstrepere,à natura auis qui κίγκλος cinclus dicitur,cuius cauda continuo mouetur.

κιγχλισμός.οῦ.ὁ.cachinnus,immodestus risus.

κίγκλος.ν.ὁ.cinglus auis,cuius cauda continuo mouetur.

κιγχάνω.assequor.

κίδαρις.corybantium ligamen capitis,indumẽtum capitis Persicum, pileus regius apud Persas,nonnulli vero dicunt κίταριν.

κίδνημι.dispergo.

κίς.δος.caries,& frugum vermes.

κιθάρα.ας.. cithara.

κίθαρος.fidicula pi scis.

κιθαρίζομαι.τὸ ἀκροῶμαι κιθαρίζου]ος.

κιθαρίζω.μ.ίσω.π.ισα.cithara cano.neut.absolutũ.

κιθαρις.ος.ἡ.citharea Venus.cithara.

κιθαριστής.οῦ.ὁ.citharista.

κιθαρῳδός.οῦ.ὁ.citharœdus.

κίκι.gummi.

κίκις.ος.ἡ potentia.

κίκιννος.ν.ὁ.cincinnus,capillorum cirrus.

κικλήσκω.voco.actiuum,accusatiuo iungitur.

κιλλίβαντες.instrumenta trium pedum:quibus in bello scuta imponebant fatigati.

κιλλικιτής.agaso Dorica lingua.

κιλίκιοι τράγοι. hirci denso vellere & frequentibus pilis dicebant,quod eiuscemodi in Cilicia nascerentur.hinc κιλίκια dicuntur quęcunq; ex pilis confecta constant, cilicia.

κιλίκος.ὁ.acerbus,hirsutus.

κιλικισμός.οῦ.ὁ.cædes.

κίλλος.ν.ὁ.asinus Dorice.

κιλλαστής.ῆς.ὁ.agaso apud eosdem.

κιλλικύριοι.ὁ.exulum serui qui cum agros colerent mox in tantam multitudinem excreuerunt vt dominos suos eiecerint.Hos alij καλλικυρίους vocant.

κιμβία.ας.ἡ.auaritia.

κίμβικον.τὸ.parsimonia,apicula.unde

κίμβιξ.κος.ὁ.nimis parcus,sordidus,ἐνταῦθα τὸ κιβδήλου χρυσίου. Vide comment.Bud.

κιμωλία. ας. ἡ. alba creta qua fullones vtuntur.

κινάβαρι.ος.τὸ.cinabary coloris genus.

κινάβευμα.ατος.τὸ.exemplar ad quod imago effingitur.

κίνναδος.ν.ὁ.vulpes,belua astutissima.

κίνναιδος.ν.ὁ.ἡ.cinædus.

κινάμωμον.ν.τὸ.cinamomum,quod Hebræi etiãnum cinamon vocant.

κινάμωμος.ὁ.Cinamomus,auis in Arabia.

κιναφύζομαι.ploro cum singultu,moueo.

κιναύρα.ας.ἡ.cinabra,hoc est,hircorum fœtor.

κιναυραίνω.fœteo,neutrum absolutum.

κίνδαλος.ν.ὁ.paxillus.hinc

κινδαλισμός. ludus quidam quem describit Iulius Pollux.lib.ix.

κινδαλοπαίκτης.ν.ὁ.qui ludit paxillo.

κίνδυνος.ν.ὁ. periculum. κίνδυνον ποιοῦμαι,periclitor,cum periculo tento & aggredior.

κινδυνεύω. μ.εύσω.π.ευκα. periclitor,experior, possum probare ex præcedentibus, id est, necessario sequitur,uel concluditur, proxime & ferè facio. iungitur datiuo.vt κινδυνεύω τοῦτο τῷ πράγματι,hac re piclitor. Est etiam τὸ ἐγγίζω,& videor. Synes. καὶ κινδυνεύουσι πύθεσθαι ἐνίοις.Iam prope in eo est,ut quosdam in

dam in opinionem adduxerint. κινδυνεύει etiã impersonaliter ponitur pro eo quod est,propemodum dixerim. Plato.ἔνχνῶ τὸ φεύδεσθαι καὶ τῇ ἀπάτῃ κινδυνεύει ἡμῖν διδόσειν χρῆσθαι τοὺς ἄρχοντας ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ὑπὸ ἀρχομένων,id est,fortasse autem. Significat etiam reus sum, in reatu sum & sordibus,causam dico. Periculum etiam latine reatus et sordes dicunt.

κινδυνεύομαι. τὸ κινδυνεύω.ἐν οἷς τῶν ὅλων τι κινδυνεύεται τῇ πόλει, cum ab aliquo periculũ impẽdet,quæ ad summam rerum pertinent.Dicitur etiam,quod cum periculo probatur, aut suscipitur.Thucyd. οἷς ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν ᾧ ἔτι κινδυνεύεται ἤν τι πταίσωσι. Quos manet in contrario mutatio,quibus imminet mutationis periculum.Bud.

κινέω.μ.ήσω.π.ηκα .moueo.actiuum, accusatiuo iungitur.

κίνημα.ατος.τὸ.motus.

κίνησις.ὁ.ἡ.motus,commotio.

κινητήριον.ν.τὸ.incitamentum.

κινητής.οῦ.ὁ.motor.

κινητικός.οῦ.ὁ.excitatiuus.

κινητός.οῦ.ὁ.mobilis.

κινύρα.ας.ἡ.instrumentum musicum.

κινώπιον.ν.τὸ.ἕρπετον.

κινώπετα.τὰ.reptilia.

κίνυμαι.mouco,agito. actiuum,accusat. iungit.

κινύριζομαι.conqueri,cantillare.

κινυρός.οῦ.ὁ.querulus.

κιονίς.ίδος.ἡ.uua,morbus in gutture.

κίρρα.ας.ἡ.Cirrha vrbs.

κιρκάς.άδος.ἡ.ignea.

κίρκος.ὁ.giluus.

κιρσός.οῦ.ὁ. varices & tumor pedum qui & κιρσὸς dicitur.

κιρκός.ν.ὁ.circus, genus accipitris, oẽ incuruũ.

κιρνάω.μ.άσω.π. ηκα . misceo,tempero, infundo vinum.actiuum,accusatiuo iungitur.

κίρνων.miscebant.

κίρσοι.varices,venarum dilationes.

κίς.ίδος.ὁ.vermis qui in ligno & frumento nascitur.

κίσσα.ης.ἡ.κοῦ.

κίσσα.ης.ἡ.pica,morbus mulierum prægnantiũ vbi canum more aut nihil omnino,aut malos appetunt cibos,id quod contingere solet secundo, aut tertio à conceptu mense, quod organũ appetentis sit lœsum, id est, os ventriculi:infanti non suppetente vi,ad alimenti consumptionem.Dicit & κίσσησις.

κισσᾶν.picare.

κισσαβίζειν.picarum voce sonare.

κισσοφόρος. picam ferens ad mysteria Bacchi peragenda,uidelicet, quod infirmi facere solent. hinc dictũ inuenitur in hominem vilem & despicatum, vt de Aeschine ait Demosthenes.

κισσόνθη.ὁ.ν.ὁ.herba quam vocant rapũ terræ,

κιστόω.μ.ώσω.π.ωκα .deficiero, concipio,lasciuius cõcupisco,γλίχομαι τοῦ τῶν γυναικῶν.vnde illud in Psal. καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. etiam si in exemplaribus fere legat ibi

ἐκύησεν.actiuũ,accusatiuo iungitur.

κισσηρίς.ίδος.ὁ.pumex.

κισσοβαφής.ὁ.ἡ.ὁ.ἡ.hedereo colore tinctus.

κισσινός.οῦ.ὁ hederaceus.

κισσός.οῦ.ὁ.hedera.

κίσσυρος.idem quod κισσός.

κίστις.κος, κιστίς.ίδος.ἡ.κος.

κίστη.ης.ἡ.cista,arca,scrinium.

κίστος.ciftus nomen fruticis.

κισσύβιον.ν.τὸ.vas pastorale,quod & κιβίσιον dicitur,forte ἀπὸ τοῦ κισσοῦ, hoc est,ab hedera, ex qua fiunt pocula.

κίταρις.ος.ὁ.citaris,ornatus capitis.

κίδρον.ν.τὸ.cedrus.

κιχάνω.κος,

κιχείω. peruenio,accedo, inuenio, consequor, offendo, deprehendo. actiuum,accusatiuo iungitur.

κιχέω μ.ήσω.π.ηκα .inuenio.

κίχλα.ης.ἡ.turdella,turdus auis,& piscis,aliqui etiam sturnum putant.

κιχλίζω.μ.ίσω.π.ικα. coturnisso, immodeste & lasciuiter rideo,turdos aut coturnices edo. Accipitur generaliter pro gulæ indulgere,& delicate viuere. neutrum absolutum.

κιχλισμός.οῦ.ὁ. cachinnus,risus mollis & impudicus.

κιχράω.μ.ήσω.π.ηκα .commodo,as.

κίχραμαι.vtendum accipio, vtendum rogo.

κίχρημι.commodo,vtendum do.

κιχῶναι.ὰς.intercrura.

κίω.vado,accedo.

κιών.όντος.ὁ.iens.

κίων.ονος.ὁ.columna, columella.Et excrescens caro in faucibus vocem impediens.

Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

κλαγγάζειν. clangere. proprie de gruibus dicitur.

κλαγγή.ῆς.ἡ.clangor.

κλαγγηδόν.resonanter.

κλάγγω.μ.άγξω.π.κέκλαγα.ἀόρ.α.ἔκλαγξα. clango, resono,neutrum absolutum.

κλάδευσις.ὁ.ἡ.putatio.

κλαδευτής.ῆς.ὁ.putator.

κλαδευτήριον.ν.τὸ.falx putatoria.

κλαδεύω.μ.εύσω.π.ευκα .puto vites.neutrum,accusatiuo iungitur.

κλάδος.ν.ὁ.ramus.

κλαδώδης.ος.ὁ.ἡ.ramosus.

κλάζω.μ.άσω.π.αγα .frango. actiuum, accusatiuo iungitur.

κλαίω.μ.αύσω.π.αυκα. fleo,ploro, neutrum, accusatiuo iungitur.

κλαῖς.Dorice clauis.

κλαῖον.lugebant,flebant.

κλαραγέω.leniter dormio.

κλαρῶν.in dictione ἥλωτις.

κλάσις.ὁ.ἡ.fractio.

κλῶσμα.ατος.τὸ.fragmentum.

κλαυθμός.οῦ.ὁ.fletus.

κλαυθμυρίζομαι.eiulor,puerorum est quando flẽdo aliquid

do aliquid petunt.
κλαυθμυρισμός.οῦ.ὁ.eiulatus.
κλαῦμα.ατος.τό.ploratus.
κλαυσίγελως.flens & ridens simul, quemadmodum apud Homerum κλαυθμοῖν γελάσασα.
κλάω.μ.άσω.π.ασα.frango. actiuum, accusatiuo iungitur.
κλάω.μ.αύσω.π.αυκα.fleo, veteres dixerunt.
κλεηδόν.ὑπὸ βολῆς.furtim.
κλεῖθρον.ν.τό.clausirum, retentaculum.
κλειθρίς.ίδος.ἡ.rima.
κλεινός.οῦ.ὁ.inclytus, nominatus, clarus.
κλείς.ειδός.πλὴν κλεῖν, τὸν κλεῖς.clauis & pars quę diuidit pectus à ceruice, humerus, os latũ in summo costarum, quod brachij motu, paulum cum lato osse mouetur, quod & κλείδιον dicitur. Latini iugulum vocant.
κλεισμός.ὁ.clausura.
κλεισμός.οῦ.ὁ.sedes.
κλεινός.οῦ.ὁ.gloriosus.
κλειώ.ὁ.ἡ.Clio, vna ex musis.
κλείω.μ.είσω.π.εικα.laudo, claudo, celebro. actiuum, accusatiuo iungitur.
κλέμμα.ατος.τό.furtum, fraus. Non modo peculatum & pecuniam interuersam, sed etiam obreptionem significat & circunscriptionem. Bud.
κλεμμαδόν.furtim.
κλέος.ἐος.τό.gloria, fama.
κλέπτης.ὁ.fur.
κλεπτίστατος.ὁ.furacissimus, prudentissimus.
κλεπτοσύνη.ης.ἡ.furtum.
κλεπτρία.ας.ἡ.fur.
κλέπτομαι.celor & suppressis criminibus & aliorsum translatis fallor, & res que agitur me latet. Accipitur pro decipior & circũuenior, fraudor. Inde κλέπτειν τὸν ἀκροᾶσιν pro fallere aures iudicum, & artificio dicendi obrepere iudibus. Vide comment. Budæi.
κλέπτω.μ.έψω.π.εψα.furor, aris. interdũ decipio, circumuenio falsis rationibus. κλέπτειν τὸν κατηγορίαν est occulere & supprimere crimina & aliorsum trãsferre, idẽ fere quod ὑποσύρειν. aoristus secũdus passiuus. ἐκλάπην. actiuum, accusatiuo iungitur.
κλεψιποτῶ.parce poto, impono compotori.
κλεψύδρα.ας.ἡ.clepsydra.
κλήδην.vocatim.
κληδωνισμός.οῦ.ὁ.vaticinij genus.
κληδών.ῶνος.ὁ. diuinatio, fama, sors, vaticinij genus.
κληδών.ex nomine vocans.
κλήζω.μ.ήσω.π.ηκα. appello, nomino, actiuũ, accusatiuo iungitur.
κλήθη.ης.ἡ.nomen arboris, alnus.
κλήθρον.ν.τό.planta.
κλῆιζω.μ.ίσω.π.ικα. voco, famã spargo, celebro. actiuum, accusatiuo iungitur.
κλεῖς.ἰδος.ἡ.transtrũ, sedes, coniunctura. pars corporis vbi humerus iũgitur ceruici. πᾶσα ἡ κατακλείεθ ὑπ' αὐτῆς κόντε ἀυχένα καὶ τὸν ὦμον. vt inquit Homeri interpres. Iliad.ε.

* κλῆμα.ατος.τό. species vitis. vt ait Ammonius. palmes, pampinus, sarmentum. Plutarch. in Gal. κλῆμα ἑκατοντάρχου, id est, vitem centurionalem vocat, quod milites à Centurionibus vite olim cæderentur. vnde & Spartianus in Hadriani vita, vitem pro centurionatu accepit. Est & genus calciamenti.
κλημάτιον. viticula, veluti ramulus in herbis.
κλιματίς.ίδος.ἡ.malleolus, sarmentum, & clematis herba, quam Latini centumculum vocant.
κλιματῖτις.quasi sarmentaria, species aristolochiæ radicis.
κληροδοσία.ας.ἡ.distributio.
κληροδοτέω.μ.ήσω.π.ηκα.diuido per sortem. actiuum, accusatiuo iungitur.
κληρονομέω.μ.ήσω.π.ηκα. hæredito, id est, hæres fum. neutrum, genitiuo iungitur.
κληρονομία.ας.ἡ.hæreditas.
κληρονόμος.ὁ.hæres.
κλῆρος.ὁ.πιερισσία, sors, vermiculus, qui clerus dicitur infestans apum aluearia, qui & pyrausta dicitur.
κληρός.οῦ.ὁ.sorte datus, electus, constitutio, diaconus. Interdum accipitur pro mensura terræ, puta iugero, aut certe pro horto, sicuti Latini hæredium pro prædio, & hærediolum simile quiddam intelligunt, propterea qd' huiuscemodi res hæredẽ sequãtur. οἱ κ' κλῆρον διαιτητάι sunt arbitri qui nõ electione litigantium, sed sortito arbitrandi potestatem habebant: & ij erant annui magistratus, ταῖς ἐνθύναις ἐνεχόμενοι. Bud.
κληροτήριον.ν.τό. locus vbi magistratus per sortẽ creantur.
κληρουμένοι.οἱ.competitores & ambientes. Vide comment. Bud.
κληροῦμαι. sortior, sorte accipio, sortes in vrnam mitto, sortito aliquid facio, sorte eligor. κεκληρωμένοι, οἱ λαχόντες, sorte electi.
κληρουχία.ας.ἡ.gẽs aliquo sorte habitatum missa, & tellus eis data, diuisio quæ per sortem fit.
κληρουχος.ὁ.gubernator vrbis, & distribuẽs agros per sortem coloniæ, habens aliquid sorte, quasi colonus, id est, sortitus ad habitandum alicubi.
κληρόω.μ.ώσω.π.ωκα. sortior, hoc est, sorte lego, sortibus ductis renuncio, diuido. actiuum, accusatiuo iungitur.
κλῆσις. ὁ.ἡ. vocabulum, vocatio, inuitatio, accessio.
κλητός.ὁ.vocandus.
κλητεύειν.diem dicere, in ius vocare, denunciare testimonium, vadari, quod Horatius in primo Serm. attestari vel antestari potius dixit. Copiosius apud Budæum in postre, annota. & in Cõment.
κλητοὶ ὕμνοι. dicebantur qui deorum haberent aduocationes, quibus opponebantur ἀκρπεμπτικοὶ.
κλητικός.οῦ.ὁ.vocatiuus.

κλητορίς.

κλιτορίς.ίδος.ἡ. pudenda mulieris. unde
κλιτοριάζειν.id membrum intemperanter attrectare ac iubigere. alij per ι & ει primã scribere malunt, de quo viderint Grammatici, nam varie scriptum inuenitur.
κλήτωρ.ορος.ὁ. qui mittitur ad accersendum aliquem, viator, præco, nuncius, testis.
* κλιτόριον. gloria, mensa regia, pudendum muliebre. κλιτωρὶς.
κλυτός.οῦ.ὁ.vocatus.
* κλυτήρ.ῆρος.ὁ.citator, testis, antestatus, qui homines in ius vocat. Latini viatorem, apparitorem & statorem vocant.
κλίβανος.ν.ὁ.clibanus, furnus, & pectoris concauitas, per quam spiritus vltro citroq; cõmeat.
κλιβανίτης. ηος, κριβανίτης. panis in furno coctus.
κλιμακίδιον.ου.τό.graduli.
* κλίμα.ατος.τό. clima, regio. μέρος τὴ τοῦ κόσμου. vt inquit Ammonius. torturæ genus apud Aristophanem.
κλίμαξ.ακος.ἡ.scala.
κλιμακτῆρες.ὁ.gradus scalæ.
κλιμακτηρικός.οῦ.ὁ.scalaris.
κλιμακώδης.εντος.ὁ.altus, scalatus.
κλιμακίζειν.peruertere, torquere, supplantare, à genere certaminis gymnici, quod κλιμακίσμος dicitur.
κλίνη.ης.ἡ.lectus, lectica, mensa.
κλινήρης.ægrotus, decumbens in lecto.
κλινίδιον.ν.τό.lectulus.
κλιντήρ. ῆρος. ὁ. lectus, lectica, currus clausus.
κλιντήριον.ν.τό.lectulus.
κλινοπετής.ὁ.ἡ.pronus ad lecticam, ægrotus, decumbens in lecto.
κλίνω.μ.ινῶ.π.ικα.inclino, declino. actiuum, accusatiuo iungitur.
κλισία.ας.ἡ.tentorium, sedes, conuiuium, cortina, pars caulæ vbi pecora dormiunt.
κλίσις.ιος.ἡ. inclinatio, declinatio, vmbra, sedes, nominatio. ἐξ ἑνὸς κλίσις, & ἐφ' ἑνίων & ἐπ' ἀασίδα κλίσις, verba sunt castrẽsia. Vide Cõment. Bud.
κλίσιον.ν.τό.stabulum, diuersorium.
κλισιάδες.ὁ.fores duplices, valuæ.
κλισμός.οῦ.ὁ.sedes, læcticæ genus.
κλιτικός.οῦ.ὁ.declinatiuus.
κλιτύς.ύος.ἡ.decliuitas montis.
κλιτόριον.ν.τό.pudendum muliebre.
κλιτός.οῦ.ὁ.declinabilis.
κλίτος.ους.τό.angulus.
κλιτύς.ύος.ἡ.decliuitas montis, vallis.
κλοιός.οῦ.ὁ.κύφων, genus supplicij, truncus ad quẽ aliquid alligatur, ligamen ceruicis, pars nauis.
κλονέω.μ.ήσω.π.ηκα. moueo, quatio, turbo, corrumpo. actiuum, accusatiuo iungitur.
κλόνις.ος.ἡ.spina dorsi.
κλόνος.ν.ἡ.turbatio, pugna, turba, violẽtia, quassatio.
κλοπεύω.μ.εύσω.π.ευκα.κοῦ
κλοπέω.μ.ήσω.π.ηκα. furor. actiuum, accusatiuo

iungitur.
κλοπή.ῆς.ἡ.κοῦ.
κλοπία.ας.furtum.
κλοπιμαῖος.ν.ὁ.furtiuus.
κλυδώνιον.ν.τό.vnda.
κλυδωνίον.ὁ.fluctuatio, tempestas maris.
κλυδωνίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.fluctuo. deponens absolutum.
κλύζεσκον.inundabant.
κλυζέσκω.inundo.
κλύζω.μ.ύσω.π.κα. alluo, diluo, inundo, demergo. actiuum, accusatiuo iungitur.
κλῦθι.audi, pro κλύε poëticè.
* κλυμένος.ὁ. cognomen Plutonis, Sic dictus, ὅτι πάντας προσκαλεῖται ἐς ἑαυτόν, quod ad se accersat omnes, vel ὅτι πάντων ἀκουόμενος, quem audiunt omnes.
κλῦμι.audio. actiuum, genitiuo iungitur.
κλυσμός.οῦ.ὁ.purgatio, lotio.
κλυστήρ. ῆρος.ὁ.clyster, lauamen, instrumentum medicum.
κλυτόπωλος.ν.ὁ.famosus in equis.
* κλυτός.οῦ.ὁ.vocalis, clamore & strepitu turbulentus. Sophocles in Aiace hoc epitheton addidit capris. Ibycus item diluculum appellat κλυτὸν quod eo tempore κλύειν, hoc est, audire iam, & loqui liceat. Accipitur etiam pro celebris, & inclytus, clarus, gloriosus.
κλυτοτέχνης.ν.ὁ. artifex celebris, & Vulcani nomen.
κλυτόξος.ν.ὁ.arte sagittandi celebris.
κλύω. audio, sentio, ausculto. actiuum, genitiuo iungitur.
κλώδων.ωνος.ὁ.ἡ.Macedonica lingua Mænades dicebantur.
κλωγμός.οῦ.ὁ.exibilatio.
κλώζειν. sonum quendam excitare in ore qualis auditur in pronunciatione verbi istius primæ syllabæ, explodere, eijcere è theatro.
κλῶθες.ὁ.ἡ.parcæ.
* κλωθώ.ὁος.ἡ.Clotho, vna ex deabus fatalibus ex Themide & Ioue prognatis. αἵτε δίδασι βροτοῖς ἀνθρώπῃσιν ἀγαθόντε κακόν τε, id est, quę mortalibus hominibus dant & bonum & malum. Sunt qui euocationem interpretẽtur, quod hominis naturam euocet. Errãt qui vltimam corripiunt. vt in illo versu. Clotho colum baiulat. Scribitur enim per ω.
κλώθω.μ.ώσω.π.ωκα.circumuoluo, neo, destruo. actiuum, accusatiuo iungitur.
κλωμακώδης.εντος.ὁ.asper.
κλώμαξ.ακος.ἡ.asperitas.
κλώναξ.ακος.κοῦ.
κλών.ωνος.ὁ.ramus, summitas rami, sublimitas, altitudo.
κλωνάριον.ν.τό.ramulus.
* κλωπάομαι.furor. Accipitur item κλωπᾶς pro clam tacitęq;, id est, ἀφανῶς, facere quid, vel loqui, vel furari.
* κλωπεία.saltationis fuit species, cuius meminit Iubas Theatricorum. iiij.

κλωπικός.

κλωπικός.οῦ.ὁ furtiuus.
κλωσμός.οῦ.ὁ.vox gallinacea.
κλωσκῆ.ῆρος.ὁ.filum,nexus,fusus.
κλωστός.οῦ.ὁ.connexus.
κλώψ.ωπός.ὁ.fur.

K META TOY N.

κναίω.tristifico.
κνάπτομαι.conficio,derado.
κνανέος.ὁ.albus,rufus.
κνάνων.ωνος.ὁ.rufus,capri nomẽ apud Theoc.
κνάπτω. μ. ἄψω. τ.αφα. flecto, lanio, cogo linguam continere.actiuũ, accusat.iungitur.
κνάφαλον.ε.τ.πίλη,floccus.
κναφεῖον.ε.ὁ.officina fullonis,γναφῖον idem apud Atticos.
κναφεύς.έως.ὁ.suppeditatio,sufficientia,fullo.γναφεὺς Atticorum est.
κναφεύω.μ.εύσω.τ.ευκα. fullonariam exerceo,γναφεύω.Attice.
κνάφος.cardo herba, carduus quo pectuntur & raduntur panni.
κνάω. μ. ήσω.π.ηκα. scalpo,scabo.actiuum,accusatiuo iungitur.
κνέφας.ατος.ὁ.crepusculum,tenebræ.
κνέφος.ους.ὁ.obscuritas,vmbra, quasi κενὸν φάος.
κνῆ.percussit.pro ἔκνη à κνῆμι.
κνήθομαι.μ.ήσομαι.π.ησομαι.prurio . deponens absolutum.
κνήθειν.mordere,vrere vt vrtica.
κνήθη.ης.ἡ.vrtica.
κνήθω.μ.ήσω.π.ηκα.scalpo. actiuum, accusatiuo iungitur.
κνηκίας.ε.ὁ.lupus.
κνήκιον.ου.ἡ.parua nebula.
κνήμη.ης.ἡ.tibia hominum, & radius rotæ.
κνημίς.ίδος.ἡ.tibiale,ocrea,tibia.
κνημός.οῦ.ὁ.collis,saltus,radix.
κνησμός.οῦ.ὁ.prurigo,pruritus.
κνηστόω. destruo, obstruo, obturo, frango, venio,
κνηστιάω.prurio apud Galenum.
κνῆστις.ιδος.ἡ.gladius.
κνήφη.pruritus,
κνίδιον.ε.ὁ.atriplex herba quædam.
κνίζω.μ.ίσω.π.ικα.vellico,frico,pungo. Item incido,tristor.actiuum,accusatiuo iungitur.
κνιζαλδός.ὁ.culicilega auis.
κνιπός.οῦ.ὁ.parcus,tenuiter uiuens.
κνίσμα.ατος.ὁ.vellicatio.
κνισμός.οῦ.ὁ.genus saltationis,χλωτωνία.
κνίσα.ης.ἡ.nidor,vaporatio,res incitans appetitum,fumus ex sacrificio,aruina,pinguedo,κνισάεριον.idem.
κνισήεις.ήεντος.ὁ.plenus odore.
κνισοῦν. nidore perfundo. Lucianus. ὅπως ἔχοιεν κνισῶν ἀγυιάς.
κνισσᾶσαι.adurere.
κνίψ.πός.ὁ.culex,qui mulio dicitur.
κνύζα.ης.ἡ.quæ & κόνυζα,vnde per syncopam κνῦζα,est plantæ genus arcens Venerem.

κνυζάω.μ.ήσω.π.ηκα.gannio.
κνυζηθμα.ατος.τὸ. vagitus, circulatorum dicterium.
κνυζηθμός.ploratus,latratus.
κνυζάω.μ.ήσω.τ.ε.κα.deturpo.actiuum, accusatiuo iungitur.
κνυβός.οῦ.ὁ.parua spina.
κνύος.corruptio.
κνώδαλον.ε.τ.fera tam terrestris, quàm aquatica & aëria.
κνώδων.ὁ.proprie acies gladij,id est, mucro, p gladio ponitur.
κνώψ.πός.ὁ.cæcus.
κνώζω.clamat.
κνώσσω.μ.ώξω.π.ωκα.dormio,pigresco.neutrum absolutum.

K META TOY O.

κοᾶ.audit,persuadetur.
κοάλεμος.ἡ.stolidus,fatuus,inanis.
κόβαλος.ε.ὁ.dicax,illiberalis,versutus, ὁ βωμολόχος,qui lusu assimulato fallit. Aristoteles de animalibus ὦν scribit esse κόβαλον,& imitandi studio teneri, atq; ita saltantem capi.Plin.parasiticum transtulit,Theodorus blateronem,hallucinatoremq;. Significant item eo nomine prædonem aut sicarium, à genere gladij, quem κοπίδα vocãt, κοβάβας præterea appellabant dæmones, quosdamDionysiacos,asperos et immites.
κοβαλεία.ἡ.delusio.
κόγγος.ὁ.conger,
κόγχη.ης.ἡ.concha,ostrea.
κόγχύλη.ης.ἡ.idem.
κόγχος.ε.ὁ.concha,& calua capitis. Lycoph. τοπὶς σκιπάρῳ κόγχ᾽ ἐνθέτῳ μέσον.Itẽ κόγχοι vocantur caua oculorum.
κογχυλευταί.qui conchas capiunt conchyliarij. Plautus conchytas appellat,qui conquirũt conchas in mari.
κογχύλιον.ε.τ.conchylium,conchula.
κογχυλίας.ε.ὁ.conchylias genus lapidis.
κοδράντης.ε ὁ.quadrans,dictio est latina vsurpata à Græcis.
κόθορος.ε.ὁ.epitheton fuci quod aculeum non exerat vt apes reliquæ.
κοεῖν.pro νοεῖν.intelligere.
κόθορνος.ε.ὁ.cothurnus.
κοθωκίς.ίδος.ὁ.edax.
κοθομία.ας.ἡ.ficcatio hordei in furno aut alio quopiam vase.
κοθομός.ὁ.frictor,hoc est, qui fruges frigit, & torret.
κοθομόω.in furno ficco.
κοκόομαι.dedico.
κοΐζειν.grunire . nam κοῖ vox est quam ædunt sues.
κοιλαίνω.ανῶ.τ.νκα. cauo. actiuum,accusatiuo iungitur.
κοιλάς.άδος.ἡ.uallis,conuallis.
κοιλία.ας.ἡ.uenter,uentriculus.
κοιλιακοί. qui ex stomachi infirmitate diutinis alui fluoribus uexantur.

κοιλίς.ίδος.ἡ.palpebra superior.
κοιλίσκάτω.aluus.ἡ ἄνω κοιλία.uentriculus.
κοιλόδεκτος.ε.ὁ.uentri deditus.
κοιλολυσία.ας.ἡ.solutio uentris.
κοῖλος.ε.ὁ.concauus.
κοιλοστομία dicitur quum uox uelut è cauo specu eq; recessu oris resonat.
κοιλοσυρία.ας.ἡ.pars Syriæ,quæ quod sita est inter duo flumina Euphratem & Tigrim Mesopotamia appellata est.
κοιλόσυρος.ὁ.claudus.
κοιλόφθαλμος.ε.ὁ.qui concauis est oculis,cuius in recessu cauo oculi sunt.Contrà ἐξόφθαλμος qui oculis est prominentibus.
κοιλοφθαλμία.ας.ἡ. oculorum concauitas.
κοιλότης.ητος.ἡ.ἡ.
κοίλωμα.ατος.τ.cõcauitas.Et hulcus in ea ocli tunica quæ cornea dicitur.
κοιμάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι dormio.depo.absolu.
κοιμάω.μ.ήσω.π.ηκα. sopio, dormio, obdormio. actiuum,accusatiuo iungitur.
κοιμᾶθαι.sopiri.
κοίμησις.εως.ἡ.dormitio.
κοιμητήριον.ε.τ.cœmeterium.Athenæus scribit domum in qua hospites dormiebant hoc nomine fuisse appellatam.
κοιμίζω.μ.ίσω.π.ικα sedo,comprimo,mulceo,sopio.actiuum,accusatiuo iungitur.
κοιναῖον.lupanar.
κοινῇ. cõmuniter,publicè,gñaliter,in summa.
κοινόβιον.cœnobium,cõtubernium,cõsortium, uitæ fortunarũmq; cõmunitas. Vide Gelliũ lib.i.cap.ix.& Eras.in prouerbio, Amicorum omnia communia.
κοινολέκτως.uulgariter,lingua cõmuni.
κοινολεκτής.ἐος.ὁ.ἡ. adulter,id est, habens lectum communem.
τὸ κοινὸν dicitur interdũ cõmunis respublica.
κοινόπλος.ε.ὁ.simul nauigans.
κοινόπους.ου.ὁ.comes uiæ.
κοινός.οῦ.ὁ. cõmunis, uulgaris, expositus. Ἰσοκρ. τοῖς φίλοις κοινός. Hebræi κοινὸν uocabant immundũ & nefastũ,unde in actis Apostolorũ, οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. Τὰ κοινὰ respublica.
κοινότης.ητος.ἡ.communitas.
κοινόγονος.ε.ὁ.frater,id est,cõmuniter natus.
κοινόω.μ.ώσω.π.ωκα.cõmunico.Chrysost κοινωνάμεν πρὸς τούτων.Pro inquino in sacris literis,quod Iudæi animalia immunda,à quorũ esu abstinebãt,cõmunia uocarent, ut in Actis.ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισε,σὺ μὴ κοίνα.ne cõmunia feceris aut existimaueris.actiuum, accusatiuo iungitur.
κοινών.ῶνος.ὁ.socius,familiaris.
κοινωνέω.μ.ήσω.π.ηκα.cõmunico,impartior,cum genitiuo. Lucia. in pseud.οὔτε πυρὸς,ἢ ὕδατος ἐκοινώνει.Idem Gallo τοῦ ἐρωτικῶν κοινωνῆν dixit de adolescente Marti in uoluptatibus morem gerente.Cum datiuo,cõmercium seu consuetudinẽ habeo.Lucia.in pseud. ἀλλὰ κοινωνήσας βυζαντίῳ τινὶ χρονογράφῳ. Aliquando

eriã sonat in turpem partem. Idem,μηδὲν ὦ ζεῦ κοινωνήσῃς τῇ κορίδι. Et rursus, ὀυδ᾽ ἂν ἐκοινώνησέ πώτε ἐκείνῳ θυγατρὶ γυναικί.
κοινωνία.ας.ἡ.ἡ.
κοινώνημα.ατος.τ.cõmunicatio,societas,collatio.
κοινωνός.οῦ.ὁ. particeps, socius, communicator, conscius.
κοινωφελής.omnibus utilis.
κοΐξ.κος.coix planta,uas farinarium ex arboris corticibus cõtextũ,quod Dores κοῖν uocãt.
κοῖος.qualis,ἀντὶ τοῦ ποῖος Aeolicè.
κοιρανέω.μ.ήσω.π.ηκα.impero,administro remp. neutrum,genitiuo iungitur.
κοίρανος.ε. ὁ.dominus,ficut ab ἀθρόος dicit ὄθρους mons, mutatione α in ο, sic à κοιρὸς κοίρανος, conuersione α in ο.Est autem propriè ὁ ἐν τῷ καιρῷ ἄρχων,hoc est,qui opportunè imperat,& absq; suorum iniuria.
κοιτάζω.μ.άσω.π.ασα.colloco.
κοίτη.ης.ἡ.cubile,lustrum ferarum.
κοῖτις.ἡ.arcula qua muliebris mundus reconditur,cubile.Quod Cicero dixit, in cunis uagire.Gaza transtulit,ἐν κοίτῃ βαβάζειν.
κοῖτος.ε.ὁ.somnus,sopor,cubile.
κοιτών.ῶνος.ὁ.cubiculum,
κοιτωνίς.ίδος.ἡ.lectulus.
κόκκινος.ε.ὁ.ruber,coccinus,tinctus ex eo quod uulgo grana uocant.
κόκκος.ε.ὁ.coccus,quo tinguntur rubra quædã, quod lucem addat colori.uulgo granum uocant.Vide Plin.lib.ix.cap.xli.
κόκκοι φοᾶς.acini punici mali.
κοκκύζω.uerbum fictitium ad gallos & cuculos,territo.
κοκκύμηλον.ε.τ.prunum.
κοκκύμηλος.ε.ὁ.prunus arbor.
κόκκυξ.υγος.ὁ.cuculus auis & piscis.
κοκκύζειν.cucurrire,gallinacei generis est.
κολαβρίζω. resilio,despicio.
κολαβρισμός.οῦ.ὁ.genus saltationis Thraciæ.
κόλαβρος.ε.ὁ.porcellus.
κολάζω.μ.άσω.π.ακα.punio,pœnas de aliquo sumo,supplicio afficio,torqueo,crucio,animaduerto in aliquem,coherceo,compenso,emẽdo,corrigo, castigo,erudio,tempero,modũ excedo in aliqua re,unde κόλασας actiuum,accusatiuo iungitur.
κολάζομαι.pœnas luo.passiuè.
κολαβόν.οῦ.τ.truncum quod summas sui partes amisit,curtum,diminutum.
κόλλαβοι. fidiũ ἐπίδεσις,id est, clauiculi in citharа,quibus intendũtur & remittũtur fides. Dicũtur itẽ κόλλοποδες,à quorũ similitudine panes quidã dicti sunt κόλλαβοι,teste Suida. alij speciem placentæ quadrangulæ, aut minuti panis intelligunt.
κόλλα.gluten,& fragmenta coriorũ ex quibus excoquitur colla.
κολακία.ας.ἡ.assentatio,blandiciæ.
κολακεύω.μ.εύσω.π.ευκα. assentor, adulor,obsequiosè colo,alicui me uendito & eum obseruo.
κολακεύομαι.adulationibus inducor & capior.

κολακιδίον.ς.δ.assentatriculæ.
* κολακρέτης.dicebantur qui pecuniæ præessent, quæ ad res diuinas erogabãtur. Custodiebant & hi pecuniam, quæ iudicibus cõtribuebatur, ut annotat Aristophanes Grãmaticus. Et omnino ciuilium pecuniarũ quæstores erant.
κόλαξ.ακος.ὁ.adulator, à κόλος.
κολαστήρ.ῆρος.ὁ.genus instrumenti.
κολάπτω.μ.άψω.μ.αφα.cudo, sculpo, rado. actiuum, accusatiuo iungitur.
κόλασις.ιος.ἡ.κοῦ
κόλασμα.ατος.τὸ.punitio, supplicium, à κολάζω.
κολαστέον puniendum est.
κολαστήριον.τὸ.carcer, locus ubi quis punitur.
κολαφίζω.μ.ίσω.π.πα.colaphizo. acti. actõ iũgit
κόλαφος.ε.ὁ.colaphus.
* κόλλα.gluten.
κολλάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.adhæreo, adglutino, adiungo.
κολάω.μ.ήσω.π.ηκα.conglutino. actiuum, accusatiuo iungitur.
κολεός.οῦ.ὁ.uagina, capsula, culeus, testiculus.
κολλήφ.ήεντος.ὁ.κοῦ
* κόλλησις.conglutinatio.
κολλητός.οῦ.ὁ.conglutinatus.
κολλήτης.ε.ὁ.glutinator, concinnator.
κολία.ας.ἡ.instrumentum ad fodiendum, genus choreæ.
κολίας.monedula piscis.
* κολιὰς.locus in Attica, ubi fictilia fiebant.
* κόλλιξ.ικος.ὁ.species panis rotundi. Hunc quidam subcineritiũ interpretantur. Aristophanis interpres in Ra. κόλλικας exponit ἄρτους, ἡ ἔντερα, id est, panes aut intestina. Simplici λ quidam scribunt.
κολός.ὁ.galgulus.
κολοβόποδος.δοῦ.ὁ.truncatus pedes.
κολοβός.ε.ὁ.mutilus, minutus.
* κολοβότης.ε.ὁ.qui male pronunciat, qui syllabas extremas audiri non finit, uerũ eas quodãmodo deuorat deglutitq, quod pueri facere solent, metu ne deprehendãtur inemendatè loqui. Latinè decurtator.
κολοβόω.μ.ώσω.π.ωκα.breuio, mutilo, trũco. actiuum, accusatiuo iungitur.
κολοιός.οῦ.ὁ.pica, graculus, monedula auis.
κολοιῶδες.ς.τὸ.graculeum, graculatim.
κολοιβάζω.inordinatè comedo.
* κολοκασία.ας.ἡ.aut κολοκάσιον. radix fabæ, quã Aegyptiã uocant. Fuit item apud Sycionem κολοκασίας ναὸς templum.
* κόλος.ε.ὁ. mutilus, ut κόλος βοῦς, bos cornibus mutilatus. Item cibus, unde κόλαξ deduci quidam uolunt.
κολοκύντη.ης.ἡ.cucurbita.
* κολοκύνθη.idem apud Atticos.
* κολοσσός.οῦ.ὁ.colossus, statua uisendæ magnitudinis ac turris instar procera.
* κολοσσικώτερα.grãdiôra, uastiôra, colossi instar habẽtia. Vitru. Sin autẽ colossicotera amplitudinibus & põderibus onera in operibus fuerint, non erit suculæ cõmittendũ.

κόλποδος.propriè durissima coria in boũ ceruicibus, ex quibus colla cõficiebatur, unde exoleti & callosi pueri κόλποδες dicebãtur. Aristopha. οἶμαι δ' ἀυτὸν κόλποδι ἐοικέναι, cum Aeschyli duritiam ostendere uellet.
κολοσυρτός.οῦ.ὁ.tumultus, ἀναφορά, strepitus, propriè stipularũ uel fascium lignorũ dum trahũtur excitato puluere.
κολούομαι.disturbo, destruo.
κολούρα πίλα.apud Callimachũ pro caua, gibbosa, flexibilis.
* κόλουρος.ε.ὁ.imperfectus: hinc coluri in sphæra astronomorum, ob imperfectam conuersionem. Vide Boœtiũ lib.ij.arithmetices, & Macrob.in som.Scip.
κολούριον.ε.τὸ.mutilatum cauda, panis genus & pharmaci, quod Latini collyrium uocãt. Apocalyps.cap.iij. κοῦ κολλούριον ἐγχρίσον τοῦς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς.
κολούω.μ.ούσω.π.σκα.turbo, impedio, tumultuor, cõpesco, arceo. Item ἀναπαύω minuo uel imminuo. Aristot.in.ij. Politic. κοῦ δὴ μὴν ὁ Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴν Ἐφιάλτης ἐκόλουσε κοῦ τὴν πολιτείαν.
* κολοφὼν.uertex.
κολοφωνία.ας.ἡ.piscis genus.
* κολοφῶνα ἐπιτιθέναι. ultimam manũ & ueluti fastigium imponere & addere.
κόλπος.ε.ὁ.κοῦ
* κόλπος.οπος. sinus, gremiũ, uerticillũ citharæ, quo chorda intẽditur: Dicitur etiam κόλαβος. Vide κόλποδες.
* κόλπωμα.sinuosum loculamentum, sinus.
κόλπωμα.ατος.ἡ.uestis sinuosa qua in tragœdijs reges utebantur.
* κόλπωσις.remigium.
κολυβιστής.οῦ.ὁ.numularius.
κόλλυβος.ὁ.quod numulario datur pro cõmutanda pecunia, cambium.
κόλυβος.ε.ὁ.proijciens se in caput.
κόλυβον.ε.τὸ.species ficus.
κολλυρίδες.δῶν.collyridæ, tortę panis.
κολλύρα.ας.ἡ.genus placentæ minutæ quæ pueris dabatur.
κολλυρίζω.in sartagine torrẽre siue coquere.
κολλυρίων.ὁ.collurio auis.
κολυμβάω.μ.ήσω.π.ηκα.κοῦ
κολυμβέω.nato. neutrum absolutum.
κολυμβήθρα.ας.ἡ.piscina, lauacrum, natatorium.
κολυμβητής.οῦ.ὁ.natator, urinator.
κολωάω.μ.άσω.π.ωκα.crocito, effutio, turbidè & tumultuosè loquor. neutrũ absolutum.
κολλώδης.εος.ὁ.ἡ.lubricus.
κολώνη.ης.ἡ.κοῦ
κολωνός.οῦ.ὁ.iugum, locus altus.
κολωός.οῦ.ὁ.turbatio, strepitus.
* κόμμα.ατος.τὸ.incisum, quæ pars est periodi, ut Cicero appellat in oratore perfecto, Accipit pro moneta. Aristoph. Plut. ἔοικε δ' εἶναι πονηροῦ κόμμαχος. Dicũtur item κόμμαχα aquarũ emissaria & incilia, ad hoc inuenta structaq ut Aegyptiorũ Nilus uicissim admittatur in campos aruales, aut intra alueum contineatur. Bud.

κόμματα

κόμματα.uersus particula.
κόμαρος.ε.ὁ. fragrũ, arbutus, uel mori genus, ut ait Plin.lib.xvi.nat.histor.
κομάω.efferor, fœto, nutrio comã, neu.absol.
κόμμι.ὸ.gummi.
κόμβος.ε.ὁ.nodus.
κόμη.ης.ἡ.coma.
κομβώματα.τὰ.καλωπίσματα.
κόμης.princeps, dux.
κομήτης.ε.ὁ.crinitus, cometa.
κομιδῆ.ualdè.
κομιδή.ῆς.ἡ.uectura, portatio propriè frugum ad ciuitatẽ, cura, cõmeatus, receptio debiti
κομίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.capio, accipio, recipio, colligo, recupero, adipiscor, ad me recipio, domum reduco, eo, me domũ recipio. deponens, accusatiuo iungitur.
* κομίζω.μ.ίσω.π.κα.fero, porto. curo, perfero, reporto recipioq, deduco, transporto. Item effero mortuũ. actiuũ, accusatiuo iũgitur.
κόμιστρον.ε.τὸ. præmium quod datur ferenti quippiam.
κομπάζω.μ.άσω.π.ασα.iacto, glorior. neu.absol.
κομπέω.μ.ήσω.π.ησα.resono, superbio. neutrum absolutum.
κόμπος.ε.ὁ. strider, elatio, arrogãtia, insolẽtia.
κομπός.οῦ.ὁ.superbus.
* κόμψευμα. apud Lucianum pro quo Gell.& Macrob. scitamentum dicunt, ut in septimo Saturnaliũ. Quod genus apud popinatores plerq; scitamentorum cernimus proposita.
κομπώδης.εος.ὁ.ἡ superbus in uerbis.
κομψεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.superbus sum, adulor, ueneror, persuadeo. deponẽs absolu.
κομψέω.μ.ήσω.π.ηκα. iocor, uenustè dico uel seuerè. neutrum absolutum.
κομψεία.argutia.
κόμψος.ε.ὁ.scitus, industrius, facundus, bellus, eloquẽs, fictus, subornatus, uersutus, bene se habens, egregius, cum lepore decipiẽs.
κομμώτης.ε.ὁ.comptor.
κομμώτρια.ας.ἡ comptrix.
κομώτης.ε.ὁ.qui nutrit capillos, alipilus.
κομώτρια.ας.ἡ.fœmina perita nutriendorum capillorum.
κομψότης.ητος.ἡ.tumor.
κομψότερος.ε.ὁ.nasutior.
κοναβέω.μ.ήσω.π.ηκα.κοῦ
κοναβίζω. μ. ίσω. π. ικα. resono, strepo. neutrum absolutum.
κόναβος.ε.ὁ.strepitus, plausus.
κόνδυ.calix.
κόνδυλος.ε.ὁ. pugnus, nodus, siue articulus, talitrum. alapa.
κονδυλίζω.pugno uerbero uel nodo digiti.
κόνδυλοι.οι.articuli.
κονδύλωμα.excrescentia carnis circa anum.
κονδυλώδης.terosus, præ se ferens formam in digitis articulorum.
κονίω. μ. ήσω. π. ηκα. operor. neutrum, accusatiuo iungitur.
κονία. ας. ἡ. calx, puluis, lixiuium, opus tectorium: interdum certamen significat. κονίειν enim certare est, siue se comparare ad pugnandum.
κονιάτης.ε.ὁ.incrustator parietum, tector.
κονιατός.οῦ.ὁ.calciatus, calce illitus.
* κονίαμα.tectorium.
κονιάω.μ.άσω.π.ασα. festino, pingo, calce illino, id est, puluere impleo, dealbo, operetectorio induco. quod induco Latinis dicitur. Vnde in actis Apost. τοῖς κεκονιαμένοις, paries albario opere uel tectorio illitus. & Matth. xxiij. τάφοι κεκονιαμένοι, sepulchra albario illita. Bud. actiuũ, accusa. iungitur.
κόνισις.ε.ὁ.lendes.
* κονίζω.μ.ίσω.π.ικα. exerceo. de athletis propriè qui lucta se exercentes, puluerem excitãt. actiuum, accusatiuo iungitur.
κονιορτός.οῦ.ὁ.puluis.
κονιορτώδης.εος.ὁ.ἡ. puluerulentus, κεκονισμένος.
κονιόμβρος.ε.ὁ. qui uersatur in ludo, ut scholasticus.
κονίποδες.ς.apud Epidaurios plebei & uulgares dicebantur, utpote qui in agris habitarent, & pedes puluerulentos haberent.
κονίπτω.μ.ίψω.π.ψα.facio puluerem, impleo puluere. actiuum, accusatiuo iungitur.
κόνις.ιδος.ἡ.lens lendis.
κόνις.ιος.ἡ.κοῦ.
* κονίσαλος.ε.ἡ.puluis. Homerus. ὑπὸ ποσὶ κονίσαλος ὄρνυτ' ἀελλής. sub pedibus excitabatur puluis procellosus. Et cœnum cæromati, cui sudor accesserit. Item Dei nomen apud Athenienses. Vide Cœlium libro quarto cap. xxvi.
κόνυζα.ης.ἡ.pollicaria herba.
κονίστρα.harena seu puluis in quo exercemur aut uolutamur. Capitur pro palæstra.
κόντος.ε.ὁ.contus, remus.
κόξα.ης ἡ.coxa.
κοπαταίας.ε.ὁ.equi nomen apud Aristophanem in nebulis.
κοπάζω.μ. άσω. σ. ασα. cesso, requiesco. neutrum absolutum.
κοπετός.οῦ.ὁ.planctus.
κοπεύς.έος.ὁ.genus cœli.
κοπιάθω.μ.άσω.π. ασα.κοῦ
* κοπιάω. laboro, molesto, negotium facesso, in lassitudinem duco, tumultuor. neutrum absolutum.
κόπις.ίδος.ἡ.mucro, falx, bipẽnis gladij genus
κόπος.ε.ὁ.labor, molestia.
κοπρία.ας.ἡ.stercus, sterquilinium.
κοπρίζω.μ.ίσω.π.ικα.stercoro, neutrum, accusatiuo iungitur.
κοπρικός.οῦ.ὁ. stercoreus.
κόπρος.ε.ἡ.fimus, stercus, mandra.
κοπρών.ῶνος.ὁ.sterquilinium, latrina.
κοπάριον.ε.τὸ.id quod contusum est, sicut herba iam contusa.
* κόπτομαι.μ. ὁψομαι. π. ομαι.plango, præ doloris impatientia meum ipsius corpus cædo & lacero. deponens.
κόπτω.μ.ὁψω.π.οψα. cædo, pcutio, incido, pulso, dirigo,

* dirigo,cõtũdo,frango,dilanio. Accipitur aliquãdo in significatione impudica,quẽ admodũ Latinis præcidere Aristoph. Ra. κἀκόπτετ' ἐγκεκυφώς,præcidit acclinatus. Martial. Præcidi gaudes,pręcisus Nęuole plo ras. Ammonius distinguit à ψορίω.actiuũ. accusatiuo iungitur.

κορακῖνος.ν.ὁ.coruinus.

κορακῖνος.ν.ὁ.piscis quem Plin.lib.viij.naturaliũ histo.coracinũ uocat. Oppiani interpres sic dictum ait ἀπὸ τοῦ κορὸν,τὸ μέλαν.

* κόραξ.ακος.ὁ.coruus,κορώνη. Et locus supplicij in Thessalia,unde prouerbium,εἰς κόρακας.

κοράσιον.ν.τὸ.puella.

κορασιώδης.εος.ὁ.ἡ.puellaris.

κορδακισμός.οῦ.ὁ.κοῦ

* κόρδαξ.ακος.ὁ.lasciua saltatio,genus ridiculæ saltationis ac rusticanæ in Comœdijs: ad quam Terentius allusit in Adelphis. Tu inter eas restim ductans saltabis,id est, κορδακισμὸν agẽs. Vide Lucianũ περὶ ὀρχήσεως: & Pollucem lib.iiij. & Athe.lib.xiiij.

κοράζειν.obstrepere,improbè & pertinaciter quippiam flagitare,

κορδακίζειν.incondite & lasciuè saltare.

κορδύλη.ης.ἡ.ligula,claua,& genus uilissimi pisciculi.

κορέννυμι.μ.ίσω.π.κα.κοῦ

* κορέω.ῶ.κοῦ κορεύω.saturo,orno,purgo,καθαίρω,σαρῶ τὸ ἔδαφος,κοῦ καθαίρω. actiuum,accusatiuo iungitur.

* κόρη.ης.ἡ.puella decenti forma cõspicua apud Molossorũ gentem,unde & Ades rex eorum filiam suam appellauit κόρην. Sic item Proserpina aliquando uocatur. Capitur etiã pro uirgine,ut annotauit Eustachius. unde forma diminutiua fit κοράσιον.Poëtæ etiã hoc nomine uocant naues πρῳόπλοκας, id est,primũ in aquam coniectas.Item pupilla in oculo, unde Plutarchus scribit oratorem quẽdam dixisse de impudẽte, quod in oculis haberet nõ κόρας,sed πόρνας. Item impedimentũ sistens profluuium,& nummi species.

κόρηθρον.ν.τὸ.scopa.

κόρρη.ης.ἡ.caput cum collo,gena,maxilla.

* κόρημα.scopa.

κόρθυς.υος.cumulus.

κορθόω.accumulo in uerticulo,κορυφόω.

κορίκιον.ν.τὸ.annulus qui in medio digito ferebatur.

* κορίζομαι.blandior,blandè appellor.

κορινθιουργοί.οῖ.ᾳ ex clãcularioʼ cõcubitu nati sunt.

* κορινθιουργὴς.corinthio opificio factum.

κόριον.ν.τὸ.puellula.

κορίσκιον.ν.τὸ.idem.

κορίδιος.ν.ὁ.qui uirgo ducit uxorem.

κορινθιάζειν.κοῦ

κορινθιάζεσθαι.scortari,lenonem agere.

* κορώδης puellaris.

κορκορυγμός.οῦ.ὁ.κοῦ

κορκορυγή.ῆς.ἡ. intestinorum latratus, propriè equorũ est,strepitus uentris,tumultúsq.

κορμός.οῦ.ὁ.truncus,stipes.

κορυνοπίων.cognomentum Herculis à fugatis locustis.

κόρυνος.οπος.locusta.

κόρυφος.ν.ὁ.uirginum corruptor.

κορυκόσμιον.τὸ.uirginum ornatus.

κόρυβος.ν.ὁ. Corœbus uiri nomen.pro stulto ponitur.

κορυπλάθης.ν.ὁ.figulus propriè pupparum,& hmõi imaguncularũ quorũcunq; aãliũ.

κόρος.ν.ὁ.filius,puer,satietas,corus mensuræ genus.

* κορεύς.tonsor.

κόρση.ης.ἡ.tempus,pars capitis pro κεφάλη.interdum capillus,ἀπὸ τοῦ κείρεσθαι.

* κόρσης cognominatus est,qui barbam sibi abrasit primus.κόρσαι item dicebantur quidã qui erãt in Ionicis æditij sacrarũ foribus.

κορύφη.idem quod κεφάβολον.

κορσεύς.έος.ὁ.κοῦ

κορσωτήρ.ῆρος.ὁ.tonsor.

κορσωτήριον.ν.τὸ.tonstrina,apud Athæneum.

κορυβαντιάω.μ.άσω.π.ασα.insanio moræ Corybantum,exerceo sacerdotium Corybantũ,numine aspiror,furijs agitor,iacto caput.neutrũ absolutũ.Item,dormio apertis oculis more leporum, autor Plin.lib. xi.cap.xxx. Vide Chiliad.Eras.

κορυβαντιᾶς.qui oculis dormiunt apertis.

κορυθαλλός.οῦ.ὁ.galerita siue alauda, auicula in uertice cristam habens in modum pauonis,corydalus.

κόρυδος.corydalus,auis genus.

* κόρυζα.ης.ἡ.humoris à capite fluctio,grauedo, pituita aut humor per nares, muccus narium. Lucianus, τοῖς δὲ ἐθιάτοις καὶ κορίζης μεστοῖς τῶν ῥινῶν, πρόσιον, καὶ πάντῃ ἀπίτω ὅμοιον. habentes nares mucco oppletas.Item superbia,& herba quã Gaza pullicariã uertit.

κορυζάω.μ.ήσω.π.ηκα.mucco plenus sum.neu.ab.

κορυζέω.lacero,uanus fio.

κορυθάιξ.impetuosus,uiolentus.

κορυθαίολος.ν.ornatã habẽs galeã,quãq; strenuitatẽ potius uiri q galeæ ornatũ significat. indicat em uirũ minimè segnẽ,alacritate summa belligerantem & studio,ut cuius galea assiduo agitetur in capite,nimirum ipso nusq cessante.

κόρυθρον.scopæ,nam κορεῖν uerrere est.

* κορυκὸς.pera,sacculus:κωρυκὸς aliud est.

* κόρυμβον.ν.τὸ.quoduis summũ dicitur,Homero astipulãte. itẽ nauiũ uertex.Et mõtis prominentia apud Herodotũ,rostrũ nauis.

κόρυμβος.ν.ὁ.cacumen,ora, corymbus, hederæ pampinus.

κορύνη.ης.ἡ.claua.

κορυνήτης.ν.ὁ.κοῦ

κορυνηφόρος.ν.ὁ.clauiger.

κορυνηφόροι.quære ἑιλωτες.

κορυπόλος.ν.ὁ.cornupeta.

κορύσσω.μ.ύψω.κοῦ

κορύσσω.μ.ύψω.π.υφα.caput iacto saltando,cornupeto,neutrum absolutum.

κόρυς.υος uel υος.ἡ.galea.

κόρυς.τος κόρυδος.corys auicula. Quæ autem à Latinis galerita dicitur, Græco nomine proprio carere uidetur.λόφον enim ἴχασιν Aristot.uocat.

κόρυς.εος.ὁ.cimex.

κορυτής.οῦ.ὁ.armatus.

κορύσσω.μ.ύξω.π.υχα.armo,turbo,concito, actiuum,accusatiuo iungitur.

* κορυφαῖος.ν.ὁ. summus, excelsus,excellens,eximius,præfectus, cæterorũ princeps,dux. Significat item chori principem & ἐξαρχον, Latini præsultorem uocant. Et quicũq; caput ac summus est in aliquo ordine: Cice. Quẽ Philo noster appellãre coryphæũ Epicureorum solebat.

* κορυφή.ῆς.ἡ. pars capitis,quæ inter sinciput & occiput interiacet,id est,uertex. Item cacumen mõtis seu apex. Accipiũ generaliẽ.

κορυφόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. attollo, tumeo, impleo ad summũ ab ore. depo. absolutum.

κόρχορος.ν.ὁ.oleris genus uilissimi.

* κορώνη.ης.ἡ. auis,quam alij cornicem, alij coruum,alij fulicam, alij mergum interpretãtur. Itẽ annulus ostij quo pulsatur,uel ob figuram, uel ob garrulitatem sic dictus. Dicitur etiã κρίκος & ἐρόπεδος. Dicimus etiam κορώνην in arcu,hoc est,summũ cornu, & incisionem, ubi neruus sedet, unde (inquit Eustachius)bonum rerum finem χρυσὴν κορώνην prouerbium dicit.Significat etiam summam partem penis,quæ glans Latinis dicitur.Item omne incuruum,rostrum nauis, apex ligni inter utrũq; bouem in aratro protensi.

* κορωνίς.ίδος.ἡ.summitas seu apex alicuius rei, ueluti montis aut structuræ alicuius, & quod in fine libri ponitur. Accipitur puerbiali schemate pro fine & ultima rei alicui imposita manu.Plutarch.ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, μέχρι τοῦ κορωνίδος πᾶν ἔγραψεν. ab initio usq; ad coronidem circũscripsit.Significat & nauis puppim,quod fit in eius apice curuatum rostrum. Vnde & Homerus σὺν νηυσὶ κορωνίσι, quod exponũt,cũ nauibus flexas habentibus summitates, quanquam alij nigras intelligere malũt ad differẽtiã earũ quæ μιλτοπάρηοι uocãtur, id est milto rubentes.Est enim diminutiuũ quoq; ἀπὸ τῆς κορώνης.cornu arcus.

κορῶ.exorno.

κορωνός.οῦ.ὁ.elatus,iactabundus,ferox.

κορωνόπους. quasi cornicis pes, sanguinaria à quibusdam.

κοσκινίζω.μ.ίσω.π.κα.cribro.neutrũ,actõ iungit.

κοσκινηδόν.aduerb.instar cribri.

κοσκινόμαντις.εως.uates cribro diuinans.

κόσκινον.ν.τὸ.κοῦ

κόσκινος.ν.ὁ.cribrum.

κοσκυλμάτια.τὰ.coriorũ minuta præsegmina.

κοσμέω.μ.ήσω.π.κα. orno, pono, ordino. Item impero,rego.actiuũ,accusatiuo iungitur.

κοσμήτης.οῦ.ὁ.imperator,continens.

κοσμήτωρ.ορος.ὁ.princeps,ornator,rex.

κοσμικός.οῦ.ὁ.mundanus.

* κόσμιος.ν.ὁ.ornatus,honestus,σώφρων,modestus, moderatus,æquus.

* κόσμιον.τὸ. æquitas,dignitas,modestia, honestas,honesti cultus.κόσμια στρατηγικὰ prætur ræ insignia,id est,gestamina & insignia.

κοσμίως.modestè.

κοσμιότης.ητος.ἡ.uenustas.

κοσμοκράτωρ.ορος. ὁ.rector mundi.

* κοσμοποιία.de deo dicit mũdi opifice à Philone

* κοσμοποιία.liber Empedoclis, cuius meminit Aristot.ἐν τοῖς περὶ τῆς φυσικῆς.

κόσμος.ου.ὁ.ordeum.

* κοσμολογία.sermo uel ratio de mundo.

* κόσμος.ου.ὁ. ornatus, ornamentum. Et mundus, id est, orbis à perfecta absolutaq; elegantia,ut inquit Plinius.Est etiam κόσμος rerum coagmẽtatio cõposita, concinneq; digesta,cui ἀκοσμία opponitur.Est & εὐπρεπὲς.γόσμος κοσμικός,mũdus muliebris,qua matrona,ut inquit VIpianus. mũdior fit, id est,comptior & ornatior.Est etiã magistratus apud Cretẽses,qui Ephorus apud Lacedæmonios dicitur,à quo κοσμῆν dicti sunt,qui eum magistratum gerebãt. Bud.

κόσυμβος.ν.ὁ.κοῦ

κοσύμβη.ης.ἡ. nodus capillorum,succinctoriũ, uestis fimbriata.

κοτταβίζειν. est peragere genus lusus quoddam amatorij.

κότταβος.breuis,acutus.

κοτέω.μ.ήσω.π.κα. irascor. neutrum, datiuo iungitur.

κοτίζω.uerbero, lancea configo.

κοτήεις.ήεντος.ὁ.iracundus.

κοτίνη.ίδος.ἡ.dicitur cũ oleastro olea inseritur.

κότινος.ν.ὁ.oleaster.

κοτύλη.ίδος.ἡ.cunabulum.

κότυλον.τὸ.κοῦ

κότος.ν.ὁ.ira.

κοτύφος.ὁ.merula piscis,& auis.

κοτταβισμός.ου.ὁ.genus ludi amatorij,qui in conuiuio fiebat ædito sono è potu qui superfuerat, quem in altum iactabant, explorantes an ab amasijs diligerentur.

κοτάβια.τὰ. præmia quæ dabantur uincenti hoc Ludicri genere.

κοτύλη.ίδος.κοῦ

κοτύλη.ῆς.ἡ. caput, unde κοτυλαὶ gallinacei dicti sunt ob cristam quam in capite ferunt,& προκόπτα genus tonsuræ, cum sinciput capillis uestitur tantum.

* κοτύλη.ης.ἡ.manus aut cuiuscũq; alterius rei cõcauitas,mẽsuræ genus,quę alio noïe hemina dicit,poculi species,cyathus,iũctura coxæ cũ natibus.Symon in Synonymis tradit põdus esse hoc noïe cõtinẽs nouẽ uncias.Sũt item κοτύλαι qbus coxendices infigũtur,ac circa quæ coxarũ ossa uertũtur. Latini acetabula,aut ut alij malunt, acceptabula uocant.

κοτυληδόντος.ν.ὁ.multus.

κοτυληδών.ὁ.coxa uel acetabulum.
κοτυληδόνες.ἀσ.polypodum capillamenta.
κοτυλίσκος.ὁ.poculi genus,quo in sacris utebantur.
κοτυτώ.ὁ.Cotytó dea turpitudinis præses, quæ & κότυς dicta est,cuius sacra mirè exagitauit Eupolis in Baptis comœdia,& meminit Iuuenalis libro.vij.
κουκούμιον.ο.ὸ.cucuma uasis genus.
κουλεός.οῦ.ὁ.uagina.
κουλεόπτερα.τὰ.uaginipennia, quibus pennarũ tutelæ crustra superuenit,ut scarabeis.
κουρά.ᾶς.ἡ.cæsaries,tonsura, criniũ præsegmẽ.
* κουραλίζειν.ad coralij uergere colorem.
κουρεῖα.Proserpinalia.
κουρεῖον.ο.ὸ.tonstrina.
κουρεύς.έως.ὁ.tonsor.
κούρη.ης.ἡ.pro κόρη.puella.
κουρεῶτις.ὁ.conuiuium, festum apud Atheñ. quo iuuenes & puellæ in gentem transcribebantur.
κουριᾶν.abundare coma & squalere.Nam ut in κομᾶν uerbo intelligimus ornatum & elegantiam,sic in κουριᾶν horrorem,& deformitatem.
κουρίας.ο.ὁ.horrido & prolixo capillitio.
κουρίδία.ας.ἡ.quæ uirgo nupsit.
κουρίδιος.ον.ὁ.uirgo, aut qui uirgo uxorem ducit.
κουρίζω.adolesco,iuuenesco,sum iuuenis.
κουρικός οῦ ὁ.tonsorius,uas ligneum.
* κούρικος.emporium.
κούριον.ο.ὸ.lignum,urbs Cypri.
κουρίς.ίδος.ἡ.nouacula.
κοῦρμα.potus quidã ex hordeo, similis cytho siue ceruisiæ.
κοῦρος.ο.ὁ.filius,puer,iuuenis.
κουροτρόφος.ο.ὁ.ἡ.nutriẽs filios,iuuenũ nutrix.
* κουσωλία.uox latina Græcis usurpata,cuius & Suidas meminit.
κουφίζω.μ.ίσω.σ.κα.leuo, id est, leuem facio, alleuo, eleuo, subleuo, sublimo. actiuum, accusatiuo iungitur.
κουφισμός.οῦ.ὁ.κῆ
κούφισις.ιος.ἡ.leuatio.
κοῦφος.ο.ὁ.leuis,celer,expeditus, opportunus.
κουφότης.ητος.ἡ.leuitas.
κόφινος.ο.ὁ.cophinus,corbis,& mẽsuræ genus.
* κούφως.celeriter,otius,leuiter.
* κοχλάδες.ἀσ.lapides attriti perpetua in aquis uolutatione.
κοχλάζω.μ.άσω.π.κα. ebullio.neutrũ absolutũ
κοχλίας.cochleæ.
κοχλίας.ἡ.monedula piscis.
κοχλιάριον.ο.ὸ.cochleare,mensuræ genus.
κοχλίας.ο.ὁ.limaca.
κοχλιώδης.ες.ὁ.ἡ.tortilis,tortuosus.
κόχλος.ο.ὁ.testa,cochlea,testudo.
κοχύ.abundanter,cum strepitu.unde uerbum apud Theocritum,ἐκ δὲ μετώπω ἰδρὼς μεν κοχύεσκεν..
κοχώνη.ης.ἡ.pars infra pudenda quæ coxis interiacet.

κόψυρος.ο.ὁ.auis genus quam & κόσυφον appellari & esse merulam arbitrantur,alij κόψυρον per ι scribunt.
κόω.dormio.neutrum absolutum.

K META TOY P.

κράατα.τὰ.capita.
* κράββατος.ο.ὁ. grabatus, lecti genus aut lecticæ potius πρὸς τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις à suspẽdendo pedes.apud Latinos primam corripit,apud Græcos producit,& duplici ββ scribitur.Virgilius in Mor.Membra leuat sensim uili demissa grabato.Nec mirum cum huiusmodi plura inueniantur,ut λάκκος,lacus,πτισάνη,ptisana.
κράδη.ramus ficulnus,& hamus ex quo aliquid suspenditur.
κραδαίνω.κῆ
κραδάω.libro,uibro,quatio.actiuum, accusatiuo iungitur.
* κράδη.ης.ἡ.συκῆ. ramus, ficulnea arbor apud Atticos.Et pægmatis species in scena Comica produci solita ad ficulneæ arboris imaginem, quemadmodũ μηχανὴ in Tragica.
κραδία.ας.ἡ.cor,pro καρδία.
κράζω.μ.άξω.π.αχα.clamo, uociferor,μέσος.π.κέκραγα.ἀόρ.β.ἔκραγον.neutrum absolutum.
κραίνω.μ.ανῶ.π.γκα.perficio,adsum,impleo,impero.
κραιπολέω uel κραιπαλάω.μ.ήσω.π.κα. crapulor, exaturo.neutrum absolutum.
[* κραιπάλη.ης.ἡ. crapula,ubi uinum intemperatius hauftum,capiti detrimenta adfert:capitis lucta fluctúsq; & agitatio,quãdo ex uinolentia caput tremit. ὁ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως πάλμος,tremor ex multa potione uini procedens. A κάρα caput & πάλλω uibro, agito.Et Galenus in Amphorismos Hipocratis scribẽs,annotat omnem noxam ex uino factam, à Græcis κραιπάλην nominari,παρὰ τὸ κάρηνον,caput scilicet,καὶ πάλλεσθαι,concuti.Dicuntur item κραιπάλαι medicamenta quibus uini leuitas excitatur. A κραίπαλα medicamenta ebrietatem prohibentia.
κραιπαλίζω.μ.ίσω.π.κα.crapulor.neutrũ absolu.
* κραυγάζω.clamôsus.
κραιπνά.uelociter.
κραιπνός.οῦ.ὁ.uelox.
κράμα.ατος.τὸ.temperatura,mixtura.
* κράμβη.ης.ἡ.brassica.Plinius inter brassicæ species tertio loco refert. Quidam eandem cum raphano putant. Aristoteles. ῥάφανος, ἣν καλοῦσί τινες κράμβην. Attici κραμβὴν pro κράμβη dicunt. Vide Chiliad.Crambe bis posita mors.
κραναός.οῦ.ὁ.sterilis,asper.
κράνεια.ας.ἡ.cornus.
κρᾶμα. uinum copiosiore aqua dilutum,ut plus aquæ sit quàm uini.
κραμβοτάτη.ἡ.dulcissima,aridissima.

κρανέϊνος

κρανέϊνος.ο.ὁ.corneus,id est,ex corno.
* κράνιον.ο.ὸ.craniũ,id est,caluaria,uel calua,poculi genus,& ciuitatis nomẽ Cephaleniæ. Thucy.pluraliter dixit.καὶ κατέδησαν αὐτοὺς ἐν κρανίοις τῆς κεφαλληνίας.quo loco Laurent. Valla.uertices perperam transtulit.
κράνος.εος.ὸ.galea.
κραυρῆρες.ὁι.dentes gemini dicuntur,dentes postremi.
κράς.ατός.ὸ.caput,caro.
κρᾶσις.ιος.temperamentum,id est, complexio, mixtio.
κρᾶσπεδον.ο.ὸ.margo, limbus, ora uestimenti, fimbria.
κράσις.ιος.semiaridum fœnum,hinc
κρασίζω,fœno semiudo pasci,
κρατεός.οῦ.ὁ.fortis.
κραταιόω.μ.ώσω.π.ωκα. confirmo,conforto.act. accusatiuo iungitur.
κρατόπεδον.ο.ὸ.uia lapidibus strata,solũ durũ.
κραταίωμα.ατος.ὸ.firmamentum.
* κρατάνιον.poculi genus apud Pollucem.
κρατερός.οῦ.ὁ.fortis,pro καρτερός.minax.
κρατεφρων.ονος.ὁ. fortis, prudens, truculentus, magnanimus.
κρατεώνυξ.χος.ὁ.fortis unguibus.
κρατευταί.ῶν. lapides quibus imponitur ueru cum carnes assantur.
* κρατέω.teneo,capio,apprehendo.actiuum, accusatiuo iungitur.
* κρατέω.μ.ήσω.σ.κα. uinco, præualeo, imperiũ habeo,impero, rerum potior, potens sum rerum,dominor,edomo,propriè de imperio uiolento dicitur & tyrãnico:unde etiã θηρίων κρατεῖν dicimus, cui opponitur ἄρχειν,quod ad utilitatem publicam præesse, significare uolunt. Accipitur pro præstare,id est,antecellere. Item maneo abscondo.κρατεῖ φάσις fama obtinet.neutrum,genitiuo iungitur.
κρατήρ.ῆρος.ὁ.κῆ
κρατηρία.crater.
κρατηρίζειν.uinum infundere.
κρατιστεύω.μ.εύσω.π.ευκα. præsto, optimus sum. neutrum absolutum.
* κράτιστος.ο.ὁ.optimus,plurimum pollens,potentissimus,supremus.
κράτος.ος.ὸ.potentia,robur,imperium.
κρατύς.fortis,à κράος.sicut à πλάος πλατύς.
κρατύνω.μ.υνῶ.π.γκα.fortifico, munio. acti.accusatiuo iungitur.
κραυγάζω.μ.άσω.π.εκα.clamo.neut.absolutum.
κραυγή.ῆς.ἡ.clamor.
κραῦρα.ας.ἡ.ftrũma, morbus sues præcipue infestans.
κραῦρος.ὁ.siccus,friabilis.
* κρεάγρα.ας.ἡ.coquinarium instrumẽtum, quod alio nomine ἅρπαγη & λύκος dicitur. teste Polluce.
κρεάδιον.ο.ὸ.caruncula.
κρέας.ατος.ὸ.caro.
κρέον.ο.ὸ.ahenum,uas ad recondendas carnes, mensa ubi crudæ carnes ponuntur, secun-

* dum alios placenta ex seuo animantis confecta.Euphorion eo nomine carnes intelligere maluit.ut scribunt Appion & Herodotus. Pausanias putat esse canistrũ uel lancem,uel quid eiusmodi,in quo concidatur caro.
κρείττων.ονος.ὁ.melior,potentior,superior,potior,deus superus.
* κρείττονες ὄντες ἢ ἁλῶναι.ualidiores quam ut uincerentur uel uinci possent.Vide Commenta.Budæ.
* κρείττης ἡ παιδείας.uocat Aristot. quos doctrina emendare non potest, quasi ualidiores & superiores doctrina.
κρείττων χρημάτων.melior siue præstantior pecunijs,id est,liberalis.
κρείων.ὁ.princeps.
κρείων.pro κῆῶν.
κρέκω.μ.έξω.π.εκα. resono,citharam pulso.neutrum absolutum.
κρεμάζω.κῆ κρεμάω.κῆ κρέμαμαι.μ.άσω.σ.σκα.appendo.acti.accusa iung.
κρεμάθρα.ας.ἡ.uas pensile in quo obsoniorum reliquiæ asseruantur.
κρέμαμαι.pendeo.deponens absolutum.
κρεμαστῆρες.ὁι.cremasteres,id est, nerui à quibus testiculi pendent.
κρεμαστήριον.ο.ὸ.sera.
κρεμαστός.οῦ.ὁ.pensilis.
κρέμβαλον.ο.τὸ.instrumentum musicum.
κρεμβαλίζειν.inde deductũ,eo organo sonare.
κρεμάω.μ.ήσω.π.κα.suspendo.acti.accu.iung.
* κρεκτηνηδόν. frustillatim, in frusta, & more lanionio.
* κρεκτηγία.laniatio,conscisio carnium.
* κρεκτηγός.lanius.
* κρεκτηγῶ.lanij modo concido,lanio.
κρεισμός.οῦ.ὁ.pulsus citharæ.
κρέξ.κός.ὁ.auis marina Ibidi similis.
κρεωδαίτης.ο.ὁ.carnium diuisor.
κρεωδαισία.ας.ἡ.carnium diuisio,munus honorificum erat.
κρεώδης.ες.ἡ.carnosus.
κρέων.impero,regno.
κρεωπώλης.ο.ὁ.macellarius.
κρεωπώλιον.ο.τὸ.macellum.
κρεωφάγος.ο.ὁ.carnedulus.
κρήγυος.ο.ὁ.uerus,bonus,placitus.
κρήδεμνον.ο.τὸ.uitta,corona, mœnia metaphoricos.
κρηναῖος.ο.ὁ.fontanus.
κρηνάτε.perficite.
κρήνεον.perfice,pro κρῆνον.
κρῆθεν.ex capite.
κρημνίζω.μ.ίσω.σ.κα.præcipito.actiuum,accusatiuo iungitur.
κρημνός.οῦ.ὁ.præcipitium.
κρημνώδης.ες.ὁ.ἡ.præceps,præruptus.
* κρήνη.ης.ἡ.fons.In poemate Epigonis pro uase aquario.Et Plaut.Gurg. fontem dixit pro uase aquario capacissimo.
* κρηνοφυλακία.fontium custodia atq; tutela,ne ui delicet obturentur aut inficiantur.

κρηπίς.ίδος.ἡ.crepida,calceus,fundamentũ,principium,ὄχθη,basis.
κρῆς.ητός.ὁ.Cres,id est,Cretensis.
κρῆς.τὸ.pro κρέας,per synæresim.
κρηφύγετον.τὸ.latebra,asylum.
κρῆσσα.ης.ἡ.Cressa,id est,Cretensis.
κρήτη.ης.ἡ.Creta.
* κρητίζειν.mentiri, cretissare,sumptum à Cretensium uanitate.Vide Chiliades Eras.
κρητικός.ὁ.ὁ.Cretensis.
κρητός.οῦ.ὁ.mons Cretæ.
κρῖ,pro κριθή,apud Homerum in neutro genere ponitur,licet κριθὴ sit fœminini, nisi à κριμνὸν.deflecti malumus.
κριβανίτης.ὁ.clibanarius.
κρίβανος.ὁ.clibanus,furnus.
κριγή.ῆς.ἡ.stridor.
κρίζω.μ.ίσω.π.κος.clamo,tibia cano acutissime
* κριθή.ῆς.ἡ.ordeũ ,tuberculũ in palpebra nascẽs: ordeolum uulgo appellant.
κριθίας.ὁ.ordeatio,morbus equorum.
κριθινός.οῦ.ὁ.ordeaceus.
κριθολόγος.ὁ.ὁ.magistratus apud Opuntios,qui sacris & colligendis primitijs præerat.
κρίκη.stridebat factitium ad imitationem currentis,stridentis.
* κρίκος.ὁ.ὁ. anulus quo ostium pulsatur quẽ Homerus κορώνην.uocat.Lysias.Aristoph.et Zenoph.ὅπερον.circulus:Theod.apud Aristote.annulum transtulit.Pli. circum .Et Sudas ἀγκίλαι (inquit)sunt κρίκοι τῆς ἁλύσεως ,id est,anulicatenarum.
* κρικωτός.οῦ.ὁ. annulatus, ut lorica. Ptolomæus κρίκωνα aptissime uocat,quam nostri recentiores annularum rationem appellauere, quæ forte nõ alia est,quàm quæ Latine dicitur.Plura Cœli.lib.v.cap. xiij.
κρῖμα.ατος.τὸ.iudicũ,retributio,calculus iudicis
κριμνόν.οῦ.τὸ.farina quædam crasiuscula.
κρίνεν.elegit.
κρίνομαι.μ.οῦμαι.π.ιμαι.uocor ad iudicium,accusor,iudicor,cõdemnor, causam dico.κρίνειν δῆριν. inquit Homerus, prælio decernere.
* τὰ κριθὲν]τα,res iudicata dicitur à Demosth.τὰ κριθεν]τα ἐς τὸ κύριον.his uerbis significabãt se nolle ad aliud maius iudicium prouocare.
* κρίνειν.caussam dicere,reum esse criminis alicuius postulatum,quod & φύγειν dicitur.
* κρινόμενος,accusatus,cum quo agitur in iudicio.τὸ κρινόμενον.res controuersa,controuersia,qua de caussa agitur,quod nunc dicunt de quo nunc quęstio est,id est, quod maximè iudicandum est, quod potissimum nũc in caussa hac uersatur:Iuuenalis summam quæstionem dixit.Et τὸ κεκριμένον quod cum iudiciofactum est,iudicium discretum.
κρίνον.ου.τὸ.lilium,flos,interdum cucurbitæ flos.
* κρίνω.μ.νῶ.π.κα. accuso,diem dico, reum ago, defero,iudico,damno :apud Homerũ pro interpretor.Itẽ secerno,numero. Est etiã idem quod ἐξετάζω,δοκιμάζω καὶ βασανίζω,quæstionem de aliquo habeo & exerceo ,acti. accusatiuo iungitur.

κρίνων.ουντος.ὁ.iudicans.
κρηνωνικός.ἡ.ὁν.
κρινών.ῶνος.ὁ.liliarium.
κριός.οῦ.ὁ.aries.
κρῖος.ου.ὁ.Crius uiri nomen.
κρίπτω.μ.ίψω.π.ιφα.sordido.actiuum, accusatiuo iungitur.
* κρίσις.εως.ἡ.iudicium,sententia, causæ dictio,accusatio.dicitur etiam cum pugna decernitur.Aliquando condemnatio,id est,καταδίκη.consequentia.
* κρίσιμος ἡμέρα.decretorius dies qui etiam criticus dicitur.
κρισμός.οῦ.ὁ.stridor dentium.
* κριτήριον.ου.τὸ. sensus & pars animi rerum æstimatrix & arbitra,forum, id est, locus iudicij.
* κριτής.οῦ.ὁ.iudex,arbitrator,æstimator.
* κριτικός.οῦ.ὁ.iudicialis.κριτικοὶ item poëmatũ iudices ac censores aliorum operum olim dicti sunt:quales Aristarchus & Aristophanes grammatici fuerunt ,dicti ἀπὸ τῆς κρίσεως,id est,iudicibus , qui musicis agonibus,id est,scenicis præerant.
κριτός.οῦ.ὁ.secretus.
κρίτεος.οῦ.ὁ.terribilis.
κροαίνω,μ.ανῶ.π.νκα.petulo,pulso , lasciue salto, neutrum absolutum.
κρόκαλα.τὰ.calculi qui uoluuntur in amnibus.
κροκάλη.ης.ἡ.κος.
κρόκαλος.ὁ.ὁ.littus,calculus.
κρόκη.ης.ἡ.trama,filum,subtegmen , chordula.
κρόκαι item dicuntur Aristoteli in mechanicis quæstionibus calculi , frequẽti motu in maris littore rotundati. quos Cicero in
* secundo de oratore umbilicos appellat.
κροκίδες.ὰι.flocci & pili in uestibus.
κροκιδισμός.οῦ.ὁ. collectio floccorum , quod est assentatorum aut phreneticorũ . Galenus phreneticorũ signa commõstrans : esse in ijs,inquit, stultam manuũ iactationem
* καὶ κροκιδισμὸν καὶ καρφολογίαν, id est , floccorũ & festucarum collectionem.
κροκιδίζειν.flocos & festucas ex uestibus collige re,ponitur pro adulari : quod adulatores
* subblandiendo floccos pilosq; ex uestibus legere soleant.
κροκεΐζω.μ.ίσω.π.κα.neo,texo,croco illino.neutrum,accusa.iungitur.
κροκοβαφής.ἐος.ὁ.ἡ.croco tinctus.
κροκοδείλος.ὁ.ὁ.crocodilus animal.
κροκοδείλιον. herba nigra chamæleonti similis aut crocodilo.
κροκείμων.ονος.ὁ.indutus croceis.
κρόκον.ου.τὸ.crocum.
κροκόπεπλος.ὁ.ὁ.croceam habens uestem,auroræ epitheton in crepusculo,quod id coloris genus eunc imitetur.
κρόκος.ὁ.ὁ.crocus.
κροκύς.ύδος.stuppa,& herbæ genus.
κρόκωτον.ου.τὸ.trama , & crocotum genus uestis rotundæ ac fimbriatæ,qua diuites matronæ utebantur.

κροκωτός.

κροκωτός.οῦ.ὁ.croceus.
κροκωτοφόρος.ὁ.ὁ.qui crocoto uestitur.
κρόμμυον.ου.τὸ.cepa.
* κρόνια.τὰ.saturnalia . Sic etiam dicuntur uetustate prærancida & insipida prorsumq; satua, A Cronijs, id est , Saturnalibus festo perantiquo.
κρονικὸς ἄνθρωπος.instar Saturni ætatis uitio delirans,ætate desipiscens.
κρόνος.ὁ.ὁ.Saturnius,& pro prisco ponitur.
κρονικός.pro deliro,à κρόνος.
κρονόλιθοι.ὁι. senes ætate desipientes & Saturni more delirantes.
κρόνος.ὁ.ὁ.Saturnus.
κρόσσα.ης.ἡ.minæ murorum,scala , gradus,unde προκρόσσοις,& naues πρόκροσσαι apud Herodotum quæ inuicem oppositæ stant infestis rostris.
κροσσός.οῦ.ὁ.fimbria.
κρασσωτός.οῦ.ὁ.fimbriatus.
* κροταλίζομαι.plausu excipior , quod Cicero etiã dixit plaudor.uide Comment.Bud.
* κροταλίζω.μ.ίσω.π.σα. strepo,plaudo,risu effuso excipio.neut.absolutum.
κρόταλον.ου.τὸ.crepitaculum , crotalum quo utitur Vergilius.Sunt qui propriè significa-
* re uolunt calamum scissum , ac studiosius comparatum , ut efficere sonum queat si quis uerset manibus.Eustachius scribit ex testa,ligno,ęre,cõcinnari solitum κρόταλον. Item instrumentum musicum sic uocabatur:quo in deorũ ceremonijs utebanẽ Aegiptij:a uerbo κρούω, quod pulso est. Alij ,p plaustro resonãti accipiũt. Quidam annulum ferreũ interpretantur,qui ferreo quatiatur baculo.κρόταλα item uocãtur fluminũ calculi lapilliue.
* κρότταλος.qui lingua est expeditiore ac uoce sonanti & prope tinnula. Accipitur pro loquaci & obstrepero.
* κρόταλος.ὁ εὐγλωττος καὶ εὔστομος.Metaphora sumpta ἐκ τῆς κροτάλης.homo loquax & in foro obstrepens uerba immodice fundens & uoce exaudibili.Vide Comment.Budæ.
κρόταφος.ὁ.ὁ.tempus pars capitis.
* κροτοῦμαι.plausu excipior quod & plaudor Latine diciturapud Ciceronem.
* κροτέω.μ.ήσω.τσ.ηκα.plaudo,pcutio,excipio plausu.neutrum absolutum.
κρουστικός,οῦ.ὁ.collidens.
κρόος.ου.ὁ.plausus,laus,bona fama.
κρόταφος.ωνος.ὁ.musca canina,uel uermis muscarum & boum.
κροτοῦν.οῦντος.ὁ.plaudens.
* κρουμα.ατος.τὸ.pulsatio,sonus à consequenti.
κρουνοί.ὁι.sunt torrentes à montibus cum pulsu & strepitu fluentes, & fontium emanatio-
* nes:salientes etiam dicuntur.
κρουνός.οῦ.ὁ.aquæductus, fons manufactus,scaturigo.
κρουνηδόν.torrentis instar.
* κρούματα. instrumenta musica que neruisintenduntur.

κρουσιμετρεῖν. diminute mensurare , defraudare in mensura.
κρουσιμετρίης.ου.ὁ.qui in mensura defraudat.
κρουσις.εως.ἡ.pulsatio.
* κρούσασθαι πρύμναν.inhibere nauem.Vide Comment.Bud.
κρούω.μ.ούσω.τσ.υκα. pulso.neutrum,accusatiuo iungitur.
κρύβδην.clam.
κρυβδίς.ίνος.absconditus,ἀπὸ τοῦ κρύπτομαι,ἢ κρύβαμαι παλαιοῦ.
* κρύγος,uillus ex caprarum mento dependẽs apud Aristotelem.Latini aruncum uocãt.
κρυερός.οῦ.ὁ.letalis,frigidus,horridus, odiosus, miserabilis,difficilis.
κρυμός.οῦ.ὁ.algor,frigus intensum.
κρυός.ερός.ὁ.frigidus,horridus.
κρύος.εος.τὸ.frigus.
κρυπτέλλος.ὁ.ὁ.occultus.
κρυπτάσκω.cooperio.
κρυπτύομαι.insidior.
κρυπτεία.ας.ἡ.officium occulta indagans.
κρύπτη.ης.ἡ.crypta.
κρυπτός.οῦ.ὁ.occultus.
* κρύπτομαι . subinde idem significat quod suum actiuum.
* κρύπτω.μ.ύψω.τσ.υφα.abscondo, tego , in arcano habeo,arcanum teneo, actiuum , accusatiuo iungitur.
κρυστάλλινος.ὁ.ὁ.crystallinus.
κρύσταλλος.ὁ.ὁ.glacies,crystallus.
κρυσταλλώδης.εος.ὁ.ἡ.glacialis.
* κρύφα secreto.cum genitiuo,κρύφα τινός.
κρυφαῖος.ὁ.ὁ.latens.
κρυφαιδόν.κος.
κρυφῇ.latenter.
κρύφιος.ὁ.ὁ.κος.
κρύφος.ὁ.ὁ.occultus.
κρυψίνους.qui animum suum cælat alios.
* κρυψίχολος. qui iram cælat & premit, iram dissimulans.
* κρυψίνοος.ὁ.ἡ. dissimulator , mentem suam dolo sè cælans,astutus.
κρυώδης.εος.ὁ.algidus,horridus.
κρώζειν.cornicari,inepte garrire.apud Aristopha.pro prædæ inhiare.
κρωγμός.οῦ.ὁ.uociferatio,cornicatio.
κρώβυλος.ὁ.ὁ. aureus , uel argenteus corymbus
* ex capillis pendens , indumentum capitis apud Athenienses.
κρώσιον.ου.τὸ.urna.
κρωσσός.οῦ.ὁ.hydria,uas quo aqua seruatur.
κρῶσσος.ὁ.proprium nomen.

Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

* Κτᾶσθαι.μ.κτήσομαι.π.κτημαι. acquiro , paro mihi & comparo,adipiscor.possideo,uẽdico mihi, depo. accusatiuo iungitur. κέκτημαι.
κτάνω.occido,corrumpo.
* κτασία.cædes.
* κτάνον.ου.τὸ. possessio apud Pindarum , oratores κτῆμα dicunt.& κτῆσις.

κτίσις.

κτεάρ.ατος.τὸ.prædium.
κτεατίζω.ίσω.π.κσα.possideo.actiuum,accusatiuo iungitur.
κ]τείνασα.interimens,occidens.
κ]τείνω.μ.ενῶ.τς.ακα. occido.actiuum, accusatiuo iungitur.
κ]τενίζω.μ.ίσω.π.κα.pecto.
κ]τείς.ενός.ὁ.pecten.
κτένιον.ι.τὸ.pecten.
* κτένες. interdum tonstrinæ.sic etiam uocantur quatuor dentes anteriores.
κτέρ.τὸ.possessio.
κτέρας.idem quod κτῆμα,res possessa.
κτέρεα.ὁι.mortui.
κ]τερίζω.μ.ίσω.π.κσα.parẽto,sepelio, præbeo exequias.neut.accus.iungitur.
κ]τέρισμα.ατος.τὸ.parentatio,iusta.
κτέρος.εος.τὸ.parentatio,funus.
* κ]κυάνν.όνος.flosculus,qualis lanæ est.
* κτῆμα.α]ος.τὸ possessio.κ]ήματα etiam dicuntur ἀνδράποδα & ἀιχμάλωτοι, hoc est, homines in bello capti & seruituti mancipati, mancipia:quemadmodum contrà ὁ κεκτημένος pro hero apud Aristopha. & Lucia.εἰς τὰ κ]ήματα πορίσωσι,hæreditatem adire.λαμβάνοντες τὴν κτημάτων,pignora capere.
κ]ήματα.τὰ.opes.
* κ]ηματ]ικὸς.opulentus,qui multas habet possessiones.
κτημάτων. ueterinarij,iumẽtorum ueterinorũ
* curatores & medici,qui ijdem soleas equis affigunt.Ex post.anno.Bud.
κτήνη.κσ.
κ]τῆνος.εος.τὸ.iumentum,pecus.
κτηνοτόφος.ὁ. qui quadrupedes siue iumenta pascit.
* κτῆσις.ιος.ἡ.possessio,dominij comparatio possidendiq; ius.
κ]κτικὸς.οῦ.ὁ.possessiuus.
* κτήσιος. quæstorius. Mercurij cognomen qui Lucripetis propitius dicebat, dicitur etiã κερδῶος.
κτησός.οῦ.ὁ.comparandus.
κτήτωρ.ορος.ὁ.possessor.
κτόδλος.ὁ.ὁ.nomen possessiuum,ab ἐκτῆς per aphæresin,uel à κτής.
κτίζω.μ.ίσω.π.κα.condo,creo, fabrico,muro.actiuum,accusa.iung.
* κτίλος.ὁ.ὁ.aries,dux,à κύω.quoniam gregem fere præcedat,mansuetus. Est proprie aries iam mitis mansuetusq;.unde
* κτιλοῦσθαι.est puellam demulcere atq; ita demũ conciliare,ut uxorem ducas. accusatiuo iũgitur.Herodot.ἐκτιλώσαντο τὰς λοιπὰς τῶν ἀμαζόνων. Hinc ἐκτιλωμένος dicitur apud Pausaniam,qui cuipiam familiaris est factus.
κτίς.ικτίς.
* κτίσμα.α]ος.τὸ. ædificium creatura.ut in epistola D. Iacobi ἵν᾽ τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν κτισμάτων αὐτοῦ.ut essemus primitiæ quædã creaturarum suarum.
κτίσις.ιος.ἡ.fabricatio,creatio.
κτισής.ὁ.ὁ,creator,conditor.

κτισός.creatus.
κτυπέω.μ.ήσω.π.κα.pulso manu.
κτύπος.ὁ.ὁ.sonus,fragor.

K META TOY Y.

κύαθος.ὁ.ὁ.cyathus.
κυαμευτής.οῦ.ὁ. conciliator, qui agit cum fabis, fortilegus.
κυαμεύω.fortior.
* κυαμίζω.catullire,cyamissare, de puella dicitur quæ ætate iam maturior,uirum appetere incipit.Nam κύαμος (a quo deducitur) non modo leguminis speciem, sed coleos quoq; significat.
κυαμώδης.ὁ.ὁ.fabali magnitudine.
* κύαμος.ὁ.ὁ.faba. Gellius fabulum uertit. κύαμοι etiam dicuntur testiculi,quia sint ἐις τὸ κύφωδες κοὶ ἄιτιοι τῶν κύφων,id est,ad ferendum uterum efficaces, causæq; ferendi uteri. κύαμος uocatur item prima lactis πῆξις sub circulo illo nigrante,pupillam ambiente.
κυανέαι.ὰι.saxa in mari Euxino,quæ & Latini Cyaneas uocant,eadẽ sunt Symplegades.
κυάνεος.ὁ.ὁ.cæruleus,niger,uel inter nigrum & uiridem.
κύανον.ὁ. τὸ. cyanum metallum sic dictum,nigrum,obscurum.
* κυανοαυγής. nigredinis splendorem habens, ex nigrore splendescens.
κύανος.ὁ.ὁ.niger,obscurus.
κυάνοφρυς.υος.ὁ.ἡ.habens nigrum supercilium.
* κυανοχαίτης.ὁ.ὁ.cui nigrum est capillicium,habens crines nigros uel cęruleos potius,pro Neptuno ponitur.
κύαρ.foramen acus,pars auris.
κυβεία.ας.ἡ.ludus aleæ,nequitia.
κυβεφαλία.ας.ἡ. κεφαλὴ τοῦ ἀλεκτορος, ἄλλοι δέ φασι τὰς περικεφαλαίας.hoc est,caput galli,alij uero dicunt galeas.
κυβέλη.ης.ἡ.Cybele deorũ mater quæ & Rhea,
* unde & eius sacra dicebãtur μητρῶα.& μητρῴεν,eadem obire.Dicitur etiam hoc nomine aurium foramen.
* κυβερνάω.μ.ήσω.π.κα.guberno,de naui propriè. acti.accusa.iung.
κυβερνητήρ.ῆρος.ὁ.κσ.
κυβερνήτης.ὁ.ὁ.gubernator.
κυβερνισμός.οῦ.ὁ.gubernatio.
κυβευτής.οῦ.ὁ.aleator,taxillis lusitans.
κυβευ]τικὸς.οῦ.ὁ.lusor alearum.
κυβεύω.μ.εύσω.π.ευκα.ludo taxillis.
* κύβη.caput.
κυβήβειν.proprie in caput demittere.
κύβηλις.ιος.ἡ.securis,bipennis.
κυβηλίσαι.securi percutere.
κυβήβη.ης.ἡ.Cybele.
κυβησίνδας.genus lusus puerilis,quod alio nomine ἐν κοτύλῃ eriam appellatur.
κυβήσησις.ιος.ἡ.genus saltationis cuiusdam.
κύβιον.ι.τὸ.κσ.
κύβωλον.ι.τὸ.cubitus.
κυβιτίζω.cubito percutio.

κυβισατῆρες

* κυβισατῆρες.urinatores, & qui in caput saltãt
* κυβισάω.salto caput demittendo,in caput salto,in caput deferor deuoluor.Nam κύβη caput significat.capitur & pro urinari & natare & taxillis ludere.
κυβισέω.nato,mergo.
κύβος.ὁ.ὁ.taxillus,talus,tessera, proprie tessara quadratæ figurę,qua utimur in alueolo ludentes.Sunt qui hoc nomine calculum omnẽ quadrangularem intelligant,atq; ita
* dictum interpretãtur,quod facillimè prouoluat,ac uelut in caput saliat.Nam κύβη caput est,& κυβιστᾶν in caput saltare dicitur.
* κυδάζω.μ.άσω.π.ακα. conuicior,territo,maledico,incesso conuitijs.
κυδαίνω.μ.ανῶ.π.ανα.glorifico,decoro.as.acti. accusatiuo iungitur.
κυδάλιμος.ὁ.ὁ.gloriosus.
κύδαρος.ὁ.ὁ.κσ.
κύδαλος.nauigij genus.
κυδάω.μ.άσω.π.ακα. glorior,ueneror,admiror extollo.neutrum,datiuo iung.
κυδαίνειν.glorificare.
* κυδάνειρος.ὁ.ὁ.faciens uiros gloriosos, & claros uiros cohonestans.
κύδιμος.ὁ.ὁ.gloriosus,uenerabilis.
κύδιστος.ὁ.ὁ.illustrissimus.
κύδιον.melius,magis optandum.
κυδιόω.μ.ώσω.π.ωκα exulto,glorior,efferor opinione mei.neutrum,datiuo iung.
κυδνός.οῦ.ὁ.Cydnus flumen Ciliciæ.
κυδοιμέω.μ.ήσω.π.ηκα. turbo.actiuum, accusatiuo iungitur.
κυδοιμός.οῦ.ὁ.tumultus.
κῦδος.εος.τὸ.gloria,decus.
κύδος.ὁ.ὁ.conuicium,obiurgatio,maledictum.
κυδοιδοπᾶν.confundere. Aristoph. οὐδὲν ὀρθῶς λαλεῖ ἄνωθε κοὐκέτ᾽ κυδοιδοπᾶν.
κυδρός.οῦ.ὁ.uenerabilis.
κύδων.ωνος.Cydon urbs in Creta.
κυδώνιον.ι.τὸ. genus mali quod Latini cotoneũ appellant.
* κυέω.μ.ήσω.π.κα. & κύω.concipio, fero partum, uterum fero,osculor.
κύζομαι.μ.ύσομαι.τς.υσμαι.irascor,deponens,datiuo iungitur.
κύημα.ατος.τὸ.fœtus.
κύος.pro eodem.apud Aristoph.ἥτις κύουσ᾽ ἐφάνη κύος κοσοῦτον.
κύησις.ιος.ἡ.prægnatio,partus,fœtura.
κυητικός.οῦ.ὁ.genitalis.
κυθαιρών.ῶνος.ὁ.cythæron mons Baccho sacer.
κυθαίρεια.ας.ἡ.cythærea Venus.
κύθρα.ας.ἡ.γέλως σκωπτικός,id est,risus mordens.
κυθρίζω.μ.ίσω.π.κα.σκώπτω,mordeo.
* κυΐσκομαι.κσ.
* κυΐσκω.fero partum,concipio, idem quod κύω & κυῶ.
κυκάω.μ.ήσω.π.κα.κσ.
κυκεύω.κσ.
* κυκέω.μ.ήσω.π.κα. misceo,confundo,turbo, agito,perturbo.acti.accusa.iung.
κυκηρίς.ίδος.radix odorati iunci.

κυκεία.ας.ἡ.κσ.
κύκημα.ατος.τὸ.confusio,perturbatio.
κυκεών.ῶνος.ὁ.κυκεών.
κυκήθρα.ας.ἡ.συμφορά,ταραχή,id est.calamitas,strepitus.
κυκητής.οῦ.ὁ.turbator.
κυκεῶ,pro κυκεῶνα.
κυκεών.ῶνος.ὁ.potio ex multis herbis, uel melle & uino mixtura.
κυκλάμινον.rapum,siue umbilicus terræ.
κυκλάς.άδος.ἡ.cyclas,uestis genus,uel limbus.
κυκλάω.μ.ήσω.τς.κα.circundo,actiuum, accusatiuo iungitur.
κύκλειον.poculum in quo fit mixtura.
κυκλέω.uerso,duco rota,uel plaustro ueho.accusatiuo iungitur.
κύκλησις.ιος.ἡ.circuitus.
κυκλόεις.εντος.ὁ.rotundus.
κύκλον.ι.τὸ.rota.
κυκλοπαίδεια.ας.ἡ.disciplina circularis.
* κύκλος.ὁ.ὁ.orbis, circulus, ambitus, oculus, quod tripodi supimponẽt. Et in noua Comœdia locus ubi uenderentur mancipia. forte etiam ubi & uenalia reliqua.
κυκλόσε.circunquaque.
κυκλοτερής.ες.circularis,aduncus.
* κυκλοῦσθαι. circulari. Significat etiam circumuenire & in medio cõcludere.Capitur etiã passiue. Vide Comment.Bud.
* κυκλοφορῶ.uerso.
* κυκλοφορητικός uersatilis.
* κυκλόω.μ.ώσω.π.ωκα. circũdo, circũuenio, in medio concludo.acti.accusa.iungitur.
* κύκλῳ.circũ, in circuitu, in orbem,circulatim quo utitur Suetonius. ἐν κύκλῳ in uniuersum,nullo prætermisso apud Lucianum.
* κυκλώστιον. totum illud quod albicat in oculo: quod etiam σφενδόνη dicitur.
* κύκλωσις.ιος.ἡ. circuitus.Et est cum extensis cornibus acies aduersa in medio intercipitur.
* κύκλωπες.Siciliæ incolas uocatos fuisse scribit Hesiodus,quod unum oculum orbicularẽ in frõte haberẽt,à κύκλος & ὤψ Vide Homerum in Odyss.& Verg.in.iij.
κύκνεος.ὁ.ὁ.cygneus,olorinus.
* κύκνος.melos cygni.Est enim animal φιλῳδόν.
κύκνος.ὁ.ὁ.olor,cygnus.
κυκπάω.misceo,turbo.
κυκλέω.μ.ήσω.τς.κα.κ,
κυλίζω.μ.ίσω.π.κα.κσ.
* κυλινδοῦμαι..uersor, assiduus sum. uolutor Cicero dixit.
κυλινδέω.μ.ήσω.π.κα.uoluo.actiuum,accusatiuo iungitur.
κυλικτής.ὁ.uersator.
κυλινδήθρα.ας.ἡ.κσ.
κυλίστρα.ας.ἡ.locus in quo uolutant se iumenta.
κύλλαρος.ὁ.ὁ.Cyllarus,proprium nomen equi Castoris,uelox.
κυλικεῖον.τὸ.theca poculorum.
κυλίκιον.ι.τὸ.paruus calix.
κυλίκνη.ης.ἡ.catinus.
κ υλίκνιον.ι.τὸ.pyxidicula.

κυλινδροειδής

κυλινδροειδής.ές.ὁ. cylindro similis:figuræ sunt apud mathematicos.
κύλινδρος.ὁ. cylindrus.
κυλίνδω.uoluo,circunuerto.acti.accus.iung.
κύλιξ.κος.ἡ.poculum,calix.
κύλισμα.ατος.τὸ.uolutabrum,uolutatio.
* κυλίομαι.& κυλινδοῦμαι.
κυλίω.μ.ίσω.π.κα.deuoluo.actiuum,accusatiuo iungitur.
κυλοπώρα.ας.ἡ.locus ubi templum est & fons ex quo mulieres porant ut concipiant & facile pariant.
κυλλοποδίων.ὁ.claudicans,mancus,& pro Vulcano accipitur Iliad.υ.
κυλλός οῦ.ὁ. debilis, claudus, habens genitalia crassa,& pro omni mutilato ponitur.
κυλοιδάω.μ.άσω.σ.ακα.ηκα
κυλοιδόω.oculis turgesco,dictum quasi κυλάδας ὀιδέω. sunt enim κυλάδες occulorum sinus. Theoc.δικὰ κυλοιδόωντες.
κυματίας.ου.ὁ.undosus.
* κῦμα.ατος.τὸ.unda.Plato pro risu posuit,quo loquentes interdum obruuntur, cum quippiam ridiculum eis excidit. Vide Commẽta.Budæ.
κυματωγή.ῆς.ἡ.procella,unda.
κυμαίθα.ης ἡ.nomen capræ apud Theocritum.
* κυμαίνομαι.ηκα
* κυμαίνω.μ.ανῶ.σ.γκα.redũdo,inundo,æstuo.Lucia. κυμαίνεν πᾶν θέλαπεον dixit ἀντὶ τῆ παράπλην. neutrum absolutum.
* κυματίας ποταμός. ab Herodoto dicitur undabũdus.ὁ κυματοῦμενος.
* κυματίζεσθαι.undis iactari & fluctuari.
* κυματίζειν.ηκα
* κυμαῖον πᾶν θέλαπεον.τὸ παράπλην.
* κυμαῖνη.littus,summum littoris quod undis euerberatur,crepido littoris.
κύμβαλον.ου.τὸ.cymbalum.
* κύμβαχος.ου.ὁ.supinus.qui in caput saliens,crura leuat surrecta. Nã κύμβη caput dicitur. accipitur & pro suprema parte galeæ.
κύμβη.ης.ἡ.cymba,testa,caput.
* κύμβιον.ου.τὸ.cymbium,poculi genus simile naui gio quod κύμβην uocant.In Lexico Pausaniæ κυμβᾶιον scribitur.
κύμβος.ου.ὁ.poculum.
κύμινδις.ιος.ἡ.accipiter nocturnus, quem & Plinius libro decimo naturalium histor. cymindin uocat.lingua deorum χαλκὶς uocatur,ut tradit Homerus Iliados.xiiij.
κύμινον.ου.τὸ.cyminum.
κυμινοπρίστης.ου.ὁ.uenditor cymini,sordidus,cyminisector.
κυνάγχη.ης.ἡ angina,cynanche.
κυνάδες.ὰς. Ingua Dorica κεραί. Theocritus Idyllio.xv.ἑπτὰ δ' ῥάχιες κυνάδας γενιᾶν ἀπὸ τῆλε μαῖα πυρῶν.
κυναδὸν.aduerb.canine,canum ritu.
κυνάριον.ου.τὸ.catellus.
κυνίζειν.cynicam exercere,cynice uiuere.
κυνέη.ης.ἡ.galea.
κυνέη.proprie canis aquatici pellis,sicut παρδαλέη,pardalis pellis. ex hac antiqui uidentur effecisse capitis munimentum loco galeæ, unde pro galea quoque passim accipitur.
κυνέω.μ.ήσω.π.ηκα.osculor,oro.acti.accus. iung.
κυνῆς.ῆς.ἡ.biretum,galerus,galea.
* κυνηγεσία.uenatio quæ fit per canes.
κυνηγετέω.μ.ήσω.π.ηκα.uenor.neut.accusa.iung.
κυνηγέτης.ου.ὁ.uenator.
κυνηγετικός.ου.uenatorius.
κυνηδὸν.canine,more canum.
κυνολέχης.ου.ὁ.obscœnus,sermone turpi.
κυνηγέσιον.locus aptus uenationi.
κυνηγέω.μ.ήσω.σ.ηκα.uenor.neut.accusa.iũgitur
κυνηγεσία.ας.ἡ.ηκὴ.
κυνηγία.ας.ἡ.uenatio.
κυνήγος.ου.ὁ.ἡ.uenator,uenatrix.
κυνίδιον.ου.τὸ.catellus.
κυνηκίω.μ.ώσω.ωκα. canem irito.neutrum,accusatiuo iungitur.
* κυνικός.ου.ὁ.caninus,mordax,inuerecũdus.Vnde & Cynici philosophi quidã dicti quod canum ritu inuerecundi essent & maxime libere in hominum uitas inueherẽtur.Huiusmodi Lucianus depingit Menippum.
κυνισμός.ου.ὁ. cynismus, secta philosophorum qui Cynici uocantur.
κυνοδόντισμον.ου.τὸ.uinculum præputij.
* κυνόδοντες.dentes qui dicuntur canini.Sic autẽ uocantur quatuor anteriores quod in acutum producti,caninos præ se ferant dẽtes.
κυνομαχεῖν.cum canibus pugnare.
κυνίσκοι ὁι.pisces quidam.
κυνομυῖα.ας.ἡ.musca canina, quæ & Latine cynomyia dicitur.
κυνοραϊσαί.muscæ caninæ, quæ sanguinem ab animalibus uxugunt.
κυνόσαργες.εος.τὸ.βάθρον.fundamentum,gymnasium,& locus Athenis in quo nothi exercebantur.
κυνόσβατος sentes canis,spina canina.
κυνόσβατος.ου.ὁ.frutex quidam,caninus rubus.
κυνόσουρα. cynosura, ursa minor dicitur, sonat quasi dicas canis caudam. Huius cursum Phœnices deprehendẽre primi, & ad eam nauigationem dirigunt, ut testatur Aratus in Phænomenis.
κυνόσουρα.nullius precij.
κυνοῦχος.ου.ὁ.lorum quo canis ligatur.
κύντερος.ου.ὁ.peior,fortior.
κυνώπης.ου.ὁ.inuerecũdus, q canino est aspectu.
κυνῶπις.ιδος.ἡ.inuerecunda.
* κυοφορεῖν.ferre uterum,prægnantem esse.
κυπαρίσσινος.ου.ὁ.cypressinus.
κυπρίζουσα.ης.ἡ.ἀνθοῦσα,florens.
κυπάρισσος.ὁ.Cyparissus pueri nomen.
κυπάρισσος.ου.ὁ.cupressus arbor.
κυπάσσιον.ου.ἡ.pallium,lecti stragulum.
κύπασις.ιος.ὁ.genus ornamenti muliebris.
κύπδρον.ου.τὸ.ηκὴ
κύπειρος.ὁ.cyperus herba,quæ Latine gladiolus à quibusdam appellatur.Nascitur autẽ circa loca palustria,

κύπελλον.poculum.
κύπρις.ιδος.Venus,pulchritudo.
κυπρογένεια.ας.ἡ.ηκὴ
κυπροκτίστος.ου.ἡ.Venus,id est,in Cypro nata.
* κύπρος.ου.τὸ.& ἡμίκυπρον, genus mensuræ frumẽtariæ apud Alcæum.
κύπρος.ligustrum.
κυπτάζω.μ.άσω.π.ακα.& κύπτω, immineo,insto,incumbo,σφαγγίνομαι.Aristoph.Ranis,χάρᾳ,τί κυπτάζεις ἔχων πρὸς τὸν θύραν; neutrum datiuo iungitur.
* κύπτω.μ.ύψω.π.υψα.inclino meipsum, inflecto, ἐπικάμπομαι τοῦ σώματι. actiuum, accusatiuo iungitur.
κυρβασία.ας.ἡ.cassis,galea.
κύρβις.εος.ὁ. tabula legum triangularis & pœnæ delinquentium.
κυριβάω.μ.άσω.π.ακα.pugno.
κυρίβα.ης.ἡ.Ceres.
κυρέω.μ.κύρσω.ἐντυγχάνω, sum,adipiscor, incido, absoluo.
κυρῆλος.ὁ.alcyon masculus.
κυρία.ας.ἡ.hera,domina,locus concionis Athenis,ubi creabantur magistratus.Significat etiam κυρία non modo diem uadimonij sistendi,sed etiã προθεσμίαν ἡνωκοῦν. significat ηκὴ τοσοῦτον ἡμέραν τεταγμένην,ἢ ἀπαιτεταγμένην, quẽ Latini statum diem & statutum dixerunt & ratum & fixum, ad quem qui non adfuerit, morã purgare nequit. Dicitur etiã a Synes. dies fati & mortis uadimonij.Demosthe.κυρίαν γνῶσιν dixit ratam iudicis cognitionem.Et κυρίας ἐνεστώσης, appetente die uadimonij.πᾶν κυρίαν ἐγγράψαι,diem uadimonij in acta referre Bud.
κυριακός.ου.ὁ.autenticus,dominicus.
κυρία ἡμέρα. dies rei alicuius causa præstituta, uelut dies comitiorum apud Latinos.inuenitur & κυρία apud rhetores pro eodem ut ἡμέραν subintelligas.
κυριβασία.ας.ἡ.pugna proprie quum bruta cornibus se mutuo lacessunt.
κυρίβατος.ὁ.procax,maledicus.
κυρίβια.τὰ.furfures.
κυριεύω.μ.εύσω.π.ευκα.dominor,reducõ in potestatem.neut.genitiuo iungitur.
κυρίζειν ηκὴ κυριάζειν.cornu uerberare,siue petere
κυρίσσειν ηκὴ κυρίτειν.idem.
* κύριον ποιῆσαι. dare potestatem alicui & auctoritatem.
κύριος.ὁ.proprius,dominus, is qui autoritate præualet.κύριος ἀυτὸς ἑαυτοῦ.suæ iã tutelę permissus. κύριον etiam dicitur præcipuum & antiquissimum, id est,πλείστης ἐπιμελείας ἄξιον. τὰ κυριώτατα μέρη τοῦ σώματος Gal. principalia membra uocat,quæ etiã καίρια dici possunt. Demosth. ηκὴ τὰ κύρια ἅπαντα πότερ' ἐστὶν ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων,id est, capita,& ij qui summam reip. in manibus habent. Sic Aristot.τὸ κύριον τῆς πόλεως uocat, τοὺς πολιτευομένους. κύριος etiã dicitur qui iurisdictionẽ habet. κύριος νόμος, est lex quæ uim & auctoritatem obtinet, & quę non est abrogata.κυριώτερον etiam dicitur cuius fides est exploratior, cui magis credimus. Is etiã qui aliquẽ habet in potestate dicitũ esse κύριος,ut ἀνήρ πατρὸς.ijq; qui puellas aut fœminas dabant nuptui, quia earũ erant aut tutores aut curatores,dicebãtur κύριοι.Est etiã κύριος qui summã habet potestatẽ.κύριός ἐιμι τούτου, hoc est muneris & curationis meæ. Ἐγὼ κύρια τὰ κηδέυματα, his uerbis significabant se nolle ad aliud maius iudicium prouocare.ηκὴ τὰ δικαιωθέντα ἔσω κύρια,hoc est,Et quod arbitri statuerint,id semel ius ratumq; esto. Vide Commẽtaria Budæi.
* κυρίαι δόξαι dicebantur propositiones & axiomata rata & firma, cuiusmodi quædam erant Epicuri.
* κύριος κάδισιος. Vide apud Bud. in Comment.
κυρίος.ου.ὁ.locus in Macedonia.
κυριότης.ητος.ἡ.dominatio.
* κυρόπω.peto,capto,ἐρωτάομαι.uide Commentaria Budæ.
κυρίως.proprie.
κύρμα.ατος.τὸ.adeptio,inuentum,ἀνάπτυγμα.
κύρνος.ου.ὁ.Corsica.
* κύρος.εος.τὸ.autoritas,dominium, firmamẽtum, rata fides & probatio. Itẽ caput & cardo alicuius rei,quod Plinius indicaturam appellat.præcipuum munus & prçuertendũ
κῦρος.ου.ὁ.Cyrus.
* κυροῦμαι.& κυρῶ,firmo,constituo,decerno.
κυρόω.μ.ώσω.π.ωκα.autentico,ratum facio.actiuum,accusa.iungitur.
κυρτίας.ου.ὁ.genus clypei.
κυρτίς.ίδος.fiscella,qualus,cauea.
κύρτος.ου.ὁ.uas piscatorium.
κυρτός.ὴ.ὸν. gibbo deformatus, curuus, altus, pars superior,circunferentia.
κυρτόω.μ.ώσω.σ.ωκα.eleuo,curuo,attollo, actiuum accusa.iungitur.
κύρτωσις.ιος.ἡ.gibbosus,curuitas.
κύρωω.κυρόω.
* κύρωσις.& κῦρος,rata fides,confirmatio, existimatio, auctoritas & columen alicuius rei.
κῦσε.osculatus est.
κύστις.ιος.ἡ.μήτρα,uẽter usq; ad fœmora, urinæ receptaculum, & locus siue corium in quo quippiam includimus.
κύστρις.ἡ.pumex.
κύταια.Cytæa, ut scribit Lycophron in Alexandria,urbs est Colchidis,ueneficis mulieribus plena, unde cytæinis carminibus in prima elegia Propertij.
κύπαροι.ὁι.sunt ueluti nuces in plantis,& paniculæ.
κύπαρος.ου.ὁ. cella apum, concauitas in fauis, cortex glandis & huiusmodi, sublimis cœli pars.
κύτισος.cytisus herba apud Theocritum, ἃ δὲ ἐν κύτισον,ὁ λύκος τὰν ἄιγα δ' κόκει.id est,capra cytisum,lupus capellam sequitur.

κύλα.olla,pro χύλα lingua Dorica.

* κύκος.ου.ὁ.uas profundum, sinuosum loculamentum,latitudo,cumulus,corium,fundũ nauis. Sic etiam uocatur (ut inquit Iulius Pollux) os capitis uniuersum: Latini caluã & caluariam uocant. Aristoteles ψυχωνὴν intelligit,id est,quod capillis integitur.

κυδώνιον.ου.ὁ.Cotoneus.

κύδρος.Cytorus mons Paphlagoniæ buxifer, ut est Iliad.ij.& meminit Vergilius,secundo Georgi.

κῦφι.aromatum cõpositio apud Aegyptios.

κυφός.οῦ.ὁ.gibbosus.

κῦφος.ου.ἡ.urbs Thessaliæ.

κυφών.ῶνος.ὁ.genus supplicij.

κύφων.ωνος.ὁ.catasta, lignum in quo uinciuntur nocentes. accipitur pro quouis maleficio, ac si furciferum dicamus. est & uestis genus. præterea baculi genus incuruati.

κυφωνισμός.οῦ.ὁ.supplicium.

* κύψελος.ὁ.cypsellus,hirũdinum species, Psellus ψωλακτὴν uocat. Dicuntur & ἄπηδον.

κυψέλη.ης.ἡ.alueare,uasis aut mensuræ species.

* κυψελίς.ίδος.ἡ.sordes aurium,quas auriũ marmorata uocãt Latini. Iuniores cerumina

κυψελόβυσσον.ου.ὁ.sordibus coopertum.

κύω.μ.ύσω.π.υκα.κυίω.

κύων.κυνός.ὁ.ἡ.canis, canicula signũ cœleste est.

κυῶν.ουν.ὁ.ἡ.prægnans.

Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

κωάζω.impignero.

κῶας.ατος.τὸ.pellis ouina.

κωβιός.οῦ.ὁ.gobius.

κώδεια.ας.ἡ.caput papaueris.

κώδιξ.κος.ὁ.codex.χάρτης,charta.

κωδεία.ας.ἡ.caput interdum apud poëtas,à similitudine papauerum.

κώδιον.ου.τὸ.pellis cum uillis.

κώδων.ωνος.ὁ.tintinnabulum,crepitaculum.

κωδωνίζω.exploro, periculum facio,tractum ab equis qui sonitu tintinabulorum explorari solebant, an generose strepitus bellicos ferre possent.

κώθων.ωνος.ὁ.inordinatus potus,ebrietas,poculum fictile,temulentia.

* κωθωνίζειν.κῶθ.κοῦ

κωθωνίζειν.indecôre lasciuire,cothonissare,ebriũ

* esse,liberaliter potare.

* κωθωνισμός.οῦ.ὁ. ebrietas, liberalior potio & plenior.

κωκάλια.τὰ.cocalia, species è testa intectis.animalia communi nomine dicuntur,quę testa teguntur,ut conchylia,limaces.

κωκύω.μ.ύσω.π.υκα.lamentor.neutrum absolu.

κώκυμα.ατος.τὸ.ploratus.

κωκυτός.οῦ.ὁ. luctus, ululatus, Cocytus fluuius infernalis.

κωκύω.μ.ύσω.π.υκα.ploro,lugeo,eiulo lamẽtor, & uerbum fictitium ad uocem galli. neutrum absolutum.

κῶλα.τὰ.cadauera,nates,ueneres in talis, pars scilicet tali,manus & pedes,artus.

κωλή.ἡ.anterior pars uictimæ.

κῶλιξ.κος.ὁ.os ossis.

κωλήν.ῆνος.ἡ.tibia hominum,perna.

κώλη.πος.ὁ.poples.

κωλιάς.άδος.ἡ.Venus,à loco Atticæ ubi illa colebatur.

* κωλίφιον.ου.τὸ.panis quo utebãtur athletę, ἀπὸ τῆς κώλης καὶ τοῦ ἴφι, id est,robore membrorum: utitur Iuuenalis, Luctantur paucæ,comedunt coliphia paucæ.

* κῶλον.ου.τὸ.membrum,pes,tibia, os ossis, coxa cũ crure,Et crassioris intestini pars,aluus

κῶλος.ου.ὁ.culus,podex.

κωλοτομέω.μ.ήσω.π.ηκα .membra incido.acti.

κωλύμη.ης.ἡ.καὶ κώλυσις.καὶ

κώλυμα.ατος.τὸ.impedimentum.

κωλυσίδειπνος.ου.ὁ.quondam dictus fuit,qui cũctantius seriusq; conuiuium rogatus accederet,quod sua mora impedimento esset, quo minus cœnaretur.

κώλυκον.ου.τὸ.sacculus,arca.

κωμυσανέμας.ου.ὁ. uentorum prohibitor, uenti flatũ inhibens,quo nomine dictus est Empedocles ut scribit Laert.Nam cũ Agrentini uento infestarentur uehementiore, illum auertisse Empedocles dicitur,circũpositis urbi pellibus Asinorum innumeris

κωλυτικός.οῦ.ὁ.prohibitiuus.

κωλύω.μ.ύσω.π.υκα.prohibeo,ueto, infero tristitiam.acti.accusa.iungitur.

κωλώτης.ου.ὁ.καὶ

κώλωψ.ου.ὁ.stellio,lacertę genus.

κῶμα.ατος.τὸ.somnus,ueterni species.

κωμάζω.μ.άσω.π.αχα .petulans sum, ago petulãter & lasciue,lasciuis saltationibus & carminibus indulgeo, comessationibus indulgeo,genialiter & cum luxu uiuo, procatũeo,iuuenum amantium more cantilenis, saltationibus, musicis instrumentis,cæterisq; iuuenilibus nugamentis lasciuio. Lucianus.ἠκεσάμην ἀντῶ ᾠδόντος.ὁπότε ἐκώμασε πρώην ὧδί σε.neut.absolutum.

κωμαύνω.μ.νῶ.π.γκα.νυσάζω. dormiturio, appeto somnum.

κωμαστής.οῦ.ὁ.ebrius,& incontinens, procus,lasciuus,qui nocturnis aut intempestiuis cõuiuijs indulget, Latini commessatorem uocant.

κώμη.ης.ἡ.uilla,uicus,pagus.

κωμήτης.ου.ὁ.uicinus.

κωμῆτις.ιδος.ἡ.uicina.

κωμηδόν.uicatim.

* κώμη.ης.ἡ.uilla,castellum,uicus,pagus. Accipitur interdum pro oppido, aut potius oppidulo.

* κωμοπόλεις.uici maiores,quasi æmuli oppidorum,oppidula rusticana,quæ uel uici, uel oppida uideri possunt, quidam municipia interpretantur. Composita uox à κώμη & πόλις.

κῶμος.

κῶμος.ου.ὁ.festiuitas in conuiuio,procacitas, libido, immodestia, comessatio, iocus immodestus,lasciuia,iuuentus, bacchanalia, ebrietatis & intemperantiæ festum.

κώμυς.υθος.ἡ.δεσμὴ,fasciculus fœni.

κωμωδέω.μ.ήσω.π.ηκα. reprehẽdo,obiurgo,mordeo, suggillo, nominatim in Comœdia perstringo,Aristoph. Ranis . κωμῳδηθεὶς ἐν ταῖς παλαίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου tragice aliquãdo pompam seu triumphum ago.act. accusatiuo iungitur.

* κῶμος deus temulentiæ & intemperantiæ ac iuuenilium comportationum. Et eodẽ nomine uocatur conuiuium procacius ac iuuenile καὶ μεθυνμίαν: unde κῶμος τὸν ὑπνωλόκωμος uino lentorum hymnus.cuius in Ranis meminit Aristophanes.

κωμῳδία.ας.ἡ.comœdia.

* κωμῳδίαν διδάσκω . comœdiam edo,conscribo & compono. Inde

* κωμῳδοδιδάσκαλοι.poëte dicti sunt.

κωμῳδύριον.ου.τὸ.uiculus.

κώνδυρον.ου.τὸ.fructum.

κώνειον.ου.τὸ.cicuta,uenenum.

* κωνοειδής.ές.ὁ.cono similis . Sic terram uocant Philosophorum aliqui.

κῶνος.ου.ὁ.conus galeæ,nucleus, σφόβολος. à quibusdam liquida pix. fructus pini arboris in acumen desinens,& placentæ genus ex uuis passis & amygdalis.

κωνοφόρος.ου.ὁ conifer.

κωνωπεῖον.ου.τὸ. conopeum uelum ad arcendos culices.Horatius, Interq; signa turpe militaria sola aspicit conopeum.

κώνωψ.ωπος.ὁ.culex.

κῶος.ου.τὸ.pignus.

κῶος.ου.ὁ.Cous,ex insula Co.

κῶος.ου.τὸ.pellis anguina.

κωπεῖα.εῖ.ἡ.ligna unde remi parantur,remi.

κωπαΐς.ίδος.ἡ.anguilla in Eubœa: ut in Sicilia

* πλῶτα. Bœotij præcipuas τῷ κωπαΐδων dijs immolabant uictimarum ritu coronatas. Est etiã hoc nomine palus in Bœotia, in qua ingentes anguillæ nascuntur.

κώπη.ης.ἡ.ansa,remus,manubrium gladij.

κωπηλατέω.ήσω.π.ηκα. remigo.neutrum absolutum.

κωπηλάτης.ου.ὁ.remex.

κωπήρης.ες.ὁ.capulatus,ansatus.

κωπήρ.ῆρος.ὁ.scalmus remi.

κωπία.τὰ.ossa angustiora costarum.

* κῶπος.ου.ὁ.μεθ' ἡδονῆς πολμός.

κωπωτήρια.τὰ.locus in naui iuxta remiges.

κωράλιον.ου.τὸ.coralium.

κῶρος.ου.ὁ.puer,pro κοῦρος.

* κωρυκός.οῦ.ὁ.mons Pamphiliæ. Vide Strabonẽ

κωρύκιον.ου.τὸ.crumenula.

κωρυκαῖος.ου.ὁ.Corycæus,explorator, de quo uide Erasmum in prouerbio, Corycæus auscultauit.

κῶς.ῶ.ἡ.Cos insula.

κῶς.ου.ἡ.ὁ.costus.

κωτίλη.ης.ἡ.hirundo.

κώτιλος.loquax,garrulus.

κωτίλλω.μ.ιλῶ.π.ιλκα multa loquor,garrio. neutrum absolutum.

* κωφόομαι.obtumesco.Accipitur pro surdesco. deponens absolutum.

κωφίν.ῖνος.ὁ.Cophen fluuius.

* κωφός.οῦ.ὁ.mutus,ὁ μὴ φθεγγόμενος. Homerus κῦμα κωφὸν,appellat,id est,nullũ strepitũ edẽs & quietum. Accipitur etiam ἀντὶ τοῦ βεβλαμμένος τὴν ἀκοὴν,id est, pro eo, cui auditus est. uitiatus,hoc est,muto,propterea fortassis. quod qui natura surdi sunt idem & muti sint oportet. Item stolidus,stupidus.

κώφωσις.ιος.ἡ.surditas.

κωχεύω.μ.εύσω.π.ευκα.coëo.

Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

α'.particula nihil per se significans, sed in compositiõe dictiões auget

λάας.αος.ὁ.& λάαος. καὶ λάας. άα.lapis.

λαβεῖν ἐπὶ θίσιν.adoptare.

λαβή.ῆς.ἡ. ansa, prehensio, manubrium,causa,occasio.

* λάβη.excusatio.

λαβίδιον.forcipicula.

λαβρακόμης.ου.ὁ.præsumptuose loquens,intempestiuiter loquens.

λαβράζω.procax & temerarius sum.

λάβρυς.ὑ.ἡ.Lydorum lingua securis dicitur,unde apud Cares Iouis λαβρανδέως statua est, manu securim tenens.

λάβραξ.ακος.ὁ.lupus piscis,labrax,quo & Plautus utitur.

λαβρεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.præsumptuose,aut turbate,aut immodeste, & arroganter loquor.deponens absolutum.

λαβρός.οῦ.ὁ.abundans.

λάβρος.ου.ὁ.immediocris,uehemens, impetuosus,procax,audax,turbatus,insaniens.

λαβύρινθος.ου.ὁ.labyrinthus.

λαγγάζω.pigresco.

λάγανα.τὰ.lagana,placentæ.

λαγαρός.οῦ.ὁ.uacuus.

λαγγεύω.fugio.

λάγηνος.ου.ὁ.lagena.

λάγνα.καὶ λαγίδια.τὰ.καὶ

λαγίδιον.εἰ.catuli leporum.

λαγνεία.ας.ἡ.luxuria, libido,scortatio.

* λάγνος.mollis,effœminatus,libidinosus.

λάγνος.ου.ὁ.lasciuus.

λαγχάνω.sortior.

* λαγχάνω δίκην.sortior iudicium, dicto iudiciũ, litem intendo, edo iudicium & actionem quod etiam subscribo iudicium dicitur. In causis capitalibus etiam significat postulo & accuso.

* λαγχάνω βουλεύειν καὶ λαγχάνω βουλευτής.creor & designor senator,& in curiam cooptor.

λαγόβολον.ν.τὸ.pedum.
λαγών.όνος.ὁ.ile,latus,uterus,lumbus.
λαγωός.οῦ.ὁ. erinacius, lepus terrestris,& marinus.
λαγωφόνος ἀετὸς.aquila leporaria.
λαγώς.ῶ.ὁ.lepus.
λάδανον. pīguedo quę exit ex herba ladone,& adhæret uelleribus caprarum, quod detrahentes in usum medicinæ seruant.
λάδων.ladon fruticis nomen.
λάε.strepuit,insonuit.
λάεν.uidere.
λαίομαι.μ.ίσομαι.ῶ.ασμαι.κοῖ
λαίμμαι.capio,sumo.
λαθαργός.οῦ.ὁ. uermis quidam, & canis latenter mordens.
λαθικηδής.ίος.ὁ.ἡ.faciens obliuisci curas.
λαθίπονος.ν.ὁ.abscondens laborem.
λαθίφθογγος.ν.ὁ.faciens obliuisci uocem.
λάθρα.clam.
λαθραῖος.ν.ὁ.occultus.
λαθραίως.clanculum,occulte.
λαθρηδόν.clanculum.
λαθρημαῖος.ν.ὁ.spurius,illegitimo coitu natus.
λάθυρος.ν.ἡ.κοῖ
λάθυρον.ν.τὸ.cicercula.
λαιδρός.οῦ.ὁ.impetuosus,temerarius.
λαικάζω.decipio.
λαίκαστής.ὁ.πόρνος.
λαικάστρια.ἡ.meretrix, ab indecoro ornatu.Nã
* λα intendit & κάζειν ornare est.
λαίλαψ.απος.ὁ.turbo uenti,procella,nimbus.
λαιμάζω. intēperanter & immodice comedo,
λαιμάω.κοῖ λαιμάσω.idem.
λαιμαργία.ας.ἡ.ingluuies.
λαιμαργός.οῦ.ὁ.heluo,gluto.
λαιμοπέδη.ης.ἡ.collare canis.
λαιμός.οῦ.ὁ.guttur.
λάϊνος.ν.ὁ.lapideus.
λάιξ.γος.ὁ.lapillus,petra.
λαιός.οῦ.ὁ.sinister,læuus.
λάϊος.ν.ὁ.Laius.
λαΐσιον.ν.ὁ.κοῖ
λαισήϊον.ν.paruum scutum,telum.
λαισποδίας.qui ad Venerea procliuis est.Et no
* men ducis Atheniensis.
λαιστρυγόνες.οι.Læstrygones populi Siciliæ immanes.
λαῖτμα.ατος.ὁ.unda,profunditas.
λαιφίς.ίδος.ἡ.ἱμάτιον.
λαῖφος.εος.ὁ.uestis ex licio,uelum.
λαιψηρά.celeriter.
λαιψηρός.οῦ.ὁ.celer.
λαικεφλαία.ας.ἡ.latrans,garrula.
λαικέω.increpo,clamo.
λαικηδόομαι.lacero,lancino.
λαιμίς.ίδος.ἡ.uestis lacera detritaq; ac uetustate
* dilabens apud Aristophanem.
λαιτίζω.μ.ίσω.π.ικα.rumpo,scindo.
λαίτισμα.ατος.ὁ.ruptura,scissura.
λάκκος.ν.ὁ.fossa,cuniculus, puteus canali similis ubi uinum fit,lacus.

λακόπεδον.ν.ὁ.scrotum,sinus testiculorum.
λακοχέας.ν.ὁ.apud Atticos is dicebatur cui sem per laxus est testiculorum sacculus.
* λακτίζω.μ.ίσω.π.ικα.calcitro,ut πρὸς τὸν κέντρον λακτίζειν.cædere calcibus.neut.absolutum.
λάκτις.stimulus,scutica.
* λακτίστης.calcitro.
λάκω.resono,clamo,do oraculum ut Phœbus
λακωνισμός.οῦ.ὁ laconismus,breuiloquentia quę Laconum erat peculiaris.
λακωνίζω.μ.ίσω.π.ικα.faueo parti Lacedæmoniorum, Laconice loquor, breuitati studeo. neutrum absolutum.
λακωνικῶς. Laconice, id est, breuiter.Lacones enim breuiloquio gaudent.
λαλαγέω.μ.ήσω.π.ηκα.φωνέω,uocem edo.neutrum, datiuo iungitur.
λαλαγή.ῆς.ἡ.uox.
λάλαξ,pro λαλαγή.sonus,tumultus.
* λαλέω.μ.ήσω.π.ηκα. loquor.Sepe in uitio sonat ut fit,temere & inconsideratè citraq; delectum aliquē uerba effutio,utcunq; uerba facio.cui opponitur διαλέγομαι.& λέγω, ut in uersu illo Eupolidis quē citat Gellius.λαλεῖν ἄριστος, ἀδιαφόρατος λέγειν, ad blaterandũ optimus,ad dicendũ ineptissimus. Sic etiã apud Latinos dicere,prudēter uerba facere,id quod propriũ est oratoris,ut in multis locis Cicero asserit: quum loqui sit imperitæ multitudinis.neut.absolutum.
λάλη pro λάλη.sonus,lapillus littoralis,qui à mari agitatur cum strepitu.
* λαλιά.ᾶς.ἡ.loqla,garrulitas, loquacitas,loquētia ut apud Sallustium.Satis loquentiæ,sapientiæ parum.
* λάλος.ν.ὁ.loquax,garrulus,futilis, stulta & immodica blaterãs,ac cuius lingua tam prodiga infrenisq; est,ut fluat semp & æstuet colluuiône uerborum teterrima. Sic Sallustius,loquax magis quàm facundus.
* λαλίς.idem poeticè.
* λαμβάνομαι.præhendo,nanciscor,corripio,reprehendo,increpo,accuso,apprehendo,hęreo,adhæreo,teneo. Iũgitur genitiuo. Ando docid.τοῦ ἱερῶν λαμβάνομαι, aram tenui,aræ adhæsi. Inuenitur tamen & cum accusatiuo.Lucian.λαμβάνει αἱ με ἐκ τῆς ὀυρᾶς. Accipitur etiam pro conuincor,sicut latine teneor. Plautus,manifeste miser teneor,id est, λαμβάνομαι.
* λαμβάνω.μ.λήψομαι.π.ἔληφα.capio,deprehendo, accipio,afficio, oratione detineo. Et accipio,id est,patior.Sicut Latine dicimus.magnum cœpi dolorem. & cœpit me dolor, ἔληφε.Significat etiam ἀρῶ κοῖ ἀλίσκω,κοῖ ἑλέγχω κοῖ καταγινώσκω,conuinco, damno, sicut teneor apud Latinos.Cicero. Neq; solum argumentis,sed etiam certis testibus istius audacia tenebatur.λαμβάνειν etiam est uerbum dialecticorum,supponere & ponere, & quasi suo iure sumere,hoc est, tanquàm firmum

firmum uel per se probatũ sumere. ἀόρ.β.ἔλαβον.acti.accusatiuo iungitur.
λαμβάνω.τὸ.μετέχω.genitiuo iungitur.
λαμία.ας.ἡ.lamia mulieris nomen,cuius Horatius in arte poëtices mentionem facit, & feræ genus.
λαμπάδιον.ν.τὸ.parua lampas.
* λαμπάς.άδος.ἡ.fax,funale,splendor.
λαμπαδηφορεῖν. ferre faces. quod in Prometeis, Vulcanijs & Panathenaicis solebant.
λαμπετάω.λάμπω.neutrum absolutum.
λαμπετίη.ης.ἡ.Lampetie solis filia,quæ solis armenta pauit,ut scribitur Odyss.xij.
λαμπήνη.ης.ἡ.currus regius,lectica.
λαμπηδών.όνος.ἡ.splendor,scintilla.
λαμπίος.ν.ὁ.pro sole & lumine.
* λαμπόδιον.helleborum nigrum.
* λάμπομαι.illustror & illuminor.
λαμπυρά.ᾶς.ἡ.uulpis genus albicante cauda.
λαμπυρίς.ίδος.ὁ.nitedula,cicendula.
λάμπυρος.ν.ὁ.lampurus, canis est nomen apud
* Theocritum,in Daphnide & Menalca.ex ratione albicantis caudæ (ut inquit interpres)uel à peruigili cura & solerti custodia.πᾶς γὰρ λάειν κοῖ οὐρεῖν à uidendi seruãdiq; diligentia: uel quoniam uulpi fit assimilis quam λάμπυρον uocant.
λαμπρύμων.ονος.ὁ.splendide indutus.
* λαμπρός.οῦ.ὁ.clarus,emicans,περιφανής, luculentus, ἐξαίσιος κοῖ μέγας, lautus & splendidus, id est,elegãs,& μεγαλοπρεπής. Significat etiã uehementem.Demosth.sæpe pro splendido,largo,& magnifico utitur.
λαμπρότης.ἡ.ἡ.splendor.
λαμπροφόρος.ν.ὁ.qui lucernam gerit,λυχνοφορεῶν.
λαμπρόφωνος.ν.ὁ. qui uoce est splendida & sonantiori.
* λαμπρύνω.μ.υνῶ.illustro, splendorem adfero, clarum reddo.actiuum,accusatiuo iung.
* λαμπρύνεσθαι.splendide & liberaliter uiuere magnificentiam ostentare,largitionis splēdôre se illustrãre.Significat etiam in alacritatem se componere,magnifice gestire.
λαμπτήρ.ῆρος.ὁ.facula,pharus, unde datur signũ nauigantibus.
λαμπυρίζω.splendesco.
λάμπω.μ.άψω.π.αμφα.splendeo.
λαμυρία.ας.ἡ.audacia, præsumptio, facetia,temeritas.
* λαμυρίζειν.purum esse & splendidum.
λαμυρός.οῦ.ὁ.loquax, audax, facetus. interdum & iucundum stuporem inducens, multus,
* copiosus,temerarius,καθαρὸς,λαμπρὸς,elegãs, facundus,lepidus.
λανθάνομαι.μ.λήσομαι.π.λέλησμαι.obliuiscor.deponens,genitiuo iungitur.mes.aor.secũdus, ἐλαθόμην.
λανθάνω.μ.λήσω.π.λέληθα.lateo,fallor, & imprudens aliquid facio uel imprudenti mihi aliquid accidit Plato.λήσετε διαφθαρέντες, imprudenter peribitis,aorist.secundus,ἔλαθον,neutrum accusatiuo iungitur.

λανθάνω ἡμεῶν.fallor,erro,hallucinor.
λάξ.cum calcibus,aduerbium est.
λαξευτήριον.ν.τὸ.ascia,cœlum.
λαξευτός.οῦ.ὁ.excisus.
λαξεύω.τὸ.ξεύω.incido,sculpo,polio.
λάξις.apud Herodotum diuisio,κλῆρος.
λάος.εος.τὸ.lapis.
λαός.οῦ.ὁ.plebs,populus.
λαοσόος ν.ὁ.populos saluans.
λαοφόρος.ν.ἡ.uia qua it populus.
λαπάθιον.ν.τὸ.herba lapathium.
λάπαθος.ν.ὁ.κοῖ
λάπαθον.ν.τὸ.lapathum, rumex herba.ἀπὸ τοῦ λαπάζω.
λαπάρα.ας.ἡ.ilium,abdomen,uenter.
λάπτω,& λαπάζω.deuoro,forbeo.
λαπτίζω.μ.ίσω.π.ικα.lambo. neutrum, acti.iung.
λαπτοδόρχης.habens magnos testiculos.
λαπτίζειν.magnifice & arroganter se gerere.
λάρνακος.ν.ὁ.uas uimeneũ quo carbones feruntur
λάρναξ.ακος.ἡ urna,arca,capsa.
λαρός.οῦ.ὁ.dulcis.
* λάρος.ν.ὁ.larus,marina auis,stupidus. λάρον Comici pro furacissimo usurpant quandoq;. Nam est auis uoracis naturæ rapacisq;. Sunt qui fulicã eo nomine accipiant.Theodo.gauiã interpretat. Vide Chiliad.Eras.
λαρυγγίζω.μ.ίσω.π.ιχα.loquor gula præclusa,di-
* citur de eo qui curiosius loquitur. neutrum absolutum.
λάρυγξ.γος.ὁ.guttur.
* λᾶς.ᾶ.οῦ.pro concisionem à λαᾶς.lapis. Est etiã nomen fluuij & ciuitatis.
λάσανον.ν.τὸ.matella,qua uoce & Horatius usus est.
λασανοφόρος.ν.ὁ.qui domino matulam subijcit.
λασίνος.imprudens,obliuiosus.
λάσιος.ν.ὁ.densus,pilosus,prudens.
λασιόκωρος.ν.ὁ.surdus,hirsutas aures habens.
λάσαυρος.ν.ὁ.lastaurus,salax, insigniter mentulatus; à λᾶ & ταῦρος, quæ pudendorum pars est.
λάταξ.animal est in aqua uiuens,sed aërem nõ humorem recipiens,ut crocodilus.
λάταξ.γος.gutta siue stillicidium maiusculum.
λατεῖν.loqui.
λατομέω.μ.ήσω.π.ηκα.lapides incido.
λατομία.ας.ἡ.lapidicina.
λατύπος.ν.ὁ.κοῖ
λάτομος.ν.ὁ.lapicida.
λατόμιον.ν.τὸ.latomium,lapidicina.
λατρεία.ας.ἡ.seruitus,obsequium,cultus diuinus
* idem quod θεία.teste Valla.
λατρευτής.οῦ.ὁ.cultor.
λατρεύω.μ.εύσω.π.ευκα. colo,seruio,idē est prorsus quod θεραπεύω.teste Valla.datiuo iungi.
λατρίς.ίδος.ὁ.κοῖ
λάτρις.ν.ὁ.seruus.
λατύπη.ης.ἡ.quod à lapidibus marmorarij abradunt.friatos lapides quidam uertunt.
λατύποι,lapicidæ,latomi,scalptores.
* λαυκανία.ας.ἡ.guttur.

λαυρὸς.οῦ.ὁ.latus.

* λαυρῶς.late,abunde.

* λαύρα.ας.ἡ.uicus,angiportus,angustum,impurum.ac sordentia omnia loca sic nũcupantur.Nam λαυρῶν in Attica locus erat metallorum ferax.Erat & locus apud Alexãdrinos in quo uisebatur forum omniũ quę ad delicias spectarent.

λαύτια.sunt munera & xenia quæ legatis exterrarum gentium dono mittuntur.

λαφυγμός.οῦ.ὁ.prodigalitas,interdum insatiabilis uoracitas,de canibus & suibus.

λάφυξ.ὁ.morsus.

λαφυραγωγῶ.spolio,prædor,deprędor,deripio

* λάφυρον.ν.ὸ. spolia, exuuiæ, præda de uiuente hoste.

* λαφυροπώλης.ου.ὁ.uenditor prædæ, & sploliorũ. Plutarch.pro eo qui uendit captiuos.

λαφυροπωλῶ. auctionor, addico, & sub hasta uendo.

λαφύσσω.μ.ύξω.π.υχα.lanio,deuoro,effundo,helluor Cicero dixit.actiuum,accusa. iung.

λαχαίνω.μ.ανῶ.π.γκα. fodio.neutrum, accusatiuo iungitur.

λαχανάριον.ὸ.holusculum.

λαχανιστὸς .idoneum esse esui holerum modo.

λαχανίζω.holus legere.

λαχανιά.ᾶς.ἡ.locus oleribus consitus.

λάχανον.ν.ὸ.holus.

λαχανοπωλεῖον.ν.ὸ. locus ubi holera uenduntur

λαχανοπώλης.ου.ὁ.uẽditor olerum.

λάχμη.ας.ἡ. terra breuis ad fodiendum facilis, & bene effossa.

λαχεῖν δίκην τινὶ ἢ κακηγορίας.actionem iniuriarũ

* intendere.

λαχεῖν ἐνοικίου δίκην.agere locati actionem.

λάχεσις.ιος . ἡ . Lachesis parca.sors Latine.quæ ideo uitæ præest, quoniam sorte obtingit, quemadmodum quis uiuere possit. ut scribit Placiades.

λαχμός.οῦ.ὁ.densitas pilorum.

λάχνη.ης.ἡ.lana,uillus.

λαχνήεις.εντος.ὁ.lanosus,uillosus,capillosus.

λαχὼν.ν.ὸ.ηοῦ

λάχος.εος.ὸ.sors.

λάχως.quasi.

λαψάνη.ης.ἡ.napium holeris species,lapsana,cima syluestris,ut ait Plinius.

λάω.uolo uis,uideo.

Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

λεαίνα.ης.ἡ.leæna.

λεαίνω.μ.ανῶ.π.γκα.deleo,extenuo. actiuum,accusatiuo iungitur.

* λέβης.ητος.ὁ.lebes.

λεβήτιον.ν.ὸ.peluis.

λεβηρίς.ίδος.ἡ.serpentis exuuium,leberis. Plini. nunc senium,nunc senectutem appellat.

λεγαλέφν.legãre.

λεγεών.ῶνος.ὁ.legio.

* λέγω.μ.ξω.π.εχα.dico,oratorie loquor, pronũcio,cõmemoro,cõcionor,δημηγορῶ. Est etiã discerno,dijudico,censeo.Est etiam iubeo. Item profiteor, fateor . Apud Demosthe. λέγε pro recita & lege.præterea ὁ μὲν δὴ κοιμῶμαι, συλλέγω, λαγχάνω, ὀπισθομῶ ὀνομάζω . actiuum accusatiuo iungitur. Vide λαλέω.

λεηλασία.ας.ἡ.præda,excursio militaris,captiuitas,pugna.

λεηλατέω.μ.ήσω.π.ηκα. uehementer populor, depopulor,impetum facio in hostes. neutrũ,

* accusatiuo iungitur . a λεὼς pro λαὸς & ἄτω noceo,lædo quasi λαολατέω.

λεῖα.ας.ἡ.præda,commeatus.

λεαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.lenio,mitigo,polio,explano.actiuum,accusatiuo iungitur.

λείβω.μ.ίψω.π.εψα.libo,stillo,fundo,rigo.actiuum,accusatiuo iungitur.

λείβηθρον.ν.ὸ.aquæductus,irrigatio.

λεντερέω,laboro leuore,siue fluxu intestinorũ.

λεντερία.ας.ἡ.lienteria,morbus cum intestina leuore fluunt.

λεεῦμαι.conscindo,tero.

λεῖμμα.ατος.ὸ.residuum.

λείμακξ.ακος.hortulus.

* λειμών . ῶνος . ὁ . pratum , floridus & iucundus locus, mare, teste Hesychio.

λειμώνιος.ν.ὁ.pratensis.

λειοκάρηνος.ν.ὁ.caluus,glaber.

λειογένυος.tenui & molli barba.

λεῖος.ν.ὁ.planus,leuis,uel politus,facilis.

λειότης.ητος.ἡ.leuitas,leuor.

λείουσι,pro λέοσι.leonibus.

λειπάζω.residuum esse.

λειπανδρεῖν.uirorum penuria laborare.

λειπανδρία.ας.ἡ.penuria uirorum.

* λειπογνώμονες.de equis multum annosis, quorũ anni dentium ratione mitti in digitos amplius non possunt,qui & ἀγνώμονες dicũtur Iulio Polluci.à dentibus quos duali numero γνώμονε uocant.

λειπόδερμος.ν.ὁ.apella.

λειποθυμέω.μ.ήσω.π.ηκα.animo deficio. neutrum absolutum.

λειποθυμία.ας.ἡ.defectio animi.

λείπομαι.μ.είψομαι.π.ειμαι.deficio, inferior sum,

* ἐλλείπομαι,ἥττω,cedo, ἡττῶμαι.Est etiam superstes sum.deponens,genitiuo iungitur.

λειπόνεως.ω.ὁ.desertor nauis.

λειποναύτης.ν.ὁ.deserens socios nautas.

λειποστράτιον.ν.ὸ.desertio exercitus.

λειποστρατέω.μ.ήσω.π.ηκα.exercitum desero . neut. absolutum.

λειποτάκτης.ν.ὁ.ηοῦ

λειποτακτέω.ν.ὁ.ῶ

λειποτάξιος.ν.ὁ.desertor aciei.

λειποτάξιός πρωτεκλύθη.dies ei ut desertori dicta est

* λειποψυχῶν . deficere animo, animam agere, mori.

λείπω.μ.είψω.π.ειψα. linquo . accusatiuo iungitur.λελειμμένος λόγος.qui nihil audiuit,ad cui

* ius aures sermo non peruenit.

λειριόεν.εντος.ὁ.floridus.

λείριον.ν.ὸ.flos.

λειποψυχία.ας.ἡ.defectus animi.

λειοφθαλμος.ν.ὁ. mitis,mansueto aspectu.

λείως.facilè,molestè,uehementer,perfectè.

λεῖτός.οῦ.ὁ.prædabilis.

λειτουργέω.μ.ήσω.π.ηκα.ministro,publicũ munus obeo.neutrum.datiuo iungitur.

* λειτουργία.ας.ἡ. ministerium,officiũ,munus. De quouis dicitur munere publico.λειτουργίας λειτουργεῖν munera obire.

λειτουργός.οῦ.ὁ.publicus operator seu minister.

λειχήν.ῆνος.ἡ.lichen,impetigo,cutis asperitas.

λείχω.μ.είξω.π.ειχα.lingo. actiuũ,actõ iũgitur.

* λείψανον.ν.ὸ.reliquum,reliqua.τὰ λείψανα. reliquiæ.Vtitur Herodianus pro reliquijs diuorum.

λειψυδρία.ας.ἡ.defectus aquæ.

λεώδης.εος.ὁ.ἡ.planus,leuis.

λεῶ.leuigo.

λείωσις.ης.ἡ.euacuatio,resolutio.

λεκανίς.ίδος.ἡ.ηοῦ

λεκάνη.ης.ἡ.peluis.

λεκάνιον.ν.ὸ. peluis, cibus delicatus,ferculum.

λεκτικός.οῦ.ὁ.cloquens.

λέκτον.ν.ὸ.lectus,thalamus.

λεκυθωπόλης.ου.ὁ.uenditor leguminum.

λεκυθοπώλις.ης.ἡ.uenditrix leguminum.

λέκυθος.ν.ὁ.putamen oui,pisa.

λελάχω.sortitus fuero.

* λελανθότως.sensim,latenter.

λελίζω.uerto,quatio. actiuum, actõ iungitur.

λελῆμμένος.ν.ὁ.callidus,incitatus.

λέλογχα.sortitus sum,à λαγχάνω.

λελουμένος.lotus.

* λεοντέη.ηοῦ

* λεοντή.pellis leonis.

λεονθόμος.cui negocium datum est curandi leonis.

λεονθομιγεῖς. canes è leonum & canum coitu prognati.

λέπαργος.ὁ.taurus albi pili.

λέμβος.ν.ὁ.lembus.

λεξικόν.οῦ.τὸ.uocabularium,dictionarius.

λέξις.ιος.ἡ.dictio.

λεξοῦντι.dicent,Doricum est.

* λεοκόρον.sacellum.

λεοντή.ῆς.ἡ.pellis leonis.

λέπαδνα.τὰ.coria lata circa pectus equorum.

λέπαργος.ν.ὁ.pro tauro inuenitur.

λέπας.τὸ.promontorium.

λεπάς.άδος.ἡ.genus ostrei,uel piscis.

λεπίω.λέπω.percutio.

λεπίδιον.ν.τὸ.herba lepidion,alio noie λιγγίδιον.

* λεπιδοῖδες.suturæ in caluaria.

λεπιδωτός.οῦ.ὁ.squamatus.

λεπίζω,μ.ίσω.π.ικα. decortico, detraho pellem. neutrum,accusatiuo iungitur.

* λεπίς.ίδος.ἡ.lama,squama,& morbi genus,quẽ Latini porriginem uocant.

λέπισμα.ατος.τὸ.cortex.

* λέπος.εος.τὸ.idem.

λέπρα.ας.ἡ.lepra.

λεπρᾶς.άδος.ἡ.aspera,alta,alba,

λεπρός.οῦ.ὁ.leprosus.

λεπροόμαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. lepram patior.

λεπροῦδης.scaber.

λεπόγεων.ὸ. sterilitas.

λεπόγειος.ν.ὁ.sterilis, non pinguis.

λεπόκαρφος.habens ramos tenues.

* λεπολεχίαι.subtilia nugamenta,à λεπὸς & λέχη,nugæ.

* λεπολεχῆς καὶ λεπολόγος uocat Aristoph. philosophos de minutulis quibusdam rebus disputantes.

λεπόπρῳ.extenuo.

λεπολογήματα.ηοῦ

λεπολογίαι. subtiles de minimis rebus disputationes.

λεπὸς.οῦ.ὁ.tenuis,minutus,subtilis macer.κατὰ

* λεπὸ.frustulatim.

λεπολογῶν.de rebus tenuibus disceptare, & friuola tractare, minuta & subtiliadisputare

* λεποχιδὴς.εος.ὁ.ἡ. habens tenues incisuras.

λεπότης.ητος.ἡ.tenuitas,paruitas.

* λεπουργέω.μ.ήσω.π.ηκα.sculpo,in sculptura & cælatura subtiliore & minutiore operor. Plato posuit pro subtiliter partiri & distinguere.neutrum absolutum.

* λεπουργία.opificiũ huiusmodi.Quale est opus tessellarium & uermiculatũ,& opus interstinum elegantis artificij.Bud.

* λεπουργος.huiusmodi artifex.

* λεπόφωνος.gracilem & tenuem uocem habẽs.

λεπωτικός.οῦ.ὁ.extenuatiuus.

λεπύχανα. dicuntur fructus extrinsecus tecti cortice.

* λεπύνω.μ.ωῶ.π.υνα.attenuo,comminuo. actiuum,accusatiuo iungitur.

λέπυρον.ν.τὸ. testa.

λέπω μ.ίψω.π.εψα.decortico.

λέρνη.ἡ.lerna, lacus in Argiuorum ac Mycenæorum agro cõmunis,quem igni Hercules expurgauit.

* λεσβιάζειν.ηοῦ

λεσβιῶν. polluere,conspurcare,sumptũ à moribus Lesbiorum.

λέσχη.ης.ἡ.loquela,confabulatio,nugæ,cõuentus, locus communis,ærariа fabrica.

λευγάλεος.ν.ὁ.perniciosus,tristis,anxius,grauis, difficilis,humidus.

λευκαίνω.μ.ανῶ.π.κα. dealbo. acti.actõ iũgitur.

λευκαίνομαι πλὴν ἵππα.canesco.

λευγάνθης.ν.ὁ.canus,ut albus flos.

* λευκανία.ας.ἡ.gula,uentriculus. Lucania regio, dicta sic quod albicet.

λευκανοί.Lucani populi.

λευκασμός.οῦ.ὁ. candor.

λευκοπάρηος.ν.ἡ. qui albis genis est.

λευκόπυγος.ν.ὁ.mollis denotatur & effœminatus,quasi candidis natibus.

* λευκόπωλος. epitheton Solis, quod duobus eqs albis uehatur.

λεύκη.ης.ἡ. populus arbor, & morbi genus apud Herodotum: species scabiei.

λευκοπατίας.ν.ὁ.formidolosus.

λευκή.ῆς.ἡ.alba,
λεύκινος.ε.ὁ.populeus.
λευκοΐον.ε.τὸ.alba uiola.
* λευκὸν τὸ ὠοῦ.albumen oui,
λευκοπάρυφος.ε.ὁ.candidis ueſtibus indutus.
* λευκόπυγος. mollis,imbellis,delitijs fractus.
λευκόρροδον.ε.τὸ.alba roſa.
* λευκός.οῦ.albus.Eſt & auis nomẽ èx ardeolorum genere.
* λευκοῦσθαι. actiuè accipitur apud Xenophont. Vide Commenta.Bud.
λευκόφαιος.ὁ.fuſcus,id eſt, color mixtus ex albo & nigro.
λευκότης.ητος.ἡ.albedo.
λευκώλενος.ε.ὁ.ἡ.habens albas ulnas.epitheton Iunonis.Hom.λευκώλενος ἥρη.
* λεύκωμα.ατος.τὸ.albugo,album oui,albugo oculorũ. Accipitur etiam pro λελευκωμένῳ γραμματείῳ,id eſt,tabula albo colore inducta, ſicut album latinè.
* λεύκωμον.κοῦ
* λεύκωσις.albedo oculorum.
* λευκώματα.maculæ in oculis profundæ.
λευκόχρως.ὁ.albus corpore.
λευκῶπις.ιδος.ἡ.habens oculos albos.
λευκωπίας.ε.ὁ.albus aſpectu.
λευρός.οῦ.ὁ.latus,planus.
λεύσω.ideo,aſpicio.
λευχειμονέω.μ.ήσω.π.ηκα.albis induor.neu.abſol.
* λευχείμων.ονος.ὁ. albis indutus, albatum uocat Cicero. Vide poſteriores annotat.Budæi in Pandect.
λεύω. μ. εύσω. π. ευκα. lapido, uideo, actiuum, accuſatiuo iungitur.
λεχαίνειν.lectum,hoc eſt,cõcubitum appetere.
λεχεποῖος.ε.ὁ. herboſus.
λέχομαι.μ.ίξομαι.π.ειγμαι.cubo. deponẽs abſolu.
λέχος.εος.τὸ.lectus,coniugium,uxor,conuictus.
λέχριος.ε.ὁ.obliquus.
λεχώ.ὁος.ἡ.puerpera.
λέχω.μ.ξέω.π.λέλεχα.facio dormire. neutrum, accuſatiuo iungitur.
λεχώϊος.ε.ὁ.puerperio conducens.
λέων.οντος.ὁ.leo.
λεώς.ώ.ὁ.Atticè populus,turba.
* λεωφόρος.ε.ὁ.λαοφόρος.uia publica,quam & militarem & prætoriam & cõſularẽ dicunt.

Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η,

λῆ.uult.
λήγω.quieſco,deſino,ceſſo.
λήδιον, & ληδάριον.tunicula uilis.
λήχω.μ.ήξω.π.ηχα. deſino. neutrum, genitiuo iungitur.λήσει τῆς θυμοῦ,ſtomachari deſijt.
* ληθαργικός.οῦ.ὁ.ueternoſus.
ληθεδών.όνος.ἡ.obliuio.
ληθαργος.ε.ὁ.obliuioſus,lethargus morbus phrenesi contrarius.
λήθη.ης.ἡ.obliuio,lethe.
λήθω.μ.ήσω.π.ηκα. lateo. neutrũ.actõ iungitur,
ληϊβότειρα.ας.ἡ.ſegetem paſcens.
ληΐζομαι.μ. ίσομαι.π. ισμαι. prædor,uaſto ſege-

tes,poſſideo.deponẽs,accuſatiuo iũgitur.
ληϊβότειρος.ε.ὁ. ſegetes depaſcens.
λήϊον.ε.τὸ.ſeges,fruges,campus ſegetum.
λεῖς.ἴδος.ἡ. præda,poſſeſſio ex præda.
λῃστήρ.ῆρος.ὁ.latro.
λῃστός.bello captus,cum prædis abactus.
λήϊτις. ιδος.ἡ. epitheton Mineruæ, quia prædæ præeſt.
λαός.ὁ.populus.
ληκεῖν.clamare,plaudere,percutere,latrâre.
ληκυθίζω.puſilla uoce utor.
ληκυθισμός.cantillatio,frigillatio.
ληκύθιον.ε.τὸ.parua lecythus.
λήκυθος.ε.ἡ. uas olearium & in quo unguenta reconduntur,quod & latinè lecythus dicitur,& corripit penultimam.
λῆμα.ατος.τὸ. ſuperbia,dogma,conſilium,con-
* ſtantia,fiducia,& robur animi.
ληματιᾶν.ſuperbire.
ληματίας.ε.ὁ.arrogans,ſuperbus,μεγαλοφρονῶν.
λῆμμα.ατος.τὸ.quæſtus,lucrum,captura,captio, βουλή,φρόνημα,ſpacium,uagina.
* λημάω. lippio, cæcutio. Eraſ. uertit cæcutio lippitudine.neutrum abſolutum.
* ληματάω.ſum excelſo & ſublimi animo & intrepido.
λήμη.ης.ἡ.lema,lippitudo,humor in oculis cõcretus,unde lippitudo naſcitur.
* λῆμος.animus.
ληνοβάτης.ε.ὁ.uinitor.
ληνός.οῦ.ὁ. torcular.hinc
* ληναῖος.cognomen Bacchi.
* ληναῶνα μῆνα.Ianuariũ dici ait Ioannes Grãmaticus.
* ληξιαρχικὸν.liber erat in quem puerorum nomina referebantur,qui iam tutelæ ſuæ facti erant.
λῆξις.ιος.ἡ.quies,deſinentia,ſors.
ληρέω. μ. ήσω. π. ηκα. nugor. neutrum, accuſatiuo iungitur.
λῆρος.ε.ὁ.nugæ,trichæ.
ληρῶν ἔχων,Attici dicunt pro nugaris.
ληρώδης.εος.ὁ.ἡ.nugator.
λῆς.uis,ut Ariſtoph. ἄντεινον ἐὶ λῆς ὡς παχεῖα. extende ſi uis ut pinguis.
λήσομαι.obliuiſcar.
ληστεία.ας.ἡ.latrocinium.
ληστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. latrocinor, populor, latrocinio deſpolio.neutrum abſolutum.
ληστής.οῦ.ὁ.latro,prædo,ſicarius.
ληστός.οῦ.ὁ.prædabilis.
λῃστικόν.οῦ.τὸ. manus piratarum, latrocinium.
λῃστρικῶς.prædatiuè,furtiuè.
λῃστρίς.ίδος.ἡ.prædatrix.
λητώ.οος.ἡ.Latona.
λῆψις.ιος.ἡ.captio.

Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

λιάζω,μ.άσω.π. ακα. ſeparo,fugio,declino, λύω, actiuum,accuſatiuo iungitur.
λίαν.nimis,ualde.Differt à λείαν.
λίαν.ὑπὲρ μέτρον.ſupra modum.

λιαρός.οῦ.ὁ.calidus,ſuauis,flexibilis.
λιβάδες. loca amœna.
λιβανωτός.οῦ.ὁ.thureus.
λίβανος.ε.ὁ.thus,arbor thuris,Libanus mons Arabiæ.differt à λιβανωτός.
λιβίζω.ſtillo.
λιβάς.άδος.ἡ.ſtillatio,gutta,fons.
λιβανωτίς.ἡ.thurea.
λιβανωτός.οῦ.ὁ.thus.
λιβανωτοφόρος.ε.ὁ.thurifer.
λιβρός.οῦ.ὁ.obſcurus,caliginoſus.
λιβύη.ης.ἡ.Libya.
λιβύηθεν.ex Libya.
λιβυκός.Libycus.
λιβαδεύειν.ſeparare.
* λίβυς.υος. Libys homo ex Libya. Dicitur etiã tibia à Poetis.
λίβυσσα ης ἡ.libyſſa.
λιγὰ.ſtridulè.tenuiter,ſuauiter.
λιγαίνω.μ.ανῶ.ſtrideo,delecto, canto, flagello.
λιγεῶς.acutè,dulciter,celeriter.
λίγδην.in ſuperficie,ſtrictim.
λιγνύς.ύος.ἡ.fumus,fumi emiſſio, & extincti luminis.
* λιγνυώδης.fuliginoſus.
λίγυος.ὁ.ſtridulus.
λιγύμυχος.ὁ.luſcinia.
λιγυρός.οῦ.ὁ ſtridulus,acutus in uoce,ſuauis,uocalis.
λίγυς.υος.ὁ.Lygur.
λιγύριον.ε.τὸ.ligurius lapis.
λιγύς.ύος.ὁ.ſtridulus, canorus in loquendo,facundus.
λιγυρίζω.canto.
λιγυρῶς.ſuauiter,concinnè.
λιγύφθογγος.ὁ.ἡ.κόν,
λιγύφων.canorus,habens uocem ſtridulam.
λίγω.μ.ίγξω.π.ιγκα.ſtrideo,reſono.neu.abſolu.
λίω.capio.
λιθάζω.μ.άσω.π.ακα.lapido.acti. actõ iungitur.
λιθακός.οῦ.ὁ.lapidoſus.
λίθαξ.lapillus.
λιθάριον.idem.
λιθάργυρος.ſpuma argenti.
λιθάς.άδος.ἡ.lapis.
λιθάσθαι.lapideſcere.
* λιθίασις.ιος.ἡ.morbus calcularis. Sic item uocatur,quum in palpebris gignuntur albicãtia quædam & aſpera lapidis modo,oculúmq; perpungentia.
λίθινος.οῦ.ὁ. lapideus.
λιθίς.ίδος.ἡ.lapillus.
* λιθοβολέω.μ.ήσω.π.ηκα.lapido,lapides in aliquem iacio,lapidibus obruo.acti.actõ iungitur.
λιθοθλάω.lapide frango.
λιθόγλυφος.ε.ὁ.ſculptor lapidum.
λιθοδόμος.ε.ὁ.architectus.
λιθοκόλλητος.ε.ὁ. margaritis uel lapillis coniũctus,gemmis diſtinctus ac picturatus.
* λιθολευτος.ε.ὁ lapidatus,lapidator.
λιθολεύω.μ.εύσω.π.ευκα.lapido.actiuũ,actõ iũgit.
λιθολόγημα.ατος.τὸ.ſtrues lapidum,ædificium.
* λιθοξόος.ε.ὁ.lapicida,qui & λατύπος & λάτομος & λιθουργὸς dicitur.

λίθος.ε.ὁ.lapis.
* λιθοτριβική. ars lapides excolentium elaborantiúmq; adoperum ornamenta.
* λιθουλικοί. uectiarij.
* λιθουργική. ars incidendorum lapidum.Ad eos qui in metallis lapides cædunt pertinere uidetur.
λιθουργός.ὁ. λιθοξόος.
λιθόστρωτος.ὁ.ἡ.lapidibus ſtratus,à λίθος & στρωνύω.
* λιθοτομία.ας.ἡ.lapidicina.
* λιθοῦσθαι.in lapidem indureſcere & lapidẽ fieri.
* λιθοτόμος.lapicida.
* λιθότομος.inciſus à lapide.
λιθόω.μ.ώσω.π.ωκα. lapideſco, lapidem genero, neutrum abſolutum.
λιθώδης.εος.ὁ.ἡ. lapidoſus.
λικμάω.μ.ήσω.π.ηκα uentilo,cribro,paleas à frumento ſeparo,comminuo,lingo.
λικμίζω.uentilo.
λικμητηρίς.ίδος.ἡ uentilabrum.
λικμητής.οῦ.ὁ.κόν,
λικμητήρ.ῆρος.ὁ.uentilator.
λίκμος.ε.ὁ.uentilabrum,uannus.
λικμοφόρος. uannum ferens, ut olim ad ſacra Bacchi ferebatur ab hominibus infimæ ſortis,unde etiam dictum eſt de homine abiecto, & contempto.
λίκνον.ε.τὸ.cuna,uannus.
λικρεοῖ.ὁι.rami cornuum ceruorum.
λικριφῆς.oblique.
λιλαίομαι.cupio.deponens. genitiuo iungitur.
λιλύβαιον.ε.τὸ.Lilybæum.
* λιμαγχεῖν.fame necare,famẽ imperare,ut medici ægrotis faciunt.
* λιμαγχονεῖν. idem, quaſi dicas angina inediæ ſuffocare.
λιμενάρχαι.ὁι.qui locis maritimis præſunt unde traiectus eſt ad exteras nationes, qui & λιμενοφύλακες,id eſt, portus cuſtodes dicuntur apud Ariſtotelem. Bud.in prioribus annotat.
* λιμενάρχεῖα.munus portuum curandorũ,quam Ariſtoteles λιμενοφυλακεῖαν uocat.
λιμήν.ένος.ὁ.portus.
λιμνάζω.μ.άσω. π. ακα. ſtagnum facio,ſtagno, neutrum abſolutum.
λιμναῖος.οῦ.ὁ.lacuſtris.
λιμναιάδες.ὁι.deæ aquarum.
λίμνη.ης.ἡ.ſtagnum,mare,Oceanus.
λιμνῆτις.ιδος.ἡ.ſtagnea.
* λιμνοῦσθαι.in paludem uel lacum abire & exundare,uel in paludem redundare.
λιμοδωρεῖς.ὁι.qui fame urgente aliquo demigrant,à Dorenſibus qui Peloponeſo fugerant annonæ inopia, ſumpta uox eſt. Copioſius explicatur in Chiliadib.Eraſ.
λιμοδωρέω.fame compulſus aliquo demigro.
λιμοκτονέω.μ.ήσω. π. ηκα.fame neco.actiuum,accuſatiuo iungitur.
* λιμοκτονία.huiuſcemodi inedia à medico imperata.
λιμός.οῦ.ὁ.fames.
λιμπάνω.relinquo.actiuũ,accuſatiuo iungitur.

λιμώττω.μ.ώξω.π.ωχα. famesco, esurio, neu. abso.
λινάριον.ν.ν. filum, funiculus.
λινόδεσμος.ε.ὁ. uinculum lineum.
λινόζωστις.ἡ. mercurialis herba.
λινοθώραξ.κος.ὁ. thorax lineus.
λίνον.ε.ν. linum, uinculum.
λίνος.ὁ. lineus.
λινοῦπις.ὁ. qui est à retibus, qui retia custodit.
λίνος.ε.ὁ. linus cantilenæ genus. proprium rusticorum, funis.
λίπα, pro λιπαρῶν, id est, pingue, indeclinabiliter apud poëtas legitur.
λιπαίνω.μ.ανῶ.π.κα. impingo. actiuũ, actõ iũgit.
* λιπάρα. Insulæ nomen.
λιπαρέω.μ.ήσω.π.κα. obsecro, obtestor, oro, supplico, adulor, promptus sum. actõ iungit.
λιπαρής. ές. ὁ. ἡ. magnus, accuratus, diligens, supplex.
* λιπαρώγεων. pinguem terram habens.
λιπαροκρήδεμνος. ὁ. ἡ. habens pulchras uittas in capite.
λιπαρός.οῦ.ὁ. pinguis, cui contrariũ λυπηρός. Item maturus, formosus, plenus.
* λιπαρῶς. abundanter.
λιπασμός.οῦ.ὁ. inunctio.
λιπελαίω, pro λιπαρῶ ἐλαίῳ, id est, pingui oleo, per apocopen.
* λιποψυχεύσας. animi defectione laborantes, de mulieribus dictum.
λίπος.εος.τὸ. pinguedo.
λίππω cupio, amplector.
λιρόφθαλμος. per ι in prima syllaba scriptum, impudens.
λίς.ός.ὁ. leo.
λῖς.ιτός. pannus lineus subtilis.
λισάσκομαι.κῷ
λίσσομαι. supplico.
* λίσσος.ὁ. attritus & usu depolitus diminutúsq; Sic etiam dicitur cui nates sunt graciles ac tumore prorsus uacant: cuiusmodi sunt aues. Λεβάγαλοι λίσσοι dicuntur, qui in medio pertusi sunt. Et γλῶσσα λίσσα eadem ratione dicitur. Hinc etiam
* λισσόπυγοι. false à Comicis appellantur Atheniẽses, quod quũ magna ex pte nautici essẽt, ob sedẽdi assiduitatẽ depyges reddebant.
λιστός.οῦ.ὁ. supplicabilis.
λιστραίνω.κῷ
λιστρεύω. purgo, fodio. neutrum, actõ iungitur.
λίστρον.ε.ὁ. uentilabrum.
λίσφοι.ὁι. coxendices.
λιχρός.οῦ.ὁ. parcus.
λιτάζομαι.τὸ ἱκετεύω.
λιτανεία.ας.ἡ. supplicatio, litania.
λιτανεύω.μ.εύσω.π.ευκα. rogo, uota accipio & donaliro. actiuum, accusatiuo iungitur.
λιτή.ῆς.ἡ. supplicatio.
λιτή.ῆς. subtili.
λιτήρακος. ε.ὁ. cantionis genus apud Phrygios proprium fossorum & agricolarum.
λίτον.ε.ν. pannus, operimentum tenue.
λιτός.οῦ.ὁ. simplex, frugalis, lenis, humilis, exiguus, paruus, tenuis, ut λιτὰ δῶρα.

λιτότης.ητος.ἡ. simplicitas, frugalitas, tenuitas, lenitas.
* λιτεργεῖν.ν.ν. κακὰ λέγειν. ut interpretatur Didymus Homeri interpres.
λίτρα.ας.ἡ. libra, obolus, numismatis genus apud Siculos.
λίτρον.ε.τὸ. nitrum Attici dicunt pro νίτρον. Aristophanes Lysistrata. ὁπόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου ψευδολίβου τε κονίας.
* λιχάζω. cupio.
λιχανός.οῦ.ὁ. digitus medius, index.
λίχας.α.ὁ. Lichas uiri nomen. Item si pollicem explices & indicẽ, λίχας nominatur mensus is.
* λιχένης. aut λιχήν. morbus, qui quod à mento prius oriebatur, mentagra à Latinis dici cœpta est. Deinde à similitudine cutis, elephantiasis.
λιχμάζω.μ.άσω.π.ασα.κῷ
λιχμάω.κῷ
λιχνεύομαι. μ. ήσομαι. π. ησα. lambo is, ligurio, actiuum, accusatiuo iungitur.
λιχνεία.ας.ἡ. gulositas, edacitas.
λιχνεύω.μ.εύσω.π.ευκα. glutio, neutrũ, actõ iung.
λιχνός.οῦ.ὁ. gulosus, auidus.
* λίψ.βός. uẽtus aduersus Vulturnum flans, qui latinè Africus dicitur. Gell. lib. ij. cap. xxij.

A META TOY O.

* λοβός. aurium pars infima, quam Latini uocãt infimam auriculam, ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν. Nam hanc prehendimus cũ admonemus. Dicit & eodem nomine pars superior. Et summa omnia λοβοὶ possunt dici. hinc iecoris λοβοὶ pro partibus inferioribus aut superioribus. Dicit item ciceris aut fabæ uas.
* λόβος. filiqua interdum. Et λόβοι, fibræ uictimarum.
λογάδες.ὁι. consulentes, electi, prudentes.
λογάδην. electè. aduerbium.
λογάδια.τὰ. sermocinationes.
λογεῖον.ε.τὸ. locus ubi conueniunt consulentes, pulpitum ubi recitantur comœdiæ.
* λογέμπορος. Sophistæ epitheton.
λογέτας.ἡ. conuentus.
λογίζω.μ.ίσω.π.ικα. cogito, reputo.
λογία.ας.ἡ. collectio, collecta, à λέγω τὸ συλλέγω, quo utitur Paulus ad Corinth. περὶ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους.
λογκύς.υος.ὁ. rhetor.
λογίζομαι.μ.ίσομαι.π. ισμαι. computo, considero, existimo, arbitror, reputo.
λογικός.οῦ.ὁ. rationalis, rationi obtemperans.
λόγιον. ε. τὸ. oraculuum, deorum responsum quod dabatur.
* λόγιος.ε.ὁ. eloquens, prudẽs, doctus. λόγιος apud antiquos dicebatur, qui in unaquaq; patria instituta interpretari & eloqui poterat, hoc est, historiæ & antiquitatis peritus, & in ea re facũdus. λόγιος ἑρμῆς ob id dicebat quasi studiorũ & literarũ eloquẽtiæ præses. λόγιος etiã fatidicus dicit & uates. λογιώτατοι apud

apud Plutarch. uaticiniorum interpretes peritissimi.
λογιότης.ητος ἡ. eloquentia.
* λογισμός.οῦ.ὁ cõsideratio, cogitatio, φῆφος. λογισμὸς κοινὸς, sensus cõmunis. λογισμὸν ἑαυτῷ διδόναι, secum rem æstimare, secum ratiocinari, sese respicere.
* λογιστής.οῦ.ὁ. cõputator, curator, æstimator, expẽsor. λογισταὶ etiã erãt magistratus Athenis
λογιστική.ῆς.ἡ. ars supputandi quæ calculatoria dicitur.
λογιστικός.οῦ.ὁ. computatorius, supputandi calculandiq; peritus.
λογιστικὸν.οῦ.τὸ. pars animæ quæ ratio dicitur.
* λογογραφέω.μ.ήσω.π.ηκα. libros condo, scribo historiã uel orationes forenses, uel uitã alicuius. neutrum absolutum. Inuenitur cum accusatiuo sæpe.
* λογογράφος. est orator, & q oratiõe prosa scribit
* λόγοι. studia literarum & disciplinæ liberales.
* λογομανῶ. uehementer literis & disciplinis incumbo.
* λογοειδία. uitiũ dicitur in poëmate quãdo nihil in se doctrinæ solidæ habet aut cultus splẽdoris ue, sed nugax est & futile. Nã λόγοι pro dictis ridiculis cõtẽnendisq; interdũ capitur etiã apud Terentiũ & Ciceronẽ.
λογομαχέω. pugnare uerbis, contendere.
* λογομαχία.ας.ἡ. pugna uerborum, uerborum uelitatio, loquax contentio.
λογόδειπνον.ε.ν. cœna uerbis magis quàm cibis condita.
λογοποιέω.μ.ήσω.π.ηκα. historiam seu fabulas scribo. neutrum absolutum.
λογοποιός.οῦ.ὁ. historicus autor, fabularũ scriptor
* λόγος.ε.ὁ. sermo, oratio, ratio, modus, causa uniuscuiusq; rei, per quã sunt singula quæ subsistunt. uerbum, studiũ, doctrina, definitio apud Aristotelem. aliquãdo dictum cõtemnendũ ac ridiculũ. λόγος λέγειν, inaniter uerba fundere. λόγον ἔχειν rationẽ habere: significat etiam proportionem habere, hoc est, ἀνάλογον εἶναι. Κατὰ λόγον, pro portione. λόγον ὑπέχειν, rationẽ reddere & causam dicere. λόγον διδόναι, idem: aliquãdo causam orandi locũ dare: aliquãdo causam dicẽdi potestatẽ facere, & dare uices loquẽdi & percunctandi, & uicissim respondẽre percũctãti. Ii autẽ qbus dicẽdi potestas facta est λόγος τυχεῖν dicunt. λόγον ἑαυτῷ διδόναι, rẽ secũ æstimare & ppendere & rõcinari. Interdũ λόγον διδόναι est uerba facere. λόγον λαμβάνειν, aures accõmodare. λόγον δοῦναι καὶ λαμβάνειν, ultro citroq; sermonẽ cõmunicare. λόγος διδόναι, sermones serere, & rumores in uulgus disseminare. Διδόναι ἢ λόγον λόγῳ, memoriæ prodere & scribere. λόγον ἢ λόγος ποιεῖσθαι, uerba facere, orationẽ habere. Εἰς λόγος ἰέναι, ad colloquiũ uenire. Εν λόγοις εἶναι, hominũ sermone celebrari. Aristot. τοὺς ἐν λόγοις ὄντας appellat philosophos & doctrinarũ studiosos. Plato in Phæd. τοὺς περὶ τοὺς λόγος τεχνικοὺς, pro rhetoribus dixit, quos in eodẽ λο-

γοδιδάσκαλος uocat, quasi orationũ cõcinnatores. Est etiã λόγος fama & existimatio hominũ. Et ponitur sæpe sine uerbo. Iulia. Aug. Αλέξανδρον μὲν ἐν Μακεδόνα τοῖς ὁμόσε τρόπαιμασιν ἐφυπνώσειν λόγος, fama est, ferũt, fama tradit. Gregor. ὡς γε δὴ ὁ ἐμὸς λόγος, dũtaxat ut mea est opinio. ουκ ἔξω λόγου, non ab re, nõ extra propositũ. υπὲρ λόγον, maiora q̃ ut dici possit, supra q̃ dici possit. ουδεὶς λόγος τούτου, hic nulla opinione præditus est, nullo numero habet. Et λόγοι disciplinæ, liter. ęunde οἱ ἀμφὶ τοὺς λόγους, literati homines seu literarũ studiosi. οἱ ἐν λόγοις ἐνδόκιμοι, homĩes insigni doctrina præditi. οἱ ἔξωθεν λόγοι dicũtur studia externa, & literæ disciplinæq; nihil ad scripta Euãgelica cõsecrataq; pertinentes, quæ seculares appellãtur, quasi βιωτικὰ μαθήματα. Λόγος κρείττων maior & superior omni ratione, quẽ ratio cõprehẽdere nõ potest. Κατὰ πρῶτον λόγον cũ dicũt significãt primaria ratione & causa & per se. Κατὰ δεύτερον λόγον secũdaria ratione & per accidẽs. λόγος etiã dei filius dicitur, quod Cyprianus exponit. Λόγος etiã apud Philosophos est ratio substãtiæ, hoc est finitio. Dicitur etiã ὁ κατ' οὐσίαν λόγος, & λόγος ὁριστικὸς, quasi ratio finitrix. Λόγοι etiã sunt rationes, quibus causæ & effectus cognoscũtur, quorũ quidã sunt μόνιμοι καὶ ἀμετάπτωτοι, & immobiles neq; refutabiles, alterius generis λόγοι, ἐπικτοὶ appellantur, id est, uerisimiles atq; opinabiles. Est item λόγος disceptatio disputatioq;. Accipitur etiam pro uanitate & mendacio, ut uerba latinè. Dèmost. λόγοι ταῦτα, uerba sunt hæc. Itẽ pro libro, ut Isocrates libros suos λόγους appellat. Itẽ ęp sermone fabuloso seu fabula, teste Eustachio. Vnde Aesopus dicitur λογόγραφος, id est, μυθόγραφος. Vide Budæũ.
λόγος ἔχει. fama est.
λόγῳ τυγχάνειν. habere orationem.
λόγχη.ης.ἡ. lancea, quies, pars, ferrum hastæ.
λογχήτης.ε.ὁ. satelles.
λογχόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. tendo in acutum, deponens absolutum.
λογχοφόρος.ε.ὁ. lanceam ferens, hastatus.
λογχωτός.οῦ.ὁ. longus ut hasta.
λοετρὸν.ε.ν. lauacrum.
λοετροχόος.ὁ. balneator.
* λοετροχόοι βίτραλις dicebãtur, in quibus calefiebat aqua.
λοέω.μ.ήσω.π.ηκα. lauo. actiuum, actõ iungitur.
* λοιβάσιον. uas oleo dicatum, & quod oleum in se continet.
λοιβεῖον.ε.ν. uas ad sacrificandum.
λοιβή.ῆς. libamen, libatio, à λείβω.
λοίγιος.ε.ὁ. pestifer, mortem ferens.
λοιγός.οῦ.ὁ. pestis.
* λοιδοροῦμαι.κῷ
λοιδορέω.μ.ήσω.π.ηκα. obiurgo, cõuicior, mordeo,
* increpo, maledictis incesso, maledicta ingero, insector, reprehẽdo. dtõ uel actõ iũg.
λοιδορία.ας.ἡ. conuiciũ, maledictum, opprobriũ, iurgium, obiurgatio, sales conuitiosi.

λοίδορος

UNIVERSITAS

λοίδορος.ου.ὁ.conuitiator,maledicus.
λοιμός.οῦ.ὁ.pestis.
λοιμώδης.εος.ὁ.ἡ.pestilens.
λοιμώττειν.ſequire pestilẽtia,laborare pestilẽtia.
* λοιπάζεσθ.reliquari.
* λοιπάσεις.reliquatores.Vide poſte.annot.Bud.
λοιπόν.igitur,deinceps.
λοιπός.οῦ.ὁ.reliquus.
λοισθός.ἡ.ὁ.κοὶ
λοίσθιος.ὁ.ἡ.κοὶ
λοίσθος.ὁ.ultimus.
λοξεύω.μ.εύσω.π.ευκα. obliquo.acti. actõ iungit.
* λοξίας.ὁ.Apollo uocatus eſt,propter obliqua & tortuoſa reſponſa,quę reddebãt huius uates,quo facilius imponerẽt conſultoribus.Nam λοξὸς obliquus dicitur.
λοξοβάτης.ὁ.obliquè iens.
λοξός.οῦ.ὁ.obliquus.
λοπάς.άδος.ἡ.olla,patina.
* λοπᾶν/α ἡ, λοπιῶν/α dicũtur φυτὰ eo tẽpore,q̃ cortices arborũ turgeſcũt & exẽptibiles fiũt.
λοπκτός.turgor corticis.
λόπημα.ſic dicuntur à quibuſdam caſtaneæ ob corticem denſiorem.
λόπος.ὁ.foliũ. id eſt, cartilago,tela ſubtilis.
* λορδόω.ſinuo,luxo.
* λόρδωσις.ιος.ἡ.uertebrarum luxatio.quæ fit aut ob caſum,aut ob ictum,aut tumorẽ præter naturam.
λουνός.ſplendidus.
λούομαι.μ.ούσομαι.π.ουμαι.lauor.
λουτήρ.ῆρος.ὁ.peluis.
λουτρόν.οῦ.balneum,lauacrum.
λουτροχόος.ὁ.λοετροχόος.
λούω.μ.ούσω.π.κα. lauo,actiuum, actõ iungitur.
λοφάδια.ſupra collum.
λοφεῖον.ὁ.uas,theca criſtæ quæ eſt in galea & ſpeculi.
λοφεύω.μ.εύσω.π.ευκα. ſorbeo,ceſſo.
λοφέω.μ.ήσω.π.ηκα.quieſco,deſino.neu.abſolutũ.
λόφος.ἡ.ſummitas.
λοφίας.collum,ceruix.
λοφίνη.exalto loco.
λοφιάς.faces,tedæ.
λόφος.ὁ.tumulus,collis,conus,criſta,collũ,fa
λοφοπωλεῖν.criſtas uẽdere,annuere. (ſtigiũ.
λοχαγία.ας.ἡ turmæ,uel indiſiarũ præfectura.
λοχαγός.οῦ.κοὶ
λοχαγωγός.οῦ. manipularis, manipuli ductor, uel turmæ.
* λοχᾶμαι. insidijs petor,& in insidijs locatus ſum,hoc eſt,λοχίζομαι,cõditus ſum & lateo.
λοχάω.μ.ήσω.π.ηκα.insidior,delitesco cum acti cõ.
λοχεία.ας.ἡ. curatio partus,puerperium,quando ſtatur in lecto.
* λοχεία.τὰ.purgamenta uocat Ariſtoteles:quibus equæ uacant in partu.
λοχεύᾳ ἡ γυνὴ.puerpera eſt.
λοχεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.fœto,patior dolores partus,pario,gigno,iaceo in lecto ob par-
λοχίω.λοχάω. (tum.
λοχησαμένη.insidiata.
λοχία.obſtetrix,ſecundæ relictæ in locis mu

liebribus à partu.
λοχίζω.μ.ίσω.π.ικα. pono insidias.
λοχισμός.οῦ.ὁ.insidiæ.
λοχίτης.ὁ.manipularis,insidiator.
λοχμή.ῆς.ἡ.denſitas arborum, ceſpes, ſilua,lucus,locus arboribus conſitus,insidiæ.
λόχος.ὁ.insidiæ,agmen,cohors,manipulus, centuria,claſſis.
λόχος.ἡ.puerpera.

Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Λύγα.obſcurè.
λύγδην.ſimul.aduerb.
λυγή.ἡ.obſcuritas.
λυγαίως.obſcurè.
λυγίζω.μ.ίσω.π.ικα. uerto,moueo,flecto,incuruo, uincio,cõtorqueo. λυγίζειν etiã dicũtur luctãtes,cum nexus alter alterius euadere cupientes,corpora contorquent,& flexibus artificioſis utuntur.
λύγισμα.ατος.τὸ.κοὶ
* λυγισμός.οῦ.ὁ.plãtæ nomẽ,quæ quia cõtorta eſt frequẽtibus nodis pro inuolucro accipit. Item mẽbrorũ fractio,nexus & λαβὴ τῆς παλαιόντῆς quo luctatores inter ſe cõprehenſantes uinciũtur.eluſio luctæ,quæ flexu corporis fit,eluctatio. Ariſtoph,in βαβάχοις accepit ἀντὶ τῆς συμπλίσμων τῆς λόγων per metaphoram.
* λυγισμὰ.τὰ.uitilia,id eſt,quęcũq; ſic lẽta ſũt,ut cõmodè flecti poſſint,cuiuſmodi ſunt uimina,id eſt,λύγοι,quæ & ὑμαν/ὰδες dicuntur.
λυγμός.οῦ.ὁ.κοὶ
λύγξ.γός.ſingultus.
λύγξ.κός.ὁ.lynx.
* λυγόδεσμα.ας.ἡ.Dianæ cognomẽ,quod in uirgultorũ denſitate comperta memoretur, quæ λύγοι uocantur.
λύγος.ὁ.uimen.
* λυγγούριον.ὁ.τὸ.lyncuriũ, urina lyncis, & gẽma quæ ex urina lyncis naſcitur.
λυγρός.οῦ.ὁ.grauis,moleſtus,difficilis,miſerabilis,triſtis,perhumidus,malus,lugubris.
λυγώδης.εος.ὁ.ἡ flexibilis,lentus.
λυδιάζειν.intemperanter laſciuire. Nam Lydi extremè libidinoſi fuiſſe cõmemorantur.
λυδιστὶ.lydicè.
λυεν/τερία.ας.ἡ. lyenteria,diſſolutio inteſtinorũ.
λύζω.ſingultio,uoluo,neutrum abſolutum.
λύθεν.ſoluti ſunt.
* λυθέραμβος.apud Pindarũ uocat Bacchus,quod Iupiter illũ aſſuerit fœmori,ac mox eo in lucẽ ꝓdituro inclamauerit, λῦθι ἐάμμα,λῦθι ἐάμμα,id eſt,ſolue ſuturã,ſolue ſuturam.
λύθρον.ὁ.τὸ.cruor, puluis mixtus ſanguine.
λυθρός.οῦ.ὁ. tabo.
λυθρόω.μ.ώσω.π.ωκα.cruento. acti.actõ iũgitur.
λυκάς.άδος.ἡ canis nomen,quẽ Simonides ſuo epigrammate nobilitauit.
λυκάβας.αντος.ὁ.annus.
λύκαια.τὰ.lupercalia.
λύκαινα.ης.ἡ.lupa.

λυκανθρωπία.

λυκανθρωπία.ας.ἡ.inſanię genus, quo qui tenẽtur noctu exiliunt & uagantur more luporũ.
λυκαυγές.τὸ.crepuſculum,quod νύκτα ἀμφιλύκην uocat Homerus.
λυκεῖον.τὸ.lupina pellis.
λύκειον.ὁ.τὸ.Lyceum gymnaſiũ Athenis,in quo docebat Ariſtoteles.autore Stephano.
λυκέη.ης.ἡ.pellis lupina.
λύκη.ης.ἡ.lux matutina.
λυκηγενής.ὁ.ἡ.lucem generans, uel in Lycia genitus.Epitheton Apollinis.
λυκηθμός.ὁ.luporum ululatus.
λυκία.ας.Lycia.
λυκίη.ης.ἡ.pellis lupina.
λύκιος.ου.ὁ . Lycius gentile & cognomentum Apollinis.
* λυκιουργεῖν τὰ λυκιουργῆ πράττειν.
* λυκιουργὶς.Lycio opificio factum.
λυκόδορος.ὁ. Lycoorgus pro Lycurgus dixit Home.Iliad.ſexto.
λυκοπάνθηρος.ὁ.animal ex pardo & lupo.
λυκόπρολις.ὁ. tyrannorum ſatellites dicti,quod pedes corio lupino obtegerent.
λυκοκτόνος.ὁ.lupicida,et Apollis cognomẽtũ.
λυκιδῆς.catuli luporum.
λύκος.ὁ.ἡ.lupus,lupatum,& Lycus fluuius.
λυκοπάλης ἵππος.dicuntur equi præferuidi ac ferocientes rebelleſq;.Sic dicti à freni genere
* aſperrimo quod λύκον dicitur,& lupatũ Latinis. Virgil.in Georgi.iij.Et duris parere lupatis.
λυκοῦργος.ὁ.lycurgus & nominatiuus eſt contractus, mutatis duobus ο ο in ου.
λυκοφίλος.ὁ.ſuſpectus & latẽs, ſi rectè legitur apud Menandrum λυκοφίλαι μὴν εἰσὶν εἰ δίκαι λαγοί, id eſt, ſuſpectæ quidem conciliationes ſunt.
λυκόφρων.alta ſapiens,δεινόφρων.
* λυκόφως.pro tenebroſo aut crepuſculo ponit q̃ tũ lupi color cinereus eſt,nec nigredinẽ pręferens intenſiorem,ut ait Euſtachius.
λυμαίνω.μ.ώσω.π.ωκα.deſtruo,corrumpo,actiuum accuſa.iungitur.
λύκτος.ὁ.Lyctus urbs Cretæ.
λῦμα.ατος.τὸ.ſordes.
λύμακες.petræ.
λυμαίνομαι.μ.ανοῦμαι.uaſto,lædo, corrumpo,uitio,perdo,opprimo,deprimo,profligo,in-
* ficio,dedecoro,euerto,ſuggilo. deponens, accuſat.iungitur.
λυμαν/ήρ.ῆρος.ὁ.κοὶ
λυμεών.ῶνος.ὁ.corruptor.
λύμη.ης.ἡ. pernicies, corruptio, nocumentum, calamitas.
λύμην.redimerer.
λυμνός.οῦ.ὁ.nudus.
λύμπη.ης.ἡ.labor.
λύξ.κός.lux,λύχνον.
* λύομαι.luo,redimo,ſeruo & recipio.
λυπέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.triſtor.deponens, datiuo iungitur.
* λυπέω.μ.ήσω.π.ηκα. triſtitiam infero,moleſtia afficio,anxium reddo,ango,dolorem adfero

uexo,ſollicito,iniuria afficio,offendo.acti. accuſa.iungitur.
* λύπει.male habet.
λύπη.ης.ἡ.triſtitia,labor,pernicies,damnum.
λυπηρός.οῦ.ὁ.triſtis,ἀθυμος,grauis,acerbus.
λυπρόγεως.ω.ὁ.terra ſterilis.
λυπρός.οῦ.ὁ.ſterilis,mœſtus,infirmus.
λύρα.ας.ἡ.lyra.
λυρίον.ὁ.τὸ.lyrula.
λυρίζω.μ.ίσω.π.ικα.lyra cano.neutrũ abſolutum.
λυρικός.οῦ.ὁ.lyricus.
λυρόεργος.ὁ.lyræ inuentor.
λυροποιός.οῦ.ὁ.lyræ opifex.
* λυρῳδία.lyræ cantus.
λυρῳδός.οῦ.ὁ.lyricen.
λύσσα.ης.ἡ.rabies.
λυσσάω.μ.ήσω.π.ηκα.rabieſco.neut.abſolutum.
λυσσήεις.εντος.ὁ.rabioſus.
λυσσητήρ.ῆρος.ὁ.rabidus.
λυσιζώνη.ης.ἡ. epitheton Dianæ quod parientibus zonam ſoluat.
λυσίζωνος.ἡ.corrupta,quæ uirgineam zonam ſoluit.epithetum eſt Dianæ.
λυσιθέρα.ας.ἡ.ſoluta capillos.
λυσιμέλεια.ας.ἡ.portus Syracuſarum.
λυσιμελής.ὁ.ἡ.membra ſoluens.proprie ſomni epithetum eſt.
λύσιος.ὁ.ἡ.ſolubilis.
λύσις.ιος.ἡ.ſolutio.
λυσίας.ὁ.Lyſias uiri nomen.
λυσιτέλεια.ας.ἡ.utilitas.
λυσιτελέω.μ.ήσω.π.ηκα.proſum.neutrum, datiuo gaudet.
λυσιτελής.ὁ.ἡ.utilis,commodus.
λυσσώδης.ὁ.ἡ.rabioſus.
λύσωμα.ατος.τὸ.locus in capite,diſcrimen eſt capillorum.
λυτήριος.ὁ.ἡ.ſolutorius.
λυτιλέω.multa loquor.
λυτικῶς.ſolutorie.
λυτός.οῦ.ὁ.ſolubilis,ſolutus.
λύτρον.ὁ.τὸ. præcium redemptionis,præda.
λυτρόω.μ.ώσω.π.ωκα.redimo.acti.accuſa.iungitur
λύτρωσις.ιος.ἡ.redemptio.
λυτρωτής.οῦ.ὁ.redemptor.
λυτῶ.ſingultio.
λυχνα-ψία.ας.ἡ.κοὶ
λυχνοκαυτία.accenſio lucernæ.
λυχνίον ὁ.τὸ.κοὶ
λυχνία.ας.ἡ.candelabrum.
λυχνίτης.ὁ.ἡ.lychnites,gemma.
λυχνόβιοι.ὁ.ἡ.dicebantur ij qui præpoſteram uitã agerent,nocte quod interdiu fieri ſoletfacientes,quaſi lucernarios dicas.
* λυχνασία.κοὶ
* λυχνοκαυτία.ubi accenditur lychnus.
λύχνος.ὁ.ἡ.lucerna,lychnus.
λυχνοῦχος.ὁ.ἡ.lampas,facula, aut qui portat lucernam.ὁ λαμπτὴρ κοὶ φανός.
λυχνοφόρος.prælucens,lucernam præferens.
* λύω.μ.ύσω.π.υκα.ſoluo,crimẽ diluo, hoc eſt,
* ἀπολογοῦμαι.pro dimitto apd' Herodianum.Homer.poſuit pro λυτίω.Sic Lucianus pro re-

dimo acti.accusatiuo iungitur.

Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

* λοῦ.uolo uis.
λωβάζομαι.apud Hippocratem pro λωβῶμαι est, contumelioſe improbor.
* λωβάομαι.μ.ήσομαι.τω.ήμαι.ηθ,
* λωβάω.ηθ,
λωβέομαι.mutilo,ſuggillo,dico contumeliã,corrumpo,deprauo, contumelia afficio, male accipio aliquem. Apud Herodianum pro omni contumelia afficio. Accipitur tamen paſſiue pro oblædor & uicior. Et λελωβημένος,deprauatus.
λωβέυω.μ.ύσω.π.ευκα.neutrum.idem.
λωβέω.μ.ήσω.π.ηκα.damnum infero,trunco,noceo,uitupero, mentior,confundo,corrumpo,deprauo,contumelia afficio,
λωβήεις.εντος.damnoſus.
λώβη.ης.ἡ.χύνη,contumelia,nocumentum, iactura,detrimentum,aduerſitas,βλάβη,κακοπάθεια, iniuria,ſuggilatio.
λωβητής.οῦ.ὁ.ηθ,
λωβητήρ.ῆρος.ὁ.conuiciator,contumeliator,nocens,qui famam hominum imminuit & cõtumelia afficit. Aliquando accipitur pro flagitioſo & perdito. Homerus.Iliad.ω.εἶξέτε λωβητῆρες ἐλεγχέες.
λωβητός.οῦ.ὁ.læſus.
λῴον.ον.ος.ἡ.melius.
λῴων.ον.ος.ὁ.melior.
λῶμα.ατος.ἡ.margo,limes.
λῷον.ον.ος.ἡ.utile, melius,ſatius. apud Sophoclem cum genitiuo.
λωός.ὁ.menſis qui apud Athenienſes βοηδρομιῶν appellatur.
λωπάδιον.ου.ἡ.uaſculum.
λωπάς.άδος.ἡ.uas,crumena,ueſtis.
λώπη.ης.ἡ.genus ueſtis.
λωπίζω.exuo,denudo.
λωποδυσία.ας.ἡ.expoliatio,furtum.
λωποδυτέω.μ.ήσω.π.ηκα.furor,exuo,prædor,
λωποδύτης.ὁ.ſpoliator,fur ueſtium, ſuppilator. Eſt autem uiarum,ac in urbe uicorum obſeſſor, qui obuios iniuriæ opportunos ſpoliat, aut pulſans, aut intentata morte territans: graſſatorem Latini uocant. Alij dicunt eſſe qui in balneis tendebat inſidias, ut ueſtes balneantium furaretur. Accipitur ſimpliciter pro fure.
λῶτος.ου.ὁ.indumentum.
λωρόν.πικρὸν,amarum.
λῶς.ος.ὁ.optimus,genus plantæ.
λωτέω.μ.ήσω.π.ηκα. loto abundo.neutrum abſolutum.
λωτός.οῦ.ὁ.lotus herba,trifolium,ut exponit Simon Genuenſis. Eſt & arboris genus, ut tradit Herodotus.
λωτοφάγοι.οἱ.Lotophagi populi, qui ex loto arbore uiciitant.
λωτρόν.οῦ.τὸ.ἄλειμμα, unctio apud Lacones.

Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Μα iurandi aduerbium, ſignificat per.accuſat.iungitur. Additur illi interdũ ναὶ, ut ναὶ μὰ Δία.hic nõ negat. Sane per Iouem: Hercule dicunt Latini.
* μαγγανεύω.μ.εύσω.π.ευκα.incanto, liceor,licito'rue acti.accuſa.iungitur.
* μαγάδιον.aſſer,qui recipit chordas lyræ.
μαγγανεία.ας.ἡ.incantatio,μαγεία, preſtigiatura.
* μαγάνευμα.impoſtura.
μαγάς.άδος.ἡ.magas inſtrumentum muſicum quadrum.
μαγγονευτής.οῦ.ὁ.mangonizator.
μαγδαλία.ας.ἡ. purgamentum manuũ,furfur.
μαγεία.ας.ἡ.incantatio. Quæ proprie μαγεία dicitur perfecta creditur, & ſumma ſcientiæ poteſtas.quando Perſarum lingua, eſt magus nõ fere alius, quàm diuinorum interpres & cultor.
* μαγειρῆον.ου.τὸ.coquina.
μαγειρεῦειν.mactare, quod coci occidant coquẽdas pecudes.
μαγειρικός.οῦ.ὁ.coquinarius.
μάγειρος.ου.ὁ.coquus.ἀπὸ τοῦ μάττειν.
μαγεύω.μ.εύσω.π.ευκα. magicam exerceo, capto deos.neutrum abſolutum.
μάγμα.ατος.τὸ. unguentorum maſſula, medicis paſtilli.
μάγματα. quæ expreſſa reliqua liquidiori materia, craſſiora relinquuntur, unguenti feces.
μαγίζειν,ſeu μαγαδίζειν. uti inſtrumento muſico, magas dicto.
μαγίς.ίδος.ἡ.offa,enſis,ſcapha,menſa tripus.
μάγος.ου.ὁ.magus.
μαγυδαρίς.ἡ.magydaris,ſilphij ſuccus.
μαδαρός.οῦ.ὁ.caluus,ἀρεθίρξ.
μαδάω.ſum caluus,caluesco,glabreſco. neutrũ abſolutum,
μαδαγένειος.ος.ὁ.imberbis.
μαδάρωσις.εως.ἡ.morbus oculorum cum ex palpebris defluunt pili.
* μάδησις.glabratio.
* μαδίζω.glabrum reddo & uello .actiuum.
μαδισίριον.uolſella. Aegineta βολβοβίδια,ηθ, βολβόβιον uocat.
* μάζα.ης,maſſa,farina oleo & aqua ſubacta,panis bis coctus,offa. Pollux memorat inter lautitias menſæ. Athenæus eſſe dicit panẽ offa madefactum,ſeu libum ſeu placentam
* μαζονόμον.ου.ἡ.tabula lignea coquinaria,lanx p̃grandis quo cibi ferũtur in cõuiuia,ut innuit Horat.cum ait. Mazonomo pueri magno diſcerptaferentes,Membra gruis.
μαζός.οῦ.ὁ.papilla,mamma,ὄχθος
μάθημα.ατος.τὸ.ηθ,
μάθησις.εως.ἡ.diſciplina.
μαθηματικός.ἡ.ὁ.ſi de uerbo ad uerbum exponas,ſonat diſciplinis uacans,μαθητικὸς,ηθ, ἐυμαθής, docilis.

docilis. Plato pro diſcendi cupido accepit.
μαθητιᾶω,diſcituriio,cupio diſcere.
μαθητεύω.μ.εύσω.π.ευκα.doceo.act.accuſ.iungitur & diſcipulus ſum,abſolute.
* μαθητεία.ἡ.μάθησις.
μαθητής.οῦ.ὁ.diſcipulus.
μαθητός.οῦ.ὁ.diſcibilis.
μαθήτρια.ας.ἡ.diſcipula.
μαθών.ῶντος.ὁ.diſcens.
μαῖα.ας.ἡ.obſtetrix.
μαῖα.uox eſt qua honoris cauſa utebantur natu minores ad nutricem,uel mulieres alioqui maiores natu.
* μαιάω.ηθ,
μαιόομαι.obſtetricor.depo.
μαιόστια.ας.ἡ.obſtetrix.
μαιμακτηριών.ῶνος. Auguſtus menſis Attica lingua uocatur.
μαιμάσσω.μ.άξω.π.αχα. pinſo, abſtergo, ſupero, ſum promptus.
μαίναλον.ου.ὄ.mons Arcadiæ.
μανάς.άδος.ἡ.Mænas.
μανίς.ίδος.ἡ.mænis marinus piſcis. Theodo. uertit halec,mænam & haleculam.
μαιβόλης.ου.ὁ.inſanus.
* μαίνομαι.inſanio. Accipitur aliquando in bonã partem,ut ſit prę gaudio inſanio.
μαίομαι.inquiro,concurro,concitor.
μαίρω. luceo.
μαιῶτις.ιδος.ἡ.Mæotis,palus eſt.
* μαιωσία.obſtetricationis præmia.
μαινάδιον.proprium ſenum,delirare.
μάκαιρα.ας.ἡ.beata.
μάκαρ.ρος.ὁ.beatus.
μακαρίζω.μ.ίσω.π.ικα.beatifico,beatum dico, beatum iudico,act.accuſat.iungitur.
μακαρίς.ἡ.beata,locus apud inferos.
μακάρι.ος.ὁ.beatus.
μακαρία. ας. ἡ. beata, & per ἐνφημισμὸν pernicies. Ariſtophanes. ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκ πρόλῶν. Fingũt & apud inferos locũ eſſe hoc nomine, de quo ſatis multa Eraſmus in prouerbio, in beatam.
μακαριότης.ητος.ἡ.beatitudo.
μακαρισμός.ὁ.beatitudo,beatificatio.
μακαρίτης. & μακαρίτις.in fœminino genere,dici ſolitum cum nominamus defunctos uita, quaſi beatos,quemadmodum nunc uulgatiſſimum eſt,fœlicis memoriæ,ſiue recordationis,idq; ominandi gratia quaſi uitæ miſerijs defunctos.
μακάριστος.ὁ.beatiſſimus.
μακελλός.οῦ.ὁ.excelſus,eminens.
μάκελλα.ης.ἡ.ligo ligonis.
μακέλλω.moueo.
μακεδόω.decipio,ſimulo me non audire. Ariſtophanes.τὸ τῆς δίκης πρόσωπον μακεδοῦ. ἀ μακεδὼ, quadam muliere eius ingenij.
* μακρέων.ωνος.ὁ.πολυχρόνιος.diuturnus.
μακρέων.ωνος.ὁ.longæuus.
μακρέν.longe,diu,procul.
μακρηγορέω.μ.ήσω.π.ηκα. multa loquor, longum ſermonem habeo,neut.abſolutum.

μακρόβιος.ος.ὁ.ἡ.longæuus.
* μακρόθεν.procul,à longè,eminus.
μακροθυμέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſum patiens,& longanimis,ſum leni animo.neutr.abſolutum.
μακροθυμία.ας.ἡ.longanimitas, lenitas animi.
μακρόθυμος.ος.ὁ.longanimus.
μακρόκαυλος.ος.ὁ.ἡ.habens longas caules.
μακροκατάληξις.εως.ὁ.ἡ. dictio in longam deſinẽs
μακρολογέω.μ.ήσω.π.ηκα. multa loquor, neutrum abſolutum.
* μακρολόγος.multiloquus,impendio loquax.
μάκρον.promontorium Siciliæ.
μακρονοσία.ας.ἡ.longitudo morbi.
μακροστάθων.ωνος.ὁ.cui eſt promiſſa barba.
μακρός.ος.ὁ.longus.
μακρότης.ητος.ἡ.longitudo.
μακρόχειρος.ος.ὁ.longimanus.
μακροχρόνιος.ος.ὁ.ἡ.diuturnus.
μακρύνω.μ.υνῶ.π.υκα.elongo,acti.accuſ.iungitur
μάκτρα.ας.ἡ. mactra, uas in quo pinſitur farina, arca panaria.
μακύνω.magnifico,rectifico.
μάκων.uociferans.
μάλα.ualde,decenter,proprie.
μάλα.ας.ἡ.ala.
μάλαγμα.ατος.τὸ.malagma,fomentum.
* μαλακία.ας.ἡ.mollities,lãguor.Proprie eſt mollities fœminarum, quæ partum antecedit, quam Lucretius pellaciam appellauit.
* μαλακίας.ὁ μαλακός.
* μαλακιᾶν.mollem eſſe,& mollitie laborare.
* μαλακίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. pigreſco, molleſco. ,pprie eſt mulierũ p̃gnãtiũ. Inuenitur tñ ubi de uiris dicatur. De uiris ſæpius πονηρῶς αὐκακῶς ἔχειν dicitur. depo.datiuo gaudet.
* μαλακόδερμα ὦα. quæ molli cute integuntur,ut in piſcibus.
μαλακός.ος.ὁ.mollis.
μαλακότης.ητος.ἡ.mollities.
μαλακτικός.οῦ.ὁ.mollificatiuus.
μαλακύνομαι.μ.ύνοῦμαι.τω.μαι. molliorem mẽ præſto,emollior.depo.abſolutum.
μαλακύω.μ.ύσω.π.υκα.mollio. actiuum.accuſati. iungitur.
μαλακῶς ἔχειν.incõmoda eſſe ualetudine, ægrotare.de mulieribus prægnantibus dicitur.
μαλαθήρ.ῆρος.ὁ.mollificator.
* μαλάττομαι.miteſco.
μαλάττω.μ.άξω.τα.αχα.mollio,ſubigo,actiuũ,accuſa.iungitur.
μαλάχη.ης.ἡ.malua.
μαλεῖν.augere,creſcere.
μάλεια.ας.ἡ. Malea promontorium Laconiæ quod & ſine diphthongo ſcribitur, nam anceps tam eſt apud Græcos q̃ Latinos.
μάλη pro μαχάλη, ruſtica quidem uox eſt, uerum addita præpoſitione eleganter dicitur:ὑπὸ μάλης, de re quæ fertur, aut, ſit ſub ala.
μαλερός.οῦ.ὁ.perniciouſus,uſtiuus, feruidus,imbecillis.
μαλθακευία.ας.ἡ.lectorum mollities.
μαλθακία.ας.ἡ.mollities.

μαλθακίζω.με.ίσω.π.κα. mollio.act.accu.iungitur.
μαλθακός.οῦ.ὁ. mollis, delicatus, effœminatus.
μάλθη.ης.ἡ. cera mollita.
μάλθων.ὁ. muliebris, dissolutus.
* μάλιστα. maxime, super omnia, maiorem in modum. καὶ μάλιστα præsertim. Construitur cum πολλῷ. Pausanias. παρέχει δὲ πολλῷ μάλιστα Αργυπαίων ὁ κόλπος. multo maxime. id quod Latini quoque imitati sunt. Cicero pro lege Manil. Multo maxima parte dignitatis atque imperij caruit.
μάλιν.ης.ἡ. contractio ex frigore.
μάλινος.η.ὁ. frigidus, imbecillis.
μαλακῶν. frigore contrahi & torpore.
* μᾶλλον. magis. Interdum apponitur cõparatiuo. Iesus. πολὺ μᾶλλον ἐβιάσατο. multo promptius. Vide commentaria Bud. Accipitur etiam pro uel potius.
μάλλον δὲ. καὶ
μᾶλλον μενοῦν imo.
μαλλοφόρος.η.ὁ.ἡ. laniger, Cereris cognomentũ.
μαλλωτός.οῦ.ὁ. uillosus.
μάμμη.ης.ἡ. auia.
μάν. quidem.
μανίρων.ὁ. genus agrestis cantionis, dicta à Manero quodam Aegyptio, eius carminis & agricolationis repertore.
μάννα. manna, de quo multa Nicolaus Leonicenus, uox est Syra aut certe Chaldæa. nã Hebræi man dicunt, ut habetur Exod. xvi
* μάνδρα.ας.ἡ. spelunca, cubile.
μανδράγορα. è genere liquamẽtorum est uel succorum quæ Aegineta lib. v. ὀξύσμαλα uocat.
μανδύας. penulæ genus, quod loricæ loco solebat esse.
* μάνης. apud ueteres fuit seruile nomen, à furore inclinatum, unde ad æneam statuam trãslatum uocabulum est, quam Cattaborum lusui adhibebant.
μανθάνω.με.μαθήσομαι. π.μεμάθηκα. disco, intelligo, doceo. Aoristus secundus ἔμαθον. actiuum, accus. iungitur.
μανία.ας.ἡ. insania, furor, ira grauis.
μανιάκης.ου.ὁ. torques.
μανικός. res insana.
μανικά. τὰ. apud Phryges magna & insignia facta dicebantur, à Mane quodam rege suo incredibilis uirtutis & potentiæ uiro.
μανικός.οῦ.ὁ. insanus, furiosus.
μανιώδης.εος.ὁ.ἡ. furiosus.
μάνος.η.ὁ. genus ornamenti collaris quod & μανιάκης dicitur, unde μανοφόρος, qui eo utit.
μανός.οῦ.ὁ. rarus, insanus.
μανότης.η.ὁ. insanus.
* μανοῦσθαι. insanescere (ut sic dicam) insanũ fieri.
μάντευμα.ατος.τὸ. καὶ
μαντεία.ας.ἡ. diuinatio, uaticinium.
μαντεῖον.η.τὸ. locus uaticinãdi, uaticiniũ, oraculũ
μαντεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. uaticinor, oraculum peto. μαντεύεσθαι & χρῆσαι dicitur deus. Vide cõmentaria Budæi depo. accus. iungitur.
* μαντευτικός. uates, arte diuinandi præditus.

μάντις.εως.ὁ. uates.
μαντική.ῆς.ἡ. diuinatio, præscientia futuri, diuinandi ars.
μαντικός.οῦ.ὁ. uaticus.
* μάντις.εως.ὁ. uates. Nicander Brassicam, quę sacra sit, μάντιν appellauit.
μάνυς. genus locustæ in stipulis nascens noxij (ut putatur) aspectus.
μανύσσυνη.ης.ἡ. uaticinium.
μανύω. indico, declaro, expono.
μάραθρον.η. ὁ. marathrum, feniculus syluestris grandior.
* μαραίνομαι.μ.ανῶ.π.ασμαι. marcesco, flaccesco, tabesco, tabefio, extinguor, aresco. Dicitur autem de igne etiam paulatim collabente, & sensim extincto. Aristoteles. ὁ πῦρ ἐὰν μή τις ὑπνῇ μαραίνει, id est, ignis, nisi quis eum moueat, marcescit: & apud Homerum. φλὸξ ἐμαράνθη, id est, flamma considit & uanescit, exolescit. passiuum.
μαραίνω.μ.ανῶ.π.ασκα. tabefacio, obscuro.
* μαρασμός.οῦ.ὁ. tabo, marcor, flacciditas, tabes, defectio. quo nomine senium in homine significari dixit Galenus, nimirum cum caloris sit tabes, id quod in stirpibus est ἄνασις.
* μάρανσις. idem.
μαρασμώδης. tabidus.
μαράσσω. splendeo. hinc σμάραγδος, smaragdus lapis.
μαργαίνω.μ.ανῶ.π.κα. insanio, facio insanire.
μαργαρίτης.ου.ὁ. margarita, unio.
μαργάω. ago nimium festinanter, furio.
μάργος.η.ὁ. καὶ
μάργος. edax, ignauus, insanus, stolidus.
μαργίτης.ου.ὁ. stupidus, à Margite quodam insigni fatuo, qui ultra quinque numerare non posset, & cum uirginem duceret, eam non ausus est attingere, ne illa matri eius rem indicaret.
μάρις.ὁ seu μάρις, nam uarie scribitur, mensuræ genus sex cotylarum capacis.
μαρίλη.ης.ἡ. cinis, faulla, languidus ignis. Item puluis, ac carbonum tenuissima.
μαριλήνοι.ὁι. carbones.
μαρμαίρω.μ.αρῶ.π.αρκα. resplendeo. neut. absolu.
μαρμαρεος.η.ὁ. splendidus.
μαρμαρεος.η.ὁ. marmoreus.
μάρμαρον.η.τὸ. luciditas marmoris.
μάρμαρος.η.ὁ. marmor.
μαρμαρυγή.ῆς.ἡ. splendor.
μάρυη.ης.ἡ. manus.
μάρναμαι. pugno. deponens. datiuo iungitur.
μάρπτω.μ.άρψω.τω.αρφα. capio. actiuum, accusatiuo iungitur.
μαρσύας.η.ὁ. Marsya.
μαρσύπιον.η.τὸ. καὶ
μάρσιππος. marsupium, sacculus, crumena.
μάρτυρ.υος.ὁ. testis.
μαρτυρέω.μ.ήσω.π.ηκα. testor, testimoniosum.
μαρτυρία.ας.ἡ. testimonium. ἐμβάλλειν μαρτυρίαν, proferre testimonium.

μαρτύριον.η.τὸ. testimonium.
μαρτύρομαι. testor, testem adduco, attestor.
μάρτυς. testis. poëtice pro μάρτυρ.
μάρτυς.υος.ὁ. idem.
μάρων.ωνος.ὁ. Maro rex Thraciæ.
μαρώνεια.ας.ἡ urbs Thraciæ.
* μᾶσαι. Aeolica lingua, religare, destinare.
μάσθλης. η.ὁ. lorum maceratum & emollitum, inde uerbero, homo futilis & nullius frugis.
μαστός.οῦ.ὁ. mamma.
μασάομαι. mando mandis. deponens. accusat. iungitur.
μάσσω. tractare, capere, tangere, percutere, cogere.
μάσσων.ονος.ὁ.ἡ. longior. Xenophon. ἂν μὴ πολὺ μάσσων ὁδὸς ᾖ.
* μᾶσσον. longius, maius.
μάσταξ.ακος.ἡ. esca. os oris, interdum genus locustæ quod brucum uocant.
μαστεύω.μ.ύσω.τω.υκα. inquiro, peto, requiro, opto. acti. accusa. iungitur.
μαστιγίας.η.ὁ. mastigia, uerbero. onis, mancipia quæ cæduntur, hoc uocantur nomine.
μαστιγόω. flagello indigeo.
μαστιγοφόρος.η.ὁ. lictor, qui de uia cedere iubet.
* μαστιγοφόροι. flagelliferi, lictores erant decemuirorum.
μαστιγόω.μ.ώσω.π.ωκα. uerbero, ras, flagello, castigo. acti. accus. iungitur.
μαστίλω.μ.ίξω.π.ιχα. pulso, uerbero, loro increpo acti. accusa iungitur.
μάστιξ.γος. flagellum, quo ceduntur mãcipia.
μαστίχη.ης.ἡ. mastiche ex arbore resina.
μαστός.η.ὁ. mamma brutorum, pectus. Apud
* Lucianum pro mammis fœminarum accipitur.
μαστρίλιον.η.τὸ. locus ubi uersantur lenones, pro stibulum.
μαστροπία.ας.ἡ. lenocinium.
μαστροπεύω.μ.εύσω.π.ευκα. lenocinor.
μαστροπός.η.ὁ.ἡ. leno, lena, seductor.
μαστροφός.οῦ ὁ. idem.
μασχάλη.ἡ. in herbis concaui dicuntur geniculi, Latini alas nominant. Sic item uocantur sinus sub summo brachio, Latini axillas uocant aut alas.
μασχάλη.ης.ἡ. subala, pars nauis.
μασχαλίς.ίδος.ὁ.ἡ. καὶ
μασχαλιστήρ.ῆρος.ὁ. lorum ad alligandum equos currui.
μασχαλίζω.μ.ίσω.π.κα. obtrunco per ignominiam extremas partes corporis, per alas suspendo.
μασχάλισμα.τὸ. obtruncatio extremarum partium corporis, quæ à latronibus fieri solet, ne cognoscatur iugulati cadauer.
μάσσω.μ.άξω.π.αχα. pinso, abstergo, premo, mollio, subigo, conspergo. actiuum, accusat. iungitur.
ματαίω.μ.άσω.π.αχα. stulte facio, neutrum absolutum.

ματαιολογία.ας.ἡ. uaniloquium.
ματαίω.μ.ίσω.τω.ίκα. uana iacto.
ματαιόομαι.μ.ώθομαι.π.ωμαι. frustror.
* ματαιοπονία. inane studium.
* ματαιοπονία. à Plutarcho dicitur de philosophis arguris & sophisticis. Est enim inanis labor.
* ματαιοπονεῖν. frustra conari & nihil perficere.
μάταιος.η.ὁ. uanus, demens, stultus, ineptus.
* ματαιοτεχνία. est inanis & supuacua artis imitatio, quæ nihil nec boni nec mali affert, sed inanem tantum laborem. Qualis fuit, qui ciceris grana ex spacio satis longo in acum fine frustratione iaciendo infigebat.
* ματαιοτέχνοι. inanium artium studiosi, qui laboris insumunt plurimum operę præcio nullo.
ματαιότης.η.ος.ἡ. uanitas.
ματεύω.μ.εύσω.π.ευκα. ματεύω.
ματέω.μ.ήσω.π.ηκα. & ματεάνω, insanio, iefficax sum ignauus sum.
μάτην. frustra, gratis.
ματηρεύω. uane uiuo.
ματθαῖος.η.ὁ. Matthæus.
μάτιον.η. ὁ. mensuræ genus, & id quod minimum est, unde.
ματιολεγχός.οῦ.ὁ. matiolœchus qui parce comedit, aut qui è minimis rebus seu mensuris
* captat lucrum.
μὰ τὸν. non addendo θεὸν, Atticum iuramentum est.
ματτύη. cibi genus delicatissimi, cuius meminit Martialis, & late exponit Athenęus libro decimoquarto.
ματτυάζειν. opipare & suauiter uiuere.
μαυρός.οῦ.ὁ. stultus, obscurus.
* μαυρόω.μ.ώσω.π.ωκα. ἀφανίζω. act. accu, iungitur.
μαυροῦσιοι. Numidę.
μαυσώλειον.η.τὸ. mausoleum.
μάχαιρα.ας.ἡ. gladius.
μαχαίριον.η.τὸ. cultellus.
μαχαιρίς.ίδος.ἡ. nouacula, culter tonsorius.
* μαχαιροποιοί. gladiarij & telorum artifices.
μαχαιροφόρος.η.ὁ. ensifer.
μαχάων.ονος.ὁ. Machaon Aesculapij filius.
μάχη.ης.ἡ. pugna.
μαχήμων.ονος.ὁ. pugnans.
μαχητής.οῦ ὁ. pugil.
μάχιμος.η.ὁ. bellator, bellicosus, pugnax.
μαχλίς.ίδος.ἡ.ἡ. καὶ
μαχλάς.άδος.ἡ. meretrix, intemperans.
μάχλης.η.ὁ. καὶ
μάχλος.η.ὁ. πόρνος. adulter. μάχλοι etiam dicuntur impij apud Græcos, & perditi quos ἀσώτους
* dicunt.
μαχλοσύνη.ης.ἡ. adulterium.
μάχομαι.μ.μαχοῦμαι.π.μεμάχημαι. pugno. deponens, datiuo gaudet.
μάψ. καὶ
μαψιδίως. incassum.
μαψίδιον.η.τὸ. uanum, immodicum, acerbum.
μαψιλάκης.ὁ. qui frustra nugas effutit.

M META TOY E.

μί.me.
μέγα.ualde,magnopere.
μέγα. τὸ μεγάλα.ν.magnum.
* μέγα φέρειν.Plato pro magni referre dixit,hoc est,πολὺ διαφέρειν.Vide cõmen.Bud.
μεγαίρα.ας.ἡ..Megæra,una ex tribus furijs.
μεγαίρω.odi,inuideo,æmulor,priuo.
μεγαλή|ης.Ὁ.ὁ.ἡ.ingens.
μεγάλα.ualde.
* μεγάλαις κωθωνίζειν ἢ προπίνειν.præbibere largiter & magnis poculis certãre. Attica est βραχυλογία.
* μεγαλαυχοῦμαι.ηομ.
μεγαλαυχέω.μ.ήσω.π.ηκα.iacto,glorior.neutrum.
μεγαλαυχία.ας.ἡ.iactantia.
μεγάλαυχος.ὁ.ἡ.ὁ.iactator,magnanimus.
* μεγαλαυχύμων.ὁ.iactantia tumidus.
μεγαλεῖος.ε.ὁ.ὁ.magnus,uenerãdus,sublimis,imprimis æstimandus.
μεγαλειό|ης.ηος.ἡ.maiestas,magnificentia.
μεγαλείως.magnifice.
* μεγαλέμπορος. magnarum rerum negotiator.
* μεγαλεπίβολος.qui quod suscipit quãlibet magnum,ad exitum persequitur. Vide commentaria Bud.
* μεγαλη.ης.ἡ.magna.μεγάλην βουλήν.summum consilium uertit Gaza.
μεγαληγορέω.μ.ήσω.π.ηκα.magnifico,extollo,magna iacto, magna loquor, iactito, magno strepitu fastuq; uiuo,extollo, neutrum absolutum.
μεγαληγορία.ας.ἡ..iactantia.
μεγαλήφανος.ος.ὁ.magnanimus,superbus.
μεγαλίζομαι.μ.ίσομαι.magnifacio.
μεγαλογνώμων.ονος.ὁ. magno animo et excelso,liberalis. ὃς ἂν δύνηται τὰ μεγάλα τῇ γνώμῃ διαπράττειν.Bud.
μεγαλογνωμοσύνη.ης.ἡ. celsitudo animi & liberalitas.
* μεγαλοδωρία.magna largitio, munificentia.
μεγαλόμισθοι.οι. quorum opera magna mercede conducta est.
μεγαλινεί. unguentum ob præstantiam id nominis adeptum.
μεγαλόδωρος.ὁ.ἡ.ὁ.qui magna donat.
μεγαλομήδων.qui in magnis aggrediendis uitæ non metuit.Bud.
* μεγαλόνοια.ας.ἡ superbia,prudentia.
μεγαλόνους.animo magnifico præditus,& mentis præstantia, qui etiam μεγαλοφυὴς dicitur.
* Vide Budæum.
μεγαλοπρέπεια.ας.ἡ.magnificentia.
μεγάλο|ος.ὁ.ὁ.ἡ.ualde infœlix.
μεγαλοτοδόνηρ.qui in magnis improbus est, & immani improbitate præditus, qui etiam ὕβριστὴς dicitur.Bud.
* μεγαλοπρεπὴς.ές.ὁ.ἡ.magnificus,præclarus.
μεγαλοπρεπῶς,munifice,magnifice.
μεγαλοῤῥημοσύνη.ης.ἡ.magniloquentia.
μεγαλοῤῥημονέω.μ.ήσω.π.ηκα.magna loquor,iacto neutrum absolutum.

μεγαλοῤῥήμων.ονος.ὁ.ἡ. magniloquus.
* μεγαλότεχνος.præstans in magnitudine artificij uel artis.Bud.
* μεγαλόθυμος.immani audacia præditi.
* μεγαλουργία.ας.ἡ.magnificentia.
* μεγαλοῤῥοῦν|ες.ostentantes sese. Vtitur hoc uocabulo Lucianus de dijs loquens, quod fastu quodam uiuant.dictum ἀπὸ τοῦ μεγάλου & ζήσεως, quod omnia magna loquantur,& nihil plebeium.
* μεγαλεργὲς.grandium rerum conatus.
* μεγαλοφρονέομαι.ηομ.
μεγαλοφρονέω.μ.ήσω.π.ηκα.superbio,glorior.neut. datiuo iungitur.
μεγαλοφρονής.ές.ὁ.ἡ.superbus.
μεγαλοφροσύνη.ης.ἡ.animi magnitudo,arrogãtia.
* μεγαλοφρόνως.magnifice, largiter.
μεγαλόφρων.ονος.ὁ.ἡ.magna sapiẽs,magnanimus, magnificus.
* μεγαλοφυὴς.ὁ μεγαλόνους.
μεγαλο-ψυχία.ας.ἡ.magnanimitas,quæ etiam μεγαλόνοια ηομ, μεγαλοφυία dicitur.
μεγαλόψυχος.ὁ.ἡ.magnanimus.
μεγαλύνω.μ.υνῶ.π.υνα.magnifico, magnum facio,magnum dico.act.accu.iungitur.
μεγαλοσύνη.ης.ἡ.maiestas.
μεγαλωσί.magnifice.
* μεγάνωρ.epitheton diuitiarum,quæ fastum et animum addunt.
μεγάρα.ας.ἡ. Megara Creontis filia, Herculis uxor.
μεγαρεῖ.aduerbium,Megare.
μέγαρον.ὁ. domus ampla proprie, sed improprie quæcunq; domus.
μέγας.τὸ μεγάλου.ὁ μέγαν. ὦ μέγας ὁ.magnus.μεγάλαις κωθωνίζειν ἢ προπίνειν.magnis poculis certãre.
* μέγα φρενέω. insolesco, insolens sum, mihi placeo,efferor.
* μέγας δάκτυλος.pollex,qui dicitur etiã ἀντίχειρ.
μεγέθος.ους.ὁ.magnitudo,proceritas.
μεγήρα|ος.ὁ.ὁ.multum amabilis,elatus.
μεγιστᾶνες.οι.primates,megistanes:quo & Suetonius utitur in Caligula Cæsare.
μέγιστος.ὁ.ὁ.maximus,amplissimus.
μεδέω.μέδω.rego.
μέδιμνος.ὁ.ὁ.modius.Vide assem Budæi.
μέδω impero,curo.geniti.iungitur.
μέδων.ονος.ὁ.rex,imperator.
μέζεα.τὰ.genitalia,pudenda.
μεθαρμόζω.μ.όσω.π.οκα.conglutino permutando, id est, transponendo adapto. Est etiam id, quod Latinis constituo dicitur,id est, ἐπανορθοῦμαι.
μεθεῖε.dimitteret.
μεθείω.dimitto.
μεθίεισκε.accipiebat.
μέθεξις.ιος.ἡ.participatio.
μεθέπομαι. assequor.datiuo iungitur, require ἕπομαι.
μεθέπω.quæro,adsum.
μέθη.ης.ἡ.ebrietas,temulentia.
μεθῆκε.proiecit.

μεθ' ἡμέρην.interdiu,per diẽ. Attice, p ἐν ἡμέρᾳ.
μεθημερινός.οῦ.ὁ.diurnus.
μεθημοσύνη.ης.ἡ.negligentia.
μεθήμων.ονος.ὁ.ἡ. dimittens, parcens alteri, negligens.ἄνοιχος.
* μεθίεμαι.ηομ.
* μεθίημι.μ.ήσω.π.εικα.negligo,prætermitto,concedo,omitto,desero,dimitto. cũ genitiuo.
* μεθίστημι.μ.μεταστήσω.π.ηκα. transmuto, luxo,vt cruribus luxatis fit, loco moueo aliquem, ablego,transfero.transmitto,migro,trãsmigro,& secedo,id est, procul ab hominũ frequentia recedo.Bud.
μεθό.postquam.
μεθοδία.ας.ἡ.insidiæ.
μεθοδεύω.μ.εύσω.π.ευκα. decipio,astute ago,pertransco,aliquem ex insidijs adorior.
* μεθοδικός..qui rationem artis,& discendi compendia sequitur.
μέθοδος.ὁ.ἡ.breuis via,methodus,disciplina. Gaza viam rationemq; docendi transtulit.
* Quintil.μέθοδον appellat, quam Cicero viã, artem & rationem,Idẽ Quintil. alibi breue dicendi compendium vertit.Bud.
μεθόριον.ὁ.ὁ.finis,confinium.
μεθόριος.ὁ.ὁ.conterminus,confinis.
μέτ' ὀλίγον.paulo post,aliquanto post.
μέθυ.υς.ὁ.vinum.
μεθυμναῖος.Bacchus significatur.
μεθύομαι.μύσομαι.π.υσμαι.ebrius sum.
μεθύσκομαι.ebrior.
* μεθύσκω.inebrio.
μέθυσμα.ατος.ὁ.ebrietas.
μέθυσος.ὁ.ἡ.ὁ.ebrius,temulentus.
* μεθυστικός.vinosus.
μεθύω.μ.ύσω.π.υκα.inebrio,actiuum, accusatiuo iungitur. Accipitur pro ebrius sum.
* μεθύων.ebrius.apud Aristot.
* μειαγωγέω.pondero,pendo.
μειδάω.μ.ήσω.π.ηκα.subrideo,rideo. neut.absol.
μειδιάω.μ.άσω.π.ασα.rideo. neutrum absolutũ.
μειδίαμα.ατος.ὁ.risus.
μειδιάω.μειδάω.rideo.
* μᾶλλον.ονος.ὁ.maius, Accipitur pro magis.
* μείζονως.magnificentius interdum.
* μείζων.ονος.ὁ.ἡ.maior.μᾶλλον λόγου ἕνεκα, facinus maius,quã vt verbis explicari possit.
μείλιγμα.ατος.ὁ.donarium, laceratio, munus, dos.
μειλικτήρ.ος.ὁ.blandus.
μείλικτος.ὁ.ἡ.suauis,blandus.
μείλινος.ὁ.ἡ.fraxineus.
μείλιον.ὁ.munus demulcens.
μειλίσσομαι.μ.ίξομαι.π.ιγμαι.palpo,adulor, assentior,mitigo,in beneuolentiam reduco.
* μειλίσσω.μ.ίξω.π.ιχα.demulceo,act. accu.iungit. καταμειλίσσειν,permulcere vertit Gaza.
μειλιχόμη|ις.ὁ.ἡ.mansueti ingenij & suauis.
μειλιχία.ας.ἡ.mansuetudo,iucunditas.
μείλιχος.ὁ.ὁ.ἡ.ὁ.
μείλιχος.suauis,tranquillus,blandus.
μεῖον.ονος.ὁ.minus.
μειονέκτημα.ατος.ὁ.ἡ.ὁ.

* μειονεξία.ας.ἡ. diminutio, defraudatio,inferiores partes,conditio deterior,
μεῖον.ὁ.inquit Dioscorides.καλοῦμεν ἀθάμαντικόν.herba est.
μειονεκτέω.μ.ήσω.π.ηκα.minus habeo, diminuor,
* inferiora habeo. opponitur τοῦ πολυεκτεῖν.
μειόω.μ.ώσω.π.ωκα.minuo.act. accusa. iungitur.
* μειραπεύομαι.ηομ.
* μειρακιεύομαι.adolesco,pueriliter ago,adolescentis more lasciuio & exulto.
μειρακιώδιον.ε.ὁ.ὁ.ηομ.
μειράκιον.ε.ὁ.adulescentulus.
* μειρακιοῦμαι.adolesco.
μειρακίσκος.ε ὁ.adolescentulus.
μειρακισκη.ης.ἡ.adulescentula.
μειρακιώδης.ες.ὁ.ἡ.iuuenilis,puerilis.
* μείραξ.ακος.ὁ.ἡ.adulescens. pro puella apud Lucianum.Quidam dici volunt,quasi εἴργαξ.vt fit puer,qui iam loqui potest,ab εἴργω.
μείρομαι.diuido,sortior.
μείρω.μ.ερῶ.π.μέμορηκα.diuido. aoristus primus. ἔμορσα,ηομ, ἔμμορα.
μείς.ενός.ὁ.mentis. Aeolice pro μήν.
μείωμα.ατος.ὁ.ηομ.
* μείωσις.Ὁ.ἡ.diminutio.
* μείων.minor.
μειῶν.numerus.
μελάνθιον.ε.ὁ.nigrum.
μελάγχειμα.τά. lustra ferarum, loca quæ hyeme ob concauitatem niue non teguntur.
μελάγχλωρος.ε.ὁ. pallidus & niger.
μελαγχολάω.μ.ήσω.π.ηκα.insanio,atra bile stomachor.neutrum absolutum
μελαγχολία.ας.ἡ.insania,atra bilis,furor, vt interpretatur Cicero.
μελαγχολικὸς χυμός.humor melancholicus.
μελαγχολικός.οῦ.ὁ.insanus,qui atra bile abundat
μέλαθρον.ε.ὁ.atrium,palatium, proprie trabs in medio domus fumo denigrata, & à parte tota domus, ἢ ὁ τῶν γυναικῶν μέριον.
μέλαινα.ης.ἡ.nigra.
* μελαναετὸς.aquila fulua,interprete Gaza.
μελαίνομαι.nigreo.deponens.
μελαίνω.μ.ανῶ.π.κα.denigro.act. accusa.iungit.
μέλας.ὁ.ὁ.miser,vanus.
μελάμβιος.obscuræ vitæ.
μελάμπυγος.cui niger est podex, cognomentũ fuit Herculis,vt minime effœminati aut mollis,nam talem λευκόπυγον nominant.
μέλαν.ανος.ὁ.nigrum,atramentum.
μελανειμονέω.μ.ήσω.π.ηκα. induo nigram vestem neutrum absolutum.
* μελανειμονῶν.atratus,& vestibus lugubribus indutus. Vide Posteriores ãnot.Bud.in Pãd
μελανείμων.ονος.ὁ.ἡ.pullatus,nigris indutus.
* μελάνθιον.ε.ὁ. papauer nigrum. Dicitur etiam. μελάνσπερμα. Latine git dicitur.
μελάνθιος.ε.ὁ.Melanthius viri nomen.
μέλανθος.ε.ὁ. Neptunus ab Athenienſibus dicitur.
μελανία.ας.ἡ.nigredo.
* μελανίζειν.nigricare.
* μελανόγραμμος. dicitur ab Aristotele melanurus,à

rus, à linearum nigredine, quibus interstinguitur.
μελανοδοχεῖον.ν.ὀ.atramentarium.
μελανοκόμης.habens capillitium nigrum.
* μελανοῦρος.ὁ.ἡ.à quibusdam dicit Dipsas serpens.
μελανόφρυς.υος.ὁ.ἡ.nigri aut densi supercilij.
μελανόχρως.ωτος.ὁ.habens nigrum corpus.
μελάντατος.ν.ὁ.nigerrimus.
μελάντερος.ν.ὁ.ἡ.nigrior.
μελάνυδρος.ν.ὁ.ἡ.habens aquam nigram & profundam.
μέλας.τὸ μέλαν.ὁ.ἡ.niger.
μέλασμα.ατος.τὸ.κοῦ.
μελασμός.οῦ.ὁ.denigratio.
μέλδομαι.liquefio.
μέλδω.elixo.neutrum,accusatiuo iungitur.
μελεδαίνω.curo.
μελέδημα.ατος.τὸ.κοῦ.
μελεδάνη.ης.ἡ.κοῦ.
* μελεδών.ῶνος.ὁ.cura. Gaza infœminino genere vsus est in Ciceronem.
* μέλει.curæ est.genitiuo iungitur.Dicimus μέλει μοι τούτου, μέλει μοι περὶ τούτου, & μέλει μοι τοῦ.Bu.
μέλλει.apparet,videtur,permanet.
μέλλον.incassum.
μέλλος.ν.ἡ.tardus,ociosus,vanus,infelix,miser.
μελετάω.μήσω.π.κοῦ. meditor,excogito,exerceo,æstimo.actiuum, accusatiuo iungitur. Hinc Latinis meditor deductum est.
μελέτη.ης.ἡ. meditatio,exercitatio,cura, declamatio.
μελέτημα.ατος.τὸ.meditatio.
μελετηρός.οῦ.ὁ.meditatiuus.
μελετής.ὁ.tardus.
μελετητικός.οῦ.ὁ.declamatorius, meditatiuus.
μελέτω.curæ sit.
* μέλη.ἡ.poculi figulini species.
μέλη.τὰ.membra.
μεληδόν.adverb.membratim.
μέλημα.ατος.τὸ.κοῦ.
μέλησις.ἡ.cura,cunctatio.
μελησμός.οῦ.ὁ.cunctatio.
μέλι.ιτος.τὸ.mel.
μελία.ας.ἡ.fraxinus.
μελίγηρυς.υος.ὁ.ἡ.vocalis,suauiter canens.
μελιηδής.ἐς.dulcis,mellitus.
μελίζομαι.μίσομαι.π.ισμαι.mellitum facio,cano.
μελίζω.μίσω.π.κα.cano,trunco.act.accu.iungit.
* μέλιν.lancea inuenitur pro ape.
μελιστής.οῦ.ὁ.cantor,poëta.
μελιτηρίς.ίδος.ἡ.fauus, genus vitis aut plantæ, hulceris genus in cubitis & genibus,dictũ à melle & fauo,
μελίκρατον.ν.τὸ.mulsum,aqua mulsa.
μελίλωτον.ν.τὸ.melilotum arbor.
μελίμηλον.ν.τὸ.genus mali à dulcedine mellis,à quibusdam γλυκύμηλα dicuntur.
μελίνη.ης.ἡ.panicum.
μελίῤῥυτος.ρ.ὁ.mellifluus.
* μελισσαῖος.cognomen Iouis.
* μελίσσεια.τὰ.aluearia.
μέλισσα.ης.ἡ.apes.Inuenitur pro obulo.
* μελίσσιος.ν.ὁ.melleus.

μελισσόβοτος.pastor apum.
μελισσόφυλλον.apiastrum herba.
μελισσών.ῶνος.ὁ.apiarium.
* μελιταῖα ὀδόντια.melitæa linthea, non à melle fit deriuatio,sed ab insula Melite.
μελίτεια.ας.ἡ. herba quam quidam μελίταιναν, alij μελισσόφυλλον vocant.
μελίτιον.ν.τὸ.melliculum.
μελιτίτης.ν.ὁ.melitites lapis.
μέλιττα,pro μέλισσα.apis.
μελιττοῦργεῖον.ν.τὸ.locus vbi fit mel.
μελιτοῦττα.placentæ genus melle conditæ.
μελιτοῦς.ν.ὁ.melitæus,vt μελιτοῦν κυνίδιον,dicitur de catellis qui in delitijs & ad lusum habentur.Vide Chiliades Erasmi.
μελιτηρός.οῦ.ὁ.idem.
μελιτουργός.οῦ.ὁ.pastor apum,minister.
μελιτόω.μώσω.π.ωκα.mellitum facio.
μελίτωμα.ατος.τὸ.res mellita,cõfectio ex melle.
μελιτῶν.ῶνος.ὁ. locus vbi asseruatur mel, cella mellaria.
μελίφρων.ον.ὁ.dulcia sapiens,mitis.
* μελίχρους.ν.ὁ.flauus,colorem habens mellis.
μελιχρότερος.suauior,concinnior,mellitior.
μελοποιία.ας.ἡ.membrorum amputatio.
μέλομαι.curo.
μέλλον.ον.τὸ.futurum.
μελόντων.curæ sint.
μελόστροφος.ὁ.κοῦ.
* μελονύμφιος.ν.ὁ.futurus sponsus,dicitur qui necdum duxit vxorem.
μελονύμφη.ης.ἡ.κοῦ.
μελόγαμος.futura sponsa.
μελοποιία.ας.ἡ.cantatio.
* μέλος.ὁ.τὸ.cantus,carmen,cantilena, mẽbrũ. ἐπὶ μέλος,importune,inepte.Vtitur & Plato pro dissentaneè.
μέλπηθρον.ν.τὸ.ludus,voluptas.
μέλπομαι.canto.
μελπομένη.ης.ἡ.Melopomene, vna ex nouem Musis.
* μελπόμενος.cognomen Dionysii.
μέλπω.μέλψω.π.ελφα.canto,celebro,ludo, actiuum,accusatiuo iungitur.
μελῴδιον.ν.τὸ.cantiuncula.
* μέλω.μήσω.π.μέμηλα.curo. μέλει μοι τῶν πραγμάτων.curæ mihi sunt res.
μέλλω.ἀπόνεμαι,debeo,futurus sum,tardo, studeo,mitto,indignor. Coniungitur cũ præsenti.Aorist,& futuro. Vide cõment.Bud.
* μέλλων.ουσα.ὁν.ὁ.futurus.πρὸς τῶν μελλόντων.de eũtu.
* μέλλοντες etiam dicũtur quos latini designatos appellant,vt designati consules.
μελῳδέω.μήσω.π.κα.dulce cano.neut.absolutũ.
* μελῳδία.cantus dulcis siue melleus.
μεμαγμένος.ον.ἡ.prompta,deliberata.
μεμακυῖα.mugiens,vociferans,pro μεμηκυῖα.
μέμαα.promptus sum,vel furens.
μεμάασιν.cupierunt.
μεμάομαι.promptus sum.
* μεμαός.ότος.ὁ.promptus.Est participium Ionicum à μέμηκα, μέμαα,μεμαός.
μέμβλε.manet cum cura,adest.

μέμβλωκε.transiuit.
μέμβλομαι.curo.
μέμβλω.π.κοῦ.assideo alicui rei cum cura&diligentia.
μεμείδυλον,πόμαρον.τὸ.arbutus,vnedo.
μέμηκε.clamat,mugit,μέμυκε.
μέμιλε.curæ est.
μεμίλει.curæ erat.
μεμιλλός.ὁτος.ὁ.curans.
μέμηνα.insaniui.
* μεμηχανημένος λόγος.oratio subdolè atq artificiosolertia composita ad fallendum.Bud.
* μεμιμημένος.imitatione factus,& effectus.
* μέμνη.pro μέμνησαι,per syncopen.
* μεμιγμένος.permistus,promiscuus.
μέμνημαι.reminiscor,depon. genitiuo iungit.
μέμνημαι.μνήσω.memini. genitiuo iungit.
μέμνησο,pro μέμνηνο.meminerat.
μεμνῆσθαι.meminisse.
μεμνήσομαι.reminiscar.
* μεμνωμένος.pro μόνος γεγενημένος.apud Herod.
μεμπτός.οῦ.ὁ.lamentabilis,incusabilis,malus.
μέμφομαι.μέμψομαι.π.εμμαι.conqueror, accuso,reprehendo,incuso,indignor,abijcio,vitio verto.deponens,datiuo iungit & accus.
* μέμψις.ἡ.accusatio,quæstus,κατάγνωσις.
* μεμψίμοιρος.ν.ὁ.querulus, proprie ob id quod putet se deteriorem partem accepisse.
* μέν.quidem.κοῦ.ταῦτα μέντοι ταῦτα,atq hæc quidem sunt huiusmodi, vel ita se habent. κοῦ ταῦτα μὲν οὖν τάντη.Sed de his hactenus.Gaza in Ciceronẽ,tamen,quodã loco vertit μῶν.
μένδησιον.ν.τὸ.vnguenti genus Aegypto peculiare,dictum à capro qui ea Aegypti parte, vbi primum repertum est unguentum istud,coli solitus est.
μενεαίνω.κοῦ.
μενεαίνω.irascor,prõptus sum, animo deficio.
μενεδήϊος.ν.ὁ.κοῦ.
μενεπόλεμος.ν.ὁ.belli patiens,bellicosus.
μενεχάρμης.ν.κοῦ.
μενέχαρμος.ν.ὁ.promptus in bello.
μενοεικής.ἐς.ὁ.ἡ.facile cedens.
μενοεικής.ἐς.ὁ.ἡ.placabilis,demulcens.
μενοινάω.μήσω.π.κοῦ. promoueo,promptus sum in bello.
μενοινήω.μήσω.κα.κοῦ. promptus sum in bello, cogito.
μένος.ὁ.τὸ.vis,promptitudo animi, potẽtia, territorium,ira,robur.Hoc corporis est.
* θάρσος animi.
μενοῦνγε.ναὶ,quinimo,vere,atqui.
μέντοι.nempe.Vide commen.Bud.
* μένυξα.ὁ.ὁ.ἡ.
μέντ' ἄν ex μέντοι & ἄν componitur. Significat atqui.
μέντοι.interdum assentientis est.Xenoph. ἦ κοῦ ἐμὲ οὖν ἔφη ἡ γυνὴ ἀνήσει ταῦτα πρᾶξαι; ἀνήσει μέντοι ἔφην ἐγώ,σύνδυο μένειν. Sic sanè & vero latinis. Terent.Heus laudas qui heros fallunt. C. in loco ego vero. Interdum ornatus causa magis,quã significationis ponitur, vel explendæ orationis gratia, quemadmodũ

quidem & sane latinis. Est & aduersatiua coniunctio, vt verum.Respondet etiã τοῦ μὲν,quod & verum & cæterum dicitur. Accipitur etiam ἀντὶ τοῦ ἄνθις, viceuersa & rursus.Aristoph.πρὸς γύνεκ' ἀνὴρ μὲν μόλις, μὴ μέντοι μόλις ἐπιλείπειν.Quanquã & pro etiam intelligi potest.Plura vide in commẽt.Bud. Dicit etiã μέν ὄντως κοῦ μέντοιγε,nimirũ, tamẽ.
μένω.μενῶ.π.κα.maneo,duro. neutrũ absolutũ.
μέομαι.μήσομαι.π.ημαι.delibero,consulo.
* μερίζομαι.partior,id est, virilem partem vel legitimã recipio. Et particeps fio, cum gtõ.
μερίζω.μίσω.π.κοῦ. diuido in partes. actiuum, accusatiuo iungitur.
μερικῶς.particulariter.
μερικός.οῦ.ὁ.particularis.
* μέριμνα.νης.ἡ.ærumna,cura,cogitatio,sollicitudinem proprie esse dicit Valla,non ærumnam,quod ærumna grauior sit.
* μεριμνάω.μήσω.π.κοῦ. curo,cogito.plus est quã cogito, quippè anxiè & sollicitè cogito, sollicitus sum.
μερίς.ίδος.ἡ.particula.
μερίσκος.οῦ.ὁ.partitor.
μεριστίν.ν.ὁ.intercalatio.
μεριμερίζω.μίσω.π.κοῦ. cogito,consulo, delibero,in diuersas partes consulo, sollicitè cogito.neutrum absolutum.
μέριμερος.ν.ὁ.curiosus.
μεριμερίζω.μεριμερίζω
μέρμις.νιτος.ὁ.funiculus.
* μέρος.ὁ.τὸ.pars. τὸ ἐν μέρει ἀντὶ τοῦ τὰ καθ' ἕκαστον. Et τὰ ὧδε μέρη, quæ vulgo ad verbum particularia dicũtur. Cicero singularia vocat. ἐν μέρει etiam vicissim significat & sigillatim,& deinceps. Accipitur μέρος etiam aliter, vt apud Platonẽ. ἀλλὰ κοῦ ἐθαύμασα,εἰ ἐν ἀρετῆς κοῦ σοφίας τίθης μέρει πᾶν ἀδικίαν,si iniuriã partem esse virtutis putas. Accipitur etiam pro principio.Grego. οἷς μέρος εὐσεβείας ἀδέξῃ λόγῳ βάλλειν τὴν ἀλιτήριον.Sic Vergi.Pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyranni. μέρος εἰς significat etiam, vnus est è numero.τὸ σὸν μέρος,quantum in te fuit, pro parte virili, quod etiã ἐπὶ μέρος dicitur. & ἐπ' ἀνὴρ ἕκαστον μέρος,quod ad eũ attinet.πρὸς μέρος,partim. Theophras. ἅμα δὲ κοῦ τοῦ μαρτυρῶ, κοῦ πᾶν πρὸς μέρος βλάσκουσι,id est,quod vicissim germinet & non germinet, hoc est, alternis. τὸ σύμπτον μέρος τῆς φύσεως λαμβάνειν, quintũ quenq calculum ferre. Vide cõment.Bud,
μέροψ.οπος.ὁ.hominum epitheton,quod habeãt vocẽ diuisam,id est, quod hic alia, ille alia lingua loquatur,vel diuisam,id est,articulatam,quod soli homini datum est inter animantia,à μερίζω,et ὄψ.deriuatur,Sunt qui θνητὸν significare dicant.
μεσαιπόλος.ν.ὁ.mediæ cuiusdam caniciei,nondum senex.
* μεσαίτατος.ν.ὁ.medius.ἐν μεσαιτάτῃ ἀυλῇ.in aulæ meditullio.
μεσαίχμιον.ν.τὸ.μεταίχμιον.
μέσος.ν.ὁ.medius.

μέσαυλος. ο. locus in media aula.
* μεσεγγύημα. depositum apud sequestrem.
μεσεγγυάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. fideiussionem capio, apud sequestrem pecuniam deponendam stipulor vel contendo. ὁ μεσεγγυησάμενος, sequester.
* μεσέγγυος. ο. ὁ. mediator, interuentor, sequester.
μεσεντέριον. ο. τὸ. intestinum quoddam, seu pellicula qua lactes inuoluuntur.
* μεσίω ἡ, μεσόω. medio. as.
μέσοτης. ητος. ἡ. media, medietas.
μεσογαῖος. α. ὁ. mediterraneus.
μεσογός. ἡ, ὁ
μεσηγύς. in medio, aduerbium.
μεσήρης. ηρες. ο. ὁ. mediocris, medius.
μεσήλιξ. ικος. ὁ. ἡ. qui est in ætate media.
* μεσημβρία. ας. ἡ. meridies. Pars est etiam mundi quam Latini etiam meridiem vocant.
μεσημβρινός. ο. ὁ. meridianus.
μεσημβρίζω. meridianor.
μεσημβριάζω. idem.
μεσημβρινός. οῦ. ὁ. meridianus.
μεσηρεύω. sum mediator, nulli parti ferò præsidium.
μεσιτεύω. μ. εύσω. π. υκα. medius sum inter partes, id est, interpono me.
μεσίτης. ου. ὁ. mediator.
μέσιτος. ο. ὁ. mediator, factor pacis.
μεσίγειος. α. ὁ. mediterraneus.
* μεσόλιος. iudex dicitur à quibusdã teste Aristotele, quoniam qui medium consequi potuerunt, ij ius suum obtinere videntur. Vide Annot. Bud. in Pandect.
μεσόδμη. ης. ἡ. fori nauis, collina in medio posita.
μεσόκρανον. ο. τὸ. vertex capitis.
μεσολαβέω. μ. ήσω. π. ηκα. intercipio,
μεσόλευκος. ο. ὁ. albo distinctus.
* μεσομήριον. quod coxas interiacet.
μεσόμφαλος. ο. ὁ. res posita in medio.
μεσομφάλιον. ὁ. genus quoddam placentarum.
μεσομφάλιον. ο. τὸ. vmbilicus clypei.
* μέσον. τὸ. apud Chrysost. pro interuallo. Et alio loco pro discrimine.
μεσονύκτιον. ο. τὸ. nox intempesta.
μεσοπολίτης. ου. ὁ. semicanus, senectuti vicinus.
μεσοπορεῖν. esse in media maturitate.
* μέσος. ο. ὁ. medius. Accipit pro eo qui neutrarũ est partium. Lucia. ἐκεῖνος δὲ μέσον ἐκατὸν ἐφύλαττεν. Neutrũ se & ancipitem seruabat, id est, neutri plus altero auxiliabatur.
μεσότοιχος. ου. ὁ. ἡ. medietas.
μεσοτοιχον. ο. τὸ. interstitium parietum, & paries ipse qui domum à domo dirimit.
* μεσόυριον. peruus miles.
μεσόφρυον. ο. τὸ. medium superciliorum.
μεστός. ο. ὁ. plenus.
μεστόω. μ. ώσω. π. ωκα. impleo. act. genitiuo iungit.
μετά. præpositio est, iuncta genitiuo significat cum, accusa. autem post. aduerb. postquam.
μεταβαίνω. transeo, accedo, digredior, deflecto. neutrum, accusatiuo iungitur. quære βαίνω.
* μεταβάλομαι. ἡ,
* μεταβάλλω. muto & mutor. Est etiam migro, id est, ἐκκινέω, sedem muto, & in aliã regionem commeo, stationem muto. μεταβάλλομαι etiam significat transeo, id est, sum transfuga, præterea μετανοῶ ἡ, μεταβουλεύομαι. Est etiã trãseo & degenero de vna specie i aliã. Apud Galen. μεταβάλλω τὰ νῶτα. terga verto. vide Budæi Comment. actiuum, accusatiuo iungitur. quære βάλλω.
μετάβασις. ο. ἡ. transitus.
μεταβατικός. ού. ὁ. transitiuus.
μεταβιβάζω. μ. άσω. τ. κα. transfero, transmuto. actiuum, accusatiuo iungitur.
μεταβλητικός. ὁ. mutabilis, & q mutationẽ facit.
* μεταβυθίζω. transplanto,
* μεταβουλεύω. ὁ ἐπὶ κοτύλην τωλῶν. Propola à Cicerone dicitur.
* μεταβολή. ῆς. ἡ. mutatio, de sede in sedem & de regione in regionem migratio.
μεταβολικός. οῦ. ὁ. mutabilis.
μεταγειτνιών. ῶνος. ὁ. secundus mensis Atheniẽsis qui apud Latinos Maius dictus, teste Plutar. in vita Niciæ.
μετάγκεια. ας. ἡ. vallis.
* μεταγενέστερος. ο. ὁ. iunior, posterior.
μετανοέω. pœniteo, resipisco, μετεγνώσθη, de sententia mutatus est.
* μεταγράφω. corrigo, muto scribendo id quod scriptum erat. abrogo. refigo. Et transscribo, & μετατάττομαι. Est etiam τὸ ἀπογράφω, exscribo, describo. Bud.
* μεταγραφή. exẽplũ libri & descriptio, τὸ ἀνάγραφον.
* μετάγω. traduco, deduco, remoueo, persequor, transmuto, trãsfero, vindico. actiuum, accusatiuo iungitur. quære ἄγω.
μεταδιαιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. transmuto viuendi modum. Accipitur pro muto solum.
* μεταδιδάσκω. dediscens priora, noua disco.
μεταδίδωμι. μ. όσω. π. κα. distribuo, partior, trado, participem facio, elargior, permitto. genitiuo iungitur.
μεταδιώκω. μ. ώξω. π. ωχα. insequor, impartio. accusatiuo iungitur.
* μεταδοκεῖν. est cum mutatur consilium. Demosthen. πρὸς λεπτ. ἡ, μόνον ἂν μεταδόξῃ τοῦτο, ὑπομενοῦσι, ἐξεῖναι δοῦναι, si pœnituerit capti consilij.
* μεταδοξάζω. τὸ μεταπίθομαι. opinionem muto.
μεταδορπίσματα. τὰ. mensæ secundæ.
μετάδοσις. ο. ἡ. collatio, participatio.
μεταδρομάδην. cursim, currendo.
μεταδρομος. ο. ὁ. punitor, cursor.
μετάθεσις. ο. ἡ. transpositio proprie quæ fit in eadem dictione, vt καρδία pro καρδία, trãslatio, mutatio.
* μεταίρω. μ. αρῶ. π. ῆρκα. transfero, act. accu, iungit.
μεταθέω. transcurro.
μεταιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. repeto.
μεταίτιος. ο. ὁ. caussa similis cum alio.
μεταίτης. ου. ὁ. mendicus.
μεταίχμιον. ο. τὸ. campus inter vtrasq; acies.
* μεταιωρίζω. transfero.
μεταιωλέω. μ. ήσω. π. ηκα. accerso, actiuum, accusatiuo iungitur.

μετακάρπιον. ο. τὸ. pars manus à iunctura vsq; ad digitorum fissuram.
μετακείσθαι. transierat.
μετακιάθω. insequor, accedo.
μετακινέω. μ. ήσω. π. κα. ἡ. labefacio, moueo, transpono. actiuum, accusatiuo iungitur.
μεταλαμβάνω. inuicem sumo, particeps sum.
μεταλαγχάνω. tardo, serò ad muneris functionem accedo.
μετάκλησις. ο. ἡ. accersio per alium.
μετακλίνω. μ. νῶ. π. κα. declino.
μετακομίζω. μ. ίσω. π. κα. traijcio, trãsfero, actiuũ, accusatiuo iungitur.
* μετακοσμέω. μ. ήσω. π. κα. transmuto ornatũ. Accipitur pro mutare & nouare transforma reiq; simpliciter.
μετακτίζω. μ. ίσω. π. κα. transformo. actiuum, accusatiuo iungitur.
* μεταλαμβάνω. muto, induo, ab alio sumo, inuicem sumo, transsumo, cooperio. actiuum, accusatiuo iungitur. Item participo, particeps sum, cum genitiuo.
* μεταλλάττω. trãsmuto, discedo. Apud Platonẽ est inuerso ordine aut immutatis vicibus aliquid facio, & cum alter alterius fungit officio, & alter alterius præmia occupat. quæ enim sic fiunt μεταλλαττόμενα ab eo dicuntur. Est etiam μεταβαίνω ἀπὸ τινος τινὸς τὸν μεταλλάττω τὸν βίον, morior et migro. Subinde subaudiunt τὸν βίον. μεταλλαχὼς, defunctus. Vide comment. Bud. actiuum, accusatiuo iungitur.
* μετάλλαξις. ἡ,
μεταλλαγή. mutatio.
μεταλλάω. scrutor, inquiro. act. accusat. iungit.
* μεταλεύω. traduco.
μεταλλεύω. quæro, fodio, effodio.
μετάληψις. ο. ἡ. transsumptio.
μετάλλευσις. ἡ. scrutatio metalli, cuniculus aãl.
μεταλλικός. οῦ. ὁ. metallicus.
μέταλλον. ο. τὸ. metallum. à μεταλλάω.
μεταμανθάνω. transferò me ad discendum, muto sententiam. require μανθάνω.
μεταμείβω. muto, trãsmuto. quære ἀμείβω. actiuum, accusatiuo iungitur.
* μεταμέλεια. ας. ἡ. pœnitentia. Dicitur proprie, cũ socordes in re peragenda sero incipimus esse attẽti iã admoniti nostris malis. Eras.
μεταμέλει. pœnitet. iungitur gtõ cum datiuo.
μεταμελέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. ἡ,
μεταμέλομαι. pœniteo. deponẽs, gtõ iungitur.
μεταμορφόω. μ. ώσω. π. ωκα. transformo. actiuum accusatiuo iungitur.
μεταμόρφωσις. ο. ἡ. transformatio.
μεταμπίχομαι. transmuto habitum.
μεταμῶλος. ο. ὁ. ventosus, vanus.
* μεταμῶμαι. commuto.
μεταναστεύομαι. μ. εύσομαι. π. εύσαι. transmigro. deponens absolutum.
* μεταναστεύειν. exilij caussa solum vertere. Bud.
μετανάστης. ο. ὁ. exul, pulsus patria.
μεταννίζω. refundo in aliud vas.

μεταννίομαι. transeo.
μετάνιπτρον. ὁ. poculum quod lotis manibus adfertur.
* μετανοέω. μ. ήσω. π. ηκα. pœnitentiã ago, resipisco, ad mentem redeo. neutrum absolutum.
μετάνοια. ας. ἡ. pœnitentia, inconstantia, resipiscẽtia, cũ post factum sapimus.
μέταξα. ης. ἡ. sericum.
* μεταξύ. inter, interim, subinde, interim dum, interdum. cum genitiuo. μεταξὺ τοῦ λέγοντος. inter dicendum, μεταξὺ λόγων, interim dum loquimur. Et cum nominatiuo. μεταξὺ λεγόμενος, interea dum lauaretur. Et cum accusatiuo. μεταξὺ ἀπιόντα. inter assandum.
μεταξυλογία. ας. ἡ. oratio quæ leuiter & quasi aliud agendo habetur.
μεταπέμπομαι. μ. ίμψομαι. π. εμμαι. accerso.
μετάπεμπτος. ο. ὁ. accersibilis.
μεταπέμπω. μ. ίμψω. π. ομφα. accerso, aduoco, accommodato accipio, adferri iubeo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
* μεταπεσοῦν. honore excidere.
μεταπίπτω. muto.
μεταπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. transilio. neutrũ absol.
* μεταπίπτω. transeo & degenero de vna specie in aliã, hoc est, μεταβάλλομαι apud Galenũ. quod & μεταῤῥέω dicitur. Significat etiam transeo ad aliam vitæ cõditionem, & mutor. Apud Isocrat. pro mutari in meliorẽ voluntatem et laudabiliorem. Et apud eũdem in deteriorem partem mutari, hoc est labi & euerti affligiq;.
* μετάπωσις. mutatio in vtranq; partem, & degeneratio mutatioq; à specie in speciem. Gal.
μεταπίστις. fide interposita.
μεταπρίομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. vendico, curo, studeo. genitiuo iungitur.
μεταρρύθμω. μ. ίσω. π. ηκα. transmuto, corrigo. actiuum, accusatiuo iungitur.
μεταρρύθμισις. ο. ἡ. mutatio in melius.
μεταπύργιον. ο. τὸ. spatium inter turres.
μεταῤῥέω. μ. ύσω. π. ευκα. meo, τὸ μεταπίπτω. neutrũ absolutum.
μεταφορικεχία. ας. ἡ. loquela.
μετάρσιος. ο. ὁ. sublimis.
μεταῤῥυθμίζω. μ. ίσω. π. κα. adapto. actiuum, accusatiuo iungitur.
μεταῤῥύθμισις. ο. ἡ. adaptatio.
μέταυλαι. αῖ. mediæ.
μεταφυτεύω. μ. άσω. π. ευκα. transmuto, mutando formo. actiuum. accusatiuo iungitur.
* μεταφατέον. migrandum est.
μεταφέλλομαι. μ. οῦμαι. π. αλμαι. accerso. accu. iũgit.
μετάφασις. ο. ἡ. transmutatio, transitus.
μεταφύω. μ. εύσω. π. κα. suspiro.
* μέτεσις. participatio est, copia est.
μεταφύχει. in ordine.
μεταστρατοπεδεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. castra metor, castra pono. deponens absolutum.
μεταχηματίζω. transfiguro, in aliam figuram traduco.
μεταστρέφω. μ. ίψω. π. αφα. conuerto, reuerto. actiuum, accusatiuo iungitur.

μετατάττομαι.μ.άξομαι.π.αγμαι.ordinem muto.&
* μετατάττω.trãscribo,id est,trado.Vide Annot. Bud.in Pandect.
* μετατίθεμαι. muto sententiam & retracto. Itẽ muto,trãsfero,vnum pro altero pono vel dico,& transfero ab vno ad aliud.
μετατίθημι.μ.ήσω.π.ηκα.transeo,transpono,commuto,muto.accusatiuo iũgitur. actiuum, & neutrum absolutum.
μεταλέγομαι.μ.ελέξομαι.π.ειλεγμαι.aduerto,deponẽs, genitiuo iungitur.
μεταλέπω.μ.ιλέψω.π.αψα.curo. genitiuo iungitur.
μεταπρίπω.ὁ διαπρίπω.
* μεταύριον.perendie.
μεταφέρω.μ.μενέσω.π.μενήνοχα. transfero. actiuum,accusatiuo iungitur.
μεταφορά.ᾶς.ἡ.translatio.
μεταφράζω.μ.άσω.π.ακα.interpretor,transfero,peuerto sententiam.act.accusatiuo iungitur.
μετάφρενον.ε.ὁ.dorsum,scapula.
μεταφυτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. transplanto. neutrũ, accusatiuo iungitur.
μεταφωνέω.μ.ήσω.π.ηκα.vocifero.neut.absolutũ.
* μὴ χεῖρας.præ manibus.
μεταχειρίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. impello,tracto,ὁ διαχειρίζω καὶ διοικῶ. Significat etiam manu
* attrecto,manu medicor. Plato μεταχειρίζεσθαι ἐν ἀδικοῦντα dixit,pro in eum animaduertere.μεταχειρίζεσθαι ὁ σῶμα, verbum est funebre. accusatiuo iungitur.
μεταχειρίζω.μ.ίσω.π.ικα.tracto.act.accu.iungit.
μετάχρονος.ὁι.sues serotini.
μεταχώρησις.secessio.
μεταψαίρων.transferens.
μετέφη.inter aliquos dixit.
μάτει ἀντὶ τοῦ μέτεθι.
* μέτειμι.μετέιχω,aggredior. μέτεισι ὄντα καὶ ὁσίαν
* καὶ ἱερῶν, hic omnia iura ciuitatis habet.
μέτειμι.καὶ
μετέω.accedo,aduenio.
* μετεμψύχωσις. animæ ex alio in aliud corpus transmigratio.
* μετεξανίσταμαι,transfero subinde.
μετεξέτεροι.quidam. Herod.ὁι δὲ μετεξέτεροι ἀντιφέρουν, ὁι μὲν πρὸς κύβας,ὁι δὲ πρὸς ὕπνον ἐξάπαντος.
μετέπεσε.decidit.
μετέπειτα.postea,
μέτεξος,pro μέτριος Aeolice.moderatus.
μετέχομαι.tento, exerceo aliquã artem,punio, prætereo,appeto,narro,appeto magistra-
* tum,accerso,accedo,adduco,traduco, supplicium de aliquo sumo.deponens,accusatiuo iungitur.quære ἔχομαι.
μετέσσυν.assecutus sum.
μετέχω.particeps sum,participo.neutrum,genitiuo iungitur.Proprie est cum aliquo ha
* bere. Latini quo reddant non habent nisi per participare,vel participem esse.
μετώρασμον.ὁ.fastigium.
μετωρίζω.μ.ίσω.π.κα. eleuo,attollo,in sublime
* traho,in sublime sustollo, iacto. Ponitur interdum absolute. ἀντὶ τοῦ μετώρως φέρομαι, & sublime peto,actiuum,accusa. iungitur.

μετωρίσμός.οῦ.ὁ.sublimitas.
* μετωροθῆρες. Aristoteli sunt ex accipitrum genere,qui prædam in sublimi petunt. Vide cõment.Bud.
μετωρολογέω.μ.ήσω.π.ηκα.considero,commentor
* & scribo de sublimibus.neutrũ absolutũ.
μετωρολογία.ας.ἡ.sermo de rebus sublimibus.
* olim in bonam partẽ accipiebatur,vt ἀλαλεχία, licet postea in loquacitatis & vanitatis significationem venerit.
μετωρολέχης.qui de rebus sublimibus & cœlesti
* bus nugatur.Lucian.μετωρολέχας quosdam philosophos vocat,fastu præditos & verborum insolentia vtentes.
* μετέωρος.ε.ὁ.ἀπὸ τοῦ ἀνώρασ deriuatũ est, vel vtrũq; ἀπὸ τοῦ ἀείρω. suspensus, sublimis,subleuatus ad aliquam rem. Est etiam ἐπαιωρούμενος τῇ ψυχῇ,id est,animo non fixo,sed suspenso et ambiguo.Est etiam erectus et intentus.Itẽ ἐπαιωρούμενος καὶ ὑπερφαινόμενος,sublimis in alto nauigans.Μέτωρον dicit,quod adhuc certum non est,sed expectatione suspensos homines tenet.Inde μετέωρος λίμνη,quẹ pendere latine dicitur, cuius scilicet iudicium suspensum est.Μέτωρον etiam ἐξαπίνης significat.μετέωρα etiam sunt quæ fiunt circa locũ astris vicinum.Vide Comment,Bud.
Μετεωροσοφιστής.ε.ὁ.stolidus,qui sublimia respicit.
* curiosus,& sublimium rerum contemplator,inutilisq; rebus agendis.
* μετεωροτρλῶ.quasi τὰ μετέωρα τρλῶ.
* μετεωροσοφιστική.pars astrologiæ,quæ eleuationũ differẽtias astrorumq; exquirit distantias, nec non multa variaq; alia ad astrologiæ inspectionem tendentia perdocet.
μετήει.defendebat.
μέτην.mediam.
μετήορος.ε.ὁ.pro μετέωρος.
μετέιμαι.adeo,aggredior.
μετίημι.ambio,peto honorem,prosequor,exerceo,expono, persequor,expono, abiicio.
* accusatiuo iungitur.
μεῖω.ambio,accipio,peto magistratũ,sequor.
μετοικεσία.ας.ἡ.transmigratio,
μετοίκιον.ε.ὁ.idem.
* μετοικέω.μ.ήσω.π.ηκα.transmigro,exulo,& ius ciuitatis non habeo,μετοικεῦντες etiam dicuntur qui patria pulsi aut aliàs migrantes,alio se contulerunt.neutrum absolutum.
* μετοικίζω.ὁ μεταναστεύειν.
* μετοικίζω.μ.ίσω.π.ικα.demigro,muto sedem,muto habitationem, ὁ μετοικῶ. neutrum absol.
μετοίκιον.ε.ὁ.locus Athenis, vbi carcer est. &
* summa duodecim dragmarũ,quã quotannis soluere cogebantur inquilini.
* μέτοικος.ε.ὁ.inquilinus,nouus habitator,aduẽtitius,incola.Vide annot. Bud. in Pandect.
μετοκλάζω.μ.άσω.π.ακα.claudico,neut. absolutũ.
* μετόν.ὁ ἐξόν.
μετονομάζειν.transmutare nomen.
μετόπιν.à tergo.
μετόπιθε.postea.
μετοπωρινός.ε.ὁ,autumnalis.

μετόπωρον.ε.ὁ.autumnus.
μετόχιον.ε.ὁ. spatium inter plantatas arbores.
μετουσία.ἡ.κοινωνία.
μετουσῶ.circunspicio,aspicio.
* μετοχετεύω.transfero,de loco moueo.
μετοχή.ῆς.ἡ.participium,participatio.
μετοχός.οῦ.ὁ.participialis.
μέτοχος.ε.ὁ.particeps,socius.
* μέτρομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.ὁ μέτρῳ λαμβάνω, admensum accipio,appendendum & admetiendũ peto,ad certum modum accipio.Est etiam vocabulum militare pro στρατεύομαι. Vide comment.Bud.
* μετρέω.μ.ήσω.π.ηκα.metior.μετρεῖν τὴν ἴσην,vices rependere:in vtranq; partem.& paria vel beneficia vel maleficia facere. Dicitur etiam μετρεῖν Græce, vt metiri Latine,hoc est,æstimare,& expẽdere.Et ὁι στρατηγοῦντες.μετρεῖν dicunt.Accipitur etiã,p moderor.accu.iũgit.
* μέτρημα.aliquando dicitur ὁ στρατήγιον.
μέτρησις.εως.ἡ.mensuratio.
μετρητή.ῆς.metreta.
μετρήτός.οῦ.ὁ.mensurabilis.
μετρίζω. μ.άσω.π.ακα. modeste fero, modestus sum, adiuuo per medium, modeste de me sentio,modeste ago.
μετρική.ῆς.ἡ.ars metrica.
* μετριοπαθεῖν.condolere,non grauiter succensere, moderate ferre,modice affici.
μετριοπάθεια.ας.ἡ. moderata perturbatio, modica
* affectio.Virtus est à dogmate peripatetico inducta.
μέτριος.ε.ὁ.modestus,mediocris, opportunus, moderatus,æquus,commodus.
μετριότης.εος.ἡ.moderatio,mediocritas.
μετρίως.modeste,mediocriter,moderate, leuiẽ, haud magnopere.
Haut magno ꝛere
μέτρον.ε.ὁ.mensura,mediocritas,modus.
μετωνομάζω.μ.άσω.π.ακα. transnomino. actiuũ, accusatiuo iungitur.
μετωνυμία.ας.ἡ.transnominatio.
μετωπίας.ε.ὁ.cui frons est magna & lata.
μετωπιδόν.frontatim.
* μέτωπον.ε.ὁ.frons,tis.ἐστὶ μεταξὺ τῶν ὀφρύων,est cum exporrecta fronte agmen procedit. Est autẽ μέτωπον proprie spatium illud, quod interiacet oculis:ficq; vertit Gaza. Accipit pro contignationibus lignorum & asserum.
μετώπιον.ε.ὁ.vnguentigenus, & lignũ ex quo fit galbanũ, & spatiũ inter duo supercilia.
μετωποσκοπός. qui hominis ingeniũ dijudicat ex fronte,indeq; futura auguratur.
* μέχρι.vsq;genitiuo iungitur. Sæpe significat vsq;ad,vt μέχρι βωμοῦ φίλος εἰμί. Aliquãdo addũt πρὸς.vt μέχρι πρὸς τοῦ οὐρανοῦ.
* μέχρι νῦν.hactenus,adhuc.
* μέχρι ἕως.vsq; dum.
* μέχρι οὗ.donec,vsq;quo.
* μέχρι τοῦ.aliquousq;.
* μέχρι τινος.aliquãdiu,aliquantisp,quodãtenus.
* μέχρι τοῦ λόγου.verbis tenus.
* μέχρι πάντος.sine p̃finitione tẽporis,ὁ εἰς ἀεί.
* μέχρι τίνος,quousq;.

* μέχρι τοῦ.idem.
* μέχρι πρός.vsq; ad.
* μέχρι τοῦδε.diu.
* μέχρι ἐνταῦθα.hactenus.
* μέχρι τῆδε.idem.
* μέχρι οὗ ἄν.quoad,quousq;.
* μέχριπερ οὗ ἄν.idem.
* μέχρι προώην.nuper.
* μέχρι ζωῆς.idẽ quod εἰς βίον.quoad quis viuet.
* μέχρις ἄν.dum,quàm diu.

M META TOY H.

μή.ne,non.sed μή,an non interrogatiuum indicatiuo iungitur,vt μὴ θέλεις φαγεῖν;prohibitiuum non,& subiunctiuum ἵνα,subiunctiuo iungitur.μὴ πλέῃς.ὁν μὴ ποιήσῃς ἃ δεῖ ἀλόν,συμμείξεως ἔχῃς,μὴ νοσήσῃς,id est,ἵνα μὴ νοσήσῃς.
* μή significat etiam nunquid & an.Capitur pro μειλιχιῶς eleganter. Chrysost. μὴ ἐρωτῶ σε καλῶ.noli obsecro.Præterea pro ἵνα μὴ καὶ ὅτι μὴ ponitur. Aristot. ὡς ἀδύνατον μὴ ἐθῶμεν μὴ ἐν ἀλεσσοῦν ἐπιμελῆς εἶναι τοὺς ἱρεσῶντες,id est,nisi dominorum diligentia.Item pro ἵνα μὴ. Iungitur autem etiam ἀπαγορευτικὸν cum indicatiuo & subiunctiuo,cum preteriti vocibus & cum præsentis.Demosthen.πάνυ δὲ ἐφίνιν μὴν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ἀλλὰ καὶ ἀλλήλοις μὴν, ὥσπερ ὁι ἀλανεζόμενοι ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες. Est etiã abominantis,vt μὴ γένοιτο,absit.Reliqua vide in comment.Bud.
* μὴ γὰρ γε.valet fere idem quod absit.Demost. τίς δυνὶ κατέπτυσεν ἂν σε, μὴ γὰρ ὁ πέλεώς γε μὴ ἀλ ἐμοῦ. Quis nõ despuisset in caput tuum,absit enim, ut id vel in ciuitatem, vel in me ominari mihi contingat.
* μὴ γὰρ δή.idem. Vide comment.Bud.
* μὴ γὰρ ὅτι.non solum enim.
* μὴ γένοιτο. absit,deus auertat.
μηδαμῆ.nusquam,& nequaquam,absit.
μηδαμόθεν.nullatenus.
μηδαμῶς.nequaquam.
* μηδὲ ἓν εἷς pro ὀυδεὶς ὄν.
* μὴ δ' ἐν ἑνὶ γένοιτο,nullo pacto.
* μηδὲν ἄλλο,pro tantum,duntaxat.
μήδεα.τὰ.genitalia,pudenda.
* μηδὲν ταῦτα τίθεμαι,nihili hęc facio,παρ' ὀυδὲν τίθεμαι.
* μηδένες.homines nullius momenti.
μηδέποτε.nunquam.
μηδέπω.nondum.
* μηδέποτε.nunquã.
μηδέτερος.non alicuius.
* μὴ δῆτα.absit vt facias,caue facias.Nam ἀπαγορευτικὸν est.
μηδίζω.μ.ίσω.π.ικα. lingua medica loquor.
μηδικὴ.ἡ.herba Medica, primo exortu trifolio similis.
* μηδικός.Medorum regio.
μήδομαι.curo,operor,volo vis.
μῆδος.ε.ὁ.Medus.
μῆδος.εος.ὁ.cura,consilium,deliberatio.

* μηδ' ὁστιοῦν pro μηδ'ὅτις.
μηδ'ὁτιοῦν. non aliquo modo, nihil penitus, nullo pacto.
μηδάω. suadeo, consulo.
* μηδὲν pro μηδ'ἕν.
μηκάς. άδος ἡ. mugiens, proprie de capris, vox fictitia.
μηκασμός. οῦ. ὁ. caprarum balatus.
μηκάω. balo, caprizo. neutrum absolutum.
* μηκεστ. ὁ. diuturnitas.
μηκέτι. non amplius, non adhuc, iam non.
μήκιν. ος. ἡ. vox caprarum.
μηκίς. ίδος ἡ. ὁ. ἡ. prolixus.
μήκιστος. η. ον. ὁ. longissimus, grauissimus.
μῆκος. εος. τὸ. prolixitas, longitudo. Vertit etiam longum Polit.
μηκύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. traho, produco, augeo, act. accus. iungit.
μήκων. ωνος ὁ. papauer.
μηκώνειον. τὸ. succus papaueris.
μηλέα. ας. ἡ. malus arbor.
μήλειος. α. ὁν. ouinus.
* μηλιάδες. meliades nymphæ sic dictæ.
* μήλιαι. astragali etiam dicuntur.
μηλιαυθμός. ὁ. caula.
μήλινον ἔλαιον. melinum oleum, oleum ex malis videlicet coroneis.
μηλίζειν. colore luteo esse, siue malũ referente.
μηλίς. ίδος ἡ. pomus, coloris genus, medicorũ instrumentum.
μήλη. ης. ἡ. instrumentũ medicum, quo immisso per fauces, internum hulcus exploramus.
μηλᾶσθαι. huiusmodi instrumento tentare, coniectare incerta.
* μηλόβοτος. nymphæ nomẽ ab ouibus pascẽdis.
μηλοβοτήρ. ῆρος ὁ. pastor ouium.
μηλόβοτον. ου. τὸ. terra quã oues pascunt, id est, deserta, vastitas, solitudo.
μήλοθρον. coloris infectio.
μῆλον. ου. pomum, ouis, quadrupes.
μηλοσφαγέω. μ. ήσω. π. ηκα. iugulo oues. neut. absol.
μηλοφόρος. ου. ἡ. Ceres.
μηλοφόροι. numerebant inter satellites regis Persarũ, sic dicti quod malũ pferrent in hastis.
μηλοτή. ῆτος ἡ. melota, id est, pellis ouina, aut cuiusuis quadrupedis.
μηλωτίς. ίδος ἡ. auricularium, spicillum.
* μὴ μέντοι. non tamen.
* μήν. pro μὴ apud Lucia. Est cũ, p igit accipiat.
μήν. νός ὁ. mensis.
μήνη. ης ἡ. luna.
μήνιγξ. γος ὁ. panniculus cerebri, meninga, pellicula ambiens cerebrum neruis & arteriis plena: piam matrem vocant hodie.
μηνίζω. μ. ίσω. π. ικα. succenseo, irascor, cõminor infensus sum. datiuo iungitur.
μηνιθμός. οῦ. ὁ. ira.
μῆνις. ιος ἡ. ira diuina.
μῆνις. ιδος ἡ. iracũdia, ira pmanẽs: bilis Latine.
μηνύω. μηνύσω. μ. ύσω. π. υκα. duco, plico velum nauis, irascor.
μηνοειδής. ές. ὁ. ἡ. falcatus, lunæ similis.
μήνυμα. ατος τὸ. indicium.

μηνυτής. οῦ. ὁ. delator, nunciator.
μήνυτρον. ου. τὸ. pmiũ quod dat indicãti & nũciãti.
* Significat tam indicium quam indicis premium. Budæus mauult dici pluraliter. Est etiam impunitas conscio proposita, si indicauerit alios.
μήνυγξ. ος. ὁ. præmiũ nunciationis aut indicij.
μήνυσις. ἡ. signum, indicium.
μηνύω. μ. ύσω. π. νικα. significo, certiorẽ facio, nuncio, quæro. Est etiam facinoris, cuius ipse conscius es latebras indicare, impunitate proposita: quod Latinis indicare dicit. datiuo iungitur:
μηονίς. ίδος ἡ. mulier ex Meonia.
μὴ ὅτι. nedum; non solum, non modo non.
* μὴ ὅτιγε κόλ
* μὴ ὅτι δὴ. idem.
* μήπ. κόλ
* μὴ ὀυκ ὀλίγῳ χρόνῳ. breui.
* μηουχί. non, quominus, negatiue. Est etiã hoc Atticis familiare, vt pro vna duabus vtant negationibus. Interdũ significat quin, vel nisi, cũ participio iunctũ. Sic Cicero, et nõ, pro quin dicere solet. Inuenitur & cũ indicatiuo pro nequaquã, minime. Vide comment. Bud. Apud Sophocl. pro quo minus cum infinitiuo. Scribit & diuisim μὴ ὀυχί.
* μήποτε. nunquã. Non tã percũctantis est, q̃ addubitãtis, & addubitãter decernẽtis. Theophr. ἀλλὰ μήποτε οὐ τοῦτο ἦ ὁ αἴτιον, ἀλλὰ ὁ προειρημένον, an potius non hæc causa est, sed supradicta. Idem. μήποτε ἄγαν ἔνυβρις ἦ, haud scio an stultũ sit. Coniungit & cum indicatiuo. Vide cõment. Bud. μήποτε in euangelio interpres vertit, ne forte, melius versurus, si nequando, aut ne dixisset.
* μὴ προσποιοῦμαι. dissimulo, huic simile est, ὀυκ ἀξιῶ indignum censeo.
* μήπ. ς. necubi.
μήπω. nondum.
μήπως. ne, id est, vt non.
μήρινθος. ου. ὁ. funis, laqueus, vinculum.
μήριον. ου. τὸ. crus, inguen, coxa.
μηρός. οῦ. ὁ. crus, inguen, coxa, fœmur.
μηρυκίζειν, κόλ μηρυκᾶσθαι. ruminare.
μηρυκισμός. οῦ. ὁ. ruminatio.
μῆρυμα. ατος. τὸ. cumulus.
μηρύομαι. deduco filum.
μηρύω. μ. ύσω. π. υκα. deduco, filo.
μήστωρ. ορος ὁ. consiliator, peritus, prudens, bellicosus. Homerus tamen Iliad. v. μήστωρ in genitiuo dixit.
μήτε. neq; ne aut vertit Politia in Herod. quod fit cum bis ponitur in oratione.
* μήτηρ. έρος ἡ. mater.
μήτι. nequid, nunquid, nedum, non solum.
μητιάω. μ. άσω. consulo, delibero.
μήτιγε. quanto magis, nedum.
* μήτιγε κόλ
* μήτιγε δὴ. κόλ
* μήτι δὴ. nedum, non solum non.
* μητιέτης. ου. ὁ. consiliarius, consiliator, prudens, sapiens.

μητίζομαι

βουλεύομαι. μ. εύσομαι. π. ισμαι. consilium capio.
* μέτις; nũ quis?
μῆτις. ιος ἡ. consilium, prudentia.
* μητιόεντα φάρμακα sunt τὰ θεωρητικὴν τέχνην ἐσκευασμένα. vt inquit Plutarch. quæ malorũ omniũ inducebant oblitionem. quale Nepẽthes apud Homerũ. Vide annot. posterio. Bud. in Pandect.
μητίω. μητιάω.
* μήτι κόλ μήτιγε sunt ἀπαγορευτικὰ ἢ ἐυκτικά. μήτιγε, etiam nequaq̃, saltẽ significat, & certe quidem nequaquam. Accipitur et pro nedum. Vide comment Bud.
μήτρα. ας. ἡ. vulua, vterus, matrix. ἀγγεῖον κυητήριον, id est, vas fœtũ conseruans in ventre.
μητραγύρτης. ου. ὁ. qui Phrygię deæ sacris initiatus
* est, hic stipem cogebat matri deorum tympana gestans, quales hodie cœcos videmus vestibulatĩ tympana pulsantes & canẽtes.
μητραγυρτῶ. hoc pacto stipem cogo.
* μητράδελφος. auunculus ex matre.
μητραλοίας. ου ὁ. matrem necans vel verberans.
μητριάζειν. Idæ deæ sacra peragere.
μητρόθεν. ex parte matris.
* μητροκασιγνήτη. ης ἡ matertera.
μητρόπολις. ἡ. ἡ. vrbes, à suisq̃ colonis agnoscitur.
μητροκτονέω. μ. ήσω. π. ηκα. matrẽ occido. neut. absol.
μητροφόνος. ου. ὁ. κόλ
μητροκτόνος. ου. ὁ. matricida.
μητρομάτωρ. ορος. ἡ. auia.
μητροπάτωρ. ορος. ὁ. auus maternus.
μητρόπολις. ἡ. metropolis, matrix vrbs, hoc est, q̃ colonias deduxit.
μητροπολίτης. ου. ὁ. metropolitanus.
μητρυιά. ᾶς. ἡ. nouerca.
μητρυιός. οῦ. ὁ. vitricus.
μητρῶας. ου. ὁ. κόλ
μητρῶος. ω. ὁ. κόλ
μητρῷος. ου. ὁ. auunculus maternus.
μητρῷον. ου. τὸ. apud Athenie. Phrygiæ deæ sacrũ.
μηχανάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. excogito, cõminiscor machinor, struo. præterea est cieo & mo-
* ueo. deponens, accusatiuo iungitur.
μηχανή. ῆς. ἡ. conatus, machinatio, cogitatio, machina. τίς μηχανή; quid causę est q̃ fieri potest
* οὐδεμία μηχανὴ μή, nullo pacto fieri potest, nihil causæ est. Vide comment. Bud.
μηχάνημα. ατος. τὸ. machina.
μηχανικός. οῦ. ὁ mechanicus. Accipit, p μηχανητικός.
μηχανοποιός οῦ. ὁ. machinarum faber.
μηχανοῤῥάφος. ου. ὁ. machinator. Euripid. ψευδῶν ἀνακτοῦ, μηχανοῤῥάφοι κακῶν.
μῆχος. εος. τὸ. μηχανή, ἐπίνοια, τόπος.

M META TOY I.

Μία. ᾶς. ἡ. vna. vt illud, puerb. μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. id est, vna hirundo non facit ver.
* μιαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. tingo, fœdo, cõtamino, conspurco, polluo, impio. act. accusa. iungitur.
μιαφονέω. μ. ήσω. π. ηκα. cæde me contamino, sum homicida. Accipitur pro occido solum.

μιαφονία. ας. ἡ. homicidium.
μιαιφόνος. ου. ὁ. homicida.
μίαμμα. ατος. τὸ. βάμμα. tinctura.
* μιαρία. iniquitas, scelus,
* μιαρός. οῦ. ὁ. scelestus, fœdatus, nocens, impurus, dictũ volunt quasi dignus qui ab omnibus solus relinquatur.
μίασμα. ατος. τὸ. immundities, piaculum, impia-
* mentum apud Cyprianum.
μιασμός. οῦ. ὁ. idem.
μιάστωρ. ορος. ὁ. fœdus, spurcus, impurus, scelestus homo, malus dæmon.
μίγα. simul.
μιγάς. άδος ἡ. miscella, alijs mixtus, & congregatio ex multis agentibus.
μιγάζω. μ. άσω. π. ακα. misceo. act. accusa iungitur.
μίγδα. κόλ
μίγδην. simul, vnà, mixtim.
μιγήμεναι, pro μιγῆναι. misceri.
μίγνυμι. μ. ίσω. π. ικα. misceo. actiuũ, accus. iungit.
μιγῆναι misceri.
μῖγμα. ατος. τὸ. coitus, mistio.
μίγνυμι. μ. μίξω. π. ιχα. κόλ
μιγνύω. misceo. actiuum, accusatiuo iungitur.
μίδας. iactus vocabulũ in ludo tesserarũ fortunatissimi, & vermiculus qui fabis innascit.
* μίθρης. ου. ὁ. sol apud Persas. cuius simulachrum Leonis rictum præferebat cum Tiara, manu vtraq; bubula premente cornua.
μικκόν. paruum. Theoc. ἴθ' ὦ ξένε μικκὸν ἄκουσον. Veni ô hospes paruum audi.
μικρόβιος. ὁ. qui breuis est vitæ.
μικρολογέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. rem vilem magnifacio. deponens absolutum.
* μικρολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. de re pusilla verba facio: id quod est sordidorũ & parcorũ, quos minima quoq; mouẽt, vilibus vaco, res minutas plurimi facio, circa minutula curiosus & anxius sum, anxie & scrupulose circa vilia & spernẽda occupor, de aspernabilibus laboro, vel accurate disputo, vel certo. Est etiã ὁ γλισχρεύομαι, id est, sordide & p̃ parcorationem ineo, vel tribuo. neutrũ absolutũ.
* μικρολογία. ας. ἡ diligentia & anxia cura circa minutula, sedulitas quouis modo acquirendi, humilitas, cura rerum vilium, sordes: cum magnificamus, quod nihili pendendũ est.
μικρολογίζομαι. μικρολογίσομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι viles res æstimo magni. deponens absolutum.
μικρολόγος. ου. ὁ. q paruũ magni facit, id est, parcus.
μικρόλυπος. ου ὁ. pronus ad tristitiam, qui parua de caussa tristatur, vel irascitur.
μικροπρέπεια. ας. ἡ. pusillanimitas, ignauia.
μικροπρεπής. ἐς. ὁ. ἡ. abiecti animi, illiberalis.
μικροῤῥαξ ακος. ὁ. habens acinos paruos.
μικρός. ά. ὁν. paruus, exiguus, humilis. μικρὰ φρονῶν,
* humilẽ esse & summisse se gerere, cui opponit μέγα φρονῶν. πρὸς. μικρόν, ὁ πανυ μικρόν.
μικροσφυκτος. ον. ὁ. cui venæ tenuiter mouent, de.
μικρότης. ητος. ἡ paruitas. (bilis.
μικροῦ. ferè.
* μικροῦ δεῖν. parũ abest, fermè: cum paululũ abesse significant, quo minus fiat aliquid.

 μικροφρε-

μικροφροσύνη.ης.ἡ.κοῦ
μικροψυχία.ας.ἡ.pusillanimitas.
μικτός.οῦ.ὁ.mistus.
* μιλτοεργής.milefico opificio factum.
μίλτινος.ὁ.melliteus.
μίλιον.ν.ὁ.milium, hoc est, ſpatium continens octo ſtadia.
μιλτοπάρῃος.ὁ.ἡ.tinctus genas colore, qui μίλτος dicitur.
μίλτος.ὁ.color ruber fucatorius, apud Dioſcoridem. μίλτος σπωπική minium, interprete Plinio.
μιλτώδης.ὁ.ἡ.ruber minio.
μιλτωρυχία.ας.ἡ.locus vbi minium effoditur.
μίλφαι.defluuia palpebrarum.
μίλφωσις.ἡ.defluuium proprie palpebrarũ.
μιμαλλόνες.οἱ.apud Macedones Bacchę vocant.
μίμαρις.farcimen quoddã ex inteſtinis & ſanguine leporino confectũ, alij μιμάρκυς ſcribunt per κυ.alij per κι.
μιμέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι: imitor quouis modo vel geſtu corporis, vel verborum figura pingo.deponens, accuſatiuo iungitur.
μίμημα.ατος.τὸ.κοῦ
μίμησις.ἡ.ἡ.imitatio, & figura rhetorica.
μιμητής.οῦ.ὁ.imitator.
μιμνάζω.μ.άσω.π.ο.κα. maneo.neutrũ abſolutũ.
μιμνήσκω. μ.ήσω.π.ηκα. commemoro, id eſt, facio recordari.
μίμνω.maneo, expecto. neutrum abſolutum.
* μίμοι.vocantur verſus ſcenici & ipſi qui μίμους ſcribunt, & hiſtriones qui pronunciant.
μίν.ipſum, ipſam, indeclinabile pronomẽ eſt.
μίνθη.ης.mentha. Vide Cœliũ.lib.vi.Cap.xxij.
μίνθος.ὁ.ἡ.ſtercus humanum.
μινύθω.μ.ωσω.π.ωκα.ſtercoro, neut.accu. iũgitur.
μινύθω.minuo.actiuum, accuſatiuo iũgitur.
μίνυνθα.paululum.
μινυνθάδιος.ὁ.breuis temporis, id eſt, parũ durans, μηξόβιος apud Homerũ.
μινυρός.οῦ.ὁ.querulus, puſilla voce cantillans.
μινυρίζω.μ.ίσω.π.ικα.biſcanto, parua voce cano, vibriſſo, doleo, vagio methaphoricè, benedico, muſicor.neutrum abſolutũ.
μινύρισμα.ατος.τὸ.ſibilus.
* μίνως.ωος.ὁ.& attice ω.ὁ.Minos.
μίξις.ἡ.ἡ.coitus, miſtio, temperamentum.
μιξοφία.ας.ἡ.coitus.
μιξόφρυς.υος.ὁ.ἡ. qui ſupercilia habet coniuncta.
μισογαθία.ας.ἡ.odium circa bonos.
μισαλληλία.ας.ἡ.odium mutuum.
μισάνθρωπος.ὁ.qui homines odit.
* μισανθρωπεῖν.inhumanum eſſe, homines odiſſe.
μισανθρωπία.ας.ἡ.inhumanitas, odium erga homines.
μισγάνεια.ας.ἡ.coniunctio duarum vallium.
μισγαντίνω.coẽo.neutrum abſolutum.
μίσγομαι.miſceor, conſuetudinem habeo.de re venerea ſæpe apud Homerũ.quod Vergil. imitatus eſt.mixta deo mulier.
μίσγω.miſceo.actiuum. accuſatiuo iungitur.
μισέω.μ.ήσω.π.ηκα.odi.odio proſequor.actiuũ, accuſatiuo iungitur.

* μισηδής.inuiſus.
μισηνός.οῦ.ὁ.Miſenus portus Neapolis.
μισητία.ας.ἡ.coitus.
μισητίας.ου.ὁ.ſalax.
μισήτη.libidinoſa, quaſi μισγήτη.apud Cratinum, μισῆτη δὲ γυναῖκες.
μισητός.οῦ.ὁ.odibilis, inexplebilis.
μίσθαρ.ος.ὁ.κοῦ
μισθαρνής.ὁ.ἡ.mercenarius, mercede conductus.
μισθαρνία.ας.ἡ. opera mercenaria, & queſtuaria, locatio operę ſuæ.
* μισθαρνέω.μ.ήσω.π.ηκα.quæſtũ facio, capio mercedẽ, facio aliquid mercede, operã meã loco.
μίσθιος.ὁ.ἡ.mercenarius.
μισθοδοσία.ας.ἡ.mercedis retributio.
* μισθοδοτοῦμαι.mereo, mercedem fero.
* μισθοδοτέω.μ.ήσω.π.ηκα. do mercedem, ſtipẽdio & mercede auctoro. accuſatiuo iungitur.
μισθοδότης.ου.ὁ.dator mercedis.
μισθόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.conduco, id eſt, mercede conduco.
* μισθός.οῦ.ὁ.merces.μισθὸν ἄγειν, ὁ μισθαρνεῖν.
μισθοφορέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſtipendia mereo, æra mereo, facio aliquid, p mercede.neut.abſol.
μισθοφορά.ᾶς.ἡ.κοῦ
μισθοφορία.ας.ἡ.ſtipendium.
μισθοφόρος.ὁ.famulus, ſtipẽdiarius miles, mercenarius.
* μισθόω. μ.ώσω.π.ωκα.opus vel fundũ loco, id eſt, do faciendum mercede conſtituta. Demoſten. μίσθωσε πασίων μὴν πάπεσαν κύτῳ, menſam huic Paſion locauit, quod & ἀπεμισθῶ dicit. Sic μισθοῦμαι ἔργον, conduco opus faciendum, vt redemptores operũ ſolẽt. Idem. ἢ ὀπῶρον πρίασιν, ἢ θέρος μισοῦν ἐκθερίσαι, aut poma legẽda redimeret, aut meſſem demetendam cõduceret. Ex prioribus annot. Bud. actiuũ, accuſatiuo iungitur..
μίσθωμα.ατος.τὸ.merces proprie ſcorti.
μίσθωσις.ἡ.conductio.
μισθωτικός.οῦ.ὁ.mercenarius.
μισθωτός.οῦ.ὁ.mercenarius, cõductitius, baiulus.
μισογυνής.ὁ.oſor mulierũ, auerſus à nuptijs.
μισογύνεια.ας.ἡ.odium mulierum.
* μισόδημος.ὁ.ὁ.hoſtis plebis, minime popularis.
* μισόδικος. ὁ ἀπράγμων κοῦ φιλήσυχος, qui negocia faceſſere alijs non ſolet, ſibique exhiberi metuit & ægre fert.
μισόπολις.ὁ.ὁ.ciuitatis oſor.
μισοπονηρία.ας.ἡ.ſceleratorum odium.
* μισολογία.literarum oſor.
μισολογῶ.τὸ ἀμαθαίνω κοῦ, ἀνοηθαίνω.
* μισόλογος.ὁ.ὁ.oſor rationis, ὁ ἀμαθής.
μισόξενος.inhoſpitalis.
* μισόπαις.αιδος.ὁ.oſor liberorum.
* μισοπονῶ.nõ cotendere, nec eniti, nec ſtudere.
* μισοπονηρῶ.malos deteſtari.
μισοπόνηρος.qui malos auerſatur.
* μῖσος.ους.τὸ.odium.
μισόσοφος.opponitur φιλοσόφῳ.
μισυλλέω.μ.ήσω.π.ηκα. iure & pulmentario veſcor, μισύλλω.neutrum, accuſatiuo iungitur.

μισύλλω.μ.υλῶ.minutatim ſeco.neutrum, accuſatiuo iungitur.
μίτος.ου.ὁ.filum, licium.
μίτρα.ας.ἡ.mitra, balteus, diadema capitis aureũ zona, ornatus capillorũ, faſcia qua caput obligatur. Euripides, μίτραις ἀναδήσαις ἐυθμίζουσ' ἐπλόκαμον. Sunt qui dicant μίτρας eſſe ex faſcijs horarijſq; cõcinnatas corollas. inclinatur autem à μίζον quod filum ſignificat. Erat & cingulus impendij magni, quo Siritæ homines mollicia fracti floridas tunicas, q̃s geſtabant p̃cingebant. vnde ab adiacẽtibus populis μητροχίζωνοι dicti ſunt: et Hom. ἀμφιχίζωνας diſcinctos appellat. Apollonius μίτραν incorruptam dicit, vbi cõſtat adhuc pudicicia virginitaſq; . Siquidẽ μίτραν ſeu ζώνην ſoluere narrãtur primum parientes eamq; dicãre Dianæ.
μητροχίτων.ωνος.ὁ.delicatus, mitris præcinctus.
μιτώτος.ὁ.ὁ.murilus, carens cornibus. Theocritus Idyllio.η. πλέκων τὰν μιτώταν ἄλωσῶ τὰ δίδυμα βάκτρα.
μυκαομαι.ſono.

M META TOY N.

* Μνᾶ.ᾶς. mna, ſiue mina. Hermolaus annotat μνᾶν, λίτραν & ὁλκὴν pro eodem accipi Græcis: quemadmodum Latinis minam, librã & pondo: quod tamen non vſquequaq; verũ eſſe ait Budæus. Plin. li xxi. ait μνᾶν pendere libras atticas centũ. Eſt & numi nomen.
μνάα.pere vxorem.
* μνάμονες ſympoſiorũ præfectos vocabant Dores in Sicilia, vt autor eſt Plutarchus. Latini hos modiperatores vocãt teſte Nonio, quod bibẽdi modum aliis imperarent.
μνάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. indago, deſpondeo, cõmendo, ſpondeo, appeto magiſtratum, ambio, affecto, aucupor, reminiſcor, procor, & μνηστεύω.
μνεῖα.ας.ἡ.memoria.
μνείω.μ.ήσω.π.ηκα.facio reminiſci, id eſt, ſuggero
μνῆμα.ατος.τὸ.monumentum, id eſt recordatio, ſepulchrum.
μνημεῖον.ου.τὸ.memoriale, monumentum.
* μνήμη.ης.ἡ.memoria. Ἀπὸ μνήμης ἐπεῖν.memoriter dicere & cõmemorare: quod Cicero à memoria exponere dixit.
μνήμων.ονος.quaſi tabularij, vel à commentarijs atq; actuarij. Hi munere fungebantur in tabulas publicas referendi, quæ opus erat memoriæ mandare.
μνημονεύω.μ.εύσω.π.ευκα. memoriã facio, in memoriã reduco, memini, recordor, memor ſum. neutrum. accuſa. & datiuo iungitur.
* μνημεῖον.τὸ.memoriæ uis & dexteritas.
μνημονικός.οῦ.ὁ.qui valet memoria.
μνημοσύνη.ης.ἡ.memoria, et Mnemoſyne Muſarum mater, ſecundum Heſiodum.
μνημόσυνον. ου. τὸ. memoria, memoriale, pignus aut ſimile quippiam relictum apud amicũ quod illum noſtri commonefaciat, monumentum Marci.xiiij. κοῦ ὁ πατεῖσαν ἄυπνα λαλαθίστερα ἴς μνημόσυνον ἀυτῆς.

μνημόω.triſtis incedo, & demiſſo vultu.
μνήμων.ονος.ὁ.ἡ.memor.
μνήσαντο.meminerunt.
μνηστήρ.ῆρος.ὁ.pius.
* μνησικακέω.μ.ήσω.π.κα. ſum memor malorum, reminiſcor iniuriæ & inimiciciarum præteritarum, poſt inimicitiã mala recordor.
μνησικακία.ας.ἡ.iniuriarum memoria.
μνησία.ας.ἡ.memoria, deſponſatio.
* μνηστεύομαι.τὸ μνηστεύω. ſed ille qui alteri ſtipulat, paſſiua voce μνηστεύεται dicit proprie, vt quidam tradunt, fortaſſis parũ recte. Vide cõment. Bud.
* μνηστεύω.μ.εύσω.π.ευκα. deſpondeo, trado ſponſam, proco, capio vxorem, reminiſcor, nubo, peto honorem, concilio, aſciſco, comparo, affecto.
μνησικακός.οῦ.ὁ.memor iniuriarum.
μνήστη.ης.ἡ.ſponſa.
* μνηστήρ.ῆρος.ὁ.qui puellæ nuptias ambit, procus.
μνηστηροφονία.ας.ἡ.cædes procorum.
μνῆστις.ἡ.ἡ.memoria.
μνηστός.οῦ.ὁ.nuptus, deſponſatus.
μνήστρια.ας.ἡ.pronuba.
μνῆστρον.ου.τὸ.arrabon futurarum nuptiarum.
μνηστύς.ύος.ἡ.postulatio in vxorem.
μνίον.ου.τὸ.muſcus, alga, & additione α, ἄμνιον.
μνοῦθ.vide dictionem ἴλωτες.

M META TOY O.

μογερός.οῦ.ὁ.laborioſus.
μογέω.μ.ήσω.π.ηκα. laboro, patior.
μογήσας.laborans.
* μογιλαλία.ας.ἡ.hæſitantia in verbis: quũ ira, pudor, aliuſue affectus ipedit, quominus eloqualiquid debite poſſimus.
μογιλάλος.ου.ὁ.balbus, impeditæ linguæ, bardus, qui linguam habet præpeditam.
μόγις.vix.
μόγος.ου.ὁ.labor, afflictio.
μογοποιός.ου.ὁ.ἡ.faciens laborem in pariendo.
μόδιος.ου.ὁ.modius.
μόθος.ου.ὁ.labor, bellum, tumultus.
μόθων.ωνος.ὁ. grauis, ſuperbus, genus choreæ.
μοιμύλλειν.κοῦ
μοιμῦν.labra inuicem coniungere, ſugere.
μονωνία.ας.ἡ.ſuperbia.
μοθωνία.ας.ἡ.idem.
μοῖρα.ας.ἡ.parca, pars, decens, officium, acies.
μοιρόομαι.ſum fatatus.
μοιρόω.fato, fatas.
μοιρογενής.ὁς.ὁ.ἡ.fortunatus.
μοιρολαχεῖν.diuidere, partiri.
μοιχάγρια.τὰ.adulterij deprehenſio, pœna deprehenſi in adulterio.
μοιχαλίς.ίδος.ἡ.adultera.
μοιχεία.ας.ἡ.adulterium.
μοιχεύτρια.ας.ἡ.adultera.
μοιχεύω.μ.εύσω.π.ευκα.adultero, ſtupro.act. accu. iungit.
μοιχικός.οῦ.ὁ.adulterinus.

* μοιχὸς.οῦ.ὁ.adulter,mœchus.Est & μοιχὸς inde cora prorsus ac cinœdica tondẽdi ratio, q̃ infamatur in Comœdijs poëta Cratinus.
* μολγὲς.οῦ.ὁ.vter ex bubulo corio. Comici item μόλγους & ἀμόλγους vocant depeculatores, à mulgendi consuetudine quod dicit ἀμέλγειν.
μολέω.eo,proficiscor,venio,redeo,moueo.
μόλις.vix.
μολοβρὸς.οῦ.ὁ.deuorator,parasitus,mẽdicus,causa cœnæ sumendæ aduenienS.
μολπή.ῆς.ἡ cantus.
μολύβδινος.ε.ὁ.plumbeus.
μολύβδινα.ας.ἡ.ἡ.
μολυβδίς.ίδ.ἡ.lamina plumbea.
μόλυβδος.ε.ὁ.plumbum.
μόλυβδος κεκαυμένος.Celsus plumbum combustum appellat.
μολύβδου σκωρία. idem, plumbi recrementum, vel excrementum.πεπλυμένος vero illotum vt stannum.
μολύβδωσις.ἡ.plũbatura,ferruminatio,& quæcunq; coniunctura.
μολυβδοῦργος.plumbarius.
μολύνω.μ.ωῶ.π.υνῶ. inquino.actiuum,accusatiuo iungitur.
μολυσμὸς.οῦ.ὁ.inquinatio,litura.
μόλω.μολέω,accedo.
μομφή.ῆς.ἡ.querela,condemnatio.
μονάζω.μ.άσω.π.ασα.solus dego,soliuagor,solitudines capto.neutrum absolutum.
μονανδρῶν.vni viro cohabitare.
μοναρχέω.μ.ήσω.π.ησα.solus impero, monarchico imperio potior.neutrũ,gtõ iungitur.
μονάρχης.ου.ὁ.princeps,monarcha.
μοναρχία.ας.ἡ.principatus,monarchia. Suetonius interpretatur arbitrium orbis terrarũ Eutropius summam rerum potestatem,
μονάς.άδ.ἡ.vnitas,monas,vnio.
μονασήριον.ου.τὸ.solitudo,monasterium.
μοναστὴς.οῦ.ὁ.monasta,solitarius.
μοναστικὸς.οῦ.ὁ.solitarius.
μόνοωλος. ου. ἡ. genus tibiæ quam inuenerunt Aegyptij.
μονοχή.vnice.
μοναχὸς.οῦ.ὁ.monachus,solitarius.
μοναχοῦ.solummodo.
μονή.ῆς.ἡ.mansio.
μόνη.ης.ἡ.sola,occasio.
μονήρης.ες.ὁ.ἡ.solus,solitarius.
μόνιμος.ου.ὁ.ἡ.stabilis. μόνιμοι λόγοι καὶ ἀμετάπτωτοι.
* rationes immobiles neq; refutabiles, cognati scilicet earum rerum quarum sunt interpretes. Vide comment.Bud.
μόνιος.ου.ὁ.animal,porcus siluestris,qui singularis Latine dicitur.
μονογενὴς.ές.ὁ.ἡ.ἡ.vnigenitus,vnicus.
μονόγραμμος.ου.ὁ. quasi deliniatus tantum,non additis reliquis, quæ iustam picturam absoluunt.dicitur de macilento & extenuato deformitq;,vt apud Ciceronem dij monogrammi ab Epicuro dicuntur,
μονελεχὴς.ῆς.ἡ.matrona vno contenta.
μονόκερως.ωτος.ὁ.vnicornis.

μονόκωλος.ου.ὁ.vnimembris.
* μονομαχεῖν singulari certamine pugnare,vt gladiatores & prouocatores.
μονομαχία.ας.ἡ.duellum,singulare certamen.
μονόμαχος.ου.ὁ.gladiator.
μονομερὴς.ὲς.ὁ.ἡ.vnius partis.
μόνον.solum,tantum.
μονονού.μόνον ὀυ.καὶ
μονονυχί.quasi,propè,fermè,tantum non.
μονόξυλον.ου.τὸ.monoxylon,id est, nauigium ex ligno integro.
* μονοπωλεῖν dicuntur ij, qui soli quippiam vendunt, vt ij,qui ius monopolij impetrauerunt.à quo fit
* μονοπωλία.καὶ
* μονοπώλιον.huiusmodi venditio.
μονοπροσώπως.sub vna persona.
μόνος.ου.ὁ.solus.
μονοστιαῖος.μ.ήσω.π.ησα. semel comedo in die.neutrum absolutum.
* μονοστία.cum semel in die comedimus.
μονοτονία.ας.ἡ.peruicacia.
μονοτόνος.ου.ὁ.peruicax.
μονότροπος.ου.ὁ solitarius,vnius moris, solus nutritus,cœlebs.
μονοφαγία.ας.ἡ.victus ex vna re.
μονόφθαλμος.ου.ὁ.luscus.
μονοχιτῶν.habeo vnam tantũmodo tunicam.
* μονοχρώματος.ου.ὁ.vnius coloris.μονοχρώματα,singulis coloribus depicta.
μονῳδεῖν.lugere.
* μονῳδοί vocantur poëtæ qui sub vna tantum Persona argumentum explicant, hoc est, μονοπροσώπως ἀφηγοῦνται. Et poëma huiusmodi dicitur μονῳδικόν. cuiusmodi in Alexandra concinnauit Lycophron.
μονωδία.ἡ.vacans.
* μονῳδία.ας.ἡ.breuis laus defuncti,cantus lugubris,cuiusmodi sunt in Tragædijs. Et est propriè quando vnus aliquis ab scœna cãtum profert,& non chorus simul.
μόνως.solum,aduerbium.
μόνωτος.ου.ὁ.ἡ.vniauris.
μορία.ας.ἡ.morus arbor.
μορία.ας.ἡ.oliua.Vide Cœliũ.lib.vi.cap.xix.
μόριμος.ου.ἡ.fatalis.
μόριον.ου.τὸ.particula,membrum.
μόρος.partitialis,insatiabilis.
μορμολύκειον.ου.τὸ.larua,persona.
μορμολύττομαι.μ.ύξομαι.π.υγμαι.terreo.
μορμυρὴ.ῆς.ἡ.murmur aquarum.
μορμυρίζω.καὶ
μορμύρω. murmuro,feruesco, verbum fictum à fluuiorum strepitu.neutrum absolutum.
μορμώ.ὼς.ἡ.mulier facie mõstrosa, & penè ferina, secundũ Theocritũ. vnde dictio ea,p larua ponit,vt est in vita Aesclamia,stryx.
μοχθέω.ήσω.π.ησα.laboratus.
μόχθος.ου.ὁ.morum fructus.
μόρος.ου.ὁ.ἡ.mors,labor,morbus, dea fatalis vitæ,interitus,fatum.
μόρσιμον.ου.τὸ.fatum,necessitas ineuitabilis.
μόρσιμος.ου.ὁ.fortunatus,fatatus,fatalis.

μορύσσω.cõtaminare.polluere,fœdare.vnde
μόρυχος.ου.ὁ.morychus cognomen Bacchi apũd Siculos,q; in uindemia eius facies musto &
* uirentibus ficis oblini cõsueuit.uide in Chiliad.Morycho stultior.
μορφή.ῆς.ἡ.forma,aspectus.
μορφασμὸς.οῦ.ὁ. genus saltationis qua repræsentabantur diuersorum animalium gestus.
μορφνὸς.οῦ.ὁ.lętifer,& tertium aquilæ genus, quã
* Homerus πέρκνον uocat, ut ait Plinius lib.x. capit.iij. Theodorus ait neuiam dici posse. Vide ἀετὸς.
μορφόω.μ.ώσω.π.ωκα.formo.acti. accus.iungitur
* μόρφωμα.τὸ.figura,figuratio,formatio.
μορφώσις.ιος.ἡ.formatio.
* μορφὼ. Veneris cognomen apud Lacedæmonios,calyptram & pedicas habentis.
* μόσιον.ου.ὁ.turris.Alij pro domo lignea accipere malunt,inter quos est Apollonij interpres.
μοσύνοικοι.οἱ. gens Põti quæ in turribus habitat.
μοσχάριον.ου.ὁ.uitulus.
μοσχίον.ου.ἡ.pellis uitulina.
μοσχόμαλα.τὰ.stolones,plantæ teneræ,& nouelli rami,malleoli uitiam,uiuiradices.
μοσχεύω.μ.εύσω.π.ευκα.emitto stolones, uiuiradices efficio.Theophrastus de palma loquẽs
* τὰς γὰρ ῥάβδους φασὶ μοσχεύειν πολλὰ βαβυλῶνα τὰς ἀπὸ παλωτάλας.καὶ ὅταν ἐμβιώσωσι μεταφυτεύσωσιν.id est, uirgas eñ tenerrimas Babylonios uiuiradices efficere aiunt adultasq; transferre.neut. absolutum.
μοσχίον.τὸ.stolo,& uitulus nouellus.
μόσχος.ου.ὁ.ἡ.stolo,uitulus,iuuenca.
μόσχος cũ additur φύλλον,aut eiuscemodi quippiam,pediculus foliorum intelligitur.
μόσσα.τὰ. linteola concerpta quæ uulneribus imponuntur.
* μοσφάριον.diminutiuum est ἀπὸ τοῦ μοτοῦ. Vide cõmentaria Bud.
μοτόω.μ.ώσω.π.ωκα. medeor, curo uulnus ut cito claudatur.neutrum.
* μοτὸν κελτικὸν.linamentum est conceptum,quod uulneribus inditur, hoc est,penicillus uulnerarius.Bud.
μούναξ.tamen.
μοῦνος.ου.ὁ.solus,pro μόνος.
μουνυχία.ας.ἡ.luna,& Munichia portus Atheniensis.
μουνυχιὼν.ῶνος.ὁ. Ianuarius, Theodorus Martium esse uult.
* μοῦσα.ης.ἡ.musa,cãtus. Orpheus in hymnis μοῦσας per concisionem quasi μελοῦσας dici putat,ut nihil sint nisi μέλος ἁρμονικόν. Alij quasi ὁμοιοῦσας q; uno nexu disciplinę omnes teneantur,atq; ita fiat ἐγκυκλοπαιδεία. Alij πολὺ τὸ μαίομαι τὸ ζητῶ.ἢ ἀπὸ τοῦ μέμακα τὸ προθυμοῦμαι καὶ ὀρέγομαι.ἐκτικὴ γὰρ ἡ μοῦσα καὶ ἡ γνῶσις.καὶ ἀπὸ τῆς ἐκτήσεως καὶ προθυμίας γίνεται. Eusebius autẽ ἀπὸ τοῦ μυᾶν μοῦσαν dictam esse tradidit,quod διδάσκειν significat καὶ παιδεύειν. Vide commẽtaria Bud.
* μουσαγέτης. Sol uocatur ab Orpheo quod om-

nium orbium temperet Hermoniam. ut annotat Domitius Cald.
* μουσάλιπος.ου.ὁ.à musis raptus.
* μουσεῖον.ου.τὸ.museũ, locus musis & studijs consecratus, in q̃ de disciplinis honestis agitur. qua significatione utitur Pli.in epistolis.& Spartia.in Hadriano. Philostratus in uita Thyanei μουσεῖον uocat,ubi musę colebantur & responsa reddebãt,quod & Pollux affirmat.Stephanus locũ esse tradit apud olympum in Macedonia ex autoritate Polybij.
* μουσική. dicebatur à priscis humanitas literarũ in qua ingenuos homines docebant ocium conterere, animumq; recreare, recentiores uero ad numerorum modulationẽ hoc uocabulum transtulerũt,quia musica uelut ludus animi à curis uexati est requies. Ex q̃ factum est,ut μουσικὴ οὐ μόνον τὴν παιδείαν ἀλλὰ καὶ τὴν παιδιὰν significet. Vide commentaria Budæi.
μουσικεύω.τὸ μουσουργεῖν.
μουσοπάλαγοι.οἱ. obstreperi uersificatores uel recitatores suorum carminum cum iactatione & strepitu.
μουσίζω.μ.ίσω.π.ικα.cantu contendo.neutrum datiuo iungitur.
μουσικὸς.οῦ.ὁ.musicus,canorus.
μούσμων.ονος.ὁ.genus caprarum sic appellatum.
μουσοπόλος.ου.ὁ.poëta.
* μουσόω.insanio p musas,uel studio musarũ.
μουσουργῶν. musica arte cõpono,uel musicis modis impleo, personare musica facio.cũ accusa.Vide cõmen.Bud.fidibus aut tibia cano, modulor.
* μουσουργὸς.οῦ.ὁ.ἡ.cantor,cãtrix,citharista,tibicen, qui musica ratione temperat cantica & modulatur.
* μουσῶσαι.numeris & modis exornare, uenustius reddere.
μοχθέω.μ.ήσω.π.ηκα. laboro, affligor aduersis. neutrum absolutum.
μοχθηρία.ας.ἡ.nequitia.Aristophanes.ἀνόμαζε πολλοὶ πέπποσι πλὴν μοχθηρίαν.
μόχθηρος.ου.ὁ.agricola.
μοχθηρὸς.οῦ.ὁ.flagitiosus,nequam.
μοχθισμὸς.οῦ.ὁ.labor.
μοχθουνικῶς.laboriose.
μόχθος.ου.ὁ.labor.
μοχλεύω.μ.εύσω.π.ευκα.σαλεύω.καὶ
μοχλέω.μ.ήσω.π.ηκα. moueo, cum sera moueo. obfirmo uecte siue repagulo.actiuum,accusat.iungitur.
μοχλία.ας.ἡ.tralatio ossis in locum suum.
μόχλιον.ου.τὸ.sera.
μοχλὸς.οῦ.ὁ.sera,uectis,repagulum, sera quæ adhibetur ad aliquid mouendum.

M META TOY Y.

μύαξ.conchæ species.latinè mitilus.
μύακες.murices,pisces.
μυγάλη.ης.ἡ.mus,araneus.
μύγις.uix.pro μόγις.

μυγμός.ῆς.ἡ.ſonus narium, irriſioni plærunquè dicatus, reprehenſio. Vnde qui citrà repre
* hẽſionis morſum agit, ἀμύγμων dicitur.
μυγμός.οῦ.ὁ.ſtridor muris.
μυδαλέος.α.ὸν.humidus.
μυδαλέω.putrefacio, ſtillo.
μυδάω.μ.ήσω.π.ηκα.diſtillo, humecto, putreſco,
* labefacio.
μύδησις.diſtillatio, humectatio, putrefactio:
* omnibus congruit putrefactione cnectis corporibus. Eſt etiam palpebrarum affectio tumentium & manantium aſſiduè.
μυδρίασις.ιος.ἡ.uitium oculorũ ubi pupilla iu-
* ſto latior efficit, colore nihil prorſum mutato, quo fit, ut uiſa minora appareãt quàm ſint. cuius cauſſa eſt πᾶσα παχυμερὴς ὑγρότης, id eſt, redundans humectatio.
μύδρος.α.ὸν.ferrum ignitum, maſſa candefacta.
μυελών.genus putridi ulceris.
μυελόεις.εσσα.ὸν.medulla plenus.
μύελον.alimentum, cibus, medulla.
μυελός.οῦ.ὁ.medulla, pro cerebro ponitur. So-
* phocles in Trachin. cerebrũ λευκὸν μυελόν, id eſt, albam medullam appellat.
μυελόω.μ.ώσω.π.ωκα.medulla impleo, neutrum, accuſa.iungitur.
μυέω.μ.ήσω.τω.ηκα.inſtruo in ſacris, ſacris initio τελειόω, διδάσκω.acti.accuſat.iungitur.
* μυῖαν.ἡ.
* μύζειν.muſſare ſignificat, & ſugere, item labijs occluſis naribus uocem reddere. Ariſtoph. Theſ. τί μύζεις; quid muſſitas?
μύησις.ιος.ἡ.purgatio, initiatio.
μυθεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.fabulor. deponens abſolutum.
μυθέω.μ.ήσω.π.ηκα.loquor.acti.accuſa.iungitur.
μυθιστορία.fabuloſa hiſtoria.
* μυθογράφος.fabularum ſcriptor.
* μυθολογέω.μ.ήσω.π.ηκα.fabulor.neut.abſolutum.
μυθολόγημα.α.τος.ἡ.
μυθολογία.ας.ἡ.ratiocinatio fabularum.
μυθοπῳιός.οῦ.ὁ.fabulator.
μῦθος.ου.ὁ.fabula, uerbum, oratio.
μυθώδης.ὲς.ὁ.ἡ.fabuloſus.
μῦια.ας.ἡ.muſca.
μυοκέφαλον.τὸ.uitium in oculi tunica. quæ ἐκγόνεια
* λίς. dicitur, idq; minutum ac muſcæ capiti perſimile.
μυκάομαι.μ.ήσομαι.π.ησομαι.mugio, rudio, rugio: aſinorum & camelorum, & boum eſt. deponens abſolutum.
μυκηθμός.οῦ.ὁ.
μύκημα.α.τος.τὸ.mugitus.
μυκῆναι.αῖ.Mycenæ, urbs Peloponeſi, in qua regnauit Agamemnon.
μύκης.ου.ὁ.
μύκης.ητος.ὁ.fungus, mentula, capulus gladij.
μυκητώδης.ες.ὁ.mugibilis.
μύκομαι.aperior.
μυκτήρ.ῆρος.ὁ.naſus. non tam naſus proprie q̃ naſi foramina per quæ exit muccus, hoc eſt
* nares, ut annotat Ammonius.
μυκτηρίζω.μ.ίσω.π.τα.ſubſanno, naſo ſuſpendo,

* irrideo, quòd naſus olim ſubdolæ irriſioni dicatus eſſet. act. accuſa. iungitur.
μυκτηρισμός.οῦ.ὁ.ſubſannatio.
μύκων.ωνος.aceruus palearum, & pars auris.
μυλακρίς.ίδος.ὁ.animal quod in molanaſcitur farina ueſcens, magnitudine cicadæ.
μυλλάς.άδος.ἡ.meretrix.
μύλαξ.ακος.ὁ.molaris, id eſt, lapis magnus.
μύλη.ης.ἡ.mola, ſed ſuperior, nam inferior ὀνος dicitur, dens molaris.
μυλήφατος.ὁ.molitus, pinſitus.
μυλιάω.dentes concutio præ frigore.
* μυλικὸς.molaris.
μυλίτην.molarem.
μυλιτίς.ίδος.ἡ.fœmina quæ molit.
μυλοειδής.ὲς.ὁ.ἡ.rotundus.
μύλος.ὁ.μύλη.
μυλοκόρος.ὁ.qui molam purgat & cuſtodit.
μύλον.ὁ.τὸ.molendinum, piſtrinum.
* μύλος.placentæ genus apud Syracuſos ex ſe
* famo & melle ſubactæ.
μυλλός.ſtrabo.
μύλλω.σω.ωσα.ίζω.appropinquo, applico.
μύλων.ωνος.ὁ.κος.
μυλωθρικόν.οῦ.τὸ.piſtrinum.
* μύματα.τὰ.obſonij genus precioſi, ex cruore & carne, coniectis inſuper alijs condimentis pluribus.
μυμάω.μ.ήσω.π.ωκα.reprehendo, acti. accuſatiuo iungitur.
* μυμῶν.reprehenſibilis.
μύνη.prætextus, excuſatio, accuſatio.
μύξα.ης.ἡ.humor ex naribus fluens, muccus, pituita.
μύοξος.ὁ.bufo.
* μυοπίζουσα & μύουροι. dicũtur pulſus quidam apud medicos, translato nomine de figurarum ratione, quæ in acutum definunt.
μύξων.ωνος.ὁ.mucoſus.
μυξώδης.ες.ὁ.ἡ.idem.
μυξωτήρ.ῆρος.ὁ.nares, foramen naſi.
μύξαι.αῖ.nares apud Sophoclem, unde lucerna λύμυξος, & πολύμυξος ab ellychniorum numero dicta eſt.
μυοπάρων.ωνος.ὁ.myoparo, nauigij genus.
μῦς.ὁ.τὸ.ſcelus.
μυόχαδα.τὰ.muſcerdæ.
μύῤῥα.ας.myrrha.
* μύραινα.ης.ἡ.murena piſcis, & torques mulierij, quæ etiam Latinis murænulæ dicuntur.
μυρεψικός.οῦ.ὁ.aromatarius.
μυρεψός.οῦ.ὁ.unguentarius, unguenta et odoramenta conficiens.
μυρία.τὰ.infinita.
μύριοι.τὰ.decem milia.
μυριάκις.decies milies.
μυρίανδρον.ου.τὸ.numerus continens decem milia hominum.
μυριάρχης.ου.ὁ.κος.
μυρίαρχος.qui præeſt decem milibus.
μυριάς.άδος.ἡ.numerus continens decẽ milia.
μυριαφόρος.ου.ὁ.ἡ.decem milia hominum ferens.
μυρίζω.μ.ίσω.τω.τα.redoleo, odoramentis ungo.
neutrum.

neutrum.
μυρίκη.ης.ἡ.myrica.
μυρίκινος.ου.ὁ.myricinus.
μυρίνη.ης.ἡ.myrtus.
μυρίοι.οι.infiniti.
μύριοι.decem milia, ſed apud Græcos maſculini generis eſt.
μύριος.ου.ὁ.ἡ.magnus, infinitus.
* μυρίον πλῆθος. tam μυριάδα ſignificat, quam magnam & uelut innumeram multitudinem
μυριοπλάσιος.ου.ὁ.infinite multiplicatus.
μύῤῥις. myrrha, uel myrrhis, herba eſt quam quidam Conilen uocant.
μυριοστὴ.ῆς.numerus continens decem milia.
μυρισμός.οῦ.ὁ.odorus.
μυρίος.ου.ὁ.interdum dignus luctu, πρὸς τὸ μύρεσθαι.
μυριόφυλλον.ου.τὸ.herba millefolium, ſeu Veneris ſupercilium.
μυρμηκία.ας.ἡ.uerrucæ genus, tumor in uultu:
* qui Feſto coſſus dicitur, cauerna, agmẽ formicarum, formicatio.
μυρμηκώδης.ες.ὁ.ἡ.formicinus.
μύρμηξ.ηκος.ὁ.formica.
μύρομαι.lugeo, humecto. deponens, abſolutum
μύρον.ου.τὸ.uirgultum odoriferum, unguentum.
μυροπώλης.ου.ὁ.unguentarius. Gaza apud Ariſto
* telem pygmentarium uertit, id quod rident alij.
μύρος.ου.ὁ.unguentum.
μύρσος.genus uaſis ex uiminibus contextum.
μυρσίνη.ης.ἡ.κος.
μύρτος.ου.ἡ.myrtus.
μύρτα.bacca myrti.
μυρτίδανον. ſiue μυρτὶς, concretum quiddam eſt & adhærens in myrto.
μυρτοχειλίς.ίδος.ἡ.κος.
μύρτον.ου.τὸ.pars pudendi membri muliebris.
* hoc eſt caro ſubſultans, quæ interiacet rimæ teſte Polluce,
μυῤῥωδέω.lugubrè canere.
μῦς.υός.ὁ.mus.
μύσαν.occluſi ſunt.
μυσαρὸς.οῦ.ὁ.abominabilis, ſceleſtus.
μυσάττομαι.μ.άξομαι.τω.αγμαι.abominor, detteſtor, aſpernor.
μυσαχνός.οῦ.ὁ.impurus, ſpurcus.
μύσις.ιος.ἡ.præcluſio, ſuffocatio.
μυσκέλεθρα.τὰ.κος.
μυσκέλεθρον.ου.τὸ.ſtercus murum,
* μύσκος.paruus mus.
μύσος.ου.ὁ.abominandus, exoſus, ſceleratus.
μύσος.ους.τὸ.ſcelus, abominatio.
μυσταγωγέω.μ.ήσω.π.ησα.duco ad ſacra. actiuum. accuſa.iungitur.
μυσταγωγία.ας.ἡ.diſciplina ſacrorum, initiatio in ſacris.
μυσταγωγός.οῦ.ὁ.princeps ſacrorum.
μύσαξ.ακος.ὁ.ἡ.barba menti.
μυστήριον.ου.τὸ.arcanum, ſub quo arcani aliquid la
* tet, quodq; non perficitur niſi occulta aliqua ſacrorum ratione, res arcana occultaq;

quæquè nefas eſt uulgo efferre. Erant enim μυστήρια ſacra arcana quæ Latini ſecluſa uocant. Hęc autem duorum generum erant apud Eleuſinem terræ Atticæ, magna, quę Cereri ſacra erant, & parua, quæ Proſerpinæ, in quibus quæ agebantur, ſacerdotes ſummo ſilentio occultabant. Vnde etiam dicta uolunt, quod ea δεῖ μύσαντας τηρεῖν ἔνδον, hoc eſt, occludere oportet ítus, intus cuſtodire, nec cuiq; prophano explicare. atq; hij, quòd ea occultabant μύσαι dicebantur.
μύστης.ου.ὁ.ſacra diſcens, myſteriorum peritus,
* diſcipulus, initiatus ſacris alicuius numinis. Vnde συμμύσται, qui ijſdem ſacris ſunt initiati.
μυστίς.ίδος.ἡ.myſtica, arcanorũm perita. Lacertius. διοῦς. μυστίδος ὢν πρόπολος.
μυστικός.οῦ.ὁ.myſticus, arcanus.
μυστίλαος.ὁ.ſorbere excauato pane.
* μυστίλη.ης.ἡ.panis cauus quo ius ſorbetur, panis qui canibus obijcitur. Latini, teſte Pompeio, canicas uocant huiuſmodi panes.
μύστλον.aut ut alij μύστρον.ου.τὸ.cauum.
* Stumptum à marino muri, qui, ubi libido occeperit, μύει καὶ σωτιλεύει, id eſt, obliteſcit occludituruquè.
μυστίω.μύξω.τω.υχα.tergo, mungo. actiuum, accuſat.iungitur.
μυττωτόν.τὸ.reliquiæ, & genus edulij ex allijs & uarijs condimentis concinnatum.
* μυχάτατος.intimus.
μυχμός.οῦ.ὁ.ſtrepitus.
μυχθίζω.ſubſanno.
μυχοῖατος.ου.ὁ.intus ſemotus, pro μυχάτατος.
μυχὸς.οῦ.ὁ. ſeceſſus, conclaue, locus intimus, domus, penetrale, locus abditus, ſinus.
μυών.ῶνος.ὁ.pulpa brachiorum & coxarum.
μυωνία.ας.ἡ. mulier prodigioſæ libidinis apud Aelianum. A murum ſalacitate immodica quæ dicitur μῦς.
μύω.μ.ύσω.π.ύκα.claudo, abſcondo, occulto. act. accuſa.iungitur.
μυωπίζω.luſcioſus ſum, ſtimulo.
* μυωπάζω.μ.άσω.π.ακα.manu tento. μυωπάζειν (inquit Ariſtoteles) λέγουσι ὅτιν γενετῆς τὰ μὲν ἐγγὺς βλέπουσιν, τὰ δὲ ἀπ ἀπρόσιωσ οὐχὶ ὁρῶντες, id eſt, dicuntur qui ab ortu proxima quidem uident, remota uero non uident.
μυωπίας.ου.ὁ.κος.
μυωπός.οῦ.ὁ.luſcioſus.
μυωπίομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.inſanio, furo. deponens abſolutum.
μυωπία.ας.ἡ.cauerna murum.
μυωξία.idem.
* μύωψ.ωπος.ὁ.οἶστρος, calcar. μύωπες dicuntur qui à primo ortu propius admota oculis uident, remota uero non: quod genus hominum res intuendas oculis ferè contingere ſolet, & limis etiam ſecluſiſquè oculis aſpicere, cui contrarium ſenibus accidit. Aut, ut alij, qui interdiu exiliter uident, & ueſperi iuſtam aciem habent. Sic dicti à conniuentibus

tibus oculis. Vnde est apud Aristotelem in problemat. sect. trigesima septima, διὰ τί οἱ μύωπες συωδάγοντες τὰ βλέφαρα ὁρῶσιν; cur myopes contractis palpebris uident? Latini Luscios, lucitiosos et nuscitiosos uocant. Copiosius in prioribus annotat. Bud.

M META TOY Ω.

μᾶ. quæro.

μάω. quære.

μωκίζω. adulor, κερκωπίζω.

* μωκία. ας. ἡ. irrisio, irridendi studium.

* μωκᾶσθαι. irridere. quo etiam Galli & Angli utũtur in lingua uernacula.

μωκός. οῦ. ὁ. irrisor, stultus.

μῶλα. τὰ. pro labijs. & ossibus genuũ apũd Pausa.

μῶλος. ου. ὁ. pondus, bellum, pugna, lapillus qui ponitur in lapidibus coniungendis, strages in bellis.

μῶθων. ωνος. ὁ. saltationis genus, seruilis, uerna. apud Lacedæmonios qui ingenuorum filios instituit.

μῶλυ. υος. τὸ. moly herba, quam Mercurius Vlyssi tradidit in remedium carminũ Circes. Odysseæ κ. μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί, quod interpretans Ouidius ait. Moly uocant superi, nigra radice tenetur.

μωλύω. ὀφαντίζω.

μώλωψ. ωπος. ὁ. flagellũ ex boue, uibex, cicatrix.

μωμίων. ονος. ὁ. dens molaris.

μωμάομαι. μήσομαι. μεμώμημαι. ἐμωμήθην. uitupero, reprehendo, subsanno.

μωμητός. οῦ. ὁ. uituperabilis

* μώμισιον uocant eam partem dentium molarium, quæ gingiuæ assidet.

μῶμος. ου. ὁ. uituperium, macula, deus conuitij omnia reprehendens, reprehensio.

μῶν. an, num, nunquid. Est enim πυσματικῶς ἀποφαντικόν.

* μῶν μή. nonne. Est autem idem quod μὴ οὖν μὴ κατὰ κρᾶσιν.

μώνυξ. υχος. ὁ. pro μονόνυξ, habens ungulam integram, solungulus.

μώνυχον. ου. τὸ. solipes.

μωραίνω. μανῶ. μωρανέω, desipio, stupidè et fatuè aliquid ago. neutrum absolutum.

* μωρολογία. ας. ἡ. inepta loquacitas.

* μωρολογεῖν. insulse blaterare, garrire, inepta loqui.

* μωρόφρων. ονος. ὁ. stulte sapiens, qui desipienter sapit.

μῶρον. ου. τὸ. morum.

μωρός. οῦ. ὁ. fatuus, morus.

μωρότης. ητος. ἡ. fatuitas.

μώρωσις. εως. ἡ. uitium propriè est memoriæ, interdum fatuitas.

μωσής. έος. ὁ. ἡ.

μωϋσῆς. έος. Moyses, à μῶυ Aegyptia, seu potius Chaldæa uoce.

N META TOY A.

Ναγμα. ατος. τὸ. pilus, uillus.

ναί. etiam, certe, ita, aduerbium affirmantis & concedẽtis, ut sunt ita & etiã latinè. Interdũ seruit antypophoris, ut νὴ Δία. De most. Ναί φησιν, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον καλόν. & cetera. At enim inquit. Vide comment. Bud.

* ναέτης. incola.

ναιετάσκω. ησω.

ναιετάω. habito. acti. accusa. iungitur.

ναῖβλον. ου. τὸ. nablum instrumentum musicum, psalterium ab Hræo nabel corrupto uocabulo.

* ναΐδιον. sacellum, ædicula, id est, ædis sacræ appendix.

* ναὶ μὰ. affirmat. ναὶ μὰ Δία, certe. Homerus Ili. α. ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, id est, νὴ τοῦτο τὸ σκῆπτρον.

ναιμόν. insuper, uere, sane.

ναίχι. certe.

ναῖρον. ου. τὸ. nærum.

ναίω. habito, fluo. accusa. iungitur.

νάκη. ης. ἡ. κοῦ.

νάκος. εος. τὸ. pellis caprina, uellus.

νᾶμα. ατος. τὸ. latex, fluxus, fluentum, unda, riuus, fluens.

νάνος. ου. ὁ. nanus, pumilio. Copiose de hoc nomine Gellius lib. xix. cap. xiij.

νανάδης. ὁ. ἡ. breuis in nani morem.

* νάξος Bacchi cognomen.

* ναξιεργής. nat. io opificio factum.

ναός. οῦ. ὁ. templum.

* ναοφύλακες quibus tutela & sartatecta æ diũ sacrarum commissa sunt.

νᾶσα. ης. ἡ. κοῦ.

νᾶσος. ου. τὸ. salus, locus syluosus, mons, uallis.

νάπυ. τὸ. synapium. (rupes.

ναρθηκοφόρος. ου. ὁ. ferulam ferens.

ναρθήκιον. ου. τὸ. narthecium, pro theca in qua medicamenta reponuntur. Cicero, tanquã de narthecio promant.

ναρθηκία. ἡ. ferulago.

νάρθηξ. ηκος. ὁ. ferula.

ναρκάω. μήσω. τῶ. ηκα. negligo, obstupefacio, facio torpere. acti. accusa. iungitur.

νάρκη. ης. ἡ. torpedo.

νάρκημα. ατος. τὸ. κοῦ.

νάρκησις. εως. ἡ. torpedo.

νάρκη. ης. ὁ. piscis qui torpedo dicitur.

νάρκισσος. ου. ὁ. Narcissus uiri nomen.

νάρκισσος. ου. ἡ. narcissus flos.

ναρκώδης. εος. ὁ. stupidus, segnis.

ναρός. humidum, liquidum.

νάσα. habiraui.

νάσατο. habitauit.

νάσθη. idem, ut ποὶν ἐμὸς ἄργεϊ νάσθη.

νασμός. ου. ὁ. imber, latex, diluuium, ῥεῦμα, fluor.

* νάστος. οῦ. ὁ. solidus panis, melle & uuis passis & alijs aromatis confectus. Sunt tamẽ qui recentẽ & calentem panẽ intelligant, dictũq; uolunt

uolunt, quia densior fit constipatioq;, nil prorsum leuitatis habens aut inanitatis ἀπὸ τοῦ νάσασθαι ἀρτύμασι.

νάρθη. genus harundinis ex qua sagittæ fieri solent.

νάσσω. adæquo, premo.

* ναυαγέω. μήσω. πηκα. naufragor, nauem frango, naufragium facio. cum accusatiuo. & interdum absolute.

ναυάγιον. ου. τὸ. naufragium.

ναυαγός. οῦ. ὁ. naufragus.

ναυαρχίς. ίδος. ἡ. nauis prætoria, uel in qua prætor est.

ναύαρχος. ου. ὁ. nauarchus, præfectus uel classis ductor.

ναυβάτης. ου. ὁ. nauta qui nauc uehitur.

ναυηγός. οῦ. ὁ. naufragus.

* ναυηγῶ. τὸ ναυαγῶ.

ναυκληρέω. nauem guberno,

* ναύκληρος. ου. ὁ. nauclerus, nauis gubernator, nauis dominus, qui nauicularius dicitur Tacito, & nauiculator Ciceroni, meritorias naues habẽs, quem patronum appellamus Bud. in Pandect.

ναυμαχῶ, nauali pugna uinco.

ναῦλα. ης. ἡ. genus musici instrumenti, quod idẽ esse cum psalterio quidam tradunt, reclamante tamen Fabio & Cicerone de respõsis Aruspicum. Sopho. ὦ ναῦλα κωκυτοῖσι, ὀυλύρα φίλα. Cuius diminutiuum est ναυλίον apũd Ouidium. lib. iij. de arte. Disce etiam duplici genialia naulia palma Vertere, conueniunt dulcibus illa modis.

ναῦλον. ου. τὸ. naulum, portorium, uiaticum.

ναυλοχέω. μήσω. πηκα. maneo in portu, insidior cum nauibus.

ναύλοχον. ου. τὸ. nauale, portus nauium.

ναυμαχέω. μήσω. μ. ηκα. naualem pugnam gero. neutrum, datiuo iungitur.

ναυμαχία. ας. ἡ. nauale prælium.

ναύμαχος. ου. ὁ. aptus nauali prælio.

* ναυπηγοῦμαι. κοῦ.

ναυπηγέω. μήσω. τῶ. ηκα. nauem fabrico. neutrum absolutum.

ναυπηγήσιμος. ου. ὁ. aptus fabricandis nauibus.

ναυπηγός. ου. ὁ. fabricator nauium.

ναῦς. ὁ. ναὸς uel νεὼς. πλὴν ναῦν, τὰς ναῦς. nauis.

ναυσικάα. ας. ἡ. Nausicaa Alcinoi filia.

ναυσίκλυτος. ου. ὁ. nauibus inclytus.

ναυσίπορος. ου. ὁ. nauigabilis.

ναύσταθμος. ου. ὁ. nauale, turma nauiũ, nauiũ statio

* ναυστολέω. naui duco. cũ accus. Vide Bud.

ναυστολία. ἡ. πλοῦς.

ναυστολιῶ. nauigo.

ναύτης. ου. ὁ. nauta.

ναυτία. ης. ἡ. nausea.

ναυτιάω. μήσω. πηκα. nauseo. neut. absolu.

ναυτικόν. οῦ. τὸ. classis.

ναυτικός. οῦ. ὁ. nauticus.

ναυτιλία. ας. ἡ. nauigatio, id est, ars nauigandi.

ναυτίλλομαι. μήσομαι. ἐμήσαμην. nauigo. deponens, absolutum.

ναυτίλος. ου. ὁ. nauta, & piscis qui nautilus dicit.

ναύφιν. nauibus.

ναυφρακτέω. ῶ. τὸ. classis ad bellum instructa.

νάφθα. ης. ἡ. κοῦ.

νάφθας. ου. ὁ. naphtha, bituminis genus apud Persas, ad quod è longinquo etiam flãma trãsit

νάφθα. ἡ. piscis genus aut plantæ.

νάω. fluo, neutrum absolutum.

N META TOY E.

νέ. particula non nisi in compositione dictionum ponitur, priuationem significans.

νέα. noualis, ager qui alternis annis seritur. Ἐκ νέας. à iuuentute.

νεάζω. μήσω. πηκα. sum iuuenis, iuuenilitor, iactãter & inconsulto ago, iuuenor, quod & νεανίεν, νεανεύειν, & νεανίζειν dicit, terrã inouo. Herodia. libro. iij. pro iuuentutem transigo. κοῦ τοὺς υἱοὺς ἀσκαγαθεῖν τε καὶ ἐθέλοντας θέλων, ὡς ἂν νεανίζοιεν ἐν στρατιωτικῷ βίῳ κοῦ σώφρονι. neut. absolutum.

* νεανίω. & νεανεύω. idem.

νεανικός. ου. ὁ. nuper acutus.

νεαλής. ές. ὁ. ἡ. nouus in omni officio.

νεαλίς. ίδος. ἡ. piscis propriè nuper captus, uel qui ad aliquod opus nuper apponitur, nouus nuncius.

* νεανίας. ου. ὁ. adolescens, audax. Accipitur pro audaci & strenui spiritus homine. acriq;

νεανικός. οῦ. ὁ. ferox, fortis, ualidus, audax, animosus, strenuus. Herodi. in sexto. ὅτι μηδὲν ἀνδρεῖον, μὴ δὲ νεανικὸν πρὸς χοιρίδιον, τὸν Γερμανοὺς ἐλθόν. Item temerarius, inconsideratus, ratione carens: cũ ea ætas stultis affectibus sæpius, quã uera ratione duci solet.

* νεανικῶς. iuuenilitor, strenue, fortiter ut solẽt iuuenes, ualidè: id quod Latini quoq; imitantur. Ouid. x. metamor. Iecit ab obliquo nitidum iuuenilitor aurum.

νεανίσκομαι. μήσομαι. ἐσκόμην. iuuenesco, pubesco. deponens absolutum.

νεανίευμα. ατος. τὸ. iactantia, strenuitas, interdum strenuum facinus, audax factum, ὁ ἀνδρισμός

νεανιεύω. μήσω. πευκα. iuuenilitor temere & incõsulto ago, floreo, uigeo, neut. absolutum.

νεανιεύομαι. iuuenilitor, & strenue ago, siue iactãter & incõsiderate, & temere incõsulteq; aliqd ago, ac iactabunde iuuenilisq; ferocia facio aliquid, aut facturum promitto, petulanter ago. νεανικοπρεπῶς, gloriabundus τὰ νεανικὰ δρῶν. facinora flagitiosa, audacia facta, præclara & strenua gesta.

νεανιάζω. μήσω. πηκα. iuuenesco, & νεάζω. neutrum absolutum.

* νεανίζειν iuuenilitor agere, quod Horati. iuuenari dixit, more iuuenum iactãtius inconsideratiusq; agere, aut siquid præterea ei ætati peculiare uidetur. Transfertur eleganter etiam ad alia, ut siquis orationem floridã, phaleratamq; νεανίζειν dixerit. Eras.

νεανίς. ίδος. ἡ. puella iuuencula.

νεανίας. ου. ὁ. iuuenis.

νεανίσκευμα. ατος. τὸ. superbia, incontinentia.

νεανίσκος. ου. ὁ. adulescentulus.

νεαρός.ά.ό.nouus,recens,iuuenilis.
* νεωτέροι.nouitij,recentiores.
νέατς.habitantur.pro νεάτς,sitæ sunt.
νεᾶτ[ι,κοῦ νίτη.ης.ἡ.chorda acutisoni.
* νέατος.ά.ό. nouissimus , id est, ultimus , postremus . Item ἡ γῆ νεωστὶ ἀροῦ[ιαμένη , terra recens aratro procissa,& ad sementē exculta. νεὸς & νέωμα idem sunt . Latinè uocatur nouali uel nouale,uernactum.Dicitur & seges.Xenophon pro arandi tempore usurpauit: uerum tunc tonus acutus est in ultima. Copiosius Bud.in postremis annotati. & etiam in Commen.
* νεάω.habito,nouo, terram uernactam aut nouale facio.acti.accusa.iungitur .
* νεβρίδες.ά.ἡ.nebrides,pelles ceruinæ,quales Bacchus gestasse fertur: Vnde νεβρίδα φέρειν dicitur eleganter,qui timidior est ac uinolētus.
* νεβρός. οῦ. ὁ. hinnulus: dicitur ceruus qui nunc primum βορὰν ἐνδέχε(ται), id est, alimentum admittit.Vnde Anacreon νέβρον uocat νεοθηλαγαλακτινὸν,id est,nuper lactantem.
νεῖλα.ης.ἡ.fluuius, cuius fontes scaturiunt ex Lycæo monte.
* νεέω.nato.
νέκαι.pro νέη.Ionice eas.
νεκγενής.ές.ὁ.ἡ.nuper genitus.
νεκλᾶ[ης.ὁ.gubernator nauis.
νεῖκος.εος.ὁ.ἡ.κοῦ
νεικοῦς.nuper acutus .
νεῖλατος.ὁ.nouiter factus .
νέκλυς.υδος.ὁ.nuper adueniens.
νεκνίης.pro νεανίας.adulescens, iuuenis.
νεῖαι.radices.
* νεατίη.ἡ.κύστις .intestinum crassum, pars extrema uentris,uenter inferior apud Homerū.
νεαρός.οῦ.ὁ. κοῦ
νέα[ος.ultimus,postremus. Ilia.ρ.ἀσκὴρ δ' ὡς ἀπέλαμψεν ἐκκεῖ νέα[ος ἄλλων.
νεικέω.arguo,contendo, uitupero. neutrum, datiuo iungitur .
νεικέω.μ.ήσω.π.ηκα.contendo,obiurgo,laudo,canto.neut.datiuo iungitur.
νείκη.ης.ἡ.κοῦ
νεῖκος.εος.τὸ. contentio.
νεῖλος.ὁ.ὁ.Nilus Aegypti fluuius.Seruius dictū existimat quasi νέον ἴλυν,id est,nouum trahētem lutum,quo oblimet, hoc est, limo oppleat Aegyptum.
νεῖμα.ατος.τὸ.filum.
νεῖν.natare.
νειός.οῦ ἡ.nouale.
νειοτρέω.μ.ήσω.π.ηκα.nouam tellurem facio , uernactum facio.neut.absolutum.
νειούμενος.ὁ.rediturus.
νεῖτο.redit.
νείωθε.ex imo.
νεκάς.άδος.ἡ.aceruus cadauerum .
νεκραγωγεῖν. id est , mortuos ducere.dicit Mercurius.sic Virg.Hac animas ille euocat orco.
νεκρικά.τὰ.res mortuorum.
νεκροκορύνθιοι,id est,Corynthiorū defuncti:in historia uocātur uasa fictilia,quę Corynthio euersa Romam impleuere,quod ex reclusis sepulchris eam excerpsissent prædam.
νεκροπομπός.Mercurius qui animabus ad inferos ducendis præest.
* νεκρόν.οῦ.τὸ.cadauer: quod defunctus dicitur Plinio. Quam tandem portionem defunctus eius obtineat:id est,cadauer . Ciceroni sepultura,cū ait,Illam insepultam sepulturā. In sacris literis mortuale & morticinium transfertur.
νεκρός.οῦ.ὁ.mortuus.
* νεκροσυλῶ.mortuos deduco .
νεκροσυλία.ας.ἡ. prædatio mortuorum.
νεκροφόρος.ὁ.ὁ.capulus,feretrum.
* νεκροφόρος.ὁ.ὁ.defunctifer,uespillo,libitinarius, sandapilarius,pollinctor . Vide Budæum in prioribus annota.
νεκρόω.μ.ώσω.πα.ωκα. mortifico. actiuum, accusatiuo iungitur.
* νεκρῶδες.ἐπιφέρειν.faciē cadauerosum præ se ferre
νεκρώδης.εος.ὁ.ἡ.mortifer.
νέκρωσις.εος.ἡ.mortificatio.
νέκταρ.αρος.τὸ.nectar, cibus deorum.significat aurem immortalitatem, à νε quod priuationem significat,& κτείνω.Potum deorum quidam interpretantur,uerum Anaxandrides & Alcman cibum intelligunt.Erat item uini nomen in Lydiæ olympo ex fauis permixtis & floribus odoratis concinnatum.
νεκτάριος.ὁ.ὁ.nectarcus,diuinus,immortalis.
νεκύδαλος.genus insecti,inualida Theodo.
νεκύα.ας.ἡ.funus,res mortui, mortuorum festū.
* νεκυομαντεία.uaticinium ex mortuis, uaticinatio quæ fit ab inferis euocatis manibus.
νεκύσια.τὰ. funeralia.
νέκυς.υος.ὁ.mortuus.
νεμεσάω.μ.ήσω.π.ηκα.succenseo, indignum puto, uitio uerto,inuideo,neutrū, datiuo iungit.
νεμεσητός.οῦ.ὁ.uenerandus,odibilis.
νεμεσίω.μ. ήσω. π. κα. νεμεσάω . neu .datiuoiūgit.
νεμεσίομαι.μέμφομαι,succenseo,& φθονοῦμαι.
* νεμέσεια.τὰ.festa dicebantur,quo uita functis iusta fiebant.
νέμεσις.ιος.ἡ.accusatio, inuidia , superborum ultrix,ira deorum,indignatio ex improborū prosperiore successu ἐπὶ τοῖς ἀναξίως ἐυπραττουσι ut inquit Aristoteles.Idem mediam esse ait inter inuidiam & ἐπιχαιρεκακίαν.Sunt qui à distributione bonorum , malorumq; dictam esse uolunt.
νέμεσθαι πλοῦ παρὰ ὀυσίαν.partiri hæreditatem.
νέμετρ πλοῦ ὕλην ἢ πῦρ. id est , depascitur syluam ignis,ut pecus,& ulcus serpens. τὰ νεμέμενα ἕλκεα,ulcera serpentia .
νεμέω.μ.ήσω.π.ηκα.distribuo,pasco.act.accu.iūgit
νέμος.εος.τὸ.nemus.Nequis autem non putet nemus græcum uocabulum.Iliad.λ.legimus . ἐν νέμεϊ σκιερῷ.
* νέμομαι.depascor . Item fruor & possideo , & uictito. Inuenit etiam in Græcis Pand.pro possidere,qd Cice. imitar iuolēs dixit, depasci ueterē possessionē Academiæ ab hoc acuto hoīe nō sinemus,significat et partior.

* νέμω.μ.νεμῶ.π.νενέμηκα.distribuo,diuido,tribuo, reddo.Est etiam tribuo,id est,sum studiosus alicuius rei,honorē habeo & magni pendo, honoro. Νέμω τὸ χώριον.utor agro propascuo.Et νέμω,pasco pecus.Est etiam τὸ Λαπτῶ, administro, gero. Herodian.τοὺς σύγκλητον βουλὴν νέμοντας,pro senatu dixit,actiuum,accusatiuo iungitur.
νένακτο.implebatur.
νέννος.apud poētas auus maternus.
νεοάρδης.εος.ὁ.nuper irrigatus.
νεόβαρος.ά.ὁ.nuper primo comestus.
νεόγαμος.ά.ὁ.ἡ.nouus nuptus.
νεογενές.τὸ.βρέφος.
νεογιλός.οῦ.ὁ.infans,iuuenis.
νεόγονον.ά.τὸ.κοῦ
νεογιλές.εος.τὸ.κοῦ
νεογιλαῖον.ά.τὸ.infantulus.
νεογνός.ά.ὁ.ἡ.nuper genitus.
νεογύνης.ὁ.ἡ.nouus maritus.
νεοδαμώδεις.ὁ. apud Lacedæmonios dicebantur ij qui ex helotis manumissi erant.
νεοειδής.ές.ὁ.σκληρός, qui facie iuuenis uidetur, quum sit annosior.
νεόδρεπτος.ά.ὁ.nuper decerptus.
νεόκλωστος.ά.ὁ. nuper filatus.
νεοθηλής.ές.ὁ.ἡ.nuper uirescens.
νεόκτιστος.ά.ὁ. nuper factus.
νεολαία.ας.ἡ. conuentus iuuenum, conuentum.
νέομαι.uado,reuertor,abeo.deponēs absolutū.
νεομηνία.ας.ἡ prima dies lunæ,uel mensis.Nam
* Græci calendas non habent more Romanorum,sed loco eorum habent νεομηνίας,id est,nouilunia.
νεόμυκτος.ά.ὁ.ἡ.nuper tersus.
νέον.tersus.
νεοπαγής.ές.ὁ.ἡ.κοῦ
νεόπηκτος.ά.ὁ.ἡ.nuper fabricatus.
νεόπλουτος.ά.ὁ.nuper ditatus,repēte diues factus
νεόπλυτος.ὁ.ἡ.nuper lotus.
νεοπολίτης.ά.ὁ.nuper ciuitate donatus.
νεόῤῥαντος.ά.ὁ.nuper aspersus.
νεόῤῥυτος.ά.ὁ.nuper fusus.
νεός.οῦ.ὁ.nouale,campus,uide νέατος.
* νέος.ά.ὁ.nouus,iuuenis.propriè respōdet senio, & competit ijs quæ sentiunt ætatem,καινὸς opponitur uetustati. Item mollis,tener, tenellus,iuuenilis adiectiuè.
νεόσμυκτος.ά.ὁ.nuper tersus.
νεόσσοικος.ά.ὁ.nauale ubi fiunt naues.
νεοσσός.οῦ.ὁ.pullus auium,auis.
νεόστροφος.ά.ὁ.nuper tortus,uanus.
νεοσύλλεκτος.ά.ὁ. nuper collectus.
νεοσφαγής.ές.ὁ.ἡ.κοῦ
νεοσφαγός.οῦ.nuper interfectus.
* νεοτρόφος. in iuuentute alo. Translatio est ab
νεόφατος.ά.ὁ.nuper mortuus. (auibus.
νεοτάγμων.ονος.ὁ.ἡ.nuper factus.
νεοτεριστός.innouatio.
* νεοτευχής.ές.ὁ.ἡ.nuper fabricatus.
νεοτίλεω.μ.εύσω.π.κα.nidifico.neutrum absolutū.
νεοτελής.ές.ὁ.ἡ.nuper absolutus.
νεοτεριεῖν.innouare.

* νεότης.iuuentus.
νεοττία.ας.ἡ.nidus.
νεότμητος.ά.ὁ.nuper cæsus,siue sectus.
νεότρωτα.τὰ.recentia uulnera.
νεότρωτος.ά.ὁ.nuper uulneratus.
νεοττός.ὁ.uitellus,testa oui.
νεόττος.atticè pro νεοττός.
* νεόφθαρτος.ὁ.nuper corruptus.
νεοργός.ά.ὁ.ἡ.nuper factus.
νεούτατος.recens uulneratus.
νεόφυτον.ά.τὸ.nouella planta.
* νεόφυτος.in sacris literis,qui nuper ad fidem accessit quasi nuper insitus,à νέον nuper,& φύω planto.
νεοχάρακτος.ά.ὁ.ἡ. nuper sculptus.
νεοχμοῦσθαι.innouare.
νεοχμεῖν.innouare,interpolare.
νεοχμάζω.noua moliri,studere rebus nouādis.
νεόχμωσις.εος.ἡ.studium rerum nouandarum.
νεοχμός.οῦ.ἡ.recens,uires habens non fractas, sed integras.
νεόω.μ.ώσω.π.ωκα. nouo. actiuum,actō iungit.
νεόω πλοῦ γῆν. nouale facio,aut uernactum,nouo terram.
νεῆπολς.ὁι.pedibus carentes,paruos pedes habentes,pisces.
νεῖθε.κοῦ
νεῖθεν.subter,infra.
* νεῖτερος.ά.ὁ.inferior.Plutarch. in Platonis q̄st. annotat inferos quādoq; νεῖτερος nūcūpari.
νεῖτατα.ultimo.
νέσσος.ά.ἡ.Nessus Centauri nomen.
νετάζω.habito.
νεῦμα.ατος.τὸ.nutus,assensus.
νεῦμαι.ibo,redibo.
νευρά.ᾶς.ἡ.neruus,id est,chorda arcus.
νεῦρα ἔχειν.neruos habere,pro ualidum & robustum esse.
νευρῆφιν.pro νευρῆ,neruo.
νευρίς.ίδος.ἡ.κοῦ
νεῦρον.ά.τὸ.neruus,& neruus in arcu,funis.
νευρόεντος.ά.ὁ.neruis se mouens,in funibus ambulans.
νευρομήλη.ας.ἡ. pars corporis circa lumbos.
νευροδεφέω.μ.ήσω.π.κα.suo cum neruis.
νευρόῤῥαφος.ά.ὁ.neruo sutus.
* νευρόσπαστα. imagunculæ quæ neruis quibusdā & fidiculis occultis mouentur perinde ac si uiuerent:unde
* νευροσπάσαι.huiusmodi præstigiatores & circulatores.
νευροῦν.τὸ ἐνισχύω,uires & neruos addo.
νευρώδης.εος.ὁ.ἡ.neruosus.
νεῦσις.ιος.ἡ.natatio.
νευστικόν.οῦ.τὸ.natatile.
νευστάζω.μ.άσω.π.κα.nuto,quatio,nutu admoneo
νεύω.μ.εύσω.π.ευκα. annuo.neutrum absolutum.
νεφέλαι.αῖ.nubes,& nomen Comœdiæ Aristophanis.
νεφέλη.ης.ἡ.nubes. (
νεφεληγερέτα.ὁ. pro νεφεληγερέτης frequenter apud Home.sicut ἱππότα νέστως,pro ἱππότης.
νεφεληγερέτης. ου. ὁ. nubes congregans,ab ἀγείρω compositum,& νεφέλη.uel nubes excitās,ab

ἐγείρω. Est enim apud poëtas Iouis epitheton. Hom. νεφεληγερέτα Ζεύς.
νεφέλιον. nubecula, ulcus oculorum.
νεφελώδης. εος. ὁ. ἡ. nubilus.
* νέφος. εος. τὸ. nubilũ, nebula, coactus aër. à νε priuandi particula & φάος, quasi κενὸν φάος. Est enim constipatior aëris pars.
νεφρός. οῦ. ὁ. ren.
νεφρῖτις. ίδος. ἡ. nefritis morbus renum seu dolor renum.
νεφώδης. εος. ὁ. ἡ. nebulosus.
νέω. μ. νήσω. π. νηκα. neo, nato, abluo, uado.
νεώβορτος, καὶ νεώβρωτος. ὁ. nuper consumptus.
νεωκορέω. μ. ήσω. π. ηκα. administro, uel tracto res sacras.
νεωκόρος. ὁ. ἡ. ædituus, qui res sacras tractat atq; custodit, ornatq;. à νεὼς templum & κορῶ purgo siue uerro.
νεωλκέω. μ. ήσω. π. ηκα. nauem traho, neu. absolutũ.
νεωλκία. ας. ἡ. attractio nauis uento deficiente, remigatio.
νεὼς. ὦ. ἀτος. ὁ. nouale, uide ναῦς.
* νεώνητος. ὁ. ἡ. nuper emptus, nouitius, nouus minister, quasi nuper emptum mancipium. à νέον nuper & ὠνέομαι emo. Lucianus utitur alicubi de Ganymede loquens.
νεωτοιός. οῦ. ὁ. faber naues construens.
νεωφής. ές. ὁ. ἡ. nouellus.
νεώριον. ι. ὁ. nauale, id est, ubi fabricantur naues, portus.
νεών. ῶ. ὁ. templum, oraculum, nauis Attica lingua: nam cõmuni ναὸς dicitur. omnia enim nomina in εως lingua cõmuni desinentia, lingua Attica in ων, per ω μέγα desinunt, ut μενέλαος μενέλεως. ναὸς, νεώς.
νεωσί. nuper, pauloante.
νέωτα addito ἐς, ὐς νέωτα, in proximum annum significat, in futurum, interdum, nuper.
* νεωτερίζω. μ. ίσω. π. ικα. noua facio, designo, & noua res facio, καινοῦμαι, καινοτομῶ. neut. absolu.
* νεωτεριστής. nuuenilis, aliquando inconsiderans, stultus, & ratione carẽs, quod ea ætas stultis affectibus sæpius quàm uera ratione duci solet.
νεωτεριστής. οῦ. ὁ. qui rebus nouandis studet.
* νεωτεροπρὴς. rerum nouarum studiosus.
* νεωτεροποιῶ. τὸ καινοποιῶ καὶ νεωτερίζω.
νεωτεροπραγία. ας. ἡ. καὶ
νεωτερισμός. οῦ. ὁ. renouatio rei, designatio.
* νεώτερος. iunior, recentior, minor natu aliquoties contemptum potius significat quàm ætatem.
νεωχμόω. μ. ώσω. π. ωκα. noua facio. neut. absolutũ.

N META TOY H.

νή. ne. aduerbium iurandi.
νή. particula priuatoria, quanquàm & extensionem nõnũquam significat, autor Suid.
νῆα. nauem.
νήαιρος. ὁ. ἡ. fluuius Crotoniensis à nauibus incensis sic dictus.
νηάτης. ὁ. ἡ. pulcher, nuper factus.

νήγρετον. dulciter.
* νὴ δία. interdum affirmantis est & annuẽtis, & significat, etiã. Quod Cicero in Catone dixit omnino, & ædepol: Gaza per νὴ δία trãstulit. Seruit etiã interrogationi, quæ uim habet ironiæ. Demosth. ἢν δὲ τοῦτο τις ἐρωτᾷ, τί πρὸς θεῶν ἐρεῖ μόνος; ὅτι νὴ δία ἔσται τοῦτ' ἐνεκα μόνων τῶν ἀτελῶν ἀνάξιος; Quod si quis nos roget, quid tandem per deos immortales respondebimus? quod nõnulli credo, qui immunitatem ciuitatis beneficio cõsecuti fuerãt, indigni eo beneficio erãt? Nempe & scilicet Latini dicunt. Est etiam hæc uox νὴ δία accõmodata anthypophoris, ita ut responsioni congruat. Accipitur etiam pro, & quidem, utiq;. Coniunctum cum ἀλλὰ ἀνθυποφορικὸν est, ut at, & atenim latinè. Quod Liuius penè ad uerbum, at hercule dicit. Dicitur etiã sine ἀλλὰ in hac significatione. Vide Cõment. Budæi.
νήγρετος. ὁ. ἡ. καὶ
νήδυμος. profundus, dulcis, inexhauribilis, de
* somno ferè dicitur quasi qui penitus intrauerit hominem, à νὴ quod aliquãdo auget & δύω ingredior: aut à quo ueluti ex humiditate profundiore, emersio facilis non est, ἢ οὐ δυνὴ ἔστιν ἀναδύναι ἐν ὑπνῶ πόντα. Hom. ἐμὲ δὲ δυνὶ εἶχε νήδυμος ὕπνος, somnus unde quis uix potest expergefieri.
νηδύς. ύος. ὁ. uenter, uterus, ineuitabilis.
νήεω. μ. ήσω. π. ηκα. congrego. acti. actõ iũgitur.
νήθω. μ. ήσω. π. ηκα. neo. neutrum, actõ iungitur.
νῆιον. ι. τὸ. Neium mons Atticæ, seu ut alij Ithacæ, unde νηιάδες nymphæ dicuntur.
νῆιος. ι. naualis, id est, aptus nauibus.
νῆις. ιδος. ὁ. inscius.
νῆις. ιδος. ἡ. Nais.
νηκερδής. ές. ὁ. ἡ. inutilis, non ferens lucrum.
νήκερος. ι. ὁ. ἡ. cornibus carens.
νηκοέω. μ. ήσω. π. ηκα. obaudio, non audio, negligo. neutrum absolutum.
νηκτός. οῦ. ὁ. nabilis.
* νηλής. ές. in accusatiuo νηλέα α longo quia ex ex contractione. ὁ. ἡ. καὶ
νήλεος. ι. ὁ. ἡ. καὶ
νηλής. ές. sæuus.
νηλεία. ἡ. unedo.
νήλευτος. ι. ὁ. inuisibilis, immortalis.
νηλίπους. ὁ. qui nudis pedibus incedit.
νηλιτής. οῦ. ὁ. peccator, peccatrix, uel potius impeccabilis.
νηλίτιδες. non peccantes.
νῆμα. ατος. τὸ. filum, ἀπὸ τοῦ νήθω.
* νημερτής. ἐς. ὁ. ἡ. netilis aptusq; duci instar lanæ laniue.
νημερτής. ἐς. ὁ. ἡ. uerus, uera, inerrabilis.
νηνεμία. ἡ. tranquillitas uentorum.
νήνεμος. ι. uento carens.
νηνέω. μ. ήσω. π. ηκα. congrego. actiuum, accusatiuo iungitur.
νῆξις. ιος. ἡ. natatus, natatio.
νηξίπολις. ὁ. ἡ. πόλις.
νηός. οῦ. ὁ. templum.

νηπενθής.

* νηπενθὲς. ἐος. τὸ. herba, cuius succus uino immissus tristitiam discutit, ac malorum omniũ obliuionem inducit. Quidam eandẽ cum buglossa suspicãtur, propterea quod de ea sic prodidit Galenus. καὶ τοῖς ὄνοις ἐμβαλλόμενον εὐφροσύνης αἴτιον γίνεται). id est uino iniecta hilaritatem inducit. A νὴ priuatoria particula & πένθος luctus. Copiosissimè Bud. in postremis annotat.
νηπιάας, pro νηπίας, infantias.
νηπίαχος. ι. ὁ. puerilis, infans.
νηπιάζω. puerum ago, paruulus sum. in epistola ad Corinth. i. cap. xiiij.
νηπιότη. ητος. ἡ. infantia.
νηπίος. ι. ὁ. stolidus.
* νήπιος. ι. ὁ. quando ad ætatem refertur infantem significat quasi νὴ ἔπιος qui adhuc fari nequit: quãdo uero ad animũ, significat stultũ atq; ætatis uitio imprudentẽ, parũ eruditum ac usu rerũ callentem. Eras.
νηποινί. καὶ
νηποινί. impunè.
νήποινος. ι. ὁ. impunis.
νηπύτιος. ι. ὁ. stolidus.
νηρεύς. έως. ὁ. Nereus deus marinus.
νήριθμος. ι. ὁ. innumerabilis.
νήριτος. ι. ὁ. magnus.
νήριτος. ι. ὁ. Neritus mons Ithacæ.
νηρίτης. ι. ὁ. cõchæ genus quod nauis instar per mare nauigat.
νῆσσα. ης. ἡ. anas, & proprium nomen.
νῆσσαι. pro νήσσαι, cumulare.
νησίδιον. ι. ὁ. καὶ
* νησίς. insulula.
νησώτης. ι. ὁ. insulanus.
νησιωτέων ἐν τῇ νησιωτῶν, Ionicè. Herodotus. κατ' ἀρχὰς νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον. per initia insulanorum maximè locupletabantur.
νῆσος. ι. ἡ. insula.
νηστεία. ας. ἡ. ieiunium.
νῆστις. ιδος. ἡ. ieiunium.
νηστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ieiuno. neutrum absolutũ. potest tamen accusatiuo iungi.
νήστις. ιος. ὁ. ἡ. ieiunus.
νῆστις. ιος. ἡ. ieiunium, & intestinum pyloro annexum, ieiunum dictum, quoniam minus
* implicitũ nunq; quod accipit continet: sed ad inferiora protinus transmittit. Latini hilam & hiram uocant.
νησύδριον. ι. ὁ. insulula.
νήτη. ης. ἡ. fidis acuti soni.
νῆτος. ι. ὁ. postremus.
* νηττοφόνος ἀετός. aquila anataria, quæ & planca & morphna & neuia dicitur.
νηφεδής. ἐς. ὁ. ἡ. uerus, uera.
νηφεκὲς. uerè.
νήφυμος uoce siue spiritu carens.
νῆυς, pro ναῦς. nauis.
* νηφάλιος. ι. ὁ. sobrius, prudens, & uigilans, quod hæc duo ferè cohæreant. Nam ebrij plærunq; dormitabundi sunt, qui uero aquã bibunt minimi somni. Item diligens, attentus.

νηφάλια. τὰ. festa quæ sine uino celebrantur.
νηφάλιος. ι. ὁ. sobrius.
νηφαλιοῦς. οῦ. ὁ. sobrium faciens.
νήφω. μ. ήψω. π. ηφα. φρονέω, castus dego, uigilo, modestus & sobrius sum. Accipitur pro diligens sum & attentus. neutrum absolutũ.
* νήφων. sobrius.
νήχομαι. μ. νήξομαι. π. νηγμαι. nato. deponẽs absolu.
νηχοτάλαιοι. loca & urbes iuxta mare.
νῆψις. ιος. ἡ. sobrietas.
νήω, νηέω, congrego, construo.

N META TOY I.

νίγλαρι. ὁ. genus musici modulaminis.
νίζω. μ. ίσω. π. ικα. lauo, tergo. actiuum, accusatiuo iungitur.
νικάβδυς. ὁ. uictores.
* νικάω. μ. ήσω. π. ικα uinco. Item uinco iudicio, cũ genitiuo & actõ. Demosth. καὶ ἐνίκησε Φιλομάχην Εὐβουλίδου, ἢ κλῆρος ἢ Ἀγνίου τοὺς ἁμφισβητοῦντας ἀυτῆς πάντας, ὀσοι μία ἠξιοκοινῆ ὀυσῆ σωμα μισία, & uicit iudicio hæreditatẽ Hagniæ Philomacha ab omnibus qui cũ ipsa ambigere instituerunt, nulla nec coitione, nec adornata aduocatione. Cõstruitur etiam cum duobus accusatiuis. Vide Cõmenta. Budæi, actiuum, accusatiuo iungitur.
* νίκη. ης. ἡ. uictoria, ἀπὸ τὸ μὴ ἔκφυγον. id est à non cedendo.
νικητήριον. ι. ὁ. uictoria, præmium uictoriæ, niceteriũ, quo & Iuuenalis & alij Latini usi
* sunt, festum pro uictoria. Accipitur etiam pro sacrificio uel epulo uictoriæ facto, quod etiã ἐπινίκια plurali numero dicitur.
νικητής. οῦ. ὁ. uictor.
νικηφόρος. ου. ὁ. καὶ
νικηφόρος. ου. ὁ. uictoriosus, uictor.
νῖκος. εος. τὸ. uictoria.
νίμμα. τὸ. lauacrum.
νίν. ipsum, nec habet alios casus hoc pronomen, & ponitur pro masculino, fœminino & neutro.
νίομαι. eo. deponens absolutum.
νιπήρ. ῆρος. ὁ. peluis.
νίπτω. μ. ίψω. π. ψα. lauo. actiuum, accusatiuo iungitur.
νιρεύς. έως. ἡ. Nireus pulcherrimus omnium qui ad Troiam nauigarunt præter Achillem.
νῖσα. ἡ. Nissa urbs secũdum Theodorum, καὶ νίσα, ut alij uolunt.
νίφαβγος. ι. ὁ. candidus instar nauis.
νίτρον. ι. ὁ. nitrum.
νιφάς. άδος. ἡ. niuis defluxus.
νιφοτριβής. ές. ὁ. ἡ. niue calcatus, niuosus.
νιφετός. οῦ. ὁ. imber niualis, nix minutim descendens.
νιφοβόλον. τὸ. sublime.
νιφόεις. όεντος. ὁ. niualis, altus, candidus, ut νιφόεσσα ἐλάτη. pro, niuea apud Ionem comicũ.
νιφόμβρος. niuem passus.
* νίφω. μ. ίψω. π. ψα. ningo. neutrum absolutum.

N META TOY O.

Νοερός.οῦ.ὁ.intelligens,liber.
νοέω.μ.ήσω.π.ηκα.intelligo,considero.actiuum. accusatiuo iungitur.
νόημα.ατος.τὸ.intellectus,cogitatio,consilium.
νοήμι.intelligo.
νοήμων.ονος.ὁ.intelligens.
νόησις.ιος.ἡ.intelligentia.
νοητός.οῦ.ὁ.intelligibilis.
νοθεία.ας.ἡ.degeneratio.
νοθεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.degenero.depo.abso.
νοθεύω.μ.εύσω.π.ευκα.abalieno, decipio,corrumpo,adulor,adulterinus sum non germanus.actiuum,accusatiuo iungitur.
νοθεῖα.τὰ.res quę dant illegitimè natis à parẽte
νόθος.ε.ὁ.nothus,spurius.
νοθρεύω langueo,segniter ago.
νομύλειν.labra coniungere.
νομαί.ῶν.hulcera quæ pascendo serpunt.
νομάς.άδος.ἡ. in pascuis degens inter armenta.
νομᾶς.ᾶ.ὁ.Numa.
νομάς.άδος.ὁ.Numidia,pastor.
νομεύς.έος.ὁ. pastor, legum conditor, tributor.
νομεύω.μ.εύσω.π.ευκα.pasco,id est,pastor sum.
νομή.ῆς.ἡ.consuetudo,distributio,pascua,pars, pabulum,pabulatio,pastura,hulcus depascens & serpens,possessio,μάρτυρωσις,præda, congiarium.Vide Comment.Bud.
νομιδικά.τὰ.altilia.
νομίζόμενα.τὰ.in ius recepta,approbata.τοῦ νομιζομένων τυχεῖν.funerari.
* νομίζεται & νενόμισται,τὸ καθέστηκε,καθέστηκεν,ἔθισται,solẽne est,legitimũ est,moris est, in more positũ est. Νενομισμένα,iusta funebria:uel ut Cicero,iusta exequiarũ. Et νομίζόμενον, solenne, decens,legitimũ,rituale,iustum. τὰ νομίζόμενα ποιεῖν,iusta mortuis facere, & parentari,hoc est,τὰ κατὰ τοὺς νόμους ὀρθόμενα.Νομίζόμενον dicitur,quod lege sancitũ est.Νομίζεται etiã significat æstimatũ esse,hoc est,clara opinione & æstimatione præditũ esse,qd etiam censeri dicitur. Vide Cõment.Bud.
νομίζω.μ.ίσω.π.κα. puto,ὑπολαμβάνω,λογίζω,consuesco, legitima facio,legem impono, dico,lege sancio,moribus instituo.Herodia. ὡς νομίζεσι ἑωμαῖοι, ut Romanis mos est,ut Romanorũ moribus institutum est.Vide Cõment.Bud.actiuũ,accusatiuo iungitur.
* νομικός.οῦ.ὁ.legisperitus,qui in negocijs legalibus uersatur,liberalis.
* νόμιμος.ε.ὁ. legitimus. νομίμα μαντοῦ ἐπιστήμη scientia iuris augurandi.
νομίμως.legitimè.
νόμιος.ε.ὁ.iustus.
νόμισμα.ατος.τὸ.numisma.
νομοδιδάκτης.ε.ὁ.legem docens.
νομοδιδάσκαλος.ε.ὁ.legis doctor.
νομοθεσία.ας.ἡ.legis latio.
νομοθετέω.μ.ήσω.π.κα. sancio,legem pono,actiuum,accusatiuo iungitur.
* νομοθέται ex iudicibus deligebãtur quorũ munus erat leges rogationésue tribus cõtionibus à populo probatas diligẽtius examinare,atq; ut hi eas uel probarent uel improbarent,ita proferebantur antiquabantúrue. Copiosius Bud.in priorib.annotat.

νομοθέτης.ε.ὁ.legislator.
* νομοθετικός.legum ferundarum peritus.
* νόμος.ε.ἡ.lex,institutum,θεσμός,ἀπὸ τοῦ νέμειν,id est à tribuendo,quod unicuiq; tribuat quod suũ est,cõsuetudo loquẽdi. In carmine ac cantilena νόμος qualitatem uocis ac moderationẽ significat,qua uel acutiore uel remissiore utimur.Cuius rationem esse tradunt quod ueteres priusq; literas scirent, leges cantarent,ne eas obliuioni mandarent. unde Terpandri νόμος.
νομός.οῦ. pascua, regio, plaga, pabulum,præfectura.
νομαί.ῶν. præfecturæ prouinciarum,regiuncu læ,autore Plinio.
νομαρχίαι.ῶν.idem.
νομοφυλακία.ας.ἡ. legum morumq; regimen & tutela.
νομοφυλάκιον.τὸ. tutela legum,iuris custodia.
νομοφύλακιδες.ὁι.legum præfides & custodes,nõ solũ de ijs dicebatur qui literas legis,sed qui etiã hominum facta obseruabant,&
* ad leges reuocabant.Erãt hi numero.xij. Athenis.tales ferè quales triũuiri Romæ.
* νόος.ε.ὁ.σκοπός,mẽs,sensus,cogitatio. νόον ὄισει,sapiet, ut in hemistichio prouerbiali,ἀλιεὺς πλαγεὶς νόον ὄισῃ, piscator percussus sapiet.
νοσηρός.οῦ.ὁ.ικός
νοσερός.οῦ.ὁ. morbosus,morbidus,insalubris.
* νοσέω.μ.ήσω.π.ηκα.ægroto.refertur ad animum pro non sanè sapere,neutrum absolutum.
νοσηλεία.ας.ἡ. ægrotatio.
νοσηλεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. ægroto.depo.abso.
νοσημαλιός. οῦ.ὁ. ualetudinarius, ualetudini obnoxius.
νοσιά.ᾶς.ἡ.nidus,mansiuncula.
νόσιμος.ε.ὁ.ægrotus.
νόσσιον.ε.τὸ. pullus auium.
νοσοκομεῖον.ε.τὸ.locus in quo ægrotantes curantur.,infirmarium uulgo dicitur.
νοσοκόμος.ε.ὁ.eius loci præfectus & curator.
νόσος.ε.ἡ.morbus.
νοσώδης.εος.ὁ.ἡ.morbosus.
νοστέω.μ.ήσω.π.ηκα.redeo,abeo,neutrũ absolutũ.
νόστιμος.ε.ὁ.rediens.
νόστος.ε.ὁ.reditus,uia.
νόστου.finè,aduerb. genitiuo iungitur.
νοσφίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.recedo.deponẽs absolutum.priuor,interuerto,furor.
νοσφίζω.μ.ίσω.μ.πα.alieno,separo,defraudo,approprio,lateo.actiuũ, accusatiuo iũgitur.
νόσφιν.finè,,pνόσφι.,addito ν.aduerb.gtõ iũgit.
νοσφισμός.οῦ.ὁ.fraudatio.
νοτερός.οῦ.ὁ.humidus.
νοτία.ας.humiditas.
νοτίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. humefacio.
νότιος.ε.ὁ.australis, humidus.
νοτίς.ίδος.ἡ. humiditas,humor.unde.
νότος.ε.ὁ.auster,notus.

νουθέτησις.εως.ἡ.καὶ
νουθεσία.ας.ἡ.admonitio.
νουθετέω.μ.ήσω.π.ηκα.admoneo.actiuum,accusatiuo,& datiuo iungitur.
νουθέτημα.ατος.τὸ.admonitio.
νουμηνία ας.ἡ.neomenia.
νουνεχής.ὁ.ἡ. prudens,mentis compos.
νουνέχω.sapio.
* νοῦν ἔχων,ἀντὶ τοῦ νουνεχής.Sicut latinè animi magnitudinẽ pro magnanimitate dicimus. Vide Cõmenta.Bud.
νουνεχῶς.prudenter.
νοῦς.ὁ.mens,sensus.
νοῦσος.ε.morbus.

N META TOY Y.

Νῦ.dictio syllabica.
νυγμός.οῦ.ὁ.punctura,stimulus.
νυκτάλωψ.ωπος.ὁ. non morbi genus est,sed is qui uitio oculorum laborat,ut cum interdiu clarius cernat,aduentante nocte oculis sit hebetioribus.
νυκτελέω.noctu perficio.
νυκτερεύω.μ.εύσω.π.ευκα. pernocto.neut.absolu.
νυκτερινός.οῦ.ὁ.nocturnus.
νυκτέλιος.ε.ὁ. Nyctelius, id est, Bacchus, quoniam sacra eius nocte celebrantur.
νυκτερόβια.τὰ.quę nocte uagãtur,ut uespertilio
νυκτερός.οῦ.ὁ.nocturnus.
νυκτερίς.ίδος.ἡ.uespertilio.
νυκτικόραξ.κος.ὁ. coruus nocturnus,qui à Latinis quoque nycticorax dicitur in libro Psalmorum.
νυκτιλόχοι.latrones nocturni,insidiatores.
νυκτιμένη.ἡ.noctua.
νυκτίνομος.auis quæ noctu pascitur & uagatur,ut ulula.
νυκτογραφεῖν lucubrare.
* νυκτογραφία.lucubratio,& opus elucubratum.
* νυκτομαχεῖν.apud Plutarch,de nocte pugnare.
* νυκτομαχία.nocturna pugna.
νυκτοπορία.ας.ἡ. nocturnum iter.
νυκτοπορεύω.μ.εύσω.π.ευκα.nocte eo.neut.absolutũ
νυκτὸς ἐκμαζούσης.nocte intempesta.
νυκτὸς ἤδη πολὺ προιούσης.multa iam nocte.
νυκτοφυλακέω.μ.ήσω.π.ηκα. nocte asseruo.neu.ab.
νύκτωρ.nocte,noctu,de nocte.aduerbium.
νυμφεύτρια.ας.ἡ.pronuba,administratrix eorum quæ ad nuptias pertinent.
νυμφεύω.μ.εύσω.π.ευκα.sponso.neutrũ,actõ iũgit
* νυμφαγωγεῖν.ducere sponsam,nuptias conglutinare & coagmentare.
νυμφαγωγός.οῦ.ὁ. dux spõsæ qui domo paterna
* nouam nuptam deducit.ὁ μετερχόμενος καὶ μνώμενός τινι νύμφην,atq; etiã ἡ προμνηστρία,hoc est,matrimonij contrahendi amici interpretes & conglutinatores.
* νύμφη.ης.ἡ. sponsa, nurus. Dicitur autem ὁ νυνὶ νεόμφη,τοῦτέστι νέον φαινομένη.ἀντὶ γὰρ πρότερον θαλαμευομένη,νῦν φαίνεται,ut inquit Eustath.καὶ ἀπὸ μονάς τινα γεωχαρῆ καὶ κωματικώτερα, à priscis νύμφαι dictæ sunt. Quo uocabulo significantur uires insitæ terræ & stirpibus & natura inditæ riguis & fluentis,per quas fructuum nouorum eduntur & promuntur scaturigines nouo uere,quemadmodũ & fructus nuptarum suo uere editur,cum lanugo & pubes erumpit & efflorescit. Νύμφαι ob id dictæ ἀπὸ τοῦ νυμφεύειν καὶ ἀμοιβαδὸν καὶ ὀρεστιάδες καὶ λειμωνιάδες. hæ dictæ sunt liberi patris nutrices.Vide Cõment.Bud. Νύμφη etiam est in inferiori labio concauitas. Est etiam subsultans carũcula, quæ rimæ interiacet in membro pudendo fœminarum.
* νύμφια.τὰ. sponsalia.
* νυμφίδες.calciamẽta sunt muliebria,& sponsalia.
νυμφικός.οῦ.ὁ.sponsalis.
νυμφίος.ε.ἡ.sponsus.
* νύμφιος.sponsalis.
νυμφοκόμος.ε.ὁ.pronuba,nuptam adornans.
* νυμφόληπτος.ου.ὁ. lymphatus, fanaticus, quasi nympharum spiritu correptus.
* νυμφοστόλος νυμφαγωγός, quasi auspex.idem pe qui νυμφόστολος, & νυμφευτής, & παράνυμφος, hoc uocabulo etiam nuptiarũ instructor, exornatorq; & exornatrix significatur. Sic etiam νυμφαγωγὸς legitur, utroq; nimirum genere.
* νυμφοστολῶ.nuptam deduco.
* νυμφών.ῶνος.ὁ.sponsus,thalamus spõsalis.Erasi. νῦν.καὶ
* νυνί Atticè, nunc, sanè, modo, in præsentia. Coniungitur omnibus temporibus,excepto plusq̃perfecto.
νύξ.νυκτὸς.ἡ.nox.
νυός.οῦ.ἡ.nurus,sponsa.
νύσσα.ης.ἡ. repagulum, carceres unde cursores mouentur, à νύσσω,quoniam equi calcaribus urgentur.Significat & metam à νύω, inclino:eo quod cum metã attigerint,inclinentur, & flectãtur. Iliad.φ.ἡ τόγε νύσσα.
νυσταλέος.ε.ὁ.somnolentus.
νυσταγμός.οῦ.ὁ.dormitatio.
νυστάζω.μ.άξω.π.αχα.dormito,somnum appeto, connueo.neutrum absolutum.
νύττω.μ.ύξω.π.υχα. aperio, pungo, uello, stimulo,actiuum,accusatiuo iungitur.
* νύσσω.idem.
νύχος.ε.ὁ.nox,tenebræ.
νυχεύω.pernocto.
νυχθήμερον.noctè dieq; aduerbialiter,ut in epistola ad Corinthios.ij.Νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα.Dicimus & νυχθήμερον nominaliter.
νύχιος.ε.ὁ.nocturnus.

N META TOY Ω.

Νῶ.dictio priuationem significans.
νῶ.nos.
νωθής.οῦ.ὁ.edentulus.
νωθρόγηρων.οντος.ὁ senex,edentulus,auditu & sermone carens.

ὠδυνία.ας.ἡ.indolentia,doloris leuatio.Theocritus,καὶ ἄρα πάντ' ὠδυνίαν κατέχευε μελῶν.
ὠδύνη.ης.ἡ.uacans dolore.
ὠθέα.ας.ἡ.segnities.
ὠθεάω.μ.άσω.π.ασα.κῷ
ὠθεύω.torpeo,segnis sum.
ὠθής.έος.ὁ.ἡ.κῷ
ὠθρός.οῦ.ὁ.segnis,imbellis,piger,languidus,
* ἄλογος,tardus,lentus,ignauus.à νὴ & θέω.
ὠθρότης.ητος.ἡ.segnities.
ὦϊν.nos in duali numero.
ὦϊν.nobis & nostrum in duali numero.
ὠΐτερος.ᾱ.ὁ.noster,duali numero.
* ὠκαιρ.inuidia.
ὠκαιμές.κῷ
ὠκαιμέως.indefinenter,fortiter.
ὠκαιμής.έος.ὁ.ἡ.indefinens.
ὠκομέω.μ.ήσω.π.ηκα. diuido,considero, moueo, actiuũ,accusatiuo iungitur.
ὠκόμησις.ιος.ἡ.consideratio,motus.
ὦν.nobis & nostrum numero duali.
ὠνόμος.ᾱ.ὁ.ἡ.ignobilis.
ὠρο+.οπος.ὁ.ἡ.splendidus.
ὠτα λοῦναι.ficuti Latini terga dare ,p fugere.
ὠτῆς.muli aut asini clitellarij.
ὠτίζω.μ.ίσω.π.ικα.tergiuersor,obuerto tergũ, fugio.neutrum absolutum.
ὠτοπλήξ.ῆγος. uerbero,mastigia cui tergum sæpe uapulat.
ὦῶν.ᾱ.ὁ dorsum,terga,scapula.
* ὦτος.ᾱ.ὁ.humerus.In plurali,τὰ ὦτα.
ὠφόρον.ᾱ.ὸ.iumentum tergo ferens.
ὠχελής.έος.ὁ.ἡ.tardus,imbecillis.
ὠχελίζω.tardo,tergiuersor.
ὠχελία.ας.ἡ.ἀδυνάμια,tarditas,imbecillitas.

Ξ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Α.ένω.μ.ενῶ.π.ηκα. λελύω, percutio, cædo,tõdeo, lacero,diuido,texo,neo actiuũ,actõ iungitur.
ξανθίζομαι. flauum reddo, flauesco.
ξανθίζω.μ.ίσω.π.ικα.ruffo.
ξανθικός.οῦ.ὁ.Aprilis.
ξάνθιον.ᾱ.ὸ.lappa.
ξανθιόμης.cui capillitium flauum est.
ξανθόκομος.ος.ὁ.habens crinem flauum.
ξανθός.οῦ.ὁ.flauus,Xanthus uiri nomẽ,& fluuij.
ξάνθος.ᾱ.ὁ. fluuius Troiæ, Scamander dictus alio nomine. Accepit autẽ nomen ξάνθος quorundam opinione, ut Aristoteles refert de natura animaliũ libro tertio,quod oues reddat flauas.

Ξ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ξυνία.τὰ. communes pecuniæ.
ξενήϊον.ᾱ.ὸ.munus hospiti datum.
ξενίζω.μ.ίσω.π.ικα. hospitio suscipio,actiuum, accusatiuo iungitur.
ξενοδόκος.ᾱ.ὁ.hospes qui accipit.

ξένος.ᾱ.ὁ. pro ξένος.hospes qui recipit,& qui recipitur.
ξενογωνός.οῦ.ὁ.qui extraneis militibus imperat mercede conductis.
ξενοδοκία.excipio hospites,deduco.
ξενοπάτη.ης.ἡ.deceptio hospitis.
* ξενεύω.peregrinus & ignotus sum.
ξενηλασία.ας.ἡ. expulsio hospitum.
ξενηλατεῖν.abigere externos & eijcere,ut alienos abigere.
ξενία.ας.ἡ.hospitalitas, amicitia externorum, externitas,hospitij consuetudo.
ξενίζω.μ.ίσω.π.ικα.hospitio suscipio,munero, peregrina uoce aut moribus utor, noua
* peregrinaq; instituo & inaudita: absolutè positum.Iungitur interdũ cum accusatiuo.Ξενίζει τοῖς λόγοις ἡμᾶς,ἀντὶ τοῦ ξένα τινὰ παρὰ ἡμᾶς φθέγγεται,hoc est,quasi peregrina ferculla nobis apposuit.Est enim ξενίζειν τινὰ τοῦ ἑστιᾶν.& ξενίζω opponitur τοῦ ἰδίζω.Ξενίζεσθαι est etiam τὰ ξένια διέκειθαι καὶ λαμβάνειν.Ξενίζομαι, peregrinũ,insolens.Est etiam ξενίζω uoce, uultu,moribus & toto uitæ genere peregrinus sum,nouum quiddam & peregrinum designo,peregrina lingua scribo,aut loquor aliter ac in patria in qua dego.
ξενικόν.οῦ.ὁ.hospitium,& externorum militum exercitus siue cõducticiorũ apud Demosthe.& Aristophanem.
ξενικός.οῦ.ὁ.externus.
* ξένιον.ᾱ.ὸ. xenium, dona hospitibus dari solita. Accipitur pro quocunq; munere.
* ξένιος.ᾱ.ὁ.hospitalis.Hoc noie Iupiter(ut Dionys.meminit)colit:quia hospitẽ nõ negligere,& hominem alienum inuitare amicitiæ est. De quo intellexit Vergil. Iuppiter,hospitibus nã te dare iura loquũtur.
ξενισμός.οῦ.ὁ. nouitas,cibi & pabuli nouitas.
* ξενιτεύομαι.κῷ
ξενιτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. extra patriam maneo & dego,uagabundam uitam ago.neu.absol.
ξενίων τυχών.hospitio susceptus.
ξενοδόκειον.ᾱ.ὸ.xenodochium,hospitium,locus ubi hospites recipiuntur.per κ & per χ scribi potest.
ξενοδόχος.ᾱ.ὁ.caupo.
ξενοδοκέω.μ.ήσω.π.ηκα.uel ξενοδοχέω.recipio hospites.
ξενοκτονία.ας.ἡ.occisio hospitum.
ξενοκτόνος.ᾱ.ὁ.occisor hospitum.
ξενοκτόνω. hospites macto.
* ξενολασία. hospitum expulsio.
ξενολογέω.μ.ήσω.π.ηκα. colligo externos milites.
ξενολόγος.ᾱ.ὁ.conductor aut collector externorum militum.
ξενομανεῖν.rebus exoticis supra modum gaudere,rebus externis & mercibus peregrinis
* supra modum delectari.
ξενομανία.ας.ἡ.rerum exoticarum amor insanus,externorum admiratio.Budęus in Libro de Asse.
ξενοπατέω.μ.ήσω.π.ηκα. pessundo hospitem.neutrum absolutum.
ξενοτροφεῖν.alere hospites.

ξενοτρόφος.ᾱ.ὁ.hospitum nutritor.
ξένος.ᾱ.ὁ.peregrinus,hospes,qui recipit & reci-
* pitur.amicus,admirandus.Ξένοι etiam dicũtur milites externi cõductitijq; & non in ipsa urbe descripti. Herodot. scribit ξένους à Laconibus peculiariter barbaros ĩtelligi.
ξενοφόνος.ᾱ.ὁ.hospitum occisor.
* ξενοῦσθαι.peregre agere,peregrinari. Significat etiã hospitio coniungi,& hospitio suscipi
ξενών.ῶνος.ὁ.hospitium,locus hospitum.
ξεξῶν.euomere apud Dioscoridem.
ξερός.οῦ.ὁ.ficus,pro ξηρός.
ξέσμα.ατος.ὸ.ramentum,scobes.
ξεσμός.οῦ.ὁ.genus instrumenti quo raditur.
ξεστός.οῦ.ὁ.politus,ligneus,urceus.
ξεστογία.ας.ἡ.ars poliendi lapides.
ξέστρον.ᾱ.ὸ.rasura.
ξέω.μ.έσω.π.εκα.polio,frico,rado,incido, sculpo,scalpo.acti.accusa.iungitur.

Ξ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

ξηραίνομαι.μ.ανοῦμαι.π.αμαι.areo.depo. absolutũ.
ξηραίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.ficco.actiuum, accusatiuo iungitur.
ξηραλοιφέω.μ.ήσω.π.ηκα.unguo in ficco. actiuum, accusatiuo iungitur.
* ξηραλοιφία.obunctio citra lauationem facta.
* ξηρὸς ἱδρώς.aridus sudor , qui non balnei prouenit ui,sed exercitatione aut labore.
ξηρός.οῦ.ὁ.aridus,mancus,durus,siccus.
ξηρά.ᾶ.ἡ.arida substãtiue,hoc est terra , Hebręis loquutio familiarissima, sicut ὑγρὰ apũ poẽtas pro mari nonnunquàm inuenias,ut illud,πολὺν ὑφ' ὑγρόν.
ξηροσία.ficcitas.
ξηρότης.ητος.ἡ.ariditas.
ξηροφαγεῖν.arida epulari,comedere quæ uim habent ficcandi.
* ξηροφθαλμία.ας.ἡ.arida lippitudo , pruritus oculorum sine reumate à ficcitate dicta.

Ξ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

* ξιφήρης.ους.ὁ.ἡ.ensifer,gladium ferens,ὁ πρόσωπον ἔχων ὸ ξίφος,manu tenẽs pugionẽ & stringendi expectans occasionem,a ξίφος & ἔχω
ξιφίαι.pisces marini sic dicti.
ξιφίδιον.ᾱ.ὸ.gladiolus,pugio.
ξιφισμός.οῦ.ὁ.κῷ
ξίφισμα.saltatio quædam cum ensibus.
ξιφίον.ᾱ.ὸ.herba quæ latine gladiola & genitalis appellatur.
ξιφοειδής.ὸ. os pectoris quod alio nomine χόνδρος dicitur.
ξιφοθήκη.ης.ἡ.uagina ensis.
ξιφοκτόνος.ᾱ.ὁ.ense necans.
ξιφοκτονέω.occido gladio.
ξιφοφόρος.ᾱ.ὁ.gladium ferens,stipator,ficarius.
ξιφοφορῶ.stipo,ensem fero.
ξιφοῦλκος.ᾱ.ὁ.qui gladium exerit.
ξίφος.ους.ὸ.ensis,gladius.

Ξ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

* Ξόανον.ᾱ.ὸ.statua . Latini signa ,p statuis dicũt.
ξυδός.οῦ.ὁ.flauus,mollis,tener, humidus,translucidus.

Ξ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Ξυήλη.ης.ἡ.dolabrum,lima,genus gladij Laconici,quod quidam ξυίνην,per ν scribunt.
ξυλεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.ligna incido,uel colligo,deponens absolutum.
ξυλεία.ας.ἡ.κῷ
ξυλισμός.οῦ.ὁ.lignatio.
ξυλίφιον.ᾱ.τὸ.assula,tabula,tabella.
ξυλίζομαι.μ.ίσομαι.π. ισμαι. ligna incido uel congrego.deponens absolutum.
ξύλινος.ᾱ.ὁ.ligneus,fructus arborum.
ξυλοβάλσαμον.ᾱ.τὸ. xylobalsamũ, id est , arbor balsamum gignens.
* ξυλοεσλής.τὸ ξυλῶδες.
ξυλόκοπος.ᾱ.ὁ.lignator.
ξυλοκοπεῖν.fustibus cædere,unde ξυλοκοπία.
ξύλον.ᾱ.τὸ.lignum.
ξυλοθήκη.locus in naui,ut ὑδροθήκη.
* ξυλομανεῖν . sylueſcere. de uitibus & arboribus dicitur quando propter ramorum foliorumq; copiam luxuriant.
* ξυλοφάγος.appellatur ab Hierony.uermis obesus è lignorum carie enascens . Latinĩ cossum appellant.Plini.teredinem,quod denticulis exterat materiam,capite ad corporis reliqui portionem grauissimo.
* ξυλοῦσθαι.lignum fieri,in lignun mutari.
ξυλοφθόρος.ᾱ.ὁ. uermis à corrumpendis lignis sic dictus.
ξύλωσις.ιος.ἡ.contignatio.
ξύμβλησις.congressus est.
ξυμφορά.ᾶς.ἡ.calamitas.
ξύλοχος.ᾱ.ὁ.locus arboribus consitus.
ξύν.pro σύν Attici dicunt, unde innumeræ dictiones quæ lingua communi cum σύν cõponuntur,apud Athenienses per ξύν proferuntur,ut ξύνοικος,σύνοικος,& cætera.
ξυνάγειν.coniungere,componere.
ξύνθι.intellige.
ξυνῆκε.intellexit.συνέβαλε.
ξυνήκοος.οῦ.ὁ.condiscipulus,coauditor.
ξύνιον.audiebant,intelligebant.
* ξυίω.audio apud Homerum.
ξυνῆτος.ᾱ.ὁ.κῷ
ξυνός.οῦ.ὁ.communis.
ξυνοχή.ῆς.ἡ.angustia uiarum,locus angustus.
* ξυνωρίς.ίδος.ἡ.κῷ, συνωρὶς ὄνομα ἀπὸ τοῦ ὁρᾶν,ut quidam putant, compositum est , ἀλλὰ τοῦ ἀείρω τὸ συνείρω ἔστιν,& significat bigas tam equestres quàm mulares.δίκλοι γὰρ τὸ μὴ πλῆθος ἅρμα,ἀλλ' ἢ δύο μόνον ἵππους συνεῖσα. Greg. ξυνωρίδα par amicorum appellat , hoc est, ἑταῖρος φιλικός. Synes.τὴν ξυνωρίδα τοῦ ἀδελφῶν, concordiam amicorum dixit.Vide Commenta.Budæ.

ξυνωρὸς.οῦ.ὁ.communis.
* ξυρέω.κῷ
ξυρεύω.μ.εύσω.π.ευκα.κῷ
ξυρέω.μ.ήσω.π.ηκα.rado,derado,rasito.actiuũ, accusatiuo iungitur.
ξύρον.ν.τὸ.nouacula.
ξυρίς.gladiolus,uel iris agrestis,herba est.
ξυροθήκη.ης.ἡ.theca nouacularum.
ξυροδόχη.ης.ἡ.idem.
ξυρὸς.οῦ.ὁ.nouacula.
ξύστρ.ηρ.Θ.ὁ.idem.
ξυρίας.ου.ὁ.qui ad cutem tonsus est.
ξυσαρχΘ.ου.ὁ.gymnasii athletici princeps.
ξύσμα.ατος.τὸ.κῷ
ξυσμὸς.οῦ.ὁ.rasura,ramentum.
ξυσίδος.ἡ.uestis subtilis athletarũ,ἀ ξύω, quod
* puluerem radat. Quidam dicunt uestẽ esse talarem mulierum,alij tragicum indumẽtum.Est etiam δρόμος,cursus.
ξυστοί.οἱ.xystici & latine dicuntur,ut est apud Suetonium in uita Augusti , id hominum genus,qui xysto,id est,hastili , uel spiculo ludunt,qui in xysto exercentur.
* ξυσὸς.ου.ὁ.hasta,iaculum,arena athletarũ , porticus ampla latitudine , in qua per hyberna tempora Athletæ exercentur,teste Vitru.& adiectiue rasilis.
ξυσφόρΘ.ου.ὁ.spiculator.
ξύσραι.ας.ἡ.lecythus,strigil.
ξύω.μ.ύσω.π.υκα. rado,polio.acti.accus.iung.

O META TOY A.

Cum daseam,id est,aspiration sola habuerit, articulus præpositiuus est nominatiui casus,generis masculini, numeri singularis & præpositiuus ille.ὁ μὴν ad adiũctum,ἁ ἁ ad remotum refertur sæpius.Sicut apud Latiuos,ille ad remotius , hic ad proximum . Quod tamen interdum tam Græci quàm Latini non obseruant . Vide Comment.Bud.
* ὁ ἐπιτεύθην ἐγώ,pro quod mihi commissum est, apud Paulum cum pluribus locis , tum in epistola ad Timoth.priore.cap.i.
* ὅ.cum accentu graui,quod relatiuum, quod coniunctio,propterea.καθ' ὅ nõ modo καθ' ὅσον,sed etiam secundum quod,& cuius causa uel ob quod significat . εφ' ὅ idẽ pro ἐφῷ & ἐφῷ παρ' ὅ pro παρ' ὅσον,quoniam,propter quod,quocirca.Significat etiam contraquàm,Cicero extraquàm dixit,dicitur & præterquàm quod.ut,ἀπείρῃ μὴν ὁ λαγωὸς τῇ φύσιν,ἀτρεκεῖσκει δὲ ὁ ἀνὴρ παρὸ πίφυκε,hoc est, ἔξω οὗ πέφυκε , Est enim præterquàm quod, nisi quod,nisi quatenus,& cum eo quod,licet diuersa significent.
ὅ.qui pro ὅς,ut apud Theocritum, ὁ Φιλέλη Θ' ἅδωνις ὅκ' ἦν ἀχέροντι Φιλῆτς.
ὅ.interdum pro ὅτι poëtice , ut hoc loco, ὅ μὴ

ἀκεχὸς ἐυδοκεῖ χῆνες.
ὄαρ.ἄρος.uxor.
* ὀαρίζω.μ.ίσω.π.κα. loquor,proprie cum mulieribus,muliebriter garrio.neutrum absol.
* ὀαρισμὸς.οῦ.ὁ.colloquium.
ὀαρισή.ῆς.ἡ.conuersatio,colloquium,nugatoria narratio.
ὀαρισής.οῦ.ὁ.familiaris,discipulus,collocutor.
ὀαρισύς.ύος.ὁ.ὁμιλία,consuetudo,colloquium.
ὄαρΘ.ου.ἡ.fœmina.

O META TOY B.

ὀβελίζω.μ.ίσω.σω.κα. obliterо, uerubus configo, ac quasi iugulo ac damno, quo utitur Cicero in epistolis. Alter inquit Aristarchus hos ὀβελίζει . expungere Latini dicunt hoc est,tollere aut tollendum & delendum designare.
* ὀβελίσκΘ.ου.ὁ.obeliscus,minutum ueru,lapidea columna ad similitudinem ueru,unde nomen trahit.est enim obeliscus diminutiuũ ab ὀβελός.
ὀβελισκολύχνιον . instrumentum fabrile ex ueru & lucerna cõpositum, cuius meminit Aristot.in libro de partibus animaliũ quarto.
ὀβελὸς.οῦ.ὁ.ueru,uirgula recte iacens instar ueru significans dictionem redundare,& genus gladij figura ueru.
* ὀβολὸς.οῦ . ὁ . genus numismatis minimi , sic as Latine.
* ὀβολοσάτης.ου.ὁ.fœnerator,minutulus fœnerator
* ὀβολοσατᾶν.fœnerari,usuras colligere.
ὀβριμοεργὸς.οῦ.ὁ.ἡ.grauia operans.
* ὀβριμόπαλος.ου.ὁ.ἡ. fortem patrem habens . Hoc epitheton tribuit Palladi Homerus, quod fortem ac potentem habeat patrem Iouẽ.
* ὄβριμος.ου.ὁ.potens.idem quod βρίμΘ.
ὄβρυζον.ου.τὸ. obryzum.sic enim & Latine dicitur.& est aurum quod in coctione non minuitur , aut quod multipliciter excoctum est . Dicitur de purgatissimo . Sicut apud Tranq.pustulatum argentum.dictum teste Hieronymo quasi Ophirisum.nam ex Ophir insulæ laudatissimum aurum euehebatur.

O META TOY Γ.

ὀγδοάς.άδος.ἡ.numerus octonarius,ogdoas.
ὀγδόατος.ου.ὁ.κῷ
ὀγδόΘ.ου.ὁ.octauus.
ὅγε.ille.
ὄγκαι.uicus Bœotiæ,unde Oncæa Minerua dicitur à templo,quod ibi Cadmus condidit in honorem eius, ut scribit Lycophronis interpres.
ὀγκάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.rudio,clamo.deponẽs absolutum.
ὀγκηθμὸς.οῦ.ὁ.ruditus.
ὀγκιστὸς.οῦ.ὁ.afinus.
ὄγκιον.ου.τὸ.pharetra.
ὄγκΘ.ου.ὁ. aceruus,tumor,magnitudo,moles, cuspis,

cuspis,fastus,pondus,grauitas orationis.
ὀγκοῦΘ.extuberare.
ὀγμεύω.ordine meto.
ὄγμος.ου. ordo sulcorum & messorum cum segetem secãt. Theocritus in Theristis , ὅστε τὸν ὄγμον ἄγεν ἐρῶν δίνα ὡς τὸ πρὶν ἄγεις.
ὀγχηστὸς.οῦ.ὁ. Onchestus nemus sacrum neptuno,ut testatur Home.illo uersu,ὀγχηστόνθ' ἱερὸν ποσιδήϊον ἄγλαον ἄλσος. est & urbs Bœotiæ.
* ὄγχνη.pyrum.

O META TOY Δ.

ὁδῖα.τὰ.uiatica.
ὀδάξ.mordicus.
ὀδαξᾶν.corrodere.
ὀδαξισμὸς.οῦ.ὁ.gingiuarum pruritus.
ὀδάξωΘ.fricari,scalpi.
ὁδί.τὸδί.ὁ. hic articulus compositus cum δί, habet uim pronominis,& declinatur τὸδί τοῦδί,τῷδί,& cætera , sicut ὁ λόγος. δί autem non uariat,ut apud Latinos magister equitum,magistriequitum,& cætera.
ὁδίομαι.κῷ
ὁδεύω.μ.εύσω.π.ευκα. iter facio,eo.neut.absol.
ὁδηγέω.μ.ήσω.π.ηκα. deduco, id est,dux sum itineris,uiam commõstro.neutrum, accusatiuo iungitur.
* ὁδηγία.ας.ἡ.deductio,ducatus.
ὁδηγὸς.οῦ.ὁ.dux,id est,dux uiæ.
ὁ δὴ λέγεΘ.quod dici solet.
ὃ δή φασι.quod aiunt.
ὁδήποτε.ν.alicubi.
ὀδίσκω.intumesco.
ὁδίτης.ου.ὁ.uiator.
ὀδμή.ῆς.ἡ.odor.
ὁδοιδοκὸς.οῦ.ὁ.latro,id est,uiarum obsessor, hodœdocus,ut ait Festus Pompeius.
ὁδοιδοκέω.uias obseruo,obsideo.
ὁδοιπορέω.μ.ήσω.π.ηκα.eo,id est,iter facio. neutrũ absolutum.
* ὁδοιπορία.ας.ἡ.iter,uia, compendiũ uertit Polit.
ὁδοιπορίον.ου.τὸ.conuiuium quod datur pro itinere confecto.
ὁδοιπορικὸν.οῦ.τὸ.hodœporicum,id est, liber aliquod iter describens , opus conscriptũ de
* ijs quę in uia accidunt qua dictione diuus Hieronymus in uita beatæ Paulæ usus est.
ὁδοιπορικὴν ἐσθῆτα, uestem itinerariam uertit Politian.
ὁδοιπόρΘ.ου.ὁ.uiator.
* ὁδοιπορέω.μ.ήσω.π.ηκα. uiã facio,uiã munio,trãsitum præstruo, transitum aperio , neutrũ datiuo iungitur.
* ὁδοίτης.uiæ dux.
ὀδοντάζω.dentire.
ὀδοντίασις.ιος.ἡ.dentitio.
ὀδοντάλγία.ας.ἡ.dolor dentium.
ὀδοντάξιος.ου.ὁ.κῷ
ὀδοντάγχα.ας.ἡ.instrumentum medicorum.
ὀδοντοφυής.ές.dentes producens.
ὀδοντισμὸς.οῦ.ὁ.modus quidam canendi tibijs.
ὀδοντωτὸς.ή.ὸν.dentatum ut serra.

ὀδυνοφρία.ας.ἡ.dolor quem infantes percipiunt dentientes.
* ὁδοιπόρος.οῦ.ὁ. qui uiam facit.Est & magistratus Athenis,qui Latine uiator dici potest . Et in exercitu,qui uiam munit exercitui.
* ὁδὸς.οῦ.ἡ.uia.Accipitur pro uita,scopo,limite. ἐν ὁδῷ ἰοῦ cum dicimus,significamus in opere uita ac fide.In nominatiuo & accusatiuo duali usurpatur masculino genere . καθ' ὁδόν.recte atq; ordine.Vide etiam πρὸ ὁδοῦ.
ὁδοποιία.ας.ἡ. munus sternendæ uiæ,uiarum stratio.
ὁδοῦ πάρεργον.superuacaneè,extra itineris propositum,obiter.Cicero ad Atticum. Nam
* ὁδοῦ πάρεργον uolo te hoc scire,id est , ut interim a proposito digrediar, nolim te hoc ignorare quod sequitur.
ὁδοῦΘ.præcedere,uel primum esse.
ὁδοφύλαξ.ακος.ὁ.uiarum insidiator.
ὀδούς.όντος.ὁ.dens, quasi ἐδούς,ab ἔδω . sicut à λέγω λόγος.
ὀδυνάω.dolore affligor.neut.absolutum.
ὀδύνη.ης.ἡ.dolor.
ὀδυνηρὸς.οῦ.ὁ.dolorosus.
ὀδυνήφατος.ου.ὁ.pellens dolorem.
ὀδυνῶμαι.aliquid mihi dolet.
ὀδύρομαι.μ.ύσομαι.π.υσμαι.irascor,doleo . deponens absolutum.
ὀδύρω.luge.
* ὀδυρμὸς.οῦ.ὁ.luctus,lamentatio,fletus,querela.
ὀδύρομαι.μ.οῦμαι.π.υρμαι.lugeo,lamentor,doleo conqueror,deponens absolutum.
ὀδυσεὺς.ου.ὁ.Vlysseus.
ὀδυσαμένος.lugens.
ὀδυσσεία.ας.ἡ.Odyssea,Homeri opus de Vlyssis erroribus uiginti quatuor libris absolutũ, deriuata dictio ab ὀδυσσεύς.
ὀδυσσεύς.έος.ὁ.Vlysses.
ὄδωδα.olui,præteritum perfectum Atticorũ est ab ὄζω.

O META TOY Z.

ὄζαινα.ας.ἡ . ozæna piscis ex genere Polyporũ
* ὀζαινὰ.olfactoria uidentur esse apud Dioscoridem.
ὀζόλαι, Ozolæ socij Aiacis Telamonij ab ὄζω, quoniam iuxta paludem habitarunt maleolentem.uide Seruiũ in tertio Aene.
ὄζολις.ὁ.ossole polypi species.
ὄζος.ου.ὁ.ramus,uirgultũ à trũco auulsũ , stirps
ὀζυγόλυ.ὁι.ὁμόζυγόλυ.
ὄζω . oleo , in bonam & in malam partem ut
* apud Latinos oleo.Theocritus,ὡς καλὸν ὄδωδε. Aristophanes ὀζόμῃ,dixit nimirũ ab ὄζῶ circumflexo. Cum genitiuo apud Galen.

O META TOY Θ.

ὅθεν περ.unde.
ὅθεν.unde quare,quocirca,infinite.interroga-
* tiue uero πόθεν dicimus. Accipitur ὅθεν ἀντὶ τοῦ ἐξ οὗ Aristot.Αρχὴ δὲ μὴν λέγετε ὅθεν ἄντις τοῦ πράγ

μα.Θ'

μετὰ ληνθίου πρᾶον. Sic Terentius. Addebat è prædonibus unde eam emerat, se auditisse abreptam è Sunio. Vide Commenta. Budæ.

ὅθεν ἐν. ita, ex.

ὁθενοῦν, undecunque.

ὄθι. ης. ἡ. cura.

ὅθι. ubi infinite positum. πόθι interrogatiue.

ὀθονία. ας. ἡ. linteolum.

ὀθνεῖος. α. ὁ. ξένος, externus, alienus, alienigena, extraneus, quasi νοθεῖος ut quidam uolunt καθ' ὑπόθεσιν.

οἴομαι. curo, aduerto, ἐπιστρέφομαι, turbor.

ὀθόνη. ης. ἡ. uelamen, uelum nauticum, omne uelamen subtile, linteū. apud Poëtam uero laneum amiculum significat.

ὀθόνιον. α. ὁ. linteum, ueſtis.

ὀθόνιος. α. ὁ. linteus, ex linteis confectus.

ὀθονεποιός. οῦ ὁ. lintearius.

ὀθόνια. ſuccus herbæ, ut quidam uolunt chelidoniæ, ut alij alterius.

ὀθρίω. ago.

Ὀθρυάδης. ου. ὁ. Othryades nomen uiri.

Ὄθρυς. υος. ὁ. Othrys mons Theſſaliæ.

O ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

ὅ. cum aſpiratione ſola, hi ſignificat articulariter poſitum.

ὅ. cum aſpiratione & accentu graui ſignificat qui numero plurali, & ſibi cum aſpiratione & circumflexo.

* ὅ. ubi ſignificat infinite poſitum, cum genitiuo. Accipitur pro quo infinite. ὅ τῆς κακίας με ἤγαγες.

* ὅια. tanquàm, qualiter, utpote, quemadmodū, quippe, nimirum, cuiuſmodi, prout, ſic, ad eundem modum, adeo.

ὅιαν ἐν. tanquam, ſic.

ὀιάγρος. α. ὁ. Oeagrus uir. ſiue fluuius Orphei pater, ut ipſe in Argonautico teſtatur, ὀρφεὺς καλλίστης τε καὶ ὀιάγρου φιλεποῦρε.

οἰακίζω. μ. ίσω. π. κα. gubernaculum nauis rego. neutrum abſolutum.

ἐν ἀμφὶ, καὶ ὀι πεδὰ, cum accuſatiuo nihil ſignificant, niſi rem ſingularem & unam, ut ὀι ἀμφὶ τὸν πλάτωνα, nihil aliud quàm Plato. ὀι πεδὰ τὸν δημοσθένη, Demoſthenes. ὀι ἀμφὶ τοὺς λόγους. literati.

οἰαξ. ακος. ὁ. gubernaculum, clauus, temo nauis.

οἷα ἐν. tanquam.

οἰβαλος. α. ὁ. Oebalus Tyndarei pater, unde Oebalidæ Caſtor & Pollux.

ὀι γῆς quo gentium.

ὀιγνύω. μ. ὀίξω. π. ἔωγα. κεῖ

οἴγω. aperio. acti. accuſa, iungitur.

οἶδα. ας. ſcio, præteritū tamen eſt, ſed pro præſenti etiam utimur. οὖ οἶδ' ὅτι, plerumq; τῆς παρελθόντος ἐστί.

οἰδαίνω. μ. ανῶ. κεῖ

οἰδέω. μ. ήσω. π. κα. tumeo. neut. abſol.

ὅι ἐν. quó.

Οἰδιπόδης. α. ὁ. Oedipodes, idem qui & οἰδίπους. ου. ὁ. dictus eſt, id eſt, Oedipus & οἰδιπόδης. α. ſi recte legitur apud Plautum Oedipo coniectore opus eſt.

οἴδ' ὅτι. exiſtimo, ſcio.

οἴδημα. ατος. τὸ. tumor, unda intumeſcens, æſtus.

οἴεται. exiſtimas.

οἰδοῦσα. τὰ. funes.

οἱ ἐ. qui eum.

οἱ ἐν αἵματι. conſanguinei.

οἰκέτης. α. ὁ. coæraneus.

οἰκουρὸς. οῦ. ὁ. ærumnoſus.

οἰκοῦς. ούος. ἡ. ærumna.

οἰκοῦω. μ. ούσω. π. κα. in ærumna ſum. neut. abſol.

οἴκιον. α. τὸ. gubernaculum.

* οἴημα. elatio, & arrogantia, καὶ τῦφος.

* οἰηματίας. ὁ ἐπηρμένος, ſuperbus & inſolens.

* οἴησις. εως. ἡ. opinio, ſententia, exiſtimatio. ἔπαρσις & elatio apud Dionyſ. & ſtulta arrogãſq; exiſtimatio ſui.

οἴκαδε. ad domũ, aduerb. ad propria, pro quo Dores οἴκαδε dicunt.

οἱ καθ' ἡμᾶς. familiares, contemporanei.

οἰκειοῦμαι. concilio, aſciſco mihi.

οἰκέομαι. μ. ούσομαι. π. ωμαι. trado me clientelę alicuius, concilio beneuolentiam, familiarẽ me reddo, adiungo mihi aliquem.

* οἰκειοπραγεῖν. priuatam rem agere, non publicam: opponitur τῷ πολυπραγμονεῖν. uide πολυπραγμονεῖν.

οἰκεῖος. α. ὁ. domeſticus, familiaris, amicus, proprius.

οἰκειότης. ητος. ἡ. familiaritas.

οἰκειοῦμαι. κεῖ

οἰκέω. μ. ώσω. π. κα. domeſticum & familiarem facio, concilio, manſuefacio, approprio,

* amicũ mihi & peculiarẽ reddo, priuatim familiarem mihi facio. Herodi. pro auctorare & ſibi obæratum reddere, uel beneficio obſtringere ſæpe utitur. actiuum, accuſatiuo iungitur.

* οἰκέτης. α. ὁ. famulus, tam bonus quã malus. Et quiuis domeſticus.

οἰκέτης ἐπιεικὴς. frugi bonæ ſeruus.

οἰκετεία. ας. ἡ. familia.

οἰκεύς. έως. ὁ. domeſticus, ſeruus.

* οἰκέω. μ. ήσω. σ. κα. habito, incolo, manſionẽ habeo, manſito. actiuum, accuſatiuo iung.

οἴκημα. ατος. τὸ. domicilium, ædificium, tabernacullum. & carcer, Attice lupanar.

* οἴκησις. domus apud Herodia.

οἰκήσεις. εῶν. penates.

οἰκητήριον. α. τὸ. habitaculum, domicilium.

οἰκητής. οῦ. ὁ. habitator.

οἰκητικά. τὰ. quæ domicilia ſibi faciunt.

οἰκήτωρ. ορος. ὁ. habitator, incola, colonus.

οἰκία. ας. ἡ. domus, familia. ἐκπεσὼν τῆς οἰκίας. patria pulſus.

οἰκίδιον. area ædificij futuri.

οἰκίδιος. domeſticus, priuatus.

οἰκιακός. οῦ. ὁ. domeſticus.

οἰκίζω. μ. ίσω. π. κα. habito, habitare facio, in ſedẽ

* reſtituo. act. accuſ. iung. ἵδρυσεν, ſitum eſt, ſedem habet.

οἰκίον. α. τὸ. domus.

οἰκίσκος. α. ὁ. cellula.

οἰκισμός. οῦ. ὁ. ædificatio, habitatio.

οἰκίστις. area ædificij futuri.

οἰκιστής. οῦ. ὁ. qui facit habitare.

οἰκογενής. έος. ὁ. ἡ. famulus. propinquus.

* οἰκοδεσποτεῖν. familiã adminiſtrare, domui præeſſe, domus tenere imperium.

οἰκοδέσποινα. ης. ἡ. matrona.

οἰκοδεσπότης. α. ὁ. paterfamilias.

* οἰκοδομεῖτε μὴν ὃ δὲ ἑτέρῳ οἰκοδομῶν. οἰκοδομεῖ δὲ ὁ οἰκοδόμος.

οἰκοδομέω. μ. ήσω. π. κα. ædifico. actiuum, accuſatiuo iungitur.

οἰκοδομή. ῆς. ἡ. ſtructura.

οἰκοδόμημα. ατος. τὸ. ædificium.

* οἰκοδομική. ars ſtructoria ædificiorum.

οἰκοδομικός. οῦ. ὁ. architectus.

* οἰκοδόμοι. ædium fabri.

* οἴκοθεν. domo, de domo in domum, domatim, familiatim ut ita dicam, de una familiam in aliam. de loco aduerbium.

οἴκοθι. aduerbium loci & de loco, domi, & à domo.

οἴκοι. domi.

οἰκόνδε. domum, aduerb. ad locum.

οἰκονομέω. μ. ήσω. π. κα. guberno, diſpono. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

οἰκονομία. ας. ἡ. diſpenſatio domeſtica.

* οἰκονομική ἀρχή, quæ & οἰκονομικὸν appellat ab Ariſtot. eſt poteſtas illa qua uir uxori, liberis & omni familiæ præeſt.

οἰκονομικός. οῦ. ὁ. gubernandæ familiæ peritus.

οἰκονόμος. α. ὁ. diſpenſator rei familiaris, uilli-

* cus, œconomus, moderator domus. Hic non tantum frugum, ſed omnium quæ dominus poſſidet, gubernator eſt, ab οἶκος & νέμω, guberno, diſpenſo.

οἰκόπεδον. α. τὸ. domicilium, area ædificij futuri, locus circa domum.

οἶκος. α. ὁ. familia, domus.

* οἰκοῦντος. α. ὁ. qui alitur domi, qui domi cibum capit nec lucratur expenſas, qui ex ſuo uiuit. Dicitur etiam qui citra ullam mercedem ciuitati operam præſtat.

οἰκοβαιον. α. τὸ. ex uerna natus puer.

οἰκοβίβης. κεῖ

οἰκοβίβας. α. ὁ. nimium frequentans domum, uerna, qui ingenuorum filios inſtituit apud

* Athenienſes, ſeruus domi natus, ὁ οἰκοβίβα.

οἰκοβαφής. uerna, domi nutritus.

οἰκοβίβα. de eo qui natus eſt ſeruis parentibus ipſe etiam ſeruus. uerna & ſeruus domi na

* tus, ὁ ἀπὸ γονέων δοῦλος, ut alij dicunt, uel potius ὁ οἰκογενής, in hoc διαφέρων τῷ οἰκέτῃ nam hic poteſt eſſe ἐλεύθερος. Dicitur ille & οἰκοβίβης, & οἰκοβίβος.

οἰκουμένη. ης. ἡ. orbis terrarum, terra habitata.

οἰκουρέω. μ. ήσω. π. κα. domi me contineo, ſto, diſpẽſo res domeſticas, domũ cuſtodio. neutrum abſolutum.

οἰκουρία. ας. ἡ. domus cuſtodia, ignauia.

οἰκουρός. οῦ. ὁ. pro eo quod eſt ignauus, domi de-

ſidere gaudens. uox ipſa ſonat quaſi dicas domicuſtos. dicuntur & canes οἰκουροὶ, quaſi domicuſtodes. & Paulus matronas οἰκουροῦς

* uult eſſe, unde & in bonam partem accipi poſſe liquet. cui ædium cuſtodia delegata eſt, ut nocte excubias aduerſus fures agat.

οἰκοφθορεῖν. perdere rem familiarem.

* οἰκοφθορία. calamitas.

οἰκοφυλακέω. μ. ήσω. π. κα. domum cuſtodio. neut. abſolutum.

οἰκτείρω. μ. ερῶ. π. αρκα. miſereor, lugeo. neutrum, accuſatiuo iungitur.

οἰκτιρμός. οῦ. ὁ. miſeratio.

οἰκτίρμων. ονος. ὁ. miſericors.

οἴκτιστος. α. ὁ. miſerrimus, ἐλεεινός.

οἴκτιστα. aduerbium, miſerrime.

οἶκτος. οῦ. ὁ. miſericordia.

οἰκτρός. οῦ. ὁ. miſerabilis.

* οἰκτροχοεῖν. miſerabilia uerba fundere, ut rei deprecantes.

οἰκωφελεία. ας. ἡ. domeſtica utilitas & priuata.

οἰκωφελής. έος. ὁ. ἡ. domeſticus.

οἶμα. ατος. τὸ. impetus.

οἴμαι. puto, niſi fallor per ſyncopam ab ὄιομαι. μ. οἰήσομαι. π. ῴημαι. deponens accuſatiuo iungi-

* tur. arbitror, ſuſpicor. Interdum ironicũ eſt. Demoſthe. ἀλλ' οἶμαι πρίωνον οὗτοί με At credo iſti præſtantiores ſe quàm ipſe me præbui. Interdum οἶμαι παρέλκει. ut, καὶ τὰ αὐτὰ χιλιοστά ἐστιν οἶμαι καὶ λαμπρά. pro uticq; uel nimirum. Sic καὶ apud Platonem. Et credo apud Ciceronem. Vide Commentaria Budæi.

οἰκτολογία. ας. ἡ. oratio ad miſericordiam commouendam.

οἰμάω. μ. ήσω. π. κα. concito, impetum facio. actiuum, accuſatiuo iungitur. eſt etiam neutrũ abſolutum.

οἶμη. ης. ἡ. cantilena, unde προοίμιον.

* οἴμοι. hei. heu. recto iũgitur & genitiuo. interdumq; ſine caſu ponitur. Vide Commenta. Budæi.

οἶμος. α. ὁ. uia.

οἰμωγή. ῆς. ἡ. ululatus, fletus.

* οἰμώζω. μ. ώξω. π. ωχα. ploro, lugeo, ingemo. Eſt etiam pœnas pendo, ſupplicio afficior, me pœniter facti. apud Ariſtoph. οἰμώξῃ, hoc eſt non impune feres. Diogenes. λοιδορουμένοις τοῖς κακῶς λεγόμενοις Ἕλληνιν οἰμώζειν. quod male præcantis eſt, ἀντὶ τοῦ τιμωρήσῃς. Bud. actiuum, accuſatiuo iungitur.

οἰνάς. άδος. ἡ. uinago.

οἰνάνθη. ης. ἡ. labruſcæ fructus cum floret.

οἴναρον. α. τὸ. pampinus.

οἰνάριον. α. τὸ. uillum.

οἰναρίζειν. pampinos detrahere uitibus quod fieri ſolet maturaſcentibus uuis.

οἰνέλαιον. α. τὸ. uinum oleo mixtum.

οἴνη. ης. ἡ. uitis apud antiquos, apud iuniores ἄμπελος. dicitur.

οἰνηρός. οῦ. ὁ. uinarius.

* οἰνίζειν. uinum reſipere apud Dioſcorid.

οἰνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ίσμαι. uinum emo, uinor deponens

ponens absolutum.
ὀινιστήρια. τὰ. genus fuit libationis Athenis in
* qua pubescentes priusquã barbam ponerent, Herculi uini mensuram offerebant, & cõuenientibus potum præbebant.
ὀινοβαρής. ές. ὁ. ἡ. ebrius.
ὀινοβαρεύω. temulentus sum.
ὀινοπεδόν, ὁ. uiniferum solum.
ὀινομέλι. ιτος. τὸ. mulsum.
ὀινοπίπας. uinolentus, temulentus à πιπίζειν fugere. Aristopha. τὰς ὀινοπίπας, τὰς προδότιδας τὰς λάλας, quo loco quidam codices ὀινοπότιδας habent pro ὀινοπίπας.
* ὀινοποιός. uini factor.
* ὀινοπώλης. caupo.
ὀινοποσία. ας. ἡ. potatio uini.
ὀινοποτάζω. μ. άσω. π. αχα. uinum bibo, præbeo bibendum, conuiuor. neut. absolutum.
* ὀινόπται. ὁι. modiperatores, qui modum imperabãt nequis in symposio aut plus satis biberet, aut parum ab alijs: hi in conuiuijs terni erant.
* ὀινοπότης. ου. ὁ. uini potator, uini bibulus.
οἶνος. ου. ὁ. uinum, dictum ab ὀνήσας, id est, emolumẽto, iuxta illud Hom. ὀνήσεαι ἔπος πίνων. Iuuamen senties, si biberis. uel dicitur, ἀπὸ τῆς
* οἰήσεως τῆς νοῦν ἐμπιπλᾶν, quod existimatiõe ac opinionum uanitate mentem oppleat. uel ἀπὸ τῆς ὄινης, quam ueteres uitẽ appellabant.
ὀινοφλυγία, ας. ἡ. ebrietas, uinolentia.
ὀινοφλυγῶ. inebrior, immodice uino utor.
ὀινόφλυξ. υγος. ὁ. ebrius, uinosus.
ὀινόφυτον. ὁ. uinetum.
ὀινοφόρος. ου. ὁ. ἡ. uinifer.
ὀινοφόρον. ου. τὸ. ἡ. ὁ. uas uinarium, cupa, brochus.
ὀινοχοεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uinum fundo, id est, potum ministro. neut. absolutum.
* ὀινοχόω. μ. ήσω. π. ηκα. potũ ministro, quod munus eorum est qui à cyathis uocãtur. neutrum absolutum. Homerus tamen Iliados tertio accusatiuo iunxit, οἰνοχοήσω δέ. Ipsi autem conuiuæ ὀινοχοῦντες dicuntur.
ὀινοχόη. ης. ἡ. cyathus.
* ὀινοχόος. ου. ὁ. pocillator, qui stat à cyathis, pincerna ab οἶνος & χέω fundo.
ὄινοψ. οπος. ὁ. nigrum.
ὀινόω. μ. ώσω. π. ωκα. ebrio. actiuum, accusatiuo iungitur.
ὀινοῦς. ας. ἡ. placenta.
ὀινοῦσσα. ης. ὁ. ἡ. uinosus.
ὀινῶν. ῶνος. ὁ. cella uinaria.
ὀινώνη. ης. Oenone mulier à Paride dilecta.
ὄινωψ. οπος. ὁ. custos uini, Bacchus, & habens uini colorem, niger.
* ὀιβότης. oberrans seorsum. proprie dicitur de pecudibus errantibus & seorsum ab alijs pascentibus. ab οἶος & βοῦς.
ὀιδίζων. ουσα. ὁ. solus expeditus.
ὀιδῶν. singulariter.
* ὄιομαι. μ. ώσομαι. τα. ώκα. puto, uideor. Accipitur apud Herodia. pro suspecto & suspectum habeo. deponens absol.

* ὅιον. qualiter, sicut, uelut, tanquàm, quasi, uidelicet. aduerbium est explicandi & declarãdi, & interdum admirandi.
* ὅιον τε ἐστῖν. si fas est dicere, si licet dicere.
* ὁιονεί. fermè tanquam, sicut, quasi, tanquam.
ὀιονεῖς. existimabis, uidebitur tibi.
ὀιοπέδιλος. ου. ὁ. habens unum calceum.
ὀιοπόλος. ου. ὁ. desertus, solitarius, quod in huiusmodi locis uersentur oues, statio pecudũ, ab οἴς, & πολέω.
ὀῖος. ου. ὁ. solus.
* ὅιος. ου. ὁ. qualis. Plato. ἀλλαμὴν οἵγε ἀγαθοὶ δίκαιοί τε καὶ ὅιοι μὴ ἀδικεῖν, tales qui iniuriam inferre nolint. dictum per ellipsim. Vtuntur & alio modo, Plato. ἐκ τούτης νῦν δὴ τῆς ἐξετάσεως τοιαῦταί μοι ἀπέχθεται γεγόνασι, καὶ ὅσαι χαλεπότατοι καὶ βαρύτατοι. ut quæ acerbissimæ. Vtunt & hoc ut Synes. εἴν' ἔστι καὶ χαλεπὴν (ὅσα δὴ τὰ θαλάττης) συμβαίη. ut sunt res maritimæ discriminis plenæ. Accipitur etiam ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος, pronus, paratus, promptus, strennuus. ὀυδὲν γὰρ οὕτω ἀκούειν αὐτοῖς τῶν νόμων apud Demosth. nihil enim uetat, quo minus audiatur lex ipsa: potest etiam significare βέλτιον, ut nihil melius quàm uerba legis audire. Accipitur etiam pro ὅμοιος. Significat etiam ὅσον, δυνατὸν, id est possibile. Vtuntur etiam pro ἴσος. Gaza in Ciceronem. ὅσος μὴν γὰρ λόγος αὐτῶν.
* ὅιος. καὶ ὁποῖος qualis.
* ὅιος τε. potẽs, possibilis, pcliuis, paratus, prõptus
ὀιοχίζων. ωνος. ὁ. unica uesta indutus.
* ὁι πρὸς αὐτῶν. cognati, quasi dicas, qui ad illum pertinent.
* ὁι περὶ αὐτὸν. amici eius.
* ὁι πρὸς τοὺς λόγους τεχνικοί. pro rhetoribus dixit Plato.
ὁι πρὸς αἷμα. ατος. consanguinei.
οἴ. πωτον. ου. τὸ. excrementum ouis.
οἰδέω. μ. ήσω. π. ωκα. desoleo, solum facio. actiuũ, accusatiuo iungitur.
οἶς, dissyllabum, τὸ οἴος. id est ouis, apud oratores declinatur & apud Homerum per omnes ferè casus, apud poẽtas per synæresim οἷς ὀοῖς declinatur, ut apud Theocritũ, φοιτιάω ὀοῖς ἀράτῳ. Hinc ouis Latinis.
οἴεσκομαι. existimatus.
οἴεσκον. existimauit.
* οἶδα. scis, nosti, factum est ex εἴδομαι.
οἰσία. ας. ἡ. salix.
οἰσοφάγος. ου. ὁ. gula, stomachus.
οἰσύδη. ης. ἡ. sordes lanarum.
οἴσυπος. ου. ὁ. genus monilis.
οἰστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. sagitto. acti. accusa. iung.
οἰστός. οῦ. ὁ. sagitta, iaculum.
οἰστός. οῦ. ὁ. tolerabilis.
οἰστρέω. μ. ήσω. π. ηκα. insanio. neut. absolutum.
οἰστρηλατέομαι. μ. ήσομαι. stimulor, stimulis agitor.
οἰστρηλατῶ. pro insanio.
οἴστρησις. εος. ἡ. καὶ
οἴστρηματος. ατος. ὁ. punctum, stimulatio.
οἰστροπλήγων. pro insano accipitur.
οἶστρος. ου. ὁ. œstrum, tabanus: insecti genus est, asylum

asylum Latini uocant, horrisono strepitu. Hoc addito Iuno uaccam Ino in furorẽ egit. Vnde poetæ diuino correpti furore, œstro conciti dicuntur.
οἰστροπλήξ. ῆγος. ὁ. ἡ. insanus, œstro concitatus.
οἰσύινος. οῦ. ὁ. uimineus.
οἰσύπη. ης. ἡ. καὶ
* οἰσυπηρός. lana succida & sordida, iam primum ab ouibus detonsa, nondum mundata, sed quæ adhuc cum sudore est & sordibus. Et collecta pinguedo in lana succida.
οἰσυπηρός. succidus. de lana sordida dicitur.
οἰσύς. ύος. ὁ. uimen.
* οὐκ ἔστιν οἵτινες. nulli.
οἰχός. οῦ. ὁ. palmes racemos habens.
οἰταῖος. ου. Oetæus, possessiuum à monte Oeta.
οἴτη. ης. ἡ. Oeta mons Thessaliæ.
οἶτος. ου. ὁ. pernicies, mors, fletus, passio, malorum sors.
οἰφέω. οἰφῶ. ago.
οἰφεῖν. coire. hinc illud Theocriticũ, οὐγ' ὀνθρωπικὰ φιλοίφα. age homo libidinose.
οἰφωλής. ές. ὁ. ἡ. castus, continens.
οἰφωλίς. ίδος. ἡ. mulier libidinosa.
οἰχαλία. ας. ἡ. Oechalia, urbs Bœotiæ in qua Eurytus regnauit.
οἰχαλιεύς. έως. ὁ. Oechaliensis.
οἴχαλόνδε. aduerbium est, & de Oechalia significat.
οἰχνέομαι. peruenio, uado. neut. absolutum.
οἰχνέω. μ. ήσω. π. ηκα. recedo, ago uitam, duco uitam, eo, ago, uersor.
οἴχομαι. μ. οἰχήσομαι. π. ὤχημαι. abeo, discedo, pereo. Herodia. ὀιχεῖαί σοι ὁ δῆμος ῥωμαίων, actum
* est de populo Romano. Et ἀποίχετο, mortuus est. deponens absolutum, uerbum anomalum.
οἴχοκα. perij.
οἴω. μ. οἴσω. puto, fero. acti. accusa. iung.
οἰωή. ῆς. ἡ. impetus.
οἰωνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. auguror. deponens, accusatiuo iungitur.
οἰώνισμα. τος. τὸ. καὶ
* οἰωνισμός. οῦ. ὁ. augurium.
οἰωνιστής. οῦ. ὁ. augur.
οἰωνοί, proprie dicuntur γῦπες, & carniuoræ aues, quasi ὀιωοί, ab οἶος. solus, & ὠόν, quod soli sine concubitu aëre concipiant, sed improprie omnis auis.
οἰωνός. οῦ. ὁ. ales, augurium, unde illud Iliad. μ. ἷς ὀιωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθ' περὶ πάτρης. Sic etiã auis
* & ales pro augurio apud Latinos.
οἰωνοπόλος. ου. ὁ. uates, augur.
οἰωνοσκοπέομαι. μ. ήσομαι. τα. ήμαι. auguror. deponẽs, accusatiuo iungitur.
οἰωνοσκοπία. ας. ἡ. augurium.
οἰωνοσκοπικός. ου. ὁ. auguralis.
οἰωνοσκόπος. ου. ὁ. augur.

O META TOY K.

ὁκκα. quando, pro ὁπηνίκα doricè.
ὀκέλλω. μ. ελῶ. π. ελκα. applico, frango: de naui cũ

* tangit terram, appello nauem. Hinc ἐξωκέλλω. ut εἰς τοσοῦτον δὲ ἐξώκειλε παρανοίας, eo demẽtiæ deuenit seu puectus est apud Herodianum. Et προσωκέλλω idem quod ὀκέλλω.
ὀκλάξ. geniculatim.
ὀκλαδία. ας. ἡ. καὶ
ὀκλασία. ας. ἡ. geniculatio.
ὀκλάσαι. genuflexo, ut ranæ cum saltant.
ὄκλασμα. ατος. τὸ. genus saltationis Persicæ, quod in Thesmophorijs exerceri consueuit
ὀκλάζω. μ. άσω. π. ακα. labefacto, labor, flecto genua ad terrã, geniculo, pro claudico apud
* Herodi. neutrum, absolutum.
ὀκλαδιᾶν, idem quod ὀκλάζειν, genua flectere cũ quis sedere conatur.
ὀκνᾶς, pro ὁποῖος, sicut ὄκως, pro ὅπως, lingua Ionica
ὀκνέω. induro, pigresco, dubito.
ὀκνέω. μ. ήσω. π. ηκα. pigresco, timeo, uereor, con-
* tor, derrecto, pigritor, ignauus sum, grauatim & ægre aliquid facio. ὀκνῶ λέγειν. omitto dicere, pudet dicere. ὀκνῶν, dubitabundus uertit Politia apud Herodi. quodam loco. neutrum absolutum.
ὀκνηρός. οῦ. ὁ. καὶ
* ὀκνός. οῦ. ὁ. piger, timidus, contumax. proprie qui grauatim aliquid facit.
ὀκνία. ας. ἡ. pigritia.
* ὄκνος. ου. ὁ. cunctatio, desidia, pigritia, timor, φόβος μελλούσης ἐνέργειας.
ὀκνώδης. εος. ὁ. ἡ. piger, segnis.
ὁκόσα. quot.
ὀκρίβας. αντος. ὁ. pulpitum.
ὀκρυόεις. όεντος. ὁ. asper.
ὀκρύοντο. litigant, aspere congressi sunt.
ὀκτάκυκλος. ου. ὁ. habens octo radios, rotæ epitheton est.
ὀκταήμερος. ου. ὁ. ἡ. octaui diei, ut πρὸ μὲν ὀκταήμερος. in Epist. ad Philippen.
ὀκτάπηδες. ὁι. apud Schythas dicti sunt, q duos boues & unum currum possiderent.
* ὀκτάρυμον. octoiuges equi.
ὀκτῶ. octo.
ὀκτώβριος. ου. ὁ. October.
* ὀκτωκαιδεκάπηχυς. octodecim cubitorum.
* ὀκτωκαιδεκέτης. natus annos octodecim.
ὀκτώπους. ὁ. octipes, scorpius.
ὄκιμον. herba quam basilicum alij uocant. Sũt qui ὅλιμον scribant, ab ὅλω.

O META TOY A.

ὀλβιάζω. μ. άσω. π. ικα. beo. acti. accusa. iung.
ὀλβίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. beatus sum. deponẽs absolutum.
ὀλβίζω. μ. ίσω. π. ικα. beatifico. acti. accusa. iung.
ὀλβιοδαίμων. ονος. ὁ. fortunatus.
ὄλβιος. ου. ὁ. felix. ὁ τελείαν τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων, quasi ὀλόβιος.
ὀλβοδότης. præbens diuitias.
ὄλβος. ου. ὁ. beatitudo, diuitiæ, opulentia.
* ὀλέκω. perijt.
ὀλέθριος. ου. ὁ. ἡ. perniciosus, perditus.
ὄλεθρος. ου. ὁ. strages, cædes, perniciosus, iactura,

* βλαβύς, pernicies, clades, exitium, calamitas.
ὀλλύμαι. perdo, pereo.
ὄλεσον. perierunt, perdebant.
ὀλέκρανον. cubitus, siue ipsum os cubiti.
ὀλέκω. pereo. neutrum absolutum.
ὀλέτρα. ας. ἡ. perditrix, perniciosa.
* ὀλέω. μ. έσω. perdo, amitto.
ὅλη. ης. ἡ. ordeum.
* ὀλιγαιμία. sanguinis inopia.
* ὀλίγαιμος. qui non multo sanguine abundat.
* ὀλιγανδρεῖν. hominum penuria laborare. oppo nitur τῷ ἐυανδρεῖν.
ὀλιγανθρωπία. ας. ἡ. hominum penuria, infrequen tia hominum.
ὀλίγα. paululum.
* ὀλιγαρκία. prandium præparcum.
ὀλιγάκις. paucies, raro.
ὀλιγαρχικός. οῦ. ὁ. ad oligarchiæ naturam spectãs
ὀλιγαρχία. ας. ἡ. penuria cibi.
ὀλιγαρκία. ας. ἡ. frugalitas.
* ὀλιγαρχὶς. frugalitas.
* ὀλιγαρκὴς. ἐος. ὁ. frugalis, quasi paucis contentus ab ἀρκῶ.
* ὀλιγαρχεῖν. imperio paucorum regi & pare re. ὀλιγαρχούμενοι, q imperio paucorũ degũt.
ὀλιγαρχία. ας. ἡ. status reipublice à paucis admi nistratæ.
* ὀλιγαθχικός. paucorum statu gaudens, qui di gnitatẽ partim in censu & facultatibus po nit, partim in generis nobilitate.
ὀλιγέω. μ. ήσω. π. ηκα. diminuo. acti. accusa. iung..
ὀλιγηπελέω. ήσω. π. ηκα. ad paruum redactus sum. neutrum absolutum.
* ὀλιγμὸς. tactus, ductus.
ὀλιγοδεὴς. ἐος. ὁ. paucis egens.
ὀλιγοδεής. ος. ὁ. modico contentus uictu.
ὀλίγον ὅσον. paulum admodum.
ὀλιγομαθὴς. ἐος. ὁ. ἡ. indoctus.
ὀλιγοδράνος. ὁ. parum potens.
ὀλιγοδρανέω. μ. ήσω. π. ηκα. parum possum, lãgueo. neutrum absolutum.
ὀλιγοετία. ας. ἡ. paucitas annorum.
* ὀλίγος. ὁ. paucus. παρ' ὀλίγον ἔσεσθαι parum abesse opponitur τῷ πολύ. Vide Commentaria Budei. πολὺ ὀλίγῳ ποιεῖσθαι, contemptui ha bere, paruipendere.
ὀλιγόπιστος. male certus in fide, parum fidẽs, seu cui parum fidendum. in sacris literis ferè actiue significat.
* ὀλιγοποτῆν. parum bibere.
* ὀλιγόποτος. parum bibens.
ὀλιγόπτερα. quibus penna parcius data est.
ὀλιγοετὴς. ἐος. ὁ. ἡ. paucorum annorum, puer.
* ὀλιγοστὸς. οῦ. ὁ. paucissimus, paucis comitatus, unus è paucis.
ὀλιγότης. ητος. ἡ. paucitas.
* ὀλιγόχρονος. ὁ. momentaneus, paruo tempore durans, iam iam periturus.
ὀλιγόω. μ. ώσω. π. ωκα. diminuo. acti. accus. iung.
ὀλίγος. ὁ.
ὀλίγος δεῖν. ferè, propè, parum abest.
* ὀλιγοφόρος ὕδωρ. uinum quod non multæ aquæ fe

rendæ est, quod aqueum uocant.
ὀλίγῳ ὕστερον. paulo post.
ὀλιγωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. paruipendo, omitto, negligo, ἀπὸ τοῦ ὠρᾶν, curare. acti. geniti. iung
ὀλίγωρος. ος. ὁ. negligens, incuriosus.
ὀλιγωρητός. ὁ. contemnendus.
ὀλιγωρία. ας. ἡ. negligentia, indiligentia.
ὀλιγώρως. negligenter.
ὀλίζων. exiguus, uilis.
ὀλμὸς. οῦ. ὁ. uniuersalis.
ὀλισθητὴρ. ὁ. olisatrum, petroselinum.
ὀλισθαίνω. μ. ήσω. π. ηκα. labor laberis. aoristus se cundus ὤλισθον. neutrum absolutum.
ὀλισθανέω. μ. ήσω. π. ηκα. κα.
ὀλισθέω. labor, cado. neut. absolutum.
ὀλίσθημα. ατος. τὸ. lapsus, ruina.
ὀλισθηρός. οῦ. ὁ. lubricus.
ὀλισθός. ὁ. lubricus, lapsus, lubricitas.
* ὁλκάς. άδος. ἡ. nauis oneraria, nauis onusta mercibus, ab ἕλκω quod trahi debeat, aut quod grauis & ponderosa sit. Nam hoc quoq; si gnificat ἕλκω. ut ἕλκει δίκα τάλαντα, appẽdet tri bus talentis. Accipitur etiam simpliciter pro quacunque naui.
ὁλκέω. traho nauem onerariam.
ὁλκή. ῆς. ἡ. attractio, pondus continens tres scru pulos, teste Simeone Genuẽse, usurpatio.
ὅλκιον. ὁ. τὸ. uas æreum, peluis.
ὁλκόν. οῦ. τὸ. allium.
ὁλκός. οῦ. ὁ. κα. ὁλκμὸς. οῦ. ὁ. aquæductus, anguium tractus, & machina qua naues trahuntur,
* pro araneo poniẽ interdũ, sicut & λύκος est & τὸ ὑφάσμα, hoc est, uestigiũ corpis totius tractim sese agẽtis, &, ut ita dicã, repẽtis.
ὁλμεὸς. οῦ. ὁ. Olmeus fluuius ex Helicone descendens.
ὁλμίσκοι. ὁι. concauitates dentium molariũ ueluti mortariola.
* ὅλμος. orbicularis lapis, ad quẽ legumina cæ duntur, & alia quædam.
ὅλμος. ὁ. pila, id est, mortarium, pars humani corporis quæ & thorax uocatur, à collo ad pudenda. Inuenitur pro tripode Apollinis, aut pro uate, hinc ἕνελμος cognomẽtum Apollinis.
* ὁλογραφεῖν. integras dictiones scribere.
ὁλοθρευτὴς. οῦ. ὁ. exterminator.
ὁλοθούρια. τὰ. uertibula, calli tubera. Theodorus
ὁλοθρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. extermino, perdo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
ὁλόκαπος. ὁ. penitus contusus.
* ὁλόκαυστον. uictima quasi totum conbustum aut totum igne absumptum. Nam olim in sacrificijs deorum exta aræ super imposita flammis adolebant.
ὁλοκαυτόω. μ. σω. π. ωκα. sacrifico, acti. accusa. iung.
ὁλοκαύτωσις. ος. ἡ. κα.
ὁλοκαύτωμα. ατος. τὸ. holocautoma, holocaustum, quod genus sacrificij & à consummatiõe chalil appellant Hebræi.
ὁλοκλήρος. ὁ. integer.
ὁλόκληρος. ὁ. integer, idest, oĩbus suis partibus constans, incolumis, totus, perfectus. & in malam

in malam partem accipitur.
ὁλοκληρία. ας. ἡ. integritas hæreditatis.
ὁλολυγὴ. ῆς. ἡ. κα.
ὁλολυγμός. οῦ. ὁ. eiulatus.
* ὁλολύζω. μ. ύξω. π. υχα. ululo, cum clamore ploro eiulo. neutrum absolutum.
ὅλοντο. perierunt.
ὁλοόδροχος. ὁ. rotundus instar rotæ, pernicio sus in currendo, rotundus, parum currẽs.
ὁλόπτερα. τὰ. totipenna, Theodorus.
ὁλοός. οῦ. ὁ. perniciosus.
ὁλοφρων. ονος. ὁ. multa sciens.
ὅλος. ὁ. totus, integer, solidus.
* ὁλός. οῦ. ὁ. atramentum Sepiæ.
* ὅλος κλῆρος. as hæreditatis.
ὁλόσχοινον. herba quasi tota ossea, cum tamen permollis sit, ac omni prorsus duritia carens. Vide Plinium.
ὁλοχερὴς. ἐος. ὁ. ἡ. planissimus.
* ὁλοχερῶς. planè.
ὁλοτελὴς. ἐος. ὁ. ἡ. totus, integer, cui nulla sui pars deest.
ὁλόδοχος. ὁ. curribilis.
ὁλοφυδής. ὁν. ὄνος. ἡ. pustula, inflatio cutis.
ὁλοφυκτὶς. ίδος. ἡ. idem.
ὁλοφυδνός. οῦ. ὁ luctus, luctuosus, lugubris.
ὁλοφυρμός. οῦ. ὁ. luctus, ploratus, proprie questus cum crinium euulsione, querela.
ὁλοφύρομαι. μ. οῦμαι. lugeo, lamentor, deploro, de ponens absolutum.
ὁλοφώϊος. ὁ. uersutus, perniciosus.
ὅλπη. ης. lecythus, id est, uas olearium.
ὅλπις. ιος. ὁ. Olpis nomẽ piscatoris apud Theocritum in tertio Idyll.
ὁλοφώϊα. τὰ. aftutiæ, pestifera pernicies, molesta consultatio.
ὁλοψύχως. toto animo.
* ὄλλυμι. μ. ύσω. π. υκα. pereo, perdo.
ὀλύμπια. τὰ. olympia certamina, quæ quinto quoq; anno celebrantur in honorem Iouis. Accipitur sæpe aduerbialiter pro in olympijs.
ὀλυμπιακός. οῦ. ὁ. olympiacus.
ὀλυμπιὰς. άδος. ἡ. quinquenniũ, olympias, lustrũ
ὀλυμπιάσι. aduerbialiter dicitur, & significat ad olympia, in olympijs.
ὀλυμπικός. οῦ. ὁ. olympicus.
ὀλυμπονίκης. ὁ. uictor in olympijs.
ὀλύμπιος. ὁ. cœlestis.
ὄλυμπος. ὁ. olympus mons Thessaliæ, & pro cœlo ponitur, quasi ὁλολαμπὴς, id est, totus lucens.
ὀλυμπόνδε. ad cœlum.
ὄλυνθος. ὁ. ficus domestica immatura, Latine grossi tãtum pluraliter dicitur. Est & nomen urbis in Thracia, à qua Demosthenis orationes tres Olynthiacæ inscribuntur.
* ὅλυζα. ας. ἡ. filigo, εἶδος ἐστι κριθῆς ἄκαρπον. Hauena apud Homerum.
ὀλύω, κα.
ὄλλω. ὄλλυμι. pereo, perdo.
ὅλως. omnino, omnibus modis, in summa. Se mel etiam dicũt Latini in hoc significatu.

ὅλως δ' ἐπεῖν. in uniuersum autẽ, omnino autẽ.

O META TOY M.

ὄμμα. ατος. τὸ. oculus, ab ὄπτω.
ὀμμάτιον. ὁ. τὸ. ocellus.
ὁμαδὸν. summatim.
ὁμαδύνω. congrego.
ὅμαδος. ὁ. conuentus, congregatio, strepitus, uox ex multis, quasi ὅμοιος ὄδος, turba.
ὅμαιμος. ὁ. ἡ. συγγενὴς, frater, consanguineus.
ὁμαίμων. ονος. ὁ. ἡ. frater, consanguineus, soror.
ὁμαιχμία. ας. ἡ. συμμαχία, confœderatio.
* ὁμαλὴς. idem quod ὁμαλὸς. ὁμαλὴ δίαιτα æqualitas ciuilis, cui opponitur πλεονεξία.
* ὁμαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. explano, demulceo, ęquabiliter aliquid facio uel fio & procedo, ęquiũ momẽtum & equum numerũ facio. quod adæquo Latine dicitur. actiuum, accusatiuo iungitur.
ὁμαλῆ. aduer. simul.
ὁμαλὸς. οῦ. ὁ. planus, leuis, æqualis.
* ὁμαλότης. ητος. ἡ. planicies, æqualitas, æquabilitas, æquatio. ὁμαλότητα τοῦ κτήσεων καὶ οὐσιῶν. Aristot. uocat, quẽ Cic. bonorũ æquationẽ.
* ὁμαλύνω. μ. υνῶ. ῶσω. υνκα. explano, ad æqualitatem redigo. acti. accusa. iung.
* ὁμαλῶς. æquabiliter.
ὁμαρτέω. μ. ήσω. π. ηκα. sequor. neutrum, datiuo iungitur.
ὁμαρτῆ. simul, collectim.
ὁμάς. άδος. ἡ. uniuersitas.
ὀμβρίκια. τὰ. κα.
ὀμβρίκι. catuli ferarum.
ὀμματῶσαι. oculatum reddere & uigilem.
ὅμοιλος. ὁ. concinnus, consonans.
ὀμβρέω. μ. ήσω. ῶσω. ικα. pluo. neut. accusa. inngi. & absolute ponitur.
ὄμβριμα. ατος. τὸ. imber.
ὀμβριμοπάτρης. ὁ. habens patrem potentem.
ὀμβριμοεργὸς. οῦ. ὁ. grauificus.
ὄμβριμος. ὁ. grauis, impetuosus.
ὄμβριος. ὁ. ἡ. pluuialis.
* ὄμβρος. ὁ. hymber, μέγας ὄμβρος. Homeri interps.
ὀμβροφόρος. ὁ. ἡ. pluuialis.
* ὁμφρόμενοι. affectu propensi.
ὁμευνέτης. ὁ. concubinus.
ὁμευνέτις. ιδος. ἡ. concubina.
ὁμηγερὴς. ἐος. ὁ. ἡ. κα.
ὁμηγερὲς. simul congregatus, ἰσόκυκλος.
ὃ μὴ δόξῃ τοῖς θεοῖς. quod dij auertant, quod ominari nolint.
ὁμήγυρις. ιος. ἡ. coitus, cœtus, concilium.
ὁμηλικία. ας. ἡ. coætaneorum cœtus, coæuitas, ætatis æqualitas.
ὁμήλιξ. ικος. ὁ. coætaneus, coæquæuus.
ὁμηρεία. ας. ἡ. uadimonium.
ὁμήρευμα. ατος. τὸ. pignus, obses.
ὁμηρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. sum obses. neutrum absolutum.
ὁμηρικός. οῦ. ὁ. Homericus.
ὁμηρίδης. ὁ. Homeri imitator & eius dogma sequens.

* ὁμυρίζω. ὁ ἐκφωνῶ.
* ὁμηρισής. ὁ. ἐκφωνός.
ὁμηρομάστιξ. γος. ὁ. Homeromastix, id est, Homeri flagellum, cognomentum est Zoili cuiusdam, qui Homeri oblocutor fuit.
ὅμηρον. ν. ὁ. obses, pignus.
ὅμηρος. ν. confinis, uades, obses, Homerus, & cæcus lingua Aeolica. fuit autē cæcus Homerus, ut ipse in hymno quodam de se testatur. τυφλὸς ἀνήρ, ὀπῖε δὴ χίῳ ἐνὶ παιπαλοέσσῃ.
ὁμηροκέντρωνες. ὀι. Homerocentones, genus carminis ex Homericorum uersuum fragmētis & uelut pannis consarcinatum.
ὁμιλῶ. minor. poēticum est.
ὁμιλαδόν. simul, turmatim, uno concursu.
ὁμιλέω. μ. ήσω. π. ηκα. conuersor, concionor, conuiuo, congredior, consuetudinem habeo
* & familiaritatē cum aliquo. dicitur & de re uenerea sicut consuesco, congredior, & consuetudinem habeo apud Latinos. Lucianus. ἐγὼ δὲ ἔφην τοῖς γυναιξὶ μόναις χαλεπῶν σε εἶναι, ὁπόσοι ἂν ὁμιλήσωσιν ἐμοί: q consueuerint mecum colloquor, consentio, simul facio. neutrum datiuo iungitur.
ὁμιλητής. οῦ. ὁ. discipulus.
* ὁμιλητικός. ή. ὁν. conuersatiuus, affabilis.
ὁμιλία. ας. ἡ. colloquium, cōfabulatio, cœtus, comitatus Gazę in Ciceronē. Dicitur & de re uenerea, sicut apud nos cōsuetudo, conuersatio. homilia latine dicitur sermo, & aspiratur.
ὅμιλος. ν. ὁ. cœtus, turma, turba.
ὅμιχμα. ατος. τὸ. urinæ respersio.
ὁμιχεῖν. meiere.
ὁμίχλη. ἡ. nebula.
ὁμιχλώδης. ους. ὁ. ἡ. nebulosus.
ὄμνυμι. μ. όσω. π. οχα. κῷ
* ὀμνύω. iuro. neutrum absolutum. ἐπὶ παίδων ὀμνύναι. in capita liberorū iurare, id quod fiebat, tacto eius capite in quem iurabant: ita se sacrare caput eius dijs inferis, deuouereq; significantes, si peierarent. Vide Comment. Budæi.
ὁμοάρθμιος. ν. ὁ. eiusdem numeri.
ὁμοβώμιος. ὁ. eiusdem aræ, eiusdem religionis.
ὁμοβόρος ὁμοφάγος.
ὁμογάλακτος. ν. ὁ collactaneus.
ὁμογάστωρ. ορος. ὁ. κῷ
ὁμογάστρος. ν. ὁ. ἡ. uterinus, id est, eadem matre natus.
ὁμόγαμβροι. οἱ. generi inter se, hoc est, qui duas sorores duxerunt.
ὁμογενής. ους. ὁ. ἡ. consanguineus, eiusdem generis.
* Galenus ὁμογενῆ uocat Febrem quæ alio nomine dicitur συνεχής.
ὁμογενῶς. eiusdem generis.
ὁμόγλωσσος. ὁ. ἡ. eiusdem linguæ.
ὁμόγνιος. ξεύς. Iupiter gentilitius. hoc nomine
* inuocabant Iouem gentiles, id est, cognati
ὁμόγνιος. ν. ὁ. cognatus frater.
ὁμογνώμων. ονος. ὁ. ἡ. concors.
ὁμογνωμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. consentio, eadem sentio, concordiam facio. ὁμογνωμονῶ σοι τοῦτο,
* ἀντὶ τοῦ συγκατατίθεμαί σοι περὶ τούτου. ὁμογνωμονῶν ἑαυτῷ, est sibi constare, ut uir constans & philosophus sibi constans: cui opponitur
* ἑαυτῷ διαφέρειν.
ὁμόδελφος. frater. nam ἀδελφὸς uterum sonat, unde & ἀδελφός.
ὁμόδημος. ν. ὁ. popularis, gentilis.
ὁμοδίαιτος. ν. ὁ. contubernalis, eiusdem uictus.
ὁμόδοξος. ν. ὁ. ἡ. ἰσότιμος.
ὁμοδοξία. ας. ἡ. ἰσοτιμία.
ὁμόδουλος. ν. ὁ. conseruus.
* ὁμοδρομῶ. concurro, competo.
ὁμοεθνής. ους. ὁ. ἡ. gentilis, id est, eiusdem gentis.
ὁμοεδνής. ους. ὁ. qui ijsdem parietibus detinetur.
ὁμοειδής. ους. ὁ. ἡ. eiusdem speciei, uniformis.
ὁμόζυγος. ν. ἡ. coniunx.
* ὁμόζυξ. alter equus in iugo. Significat etiam similem & eiusdem notæ.
ὁμοήθης. ὁ. ὁμότροπος, eiusdem ingenij, eorundem morum, conterraneus.
ὁμόθεν. simul, ex propinquo.
ὁμοθυμαδόν. unanimiter.
ὁμόθυμος. ν. ὁ. unanimis.
ὁμοῖος. omnibus æquè molestus & grauis, & pro ὅμοιος ponitur.
* ὁμοιομερής. ὁ. ἡ. similaris. ὁμοιομερῆ, partes similares.
* ὁμοιοπάθεια. figura est uel uirtus oratoria, a similitudine affectuum ducta. ut, Fuit & tibi quondam Anchises genitor: Auctor Macrobius in quarto.
* ὁμοιοπαθεῖν, similiter affici.
ὁμοιοπαθής. ους. ὁ. ἡ. similiter affectus, similibus affectibus obnoxius.
ὁμοιοπροσωπῶ. sum eiusdem personæ.
ὁμοιόπτερα. uolatilibus similia.
ὁμοιόπτωτον. homœoptoton figura quando multi casus similiter desinūt, ab ὅμοιος, & πῶσις.
ὁμοιόσημος. ν. ὁ. eiusdem significationis.
ὁμοιοχημονῶ. eundem habitum seruo.
ὁμοιόσκευος. eodem cultu utens & habitu.
ὁμοιοσύντακτος. eiusdem constructionis.
ὅμοιος. ν. ὁ. similis, quod Attici ὁμοῖος dicunt penultima circunflexa, ut illud Homer. ὡς ἀεὶ θεὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ. et
* ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις, æquali conditione, æquis conditionibus. Vide Comment. Budæ. Dicimus ὅμοιος πάλι ὄψιν καὶ ὄψει.
ὅμοιος ἦν ἔχοντι. habere uidebatur.
ὅμοιον ὡς. perinde atq;
ὁμοιοτάκτως. eodem uel simili ordine struī.
ὁμοιοτάκτω. coordino, cōstruo, similiter ordino
ὁμοιοτέλευτον. homœoteleuton, figura quædā, quando multæ dictiones diuersorum casuum similiter finiunt.
ὁμοιότροπα. τά. moribus similia.
ὁμοιότης. ητος. ἡ. similitudo.
ὁμοιόω. μ. ώσω. π. ωκα. assimilo, actiuum, accusatiuo iungitur.
* ὁμοίως τοῖς μάλιστα. Latini dicunt, ut qui maxime. Vide Comment. Bud.
ὁμοίωμα. ατος. κῷ
ὁμοίωσις. εως. ἡ. similitudo.

ὁμοκλάω. μ. ήσω. π. ηκα. κ,
ὁμοκλῶ. minor, aris, simul uoco, gemo, simul abeo. neutrum, datiuo iungitur.
ὁμοκλή. ῆς. ἡ. uociferatio, minæ.
ὁμοκλήν. uno clamore.
ὁμοκλητήρ. ῆρος. ὁ. minator, iussor importunus.
ὁμόλεκτροι. οἱ. maritus & uxor, qui eodem lecto utuntur.
ὁμολοφορός. οῦ. ὁ. gulosus.
ὁμολογοῦμαι. μ. ήσομαι. π. ησμαι, confiteor, deponēs, accusatiuo iungitur.
* ὁμολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. spōdeo, id est, roganti promitto, & auctor fio, cōfiteor, assentior, permitto, concedo, profiteor, paciscor. neut. absolutum, datiuo iungitur.
ὁμολογεῖται, consentaneum est, conuenit, cōgruit
* ὁμολογία. consensus. Accipitur pro fœdere.
* ὁμολόγημα Platoni est quod inter differentes conuenit.
ὁμολογίᾳ ἐπιεικεῖ. miti uel æqua conditione.
ὁμολόγως, concorditer.
* ὁμολογουμένως. indubie, sine controuersia, plane.
ὁμολογούμενον. certum, indubitatum, sicuti latine confessum, legitimum. huic opponitur
* ἀμφισβητούμενον.
ὁμολογία. ας. ἡ. confessio, pactum, assensus, conuenientia, teste Cicerone.
ὁμολωΐδες. portæ Thebarum, ab Homoloide filia Niobes dictæ sunt.
ὁμομήτριος. ν. ὁ. κῷ
ὁμομήτωρ. ορος, eadem matre natus.
ὁμόν. in eodem, simile.
ὁμόνεκρος. paris conditionis cum mortuis.
ὁμονοέω. μ. ήσω. π. ηκα. consentio, concordo. neut. datiuo iungitur.
ὁμονοητικός. οῦ. ὁ. concors.
ὁμόνοια. ας. ἡ. concordia, consensus.
ὁμόνους. ους. ὁ. cōcors. consentaneus. ab ὁμός. & νοῦς
ὁμοπαθής. ους. ὁ. ἡ. simul patiens.
ὁμοούσιος. ν. consubstantialis, ab ὁμὸς & οὐσία.
ὁμοπάτωρ. ορος. ὁ. κῷ
* ὁμοπατρίας. ν. ὁ. eodem patre genitus, consanguineus frater: Latini germanum uocant.
ὁμόπαις. αιδος. ὁ. gemellus.
ὁμοπάτρις. ν. ὁ. ἡ. eodem patre natus.
ὁμοπτώτως, eiusdem casus.
ὁμόργυμι. μ. ξω. π. οχα. abstergo. acti. accusatiuo iungitur.
ὁμόγμα. ατος. τὸ. macula, labes.
ὁμορέω. μ. ήσω. π. ηκα. conterminus sum. neutrum datiuo iungitur.
ὅμορος. ν. ὁ. ἡ conterminus, cōfinis, sibi ipsi particeps, finitimus. ab ὁμοῦ & ὅρος.
* ὁμοροῦσαι. contermini, finitimi.
* ὁμοδέξιος. contubernalis, tecti eiusdem cohabitator.
ὁμός. οῦ. ὁ. unus, similis.
ὁμόσε, simul, propè, contrà.
ὁμόσε φέρεσθαι. aggredi, manum conserere, grassari in aliquem.
ὁμόσιτος. ν. ὁ. amicus, sodalis, eiusdem sacri, & fœderis.
ὁμόσιτος. ν. ὁ. conuictor.

ὁμόσιτοι. simul educati, contubernales.
ὁμοστρατῶ. contubernalis sum in militia.
ὁμοστρατία. ας. ἡ. contubernium.
ὁμόσπορος. ν. ὁ. simul seminatus & natus.
ὁμόσκηνοι. οἱ. contubernales.
ὁμοστιχάω. μ. ήσω. π. ηκα. simul procedo. neu. absol.
ὁμοτελεῖς. οἱ. qui idem tributum pendunt.
ὁμότεχνος. ὁ. ἡ. eiusdem artis opifex.
* ὁμοτεχνῶ. eiusdem artis professor sum.
* ὁμότιμος. ν. ὁ paris honoris, eiusdem conditionis & sortis.
ὁμοτράπεζος. ὁ. commensalis, conuictor.
ὁμότριχος. eiusdem pili, eiusdem coloris.
ὁμότροπος. ν. ὁ. ἡ. eiusdem moris.
ὁμοῦ. simul, unà cum.
ὁμούσιος. ν. ὁ. eiusdem essentiæ.
ὁμοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. ὁμονοέω, eiusdem sum sententiæ. neutrum, datiuo iungitur.
ὁμοφροσύνη. ης. ἡ. concordia, amor legitimus.
ὁμόφρων. ονος. ὁ. ἡ. eiusdem animi & sententiæ.
* ὁμόφυλος. ν. ὁ. ἡ. eiusdem generis & tribus, eiusdem gentis homo.
ὁμοφυής. ους. ὁ. simul natus.
ὁμοφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα concordo in uerbis, neutrum absolutum.
ὁμόφωνος. ν. ὁ. ἡ. concors, eiusdem linguæ.
* ὁμοχοινικοῦ. accipitur pro ijs qui eidem assidēt mensæ.
ὁμόχρονος. coætaneus.
ὁμόχροια. coloris similitudo.
ὁμόχρους. ν. ὁ. ἡ. concolor.
ὁμόψυχος. ν. ὁ. qui uno & eodem animo aliquid decernit, eiusdem sententiæ, qui idem ius suffragij habet.
ὁμόψυχος. ν. ὁ. ἡ. unanimis, concors.
ὁμοψύχως. unanimiter.
ὁμόω. μ. όσω. π. ωκα. iuro. neutrum, accusa. iung.
ὄμπναι. αἱ. fruges melle maceratæ.
ὀμπνία. ας. ἡ. Cereris epithetum.
* ὄμπνια. uocatur Ceres, τὴν φιμοῦ. Sunt autem ὄμπναι triticum melle rigatum. ὄμπνια χειμῶν quandoq; pro diute. ὄμπνια νηφάλια, pro magna & auctiore.
* ὄμπνοι. Cereales fructus, ut qui spirandi causa sint ἀπὸ τοῦ πνεῖν.
ὄμφακες. uuæ immaturæ, & reliqui fructus immaturi.
ὀμφάκινον ἔλαιον. oleū quod ex oleis ĩmaturis fit
* ὀμφαλός. οῦ. ὁ. umbilicus, clausura libri. Aristot. accipit pro poris & meatibus in partu & generatione piscium. Appellat ita etiam imum fici.
ὀμφαλίσκος. ἥρος. ὁ. ferrū quo umbilici prēsecātur,
ὀμφαλῶτος. ν. ὁ. umbilicatus.
ὀμφαλόεις. εν. ος. ὁ. umbilicatus, rotūdus. apud Home. frequēs est ἀκαστίδες ὀμφαλόεσσαι. & apud Nicandrū ursa ὀμφαλόεσσα uocatur, uel quod in umbilico poli Borealis sit cōstituta, uel quod fœcunda sit & nutritia.
ὀμφάλιον. ν. τὸ. clypei umbilicus.
ὀμφαλοτόμος. ν. ὁ. obstetrix quæ umbilicum infantibus præcidit.

* ὀμφαλιστὴρ. instrumentum quo præciditur infantibus umbilicus.
* ὀμφαλώδης. umbilicaris, ut ita dicam, ad umbilicum pertinens.
ὄμφαξ. ακος. ἡ. uua acerba & immatura, ἀπὸ τοῦ ὠμοῦς φαγεῖν.
ὀμφακίας. ου. ὁ. crudus, acerbus, ut apud Aristophanem. δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι τὸν θυμὸν ἀνδρῶν.
ὀμφακίζω. tollo omphacas, rem uilem furor.
ὄμφη. ης. ἡ. uxor, sors, diuina uox, uaticinium, odor, somniorum uisio,
ὁμόλαιμος. ὁ. uicini, propinqui.
ὀνομασία. ας. ἡ. cognominatio, id est, eiusdē nominis appellatio.
ὁμώνυμος. ου. cognominis, id est, eiusdem nominis existens, undehomonymum latine dicimus nomen multa significans.
ὁμωροφος. ου. ὁ. domesticus, sub eodem tecto cōmorans.
ὅμως. tamen.
ὁμῶς. simul, similiter.
ὅμως μέντοι. attamen, at certè.
ὅμως δ' οὖν. idem.
* ὅμως μὴν οὖν. attamen.
* ὅμως μέν. tamen.

O META TOY N.

* ὤν. ὄντος. ὁ. ens, existens. Accipitur pro cum liceat sicut ἐξόν.
ὄν. quem, suum.
ὀναγός. ου. ὁ. asinarius.
ὄναχρος. ου. onager, id est, asinus sylueſter.
* ὄναιο σὺ ταύτης τῆς μαθήσεως. macte esto ista eruditione, proficiat tibi huius eruditionis gratia. ὄναιο aliquando non approbātis est sed abominātis. ut apud nos fruere, tibi Sabe.
ὄναρ. in somnis, per somnium.
ὄναρ. ὀνείας. ος. insomnium, somnium.
ὀνάριον. ου. ὁ. asellus.
ὄνειαρ. ατος. ὁ. utilitas, cibus, auxilium, somnium.
* ὀνειδίζω. μ. ίσω. π. ικα. impropero, obijcio, exprobro, maledico, proprie cōuiciando exprobro. acti. accus. iung. cum datiuo.
ὀνείδιος. ου. ὁ. improperabilis, uituperabilis.
ὀνείδισμός. οῦ. ὁ. exprobratio.
ὀνειδισμός. οῦ. ὁ. contumeliosus.
ὀνειδιστής. ου. ὁ. probrosus.
ὄνειδος. εος. τὸ. improperium, obprobrium, probrum, dedecus.
* ὀνειράτων. somniorum apud Herodianum.
ὀνειρογόνος. ου. ὁ. fluxus seminis in somnis.
ὀνειροκρίτης. ου. ὁ. ιος.
ὀνειροκριτικός. ὁ. interpres somniorum, coniector
ὀνειρόπληκτος. somnio territus, somniorum interpres.
ὀνειροπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. somnio. neu. absolutum.
ὀνειροπόλος. ου. ὁ. coniector, id est, somniorū interpres, uates. Est etiam qui ipse somniat ac prædicat inde, sicut Agamēnon Iliad. β.
* ὀνειροκριτικοί. sunt libri conscripti de arte somnia interpretandi.

ὄνειρον. ου. τὸ. somnium.
ὄνειρος. ου. ὁ. somnus, idest, deus somnij.
ὀνειρωγμός. οῦ. ὁ. somnium turbulentum potissimum cum uenerea imaginatione.
ὀνειροπόλω. μ. ήσω. π. ηκα. somnio. neut. absol.
ὀνέω. μ. ήσω. π. ηκα. iuuo, prosum. actiuum, accusatiuo iungitur.
ὀνηλάτης. ου. ὁ. agaso, asinarius.
ὄνησαι. fruere.
ὄνημι. μ. ήσω. π. ηκα. iuuo.
ὀνήσειας. iuuaberis, potieris potius quàm fruēris teste Valla. dicimus & ὀναίμην & ὀνάμην. in optatiuo.
ὀνήσιμος. ου. ὁ. utilis.
ὄνησις. εως. ἡ. iuuamen, utilitas.
ὀνησιφόρος. ad iuuandum, aduerbium.
ὀνῆτις. ιδος. ἡ. species origani.
ὀνθιλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. deturpo, dehonesto. acti. accusatiuo iungitur.
ὄνθος. ου. ὁ. simus.
ὀνικός. οῦ. ὁ. asinarius, id est, asinus.
ὀνίνημι. iuuo. acti. accusa. iungitur.
ὀνίνησιν. iuuat.
ὀνοβάτις. ἡ. mulier in adulterio deprehēsa apud Cumanos, dicta quod in forum deducta imponeretur asino & per ciuitatem uehereturde hoc multa Plutar.
ὀνοβατεῖν. asinos admittere.
ὄνομα. ατος. τὸ. nomen.
ὀνομάζω. μ. άσω. π. ασα. nomino. acti. accusa. iung.
ὀνομαίνω. μ. ανῶ. ω. αγκα. nomino. actiuum, accusatiuo iungitur.
ὀνομακλήδην. nominatim.
ὀνομακλήτωρ. ορος. ὁ. nomen officij, dictum quod nominatim homines uocet.
ὀνομαστί. nominatim.
ὀνομαστικός. οῦ. ὁ. nominatiuus.
ὀνομαστός. οῦ. ὁ. clarus, id est, nominatus, celebris.
* ὀνομαστοδετής. uerborum innouator, nominūq; aucupio gaudens.
ὄνος. ου. ὁ. ἡ. asinus, & asina, mola inferior retinēs frumentum. Xenophon in primo ἀναβάσεως Cyri. ὃ δὲ ἐνοικοῦν βοῦς ὄνος ἀλέτας ὀρύττουσιν. lapis molaris, interdum uermiculi nomen Latine millepeda, aut centipeda.
ὀνοτός. οῦ. ὁ. lamentabilis, uilis, non lamentandus, uituperabilis.
ὀνοτάζω. μ. άσω. π. ασα. μέμφομαι, impropero, afficio iniuria.
ὀνόω. μ. ώσω. π. ωκα. inquino, uituperо, lamentor.
ὅν τρόπον. quo modo.
ὄντως. sane uero, plane, omnino, utiq;.
ὄνυμα. ατος. τὸ. nomen, pro ὄνομα, ο in υ mutato more Aeolico. unde composita ἱερώνυμος. & eiusmodi.
ὄνυξ. χος. ὁ. unguis, onyx, lapidis genus, cui quod humano ungui fit similis, interdum testa est conchylij in paludibus Indiæ, à leuore unguis, quē imitatur, nominatus, ἀπὸ τοῦ ὄνυχος ἀκριβοῦν. ad unguem exigere.
ὀνύχιον. ου. τὸ. unguiculus.
ὀνυχίζω. rem exacte, & ad unguem expendo, λεπτολογοῦμαι, καὶ ἀκριβολογοῦμαι.

ὀνώδης.

ὀνώδης. εος. ὁ. ἡ. asininus.

O META TOY Ξ.

ὀξάλμη. ης. ἡ. salsum, acetum, acida muria.
ὀξίνης. ου. ὁ. uappa, uinum acidum.
ὀξεῖα. ας. ἡ. cuspis hastæ, & hasta, uarix.
ὀξίς. ίδος. ἡ. uas acetarium. Aristophan. Pluto, ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον.
ὀξίζων οἶνος. uinum quod acuit.
ὀξίζω. in acetum degenero, acesco.
* ὀξίαι. sunt nauigia quædam uelociora.
ὄξος. εος. τὸ. acetum.
ὀξύβαφον. ου. acetarium, acetabulum.
* ὀξύβαφος. cotylæ quarta pars est, continēs quatuor & uiginti drachmas, hoc est, quadrātale. Vide Assem Bud.
ὀξυβελῆς. sagittæ acuta cuspide.
ὀξύγαρον. ου. τὸ. salsamentum, acetum cum garo, id est liquamen piscis.
ὀξυγράφος. ου. ἡ. uelociter scribens.
ὀξύγγιον. ου. τὸ. axungia, adeps.
ὀξυδερκής. έος. ὁ. ἡ. acutè uidens, perspicax.
ὀξυδερκές. έος. τὸ. acies oculorum.
ὀξυδορκέω. μ. ήσω. π. ηκα. acutè uideo. neutrū absol.
* ὀξυθυμία. ας. ἡ. excandescentia, quod uitiū opponitur μακροθυμία.
ὀξυθύμια. τὰ. apud Hyperidem quædam expiationes, alij ligna interpretantur quibus strangularentur aliqui, dicta ab ὀξέως καὶ θυμοῦ χρῆσθαι.
ὀξύθυμος. ὁ. commotus animo, iratus, animo
* præceps, animo concitato & feroci.
ὀξυθυμίας. ου. ὁ. idem.
ὀξύϊρος. ου. ὁ. acernus.
ὀξυκέφαλος. ὁ. capite fastigiato.
ὀξύκρατον. ου. τὸ. posca.
ὀξύμελι. acetosum mulsum.
* ὀξύμωρον. sententia est ex periculo petita, hoc est ita acutè & affectatè enunciata, ut fatua uideatur, ut apud Vergil. Num capti potuere capi. Cicero, Si tacēt, satis dicunt.
ὀξύνω. μ. ινῶ. υγκα. acuo, irito, coacesco. actiuum, accusatiuo iungitur.
* ὀξύοεις. εντος. idem quod ὀξύς.
ὀξυπάλαθος. ου. ὁ. genus rumicis ab acutis folijs.
ὀξύπεινος. ου. ὁ. famelicus, percitus acuta fame.
* ὀξύπορος. qui cito transit.
ὀξυρεγμία. ας. ἡ. acida ructatio.
ὀξυρεγμέω. acidum ructo.
ὀξυρύγχος. ου. ὁ. oxyrynchus piscis.
ὀξυρρόπος. ου. ὁ. repentè & leuiter repens.
ὀξύς. έος. ὁ. acutus, uelox, acer, præceps, prōptus.
ὀξύχοινος. ου. ὁ. iuncus marinus, uel iuncus manualis.
* ὀξυτάτην ὁδὸν ancipitem uiam Gaza ex Cicerone uertit.
ὀξύτης. ητος. ἡ. acrimonia.
ὀξυφόρημον. ου. τὸ. pharmacū ad acuendū uisum.
ὀξύτονος. ου. ὁ. ἡ. strīdulus, & dictio quæ habet accentum in ultima syllaba.
ὀξυτόκον. ου. τὸ. partum accelerans.
ὀξυωπεῖν. acutè cernere.

ὀξυωπής. έος. ὁ. ἡ. uisum acuens, aut acutè uidens, acuti uisus.
* ὀξυωπία. uidendi acumen.
ὀξύχειρ. manibus aduncis & celer.
ὀξυχειρία. ας. ἡ. celeritas in cōficienda re aliqua,
ὀξύχολος. summæ bilis, iracundus.
ὄξωλις. genus lapathi herbæ siue rumicis, ab aciditate nomine accepto.
* ὀξωπής. καὶ
* ὀξωπὸς. qui acutum habet uisum.
* ὀξωπία. acutus uisus.
* ὀξωπεῖν. acriter intueri.
ὄου, pro οὗ poëticè.

O META TOY Π.

ὀπάζω. μ. άσω. π. ασα. præbeo, do, & insequor, premo, ut χαλεπὸν δέ τε γῆρας ὀπάζει. Iliad. θ. actiuum, accusatiuo iungitur.
ὀπαδός. οῦ. ὁ. assectator, consors, adiutor, seruus.
ὀπαῖον. ου. τὸ. operculum ollæ.
ὄπασε. tribuit.
ὁ πάνυ. articulus additus aduerbio eleganter efficit ut pro nomine exponatur. ὁ πάνυ igitur, illustris, clarus, potens admodū, summus ille.
ὄπαρος. ου. ὁ. eodem patre natus.
ὀπάων. ονος. ὁ. ἀκόλουθος, minister, assectator.
* ὅπερ οὖν accipitur pro ὅπερ.
ὅππη. ubi, quo, duplicato ππ causa metri.
* ὅπη. ubi, quo, aduerb. Accipitur pro ὅπως.
* ὅπη ἂν. quacunq;. Et quomodocunq;, quocūq; pacto, ut, quemadmodum.
* ὅπη οὖν. quacunq;, quocunq; pacto.
ὀπή. ῆς. ἡ. cauerna, foramen, uox.
ὁπηδέω. μ. ήσω. π. ηκα. sequor. neut. dtō iungitur.
* ὁπηδήποτε. quouis modo, quomodocunq;.
ὁπηδός. οῦ. ὁ. sequens, ancilla, seruus.
* ὁπηλικοσοῦν. quantuscunq;.
ὁπηνίκα. quando, quandoquidem, cum.
* ὅπη τοιεῖναι, ἀντὶ τοῦ ἐγχωρεῖν, ὅπη ἐνδέχοιτο, pro re nata, quaciūq; occasione. Vide cōmēt. Bud.
ὀπήτιον. ου. τὸ. subula.
* ὀπίας. caseus qui coit coagulo.
ὀπίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. obseruo, curo, uereor. deponens, accusatiuo iungitur.
ὀπίζω. μ. ίσω. π. ικα. obseruo, curo, uereor, pudefio. actiuū, accusatiuo iungitur.
ὄπιθεν. retro, pro ὄπισθεν, elisio σ more Dorico.
* ὀπίονδε. dicuntur in monumētis Plutarchi, qui nunciorum & speculatorum funguntur munijs, ni menda sit in exemplari.
ὀπιπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. καὶ
ὀπιπτεύω. aspicio, obseruo, actiuum, accusatiuo iungitur. unde παρθενοπίπας, qui uirginū pudicitiæ insidiatur.
ὄπις. ιδος. ἡ. cura, consideratio, uox. Ilid. π. θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
ὀπισθόνος. ου. ὁ. affectio cum ceruix ita diriguit ut flecti non possit.
ὀπίσθια. τὰ. posteriores partes, cauda.
ὀπισθοβάμων. ονος. ὁ. retrogradus ut cancer.
ὀπισθένα. pars exterior palmæ.

ὀπισθεν. retrò, ponè.
ὀπισθουρητικά. τὰ. ex aduerso mingentia.
ὀπίσθιον τάγμα. extrema acies.
ὀπίσθιος. α. ὁ. posterior.
ὀπισθόδομος. ου. ὁ. acta publica, posterior pars domus.
ὀπισθοκιγλία. quæ in posteriori parte corporis aculeo armantur.
* ὀπισθονόμοι βοῦς. retrò pascentes boues.
ὀπισθονυκιδής. ες. ὁ. cui ceruix in humeros incurua ta & reiecta est.
ὀπισθοδόμος. ου. ἡ. locus Athenis in arce post tẽplum Mineruæ, ubi ærariũ publicũ erat.
ὀπισθουόμαι. οῦ. qui crines uersus tergum flexos habent.
* ὀπισθέρμιτον. retrofugum.
ὀπισθοφίλοικος. ον. qui in prælijs terga tutantur.
ὀπισθοκρηπίς. ίδος. ἡ. genus calciamẽtorũ muliebriũ
ὀπισθοφενδόνη. ης. ἡ. ornamẽtum quoddam capitis muliebre.
ὀπισθοφανῶς. retrorsum, aduersum.
ὀπισθοφυλακέω. μ. ήσω. π. ηκα. retrò custodio. actiuũ, accusatiuo iungitur.
ὀπισθοφύλαξ. ακος. ὁ. custos posterior.
ὀπίσατος. α. ὁ. ὀπίσθιος.
ὀπίσω. retrò, aduerb. est, & genitiuo iungitur. Paulus in priore ad Timotheum epistola. ἀπῆλθάτησαν ὀπίσω τοῦ σατανᾶ. Ἀνεκρέψεν ὀπίσω. redire unde uenisti. ὀπίσω etiam pro postea accipitur. Virg. Rursus & incipiãt in corpora tarda reuerti.
ὀπίσω. retrò, in futurum, ad posteros, à tergo. Homerus Iliad. α. ὀυδέ τι οἱ Δι νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.
ὅπλα. τὰ. arma.
ὁπλάριον. τὸ. arma diminutiuè.
ὁπλή. ῆς. ἡ. ungula oim brutorũ, solida ungula.
ὁπλίζω. μ. ίσω. π. ικα. armo, paro. acti. actõ iungit.
ὅπλισις. εως. ἡ. κοῦ.
ὁπλισμός. οῦ. ὁ. armatura.
ὁπλιστής. οῦ. ὁ. armatus.
* ὁπλίτης. α. ὁ. armiger, miles armatus, uel grauis armaturæ. Nam armiger apud Suetoniũ est non pro eo qui alterius arma gerit, sed qui ipse armatus est.
ὁπλῖται ἐνάριοι. milites spoliaticij.
* ὁπλιτοδρομεῖν eorũ est, qui armati cursu certabant, & sub armis cursu exercebantur.
ὁπλοθήκη. ης. ἡ. armentarium.
* ὁπλομανῶ. insano & nimio armorum studio teneor.
* ὁπλομαχία. ας. ἡ. dimicatio armis. Est & genus exercitamenti.
ὁπλόμαχος. α. ὁ. qui armis militaribus & scuto depugnat, apud Martialem, Oplomachus nunc es, fueras Ophthalmicus olim.
* ὁπλομαχῶν. qui sub armis exercentur, dicũtur & qui depugnant armis.
ὅπλον. α. ὀ. scutum.
ὁπλότερος. α. ὁ. iunior, posterior.
* ὁπλοφορῶ. inuenitur cum accusatiuo constructum pro cingo latus, & in modum satellitis stipo & comitor.

ὀπραλαπὲς. οῦ. ὁ. cuias.
* ὀπραλαττοσοῦν. cuiascunq.
* ὀπραλαπὸς ἄν. idem.
ὅποθεν. unde.
ὁποῦθεν δήποθεν. undecunq, quoquo modo.
ὁποῖα φλεῖ. quæ assolent.
ὅπου. quò, ubi, hic.
ὁποῖ ἄπα. qualia, cuiusmodi.
* ὁποῖόντι. aliquod, quiddam.
ὁποῖος. α. ὁ. qualis infinitè.
* ὁποῖός τις. accipitur interrogatiuè pro ποῖός τις, cum sit relatiuum.
* ὁποιοτιοῦν. qualiscunq.
* ὀπός. οῦ. ὁ. succus, coagulũ, uox, liquor, humecta uis ramis agglutinans folia, unde producitur opara. Sunt qui arborũ lachrymam hoc uocabulo signent. Alij lacteum in ficu humorem esse uolunt.
* ὁποσοδήποτε. κοῦ.
* ὁποτιοῦν. quantuscunq.
* ὁποτεοδήποτε κοῦ.
* ὁποτεοῦν. quotuslibet.
ὁπουοῦν. ubicũq, quocũq in loco, quãtũcunq.
ὀποπάνακ. liquor herbæ panacis.
ὁπόσα, pro ἅ.
* ὁποσάκις. quoties.
* ὁποδάπεν. quotquot.
* ὁποσαπλασιοῦν. quantũuis multiplex.
* ὁποσαπλάσιος. totuplex.
ὁποῖοι ἄν. quorlibet, quotcunq.
ὁπόση πλείστη. quanta maxima.
ὁπόσος. α. ὁ. quot, quotùs. indefinitè.
ὁποσοῦν. quotuslibet, quotcunq.
* ὅπόταν. quoniã, quando, quo tempore. de preterito dicitur. iungitur etiam cum optatiuo. Vide cõment. Budæi.
ὁποτεοῦν. quandocũque.
ὁπότερον. utrum infinitè: nam interrogatiuè πότερον dicimus. καθ' ὁπότερον, pro utrũuis.
* ὁπότερος. α. uter. Accipitur pro utrolibet.
* ὁποτεροδήποτε. κοῦ.
* ὁτοτεροῦν. uteruis, uterlibet, alteruter.
* ὁπωτέροτε. utrò dubitatiuè.
ὁπότε. quando, posteaq.
ὅπου. ubi, quandoquidem. Accipitur pro quò. Vide cõmenta. Bud.
* ὅπουγε. quandoquidem, id est, utpote cum.
* ὁπουδή. κοῦ.
* ὅπου δήποτε. κοῦ.
* ὅπου ποτέ. ubicunq. εἰ ὁπουδή, ficubi.
* ὁπουποτεῦν. ubicunq gentium.
ὅπουπερ ἄν. ubicunque.
ὀπουῦς. οῦτος. Opus ciuitas in Locris, & declinatur huius Opũtis, à nominatiuo ὀπόεις. εντος.
ὀπταλέος. α. ὁ. assatus.
ὀπτανεῖον. α. ὀ. κοῦ.
ὀπτάριον. α. ὀ. locus ubi carnes assantur, culina.
ὀπτησία. ας. ἡ. uisio.
ὀπτάω. μ. ήσω. π. ηκα. asso, coquo. acti. actõ iungit
ὀπτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uideo. acti. actõ iungitur.
ὀπτῆρ. ῆρος. ὁ. speculator.
ὀπτήρια. τὰ. munera quæ sponsæ dabantur à sponso.

ὀπτησις. εως. ἡ. assatura, assatio.
ὀπτικός. οῦ. ὁ. uisiuus.
ὄπτομαι. μ. ὄψομαι. π. ομμαι. uideo, & uideor, & cõpareo, deponens, accusatiuo iungitur.
ὀπτός. οῦ ὁ. assatus, uisibilis.
ὄπτω. μ. ὄψω. π. ὄψα. uideo, actiuũ, actõ iungitur.
ὀπύομαι. eiusdem sanguinis sum, prostituo. deponens absolutũ, & accusatiuo iungitur.
ὀπύω. μ. ύσω. π. υκα. ὁμιλέω, γαμέω, coëo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ὀπωλής. ους. ὁ, ἡ. succosus.
ὄπωπα. uidi, mesos est paracimenos Atticus ab ὄπτω. nam ὄπα non reperitur.
ὀπωπή. ῆς. ἡ. aspectus, ἐνύπνιον.
* ὀπώρα. ας. ἡ. singulari numero significat poma, hoc est, omnes mollioris corticis fructus.
ὀπώρη. ης. ἡ. autumnus.
ὀπωρινός. οῦ. ὁ. autumnalis.
* ὀπωρισμός. arborum fructus.
ὀπωροπώλης. ὁ. qui poma uendit, emitq.
ὀπωροφυλάκιον. α. ὀ. tugurium, pomorũ custodia.
* ὅπως. interdũ διαποθηματικῶς καὶ ἀνθυποτάκτως ponitur pro quomodo, hoc est, pro πῶς: & cõstruitur cũ Indicatiuo & Subiũctiuo. Interdũ præcipiẽtis est καὶ παραγγελματικόν, aut denunciantis aut exhortantis. Sicut caue latinè & uide ne. Vide cõmenta. Bud.
* ὅπως ἄν. quonam pacto, quocunq modo, cũ Optatiuo & Subiunctiuo iungitur.
ὅπως ἔτυχε. utcunq, temerè, sinè iudicio. Vide comment. Budæi.
ὅπως. quomodo, ut.
* ὅπως δή. temerè, utcunq, quouis modo, quomodocunque.
ὅπως μή. ne, pro μὴ cum Optatiuo iungitur.
ὅπως δήποτε. κοῦ.
* ὅπως ποτέ. κοῦ.
* ὁπωσοῦν. quomodocũq, quouis modo, ut, ὅπως ποθ' ὑπειλήμμαι περὶ τούτων, qualicũque fama sim.
ὅπως δήποτοῦν. quomodo, quomodocunq.
ὁπωσοῦν. quomodocunque, utcunque, quocunque modo.

ο μετα τον ρ.

ὀρᾴζω. madefacio, mollio, paro, sicut lutum paratur.
* ὄραρος & σωωχή. partes phalangis in æqualia diuisæ. Latini uocant os & umbilicum.
ὅρασις. ιος. ἡ. uisibilis.
ὅραμα. ατος. τὸ. uisum, id est, uisio, propriè uigilãtiũ. ἐνύπνιον uerò quod in somnis apparet.
ὁρᾶω. μ. ὄψομαι. π. ἑώρακα. uideo, & respicio, id est, faueo. parataticos ἑώρακον more Attico accipit ε in augmento contra regulã uerborũ incipientium à uocali. acti. actõ iungitur.
ὀργάδια. terram aliquam cultam.
* ὀρκάζω. cœnum manibus mollio & subigo.
ὀργαίνω. μ. ανῶ. facio irasci. neutrum absolutum.
ὄργανον. α. ὀ. organum, instrumentum.
* ὀργάς. άδος. ἡ. terra sacra alicui deo, terra inculta ut lucus, & saltus etiam dicitur.

* ὀργάω. μ. άσω. π. ακα. appeto, abstinere non possum. Est etiã meapte spõte cieor & glisco, concito, concupiscо, macero, subigo. Aristophanes, πολὺν ἀστραβοῦς ὄργασον.
ὀργανικὰ μέρη. τὰ. officiales seu instrumentales partes. Theodorus.
ὀργεῶνοβι. ὁ. qui ijsdem sacris initiati sunt.
ὀργή. ῆς. ἡ. ira, iracundia.
ὄργια. τὰ. Orgia sacra Bacchi.
* ὀργιάζομαι. rem diuinam facio & consecror, significat enim passiuè & actiuè. Vide commenta. Budæi.
* ὀργιάζω. μ. άσω. π. ακα. orgia celebro, sacra cerimonialq instituo. ὀργιάζω τὴν τελετὴν, cerimonias perago. ὀργιάζω τὸν θεὸν, sacrificijs placo deum. neutrum absolutum.
* ὀργιαστικὰ μέλη καὶ ὀργιαστικὴν ἁρμονίαν uocat Aristot. quæ ἐνθουσιασμὸν ἐμβάλλῃ τῇ ψυχῇ, καὶ τὴν παρόξυνσιν τῶν ποιητικῶν δύναμιν, & affectus ciet in animo.
ὀργίζειν. irritare.
ὀργίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. irascor. deponens, datiuo iungitur.
ὀργιλος. α. ὁ. iracundus.
ὀργιλότης. ητος. ἡ. iracundia.
* ὀργυιά. ᾶς. ἡ. ulna, manuum extensio, & pectoris latitudo, mensura senum pedum & quaternum cubitorum. Apud Herodot. pro mensura sex pedum. passus exponitur à Valla & Gaza. à quo item quatuor cubitorum mensura uertitur.
ὀργυιαῖος. α. ὁ. magnitudine unius ulnæ, uel triũ cubitorum.
ὀργυιόω. μ. ώσω. ωκα. ulnas extendo. neu. absolutũ.
* ὀργάνη. concupiscentia.
ὀρέγνυμι. extendo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
ὀρέγομαι. μ. ἐξομαι. π. εγμαι. expeto, appeto. deponens, genitiuo iungitur. refertur ad sensum.
ὀρέγω. μ. ἐξω. π. εχα. porrigo, præbeo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ὀρειβάτης. α. ὁ. montes scandens.
ὀρειβατέω. μ. ήσω. π. ηκα. montes scando. neutrum absolutum.
ὀρειμαλίς. ίδος. ἡ. mala montana.
ὀρεινός. οῦ. ὁ. κοῦ.
ὀρεινὸς α. ὁ. montanus.
ὀρεῖος. α. ὁ. regio montana.
ὀρείχαλκος. ου. τὸ. orichalcum. scribitur & per ι. nam corripitur apud Horatium in arte poëtica.
ὀρεκτικός. οῦ. ὁ. appetitiuus, concupiscibilis.
ὀρεκτέω. μ. ήσω. π. ηκα. concupisco.
ὀρεκτός. οῦ. ὁ. extensus, longus.
ὀρεοπολῶ. in montibus diuagor.
ὀρεκτός. οῦ. ὁ. porrigendus.
* ὀρίξω. manu percutere.
ὄρεξις. εως. ἡ. appetitus, orexis, quã uocem & Iuuenalis usurpat, pro uehemẽti edendi auiditate. Rabidam facturus orexim. Cicero appetitionem uertit.
ὀρεξόμυος. α. ὁ. tangens, percutiens.
ὀρεωνόμος. α. ὁ. qui montium curam habet.

ὀρεωκόμος. ὁ. mulio.
ὀρεσιβάτης. ὁ. iens per montes.
ὀρεσίτροφος. ὁ. montanus, id est, nutritus in montibus.
ὀρεσκεύω. uersor in montibus.
ὀρεσκῶος. ὁ. habitans montes.
ὀρέστερος. ὁ. monticola.
ὀρέστης. ὁ. Orestes.
ὀρεστιάς. ἀδος. ἡ. montana, nympha montium cultrix.
ὄρεσφιν. in montibus.
* ὀρεύς. έος. ὁ. mulus, καὶ ὁ ἡμίονος.
ὀρεωπώλης. ὁ. mulorum uenditor.
ὀρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. custodio.
ὀρέω. attollo, incito.
ὀρθιάζειν. arrigere.
* ὄρθιος. ὁ. altus, arduus, rectus, in altitudinem surrectus. ὄρθια tamen phalanx dicebatur, quæ ,,pcederet in cornu, profunditatẽ habens latitudine maiorem.
ὄρθαι. concitatum esse.
ὀρθογόνη. ης. ἡ. apud Hesiodum in Ergis epitheton hirundinis, quasi ὀρθογόνη, ab ὄρθος dilu culum, & γόος, quod matutino maximè tẽpore canat, & secundum poẽtarum fabulas filiumItyn deploret.
ὀρθογραφέω. μ. ήσω. ηκα. rectè scribo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ὀρθογραφία. ας. ἡ. orthographia, id est, recta scri-
* ptura. Est autem ὀρθογραφία cum iam non planum opus imaq; operis uestigia imaginamur, sed subrectum & frontem attollens, quasi erecti operis aduersiq; descriptio. Hæc est erecta frontis imago, modiceq; picta futuri operis figura. Bud.
ὀρθογώνιος. ὁ. rectus angulus.
ὀρθοδοξέω. μ. ήσω. π. ηκα. rectè opinor & sentio, neutrum absolutum.
ὀρθοδοξία. ας. ἡ. recta opinio.
ὀρθόδοξος. ὁ. orthodoxus, id est, rectæ opinio-
* nis & sententiæ homo, qui rectam ueritatis opinionẽ summiq; boni, philosophãdo inuestigauit.
ὀρθόδωρον. ὁ. palmus, mensura quantum complectitur extensa manus à iunctura ad summum digitum.
ὀρθοδρομεῖν. rectè currere, rectis lineis concurrere.
* ὀρθοέπεια. emendata locutio, & cum suauitate uocum explanatio.
* ὀρθοεπῶ. rectè & propriè loquor.
ὀρθοκραίρεος. ὁ. habens erectum caput, uel erectas antẽnas, à κεραία, uel κεραία nauis epithetum.
* ὀρθολογῶ. rectè & propriè loquor.
ὀρθόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. rectè facio.
ὀρθοποδέω. μ. ήσω. π. ηκα. rectè ambulo. neutrum absolutum. rectè incedo, quo utitur Paulus ad Galatas. ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν.
ὀρθοπνοια. ας. ἡ. creber anhelitus, & est morbi genus, quod medici nostri orthoniã corrupto uocabulo dicunt, difficilis anhelitus.

* ὀρθοπύγιον. idem quod ὀξύπυγον.
ὀρθός. οῦ. ὁ. rectus.
* ὀρθοστάδην. stando in erectum. Est & affectio quã ὀρθοστάδην uocant, quia surrecti stemus neruis posterioribus contractis.
* ὀρθοστάδια. uestimenta quædam uocabant, sicutã quæ traherentur ὀυρτά.
ὀρθοτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. rectè seco, rectè tracto.
ὀρθότης. ητος. ἡ. rectitudo.
ὀρθοτονεῖν. rectum & iustum accentum uel tonum dare.
* ὀρθόω. μ. ώσω. π. ωκα. dirigo, erigo, attollo, sustento, confirmo, in statum & dignitatem erigo, actiuum, accusatiuo iungitur.
* ὀρθραγόρισοι dicuntur porculi subrumi, id est, qui adhuc sub mammis habentur, ἀπὸ τοῦ ὄρθρου & ἀγοράζειν, quod matutinis omnibus uenales circũferebantur.
ὀρθρίζω. μ. ίσω. π. ικα. de mane surgo, uigilo. neutrum absolutum. uerbum frequens scriptoribus ecclesiasticis, quo exprimunt uocem Hebræam sichem, quod mane surrexit significat, & sichar, mane uigilauit.
ὄρθριος. ὁ. ὁ. matutino surgens.
ὀρθρεύομαι. ante lucano surgo.
ὄρθρος. ὁ. ὁ. καὶ
ὄρθρον. ὁ. ὁ. diluculum.
ὀρθόκερως. ὁ. ὁ. cornibus erectis, & erigens pẽlos, ut apud Sophoclem, ὀρθόκερως φρίκη. κέρας enim comam significat, unde κεφαλὰς dicti.
* ὀρθῶς λεγῶν est approbantis rei euentum, merito, ut debebat, ut par erat. εὖ ποιῶν. idem.
ὀρθωσία. ας. ἡ. Diana. ab Orthosio mõte Arcadiæ
ὀρίγανον. ὁ. ἡ. origanũ. & ὀρίγανος fœmininè apud
* Aristophanem. ὀρίγανον βλέπειν dixit Aristopha. in Ranis pro toruis oculis intueri. Sumptum à planta eiusdem nominis quæ intuentibus torua & inamabilis uidetur.
ὀριγνάομαι. desidero, concupisco.
* ὁρίζομαι. finio, definio, hoc est, definitionem rei do & rem circũscribo. Est etiam finem statuo, & finem constituo, & finis loco duco. Item statuo, præstituo, æstimo. Et metior æstimo, censeo, quod Latinis etiam definio dicitur. ὁρίζειν δίκαιον, ius statuere. ὁρίζειν etiã est ἀποφαίνεσθαι, hoc est, definire, statuere, ἀπαγγέλλειν, indicare, hoc est, indicatiuo modo loqui, ὅθεν ὁρισμὰ uerba dicta. Vide commenta. Budæi.
ὁρίζω. μ. ίσω. π. ικα. termino, quod decretum est pronuncio, definio, finio, circũscribo. Est etiam confinium facio, & distermino, dirimo, discerno. Item metior, æstimo, censeo. Hierony. putat hoc interesse inter ὁρίζειν & προορίζειν, quod illud tribuatur ijs quæ nunq; nõ fuerũt, hoc ijs quæ cũ aliquando nõ fuerint, deinde ceperint esse. actiuum, Accusatiuo iungitur. hinc ὁρίζων, horyzon circulus, quia disterminat hemisphæria.
* ὀρκοῦν ζεῦγος. iugum mulare.
ὀρίνω. νῶ. νῆσα. concito, commoueo, turbo, exalto, actiuum, accusatiuo iungitur.

ὅρμον.

ὅρμον. ὁ. ὁ. terminus, finis.
ὄρμος. ὁ. ὁ. prosper.
ὀρμόφρων. ὁ. ὁ. nutriens montes.
* ὁριστικός. οῦ. ὁ. definitiuus. indicatiuus. ὁριστικὸς λόγος. definitio.
* ὁριστός. οῦ. ὁ. definitio. Et pro certa finitione & modo, regula & quasi præscripto capiẽ.
* ὁριστής. οῦ. ὁ. finitor, constitutor iuris & arbiter conditionum.
ὁρκάνη. ης. ἡ. sepes, carcer.
* ὁρκίζω. μ. ίσω. π. ικα. adiuro, caueo ab aliquo iure iurando. actiuum, accusatiuo iungitur.
ὅρκιον. ὁ. ὁ. fœdus, iusiurandum.
* ὅρκιοι θεοί dicuntur per quos iusiurandũ conceptum est, aut concipi solenne est.
ὁρκομοτεῖν. iurare in fœderibus sanciendis.
* ὅρκος. ὁ. ὁ. iusiurandum. Polit. uertit sacramentum. Dicimus ὅρκους διδόναι καὶ λαμβάνειν, sicut πίστιν διδόναι καὶ λαμβάνειν.
* ὁρκόω. μ. ώσω. π. ωκα. uoco ad iusiurandum, caueo ab aliquo iureiurando. acti. actõ iungitur.
ὁρκωμόσια. τὰ. sacrificia in quibus feriebãt fœdera
ὁρκωμόσιον. iusiurandum.
* ὁρκωτός. οῦ. ὁ. iuratus.
ὁρμαθίζω. ab hamo, in modum catenæ cõnecto.
ὁρμαθός. οῦ. ὁ. σίχος. ordo, omne instar trichæ, catena, σύνθεσμος.
ὁρμαίνω. μ. ανῶ. concito, in animo uerso, pendo,
* cogito, reuoluo, intendo animum, incito, impello. actiuum.
ὁρμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. paro, decerto, conci-
* to, promptus sum ad aliquid agendum, impetum cepi & incitatus sum & conuerti animũ, instituo, auspicor, animũ appello, capesso, ἡ ὁρμῶ. Item prodeo, proficiscor. Est etiam initiũ motus ortumq; alicunde capio, reiq; perficiendæ fiduciã. Ad hæc progredior & ineo. Vide cõmẽt. Bud.
ὅρμαγδος. τὸ. ornamenta.
ὁρμάω. μ. ήσω. π. ηκα. impetũ facio & capio, apto
* aliquid animo, indubitanter uolo, κινοῦμαι τῇ ψυχῇ καὶ τῇ γνώμῃ, incitor, cieor. ὁρμᾶν dicitur equus à Xenophonte, cum ad cursum cietur & prosilit repente. eques uero eum ciens calcaribus, ἐξορμᾶν dicitur. ὁρμῶ, in animum induco, conuerto animũ, facere gestio, cupio & cœpi, instituo, capesso, animum appello. Ε κ χειρὸς ὁρμᾶν. ui auferre. neutrum absolutum.
ὁρμειά. ᾶς. ἡ. funiculus contextus ex setis equi-
* nis, quo piscatores utuntur. finis
* ὁρμεῖν. stationem habere, ἡ ἐν ὅρμῳ διάγειν τὴν ναῦν, καὶ ἡσυχάζειν. Dicitur etiam ὁρμεῖν ἢ ναῦν ἀντὶ τοῦ ὁρμίζειν. Vide cõmenta. Bud.
ὅρμιθος. ὁ. ὁ. asparagus sylueſtris, & cuiuscunq; oleris circulus.
ὁρμή. ῆς. ἡ. alacritas, impetus, id est, subitus acrisq; affectus, locus unde aliquid incipit & mouetur, motus, consilium, cupiditas. Cicero ferè appetitionẽ uertit, & appeti-
* tum, affectum, affectionem.
ὁρμηθῆναι. incedere.
ὁρμητήριον. sedes belli apud historicos, arx &

* uelut propugnaculum belli suscepti. locus refugij & uelut asylum quando pugnatur. Significat etiam incitamentum & suscitabulum.
ὁρμιά. ᾶς. ἡ. funiculus piscatorius setis equinis contextus.
ὁρμίζω. μ. ίσω. π. ικα. duco nauem in portum, neutrum, accusatiuo iungitur.
ὅρμινον ἥμερον. herba est quæ à nostris geminalis dicitur.
ὁρμίσκοι. ὧν. monilia.
ὅρμος. ὁ. ὁ. portus artificialis, statio.
ὁρμός. οῦ. ὁ. monile.
ὁρμίσκος. ὁ. ὁ. diminutiuum.
ὄρνεον. ὁ. ὁ. auis.
ὀρνεοσκοπεῖν. augurari.
ὀρνεοσκοπός. οῦ. ὁ. augur.
ὀρνιθάριον. ὁ. ὁ. auicula.
ὀρνιθαγρευτής. οῦ. ὁ. auceps.
ὀρνίθεια. ας. ἡ. genus ludi in quo pueri uerberabantur, augurium.
ὀρνίθιας. ὁ. ὁ. hyems quæ præ frigore aues necat, & uentus eiusdem nominis.
* ὀρνιθομανής. amans aues.
ὀρνιθονομεῖον. ὁ. ὁ. auiarium.
ὀρνιθευτής οῦ. ὁ. καὶ
ὀρνιθοθήρας. ὁ. ὁ. auceps.
ὀρνιθόγαλον. ὁ. τὸ. herba ornithogalum.
ὀρνιθοθήρα. ας. ἡ. aucupium.
ὀρνιθοθηρᾶν. aucupor.
ὄρνις. νος. ἡ. θος. ἡ. auis, gallina, ales, augurium.
ὄρνιχος. ὁ. aues, pro ὄρνιθος Doricãs. Pindarus, πρὸς Διὸς ὄρνιχα θεῖον.
ὀρνιθών. ῶνος. ὁ. auiarium.
ὄρνυθι. surge.
ὄρνυμι. καὶ
ὀρνύω. insurgo, incito, ,,pmoueo. acti. actõ iũg.
ὄροβος. ὁ. ὁ. orobus genus ordei.
ὀροδάμνος. ὁ. ὁ. ramus, surculus.
ὁροθεσία. ας. ἡ. terminus, designatio terminorum.
ὁροθέτης. ὁ. ἡ. finitor.
ὀροθύνω. concito, turbo, confidentiam inijcio. actiuum, accusatiuo iungitur.
* ὁροῖτης. finitor.
ὀρόν. οῦ. ὁ. prælum, uas agricolarum.
ὀρόντης. ὁ. ὁ. Orontes fluuius per mediam Antiochiam fluens.
ὄρουτο. impellebantur.
ὄρος. εος. ὁ. mons.
* ὅρος. ὁ. ὁ. terminus, finis, definitio. σκοπὸς καὶ τέλος τῆς πράξεως & ὑπόθεσις. Accipitur etiam pro modo & regula & quasi præscripto, quo actiones temperantur. Est etiam index rei obnoxiæ & oppignoratæ. Vide commenta. Budæi.
ὀρός. καὶ
ὀροῦς. οῦ. ὁ. serum lactis.
ὀροπύγιον. ὁ. τὸ. cauda propriè uolucrũ, ultima pars spinæ ubi spondyli desinunt.
ὀροσέλινον. ὁ. τὸ. montapium.
* ὄρρος. ὁ. ὁ. nates, cauda. Est ea pars caudæ quæ nates tegit.
* ὀρρωδία. formido.

ὀρρωδῶ.

* ὀρρωδέω. uereor, φοβοῦμαι. Inde sumptum, quod quando quadrupedibus terrorem incutimus seu metũ, cõtrahere solent eam partem caudæ.
* ὀρρωδιάω. serescere.
ὀρούω. μ. ούσω. π. κα. ruo, cõmoueo, impetũ facio.
ὀροφόω. tego. actiuum, accusatiuo iungitur, uerbum fabrile est.
ὄροφος. ου. ὁ. κοῦ
ὀροφή. ῆς. ἡ. tectum, fastigium.
ὄροφον. ου. τὸ. culmen, laquear iũ, sũmitas tectorũ.
ὀροφόω. μ. ώσω. π. ωκα. concamero, tego. neutrum, accusatiuo iungitur.
ὀρόφωμα. ατος. τὸ. tectum.
ὁρῶν, pro ὁρῶν. uidens.
ὀρτηξ. ικος. ὁ. ramus.
ὄρσεο. κοῦ ὄρσω. surge.
ὀρσοθύρα. ας. ἡ. ianua quà ad locum superiorem ascenditur, ualua.
ὀρταλίζειν. proiectare, propriè submouere in altum pullos auium.
ὀρτάλιχοι. pulli auium immaturi.
ὀρτή. ῆς. ἡ. festum, pro ἑορτή.
ὀρτυγία. ας. ἡ. Ortygia insula quæ postea Delus dicta est.
ὀρτυγοκοπία μ. ήσω. π. ικα. ludum exerceo de coturnice. neutrum.
ὀρτυγοκόπος. ου. ὁ. ludus in quo percutiebatur coturnix, cuius meminit Plato in Alcibiade, ut interpretatur Suidas.
ὀρτυγομήτρα. ας. ἡ. ortygometra, id est, rex coturnicum, qua dictione utitur Plinius coturnicum matrix. Gaza simpliciter matricem
* interpretatur.
* ὄρτυξ. υκος. coturnix. Herodianus ponit genitiuum υγος.
ὄρυγμα. ατος. τὸ. fossio, fossa.
ὀρυγμαδός. οῦ. ὁ. tumultus.
ὀρύζα. ης. ἡ. oryza, genus frumenti, quod uulgo risum uocant, cuius meminit Horatius, Sume hoc ptisanarium oryzæ.
ὀρυγμός. οῦ. ὁ. fremitus, latratus.
ὀρυκτός. οῦ. ὁ. defossus.
ὀρυμαγδός. οῦ. ὁ. tumultus.
ὀρύνω. cumulo.
ὄρυξ. υγος. ὁ. fossorium, Oryx animal capræ simile. Iuuenalis. & Getulus oryx.
ὀρύομαι. frendo, latro.
ὀρύσσω. μ. ύξω. π. υκα. fodio. actiuũ, actõ iungitur.
ὀρύχθησαν. cedebantur.
ὀρφανία. ας. ἡ. priuatio patris, aut filij.
ὀρφανίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. orbatus sum.
ὀρφανίζω. μ. ίσω. π. κα. curo, actiuũ, actõ iungitur.
ὀρφανιστής. οῦ. ὁ. curator aut tutor pupillorum.
* ὀρφανός. οῦ. ὁ. orphanus, pupillus, orbus. Et est is, qui orbus est parentibus ac destitutus præsidijs amicorum.
ὀρφανοτρόφος. ου. ὁ pupillorum nutritor.
* ὀρφεοτελεῖσθαι. initiandi auctores nũcupati sunt, quiq; felicitatem certissimam pollicebantur post obitum.
ὀρφνεῖος. ου. ὁ. obscurus.
ὀρφνή. ῆς. ἡ. nigredo, obscuritas.

ὀρφνινός. οῦ. ὁ. κοῦ
ὄρφνος. ου. ὁ. niger.
* ὀρφνώδης. εος. niger.
ὀρχαμός. οῦ. ὁ. dux populi, princeps.
ὀρχατός. οῦ. ὁ. σίχος, κῆπος, locus arboribus aut uitibus consitus.
* ὀρχίομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. tripudio, salto. non significat subsilire, sed gesticulari, quemadmodum in chóreis. deponens absolutum.
ὄρχησμός. οῦ. ὁ. κοῦ
ὄρχημα. ατος. τὸ. saltatio.
ὄρχις. εος. ὁ. testiculus.
ὄρχησις. ιος. ἡ. saltatio.
ὀρχηθμός. οῦ. ὁ. idem.
ὀρχηστής. οῦ. ὁ. saltator, gaudẽs de parta uictoria.
ὀρχήστρα. ας. ἡ. orchestra, locus in scena in quo scenici artifices suas actiones exhibebant,
* palæstra, saltatoriũ. propria erat Chori, sicut scena histrionum teste Polluce. Erat etiã locus in Theatro, ubi senatores habebãt sua subsellia. Hinc Iuuenalis pro ipso senatu utitur.
ὀρχήστρια. ας. ἡ. saltatrix. Aristophan. in Ranis, φράζον τῶν ὀρχηστρίων dixit pro eodem.
ὀρχησύς. ύος. ἡ. ars saltandi, saltus, saltatio.
ὀρχίδιον. ου. τὸ. testiculus, diminutiuũ ab ὄρχις.
ὀρχίπεδον. ου. τὸ. testiculus.
ὀρχιστοδιδάσκαλος. ὁ. præceptor ducẽdæ choreæ.
* Vide comment. Bud.
ὄρχος. ου. ὁ. ὀρχατός, ordo plantatarum arborum, palmes, ramus.
* ὀρχοτομεῖν. castrare.
ὄρω. π. ὦρα, & Atticẽs ὄρωρα. accumulo, eleuo, moueo, attollo, inueho, infero, concito.
ὀρώρει. moueatur.
* ὀρῳδός. ής. serosus.
ὀρῳδία. ας. ἡ. timor, trepidatio.
ὀρωρεχότες. porrecti sunt.

O META TOY Σ.

* ὅς. οῦ. ὁ. qui, suus. Vide cõment. Budæi.
ὄσσα. ης. ἡ. fama, uox. Iliad. β. μ᾽ δὲ σφέων ὄσσα λιλαίεται, id est, inter eos fama accendebatur.
ὄσσα. ης. ἡ. Hesiod. in Theogonia, ἐννύχιαι τε θεαὶ πρὶν μαλλοῖσ᾽ ὄσσαν ἱεῖσαι, id est, nocturnæ ibant pulchram uocem mittentes.
* ὅσα βουλομένοις ἦν. quantum uolebant, arbitratu suo. Sic Xenoph. τί οὖν ἔφη ὃν πιθάνη ἡ κοῦ ἐκείνῳ βουλομένῳ ταῦτ᾽ ἐστί; Quin igit scisciteris an hæc illi cõditio placeat? Idẽ ἦν δὲ ὃ τῷ Αγησιλάῳ ἀχθομένῳ ταῦτα, hæc nõ inuito Agesilao fiebant. Vide cõment. Bud. Gaza ὅσα uidetur usurpasse pro ὅταν.
ὅσαι νύκτες. singulis noctibus.
ὅσαι ὧραι. singulis horis.
ὁσάτιος. quantus, Homero.
ὄσσα. ης. ἡ Ossa mons Thessaliæ.
ὁσάκις. κοῦ
ὁσάκις. quoties.
* ὁσαμῆ. isto modo, in tantum, ut.
ὅσα ἄν. quæcunq;.
ὁσαχῶς. quotcunq; modis, quotupliciter.

ὃς βούλει

ὅς βούλει. quiuis.
* ὅς γε. idem quod ὅς.
ὄσδω. oleo, p ὄζω. nã Dores ζ persd, pferunt, ut apud Theocritum. βᾶσοι φίλος ὡς καλὸν ὄσδει.
ὄσσε. oculi duali numero dicuntur.
ὁσέτης. quotannis.
ὁσημέραι. quotidie.
ὅσιν δύναμις. pro uiribus.
ὅσια. iusta, parentalia, exequiæ.
ὁσία. ας. ἡ. sanctitas, iustitia, fas, id est, numen me
* tuendum & reuerendum.
ὁσιάσ᾽ ἕνεκα. defunctorie, quæsito prætextu, parcè delibantis more.
* ὅσιον est τὸ βιβλίον κοῦ οὐ ἔξεστι προσάπτεσθαι τοῦ τυχόντος: cuiusmodi sunt quæ in hominum cõmercio sunt. Αἱ μάναι ὑπὲρ τοῦ ἱερῶν κοῦ ὁσίων, suppetias ire pro sacris & prophanis: Latini dicunt pro aris & focis dimicare. ὅσιον κοῦ δίκαιον sic dicunt Græci, ut Latini ius & fas. μίτεσι πότνα κοῦ ὁσίων κοῦ ἱερῶν, hic omnia iura ciuitatis habet. Vide plura in commentarijs Budæi.
ὅσιος. ία. ὁ. pius, sanctus, pacificus, castus,
* reuerens dei, καθαρός, innocens & nullo scelere contaminatus, & qui ob cædem per petratam impias manus habere non censebatur. Dicitur autem quasi ἕσιος ab ἕζομαι.
ὁσίχος. quantulus, ὅσος.
ὁσιωτήρ. ὁ. qui Delphis hostiam immolat.
ὁσιότης. ητος. ἡ. pietas, sanctitas.
ὁσιοῦν. expiare.
ὀσμή. ῆς. ἡ. κοῦ
ὀσμός. οῦ. ὁ. odor, olfactus.
ὅσοι μῆνες. singulis mensibus.
ὅσοι δή. quotlibet.
* ὅσοι τε ἀριθμόν. totidem.
ὅσον ἀντίκα. quàm primum, mox, iãiam. de futuro dicitur.
* ὅσον ἥκει ἐπ᾽ ἐμέ. quatenus ad me pertinebat.
* εἰς ὅσον οἷός τε ὦ. q̃ maximè facere possum.
ὅσον καθ᾽ ἕνα ἄνδρα. q̃tum in uno homine fuit.
ὀσσομαι. aspicio, circunspicio, auguror, prædico
ὀσμυλία. ας. ἡ. piscis ex polyporum genere, alio nomine ozæa dictus qui iuxta caput fistulã habet tetrum odorem exhalantem.
* ὅσον ὀνδέπω. τὸ ὅσον ἀντίκα, propemodum. Interdũ pro mox, ilico, paulo post. Vide commentaria Budæi.
ὅσον ὀν. ferme, circiter.
* ὅσον ὄπω. idem.
* ὅσον οὐκ ἤδη. iamiam.
* ὅσον τάχος & ὅτι τάχος. q̃ celerrime.
* ὅσον. quantum, quantulum, paucum, circiter, ferme. πωσ᾽ ὅσον. ferme, parum abest quin. Significat etiam quatenus. Item quoniã, propter ea quod, ut latinè quatenus. καθ᾽ ὅσον. quatenus, quantum, quàmmaxime. Dicitur & ἐφ᾽ ὅσον, & ἐφ᾽ ὅσα ἀπίκοιτο. Vide comment. Budæi. ὅσον accipitur pro ualde. Aristoteles. ἀμάχανον ὅσον. pro ualde difficile. Et θαύμασον ὅσον quod & Latini dicunt, mirum quantũ, pro maxime. ὀλίγον ὅσον, admodum pauci. εἰς ὅσον, quantum, quãtopere, quandiu. ἐξ ὅσον χρόνου,

τὸ δὲ οὐ χρόνου. ὅσον οὔπω, τὸ τάχυ, μετ᾽ ὀλίγον. Item ὅσα ἀνὴ τινά inuenitur.
ὅσος. ου. ὁ. quãtus, propriè tã ad numerũ refertur
ὅσος. ου. ὁ. quicunq;.
* ὅσπερ. idem quod ὅς. relatiuum.
ὄσπριον. ου. τὸ. legumen.
* ὀσπριῶναι. sunt qui comparandis leguminibus creati sunt. Et
* ὀσπριωνία. munus ipsum.
ὀσάγρα. ας. ἡ. instrumentum chirurgicum ad fracturas cranei.
ὀστάριον. ου. τὸ. osculum.
ὀστέον. ου. τὸ. os ossis.
ὀστέϊνος. ου. ὁ. κοῦ
ὄστινος. ου. ὁ. osseus.
ὅστις. quicunq;. Accipitur interdum pro τις. Demosthenes. οὐ γὰρ ὅστις ὁ πάσχων ξένος δεῖν σιωπᾶν, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δεῖν εἰδέναι τι τὸ γιγνόμενον. πᾶς ὅστις. quiuis, quicunq;, quilibet.
* ὅστιοῦν. quiuis, quicunq;.
ὄστλιγξ. faces, scintillæ, ut illud. ὄστλιγξ μαλερῶν πυρός. Item capilli apud Callimachum in Aetijs.
ὀστοθήκη. ης. ἡ. ossium theca.
ὀστοκόπος. ου. ὁ. ossium dolor ex lassitudine.
ὀστοῦν. οῦ. τὸ. os ossis.
ὀστράκινος. ου. ὁ. testeus.
ὀστρακίνδα. genus ludi quem describit Iulius Pollux, & interpretatur Erasmus in Prouerbio, Testulæ transmutatio.
* ὀστρακίζειν. de eiectis, extorribus, exulibusq; dicitur interdum. Bud.
ὀστρακισμός. οῦ. ὁ. exilium: quód olim calculis & fabis suffragia ferre mos esset, quibus ciues in exilium mittebãtur.
ὀστρακόδερμοι. οι. pisces habentes cutem testaceam
ὄστρακον. ου. τὸ. testa.
ὀστρεογραφής. ής. ὁ. ἡ. pictus ostro.
ὄστρεος. ου. ὁ. purpureus.
ὄστρεον. ου. τὸ. ostreum.
ὄστρις. piscis & color.
ὀστώδης. εος. ὁ. ἡ. osseus.
ὀσφραίνομαι. κοῦ
ὀσφραίνω. odoro. genitiuo iungitur.
ὀσφραντικά. τὰ. olfactoria.
ὀσφραντικός. οῦ. ὁ. odoratiuus.
ὀσφραντός. οῦ. ὁ. odorabilis.
* ὀσφρησις. ιος. ἡ. odoratus. ὀσφρήσεις pro naribus accipiuntur, sicut ἄκροι pro auribus.
ὀσφύς. ύος. ὁ. lumbus, ile.
ὀσῶ. uideo, circunspicio.
ὄσχεον. scrotum, marsupium, & palmes uuis onustus.
ὄσχη. ης. ὁ. palmes cum botris. unde
ὀχοφόρος. quod & per ω etiam scribitur.
ὀσχός. οῦ. ὁ. sacculus testiculorum.

O META TOY T.

* ὅτ᾽ ἄν. cum.
ὅτε. quando, quandoq;.
ὅ, τε γάρ. etenim.

ὅτε οὖν.quandoquidem.
ὅτιΘ.quicunq;
* ὅτι ἂν.quodcunq;
ὅτι. eleganter Græci iungunt cum superlatiuo,quo loco non quod uel quoniam significat, uerum quàm, ut ὅτι τρᾳδῴωτάτω, quàm longissime.
* ὅτι.quod,quia,quoniam,propterea quod,quã obrem,cur,quo pacto,utcunq;,per quẽ locũ.& accipitur pro τί. significat etiã quodcunque. Interdum abundat apud Græcos. Vide Bud.
* ὅτι ἐτυχεν.quiduis.
ὅτιπῶ.quia.
* ὅτι μὴ, nisi,extraq̃,preterq̃,excepto hoc.Interdum in propria significatione pro ϙ non.
ὅτι πλεῖστα.q̃ plurima.
ὅτι μάλιστα.q̃ maxime.
* ὅτιπωεν.quodcunq;
ὅτιπ.ualde,geminato π causa metri.
ὅτι ἀλλά.at uero.
* ὅτι τάχΘ.q̃ celerrimè.
* ὅτι τοίωυ.quod uero,quod autẽ. Interdum itàque quod.
ὀλίγω.μ.ῥίπτω.π.ηκα.χῳ
ὀτλίυω.μ.ύσω.π.ηκα.laboro,sum miser.
ὄτλΘ.ο.ὁ.labor,calamitas.
ὄτοβΘ.ο.ὁ.strepitus.
* ὀτοῖ.hei.
ὀΐσισι, pro οἷς τισι.Homer.ἢ μὴν ὀΐσισι κυδαΘ ὑπέρτατον ἀγυαλέξει.
* ὅτοῦν accipitur pro ὁυτινοσοῦν.
ὀϊαλέως.diligenter,celeriter.
ὄϊχος.similes pilis,pro ὁμοιόϊχες.
ὀϊυρός.οῦ.ὁ.diligens,impiger.
ὀϊυυτήρ.ῆρΘ.ὁ.caduceator, præco.
ὀϊύυός.ΘΘ.ἡ.exhortatio.stimulatio.
ὀϊύυω.hortor,iubeo,excito,acuo,stimulo, impero,extimulo.
* ὅτε.pro ὅυ, Atticè
ὅτε δύτοτε ἕνεκα.
* ὅτῳ.pro ᾧ Atticè.
* ὅτῳοῦν accipitur pro ὅτινιοῦν.
* ὅτῳ μὴ ἀχθομένῳ ἐμι.si quis non grauaretur.

O META TOY Y.

* ὅυ.cuius,alicuius,sui.ὅυ ἕνεκα. finem significat, hoc est,actum. ut docet Aristoteles.
οὗ.ubi infinitè. interrogatiue eṁ ωεοῦ dicimus.
ὀυ.non.In clausulis acuitur & in repetitione. Ponitur etiam ὀυ in interrogatione.
* ὀυαί.uæ.forte ab Hebræa uoce hoi quæ idem significat.
ὀυαεοῦν. Phrygum lingua uulpem significat, unde ὀυαάγεν ἐχινοαλώωηξ, à quo Azanij dicti autore Stephano.
οὖας.αΘς.ὁ.auris.
ὀυατόεις.εν.ΘΘ.ὁ.auritus.
ὀυβίδ.ινα.ης.ἡ.dea præses funerum,ut Libitina.
ὀυγᾶν.apud Theocritum pro ὀυ μὰ τὰν γᾶν.
ὀυ γὰρ.interrogatiuum pro nonne? an nõ? Ali
* quãdo indignantis,quasi,quid malũ? Inter-

dum geminatur in oratione, Vel potius ἐπαναλλήλως ponitur.Vide commentaria Bud.
* ὀυ γὰρ ἀλλὰ pro ηῳ.γάρ,& uerum enimuero.
ὀυ γὰρ ἂν ὑπρίμι.ne dicam.
* ὀυ γὰρ ἂν etiam hoc modo usurpatur.Herodo. ὦ πᾶι καμβύσεω εἰ γὰρ θεοὶ ἐπορᾶσι,ὀυ γὰρ ἂν κοτε ἐς ζοῦΘ τύχης ἀπίκεν.nam nisi ita esset, nunquã ad tantum fastigium euasisses. Vide Bud.
* ὀυ γὰρ ὅπως. non enim hoc modo, neq; eṁ tantummodo.Vide plura in Bud.
ὀυγγία.ας.ἡ.apud Siculos,ut apud Romanos uncia,ut scribit Aristot.in Himeriorũ Repu.
ὀυδαῖΘ.ο.ὁ.humilis,terrenus.
ὀυδαμῆ.nullatenus.
* ὀυδαμῆ.nusquam.
* ὀυδαμῆ ὀυδαμῶς. tantummodo ἀρνητικὸν ἐστι.
ὀυδαμωνὔστερον. nihilominus.
ὀυδαμόθεν.ex nulla parte.
ὀυδαμόθεν ἄλλοθεν ἢ ἐντεῦθεν. non aliunde q̃ ex eo.
ὀυδαλα.τὰ.friuola.
ὀυδαμινός.οῦ.ὁ.contemptus,nullius precij.
ὀυδαμόσε.ηῳ.ὀυδαμοῦ.nusquam.
ὀυδαμῶς.nullatenus,nequaquam.
ὀυδ' ἄν.ne siquidem.
* ὀυδ' ἂν εἷς pro ὀυδεὶς ἂν.
* ὀυδ' ἂν ὁτιοῦν γένοιτο.nullo pacto.
οὖδας.αΘς.ὁ.solum,terra,pauimentum.
* ὀυδέ.neque.In hac cõiũctione sæpe tacita quædam uis est, ut ὀυδὲ φοβῇ συ τὸ θεὸν. tu ne deũ quidem times.
* ὀυδὲ εἷς pro ὀυδεὶς.
ὀυδὲ εἷς pro ὀυδεὶς.
ὀυδὲ εἰς ωώωοτε.nemo unquam.
* ὀυδεὶς ὅστις.nullus.
* ὀυδεὶς ὁστισοῦν.idem.
* ὀυδέ.μήν.sed nec,neq; uero,nec tamen, nec uero Cicero dicere solet.
ὀυδέ.μὴυοῦν.non quidem.
* ὀυδέ.μία μηχανὴ μὴ.nullo pacto fieri potest quin Latinè dicit nihil causę est quin. Vide Bud
ὀυδέν.ενός.ὁ.nullum,nihil. Accipitur pro ὀυ, sicut nihil latine.
* ὀυδένοι.nihili homines.
* ὀυδεὶς λόγΘ τούτῳ.hic nulla opinione præditus est,nullo numero habetur.
* ὀυδέν ἐστί μοι πρᾶγμα πρὸς τοῦ.hoc iam nihil ad me pertinet. Verba sunt quibus significabãt se iã nolle pacto uel contractu teneri.
ὀυδὲν ὁτιοῦν.nihil.
ὀ υδενόω.ad nihilũ redigo.
* ὀυδὲν πρᾶγμα. nihil est incõmodi & molestiæ.
πρᾷ ὀυδὲν πάθεμαι.nihilifacio, μηδὲν πάθεμαι.
* πρᾷ ὀυδὲν ἥλθον ἀπκτεῖναι.qd Cic.dixit, ppius nihil factũ est,q̃ ut ille occideretur.πρὸ ὀυδὲν ἀγοῦυτο.pro nihilo ducebant.
* ὀυδέν τί μᾶλλον.nõ magis,nihilo magis,uel ἀνπ ἢ
* ὀυδὲν μᾶλλον.pro non,uel nequaq̃. (ὀυδαμῶς.
* ὀυδὲν ἕτερον ἀλλ' ἢ. tantum non, propemodum
ὀυδὲν ὀυδεμοῦ.nihil quicq̃.
ὀυδὲν ὄφελΘ.nullus est usus,nihil prodest.
ὀυδὲνὀσωρα.apd Home.viij.Ili.nihilifaciẽda, nihil profutura,ab ὤρᾶν, quod curare significat,unde ὀλιγωρᾶν,negligere.
ὀυδὲνὀσωρΘ.ο.ὁ.nullius præcij.

ὀυδὲν

ὀυδὲν ἔργον.nullius usus,nihil opus.
ὀυδέτερον.neque illum.
ὀυδέποτε.nunquàm.
ὀυδὲ πολλοῦ δεῖ.multum abest,nequaquam. sæpe apud Demosthenem, pro πολλοῦγ' ἐνδεῖ, multum abest,ut ita res se habeant.
ὀυδέτερΘ.ο.ὁ.neuter.
ὀυδ' ἔτι πω. nusquam amplius.
ὀυδὲν διοίσει.nihil refert.
ὀυδέ.ος.pauimentum,solum,terra.
ὀυδέπω.nunquid? ἀράγε;
ὀυδάπα.nequaquam,minime, negantis est.
ὀυδ' ὅπως τι οὖν. nullo pacto, nullo modo, prorsus.
οὖδΘ.ος.ὁ.limen,pauimentum,solum.
ἐυδ' ὀλίγῳ δεῖ.non parum intereſt. Vide commẽtaria Bud.
ὀυδὲν μᾶλλον,ἀντὶ τοῦ ὀυ.apud Thucyd.
ὀυδοτιοῦν necquicquam.
ὀυδ' ὑφ' ἑνός.à nullo.
ὀυδ' ὁτιοῦν ὑγιές.nihil sani,nihil recti,nihil boni.
* τὸ οὗ ἕνεκα.finem significat,hoc est,actum.Vide comment.Bud.
οὖθαρ.αΘς.τὸ.uber,sumen,pinguedo.
οὖθαρ ἀρούρης. si uerbum reddatur uerbo, sonat quidem ubertatem telluris,cæterum intelligendum agrum, siue regionem feracitate insignem.
ὀυθάτερΘ.neuter.
ὀυκ.non.idem est quod ὀυ,sed κ addimus in cõtextu orationis sequente uocali, quæ si aspiratur, uertit κ in χ. Accipitur pro nonne? an non?
* ὀυκαλέγων.ον.ΤΟ.Vcalegon, nomen Troiani cuiusdam apud Homerum,Iliad.tertio.
ὀυκ ἂν δὴ.ὀυδαμῶς ἂν.
* ὀυκ ἀξιῶ. indignum censeo.
ὀυκ ἔστιν ὅπως.nullo pacto. ὀυκ ἔδ' ὅπως ὀυκ εἶ. fieri
* non potest quin sis.
ὀυκ ἔστι ὅστι.nihil.ὀυκ ἔστιν ὑφ' ὅτῳ.in nullo.
ὀυκ ἔδ' ὅπως,ὀυκ ἔχει τί μοι τὰ χρήμα|α Certe uos habetis pecuniam meam.ubi negatio geminata affirmat.
* ὀυκ ἔστιν οἵ τινες.nulli.
* ὀυκ ἔτι.non item.
* ὀυκ ἔφησε πρήσειν.negauit se facturum.
* ὀυκ ἂν βουλομένῳ μοι ταῦτα. conditio hæc mihi nõ placebat.
ὀυκί,pro ὀυχί.haud quaquàm.
ὀυ κῆ κίσμον.inhoneste,seruiliter.
* ὀυκ ἐς μάκρον. non multo post.
ὀυκάντως.nullo modo.
ὀυχ ἑκών.inuitus, nolens.
ὀυκοῦν.igitur,quin,atqui,nimirum,proinde. Significat etiam profecto & enimuero.Sæpe
* etiam interrogatiue accipitur & significat nempe uel scilicet. Vide Bud.
ὄυκεν.non,nequaquam.
ὀυλαι.ἀς.apud Atticos crines.
ὀυλαμός.οῦ.ὁ.cohors, acies quadraginta uirorũ,
ὄυλακιΘ.ο.ὁ.saccus,crumena.
ὀυλάς.ἡ.pera.
ὀυλεῖν.ualere,sanum esse.unde.

ὀυλή. cicatrix.
ὀυλή.ῆς.ἡ.cicatrix,tuber.
ὄυλιΘ.ο.ὁ.salutifer, & Apollo Milesiorum lingua,perniciosum etiam significat.
ὀυλοδέτης.ο.ὁ.messor,manipulos ligans.
ὀυλοιόμΘ.ο.ὁ.ηῳ
ὀυλόθριξ.ιχΘ.ὁ. qui crispis est capillis.
ὀυλόϊχΘ.ο.ὁ.pro eodem apud Herodotum,& per inuersionem,ἴχουλΘ apũd Archilochũ.
ὄυλόμυρΘ.ο.ὁ.pernitiosus.
οὖλΘ.ο.ὁ.pernitiosus,crispus, preciosus, sanus & capillorum densitas,mitis, integer.
* οὖλον.ο.τὸ. gingiua extima, nam intima ἔνουλον dicitur.
οὖλΘ.totus,pro ὅλΘ per Ionicam πρόθεσιν.Homerus. ἄρτου δ' οὖλον ἐλών.
ὀυλοκάρηνΘ.ο.ὁ.ηῳ
ὄυλοκόμαΘ. qui capillitio est crispo.
ὀυλότης.ηνΘ.ἡ.μαλακότης,salubritas.
ὀυλόφυλΘ.ἐράφανΘ.ἡ. crispa brassica.
ὀυλοχύτη.ης.ἡ. mola,id est, ordeum sale consperſum ad sacrificandũ.ab ὅλη ordeum, & χέω.
* ὄυλω.ἐγκείνω,recte ualeo.Vnde Apollo ὄυλΘ.
ὄυλων.delicians.
* ὀυ μὰ.negat,abundatq; μὰ.
ὀυ μὰ δία.non hercle,minime.
* ὀυ μὴν δὴ.minime uero.
ὀυμὲνΘι.non.
* ὀυμὴυοῦν.atqui.
* ὀυμὲνΘι.idem.
* ὀυμὲνΘι ἀλλὰ.ἀντὶ τοῦ ὀυμὴν ἀλλὰ.
* ὀυ μή. nequaquàm.Subiunctiuum ferè poscit. iungitur tamen & cum Indicatiuo.
ὀυμὴν ἀλλὰ.enimuero,quin etiam,sed tamen, at uero,uerum enimuero. Vide commentaria Budæi.
* ὀυ μὴν ἀλλάγε.idem.
* ὀυ μὴν ἀλλ' ἔστω.uerum esto, hoc est,sed fit sane.
* ὀυ μὴν ὀυδέ.ηῳ
* ὀυ μὴν ὅυτε.non tamen, ueruntamen non.
* ὀυ μήντοι.haud dum tamen.
ὀυμήν.at non,haud dum,quanquàm,quin,non tamen,nec uero.
ὀὐμὴυοῦν.nihilo minus,non ergo,nequaq̃.
ὀυ μόνον δέ.sic utuntur Graeci, ut Latini non solum. Cicero. Deinde Hortensium Consulem:non solum,sed etiam Metellum. non solum pro neq; solũ hũc posuit more Græcorum.Vide cõmentaria Bud. non solum
* ὀυῦν,ergo.
ὀυνεκα.propter.
ὀυπαθι.nusquàm aduerbium in loco.
ὀυπαρτι.nunquàm.
ὀυ παροπολλοῦ.non multo post.
ὄυπω.nondum.
ὀυρά.ᾶς.ἡ.cauda. dicit & in re militari pars phalangis quã Latini sinistrũ cornu uocant.
* οὖρα.ας.ἡ.impetus.
ὀυραγέω.μ.ήσω.π.ηκα.duco extremam partem exercitus,custodio.neutrum absolutum.
ὀυραγία.ας.ἡ.extrema pars agminis.
ὀυραγός.οῦ.ὁ. ductor extremæ partis exercitus, cauda.

οὐρᾶον.ου.ὀ.cauda.
οὐρᾶος.ου.ὀ.postremus.
οὐράα.ας.ἡ.media pars in remo.
οὐρανομήκης.ες.ὁ.ἡ.prælongus.
οὐράνη.ης.ἡ.matula.
οὐρανία.ας.ἡ.Vrania una ex musis.
οὐράνιος.ου.ὁ.ἡ.cœlestis.
οὐρανίων.ωνος.ὁ.cœlicola.
* οὐρανογνώμων.cœlestium rerum peritus.
οὐρανόθι.in cœlo.
οὐρανόθεν.cœlitus.
οὐρανοπετής.ὁς.ὁ.delapsus è cœlo.
οὐρανός.cœlum,quasi ὁρανός.ut ait D. Ambrosius in Hexamero ab ὁράω.quod sit uisui peruiũ & minime densum,ut est aqua & terra.
οὐρανοφοιτᾶν.uersari in cœlo.
οὐρανοφύτευς.ευ.ὁ.è cœlo natus.
οὐρανόφρων.ονος.ὁ.pius,religiosus.
* οὐρανοχρώματα.quæ cœlesti colore tincta sunt.
οὐραξ.ἡ.vrax auis ex tetrigum genere.
οὐρεσίφοιτος.ου.ὁ.in montibus conuersans.
οὐρέω.μ.ήσω.τω.ηκα.mingo,facio felicem. neutrũ, accusa.iungitur.
οὐρεύς.έος.ὁ.mulus,pro ὀρεύς,interposito υ,custos
οὐρήθρα.ας.ἡ.ceruix,uuluæ pars,& foramẽ penis
οὐρηθῆρες.ὁι.κοὶ
οὐράναι. loci qui ex renibus urinam emittũt.
οὐρητικοὶ.qui frequenter mingunt.
* οὐρητήρ.ῆρος.ἡ.matula,ἐνουρήθρα.
οὐρία.ας.ἡ.secundus uentus.
οὐρίαν. secũdo uento ferri. Apd' Aescylum. ἀν' ἀυκὴν αἰὲ ἁλαίμων' οὐρίαν τυχεῖν.
οὐρίαχος.ου.ὁ.σκαρωτὴρ.ferrum inflexum in alterã partem hastæ.
* οὐριοδρομεῖν.uento ferente & obsecundante nauigare.
* οὔριος.ου.ὁ.uentus secundus. Accipitur pro uento generaliter.οὔριος πολοῦς significat τὸ κατ' ἄνεμον,& secundo uente ferentem. Vide ἀντίφορος ἄνεμος.
οὐροδόκη.ης.ἡ.matula.
οὐροσκύτιον.ου.ἀ.podex, Sed propriè de cicada dicitur apud Aristophanem in νεφέλαις, quoniam cicadæ κυγὴν id est,podicem in οὐρᾷ, id
* est,cauda habent. Dicitur etiam ὀρχεστύων.
οὐριοδρομέω.secundo uento curro,fero.
οὐρός.ὁ.nauale,statio nauium.
οὖρος.ου.pro ὅρος.id est,terminus, & licet ὅρος aspiretur,οὖρος tamen aspirationem perdit Similiter omnia quæ à uocali aspirata incipiunt,si υ assumunt, abijciunt aspirationem. Et est masculini generis. οὖρος uero est neutri generis pro ὄρος,id est,mons.
οὖρος.ου.ὁ.custos,uentus secundus.
οὖρον.ου.ἀ.κοὶ
οὖρον.ου.ἀ.urina.
οὖς.ὠτός.ἀ.auris.
οὖσα.τὰ.funes.
οὖσα.ης.ἡ.existens.participium fœmininum,præsentis,à uerbo εἰμί.ἡ μὴ οὖσα. Vide in η. ἡ μὴ
* ὄνη ὀνοῶν cum dicunt iustitium significãt.

πλὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαγχάνειν, iudicium resortiri. Vide Bud.
οὐσία.ας.ἡ.usia,id est, essentia interprete Quintiliano. Cicero certè abhorruit ab essentiæ
* uocabulo. Accipitur pro opibus, quemadmodum τὰ ὄντα,& τὰ ὑπάρχοντα.ἀποφαίνειν πλὴν οὐσίαν,dare commentarium seu indicem bonorum, quod inuentarium appellant, id quod fiebat ἐν τοῖς ἀντιδόσεσιν. Αντὶ τοῦ ἐνοικεῖ πλὴν οὐσίαν, ad fortunarum ꝓmutationem prouocare. Vide Commen.Bud.
οὐσαγγοῖ.ὁι.genus cantilenæ.
οὐτάζω.μ.άσω.π.ακα.cominus uulnero.actiuum, accusatiuo iungitur.
οὐτάμνομαι.uulnerare.
οὐτάμνος.ου.ὁ.uulneratus.
οὖτα.uulnerauit.pro ὄυτασε,ut οὖτα με τυδεὺς ὑὸς.
οὐτάσκω.κοῦ
οὐτάω.percutio.actiuum, accusatiuo iungitur.
οὔτε.neque.
* οὔτε μὲν.τὸ οὐδὲ μὲν.
οὐτέτῳ.neque alicui.
* οὔτησις.ιος.ἡ.uulneratio.
οὔτι.nihil,non,nequaquam.
οὔτηνε.nedum,id est,non solum.
οὐτιδανὸς.οῦ.ὁ.uilis,nullius præcij homo.
* οὔζι.nequaquàm ,minime. Dicitur etiam οὔτι.
* οὔτινα.an forte,num forte.Ponitur & pro nõ.
οὔτις.ὁ.nullus.& genus captiosæ conclusionis, de qua Chrysippus librum composuit.
οὐτισάσκω.percutio.
* οὐζίνων.neq; uero,at nec.
οὗτος.τοῦτο.hic,pronomen. Declinatur autem sine articulo cum omnibus pronominibus Referturq; sæpe ad secundam personam,exponiturq; per iste.ὦ οὗτος, heus tu.
ita. οὕτω.iurantis est & fidem facientis ,uel admirantis,ut,ità me dij ament.
οὕτω.sic, ad eum modum, usquèadeo. οὕτως ὅ.ναιο.bene precantis est, ut apud nos, Macte uirtute. Sines consonante sequente.
* οὕτωπερ.idem quod οὕτω.
οὕτως.sic,uocali consequente.
οὕτωσί.sic, Attici dicunt,addito ι.
οὐτωσίτωσι.sic.
οὐ τῷ τυχόντι.nõ uili,nõ gregario,id est,eximio
* οὐ φημι.dico non,nego.
οὐχήκιστα.maxime, nihilo minus.
οὐχ. non, apposito χ,quando in contextu orationis uocalis aspirata sequitur.
οὐχί.non.
οὐχ οἷον.non solum.
οὐχ οἷόν τε.fieri non potest,impossibile est.
* οὐχόπω.nondum,non modo, non solum, non solum non,non tantummodo.
οὐχόπως.nedum,non modo.
οὐχ ὅπως γάρ. non enim solum,id est,nõ modo enim.οὐχ ὅπως etiam οὐχ ἵνα.
* οὐχ ὁρᾶς.particula est παρέλκουσα κοὶ ἐιρωνικὴ. Latini credo & scilicet dicunt. Vide commentaria Bud.
οὐχ ὅσον.non modo.
* οὐχ ὅτι.non solum,non solum non. Significat etiam

etiam non quod,cum indicatiuo iunctum.
* οὐχ ὅτι μόνον. non modo.
οὐχ ὅτι μή.non quin.
οὐχ οὗτος.nonne hic.
οὐχ ὡς.ἀντὶ τοῦ οὐχ ὅπως.nedum.
οὐχ οἵοστ' εἶμι.non possum.
οὐ ὤγαθέ.absit hoc quæso,ne ita interpreteris.

O META TOY Φ.

ὀφειλέτης.ου.ὁ.debitor.
* ὀφείλω.μ.ελῶ.debeo. Aoristus secundus. ὤφλησα. actiuum,accusat.iungitur. οἱ ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ dicebantur οἱ κατάδικοι,qui ignominiosi erant quoad iudicatum fecissent. His ærarij apud Romanos similes erant. Bud.
ὀφείλημα.ατος.ἀ.debitum.
* εἰθ' ὄφελον.cum significatione optationis etiam personæ secundæ indicationem habet.
* ὄφελον.utinam.Vide Bud.
ὄφελος.ους.ἀ.utilitas,augmentum,ususfructus. Aliquando est fastigium & culmen.
ὀφέλλω.augeo,adiuuo,concito,proficio.actiuũ accusa.iungitur.
ὀφελλεύω.orno,colo.
ὀφθαλμία.ας.ἡ. ophthalmia etiam à medicis uocatur,oculorum morbus.
* ὀφθαλμιάω.μ.άσω.τω.ακα.patior,inuideo,oculis doleo.adnicto mulieri et nictatiunculis liceor eius amorem, uel ægris oculis mulierem aspicio,Cicero oculos adijcio dixit. neutrũ absolutum.
ὀφθαλμικά.τὰ. medicamenta, quæ oculis utiliter adhibentur.
* ὀφθαλμικός.οῦ.ὁ.ocularis,oculorum medicus.
ὀφθαλμοβολεῶ.ὁ ὀφθαλμιῶ.
ὀφθαλμοδουλεία.ας.ἡ.seruitus ad oculum.
ὀφθαλμός.οῦ.ὁ.oculus,& gemma.
ὀφίασις.ιος.ἡ. mutatio natiui coloris in capillis in uersicolorem & serpentum modo uarium.
ὀφιγενής.ὁ.ἡ.serpentigena.
ὀφθαλμοί.ὁι.præfecti comportationum,moderatores à quibusdam dicti.
ὀφιόμαχος.ου.ὁ.lacerta.
ὀφιοῦχος.ου.ὁ.Ophiuchus,alio nomine latinè Serpentinarius dicitur:sydus est cœleste,dictũ ꝓserpentem teneat, anguifer appellatur à Columella.
* ὄφις.ιος.ὁ.serpens.Est & morbus capitis dictus à similitudine serpẽtis. Item ornamẽtum quoddam.Vide Cœl.
ὀφίτης.ου.ὁ.ophites marmor serpentinis maculis assimile.
ὀφιώδης.ες.ὁ.ἡ.serpentinus.
ὀφλέω.μ.ήσω.τω.ὤφλησα.debeo,æs alienum conflo, ὤφλησὰς πλὴν δίκην δικαίως. iuste dãnatus. acti. accus.iungitur.
ὀφλεῖν ζημίαν.mulctari.
ὄφλημα.ατος.ἀ.κοὶ
ὄφλησις.ιος.ἡ. debitum.
ὀφλισκάνω.ήσω.π.ηκα. κοὶ
* ὄφλω.debeo.actiuum accusatiuo iũgitur. οφλοντες & κατάδικοι & ἐζημιωμένοι κ ἐγγεγραμμένοι ἐν

ἀκροπόλει sunt quos Latini ærarios uocant. Vide Bud.in Pand.οἱ ὀφλησιόντες & οἱ ὄφλοντες dicuntur damnati.
ὀφλισκάνειν δίκην.damnari,mulctam pati.Chry-
* sostomus ζοσούτῳ πλείω τ' γέλωτα ὄφλισκάνουσι παρ' ἡμῶν. tanto maiore risu à nobis digni ẽxistimantur.
* ὄφλων δίκην.dicitur qui rei iudicatæ debitor est Vide Bud. ὦφλε πλὴν δίκαιαν. arbitrorum sententia damnatus est.
ὄφρα.ut,donec, dum.
ὀφρυόεις.όεν.ὁ.ἡ.altus, superbus.
ὀφρύεσθ. tumere.
ὄφρυα.τὰ.loca æditiora.
ὀφρύς.ύος.ὁ.supercilium,f astus,tumulus,id est, collis.
ὀφρυάζω.supercilijs nuto.

O META TOY X.

ὄχα egregiè,præcipuè,ut ὄχ' ἄριστος. pro ἔξοχα. abiecta præpositione, sicut ἀγχὶς pro κατάγχις.
ὄχανον.ου.ἀ.lorum clypei.
ὀχανά.ὠχανέων.
ὄχεσφι.ex curru,in uehiculis.
ὀχεία.ας.ἡ.coitus.
ὀχεῖον.ου.ἀ.currus.
* ὀχεύς.equus admissarius.
ὀχεῦδ ἐπ' ἐλπίδι.spe euehi,attolli.
* ὀχεῦδ διὰ τῆς ἀγορᾶς.dicitur cum probantur equi, & per forum equo uehuntur:latinè trãsuehi dicitur.
ὀχετεύω.μ.εύσω.τευκα. duco riuos. neutrum absolutum,
ὀχετηγία.ας.ἡ.irrigatio.
ὀχετηγέω.μ.ήσω.π.ηκα.per riuum irrigo.
ὀχετηγός.οῦ.ὁ.irrigator.
ὀχετός.οῦ.ὁ.cloaca,fistula, conductus.
ὀχετλίδι.elices,sulfi aquarij.
ὀχεῖον.ου.ἀ.equus,uel asinus,uel aries,qui ad admissuram educatur.
ὀχεύς.έος.ὁ.lorum galeæ,repagulum,sera.
ὀχευτής.οῦ.ὁ.fututor.
ὀχευτή.ῆς.ἡ.futibilis.
ὀχευτικός.οῦ.ὁ.luxuriosus,coitui deditus.
ὀχεύω.μ.εύσω.τευκα.futuo,coëo.actiuum, accusatiuo iungitur.
ὀχέω.μ.ήσω.π.ηκα.ueho curro,sensim mouco. acti.accus.iungitur.
ὀχή.ῆς.ἡ.cibus,unde dicta est ἐνωχία.
ὄχημα.ατος.ἀ.uehiculum.
ὄχησις.ιος.ἡ.uectio.
ὀχθέω.μ.ήσω.π.ηκα.grauiter fero,doleo, suspiro, irascor,ingemo,ἄχθομαι. neutrum absolutũ.
ὄχθη.ης.ἡ.ripa,locus præruptus.
ὄχθος.ου.ὁ.onus, tumulus,collis, locus inuius.
ὀχθοιβός.ου.ὁ.limbus uestis.
* ὀχλαγωγός. qui plebem sollicitat, κοὶ ὁ ἀγόρ
* ὀχλαγωγῶ.plebẽ ad res nouas sollicito, factiosæ turbæ ducem me præbeo,plebem oblecto & sollicito.

ὀχλάζω.μ.άσω.π.σκα.laboro, pigresco.
ὀχλόω.μ.ήσω.π.ησα.turbo,uexo,molestus sum,in
* iuria afficio.acti.accus.iungitur.
ὀχλῳδ.ές.ὁ.turbulentus,turbatiuus, molestus, infestus,obstreperus.
* ὀχλῳδής.molestus.
ὀχλίζω.μ.ίσω.π.ισα.moueo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ὀχλικῶ.turbatiue.
ὀχλικός.οῦ.ὁ.turbulentus.
* ὀχλοκοπία.ἡ.ἀν.μενοκοπία.
* ὀχλοκοπῶ.ῶ ἀν.μοκοπῶ.
* ὀχλοκρατία.plebis principatus.
* ὀχλοκρατεῖσθ.dicuntur qui impetu plebeio regũ tur.non legitima democratia. Vide commentaria Bud.
ὀχλομανῶν.ὁ.turbis insaniens.
ὄχλος.ὁ.turba,turbatio.Significat multitudi
* nem & tumultum. sicut turba Latinis.
ὀχλοτερπής.ές.ὁ.ἡ.turbam delectans.
ὄχμα.ατος.τὸ.fibulamentum.
ὀχμάζω.μ.άσω.π.σκα. porto,incumbo,contineo, foueo.
ὄχνη.ης.ἡ.pyrus.
ὄχος.ὁ.uehiculum,retinaculum.
ὀχυέσκω.destillo,defluo.
* ὀχυρός.οῦ.ὁ. tutus, munitus,fortis,firmus,stabilitus,firmatus.
ὀχυρότης.ητος.ἡ.munitio.
ὀχυρόω.μ.ώσω.ω.ωσα.munio,in tuto colloco. act, accusati.iungitur.
ὀχύρωμα.ατος.τὸ.fastigium,munitio.

Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ.

ὄψ.ὀπός.ἡ. uox,uisus,aspectus,facies.
ὀψέομαι.μ.ήσομαι.ω.ημαι.obsonor,id est,facio ob sonium.depo.absolutum.
ὀψάριον.ὁ.ὁ. obsoniolum.ἀίω ὀψάρια. apud Ioan.
* pro duobus piscicuiis, sicut apud Terentiũ pisces obsonium uocantur.
ὀψαρτυσία.ας.ἡ.ars condiendi cibaria.
ὀψαρότης.ὁ.ὁ.fero arans.
ὀψαρτυτικόν.liber de re culinaria.
ὀψαρτύτης.coquus, condus.
ὀψέ.sero,tarde.
ὀψὲ τῆς ἡμέρας.inclinante die.
ὀψὲ ἡ ἡλικίας.ætate uergente.
ὀψέω.uidere cupio,in conspectu habeo,uideo
ὀψέποτε.tandem.
ὀψίω.μ.ήσω.π.ησα.tardus sum.
ὀψία.ας.ἡ.uesper,tarditas.
* ὀψιαίτατα.tardissime.
ὀψιαίτερον.tardius apud Platonem.
ὀψίβλαστα.plantæ quæ tarde & sero germinãt.
ὀψιγενής.ές.ὁ.ἡ.tarde genitus.
ὀψίγονον.ὁ.ὀν.posteritas.
ὀψίγονος.ὁ.ὁ.tarde genitus,posteritas.
* ὀψίομαι.κῶ.
* ὀψίζω.sub uesperum facio, sero facio, hoc est, non tempestiue,sub uesperum uenio.
ὀψίκαρπος.ὁ.ὁ.de arbore serotini fructus, frugitardus.

ὀψιμαθής.ἐς.ὁ.ἡ. qui iam grandis natu discit, q sero discere cepit.
ὀψιμαθία.ας.ἡ.tardidiscentia.
* ὀψιμαθῶν.sero discere.opponitur τῷ παιδομαθῶν.
ὄψιμος.ὁ.ὁ. serotinus,seruus, ut uertit Cicero Homericum illud Iliad.β. ὄψιμον ὀψιτέλεσον ὅς κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι, Sera & tarda nimis, sed fama & laude perenni.
* ὄψιος.ὁ.ὁ.serotinus,uespertinus.
ὄψις.ιος.ἡ.uisus,aspectus,facies.ὄψεως ἕνεκα,in spe ciem Latini dicunt. ὄψις apud Herodianũ. pro oculo ponitur.
* ὀψιοσπορῶ.sero frumenta serere.
* ὀψίσπορα.frumenta quę sero serenda sunt.
ὀψιτέλεος.ὁ.ὁ.tarde factus,serotinus.
ὀψίτερος.ὁ.ὁ.serotinus.
* ὀψίζωμος ἄμπελος.quæ sero putatur & ultima.
ὀψοδαιδαλος.ὁ.ὁ.popinator,artifex uel structor opsoniorum.
ὀψοδεία.ας.ἡ.opsonij egestas,
ὀψολόγος.qui de re culinaria scripsit.
ὀψολογία.ας.ἡ.de re culinaria sermo.
ὀψονόμος.ὁ.ὁ. magistratus qui legem annonæ præbet & annonarios cohercet.
* ὄψον.ὁ.ὀν. opsonium, quicquid edimus præter panem & uinum, & omnis cibus,qui per ignem præparatur,excepto pane.
ὀψοποιός.οῦ.ὁ.opsoniorũ instructor,coquus, popinator.
* ὀψοποιοῦμαι.edulium conficio,opsonium parо
ὀψεπωλις.ιος.ἡ.uenditrix opsoniorum.
ὀψοπωλιον.ὁ.ὀν.locus ubi opsonia uenduntur.
ὀψοφάγος.ὁ.ὁ.opsonator,edax,gulo.
ὀψοφαγία.ας.ἡ..edacitas,cupedia.
ὀψοφαγίω.μ.ήσω.π.ησα. opsonium comedo. neutrum absolutum.
ὀψονέω.μ.ήσω.π.ησα. opsonia emo, opsono. neutrum absolutum.
ὀψῶν.ῶνος.ὁ.cella penuaria.
ὀψώνης.ὁ.ὁ.opsonator.
ὀψώνιον.ὁ.ὀν. stipendium, esculentum coquinarium,lucrum.

Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

πᾶ.qua,quo.
παγανός.οῦ.ὁ.paganus,idiota.
παγασῶς.Epitheton Apollinis à loco Thessaliæ Pagaso.
* παγγενῆ.generaliter, generatim, per omnia genera.
πάγετος.οῦ.ὁ.glacies.
πάγος.ὁ.ὁ.solidus.
* παγιδεύω.illaqueo.
παγόω.firmo,stabilio.
παγότης.ητος.ὁ.solidita.
παγίς.ίδος.ἡ. laqueus, quo feram capimus aut auem.
παγίως.solide,firmiter.
* παγιώτερον.solidius.
παγκάλως.improbissime.
πάγκαλος.ὁ.ὁ.vndecunq; pulcher.

παγκάλως.perpulchre.
παγκαρπος.ὁ.ὁ.ex omni fructu.
πάγκλαυς.ὁ.ὁ.semper lugens.
πάγκοινος.ὁ.ὁ.omnibus communis.
παγκρατιάζειν. dicitur cum alter cum altero luctatur erectis digitis pedum, citra corporis totius congressum.
παγκρατιαστής.οῦ.ὁ.pãcratiastes athleta, qui & lu
* ctator est & pugil.Suidas interpretat manibus pedibusq; pugnantem:certabant em οἱ παγκρατιασταί,& inter se depugnabant sum mis manibus,pedibusq;,quasi omni ope cõ nixi.
παγκράτιον.ὁ.ὀν.certaminis genus, quod & latinis pancratium dicitur.Propertius.Et patitur duro vulnera pãcratio.herba fimillima scyllæ.Est autẽ παγκράτιον ex eo (vt videtur) dictum, q aduocatis omnibus corporis viribus omniumq; neruorum contentione transigitur.Calcibus enim etiã & cubitis non modo pugnis pancratiastæ vtebant,omniq; impetendi præhendẽdiq; modo.Vide plura apud Bud.in Annota.in Pandect.
πάγος.ὁ.ὁ.saxum,glacies,locus eminens,rupes,
* collis,quidam locum altum munitum mœ nibus et vallo intelligunt.
πάγουρος.ὁ.ὁ.pagurus,cancri genus.
πάγχαλκος.ὁ.ὁ.æreus.
πάγχρηστος.ὁ.ὁ.perbenignus.
πάγχυ.omnino, funditus.
* παθαίνομαι.affectiones ex iudicum animis pro licio.
πάθημα.τος.τὸ.passio,affectus animi.
παθητικός.οῦ.ὁ.passiuus.
παθικός.οῦ.ὁ.passibilis.
πάθος.ους.τὸ.passio,clades, affectio, interitus,
* animi motus, vitium, afflictio, calamitas, morbus,perturbatio,affectus maxime placet Quintilia.
παί,pro πῶς,quo,puer.
παιάν.ᾶνος.ὁ.pæan.genus cantilenæ in laudem alicuius,Iupiter.
παιανιεύς.ἱέως.ὁ.tribus quædam Atheniensis.
παιανίζω.μ.ίσω.π.σα.pæana cano.neut.absolutũ.
παῖγμα.ατος.τὸ.ἀν.κῶ.
* παίγνιον.ὁ.ὀν. ludus. παίγνια sunt res ludicræ & propriæ delectamenta puerilia,vt quando ludunt imaginibus.
παιδάω.ἐλῶ.adoptare.
* παιδάγωγεῖον.ὁ.ὀν.diribitoriũ,hoc est,locus vbi seruui versant,pædagũ. Plinius in epist. Puer in pædagio mixtus pluribus dormiebat.
παιδαγωγέω.μ.ήσω.π.ησα. moderor, rego,corri
* pio,sequor pueros,id est, sum pædagogus, è vestigio sequor,sector.
παιδαγωγεῖον.ὁ.ὀν.schola,ludus literarius.
παιδαγωγία.ας.ἡ.disciplina,adhortatio.
παιδαγωγικῶς.aduerb. imperiose,more pædagogorum.
παιδαγωγική.ῆς.ἡ.ministra.
παιδαγωγῶ.moderor & instituo pueros.
παιδαγωγός.οῦ.ὁ.custos, & institutor pueri, pædagogus.

παιδάριον.ὁ.ὀν.puerulus.
παιδαριώδης.ὁ.ὁ.ἡ puerilis.
παιδεῖος ἐπιτῆδ.literarum studia capessere.
* παιδεία.ας.ἡ.disciplina,castigatio,eruditio,literarum studium,institutio in bonas artes. Latini humanitatem etiam appellant. Vide ἡ ἔξωθεν παιδεία in ε. ἡ κατ' ἀνθρωπισμὸν παιδεία.literarum elegantia,quæ humanitas à moribus excolendis dicta est.Bud.
* παιδεραστῶ.pueros amare.
παιδεραστής.οῦ.ὁ.amator puerorum.
παιδέρως.ἐρωτος.pro eodem apud Teleclidem,
παιδεραστία.ας.ἡ.lasciuus amor in pueros.
παιδευτός.οῦ.ὁ doctus.
παιδευτής.οῦ.ὁ.præceptor,doctor,eruditor.
παιδεύω.μ.εύσω.π.ευκα.corripio,castigo,erudio, instituo.actiuum,accusatiuo iungitur.
παιδιά.ᾶς.ἡ.ludus.
παιδία.ας.ἡ.infantia.
παιδικά.τὰ.iucundissima, gratissima, res cha
* rissimæ,& in delitijs habitæ,delitiæ latine dicunt. Tracta est dictio primum ab amoribus puerorum, & tamen de amore nonnunq; honesto & voluptate inculpata dicitur,amores latine dici possunt.In quo vocabulo hoc animaduertendum quod constructio sæpe ad significatũ & sensum refertur,non ad vocem,sed sine articulo.Aliquando vertit disciplinas humaniores Gaza. Vide latè apud Bud.in comment.
παιδικά.τὰ.plural is numeri,p puero adamato.
* παιδικόν.ὁ.amasium.
παιδισκάριον.ὁ.ὀν.ancillula.
παιδικῶς.iocose.
παιδόθεν.ab infantia.
παιδίον.ὁ.ὀν.puerulus.
παιδίσκη.ης.ἡ.nomẽ anceps est,refertur ad ætatem,& adolescentulã significat:vel ad fortunam,& seruam designat.
παιδίσκη.ης.ἡ.ancilla,ancillula,puella, pedissequ.
παιδνός.οῦ.ὁ.adolescẽs qui ætatem pueritiæ excessit.Atticis ἀντίπαις dicitur.
παιδογονία.ας.ἡ.generatio filiorum.
παιδόθεν.à pueris,ab ineunte ætate.
παιδολέτωρ.ορος.ὁ.κῶ.
παιδοφθόρος.ὁ.ὁ.puerorum corruptor.
* παιδομαθής.ἐς.ὁ.qui à pueris didicit aliquã artẽ.Quare (inquit Fabius) qui in sua quisq; arte optime facit,παιδομαθής dicitur. Vnde verbum παιδομαθῶν formari potest.
* παιδονομοι.sunt qui educandis pueris instituendisq; operam impẽdunt, vt pueri ex more ritusq; à maioribus instituto artes & ciuiles & bellicas edoceantur.
παιδοπίστης.ὁ.ὁ. pædico,puerorum obseruator.
παιδοπλίβη.ης.ἡ.κῶ.
παιδοπλιβία.ας.ἡ.ars exercendi iuuentutem.
παιδοπόμος.ὁ.ὁ.παιδοπόρος.
παιδοτρόφομαι.κῶ.
παιδοποιῶ.filios procreo,gigno & suscipio,fi
* lijs procreandis operam do.
παιδοσπορέω.μ.ήσω.π.ησα.idem.

crudio - instituo.

παιδοδιδάσκαλος.ὁ.schola.
παιδοποιία.ας.ἡ.filiorum procreatio,facultas generandi.
παιδοτρίβης.ου.ὁ. præceptor puerorum in exercitio corporis,pædotriba.
παιδοτρίβω.pueros erudio.
παιδοτριβικὸς.ὁ.præceptor, seu institutor puerorum apud Lucianum in Timone.
παιδοτροφεῖν.pueros alere.
* παιδοφόρος.cinædus,puerarius.
παιδόφιλος.ου.ὁ.puerorum amans,
παιδοφίλης.puerorum amator.
παιδῴδηλος.iocus.
παιδῴδης.ου.ὁ.iocosus.
παιδεραστία.ας.procreatio filiorum.
παίζω.μ.αίξω.π.αιχα. ludo, irascor. neut.absolu.
παιήων & παιὰν.proprie hymnus in honorem Apollinis,& Pæon medicus deorum.
παίκτης.ου.ὁ.lusor.
παιονία.ας.ἡ. herba Pæonia, latinis casta, hanc alij γλυκυσάδην,dulcissidam vocant.
παιπάλη.ης.ἡ.flos farinæ.
* παιπάλημα. inquit Suidas. ὁ πανοῦργος καὶ ἐπιτήδειος ἐν κακίᾳ καὶ παμπόνηρος σὺν ἀγχινοίᾳ. Hoc vocabulũ in cõuitio fuit. Vide cõmẽt.Bud.
παιπαλόεις.εσσα.ον.ὁ. asper,puluerulentus, durus, saxosus,& sublimis,vt ἔστι δὲ σιωπὴν εἰς παιπαλόεσσαν ἀνελθών.
* παῖς.αιδὸς.ὁ.καὶ.ἡ.puer,filius,seruus,filia. καὶ παίδων ὀμνύναι, in capita liberorũ iurare, id qd fiebat,tacto eius capite in quem iurabant: ita se sacrare caput eius dijs inferis,deuoueresq; significantes, si peierarent. Vide cõment.Bud. Hæc vox & ætatem significat & filiũ. Præterea ministrũ, vt puer latine.
παΐς.αΐδος.puer,pro παῖς,per diæresin.
* παΐσμα.ἡ τοῦ ποδὸς βάσις.
παφάσσω.illustro,impetum facio.
παίω.μ.αίσω.π.αικα. ferio,pulso,actiuum,accusatiuo iungitur.
παιών.ῶνος.ὁ.Apollo.
παίων.ονος.ὁ Pæon,metri genus,proprium viri,medicus.
* παιώνια χεὶρ.manus medicatrix.
παιωνίζειν.laudare,carmine celebrare.
παίω.percutio,terreo,λέρω.
παικτὸς.οῦ.ὁ.compactus, & παικτοῦν, compingere.
πακτωλὸς.οῦ.ὁ.Pactolus fluuius Lydiæ.
παλάθη.ης.ἡ.massa.
πάλαι. diu,aliquãdo,olim,quõdã,antea,pridẽ.
* παλαιάγχη.iamdudum.
παλαιγενής.ὁ.ἡ.καὶ.
παλαιγονος.ου.ὁ.antiquus.
παλαιοῦς.ὁ.nomen à loco.
παλαιόω.μ.ώσω.π.ωκα.veterasco.neutrũ absolutũ.
παλαίμων.ονος.ὁ. Palæmon deus marinus qui prius Melicerta, à Latinis Portumnus dictus,
παλαιόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.veterasco. deponens absolutum.
* παλαιός.οῦ.ὁ.vetus.putris. ἐκ παλαιοῦ.olim,iã oli intelligitur χρόνῳ.
παλαιότης.ητος.ἡ. vetustas.

* παλαιόω.antiquo.
παλαισμα.ατος.ἡ.lucta,certamen,malus.
παλαισμοσύνη.ης.ἡ.palestræ ludus.
παλαιστὴ.ῆς.ἡ. mẽsura quatuor digitorũ,palma.
παλαιστιαῖος.ου.ὁ.magnitudine palmi.
παλαιστικὸς.οῦ.ὁ.luctæ studiosus.
παλαιστὴς.οῦ.ὁ.καὶ
παλαιστίς.ίδος.palmus,id est, mensura quatuor digitorum coniunctorum.
παλαιστὴς.οῦ.ὁ.luctator.
παλαιστίνη.ης.ἡ.Palestina pars Syriæ.
παλαιστρον.ου.ὁ. locus vbi palestra exercetur.
παλαίστρα.ας.ἡ. palæstra,ludus & locus,& proprium mulieris apud Lucianum in Asino.
παλαίτυρος.ου.ὁ.antiqua Tyrus vrbs, quã Alexander expugnauit,& ex insula continentem reddidit.
παλαίφατος.ου.ὁ.diu prædictus,& diu finitus,fatidicus.
* παλαιωθεὶς.inueteratus.
παλαίω.μ.αίσω.π.αικα. luctor.neutrũ,datiuo iũgitur.τὰ παλαίσματα. luctæ conatus & labores,quæ inter luctandum fiunt.
παλαίωρος.ου.ὁ.stultus.
παλλάδια. signa siue imagines quæ nonnũquã è cœlo in terram decidunt.
* παλλάδιον. statua Palladis,de qua Herodianus multa.
παλλακεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.scortor.deponens absolutum.
παλλακὴ.ῆς.ἡ.καὶ
παλλακίς.ίδος.pellex.
παλαμάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. astutum quid ago, & generaliter facio. deponens absolutum.
παλάμη.ης.ἡ.machinatio, palma manus,& manus ipsa.
παλαμήδης.ου.ὁ.Palamedes.
παλαμνεύομαι.compono fraudes.
παλαμναῖος.ου.ὁ.maledictus,persecutor,homicida,astutus,infestus,dirus,conscleratus. καὶ παλαμναῖον τὴν χώρας dixit Synes.hoc est,pestẽ & perniciem regionis. Idem.παλαμναιοτάτας ἀρὰς,diras vltimiq; exempli imprecationes appellat.Erant enim παλαμναῖοι homines sanguinarij & sicarij,cæde contaminati. Vide comment.Bud.
παλλαξ.concubina,pellex. Suetonius vtit dictione græca in Vespasiano.
παλλάς.άδος.ἡ.Pallas.Mineruæ epitheton, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ,id est,à vibranda hasta.
πάλλας.αντος.ὁ.Pallas, nomen Gygantis.
παλλάσσω.μ.άξω.π.αχα.μολύνω,fœdo,irrigo,perfundo,turbo,vt illud,παλλάσσετο δὲ αἵματι βώρης,pro fœdabatur.
* παλεύριον.columba exoculata ab aucupibus in reti posita,quæ subsultans cæteras columbas allicit ἀπὸ τοῦ παλλίνειν,seducere,in laqueũ allicere.
παλλεύω.π.εύσω.π.ευκα. moueo,decipio,fallo,in laqueum illicio,vnde παλεύριον columba dicebatur quæ ab aucupe reti imponebat vt cæteras alliceret.
πάλλη.ης.ἡ.καὶ.ὁ.adolescens.

πάλλη.ης.ἡ.lucta.
παλιγγενεσία.ας.ἡ. regeneratio,alteri natales: vt in baptismo.
παλίγγναμπτος.ου.ὁ.recurrens.
παλίγκοτος.ου.ὁ.iracundus,vindex.
* παλιγκάπηλος.ου.ὁ.institor,id est,reuẽditor.ὁ ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου ἀγοράζων καὶ πωλῶν.
παλίγλωσσος.ου.ὁ.maledicus,obtrectator.
παλίλια.τὰ.parilia festa,certamen in honorem Pales,seu vt alijs placet,Panos.
παλιλλογία.ας.ἡ.duplicatio.
παλίλλογος.ου.ὁ.iterum collectus.
παλιμβάκχειος.ου.ὁ. palimbacchius idem qui & ambacchius,pedis genus,ex prima & secũda longis,& vltima breui constans.
παλίμβλαστος.ου.ὁ.restibilis.
παλιμβολία.ας.ἡ.dolus,deceptio.
παλίμβολος.ου.ὁ.mutabilis.
* παλιμμέλεια.error qui per incuriam & incogitantiam admittitur.ἀπὸ τοῦ πάλιν μελεῖν.
* παλίμπαιδες.iterum pueri:de senibus dicitur, qui ad pueritiam redisse videntur.
παλίμβολος.ου.ὁ.καὶ
παλίμπρακτος.ου.ὁ.veterator,q diuturna ac multiplici,& sæpe commutata seruitute asturus & vafer euasit.
παλιμπτῶσις.regressiuè,retrocessiuum,à πάλιν & πίπτω,quod est cadoq; quasi in contrariã partem cadens.
παλίμπισσα.ης.ἡ.spissa pix.
παλίμπους.ου.ὁ.ingrediens,ingressus.
παλίμφημος.ου.ὁ.infamis,praue viuẽs,aduersus.
παλίμφυτος.ου.ὁ.renascens.
* παλίμψηφος. tabella deletilis qua calculatores vtũtur. Cicero pro charta vtitur deletitia.
παλίμψυχος.ου.ὁ.rediuiuus.
* πάλιν.iterq;,retro.alicubi p cõpositionẽ augmẽtum significat.extra compositionẽ interdũ iterationem significat,nonnunq; cõtrarietatem,quasi dicas ediuerso. Aliquando significat ordinem.πάλιν τε καὶ πρόσω dixit Eurip.pro ἄνω καὶ κάτω.
παλινάγρετος.ου.ὁ.reuersiuus,mutabilis.
παλινδικία. controuersiam iudicatam referre, quod interdum iustum est.
παλινδικία. iterum sui defendendi potestatem & redintegrationem actionis vertit Polit. in Herodia.Nã restituere actiones ijs quorum petitiones dãnatę sunt, & pro nihilo habitæ à iudicibus est παλινδικίαν διδόναι,vel, δικαδικοῖον ἀποκαταστῆσαι.
παλίνδικος.ὁ πάλιν τοῦ τοῦ αὐτοῦ δικαζόμενος.
* παλινδρομέω.μ.ήσω.π.ηκα. recurro,remeo,recido.neutrum absolutum.
παλίνδρομος.ου.ὁ.reciprocus.παλίνδρομος ἄπιθι.quã venisti viam remetiens,recurre.
παλίνδροπος.ου.ὁ.redux,prauus.
παλινέρμων.ου.ὁ.καὶ
παλίνερσος.ου.ὁ. reuersus, retrofugus. ἐκ τοῦ πίσω λικπαλεῖς ἐκ τοῦ πίσω ὁρμήσας.ab ἔρω moueo,concito.quod habet futurum ἔρσω,secundum linguam Doricam.
παλινοῦρος.ου.ὁ.Palinurus,bis mingens,ad quod

facete alludens Martialis ridet Paulinum his verbis, Mingere vis iterum iam Palinurus eris.
παλίνσκιος.ου.ὁ.vmbrifer,obscurus.siquidem πάλιν haberet interdum epitasin.
παλίντιμα.τὰ.quæ vicissim debent puniri.
παλίντονος.ου.ὁ.reflexus.
* παλιντοκία.ας.ἡ. fœnoris iam persoluti à creditoribus repetitio. quemadmodum Megarenses,qui tyranno eiecto,plebiscito cauerunt,vt à fœneratoribus vsuræ, quas persoluissent prius,repeterentur.
παλινῳδεῖν.superioribus diuersa canere,palinodiam canere.
παλινῳδία. ας.ἡ. palinodia, vel recantatio dici potest.est cum male de quopiam scribẽtes, deinde rescribentes,bene de eodem scribimus, dicendi mutatio à πάλιν & ᾠδή. Vide Chyliades Erasmi.
παλίουρος.ου.ὁ.paliurus,herba spinosa.
παλιπάλημα.ατος. de homine dicit versuto & vario maleficoq;,de aspero item & inæquali vitæ ratione agente.Nam montium inæqualitates et asperitates παλιπαλήματα vocãt.
παλιῤῥόθιον.ου.ὁ.retrofluens.
παλίῤῥοια.ας.ἡ refluxus.
παλίῤῥυτος.ου.ὁ.retractus.
παλισυντεῖν.reuoluitur.
παλίσυντος.ου.ὁ.retrouersus.
παλίφημος.ου.ὁ.lituris egens.
παλίωξις.ἡ.insecutio,quanquã proprie non quouis modo insecutio dicitur, sed quum ij qui fugerant eos qui fugarãt,versa Martis alea,insectantur.
παλμὸς.οῦ.ὁ.tremor,vt in febre fit.
πάλος.ου.ὁ.fors.
παλτόν.οῦ.ὁ.iaculum seu telum Medis peculiare.ἀπὸ τοῦ πάλλειν.id est vibrando.
παλύνω.μ.υνῶ.albefacio,misceo,actiuum,accusatiuo iungitur.
πάλλω.μ.αλῶ.vibro,moueo.salio,verto. actiuum,accusatiuo iungitur.
πάμμα.ατος.ἡ.possessio.
πάμμαχος.ου.ὁ.in omni certaminũ genere exercitatus.
παμμεγέθης.εος.ὁ.ἡ.permagnus,immani magnitudine.
παμμήτωρ.ορος.ὁ.omnium peritus artifex.
παμμιγής.ὁ.ἡ.mixtus,
* παμπληθεί.per uniuersam multitudinem. aduerbium.
πάμπαν.καὶ
παμπήδην.omnino,plane.
παμπησία.ας.ἡ.vniuersa possessio.
πάμπληθος.quamplurimum.
παμπλούσιος.ου.ὁ.omnibus modis opulentus, prædiues.
παμποίκιλος.varius,multiplex,multicolor.
πάμπολλος.ου.ὁ.multus.
* πάμπολυ.procul.
παμπόνηρος.οῦ.ὁ.perditus.
πάμπρωτος.ου.ὁ.semper.

πάμπρωτος. omnium primus.

πάμπολυ. fluctuosum.

* πάμβλια τὰ. sacrificia Osyridis in Aegypto, quibus simulachrum Priapi adhibebatur.

παμφάγος. ά. ὸν. pamphagus, vorax, & nomẽ canis apud Ouidiũ. natio quædã quæ oĩa vorat. apud Solinũ. Et Alcmã poëta sibi hoc

* nominis tribuit. Sonat autem quasi dicas omniuorus.

παμφαής. ές. ὸν. ή. omnia illustrans, omnibus lucens.

παμφαίνω. splendeo.

παμφαλόω. oculos in omnes partes torqueo, vt illud, πάλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ. dictum ἀπὸ τοῦ ἐλλιεῖς τὰ φάη.

παμφεγγής. ές. ὸν. ή. lucidus.

πάμφιλος. ά. ὸν. pãphilus, id est, omnibus amicus.

πάμφλεκτος. ά. ὸν. ή. omnia comburens.

πάμφορος. ά. ὸν. ferax, fertilis.

πάμφυρτος. ά. ὸν. multus.

* πᾶν. πᾶν πανός. ὸν. omne. ὁ πᾶν, prorsum, in totum in summa, vt summatim dicam. Lucian. in Sacrific. φάστε λαμπρότερον φαίνεσθαι, ἢ ἥλιος καθαρώτερος, καὶ ἔστρα λιπαρώτερα, καὶ ὁ πᾶν, ἡμέρας, καὶ χρυσοῦν ὁ λάπτεδον. in quo significatu & ὅλως capitur. Refertur item ad tempus. Idem de Vulcano loquens καὶ ἐν καπνῷ πεπᾶν βεβυῦται. in fumo perpetuo viuentem. τὸ πανὸς ἄξιος, id est, re quanis dignus, quem multi precij significant. cui opponitur ὀλίγα ἄξιος. πᾶν ὅ, τι ἐστιν, quiduis, quodcunq; omne quod. πάντοθεν ὄντι, quicunq; πάντι θυμῷ, bono animo & nequaquam meticuloso apud Lucianũ.

πᾶν. πανός. ὸν. Pan, deus pastorum.

* πάναβρος. ον. omnibus modis mollis euiratusq;

πανάγιος. ά. ὸν. sanctissimus.

πανάγος. ὶδος. ἡ. dies sacra.

πανάγνος. ὸν. ή. purus, sanctus.

πανάγαθος. ὸν. optimus.

πάναγρον. ά. ὸν. retis genus, dictum quod omnia capiat, à πᾶν, & ἄγρα.

* πανδαμάτωρ. ορος. ὸν. ή. omnia domans, à πᾶν & δαμάζω. Lucia. in misanth. πλὴν τῶν πανδαμάτορες κεραυνοῦ φλόγα dixit, id est, flãmã fulminis omnia domantis & necantis.

πανδηνάϊα. τά. quinquatria, Mineruæ festa, vnde in Catone maiore, panathenaicus liber ab Isocrate scriptus.

πανδήνεια. τά. Athenienſium festa.

πάνδηλος. ά. ὸν. clarus, splendidus.

πανδοῖος. ά. ὸν. varius.

πανεπόλος. ά. ὸν. epitheton Panos, quasi semper omnia vertens.

πανάριστος. eximius, præcipuus.

πανάισχυς. ος. ὸν. ή. omnino turpis.

πανάκεια. panacea herba, quæ & πάνακες dicitur ipso nomine vt ait Plinius, omnium morborum remedia promittens.

παναλυής. ὲς. ὸν. ή. omnipotens.

πανάπτυος. ὸν. ά. planè imperitus.

πανάπαλος. ά. ὸν. totus tener.

πανάπρτμος. ά. ὸν. valde infelix.

πανάριστος. ά. ὸν. optimus.

παναρμόνιος. ὸν. ex omni harmonia compositus.

πανασιτία. ας. ἡ. caritas annonæ.

πανεωγής. ὲς. ὸν. ή. undecunq; splendens.

πανεφίλης. ὲς. ὸν. priuatus omnibus.

πανεώρος. ά. ὸν. pauci temporis, cito & ante diẽ moriturus, intempestiuus.

πάνδεια. festum Mineruæ apud Athenienses.

πανδακέτης. ά. ὸν. mordax.

πανδαμάτωρ, vel πανδαμάτωρ. ορος. ὸν. omnia domãs vel omni domans.

πάνδεινος. ά. ὸν. prorsus, siue omnibus modis grauis, vehemens. Nam πᾶν cũ multis dictionibus pulcherrime componitur, vt πάγκακος, omnino malus, πανάριστος, omnibus modis optimus, πάγκολος, πανετέλεος, πάνσοφος.

πάνδειλος. ά. ὸν. miserrimus.

πανδερκής. ὲς. ὸν. ή. omnia intuens.

πανδηλίστος. ά. ὸν. molestus, importunus, à Pandeleto quopiam nobili sycophanta.

πανδαισία. ας. ἡ. omnium ciborum genere paratum cõuiuium. dicta vel quod publice collata cuiusq; portione celebraret, vel quod omnes sensus voluptate afficeret, & in ea nihil desideraretur. δαὶς enim conuiuiũ est.

* Pollux inter publica conuiuia recenset.

πάνδεκται. Pandectæ dicuntur volumina nihil

* non continentia, & ex quibus possis, quod velis, velut è Cornucopijs depromere: vt pandectæ legum, quæ omne ius complectuntur, à πᾶν omne, & δέχομαι, capio, suscipio.

πάνδηλος. ά. ὸν. manifestus.

πανδημεί. passim, vulgo, publicitus, ab vniuer-

* so populo. aduerb. congregandi.

πανδημία. ας. ἡ. totus populus vnà congressus.

* πάνδημος. ά. ὸν. cõmunis, vniuersalis, vulgaris, populosissimus, frequẽtissimus, celebratissimus, Veneris cognomẽ apud Thebanos. πάνδημοι νόσοι apud Aeginætam dicunt morbi qui in plures simul grassantur, ex caussa publica prouenientes, pura cibi aut potus prauitate.

πάνδημον. publice.

* πάνδια. τά. festa quædã apud Athenienses, quæ sequebantur Dionysia. Celebrabantur autem in honorẽ Iouis, vel vt alij tradunt in honorem Lunæ.

πανδοκευτρία. ας. ἡ. mulier tabernaria, caupona. Et

* Aristoph. Ra., p ipso diuersorio vsurpauit.

πανδοχεῖον. ά. ὸν. hospitium, diuersorium, stabulũ

πανδοχεύς. έως. ὸ. stabularius, caupo.

* πάνδωρα. ας. ἡ. puellæ nomen apud Hesiodum: inde sic dictæ, quod omnes dij deæq; suas quisq; dotes ei adiunxissent.

πάνεμος. ά. ὸν. mẽsis apud Corinthios, quẽ Athenienses βοηδρομιῶνα appellant, autore Demosthene.

πανεῖον. ά. ὸν. lupercal.

πάνεφος. ά. ὸν. excoctus, liquidus. Hesiodus in Aspide, πανέφθου κασσιτέρου.

πανδοῦρα καὶ πανδαρίς, ίδος. genus musici instrumenti.

πάνδαρος. καὶ

πανδαρίσκος.

πανδαρίσκος. qui eo instrumento vtitur.

πανηγυρίζω. μίσω. π. κα. nundinor, celebro ludos & festos dies ago, laudo.

πανηγυρικόν. οῦ. ὸ. tertiũ dicendi genus quod Latini demonstratiuum vocant, laudatoriũ.

πανηγυρικός. οῦ. ὸν. laudatiuus, popularis, plausibi-

* lis, promiscuus. vnde Plutarch. Sympoſiacon quarto, corpus compositum, vt nostra sunt, παμμιγὲς καὶ πανηγυρικόν appellat, quod ex multis & diuersis cõflatum sit & mixtũ.

πανήγυρις. ός. ἡ. nundinæ, solenne conuentum,

* publicus conuentus, quales quinto quoq; anno Athenis celebrari solitos scribit Herodotus lib. vi. Hinc πανηγυρικοὶ λόγοι, id est, panagyricæ orationes, quæ in huiusmodi cõuentibus haberentur, idq; plæruncq; de vtilitatibus Græciæ, à πᾶν & ἀγείρω. Significat etiam locũ in quem hæc celebritas cõuenit.

πανηγυστής. οῦ. ὸ. nundinator.

πανημερον. καὶ

πανημέριον. diurnum.

πανημέριος. ά. ὸν. diurnus, hoc est, spatio totius diei vt Iliad. τ. ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζε.

* πανημέριοι. qui manent cum aliquo totos dies, quiq; assiduo adsunt indiuidui comites. Herodia. in primo. οἱ πανημέριοι σωιῶσοι ἀντῆς. cui opponitur

* πανυνύχιοι. Homerus Iliad. β. οὐ χρὴ πανυνύχιον εὕδειν βουλιφόρον ἄνδρα, id est, δι' ὅλης τῆς νυκτός. per totam noctem.

πανήρης. ὲς. ὸν. ή. gratiosus, omnibus placens.

πανθάνω. patior.

πάνθεια. ας. ἡ. Panthea vxor Habradatæ Susij ductoris sub Cyro maiore castissima, & viri amantissima.

πάνθεον. ά. ὸν. Pantheon, templum Romę, in quo omnes dij colebãtur, quod Bonifacius Põtifex maximus, quartus à Grægorio, dono accipiẽs à Phoca Cæsare, in templum omnium sanctorum conuertit, dictum à πᾶν & θεός.

πανθήρ. ήρος. ὸ. panthera. panthera enim, ræ Latini dicunt. nã persæpe ex accusatiuo Græco fit nominatiuus latinus, mutato etiã genere. Orat. in Serm. Diuersum mutata genus pãthera Camelo. Sic à κρατῆρ. cratera. rę.

* πάνθηρον. retis genus ex eo nomen habẽs quod omnes feras concludat. Nam θήρα venatiũ significat & aucupium.

πανθονία. ας. ἡ. καὶ πανθοίνη. ης. epulum, solenne conuiuium.

πανθονεί. aduerbium, solenni epulo, per totam cœnam, per omne conuiuium.

πανθυμαδόν. toto animo.

* πάνθυτα. veneranda, perq; sacranda, omnibus sacris prosequenda.

πανικός. ὲς. ἡ. repentina turbatio, nouus rumor, vt in bello fieri solet.

πανικόν. οῦ. ὸ. quicquid cum stupore contingit, pauor sine caussa obortus, terriculamentũ

* inane, à Pane deo, qui tales terrores subito animis immittere credebatur. Vide Politianum in Miscellaneis. & Chyliad. Eras.

Panicus casus.

* πάνισκοι. personæ theatricæ à Pane dictæ, quasi assectæ Panis. quem Verg. deum Arcadiæ vocat.

πανιώνιον. ά. ὸ. fanum Apollinis in Ionia.

* πανιώνιον σύνεδρον. conuentus duodecim oppidorum Ioniæ. Vide comment. Bud.

πανόδυρτος. ά. ὸν. semper querulus.

πανοικί. cum tota domo, nullo relicto. aduerb. congregandi. quo vsus est Lucas in actis.

* πανοικὶ πεπιστευκὼς τῷ θεῷ. Et πανοικὶ ἀναιρῆσθαι dicũtur qui funditus pereũt, veluti cũ pestilẽtia nullum in familia reliquum facit.

πανόλεθρος. ά. ὸν. perditus.

πανολεθρία. ας. ἡ. internitio, et eiusmodi pnicies, vt

* nihil omnino reliqui fiat. Explicat in Chiliadibus Eras.

πανομφαῖος. ά. Iouis epitheton apud Home. cũ pluribus locis, tũ Iliad. θ. quia ab omni lingua colat, à πᾶν, & ὀμφή vox, vel quod omnium voces audiat.

* πανοπλία. ας. ἡ. armatura, apparatus armorum. Hoc nomine intelligitur quicquid ad armandum in pugnã militem pertinet, quasi dicas omnia simul arma quæ ad virũ pertinent. D. Ambrosius vertit vniuersitatem armorum. Eras.

πανόπτης. ά. ὸν. oculatus, oculis plenus.

πανός καὶ φανὸς. οῦ. ὸ. fax, lampas. apud Tragicos.

* πανούργευμα. ἡ. κακοτεχνία, ἀπάτημα, καὶ σόφισμα.

* πανεργεύομαι ὁ πανεργεύω.

πανουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. scelestus sum, κακουργῶ, malefacio, dolose ago, neutrum absolutum.

* πανουργία. ας. ἡ. fraus, vafritia subdola & improba, δεινότης δυνὶ ἐπαινετῇ, id est, solertia minimẽ commendabilis: interprete Aristotele. astutia, calliditas, versutia, solertia minime cõmendabilis.

* πανοῦργος. ά. ὸν. proprie eum significat qui omnibus in rebus versatus est. à πᾶν & ἔργον. verę quia huiusmodi callidi esse solent, factum est, vt accipiatur Atticis scriptoribus pro callido, astuto, vafro, versuto, versipelli, veteratore, fallaci, malicioso, & qui versutia sua quiduis potest agere.

πανόψιον. ά. ὸν. ante oculos omnium, insigne, splẽdidum, Iliad. φ. πανόψιον ἔγχος.

πανοπλία. ας. ἡ. πανοπλία. cum quis omnibus armis * instruitur, dicta vox à σάν. vt pars, p toto accipiatur.

πᾶν ὅ, τι οὖν. quicquid est.

πάνοπτος. ά. ὸν. omnibus conspicuus.

πανσέληνος. ά. ὸν. ή. plenilunium.

πανοδενής. ὲς. ὸν. ή. omnipotens.

πανστρατί. καὶ.

πανστρατιᾷ. cum toto exercitu.

* πανσυδί. omnino, prorsus, πανελεῶς. Thucyd. πανσυδὶ διέφθαρται. omnino prorsumq; interijt.

πανσυδί. cum toto imperu, cum toto exercitu,

* πανστρατί. omnes simul. Homericum est.

πάνσυρτος. ά. ὸν. valde trahens.

* πανσοφός. q in quouis genere luctę peritus est.

πανσόφοις

παντάπασιν. omnino.
πανταχῆ. vbiq;, vbiuis.
πανταχόθεν. vndiq;, vbiq;.
πανταχοῖ. καὶ πανταχόσε. quocunq;, in omnes partes, quoquouersum.
πανταχοῦ. vbiq;, vbiuis.
πάντασκιος. ου. ὁ. nusquam vmbrosus.
παντελής. ἐος. ὁ. ἡ. perfectus, omnino absolutus.
παντελῶς. omnino, planè.
παντευχία. ας. ἡ. armatura.
πάντῃ. penitus.
* πάντῃ. penitus, vbique, vndiq;, vndequaque quoquouersum: passim. vt in prouerbio, quod citat Vlpianus in Pandectis, οὔτε πάντα, οὔτε πάντῃ, οὔτε παρὰ πάντων.
πάντῃ πάντως. quoquo versus, vsq;quaq;.
* παντί τῳ, ἀντὶ τοῦ ἑκάστῳ καὶ παντί τινι.
παντοδαής. έος. ὁ. ἡ. omniscius. Laërtius in vita Democriti. ὅσσον ὁ παντοδαὴς μήνυσε Δημόκριτος.
παντλήμων. ονος. ὁ. ἡ. miserrimus.
* παντοδαπός. οῦ. ὁ. varius, omnifarius, omnigenus miscellaneus, συμμικτός, vndique mixtus, in quamlibet speciem mutabilis, omnifariam distinctus.
* πάντοθεν. vndiq;, vndequaq;.
παντοῖος. ου. ὁ. multigena, omnimodus.
παντοίως. quomodocunq;, omnino.
* παντολαβοὶ, οἱ παρὰ τοῦ προστυχόντος λαμβάνοντες, καὶ αἰτοῦντες, qui à quouis accipiunt & petunt.
παντοκεύτρια. ας. ἡ. venditrix multarum rerum.
παντόμιμος. ου. ὁ. histrio.
παντοπώλιον. ου. τό. nundinæ.
πάντοσε. vndiq;.
* πάντοτε. semp. Matth. xxvi. ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.
παντοτρόφος. ου. ὁ. καὶ
πάντροφος. fœcundus, semper nutriens.
* πάντως. omnino. Aliquando idem significare videtur quod Latini dicũt velis nolis. Lucian. ταῦτα γὰρ ἔδοξε τῇ φύσει, πάντως ἀποθνήσκειν ἅπαντας.
* πάνυ. valde, plane, saneq;. ὁ πάνυ, illustris, clarus, potens, potens admodum, summus. Lucia. in Icarome. ἐγώ σοι παρ' αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ πάνυ Διὸς ἥκω τήμερον, id est, ab ipso illo summo Ioue. τὸ πάνυ, penitus, nimirum.
πάνυγε. καὶ
* πάνυ μὲν οὖν. concedentis sunt cum affirmatione. Cicero dixit sane & prorsus.
πάνυτι. frequenter, ferme, magnopere.
πάνυτοι. idem.

πάντα. sillabica siue cõplectiua conjunctio est τόῃ

* πανύστατος. ου. ὁ. vltimus, postremus.
παννυχίδες. αἱ. excubiæ nocturnæ.
παννυχίζω. μ. ίσω. π. ικα. excubo, pernocto. neutrum absolutum.
πανύχιος. ου. ὁ. per totam noctem.
παννυχίς. ίδος. ἡ. festum Dianæ quoddam quasi peruigilium, vigilia nocturna, pernoctatio, ludi nocturni, vt apparet ex Platone.
πάννυχος. ου. ὁ. nocturnus, per totam noctem.
πανωλεθρία. ας. ἡ. strages, pernicies. ponit & aduerbialiter, funditus, perditè.
πανώλεθρος. ου. ὁ. perniciosus.
πανώλης. εος. ὁ. ἡ. idem.

πανωλία. ας. ἡ. pernicies.
παξαμάδιον. ου. τό. paxemadiũ. id est, panis bis coctus.
παξαμάς. άδος. ἡ. bis coctus panis.
πάομαι. acquiro, ditatus sum.
παπάειν. tangere, contrectare, demulcere.
παππίζω. μ. ίσω. π. ικα. καὶ
* παππάζω. μ. άσω. π. ακα. inuoco auum, vt infantes faciunt, patrem nomino, infantiũ more blandeq; patrem appello. neutrũ absolutũ
παπαί. papæ.
πάππα. vox qua filij ad patres vtuntur reuerentiæ caussa.
πάππας. ὁ. pappa, pater.
πάπποι. pappi, vt etiam scribit Festus Põpeius, sunt flores carduorum, & Aratus in Phænomenis.
* πάππος. ου. ὁ. auus, barba ĩferiori labro adnascẽs.
παπταίνω. μ. ανῶ. aspicio, lustro oculis, obseruo, circunspecto. actiuũ, accusatiuo iungitur.
πάπτηνεν. circunspexit, aspexit, lustrauit.
παππῷος. ου. ὁ. auitus.
πάρ, pro παρὰ sæpe poëtæ per apocopen proferunt, more Dorico.
πάρα, pro πάρεστι, adest, & adsunt.
παρά. apud. datiuo iungitur.
παρά. ab. genitiuo iungitur.
* παρά. præter, ad, ꝓpe. Significat etiã intermissionem, vt παρὰ μῆνα τρίτον, tertio quoq; mẽse hoc est, mensiũ singulorum interuallo. potest etiã pluriũ mẽsiũ vel dierũ διάλειμμα significare. Vide cõmen. Bud. Significat etiã præ, iuxta. παρὰ τὸν πλοῦν, inter nauigandũ, & παρὰ τὸ συμπόσιον, super conuiuium, et παρὰ τὴν ὁδοιπορίαν, in via. παρὰ στάδια διακόσια, intra stadia ducẽta. Significat etiã idem quod ὑπὲρ. accusatiuo iungitur, absq;, dis, re, præ, in cõpositione.
* παρ' αὐτὰ τἀδικήματα. protinus admissis delictis, recẽti adhuc secus admissorũ memoria Iurispiti dicũt adhuc flagrãtibus delictis.
* παρ' αὐτὸν τὸν καιρόν. in re præsenti, impræsens, impresentiarum.
παραβαίνω. μ. ήσομαι. π. ηκα. prætereo, trãsgredior. neutrum, accusatiuo iungitur.
* παραβάλλομαι. μ. οῦμαι. π. παραβέβλημαι. comparor. Et τὸ παραβόλως μάχομαι, καὶ κατατεθαῤῥηκότως ἐναποκινδυνεύω, audacia præcipiti periculũ adeo & subeo. Homerus cũ accusatiuo dixit ꝓ discrimini intrepide me subijcio. Accipitur ꝓ accedere.
* παραβάλλω. μ. αλῶ. π. παραβέβληκα. assimulo, cõparo, eijcio, accõmodo me, admoueo, trãsmitto, traijcio, appellor ad littus aliquod. Item permitto, indulgeo, cõdono aliquid & vtẽdum offero. accedo, appropinquo, obijcio edẽdũ brutis, flecto, detorqueo, adambulo, in latus conuerto. Vide latius in cõmẽ. Bu. actiuum: accusatiuo iungitur.
παράβασις. εως. ἡ. transgressio, præuaricatio.
παραβάτης. ου. ὁ. transgressor, socius in curru, genus militum, dominus currus, miles in curru pugnans.
παραβιάζω. μ. άσω. π. ακα. adigo, cogo.

παραβία. ας. ἡ. genus potionis ex milio & conyza.
παραβλαστάνω. iuxta germino. require βλαστάνω.
* παραβλέπω. non recte video, hallucinor, cæcutio, negligenter aspicio, oculos intentos nõ habeo, hoc est, μὴ ἀτενίζω. Accipitur pro ὑποβλέπω, limis aspicio per indignationem aut simultatem aut iram præcipitem, non recto aspectu intueor, improbè vel torue aspicio. Bud.
παράβλεψις. εως. ἡ. aspectio, hallucinatio.
παραβλήδην. deceptiuè, perperam.
παράβλητος. ου. ὁ. comparabilis.
παραβλώπης. ου. ὁ. ἡ. strabo.
παραβλώψ. ῶπος. ὁ. ἡ. strabus. Hom. Iliad. i. παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ, de Litis loquẽs.
παραβοηθέω. μ. ήσω. π. ηκα. actiuũ, accusa. iungitur.
παραβολή. ῆς. ἡ. parabola, comparatio, quam Cicero collationem interpretatur.
παραβολικός. ου. ὁ. collatiuus, comparatiuus.
* παράβολος. ου. ὁ. stolidus, audax, confidens, incautus, qui non tenet nomen, periculosus, temerarius piclitator. παράβολον ἔργον dicit audax facinus: in vtrãq; partem. Dicitur etiã ausum discriminis plenum. Cicero παράβολον proiectum dicere solet. Significat etiam οὐ γνήσιον. Vide comment. Bud.
* παράβορρος. qui transuerso aquilone perflatur, id est, ab latere.
παραβουλεύομαι. perperam consulo.
παραβραβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. determino, παραμέλω, brauiũ intercipio, debito præmio fraudo. actiuum, accusatiuo iungitur.
παραβραχύ. paulominus.
παραβύομαι. ingredior.
παράβυστος. ου. ὁ. absconditus, vnde forum Athenis in obscuro vrbis loco situm, in quo minimæ quæq; lites agebantur parabystum dicebatur.
παραβύω. μ. ύσω. π. υκα. imbuo, reclino. actiuũ, accusatiuo iungitur.
* παραγγελία. ας. ἡ. petitio magistratus, interdictũ, ambitus, & præces amicorũ pro reis caussam dicentibus.
* παραγγελματικῶς. admonitorie, adhortatiue.
* παράγγελμα. ατος. τό. præceptum, interdictum, vetitumq;. Accipitur pro præcepto, & hortamento, consilioq;. Et interdicta ꝑtoria παραγγέλματα dicunt in Pãd. vt etiã παραγγελία. In Act. Apo. οὐ παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν; Nõne cõceptis verbis interdiximus uobis?
* παράγγελσις. ἢ παραγγελία. ἀπὸ παραγγέλσεως aliquid fieri in castris vel in acie est, cum classico non edicitur, sed per manus imperium traditur & accipitur.
* παραγγέλλω. μ. ελῶ. π. αλκα. admoneo, peto magistratum, mando, præcipio, moneo, denũcio, interdico, veto. τὰ παραγγελλόμενα ὀξέως δέχεσθαι, imperata celeriter exequi. Item edico, id est, edicto præcipio. Et denuncio, ex quo factum vt petere, magistratum ambire, & candidatum esse significet, & δεξιοῦσθαι.

Denunciabant enim amicis & eos accersebant ὥστε συναρχαιρεσιάζειν. Lucia. pro inuito & euoco posuit. Plato pro condico, vt constituentes solent. In Pandect. Græcis, mulier prægnãs post diuortium παραγγέλλειν dicitur τῷ ἀνδρί, cum marito denunciat sese prægnãtem esse ex eo, & maritus ἀντιπαραγγέλλει, cum agnoscere vterum nõ vult, & negat ex se prægnantem esse: quod est quasi obnunciare, vel nuncium remittere prægnanti. παραγγέλλω εἰς ἄνδρας, ἀντὶ τοῦ τάττομαι, virilem togam sumo, ad virilem ætatẽ perueni. quod etiam εἰς ἄνδρας τελεῖν dicitur. Vide comment. Bud. actiuum.
παραγηράω. μ. άσω. π. ακα. senectute deliro. neutrũ absolutum.
* παραγίνομαι. adsum, reuertor, venio, aduenio, auxilior, succurro: quod etiam adsum Latine dicitur. require γίνομαι.
* παραγινώσκω. perperam & iniquè statuo & iudico. Item perperam prælego & recito, cum accusatiuo & genitiuo.
* παραγκωνίζομαι. cubito opposito arceo, repudio. Significat etiã importune propello, & obuios & admotos protrudo, & amolior.
* παραγραμματισμός. appellatum est vitium peruerse literas pronunciantium, vt si ἀντὶ τοῦ κόρακος, κόλακα quispiam dicat.
παράγραφος. ου. ὁ. paragraphus. dicitur linea in longum protensa, vox protrita iuriscõsultis nostris.
* παραγραφή. ῆς. ἡ. exceptio, præscriptio, πρόσιμον, & tropus apud poëtas, cum præcedenti completo ad alia fit transitus, vt ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν. Ἀντιλαγχάνειν παραγραφάς, Cicero dicit, agendi potestas datur. Vide commẽt. Budæi. Est etiam annotatio in margine, & scholiũ. Inde paragraphi & paragraphæ Iurisconsultorum.
* παραγραφικὸς ἀγών, est litis cõtestatio super trãslatione & super exceptione, quam Cicero translatiuam causæ constitutionem vocat.
* παραγράφεσθαι. excipere, præscribere, id est, exceptione summouere petitionem: cũ datiuo & accusatiuo. Interdum non tam præscribere significat et excipere, quàm accusationem transscribere et transferre. Vide commentaria Budæi.
* παραγράφω. τὸ ἐν βίβλῳ παρὰ τὴν σελίδα γράφω. adnoto in margine. Et pro exceptione summoueo & præscribo, circunscribo, vt παραγράφομαι. Est etiã perperam scribo. Et vt γράφειν νόμον dicunt legem & rogationem ferre & promulgare, hoc est, εἰσφέρειν: sic παραγράφειν τὸ παρεισφέρειν, hoc est, legi iam latæ & rogatæ, aliam legem obrogare & opponere. Aliquando perperam fero legem. Vide commentaria Budæi.
παραγραμματίζω. vocum & literarum similium exaggeratione incesso, vt illud Timonis dictum, ὡς ἀνέπλασε πλάτων πεπλασμένα θαύματα εἰδώς.

* πρόγραμμα.quod vltra iustum vel solitum ad ditur & adscribitur.
* πρόγω.adduco,concilio,πρὸς φύσιν ἄγω,duco te stem, accedo, custodio,transeo, prætereo. Item in medium adduco,commemoro,ad mitto,& intro produco. Est etiam verbũ militare,hoc est,porro ago,promoueo or dines ab altitudine in longitudinem,id est, ἀπὸ τοῦ τείχους ἐπὶ τὰ ὀγκὰ,id quod fit ad por rigendam frontẽ & circunueniendos hostes. Est etiã peruerto & transuersum ago. Et oratione blanda, vel muneribus perdu cere quo qs velit,hoc est,psuasione subdo la obrepere, verba dare, à pposito subdo la oratione abducere & decipere. Accipiẽ tamen & in bonã partem pro verbis et cõ solatione deducere ad meliorem spẽ. Præ terea deduco,deriuo. Vnde πρόγωγα ὀνόματα καὶ ῥήματα λέγεται. Item orno aliquem hono ribus et augeo, vt πρόγειν εἰς ἀξίωμα ἐπισκοπῆς, id est, promouere. Et in esse ,pduco. requi re ἄγω.actiuum.accusatiuo iungitur. Bud.
πραγωγή.ῆς.ἡ.adductio,conciliatio, deductio, peruersio,idem quod παρακίνημα,luxatio.est
* enim πρόγω, πρὸς φύσιν ἄγειν. Est etiam produ ctio & traductio ordinũ ab altitudie aciei, id est, ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς παρατάξεως εἰς τὰ ὀγκὰ καὶ τὰ μέτωπα. Gaza deductionem transtulit ex Aeliano. Item deceptio. Bud.
* παραγώγως.deductiuè, deriuatiuè.
* πρόγωγος.deductiuus,deriuatiuus.
* παραγωνίζειν.in angulos desinere.
παραδεδόσθαι εἰς μνήμην.memoriæ proditum est.
πρόδειγμα.ατος.τὸ.exemplum.
παραδειγματίζομαι. μίσομαι.πισμαι. trado exem plum, vitupero, palàm traduco, triumpho
παραδειγματισμός.ignominiosa pœna.
παραδεικνύω.μείξω.πεικα.exemplifico, manifestũ facio. neutrum absolutum.
παραδειπνεῖν.incõmodè cœnare, vel miserè vi uere more pauperum.
παραδιαβολαί.scholæ & disputationes infru giferæ. in epistola Pauli ad Timotheum priore, capite sexto.
πρόδεισος.ου.ὁ. paradisus, hortus apud Xeno phontem, & locus septus ferarum viuarũ, vox deflexa ni fallor, ab Hebræo pardes, quæ hortum significat.
παραδέχομαι. μέξομαι.δεγμαι. suscipio, assumo. ἀναιροῦμαι, ἐπιβάλλομαι, incepto. Item accipio
* à maioribus, & fama referente accipio. Vi de comment. Bud.
παραδιαστολή.ῆς.ἡ.dilatatio.
παραδίδωμι.μόσω.πωκα. trado, commendo. actiuum, accusatiuo iungitur.
παραδιοικῶ. male administro, nec rectè nec or
* dine administrationi ciuili me immisceo.
παραδιειλιγμένον. apud Dialecticos vitiose dis
* iunctum.
παραδιήγησις.ἡ.ἡ.adnarratio.
πρόδοξος.ου.ὁ.ἡ. admirabilis, præter opinionẽ, inauditus, à πρό, & δόξα, vnde

πρόδοξα.τὰ. paradoxa Stoicorũ, de quibus est libellus Ciceronis, dicuntur ea quæ sunt p̃ ter opinionem.
πρόδοσις.ἡ.ἡ.mancipatio,traditio,constitutio apud Mattheum. Cap xv.
πρόδυσις.ἡ.ἡ.aditus,irreptio.
πρόδρομος.ου.ὁ.ambulatio.
* παραδύομαι. mergor, irrepo, fallo introeundo & me insinuando. Vide comment. Bud.
* παραδυναστεύω.τὸ συνάρχω, simul regno.
παραδύω.ingredior.
παραζηλόω.μώσω.πωκα. ad æmulationem pro uoco, extimulo. actiuum, accusat. iungitur.
παραζώνιον.ου.τὸ.gladij genus quod ad zonam ac cingebatur, cuius meminit Martialis.
παραζώννυμι.μώσω.σωκα. cingo. actiuum, accu satiuo iungitur.
παραθαιρύνω.μώσω.σωκα. dehortor. actiuum, ac cusatiuo iungitur.
παραθαλάσσιος.ου.ὁ.ἡ.maritimus.
παραθεσις.ἡ.ἡ.σύγκρισις, ferculum.
παραθεωρέω.μήσω.σηκα. despicio. actiuum, ac cusatiuo iungitur.
παραί, pro πρὸς apud poëtas frequens, vt παραὶ νοῦ κάπτεσθαι θυμός.
παραίνεσις.ἡ.ἡ.admonitio, σωφρονισμός.
παραινέτης.ου.ὁ.admonitor.
παραινετικός.οῦ.ὁ.admonitorius.
παραινέω. μήσω.σηκα. admoneo. actiuum, da tiuo iungiuur.
* παραιροῦμαι.adimo, aufero. Passiua voce tantũ dicitur. Interdum cum vno, interdum cũ duobus accusatiuis.
* παραίρεσις.ademptio.
παραΐσσω.præteireo.
παραίσια.τὰ.& παραίσιμα.indecentia, inhonesta.
παραιτεῖσθαι τὸν δικαστήν.recusare iudicem.
παραιτέομαι.μήσομαι.τησομαι. excipio, excuso, de uito, abdico, ἀξιόομαι.rogo, deprecor, peto. vt apud Menãdrum, παραιτοῦμαί σε συγγνώμην.
παραιτέω.μήσω.τησα. peto. actiuum, accusa tiuo iungitur.
παραίτησις.ἡ.ἡ.excusatio, expulsio.
παραιτήνιον.ου.τὸ.plaga, regio.
παραιφάμβη.ου.ὁ.ἡ.admonitio. Iliad.λ. ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρῳ.
παραιφήλευμα.ατος.τὸ.adductio.
παραιωνίσκος.ἡ.ὁ.præter ius, contra quàm decet.
παρακαθῆμαι.assideo.
* παρακαθίζομαι.assideo.
* παρακαθιζήσαι.assidere consolandi amici gratia, & affinitatis.
* παρακαθίζω.μίσω.σηκα. iuxta colloco, sedeo, as sidere facio.
* παρακαθίημι.vtrinq; demitto.
* παρακαθίστημι. iuxta colloco, atq; custodem ap pono. Aliquando ponitur ἀντὶ τοῦ ἐναντίας καὶ παρακειμένως καθίστημι, quasi altrinse cus colloco.
παρακαίρ.ου.ὁ.καὶ
παράκαιρος.ου.ὁ.intempestiuus.

πρὸς ἕνα

* πρὸς ἕνα καιρὸν ἐπάσης.vno quoq; tempore. Sy nes. ἀλλ' ἔστιν ἐυτυχία πρὸς τὸν καιρὸν ἐυτυχεστέρα, re fert autem quo quidq; loco feliciter cadat: vel sic, at vero locus ipse refert ad felicita tis cumulum.
παρακαλέομαι.μήσομαι.πημαι.prouoco, admoneo, hortor, inuito, consolor passiue, rogo. accu satiuo iungitur.
παρακαλέω.μέσω.πεκα.consolor, hortor, obsecro,
* oro, pro alio præcator interuenio, vt ad uocatus & patronus. Item aduoco, id est, aduocatum accerso & imploro. Est etiam euoco. πρὸς κεκλημένοι μάρτυρες, sunt testes ro gati, quibus οἱ προσυχόντες opponunt, id est, fortuito oblati. actiuũ, accusatiuo iungit.
* παρακαλύπτομαι. significationem habet non ab similem τοῦ ἐγκαλύπτομαι. Est enim ἐγκαλύπτο μαι, oculos meos contego, ne videam quip piam horribile aut auersandum.
παρακαλύπτω.μύψω.πψα.cooperio. actiuum, ac cusatiuo iungitur.
παρακαταβάλλειν.sacramento contendere, spon sione certare.
παρακαταβολή.ῆς.ἡ.depositum, fideiussio. Actio
* nis genius, qua quiexperiri volebant, pecu niam deponebant. Moris enim fuit, vt qui hoc genere experiebantur aut cõtendebãt, hoc est, vt tam actor quàm reus, apud acta decimam partem æstimationis litis depo nerent, mulctam scilicet futurã temere li ti gantis: hoc nomine non modo sponsionis iudicium, sed etiam ipsa pecunia deposita significatur, id est, τὰ πρυτανεῖα. latine spõsio dicitur. Vide comment. Bud.
παρακαθήκη.ης.ἡ.depositum.
* παρακατάθημαι.depono, id est, commendo. cum datiuo & accusatiuo. Et dare quippiam fi ducia cõtracta, fiduciariũ do, depono tanq; apud sequestrem. Ponit pro credo. Est etiã fortunæ committo.
* παρακαταλείνω.adhibeo, admoueo, inclino, iuxta colloco vel in lecto vel in mensa: quod & παρακλίνω dicitur.
παρακατατρύομαι.μήσομαι.πτυμαι. ex multis vnũ fa cio, compono.
παρακατεκτικός.tenax.
παρακατέχειν πᾶν κρῆσιν τοῦ καρπῶν.retinere vsum fructum.
* παρακατέχω. idem quod κατέχω, nisi quod inten dere videtur significationẽ, retineo. παρακα τέχειν τὴν μνήμην, memoria tenere & cõplecti.
πρόκειμαι.adiaceo.
* παρακείμενα.fercula.
παρακεκομμένον. de numismate perperã cuso di citur, trãsfertur ad quasuis res fucatas, quæ similitudine imposturam faciunt.
παρακελεύομαι.μεύσομαι.πευμαι.hortor.
πρόκλησις.ἡ.ἡ.hortatio, consolatio, aduoca tio, prouocatio.
παρακλησμός.οῦ.ὁ.hortatio.
* παρακερδαίνω.perperam lucror, vel amplius iu sto, & præter alios lucror.
* παρακινδυνεύομαι.mihi imminet periculũ. παρακιν

δυνεύω.quod periculose suscipitur, quod periculosum est tractatu.
* παρακινδυνεύω.temerè & audacius periclitor.
* παρακινέω.μήσω.πηκα. permuto, concito, inuer to, peruerto, labefacto. Et pro indecorè & instabiliter moueor, καὶ ἐκλέπτομαι τὸ καθεστηκό τος, aliquid secus in mè admitto, aut de me cõsulo. Et παρακεκινημένος, in furorẽ versi & furibundi & οἱ ἐξιστάμενοι. act. accu. iungitur.
* παρακινητικός passiue dicitur. ἀντὶ τοῦ ἐξεστικός, tur bido motu vitiatus.
πρόκλητος.ου.ὁ.simul seruiens, seruus adscri pticius
* παράκλησις.ἡ.ἡ.exhortatio, consolatio. Est etiã aduocatio, id est, aduocati & corrogati, vt adsint iudicio vel concioni, vt faueant cõ cionanti, vel causam dicenti.
παρακλήτης.ου.ὁ.inuitatus.
παράκλητος.ου.ὁ.aduocatus, consolator, paracle tus, patronus, fautor. Sic dicit ἅγιον πνεῦμα, ὃς πάντων τῶν παρακλήσεις διαχέμενον.
παρακλιδόν.declinanter.
παρακλίνω.μήσω.πωκα. diuertor.
παρακμάζω.μάσω.πηκα. senesco, id est, transeo vigorem, deficio, declino. neutrũ absolutũ.
* πρόκμασις.ἡ πρακμή, id est, senilis ætas.
* πρακμαστικὴ ἡλικία.ætas iam vergens & inclina ta. Galeno.
* παρακμαστικὸς πυρετός.febris quæ sensim leuior fit & languidior. cui opponitur ἐπακμαστικός.
* παρακμή. languor, & remissio vigoris. Apud Gal. remissionem febris significat. Est etiã senilis ætas, quando iam robur cõsenescit.
παρακνήμιον.ου.τὸ.alterum os cruris in iumentis, quasi additum tibiæ.
παρακοή.ῆς.ἡ.inobedientia.
παράκοιτος.ου.ὁ.ἡ.coniunx.
πρόκοιτις.ἡ.ἡ.vxor, pellex.
παρακολούθησις.ἡ.ἡ.sequela.
* παρακολουθῶ. assequor, animaduersione & in telligentia assequor dicentem. Vide comment. Bud. datiuo iungitur.
παρακοπή.ῆς.ἡ.diminutio, amẽtia, alienatio mẽ
* παρακοπικὸς.ὁ φρενετικός. (tis.
* παρακόπτω.μόψω.πψα.furo, insanio, deliro, de sipio, fraudo, damno afficio. παρακεκομμένος, improbus, prauus.
πρόκασμα.ατος.τὸ.disciplina.
παρακούω.μούσω.σηκα.obaudio, seduco, decipio.
παρακρεμάω. μάσω.πηκα. suspendo. actiuum, accusatiuo iungitur.
πρόκριμνον.ου.τὸ.præceps.
* παρακρίνω.quasi παρατάττω, iuxta loco, ex aduer so instruo aciem, atq; ita propè vt σύγκρισις fieri posset. Vide comment. Bud.
παρακροτέω.μήσω.πηκα. adhortor, dehortor. actiuum, accusatiuo iungitur.
* παρακρούομαι.seduco, decipio. παρακρούεσθαι τὸν δικαστάς.est obrepere iudicibus, & per impostu ram, aut calumniã iudiciũ vincere. Trãsla tio est ab ijs, qui in rebus appẽdendis alte ram lancẽ ex æquilibrio fraudulenter im pellunt digito, vt in alterã partem vergat.

Inuenitur interdũ cũ duobus accusatiuis.
παρακήρυσσαι σὺν τῷ σ, ἀντὶ τοῦ ἀξιόπιστος. παρακήρυκται ἄνευ τοῦ σ, ἀντὶ τοῦ ἐξιόπιστος, passiuã habet significationẽ. παρακρούεσθαι ἀνὸς μάρτυρας, refutare & refellere testes, hoc est, παραγράφεσθαι καὶ διελέγχειν, hoc est, reijcere & repudiare, vt διακρούεσθαι. Significat etiam deprecari & à se summouere, quæ significatio vicina est refutationi. Vide comment. Bud.
παράκρουσις τοῦ παρανόμων. iniquũ, contra leges.
παράκρουστος. α. ὁ. stultus.
παρακρούω. μ. οῦσω. π. κυκ. ebrius vacillo, seduco,
* fraudo, fallo, in errorem impello, aberrare facio.
* παρακτικός. qui vim habet substantias creandi.
παράκτιος. α. ὁ. littoreus.
παρακύπτω. transcursim aspicio, quasi cũ limis
* oculis, vel in transitu, & quasi per transennam aspicio.
* παράκυψις. κς. ἡ. prospectus. ἡ ὄνος παρακύψεως, puerbiũ de asino, qui cũ ab agazone neglectim ageret, in transitu caput in tabernã vel officinam inseruit, & vasa euertit.
παραλλαγή. ῆς. ἡ. mutatio, immutatio, differẽtia interprete Hieronymo.
παραλαμβάνω. traditum mihi aliquid accipio, per manus traditũ accipio, vt successor fa-
* cit, qui prouinciã accipit. Et à maioribus accipio, et quasi per manus traditũ accipio, vt parentes liberis. Item πιστεύομαι καὶ ἀγαπῶμαι. Latini etiam excipio dicunt, id est, succedo, assumo, suscipio. Et audio. actiuum, accusatiuo iungitur. quære λαμβάνω.
παραλανθάνω. lateo, require λανθάνω.
παραλλαγή. ἡ ἀλλοίωσις, diuersitas, differẽtia. Plat.
* pro hallucinatione et aberratione vsus est.
* παραλλάξ. vicissim. παραλλὰξ κἀκεῖνος, significat in serie rerum alternantem varietatẽ esse: quod etiam ἐναλλὰξ dicitur, ὅταν ἑφεξῆς ἕτερον ἑτέρῳ ἀλλοῖον κείνῃ. Significat etiam alternis. Vide cõment. Budæi.
* παράλλαξις. ῆ. παραλλαγή.
παράλλακτος. α. ὁ. mutabilis.
* παραλλάττω. μ. ἄξω. π. χα. ,pprie permutatim vario, alternis hoc & illo modo facio. cũ accusatiuo. Theophra. διὸ καὶ παραλλάττουσιν ἀλλήλων ἀνὸς ὀδόντας, quare dentes alternos variãt. Item pretereo & anteuerto cũ accusatiuo, aliud pro alio offendo & nanciscor. Opponitur etiã τῷ παράλληλα εἶναι, alternis hoc & illo modo situm esse. Item κατά τι μὴ ὁμοιοῦμαι, κατά τι δὲ διαφέρω. Est etiam alterno. Etiam διαφέρω, differo, vario, nunc hoc nũc illo modo cedo. & παραλλάττει, refert, differentiam facit, & ad rem pertinet. παρηλλαγμένος, admirandus, inusitatus, alienus, abhorrens, incõmodus. ἀπαράλλακτος, nõ differens, non euarians, per omnia similis. Nã παραλλάττειν est τὸ ἐν τῇ παραθέσει ἀλλοῖον διεύνοιας. actiuum, accusatiuo iungitur.
παραλέγομαι. lego littus, hoc est, πλοῖον ἐν ἀγιαλῷ καὶ
* τὴν ἠϊόνα πλέω.
παραλέγω. μ. ξω. π. χα. inhoneste aliquid lucror.

omittitur. παραλείπω. μ. ίψω. π. ειφα. act. actiuũ, accu. iungit.
παραλείψις. ῆς. ἡ. omissio.
παραλίχομαι. μ. ίξομαι. π. εγμαι. accumbo. deponẽs absolutum.
παραλληλίζω. μ. ίσω. π. κυκ. comparo.
παράλληλος. α. ὁ. mutuus, inuicem comparatus,
* æqualiter distans. Isocrat. πρὸς μὲν τοὺς πραχθέντας παράλληλα, καὶ τοῦτο κινδυνεύων ταῦτ' ἔχομεν ἐπῄνει. Hæc igitur habuimus q̃ de rebus vtrorumq; gestis bellisq; susceptis diceremus, horum res gestas cum illorum comparando. Ex cuius imitatione. Plutarch. παράλληλα σὺν vocauit, hoc est, vitas illustrium virorum, quos binos quasi paria cõposuit. Vtũtur hac dictione auctores aut aduerbialiẽ, aut dictionem compositam soluunt & per accusatiuum loquuntur, quem poscit ipsa præpositio. Significat etiam vicissim & alternis, quasi ἀμοιβαίως. παραλλήλως ἐξετάζειν, est quod Cicero dicere solet cõtendere. Et cõtẽtio, ἡ τοῦ παρ' ἀλλήλους τιθεμένων ἐξέτασις καὶ θεωρία. Vide plura in comment. Bud.
παραλληλόγραμμος. ὁ. lineæ æque distantes, quas & Plinius parallelos vocat.
παραληρέω. μ. ήσω. π. κκα. deliro. neutrũ absolutum
παραλία. ας. ἡ. regio maritima.
παραλιμπάνω. μ. ανῶ. prætermitto. actiuum.
παράλιος. α. ὁ. littus, maritimus.
παραλογή. ῆς. ἡ. deceptio.
* παραλογία. opposita est analogiæ.
παραλογίζω. μ. ίσω. κυκ.
παραλογίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. decipio falsis ratio-
* nibus, falsa argumentatione vtor, subdola supputatione vtor.
παραλογισμός. οῦ. ὁ. deceptio per falsas ratiocinationes.
παραλογιστής. οῦ. ὁ. deceptor.
παράλογος. α. ὁ. præter rationem existens, παρά-
* λογος, improuisum, præter spẽ, præter opinionẽ eueniens. In neutro genere sic vsurpatur vt Liuius dixit incerta belli, & incerta casuum. παράλογον etiam dicitur τὸ ἀλόγως γενόμενον, id est, temerè & præter rationem. Item quod præter proportionem est, hoc est, τὸ μὴ ἀνάλογον.
παραλόγως. præter opinionem, insperato.
παράλος. ε. iudicium quod per tribus dicitur, quæ primo erant quatuor Athenis, & nauis qua Delphos Theori ad rem diuinam faciendam mittebantur in hos vsus à Repub. destinata.
παράλυσις. ος. ἡ. dissolutio, paralysis.
παραλοῦσθαι. iuxta aut vnà lauari.
παραλυτικός. οῦ. ὁ. paralyticus.
παραλύω. μ. ύσω. π. υκα. dissoluo, destruo. παραλύειν
* τὴν ἀμφισβήτησιν, iudicium intentatum destituere, cœptamq; instantiam aut remittere, aut quouis modo antiquare. πολλὰ τῆς ἀρχῆς, abeo magistratu & abdico me. Aristo. ἀχρηλύειν τῆς δυνάμεως dixit, pro euertere alicuius potentiam. Et Herodia. τοῦτον δὲ πολλοὶ λύσαι τὸ Καίσαρος τιμῆς ἠξίωσε, Cæsaris appellatione euertere conatus est. πολλὰ τῆς ζῆν ἑαυτόν,

τὸν, mortem sibi consciscere. παραλύειν etiã est immunem facere. Et παραλύεσθαι λειτουργίας, immunes sunt. παραλύειν τινὰ τὸ καταδίκης. pœnæ eximere. Vide Cõmẽt. Bud. act. accu. iũgit.
παραμαρτάνω. aberro.
παραμβολῶν. extra vallum tentoria habere.
πολὺ μῆνα τρίτον. tertio quoque mense.
παραμείβομαι. μ. ίψομαι. π. φμαι. pertrãseo, retribuo, transeo, prætereo, vicinus sum, respõdeo apud Homerum.
παραμείβω. μ. εί ψω. π. φα. prætereo.
* πολὺ μέλλω. inepte.
παραμένω. μ. ενῶ. π. κυκ. assisto, permaneo. neut.
datiuo iungitur.
* πολὺ μέρος. vicissim, alternis. Vide Cõm. Bud.
* παραμεῖξαι est παράλληλα μεῖξαι.
παράμιλλος. α. ὁ. citra certamen victor.
παραμηρίδιον. ου. genus gladij, arma crurum, fœmorale.
παραμικρόν. paululum, ferè, penè, parũ abfuit.
παραμυθέομαι. μ. ήθομαι. π. ήμαι. consolor, do consilium. depo. accus. iungitur.
παραμυθία. ας. ἡ. consolatio.
παραμύθιον. ου. ὁ. solatium.
* παραναγινώσκω ex aduerso & altrinsecus lego.
Et apud Demost. cũ duæ leges à duobus leguntur, vt fiat contentio legum & παρεξέτασις. Nam dicit παρέγνωθι. lege alterã legẽ vicissim. Item perperam statuo & iudico.
* Apud Isocra. ,p perperã prælego & recito.
παρανελίσσω. obiter & præter destinatũ impẽ-
* do, & perperam consumo.
παρανάλωμα. ατος. ἀνωφελῶς ἢ πολυτελῶς ἀναλωθὲν καὶ, πάρεργον ἀνάλωμα. Vide πάρεργα. Est etiã additamentũ & velut appendix impensæ destinatæ.
παρανατέλλιον. ου. ὁ. paranatelion, id est, sydus oriens iuxta aliud sidus.
παρανατέλλομαι. iuxta orior.
* παρανευρίζω. malè chordas intẽdo. Aristot. παρανευρισμένας χορδὰς appellat, quas Cicero incontentas. Vide comment. Bud.
παρανέω. adnato.
παρανήχομαι. μ. ήξομαι. π. νομαι. adnato. deponens, datiuo iungitur.
* παρανέχω. κυκ.
* παρανίχω. emineo, ex aduerso vel altrinsecus tollo.
* παρανομοῦντος. ἀδικοῦντος, & contra leges & iura malis affici.
παρανομέω. μ. ήσω. π. κυκ. violo, iniquè & contra leges ago. Et legem legibus cõtrariã fero.
* & τὸ ἀδικῶ. neutrum absolutum.
παρανομία. ας. ἡ. iniquitas, transgressio legis.
* παράνομα γράφω. rogationem ad populũ fero le gibus contrariam, aut cõtra legũ interdicta aliquid promulgo. Et παρανόμων γραφὴ ἐστι κατηγορεῖν τοῦ παράνομα γράφοντος. Bud.
παρανόμως. inique, præter ius.
παράνυμφος. α. ὁ. paranymphus, auspex.
παρανόμημα. ατος. ὁ. iniquitas.
παράνομος. α. ὁ. iniquus, exlex, sine lege.
παραξίως. indignè.
παραπλάζω. iuxta viam sto, aut ambulo.

παραπαίω. μ. αίσω. π. αικα. erro in sermone, vacillo, cespito, desipio, insanio. neut. absolutum
παράπαν. omnino.
πᾶς. πάντα χρόνον. omni tempore.
παραπείθω. μ. είσω. π. εικα. dissuadeo, in prauũ propello, παράγω καὶ ἀπατῶ. act. datiuo iungitur.
παραπέμπω. μ. έμψω. π. ομφα. mitto, emitto, honorando præmitto, repello. act. accus. iungit.
παραπέτασμα. τος. ὁ. velum, cortina.
παράπηγμα. ατος. ὁ. consolidatio.
παραπηγνύω. μ. ήξω. π. ηχα. affigo. act. accu. iungit.
παραπικραίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. irrito ad irã. act. accu.
παράπικρασμός. ὁ. irritatio. (iungitur.
παραπίπτω. penes cado, incido, contingo, acci-
* do, euenio. Et impingo, offenso, hoc est, incurro, & obuiam fio. καὶ παρατυγχάνω. Aristot. παραπίπτοντας appellat ἀνὸς παραλιβομένας τὰ ὕπτια, id est, qui mutuo attritu supinarũ partiũ coëunt, hoc Cicero applicari, & appelli & accidere dicere solet. Vide παραλίβομαι. Est etiam παραπίπτω quasi παρεμβάλλειν ἑαυτὸν, hoc est, intercalare interserere, interlabi. neutrum, datiuo iungitur. quære πίπτω.
παράπλεος. α. ὁ. plenus.
παραπλέκω. attexo, admisceo, immisceo.
* παραπλευρίδιον. ου. ἡ. laterale.
παραπλέω. μ. εύσω. π. ευκα. adnauigo, præternauigo. neutrum absolutum.
παραπλῆγες. percussi, loci depressi & aqua aspsi.
* παραπληγία. dementia.
παράπληκτος. α. ὁ. demens.
παραπληξ. ῆγος. ὁ. insanus, mente percussus, attonitũ latine dicimus, valde demens. Est etiã
* ὁ ἀποδεύτερος, καὶ ἄμεσος, καὶ ἄπωθος. translatio est à pulsu cordarum absono & inepto
παραπληξία. ας. ἡ. insania.
παραπληρωματικός. οῦ. ὁ. completiuus.
παραπλήσιος. ὁ. similis, ἐμφερής.
παραπλησίως. similiter.
παράπλους. α. ὁ. adnauigatio.
παρὰ πόδας ἀκολουθεῖν. per vestigia sequi.
παραπροβίζω. μ. ίσω. π. κα. impedio. act. accu. iũgit.
* παραπολύ. multum, idem quod κατὰ πολύ, valde. interdũ τὸ ἐπιλαπτον significat, q̃si minuscule. παρὰ πολὺ τὸ ἐλαττον, minus q̃ prospe nostra, vel tantulũ ab eo quod sperauimus abfuimus. Opponit Plato τὸ παρὰ πολὺ τοῦ παρ' ὀλίγῳ. Vide comment. Bud.
* παραπροδίδομαι. ἀντὶ τοῦ σωματοδίδομαι.
* παραπρολαύω. τὸ σωματολαύω.
* παραπροίω. τὸ. μοιχεύω καὶ, νοθεύω, adultero, falso assimulo, & ad similitudinem veritatis & ne res agnoscatur corrumpo & immuto. Hinc ἀπαραποίητον, τὸ γνήσιον καὶ, ἀνόθευτον.
* παραπρήσεως γραφὴ. accusatio falsi.
* παραπρλάνω. obiter fructum percipio.
* παραπόλυμι. indecenter & ineptè perdo, malè colloco, ftulte impendo.
παραπόλλυμαι. intereo, depereo, immerito pdor
* παραπρέπομαι. simul incedo, adambulo, ad latus ingredior.
* παράπρεπεν. præter iussa & mandata agere.

 παραπρεσβεύ-

παραπρεσβύσας. falsam legationẽ obire, vt Cicero dixit, vel falsos renũciare legationem, vel fordidè legationis munere fungi.

παρά πω. μ. ἀ ψω. π. κφα. tango, demulcendo decipio. actiuũ, accusatiuo iungitur.

παρά πομαι. temere et aberrante manu attingo.

παρά πωμα. ατος. τὸ. lapsus, erratũ, delictum, peccatum, offensio.

παρά πωσις. attritio incursus partium, quando partes incurrunt in se mutuo & atterunt.

παραβῤῥέω. μ. ύσω. π. υκα. præterfluo, neut. absol.

παῤῥητος. ή. ὸν. dictus, adhortatorius. duplici ρρ. quoniã ex παρὰ, & ῥητός. nã dictio terminãs in vocalẽ si cõponat cũ dictione incipiẽte ab ρ, geminat ρρ, vt ἄῤῥητος, ἐπῤῥήμα.

παρακλητός. οῦ. supplicabilis, id est, cui supplicatur, simplici ρ scribitur, quoniã nõ à dictione incipiẽte ab ρ cõponit, sed ex παρὰ, et ἀράομαι.

παράῤῥησις. ος. ἡ. luxatio.

παραβῤῥιπτέω. μ. ήσω. π. ψα. abiicio, act. accu. iungit.

παράτημα. amuletum, id est, res quę gestatur à supstitiosis in corpore ad arcẽda mala. Generaliter quicquid cingulo gestat, & quicquid ab alio pendet & annexũ est vt appẽdix, & quicquid applicat & admotũ suspẽditur, vt τὰ περιαπτόμενα.

παρτίζομαι. applicor, præparor.

παρτᾶν. è cingulo suspendo, vel succingo vt ensem.

παρύζομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. fabrico. deponens, accusatiuo iungitur.

παρτύω. μ. ύσω. π. υκα. condio, compono. actiuum, accusatiuo iungitur.

παράγγης. ου. ὁ. parasanga, vt est apud Fest. Põp. mensuræ genus quinquaginta stadia continens. alij triginta duntaxat stadia apud Persas ea voce significari volunt.

παρασημαίνομαι. obsigno.

παρασημαίνω. ὁ παρακόπτω. παρασεσημαμένος τι μέρος, ὁ βεβλαμμένος τι μέρος καὶ ἀνάπηρος, id est aliquo membro mutilato insignis.

παράσημος. ον. ὁ. insignis, notatus, pulcher, inter alios conspicuus, reprobus, adulterinus, vt παράσημον νόμισμα, id est, falsa moneta. τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα, insignia imperij.

παράσημως. insignite & cum additamento.

παρασιτέω. ago parasitum.

παρασιτική. ars parasiti.

παράσιτος. ὁ. ἡ. ὁλαξ, parasitus.

παρασκευάζομαι. etiam voce passiua verbum est subornationis coitionisq; improbandæ significatiuũ, & quæ ad necem alicuius pertinet aut perniciem. παρασκευάζειν μάρτυρας, in bonam partẽ dicitur interdum. Accipitur pro παρασκευάζω, apparo. παρασκευασμένον dicit quicquid ex composito factum est, & meditata fraude. Vide comment. Bud.

παρασκευάζω. μ. άσω. π. ασα. præparo, suborno. Significat etiam ἀπρεπεῖν, ἀπῤῥάζομαι. quod & ἀπρεπεκνύω & ἀπροφαίνω dicitur, perficio. actiuum, accusatiuo iungitur.

παρασκευάζειν. subornare.

παρασκευή. ῆς. preparatio, parasceue, subornatio, hominum appositorum coitio, vel ad reos opprimẽdos, vel ad pœnæ eximendos cõtra æquitatem iuris, legumq; interdicta.

παρασκηνοῦν. insinuare, vicinum tentorium habere.

παρασοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. procedo, feroci aspectu & superbo transmitto & prætereo. Apud Plutarch. in Cato. παρασοβῆσαι τὸ Λωμάτιον, improbe & contemptim in cubiculum irrumpere & sese inferre audacius. Vide commẽt. Bud. neutrum absolutum.

παρά σοι. in te est situm, penes te est.

παρασπάομαι. actiue legitur.

παρασσάω. stolonem ex arbore euello, hoc est, fruticem agnascentem.

παρασσάς vocatur id quod ita auellitur.

παρασσονδέω. μ. ήσω. π. ηκα. prodo, violo pacta, gero bellum, τὰς συνθήκας καὶ συνθήκας παραβαίνω. Et aliquem contra fidẽ fœderis violo, accusatiuo iunctum. Et παρεσσονδημένος dicitur, qui perfidè violatur, & qui fiducia fœderis violatus est. actiuũ.

παράσσονδον. quod per huiuscemodi perfidiam patratum est.

παρασάδες. lapides ab vtroq; latere, ostij postes

παρασαδόν. astando propè, è propinquo.

παρασάς. άδος. ἡ. porticus.

παράσασις. ος. ἡ. assistentia, affirmatio, per testes probatio. Item exhibitio eius pro quo intercessit quis in vadimonio promittendo. ἐγγυητὰς διδόναι ἐπὶ τῇ παρασάσει, dare cautionẽ iudicio sistendi. Significat etiam drachmã quam litigatores in exordio litis dependebant in caussis priuatis. Nomẽ inde tractũ quod hæc merces erat apparitorum qui sistebant homines in iudicio, hoc est, euocabant. Est etiam impetus animi fiducia sui præditi, hoc est, παράσημα, & animi præsentia. Adhæc exilium, & fuga eius qui extorris esse iussus est.

παρασάται. nonnunquã lapides veluti pilæ alteræ columnis appositi.

παρασατέω. μ. ήσω. π. ηκα. adsisto, adsum. neutrũ, datiuo iungitur.

παρασάτης. ου. ὁ. socius, adiutor in bello, προσάτης, auxiliarius, opitulator. Sunt etiam παρασάται in acie quasi astites. Gaza aliquando παρασάτας appellat pedites, qui equitibus auxiliares dantur. In choreis etiam παρασάτης dicitur qui præsultori secundus est. Accipit etiam pro manipulari.

παρασατική. actio ad exhibendum, quam intendit is, qui rem præsentem vendicaturus est.

παρασατικός. οῦ. ὁ. repræsentatiuus. Accipitur ἀντὶ τοῦ παροξυντικοῦ καὶ λιγεῤῥτικοῦ, καὶ παρρμηνευτικοῦ. παρασατικοὶ ἀνδρίς, qui præsentia animi præditi sunt: quæ dictio non solum robur animi καὶ τὸ τεθαῤῥηκὸς τοῦ φρονήματος significat, sed etiam extemporalem expromptãq; solertiam, ac nusquàm deprehensam, sed vbiq; instructam & consultam. Vide commentaria. Budæi.

παρεῖχω. penes accedo.

παρήσημα. ατος. τὸ. audacia, arrogantia, gestus graues. præsidentia, & robur animi: Latinè prę sens animus, & animi præsidentia dicitur. uocatur etiam λῆμα.

παρασιχίς. ίδος. ἡ. continuus ordo.

παρεστρέφω. peruerto, obtorqueo.

παρεσύμβαμα. ατος. τὸ. propositio ex nomine & uerbo sententiam non perficiens. ut Ioanni curæ est.

παρεσυναπτικὸς σύνδεσμος. subcontinuatiua coniunctio.

παρεσυγγραφῶ. contra syngraphæ conuenta facio, & fidem promissam in satisdãdo fallo.

παρεσύνθετος. ή. ὸν. decompositus.

παρεσυρος. ὁ. ἡ. gubernator.

παρεσύρω. μ. υρῶ. attraho, aduerto, laxo. Et παρεσύρω, ὁ παραφέρω, καὶ παραῤῥίπτω male tracto, puerto, distorqueo, transuersum traho. Itẽ abstrahio, auello. In Hippiat. de equo tormenso. παρασύρει τὴν κοιλίαν καὶ ἐπιλάφει. ventrem humi apprimit distorquendo. actiuum accusati. iungitur. Bud.

παρεχεδιάζω. per peram & inconsulte interpretor.

παρεχεδόν. παραυτίκα.

παρεχόν. τὸ παρατυχόν, cum occasio ita tulit, cum res ita nata fuerit, occasione ita sese dedente, cum liceat, πορόν. dicitur sic ut δεῖνα.

παρεκτάσις. ος. ἡ. acies, prælium.

παρεκτασις. ος. ἡ. productio, porrectio.

παρεκτατμός. οῦ. porrectiuus, & præteritum imperfectum à Græcis sic uocat, quod actus extendat.

παρεκτάττειν. instruere aciem, in acie colloco.

παρεκτάττεσθαι. in acie stare, est etiam opponere se ut repugnaturum. παρεκτάμενος τινὰ, dicitur qui contra aliquem in acie stat, & ei ex aduerso stat.

παρεκτικῶς. aduerb. cum extensione.

παρεκτάπω. καὶ

παρετένω. μ. ενῶ. ανα. porrigo, destruo, produco, prorogo. Gregor. καὶ γὰρ ἐπιπολέσειν τὸ τῆς φυγῆς παρετάθη. diutius exularunt. Dicitur & absolute pro duro & extendor in tempus lõgum. Ponitur pro differo. Et pro remoror & detineo cunctando. Item pro κατατείνω τὸ, κατῤῥάζομαι, conficio. actiuum, accusatiuo iungitur. Bud.

παρετειλαίνομαι. fabrico.

παρετηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. obseruo, id est, capto. acti. accusat. iungitur.

παρατήρησις. ος. ἡ. obseruatio.

πάρεκ. propter quid, unde, quamobrem.

παρεστίδιμμα. fercula.

παρεστιδιμνος. ὁ. conuiua, cui fercula apponũtur. Sic παρεστιδιστὴς. structor, & qui apponit.

παρεστῶμαι apud Athenæũ. pro exemplum cito, & promo auctoritatem scriptoris.

παρεστίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. in medium affero. Vnde παρεστίαι. dicuntur structores epularum q fercula in mensa struunt & conuiuis apponunt: Latine dicitur appono. Significat etiam commẽdo. acti. accus. iungitur.

πὸν πλοῦν. inter nauigandum.

πὸς τοῖς ποσί. ad pedes, prope.

παρατίλλω. uello.

παραζεῦζον. In hac uoce ἡ πὸς in utranq; partẽ ualet, ut & πάνυ, et ἐπίλαπτον significet: sicut in παρατηλὸ. Gregor. μὴ παραζεῦζον ἐλθωμὲν τῆς ἰσότητος θείας. Ne tantum absit quin accedamus ad æqualitatem diuinã: ne minus accedamus ad æqualitatem diuinã. Herodia. παραζεῦζον μὲν δὴ Μακρῖνος οὐκ ἔφυγε ζοὺς διώκοντας. Tantulum modo abfuit quin euaderet, hoc est, penè euasit. Significat etiam usqueadeo, quasi πάνυ πολὺ. Construitur cum genitiuo. Vide Bud.

παραῤῥέπομαι. digredior, iter flecto. παρατιθαμένος ὁ παρατολίξ.

πὸς ζοὺς συμβούλους. à consulibus. Plato. Ἀλλ' ἡγοῦμαι πάντες μᾶλλον εἶναι πὸς τοῦζο σωτήριον. Existimo ab hoc imprimis salutẽ esse ὃν πὸς ἑαυτὰ ἐστιν. Non in his positum est. Bud.

παραῤῥέπω. μ. ἐψω. π. ψα. aduerto, in errorem impello, παρατείνω.

παραῤῥέχω. præter curro, præter mitto.

παραῤῥιφεῦς. de pauperibus, qui misere aluntur.

παραῤῥιβή. ῆς. ἡ. iurgium, uerbosa contentio.

παραῤῥίβομαι. ὁ παρατίπτω. hoc Cicero applicari, appelli, & accedere dicere solet.

παραῤοπή. ης. ἡ. peruersio, deprauatio, in errorem impulsio.

παραπτυχὸν. cum occasio ita tulit, cum liceat. dicitur sic ut δεῖνα.

παραπτυχόν. præsens.

παραπτυγχάνοντοῦν μάρτυρες. testes nõ rogati, sed oblati & oblatiui. Bud.

παραπτυγχάνω. adsum, accedo, præsto sum & assiduus, adsto. Proprie significat forte super aliquem actum aduenio, superuenio. datiuo iungitur.

παραυδᾶν. alloqui, consolari.

παραυθέω. μ. ήσω. π. ηκα. florem ætatis præterij, cõsenesco.

παραυλίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. excubo. deponens.

παραυλίζειν ζοῖς βασιλείοις, excubare ad regias principum.

πάραυλος. ὁ. ἡ. adsonans, non respondens ad tibiam.

πὸς ὕψησις. ος. ἡ. amplificatio.

παὲ ἀυτὰ ἀδίκημα. adhuc recẽtibus criminibus

παραυτίκα. continuo.

παραφαῦλον. leuiter.

παραφέρειν. perperam præterfugere ac praeteruehi, preterire quod non erat contemnendum: Latinè id præter casum fugere dicitur. Item perperam agi, perperam moueri, Et errare καὶ σφάλλειν.

παραφερνα. τὰ. parapherna dicuntur à Iureconsultis quæcũq; præter dotem fœminis spõsis dantur, à πὸς. præter, & φρὴν dos.

παραφρεὰ. fraus, error. unde τῆς διανοίας παραφρεὰ. pro furore apud Plutarch.

παραφερόμενα. fercula in medium prolata.

παραφέροντες. structores epularum.

παραφέρω. impropero, transfero. Item detorqeo, deprauo. ut παραφέρω τὸν ἔφηβον, limis aspicio

Et tranuersum aufero, in mediũ adfero, p-fero, produco in medium. In mẽsam cibos adfero, & in medium prolatos struo. Item supero. Prætereo, prętergredior, prętera-bor, cum accusa. Et cum alio affero, id est, unà affero, uel obiter affero. Vide commentaria Bud.

* παραφορὰ ἡ ἀλογίας. furor.
* παραφθέγγομαι. ὁ ἄνευ ῥυθμοῦ φθέγγομαι. ut uox quæ non respõdet & congruit. unde etiam perperã loquor, nec concinne respondeo significat. Item nihil ad rem pertinẽtia loquor, non qua de re agitur respondeo aut uerba facio, ἀπροσδιόνυσα λέγω. Vide commen. Bud.
* παράφθεγμα. incongruum responsum & non appositum, ac nõ consentaneum.
παράφορος, ον. ὁ. qui nequit sequi rationẽ, παράλογος.
παράφορον βλέπειν. limis oculis obtueri.
* παράφραγμα. ατος. τὸ. omne diuidens aliquid.
* παράφρασις. εως. ἡ. eiusdem sententiæ per alium sermonem expositio, liberior interpretatio, quum quædam mutantes, aut etiam addentes, copiosius ac dilucidius explicamus, qd ab alijs dictum est: cuiusmodi est Themistij in Aristotelem.
παραφρασής. οῦ. ὁ. interpres, latius explicans.
παραφρονέω. μ. ήσω. τ. ηκα. desipio. neutrum absol.
παραφροσύνη. ης. ἡ. desipientia.
παράφρων. ονος. ὁ. ἡ. demens, demutans, adulterans.
παραφυάς. άδος. ἡ. propago, surculus. & παραφυάδες in pedibus tumores & uelut surculi quidã.
* παραφυής. agnatiões, ut cũ ex superfluitate sextus adnascitur digitus, aut simile quid. Plinius item agnata membra appellat.
παραφύω. μ. ήσω. τ. ηκα. pullulo.
παραφυλακτέον. obseruandum est.
παραφυλάττω. μ. άξω. π. αχα. obseruo. actiuum, accusatiuo iungitur.
παραφύομαι. iungo, adnascor. ut παραφυόμενος δάκτυλος. de sexto digito qui adnascit quibusdam ex superfluitate.
* παραχαλάω. deprimor, lãguesco, uires minuuntur mihi.
παραχαράγματα. nummi adulterini.
παραχαράττω. μ. άξω. τ. αχα. adultero, id est, illegitime sculpo, depraua. Trãslatio est a monetarijs, qui falsum nummum percutiunt.
* παραχαράκται. qui falsam moneram percutiunt.
* παραχρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. abutor, deponens, absolutum.
παραχρῆμα. statim.
παραχωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. cedo. deponens, dativo iungitur.
παραχωρεῖν εἰς τὸ γῆρας. uergere in senectutem.
παραχωρῆσαι τοῦ χρημάτου. cedere bonis.
παραχωρέω. μ. ήσω. τ. ηκα. secedo. neutrum, concedo, addico, datiuo iungitur.
παραψυχή. ῆς. ἡ. παραμυθία.
παρδαλέη. ης. ἡ. pellis pardi.
πάρδαλις. εως. ὁ. pardus.
παρδαλωτός. οῦ. ὁ. referens colorem pardalis, uarius.
παρίαω. μ. άσω. τ. ασα. transmitto. acti.

παρεβάθην. præterij. Aoristus passiui uerbi à παραβαίνω.
παρεγραμμένον. illegitime insculptum. de nummo adulterino.
παρέγγραπτος. ὁ. ἡ. ὁ.
* παρέγγραφος ὁ, ἡ, παρεγγεγραμμένος. adscriptitius, non germanus, factitius, qui illegitimè obrepsit.
παρεγγεγραμμένοι θεοί. adscripti, allecti, adoptiui, asciti, qui etiam μέτοικοι dicuntur, quasi incolæ aduenæq. ἐγγεγραμμένοι uero dij maiorum gentium, quasi iam inde ab initio in deorũ albo connumerati.
* παρεγγράφω. falso inscribo, subdole interfero, interponoq.
παρεγγυάομαι. άσομαι. π. αμαι. fide iubeo, præcipio, admoneo, doceo, depo.
* παρεγγυάω. iubeo, mando. idem fere quod παραγγέλλω. nũcio, indico, pro potestate ipero, edico. Item per manus trado. παρεγγυᾶν τὸ σύνθημα. dare tesseram, tesseram in exercitu prodere & proferre. Aliquando cohortor, & adhortor, committo, ut imperator milites hortatur ad prælium. Ponitur pro denuncio, & certiorem facio. Vide commentaria Bud. Est etiam insanio.
παρεγγυή. ῆς. ἡ. adhortatio, allegatio, insinuatio.
* παρέγγυς. propiuscule. Interdum plenam habet significationem scilicet prope.
παρεγκάθημαι. sedeo. deponens absol.
* παρεγκλίνω. declino paululum, immutor q. Est etiam perperam inclino.
παρεγχειρέω. μ. ήσω. π. ηκα. adhortor, contendo.
παρεγχείρησις. conatus, contentio.
παρεδρεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. assideo. neutrum, datiuo iungitur.
παρεδύη. ἐδ. fraudulenter ingressus est.
παρέδρος. ου. ὁ. assessor.
παρέζου. assideas.
πάρει. accedis, aduenis, ades, ἀπὸ τοῦ εἰμί.
παρειά. ᾶς. ἡ. gena.
* παρεισάγω. intro, me insinuo, & profero.
παρειάς. άδος. ἡ. maxilla.
παρίας. ου. ὁ. pareas genus serpẽtis, qui cauda incedendo nititur.
παρίαξ. aderat. numerus pro numero, cum de puella dicatur. παρίαξ δακρυχέουσα.
παρεῖδον. contempsi.
παρέθη. dimissum est.
* παρείκω. indulgeo, permitto, facultatem do. ὅπτι παρείκοι, & ὅπτι παρείκοι, cum daretur occasio, cum liceret. Impersonale. Vide commentaria Budæi.
παρέκω. κοῦ
παρεικάζω. μ. άσω. π. ασα. assimulo. actiuum, datiuo iungitur.
* παρεῖμαι. ἀντὶ τοῦ πάρεισι. admisi.
παρειμένος. ου. ὁ. dimissus.
πάρειμι. adsum, id est, παρεγένομαι. suscipio patrocinium alicuius, aduocatus sum & συνηγορῶ.
* Item in promptu sum. πάρεστι, promptũ est, facile est. Aliquando accedo, aduenio. Vide commentaria Bud.

παρεῖμι. accedo.
παρεῖπον. admonui.
* παρεισδύω. idem quod εἰσδύω. Sæpe tamen pro irrepere ponitur, & fallere introeundo, & sese insinuando.
παρείσδυσις. idem quod εἴσδυσις.
παρεισδύω. ingredior. neutrum absolutũ.
παρείσακτος. ὁ. ἡ. alienus, adiectitius, subreptitius.
παρεισπίπτω. irrepo, εἰσδύομαι, παρείσειμι, insinuo me, incautis obrepo. Et ingredior & irrumpo hostiliter.
* παρεισφέρειν. legem abrogare. Idẽ quod ἀντεισφέρειν
παρεισφθείρομαι. pernitiosè obrepo & fallo, per obreptionẽ insinuo me & admittor. cũ dat.
παρίνω. μ. ύσω. π. υκα. affluo. neut. absolutum.
παρεῖς. dimissum est, resolutũ est.
παρεῖσαν. dimittebant.
* πάρεισι. accedit, prodit in singulari. In plurali adsunt, adueniunt.
πάρεω. extra, non longe.
παρέτερα. utroq; latere, utrinq;.
παρέθρισαν. præciderũt. ut ibi. ἴμασις δ' ἀφλάσσοι παρέθρισαν ἄκρα κόρυμβα.
* παρεκβαίνω. degenero, immutor, naturam meam non seruo, excedo, egredior modum. Interdum genitiuo, ut ἱλάσκομαι. interdum accusatiuo iungitur.
* παρέκβασις. εως. ἡ. transgressio, excessus, degeneratio. Significat etiam digressionem & egressionem à proposito, quam etiam egressum Quintil. uocat.
* παρεκβατικὸς λόγος. huiusmodi egressus.
παρεκβατικῶς. breuiter.
* παρεκλέγω. perperam exigo.
παρεκνέον. præter spem.
παρέκνεος. ἀνέκτητος. ut Iliad. κ. παρέκνεον ἤγαγεν ἐκτωρ id est, decepit.
* παρεκπίπτω. clanculum elabor: opponitur τῷ παρεισπίπτω.
παρέκτασις. εως. ἡ. figura quę fit cum syllaba in medio abundat, ut ἐπίτυμος, pro ἔτυμος.
παρεκτέον. adhibendum.
παρεκτείνω. extendo, produco.
* παρεκτρέπομαι. aberro, uiam rectam egredior, & deflecto.
παρεκφαίνομαι. eluceo, inclaresco.
παρεκφέρομαι. præter modum efferor uel concitor, uel alias afficior.
* παρελάω. μ. άσω. τ. ασα. prætereo, id est, supero. acti. accusatiuo iungitur.
* παρελαύνω. obequito, inuehor, irruo in hostes. Item equo prouehor ante alios. παρελαύνων ἵππῳ ἅρμα, prouectus est in medium prodiens. Dicitur & παρελαύνω cũ accusa. & significat porro ago, prodire facio.
παρελέξατο. concubuit, complexus est.
παρέλκεψις. εως. ἡ. præter missio, cũ aliqua ex geminatis consonantibus præter mittitur, ut κάλλιον pro κάλλιον.
παρέλκυσις. εως. ἡ. remoratio, ὑπόθεσις.
παρελκυστής. οῦ. ὁ. remorator.
παρέλκω. μ. ύσω. π. ύσα. produco, prolongo. act. accus. iungitur.

παρελπίδα. aduerb. præter spem, ex insperato.
παρεμβάλλω. interpono, considero, interfero, latenter interijcio, clam immisceo. παρεμβεβλημένον Cicero intercalarem transtulit. est etiam tentoria colloco ordinibus distincta, atq; inter se paribus spacijs congruentiq; positu respondentia. Bud.
* παρεμβολή. ῆς. ἡ. interpositio, intercalatio, interfertio subdola, interiectio rei nihil ad rem pertinentis. Est etiam tentoriorum ordo consertus & series contexta, positus tentoriorum & metatio ordinatione castrensi cõstãs. Ex quo fit ut pro castris ponatur. Est etiam in acie instruenda intercalatio subsidiariorum inter ordines primæ aciei. Vide plura in commen. Bud.
* παρεμβύω. μ. ύσω. π. υκα. imbuo, interfarcio, p media spacia inculco. act. accus. iungitur.
* παρὲ ἐμοῦ. à me. Luci. δοῦναί σοι παρὲ ἐμοῦ εἰκοσάκις τάλαντα μιᾶς ἡμέρας ἐκπέσας τῆς πόλεως. Cicero dixit, Sed etiã dicere se a me soluere, pro de mea pecunia.
* παρεμπίπωσις. εως. ἡ. intercidẽtia, figura elisioni cõtraria. ut λεγόμεθα pro λεγόμεθα. παρέμπτωσις αἵματος ἐν ἀρτηρίαις, dicitur à Galeno sanguis in arterias aberrans & cursum suũ flectẽs
* παρεμπάσσω. inspergo.
* παρεμπίπτω. intercido, intercurro, interrepo, interlabor, intercalo, interfero. quære πίπτω. neut. datiuo iungitur.
* παρεμπλάσσω. obstruo, oppleo, cutem restituo, intego cutem & restauro. Est enim etiam ἐμπλάσσειν καὶ παρεμπλάσσειν, locum ulceratum integrè, & in integrum restituere: induce re latinè dicimus & obstruere. Vide commentaria Bud.
* παρεμπόρευμα, quod accessionis uice tractatur, quasi negociationis destinatæ πάρεργον.
* παρεμπορεύομαι. obiter tracto uel negocior.
* παρεμφαίνω. τὸ συνεμφαίνω. Est etiam refero, id est, simulo, similis sum.
* παρεμφαντικός. declaratiuus, significatiuus, repræsentatiuus.
* παρεμφερής. similitudinem referens, similis, assimilis, diminutionem denotat, quasi παρὲ ὀλίγον ἐμφερής.
παρεμφέρων. similis.
παρὲ ἕνα. uno minus. Vide ἓν παρὲ ἕν.
* παρενείρω. infibulo. Item traiicio, penetro, insero, insinuo me intro. Athen. ἀλλ' ἐπιχαρίτως παρενείρας ὁ Μενέλαος, id est, uenustè sermonem excipiens & interfatus, hoc est, sermonem medium intercipiens, & uerba sua interserens & ueluti intercalans. Bud.
παρενδείκνυμαι. τὸ παρεπιδείκνυμαι.
* παρενήνεον. aceruabant.
παρένθεσις. εως. ἡ. insertio, parenthesis.
παρένθετος. ὁ. ἡ. ὁ. interpositus.
παρενθήκη. ης. ἡ. additio, additamentum, appendix
* & id quod obiter & per digressionem fit, & excessum ab opere proposito, hoc est, τὸ πάρεργον, & accessio. Sic Cicero dixit additamentum inimicorũ meorum. Bud.

* ἢ παρὰ ἐνιαυτὸν βλάστησις. cum aliquid uicissim germinat & non germinat.
* παρενιαυτόφορα dicuntur quæ alternis fructum ferunt, hoc est, non ἐπετειόφορα.
παρενοχλέω. μ. ήσω. π. ηκα. obturbo, molestus sum.
παρεισολένω. μ. ύσω. π. ευκα. concutio. actiuum, accusatiuo iungitur.
παρεντίθημι. insero, interpono, ὁ ἐντίθημι. act. accusatiuo iungitur. quære τίθημι.
παρὲξ. extra: ut παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσι: uerũ accentu in primam translato, genitiuo iungitur, & præter significat, ut παρὲξ ὁμήρου.
* παρεξάγω. exercitum duco in hostes, ἀν]παρεξάγω, infesto exercitu in aliquem eo.
παρεξέρχομι. discedere à proposito dicendo, p̃ter ueritatem loquerer.
παρεξειρεσία. ας. ἡ. pars nauis inter puppim & remiges.
* παρεξήγησις. praua interpretatio.
* παρεξηγοῦμαι. praue interpretor. παρεξηγοῦμαι τὴν ἀλήθειαν, ementiens ueritatis interpretationem.
παρεξηλημένος. ὁ. euanidus, extritus, & quasi extibiatus. Sumptum à tibiarum linguis, quę cum detractæ fuerint, frustra iam tibiam infles.
παρέξομαι. præbebo, exhibebo, adferam.
παρεξετάζω. μ. άσω. π. ασα. comparo. acti. accusatiuo iungitur.
παρέπεισεν. persuasit.
* παρεπιδείκνυμαι. ostendo, specimen mei præbeo, ostentabundè in medium prodeo, plausum à circunfusa turba capto. Vide παρέρχομαι.
παρεπίδημος. ου. ὁ. aduena, peregrinus, incola.
παρέπομαι. ἐξέπομαι. assequor, id est, iuxta sequor accido. depo. datiuo iungitur.
παρέπλευν. deuolaui, aduolaui.
* παρεργογραφεῖν. ὁ παρέργα γράφειν καὶ ζωγραφεῖν.
παργος. ου. ὁ. ociosus, sine opera, extra propositum, succisiuus.
* πάργα. sunt quæ præter præcipuam & destinatam imaginem ornatus gratia adduntur, ut flores & arbores & similia. πάργον ἀνάλωμα. quæ præter impensam destinatam impendia fiunt. πάργα sunt etiam quæ dicẽdo tantum attingimus. Quoniam uero πάργα operis minore cura fiunt, q̃ ipsum opus, ideo factum est, ut ἐν παργῳ τιθεῖς, sit neglectim facere, neglectui habere, καὶ ἐν παργῳ μέρει ἔχειν, ἐν παργῳ τιθεῖς. παργῶς ἔχειν, frigide aliquid agere, & languidè exequi. παργῳ χρῆσθαι, accessionis loco habere & ducere, ut occasio tulit, succisiuis horis. παργοις ἀνζῆς χρώμεθα, obiter & accessionis uice. Εν παργῳ χώρᾳ. accessionis loco et obiter suscipienda. Εν παργῳ μέρει. oscitanter, remissè. πάργα appellat Grego. opera succisiuis tẽporibus & sine cura scripta. πάργον. ponitur interdum loco aduerbij oscitabunde, negligenter, obiter. ὁδοῦ πάργον, obiter, ut interim à proposito digrediar. Bud.
πάργον. obiter, succisiua opera.
παργῶς. negligenter, intẽpestiuè, obiter.

παρδιερμηνεύω. ὁ παρεξηγοῦμαι.
παρέρχομαι. μ. ελεύσομαι. prætereo, supero, hostiliter ingredior. Est etiam idem quod παρεκπλήττομαι. palam omnibus in medium prodeo: Iacto me, id latinè dici potest: & exultare fermè pro eodem dixit Cicero. Est etiam νικῶ: ut παρίημι. Vide plura in commentarijs Budæi. depo. accus. iungitur.
παρεῤῥωγός. ός. ὁ. fractum.
παρετέον. dimittendum, tacendum.
παρέτος. alternis annis.
* πάρεσις. ιος. ἡ. remissio, dimissio, negligentia, corporis & animi defectio, & languor, & uirium corporisq̃ extenuatio & rabes.
* παρεσός. uictus, languidus, solutus, σωτακὶς, & μαρασμώδης, uel μαρανόμενος.
παρέσπερα. inserui.
παρευημερέω. μ. ήσω. π. ηκα. supero infœlicitatem. acti. accus. iungitur.
* παρευδοκιμέω. supero alium gloria, obscuro, fama & celebritate præsto alicui. accusatiuo construitur.
* παρευδοκιμεῖσθαι. uinci & superari ab alio, hoc est, inferiorem esse claritate famæ.
παρεύρεσις. ιος. ἡ. excogitata cauillatio, qua pactũ eludit, adinuentum, commentum.
* παρεφάπτομαι. ὁ ἐφάπτομαι, id est, leuiter attingo, stringo, hoc est, προσψαύω.
* παρέχω. μ. έξω. π. παρέσχηκα. præbeo. παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, præstare se uirum probum. σῶον παρέχειν, præbere præstarq̃ incolume. παρέχε apud Lucianum pro facile est, promptũ est.
* παρέχομαι. præbeo, παρέχεσθαι τὸ προκειμένον, laudare & proferre eius nomen, à quo possessionis causam habemus, & mancipio accepimus. παρέχεσθαι νόμον, laudare legis auctoritatem dici potest. Quintilianus & Iurisconsult. allegare appellãt, hoc est, citare. Cicero proferre legem dicit. Bud.
παρηβέω. μ. ήσω. π. ηκα. senesco, transeo pubertatẽ. neutrum absolutum.
παρηβῆναι. consenescere, ætati cædere.
παρηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. consolor, mitigo. acti. accusa. iungitur.
παρηγορία. ας. ἡ. consolatio.
παρηγορικός. οῦ. ὁ. consolatorius.
παρηγόρος. ου. ὁ. consolator.
παρήρθη. pro παρέρθη. disiunctum est, à παρέργω.
παρήϊξ, cominus insiluit.
παρήϊον. ου. τὸ. ornamentum ad maxillas equorũ.
* παρειὰς. ιδος. ἡ. maxilla, gena.
* παρηκεῖος. ὁ ἀπειθὴς καὶ ἠδεκεύων.
* παρήκω. μ. ήξω. π. ηκα. transeo, peruenio, pertranseo, porrigor, pertineo, pertingo, protendor. quare & desino significat. Est etiam sino, permitto. Vide commentaria Bud. neutrum absolutum.
παρηλικία. ας. ἡ. decrepitas.
παρήλιξ. ικος. ὁ. decrepitus.
πάρημαι. assideo.
* παρὰ ἡμέραν. alternis diebus. ἡμέραν παρὰ ἡμέραν, idem.
παρήμερον. unius diei.

παρημερεύω

παρημερεύω. iuxta aliquid die toto immoror.
παρήπαφα. decepi.
παρήχησις. ιος. ἡ. ἡ.
παρήχημα. ατος. τὸ. figura quæ fit cum plures literæ aut syllabæ eundem sonum reddunt, ut σαμία μία ναῦς.
* παρῆσία. ας. ἡ. libertas loquendi increpandiq̃ fiducia, ἀδεια, periculosa loquendi audacia, quando quiduis loquimur nullius respectu commoti, liberras in admonẽdo, aut alioq loquendi. Contraria assentationi, quasi πανοῦργος ἐρωσία.
παρῆσιάζω. μ. άσω. π. ασα. audacter loquor. neutrũ absolutum.
* παρῆσιάζομαι. ex æquo & liberè loquor, liberè & ingenuè planèq̃ dico. Apud magnos auctores passiua uoce dicitur tãtum, sed actiua significatione. Iungitur etiam cum accusatiuo. πεπαρῆσιασμένον aliquando passiuè accipitur pro ingenuè dicto.
πάρισις. ιος. ἡ. persuasio, καύνωσις.
παρισωρία. ας. ἡ. lorum exterius.
παρίππος. ου. ὁ. protensus, equus extremus in curru. scribitur & per ο apud Poëtas & item παρωρία.
παρβέμενοι. pro παραβέμενοι. apponentes.
* παρθενεραγύρτη. hodie sunt, qui confratriæ poscere uulgo dicuntur diuæ Mariæ. Sunt etiamq diuo Rocho, qui alijs etiam diuis stipẽ cogunt, quiq epulones potius diuorum sunt q̃ cultores. Vide Bud.
* παρθενεύομαι. καὶ
* παρθενεύω. in uirginitate dego, uirginem custodio. uel in uirginitate educo.
παρθενία. ας. ἡ. uirginitas.
παρθενική. ῆς. ἡ. uirgo, pro παρθένος, possessiuum p̃ primitiuo.
παρθενίκη. ης. ἡ. parthenice.
παρθένος. ου. ὁ. natus ex matre, quæ cum nuberet credita est uirgo. cui opponitur σκόλος. Et Parthenius mons Arcadiæ.
παρθενισκάριον. ου. τὸ. uirguncula.
* παρθενοκτονία. uirginum occisio ac immolatio.
παρθενοκτόνος. ου. ὁ. uirginum necator.
παρθενόπη. ης. ἡ. Parthenope una Sirenum, vnde Neapolis dicta est.
παρθενοπίπης. ου. ὁ. procus, obseruator aut insectator uirginum, uiolator.
παρθένος. ου. ἡ. uirgo.
παρθενών. ῶνος. ὁ. locus ubi habitant uirgines, & Palladis templum.
παρθένιον. ου. τὸ. Græcis multis nominibus. Latinis quibusdam solis seculum, quibusdã mille folium, Etruscis cauta, herba est.
πάρθις. pro uirgine.
παρθία. ας. ἡ. Parthia.
πάρθος. ου. ὁ. Parthus.
παρκάθημαι. μ. άνθημαι. π. αθημαι. accumbo. deponẽs absolutum.
παρκαμβίδες. ὁ. genus modulationis ad citharã
πάρκασι. ὑς μετέρχεται. prodeunt, accedunt, prætereunt, prætercurrunt.
παρίεσθαι. languescere, deficere uiribus.

παρίεμαι. dimittor, separor.
παρίειμι. prodeo.
* παρίεναι. accedere, aduenire. Vide παρέρχομαι.
* παρίημι. dimitto, omitto, relinquo. Item transmitto, admitto, pmitto, fino. Est etiã admitto, id est, προσάγω καὶ εἰσδέχομαι, intromitto. Εἰς τὴν ψυχὴν παρίεναι, sibi persuadere, in animum inducere. Præterea, soluo, extiguo, uires frãgo, tabefacio. Grego. τὸ στρατὸν παρεικὼς τὰς χεῖρας καὶ τὰς ἰκμάδας, cum exercitus eius uelut collapsis languidisq̃ manibus, spẽ etiã haberet intermortuam. Adhec, laxo & demitto, remitto. Est etiã νικῶ. Et transeo, ingredior, concedo. neut. accus. iungitur.
* παρίεμαι. ὁ παραιτοῦμαι, deprecor, recuso. Item admitto apud Demosthenem pro suo actiuo Vide Bud.
πάριος. ου. ὁ. parius.
παριππεύω. adequito.
πάρις. ιδος. uel ιος. Paris.
παρίδες. ὁ. tonsillæ seu glandulæ. nam ἰδὼς
* apud medicos dicitur pars illa in homine quæ os & gulam interiacet: idq̃ per metaphoram. nam ἰδὼς est terra angusta inter duo maria.
παρίσαμαί Ϙ. aduersor tibi.
παρισάω. acquiro, demonstro. actiuum, accusatiuo iungitur.
παρίσασθαι. uerbum est forense & iudiciale, ut sistere latinè: cum datiuo. ut παρίσασθαι δικαστηρίῳ in iudicio sistere. Vide πάρασις. Est etiam in iudicium producere & proferre. Præterea, in medium producere & excitare, qd̃ etiam ἀναβιβάσασθαι dicitur. Sic producere reos sordidatos dicimus. παρασήσασθαι μάρτυρας, testes aduocare & corrogare, ut contestaturi faciunt. παρασήσασθαι τοὺς ἀπολογουμένους ἢ τοὺς φεύγοντας, reo adesse & fauere, & quouis modo opitulari. Ob id παρίσασθαι dicuntur οἱ συμμαχοῦντες καὶ οἱ ὑπηρετοῦντες, καὶ προσαστίζοντες. παρίσασθαι etiam est præsto esse, apparere, apparitoris munere fungi. Est etiam astare, præsto & assiduum esse, & assistere, propè stare. Item uideri & subire, hoc est, εἰσέρχεσθαι, in mentem uenire, animum subire, animoq obuersari. Vñ ἐκ τοῦ παρισαμένου λέγειν, ex tempore dicere, hoc est, quicquid in mentem subito uenit, quod est ἐκ τοῦ παρατυχόντος & ὁ ἐπιλαθὲν εἰπεῖν. Est & ad deditionem compellere, subigere, diripere, & ad captiuitatẽ redigere, populari. Et appetere & aduẽtare παρίσασθαι etiam dicuntur, quæ naturæ suæ perfectionem & uigorem adepta sunt, quasi consistere & absolui, post quẽ statum iam ἵστασθαι dicuntur quasi exolescere & fugere. Sic παρίσασθαι de uino dicitur, consistere, cum uinum firmitatem et austeritatem propriam retinet, & non fugiens aut cedens ætati, ut eleganter & propriè Budæus, ut omnia hęc, interpretatus est. Significatur autem hoc uerbo status rerum, inter incrementum & decrementum, hoc est, ἀκμὴ. Est præterea παραθεωρεῖν, hoc est, ἠρεμαίως θεωρεῖν

λαθωρῶν. res inter se compositas æstimare, abtrinsecus statuere & cum aliquo componere. Hoc Cicero contendere appellat. Est etiam παρίσωσις animi fiducia præditum esse, & confirmari animo, non labascere, non linqui animo. Item in exilium pellere φυγαδεύειν, procul summouere. In summa ferè eadem significat quæ παρισάναι. & ediuerso.

* παρίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. adduco, adsum, sisto. cum accusa. & dati. κλίνη παρισάναι, iumenta præsto sistere in uehiculum ascensuro. παρισάναι ζῷ δικαστηρίῳ, in foro appariturasfacere. Nã παρισάναι significat astare, assistere, ꝓpe stare. Item uideri, subire, in mentẽ uenire sicut παρίσαμαι. Est etiam animo repræsentare alicuius rei imaginem, & quasi in rem præsentem perducere. Cui cognatum cum exhibere, ꝓbere, exprimere & ostẽdere significat. παρισάναι ἑαυτὸν is dicitur, qui præsto se exhibet ad mandata exhibenda, ut apparitores magistratibus faciunt. παρισάναι etiam est commouere & ciere, concitare & stimulare. Item persuadere. Præterea παραθωρῶν, res inter se compositas æstimare, & inter se componere, ut παρίσωσις. Et currentem equum reuocare & inhibere sistereq;, cui opponitur ἠφορμᾶν. Et animi fiducia præditum esse, ut παρίσωσις. Et παρασὰς pro freto, & confidenti, animoq; præsenti subnixo. Est etiã admoueo, & complector. act. accus. iungit. Vide commẽ. Bud.

παρισία. ας. ἡ. focus, ab ἱστία, qua uoce Iones pro ἑστία utuntur.

παρισόω. μ. ώσω. π. ωκα. deæquo, actiuum, accusatiuo iungitur.

παρίτω. ueniat.

παρμένω. μ. νῶ. π. παραμεμένηκα. adsum, permaneo.

παρνασός. οῦ. ὁ. Parnasus.

πάρνοψ. locusta.

παρό. præterea, ideo, unde, quo.

παροδεύω. μ. ύσω. π. υκα. transeo. neutrum absol.

παροδικός. οῦ. ὁ. transitorius.

* παροδιὸν μέλον ἐν τῇ παρόδῳ. canebatur, id est, cum in mediũ prodibatur.

παρόδ(ος). ὁ. qui uiam recipit.

πάροδος. ἡ. transitus, uia quæ est in mœnibus, ingressus, pars nauis.

παροδοῦμαι. excutior.

πάροθεν. antea, econtra, coram, ἔξωθεν.

παροικέω. μ. ήσω. κ. ηκα. habito peregrinus. neutrũ absolutum.

παροικία. ας. ἡ. peregrinatio, habitaculũ, ĩcolatus.

πάροικος. ὁ. ἡ. aduena, incola.

παροικοδομῶ. superstruo.

παροιμία. ας. ἡ. prouerbium, parœmia, quasi παρὰ τὸν οἶμον, hoc est, extra uiam, dictum.

παροιμιώδ(ης). ὁ. ἡ. prouerbialis.

παροιμιακός. ὁ. ἡ. idem.

παροιμιογράφος. ὁ. ἡ. parœmiæ scriptor.

παροινέομαι. μ. ήθομαι. π. ημαι. debacchor. Lucianus.

* ἱκανά σοι πεπαρῴνηκας πρὸς ἡμᾶς. Satis, ut opinor, debacchatus es in nos. Accipitur & passiue

Diogen. ἐν σεφίᾳ πεπαρῴνηκας, id est, à temulentis pulsata est, suggilata. deponens. neutrũ absolutum.

παροινία. ας. ἡ. debacchatio, uinolentia, petulantia

* ex uino procedens, temulentia, petulantia, super mensam & uinum petulantia, contumelia, uel iniuria, uel petulantia in ebrietate admissa. ipsaq; contumelia & probra sic petulanter admissa πεπαρωνημένα καὶ ὑπεπαρῳνημένα dicuntur.

* παρόινον. τὸ. conuitium temerè ac stultè dictum, uelut inter pocula.

παροινόομαι. μ. ώθομαι. π. ωμαι. debacchor. deponens absolutum.

πάροινος. ὁ. ἡ. uinolentus, uino bacchatus.

παροινουμένη γυνὴ. dicitur à Demosthe. quæ super conuiuium contumeliam passa est.

παροινόω. μ. ώσω. π. ωκα. debacchor. neutrum absolutum.

παρόντες. πρεσβύτεροι. ante transeuntes.

παρότερος. antiquior, prior, ulterior, uetustior.

πάρος. ὁ. ἡ. mansuetus.

παροίχομαι. præteeo. deponens absolutum. require οἴχομαι.

* παρολίγον. penè, quasi πάνυ ὀλίγον. Plato. οὐ γὰρ ἔμμιν ἔγωγε οὕτω παρὸ ὀλίγον ἔσεσθαι, ἀλλὰ πολὺ πλείω. neq; eẽ existimabã adeo iam parum abfore, sed multũ uel plusculũ abfuturũ. Vide commentaria Budæi.

παρολκή. ῆς. ἡ. mora, dilatio.

παρολισθαίνω. labori insistere nequeo, ut sæpe senes uidentur.

* παρὸ ὅλον τὸν βίον. per totam uitam, à toto tempore uitæ.

παρομαρτέω. comitor.

παρόμοιος. ὁ. ἡ. similis, adfimilis, diminutionẽ denotat, hoc est, παρὸ ὀλίγον ὅμοιος.

παρομολογία. ας. confessio, figura est, quum aliquot res aduersario concedimus, deinde aliquid inferimus, quod omnia quæ posuimus euertat.

παρόν. ὄντ(ος). ὁ. præsens, decens.

παροξυντικός. οῦ. ὁ. iritatiuus, incitatiuus, acutus uelox.

παροξύνω. μ. υνῶ. π. υνκα. exacuo, expergefacio, irito, prorito, incito, concito, excito, exacerbo, acti. accusat. iungitur.

παροξύω. in acetum degenero.

παροξυσμός. οῦ. ὁ. iritatio, incitatio, exacerbatio, accessio.

παροξύτονος. ὁ. ἡ. ὀν. ὁ. dictio habens accentum in penultima.

παροράω. perperam uidere, sicuti παραβλέπειν, ut

* solet accidere parum attentè intuentibus, cõniuenter aspicere aliquid.

παρόρασις. ῆς. ἡ. despectio.

παροράω. μ. παρόψομαι. π. παρεώρακα. despicio, negligo, contemno, fastidio. actiuum, accusatiuo iungitur.

παροργισμός. οῦ. ὁ. excandescentia, iritatio.

παροργίζω. μ. ίσω. π. ικα. irito. actiuum, accusatiuo iungitur.

παρόρ(ιος). ὁ. ἡ. montibus uicinus.

παροτρύνω. μ. υνῶ. π. υνκα. concito, impello, hortor, incito, suadeo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

παρόρμησις. εως. ἡ. concitatio.

πάρος. antea, prius, quondam, ante cũ genitiuo.

* παρὸ ὅσον. quatenus. Est etiam quoniam, propterea quod.

παροτρύνω. μ. υνῶ. π. υνκα. promoueo. actiuum, accusatiuo iungitur.

παρὸ ὀλίγ(ον). facilè, ferè, penè. Aesch. παρὸ ὀλίγ' ἦλθον ἀπολωλεκέναι. Hoc Cicero ita latinè dixit.

* Propius nihil factũ est, quàm ut ille occideretur. παρὸ ὀλίγ' τίθεμαι, pro nihilo duco, & παρὸ ὀλίγ' ποιοῦμαι καὶ ἡγοῦμαι, nihili facio.

παρουλίς. tuberculum iuxta gingiuas.

* παρουσία. ας. ἡ. præsentia, aduentus. Gregor. pro comitatu usus est.

παρυστερεύω. μ. εύσω. π. ευκα. conductum duco quo uolo. neutrum absolutum.

παρυχέω. ῶ. transfueho.

παρυχή. ῆς. ἡ. largitio.

* πάρυχος. ὁ. ἡ. ὁ. dator, præbitor, à παρέχω. Dicebãtur item πάρυχοι qui peregrinis salem & ligna præbebãt. Orat. in pri. Ser. Et parochi quæ debent ligna salemq; quos Porphy. Copiarios à Latinis uocatos esse tradit: qui salẽ & ligna ijs præstabãt, qui reipub. caussa peregrè ibãt. Cic. ad Atticũ li. xiiij. In hac significatione utitur. Sub nomine autẽ harũ specierũ omnia hospitibus necessaria intelligimus. Oratius in. ij. Ser. πάρυχον, ꝑ cõiuiuatore, hoc est, cõuiuij exhibitore, posuit, Vertere pallor. Tũ parochi faciem uel sit metuẽdus ut acres Potatôres. Dici potest & à παρυχᾶς. Nã ut scribit Pausanias in Græcia moris fuit, ut in nuptiali curru tres dũtaxat sederẽt, media spõsa, à lateribus sponsus, & quẽ uocãt πάρυχον, quĩ amicitia uel sanguine esset cõiũctus, cuiq; deferrent plurimũ. Aristophanes auibus.

ἐσθ' ἁμαθαλὴς ἔρως χρυσόπτερος ἡνίας εὔθυνε παλιν-
τόνους ζυνὸς πάρυχος γάμων. Ex annotationib. Budæi & Cœlij.

* παροψίς. ίδ(ος). ἡ. paropsis, patina, catinus, patella aut discus, in quo apponitur cibus aut cõdimentũ. Dictũ apparet à rotũditate flexuq;. Legitur & πάραψις apud Suidã eodẽ sensu. Pollux tradit etiã iuris quoddã genus esse, uel, ut putant alij, mazæ, uel obsonium quod nunc παροψιμάτιον diceremus.

παρυδάτιος. ὁ. ἡ. iuxta aquam positus.

πάρυγρος. ὁ. ἡ. humidus.

παρυπόστασις. minus est quàm ὑπόστασις quia παρὰ aliquando imminuit in compositione.

παρυπάτη. ης. ἡ. chorda quam paripaten Musici uocant.

παρύσατις. ιδ(ος). ἡ. Parisatis Darij uxor.

πάρυφος. ὁ. ἡ. purpureæ uirgæ uesti intertextæ Ionum lingua, unde ὑπάρυφος.

παρυφαίνω. μ. ανῶ retexo, id est, destruo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

παρυφή. ῆς. ἡ. uestium contextus.

πάρυφις. uestimenti genus, cuius meminit Pollux libro septimo.

* παρυφίσαμαι. minus est quàm ὑφίσαμαι, id est, ferè in natura rerum sum, uel propemodũ subsisto. Vide Cõmenta. Bud.

παρφάμβυθος. ὁ. ἡ. decipiens dicendo.

πάρφασις. εως. ἡ. deceptio, commonitio.

* παρωθέω. repello, summoueo, expello, auertor cum accusatiuo. Et abijcio, reijcio, deturbo, abdico cum genitiuo. Plato pro ἀναβάλλεσθαι & ὑπερτίθεσθαι posuit, hoc est, in aliud tẽpus reijcere quod petitur.

παρωνομασία. ας. ἡ. cum eodem uerbo quasi contraria augẽtur. figura est illi cõtraria quæ προσωνομασία appellatur.

παρωδία. ας. ἡ. cum à tragica sublimitate ad humilitatem comicam sermo demittitur.

παρωδῶ. exagito, contumeliosè describo.

παρώνυμον. ὁ. τὸ. denominatiuũ, id est, nomen ab alio nomine deriuatum, accessorium nomen ex euentu.

παρωνυχία. ας. ἡ. morbus iuxta ungues, rediuiuum. & παρωνυχία, herba morbi illius medela, Latinis bouinalis dicta.

παρώπια. τά. ocularia equorum, coria quæ ambiunt oculos equorum.

* παρώπιδες. anguli oculorũ interiores exteriorescq;, qui & μυγαὶ, id est, fontes dicunt, quod lachrymæ inde profluant.

παράτιον. ὁ. τὸ. ornamentum aurium.

παρωτίδες. abscessus carnis iuxta aures.

παρωτίς. ίδ(ος). ἡ. apostema secus aures, quod parotis à medicis latinis uocatur.

πάρωχρος. ὁ. ἡ. pallidus

* πᾶς. ασα. ὲν. ὁ. anceps est ad omnis, quilibet, uniuersus. Item totus. πασὶ καὶ πασᾶις omnibus utriusq; sexus apud Demosth.

πᾶσα. ῆς. ἡ. omnis.

πάσαλος. ὁ. ἡ. πάσσαλος.

πάσασθαι. comedere, saturari. unde ἅπασος.

* πᾶς ἕκαστος. unusquisq;.

πασιθέα. ας. ἡ. Pasithea una è tribus gratijs secũdum Homerum, quam alij Euphrosinen uocant.

πασιφάη. ης. Pasiphaë, tetrasyllabum est.

* πᾶς ὅστις. quiuis, quicunq;. Plato, πᾶς ὅστις ἂν μέλλῃ ἀνόσιον εἶναι, omne quod.

πάσσαλη. ἡ. minutissimus aliquis puluisculus farinæ. Accipitur pro re minutissima. Aristophanes ὕπνος πασσάλην dixit, cum nihil omnino somni intelligeret.

πάσσαξ. ακος. palus. Aristophanes in Acharnẽsibus. πάσσαιν τὰς ἀγλίθας ἐξηρόασετε.

παστάς. άδ(ος). ἡ. porticus, thalamus nuptialis, locus conuiuij.

πάσχα. ὁ. ἡ. ultimus dies anni.

* πᾶς τις. unusquisq;.

* παστός. οῦ. ὁ. thalamus, à πάσσω, quod orno etiam inter alia significat, uelum genitali lecto incumbẽs. & qui cibo operam dedit. à πᾶ, id est, ὀλίω.

παστοφόρι. ὁ. ἡ. ferentes pallium, ut in processionibus fit.

παστοφόρος. ὁ. thalamifera. Veneris epitheton, à παστὸς, & φέρω.

* παλαιαλος. idem quod attice παλαιος.
παλαιδιν. cateruatim, totis uiribus.
παλαιδιεί. omnino, apd Thucy. παλαιδιεὶ διὶ φθαρῆ.
πάχα. ατος. pascha.
* πάχω. μ. παθήσομαι. π. πέπονθα. patior, supplicio afficior, perpetior, tolero. Δωριὰν ἐβούλετο δοῦναι εἴ τι πάθοι, uolebat cõdationẽ conferre mortis causa, quod Latini dicũt siquid illi accidisset. Cic. in Philip. Siqd mihi humanitus acciderit, hoc est, si ego morerer. qd etiã de inanimatis dr. Demosth. ει πάθοι τι ἡ ναῦς, id est, si periret nauis. Idẽ παθεῖν τι, pro affectũ esse misericordia dixit. Est etiã πάχειν admittere aliquid, Demosth. μηδαμῶς μηδὲν ἀθέλτερον ὑμᾶς πάθητε, uidete ne sic stulte statuatis, ne quid stolide admittatis. Est etiã facere. Inde illa locutio ἀλλὰ τί ἂν πάθοις. Galen. τί ἂν οὖν τις πάθοι πρὸς ἀνθρώπους μήτε λόγῳ πειθῆναι δυναμένους; Terẽt. Quid cũ illis agas, qui neq; ius neq; bonũ atq; æquũ sciunt. Isoc. ὅπερ πάσχουσι οἱ πολλοί, quod multi faciunt, quod hominũ uulgo accidit, quod multis usuuenit. Est etiã affici cõmodo uel incõmodo, benè uel malè, inde εὖ πάσχειν, & ἀγαθὸν πάσχειν beneficiũ accipere, beneficio ab aliquo affici, cui opponit τὸ εὖ ποιεῖν. Et ἀντιπάσχειν, τὸ ἀντευεργετεῖσθαι καὶ ἀντευποιεῖν beneficiũ reponere. Vtuntur etiã hoc uerbo sæpe quũ rem nouã & absurdã significare uolunt. Lucian. τί παθὼν σαυτὸν ἐς τοὺς κρατῆρας ἐνέβαλες; Idem, τί παθοῦσα ἐκείνη ἀντ' ἐμοῦ μάγῳ σε ὅμοιον ἔτρεψεν. D. Hierony. Græcã hãc phrasim imitatus est in epist. quadã ad Euagriũ. Quid patitur mensarum & uiduarum minister, ut suprà eos tumidus se efferat ad quorũ preces Christi corpus cõficit? id est, τί ἔπαθεν. Latini dicunt, quid illi accidit? aoristus secundus ἔπαθον. neutrũ, gtõ, dtõ, & actõ iũgitur. ut πάχω τοῦτο κακῶν, ἢ, τοῖς κακοῖς, καὶ ἐισορᾶς ἃ πάχομεν κοιμά, ut annotat Priscianus lib. xviij.
πάσσω. μ. άσω. π. ακα. spargo, uario, tingo, edo. actiuum, accusatiuo iungitur.
πάσσων. ονος. ὁ. pinguior, à παχὺς, forma cõparatiua, ut à βραδὺς, βραδίων, & βράσσων.
παταγέω. μ. ήσω. π. ηκα strepo, obstrido. neu. abso.
πάταγος. ὁ. sonus, percussio, sonus ex percussione, stridor.
παταλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. figo palũ. neu. absolutũ.
πατάλης. ceruorum genus, latinè subulones à cornuum figura.
πάταλον, aut πάσσαλος, ὁ. palus, clauus ligneus, sera, pertica. παταλῶ ἀπαυχενίσασαι, id est, clauo suspendere prouerbialiter significat (teste Eustathio) negligẽtius curare aliquã rem.
* πατάσσω. μ άσω. π. αχα. percutio, sono, pugnam illido, pulso, conculco. actiuũ, actõ iũgitur.
* πατέλλια, τὰ. pocula quædam perampla.
πατέρων. paterculus.
* πατέω. μ. ήσω. π. ηκα. pessundo, calco, uado. actiuum, accusatiuo iungitur.
πατήρ. έρος. καὶ. πατρός. qer syncopam in alijs casibus, ὦ πάτερ, pater, quasi πατηήρ, id est, παῦσας τηρῶν, id est, filios seruans.
πατήρ. ῆρος. ὁ. calcator.
* πάτος. ου. ἡ. callis, uia, pruina. πάτον etiam interpretantur cœnum cæromati permixtum.
πάτρα. ας. ἡ. patria.
πατράδελφος. ου. ὁ. patruus.
πατραλοίας. ου. ὁ. patricida, parricida.
πατραλοίας. ου. ὁ. idem.
πατριά. ᾶς. ἡ. gens, familia.
* πατρία. τὰ. mores patriæ, τὰ ἐν πόλεως ἔθη.
πατριάζω. mores patris refero, patrisso.
πατρίκιος. Suida teste, ὁ πατὴρ τῶν κοινοῦ, patricius, pater est communis reipublicæ.
πατρικός. οῦ. ὁ. paternus.
πάτριος. ου. ὁ. patrius, consuetus.
πατρίς. ίδος. ἡ. patria, tribus. genus paternum.
πατρώτης. ου. ὁ. conterraneus.
πατρόθεν καλεῖν. patris addito nomine aliquem compellare.
πατροκασίγνητος. ου. ὁ. patruus.
πατροκονία. ας. ἡ. patricidium.
* πατροκτόνος. patrem occidens.
* πατρόκτονος. à patre occisus.
* πατρομήτωρ. unde quis maternũ genus ducit.
πατροτύπης. ου. ὁ. patricida, percussor patris.
πατροῦχος. ου. ὁ. filia cui uni hæreditas obuenit, quæ & ἐπίκληρος uocatur.
πατρονομέω. μ. ήσω. π. ηκα. paterno more tracto. actiuum, accusatiuo iungitur.
πατροπαράδοτος. ου. ὁ. à patribus traditus.
πατροπάτωρ. auus paternus.
πατροφόνος. ου. ὁ. καὶ
παροχόνης. ου. ὁ. patricida.
πατρόω. μ. ώσω. π. ωκα. patrisso. neutrũ absolutũ.
* πατρῷος. ου. ὁ. paternus. πατρῷα dicũtur quæ recepta sunt in patria & uulgo fiũt, quæ filij à maioribus uelut per manus acceperũt, τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα. Lucia. de Alexãdro loquẽs. ἀπασῶν τῶν πατρῴων προσκυνεῖν ἠξίει. Aristophan. in Ran. πατρῷον pro πατρόθεν dixit.
πατρωός. οῦ. ὁ. patruus, uitricus.
πάτρως. auunculus ex patre.
πάττω, spargo.
* παῦλα. ης. ἡ. quies. Accipitur pro fine ut παῦλα ἑῴων interprete Theodoro.
παύομαι. μ. αύσομαι. π. αυμαι. desino, quiesco, cesso. deponẽs, gtõ iungitur. ut πάνομαι ἐκ ὀργῆς. desino irasci. παύομαι βασανιζόμενος, desino torqueri. πάνομαι ἐκ ἀρχῆς. abeo magistratu, & abdico me.
παῦρος. ου. ὁ. paucus, facilis numeratu.
παυσελή. ῆς. ἡ. quies.
παυστήρ. ῆρος. ὁ. καὶ
παυστήριος. ου. ὁ. sedator, finitor.
παυσίλυπος. ου. ὁ. ademptor curarum, epitheton Iouis apud Sophoclem.
* παύω. μ. αύσω. π. αυκα. sedo, cessare facio, finẽ impono, libero. neutrum. cum genitiuo. Aliquãdo actiuè cum accusatiuo, ut πάνειν ἀρχὴν abrogare imperiũ magistratui apud Lysiam. & Demosth. στρατηγοῦντα δ' ἀνὴρ ἐπαύσατε. Aliquando sine casu ponitur, tunc; accusatiuũ ἑαυτὸν subintelligunt.

παφλάζω. μ. άσω. π. ακα. bullio, ebullio, æstuo, uerbum fluuiale. neutrum absolutum.
πάχεος. ὁ. pro παχύτερος. crassior.
πάχνη. ης. ἡ. pruina.
παχνόω. μ. ώσω. π. ωκα. figo, conglutino, denso, contrisco seu perdo, ut Hesiodus, ἐπάχνωσε φίλους. sumpta metaphora à pruina quę arbores frigore corrũpit. acti. actõ iũgitur.
παχνώδης. εος. ὁ. ἡ. pruinosus.
πάχος. εος. τὸ. crassitudo, ruditas.
* παχύλεγμοι. qui sunt pingui illotaq; cute, crassipelles, pro fatuis ac rudibus. Vide Cœliũ lib iij. cap. v.
παχύκνημος. ου. ὁ habens suras pingues.
παχυλῶς. crasso modo.
* παχυμερίστερον. crassius, indistinctius, rudius.
παχύνω. μ. υνῶ. π. υνα. impinguo. actiuum, accusatiuo iungitur.
παχύς. έος. ὁ. crassus, pinguis.
παχύτερον. τὸ. crassius, rudius, pĩguiore minerua
παχύτης. ητος. ἡ. crassitudo.
πάω. adipiscor, uescor.

Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

πέδαι. ῶν. pedicæ, & omne uinculum pedum.
πεδέασκον. impediebant.
πεδάω. μ. ήσω. π. ησα. impedio. acti. actõ iũgitur.
πεδέω. μ. ήσω. π. ησα. ligo, compedio, compedibus uincio. actiuum, accusatiuo iungitur,
πεδιάς. άδος. ἡ. campestris, in planicie posita, ipsa planicies.
πέδιλον. ου. τὸ. talare, calciamentum uarium.
πεδινός. οῦ. ὁ. campestris.
πεδίον. ου. τὸ. campus, planicies, uiridariũ, hortus, pars pedis superior, ager.
πέδον. ου. τὸ. solum.
* πεῖρα. ας. ἡ. pes extremus, τὸ κάτω τοῦ ποδός, fimbria, ora, κυκλάς, limbus, retis genus rotundũ, prosaicè. Interdũ idem quod σφυρὸν. unde apud Homerũ Thetis uocat ἀργυροπεῖρα.
πεζέτερος. ου. ὁ. pedester, satelles, stipator.
πεζεύω. μ. εύσω. π. ευκα. eo pedes. neutrũ absolutũ.
* πεζῇ. pedibus. aduerbiũ. Lucia. i Satur. οἱ πολλοὶ δὲ πεζῇ καὶ χαμαὶ βαδίζομεν.
πεζικός. οῦ. ὁ. pedestris.
πεζομαχία. ας. ἡ. pugna pedestris.
* πεζολόγοι. historici.
* πεζὸς λόγος. ὁ. dicit Græcis quã Latini prosam orationẽ uocant, quasi dicas peditẽ seu pedestrẽ sermonẽ: neq; id uocabulũ à pedibus metricis inditũ est, sed aliquid humile submissumq; denotat significatione præcipua, nisi fallor: quasi dicas, humi gradiẽs, quodq; nec carminis sublimitate nec figurata numerosaq; oratione nititur: etiã si in uniuersum usurpari soleat pro omni oratione soluta. Copiosius Budæus in epistola quadãm ad Salmonium.
* πεζός. οῦ. ὁ. pedes, pedibus iter faciẽs, pedestris, ὁ ἐκ ποδῶν μαχόμενος. τὰ πεζὰ aliquã humilia & submissa. Lucian. ἀπαγορεύειν τὰ πάντα καὶ πεζὰ καὶ δημοτικὰ, καὶ τῦφος ὀνομάζεις.

πεῖρον. οῦ. τὸ. peditatus.
πειθανάγκη. persuasio cum necessitate cõiunctã.
πειθαρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. principibus obedio. Accipitur pro quouis modo obedire. neu. ab.
* πειθαρχικός. οῦ. ὁ. obediens principi, principum edictis æquo animo obsequens.
πειθήνιος. ου. ὁ. obediens.
πείθομαι. μ. είσομαι. π. εισμαι. obedio, persuadeor, credo. deponens, datiuo iungitur.
* πείθω. μ. εἰσω. π. πέπεικα. suadeo, persuadeo, in sententiã meam adduco. Chrysost. ἔπεισε φαυλόζεος, autor fuit ut animo conciperẽt. confido, pareo, neutrũ, datiuo iungitur. Herod. in primo cũ accusatiuo, καὶ μηδένα τι ἧσσον ὑμᾶς ἐμοῦ δυσφορέειν, ἐπαυτὸν ἀκριβέως πέπεικα. id est, persuasissimum habeo.
πειθόμεθα. pareamus.
πειθώ. ούς. καὶ
* πειθώ. Dea dicẽdi præses: quã Ennius Suadã. Quintilianus persuadẽdi deã: Suadelã Horatius: Cicero Leporẽ uocat. Hãc & ψυχαγωγὸν uocant, quasi ductricẽ & oblectatricẽ animæ, flexanimã. Vide Budæũ in priorib. annot. Et Politia. in Miscell.
πείκω. apto, tondeo. & dicitur propriè de ouibus, ξαίνω.
πεῖνα. ης. ἡ. fames.
πεινολέος. ου. ὁ. famelicus.
πεινέω. καὶ
πεινάω. άσω. π. ασα. esurio. neutrum absolutum.
* πεῖνα. cibi appetens.
* πεῖνα pro πεῖνα, & πεινῆν pro πεινᾶν in infinitiuo. Doricum est.
* πεῖρα. ας. ἡ. periculũ, experientia, conatus. Attici ἀντὶ τοῦ δόλος καὶ τέχνη accipiũt. unde πεῖραι τὰ dicũtur οἱ κατὰ θάλασσαν κακοῦργοι, ut annotat Sophoclis interpres in Aiacẽ. πεῖραν λαβεῖν, καὶ πρᾶξιν, καὶ δοῦναι pro experiri & periculum facere apud Herodianum.
* πειράζω. μ. άσω. π. ασα. tento, ut dæmon. Dicitur ferè de inani conatu, ut aues adhuc pennis immaturis uolare gestiẽtes πειράζειν τὰς πτέρυγας dicũtur. quapropter etiã dicitur de ijs qui ἀνυπόστατα πειράζουσί τι, hoc est, ἀπράκτους ὁρμῶνται. actiuum, accusatiuo iungitur.
* πειράζων. dissimulator aliquando.
πειράομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. tento, aggredior, conor, nitor, experior, id est, periculũ facio.
* Et experior, id est utor & adipiscor, ut experior meliorem fortunam. deponens, genitiuo iungitur.
πεῖρος. καὶ
πεῖρας. ατος. τὸ. finis.
πειρασμός. οῦ ὁ. tentatio.
πειραστής. οῦ. ὁ. tentator.
* πειραστικός. qui conatu inani utitur. Aristot. appellat πειραστικοὺς λόγους, qui ex ijs quæ probantur respondenti colligunt oppositam propositionem.
πειρατήριον. τὸ. tentatio, locus tentationis, piraterium.
πειρατής. οῦ. ὁ. pirata, à πείρω, pertranseo, quia semper mare permeat.

suadeo. persuadeo.

πειράω.μ.άσω.π.ασα. penetro, conor, experior, tẽto. πειρᾷ ἀνὴρ ἢ γυναῖκα. de ſtupro interpellat, de ſtupro ſolicitat & appellat. Et latinè attẽtãre pudicitiã matronæ uel puellę, pro conari labefactare. Eſt etiã ſolicitare & ad defectionem perlicere conari. actiuũ accuſatiuo iungitur.

πειρήνας.αντος.ὁ. perficiens.

πειρήτ(ω.μ.ίσω.π.κα. tento.

πείρηθα. tabulatum, uelamen, tabulatũ in curru ubi res ponũtur, & ubi ſedẽt qui curru uehuntur.

πείρω.μ.ερῶ.τ.κα. tranſeo, penetro.

πεῖσα.ης.ἡ. obedientia.

πεῖσις.ιος.ἡ. paſſio.

πείσεαι. paſſum iri.

πεῖσμα.ατος.τὸ. firmamentum, refugium, rudẽs, id eſt, funis nauticus.

πεισμονή.ῆς.ἡ. perſuaſio.

πείθομαι. patiar.

* πείσω. futurũ anceps à πάσχω uel πείθω.

πειθώλης. catamytus.

πειτάσω. agito.

πειῖω. euello, tondeo.

πελάγιος.α.ὁ maritimus, intra pelagus poſitus.

* πέλαγος.εος.τὸ. pelagus, profundũ maris. Dictũ putant quod ſit πῶλε τῆς γῆς, id eſt procul à terra quaſi πέλαγος.

πελάζω.μ.άσω.τ.κα. propinquo, admoueo. à πέλας factum eſt. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

* πέλανος.ου.ὁ. mola ſacrificijs apta, quæ fiebat ex tenuiſſima farina. ſpuma concretior circa os apud Euripedẽ in Oreſte. & ſuccoſa lachryma inſtar thuris gummi denſata. & obolus uaticinãtibus erogari ſolitus.

πελαργικὸς νόμος. lex ab Ariſtophane dicitur, qua liberi parentes alere iubentur.

πελαργίδεῖς.οι. pulli ciconiæ.

πελαργός.ου.ὁ. ciconia.

πέλας. propè.

πελασγία. dicta eſt olim Theſſalia.

πελατία. clientela.

πελάτης.ου.ὁ.ἡ. minister, cliens.

πέλεθρον.ου.τὸ.ἡ. iugerum.

πέλει. eſt, fit, decet, conuenit.

* πελειάς.άδος.ἡ. columbæ ſpecies. Liuia uertitur Theod.

πελεκᾶνος.ου.ὁ. pelicanus auis marina.

πελεκάω.μ.ήσω.π.κα. dolo, ſecuri percutio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

* πελεκίζω.μ.ίσω.τ.κα.ἡ.

πελεκύζω.μ.ύσω.τ.κα. ſecuri cædo, neu. actõ iũg.

* πέλεκυς.εος ἡ. εως.ἡ.ἡ.

πέλεκυς.υος.ὁ. bipennis, ſecuris.

πελεκυτής.ου.ὁ. dolator.

πελεκυφόρος.ου.ὁ. bipennifer.

πελεμίζω.μ.ίσω.π.κα. appropinquo, agito, iudico, reuertor, miſceo.

πέλεσκον. ſum.

πέλεκος.ου.ὁ. merda.

* πέλλα.ης. uas quo excipitur lac dum mulgetur. Latinè mulctra, mulctrũ, mulctrale dicit.

πέλητ. ſit.

πελιτός.ου.ὁ. ſenex.

πελιδνός.ου.ὁ. liuidus.

πελιδνόω.μ.ώσω.π.κα. liueo. neutrum abſolutũ.

πέλιος.ου.ὁ. liuidus.

πελιόομαι. liueſco.

πελίωμα.ατος.τὸ. uibex, liuor.

πέλμα.ατος.τὸ. planta pedis.

πέλομαι. ſum.

πελτάριον.ου.τὸ. parua pelta.

πελτασής.ου.ὁ. ſcrutatus.

πελτασμός.ου.ὁ. pugnans peltis.

* πέλτη.ης.ἡ. pelta, hoc eſt, ſcutum breue umbone carẽs, formã habẽs Lunæ iam ſemiplenæ. Zenoph. ſcribit Amazonidũ peltam hederæ folio fuiſſe ſimilẽ. Eſt & piſcis nomen.

πέλυξ. galea.

πέλω. ſum.

πέλωρ.τὸ. monſtrum, ingens.

* πελώρια.τά. Saturnalia in Theſſalia.

πελωρίς.ς.ἡ. Pelorides, genus concharũ: quæ uoce etiam Latini utuntur, dictũ, ut quidã uolũt, à magnitudine, aut, ut alij opinant, à Peloro Siciliæ promontorio.

πελώριος.α.ὁ.ἡ.ὁ.

πέλωρος.α.ὁ. excelſus, ingens.

πέμμα.τα.τά. pemmata, hoc eſt, bellaria, ſecundæ menſæ, res aromaticæ, cupediæ.

πεμπάς.άδος.ἡ. numerus quinq; uiros cõtinens.

πεμπάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. numero uel ordine quinario reuoco.

πεμπάζω.μ.άσω.π.ακα. mitto, in quinq; metior. per pẽtadas, id eſt, quiniones numero. Nã πέμπε, æolicè pro πέντε, quinq;.

πέμπελος. ſenex ſeu anus, ſic dicti q; breui ad inferos mittẽdi ſint. πῆχε τὸ πεμπέλε ἐς ἡ ἅιδαν.

* πεμπόβολον.α.τὸ. ueru habens quinq; ordines ad aſſandum.

πεμπαῖος, quintanus.

πεμπάς.άδος.ἡ. quinquennitas.

πεμπτέος.α.ὁ. mittendus.

πέμπτος.η.ὁ. quintus.

πέμπω.μ.έμψω.τ.ομφα. mitto, pompam ago, deduco. actiuum, accuſatiuo iungitur.

πέμφελος.α.ὁ. aſper, difficilis.

πεμφίς.ίδος.ἡ. anima, reſpiratio, & ſolis radius.

πενέστερος.α.ὁ. pauperior.

πενέσται.ῶν. apud Theſſalos dicebãtur ſerui non natura, ſed iure belli, prius à manẽdo μένεσθαι dicti, quia pacta cũ Theſſalis ſeruarũt, quibus ſe in ſeruitutem addixerant.

* πένης.ητος.ὁ. pauper, qui labore uictum quærit, ſed πτωχὸς mendicus eſt.

πενήκαστα.ων.ἡ. paupercula.

πενθερά.ᾶς.ἡ. ſocrus.

πενθερός.οῦ.ὁ. ſocer.

πενθεσίλεια.ας.ἡ. Penthesilea.

πενθέω.μ.ήσω.π.κα. lugeo. acti, accuſatiuo iũgit.

* πενθημιπόδιον.α.τὸ. duo pedes & ſemiſſis.

πενθημιχοίνιξ. duæ chœnices & ſemiſſis.

πένθιμος κεφὰ dicebatur tonſura illa quæ propter morbum pedicularem fiebat.

πενθικός.ὁ. lugubris.

πενθικῶς πρᾶξαι. lugubriter & flebiliter agere ſiue ualere.

πένθος.εος.τὸ. luctus.

πενία.ας.ἡ. paupertas.

πενιχρὰ.ᾶς.ἡ.ὁ.ἡ.ὁ

πενιχρός.ου.ὁ. pauperculus, uilis.

* πένομαι. pauper ſum, & in cura laboro. Aliter Iliad. α. ὡς ἡ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν. Sic illi quidem hæc agebant in exercitu.

πεντάδικος.ου.ὁ. quintus

πεντάδιον.ου.τὸ. quinternio.

* πεντάδυλον. idem quod πεντόβολον.

πεντετηρίς.ίδος.ἡ.ἡ.ὁ

πεντάετηρίς.ίδος.ἡ. quinquennium.

πεντάετηρος.ου.ὁ. quinquennis.

πένταθλον.ου.τὸ. pentathlum, uel quinquartium.

πένταθλος.ου.ὁ. qui in quinq; certaminum generibus certat. id eſt, luctu, pugilatu, curſu, ſaltu & pancratio. latinè quidã quinquertionẽ uocãt, q omni gñe certaminis ualet.

πεντάφυλλον.ου.τὸ. conuiuium erat quintuplici condimentorum genere, cuius meminit Spartianus in Veri imperatoris uita.

πεντάφυλλον.ου.τὸ. quinquefolium herba.

πεντάκις. quinquies.

πεντακισχίλιοι. quinq; milia.

πεντακόσιοι. quingenti.

πεντακοσιομέδιμνοι.οι. ordo erat ciuium Athenis à menſura frugũ quas capiebãt agris ſuis.

* πεντακυμένοι.ῶν.ὁ.ἡ.ὁ.

* πεντακυμίαι. immanes undæ. Latini fluctus decumanos uocant.

* πεντάπρωροι. quinqueprimi, uerbum eſt municipale, quẽadmodũ δεκάπρωροι. Cice. in Ver. Magiſtratus & quinqueprimi accitu iſtius euocantur. Sic fortaſſe qui duodecim Pares Franciæ nunc dicuntur. Duodecimprimi ab initio uocati ſunt. Copioſius Budæus in poſte. annotat.

πεντάβολον.ου.τὸ. ueru quod ex una anſa quinq; obeliſcos habet prominentes, in quibus aſſari poteſt.

πεντάτευχον.ου.τὸ. pentateuchum, quinque libri Moyſi, quod & Hebraicè chumas, à quinario numero nomen habet.

πέντεχα. in quinq; ordines, manus.

πέντε. quinque.

πέντε ἡ.ὁ.ἡ δεκάετης. quindecim annorum.

πεντεσύριγγον ξύλον. ligtum erat quinq; habẽs foramina, in quibus uinctorum manus & pedes cum collo includebantur.

* πεντετηρικός.οῦ.ὁ. quinquennalis, luſtralis. πεντετηρικὸν quod quinto quoq; anno inſtauratur. Virgil. in quarto trietericũ pro triennali dixit ad eandem formam.

πεντετηρίς.ίδος.ἡ. quinquennium.

πεντήκοντα. quinquaginta.

πεντηκοντάδραχμον. pciũ qnquaginta drachmarũ.

πεντηκοντάρχης.ου.ὁ. dux quinq; hominum.

πεντηκοντόγυος.α.ὁ. quinquaginta iugerum.

* πεντηκόντορος. nauis quinq; remis inſtructa. Lucia. ὡς ἔγε πάντα ταῦτ' ἐχων ἐμβαίνοις, ποῖα πεντηκόντορος ἐξέειν σε;

* πεντηκοστή.ῆς.ἡ. Pentecoſte. ſubauditur ἡμέρα, ut fit quinquageſimus dies à ferijs Paſchæ.

πεντηκοστός.οῦ.ὁ. quinquageſimus.

πεντηκοστύς.ύος.ἡ. turma quinquaginta uirorum.

πένταχος.α.ὁ. manus, à πέντε, & ὄζος, ramus quod in quinq; digitos inſtar ramorum ſparſa ſit.

πεντόβολον.α.τὸ. precium quinq; obolorum.

πέξαι. radere, pectere.

πέος.έεος.τὸ. ueretrum, mentula.

πεπαίνω.μ.ανῶ. maturo, mollio, concoquo. Vide πέπω. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

* πεπαυτέρος. mollior, maturior. Aeſchyl. ἀνὴρ δ' ἐκ ἔνος ἦν πεπαυτέρος μάρων.

* πέπανσις.ιος.ἡ. maturitas, concoctio, excoctio, una ex operationibus calidi ſtomachi.

πεπάλαται. ſortimini, ſortem mittite.

πεπαλάχθαι. ſortitum eſſe.

πέπαμαι. poſſideo.

πεπαγμένος.α. transfixus, à πήγνυμι.

πεπαγόνιμα. debacchatus ſum, erraui.

* πέπεπτος.α.ὁ. maturus, concoctus, digeſtus. Verbale à πέπω teſte Gaza.

* πέπεισμαι. perſuaſus ſum, certus ſum, perſuaſum habeo, à πείθω.

πέπερι.ιος.τὸ. piper.

πεπερίζειν. piper ſapere.

πεπληροφορημένως. pleniſſimè, abundè.

πεπλησιακὼς ἐκδεκαπάλω. qui nunquàm recedit à latere præceptoris, edoctus à præceptore.

πέπλον.α.τὸ.ἡ.ὁ

* πέπλος.α.ὁ. tela prætenuis. λέπτον ὕφασμα ἢ σινδών. Eſt & ueſtis mulierũ propriè quẽadmodũ χιτὼν uirorũ, ut annotat Euſtathius. unde & βαθύπεπλοι & καλλίπεπλοι & ἑλκεσίπεπλοι mulierũ epitheta ſunt apud Homerũ. Euripedes tamen uiris etiã tribuit. Donatus πέπλον ad ſacrorũ ritum pertinere annotat. Seruius Mineruæ cõſecratũ fuiſſe tradit. In hoc depingebãtur ex more apud Athenienſes, q ſtrenuè in bello ſe geſſerãt. Erat & hoc titulo Ariſtotelis cõmẽtarius, in q̃ ducũ genealogias exequebat, & nauiũ ad Troiã catalogũ. Itẽ uelũ curribus inſtratũ ad puluerem prohibẽdũ: & pro curruũ periſtromate, & inſtratis equorũ apud Homerũ. Et frutex apud Dioſcor. ſicut etiã πέπλος quẽ Hippocr. πίπλον uocauit. Eſtq; tum maſculini tũ neutri generis in utraq; lingua, etiamſi Valla reclamet. Plautus, nunq̃ ad ciuitatẽ uenio, niſi quũ infertur peplũ.

πέπνυμαι. ſapiens ſum.

πεπνυμένος. prudẽs, participiũ pro nomine.

πέπνυται. ſapiẽs eſt, facultas adeſt, uincit, uincit.

πεπονηκός.ὁ. uitioſum.

πέποιθα. confido. medium eſt præteritum perfectum à πείθω, uel πάσχω.

πεποίθεα.ας.ἡ.ἡ.ὁ.ἡ.ὁ

πεποίθησις.ιος.ἡ. confidentia, fiducia, à quo fit uerbum πεποίθω.

πεποιθώς. fretus, confiſus.

πέπον. uide πίπων.

πεπόνθε. paſſi eſtis, paracimenos uerbi πάσχω.

πέπονον.ν.ὸ.peponum,coctum,digestum.
πεπράκασι).uolarunt.
πέπρακται.actum est.
πεπραμένη.ης.ἡ.ἡ,
* πεπρωμένον.ν.τὸ.fatum,quod per ipsum omnia sunt finita, & certa quadã lege statuta,& quasi ad finem perducta.περαίνω enim termino significat,& ἱρῶ traho,quod trahat & uicissim cedat rebus oibus cõsequentibus.Hinc Aristoteles alijq; deducunt.
* πεπρωμένον.fato præscriptum.Est enim participium proprie.
πέπρωται).fatatum est.
πεπτηκώς.ῶτος.ὁ.restrictus timore,timẽs,uolans.
πεπτικός.οῦ.ὁ.digestiuus.
πεπτός.οῦ.ὁ.digestibilis.
πέπτω.μ.πέσω,uel πέψω,panẽ facio,pinso,dige-
πέπυσμαι.audiui,didici,uidi. (ro.
πέπυσο.audierat.
* πέσσων.ονος.ὁ.fructus species maximè refrigerãtis.cuius meminit Plin.lib.xx.cap.i. Et generaliter omneis fructus maturi & percocti hoc nomine uocãtur, Accipitur per translationẽ pro fracto,effœminato,exoluto,dissoluto,molli,imbelli.ut Iliados.β. ὦ πέπονθ', ἦ μάν' ἐλέγχεα, ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιοί. Interdũ blãda & amica uox apud eũdẽ.ut ὦ πέπον, id est, προσφιλέσταις, προσκυνέσταις, amicissimè,iucũdissimè.Et maturus,mollis adiectiuè, inde est, μαλθακώτερα πέπονθ' συκοῦ μετ γέγονας, id est,mollior mihi euasisti fico matura. In neutro genere etiam usurpatum inuenitur.
πέπωκα.bibi,ebrius sum. Lucia.in Lapith.ἐπε-
* πώκει γὰρ ἤδη iam enim potus erat.A πίνω.
περ.syllabica adiectio.
περάσαι.penetrare.pro περᾶν.
περαιβοί.Perrhæbi gens Epirotica.
* περαίνω.μ.ανῶ.π.ανα.ὡς τὸ πέρας ἄγω,πληρόω,ἀνύω.
ad finẽ perduco,cõpleo,perficio,absoluo. actiuum,accusatiuo iungitur.
περάσομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.transeo.
περάσω.μ.ώσω.π.ωκα.trano,traijcio,transeo,egre-
* dior,,pdeo,exeo,peruenio.acti.actõ iũgit.
περαιτέρω.ulterius.cũ genitiuo. περαιτέρω ἢ προ-
* σήκου).suprà iustum.
πέραν.sequente uocali,& πέρα sequente consonante,trans,ultrà. & est aduerbium apud Græcos.Gtõ iũgit,ut πέρα πίστεως.suprà fidẽ.
περάσω.μ.ώσω.π.ωκα.transeo,transfero,supero, transmitto.
πέρας.ατος.τὸ.finis,extremitas,terminus,punctũ,linea,λύσις.Accipitur pro tandẽ aduer-
* bialiter, quemadmodũ πλὴν per eclipsin, τὸ κατά.
περάτόω.μ.ώσω.π.ωκα.termino.acti.actõ iungit.
περάω.μ.άσω.π.ασα.trãsfigo,penetro,transfero, transmitto,transeo, profero, promoueo, supero.
πέργαμον.ν.τὸ.promontorium Idæ.
πέργαμος.ν.ἡ.Pergamus,urbs Asiæ,
περήλω.μ.έρσω.π.ερκα.mesus aoristus πέπορδα.pedo.neutrum absolutum.

πέρδομαι.idem.
πέρειμι.supero,id est,sum superstes,superuiuo.
* πέρθω.μ.ἔρσω.π.ερκα. populor, expugno, capio. Propriè est populantium & excindentiũ armis captatas urbes.Eras.acti.actõ iũgit.
πέρι.cum acuto in prima aduerbialiter capitur pro ultrà, excessiuè, περίεστι, & pro περὶ dum nomini cui adhæret,postponitur.
περί.de,cum genitiuo iuncta.cum accusatiuo,
* circum uel circa.In cõpositione auget interdum & intendit significationẽ,ut præ & per apud nos.ut περιφοβῶ pertrepidus. οἱ περὶ Ἀρίστιππον,id est Aristippus.quod etiã fit per ἀμφὶ. Fit etiam id in obliquis casibus. Aliquãdo tamen pro homine & comitatu eius uel sodalitate accipitur. Vide cõmenta.Budæi.
περιαγερώνος.ν.ὁ.circũforaneus,loquax.
* περιαγνίζω.lustro.
περιάγνυμι.μ.περιάξω.frango.acti.actõ iungitur.
* περιάγομαι.pro circũago.uoce passiua.
περιαγχωνίζω.manus post terga uincio.
περιαγωγή.ῆς.ἡ.circumactio.
* περιάγω.μ.άξω.ὸ καταφανῆ ποιῶ,id est, circũduco, circũfero,circumeo.Item uerso,redigo,afficio tandẽ,tandem adduco,ad extremum attraho & ascisco,deduco.Hoc uerbũ autem significat sensim & ægrè aliquid fieri.Plutarch. καὶ πάντα συλλήβδην ἀνατιθεὶς ἑαυτῷ, καὶ περιάγων ὑπ' ἀυθαδείας εἰς ἰσωτὸν,sibi tribuẽs, & sui muneris faciens, ad se trahens.Significat etiã in diuersum & in cõtrarium conuerto & circũago,in cõtrarium duco, ut περιφέρω. Item contorqueo, torquendo confringo.Vide cõment.Bud.actiuum,accusatiuo iungitur.
* περιαιρέομαι.μ.ήσομαι.π. ημαι. sic dicitur ut ἀφαιρέομαι,priuor,spolior. Significat etiam excutere & abstergere.
* περιαιρετός.exemptil is.
* περιαιρέω. μ.ήσω.π. ηκα. aufero, adimo, amputo, auello,circũcido:puto dixit Gaza.
περιαίρεσις.ῆος.ἡ.amputatio.
* περιάκτος.ον.ἐφ.ἑπτ. uersatilis. περίακτοι item locarant in Scena,sic dicta quod in eis machinæ essent uersatiles. Vide Vitruuiũ & Cœlium lib.v.cap.viij.
περίαλος.ν.ὁ. uertebrum coxarum.
περὶ ἀλλήλων.ad inuicem,mutuo.
περὶ ἀλλήλων ἀποληφθεισῶν. quando institutio inter aliquos conuenit,ut prior decedens alterũ relinquat hæredem.
περιαλγής.ίος.ὁ.ἡ. dolens.anxius,admodũ tristis.
* περιαλείφω. circũungo,nõ nunq; circumuestio.
* περίαμμα.amuletum.
* περιάμφοδοι οἰκίαι.ædes à priuatorũ domibus distinctæ:cuiusmodi ferè sunt principũ. Latini huiusmodi domos per similitudinem insulas appellãt.Bud.in poste.annot.
* περίαπτον.ν.τὸ.ornamẽtũ ut monile.Eadẽ enim sunt φυλακτήρια,περίαπτα,& ἀποτρόπαια,ἀπὸ τοῦ ἅπτειν,id est,ab amoliendo,hoc est,ab amouẽdo dicta,id est,alligata alexipharmaca

περίαπτον.ν.ὸ.quod superstitiose alligatur corpori ad arcenda pericula : Latine amuletũ
περίαπτος.ν.ὁ.circum pendens.
* περιάπτω.μ.ά.ψω.π.αφα.applico,περιτίθημι, impono,imprimo,iniungo . Item pro amuleto appẽdo.Est etiam acquiro,ascisco.Et pro ornamento colli gesto.actiuum, accusatiuo iungitur.
περιαχία.ας.ἡ.medicina ad purgandum.
περιαστράπτω.fulgure obruo.
* περιαυτολογέω.de se ipso loqui,ut gloriosi homines solent.
* περιαυτολογία.ας.ἡ.suijpsius prædicatio.ubi quis seipsum laudat.ut Achilles apud Homerũ οὐχ ὁρᾶς,οἷος ἐγὼ καλός τε μέγας τε ; Et Aeneas apũd Vergilium . Sum pius Aeneas fama super æthera notus.
περιαυχαδίζω. contumaciter , & intractabiliter me gero.
περιβαίνω.protego.quære βαίνω.
περιβάδην.uolutim,pedibus alternatim motis.
* περιβάλλω.circumpono,amplector,complector,ambio,circundo,cingo, implico,inuoluo,circunuenio,stipo . περιβάλλω ἐφ' νῷ, complector animo considero:Cicero circunijcere dixit pro amplecti & circundare.Est etiam induo & amicio.Vide Comment.Bud actiuum , accusatiuo iungitur. require βάλλω.
* περιβάλλομαι.uinco . Assumo , capesso,induo. Et cingo ambitu & circundo . περιβάλλεται τάφρον τῇ πόλει,hoc est, uallõ & castellis cingere.Herod.duobus accusatiuis iunxit,τεῖχος περιβάλλεται πόλιν . Est etiam colligo, comparo,quæro,προσλαμβάνομαι,assumo.περιβάλλομαι ἑαυτὸν,cingo me & circundo sepiosq; potentia & copijs.Sic Liuius.Succinctus armis. Est & ultra modũ amplector, hoc est, ultra iustos fines prorogo imperium,uel ultra modũ a maioribus acceptũ.
περιβαρίδες.ὁ.calciamenta muliebria.
* περιβιοῦν.superuiuere.
περιβλέπτος.ν.ὁ.circũspectus,cõspicuus,illustris
* περιβλέπω.μ.έψω.π.εφα. circumspicio , circũspecto. Accipitur aliquãdo pro θαυμάζω admiror,suspicio.
* περίβλημα.pallium,sagulum quod circumijcitur corpori.
περιβόητος.ν.ὁ.celebris,diuulgatus,famigeratus
περιβόλαιον.ν.ὸ.uestis,opertorium.
περιβολή.ῆς.ἡ . toga,circuitus , uestis,amplexio,
* amplexus,fotus.Est etiam cultus,& gestamen. Aliquãdo idem quod ὑπερβολὴ exuperantia,opulentia.
περίβολος.ν.ὁ.ἡ,
περίβολον.ν.ὸ.septum,circuitus , ambitus, mœ-
* nia, porticus.θωρηκὸς.lorica murorum,ἕρκος.
περιβρυχής.οῦς.ὁ.montosus.
περίβραχιόνιον.ν.ὸ.brachiale.
περιγαθέω.μ.ήσω.circunspicio.
περιγηθής.ίος.ὁ perhilaris,lætus.
περιγίνεται. superstes est , facultas adest,uincit,
* uincitur,probabile est.

περιγίνομαι . adsum , ἐπιβιῶ , supersum,id est,sit-
* pstes sum,περισσεύω,πλείπομαι,reliquus sum. Et prõptus sum,integer sum,πλέον εἰμί. Est & euado,ut περισώζομαι,ĩcolumis sum & seruor a morte. Præterea uinco,supero, κρείττων εἰμί,ὑπερέχω. περιγίνεται etiam significat εἰς ἐναντίον συμβαίνει. Et licet , plenum ius est.
περιγλαγής.ίος.ὁ.ἡ.succulentus,lacteus.
περιγνάμπτω. μ.άμψω.π.αμφα. circumflecto.acti. accusatiuo iungitur.
* περίγραπτος.præscriptus,& non liber & laxus.
περιγραφή.ῆς.consumptio,expletio, lineamentũ, fraus,circunscriptio rei,lineamentum totius ædificij.
περιγραφικός.οῦ.ὁ.circunscripticius,deceptorius.
* περιγράφω.μ.ά.ψω.π.αφα.decipio,deleo, oblitero, aufero è numero. Latini circunduco dicũt & circunscribo.Est etiam,finio, præfinio, præstituo , περιορίζω καὶ ἀφορίζω . Item coerceo,cohibeo,coarcto.Cicero etiam circũscribo in hoc significatu utitur.Et pro scarificare apud medicos,actiuum, accusatiuo iungitur.
περιγυρίς.ίδος.ἡ.circunferentia.
* περιδείς.ίος.ὁ.ἡ.trepidus, pauidus,attonitus,pauore offusus apũd Platonẽ. Formidolosus apud Isocratẽ,hoc est, qui timori est alijs. ἐπίφοβος,ὁ φόβον παρέχων.
περιδέξιος.ν.ὁ.aptus,ambabus manibus ut dextera utens,ambidexter.
περίδ' ἐστί.uincitis & superatis.
περίδεερον.ν.ὸ.flexus ceruicis.
* περίδειπνον.ν.ὸ.parentalia,cœna funeralis,epulum funebre,quod in funere potẽtiorũ fiebat , id quod hodie quoq; factitari uidemus: circumpotationem uocat Cicero.
* περιδέραιον.ν.ὸ.collarium,inauris , monile colli, ornamentum colli, corium latum in collo canis.à περὶ circum & δέρη.collum.
περιδερίς.ίδος.ἡ.idem.
περιδίνεω.μ.ήσω.uel ίσω.π.ησα. circũligo.actiuum, accusatiuo iungitur.
περιδίνεω.pauide.
* περίδ.ν.pacisceré , fac sponsionem . περιδώμεθον, ἀντὶ τοῦ σωθήκας ποιώμεθα sponsionẽ faciamus.
περιδήσομαι obstringam.
περιδρομή.ῆς.ἡ.ambitus,circuitus.
περίδρομος.ν.ὁ.idem.
περίδηλος.ν.ὁ.manifestus.
περιδύω.μ.ύσω.π.υκα.induo,actiuum,accusatiuo iungitur.
περιειλέω.μ.ήσω.π.ηκα.circumuolo,circundo,actiuum,accusatiuo iungitur.
* περιείδω.despicio,negligo.
περίειμι . superstes sum , adhuc uiuo , excello.
* genitiuo & datiuo iungitur . περίεστι etiam ἀντὶ τοῦ περιγίνεται,abundat ,redundat,superuacuum est, non necessarium est , abundans nimis est, uel affluens , uel exuberans . Et περίλοιπόν ἐστι,saluum est & integrum, abunde licet,facultas superest,euenit . ὁ περὶ τὸν πρᾶτον,pro reliquijs exercitus,apũd Thucid.
περιεκτικός.οῦ.ὁ.comprehensus.

περιελίττω, μ. ίξω. π. ιχα. circumuerso. actiuũ, accusatiuo iungitur.
περιελίττομαι. implico, inuoluo, circũuoluo.
* περίλυω. decipio apud Galenum cum accusatiuo.
περίειμαι. adipiscor.
περιπέφυκεν. fixum est.
περιπέπλεκτο. amplectebatur.
περίπτω. orno, excolo, adapto, foueo, amplector, deriuo, affecto, curo. acti. accus. iung.
περιεργάζομαι, μ. άσομαι. π. ασμαι. elaboro, orno, satago, suscitor, curiose ago, inaniter laboro.
* περιεργία. ας. ἡ. curiositas, sedulitas superflua, anxietas, & ueluti diligentiæ redundantia. In uitio ponitur.
περίεργος. ε. ὁ. curiosus, peruersus, laboriosus, qui nimiam atq; inusitatam curã habet in rebus agendis. Item opiparus quando de mensa aut edulijs dicitur.
* περιεργότερον. accuratius, obseruãtius, curiosius.
* περίεργως. accuratè, curiosè.
* περέρχομαι. circumeo, oberro, tandem deuenio & peruenio. περιελθὼν usuueniſse, euenisse, cõtigisse, cessisse, euasisse, deponens, accusatiuo iungitur. require ἔρχομαι.
* περιεσκεμμένος. consideratus, circumspectus, qui prudenter & considerate agit. à περισκέπτομαι
* περέχομαι, μ. έξομαι. π. εγμαι. abstineo, cupio, amplector, adhæreo, κατὰ φρονήσιν, animum intendo & applico alicui rei, implicor, stipor, uallor. deponens. genitiuo iungitur.
περέχω. μ. έξω. π. περέσχηκα. contineo, amplector, aliquid in mente complector, undiq; amplector ac teneo. Accipitur pro excellere. actiuum, accusatiuo iungitur.
περέχων. ον. ὁ. circundans, circũplectens.
περίζυγόν. οῦ. τὸ. res circa iugum, funis.
περίζωμα. ατος. τὸ. perizoma, omne quod circumcingit, pudendorum uelamen, suffibulum, ut uerbo Varronis utamur, περικαρδία, διάφραγμα. Theodo. cinctum uertit.
περιζώννυμι. κατὰ
περιζωννύω. μ. άσω. σωκα. præcingo, ambio. acti. accusatiuo iungitur.
περιάγομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. duco per uiam ignarum. neutrum absolutum. Item narro, indico. Lucian. περιήγησαι δὲ τὰ ἐν τῷ βίῳ ἅπαντα. actiuum
* περιαγής. ές. circumagens, rotundus, circularis, circumferentiam habens.
περιήγησις. εως. ἡ. expositio.
περιηγητής. οῦ. ὁ. expositor.
* περήκω. mutatis in orbem uicibus peruenio & redeo. Est & recido, id est, peruenio. Vide Commenta. Bud.
περιήλυσις. εως. ἡ. circuitus.
περιηθήσεις. ατος. τὸ. destillatio, expressio, excolatio.
* περιηχέω. personare, circũsonare. cum accusatiuo construitur.
* περιήχομαι τῷ πνεύματι. uentos habeo circumsonantes, uel uentis circũsono, ut Cicero locutus est.
* περιθαμβής. pertrepidus.

περιθάλπω. μ. άλψω. π. αλφα. circũfoueo. acti. accusatiuo iungitur.
περιθεάω. facio rem diuinam.
περιθέωσις. εως. ἡ. incantatio.
* περιθέτη κόμη. galericulum, coma apposititia.
* περιθέω. in orbem curro.
* περίθεον rota.
* περίθω. τὸ σεφανοῦν.
* περιθρηνέω. lamentis & gemitibus circũsonare
περίθριξ. ιχος. capillus nondum rasus à prima usque iuuentute.
* περιθρυλλέω. obstrepi, personare, circumsonare, circũstrepere. Vide Comment. Bud.
* περίθυμος. excandescens, ἄγαν τεθυμωμένος.
* περιίσταμαι. μ. ήσομαι. π. αμαι. obsideo, degenero. Synes. καὶ περίεστηκεν ἡμᾶς εἰς τοῦτο. eò iã mores nobis euaserũt. Demosth. καὶ πρᾶγμα εἰς ὑπέρ ἡμῶν μοι περίεστη. Res mihi atrocissimè cessit, & quasi in contrarium cessit, euentu grauissimo. καὶ εἰς τὸ ἄνω ὁ λόγος σοι περιεστῇ reuoluatur, circũagatur ad id idem. Est etiam circunstare & circũfundi, deponens, accusatiuo iungitur.
* περιίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. circunsto. Item degenerare facio, immuto, in cõtrarium cõmuto, in contrarium circumago. Et εἰς ἑαυτὸν περέστησε τὴν πολιτείαν, in suã potestatẽ redegit. neutrum, accusa. iungitur.
* περικαής. ές. ὁ, ἡ. peruſtus, ardens. peraridus.
περιμάθημαι. obsideo. deponens, accusa. iung.
περὶ καθοσιώσεως. crimen perduellionis.
* περικαίω. peruro & torridum facio. Accipitur pro afficio dolore uehementi. Sic Terenturo hominem, pro ango.
περικαλλέστερον. ε. τὸ. pulchrius.
περικαλλέως. supra modum pulchre.
περικάθησις. ιος. ἡ. πολιορκία.
περικαλλής. ές. ὁ, ἡ. ualde pulcher.
περικάμπτω. μ. κάμψω. κάμφα. circunflecto. acti. accusatiuo iungitur.
περικάρδια. τὰ. præcordia, pellicula cor obtegens.
περικάρπιον. ε. τὸ. ornamentum circa exteriorem partem manus. feminis inuolucrum.
περικαρφισμός. οῦ. ὁ. festucatio, cũ gallina ouo edito sese festuca aliq; purificat, & oua lustrat.
περικείμαι. tibutor, assignor. Et induor, circunfusum habeo, περιτίθεμαι. Vide comment. Bud.
περικεφαλαία. ας. ἡ. galea. inuenitur pro spiris capilli muliebris.
περικηλής. ε. ὁ. prædurus, siccus.
περικέρδια. τὰ. astutiæ.
περικλάσις. εως. ἡ. confractio.
περικλείω. concludo, includo.
περίκλυσις. εως. ἡ. circumclusus.
περικλύζω. μ. ύσω. π. υκα. circũcludo, aqua circũfundo.
περικνημίς. ίδος. ἡ. ocrea, indumentum crurum.
περίκομμα. quod circumfusum est. unde priuatim appellant περικόμματα ea quæ coci auferunt ex carnibus, & circumcidunt.
περικοπτίω. μ. ήσω. π. ηκα. increpo. act. accus. iũg.

περίκομψος. ε. ὁ. commentitius, perbellus.
* περικοπή. ῆς. ἡ. abscisio, περικάρεσις, resecatio, circũcisio, mutilatio. Significat etiam τὰ πέρατα τοῦ σώματος, hoc est, lineamenta, καὶ ἃ τοῦ σώματος περιγραφή. Ponitur & ἀντὶ τοῦ ὑπαρχόντων, pro facultatibus, & bonis hominis.
περικόπτω. μ. κόψω. π. κοφα. circumcido, reseco, dimutilo. amputo, deuasto. actiuum, accusatiuo iungitur. Est etiam opes imminuo, ut ἐπικόπτω. imperium circuncido, spolio. cum accusatiuo & genitiuo. Liuius dixit. Accisæ à Camillo Volschorum res.
περίκλυτος. ε. ὁ. inclytus, præclarus.
περικτίζω. ὁι. circunuicini.
περικτίων. ονος. ὁ. uicinus.
* περιλαλέω. loquacitate undiq; obtundi.
περιλαλῶ. inaniter loquor, blatero.
περιλαμβάνω. amplector. actiuum, accusatiuo iungitur. require λαμβάνω.
* περιλάμπω. undiq; illustro, splendore ac lumine circunfundo, collustro.
περιλείχω. μ. λείξω. π. λιχα. circumlambo. actiuum, accusatiuo iungitur.
* περίλεξις. ἡ. δύναμις τοῦ περιέχοντος ἢ, πεφιεγνως περιτεύνεως δὲ λόγων, καὶ ἑρμηνεύων ὁ νοηθέν.
περίλημμα. τος. τὸ. captio, res capta.
περιλαπτάω. ὁῦ. ὁ. comprehensiuus.
περίληψις. εος. ἡ. comprehensio.
περιλιγμάζω. μ. άσω. σμαγμα. circumlambo. acti. accusatiuo iungitur.
περιλιχμάω. μ. άσω. π. αμα. idem.
* περίλοιπος. ὁ. περιών, qui supereſt.
περίλυπος. ε. ὁ. pertristis.
περιμανής. ές. ὁ, ἡ. insanus, mirus.
περιμάχητος. ε. ὁ. de quo pugnatur.
* περιμένω. μ. ενῶ. ad extremum maneo & expecto. acti. recusa. iung.
περίμετρος. ε. ὁ, ἡ. immensus, ultra mensuram.
περιμήκετος. ε. ὁ. oblongus, prolixus.
περιναιετάω. circumhabito.
περιναιετάσκον. circũhabitabant.
περιναίτης. ε. ὁ. conciuis, simul habitans.
περιήμαι. depascor.
περίνεως. uector qui naui uehitur.
περίνεφρα. τὰ. loca renibus uicina & eorum obesitate oppleta.
* περινοέω. περὶ νοῦς.
* περίνοια. ας. ἡ. cogitatio, singularis intelligentia. & plena mentis comprehensio. Aliquando solertiam & uafrum commentum significat, hoc est, τέχνασμα.
περίνομος. ὁν. ὁ, ἡ. præda, consuetudo, annona.
περινοστέω. μ. ήσω. π. ηκα. circumeo, circũuerso, circumuerto, oberro, uagor, palo, obambulo expatior, circumeo orbem, omnia perlustro. Quidam tamen proprie significare dicunt, ἀπὸ ἀλλοδαπῆς ὁδικαῖς ἀφίκεσθαι, accusatiuo iungitur.
περὶς. circuncirca.
περιοδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. circumeo. actiuum, accusatiuo iungitur.
περὶ ὅ. quocirca.
περίοδος. ε. ἡ. circuitus, circuitio, ambitus.

περιοικίς. ίδος. ἡ. locus circa urbem ædificatus.
περιοικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. includo domi, sepio. actiuum, accusatiuo iungitur.
περίοικος. ε. ὁ. uicinus, accola.
περίοπτος. ε. ὁ. circunspectabilis.
περιόπτω. μ. όψω. π. οφα. dissoluo, negligo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
* περίορθον. tempus proximum maturino.
περιόρασθαι. μ. περιόψομαι. π. περιόραται. despicio, circũspecto dixit Liuius. acti. accusa. iungitur.
περισσάζω. μ. άσω. σαι. affluo, περισσάθημαι, assideo. neutrum absolutum.
* περισσία. ας. ἡ. supellex, opulẽtia. ἐκ περισσίας. ex abundanti cautione. Demosth. οὗτος δ' ἐκ περισσίας μὴ κατηγορᾶ, iste autem tantum est otij nactus, & tantum quietis habet ab alijs negocijs, ut ei abunde uacet me accusare. Idẽ οἱ δ' ἐκ περισσίας πονηροί. Qui autẽ in bonorum facultatũq; copia praue agunt. Quod etiã dicitur οἱ δὲ ἐκ περισσίας πονηροί. Ενὸν δὲ ἐκ περισσίας κρατεῖν, cum abunde uincere ac nullo suo periculo posset. Accipitur etiam aliter περισσία. τίς οὖν ἡ τούτης περισσία, Quid igitur prodest hanc superesse & esse incolumem. Bud.
περισσισμός. οῦ. ὁ. possessio.
περιούσιος. ε. ὁ. acceptus, peculiaris.
περιοχή. ῆς. ἡ. munitio, complexio. ὑπόθεσις, argumentum, ut in actis apostolicis. ἡ δὲ περιοχὴ γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν, ἣν αὕτη.
περίοχος. ε. ὁ. munitus.
περιποθέω. μ. ήσω. π. ηκα. perpetior. neutrum, accusatiuo iungitur.
περιπαθής. ές. ὁ, ἡ. passione oppressus, perpetiens.
* περισσῶς ἐμπαθής, toto corpore contusus, dolore uehementi affectus.
* περιπαθῶς. cum magna ui affectuum.
περιπανταχόθεν. τὸ. plurimi, scilicet precij.
περιπαρεῖς. ένος. ὁ. traiectus.
περιπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. deambulo. neut. absolutũ
περίπατος. ε. ὁ. deambulatio.
περιπείρω. perforo, transfigo. actiuum, accusatiuo iungitur.
περιπεῖδον. εἶδον. καὶ
περιπεῖα. τὰ. ornamenta pedum.
περιπελής. ές. ὁ, ἡ. liuidus.
περιπετής. ές. ὁ, ἡ, ὁ πεσών. imperãs, effrenatus, contrarius, περιεγχόμενος, incidens, incurrens, cum dariuo.
* περιπέτεια. ἡ. temeritas, πρηνὲς τὲ καὶ. Est proprie, τὸ τυχὸν σύμβαμα. inquit Eustath. id est, casuũ uarietas, & rerum euentus. Aristot. aliquãdo dixit pro θαυμασία συμπτώματος. Strabo de Homero loquẽs, ἀληθεῖς περιπετείας appellat historiã belli Troiani. Polyb. accepit quasi ἐνὴν ἐν συμφορᾶς & περιστάσεως. Diodor. cõtrà ἀνὴν ἐν εὐτυχίας usus est, id est, admiranda & rara fortuna felicitq. Vide Commentaria Budæi.
* περιπέπτω. inuoluo, contego, occulo, obduco, obtego.
περιπευκής. ές. ὁ, ἡ. amarus.
* περιπίπτω. deuenio, decido. Est & προσπίπτω, nisi quod ad extremum incurro & quodam

circuitu reuoluor significat. Gregor. ἀπλησίας πεδιπόσω γραφῆς, recidam in crimẽ intemperãtiæ. Et ἑωυτῆ πεδιπίπτουσα, in semetipsam incurrens, ipsa sibi contraria. Εὖ οἶδ' πεδιπίπτειν, est ita agere, ut rei exitus in perniciem agentis cedat, sibi ipsi tandem malè de se consulere, in seipsum secus quippiam statuere & admittere. Aliquando tamen tantum incido significat & offendo, & obuiam fio. Vide Comment. Bud. neutrum, datiuo iungitur. quære πίπτω.

περιτρίμελος. ε. ὁ. præpinguis.

περιπλάττω. circumlino, obduco, obtego.

περιπλείονες. pluris.

περιπλείστε. plurimi.

πεδιπλέκω. μ. ξω. π. εξα. amplector, cõtineo. acti. accusatiuo iungitur.

πεδιπλέγδην. complexim.

πεδιπλέξ. idem.

* πεδὶ πλείονος ποιεῖσθε. pluris facere & ducere. πεδὶ πολλοῦ ποιεῖσθε, magnifacere. πεδὶ ὀλίγε ποιεῖσθε, paruifacere. πεδὶ ἐλάττονος ποιεῖσθε, contemptui habere. πεδὶ πλείστε ποιῆσθε, maximi existimare. Et ἡγοῦμαι ὑμῖν πεδὶ πολλοῦ εἶναι τῶν, magni facere. περὶ ὀυδενὸς ἡγοῦνται, pro nihilo ducebãt. Vide Comment. Bud.

* πεδιπλέομαι. circumplicor, amplector, circumplector.

πεδιπλεῶν. ε. ὁ. superfluus.

* πεδιπλαθής. ἐος. ὁ. ἡ. magnus, prægrandis. Plutarchus, pro pleno usus est & redundanti.

πεδιπλοκή. ῆς. ἡ. amplexus, complexio, cõplexus.

πεδιπλόκιος. coronarius.

πεδιπλόμενῶν. ε. ὁ. perfectus, reuolutus, obsidẽs, circumiens.

πεδιπνευμονία. ας. ἡ. morbus pulmonis, pulmonis exulceratio.

πεδιποθὴς. ε. ὁ. ἡ. ualde desiderabilis, amabilis.

πεδιπρίαμαι. μῶμαι. τῶμαι. uendico, uiuifico, mihi tribuo & assero. Est etiam comparo, acquiro, quæro, emereor. Significat etiam ὑπεδιπίπτω, hoc est, in contrarium & præposterefacio. πρὸς κατηγορίαν ἀδικίας περιποιεῖσθε, præpostere interpretamini.

πεδιπόρισις. ἡ. acquisitio, possessio.

περιποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. foueo, acquiro, iuuo, defendo, tueor & seruo. acti. accusa. iung.

περιποιήσασθαι ὑπὲρ μὴ προσήκοντος. alienam rem occupare, & asserere quod prædonis est.

περιποιήμαστι. etiam arte singulari & industria factum dicitur, hoc est, περιπῶς πεπραγμένον.

* περιπολέω. μ. ήσω. τῶ. ηκα. uagor, circũeo, oberro, neut. accusa. iungitur. Vnde

πεδίπολοι dicti circuitores, οἱ τὰς φυλακὰς περιπολοῦντες, qui & ἔφοροι dicuntur. Dicebãtur etiã πεδίπολοι ὑπὸ χάρας ἐπίσκοποι: quorum munus erat circuire regionem & inspicere.

περιπόρφυρος. ας. ἡ. uestis, purpura.

* περίπυ. ferè, circiter.

πεδὶ πρώτην νύκτα. prima nocte, nocte incipiẽte

περίπερος. ε. ὁ. circũalatus, hoc est, orbiculatus. de ædificijs dicitur quorũ muros πέρα uocant architecti.

* περιπλάσσω. perpurgo, exacte purum ac merum syncerumq; reddo.

περιπλύσσω. μ. ύξω. π. υχα. circumplico, circumplector, foueo, pando, explico. actiuum, accusatiuo iungitur.

περιπλώσεις. εῶν. calamitates, casus, infortunia, occasiones.

* περίπυστος. celebratus, illustris.

περιῤῥαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. circumspergo. actiuum, accusatiuo iungitur.

περίῤῥανσις. ιος. ἡ. aspersio aquæ.

περιῤῥαντήριον. ε. ὁ. aquiminarium, uasis genus, uas purum.

περίῤῥασις. ιος. ἡ. circumspersio.

* περιῤῥαγνύναι. ἀορ. β. ἀ περιῤῥάσσομαι. allidi uehementer & impingi.

περιρρίζω. per expurgationem lito.

περιῤῥηγνύω. μ. ήξω. π. ηχα. circũscindo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

* περιῤῥήγνυμι. circunfluo flumen & circũdo.

* περιῤῥύπτω. usquequaq; purgo. πρὶν ἢ ὡς καθαίρω.

περίῤῥυτος. ε. ὁ. circunfluus.

περισείνω. circumblandior, ambio.

περισαρκισμός. οῦ. ὁ. circumflexio.

* περισάττω. accumulo, constipo & inculco, conculcoq;.

* πεδισαξις ὁ γῆς. accumulatio & exaggeratio circa radices.

περισείω. μ. είσω. π. ειικα. circunquatio. actiuum, accusatiuo iungitur.

περισεία. ας. ἡ. superfluitas, abundantia.

περίσευμα. ατος. ὁ. abundantia.

περισεύω. μ. εύσω. π. ευκα. abundo, supero. neutrũ, genitiuo iungitur.

περισθενής. ἐος. ὁ. ἡ. potens.

περισκελίς. ίδος. fœminale, perisceles.

* περισκέπτομαι. circunspicio.

* περισκοπῶ. idem.

* περισοβεῖν. dicebant ὁ ἐν κύκλῳ οἴνῳ, in orbem τὸν φιλοτησίαν circunferre.

περισσοεπῶσαι. ὁ πρὶν πολογῆσαι.

περισσός. οῦ. ὁ. superfluus, nouus, præstans.

περισσάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. distrahor, distineor, πρὶν τρέομαι.

περισσῶσθαι. detineri, distringi.

περισσασμός. οῦ. ὁ. contractio, circũflexio, diuulsio, & genus stratagematis apud antiquos

περισσάω. μ. άσω. τῶ. ακα. circũflecto, contraho, in diuersum atq; in contrarium traho. acti. accusatiuo iungitur.

περισσερχής. ἐος. ὁ. ἡ. studiosus, uexatus, uehementer asper.

περισσούδαστος. affectabilis, dignus certamine, magno studio affectatus.

πεδισσοῦδος. qui serijs rebus gauder.

περισσωμένη. ης. ἡ. circũflexus accentus.

περισσῶν. circum.

πεδισσῶς. ιος. ἡ. casus, circumstantia, infortuniũ, afflictio, status.

περισαυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. separo. actiuum, accusatiuo iungitur.

περιστεχίζομαι. μ. ίσομαι. τῶ. ισμαι. ordino.

περιστέωσι. pro περιστῶσι. circunstent.

περιστέλλω. μ. ελῶ. π. αλκα. cooperio, compono, orno, contraho, comprehendo, comprimo, obuoluo, contego. acti. accusa. iungitur.

* περιστενάχεν. lamentis & gemitibus circũsonare

περιστερά. ᾶς. ἡ. columba.

περιστερεών. ῶνος. columbarium.

περιστερίδιον. ε. ὁ. pullus columbinus, pipio.

περιστεφής. ἐος. ὁ. ἡ. circuncoronatus.

περιστήθιον. ε. ὁ. pectorale.

* περιστάρχοι. qui conciones lustrabãt apud Athenienses dicti sunt, quod quidem fiebat paruis porcellis.

περιστέρας. αντος. ὁ. circumiens.

περιστονάχιζε. circumgemebat.

περιστοιχίζομαι. indagine cingo.

περιστοιχίζω. μ. ίσω. π. ικα. stipo, indagine cingo. actiuum, accusatiuo iungitur.

περιστρέφω. μ. έψω. τῶ. εφα. circumuerto. actiuum, accusatiuo iungitur.

περιστροφή. ῆς. ἡ. conuersio.

περιστροφέω. μ. ήσω. π. ηκα. circumuerto. actiuum, accusatiuo iungitur.

πεδίστοα. τὰ. fornices.

* περισυ. in anno præterito. Gaza uult πεδισυ scribi, quãquàm περισυ ubiq; obuium in exemplaribus.

* περισύρω. distraho, diuello, lacero, uexo, lanio. Sic etiam accipitur ut περιφέρω, in diuersum & in contrarium traho.

περισφικνόομαι. undiq; obturo.

περισφίγγω. μ. ίγξω. π. ιγκα. coërceo. actiuum, accusatiuo iungitur.

περισφύριχα. τὰ. ornamenta pedum.

πεδίχω. contine.

* περισώζομαι. incolumis sum, seruor a morte.

περισώζω. μ. ώσω. π. ωκα. saluo, libero. proprie tãdem seruo. acti. accusa. iungitur.

περισωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. accumulo. actiuum, accusatiuo iungitur.

περιτάμνω. amputo. acti. accusa iung.

περιταφρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fossa cingo, circunfodio. neutrum, accusa. iungitur.

περιτέλλω. μ. ελῶ circũuoluo, morior. acti. accusatiuo iungitur.

* περιτέμνω. circuncido, extenuo, diminuo quod etiam accido Latini dicunt. Liuius, Accise à Camillo Volscorum res. actiuum, accusatiuo iungitur.

περιτεχνᾶσθαι. insidiari, mali aliquid moliri.

περιτεύχισμα. ατος. ὁ. circũuallatio.

* περιτίθεμαι. ὁ ἐνδύομαι καὶ περιβάλλομαι.

* περιτίθημι. ὁ ἐνδύω καὶ περιτέλλω, καὶ, περιβάλλω. amicio, circũdo, induo. Est etiam ὁ πρὶν ἐπῶ, cõcilio, quæro parioq;. Item accommodo, tribuo, do. Præterea, assigno, tribuo alicui rem aliquam. Quod Cicero dixit. Omnẽ autem sermonem tribuimus non Tithono, sed M. Catoni. περιθεμενοῖτες ὁσμὴν.

περιόνκια. τὰ. ligna prominẽtia iuxta puppim,

* περιόνιον. membrana illa interior uentris quæ omento iungitur. Ea omnia intrinsecus exta integuntur. Ab ilibus a pube sursum uersus ad præcordia peruenit.

* πεδὶ τοσοῦτε. uide πεδὶ πολλοῦ.

περίπλε. impar sæpe significat, maxime apud Arithmeticos, πρὶν ἢ ὡς lingua communi, nã duplici ἢ scriptum Atticum est.

περιπολογῶ. multa loquor.

περιπλόν. ὁ. impar.

πεδὶ ὁ ἔαρ, uel ἔαρ ὃν γινομένου, καὶ ἔαρος ἀρχομένου. ineunte uere.

περιτομή. ῆς. ἡ. circũcisio, qua uoce Paulus omnes Iudæos complectitur, sicut contra præputij nomine omnes Ethnicos.

περιτραχήλιον. ε. ὁ. torques.

* περιτρέπω. circũago, & interdũ circũactu euerto & percello. Interdum in bonam partẽ accipitur, ut cum res malè cœpta bene uertit. πρὶν τρέπω σε dicitur ἀντὶ τοῦ σφάλλω, in errorem induco & impello. ut περιτρέπομαι ἀντὶ τοῦ σφάλλομαι: quod etiam dicitur, cum hominis consilium in diuersum agitur uel in bonã uel in malam partem: ut si quis cæcum recta ingredientem in diuerticulum flectat, uel retrosus conuertat, uel uice uersa aberrantem in rectam uiam, rectamq; itionem reponat. Bud.

πεδίτριμμα τῆς ἀγορᾶς. Demosthe. ita uocat Aeschinem, id est, rabulam & uaframentum fori, quasi tritum in forensibus rebus, καὶ ἀναίσχυντον συκοφάντην & qui omnes uafritias percalleat. Dicitur enim πεδίτριμμα quasi τετριμμένον, καὶ περιῳῶς τετριμμένον.

περιτομή. ῆς. ἡ. circuitio.

περιτοχαλάτη. ης. ἡ. genus tonsuræ.

πεδίτροχῶν. ε. ὁ. rotundus.

* περιτρώγω. peredo.

* περιτυγχάνω. incido, offendo, obuiam fio. Synes. pro ἐν τυγχάνω dixit. Frequentius tamen ἐντυχεῖν dicit Plato pro superuenio, & forte aduenio super sermonem. Eras. nõnũquam uertit nãciscor. περὶ τυχὸν Gaza uertit interfui. neutrũ, datiuo iungitur. quære τυγχάνω.

πεδίτρωμα. ατος. ὁ. excrementum.

* περιτρωματικός. non modo excrementitium significat, sed etiam hominem excrementis abundantem.

* περυβρίζω. singulari iniuria afficio, omni genere iniuriq afficio.

περιφάνεια. ας. ἡ. splendor, prospectus.

περιφανέστερον. manifestius.

περιφανής. ἐος. ὁ. ἡ. circumspectus, conspicuus, præclarus.

περιφανός. οῦ. ὁ. facundus.

πεδίφανος. ε. ὁ. clarus.

περιφέρεια. ας. ἡ. circũferẽtia circũlatio, rotatio, superficies, superscriptio. Est etiam hallucinatio, & uia errabunda.

περιφερής. ἐος. ὁ. ἡ. circunferibilis, rotundus.

* περιφέρομαι. uagor, erro, palor. Est etiam eodem reuoluor.

περιφέρω. circũfero, id est, mecum semper fero, in comitatu meo fero. Est etiam traduco, per ora oculosq; hominũ circũduco, quod & περιάγω dicitur. Item in errorem induco uel perturbo, & circumago, eodẽ reuoluo

ut πλάγω. Insuper perfero, ad extremũ usq; tolero, περιωσῶς φέρω. Est & in diuersum fero atq; in contrarium. Adhæc epula in conuiuijs circumfero. actiuum, accusatiuo iungitur. require φέρω.

* περιφέρου/ες. etiam dicuntur, qui fercula in conuiuijs circũferunt, & struunt in mensis, cũ unicuiq; partes apponuntur & lances distribuuntur.

* περιφεύγω. ita fugio ut ad extremum euadam, uel ad extremum euado, & superstes sum.

* περιφείδομαι. ἀπὸ κακῶν καὶ κοῦ φθορᾶς περιποιοῦμαι.

* πυρίφλεγής. ardens perustus, peraridus.

περιφλύω. ἐπιπολαίως καίω.

περίφοβος. ι. ὁ. pertrepidus.

* περιφοβοῦμαι. paueo. cum accusatiuo.

περιπολάω. μ. ήσω. π. ηκα. circũambulo. neutrum absolutum.

περίφοιτος. ι. ὁ. ἡ. uagus.

* περιφορά. ᾶς. ἡ. reuolutio, circũlatio. Est ferculorum missus, qui conuiuijs apponuntur, aut singulis conuiuis: aut quaternis ut nũc fieri solet. Et etiam hallucinatio, & uita errabunda, error, erratio, quod conuenit cũ significatione uerbi περφέρεις. Vide Comment. Bud.

περιφορητός. οῦ. ὁ. uersatilis.

περιφερ(ὴς. ὁ. qui se circumagit.

περιφαδέως. rite, perite.

περίφραγμα. ατος. τὸ. circũseptio, pars currus.

περιφράζομαι. μ. άσομαι. σ. ασμαι. decerno, circumloquor. deponens absolutum.

περίφρασις. ιος. ἡ. circumlocutio.

περιφρονέω. μ. ήσω. ηκα. contemno. actiuum, accusatiuo iungitur.

περιφρονῶ. considero, contemplor, & despicio.

* περίφρων. ονος. ὁ. ἡ. castus, prudens, περιαφρων, ἄγαν σωφρὼν, περιαῶς φρονῶν.

περιφυς. ύν/ος. ὁ. complexus.

περίφωρος. ν. κακοῦργος, ἁλωτὸς, ἁλοὺς, ἁλόντος.

* περιφωρ. ν. deprehensibilis, deprehensus uelut in furto, manifestus, qui inficiando non est.

* περιχαίρω. supra modum lætor.

* περιχαίνω. deuoro.

* περιχαρὴς. supra modum lætus, gaudio perfusus, ὁ ἀμετρῶς χαίρων.

περιχαρία. ας. ἡ. immoderata lætitia.

περιχαράσσω. μ. άξω. π. αχα. disrumpo, remoueo, scarifico.

περιχέω. circũfundo, confundo.

περιχορεύω. circunsilio, tripudio.

* περίχωρος. undiq; finitimus. Math. iij. περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου, regio undiq; finitima Iordani.

περιχάρεια. ας. ἡ. lætitia elata.

περιψάω. μ. ήσω. π. ψα. rado, abstergo, limo. acti. accusatiuo iungitur.

περίψημα. ατος. τὸ. scobs, nauci, sterquilinium,

* quisquiliæ, omnium rerum purgatio, putamen: Ambrosius lustramentum interpretatur. Budæus in Pandect. scobem, & ramentum, & quicquid limãdo deteritur interpretatur. Et ramenta uestigiorum, quæ ut sordida abijciuntur. Eras. cuiusuis rei putamen.

* περίψυξις. est affectio febre laborantium, quæ precedit horrorem, hoc est, φρίκην.

* περιψύχεις, perfrigescere, id est, καταψύχεις.

περιωδυνία. ας. ἡ. circundolentia.

* περιώδυνος. qui toto corpore est cõtusus, & dolore uehementi affectus.

* περιωθῶ. pulso, uexo, male accipio, suggilo, iniuria afficio.

περιώμιον. ν. τὸ. supparus.

* περιωπή. ῆς. ἡ. specula. ἐκ περιωπῆς ὁρᾶν limis oculis uidere.

περιώσιον. τὸ. superflue, præter conueniens.

περωκέω. μ. άσω. π. ανα. maturesco, maturitate nigresco, neut. absolutum.

πέρκη. ἡ. perca piscis.

περκνός. οῦ. ὁ. niger, uarius.

πέρνομαι. uendo, deponens, accusatiuo iungitur. idem πέρνω, unde πόρνη scortum, quod corpore quæstum faciat.

περνὰς. ὁ. uendens.

περνάσκω. mitto ad uendendum.

περνᾶς. uenditur.

περονάω. μ. ήσω. π. ηκα. fibula necto, neutrum, accusatiuo iungitur.

περόνη. ης. ἡ. fibula.

περονατίς. ίδος. ἡ. peplum, & uestis quædam quæ succingebatur & fibula colligebatur.

πέρπερος. ν. ὁ. procax, temerarius, præceps. Vulgatius interpretatur incõstantem & leuẽ.

* uox a Cercopum moribus ducta qui Peperi etiam uocati sunt, sua improbitate nobiles, Eras.

περπνέομαι. μ. ύσομαι. σ. ευμαι. ago perperã & temerariè. Significat etiam extolli & ostentare sese, garrire, præcipitem esse. depo. abs.

περσέφασα. ης. ἡ.

περσεφόνη. ης. ἡ. Proserpina.

περσεφ(ὴς. ὁ. ἡ. Proserpina.

περσικί. Persicè, more Persarum.

πέρυσι. anno præterito pro nuper etiam accipitur. ὁ πέρυσι σῖτος. frumentum annotiuum id est, superioris anni.

πέρυσ. υνος. res ex anno præterito.

περυσινός. οῦ. ὁ. adolescens qui iam ex ephebis excessit.

πέρω. μ. σῶ. π. ρκα. transfigo, penetro, transeo. actiuum, accusatiuo iungitur.

πεσσία. ludus talorum.

πέσεν. cecidit.

* πέσημα. casus, πτῶμα.

πέσσοι. medicamẽta composita molli lana quæ fœminibus subijciuntur inter naturalia.

πέσησι. pro πέσῃ. ceciderit.

πέσκα. uellus, ouis.

πέσσος. ν. ὁ. talus, id est, ludus.

πεσσὸν. τὸ. idem.

πέσω. patior, & pro πίπτω.

* πεσὼν. lapsus, pronus siue prostratus.

πετάζω. μ. άσω. σ. πέπαικα. extendo, pando, acti. accusatiuo iungitur.

πέταλον. ν. τὸ. folium, lamia.

* πετωλώδης. εος. ὁ. ἡ. lanis similis.

πέταμαι. uolo, uolas.

πετάννυμι. μ. άσω. σ. πέπαικα. κοῦ

πεταννύω. pãdo, extendo, aperio. acti. accu. iũg.

πετάομαι. uolo, las, depon. absolutum.

πέτασος. ν. ὁ. galerus, petasus uox Latinis familiaris, cum pro pileo tum pro calciamẽto, hinc herba petasites forma galeri.

πετεινός. οῦ. ὁ. uolatilis.

πετεινά. τὰ. uolucres.

πετεινός. οῦ. uolatilis.

πέτευρον. ν. τὸ. trabs, tignum, lacunar.

πετευτικός. οῦ. ὁ. lusor taxillorum.

πετεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. ludo talis. neut. absolutũ.

πέτομαι. uolo, uolas, deponens, absolutum.

* πέτλος. talus, taxillus.

πέτρα. ας. ἡ. saxum, cautes, petra, loci nomen.

* πετραῖος. Neptunus appellatus est, à Mytilicis, quod olim super saxo consopitus Vrinam profuderit genitalẽ, unde enatus sit equus primus quem dixere πελώριον.

* πετρῖνον. aduer. lapidatim, lapidibus, lapidum in morem.

πετρῖνος. ν. ὁ. saxeus.

πετρώδης. ες. ὁ. saxosus.

* πέτρος. ν. ὁ. saxũ. Inde πετροείλινον. quasi saxeũ apiũ.

πετρόω. μ. ώσω. σ. ωκα. lapido. acti. accusa. iung.

πετρώδης. εος. ὁ. ἡ. saxosus.

πετρώφος. ν. ὁ. ex saxis laqueatus.

* πέσσω. μ. ψω. σ. εψα. pecto, concoquo, maturo, digero, panem facio, uolo, uolas. πέσσειν τὸν ἄρτον dicunt Græci ἀντὶ τοῦ πρεῦναι, & mollire. quod & κατασπίεσειν dicitur, hoc est καταδαπανᾶν, καὶ κατατρεῦνειν. Sic Cicero, ut eius ista odia non absorbeam solum, sed etiam concoquam. Quod ideo fit cum, quia cibus in stomacho dum digeritur, mollitur & consumitur. hoc etiam πεπαίνειν dicitur. neut. & acti. accusa. iungitur.

πευθόαζ. audirent.

* πευθήν. ῆνος. ὁ. interrogatio, is qui scisciatur, id est, secreta interrogat, explorator.

* πεύθομαι. μ. εύσομαι. σ. ευμαι. audio, interrogo, scisciscitor, scitor, disco, exploro.

πευκάλιμος. ν. ὁ. densus, prudens, amarus, intelligens, acutus.

πευκεδανός. οῦ. ὁ. amarus, lætalis.

* πεύκη. ης. ἡ. picea. Item arbor cornifera folijs tenuioribus quàm pinus, magnitudine quóque minor. Ex hac Panes Satyricq; corollas factitabant.

πευκής. ός. ὁ. ἡ. mortifer.

* πεύκινος. quod ex picea arbore fit.

πεύσεαι. audies.

πεῦσις. ιος. ἡ. interrogatio, responsio.

πέφαμαι. sum interfectus.

πεφάσω. impetum facio.

πεφήσομαι. interficiar, moriar.

πεφνᾶς. ν. ὁ. morte dignus.

πέφνε. interemit.

πέφνω. occido.

πέφραδε. dictum est.

πεφραδέατε. dicta sunt, Ionice pro πέφρασται.

πέφρικα. horrui. à φρίττω. pro πέφριχα.

* πεφροντικὼς. solicitus, curans.

πεφροντισμένως. attentè, sedulò.

* πέφυκε. natura comparatum est, naturę aptitudine potest, natum est, solet.

* πεφυκὼς. promptus, facilis.

πεφυλαγμένως. cautè, curiosè.

πέψις. ιος. ἡ. digestio, concoctio.

Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η:

* πῆ alicubi, aliquomodo, quo, partim. πῆ cum tono interrogatiuum est. πῆ sine tono encliticum est.

πηγαῖος. ν. ὁ. fontanus.

πήγανον. ν. τὸ. ruta.

πηγός. ὁ. ἡ. glacies, παγετός.

πήγασος. ν. ὁ. Pegasus, equus Persei alatus.

πηγεσίμαλλος. ν. ὁ. habẽs lanam infixam, aut uellus densum & nigrum. πηγὸς enim utrũq; significat.

πηγή. ῆς. ἡ. fons.

πήγμα. τὸ. pegma, machina.

πήγνυμαι. cõcresco, id est, glacies fio, cõgelasco

πήγνυμι. κοῦ

πηγνύω. μ. ξω. σ. ηχα. figo, conglutino, congelo, congelascere facio, constabilio. acti. accusatiuo iungitur.

πηγόβρυτος. ν. ὁ. ex fonte scaturiens.

πηγός. οῦ. ὁ. pinguis, bene compactus, albus, niger, ut illud κόματι πηγῷ quod alij aliter interpretantur.

πηγούσιον. ν. τὸ. πῆχυς.

πηγυλίς. ίδος. ἡ. brumalis, frigus.

πηγῶ. τὸ. πηγνύω.

* πηδάλιον. ν. τὸ. temo, gubernaculũ, clauũ nauticum uertit Augustinus.

πηδαλιοῦχος. ν. ὁ. gubernator.

πηδός. οῦ. ὁ. gubernaculum, latitudo remi.

πηδάω. μ. ήσω. σ. ηκα. salto, neutrum, absolutũ.

* Herodia. πηδήσας ἵππῳ ἔφυγεν ὁ Μαρτίαλος, insilijt equo.

πήδημα. ατος. τὸ. καὶ

πήδησις. ιος. ἡ. saltus, saltatio.

πηδύω. μ. ύσω. σ. υκα. scaturio, fluo.

πηκτά. τὰ. lachrymæ, à fluendo dictæ.

πηκτή. ἡ. ianuę, uenatorium instrumentum.

* πηκτὸν. cõcretitium ait esse Dioscorides, quod è speluncis coit.

πηκτός. οῦ. ὁ. fixus, infixus, & multa ligna conglutinata.

πηκτίς. ίδος. ἡ. gelu fictitium, instrumentum musicum, corpus lyræ.

πηλαμύς. ύδος. ἡ. pelamys, ex Thynnorum genere, dicta quod in luto nascatur.

πηλαισμός. οῦ. ὁ. illusio.

πήλαξ. contumelia, ὕβρις.

πηλήσιμα. τὸ. fucus, impostura.

πηλιγόνες. sic dicuntur nonnunquàm gigãtes, quasi ex luto prognati.

πήληξ. ηκος. ἡ. galea, cassis.

πηλάς. άδος. Pelias, hasta q̃ Achilles solus utebat

πηλίκος.ε.ὁ.qualis, διάφορος, quantus.
* πηλικότης.ητος.magnitudo.
πηλινός.οῦ.ὁ.luteus.
* πηλός.οῦ.ὁ.cœnum, terra aqua irrigata, argillã uertit Eras. uenit à παλάσσω. uinum Ionice, unde κάπηλος dictus qui uinum uendit.
πηλοπλάθος.ε.ὁ.figulus.
πηλοφόρος.ε.ὁ.cementi baiulus.
πηλώδης.εος.ὁ.cœnosus.
πῆμα.ατος.τὸ.clades, detrimentum, malum.
πημανθῆναι.offendi.
πημαίνομαι.ηῳ
πημαίνω.noceo, mutilo, oblædo.
πήμασι.quando.
πημονή.ῆς.ἡ.nocumentum.
πήνη.ης.ἡ.μίτραξα.
πηνέκη.ῃ.coma.
πηνίκη.ης.ἡ.coma suppositicia & appositicia, siue galericus. hinc deductum est.
πηνικίζειν.pro eo quod est fuco & fraude uti. &
πηνικισμα.ατος.τὸ.fucus, impostura.
πηνίον.ε.τὸ.radius textorius, fusus quo reuoluitur subtegmen, unde χρυσοπήνιος dictũ quidam arbitrãtur, animal simile culici, Aciã
* Gaza uertit.
πηνίκα.quando.
πῆξις.ιος.ἡ.fixio, firmitas.
πηός.οῦ.ὁ affinis.
πηοσύνη.ης.ἡ.affinitas.
πήρα.ας.ἡ.sacculus, pera.
πηρός.οῦ.ὁ.fractus, mutilatus, læsus, cæcus, læsus in membris, luxatus.
πηρίν.ῖνος.mentula.
πηρίδιον.τὸ.perula.
πηρόω.ώσω.π.ωκα. obtundo, frango, luxo, mutilo, cæco, destruo. acti. accusa. iung.
πήρωσις.ιος.ἡ.cæcitas.
πήσειν.coagulare.
πηκτύα.ας.ἡ.coagulum.
πηχίσκος.ε.ὁ.stipes cubitalis.
πῆχυς.εος.ὁ.ulna, cubitus, brachium, & pars citharæ quæ à cubitus similitudine noiatur

Π META TOY I.

πιαλὸς.ε.ὁ.pinguis.
πιαίνω.μ.ανῶ.pinguefacio. acti. accusa. iung.
πίαρ.αρος.τὸ.pingue.
πιάω.μ.άσω.π.αικα.phĕdo, cõprehĕdo, act. ac. iũ.
πίδαξ.ακος.ὁ.fons, scaturigo.
πιδακώδης.εος.ὁ.ἡ.ηῳ
πιδακώδ.ες.εος.ὁ.ηῳ
πιδήεις.ῆεν.ὁ.ἡ.fontibus abundans.
πιέζω.μ.έσω.π.εκα. pmo, reprimo. acti. accu. iũg.
πίειρα.ας.ἡ.pinguis.
πιερία.ας.ἡ.Pieria, mons Bœotiæ & Macedoniæ, & urbs. unde
πιερίδες.ῶν.αἱ.musæ.
πιεστήρ.ῆρος.ὁ.prælum.
πιεστήριον.ε.τὸ.idem.
πίθα.pro πίθος.biberis.
πιθάνη.ης.ἡ.paruum dolium, uas terreum. dimi

nutiuum à πίθος.
πιθάνιον.ε.τὸ.idem.
πιθανολογέω.μ.ήσω.π.ηκα. duco ad persuadendũ. neutrum absolutum.
πιθανολογία.ας.ἡ.sermo sublimis & persuasiuus
πιθανός.οῦ.ὁ.obediens, persuaderi aptus, docilis, uerisimilis, idoneus, aptus, probabilis, ido
* neus qui quoduis exprimat, appositus ad persuadendum.
* πιθανῶς.politè, aptè.
* πιθήκου βλέπειν.acerba tueri.
πίθι.bibe.
πιθανότης.ητος.ἡ.credulitas.
πιθέω.μ.ήσω.π.ηκα. cõfido, credo. neut. dtõ iũg.
πίθηκος.ε.ὁ.simia.
πιθογία.ας. festum erat Bacchi apud ueteres in quo dolia relinebant, & amicis potũ præbebant, ut hoc tẽpore fit in die S. Martini.
πίθος.ε.ὁ.dolium.
πίθυρα.ας.ἡ.furfur, scabies capitis.
πιθυλάμπης.ε.ὁ. transgrediens regulam positã.
* πικηνός.Picenus ager in Italia.
* πικνός.densus, frequens.
πικραίνω.μ.ανῶ.irito. acti. accusa. iung.
πικρία.ας.ἡ.amaritudo, acerbitas.
πικρόγαμοι.οἱ.matrimonia amara.
πικρός.οῦ.ὁ.amarus, difficilis, acerbus, amarulentus, sæuus.
πικρότης.ητος.ἡ.amaritudo.
πικρῶς.amarè.
πιλάδιον.ε.τὸ.biretum paruum.
πίλεον.ε.τὸ.galerus.
πιλέω.μ.ήσω.π.ηκα.stringo, cõstringo coagulo, condo. actiuum, accusatiuo iungitur.
πίλημα.ατος.τὸ.ηῳ
πίλησις.ιος.ἡ.constrictio.
πίλιον.ε.τὸ.galerus.
πιλίδιον.ε.τὸ.galericus, capillamentum, adulterina coma. Accipitur pro impostura.
πιλίσκος.ε.ὁ.pileolus.
πίλυαμαι.appropinquo.
πίλος.ε.ὁ.pileus.
πίλυατο.uadit in superficiem.
πιλνάω.deijcio.
πιλωτός.οῦ.ὁ.constrictus, exæquatus.
πίλωσις.ιος.ἡ.complexus, constrictio, cõpressus
* πιμελή.ῆς.ἡ.pinguedo, adeps, exungia Gaza apud Aristot.
πιμελής.εος.ὁ.ἡ.pinguis.
πίμπλαμαι.plenus sum, expleo. genitiuo iung.
πίμπλαντο.implebantur.
πιμπλάω.impleo. acti. genitiuo iungitur.
πίμπλεια.ας.Pimplea locus Macedoniæ Musis sacer.
* πίμπλη.ῶντὶ τοῦ πίμπλαθι.
πίμπραμαι.ardeo.
πίμπρημι.μ.πιμπρήσω.comburo. act. accus. iũg.
πίνα.ης.ἡ.concha, piscis genus.
πινακίδιον.ε.τὸ.pugillaris.
πινάκιον.ε.τὸ.tabella, scutella, quadrula Eras.
πινακιδίον.tabulatim.
πινακίσκος.ε.ὁ.scutella.
πίναξ.ακος.ὁ.scutella, tabula, lanx, index librorũ.

πινερός.οῦ.ὁ.sordidus, horridus.
πίνδαρος.Pindarus primus inter Lyricos. sunt enim nouem, in his uersibus comprehensi. λυρικοὶ ποιηταί εἰσιν ἐννέα, ἀλκαῖος, σαπφώ, στησίχορος, ἀνακρέων, βακχυλίδης, σιμωνίδης, ἀλκμάν, πίνδαρος.
πινύσις.εν.ὁ.ἡ.ηῳ
πινυός.εν.ὁ.ἡ.sordidus.
* πίνον.uinum ordeaceum, quo temulẽtos pronos decũbere, aut supinos tradit Aristote. quod in alijs non fit.
* πίνος.ε.ὁ.sordes. Modo ad fortunam, modo ad mores refertur, ut annot. Sophoc. interps
πινυτή.ῆς.ἡ.prudentia.
πινυτός.οῦ.ὁ.prudens.
πινυτόφρων.ονος.ὁ.idem.
πινύω.μ.ύσω.τ.υκα.admoneo. acti. accusa. iung.
πίνυσις.ιος.ἡ.prudentia.
πίνω.μ.πώσω.π.πέπωκα.bibo. aoristus secundus, ἔπιον. neutrum, accusatiuo iungitur. Attice
* genitiuo iungitur, ut πίνω τοῦ ὄνου. πίνε de sim plici potu dicitur, πίθι de potione pharmacorum, ut auctor est Aristopha. interpres.
πίος.εος.τὸ.pingue.
πιότης.ητος.ἡ.ubertas, pinguedo.
πιόων.pro πίων.
πιπτέω.μ.πτήσω.π.πτωκα.cado, irruo.
πιπίζω.μ.ίσω.π.ικα.sugo, pipo, uox factitia gallinarum & auium.
πίρης.ε.ὁ.auis marina.
πιπρὸ.res nihili, sicut titiuilitiũ apud Plautũ.
πιπράσκομαι.ηῳ
* πιπράσκω.uendo. genitiuo iungitur. Plutarch. cum accusatiuo usus est in apoph.
πίπτω.μ.πεσοῦμαι.τ.πέπτωκα.cado. aorist. secundus, ἔπεσον. neut. absolutum.
πίσον, aliàs λέκυθος.pisum siue pisa, legumen, à Pisa loco dictum.
πίσσα.ης.ἡ.pix.
πισσάσφαλτον.quod constat ex glutino piscis & bituminis.
πισσόω.μ.ώσω.π.ωκα.pico. neutrum, accusa. iung.
* πιστεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.fidem facio, & ἐπιπίστευμαι. πιστεύει τὰ πάντα, omnia ei credita sunt. Herodia. πρός τε τοῦ ἰκεῖ στρατιωτοῦ, οὐδ' ἐψεύσαν, οὐκ ἔτι πιστεύεται, milites prætoriani minus illi, ut quos decepit, fidem præbent.
* πιστευόμενος. qui fide & autoritate præditus est, qui maior est suspitione, uel maior quã ut suspectus haberi possit. Plutarc. ἢ πιστευόντες μᾶλλον παρ' ὑμῖν, ualent apud uos auctoritate.
* πιστεύω.μ.εύσω.τ.ευκα.credo, committo. neutrum genitiuo iungitur. cũ datiuo, quando ponitur tanquàm acquisitiuum.
* πίστις.ιος.ἡ.fides, persuasio, δόξα. Significat etiã auctoritatem sicut fides Latine. Et ἐς πίστιν λαμβάνειν dicitur, cui potestas & imperium creditur, ut à populo magistratus. Est etiã saluus conductus, ut fides Latinis. πίστιν διδόναι ηῳ δέχεσθαι, fidem dare & accipere. πίστιν ἐπιτιθέναι, iurare, fidem dare, iusiurãdum cõcipere. quod etiam dicitur διδόναι πίστιν ηῳ

πίστεις. Isocrates hoc pro fidem facere dixit & documenta dare, quod & πίστεις ποιεῖν ηῳ πίστεις ποιήσασθαι dicitur. πίστεις etiã dicunt probationes, id est, ἔλεγχοι ηῳ ἀπροσίξεις. πίστεις ἄτεχνοι uocat Aliarnas. quas Quintil. artificiales probationes dixit. Inde πίστιν παραδιδόναι, auctoritate publica instruere, scilicet diplomate & documento publico. πίστις etiã dicitur religio Christiana & pietas recte de diuinis sentiens. καὶ πίστιν συνιθέναι, bona fide paciscì. Vide Comment. Bud.
πιστόομαι.μ.ώσομαι.τ.ωμαι.credor fidelis.
* πιστός.οῦ.ὁ.fidelis. πιστὸν est quod Cicero pignus appellat, hoc est, fiducia & securitas. πιστὰ ποιεῖν ἢ διδόναι, fidẽ dare. πιστὰ ἔχειν is dicitur, qui pignore aut aliàs sibi cauit in futurũ. Est enim πιστὸν γνώριμον ηῳ ἀσφαλὲς, ὃ ἡμεῖς πεπείσμεθα, fides latine dicitur. Et πιστὸν est πιθανὸν, credibile & persuasibile. τοῦτο ἡμῖν πιστὸν, hoc credere possumus. Et πιστὸν ἀνήρ, cui credi debet, & fidem faciens uerbo suo. præterea πιστὸν, exploratum, compertũ, ὁμολογούμενον, cui negare fidem non debemus. Dicitur etiam πιστὸν ἀντὶ ὀμνύμενον, ut πιστὸν φάρμακον ἀντὶ ὅρκου ut inquit interpres Aristophanis. πιστὰ διδόναι, & πίστεις διδόναι est quod Cicero dicit, Hospitem tuum fide tua Thessalonicam uenire iussisti. Et Salust. Post ubi fide publica dicere iussus est. πιστὰ autem ἔχειν dicuntur qui pignus huiuscemodi fidei acceperunt. Liuius, Amynander fide accepta uenerat in castra Romana.
πιστῶς.fideliter.
* πιστόομαι.iureiurando affirmo, hoc est, ὅρκον διδωμι, & fidem rei facio, comprobo, confirmo, assero. πιστωθεὶς etiam dicitur is cui fides facta est, hoc est, qui iam fidem rei accepit.
* πιστόω.μ.ώσω.τ.ωκα. fidem accipio & do, ab aliquo mihi caueo proprie, hoc est, obfides uel pignora, uel spõsores exigo. Item fidũ reddo, concilio, comprobo, fide corroboro, confirmo, assero.
πίστωρ.ορος.ὁ.ἡ.obediens, credulus, fidens.
πίστορες.quatuor.
πιστωρός.ὁ.ἡ.obediens.
πιστωδίδης.εος.ὁ.ἡ.piceus.
πίτνα.effudit.
πιτάσφαλτος.ε.ὁ.pici bitumẽ. componitur enim ex pice & bitumine.
πιτεύω.τὸ.πιτόω.pico.
πιτνάς.densans, extendens.
πιτυός.ᾶς.ἡ.coagulum, lac.
πιτυΐδιος.ία.ίον.fructus pinus, & piceæ quos habent in conis suis.
πιτυρίας.ᾶτος.ηῳ
πιτυρίτης.panis furfuraceus, id est, cui nihil furfuris adempũ est. Dicitur etiã ἄνευ πυρος. Cicero cibarium panem uocat.
* πιτυλίζειν. obire genus quoddam certaminis, quod inter alia enumerat, & interpretatur Galen. ij. li. de tuẽda bona ualetudine. Erat genus exercitatiõis, in q̃ summis pedibus ingrediebant, manibus altera retrorsus, al

tera prorsus protensis. Meminit & Politianus in miscellaneis.

πύτυλος.ε.ὁ.pugnus,hoc est,compressio manus. quod autem pugno cõprimit δράγμα dicit.

* πιτυρίασις.urinę incontinentia,affectio urinæ.

πίτυρον.ε.ἀ.furfur,scilicet capitis sordes.

πίτυς.υος.ἡ.pinus,pinetum.

πιτυοκάμπης.pinorũ eruca, inter uenena annumeratur.Et morbus quidam, & propriũ cuiusdam nobilis latronis, quem Theseus interfecit.

πιτυώδης.habens formam lactis coagulati.

πφάσκω.dico,nuncio.

πφαύσκομαι.delibero,consulo,sentio,induco.

πφαύσκω.dico,nuncio.

πίων.ονος.ὁ.pinguis,opimus.

Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

πλαγγών.όνος.ὁ.ornamentum quoddam puellare ex cera factum.

πλαγίως.oblique,dolose.

πλαγιάζω.μ.άσω.π.αχα. obliquo.

πλάγιος.ε.ὁ.obliquus,transuersus.

πλαγιοσύντακτον.ε ἀ.cum obliquo constructum

πλαγίαυλος.ε.ὁ.tibia obliqua ex loto,à Libybus inuenta.

πλακταί.ὁεἰ.saxa quædam in mari quæ ab alijs symplegades appellantur.

πλαγδάρω.μα.ατος.ἀ.imbecillitas,languor.

πλάγχθην.erraui.

πλαδαρός.οῦ.ὁ.humidus & flaccidus.

πλάζομαι.μ.άσομαι.σ.ασμαι.erro,proficiscor.

πλοθάνη.ης.ἡ. uas in quo fit panis & placentæ, quod & πλάθανος dicitur.

πλάθω.appropinquo.

* πλαίσιον.ε.ἀ.genus mensuræ, πλινθίον, & lateris forma. πλαίσιον ,pprie est,ὅταν ἐκ τεσσάρων πλευρῶν γένηται ὁ παραλληλόγραμος,οὐκ ἐν ῥηγώνῃ, ἀλλ᾽ ἑτερομήκη χήματος,ita ut longitudo longe supereminet altitudinem.Vide Comment.Bud.

πλαίσιος.ε.ὁ.obliquus,quadratus,latus, lateris.

πλαίσιον.ε.ἀ.quadrata acies militum, quæ & à nõnullis πλινθίον dicta est.Vide Com.Bud.

πλακερός.οῦ.ὁ.latus,ta,tum.

πλακούντιον.ε.ἀ.placentula.

πλακοῦς.οῦντος.ὁ.errans, uagabundus, placenta, nomen ex synærefi contractum,à πλακόεις, quod idem significat.

πλακῶ.incrusto.

πλαμμελῆν.τὸ ὑβρίζειν,

πλανάομαι.μ.ήσομαι.σ.ήμαι.erro.deponens absol.

πλανάω.μ.ήσω.π.ηκα. seduco impono.actiuum, accusatiuo iungitur.

πλανῆτις.ιδος.ἡ.errabunda.

πλάνη.ης ἡ.error.

πλάνης.ητος.ὁ.planeta,erratica stella,erro.nis,

πλανύω.erro.

πλανήτης.ε.ὁ.uagus,idem πλανητός.erro.

πλάνος.ε.ὁ.seductor,impostor,erro,qui & Latine planus dicitur,ut apud Horatiũ, Scurra planus.

* πλάξ.κός.ὁ.tabula,crusta,tabula lapidea.quicqd aliquo modo latũ est πλάξ dicitur,ut πλάξ ὄρους.montis æquor & cuius planicies arari possit,aut à pecore depasci.

πλασιάζω.μ.άσω.π.αχα.multiplico.act.accus.iũg.

πλασμός.οῦ.ὁ.latitudo.

πλάσις.ιος.ἡ.formatio.

πλάσμα.α[ος.τὸ.figmentum,commentum,& simulatio,hoc est,χηματισμός.Erat etiam uerbum theatricum,& artis tibicinum.

πλασματίας λόγος.ικῶς

* πλασμαχῶδης λόγος.ὁ πεπλασμένος,cõmẽtitius sermo

πλάσης.ε.ὁ.figulus.

πλάστιγξ.γος.ἡ.lanx,trutina.

* πλαστική.ars figulorum,figmentũ apud Lucia.

πλαστικός.οῦ.ὁ.figulus.

πλασογράφος.ε.ὁ.falsarius.

πλαστός.οῦ.ὁ.fictus.

* πλασσέγω.effingo,imitor.

πλατεῖα.ας.ἡ.platea.

πλαταγή.ῆς.ἡ. crepitaculum æneum quoddam, Archytæ inuẽtũ quo pueri eo lusu detinerentur à peioribus.

πλατάγη.ης.ἡ.strepitus.

πλαταγώνιον.ε.τὸ.crepitaculum quo pueri sopiũtur,& amantium ludus quidam.

πλαταγωνῶνες.foueę in quibus est aqua pluuialis mari uicinæ.

πλατάνιος.ικῶς

πλάτανος.platanus.

πλαταγών.ῶνος.ὁ.platanetum.

πλάτη.ης.ἡ.remus,nauis.

* πλατασμός.uitium oris,cum nimium diductis faucibus & ore plus satis patulo sermo promitur.cui opponitur ἰσχνότης.

πλατύ.prope,Dorice,pro πλησίον.

πλάτος.ους.τὸ.latitudo.

πλατύνω.μ.υνῶ.π.υνα. dilato.acti.accus.iung.

* πλατύσημος.ὁ ἐσθής. uestis quæ Latinis latus clauus dicitur.

πλατυχαίτας.ὁ.apud Bœoticos qui domum aut agrum prope habet.

πλατύς.ία.ὁ.latus,uber adiectiuum.

πλατυγίζω.μ.ίσω. σ. σα. papaueris folio quod platagonium dicitur sonũ elicio,qui amantium ludus erat. capitur & proeo quod est arrogans sum & superbio.

πλάτομαι.ικῶς

πλάττω.μ.άσω.σ.αχα. fingo, id est, more figuli, formo,emplastro.fingo,id est, προσποιοῦμαι, simulo.πλάττομαι τὸν ἰδιώτα, ago scientem,simulo me scire. πλάττομαι δικαιοσύνην, ἀντὶ τοῦ χηματίζομαι δίκαιος εἶναι:quod etiam ὑποκρίνομαι dicitur. accusatiuo iungitur.

πλεγγίς.ίδος.ἡ.uas olearium,strigil.

πλέγμα.ατος.τὸ.rete,omne textũ,crines intorti.

πλέγδην.intexte.

πλεθριαῖον.ε.τὸ. genus mensuræ, adiectiue magnitudine unius iugeris.

πλέθρον.ε.τὸ.iugerũ,sexta stadij pars. hinc uerbum ἐκπλεθρίζειν,obire quoddam certaminis genus in huiusmodi terræ mensura.

πλειάς.ἀδος.ἡ.pleias sydus in fronte tauri dictũ uel à πλεῖν,quod nauigationis tẽpus ostendat:uel à πλέοντες, quod pleiades septẽ apparent,quæ Latine Vergiliæ uocantur.

* πλεῖν.ἀντὶ τοῦ πλέον.Vide Comment.Bud.

πλεῖον.ονος.ἀ.plus.

πλεῖος.ε.ὁ.plenus.

πλειοσαχόθεν.sæpenumero.

πλεῖστον ὅσον.quàm maxime.

* πλεῖστος.ε.ὁ.plurimus.ὅυπερ ἀ πλεῖστόν ἐστι.idest,frequentissimè.Terent.Domum ire pergam ubi plurimum est.ἀ πλεῖστόν γε, summũ pro ad summum.τὰ πλεῖστα, frequenter,plerũq. Vide Comment.Bud.

πλεῖστος.οῦ.ὁ.fluuius apud Delphos.

πλειστηριάζω.μ.άσω.σ.αχα. pluris quã par est, aut quàm emi,rem æstimo,ἀ ὑπερβάλλω,pluris quàm omnes liceor.ὑπερτιμῶμαι.

* πλειστηριασμός.οῦ.ὁ.iniqua æstimatio.

πλείων.ονος.ὁ.copiosior.

πλειῶν.ὁ.τὸ.plus dictus ęp in eo compleantur tempora.

* πλεκτανή.ῆς.ἡ.rete,laqueus.πλεκτάνεις dicuntur ea Polypi brachia,quibus nectit & inexplicabili uincit nexu,quos cirros uocat Plin. Ouid.flagella.

πλεκτή.ῆς.ἡ.res plicata,ut chorda.

πλεκτός.οῦ.ὁ.plicatus,plicabilis,textus.

πλέκω.μ.ξέω.π.εχα.plico,texo, cõcino.act.ac.iũ.

πλέννος.mucus narium.

* πλέον.ονος.ἀ.plus.πλέον ἔλαττον,plus minus,ut etiã dicũt Latini.πλέον ἔχειν,ἀντὶ τοῦ πλεονεκτεῖν.πλέον ποιεῖν,promouere, proficere: dicitur etiã πλέον φέρεσθαι.huic opponitur ἐλάττον ἔχειν.deteriore conditione uiuere.

πλεονάζω.μ.άσω. σ. αχα. plus quàm oportet facio uel dico,superabundo,copia est,plurimum occupor in re quadam.

πλεονάκις.pluries,sæpe.

πλεονασμός.οῦ.ὁ.superabundantia.

* πλεονεξίας.dicitur qui omnia habet inferiora,& qui uincitur ab aliquo exuperante aut exhuberãte:quod ἐλαττοῦσθαι uocatur, geni.iũg.

* πλεονεκτέω.μ.ήσω.σ.ηκα.plus possideo,omnia superiora habeo proprie,ut Cicero de oratore locutus est.Iungitur accusatiuo & genitiuo.Synes.gtõ & dtõ iunxit.Dicit interdum πλεονεκτεῖν, cui plus incõmodi accidit. Demosth.etiam accipit pro legatũ præcipuum capere. Quoniam uerò homines cupidi,fraudulẽti,& interdũ uiolenti esse solent,ideo πλεονεκτεῖν,profraudare, circũuenire,& eripere extorquereęq; ponitur.

* πλεονέκτημα.ατος.ἀ.superiores partes,melior cõditio.& uice uersa μειονέκτημα & ἐλάττωμα.

πλεονέκτης.ε.ὁ.auarus.

* πλεονεκτικός.Aristot. pro fraudatore & circunscriptore dicitur: qui etiam uiolentum,& tyrannicum significat.

πλεονεκτικῶς.cum lucro.

πλεονεξία.ας ἡ.auaricia,lucrum,prerogatiua,affectio illa animi circũscribẽdi auida,& ex pleniori aceruo pleniores sibi partes desumere parata,plus habendi acquirẽdiq; cupiditas immodica,auaritiaq; circũscribẽs, quæ sibi partem maiorẽ iusta præcidit.& uitium eius,qui in omnire præcipuũ quippiam habere uult. Cui opponitur δικαιοσύνη,ciuilis iustitiæ conseruatrix.

πλέος.ε.ὁ.plenus.

πλεύμων.ονος.ὁ.pulmo apud Atticos,qui alias πνεύμων dicitur.

πλευρά.ᾶς.ἡ.latus lateris.costa.

πλεῦραι.ῶν.costæ.

πλευρόν.οῦ.ἀ.latus.

πλευρῖτις.ιδος.ἡ.dolor laterum.

πλευρῶν.ῶνος.ἡ.urbs Aetoliæ.

πλευστέον.nauigandum.

πλέω.μ.εύσω.π.ευκα.nauigo.neut.absolutum.

πλέως.ω.ὁ.plenus.

πλαγή.ῆς.ἡ.plaga.

πληθρίον.ε.ἀ.gubernaculum ratis.

πλήθιον.ε. ἀ. modus quidam instruendæ aciei, & proficiscendi gradatim.

* πλῆθος.εος.ἀ. multitudo est, & magnitudo & copia. Licet propriè numerum significet, ut Aristot.docet in quarto τοῦ μετὰ τὰ φυσικά ἀ πλῆθος plebs,& οἱ πολλοὶ hoc est uulgus

* πληθύνομαι.μ.υνοῦμαι,abundo,cresco,multiplicor, amplificor.

πληθυντικός.οῦ.ὁ.pluralis.

* πληθύνω.μ.υνῶ σ.υνα. multiplico & multiplicor,amplificorq;,abundo.acti.accusiung.

πληθύς.ύος.ἡ.multitudo.

* πληθύω.μ.ύσω.π.υκα.impleo, plenus sum, multus sum & abundo.

* πλήθω.μ.ήσω.σ.ηκα.impleo.Est & multũ esse & abundare.Ita fit ut πλήθω & πλήθομαι proeodem dicantur.acti.genitiuo iungitur.

* πληθώρα.κός

* πληθώρη.uerbum est medicorũ.Galen. ὅταν μόλις ὁμοτίμως ἀλλήλοις ἀυξηθῶσιν οἱ χυμοὶ πλῆθος τοῦ κοῦ πληθώραν ὀνομάζουσιν.

* πληθωρικός. dicitur homo cum humoribus & succis eius redundat corpus.

* πλήκτης.ε.ὁ.percussor.Refertur item ad acerbitatem linguę,significatq; obiurgatorem conuiciatoremq;.Sic & apud Horat.uerbera linguę legimus.

πλήκειν.percutere.

πλῆκτρον.ε.τὸ.calcar,aculeus.

πλικτίζομαι.pugno,pungo.

πλημμέλεια.ας.ἡ.delictũ,cõmissum,improbitas

* πλημμελῆς.perperam fieri,& ἀδικεῖς,iniuria affici.πλημμελῆ ὁ θεός,qui peccato offendit. & τὰ πλημμεληθέντα piacula dicuntur.

* πλημμελέω.μ.ήσω.π.ηκα.delinquo,πλημμελές τι ποιῶ, & inique quippiã per iniuriamq; ago, hoc est, ἐξυβρίζω. πλημμελεῖν εἰς τὸν θεὸν καὶ εἰς ἀ ἱερὸν τοῦ θεοῦ.piaculum admittere.λέγεται πλημμελῆν καὶ ὁ πόταμός, cum uiolẽta inundatiõe secum rapit segetes uel tuguria.neut abso.

πλημμέλημα.ατος.ἀ.prouentus qui ex damnatis in ære procedit.

πλημμελής.ἐος.ὁ.ἡ.errans,ignarus, incõditus,incompositus,ἀμελής.Est & uitiosus,culpabilis,mendosus,culpandus.

πλῆμα.ατος.ἀ.κός

πλήμμυ.augmentatio fluminum.
πλήμμυ.ηος,
πλήμμυ.ή πλημμυρίς.
πλήσιο.μ.ήσω.σω.κα.appropinquo,impleo,
πλήμνη.ης.ἡ.modiolus rotæ.
πλημμύρα.ας.ἡ.inundatio,exundatio.
πλημμύριον.ε.ὸ.unda cum frangitur nõ procellosa,est & arx Syracusanorum.
πλημμυρίς.ίδος.ἡ.inundatio.
πλημμύρω.μ.υ.ῶ.undo,inundo.neut. absolutũ.
πλημοχόη.ης.ἡ.uasis fictilis species.
πλημνοδέσμη.ε.ὸ.ferramẽtum quo radij rotę modiolo colligantur.
* πλήν.ueruntamen,immo,quin, uerum,cæterum,sed.πλὴν ἐμοί,nisi,sine casu ponitur.Est etiã præterquã sine casu,ut præter Latinis
πλὴν ἀλλὰ.tametsi,sed,ueruntamen,nisi quod.
* πλὴν ἀλλὰ νῦ.præterquàm.
* πλὴν εἰ.ηος,
* πλὴν ἐὰν.nisi si.
* πλὴν ηος,uerũtamen,pro πλὴν ἀλλὰ.
πλήν.præter genitiuo iungitur.
* πλῆξ.stimulus quo boues punguntur.
πλήξιππος.ε.ὁ.eques,equorum stimulator.
πλῆξις.εος.ἡ.percussio.
πλήρης.εος.ὁ.ἡ.plenus.
πληροῦν τὰς ναῦς.supplemẽtum classi prebere.
* πληροφορέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.satisfacio,plenissime scio,confido,complector,certifico,cõpertũ habeo, certissime noui & comperi. Et πληροφορῶν dicitur cui certa fit rei fides, ut iam nihil addubitet. Referẽt & ad rẽ & ad personã.Nam & cui persuasum est πληροφορηθὲν dicitur, & quorum est facta fides πεπληροφορημένα dicuntur.uocem hãc expressit Suetonius in Tib.persuasionisq; plenus cunctafato agi,id est,πληροφορηθὲν.Eras.
* πληροφορέω.μ.ήσω.π.ηκα. hortor, facio fiduciam, certioremfacio,plenamfacio fidem. acti. accusatiuo iungitur.
πληροφόρημα.ατος.τὸ.plenitudo,satisfactio.
* πληροφορία.ας.ἡ.certitudo mentis, de aliquo bono satisfactio, certa persuasio, certa fides, quę fit argumentis, aut re exhibita, ita ut nihil iam amplius addubitetur.
πληρόω.μ.ώσω.π.ωκα.impleo, imbuo, perficio.
* actiuum, genitiuo iungitur. πληροῦν τὼ ναῦν.supplementum classi præbere, remiges imponere apud Demosth.
πλήρωμα.ατος.τὸ.plenitudo, supplementũ,nauis onus,unà cum ipsis nautis, & ijs qui in na
* uiuehuntur, remiges & milites classiarij in nauibus,& in legionibus milites ad explendos numeros centuriati,Cicero,Censebãt enim ut in Italia supplementũ meis & Bibulilegionibusscriberetur.Sic itẽ uocant pannum additum uesti ad sarciendã rupturã.Et Naziãzenus, aias iam beatas, πλήρωμα appellat:,ppter lapsum Dæmonũ
πλήρωσις.εος.ἡ.impletio,saturitas,perfectio.
πλησιάζω.μ.άσω.σα.κα.appropinquo, applico,à πλήσιος,dtõ.Lucia.Τιτᾶνος ἐπλησίασα.ζῳ ὀρεκτῷ.
* πλησίον.prope.ὁ, πλησίον.cognati. Item familia

res & quibuscũ habemus arctã,ac domesticam consuetudinẽ.Sic & Suet.in Othone. Alij febrem simulasse aiunt,eamq; excusationem proximis mãdasse, si quæreretur.
πλήσιος.ε.ὁ.ηος,
* πλησίος.ος.ε.ὁ.propinquus,uela implens,deuento cum secundus est.apud Homerum.
πλησιφαής.ές.ὁ.dies plenilunij.
πλησίγνωθος.maxillas implens.
πλήσμιον.ε.τὸ.res gulosa,satietas.
πλησμονή.ῆς.ἡ.satietas,multitudo,ingurgitatio.
πλησυριάσεως.licitari.
πλήσσω.μ.ξω.π.ηχα.percutio.acti. accusa.iung.
πληχάδες.ῶν.partes corporis inter inguina & femur,unde ἀμφιπλήσειν, & ἀμφιπλὴξ apud Sophoclem, quanquã alij à πλὴξ deducere malunt,ut gradũ significet,sicut & πλίγμα saltum,& ἐπλίασον ἐπὶ πόλεως apud Homerum, pro peruadebant.
πλινθίον.ε.τὸ.lateruunculus ludus, cuius meminit Iulius Pollux libro nono.
πλινθεία.ας.ἡ.ηος πλίνθευσις.εος.ἡ.laterum coctio.
πλινθωτός.οῦ.ὁ.quadrangulus ad modũ lateris.
πλίνθος.ε.ὁ.later.
πλινθοφόρος.ε.ὁ.lateriger.
πλινθεύω.μ.ήσω.σω.κα.facio lateres.neut.absol.
πλινθεύω.lateres compono,Aristoph.R.an.generaliter accepit pro fabrico & coagmento.ηος πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύσει.
πλοιάριον.ε.τὸ.nauicula.
πλοίαρχος.ὁ πορεύεος.
πλοῖον.ε.τὸ.nauigium,nauis.
* πλοκαμίς.ίδος.ἡ. capillorum nodus,habens capillos obtortos.
πλόκαμος.ε.ὁ.crinis, cæsaries, flagellum, nonnunquã & apud poëtas πλόκαμοι fumi circũuolutationes significant.
πλόκιον.ε.τὸ.inauris,genus monilis.
πλοκή.ῆς.ἡ.inclinatio,auulsio,nexus.
πλόκιον.ε.τὸ.ornamentum,tricha.
πλοῦς.navigatio.
πλούσιος.ε.ὁ.diues.
* πλουσιακὴ ἡμέρα.commentatio ditescendi,studiũ cogendæ pecuniæ, philosophia cuius bonorum & malorum fines sunt,diuitiæ & paupertas.Nam ἀκαδημία uocabatur gymnasiũ Platonis.& πλούσιος opulẽtiã significat
* πλουτέω.μ.ήσω. π. ηκα. ditor,diues euado, diues sum.neut.absolutum.
πλούτιρον.οῦ.τὸ.quæstuosum.
πλουτίζω.μ.ίσω.σω.κα.dito.acti.accusa.iung.
πλουτίνδην.per diuites,aduerbium,ut uiritim.
πλουτοδότης.ε.ὁ.diuitiarum dator.
πλουτοδότειρα.ας.ἡ.idem,fœmininè.
πλοῦτος.ε.ὁ.deus diuitiarum.
πλουτοποιόν.οῦ.τὸ.quæstuosum.
πλούτων.ωνος.ὁ.Pluto,qui & πλουτεὺς dicitur.
πλουτύγεια.ας.ἡ.sanitatis opulentia.
πλούταξ.ακος.ὁ.diues apud Eupolidem.
πλόχμος.οῦ.ὁ.coma quam ueteres alebãt,& dijs consecrabant.
πλυνίσκω.lauo.acti.accusa.iungitur.

πλυνός.

πλυνός.οῦ.ὁ.balneum,locus & uas lauandis rebus aptum.
* πλύνω.μ.υνῶ.σω.υνκα.lauo.Propriè de lotione uestium,teste Ammonio. Item λοιδορῶ,id est, cõuitior,& alterius nomen obtrecto.actiuum,accusatiuo iungitur.
πλωΐζομαι.nauibus aduehor.
πλωϊμός.οῦ.ὁ.nauigabilis.
πλωΐσθν νεφέλαι.imbriferæ,& quæ crebro circunferuntur.
πλών.nauigans.
πλῶον.nauigaui.
* πλῶν νῆσος in Sicilia,quemadmodũ καὶ πλῶν in Eubœa.
πλωτήρ.ῆρος.ὁ.nauigator,uector passiuè.
πλωτικός.οῦ.ὁ.nauicularius.
πλωτός.ὁ.nauigabilis.
πλώω.impleo.

Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

πνέω.spiro.
* πνεῦμα.ατος.τὸ. spiritus,uentus, impetus animi. In sacris literis quoties huic nomini præcedit articulus ferè de spiritu sancto intelligendũ,ut annotat Didymus.
* πνεύμαλα πλάνα.spiritus deceptores,seductores fallacesq;,mali genij.
πνευμονίαι.αῖ. pulmonis fibræ.
πνευματόω.μ.ώσω.π.ωκα inflo.
* πνευμονικὰ.τὰ. instrumẽta quæ spiritu inflantur,quæ & ἐμπνευστὰ dicuntur.
* πνευματικός.ὁ.ὁ. spiritualis, qui flatibus plenus est,pulmonis inflãmatione laborãs.Pulmonarius interpretari potest,teste Columella.
* πνευμαστόφορος.spiritu lymphatus.
* πνευμονία.ας.ἡ.morbus pulmonis,quãdo tumescit,uel ex uehemẽti catharro,uel asthma, uel pleuritide:hũc sequitur difficultas anhelitus.
πνεύμων.ονος.ὁ.pulmo.
πνέω.μ.εύσω.σω.ευκα.ηος,
* πνέω.spiro.neutrũ,actõ iũgitur. Græci dicũt πνεῖ θυμὸν,ηος ἁπλῶς πνεῖ θυμοῦ.Sicut Cicero, scelus anhelantem.
πνιγαλέων.ωνος.ἡ.genus insomnij cum nos ab aliquo suffocari uidemur.
* πνιγάμων.ωνος.ὁ. Vide ἰφιάλτης.
* πνιγέα.ας.ἡ.uaporatorium cubiculum.
πνιγεύς.έος.ὁ.furnus,& uas in quo extinguũtur prunæ.
πνιγηρός.οῦ.ὁ.suffocatiuus.
πνίγος.εος.ὁ.æstus,suffocatio,oppressio.
πνίγω.μ.ίξω.π.ιχα. suffoco,obtorto collo traho.actiuum,accusatiuo iungitur.
* πνιγώδης.ες.ὁ.ἡ.æstuosus,suffocatiuus,locus in quo quis non potest respirare ac premitur angustia spiritus.
πνικτός.οῦ.ὁ.suffocatus.
πνίξ.γος.suffocatio.
* πνοή.ῆς.ἡ.spiritus,flatus.
πνοιή.ῆς.ἡ.aura,flatus Pindaro,iota interiecto causa metri.

πνοιόπους.ποδος.ὁ.uelox.
* πνύκα.ης.ἡ.consilij locus apud Atheniẽses.Alij concionem intelligũt,ab hominũ frequẽtia & densitate deflexo uocabulo. Meminit in Theseo Plutarch. & Aesch.contra Ctesiphontem.
πνύω.spiro.
πνυξ.πνυκὸς.locus consilij Athenis.quanquam apud Aristophanem quidam per transpositionem literarum πυκνὸς legunt & πυκνί.
πνυτός.οῦ ὁ.prudens.

Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

ποία.ας.ἡ.herba.
* ποιαστὸς οῦ.ὁ.noxiarum herbarum euulsio.Latinis runcatio dicitur.
ποδαβρός.οῦ.ὁ.qui mollibus est pedibus.
ποδάγρα. ας. ἡ. podagra, pedica, id est, laqueus quo animalia capiuntur, qui & ποδάγρεια appellatur.
ποδαγρῶ.laboro podagra.
ποδαλγής.έος.ὁ.ἡ.pedibus æger.
ποδαλγία.ας.ἡ. dolor pedum.
ποδάγρης ε.ὁ. podagra laborans.
ποδαπνιπήρ.ῆρος.ὁ.ηος,
ποδαπνίπεα.ας.ἡ.peluis.
ποδαπός.οῦ.ὁ.cuias,qualis.
ποδάγη.mater equorum Achillis.
ποδάρκης.εος.ὁ.pedibus ualens.
ποδεία.τὰ.seu πόδια. fasciæ pedum.
ποδηγετέω.μ.ήσω.σω.κα. duco,custodio,obseruo. actiuum,accusatiuo iungitur.
ποδηγέω. μ.ήσω π.ηκα. duco,custodio,obseruo. actiuum,accusatiuo iungitur.
ποδηγός.οῦ.ὁ.dux.
ποδηνεκής.έος.ὁ.ἡ.talaris,id est,ad talos protẽsus.
ποδήνεμος.ε.ὁ.ἡ.uelox.
ποδῆς.podes.contrarium ex ποδήρης.
ποδήρης.εος.ὁ.tunica talaris,uestis ad pedes usq; demissa,poderis.
ποδιαῖον.ε.τὸ.mensura pedis.
* ποδισμὸς.dimensio pedibus facta,& genus saltationis cuiusdam.
ποδοκάκη.ης ἡ.laquei genus,& instrumẽtũ quo noxij uinciebantur,quasi ποδοκατόχη.
ποδόνιπτρον.τὸ.peluis,uas in quo lauamus pedes.
* ποδοστράβη.ης.ἡ.genus laquei ad capiendos ceruos & apros,uenatoriũ instrumẽtũ capiẽdis feris cõcinnatũ,& instrumẽtũ medicũ.
ποδοχῶν.gubernaculum tenens.
ποδίζω.μ.ίσω.π.ηκα.ligo pedes.acti.actõ iũgit.
ποδώνυχον.ε.τὸ. uestis qua utebantur in sacris Pandrosi.
ποδώκης.εος.ὁ.ἡ.ηος,
ποδῶκυς.uelox.
ποιηφάγος.ε.ὁ.ἡ.herbam comedens.
ποθέσκω.desidero.
ποθεινός.οῦ.ὁ.desiderabilis,amabilis.
* πόθεν.unde.quo & Plautus utitur in Persa,pothen ornamẽta? πόθεν βαδίζεις; pro unde uenis apud Aristophanem. Mutat tonum eadem ratione cum πόθι.

* ποθέω.μ.ήσω.ηκα. τὰ μὴ παρόντα ἐπιθυμῶ, id est, ea quæ absunt requiro. Latini desidero, quæro & requiro dicũt: ut apud Lucianũ Ganymedes nuper raptus, ac pertæsus iam absentiam patris, ποθῶ γάρ ἤδη ἀυτὸν inquit. Gaza tamen addidit. Nã quod Cicero dixit, Nec curia meas uires desiderat, sic uertit: οὐδὲν γὰρ ἡ βουλευτήριον ὡς ἀποῦσαν ποθῶ πάνυ ἐμὴν ἰσχύν. Vide Ammonium. actiuum, accusatiuo iungitur.
ποθή.ῆς.ἡ. desideriũ propriè rei absentis, & metaphoricôs ablatio, consumptio.
πόθη.μα.ατος.τὸ. idem.
* πόθι. in principio orationis penacutitonũ est, ponitúrq; in interrogatiõe, ubi: ubi nam: quãdo uero oxytonũ est, significat alicubi indefinitè. In fine orationis inclinat aliqñ tonum ad dictionẽ præcedẽtem ἦλθες πόθι.
πόθος.ου.ὁ. desiderium.
* ποῖ. quo. ποῖ δὴ καὶ πόθεν. locutio attica, pro quo tandem & unde is.
ποιά.ᾶς.ἡ. herba, pro ποία. Et qualis indefinitè.
* ποῖα.ἡ. qualis interrogatiuè.
ποῖ κῆχος. ubi terrarum.
ποίας.αντος.ὁ. Pœas pater Philoctetæ, unde φιλοκτήτης dictus est.
ποιέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.ημαι.καὶ
* ποιέω.μ.ήσω.π.ηκα. facio, creo. regit accusatiuũ. Inuenitur aliquãdo cum duobus accusatiuis. ut κακὸν ὑμᾶς ποιῶ. Accipitur ποιήσασθαι pro ἐκποιήσασθαι, adoptare, quod etiã dicitur παῖδα ποιεῖσθαι. ποιεῖν pro poeticè scribere, in poẽmatibus scribere, uoce actiua tãtũ dicitur. sic λέγειν dicitur πρὸς τοῦ λογογράφων. ποιεῖσθαι κέρδος, lucrifacere, in rem suã uertere. ποιεῖσθαι χάριν τι, animo beniuolo accipere aliquid, & gratiam habere: cui opponitur ποιεῖσθαι ὀργὴν τὸ πρᾶγμα. ποιεῖσθαι ὑφ' ἑαυτὸν τὸ πρᾶγμα, in suã potestatẽ redigere, potestatis suæ facere Demosth. ποιεῖσθαι τὴν χώραν ὑφ' ἑαυτῷ dixit. ποιεῖσθαι εἰς ἑαυτὸν, periculi sui facere, in sese recipere. ποιεῖσθαι ἑαυτὸν ἐπ' ἀξιοῦσαν, magnã potentiã sibi cõparare. ἐμπροσθεν ποιεῖσθαι, opponere, & quasi προβάλλεσθαι. ποιεῖσθαι etiã est ducere & existimare. Ἐν θαύματι ποιεῖσθαι, admirari. Ἐν γέλωτι ποιεῖσθαι, risui habere. Ἐν δεινῷ ποιεῖσθαι, rem periculosam dictitare aut ducere. est etiã ægre ferre, hoc est, δεινὰ ἢ δεινὸν ποιεῖσθαι, conqueri. Δεινὰ ποιεῖν interdũ est indignè agere aut facere, hoc est, improbè. ποιεῖσθαι τὸν βίον uitam agere apud Herodia. καλῶς ποιῶν & εὖ ποιῶν. Vide in καλῶς & εὖ, ποιῶ σε κακὸν ἢ κακῶς, malè te accipio. ποιεῖν λίθον λευκοῦ, è lapide albo facere. Vide cõmenta. Bud.
ποιεῖν τὰ συγκείμενα. stare conuentis.
ποίη.ης.ἡ. herba.
ποιήεις.ήεντος.ὁ herbosus.
ποίη.μα.ατος.τὸ. opus, poëma.
ποίησις.εως.ἡ. opus, eductio, adoptio.
ποιητής.οῦ.ὁ. poëta, factor, creator.
ποιητική.ῆς.ἡ. poëtica, hoc est, ars ipsa conscribẽdi poëmata.
ποιη]τικός.οῦ.ὁ. poëticus, efficax, effectiuus.

ποιήτρια.ας.ἡ. poëtria.
ποιητὸν τίθημι. adopto.
* ποιητός. adoptiuus.
ποικίλη. porticus Athenis in quo Stoici philo-
* sophabantur. A uaria pictura sic dictum.
ποικιλία.ας.ἡ. uariegatio, uarietas.
ποίκιλμ.α.ατος.τὸ. uarietas.
ποικιλόδειρος.α.ὁ. habẽs collũ uariatum, uocalis.
ποικιλομήτης.α.ὁ. uarij consilij, uersipellis, cuius fœmininum est ποικιλόμητις.
* ποίκιλος.η.ὁ. uarius, picturatus, uariegatus, diuersi generis diuersíq; habitus, uarijs coloribus aut gemmis distinctus.
ποικίλλω.μ.ιλῶ.π.ιλκα. uario, uariego, distinguo, exornæ. actiuum, accusatiuo iungitur.
* ποικιλόφρων.ονος.ὁ. uafer, uersutus, callidus, uersipellis, fo.ers, & uarijs dotibus armatus.
ποικιλόστερνος.η.ὁ. uariegatus circa pectus, astutus.
ποικιλτική.ῆς.ἡ. ars uariegandi.
ποικίλον.η.τὸ. uestis tragica à uarietate colorum sic dicta.
ποικιλῳδός.η.ὁ uariè canens.
* ποιμαίνω.μ.ανῶ. pasco gregem pastorum more guberno & curo gregẽ, rego, φρουρίζω. actiuum, accusatiuo iungitur.
ποιμενεύς.έος.ὁ. rex, pastor.
ποιμαν]τική.ῆς.ἡ. ars pascendi oues.
* ποιμένωρ. rex appellatur apud Aeschylum: qui & gregem subiectum ποιμανόριον uocat.
ποιμενικός.οῦ.ὁ. pastoralis.
* ποιμήν.ένος.ὁ. pastor, regem sic appellat Homerus, apud quẽ solenne est illud, ποιμένα λαῶν, regem indicans. Et hunc imitatus Plato.
ποίμνη.ης.ἡ. grex, ouile.
ποίμνιον.η.τὸ. ouile, armentum.
ποινήλατος.η.ὁ. lymphatus, à furijs agitatus.
* ποίνιμα.ποινῆς ἄξια, ultricia.
* ποίνιμος.η.ὁ.ἡ. uindex, ultor. Epitheton furiarũ apud Sophoclem.
ποινᾶσθαι. de aliquo pœnas sumere.
* ποινή.ῆς.ἡ. pœna, ultio, πρόσημον. à πόνος teste Gaza.
* ποῖον δὴ. quale tandem.
ποίνωμα.ατος.τὸ. supplicium, pœna.
* ποῖος.α.ὁ. quis, qualis, grauitonum interrogatiuum & dubitatiuum est. Lucæ. xij. ὅτι οὐ οἶδεν ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν. qua hora fur uenit. Oxytonũ uero indefinitè capitur, aliquis, quidam, aliqualis.
ποίός.ά.ὸν. qualis, quidam.
ποιότης.ητος.ἡ. qualitas.
ποιοῦμαι ἐπιστροφὴν. curam gero.
ποιπνύω. ministro, saluo, facio, ualde occupor in aliqua re, cogito.
ποιπνύος.οῦ.ὁ. minister.
ποιφύσω.μ. ύξω.π. υχα. terreo, propriè flatu ex ore uehementer emisso.
ποίφυγμα.ατος.τὸ. flatus, hoc est, uehemens spiritus emissio.
ποιώδης.εος.ὁ.ἡ. herbosus.
πόκα. aliquando, pro ποτὲ Doricãs.
πόκαδος.ου.ἡ. pili depexi.
πόκος.η.ὁ. uellus.

πολλὰ

πολλὰ. nonnunq; accipitur pro πάντα.
πολλὰ nonnunquam etiam sæpe significat, ut illud, πολλὰ δὲ ἡρακλῆν τόξφορε κίοντι.
πολλάγε ἡμᾶς λανθάνει. non omnia nobis cognita sunt.
πολλάκις.καὶ
* πολλάκις. per ellipsin τοῦ σ, καὶ πολλαπῆ. sæpe, frequenter, sæpenumero.
πολλαπλάσιον.ονος.τὸ. crebrò multiplicatum, ut decemdecies centum.
πολλαπλάσιος.η.ὁ. multo copiosior, multiplex.
πολλαπλασίως. multipliciter, multiplicatè.
πολλαπλασιῶσαι. & πολλαπλασιάζειν. multiplicare.
πολλάπλοος.η.ὁ. multiplex.
* πολλὰ πράττειν. idem quod πολυπραγμονεῖν.
* πολλαχῆ.καὶ
* πολλάχις.καὶ
* πολλαχοῦ.καὶ
* πολλαχῶς. idem quod πολλάκις.
* πολλ' ἄττα. ex multis quædam.
* πολέμαρχος.η.ὁ. dux belli, ad quem summa rei militaris refertur. Hodie mareschallũ appellãt, uno tm̃ magistro equitũ inferior. Et
* πολεμαρχία. munus ipsum & magistratus uocatur.
πολεμεῖος.α.ὁ. bellicosus.
πολεμεῖος. dicitur is qui bello uexatur & inuaditur.
πολεμέω.μ.ήσω.π.ηκα. bello, belligero, oppugno. neutrum, datiuo iungitur.
πολεμήϊος.α.ὁ. bellicosus.
* πολεμία.ας.ἡ. regio hostilis, hostiũ regio. Subauditur χῶρα.
πολεμίζω.μ. ίσω. π. κα. pugno. neutrum, genitiuo iungitur.
πολεμικός.οῦ.ὁ. bellicosus, bellicus, bellandi peritus.
* πολέμιος.α.ὁ. hostis, hostilis, bellicus. ὁ μετ' ὅπλων χωρῶν πέλας.
πολεμιστήριον.η.τὸ. currus.
πολεμιστεύω. certare gestio, bellum appeto.
πολεμιστέον. pugnandum.
πολεμιστήριος.α.ὁ. bellicosus.
πολεμιστής.οῦ.ὁ. bellator.
* πόλεμος.η.ὁ. bellum. Differt à μάχη quemadmodum apud Latinos bellum à prælio. Significat item πᾶν πρὸς μάχην παρασκευήν, id est, apparatum ad prælium. Abutimur interdum pro μάχη. οἱ πόλεμοι ἀντὶ τοῦ πολεμίων apud Herodianum libro secũdo, nisi exemplar sit mendosum: ἀνδρείαν μὲν πᾶσαν ἐν ταῖς μάχαις πρὸς τοὺς πολέμους ἐπεδείκνυτο.
πολεμοποιός.οῦ.ὁ. bellum mouens.
πολεμόω.μ. ώσω.π.ωκα. paro, decerno bellũ. neutrum absolutum. πεπολέμωται, ὁ εἰς ἔχθραν προσαχθεὶς καὶ πολεμικὸς τὴν γνώμην, id est, hostili animo esse cœpit, & inimico. πεπολεμημένος est ὁ πολέμῳ βιασθεὶς καὶ βλαβείς.
* πολέω.μ.ήσω.τ.ηκα. uerto, uersor. πολεῦται, uersatur, agit, degit, actiuum, accusatiuo iungitur. hinc πόλος.
* πολιαί.ῶν. cani. Lucia. ἢ δίδοτι μὴ τῶγωνα, μὴ δὲ πολιὰς ἔχουσας, ἢ καὶ ταῦτα καὶ βρέφος ἀξιοῖς νομίζεσθαι;

πολιός

πολιτὶς.ῖδος.ἡ. canicies.
* πολιάς.άδος.ἡ. est Palladis cognomen, & accipitur pro ipsa Pallade. Lucian. in Lapith. ὥμοσα κατὰ τῆς πολιάδος μὴ ἐλιφέναι. deieraui per Palladem me non rapuisse.
πολιεύς.έος.ὁ. epitheton gubernantis ciuitatem.
πολίζω.μ. ίσω. τ. κα. fabrico urbem. neutrum, accusatiuo iungitur.
πολίτης.η.ὁ. ciuis, pro πολίτης, causa metri interpositum est ι. πολῖτις autem eius est fœmininum.
* πολιορκητὴς. urbium destructor & expugnator.
* πολίμβολος. id est, πολίμπρακτος, ueterator. Bud. in priorib. annot.
πολιοκρόταφος.η.ὁ. canus.
* πόλιον. τὸ. dicitur quod ante partum emittit equa.
* πολιὸν. uinum album. Aelianus scribit acutum in penultima, ficq; appellatum putat ab indigenæ regionis nomine.
* πολιορκέω.μ.ήσω.τ.ηκα. obsideo, oppugno. A πόλις & ὀρκέω, rapio, destruo. acti. actõ iungitur.
πολιορκία.ας.ἡ. obsidio.
* πολιοῦν. canescere, caniciem contrahere.
πολιός.οῦ.ὁ. canus.
πολιότης.ητος.ἡ. canicies.
πολιοῦχος.η.ὁ. patronus, ciuitatis gubernator.
πόλις.ιος.ἡ. urbs.
πόλισμα.ατος.τὸ. parua urbs.
πολιτισμός.οῦ.ὁ. tractatio reipublicæ.
* πολιτεία.ας.ἡ. respublica. Accipitur ἀντὶ τοῦ πολιτεύματος. Apud Isoc. pro quocũq; recto regimine ciuitatis. Quid autem propriè sit, uide in comment. Bud. ex Aristot. Accipitur pro uitæ ratione & instituto.
* πολίτευμα. ατος. τὸ. ciuilitas, ipsa reipub. administratio, & genus administrandi, ut τοῦ πολιτευμάτου τὸ μὲν ἀριστοκρατικὸν, τὸ δὲ βασιλικόν.
* πολιτεύομαι. rempublicam gero, τὸ διοικῶ, administro, accusatiuo iunctum. Est etiam τὰ πραγματεύομαι, molior. Et οἱ τἀναντία πολιτευόμενοι dicuntur qui contrariam factionem sequuntur, qui alteris partibus student. Item διοικοῦμαι, & munere fungor: quod τοῦ ἀρχόντου est. Accipitur & passiuè pro gubernor.
* πολιτεύω.μ.εύσω.τ.ευκα. ciuiliter negocior, dego sub aliqua republica: & est τοῦ πολιτῶν καὶ ἰδιωτοῦ, ut πολιτεύεσθαι τοῦ ἀρχόντου καὶ προστατοῦ. Significat aliquando rego & administro. neutrum absolutum.
πολίτης.α.ὁ. ciuis, municeps.
* πολιτική. peritia & prudentia ciuilis.
πολιτικός.οῦ.ὁ. ciuilis.
πολιτικῶς. ciuiliter, urbanè.
πολίτις.ιδος.ἡ. ciuis.
πολίχνη.ῆς.ἡ. καὶ
πολίχνιον.η.τὸ. ciuitatula.
* πολιογραφεῖσθαι. Polluci est εἰς τὰς πολίτας ἐγγράφεσθαι.
πολιτογραφεῖν. in ciuiũ numerum ascribere, ciuitate donare, in ciuitatem ascisce re.

πολίωσις.

πολιότης.ητος.ἡ. canities, ſed immatura uitio naturæ.

* πόλος.ου.ὁ. terminus, axis qui à noſtris uertex dicitur. Eſt autem immobile illud aut finis axis imaginarij, ſupra quod totum cœlum uoluitur, unde & nomen habet ἀπὸ τοῦ πολεῖν id eſt, à uertẽdo. Vertitur enim cœlum circa polum arcticum & antarcticũ. Capitur poëtis pro ipſo cœlo.

πολλὸν.οῦ. multum, multo.

πολλός.οῦ. multus Ionice, ſed cõmuniter obliqui tantum huius nominis in uſu ſunt in maſculino & neutro, dempto accuſatiuo qui habet πολύν, in fœminino uero in uſu

* eſt. πολλοῦ κεφάλαιον uocãt ſupputationem in ſummam ſubductam. Significat interdũ in plurali numero, populi multitudinem, atq; id fermè quod Latinis ſonat uulgus. Vnde Demoſthenes etiam ἕνα τῶν πολλῶν dixit τὸν τυχόντα. id quod Cicero, Plinius Secũdus, & Seneca imitati ſũt, apud quos unus de multis uel è multis, dicitur uulgaris, gregarius, & uilis. D. Origenes πολλοὺς aliquoties omneis interpretatur.

* πολλῷ μάλιστα. multo maximè.

πολλοστὸν.οῦ. minima pars capta de multis, ut unus de milibus.

* πολλοστημόριον.ου.τὸ. aut πολλοστὸν μέρος ſoluta compoſitione, minima portio, quod dicimus ferè, uix centeſimum & milleſimũ quodq;, multipartitum. Lucretius multeſimã partem dixit. Copioſiſſimè explicatur in Cõmenta. Budæi.

* πολλοστός.οῦ.ὁ. multiplicabilis, unus è multis, quaſi multeſimus. Iſocrates τὸν πολλοστὸν dixit τὸν τυχόντα, quemadmodum Demoſth. ἕνα τῶν πολλῶν, & Cicero unum de multis, prouulgari. Eſt & à capite remotiſſimus. πρὸς τὰ πολλοστὰ σκληρότητι, ad ea quæ à prima duritiæ nota remotiſſima ſunt, & reducta, hoc eſt, minimè dura dixit Plato. ὀυκ ἐς τὰς πολλοστὰς ἡδονὰς ἀποβλεπτέον, id eſt, exigui ſenſus uoluptates, & à ſuauiſſimis atq; acerrimis longè diſtantes.

* πολοῦσθαι. caneſcere, canos producere.

* πολύ. multum, per ſimplex λ. Cõſtruitur cum comparatiuo Lucianus. ὡς ἀρχαιότερος εἶ πολὺ τοῦ Ἰαπετοῦ. Et cum μᾶλλον. Iſæus. πολὺ μᾶλλον ἐπιμονώτερον multo promptius.

πολυαλθής.ἐος.ὁ.ἡ. habens uarium uſum, & multas uires medendi.

πολυάνδριον.ου.τὸ. ſepulchrũ, locus ubi ſunt multa ſepulchra, polyandrium.

πολύανδρος.ου.ὁ. multa laude dignus, fabuloſus.

πολύανδρος.ου.ἡ. multos uiros habens.

πολυάρθρος.ου.ὁ. impetuoſus, multas agilitates ſeu capras habens.

πολυανθρωπία.ας.ἡ. hominum frequentia

πολύαθλος.ου.ὁ. bellicoſus, fortis, egregius lucta.

πολύαρνις.ὁ.ἡ. multos agnos & pecudes poſſidens.

πολυάργυρος.ου.ὁ.ἡ. argento circunfluens.

πολυβένθης.εος.ὁ.ἡ. profundus.

πολυβότειρος.ου.ὁ. multa paſcens, terra.

πολυβούτης.ου.ὁ. diues boum.

πολύβουλος.ου.ὁ.ἡ. prudens, aſtutus.

πολύγαμος. qui multas ducit uxores, qui mul-

* tis uxoribus abutitur, cuiuſmodi mithellati in ſcalario ſuggeſtu ad horas aliquot traduci ſolent in Francia. D. Hierony. in epiſtola quadam ad Geronitiam, multinubus dixit, ad uerbum transferens.

πολυγήθης.εος.ὁ.ἡ. multum lætificans, multis gratificans.

πολύγλαυκος.ου.ὁ. oculatus, multis oculis præditus.

πολύγνωστος.ου.ὁ. Thaſius pictor nobilis qui pinxit gratis pœcilen porticum.

πολυγύμναστος.ου.ὁ. inexpugnabilis.

πολυδαίδαλος.ου.ὁ.ἡ. ingenioſus, aſtutus, uariatus.

πολύδακρυς.υος.ὁ.ἡ. lachrymoſus, lachrymabilis, multarum lachrymarum cauſam

* præbens.

πολύδαμνος.ου.ὁ. multos domans.

πολυδενδρόεις.εσσα.ὁ.ἡ. eminens, multa cacumina & multas eminentias habens.

πολύδεσμος.ου.ὁ.ἡ. multis clauis & uinculis compactus.

πολυδεύκης.εος.ὁ. Pollux.

πολυδίψιος.ου.ὁ. multum deſiderabilis, ſiticuloſus, nocuus. Quidam in hoc carmine apud Homerum, Καίνειν ἐλάχιστος πολυδίψιον ἄρουρα ἱκοίμην, exponendum putãt, deſiderabile, amabile.

πολύδιρον.ου.τὸ. ciuitatula.

πολύδιρος.ου.ὁ.ἡ. rorulentus.

πολυδιωρία.ας.ἡ. munificentia.

πολύδωρος.ου.ὁ multa donans, aut qui multa dona accepit.

πολυειδής.ἐος.ὁ.ἡ. diuerſus, multarum ſpecierum, multiformis.

πολύεδλος.ου.ὁ. benè dotatus.

πολυέλεος.ου.ὁ miſericors.

πολυέλικτος.ου.ὁ. uariè inuolutus, tortuoſus.

πολύεργος.ου.ὁ. operoſus, ſemper agens aliquid.

πολυετής.ἐος.ὁ.ἡ. annoſus.

πολυετία.ας.ἡ. annoſitas.

πολύευκτος.ου.ὁ. peroptabilis.

πολύζηλος.ου.ὁ. peramabilis.

πολύζυγος.ου.ὁ. habens multa tranſtra, iugoſus.

πολυήρατος.ου.ὁ.ἡ. amabilis, multum expetitus, peroptabilis.

πολυηχής.ἐος.ὁ.ἡ. ſonorus.

πολυθρέμμων.ονος.ὁ. pecoroſus.

πολυθρόος.ου.ὁ. ſonorus, ſtreperus.

* πολυθρύλλητος.ου.ὁ.ἡ. diuulgatus, magnæ famæ.

πολύθυτος.ου.ὁ.ἡ. ubi ſæpe ſacrificatur, halans crebris ſuffitionibus & ſacris.

πολύθυρος.ου.ὁ.ἡ. multo aditu peruius.

* πολυΐστωρ.ορος.ὁ. multiſcius, qui multa nouit ac memorat.

πολυΐδρις.

πολυΐδρις.ιος.ὁ.ἡ. ſciens, prudens, expertus multarum rerum.

πολυϊδρία.ας.ἡ. multarum rerum cognitio.

πολυκαγκής.ἐος.ὁ.ἡ. multam ariditatem habens, peraridus.

πολύκαρπος.ου.ὁ.ἡ. fructuoſus.

πολυκερδής.ἐος.ὁ.ἡ. lucroſus, uafer.

πολυκόλαξ.ακος.ὁ. latus, ſulcoſus.

πολύκερως.ου.ὁ. cornutus.

πολύκης.ου.ὁ. acu pictus.

πολυκηδής.ἐος.ὁ.ἡ. curis plenus, malorum fœcundus.

πολύκλειτος.ου.ὁ.ἡ. glorioſiſſimus, clariſſimus.

πολυκλής.ἐδος.ὁ.ἡ. habens multas ſedes, congrua, nauis epithetum.

* πολύκλυστος.ου.ὁ. undoſus, multiſonus, murmurabundus à κλύζω.

πολύκλητος.ου.ὁ.ἡ. à multis uocatus.

πολύκμητος.ου.ὁ. elaboratus, laborioſus, ad multos labores idoneus ut eſt ferrum, exitioſus, lætalis.

πολύκνημος.ου.ὁ.ἡ. uelox, habẽs multas ſuras, uel origano abundans. κνῆμον enim origanum ſignificat.

* πολύκαμπτος.ου.ὁ.ἡ. iactabundus.

πολύκρημνος.ου.ὁ.ἡ. montoſus, inaccesſus.

πολυκοιρανία.ας.ἡ. dominatio multorum.

πολυκτήμων.ονος.ὁ.ἡ. diues, πλουσιόμακρος.

πολυκτημοσύνη.ης.ἡ. opulentia, facultas, copia ſubſtantiæ.

πολύκυμος.ου.ὁ.ἡ. undoſus, fluctuoſus. Epitheton maris.

πολύκομπος.ου.ὁ. iactabundus.

πολυλείος.ου.ὁ. habens multas ſegetes.

πολύλιστος.ου.ὁ. optabilis.

πολυλογία.ας.ἡ. multiloquium.

πολυλόγος.ου.ὁ. multiloquus.

πολυλόγως. loquaciter, multis uerbis, longo ſermone.

πολύλοπος.ου.ὁ. plures ueluti tunicas obtinens, de herbis quibuſdam dictum.

πολυμαθής.ἐος.ὁ.ἡ. multa diſcens, eruditus.

πολυμερής.ἐος.ὁ.ἡ. in multas partes diuiſus.

πολυμέριμνος. anxius, ſolicitus.

πολυμαθία.ας.ἡ. diſciplina multijuga.

πολύμηλος.ου.ὁ.ἡ. pecoroſus, diues.

πολύμητις.ιος.ὁ,ἡ.

πολύμητος.ου.ὁ. prudens, conſilio plenus, uafer.

πολυμήχανος.ου.ὁ. artificioſus, machinabundus.

πολύμιτον.τὸ. uerſicoloribus filis contextum,

* quod pluribus contextum eſt licijs.

πολύμνεια.ας.ἡ. Polymnea una ex nouem Muſis.

πολυμνήστη.ης.ἡ. quę à multis petitur in uxorem, proba.

πολύμυιος.ου.ὁ. muſcoſus.

πολύμυθος.ου.ὁ. garrulus, locutuleius.

πολυΐμνητος.ου.ὁ. decantatus.

πολυπαιδία.ας.ἡ. multitudo filiorum.

πολύπαις.αιδος.ὁ.ἡ. prolificus.

πολυπαίπολος.ου.ὁ.ἡ. tritus.

πολυπάμμων.ονος.ὁ. locuples, diues pecuniæ. πάμμα enim pecuniæ dicuntur.

πολυπενθής.ἐος.ὁ.ἡ. luctuoſus.

πολυπήμων.ονος.ὁ. damnoſus.

πολυπίδαξ.ακος.ὁ. multas habens ſcaturigines, fontibus frequens.

πολύπλαγκτος.ου.ὁ,ἡ.

πολυπλανής.ἐος.ὁ.ἡ. pererrans, errans, multiuagus.

* Epitheton anni apud Sophoclem.

πολύπλοκος.ου.ὁ. nodoſus, implicitus, implicatus.

πολυπλόκως. implicitè, diuerſo ordine.

πολύπονος. laborioſus, dolore afflictus.

πολυπότης.ου.ὁ. bibax.

πολύπορος.ου.ὁ. locuples, diues, εὔπορος.

πολύπους.ο δος. polypus, piſcis genus à pedum multitudine dictum, & morbus narium, à ſimilitudine, quod multas radices ha-

* beat, aut quod ut ille acetabulis inuadit uenãtes, ita hic nares occupat uſq; ad ſermonis & anhelitus impedimẽtum.

* πολυπραγμονεῖσθαι. is dicitur cui negocium exhibetur, qui moleſtia afficitur.

* πολυπραγμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. anxiè nimis & curioſè aliquid inquiro & indago inueſtigoq; ut mulieres arcana mariti: propriè circa res quæ non ſpectant ad nos: alienarum rerum ſatago, in rebus nihil ad me pertinẽtibus implicor, & de eis curo, multis me negocijs implico, aliena curo, hoc eſt, negocium mihi curioſè exhibeo, ut ſycophantæ faciunt: uitio enim id uertitur. Ariſtophanes pro συκοφαντεῖν poſuit. Significat etiam curioſè inquirere & perſcrutari, & introſpicere oculis curioſis: quia curioſitas propriè eſt delatorum. Compoſitum à πολὺ & πράττω, quaſi circa multa ago & ſatago. Ariſtophanes in Ran. πολλὰ & πράττειν dixit pro eodem. neutrũ abſolutũ.

* πολυπραγμοσύνη.ης.ἡ. curioſitas, multarum rerũ cura, negotiatio. Gellius uertit multarum rerum aggreſſionem, earumq; omnium actionem. Plutarchus hanc definit, φιλομάθειαν ἀλλοτρίων κακῶν, id eſt, ſtudiũ aliena mala cognoſcendi.

πολυπράγμων.ονος.ὁ. negocioſus, curioſus.

πολύπτερος. quibus penna uberius data eſt.

πολύπτυχος. multiplex.

πολύπτυχος.ου.ὁ. idem, fortis

πολύπυργος.ου.ὁ. turritus.

πολύπυρος.ου.ὁ. tritico abundans.

πολύῤῥαφος.ου.ὁ. multum ſutus.

* πολυῤῥόδης.εος.ὁ.ἡ. abundans roſis, roſis conſperſus.

πολύῤῥηξ.ηγος.ὁ.ἡ. abundans agnis.

πολύς. πολλοῦ.ὁ. multus, ingens. Solum accuſa-

* tiuum ex ſe format, τὸν πολύν, & τὸ πολὺ neutrum: reliquos obliquos à nomine πολλὸς mutuo accipit tam maſculino quàm fœminino & neutro genere. Vide πολλός.

πολυσαρκία.ας.ἡ. corpulentia.

πολυσμάραγος.ου.ὁ. ſonorus, ſtreperus.

πολυσήμαντος.ου.ὁ,ἡ.

πολύσημος.ου.ὁ. multa ſignificans.

πολύσκαρθμος.ου.ὁ. peragilis.

πολυσπορής.ἐος.ὁ.ἡ. diuerſigena, in diuerſas partes diſperſus,

dispersus ac disseminatus à σπείρω.
πολύσπερος. idem.
πολυσπαθής. ές. ὁ. ἡ. spatha elaboratus.
* πολύσπλαγχνος. ualde misericors.
πολυσπορής. ές. ὁ. ἡ. habens diuersa semina.
πολυσάφυλος. ὁ. uuis abundans.
πολυστεφής. ές. ὁ. ualde coronatus.
πολυσέλος. ὁ. habens magnam classem.
πολύστονος. ὁ. ualde mœstus, faciẽs suspirare, multi gemitus.
πολυσύνδετον. ὁ. polysyndeton, figura est asyndeto contraria, quæ fit cum multæ coniunctiones ponuntur, à πολὺς multus, & σύνδεσμος coniunctio.
πολυχιδής. ές. ὁ. ἡ. lacerus, multiplex.
πολυτάλαντος. ὁ. bene numatus.
* πολυτέλεια. ας. ἡ. sumptuositas, profusio, luxus, magnificentia.
* πολυτελής. ές. ὁ. ἡ. sumptuosus, qui multa profundit, opiparus, preciosus.
* πολυτίμητος. ὁ. ἡ. multo honore dignus, unde θεοὶ πολυτίμητοι dicuntur, præclarus.
* πολύτιμος. ὁ πολλῆς τιμῆς ἠγορασμένος ἄνθρωπος.
πολύτλας. αν. ὁ. ἡ. multa patiens.
πολυτλήμων. ονος. ὁ. ἡ. patiens.
πολύτλητος. ὁ. multa tolerans.
πολυτόκος. ὁ. fœtosus, fœcundus.
πολυτρήρων. ωνος. ὁ. ἡ. abundans columbis.
πολύτρητος. ὁ. ἡ. multa habens foramina, foraminosus.
πολύτριχος. ὁ. capillosus.
πολύτριχον. ὁ. herba quam capillum Veneris uocant, quod multa habeat capillamẽta.
πολύτροπος. ὁ. qui uersatilibus est moribus, prudẽs. Homerus hoc nomine uocat Vlissem, quasi multifaria ingenij dote, multiplici morum cognitione, uersatiliq; soleritia præditum, uersipellis, morosus.
* πολυτροπία. ας. ἡ. multiplices mores, multiplex & uersatile ingenium, morositas.
πολυφασία. ας. ἡ. loquacitas.
πολυφαγία. ας. ἡ. edacitas, uoracitas.
* πολυφάγος. ὁ. edax, uorax, helluo.
πολυφάρμακος. ὁ. uenenis uel medicinis abundans.
πολυφιλία. multorum amicitia.
πολύφημος. ὁ. famosus, decantatæ famæ, garrulus, illustris, Polyphemus cyclops Nepruni filius.
πολύφιρνος. ὁ. ἡ. dotatus.
* πολυφόρος οἶνος. uinum quod multum aquæ sustinere potest. Medicorũ scholæ uinosum uinum hodie appellant.
πολύφρων. ονος. ὁ. prudens.
πολυφροσύνη. ἡς. ἡ. multi consilij & prudentiæ.
πολύφλοισβος. ὁ. resonans.
πολύφορβος. ὁ. multa nutriens.
πολυφορία. ας. ἡ. fertilitas.
πολύχαλκος. ὁ. solidus, firmus.
πολυχανής. ές. ὁ. ἡ. capax.
πολυχειρία. ας. ἡ. magna manus.
πολυχρηματία. ας. ἡ. abundantia pecuniæ.
πολυχρηματοσύνη. ης. ἡ. idem.

* πολυχοεῖν. fœcundum esse & fertilem. Aristot. in quarto de gene. animal. ἡ δὲ φύσις οὐ δύναται πολυχοεῖν οὐδέ τε ἐπαμφοτερίζειν.
* πολύχοος. ὁ. ualde fusus, uarius, multiplex, multifarius, numerosus, fœcundus, copiosè fundens.
πολυχρήματος. ὁ. pecuniosus.
πολύχρηστος. ὁ. ad multa utilis.
πολυχρόνιος. ὁ. diuturnus.
πολύχρυσος. ὁ. dives, auro abundans.
πολύχυλος. ὁ. succosus.
* πολυώνυμος. ὁ. celebris. & Apollinis epithetum. Hesiodus φολυώνυμον ὕδωρ, id est, multi nominis aquam uocauit Iridem à colorũ multiplicitate.
* πολυωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. multiplico, sollicitus sum πάνυ ἐπιστρέφομαι καὶ κινδυνεύω ἔχω, curam habeo. actiuum, accusatiuo iungitur. Dicimus etiam πολυωρῶ τὴν ναῦν, curam nauis habeo. opponitur autem τῷ ὀλιγωρῶν, id est, negligentem esse.
πολυωρία. ας. ἡ. cura.
πολύωπος. ὁ. multos habens oculos aut foramina.
πόμα. ατος. τὸ. potio, poculum.
πομπεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. mitto pompam.
πομπεία. ας. ἡ. conuicium, scomma.
πομπεύω. μ. εύσω. π. ευκα mitto pompam, maledictis lacesso, scommatis persequor, ostento, incedo & progredior cum fastu & pompa.
πομπή. ῆς. ἡ. καὶ
* πομπίλος. ὁ. pompa, δόλιγία, & quæ uulgo nunc processio uocatur.
πομπῆα. τὰ. uasa quæ ad pompam pertinent.
πόμπιμον. τὸ. quod cõmodè transmitti potest.
πομπός. οῦ. ὁ. dux itineris, comes.
πομπεύς. έος. qui pompam cogit, dux.
* πομποσολῶ. ῶ. νεωσολῶ.
πομφολυγεῖν. ad modum bullæ tumere.
πομφόλυξ. υγος. ὁ. bulla quæ nascitur ex aqua cum pluit, ampulla scilicet, clypeorum eminentia. Dicta est autem à uerbo πομφολύζειν, quod fluuiorum est, cum uehementer bullis efferuescunt.
πομποσολέω. μ. ήσω. π. ηκα. classem naui deduco.
* πονέομαι. doleo, lacesso, labore conficior. Item exerceor, γυμνάζομαι.
* πονέω. μ. ήσω. π. ηκα. laboro, lacesso, doleo. Est etiã frango & fatisco, non duro, οὐκ ἀντέχω. Item exerceor & γυμνάζομαι, & πεπονηκὼς τὸν γεγυμνασμένον significat. Præterea laboro, id est, labore & diligentia conficio, elaboro. Vide Cõmenta. Budæi. neutrum absolutum. πεπονηκὼς fessus.
πονήματα. τὰ. labores.
πονηρία. ας. ἡ. nequitia, malitia, prauitas, flagitium scelus. Demosthe. κατὰ Μειδίου ἔχω δὲ λίγιστον καὶ πονηρίας ἑτέρας παμπληθῆς ἀυτῷ, possum & alia eius flagitia quàm plurima uobis recensere.
πονηρεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. malignor, deponẽs absolutum.

πονηρός.

* πονηρός. οῦ. ὁ. prauus, peruersus, maliciosus, versutus, laboriosus, miser, improbus, scelestus, sons, noxius, facinorosus. Item putris, carie uiciatus.
πονηρόπολις. ἡ. improborum ciuitas, quã in Thracia Philippus condidit, & pessimos quosq; homines in eam transtulit.
πόνηρος. ὁ. agricola.
* πονήρως. prauè, imperitè, πονήρως ἔχειν incommode habere, grauiter ægrotare.
πονητέον. laborandum est.
πόνος. ὁ. ὁ. labor, dolor.
πονοῦμαι. operor, aliquid labore efficio.
ποντία. ας. ἡ. marina superficies.
ποντίζω. μ. ίσω. π. ικα. mergo. actiuum, accusatiuo iungitur.
πόντιος. ὁ. marinus.
ποντοπόρος. ὁ. ὁ. per mare iens, mare penetrans.
ποντόβροχος. ὁ. ὁ. à mari madefactus.
ποντόθεν. ex mari.
ποντοσείδων. ῶνος. ὁ. Neptunus.
πόντος. ὁ. ὁ. pontus, mare, quasi πόνος, quia laboribus plenus sit.
* πόπανον. ὁ. ὁ. placentula rotunda & tenuis sacrificijs apta.
πόππυ. papæ. blãdientis particula Homero.
πόππυζον. ὁ. ὁ. dij. dæmones lingua Dryopum.
ποπίζειν. popissare, hoc est, epopis aut upupę uocem ædere.
ποππύζω. μ. ύσω. π. υκα. fibilo, demulceo, blãde attrecto, quod ad equos pertinet.
πόππυσμα. ατος. ὁ. uox factitia à sono quo equis blandiuntur, potissimum necdũ edomitis, popysmus, qua uoce & Plinius usus est apud Latinos.
πόρδαλις. pardus mas. fœmina aũt πάρδαλις dicit.
πορδή. ῆς. ἡ uentris crepitus.
πόρε. præbuit, copiam fecit.
πορεία. ας. ἡ. iter.
* πορεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. eo. neutrum absolutũ. πορεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα, hæreditatem adire.
πορεύσιμος. ὁ. ὁ. meabilis, peruius.
πορευτικός. οῦ. ὁ. gressilis.
πορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ago, duco, deduco. & idem quod κομίζω.
πορεύω. do, præbeo, actiuum, accusa. iungitur.
πόρθος. ὁ. ὁ. ramus, stirps.
πορθέω. μ. ήσω. π. ηκα. populor, expugno.
πόρθησις. ης. ἡ. populatio.
πορθητής. οῦ. ὁ. populator.
πορθμεία. ας. ἡ. nauis ad traijciendum.
πορθμεῖον. ὁ. ὁ. naulum, cymba, quę & πορθμὶς dicitur, & πορθμίδιον.
πορθμεύς. έος. portitor.
πορθμεύω. μ. εύσω. π. ευκα. traijcio, actiuũ. accusatiuo iungitur.
πόρθμιον. ὁ. ὁ. nauis ad traijciendum, transitus, traiectus.
πορθμός. οῦ. ὁ. fretum, sinus maris qui facile traijci potest.
πορία. ας. ἡ. facultas, abundantia.
πόριμος. ὁ. ὁ. facile suppeditans, sufficiens.
πορίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. uendico, exquiro, inue-

nio, quæro, comparo, comminiscor, & excogito. Vide πορίζω.
πορίζω. μ. ίσω. π. ικα. lucror, quæro, comparo, comminiscor & excogito, præbeo, suppedito. πεπορισμένον ἀργύριον Demosth. pro pecunia ad dissoluendum æs alienum confecta. Cicer. conficere pecuniam dixit, & curare. Descendit autem πόρος à πόρος. actiuum, accusatiuo iungitur.
πορικός. ὁ. ὁ. rete piscatorium ex funiculis cõtextũ Homerus utitur pro fibula quæ ferrum hastæ continet.
* πόριμος. ὁ. ὁ. à πόρος: εὐπόριστος, facile suppeditabilis: cui ἄπορος opponitur, parabilis dixit Cicero. Est etiam facile suppeditans, id est, πορισμός. Et πόριμος ἀνὴρ dicitur ἐνθυμητικὸς, ἐπινοητικὸς, πορισμός, acris cõmentationis ad excogitandum præsidium aut subsidium. Interdum est πόριμος ὁ ῥᾴδιος καὶ εὔπορος. trãsmissu facilis. Est & παραιωνὸς καὶ εὔπορος. qd excogitatur, ut corrolariũ.
πορισμός, οῦ. ὁ. suppeditatio, sufficientia, adeptio pecuniarum, occupatio ad lucrum, quæstus lucrum, ratio uitæ quærendæ quasi ἀφορμή.
πορίστης. ὁ. ὁ. dator, suppeditator.
* πορίστικός. qui artificium nouit & rationẽ uitæ suppeditandæ. Et πορίστικὴ πόλις, in qua facile est uictum inuenire. πορίστικὸς etiam est facile suppeditabilis.
* πορίσιμος. qui facile suppeditatur.
πόρκης. ὁ. ὁ. anulus ferreus in cacumine hastæ.
πορνεία. ας. ἡ. fornicatio.
πορνεῖον. ὁ. ὁ. lupanar.
πορνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. scortor. neut. absol.
πόρνη. ης. ἡ. meretrix.
πορνοβοσκεῖον. ὁ. ὁ. lupanar.
πορνοβοσκός. οῦ. ὁ. leno.
πόρνος. ὁ. ὁ. mœchus, scortum, cinædus, catamytus.
* πορευποιεῖν. transitum munire, & meatus apire.
πόρος. ὁ. ὁ. uadum, meatus, transitus, facultas, excogitatio, alueus fluminis, redditus, foramen, quæstus, ἀπὸ τοῦ πείρω ἢ πειρῶ. Plato πόρον esse (inquit) filium μήδου.
πόρπαξ. ακος. ὁ. anulus non digiti, sed alterius rei. ut ostij, lorum, uinculum, capulus armorũ.
πόρπη. ης. ἡ. fibula, bulla, monile.
πορσαίνω. ανῶ. καὶ
πορσύνω. paro, præbeo, orno.
πόρταξ. ακος. ὁ. uitulus, iuuencus.
πόρτις. ιδος. ἡ. uitula.
πορτάζειν. uitulari.
πορφάζω. μ. άσω. π. ακα. stimulo boues. neutrum absolutum.
πορφύρα. ας. ἡ. purpura.
πορφύρεος. ὁ. ὁ. purpureus, densus, niger.
πορφυρεύς. έος. ὁ. qui purpuras capit.
πορφύρεος. ὁ. ὁ. niger.
πορφυρίς. ίδος. ἡ. uestis purpurea.
πορφυρίων. ωνος. ὁ. porphyrio auis, & piscis eiusdem nominis.
πορφυρόεις. όεσσα. purpureus.
πορφυρύνας. nomen auis.

ποφύρω.μ.υρῶ. facio colorẽ purpureum, rubeo, denigro, turbo. misceo cogitando, ut illud πόρφυρεν κραδίην. quo loco cogitabat, interpretantur.

πόρω.μ.ορῶ.π.ορκα. præbeo. actiuum, accusatiuo iungitur.

πόῤῥω νυκτῶν. in multam noctem.

πόῤῥω τῆς ἀπρεποῦς. supra modum.

πόῤῥω. longe, procul, porro. τίς ὄντα ζῶν πόῤῥω ἐω τοῦ πολιτικῶν ἦν πραγμάτων; quis tam procul absit ab urbe? Licet πόῤῥω σοφίας interdũ non procul à sapiẽtia significet, sed magis proximè, ut Plato. πόῤῥω σοφίας ἥκεις, usq; adeo sapiens es & eruditus: usq; eo prouectus es in studio sapientiæ. πόῤῥω τοῦ νυκτοῦ, ad multã noctem. ἵνα μὴ πόῤῥω τῆς παρούσης γένομαι, ne longius digrediar, dixit Demosthe. Habes diuersam significationem in πόῤῥω. Vide Bud.

πόῤῥωθεν. eminus, olim.

πόῤῥωτάτω. longissimè.

πολάκις. quoties.

πολλαπλάσιος. quotuplex.

πολλαπός.οῦ.ὁ. quotus.

πολλαπῶς. q̃ multipliciter.

πολλαχῆ. quot in locis.

πολλαχῶς. quotupliciter.

πολλαπλῶς. sæpenumero, supra quàm dici potest.

πόσε. quo.

ποσειδεών.ῶνος.ὁ. mensis apud Athenienses septimus, qui à nonnullis September, ab alijs DecembER esse creditur.

ποσειδώνειον.ου.τὸ. Neptuni fanum.

ποσειδάων.ωνος.ὁ. Neptunus.

ποσειδᾶς.ᾶντος.ὁ. Neptunus, Neptuni filius.

πόσθη.κης.ἡ. præputium.

πόσθιον.ου.τὸ. mentula.

πόσθων.ωνος.ὁ. idem, alij herniosum & sine præputio, hoc nomine appellari uolunt.

ποσιμος.ου.ὁ. potabilis.

πόσις.ιος.ὁ. maritus.

πόσις.ιος.ἡ. potio.

ποσσός. aliquantulum.

πόσοι. ſciſcitantur per hoc quot & quantiſint.

πόσος. quotus, non interrogatiuè.

πόσος.ου.ὁ. q̃tus, aliq̃tus, quotus. interrogatiuè.

ποσόστις. quotiis.

ποσότης.ητος.ἡ. quantitas.

ποσῶς.ου.ὁ. quot, in quot diebus.

πόσος.ου. quotus.

ποταίνιον. nouum, peregrinum, recens.

ποτάμιος.ου.ὁ. fluuialis.

ποταμός.οῦ.ὁ. fluuius.

ποταμόχωστος.ου.ὁ. terra quę flumine operitur.

ποταμηδόν. fluminis in morem.

πότερον. adeſdum, lingua dorica ἀντὶ τοῦ πόσερον, ſicut πότερον attende, pro eo quod erat πόσερον.

ποτάομαι. uolo, uolas. deponens abſol.

ποτεπός.οῦ.ὁ. qualis. admirationis habet ἔμφασιν.

πότε. quando, tandem.

ποτέ. aliquando.

ποτειδᾶ. Neptunus Attica lingua.

ποτίομαι.μ.ίθομαι.π.ίημαι. uolo, uolas. depo, abſol.

ποτέον. bibendum eſt.

ποτέρως. aduerbium, utrum.

ποτέρα. ᾳ.

ποτέρον. utrum.

πότερος.α.ον.ὁ. uter, interrogatiuè.

ποτέρωσε. accipitur pro πότέρωθι aliquando.

ποτήεις.εσσα.ἡ. uolatus.

ποτήριον.ου.τὸ. calyx, poculum.

πότης.ου.ὁ. bibulus.

ποτός.ή.ὸν. potus.

ποτί. ad, Doricè pro eo quod eſt πρός.

ποτιδόρπια.τὰ. comeſſationes.

ποτιδέγμενος.η.ον.ὁ. expectans.

ποτιδέγμενος.ου.ὁ. uino domiti.

ποτίζω.μ.ίσω.π.ικα. rigo, ideſt, potũ duco, potum do. act. accuſa. iungitur.

ποτίκρανον.ου.τὸ. puluinar.

ποτίμα.α.ον.τὸ. potus.

ποτιμαζόριος.ου.ὁ. potionum temperator.

πότιμος.ου.ὁ. potabilis.

ποτνίομαι. ingredior.

ποτνιῶμαι. quiritare, quod etiã quiritari dicitur.

ποτιπτύσσομαι.μ.ύξομαι.π.ύγμαι. applicor.

ποτιφωνής.ές.ὁ.ἡ. loquax.

πότμος.ου.ὁ. fortuna, ſors, mors.

πότνια.ας.ἡ. ᾳ.

πότνιος.ου. uenerandus, pudicus.

ποτνιάω.μ.άσω. obteſtor deos.

ποτνιάδες.ῶν. mænades, hoc eſt, bacchæ.

ποτνιῶμαι. ſupplico, cum gemitu obteſtor. idẽ ποτνιάομαι.

πότος.ου.ὁ. potus.

ποτός.ου.ὁ. potulentus, potabilis.

ποῦ. ubi, fermè, partim, alibi. Eſt interdũ ἀργὸν, interdum ornatus cauſa ponitur. Conuenit etiã interrogationi. vide Bud.

πούς.ποδός.ὁ. pes, interdum ima pars claui.

ποῦ κῆχος. ubi terrarum, quo.

Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

πρᾶγμα.ατος.τὸ. res, cauſa. Et moleſtia, ut negocium latinè. οὐδὲν πρᾶγμα Platoni pro nihil eſt incõmodi & moleſtię. οὐδέν ἐστί μοι πρᾶγμα πρός σε. nihil mihi tecũ eſt negocij.

πράγμα[α.τὰ. res, moleſtiæ. Et Reip. adminiſtratio, id eſt, πολιτεία.

πραγματία.ας.ἡ. negociatio, tractatus, opus commentatione compoſitũ, ut Iſocrates orationem ſuam, uel libellum πρὸς Δημονικὸν πραγματείαν appellat. Plato pro commẽtatione ipſa poſuit & intentione animi & uexatione.

πραγματεύομαι.μ.εύθομαι.π.ευμαι. negocior, ſum in negocio, aliquid tracto, excogito cum res geſta eſt. Eſt etiã uexor, fatigor, negociſq; implicor. Item ſatago circa aliquid & occupor. Ex quo fit ut philoſophari & commẽtari ſignificet, hoc eſt, aiò occupari circa indagationẽ ueritatis & recti, inquirere, ſtruere, tẽtare, efficere, cõtẽdere, laborare, agere ut efficias. hoc Cic. ptractare appellat. eſt et negociari ĩ aliq̃ re ad lucrũ. cũ accu. ad hęc cõſulto & de ĩduſtria qppiãfacio. Bud.

πραγματεύς

πραγματεύς.έως.ὁ. negociator.

πραγμαθής.ές.ὁ.ἡ. negociorum expertus, prudens.

πραγμαλώδης.ές.ὁ.ἡ. difficilis, intricatus.

πράγος.έος.τὸ. res, negocium.

πραεῖα.ας.ἡ. manſueta,

πραθέω.μ.ήσω.π.ηκα. populor. actiuum, accuſatiuo iungitur.

πράθω.μ.άσω.π.ασα. populor. act. accu. iungitur.

πρακτέον. faciendum eſt.

πρακτός.ή.ὸν. res de qua agendum eſt.

πρακτικός.ή.ὸν. efficax, factibilis, actualis.

πρακτός.ή.ὸν. agibilis.

πράκτωρ.ορος.ὁ. interfector, perpetrator. Eſt etiã qui pecunias mulctatitias exigit.

πραμνεῖος.ου. manſuetus.

πράμνιος.ου.ὁ. epitheton cuiuſdam uini à loco.

πρανιχθείς. præcipitatus.

πρανής.ές.ὁ.ἡ. pronus, decliuis, præceps. idem πρανός.

πράν. dudum Dores dicunt pro πρῴην.

πράξις.ιος.ἡ. exactio, actio, actus, officiũ. οἱ ἐν ταῖς πράξεσιν. dicuntur magiſtratus, οἱ πολιτευόμενοι, ἢ οἱ τὰς ἀρχὰς ἄρχοντες. Μέγισται πράξεις, rerum ſumma, Plinio actus rerum dicitur. τὴν δὲ πρᾶξιν εἶναι δεῖ ἑνὸς ἢ, ἀμφοῖν, Verba ſunt in cõtractibus apponi ſolita, ſignificãtia utrunq; in ſolidum obligari, & reos eſſe promittendi, ut Iuriſc. loquuntur. Bud.

πρᾷος.ου.ὁ. manſuetus.

πρᾴστατα. manſuetiſſime.

πρᾳότης.ητος.ἡ. manſuetudo.

πραπίς.ίδος.ἡ. mens, cura, induſtria, inteſtina, q̃ ſubter præcordia uocat Cicero.

πρασία.ας.ἡ. ſulcus, area in hortis conſita holeribus.

πρασίζω.μ.ίσω.π.ισα. uireſco.

πρασίη.ης.ἡ. cura deorum.

πρασμός.ου.ὁ. uenalis.

πρασνάς.ἡ. uiriditas.

πράσιον.ου.τὸ. marubium, uiride.

πράσις.ιος.ἡ. uenditio, auctio.

πράσον.ου.τὸ. porrum.

πρᾶτης.ου.ὁ. uenditor.

πρατήρ.ῆρος.ὁ. lapis unde mancipia uendebãtur

πρατήριον.ου.τὸ. forum.

πράττομαι.μ.άξομαι.π.γμαι. exigo, cogo, redimo, facio. nam idem eſt quod πράττω. accuſatiuo iungitur.

πρᾴτρια.ας.ἡ. uenditrix.

πράττω.μ.άξω.π.αχα. facio. πράττω τὰ τῆς πόλεως, id eſt, πολιτεύομαι. ſum in magiſtratu. πράττειν τὰ ἑαυτοῦ, eſſe priuatum. πρᾶγμα πράττειν, interdum litẽ intẽdere, Latini negocia faceſſere dicũt πράττω etiam eſt contẽdo & laboro ut aliqd fiat, qd' etiã agere dicit latinè. νῆ ἀντιπράττειν, refragari, & in cõtrariũ laborare et cõtẽdere. πράγμα[α πράττειν, aliqñ eſt rebus ad Rẽp. pertinẽtibus operã dare, actui rerũ uacare, & ius dicere & χρηματίζειν. πράττω etiã ut ἰατρεύ[τω, exigo, cogo. Et abſolute poſitũ, uiuo, ago, ſorte aliqua utor. Inde βελτίον πράττειν, ἄμεινον πράττειν, κακῶς πράττειν, & καλῶς πράττειν. Vide Bud. acti. accuſ. iungitur.

πράϋνω.μ.άσω.π.ασα. uendo. act. accu. iũgitur.

πρᾴνω.μ.υνῶ. mitigo, placo, manſuefacio, acti.

πρᾴως. placidè.

πρᾳΰμένως. promptè, manſuetè.

πρᾳότης.ητος.ἡ. manſuetudo.

πρέμνον.ου.τὸ. robur, truncus ex arbore, ramus, ἰσχυρὸν ξύλον.

πρεπόντως decenter, quod Attici πρέπον dicunt, nomine pro aduerbio utentes.

πρέπω. deceo. datiuo gaudet.

πρεπώδης.ες.ὁ.ἡ. decens.

πρεσβα. honorabilis, ueneranda, per ſyncopã fit à πρεσβεια. quod ipſum fœmininum eſt à πρεσβυς à quo & πρεσβειρα θέμις, nempe præſes & ætate uenerabilis.

πρεσβεῖον.ου.τὸ. ſenium, dignitas, ſpecialiter ſenilis.

πρεσβεία.ας.ἡ. legatio. Eſt etiam legatorum numerus & cœtus. Significat etiam deprecationem.

πρεσβεῖα.τὰ. præcipua, legata.

πρεσβεῖον. eſt legatum præcipuũ, quod pater maximo filio dedit, aut maiori. Accipitur & p iure p̃cipuo maximi filij, quod ius primogeniũ, uel primigenia dici poteſt.

πρεσβεύς.έως.ὁ. legatus, etiã legatus conſulis.

πρέσβευσις. Atticè ἡ πρεσβεία.

πρεσβευτής.οῦ.ὁ. legatus campi, legatus conſulis uel prætoris, ὁ ἀντιστράτηγος.

πρεσβεύω.μ.εύσω.π.ευκα. præpono, legationem ago, legationem obeo. Et ſum legatus in exercitu, id eſt, uicarius imperator. Eſt etiam poſtulo, oro, παρακαλῶ, id eſt, pro alio precator intercedo, deprecor. Significat etiam πρωτιμῶ, nihil antiquius habeo, τιμῶ, honorẽ habeo, imprimis curo & efficere contẽdo, in primis pono, primas partes do, honore proſequor, primo loco pono & colo. cũ accuſ. Eſt etiã apã Herod. πρεσβύτερος ἢ πρεσβύ[τερος ἐιμι. vide Bud. neut. abſol.

πρεσβεύομαι.μ.εύθομαι. legatos mitto, legationẽ mitto. eſt etiã in legatiõe ago quippiã et trãſigo. cũ actõ. & τὰ πεπρεσβευμένα, quæ in legatione acta ſunt.

πρεσβεῖον.ου.τὸ. præmiũ qd' pro honore datur.

πρέσβις.ιος.ὁ. legatus.

πρέσβος.ου.ὁ. antiquior, uenerandus.

πρεσβυτρεῖον.ου.τὸ. ſeniorũ congregatio.

πρεσβυγενής.ές.ὁ.ἡ. maior natu.

πρέσβυς.εος.ὁ. ſenex.

πρεσβυτάτη. ueneranda.

πρεσβύτατος. honoratiſſimũ: antiqſſimũ etiã Latini dicũt quod tractum eſt ex honore, qui ſenectuti olim exhibebatur.

πρεσβύτερος.ου.ὁ. ſenior, antiquior ætate, honoratior. Et πρεσβύτερον, anteuertẽdũ, ἐπιμελείας ἄξιώτερον: Antiquius etiam Latini dicunt.

πρεσβύτης.ου.ὁ ſenex.

πρεσβυτικός.ου.ὁ. ſenilis.

πρεσβύτις.ιος.ἡ. anus.

πρευμενής.ές.ὁ.ἡ. mitis, manſuetus, ſanus.

πρήθω.μ.ήσω.π.ηκα. ĩcẽdo, flo, ardeo. act. ac. iũgit.

πρῆγμα.ατος.τὸ. negocium.

πρηκτήρ.ῆρος.ὁ. factor.

πρηνῆ.in caput,aduerbialiter.
πρηνής.ές.ὁ.pronus,præceps,hoc est,in caput propendens.qui uultu est in terrã deiecto.
πρῆξις.ιος.ἡ.utilitas.
πρηστήρ.ῆρος.ὁ.prester,cœlestis flamma,fulmen, combustiuum.
πρηγορεών.ῶνος.ὁ. guttur is illa eminẽs uesicula in auibus, in quam cibus primum colligitur, & quæ Hebraicè muriath appellatur.
πρηνίζω.μ.ίξω.π.ιχα.præcipito
πρηστήρ.ῆρος.ὁ. alio nomine δίψας & καύσων. serpens sortitus nomen ex sitis ardore.
πρηστήρ.ὁ.ὁ.ignis qui ostendit aliquo signo.
πρήσσω.μ.ήξω.π.ηχα.transeo. neutrum, accusatiuo iungitur.
πρηών.ῶνος.ὁ.ἡ.ὀχή,eminẽtia,ex cellẽtia,cacumẽ.
πρίαμαι.emo,deponens.accusa.iungitur.
πρίαμος.ὁ. Priamus. hic antea Podarces dictus est,teste Lycophrone.
πρίαπος.ὁ.Priapus.
πρίζω.μ.ίσω.π.ικα.seco.acti.accu.iungitur.
* πρίν.prius,antea,priusquàm.Vide cõstructionem eius in cõmen.Bud.
* πρὶν ἂν.priusq̃.
πρίνος.ὁ frutex,ex quo nascitur coccus, & ilicis genus.
πρίλις.ιος.ὁ.miles pedes.
πρίνη.μα.ατος.τὸ.scobes.
πρίστης.ου.ὁ.sector.
πρωΐ.priusquam. Scribitur etiam separatim πρὶν ἤ.
πρίνινος.η.ον.iliceus.
πρίω.μα.ατος.τὸ.κοῦ,
πρίσμα.scobes,puluis lignorum.
πριστήρ.ῆρος.ὁ.prælum,torcular.
πριωνοειδής.ές.ὁ.ἡ. habens figuram serræ.
πρίω.μ.ίσω.π.ικα.seco,dirumpo.actiuum, accus. iungitur.
πρίω ζοῦς ὀδόντας.strideo dentibus.
πρίων.ωνος.ὁ.serra.
πρό.ante.genitiuo iungitur.
προαγορεύω.μ.εύσω.π.πρόρρηκα.prædico.actiuũ.accusatiuo iungitur.
προαγόρευσις.ιος.ἡ prophetia,prædictio.
προαγεῖν.producere,promere.
προαγεῖν.producere,perducere,id est,ꝓstituere.
προάγομαι.prouehor,euado, erumpo, delabor.
* Et ἀντὶ τοῦ προάγω, perlicio,allicio,adhortor, adduco,excito.Est etiã ἰς ἀνάγκην καθίσταμαί τι ποιεῖν & compellor, cum eo uiꝯ quis progressus est, ut referre pedem non possit, & regredi..Est etiã ornor & cresco.
* προάγω.μ.άξω.præcedo,præeo,& ꝓgredior,ꝓcedo,euado.Et perpello,impello, stimulo, idem ferè quod ἄγω.Itẽ,ꝓueho, deduco. Est etiã præsto cũ gtõ.neut.accu.iungitur.
προαγωγεύς.έως.ὁ.ἡ.leno, μαστροπός. Latinè perductor uel productor dicitur.
προαγωγός.οῦ.ὁ.ἡ.idem.
* προαγωγικός. qui uim habet conciliandi amoris.
προαγωγεύω.εύσω.π.εύκα.lenocinor,prostituo.acti. accusat.iungitur.
* προαιρέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.eligo,id est, malo, cõstituo, statuo,mihi certum est , & consultè aliquid facio.
προαίρεσις.ιος.ἡ.propositum,uoluntas libera,institutum,delectus. Differt τῶ ἀκουσίῳ.ἡ γὰρ προαίρεσις μὲν λόγῳ καὶ διανοίας.τὰ δὲ προαίρεσιν opponuntur ὅς καθ' ὁρμὴν . Ἐκ προαιρέσεως φονεύειν, ἢ ἐκ προνοίας,quod & κατὰ προαίρεσιν dicitur.
* προαιρετικὸς ἀνήρ. qui cupidè & libenter aliquid facit .
προαιδάνομαι.μ.προαιδήσομαι.π.πρόᾳδημαι . præsentio.deponens,genitiuo iungitur .
προδιαβάλλω.calumnior,præarguo .
προαίσθησις.ἡ.præsentio,onis.
προαιτιάομαι.μ.άσομαι.π.αμαι.causor.deponens,accusat.iungitur.
προακούω.ούσω.π.ηκα.præaudio.acti.genit.& accusatiuo iungitur .
προαλέω.μ.ήσω.propendeo.
προαλής.ές.ὁ.ἡ.præceps, decliuis.
προαμύνω.μ.ωῦ.protego.act.accu.iungitur.
προανίσαιος.κοῦ,
προαναδρόσκειν.præsilire, in certamẽ descendere.
προασπιστής.οῦ.ὁ. propugnator,defensor.
προαναβάλλομαι.μ.οῦμαι.π. προαναβέβλημαι. præludium facio.
προαπαυδάω.μ.ήσω.π.ηκα.prius defatigor. neutrũ absolutum .
προαρπάζω.μ.άσω.π.ασα.præripio.
προάστειον.ου.τὸ.suburbium.
* προαύλια.τὰ.pridie nuptiarũ uocabatur .
* προαύλιον.ου.τὸ.præmium sonandi, proludium in tibiarum cantu,sicut πρόλογος in poësi,,προοίμιον in rhetorica propriè uocatur.
πρόαυλον.ου.τὸ.uestibulum.
προαφίστημι.μ.ήσω.π.ηκα.ante tempus discedo.neutrum absolutum .
προβαίνω.μ.προβήσομαι.π.πρόβεβηκα.præcedo,procedo,proficio.neut. absol.
* προβάλλομαι . Est uerbum μέσον καὶ κοινόν . Habet enim utrãque significationem sub uoce passiua.Est autem designo,creo.Est etiã id quod nunc præsentem sistere dicunt & nominare, cuiusmodi iuris pontificij scriptores uocãt ius patronatus habere,hoc est nominandi designãdũ . Et ὁ προβαλλόμενος, productor & cõmendator eius qui eligit. Item propugnaculũ oppono,uelamentum & integumentũ obtendo & circundo, obduco dicit Cic.Et ὁ προβεβλημένος, ὁ ἀντὶ προβολὴ ἱστάμενος, ꝓpugnator, ꝓtector. Et προβεβλημένον,obtentũ, obductum. Dicitur etiã ὁ προβεβλημένος,qui huiusmodi uelamẽto & obtentu circũdatus est. προβάλλεσθαι λεόντειον εἶδος,præferre,& præ se ferre leoninã speciẽ Est etiã προβάλλομαι,cito,allego.Itẽ despuo, abominor,auersor,execror. Et protẽdo & ꝓtendo. Infestum telũ obijcio & porrigo. προβάλλομαι μάρτυρας,testes,ꝓduco. προβάλλεσθαι etiã dicuntur pugiles pugnos plagaiꝯ intẽdẽtes,aut pugnos infestos ꝓtẽdentes,cũ uestigiũ affirmãtes cõpant se ad pugnã aduersarij excipiẽdã,nec temere,ꝓcurrũt.Est etiã insimꝰare,postulare,i,reũ deferre,diẽ dicere

Quod

Quod genus propriè & priuatim καθ' ἡμῶν ἀδικούντων πολὺ τὰς ἑορτὰς solenne erat. sed tamen in cæteris etiam accusationibus in usu apud Oratores inuenitur. Accipitur etiam ἀντὶ τοῦ παράγω.id est.in rerum naturam produco. Et reparo. Vide Bud.
* προβάλλεσθαι δίκαιον.duplici se iure tueri.Dicitur & προτείνεσθαι & προφέρειν καὶ παρέχεσθαι.
* προβάλλω.μ.αλῶ.π. προβέβληκα. profero, promo, præbeo,do,usurpo,propono, quæstionem in medium affero.Est etiam designo , creo, καὶ τὰ προβαλλόμενα dicuntur problemata& in quæstionem adducta & διπορημένα. acti.accus.iungitur.
πρόβαλος.ὁ.clypeus.
προβάδην.inter eundum.
πρόβασις.ιος.ἡ.prouentus.
πρόβασις.ιος.ἡ.ouium possessio.
προβατικός.οῦ.ὁ.ouinus. Hinc probatica piscina in Euangelio, quoniam sacerdotes in ea oues litandas lauabant.
πρόβατον enim.ου.τὸ.ouem significat.
προβάτιον.ου.τὸ.ouicula.
προβατοπώλης.ου.ὁ.uenditor ouium .
προβεβηκώς.ότος.ὁ.iam ætate prouectus Theodoro interprete.
προβέβηλα.malui,proposui.
πρόβημα.ατος.τὸ.progressus.
προβίβασις.ιος.ἡ.præmonitio,præinstructio.
προβιβάζω.μ.άσω.π.ασα. præmoneo, actiuũ,accusat.iungitur .
προβιβάω.μ.άσω.π.ασα.procedo.neutr.absolutum
πρόβλημα.ατος.τὸ. propugnaculum quodcunq;
* ut est scutum,ut testudo militaris.Lucianus de homine dixit.τὸ πρόβλημα τῆς ἑλλάδος,salus & tutela Græciæ.Et ꝓtextus, ꝓpositio, ꝓblema,quæstio,id est,ζήτημα.Est etiam idem quod γέννημα .
προβλής.ῆτος.ὁ.proiectus,eminens,pręeminẽs.
πρόβλης.ου.ὁ.ἡ.eiectus, saxum sub mari.
προβλώσκω.exeo.
* προβολεύς.productor,γεννήτωρ.
προβολή.ῆς.ἡ.prima pars phalangis.Apd' Isocr.
* legitur pro actione quæ intenditur κατὰ τῶν συκοφαντησάντων,Est autem προβολὴ intentio et obiectio iudicij dictati, quasi petitio digladiantis. Est etiã propugnaculum & castellum, ambitusꝯ mœnium hostilem impetũ arcẽs. Item proiectura & protectũ,& pars prominens uel tecti uel suggrũdæ, uel rei cuiuscũq;:ut palpebrarum pili προβολαὶ sunt τῶν ὀφθαλμῶν.integumentũ,tutela,lorica.Est & status pugilis in procinctu stantis,occasioniꝯ inferendę plagæ imminentis,ut agitatoris in carceribus equos currũꝯ sustinẽtis ἄχρις ἂν ἐκ τῆς βαλβίδος δίωσιν.Ponitur etiã pro ꝓminentia.Vide Bud.
προβόλιον.ου.τὸ.uenabulũ quo ad apros conficiendos & alias feras cum quibus cominus agẽdum est,uenatores utuntur.
* πρόβολος.ου.ὁ.scopulus,promontorium , saxum eminens in mari, quod impetum æstus frãgit. Accipitur pro tutore , propugnatore, defensore,& securitatis conciliatore & pręsidio.Grego. fortissimum episcopum hoc uocabulo significat, qui tyranni ferociam infregit uirtute sua.
προβοσκίς.ίδος.ἡ.rostrum elephantis,uel muscę quod latinè quoq; proboscis , seu promuscis dicitur.
* πρόβουλος.ου.ὁ.primarius in urbe.Plutarch. pro consule posuit. & πρόβουλος dicitur curia q̃ consilijs suis populo prospicit , nequid peram ab eo decernatur, aut aliâs incõmodo afficiatur , unde quęrendæ uitæ perinde uacare nequeat.Bud.
* προβουλεύειν dicebatur curia Athenis,quando añ comitia populi, ea res consulendo cẽsendoq; in curia agitabatur,qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ . Accipitur pro προνοεῖσθαι.regit genitiuũ. προβεβουλευμένα appellat Demost.præmia sibi per curiam consiliumq; decreta .Bud.
* προβούλευμα.decretum,ψήφισμα . προβουλεύματα propriè dicuntur quædam curię decreta,q̃ ideo ad plebem referebantur concionantẽ: in concioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Bud.
προγάστωρ.ορος.ὁ.uentricosus.
προγάμεια.sacrificium,conuiuium ante nuptias
προγένειος.ου.ὁ.habens barbam promissam.
* προγενέστερος.ου.ὁ.maior natu. προγενέστεροι dicuntur, qui ante nos fuerunt .
προγίνομαι.prius fio, præcedo.
προγινώσκω.μ.προγνώσομαι.π.προέγνωκα. præscio,decerno.acti.accusa.iungitur.
προγλωσσίς.ίδος.ἡ.linguę extrema pars .
προγνήμιον.ου.τὸ.os quoddã in ĩteriori parte surę.
* προγονικός.οῦ.ὁ.auitus,primitiuus.προγονικὰ κτήματα possessiones à maioribus acceptæ.
* πρόγονοι.οι.maiores,id est, præcessores, progenitores.
πρόγονος.ου.ὁ.,pauus,pater,ꝓgenitus priuignus
πρόγνωσις.ιος.ἡ.præscientia, prouidentia, ꝓsagiũ, pręcognitio.
προγνωστικὸν.οῦ.τὸ.prognosticum,id est,rei futuræ signum.
* προγράμμα.τὸ.scriptura in frontispicio, inscriptio, tabula pẽdula publicè ꝓposita ac suspensa,in qua edicta & alia scribi consueuerunt.Accipitur pro edicto.
* προγράφομαι.præscribo .
προγυμνάσμα.τὸ.præexercitationes.
πρόδηλος.ου.ὁ.ἡ.præmanifestus, manifestarius.
* προδιαίτησις.præparatio per dietam.
προδιδάσκω.μ.άξω.π.αχα.ꝓdoceo.act. accu.iũgit.
προδιδωμι.μ.ώσω.π.ωκα.,ꝓdo,amitto,desero.προδιδόναι τὴν πόλιν,ἢ τὴν καταγωγὴν ꝓauaricari.
* πρόδικος.ου.ὁ.,ꝓtector,curator regis secũdũ Lacedæmonios,Prodicus philosophi nomẽ q̃ de Hercule scripsit ꝓclarũ opus.vñ apd Cicer.de offic.Hercules Prodicius legit,quod imperitorũ turba Hercules prodigus legit
προδολοκαίω.μ.άσω.π.ασα. insidior.
προδολοκή.ῆς.ἡ.locus insidiarum.

Nn iij προδόμοι

* πρόδομος σύκον. præcoces ficus.
πρόδομος Θ. ε. κῷ.
πρόδομος ν. ὁ. uestibulum.
προδομάτιον. ε. ὸ. idem.
προδοσία. ας. ἡ. proditio.
προδότης. ε. ὁ. κῷ.
προδοτικός. ή. ὸν. proditor.
* προδοτικῶς. proditorie.
πρόδοτος Θ. ε. ὁ. proditus.
πρὸ δούλου δεσπότης. hoc est, dominus seruo pstat
πρόδρομος Θ. ε. ὁ. præcursor.
προεδρεύω. gero magistratum, seruio.
πρόεδροι. οἱ. εἴκα. sunt, decemuiri dicebantur quasi præsides, magistratus quidam primi subsellij, quibus cæteri omnes sedendi loco cedebant, hi septenos dies imperabant.
προεδρία. ας. ἡ. prima sedes, præsidentia, præeminẽtia, primus locus, primus accubitus.
* προέργω. prohibeo, detineo. actiuum, accusatiuo iungitur.
προέκκα. præmisit.
προέκκα. longe extensa.
προεκδόμενος Θ ἀντίον. prospiciens illis.
* προεκκαλέομαι. accersio aliquem in locũ alterius
* προεκδοῦναι. dare, id est, transcribendi potestatem facere.
πρὸ ἔθεν, πρὸ ἑωυτοῦ.
προεθίζω. μ. ίσω. π. κα. prius assuefacio. actiuum, accus. iungitur.
προέκθεσις. ιος. ἡ. præexpositio, cũ prius dicimus, quid fieri oportuerit, deinde quid factũ sit Quintil. lib. ix.
* προέλευσις. prouentus.
* προελαύνω. ante signa euehor: et sic de equitibus dicitur, ut πρόαγω de peditibus.
προεμβολίς. ίδος Θ. ἡ. lignum quoddam eminẽs ad prorã nauis, cui rostrum affigitur.
προενώπιον, in conspectu, coram.
προεξεμεσία. ας. ἡ. locus in naui in quo stant remiges.
προεκπαλαίω. μ. ἄξω. τ. ηχα. ante percutio, præmoneo, præcastigo.
προεῖμι. præcedo.
προερέγκω. conuehor.
πρόεργα & προὔργα. dicitur quod operæpręcium est præuertendumq; & conducibile. πρόεργαίτερον. antiquius, optatius, præstantius.
προερύω. μ. ύσω. π. υκα. traho. acti. accus. iungitur,
προέρχομαι. exeo, præeo, prodeo. Quod Cicero dixit, Tanquàm longam uiam confeceris:
* Gaza uertit, ὥσπερ μακρὰν ὁδὸν προελήλυθας. deponens absol. require ἔρχομαι.
προέμαν. promittere. Doricè.
προερωτάω. μ. ήσω. π. ηκα. ante interrogo, anteuerto. acti. accus. iungitur.
προεχεῖς. ὁι. præclari, eximij.
προέῃς, dimittere, præferre. Vide προίεμαι.
πρόεσις. ιος. ἡ. dimissio, effusio.
πρόες. dimitte.
προεσός. præses.
* προεστικός. ὸν Θ. ὁ. præfectus.
προέστικος. benignus, liberalis, prolixus etiam Latinis dicitur.

προέχω. excedo, excello, supero, neutrũ. genitiuo iungitur. require ἔχω.
προηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. præcedo, præsum. deponens. genitiuo iungitur.
προηγμένα. τὰ. primi motus, quam uocem Cicero uariè uertit, nam nunc producta & promota, nũc pposita & præcipua appellat.
προήγορος Θ. ε. ὁ. princeps.
* προηγούμενα. primigenia.
προηγουμένως. præsertim.
προηδύνομαι. ante lætor.
πρόηκω. procedo.
προηγητής. οῦ. ὁ. q cęco, aut peregrino uiæ dux est
προηροσία. ας. ἡ. nomen sacrificij pro fœlici futurarum frugum prouentu. fiebat autem ante arationẽ, ut nomen ipsum indicat.
πρόην. processi.
προήχθην. processi, prouectus sum, sum adductus, aggressus sum.
προθέλυμνα. radicitus, funditus.
προθέλυμνος Θ. ε. ὁ. frequens, πυκνός.
προθέσις ψῆφον. censendi potestatem facere, & calculum proponere.
πρόθεσις. Θος. ἡ. præpositio, propositio, propositũ.
* Hierony. indicat differentiam inter πρόθεσιν & προορισμόν, id est, inter ppositionẽ & pdestinationem, q illud pertineat ad ea cum iam uicina est machinatio, ut pene cogitationẽ sequatur effectus, hoc ad ea quæ multo ante definiuimus in animo.
προθεσμία. ας. ἡ. lex, præfinitum tempus, dies præscriptus gratia alicuius, præ iudicium, certus terminus.
* προθεσμία τακῆ. dies præfinita dicebatur.
προθεσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uaticinor. neutrum, accusatiuo iungitur.
προθήβης. οῦ. ὁ. adolescẽs, q iã ex ephebis excessit.
πρόθυμα. ατος Θ. ὸ. res quæ ante sacrificium offertur, ut thus, filigo, hordeum.
προθυμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. sum promptus, aliqd
* magno studio suscipio & istituo, in animũ induco, uolo, animum adijcio, contẽdo, studeo, cupio efficere. cum accu. iunctũ. Demosthe. cum infinitiuo iunxit.
προθυμία. ας. ἡ. prõptitudo, alacritas, animi, ppensio, prõptã & egregiã uolũtatẽ uertit Poli.
* πρόθυμος Θ. ε. ὁ. alacris, promptus, propensus, animosus.
προθυμότατα. promptissime.
προθύμως. prompte.
πρόθυρον. ε. ὸ. uestibulũ, locus añ ianuã. πρόθυρον uestibulũ domus, ita de priuatis ædibus dictũ
* ut προπύλαιον de uestibulo urbis uĺ tẽpli uĺ regię. q̃q̃ Aristore. de regia Persarũ loquẽs. ὁ πρόθυρον ἰῦxit ζῆ πυλῶνι. Vitru. πρόθυρα (inquit) græcè dicuntur quę sunt ante ianuã uestibula. Nos aũt appellamus prothyra, q̃ græce dicunt diathyra, nec addit qd hoc uocabulo intelligere debeamus. Bud. aũt putat διάθυρον esse obicẽ trãsuersariũ ductilẽ aut uersatilẽ, id est, repagulũ è materia cõpactũ, qd & uehicula & equos à uestibulo ædiũ arcet. Vide posteriores annota. in Pandectas:

προθύω. μ. ύσω. π. υκα. prius interficio. actiuum.
προΐημι. misit, apposuit, vt quidam interpretãtur illud ἰλιάδ. λ. πρῶτον μὲν ἔδη προΐηλε βάστειραν
προϊάλλω. appono.
προϊάπτω. μ. άψω. τ. αφα. noceo, mitto ante tẽpus. actiuum, accusatiuo iungitur.
πρόϊσα. ὰ. ἡ. pyra præcocia.
πρόϊξα. nuper.
προΐεμαι. κῷ.
* προΐημι. proijcio, abijcio, obijcio, pdo, destituo, condono, euertendum obijcio & destruendũ. Plutarch. pro dimittere vsus est. Est & largior, effundo, erogo, effusè largior, perdo, emitto, expono pro aliquo, cedo & condono amico. προΐεσθαι χρήματα Demosthen. dixit homini obærato & egenti & labefactatæ fidei credere. προΐεσθαι τὸν ἑαυτοῦ βίον, mortem sibi conscisscere. effundere animã Lucanus dixit. Vergi. proijcere animã. Item προΐημι, immitto, porrò ago, in primã aciem promoueo, accedo, procedo. Est etiã effutio. προΐεμαι tamen magis in vsu est.
πρόϊκα. gratis, sponte.
πρόϊκος Θ. ε. ὁ. qui aliquid gratis agit.
προϊκτης. ε. ὁ. mendicus, petens gratis.
προικῶος Θ. ε. ὁ. doralis.
προῖξ. ικός. ἡ. dos.
* προΐσαμαι. ὁ ἐμπροσθεν ἵσαμαι, κῷ, βοηθῶ τοῖς ὄπισθεν, tueor, defensito. Item præficio, præfecturã confero. cum accusatiuo et cũ genitiuo. Est etiam liti pro alio me oppono, causæ alienæ defensionem suscipio euentumq; præsto. Dicitur de ijs quos euentum litiũ præstare necesse est, si de caussæ defensione appellentur. Est etiam prætendo, prætexo. Item ἀντὶ τοῦ προβάλλομαι, quod etiam προτείνομαι & προΐσχομαι dicitur, id est, allego, prætendo, vt solent οἱ δικαιολογούμενοι. quod etiã excuso dicitur. Est etiam propono, id est, ὑποτίθεμαι. Et prępono, antepono & præfero. Plato. Ἀμφότερα τὰ ὦτα τῷ νῷ προσπάμενοι, vtriq; plus auribus quàm menti tribuẽtes. Significat & imprimis pono, in principijs loco. vnde προστάτης Θ Apollo dicitur, quasi vestibularius & liminaris, quasiq; ianitor dictus. Est & præ me fero. προΐσαμαι τὴν ἱκανότητα, pro moderor & rego, hoc est προΐσαμαι & ἐπιτροπεύω, quod & ἡγέομαι & ἐπιτροπεύω dici potest. Vide comment. Bud.
* προΐστημι. μ. ήσω. π. ηκα. præsideo, præsum. τῆς ὁπλοθήκης προεστηκότι, Curtius. Nobili iuueni super armamẽtariũ posito. Herodi. & βασιλέως μνήμης προεστῶς, qui erat principi à memoria. Significat etiam prostituo, id est, προαγορεύω, vt προεστῶσι τῶν ἀγορανόμων. & προεστῶσα γυνὴ, prostans, prostituta, ἐργαζομένη, id est, merẽs publicè. Vide cõment. Bud. neutrũ.
προΐσμον. ε. ὸ. ficus præcox.
* προΐσχομαι. excuso, allego, ptẽdo, προβάλλομαι, προτείνομαι, vt solẽt. οἱ δικαιολογούμενοι. Et προΐσχομαι γύμνον ξίφος Θ, id est, προβάλλομαι. Et χεῖρας προΐσχομαι, manus supplices porrigo. Est etiam oppono pro velamento & integumento,

cum genitiuo & accusatiuo.
προῖτος Θ. ε. ὁ. Prœtus.
προΐστωρ. ορος Θ. ὁ. testis.
προκαθίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. præconstituo, præpono actiuum, accusatiuo iungitur.
* προκαλέομαι προκλήσεν. cum duobus accusatiuis verbum est forense, & est conditionem fero, prouoco hominem iudicio. προκαλοῦσι alij quando est mancipia ad quæstionem exposcere. Cicero postulare seruos ad quæstionem dixit. προκαλοῦσι δίκην, iudicio prouocare. Valer. Max. Valerius Luctatium sponsione prouocauit. προκαλοῦσι ἀγωνιστήν, est ferre arbitrũ, arbitrio lacessere. προκαλοῦσι etiã dicebatur quicunq; denunciaret quippiam aduersario suo, testatoq; prædiceret: aut si diem diceret adaliquem actum extra iudicium peragendum, vt si in rem præsentem venturum se denunciaret, locumq; certis finibus designaturum, quem vendicare vellet, aut aliquid simile: aut si contenderet aliquid huiusce modi vel dictum esse, vel actũ quod iudicum oculis subijci nequiret, in remq; præsentem ea dere eundum foret: tum πρόκλησις, hoc est, prouocatio intercedebat, atq; vtrinq; stipulatio & sponsio pœnæ, ni ita esse rem actam doceretur, vt conceptà esset prouocatio. Alioquin etiã προκαλοῦσι cum duobus accusatiuis iungitur, cũ prouocare & lacessere significat, & protestari. προκαλοῦσι etiam librarij male pro προσκαλοῦσι in quibusdam locis auctorũ scripserunt. Vide comment. Bud.
προκαλέω. μ. ήσω. τ. ηκα. κῷ.
προκαλίζω. μ. ίσω. π. κα. prouoco. act. accu. iungit.
πρόκα. statim, extemplo, apud Herodotum.
* προκαλύπτομαι. oppono pro velamento. Accipitur sicut prætexo & prætendo latine, colore aliquo vtor. Sicut Verg. hoc prætexit nomine culpam. Dicitur etiam colorare
προκάρηον Θ. ε. ὸ. præceps, capite deorsum.
προκάρδιον. ε. ὸ. locus pectoris qui est sub mamillis.
προκάρπιον. ε. ὸ. pars manus iuxta iuncturam.
προκαλυμμα. ατος Θ. ὸ. cooperimentum.
προκάμνω. laboro, quære κάμνω.
προκάμπτω Θ. ε. ὁ. de plantis dicitur, quæ vbi primum in rectum altius venerint, rursus ad terram versus inclinant.
* προκαταβάλλομαι. ordior, præmolior, auspicórque, fundamentum pono & iacio.
* προκαταβάλλω. repræsento, ante diem soluo.
* προκατάβλημα. quod sic soluitur. sic appellatur Athenis repsentatio pensionis vectigaliũ.
* προκατεγνώσκω. præiudico. cum actõ & gtõ. Et προκατεγνωσμένη δίκη, quæ prę sumpta opinione damnata est, antequàm caussa agatur.
* προκατάγνωσις. præiudicium.
προκαταδύω. demergo, occido.
προκατακλίνομαι. præsideo in eminentiori loco, discumbo.
προκαταλαμβάνω. præoccupo. actiuum, accusatiuo iungitur, require λαμβάνω.

προκαταλύω.μ.ύσω.ω.υκα. derogo.
* προκατάργματα. τὰ πρὸ τῆς θυσίας γενόμενα θύματα.
* προκάταρξις. principium & origo. προκάταρξις τῆς δίκης.litis contestatio.
* προκατάρχομαι.auspicor.προκατάρχεσθαι δίκης.litem contestari.
* προκατάρχω.præexisto,anteuerto,antegredior. προκατάρξαν αἴτιον,caussa antecedẽs:antegressam dicit Cicero.Est etiam præpolleo,antiquiore loco numeroq; habeor.
προκατασκευάζω.μ.άσω.π.ακα. præparo.actiuum accusatiuo iungitur.
προκατακριτικός.οῦ.ὁ.euidens.
* προκαταχρῶμαι.ante consumo, ante profundo, & absumo.
πρόκειμαι.præpositus sum.
προκείμενος.ὁ.ὁ.exporrectus.
προκινδυνεύω.μ.εύσω.π.υκα.pro aliquo periclitor. actiuum,genitiuo iungitur.
προκιρύττω.missio præcone accerso.
πρόκλησις.ιος.ἡ.prouocatio,,ptestatio, precatio. Est propriè denunciationis genus,cũ partes extra iudicium diem constituunt ex cõposito, vel alter alteri diem dicit,ad aliquẽ actum iudicio procul agendum.vt fit,verbi gratia,cum exhibitoria est petitio ad instrumentũ exscribendũ. Vide cõmẽt.Bud.
προκλητικός.οῦ.ὁ.efficax ad prouocãdũ quippiã.
πρόκλυτος.ὁ.ὁ.præauditus,præcognitus.
πρόκομμον.ὁ.ὁ.coma apposititia.
προκοιτέω.μ.ήσω.π.ηκα.excubo. neutrũ absolutũ.
προκολακεύω.μ.εύσω.π.υκα. præblandior.
προκόφαλος.ὁ.ὁ.qui est capite acuminato, vt vpupa.
προκοπή.ῆς.ἡ.felicitas,promotio.
προκόπτω.μ.ό.ψω.π.όφα. procedo,præcedo,proficio.neutrum absolutum.
πρόκομμον.ὁ.ὁ.ante mundi initium.
προκόπα.tonsuræ genus & capillamentum.
πρόκριμα.ατος.ὁ.præiudicium.
* προκρίνω.μ.ινῶ.π.ικα.antepono,eligo,præfero, quod etiã κρίνω πρὸ τοῦτο dicitur, imprimis censeo.Et προκριθέντες dicũtur,quorum nomina ad spem sortium recipiuntur, quasi eximij & selecti.actiuũ, accusatiuo iungit.
πρόκριτος.ὁ.ὁ.electus,eximius,præcipuus. πρόκριτοι etiam dicuntur, ficuti προκριθέντες,quorum nomina ad spem sortium recipiuntur quasi selecti & eximij.Bud.
προκρόσια.τὰ.sacrificium Cereris.
προκύπτω.μ.ύψω.π.υφα.inclino.
πρόκωπος.ὁ.ὁ.nudus vt ensis , de remige etiam dicitur.πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος,ad capulũ manu admota.
* προλαμβάνω. præoccupo, anteuerto, occupo, præsumo.Hoc Cicero anticipo dixit. cum accusatiuo & datiuo.Interdum cum genitiuo & datiuo . Vnde ponitur ἀντὶ τοῦ φθάνω, & præcedo.Et οἱ προλαβόντες,maiores & decessores & antecessores. Est etiã opinione præsumo,existimo.Iurisconsulti presumo dicunt pro opinione anticipata ducor.
προλεσάνω.μ.ανῶ.prælino.actiuũ, accusa.iungit.

προλίγω,μ.ίξω.π.ίχα.prædico.actiuũ,accu.iũgit.
προλείπω.μ.εί.ψω.π.ἔφα.desero,act.accus.iungit.
προλήνιον.ὁ.ὁ.torcular.
πρόληψις.ῶ.ἡ.prædicatio,præsumptio,prolepsis, opinio anticipata, cogitatio & cura q̃ iam animum occupauit. Cicero anticipationem & prænotionem vertit.Iurisconf. vocãt præsumptionem. Est & anticipatio quam habemus de dijs, vt interpretat Cicero libro primo de natura deorum.
* προλιμοκτονῶ.fame macero & conficio.
προλοβός.ὁ.ὁ.sinus prominens in gutture auiũ, qui & φαρυγεῶν appellatur.
προλογίζειν.præfari.
πρόλογος.ὁ.ὁ.præfatio,prologus.
προλόβιον.ὁ.ὁ. prominentia auriculæ infimæ, quæ λοβὸς dicitur.
προμάμμακες.ἡ.proauia.
προμαντεία.ας.ἡ.clarior locus oraculorum.
προμαντεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. prædiuino.deponens,accusatiuo iungitur.
προμάχεσθαι. strenue se gerere in prælijs, in prima acie pugnare.
προμαχίζω.μ.ίσω.π.ικα.sum in prima acie.neutrũ absolutum.
πρόμαχος.ὁ.ὁ.antesignanus, in prima acie pugnans.
προμαχών.ῶνος.ὁ.propugnaculum.
προμελετάω,μ.ήσω.π.ηκα. præmeditor. actiuum, accusatiuo iungitur.
προμετωπίδιον.ὁ.ὁ. frontale, ornamentum equi circa frontem.
προμέω.prædor.
προμήθεια.ας.ἡ.prudentia,prouidentia.
προμηθεύς.έος.ὁ.is cui antequam res aggrediatur suppetit consilium.
προμηθεύεσθαι.consilio malis imminentibus occurrere,ὡς προνοεῖσθαι.Iungitur nunc accusatiuo,nunc genitiuo.
* προμηθοῦμαι.idem.
προμήτωρ.ορος.ὁ.auus ex matre.
προμηθέω.μ.ήσω.π.ηκα. prouideo.
προμηθής.ές.ὁ ἡ.prouidens,prudens.
προμηθοῦμαι.prospicio,prouideo.
προμήκης.ες.ὁ.ἡ.prolixus.
πρὸ μικροῦ.pauloante.
* προμνάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. ὡς προξενῶ τὴν, μνηστεύομαι, hoc est,alicui stipulor,proalio ambio,& ei concilio.Est etiam ,pnubæ officio fungor, & nuptiarum conglutinatricis,id est,σωφρονίσας τὴν γάμον. Et per metaphoram ,pconciliare,σωιτάναι,προξενῆν. Videtur etiam capi pro vxorem despondere . cum accusatiuo et datiuo.Bud.
* προμνηστεύομαι. idem.
προμνηστῆνος.alius post alium,figillatim.
* προμνηστική.ars τῆς προμνηστίδος,quasi cõciliatrix. ars conciliandi & copulandi.
προμνηστρία.ας.ἡ.νυμφαγωγός.
προμνήστρια.ας.ἡ.pronuba,media in conficiendis nuptijs,ἡ νυμφαγωγός.
* προμνηστρίς.idem.
πρόμορος.ὁ.ὁ.intempestiuus,de morte præmatura

tura dicitur.
προμολή.ῆς.ἡ.cacumen, eminentia.
προμόλω.accedo.
προμολών.ῶνος.ὁ.procedens.
πρόμος.ὁ.ὁ.primus,πρόμαχος.
προμυλία.ας.ἡ.dea quæ molis præsidebat.
προμύξαι τὴν λύχνον.emungere lucernã. μύξαι enim apud veteres nares significat.
πρόναος.ὁ.ὁ.ante templum stans,de statuis quibusdam.
προνύσσω.μ.ύσσω.π.ύσσα. pmoueo.actiuũ,accu.iungitur.
προνόμιον.τὸ.prærogatiua,direptio.
προνομία.ας.ἡ.proboscis elephanti.
προνομία.ας.ἡ.prædatio.
* προνοίομαι.ὡς προμηθεύομαι.προνοῦμαί σε,cõsulo commodis tuis,καὶ πρόνοιαν ποιοῦμαι. Est etiã προνοεῦμαι ,ppositò & de industria facio, & cõsulto aggredior . quod ἐκ προνοίας ποιῶ dicit.
* προνοέω.μ.ήσω.π.ηκα.prouideo,ὡς ἁπλῶς πρόσθον νοῶ, prospicio.cui opponitur μετανοῶ. Est etiam προμηθεύομαι.cum accusatiuo.& curam alicuius rei suscipio.cũ genitiuo apud Galenũ.
προνοητής.οῦ.ὁ.prouisor.
πρόνοια.ας.ἡ.prouidentia.πρόνοιαν ποιῆσθαι,idem ,pemodum est quod ὑπόλογον ποιῆσθαι,ἐπιστρέφεσθαι, rationem habere alicuius rei & curare. Ex προνοίας,consulto.
προνομεύω.μ.εύσω.π.ευκα. pago,pdor, ἀιχμαλωτίζω.
προνομή.ῆς.ἡ.pascua,direptio,captiuitas post victoriam belli.
προνομία.ας.ἡ.priuilegium,prærogatiua. significat etiam illam elephanti particulam,quã προβοσκίδα appellant.
προνοοῦμαι.prospicio,prouideo.
πρόνομος.ὁ.ὁ. Pronomus , proprium tibicinis nomen.
προνώπιον.ὁ.ὁ.quicquid extra fores primum occurrit,vt vestibulum: sicut ἐνώπιον, quod intus cuiq; expositũ est,vt abaci , & loca vbi imagines exponebantur.
προξ.κός.ὁ animal ceruo simile.
* προξενέω.μ.ήσω.π.ηκα.concilio vsuram vel alium contractum, interpres sum vsuræ faciundæ. Nam οἱ προξενοῦντες sunt interpretes & conciliatores vsurarum aliorumq; cõtractuum.Est etiam σωίστωρ & μνηστεύω,& datiuo iungitur,vt προξενῶ σοι τὸν,stipulor tibi vel concilio & comparare contendo. Demosth.etiam vsus est pro concilio & σωίστωρ,hoc est,notum facio,amicitiam tibi alicuius concilio . In summa accipitur generaliter pro medius sum ad aliquid faciẽdũ. Est etiã hospitio publico suscipio , ξενοδοχῶ τινὰ δημοσίᾳ, & hospitij necessitudine alicui coniungor, cum genitiuo. Xenoph, ὃς ὡς προξενεῖν ὑμῶν, quod mihi hospitij necessitudo vobiscum intercedit.
προξενητής.οῦ.ὁ.proxeneta,id est,licitator,mediator,conciliator,& interuentor,quasiq; cõciliator hominum inter se stipulantium & spondentium,aut quemuis contractũ conuentũq; ineuntium.Seneca proxenetas sæpe accipit pro ijs qui nominibus faciendis

interuenire solent.
προξενήτρια.ας.ἡ.conciliatrix.
* προξενία.ας.ἡ.amicitia,hospitalitas , necessitudo hospitij & priuata & publica.
* πρόξενος.ὁ.ὁ.ἀεί.ὁ,hospes publicus,qui legatos ciuitatum honoris caussa suscipit. Accipit & pro priuato hospite.Et προξενοὶ sunt πολεῖς,αἱ ἀλλήλας ὑπολεχομέναι ἐν ταῖς ἑαυτῶν πόλεσι. Accipitur metaphoricè pro conciliatiuus, cum genitiuo, vt μυστήριον λαμπρόν πρόξενον.
προόδλων.ον.ὁ.ὁ.qui dentes habet exertos.
* προοδοποιοῦμαι.procliuis sum, præparatus sum, pronus sum & obuius.Et προοδοπεποιημένος, præparatus,expositus.
* προοδοποιέω.μ.ήσω.π.ηκα.facio viam,viam munio & aditum patefacio,precedo,antegredior. cum accusatiuo & datiuo , vt προοδοποιῶ σοι τῶδε,sum tibi auctor,& exemplum prebeo. Est enim etiam præparo , & quasi imbuo.
προοδοιπορέω. ῶ. præcurro, præmonstro viam, viam præeo.
* πρὸ ὁδοῦ.interdum idem ferè significat quod πρὸ ἔργου,quod operæpreciumest & præuertendum,conducibile,vtile,commodũ. Aristot. Νῦν δὲ κατοῦν ἡμῖν εἶναι πρὸ ὁδοῦ γέγονεν, id est,tantuum nobis iam cõfectum est ad ea quæ mox dicturi sumus,hoc est,hoc hactenus prælibandum fuit . Alibi pro eo quod in promptu est,& obuium, atq; occurrens.
προοικονομέω.procuro.
προοιμιάζω.μ.άσω.π.αικα.proludo,procemium facio.neutrum absolutum.
πρόοιμον.ὁ.ὁ.procemium,præludium, à πρὸ & ὀίμη dicitur,auctore Quintil.
πρόοπτος.ὁ.ὁ.præuisus,præcognitus.
πρὸ ὀλίγου.paulo ante.
* προορᾶσθαι.ὡς προγινώσκω, prouideo, prospicio, id est,προμηθεύομαι.cum accusatiuo.
προοράω.præuideo,prospicio.act.accu.iũgitur.
προορίζω.μ.ίσω.π.ικα.decerno,pdestino,destino, præstituo,præfinio.προωρισμένοι,prędestinati,selecti,& designati,ἀπόλεκτοι,ἀφωρισμένοι,delecti,segregati.Hoc vocabulo vsus est Paulus.προορίζεσθαι etiam significat idẽ quod πρὸς οὐσίαν ἢ πρὸς δυνάμιν ἀφορίζεσθαι, hoc est, oppignerationis & hypothecæ notam apponere. Vide comment.Bud.actiuũ,accu.iungitur.
προοχή.ῆς.ἡ.eminentia.
προπαις.αιδος.ὁ.leno,mango.
προπαιδεία.ας.ἡ.rudimentum,id est,prima disciplina.
* προπαιδεύματα.τὰ.rudimenta,præludia,liberales artes quæ ante Philosophiam Theologiamq; doceri debent.vocantur etiã πρῶτα μαθήματα, & continentur appellatione προπαιδείας.
προπαιδεύω.μ.εύσω.π.ευκα.prædoceo.actiuum,accusatiuo iungitur.
πρόπαλαι.diu.
πρόπαν.totum,per totum.
πρόπαππος.ὁ.ὁ.proauus.
προπάροιθεν.& πρόπαρ per apocopen, coram,antea.est enim aduerbium temporis & loci.

προπάτωρ.ορος.ὁ.propater,id est, primus pater, principium alicuius generis.

προπέμπω,μέμψω.πέμφα.comitor,præmitto,cũ pompa assequor,deduco honoris gratia. actiuum,accusatiuo iungitur.

προπέρυσι.anno ab hoc tertio.πέρυσι enim superiore anno significat.

προπέμπομαι.producor.

προπερονέω,ήσω.πηκα.penetro.act.accu.iungit.

προπέτεια.ας.ἡ.immodestia, temeritas, ligua infrenata.

προπετής.ές.ὁ.ἡ.temerarius, proteruus,immodestus,incontinens,petulãs,exertus de lingua,apud Hippoc.

προπηνής.ές.ὁ.ἡ.decliuis,præceps.

προπηλακίζω,ίσω.πισα. vitupero,conuicior,lacesso,ὑβρίζω. actiuum, accusatiuo iungitur.

προπηλακισμός.οῦ.ὁ.vituperium,irritatio.

πρόπιον.ου.τὸ.oraculum,vaticinium.

προπίνω.prius bibo,honoro aliquem,prodo. neutrum absolutum.quære πίνω.

προπλής.ες.ὁ.prænauigans,

προποδίζω.ίσω.πισα.progredior,ingredior.

προποδών.præsens,ante pedes.aduerbium.

προπολεμέω.ήσω.πηκα. propugno.actiuum, genitiuo iungitur.

πρόπομα.ατος.τὸ.propinatio.

προπόλος.ου.ἡ.sacrificus,ædituus.

προπόλος.ου.ὁ.precans.

πρὸ πολλοῦ.multo ante.

πρόπολις. εως. ἡ. crassior materia & viscosa in fundamentis operum quæ apes instituunt.

προπομπία.ας.ἡ.præmissio,præitio.

προπομπός.οῦ.ὁ.dux,præmissor.

προποντίς.ίδος.ἡ.propontis,hoc est, mare illud quod ante pontum Euxinum est, Byzãtio adiacens.

πρόποσις.εως.ἡ.propinatio.

πρόπους.ους.ὁ.qui præmagnis est pedibus.

προπωγών.ωνος.ὁ.lanugo,prima barba.

προπύλαιον.ου.τὸ.vestibulum,ingressus templi.

προρρήδιον.radicitus.

προρρησις.εως.ἡ.vaticinium.

πρός.genitiuo iuncta vim habet eandem quã per iuranris,vt πρὸς τοῦ διός,id est, per Iouẽ, datiuo iuncta præterea significat, vt πρὸς τούτοις,id est,ad hæc,hoc est, prterea. πρὸς pro ad.accusatiuo iũgitur.Est qñ per se fine casu præterea significat. Isæus. πρόσοδος μὲν ἀντὶ δύο καὶ εἴκοσι μνᾶς,καὶ πρός,et amplius.In compositione interdum insuper significat & præterea. Interdum simul,vna. Oratio Demosthe. πρὸς λεπτίνην dicitur,& non κατὰ λεπτίνου: quia scilicet ex formula τοῦ παρανόμων γραφῆς, post annum accusari legislatores non poterant:quare ad eum potius quàm contra eum,legem ab eo latam accusat post annum,quasiq; apud eum. πρὸς ori ginem significat interdum. Isocrat. ὁ γὰρ πατὴρ ἦν,πρὸς μὲν ἀνδρῶν,ὑπαρξιδῶν. &c. πρὸς γυναικῶν,ἀλλ᾽ἀναγκαῖον:ab agnatis & cognatis his verbis significauit. Paus. ὅντες κηλῆδες τὰ πρὸς μητρός,cognatione Nelidæ,hoc est,à Nelida genus maternum ducentes. Dicitur & proprie singulariter.Idem,ἐλείπετο δὲ τῷ Ευρυσθένει ὀπύσας τὰ πρὸς μητρός,quod ad agnatos pertinet, vbi γένος subaudiendum. πρὸς etiam quantum pertinet significat. vt πρὸς θεοῦ καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἀναίτιος. quod vsu venit & in πλείστοις.Xenoph.ὅτι ἐπιστοῦτο ἐν καὶ πλείστῳ τῶν θεῶν πρακτικώτερος εἶη,ὥσπερ καὶ πλείστῳ ἀνθρώπων,quod & à dijs quidẽ,vt & ab hominibus ille potius efficiet quod contẽdit & cupit,hoc est, & per deos & per homines.Plaut.A morbo valui.Cic.Sumus enim flagitiose imparati cum à militibus,tum à pecunia.Liuius Quietum deinde tempus fore videbat reliquum ætatis tempus, fuisseq; per Poenũ hostem.Dicitur hoc etiam per χάριν & ἕνεκα & δίκῃ cũ genitiuo & item accusatiuo. πρὸς ἡμῶν ἐστι,officij nostri est, nobis decorũ est. πρὸς βόσκημί σοι,conuenit mihi,consentaneus est. Plato. τὸν δοῦν ἕρωτα τοῦ καλοῦ πρὸς τρόπου ἑκάστου ἕκαστος,quisq; ex moribus suis deligit. μάχομαι πρός τινα,pugno cum aliquo, id est, contrà. πωλεῖται δὲ τὸ μὲν ἄκρατον, οἷς πρὸς ἀργύριον, rependi bis tanto argenti. πρὸς ἀνδρὸς ἀνδρί,sibi conuenienter. πρὸς τὸ προσῆκον,prout cuiq; consentaneũ est,& conueniens.quod etiam dicitur κατὰ τὸ προσῆκον. Hᾱ πρὸς ἡμᾶς φιλία,amicitia quæ inter nos intercedit.Cõuenit & πρὸς permutationibus & compensationibus. idq; conuenit cum eo, quod iã diximus πρὸς ἀργύριον πωλοῦσι. Significat etiã propter. πρὸς χάριν, ἀντὶ τοῦ χάριτος ἕνεκα. vt πρὸς χάριν διακεῖσθαι. πρὸς χάριν δημοῦν,cũ aliquibus conuersari ad emerendam eorum gratiã. πρὸς χάριν πράττω,facio gratia inductus. πρὸς ἔχθραν,inimico animo. πρὸς ὀργὴν,iracũdẽ πρὸς ἕτερος et πρὸς λόγον,vt potius πρὸς λόγος,ad rẽ quæ agitur, ἐὰν πρὸς λόγον τι ᾖ, si ad rẽ pertinere videatur. πρὸς ἑαυτὸν. secum ipse, & solus: quod etiam ἐφ᾽ ἑαυτοῦ dicitur, & καθ᾽ ἑαυτόν. τὸ πρὸς ἐμέ, quod ad me pertinet. Demosthenes. ὀυδὲν κύτων πρὸς ἐμέ. πρὸς etiam contentioni,id est,comparationi seruit. Plato. τοὺς μὲν οὖν νόμους σκόπει πρὸς τοὺς τῶν. Idem, εἰς μικρόν γ᾽ ἔφη χρόνον εἰρηκὼς εἰς μηδὲν μὲν οὖν ἔφην ὅσ γε πρὸς τ᾽ ἄπαντα, si cũ æuo cõpares, & cum æternitate, vel præ æuo. εἰμὶ πρὸς κύτω cum datiuo, sum deditus vel occupatus & intentus,meditor hoc.Latini dicunt hoc ago. Et Plutarch. ἦν πρὸς αὑτὸν σκοπῆ καθήμενος, secum ipse meditabatur. quod Plato per accusatiuum dixit. πρὸς τινος εἶναι, alicui studere & fauere, & eũ tueri adiuuareq;.Sic Cicero,non modo dicendi à reo,sed ne surgẽdi quidẽ potestas erat. Sic à Senatu,& à bonorum caussa stare dixit in Bruto.πρὸς ἀγαθοῦ idem quod ἐπ᾽ ἀγαθῷ salubriter.Sic Galen. πρὸς κακοῦ ὄν,pro incõmodo dixit. πρὸς κακοῦ γίνεσθαι,nocet. πρὸς καθαρότητα ἀφίσκω,ἀντὶ τοῦ καθαρότητα,distat claritate. Ponitur πρὸς & in iureiurando, & in obsecrationibus, vt πρὸς θεῶν. Significat & apud iudices, vt latinè ad subsellia, vt πρὸς

πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. Significat etiã spatiũ temporis, vt πρὸς μικρὸν μέρος τῆς ἡμέρας, huius diei modica parte. πρὸς τὸ παρόν,in præsenti,impræsens,id est,in re ipsa,ἐν τῷ παρεῖναι χρῆμα:& Græcis sic vsurpatur vt Latinis in præsenti,non solũ de instanti sed etiam de alijs tẽporibus. πρὸς & πρὸς δὲ aduerbialiter ponuntur pro præterea, & προσέτι, amplius. Vide comment.Budæi.

πρόσθεν.intercus,adiectiuè.

προσαναχρωννύω.transformo me in eosdem colores.

* προσαγγελεύς.ὁ προσαγωγεύς,conciliator,interpres, sequester,emissarius, tam in bonam quàm malam partem:qui etiam aures & oculi regum & interdum tyrannorum dicuntur.

προσαγγέλλω,μελῶ.annuntio.

προσαγγελία.ας.ἡ.annunciatio.

* προσάγομαι.idem quod ἐπάγομαι, ἐπισσῶμαι,ἐφέλκομαι,ascisco,allicio,concilio,attraho,,pmereo,& pro concilio.

προσαγορεύω,εύσω.σα.προσέρηκα.saluto, appello. actiuum,accusatiuo iungitur.

προσάγω.ξάξω.πηχα. adduco, admoueo, adhibeo. Xenoph. προσάγειν τοὺς δεομένοις τιμὴν ἔχων, qui admissionibus ꝓfectus erat. Huic opponitur ἀπάγω.Est etiam concilio,ad me vel ad amorem meũ duco. Item impono, iniungo.προσάγειν πρὸς τὸν δῆμον, ferre ad populum,id est,εἰσάγειν.Est etiam προσάγω,propè accedo,& appropinquo. Et προσβάλλω, obrepo,insinuo me apud aliquem,cum datiuo.Alioqui accusatiuo iungitur.Bud.

προσαγηόχασι.adduxerunt.

* προσαγωγεύς.έως.ὁ. cõciliator,interps,sequester, emissarius q̃q.προσαγωγεύς & ὑπαγωγὶς dicit. Hi etiam aures & oculi regum & interdũ tyrannorum dicuntur. In vtramq; enim partem accipi possunt.Vide plura in comment.Bud.

* προσαγωγή.ῆς.ἡ. accessus & aditus qui πρὸς τοῦ προσαγωγῶν ad principẽ datur supplicaturis. Εκ προσαγωγῆς aliquid fieri est cum accessione fit sensim crescente. Et accipit ꝓ sensim

προσαγωγίδαι.ὧν.exploratores,delatores. Accipitur etiam in bonam partem, nam idem est quod προσαγωγεύς.

προσαγωγίς.ίδος.ἡ.exploratio.

* προσαγωγός.οῦ.ὁ. blandus. προσαγωγὸς τοῦ λιμμάτων,conciliator atq; interpres capturarum & lucrorum.

προσαγώγιον.ου.τὸ.circinus.

προσάδω.μάσω.accino.act.datiuo iungitur.

* προσαιρέομαι. μήσομαι.πημαι.eligo. Et cum vir virum legit.Est etiam allego,id est,ad numerum antiquum addo & mihi coopto.

προσαίτεω.μήσω.πηκα.mendico.act.accu.iungit.

προσαίτης.ου.mendicus.

πρὸς ἀκρίβειαν.diligenter.

προσαλίζω.ίσω.πικα.configo.act.accu. iungit.

προσάλλομαι.salio.

πρὸς ἀλλήλους.mutuò,inuicem.

* προσαμάομαι.ἐπαμῶμαι καὶ σωάγω.Latini accumulo dicunt.Vide comment.Bud.

προσαναγορεύω.de alto dico.actiuum,accusatiuo iungitur.require ἀγορεύω.

* προσαναγκάζω.idem quod ἀναγκάζω & ἐπαναγκάζω. Nam ἡ πρὸς nihil hic significationem immutat.

προσαναιρέω. μήσω.πηκα. do responsum.

* προσανακλαίομαι.vel attice προσανακαίομαι.allamẽtor,collamentor,cum aliquo lamentor, & congemisco.Iungitur datiuo.

* προσαναλαμβάνω. non aliud significat quàm ipsum λαμβάνω, licet vberiorem habeat significationem.

* προσανατίθεμαι. acquiesco,confero, ἀνατίθεμαι, hoc est,consulo amicum vel fidum hominem & consultum,et consilium meum vel negocium expono,arcanumq; Est etiam ἀνατίθεμαι, insup hoc oneris suscipio, ἐπὶ τῷ πρᾶγμα ἔχθει καὶ τόδε ἀέρομαι. Vide cõment.Bud.

προσάντης.ες.ὁ.ἡ. arduus,contrarius, obuians, difficilis,

προσαντλάω.μήσω.πηκα. haurio.neutrum, accusatiuo iungitur.

προσαξίαν.merito.

* προσαπεκδύομαι.præterea exuere,vltro exuere.

προσαποβάλλω.insuper perdo,dimitto. actiuũ, accusatiuo iungitur.require βάλλω.

* προσαποδύομαι.præterea exuere.

προσαποθέσις.assignatio,redditio.

* προσαποκρίνομαι.plus æquo, vel plus atq; interrogor,respondeo.

* προσαπόλυμι.simul pereo,vnà concido.

* προσάπτομαι.ἐν ἄκροις τοῖς δακτύλοις ἅπτομαι.

* προσάπτω.μήσω.πηκα.applico, adiungo, appono,affigo,defigo in aliquare.Est etiam attribuo,contribuo,assigno,προσνέμω. actiuũ, accusatiuo iungitur cum datiuo.

* προσαράσσομαι.allidor.

προσαράσσω.μήσω.σα.allido,affligo.actiuum, accusatiuo iungitur.

προσαρκέω.ήσω.σα.πηκα.adiuuo. act.accu.iũgitur.

προσαρμόζω.μήσω.σηκα.adapto.act.accu. iungit.

προσαρτάω.μήσω.πηκα.appendo,suspendo.actiuum,accusatiuo iungitur.

προσάρω.conuenio,apto.

προσαυδάω.μήσω.σα.ηκα. alloquor.neutrum,accusatiuo iungitur.

πρὸς ἀφθονίαν.abunde.

προσαυλίζω.ίσω.σα.ηκα. sto in aula.neut.absol.

* προσαφαιροῦμαι.insuper aufero.

* προσαφίημι.ήσω.ἐν ἀναφίημι.

πρὸς ἀφοσίωσιν.defunctoriè.

προσαυχενία.ας.ἡ.suimet interfectio.

προσβαίνω.accedo.neutrum absolutum.require βαίνω.

* προσβάλλομαι.incursu petor,oppugnor.

* προβαλλόμενον.dicitur id in quod quippiam incurrit vel incidit,vel incumbit,& appellitur,& quod oppugnatur.

προσβάλλω,μήσω.λῶ.πεπροσβέβληκα. appono, percutio,subtilis sum. Item occurro,incurro in aliquod,appellor & pello. Lucian. τίς ἡ

φωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν τοιόνδε: id est, pepulit aures nostras. Est etiam συμβάλλω καὶ συμπλέκομαι, confligo, irruptionem vel impressionem facio, hoc est, μάχομαι & oppugno. Et impingo, intorqueo, illido. Ité ὁ σωκράτης καὶ συγκρούω. hoc est, allido, collido, confligo, impingo. Et προσβάλλειν τινὰ ἑτέρῳ, incitare in eum & irritare, stimulare & impellere, ꝓtrudere & adurgere, προσβάλλειν ἀτιμίαν, notare ignominia, irrogare ignominiã & infligere. Et incũbo dicit προσβάλλω, vt visus infigitur & adijcit in rem spectabilem. Item admoueo, vt ἡλιοβάλλω, applico. Cicero accõmodo ex Platonis Timæo vertit. Accipitur ἀντὶ τοῦ ἀτενίζω, & oculum obtutumq; figo. Plutar. ὁ δὲ Θάλης προσέβαλε τοῦ νεανίσκου τολὺν χρόνον, hoc est, πολὺ ὄψιν προσέβαλε. Bud.

προσβιάζομαι. μ. άσομαι. σ. ασμαι. insuper cogo.

προσβιόω. honoro, suspicio, veneror.

προσβλέπω. μ. ίψω. π. ψα. aspicio. act. accu. iungit.

* προσβοηθεῖν. idem quod συμβοηθεῖν, suppetias ferre, arma consociare. Thucyd. προσβεβοηθηκότας ἀλλήλοις συμμάχους appellat. & συμβεβοηθηκότας, & ἐπιβεβοηθηκότας.

* προσβολή. ἡ. ἡ. adiectio, vis, impetus, incursus, accessus violentior. Cicero appulsum vocat. Significat etiam oppugnationẽ. Plutarch. ὀνομάζει τὴν προσβολὴν ἀγῶνα, vocat pugnã circa muros vrbium. Est etiã appulsus nauis, & impressio ruentis aciei, impetusq; militum cuneatim incurrentium, impressio latinè dicitur. Est etiam προσβολὴ τῶν ἀθλητῶν, cum inter se aggrediũtur, vt προσβολὴ τῶν πολεμίων. & petitio gladiatorum ad vulnera infligẽda. Est & noxa offensioq;. προσβολὴ ἀτιμίας, est ἀτίμωσις. προσβολὴ etiam est appulsus & incubitus. Plato etiã appellat pũctũ dissectionis cuiusdam & applicationis decussationisq;, quod Cicero commissuram vertit, quasi iuncturam cohærentem. Vide comment. Bud.

* προσβορέιος. κοὶ

* προσβορρᾶς. ὁ, ad aquilonem vergens, ab aquilone perflatus. apud Theophrast.

πρόσγειος. ε. ὁ. contiguus, humilis.

προσγελάω. μ. άσω. π. ασα. arrideo.

προσγίνομαι. fio.

* προσγράφω. adscribo & ἐγγράφω. datiuo iungit & accusatiuo.

πρὸς δὲ. præterea autem.

προσδέομαι. indigeo præterea aliorum. deponens, genitiuo iungitur.

προσδέω. μ. ήσω. π. κα. alligo, vincio.

προσδέχομαι. μ. έξομαι. π. εγμαι. præterea accipio, recipio, assumo, admitto, etiã expecto significat, & suscipio. accusatiuo iungitur.

προσδεής. ὁ. vinctus, alligatus.

προσδιαβάλλω. calumnior. actiuum, accusatiuo iungitur. require βάλλω.

προσδιαλέγομαι. simul sermocinor.

* προσδιαιτᾶσθαι. ἀπομολογοῦμαι, προσδιορίζομαι, nominatim excipio, & stipulatione caueo.

προσδιατρίβω. μ. ίψω. π. ψα. tardo, moror, immoror, versor, σύνειμι, συμπαρειμι, cum aliquo versor, aliquem consector. cum datiuo.

προσδιαφθείρομαι. deprauatus.

* προσδιαφθείρομαι. simul pereo, vnà concido.

* προσδιορίζομαι. καὶ

* προσδιορίζω. eo amplius conditionem addo, verbisq; attẽpero & definio quod dictum est, & quasi addefinio quod simpliciter enunciatum erat, additamentis circũscribo: vulgus circunstantias addere dicit.

* προσδιορισμός. huiusmodi circunscriptio, verborumq; precisio. Est autem προσδιορισμὸς pars propositionis præcipua, significãs quo nã modo prædicatum insit in subiecto, quam partem οἱ προτάσεις non habẽtes, ἀπροσδιόριστοι dicuntur. Est igitur προσδιορισμὸς additamẽtum definiens prædicati modum, & prædicamenti circunscriptio, vulgo circunstãtiam dicunt. Vide comment. Bud.

προσδοκάω. μ. ήσω. π. κα. expecto, spero. actiuum, accusatiuo iungitur.

προσδοκία. ας. ἡ. expectatio.

προσδόκιμος. ε. ὁ. approbatus, de quo magna spes est.

πρὸς ἑαυτούς. inter se, secum.

προσέβαλλεν. accedebat.

προσεγκαλῶ. accuso, expostulo, increpo, ἐπιπτω.

* προσεγγράφω. adscribo, insuper adscribo & addo. Iungitur datiuo cum accusatiuo.

πρὸς ἐμοῦ ἐστι. michi est familiaris, propinquus, amicus.

προσεγγίζω. μ. ίσω. π. κα. appropinquo. neutrũ, datiuo iungitur.

προσεκκαίω. accendo.

προσεκπυρῶσαι. accendere.

πρόσεδρος. ε. ὁ. affidens assiduus.

προσεδρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. assideo. neutrum, datiuo iungitur.

προσεδρία. ας. ἡ. assiduitas.

προσέκκε. emisit.

προσείκελος. ε. ὁ. similis.

* πρόσελος. ε. ὁ. ad calorem solis expositus. ὁ πρὸς ἥλιον τεταμμένος, τουτ' ἐστι, πρὸς τὸν ἥλιον ἀνῳγήν.

προσεῖμι. accedo. Vide προσέναι.

πρόσειμι. adsum. Vide πρόσεστι.

προσείρω. dico, adijcio.

προσεκτικός. ὁ. ὁ. attentus.

προσελαύνω. accedo, transcendo, supero, percutiendo ferio, produco, adequito, equito, adueho cum datiuo. vt προσελαύνω τοῦ ἵππου, equo aduehor.

προσελεύθω. aduenio. neutrum absolutum, require ἐλεύθω.

πρόσελήνος. ε. ὁ. cognomentum Arcadũ, quod ante lunam fuisse se contenderint.

πρὸς ἐμοῦ λέγεις. à me stat quod dicis, id est, in rem meam vertitur.

* προσεμφερὴς. ὁ ἐμφερὴς καὶ, παρεμφερὴς, similis, assimilis, similitudinem referens.

* προσεντεῖναι πολλὰν ἑτέρας. Subaudimus πληγὰς, alteras totidem plagas infligere. Figura attica apud

apud Plutarch. Vide comment. Bud:

προσεοικότιον. ε. ὁ. ante cõspectũ positũ, vt paries.

προσέοικα. assimilor, appareo.

προσεοικώς. ότος. ἡ. similis.

* προσεπαινῶ. collaudo.

* προσεπιπτεῖν. ὁ ἢ τὸ δεύτερον, καὶ τὸ τρίτον διὰ λόγου ποιῶ, iterum ac tertio loquor & dico.

* προσεπιρωτᾶν. iterum ac tertio interrogare, ὁ ἢ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον διὰ ἐρώτησιν τριῶν.

προσεπιδεικνύω. μ. είξω. π. ειχα. ostẽdo. act. accu. iũg.

προσεπιδημέω. μ. ήσω. π. κα. appello, lis. neutrum.

προσεπιδοξάζω. coopinor.

* προσεπιμετρῶν. aliquid vltra iustum subinde admetiri, & ad cumulum addere.

* προσεπιτάττειν. indies alia atq; alia, vel indies maiora iubere.

προσερείδω. μ. είσω. π. εικα. applico, innitor. act. accusatiuo iungit.

προσερέω. narro, appello, laudo.

προσέρχομαι τῷ δήμῳ. habeo orationẽ ad populũ

προσέρχομαι. accedo. dep. dtõ iũgit. reqre ἔρχομαι

* πρόσεστι. ὁ σὺν τοῖς ἄλλοις οἷς ἔχω ἔστί μοι καὶ τοῦτο. & largè mihi superest, vt si dicã, τὰ προσόντα οἷς πλουσίοις δοκεῖ μεγίστον εἶναι, hoc est, τὰ πλεονάζοντα. Ex quo fit vt ὁ προσὼν pro excurrente summa ponat, & quod quadranti summæ & integræ superest.

προσέοικα. applicuit, accessit.

προσεταιρίζω. μ. ίσω. π. κα. sociũ assumo. neut. absolu.

πρόσετι adhuc, præterea.

* προσευπορῶ. largè suppeditari, & abundè superesse.

προσευχή. ῆς. ἡ. oratio q̃ ad deũ fundit, q̃si προσεχή, quoniã attentione opus sit. oratio autẽ oratorũ λόγος dicit. Est & locus vbi mẽdici stipem efflagitant, vt apud Iuuenalem. Aede vbi consistas, in qua te quæro proseucha.

προσεύχομαι. μ. εύξομαι. π. ευμαι. oro, adoro, ꝓpriè deum, deponens, datiuo iungitur.

προσεχής. ές. ὁ. ἡ. cõtinuus, continens, ἀπόδεικτος, sobrius.

* προσέχομαι. adhæreo, adnascor.

προσέχω. μ. ξω. π. προσέχηκα. attendo, intendo, adhibeo, caueo, aduerto animum. προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ. animũ adhibeo & applico, animũ conuerto & appello. Dicit etiã προσέχω πολὺ διάνοιαν τούτῳ. Dicit etiã aliter. Plutarch. αὖθις ἐνδιαμασε τῷ τείχει προσέχειν τὸν Αντώνιον, id est, animũ cõuertere et appellere. significat etiã ausculto & obtempero. Vide comment. Bud.

προσζημιόω. μ. ώσω. π. ωκα. dãno afficio. act. acc. iũ.

πρόσηβος. ε. ὁ. pubes.

προσηγορία. ας. ἡ. salutatio, appellatio.

προσηγορικός. ὄν. ὁ. appellatiuus.

προσήγορος. ε. ὁ. appellatiuus, salutatiuus, appellatio.

* προσήκω. conuenio, id est, congruo. ὁ καθήκω καὶ ἀνήκω, pertineo. Demosth. ὧν οὐδὲν ἐμοὶ προσῆκεν crimen ad me nihil pertinet, non cõuenit, crimen in me non est verisimile. Simili ratione affinem culpæ criminiq; dicimus & suspicionis. Sunt enim προσήκοντες οἱ δικεῖοι, cognati & affines. neutrum, datiuo iungitur. Cõstruitur & hoc modo, προσήκει μοι τούτων.

pro προσήκει μοι τοῦτο, huius rei mea refert. Inuenitur προσῆκεν pro προσήκει. Plato, ὁ προσῆκον τῷ πράγματι dixit, ꝓtinens ad causam, & quasi affine cognatumq;, & coniunctũ cum caussa. Idem. ὁ προσῆκον ἑκάστῳ ἀποδιδόναι ius suum vnicuique tribuere. Vide comment. Bud.

προσηλίω. μ. ώσω. π. ωκα. καὶ

προσηλόω. affigo. actiuum, accusat. iungitur.

* προσήλιος. καὶ

* πρόσηλος. apricus, & ad solẽ expositus, vt πρόσηλος ἥλιος. Dicitur etiam πρόσελος.

πρόσηλυς. ὁ. ἡ. aduena, peregrinus, proselytus. Sic enim in Actis Apostol. legitur. Iudæi quoq; & proselyti, & cætera. à πρὸς & ἐλεύθω. Hebræis gerim dicebantur, & propriè ij qui ex Ethnicis, legibus Moysi & ceremonijs initiati Iudaisinum profitebantur.

πρόσημαι. obsideo.

* προσημαίνω. portendo, vt dij futura præsignificant, signum do.

πρὸς ἡμᾶς ἐστι. in nobis situm est, penes nos est.

προσήνεια. ας. ἡ. mansuetudo, beneuolentia.

προσήνεμος. ε. ὁ. vento expositus, vel ventosus.

προσηνής. ές. ὁ. ἡ. lenis, mansuetus, blandus.

προσηνῶς. placidè, blandè, suauiter.

προσήυδα. alloquutus est.

προσάθμην. adamussim.

πρόσθε. καὶ

πρόσθεν. ante, antea, prius, vlterius.

* προσθέματα. medicamenta quæ in vellere naturalibus mulierũ admouent, hoc est, pessi.

πρόσθεσις. ος. ἡ. appositio, additio, appendix, accessio.

* πρόσθετος. ε. ὁ. appositus, appendens, admotus. Et priuatim πρόσθετα dicuntur medicamẽta quæ in vellere naturalibus mulierum admouent, hoc est, pessi. Dicuntur etiã προσθέματα. Est etiã πρόσθετος, addictus creditori.

* προσθήκη. ης. ἡ. additio, appositio, additamẽtũ, augmẽtũ. Et accessio, appendix. Plutarch. ὅυλω δὲ ἄρα προσθήκη γυναικὸς ἦν, Adeo se velut comitis & affectę loco & numero esse voluit. Demosth. ὁ δὲ δῆμος ἐν προσθήκης μέρει, id est, numerus est tantũ, nulla ratio populi habetur, nullo loco habetur, nulloq; numero.

* πρόσθημα. additamentum, accessio.

πρόσθιος. ε. ὁ. anterior.

προσίασι. accedunt.

προσίδοι. accede.

πρόσει. accedis.

* προσιέναι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ περὶ τούτων, ad curiam & consiliũ referre, cum populo agere. προσιέναι τοῖς δικασταῖς, apud iudices caussam actitare, in iudicio dicere. Aesch. cum accusatiuo, ἐπειδὰν προσίω ὁ δικαστήριον, cum ingredior iudicium. προσιέναι etiam est conuenire & alloqui. Est & adire ad quiduis & accedere. Plutarch. ἀλλὰ καὶ τῷ λέγειν μετὰ φόβου προσιών. Dicitur & de muliere nubẽte, quasi pro conuenire in manum. Item quotannis redire & obuenire. Vnde προσόντα, obuẽtiones & redditus. Vide Bud.

* προσίεμαι.desidero,admitto,recipio,accipio,nõ repudio cõditionẽ,δέχομαι,δοῦ δεξιρούμαι,ἀφίσο μαι,προσάγομαι.Itẽ admitto,cõprobo,appro bo,δοκιμάζω.προσίεμαι τοῦτο,hoc cõmitto,admit to etiã latine dicitur. Itẽ admitto,agnosco, quod etiã accipio dicitur,vt accipere omẽ, et agnoscere augurium vel luctum.

προσίζω.μ.ίσω.π.κα.facio sedere,sedeo.

προσίημι.accedo,admitto.

προσίημι τῇ βουλῇ.habeo orationem ad senatum

προσίσαμαι.μ.ίσομαι.π.αμαι.afficio,negligor,ad-
* sum & proximus sum.Itẽ cõgredior & ag gredior.Est etiã ὁ ἐναντιοῦμαι καὶ ἐμπορίζω κ, προσκρούω,aduersor,obstrepo,molestus sum, male afficio,obsisto,inimicus sum,obsideo, offendo.cum datiuo . Item obicẽ oppono, sisto & inhibeo ac cõmeare veto.

* προσίσημι.affirmo,id est,firmiter colloco.

* προσίχομαι καὶ.

προσίχω.inhæreo,adhæreo.

προσκαθίζομαι.obsideo.quære καθίζομαι.

προσκάθημαι.obsideo.depo.accusa.iungitur.

πρόσκαιρον.paulisper.

πρόσκαιρος.ρ.ό.tempestiuus.

* προσκαιροπαθῆν ἢ δι' ἡμῶν μορφωθῆνι καὶ βασπθῆνι, apud Gregor.id est, in contemplatione & commemoratione humanitatis a Christo seruatore susceptæ affici dolore et macerari & penè intabescere.

προσκαλέομαι.aduoco,ascisco,προσλαμβάνω τινά,&
* socium ad bellum euoco.

προσκαλέω.aduoco.act.accu.iũgit.require καλέω

προσκαρτερέω.μ.ήσω.π.κα.seruio,deseruio.dtõ iũg

* πρόσκειμαι.adiaceo,adhæreo,occũbo,addictus sum,exponor oculis alioꝝ,adsum,addo, (appono.

προσκεκρουκώς.ὁ ἐχθρὸς γεγονώς.

προσκεφάλαιον.ν.ρ.puluinar.

προσκήνιον.ν.ρ.vestibulum scenæ, quod etiã Latini proscenium vocant,à πρὸ καὶ σκηνή.

προσκηδεῖς.ὁι.affines.

πρόσκλησις.Θ.ή.exhortatio.

* προσκληρόω.μ.ώσω.π.ωκα.adiũgo,addico, quasiq; sortito affigo & circunscribo. Vide comment.Bud.actiuum,accusatiuo iungitur.

προσκλύζω.μ.ύσω.π.υκα . adundo,alluo,inundo. neutrum,accusatiuo iungitur.

πρόσκλυσις.Θ.ή.alluuio.

προσκολλάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.adhęreo. deponẽs datiuo iungitur.

πρόσκομμα.ατος.ρ.offensio,βλάβη,ζημία, offendi-

προσκοπή.ῆς.ή.offendiculũ. (culũ,dãnũ.

προσκορές.ρ.quod affert satietatẽ,fastidiosum.

προσκορέω.satio.

offendo.

προσκόπτω.μ.ό-ψω.π.ψα.offendo.

πρόσκρουον.ν.ρ.puluinar.

προσκρίνον.addicere.

προσκρούω.obuio,resisto,offendo,refello,repri mo,aduersor.cũ dtõ. Accipitur pro reperio cum actõ.sicut offendo Latinis.

πρόσκρουσις.Θ.ή.καὶ

πρόσκρουμα.ατος.ρ.offensio.

προσκτάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.acquiro,insup acquiro seu paro.actiuum, accusatiuo iungitur.

προσκύρωσις.Θ.ή.addictio.

προσκυνήσιος.ία.ό.ή. venerandus,gloriosus.

προσκυλίω.μ.ίσω.π.κα.aduoluo.act.accu.iungit.

* προσκυνέω.μ.ήσω.π.κα.adoro,latinè dicimus cõgenulare & cõgenudare. Accipit pro supplico,quod supplices contacta gena & genu velut adorabant, obtestantes per numẽ cui supplices curæ sunt. act.actõ iungitur. Iungitur etiam datiuo .

προσκύνησις.Θ.ή.adoratio.

προσκυνητής.οῦ.ὁ.adorator.

προσκύπτω.μ.ύψω.π.ψα.inclino. act.accu.iungit.

* Plato.καὶ προτείνας ἑαυτόν,ἔλεγε ἄπτα προσκεκυφώς. Ac seipsũ ,ptẽdẽs,ad aurẽq; admouẽs , q̃dã ei dixit. Significat eũ ferè idẽ qd' συγκύπτω.

* πρόσκωπος. nauta remis adhærens, ad remum sedens,remũ manu tractans,remex.

προσλαμβάνω. assumo,actiuũ, accusatiuo iũgit.

προσλιπαρῶ.assiduè hæreo & obnixè precor.

* προσλιπαρέω.μ.ήσω.π.κα.ρ προσμένω, non discedo, assiduus sum, affixus sum,pseuero , conor, supplico.neutrum,datiuo iungitur.

προσλυπάρησις.Θ.ή.obsecratio.

προσλογίσαθαι.referre acceptum.

προσλογίζω.μ.ίσω.π.κα.existimo,reputo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

προσλυμαίνομαι.affero perniciem.

προσμειδιάω.μ.άσω.π.ασα.subrideo.neutrũ absol.

* προσμένω.μ.ενῶ. expecto, non discedo, assiduus sum,affixus sum.actiuũ, accusatiuo iungit.

* προσνήχομαι.μ.ήξομαι.π.νηγμαι.adnato.dep.dtõ iũg

* προσοδύομαι.percipio,κερτοῦμαι.

* προσόδιον.ν.ὁ.itinerarius. προσόδια μέλη,carmina quæ i obsecrationibus & supplicationibus cani solebant.

* πρόσοδος.ν.ὁ.ingressus,accessus,salutatio.ἔντευξις,cõuẽtio,aditio,hoc ẽ,παρουσία.Est etiã reditus & obuẽtio & vectigal & q̃stus, hoc est,πόρος,λῆμμα.κέρδος.Item conuẽtus,conciliũ,quasi σύνοδος & πανήγυρις.Quare ,p aduocata cõcione ponit . πρόσοδοι etiã dicunt à Græcis,quas Latini supplicationes vocãt, & ad altaria puluinariaq; deorũ obsecrationes.

πρόσοικος.ν.ὁ.vicinus,incola.

* προσοικέλλω.μ.ελῶ. applico.act.accusa. iungitur.

προσολοφύρομαι.allamẽtor,collamentor,congemisco.

προσομιλῶ.cõuersor,congredior,simul sermocinor.

προσομυλητικός.οῦ.ὁ.sermocinatiuus.Quintil.li,iij. partem iudicialem & concionalem προσομυλητικὴν,id est, sermocinatricem dicit , quæ à forensi ratione disiungitur,& est accommodata priuatis disputationibus.

* προσόμοιος.similis,assimilis.

* πρὸς ὀρθὴν καὶ ὀρθάς,rectis lineis,ad rectã lineam ad rectum angulũ. locutio cõpendiosa est, subintelligitur eũ γράμμη,& interdũ γωνία.

* προσορμάω.hostiliter accedo.

* προσορμίζω.appello.

* προσόρμησις.appulsio.

* πρόσορος.ν.ὁ.καὶ

πρόσορος.

πρόσορος.ν.ή.conterminus.

προσοφλέτω ζημίαν.mulctetur.

προσοφλισκάνω.debeo.actiuũ,accusa.iungitur.

* προσόφλω.insuper debeo,etiã debeo, alio nomi ne debeo,æs alienũ contraho. Accipit etiã aliter.Demost.ὡς προσόφλεν ἀφειλόμενος τῶν κτησόδοτος θεράπαιναν εἰς ἐλευθερίαν, quibus insuper mulctatus est ob id quod nõ iure asseruisse ancillam in libertatem iudicatum est. Idẽ. προσοφείλοντος τὰ ὠδιτίμια, hoc amplius etiam mulctam pendere iussi.Bud.

προσοφρίζω.μ.ίσω.π. κα.prosterno, terræ allido.

προσόχθισμα.ατος.ρ.ὁ.καὶ

προσόχισμός.οῦ.ὁ.offensio,affectio.

προσοχή.ῆς.ή.attentio.

* προσοχθέω.μ.ήσω.π.κα.καὶ despicio. Valla melius verti dicit infensus sum alicui,quàm offensus.Est enim tedium molestiamq; capio ex re quapiam.actiuum, accusatiuo iungitur.

πρόσοψις.ιος.ή.aspectus,facies.

προσπάθεια.ας.ή.affectio.

προσπελαίω.reluctor,appropinquo . neutrum, datiuo iungitur.quære πελαίω.

* προσπαραγράφω.adscribo,iã scriptis addo.Significat etiam adscribo,hoc est,ἐγγράφω.

προσπαπαλεύω.μ.εύσω.affigo.

πρὸς πατρὸς θεοῦ.patruus.

* προσπάχω. afficior immodicè, magno affectu hæreo, propẽsus sum & deditus alicui rei, cum datiuo.

πρόσπαιον.nouum,recens.

προσπεριβάλλω.circũpono,induo.act.dtõ iũgit.

προσπελάζω.appropinquo.

προσπορεύομαι.prius decedo,præmorior.

* προσπέφυκα.adhæreo,adnascor.

προσπαγνύω.μ.ήξω.π.ηχα.illido.actiuum.

προσπίζω.μ.ίσω.propugno,adiuuo.

* προσπίπτω.irruo,προβάλλω, impingo, incurso, καὶ βαρέως ἐδιτίθεμαι καὶ σφοδρῶς . Est etiã supplex fio.genibus aduoluor, καὶ ἐμαυτὸν καταβάλλω.Item accido,occurro. neutrum, datiuo iungitur.quære πίπτω.

προσπολεμιστής.οῦ.ὁ.propugnator,auxiliator.

προσπτύσσω.accumbo,procido,oro.

* προσυποτέμομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.ὑποτάσσω.subiugo,adiungo . Est etiam vendico, ὀνειδοῦμαι,meum esse contendo.Plutarch.posuit pro vẽdico mihi & assumo,πεῖθω πονοῦμαι.Est etiã simulo. & μὴ προσποιεῖσθαι,dissimulare.dep.accu.iũgit.

προσποιέω.μ.ήσω.π.κα.vẽdico,acquiro,mihi que-
* ro,in rem meã verto. Est etiam ὁ ὑποτάσσω, subijcio,subiugo.

προσποίημα.ατος.ρ.fucus,simulatio.

προσποίησις.assimulatio.

* προσπολεμέω.oppugno.cum datiuo.

* πρόσπολος.ν.ὁ.seruus,minister in sacris.

προσπορίζειν.quærere,acquirere.

προσπορισμός.οῦ. quod nobis acquiritur per eos qui in nostra potestate sunt.

πρόσπλασμα.ατος.ρ.offensio.]

προσποθνήσκω.præmorior.

προσπταίω.μ.αίσω.π.ασα.offendo.neut.absolutũ.

προσπτύσσω.μ.ύξω.π.υχα.amplector,saluto.

προσπύλαιον.ν.ρ.vestibulum.

* προσσημαίνω.prætereа significo.vt, ἐπιμαρτύρει λόγῳ χρόνων δεξιρόρων προσσημαντικῶν , id est , cum actione etiam temporum significatiuum.

* προσσημασία.signum additum,vel concurrens aliis signis.

πρόσαγμα.ατος.ρ.mandatum.

προσακτικός.οῦ.ὁ.imperatiuus.

πρόσαξις.Θ.ή.iussio.

προσανύω.extẽdo,act.accu.iũgit. quære τανύω.

προσασία.ας.ή.καὶ

πρόσασις.Θ.præfectura, præsidentia. Est etiã

* προσασία,cum quispiã pro alio liti se opponit,& eius defensionẽ suscipit , euentumq; præstat.Demost. τάντ' οὖ πολλὴ πεῦθρένεια ἐστὶ τάντα ὑπὸ ὁμολογαμένη προσασία; nõne his planũ fit istos liti alienæ se opponere? seq; eius tutores,vindices,assertores ingerere?

προσατεύω.μ.εύσω.π.ευκα.præsum.

προσατήρ.Θ.ὁ.præses, Apollinis epithetũ, q̃si

* vestibularius & liminaris, quasiq; ianitor dictus.

προσάτης.ὁ.ὁ.præses,adiutor ibello,tutor,assessor.

προσάτις.ιδ.ὁ.mulier quæ rei alicui præsidet.

* προσάπομαι. vt ἐπιτάπομαι, imperium accipio.

προσάπω.μ.ἄξω.π.αχα. impero, præsideo. Item

* mando curam vel onus, impero tributum vel collationem,attribuo,destino,assigno. actiuum,accusatiuo iungitur.

προσέθηκα κοῖς πωθήμασι.liquesco,attabesco.

* προσέλλω.astringo,succingo,apprimo, cõprimo,contraho, ad æqualitatẽ redigo,compono.προσεσαλμένον.Θ etiam dicitur qui compositus est in frugalitatem,& ad temperãtiam moderationemq; redactus.Bud.

προσηβίδιον.ν.ρ.καὶ

προστερνίδιον.ν.ρ.pectorale equi.

προσβίς.ίδ.Θ.ή.pectus pedis,hoc est, eminentia illa circa digitos pedum.

προσέτηκα τοῦ πράγματι,ἀντὶ τοῦ χαίρω καὶ τέρπομαι,

* & quasi intabesco & adliquesco, ἀναπτάσσω διείμαι , & abduci inde neq̃o, & addictus sum.

προσῆναι.prostituere. (sum.

* προσίθεμαί σοι.assentior,astipulor,hæreo,trãseo in partes tuas,in sententiã tuã pedibus eo, faueo tibi.Plutarch.προσθέμεθα κοῖς Ἀριστοτέλους λόγοις,addictus dogmati Aristotelico,quod etiam τίθεμαι dicitur. Alibi idem ἑαυτὸν παρέδωκε dixit proeodem.

* προσίθημι.μ.ήσω.π.ηκα . ρ εἰς αὔξησιν τίθημι.appono, addo. Est etiã ρ ἀνατίθημι καὶ προσάπτω,attribuo,cõtribuo,ascribo,& προσλογίζομαι,imputo. Thucyd.τὸ δ' ἐμπλήκ]ωσ ὀξύ,ἀνδρὸς μόρφ προσετίθη,datũ est virilitati et ascriptũ,hoc ẽ,pcipitis celeritatis caussã virilitatẽ esse cẽsebãt Est etiã addico, ὅθεν προσθε]Θ.act.accu iũgit.

* προσιμάω.mulcto,Iũgit dtõ & actõ.Demost. ἂν δ' βίᾳ κοῦ ἀφέληται,ρ ἴσον τὸ δικμοσίω προσιμᾶν ὅι νόμοι κελεύσοι ὅσονπρ θεοῦ ἱδιώ]τῃ,id est , tãti publicè mulctare,quanti priuato dãnatus est.

προσίμημα.ατος.ρ.mulcta,ποena legibus p̃finita aduersus iuris violatores,ἐπίμονον,ζημία,ζημίωμα.

προσιβάζομαι.præcedo. (μα.

προσιμον.

πρόστιμον.ν.τὸ.mulcta,pœna damnatorum,πρόγραφή,pignus inter comedentes.
προλέπω.ſupplico.
πρὸς τοὺς ἔξωθεν.externis.
πρὸς τὸ δοκοῦν.prout viſum fuerit.
πρὸς τὸ σοῦ τρόπῳ πρέπον. hoc conuenit moribus tuis,hoc te decet.
πρὸς ὅδε τοιούτῳ ἐστί.in huiuſmodi rebus occupatus eſt.
πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως.p vrbis magnitudine.
προσρησις.ἡ.τὸ.alloquutio,ſaluratio.
προσρέχω.accurro.neut.abſol.quære τρέχω.
* προσρίβομαι.τὸ ἀναμόργνυμαι, conciliо, inuro, q̃ſi tergendo premendoq; imbuo. Cicero hoc imprimo vocat. Eſt etiam infligo,impingo,reijcio aliquid in quempiam, & aliquo crimine vel alia re aſpergo. Sic προσρίβομαι σοι μέμψιν.Item infligo, incutio, & τιθήμι, vt πληγὰς προσρίβομαι τοῖς ὀπίσω. Vide comment.Bud.
προσρίβω σοι μέμψιν.infligo,impingo,ἐπάγω.
πρόσομος.ον.ὁ.acutus,dentatus.
προσομία.ας.ἡ.κοῦ
προσόμων.ον.τὸ.labiorum complicatio.
προσεμφανές.in apertum.
προστρόπαιος.α.ὁ.impius,parricida,ſceleratus,cõtaminatus.Dicebatur autẽ προστρόπαιος, ὁ μὴ καθαιρεύων φόνου,ἀλλ' ὅδε αἵματι μεμιασμένος, qui πρὸς τινα ἱκετεύων expiationẽ orat, hoc eſt, ἱκέτης καὶ φεύγων τὴν φόνου.Dicit etiã μίασμα.ſicut Latini ſcelus pro ſceleſto.Et προστρόπαιος qui piaculũ importat,qui religione obſtrigit, ob quẽ religio oborit,qui etiã ἐνθύμιος dicit.
προστροπή.ῆς.ἡ.ſupplicatio.
προστροπαίω ſupplico.
προστροπάω.ῶ.ὁ.conuerſus.
* προστροπή.reatus eſt ob homicidiũ & piaculum, & contaminatarũ manuũ abominatio, & deteſtabile facinus,labes ſceleratę cõtagionis. Significat etiã deuotionem & deteſtationem,diras imprecari Latini dicunt.
προστροπος.ν.ὁ. circumuolutus manus ad pedes rogando.
πρόστροχος.ν.ὁ.rotundus.
προσυγχάνω. accido,attingo, manũ admoueo. dativo iungitur.quære τυγχάνω.
* πρόσυλος.qui materiæ adhęret,qui rebus caducis & cõcretis deditus eſt potius q̃ abſtractis.
προσυπακουσίον.ſubaudiendũ eſt.
προσυπακούω.μ.ούσω.π.ικα. ſubaudio.act.acc.iũg.
προσφαγίζω.μ.ίσω.π.ικα.infignio.act.accu.iungit.
προσφανὲς ἐστι.manifeſtum eſt,liquet.
προσφάσιον.ν.τὸ.pulmenta rium.
πρόσφατος.ν.ὁ.recens,iuuenis. proprie dicit de recenter iugulato, nam φάσγανον iugulare eſt, vnde φάσγανον.
προσφάτως.recenter.
προσφερής.ἡς.ὁ.ἡ.ſimilis, aſſimilis Cicero dixit.
* προσφέρομαί σοι.exhibeo me tibi & præſto, ago tecũ benè aut ſecus, quod etiã dicit προσφέρομαι πρός τι.Ponit & p vtor,Eſt etiã p lio cõgredior.Herodia.p proſequor benificẽtia poſuit.Itẽ eſito,cibũ ſumo.Et τὸ προσφερόμενον,cibus & poculum.Eſt etiam προσφέρομαι, admoueo,& adhibeo.

προσφερέω.μ.έσω.vel ἤσω.π.ικα. facio ſplendidam rationem,defendo.
* προσφέρω.affero,offero,Item cibũ offero edendum,& porrigo poculũ & medicamẽtũ,vt medicus ęgroto.quod apud Galen.ſæpe legitur.hoc de hominibus dicit,vt ἐμβάλλω de brutis.Eſt etiam ori vel naribus admoueo.actiuum,accuſatiuo iungitur.
προσφιλῶς.amicè.
προσφιλής.ἐς.ὁ.ἡ. qui amat,amabilis,dilectus.
προσφθεγκτήρια.τὰ.dona vocabantur quæ ſponſus pro ablata virginitate donabat.
* προσφιλοτιμῶ.τὸ φιλοπόνως καὶ σπουδαίως προσίεμαι.
* προσφθείρομαι. ἀντὶ τοῦ καὶ κακῷ προσέρχομαι. cum pernicie mea accedo.
* προσφιλοσοφῶ.in aliqua re philoſophor. Lucia. Τῦ ἱρεμία καὶ τῦ διαλέγεσθαι προσφιλοσοφῶν.huiuſmodi philoſophiæ addictus.
προσφορά.ᾶς.ἡ.oblatio.Itẽ cibus & cibi aſſũptio.
πρόσφορος.ν.ὁ.accommodus,aptus.
προσφόρως.commodè.
προσφυής.ὲς.ὁ.ἡ.aptus,commodus.
προσφύω.μ.ύσω.adnaſcor,accreſco,adhæreo.
προσφύομαι.adhęreo,affixus ſum,incũbo.dicũ iũ
προσφῦσα.mordicus adhærens. (gitur.
προσφωνέω.μ.ήσω.π.ικα.alloquor. Item ,pmitto, dedico.actiuum,accuſatiuo iungitur.
προσφώνησις.ἡ.ἡ.allocutio.
πρὸς χάριν.blandè,benignè.
* πρὸς χάριν ἐντυγχάνων ad gratiã loquẽs & volup tatem.
πρόσχθι.intende.
πρόχωρος.ν.ὁ.vicinus,finitimus.
προχράομαι.vtor.
πρόχυμα.ατος.τὸ.ſtatus,occaſio. πρόφασις καὶ οἱονεὶ
* προκάλυμμα,velamentum, & vt recentiores locuti ſunt p̃textus.Tranquil.neutro genere prætextũ dixit.Dicit & per ſpecie. Tacitus obtentũ appellat.Quintil.colorem.Eſt & propugnaculũ,forma grauis. Et decus atq; res viſenda,quaſi προοίχον σχῆμα καὶ ἀξιάγαστον.πρόσχημα κομψεύου & cætera magnificã ſpeciem regiæ perſicæ,& ſpectatu mirabilem appellat Ariſtot.Plutar.πρόχημα τὸ ἀκροτάτης ἀρχῆς,dictaturę maieſtatẽ vocauit.Locutionẽ hanc qua Grego.vſus eſt, ὁ καὶ δίκην ἔδοσαν τὸ σωτέρως.πρόχημα μὴν,ὡς ἐς τιμὴν βασιλέως ἠρχονομήσαν ἄλλοι. ὁ δὲ ἀληθὲς & cætera.Cicero ita imitari voluit.Habetis ſermonem benè longum,hominis vtinam non impudentis:illud quidem certe,non nimis verecundi.vbi ſcio verbum ſubintelligitur.
προχρίζομαι.promo,inſtituo,appono.
πρόχωσις.ὁος.ἡ.alluuio.
* προψαύω.μ.αύσω.π.αυκα.attingo,id eſt,primoribus digitis tango. Dicitur etiam ἐπιψαύω, ſtringo.actiuum,accuſatiuo iungitur.
προσωδὸς.οῦ.ὁ.citharœdus,cantor.
προσώκελε.impegit,offendit,applicuit.
προσωθεῶμαι.atteri,collidi.
πρόσω.ante,vltra,vlteriys,prorſum.
* προσωτέρω.vlterius.

προσωνομασία.ας.ἡ. agnominatio, figura apud Quintilianum,quæ aut ſimilitudine aliqua vocum,aut paribus, aut contrarijs vertit in ſe aures & excitat.
* προσωδά.τὰ.inſtrumenta quæ neruis intendũtur, q̃ etiã κρούμενα,ἔγχορδα & ἔντατα dicunt.
προσωδία.ας.ἡ.accentus, hymnus quidam Dianæ & Apollinis.Quas Græci προσωδίας(inquit Gellius)dicunt:eas veteres docti,tum notas vocum,tum moderamenta,tum accentiunculas,tum voculationes appellabãt Priſcianus & Diomedes accentus nomine imprimis vtuntur, nimirum ſequuti nominis ætymologiam: ſiquidem πρὸς ad ſignificat,et ᾠδὴ carmẽ vel cantus.Eſt enim re ipſa aliud nihil προσῳδία ſeu accentus, quàm cantiuncula quædam & modulatio, quæ adhibetur ſyllabis dictionũ.Critias citharœdicos cãtus etiã προσῳδίας appellauit.
προσώπιον.ν.τὸ.κοῦ
* προσωπεῖον.ν.τὸ.perſona,larua,μορμολύκειον,vultus. idem ſignificat & προσωπίς.ίδος.
προωῶν.impelle,protrude.
προσωπολήπτης.ν.ὁ.acceptor perſonarum.
προσωπολημψία.ας.ἡ.acceptio perſonarum.
* πρόσωπον.ν.τὸ.perſona,vultus,facies.Iulius Pollux ait πρόσωπον ſignificare id quod fronti ſubeſt,vt complectatur oculos, naſum,os, genas, mentum.Gellius.lib.iij.cap.xix annotat faciei vocabulũ apud Latinos latius patere,quàm Græcis προσώπου. Proinde de homine tantum dicit,quo'd cùm vnus animantium erectus ſit, ſolus antrorſus proſpectat,vocemq; anteuerſus emittit,q̃ſi πρόσθεν ὄψωπεν, ὅθεν γὰρ τὸ μόνον ὀρθὸν εἶναι τῶν ζώων, μόνον πρόσωθεν ὄψωπε, καὶ πλὴν φωνὴν εἰς τὸ πρόσω ἵεσθαι πέφυκε.vt inquit Ariſtot. lib.iij. de partibus animalium.Quod autem in homine πρόσωπον eſt,in brutis irrationabilibusq; προρωμὴ dicitur,ſicut in auibus. ἔγχος & ἔκμφος. Vide προρωμή.
* πρόσωτατος.ν.ὁ.longiſſimus. τοῦ προσωτάτω,latiſſimè,longiſſime. dictum per ellipſin τοῦ ἔσχ.
προσωτάτως.longiſſimè.
πρόσωπτον.Athenis vas æneum erat Echino perſimile.ſic dictum quod leonum & ferarum imagines in oris ambitu circũpictas haberet.
προσόχθισε.abominatus eſt,impegit.
πρότασις.ἡ.ἡ.propoſitio apud logicos,vt homo currit. Ariſtoteles in Topicis tradit πρότασιν eſſe queſtionem, quæ in vnam dũtaxat partem effertur, vt,ſunt ne diuitiæ bonæ?quã ſi in vtramq; efferas partẽ,πρόβλημα fiet,vt,ſunt ne diuitiæ bonæ,an non bonæ?
προβατοτήρης.ν.ὁ.menſis nomen apud Bœotios.
προτάσσω.μ.ξέω.π.αχα.præordino.
προτεγίσματα.τὰ. quæ tecto ſuperiecta ſunt ad arcendum imbrem.
* προτείνομαι.excuſo,id eſt,prætendo, prætexo, & palàm offero,profero in medium.
προτείνω.μ.ενῶ.π.ακα. affero,offero,protendo,

* porrigo.Item πρότασιν ποιῶ,hoc eſt, ἀμφισβητῶ in quæſtionẽ & dubiũ reuoco, diſputandã eſſe contẽdo aliquã rem. Vide cõmẽt.Bud. actiuum,accuſatiuo iungitur.
προτεῖος.ὁ.primarius.
προτέλεια.τὰ.conuiuiũ ante nuptias. nam τέλος nonnunquã & nuptias ſignificat.Secundũ
* Pollucẽ ſunt ἡ πρὸ τῶν γάμων δωρεὰ,vel τὰ πρὸ τῶν γάμων δῶρα,donatio ,pptер nuptias.Ipſa προγάμεια etiã dicta, προτέλεια καὶ ἡ προμνηστις.
* προτέλειοι ἐυχαὶ dicebantur ab Atticis αἱ πρὸ τῶν γάμων μὴ θυσιῶν ἐυχαί. Accipit metaphoricè pro precibus quæ fiunt ante ſacroſanctam epulationem,aut aliam rem ſacram ad quã accingimur. Vide comment.Bud.
* προτελεῶς.dicebantur non ſolũ ſponſę,ſed etiã ſponſi,hoc eſt,initiare,præparare,idoneoſe & puros reddere.προτελῆς etiã dicunt ea quæ expiandi gratia ante rẽ ſacrã fiebant.
* προτελέω.μ.έσω.π.εκα. initio.act.accu.iungitur.
προτιμένισμα.ατος.τὸ.templi veſtibulum.
προτίθυς.ὑος.ὁ.præguſtator,vorax.
προτίμημα.ατος.τὸ.priuilegium,prærogatiua.
πρότερον.prius,antea.
πρότερος.ν.ὁ.prior.
προτερέω.μ.ήσω.π.ικα.primas teneo,præpõdero.
* προτέρω.prius.ἐπὶ τὸ πρότερω.antea,iam antea.
* προτεταγμένοι.milites q̃ in fronte collocati ſunt.
* προτιθήνη.ης.ἡ.aui vel auiæ mater.
προτιείλεω.μ.ήσω.π.ικα. verto.act.accu. iũgit.
προτιόσομαι.præuideo,præſagio.
προτιάπτω.affigo.
πρὸτὴ ἄστυ.ad vrbem.
προτίδεγμαι.excepi,aſſumpſi.
προτίθημι.μ.ήσω.π.εικα.propono.προτιθέναι φόβον & ἀναδιδόναι. permittere iudicibus vt ſententiã
* dicant.actiuum,accuſatiuo iũgitur.
προτίθεν ζ.apponebant.
προφιμάω.μ.ήσω.π.ικα.curo,præfero,ratiocinor, nihil antiquius habeo,honorẽ præ cæteris
* habeo,imprimis curo & efficere contẽdo, primas partes do,primarũ tribuo,προκρίνω. cũ gtõ & actõ.Eſt etiã idẽ quod κήδομαι καὶ ἐπιστρέφομαι,& μέλει μοι κόντι. rationem habeo rei huius.actiuum,accuſatiuo iungitur.
* προτιμότερον.antiquius,præſtantius,optatius.
προτιμοτέρου.οῦ.ὁ.κοῦ
πρότμησις.ὁος.ἡ.vmbilicus,quo'd primũ in infãtis.
προτιμότερος.ν.ὁ.præſtantius. (te ſeceſt.
προμνήν.ῆς.ἡ.hulcus,& pars capitis in animalibus infra frõtẽ & oculos.q; in auibus ἔγχος et ἔκμφος,in homine πρόσωπον ,pprie dicit.Dicunt & imagines προμναὶ q̃ vſq; ad vmbilicũ pingunt,& in nauibus in prora. & in ariete machina,caput προμνὴ appellatur.
πρόκνον.ν.ὁ.rudens,id eſt,funis.
προτρεπτικός.οῦ.ὁ.inſtructiuus,exhortatiuus.
* προτρέπομαι.κοῦ
προτρέπω.μ.έψω.π.εψα.dirigo,exhortor.act.ac.iũ.
προτρέχω.p̃curro.neut.dtõ iũgit. quære τρέχω.
προτροπάδην.conuerſim.
προτροπάω.μ.ήσω.π.ηκα. verto,flecto. actiuum,accuſatiuo iungitur.

προῤῥόπθ οἴνθ. quod defluit antequã vuæ calcentur.
προῤῥοπή.ῆς.ἡ.exhortatio.
προτυπόω.fingo,imaginor,pono,vt inepti loquuntur,casum.
προὐμνάομαι.peto,ambio.
προὐπαρξις.θ.ἡ.præexistentia.
* προὐπαρχὴ.ἡ ὑπαρχή.
* προὐπάρχω.μ.ἄρξω.π.αρχα. præexisto, & sic dicit quod tempore antegressum est. Significat etiam idem quod ὑπάρχω, hoc est, priores partes in officio beneficentiæ occupo. Bud.
προὐπιχνέομαι.prius,pmitto.quære ὑπιχνέομαι.
προλαμβάνω.prius existimo.
* προὐποκείμενα dicuntur τὰ πρότερον φύσει ὄντα.quæ ἐν τοῖς προκειμένοις censent: quæ præeuntia & antegrediẽtia latinè dici possunt. Hæc etiã
* προὐποτεθέντα dici possunt,hoc est,suppositа.
πρόὐπτον.præuisum,manifestum.
προὐπτος.θ.ὁ.manifestus,visibilis,certus.
* προὐργιαίτερον. melius,vtilius,antiquius, præstabilius.
προὐργόν τε ποιεῖν. operæ precium facere. Vide πρὸ ἔργου.
προὔργου.potius,præstabilius.
προὔργος.θ.ὁ.valde conferens.
προφανής.ές.ὁ.ἡ.perspicuus,propatulus.
προφαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα. ostento,aperio,propalam facio.
προὔνικος.θ.ὁ.mercenarius,baiulus.
* προὔφυεστικότα præorsa & primordia naturæ.
* προφαίνω. faciem præfero,præuiceo, ἀναδείκνυμι. Alioqui significat portendo, & significo aliquo prodigio. Est etiam præfero, & speciẽ futuri præministro & quasi polliceor,
προφάσεως ἕνεκα.defunctoriè,id est, quæsito pretextu.
πρόφασα.ἡ. prompta, præueniens in dicendo.
προφανον.θ.ὸ.oraculum,præuaticinatum.
προφασίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.capio occasionem, causor.deponens absolutum.
προφασίζω.μ.ίσω.π.κα. excuso,act. accu.iungit.
πρόφασις.θ.ἡ.prætextus,excusatio,occasio,oratio,causatio, αἰτία,vulgo colorem vocant.
προφερέστερος.melior,præstantior.
προφερέστατος.η.ὁ.præstantissimus, optimus.
προφερής.ές.ὁ.ἡ. proferens, cuius facies multos annos præ se fert cum sit iunior.
* προφέρομαι.κοῦ
* προφέρω.profero,obijcio,cito,allego, profero, id est, παρέχομαι. vt litigantes προφέρεσι τὰ δικαιώματα,vel eorum patroni. Sic pferre instrumentum in Pãdect. Hoc etiam dicitur δικαιολογοῦμαι. Est etiam ὀνειδίζω. vt προφέρω σοι τὴν δυσγένειαν,exprobro,obijcio.Cice.vt nullum petulans dictũ proferatur,id est,obijciat. Est etiã ἀποδίδωμι,ἐπιδίδωμι,ἐπιδοσιν ποιῶ,pficio, incrementũ facio,actiuum,accusatiuo iungitur.at datiuo,quando obijcio significat.
προφήμι.μ.ήσω.π.προέρηκα.p̃dico.act.accu.iungit.
προφητεία.ας.ἡ.prophetia.
* προφητεύω.μ.εύσω.π.ευκα.vaticinor,præsagio,interpretor,quasiq; antistitis officio perfungor.neutrum,accusatiuo iungitur.

προφήτης.ου.ὁ.propheta,antistes.
προφηνοφῶντες.ὁι. prophetarum percussores.
προφθάνω.præuenio,actiuum,accusatiuo iungitur.require φθάνω.
πρόφορος.ου.ὁ.humor cruẽtus & aquosus intra membranas quibus fœtus continetur.
προφορά.ᾶς.ἡ.enunciatio,pronunciatio,elatio.
προφορικὸς.ῆ.ὸν.eloquens.
* προφρων.ονος.ὁ. promptus,alacris,propensus, beneuolus,prudens.
προφυλακή.ῆς.ἡ.præcautio.
* προφυλάττομαι. præcaueo.
προφυγεῖν.fugere.
* προφυτεύω.fũdamẽta alicuius rei iacio,præparo
προχάνη.ης.ἡ.occasio,prætextus.
πρόχειλος.ου.ὁ.labrosus.
* προχειρίζομαι.promo,edo,ante oculos pono,ex ,pmo,repræsento. Est etiã deligo, designo, ad aliquid faciendum sumo & eligo.
προχειρίζω.μ.ίσω.π.κα. præpono, habeo in manibus,& pono.
* πρόχειρα. τὰ. quæ in promptu sunt & passim obuia,quasiq; ad manum.
πρόχειρος.θ.ὁ.expeditus, facilis, promptus,lubens,paratus. πρόχειρον ἦν, in promptu erat.
προχείρως.promptè,expeditè.
προφρονίως.promptè.
* προχειροτονέω.μ.ήσω.π.κα.præordino vertitur ab interprete in act. A post. cap. x. sed magis sonat deligo,vt fit per suffragia. Dictũ est verbum à porrigendis digitis, quo gestu suffragabatur olim populus. Erasm. Vide item χειροτονέω. actiuum, accusatiuo iungit.
προχειροτονίζω.μ.ίσω.π.κα.idem.
προχέω.μ.ήσω. effundo.act.accu.iũgit. q̃re χέω.
πρόχησις.ιος.ἡ.libatio.
πρόχυν. geniculati,ad genua,in genubus.quasi πρὸς γόνυ.
προχοή.ῆς.ἡ.vas concauum,ostia fluuiorũ in mare,& eorũ aluei, ac fluxus omnis aquæ.
προχοΐς.ίδος.ἡ.matula.
προχοΐλιον.θ.ὸ.vas vinarium.
πρόχοον.θ.ὸ.guturnium.
προχόω.μ.ώσω.π.ωκα.exaggero.
πρόχυσις.ιος.ἡ.alluuio.
προχύτη.ης.ἡ.genus vasis.
* προχύω.effundo.
προχῶμαι.ᾶσι.nates.
* προχωρέω.pcedo.εὖ προχωρῆσ ὁ πρᾶγμα,benè succedit res.
* προώλης.ante tempus perdẽdus. Sic Demosth. vocat Aeschinem.
πρόωρος.θ.ὁ.immaturus.
πρόωρως.immaturè,intempestiuè.
πρυλέης.ἡ.θ.ὁ.miles pedestris.
πρυλεῖς.ἡ.θ.ὁ.ἡ.pedes.idem & πρύλις.
πρύμνα.ης.ἡ.puppis, quod vltima sit in naui.
πρύμνηθεν.à tergo.de vento dicit cũ secũdus est.
πρυμνήσιον.ου.τὸ. prymnesium funis nauticus. apud Festum Pompeium, palus ad quem funis nauticus religatur, quem alij tonsillam nominant.

πρυμνός.

πρυμνός.ού.ὁ.ultimus.
πρυμνώρεια.ας.ἡ.radix montis, extremitas mõtis
πρυτανεία.ας.ἡ.magistratus & locus in quo habitant magistratus. πρυτανεῖαι autem sunt diuisiones decem τῆς πρυτανείας, in quas annum
* partiebantur. Vide Bud.
πρυτανεῖα.τὰ.ἡ ἀποκαταβολή, erat pecunia quã deponebat uterq; litigãtiũ tam actor quàm
* reus. Latinè sportula. Cæterum qui succubuisset omnia soluebat. Hęc pecunia in prytaneo deponebatur, cedebatq; in publicum vsum aut iudicũ mercedẽ. Suidas auctor est redditus publicos Athenis πρυτανεῖα appellari, & eo nomine metallorum uectigalia & fori, id est, rerum uenditarum, & portoriũ intelligi, & quicquid a socijs uel subditis pensitaretur, & quicquid ex manubijs uel rebus publicatis redigeretur, quorum cumulus bina milia talentũ propemodum conficiebat. Copiosius hæc apud Budæum.
πρυτάνειον.θ.τὸ. locus Athenis in quo iudices &
* magistratus uersabantur, consultabantq;. In prytaneo item alebantur publicè, q bene meriti erant de Rep. qui honos habebatur maximus. Lucia. in Caucaso. ἐφ᾽ ὃις ἔγωγε καὶ ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως, εἰ τὰ δίκαια ἐγίγνετο, ἐτιμησάμην ἂν ἐμαυτόν. Cicer. in ora. Et ut ei uictus quotidianus in prytaneo publicè præberetur. Sic dictum quasi πυροῦ ταμίειον, tritici promtuarium, uelut horreum publicum.
πρυτανίζομαι.μ.ίσομαι.π.εμαι.adducor.
πρυτανεύω.μ.εύσω.π.ευκα.exerceo magistratũ apd Atheniẽses. διοικῶ, guberno, rego, moderor,
* administro & condo, firmo, tueor, & conficio, transigo, summus rei alicuius administrator sum, cum actõ. Et πρυτανεύω περὶ τὴν εἰρήνης, consulto, consilia agito, de pace agito, χρηματίζω, πράττω. Nam ita trãsfertur ad alia quod omnia διὰ τῆς πρυτανείας administrabantur. Vide commentaria Budæi. alioqui neutrũ absolutum.
πρύτανις.νος. prytanis, dispensator, gubernator.
* Qui collegij τῆς ἀρχοντῆς princeps erat & præfectus, πρύτανις dicebatur Athenis & ἡγεμὼν ἐπώνυμος τῆς ἀρχοντῆς καὶ εἰς τῆς θεσμοθετῆς. Πρυτάνεις autem erãt numero quinq̃ginta, decimã partem consilij & curiæ quigenariæ efficientes, in orbem πρυτανεύοντες, in singulos menses uices mutantes: verum is ἄρχων qui inter ἓξ ἄρχοντας peculiarem appellationem retinuit, etiã πρύτανις dictus est & πρυτανεύων.
πρυτάνης.θ.ὁ.præfectus,administrator.
πρῴην.pauloante.
πρωθήβης.θ.ὁ. existens in prima pubertate, impubis.
πρωθύστερος.θ.ὁ.præposterus.
πρωΐ.mane,intempestiuè, ante tempus constitutum, πρώρον.
* πρωΐα.mane.
πρωΐας.ας.ἡ.matutina hora.
πρωϊαίτερος.θ.ὁ.tempestiuior,maturior
πρωϊαίτερα.summo mane.

* πρωϊανθὴς.primo uere florens.
* πρωϊβλαστέω.primo uere germinare.
* πρωϊβλαστὴς.ὴς.ὴ.
* πρωϊβλαστος. maturè germinans.
πρωϊήν.paulo ante præteritum,hesternum.
πρώϊζα.primum, mane.
* πρώϊμος.ία.ὁ.matutinus, præcox.
πρωϊνὸς.ία.ὁ.matutinus.
πρώϊος.θ.ὁ.ἡ.idem.
πρωΐον.hora matutina.
* πρωϊάσπορα. frumenta quæ præmaturè serenda sunt.
* πρωϊάσπορῶ.præmature semino.
πρωκτὸς.θ.ὁ.podex.
πρών.πρωνὸς.ὁ.eminentia montis,& radix eius.
πρῶξ.ωκὸς.ὁ. lingua Dorica,ros.
πρῶνες.ὁι.loca incurua.
πρῴρα.ας.ἡ.prora.
πρωρᾶτης.θ.ὁ. proreta,proræ gubernator.
πρωρίνος.η.ὁ.proreta,id est,custos in prora, gubernator.
πρωτοβαθρος.θ.ὁ.qui in eminẽtissimo loco sedet.
* πρῶτα.ἀντὶ τοῦ πρῶτον Attice,primum. τὰ πρῶτα, primæ partes: id quod Virgil. in.v. imitatus est. Emicat Eurialus & munere uictor amici Prima tenet. τὰ πρῶτα uel πρωτεῖα ἄιρειν, primas referre.
πρωταγωνιστὴς.οῦ.ὁ.qui agit primas partes.
* πρωταγωνιστῶ.primam litis actionem ago in iudicio, uel primas actionis partes.
* πρωτεῖον.θ.ὸ.principatus,primus honor,primum locus. τὰ πρωτεῖα, primæ partes, Latini etiam primas appellant.
πρωτεύς.έως.ὁ.Proteus.
* πρωτεύω.μ.εύσω.π.ευκα.priores partes duco, primas teneo, plurimum auctoritatis obtineo οἱ πρωτεύοντες, principes,primates. neutrũ absolutum.
πρωτεύειν.primas tenere.
πρώτμησις.ιος.ἡ.pars corporis circa vmbilicum eo qd ibi sectio in corporibus primo fiat.
πρωτόλεια.τὰ.primitiæ,prima spolia.
πρωτογευστὴς.θ.ὁ.prægustator,quales sunt in principum aulis.
πρωτοθωνία.ας.ἡ.prima conuiuij portio.
πρωτόγονος.θ.ὁ.primogenitus.
* πρωτόγονος.primo enixus.
πρωτοκαθεδρία.ας.ἡ.prima cathedra.
πρωτοκλισία.ας.ἡ.primus recubitus.
* πρωτόκερος λεμῶν uel πρωτόκαρος πόα dicitur, q̃ prima uel primum tondetur.
* πρωτολογία.primæ partes agendi.
* πρωτολογεῖν.primas partes occupare in actione. primo ago.
πρῶτον.primum. Vsurpatur sæpe uice comparatiui.
πρωτοπαγὴς.ὲς.ὁ.ἡ.κοῦ
πρωτοπαγὸς.οῦ.ὁ.nuper, uel primo fabricatus.
πρωτόπλαστος.θ.ὁ. protoplastus, id est, primo fictus,& creatus. non autem protoplaustus, ut imperiti legunt: dicimus enim plasma, et nõ plausma, & hoc nomine Adam primus homo appellatur.

πρωτόπλους.ή.ό.primo nauigans, epitheton nauis nouæ.
πρωτόπαστος.ἡ.quę uirgo iamprimum nupsit marito,idem πρωτόπειρος.
πρωτόμφαλον.ό.ἀ.clypei umbilicus.
πρῶτος.ή.ό. primus.
* πρωτὸς.fortunæ subiectus.
πρωτοστάτης.ό.ὁ.præantistes, dextrę alæ pfectus.
πρωτότοκος.ή.ό.primogenitus.
* πρωτοβολία.τὰ.primogenia.
* πρωτοτόκος.ή.ὁ.primo enixa.
πρωτότομος ἄμπελος.uitis quæ prima putatur.
* πρωτοβόλημα.imprimis puto.
* πρωτότυπον.ό.ἀ.exemplar.
πρωτότυπος.ή.ό.primitiuus.

Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

πάλλις.ιδος.ἡ.
πάλλος.pauidus.
παλλιομός.ή.ό.timiditas.
πταῖσμα.ατος.ἀ.error,peccatum,delictũ,crimẽ, casus,lapsus quilibet,detrimentum,damnũ
* Et in ludis scenicis cum fabula exigebatur. quam Terent.in prologo Ecyræ calamitatem appellat.
πταίω.μ. αίσω.σ.αικα. est propriè impingere ad quippiam,ac labi leuius q̃ cadere:quemad-
* modum & impingere potest,qui non planè cõcidat.erro,pecco,delinquo,labefacto, neutrum absolutũ.
πτάμαι.μ.ήσομαι.uolo uolas.deponens absolutũ.
πταρμική.ῆς.ἡ.herba dicta à prouocandis sternutamentis,quasi sternutamentaria.
πταρμικός.ή.ό.habens uim ciendi sternutamenta. sternutationem prouocans ac proliciens,
* sternutatorium.
πταρμός.ή.ό.sternutatio,sternutamentum.
πτάρω.ἡ, πτάρνυμι. ἡ
πτάρνω.sternuto.neutrum absolutum.
πτάω.μ.ήσω.uolo uolas. Aoristus secundus ἔπτην neutrum absolutum.
πτε.syllabica est adiectio facta per syncopam, à πρτέ.ut πτέ,cur.
πτελέα ας.ἡ.ἡ.
πτελεός.οῦ.ὁ.ulmus.
πτερνόλης.ου.fundum & bases peluium medico.
πτέρνη.ης.ἡ.calcaneum. ἀπὸ τοῦ πατεῖν, proculcando,& ἕραν terram. unde & πτέρνη ἡ πόλεως apud Lycophrontem.
πτερνηστήρ.ῆρος.ὁ.calcar.
πτερνίζω.μ.ίσω.π.κα.supplanto.acti.accus.iũgit.
πτερνισμός.οῦ.ὁ.supplantatio, dolus.
πτερνοκοπεῖν. calcaneis strepitum mouere,supplodere pedibus.
πτόεντα dicuntur uerba, quasi alata siue pennigera, quod ueluti missilia sunt uelocia, ac animum uulnerantia, instar sagittarum, quarũ etiam πτόεις epithetum est.
πτερυστής.οῦ.ὁ.supplantator.
πτόεις.όεντος.ὁ.uolatilis,uelox.
πτερόν.οῦ.ἀ.penna,ala.Vocãtur item πτέρα seu πτερώματα in re ædificatoria muri duo in altitu-

dinem consurgentes alarum instar.
* πτεροῦς.uolucrem fieri. Dicitur etiam per metaphoram ἀντὶ τοῦ ἀιωρεῖσθαι,hoc est,ἐπαίρεσθαι, spe erigi & animo exultare, quasi uolucrẽ, & alitem fieri, quia animus sic gestiens consistere nescit & sibi constare.
* πτερῶ..alas accommodo,quod ad nauem transtulit Gregor.ut Virgil. Remigium alarũ. Et Plato πτερῶσαι appellauit equites è peditibus facere.Πτερῶσαι ἐν ἵππον, ἀντὶ τοῦ ἐπαιωρῆσαι, ἐπεγεῖραι,φαιδρύνσαι,erigere animum alicuius & suspensum sublimẽq; tenere.
* πτεροφόροι.οἱ.uocabãtur cursores, tabellarij ac nũcij,quod hi peregrè proficiscentes(ut Dionis historia prodit)surrectas in capite pennas gestare solebant. Plutarchus in Othone.καὶ πτεροφόροι σωτεχῶς ἐφοίτων.ad quod Iuuenalem quoq; allusisse putant nonnulli:tanquam diuersis partibus orbis. Anxia præcipiti uenisset epistola penna.ἀπὸ τοῦ πτερὸν.καὶ φέρειν.Est & regionis nomẽ.de qua uide Herodotum & Plinium. Item ordo quidã militaris ὃς καὶ ἐν ἕξις λόφοις πτέρωσιν propter crĩstas quas in cono gestant. Deniq; sacerdotes quidam in Aegypto.
πτεροδόνητος.ή.ό. pennis uerberatus.
* πτερόω.μ.ωσω.π.ωκα.καὶ
* πτερόομαι.uolo,as.
πτερυλλίδες.ών.cicadæ.
πτερυγίζω.μ.ίσω.π.κα.uolaturio,alas moueo. De
* auibus propriè dicitur adhuc pennis immaturis uolare gestiẽtibus,sed frustra.Metaphoricè pro frustra & inaniter conari, ὀυδὲν ἀνύειν,nihil promouere, nihil agere. Et frustra nugari.Aristoph.Pluto.ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις,hoc est,ματαιολογεῖς.Item uana & stulta loquor, uolo loqui, cũ loquendi sim imperitus. Lucianus usurpauit pro indecorè & scurriliter gesticulari. Explicatur in Chiliad.Eras.& in cõmen. Bud.
πτερύγιον.ή.ἀ.ala,pinnaculum·propriè parua ala
* Diminutiuũ enim est à πτερὸν. Accipitur ꝓ pinnaculo Matthei quarto.quod in alarum morem moueatur. Item membranula oculi sub angulo oriẽs,quæ ita augescit quãdoq; ut pupillam operiat.
πτέρυξ υγος.ἡ.ala,plausus & quassatio alarum
πτέρυς.υδος.ἡ.genus herbæ,nostris filix fanaria uel filix dicitur.
πτερυγόμαστα.τὰ.pars membri muliebris.
* πτερύσσεσθαι.de auibus dicitur: cùm latera alis suis feriunt ut gallinacei ante cantum.
πτερωτός.οῦ.ὁ.pennatus.
πτερώματα.τὰ.pinnæ & muri in ædificijs ab alarum similitudine.
* πτέρωσις..ala.
πτίλον.ή.ἀ.πτερόν.
πτήσομαι.μ.ήσω.σ.ηκα.uolo, uolas. Aoristus secund. ἔπτην.neutrum absol.
πτηνός.οῦ.ὁ.uolatilis,alatus.
πτῆσις.ιος.ἡ.uolatus.
πτήσσω.μ.ήξω.π.ηχα.timeo,inhorreo, metu trepi-
* do et cõtrahor,percellor,expauesco,fugito.

Peculiariter

Peculiariter de auibus dicitur.actiuum,accusatiuo iungitur.
πίλον.ου.ἀ. pluma,penna,mollis, uelum,remus.
πίλος.οῦ.ὁ.caluus, oculis depilatis.
πίλωτὰ.τὰ. quæ membrana sicca uolant.
πίλωσις.ιος.ἡ.oculorum uitium,quum pili superioris palpebræ defluunt,vel cum conuer-
* tuntur pupillamq; impediunt, uel ordine duplici supernascuntur.
πισμός.οῦ.ὁ.genus cantilenæ.
* πτισάνη.ης.ptisana,ordeum, uel triticum decorticatum. Apud Columellam pulris genus, ex farina ordeacea,cui maxima restaurãda-rũ uiriũ uis inest & nutriendi.
πτίσσω.purgo, decortico, quod pinsendo fit in ordeo & alijs frugibus.
πτίσκον.οῦ.ἀ.cantionis species.
πτόα.ας.ἡ.pauor,timor, tumultus.
* πτόομαι.μ.ήθομαι.π.ημαι.timeo,abeo in stuporem animo percellor,pauore perfundor,cõsternor:& πτόος dicitur qui spe gestienti afficitur,uel contrà.
πτόεω.μ.ήσω.π.ηκα.terreo,afficio spe uel metu,hallucinor.acti.accus.iungitur.
πτόησις.ιος.ἡ.stupor,attonitio,affectio,uagabunditas.
πτοιά.ᾶς.ἡ.pauor.pro πτόα.
πτοέω.μ.ήσω.ω.ηκα. terreo. actiuum, accusatiuo iungitur.
πτόλις.ιος.ἡ.ἡ.
πτόλισμα.ατος.ἀ.ciuitas.
πτόλιθρον.ου.ἡ.
* πτόλιεθρον.oppidum, urbs.
πτολιπόρθος.ου.ὁ.ἡ.
πτολίπορθος.urbis populator, uel expugnator. Cicero hoc nomine solum Vlyssem insigniri apud Homerum ait. Reperitur tamẽ
* non semel de Achille:ut Iliad.φ. Ἀτὰρ ὅγ' ὡς ἐνόησεν Ἀχιλῆα πτολίπορθον.
πτόρθος.ου.ὁ.ramus,germen.
πτόρμος.ου.ὁ.sternutatio.pro πταρμὸς Aeolicè.
πτυκτίον.ου.ἀ.ruga, libellus.
πτύας.species aspidis à spuendo.
* πτύελον.ου.ἀ.spuma maris,sputum.
πτυκτός.οῦ.ὁ.plicatus,
πτύγμα.ατος.ἀ. significat quippiam duplicato
* compositum, aut cõplicatũ, ut linteum:quod & δίπλωμα dicitur,πτύξ.
πτύξ.χός.ὁ.plica.idem πτύξις.
πτύον.ου.ἀ.uentilabrum,instrumentum quo gra-
* na repurgantur a paleis.
πτύφειν.cum uentilabro.
πτύρομαι.conturbor,consternor animo & per-
* cellor,pauore perfundor, ἐκπλήττομαι,tumultuor, uel cũ auis se uel pullos rostro scalpit.
πτύσμα & πτίυσμα.sputum.
πτύσσω.μ.ύξω.π.υχα. plico, contraho in rugam. act.accus.iungitur.
πτύχη.ης.ἡ.plicatio.
πτυχή.ῆς.ἡ.concauitas, uallis.
πτυχί.ῆς.rugoso.
πτύω.μ.ύσω.π.υκα.spuo,excreo.neutrum.accusatiuo iungitur.

πτύσμα.ατος.ἀ.sputum.
πτωκαΐζω.formidare.
* πτῶμα.ατος.ἀ.cadauer, quemadmodum Latinis ita Græcis quoq; à cadendo dictum,hoc est ἀπὸ τοῦ πίπτειν.casus,ruina.
πτώξ.κός.ὁ.timidus, lepus, à timore appellatus. Facile enim temereq; hoc animal terretur, ac compauescit. autor Pollux lib.v.
πτώσιμος.ή.ό.caducus.
πτῶσις.ιος.ἡ.casus, id est,ruina. & casus nominũ, apud Grammaticos.
πτώσσω.μ.ώξω.π.ωκα. formido.actiuum,accusatiuo iungitur.
πτωχεία.ας.ἡ.inopia,mendicitas.
πτωχεύω.mendicior.
πτωχεύω.μ.εύσω.π.ευκα.inops dego,mendico. neutrum absolutum.
πτωχός.ή.ὁ.inops,mendicus.

Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

πυανεψιών.ῶνος. Mensis apud Athenienses is, qui Romanis est October, si Theodoro credimus, in quo celebrabantur πυανέψια fe-
sta Apollini sacra, quibus πύανα coquebant, hoc est,fabas & legumina quædam, vnde & nomen mensi.
πύγαργος.ἡ.pygargus, aquilæ genus cauda albicante, à πυγὴ, & ἀργός.qui albo est podice, mollis & effœminatus.vide ἀργός.
πυγή.ῆς.ἡ.nates.
πυγίζω.μ.ίσω.π.κα. pædico. actiuum.accusatiuo iungitur.
πυγῶν.ή.ὁ.salax,libidinosus.
πύγισμα.ατος.ἀ.pædicatio.
πυγιστή.οῦ.ὁ. pædico.
πυγμαῖος.ή.ὁ.Pygmæus,quasi πηχυαῖος,ut quidam uolunt,quod cubitales ferè sint & ternos dodrantes non excedant, ut scribit Plinius.
πυγμαχία.ας.ἡ.cæstuum pugna.
πύγμαχος.ή.ὁ. pugil.
πυγμή.ῆς.ἡ.cæstus,pugnus, pugilatus,id est,cer-
* taminis genus,quod cæstibus exercebatur, quales describuntur à Vergilio in quinto Aeneidos.Plutarchus de Lycurgo loquens πυγμὴν δὲ καὶ παγκράτιον ἀγωνίζεσθαι ἐκώλυσεν.
πυγμή.crebro.
πυγοστόλος.ή.ὁ.ornatus.
πυγούσιον.ή.ἀ.cubitale.
πυγός.οῦ.ὁ.ἡ.
πυγοστήλης.breuis.
πυγών.ῶνος.ὁ.cubitus.
πυδαρίζειν.saltare,calcitrare.
* πύελος.ή.ὁ. scyphus, capitur pro anuli parte, q̃ gemma includitur,quod etiam σφραγιδοφυλάκιον dicitur.Cicero & Apuleius palã uocãt.
πυελίς.ίδος.ἡ.ἡ.
πυελίον. idem.
πυέω. ad suppurationem perduco.
πύελον.ή.ἀ.scyphus.
πυθμένες.ών.spicæ.
* πυθίαι.uates apollinei, uaticinãtes phœbades.

πύθια.

πύθω.τὸ. ludi in honorem Apollinis instituti. Pythia perdomitæ serpentis nomine dicti ut scribit Ouidius.

πύθιος. Apollinis cognomen à Pythone serpente, quemiaculis suis interimisse fertur: vel, ut alij tradũt, à discendi usu atq; interrogandi, hoc est, ἀπὸ τοῦ πιυθάνεσθαι.

πύθοντο. audierunt, rescíuerunt.

πυθμήν.ένος.ὁ.fundum, imum, solum, propago, radix.

πύθομαι.putresco. deponens absol.

πυθόμαντις.ιος.ὁ.uates Pythicus.

πυθόληπτος.à Pythio correptus.

πυθόχρηστος.ου.ὁ. responsus, uel auditus à Pythico.

πυθόχρηστον.τὸ. oraculum Apollinis.

πύθω.μ.ύσω.π.υκα.putrefacio. actiuum, accusatiuo iungitur.

πυθώδης.ές.putrefactio.

πυθῶνδε.ad locũ oraculi Apollinis Pythij. aduerbium est.

πύθων.ωνος.ὁ.Pytho serpens, draco, & spiritus diuinator, quo qui correpti sunt, πυθωνικοὶ appellantur. Plutarchus tradit πύθωνα suo tempore uocatum fuisse, quem olim ἐγγαστρίμυθον uocabant & ἐυρηκλέα. Cui rei Suidas quoq; subscribit. Ammonius masculini generis esse censet. Tibullus tamen Delphica Python dixit.

πύκα.ornatè, densè, prudenter, affabrè.

πυκάζω.μ.άσω.π.ακα.tego, denso, orno, corono, compono me, decorè me gero. acti. accusatiuo iungitur.

πυκιμήδης.εος.ὁ.ἡ.prudens, accuratus.

πυκινός.οῦ.ὁ. densus, obscurus, frequens, spissus succi plenus.

πύκνα.prudenter, dense.

πυκνοπίνδω. qui quodlibet periculum intrepide adit.

πυκνόριζος.densus radice.

πυκνός.οῦ.ὁ.densus, prudens, tutus, creber.

πυκνόφρων.ων.ὁ. prudens.

πυκνόω.μ.ώσω.π.ωκα.denso, solido. actiuum, accusatiuo iungitur.

πύκνωσις.ιος.ἡ.κῳ.

πύκνωμα.ατος.τὸ.densitas.

πυκτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. pugno, id est, pugnis decerto. Accipitur pro quouis modo contendere. Lucianus. τοῖς καταρράκτοις ὀκνοῦμοις διαπυκτεύων.

πυκασμός.οῦ.ὁ.densatio.

πύκτης.ου.ὁ.pugil.

πυκτική.ἡς.ἡ.ars pugilis.

πυκτίς.ίδος.ἡ.libellus. idem πυκτίον.

πυλάδης.ου.ὁ.Pylades.

πύλαι.αῖ. persæpe significat locum Græciæ quẽ thermopylas aliâs uocant.

πυλαία.conuentus Amphyctionum ad Thermopylas, & locus ipse ubi conueniebant q dicebatur πυλαγόραι.

πυλιῶνος.ὁ. genus ornamenti muliebris.

πυκτεῖον.ου.τὸ.locus in quo pugiles exercentur.

πυλαῖτις.ιδος.ἡ.epitheton Mineruę, quia in portis urbium pingebatur.

πυλάρτης.ου.ὁ. habens portas ualidas & bene cõpactas.

πυλαωρός.οῦ.ὁ.ianitor, custos.

πύλη.ης.ἡ. porta, columna ex lapide quadrato, uel laterculis.

πυλιγενής.ές.ὁ.ἡ. in Pylo urbe genitus, ut Nestor

πύλιγγες.lanugo, pili qui in anu nascuntur.

πύλιος.ου.ὁ.Pylius.

πυλίς.ίδος.ἡ. portula.

πύλος.ου.pro πύλη apud Poëtas.

πυλών.ῶνος.ὁ. uestibulum, ianua.

πυλωρεῖν.ianitor ẽ esse, portas seruare, ut Horæ apud Homerum in cœlo. Lucianus in sacrificijs. Εἰσιόντι δὲ πρῶτον μὲν ὀκνοῦσιν αἱ ὧραι, πυλωροῦσι γὰρ.

πυλωρός.οῦ.ὁ.ianitor, portarum custodiæ præfectus. Sic item Medicis uocatur inferius uentriculi orificium. Recentiores portonariũ uocant. Vide Galenum de vsu partium.

πυλώριον.ου.ὁ.ianitoris officina.

πύματος.ου.ὁ.ultimus.

πυνθάνομαι.μ.πεύσομαι.π.πέπυσμαι.audio. interrogo. mesos aoristus secundus ἐπυθόμην. deponens, accusa. iungitur.

πύνδακξ.ακος.ὁ. manubrium gladij, basis, unde calix ἀπυνδάκωτος pedibus carens, aut pertusus.

πυξ.pugnis. aduerbium est.

πυξίδιον.ου.τὸ.κῳ.

πυξίον.tabula.

πυξεών.ῶνος.ὁ.buxetum.

πυξινός.οῦ.ὁ. buxeus.

πυξίον.tabula qua utebantur scriptores, nã antiquitus in buxo elementa formabant ob materiæ firmitatem. Accipitur item pro instrumento pictoris.

πυξίς.ίδος.ἡ.pyxis.

πυξοειδής.ές.ὁ.ἡ.habens colorem buxeum.

πύξος.ου.ὁ.buxus.

πυοτρόφιον.οῦ.τὸ.suppurationes faciens.

πυοῤῥέειν.pus emittere, fluere cum purulentia.

πύος.ου.τὸ. pus.

πῦρ.ρός.τὸ.ignis.

πυράκας.ἡ.pyra, hoc est, lignorum strues.

πύῤῥα.ας.ἡ.Pyrrha.

πυράγρα.ας.ἡ.forceps.

πυραμίδες. αἱ.pyramides, moles geometrica ratione constructæ in modum flammæ, ut è lato uidelicet in acutum tendant.

πυραμοῦς.ὁ.placentæ genus ex tritico, melle admixto quod proponebatur præmium ijs, q totã noctem uigiles perdurarent.

πυράζω.μ.άσω.π.ακα.rutilo. neut. absolutum.

πυράκμων.ονος.ὁ. Pyragmon, unus ex fabris Vulcani.

πυρακτόομαι.μ.ώθομαι.π.ωμαι. liquesco igni, ignesco.

audio.

πυραμητός.οῦ.ὁ. messis.

πύρανον. instrumentum prunis ferendis destinatum: quod & πυρφόρον dicitur.

πυράκτωσις.ιος.ἡ.incendium.

πυργηδόν.instar turris.

πυργηροῦμαι.κῳ.

πυργηροῦμαι. sum in arce, contineo me intra muros.

πυργηρέω.μ.ήσω.π.ηκα.muros defendo.

πυργίτης.passerũ spẽs apud Aeginetã in primo.

πυργόβαρις.ιος.ἡ.turris munita, propugnaculũ, uel domus in modũ turris ædificata, ut exponit D. Hieronymus.

πύργος.ὁ. turris, pyrgus, & militaris ordo, quadringentos uiros continens, turma equestris.

πυργίον.ου.τὸ.pars triremis, sicut & πυργοῦχος.

πυργοφόρος.ου.ὁ.ἡ.turrifer, epithetũ Rheæ.

πυργόω.μ.ώσω.π.ωκα.turrifico. neut. absolutum.

πυρεῖον.ου.τὸ.focus, thymiamaterium.

πυρεξία.ἡ.κῳ.

πυρετός.οῦ.ὁ.febris. à πῦρ dicitur, quẽadmodum Latinis febris à feruendo.

πυρέσσω.febricito.

πυρήν.nucleus, acinus.

πυροφόρος.ου.ὁ.frugifer.

πυρίτα.τὰ. ligna quæ collisa ignem edunt, siue lapides idem facientes.

πυρίτης.ου.ὁ.ἡ.ignitus.

πυρίζειν.fouere.

πυρίαμα.fomentum.

πυρία.ας.ἡ.balnei genus. Et Pyria urbs Lesbi.

πυριατήριον.ου.τὸ.locus ubi fit ignis. balnei genus, quod Seneca sudatoriũ uocat, alij ὑπόκαυστον.

πυρίκαυστος.ου.ὁ.ignitus.

πυρίκαυστα.τὰ.ambusta.

πυρινός.οῦ.ὁ.igneus.

πυρίον.igniarium, id est, id quo ignis elicitur: cõstat silice & ferro, quæ collisa ignem excutiunt. Dicitur etiam ἔνκαυσμα & ἐμπύρευσμα.

πυρίτης.ου.ὁ.pyrites lapis ex quo ignis excutitur Lucianus in sacrificijs hoc nomine Vulcanum uocat q; circa ignẽ perpetuo uersaret.

πυῤῥιχίζω.salto, tripudio.

πυῤῥίχη.ης.ἡ.pyrrhica, genus tripudij, quod armati peragebant, saltus.

πυῤῥίχος.ου.ὁ.pyrrhichius pes. et πύῤῥιχος fuluus pro πυῤῥός, Dorice.

πυρκαϊά.ᾶς.ἡ.πυρά.rogus, incendium, apricatio.

πύρνα.ης.ἡ.panis, frustum panis.

πυρναῖος.ου.ὁ.maturus, comestibilis.

πύρνος.ου.ὁ.panis, cibus.

πυρόεις.εσσα.εν.ὁ.calidus, ignitus.

πυρόβολος.ου.ὁ.telum ignitum.

πυρόομαι.μ.ώθομαι.π.ωμαι.ignesco. depo, absolu.

πυρός.οῦ.ὁ.triticum.

πυῤῥός.οῦ.ὁ.fuluus.

πυῤῥός.ου.ὁ.Pyrrhus.

πυῤῥότριχος.ου.ὁ.flauus crines.

πυροφόρος.ου.ὁ.frugifer, frumentifer.

πυρπλαμπίς.ίδος.ἡ.insectum minutum, quod in tenebris lucet, à quibusdam lampiris appellatum.

πυρόχρως.ωτος.ὁ.ἡ.flauus.

πυρόω.μ.ώσω.π.ωκα.igne examino, δοκιμάζω, cãdefacio. acti. accusa. iungitur.

πυρπόλησις.ιος.ἡ.populatio ignei imbris, incẽdiũ.

πυρίζομαι.μ.ίσθομαι, do signum per ignem, deponens absolutum.

πυρσίνω. sublato igniculo quippiam significo, φρυκτωρῶ, δᾳδοῦχῶ, facem præfero, prælucco. Ad uerbum sonat τὸ πῦρ σίειν. ignẽ excitare

πυρσέυομαι.illustror, eluceo. metaphoricè.

πυρσίω.μ.ήσω.π.ηκα. significo per ignem. neutrũ absolutum.

πυρσοκομόω.ου.τὸ.capite flauo, flaua cæsarie.

πυρπολέω.μ.ήσω.π.ηκα. incendo, igni depopulor, igne uasto. Propriè cùm signum datur socijs aut hostibus instantibus, ignẽ uerto.

πυροφόρος.ου.ὁ. uas capax in quo ligna succensa imponebantur.

πυρσός.οῦ.ὁ.flamma, flauus, facula, luminare, fax. Et festum quoddam anniuersarium. Argiui πυρσὸν uocant, quoniam emensi periculũ à Danao Lynceus & Hypermestra: facibus consequutę salutis è longinquis speculis signa prætulerunt.

πυροφόρος.ου.ὁ. ignifer, is dicebatur qui in prima acie stare t facem ferens & corollas, quẽ nefas erat uiolare.

πύρωσις.ιος.ἡ. exploratio quæ fit per ignem.

πυρωτικός.οῦ.ὁ.habens naturam feruidam.

πύσμα.ατος.τὸ. interrogatio.

πύσις.ιος.ἡ.auditus, interrogatio.

πυτίζω.μ.ίσω.π.ικα.excreo, spuo. à uerbo πτύω deductum.

πυτίνη.ης.ἡ.uas uinarium.

Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

πῶ. possideo.

πώγων.ωνος.ὁ.barbatus, uirilis.

πωγωνίας.ου.ὁ.κῳ.

πωγωνίτης.ου.ὁ.Iouis epitheton, barbatus.

πωγωνοτροφῶ.barbam alo.

πωγωνοφορία.ας.ἡ.gestatio barbæ.

πώγων.ωνος.ὁ.barba.

πώγωνες.ὁι. apud poëtas nonnunquã cuspides seu spicula significat quæ Homerus γλωχῖνας uocat.

πωλεία.armentum apud Vlpianũ. Varro equariam uocauit.

πωλέομαι.μ.ήθομαι.π.ημαι.uersor, διέρχομαι. deponens absolutum.

πωλέω.μ.ήσω.π.ηκα.uendo. act. accu. iungitur.

πωλίνω.μ.ίνσω.π.ινκα. equuleos pullósue domo, hoc est, πωλοδαμῶ, uel domando loco. Hoc uerbo tamen etiam cura ipsa & industria equas admissarioq; alendi & admissuræ faciendæ comprehenditur.

πώλευσις.cura & industria equas admissarioq; alendi, & admissuræ faciendæ.

πωλητήριον.ου.τὸ.forũ uenalium, lapis unde quondam mancipia uendebantur.

πώλησις.ιος.ἡ.auctio.

πώλημα.ατος.τὸ.res uenalis.

πωλικός.οῦ.ὁ.equestris.

πωλοδαμέω.μ.ήσω.π.ηκα. domo equos. neutrum absolutum.

πωλοδάμνης.ου.ὁ.equorum domitor.

πῶλος.ου.ὁ.pullus.

πώλυ-

πολυπ.υπος.caruncula mucosis naribus innascens easq; obturans.latinè polypus appel-
πωμάζω.cooperio (latur.
πῶμα.ατος.τὸ.operculum uasis.
πώμαλα.haud quaq̃.pro οὐδαμῶς atticũ est.
πώποτε.unquam.
πωρικτύς.ύος.ἡ.miseria,luctus.
πῶρος.ου.ὁ.luctus, unde παλαίπωρος, & cætera composita.
πωρόω.durum facio,solido.
* πῶρος.lapidosa durities articulorum, callus, Aristoteles.auctor est, sanguinem putridum in pus uerti ,pure autem concallescente πῶρον consistere.
πωροῦσθαι.cõcallescere in pumicis ul̃ tofi spẽm,et
* coalescere cõsolidariq;.Et qd̃ ĩ alijs συμφύεσθαι dicitur,in ossibus πωροῦσθαι uocatur.
* πωρόω.obduro,in modũ tofi cõcallescere facio.
πώρωσις. consolidatio in speciem tofi uel pu-
* micis.
πώρωσις.ιος.ἡ. cæcitas, insensibilitas, obstinatio,
* execratio.Proprie obduratio in callum.accipitur etiam latine callus pro insensibilitate,& obstinatione.
πῶς.quomodo,πῶς οὐ in responsionibus assensionem significat. Demosth. πῶς οὐκ ἀδικεῖς, κ̃
* δεινὰ ποιεῖς;nonne tu improbus es? πῶς γὰρ οὐ; quis enim inficias ire potest? quid ni? Contra,πῶς γὰρ οὔ;qui enim fieri posset? Interdũ hæc particula clausulam sententiæ facit. Gregor.Ἔστι δὲ τῶδε πῶς; At hoc quonã pacto fieri poterit? Interdum hæc uox ἐμφατικῶς ponitur,& significationem habet τῶ καταγελᾶν,& quasi admirabundè profertur.Aristoph.ἐγὼ τοῦτο τῶ βόπτο πῶς ἐμὲ ἀεὶ,at ego mirè hoc ingenio præditus sum. Syne.οὐδὲν ἀλλὰ πῶς ὄιει,gauisus sum equidem,atq; quẽnam adusq; modum gauisus? & cætera ,vide commentaria Bud.
πωτάομαι.μ.ώμαι.π.ημαι.uolo. depo.absolutum
πωτῶντες.uolant,pro πετῶντες,Doricè.
πῶϋ.ὁ.ἡ.grex ouium, ouile.
πώϋξ.γος.ὁ. mergi genus.

P META TOY A.

A.utique,syllabica adiectio metri causa.
ῥαβδεία.ας.ἡ. uerberatio q̃ fit uirga.
ῥαβδίζω.μ.ίσω.σ.πα. uirgis cædo.acti.accu.iungitur.
ῥάβδια. τὰ.uirgulæ , radioli oris nonnullorum piscium.
ῥαβδίτιδες. futuræ in caluario.
* ῥάβδος.ου.ἡ.fasces,uirga.
ῥαβδοῦχος.ου.ὁ. minister qui facit cedere , id est, locum præbere.
ῥαβδοῦχομαι.μ.ούμαι.π.ημαι. caduceatori associor.
ῥαβδοῦχίαι.ών.fasces.
ῥαβδοφόρος.ου.ὁ.ἡ.ικός
ῥαβδοῦχος.ου.ὁ.lictor,uirgifer.
ῥαβδωτός.οῦ.ὁ. uirgatus. Sunt inter ostrea quæ

ῥαβδωτὰ uocantur,quasi dicas uirgata. Meminit Aristoteles et Athenæus , Theodorus pectinatim diuisa interpretatur.
ῥαγαλοῦς.ου.ὁ.echinus.
ῥαγαδαιότης.ητος.ἡ.impetus.
ῥαγάδες.ών.rimæ.
ῥαγίον.ου.ὁ.paruus acinus.
ῥαγδαῖος.ου.ὁ.impetuosus,uehemens.
ῥαγείς.ἐντος.ὁ. ruptus.
ῥαγίζω.μ.ίσω.π.πα.comedo.neutrum,accu.iũgit
ῥάδαμνος.ου.ὁ.surculus,ramus,flos.
ῥαδαλός.οῦ.ὁ.tener,mollis.
ῥαδάμανθυς.υος.ὁ.Rhadamanthus.
* ῥαδανίζω.quatio,moueo.
ῥαδινός.οῦ.ὁ.tenuis, gracilis, imbecillis, debilis, impotens,delicatus.
ῥᾴδιος.ου.ὁ.facilis.
* ῥαδίως.facile.
ῥαδίως ἔχω.sum facilis.
* ῥαδιουργίομαι.supino ocio cesso, prorsus remissus sum.
ῥαδιουργέω.μ.ήσω.π.ηκα. facile facio, sum malicio-
* sus,ago uersuta & praua, mala fide in re q̃piam uersor,negligo, cesso, sine intentione & cura uiuo. & segniter negocia obeo , ut operarij qui operis consummationem ad se pertinere non magnopere putant. neutrũ absolutum.
ῥαδιουργημα.ατος.τὸ.astutia.facinus,uersutia.
ῥαδιουργία.ας.ἡ. astutia, fallacia, cautela, malicia,
* ocium,facilitas uiuendi,κακουργία,conatus malus,propensio ad quoduis facinus perpatrãdum.à ῥᾴδιον facile & ἐργάζομαι operor. Plutar. testamenti suppositionem uocat,
ῥαδιουργός.οῦ.ὁ.ingeniosus,fallax, captiosus, astutus.Hesychius etiam significare ait πλαστόγραφον,id est,falsò scribentem, quem Cicero te-
* stamentarium uocat,hoc est,adulteratorem testamenti.& ταχύγραφον,id est,celeriter scribentem.& πονηρὸν , id est,uersutum.& μοιχανοῦργον,id est, artificem.& πολυμήχανον , id est, uersipellem .
ῥάιδια.τὰ.sandalia,calciamenta muliebria,
ῥαθάμυγξ.γος.ὁ.gutta.
ῥαθυμέω.μ.ήσω.π.ηκα. pigresco, torpeo. neutrum absolutum.
ῥαθυμία.ας.ἡ.pigritia,socordia,ignauia, inertia.
ῥάθυμος.ου.ὁ.segnis,piger,solutus, iers,negligẽs
ῥαθυμότερον.segnius,ĩdulgẽtius,mollius,ignauius
ῥαθύμως. segniter.
ῥαικός.ου.ὁ.Græcus,additione g literæ apud Latinos.
ῥαιβός.οῦ.ὁ.obliquus,peruersus,q pedibus est in-
* curuis & in se contractis, cui crura sunt introrsum obtorta.cui opponitur βλαισός.
ῥαΐζω.μ.αΐσω.π.πα. ex morbo refocillor , id est, melius habeo.
ῥαίνω.μ.ανῶ.σ.αγκα.roro,aspergo. act.accu.iũgit
ῥαίστήρ.ῆρος.ὁ.malleus .
ῥαιστύριος.ου.ὁ.fabrilis.
ῥαίω.uasto,destruo.act.accus.iungitur.
ῥάκιον.ου.τὸ.pãniculus,uestis uilis detritaac ptusa
ῥάκος.ου.τὸ.rami,frutices.

ῥάλα.μ.ήσω.π.αχα.latro.
ῥάκος.εος.τὸ κοῦ
* ῥάκος.εος.τὸ. pannus crassus & uilis. Accipitur pro ueste pannosa attritaq; & panno lacerato,reijcula,saga. Est & sudariũ,interdũ diadema,pãniculus,linteolũ. Dioscor.ῥάκος λινοῦν sæpe dixit ἀντὶ τοῦ ὀθονίου. Sic itẽ uocãt hominem nihili,à ueste detrita reijculaq; sumpto conuitio. In quo significatu Lucianus utitur in Timone.
* ῥακοῦμαι.laceror,in modum detriti panniculi rumpor.
ῥακτήρια.τὰ.tympana,à strepitu.
* ῥακώδης ῥωγαλέος κοῦ λιμῆ ῥωγώδης.
* ῥάκωμα.ατος.τὸ.uestis uilis,detrita & pertusa.
ῥάμμα.ατος.τὸ.licium,filum.
ῥάμνος.ου.ὁ.ramus, uirgultum spinosum, quo Christus coronatus est.
ῥαμνουσία. ας.ἡ. fortuna seu Nemesis quæ in Rhamnunte uico Atticæ simulachrũ habebat,à Phidia fabrefactum.
ῥάμφος.εος.τὸ.rostrum.
ῥαμφίς.ίδος.ἡ.genus nauigij.
ῥανίς.ίδος.ἡ.aspersio,stilla,gutta.
ῥαντίζω.μ.ίσω.π.πα. aspergo.acti.actõ iungitur.
ῥαντισμός.οῦ.ὁ.aspersio.
ῥαντήρ.ῆρος.locus in oculis unde lachrymę fluũt
ῥαξ.γός.ὁ.acinus uuæ.
ῥάον.ονος.ὁ.facilius.
* ῥαπάυλης.ου.ὁ.qui stupulam inflat.
ῥαπίζω.μ.ίσω.π.πα.alapis percutio.actiuum,accusatiuo iungitur.
ῥαπίς.ίδος.ἡ.uirga,crepida,fibula.
ῥάπισμα.ατος.τὸ.alapa.
ῥάπτης.ου.ὁ. sutor.
ῥαπτός.οῦ.ὁ.lacer,fractus.
ῥάπτω.μ.άψω.π.αφα. suo.neutrũ,actõ iungitur.
ῥάριον.ου.τὸ.puer,à ἐράω quod uentrẽ significat.
ῥαριδοῦς.ἡ.Ceres à Raro quodam Triptolemi auo cognominata,quam ille,cum filiam quæreret,hospitio accepit.
ῥάσσετε.aspergite.
* ῥάσσω.τὸ ἀράσσω.
ῥᾶσα.facillimè.
ῥᾶστος.οῦ.ὁ.facillimus.
* ῥαστωνεύομαι.κοῦ
* ῥαστωνεύω.μ.εύσω.π. ευκα. ocior,ocio langueo,capto ocium,indulgeo inertiæ,ῥαδιουργῶ.neutrum absolutum.
* ῥαστώνη.ης.ἡ. ocium,facilitas,facultas,quies,rerũ secundarũ processus,fortunæ indulgentia nullis casibus aut cladibus interrupta,hoc est τοῦ βίου εὐπραξία, cui opponũtur τὰ παρὰ τὴν τύχης ἀνάπαυσιν. Cicero uitæ trãquilitatem uocat. Est item laboris leuamentum & facilis ratio rei conficiendæ.
ῥαφανιδωθῆναι.raphanis in posticũ impactis cædi,quæ pœna erat deph̃ĕsor, in adulterio.
ῥαφανίς.ίδος.ἡ.κοῦ
ῥάφανος.ου.ὁ.raphanus.
ῥαφή.ῆς.ἡ.commissio,consutio.
ῥαφίαι.ας.ἡ.futura, & proconsilio capitur.
ῥαφίς.ίδος.ἡ.acus,& genus piscis.

ῥαχάδην.spinatim.
ῥάχιον.ου.τὸ.meditullium spinæ.
ῥαχίζω.μ.ίσω.π.πα. disseco,diuido per spinam, mentior.
ῥαχίας.ου.ἡ. dorsum,spina,strepitus, cautes,littus quod unda uerberat.
ῥαχιστίζω.disseco.
ῥαχιστής.ῆτος ὁ.uanus,mendax.
ῥαχίζω.μ.ίσω.π.πα. scindo per tergora. actiuũ, accusatiuo iungitur.
ῥάχις.ιος.ἡ.scapula,ὀσφῦς,ἰξύς,dorsum.
* ῥαψῳδέω.μ.ήσω.π.ηκα.canto,gesta describo,carmen pãgo,carmen recito,uersuũ centones recito,recito,uersus contexo seu consarcino,poëmata decãto. neutrum absolutum.
ῥαψῳδημα.ατος.τὸ.mendacium,nugæ.
* ῥαψῳδία.ας.ἡ.ἀπὸ τοῦ ῥάπτειν & ᾠδή,quasi consutio seu contextura carminũ,coaptatio,cõpositio,φλυαρία,cento,poëmatũ recitatio,pronũciatio carminũ,uersuũ decãtatio,canticũ,coagmẽtatio,nugatio,figmentum,carmen,ῥαψῳδίαι numerabantur olim inter acroamata.
ῥαψῳδός.οῦ.ὁ.scribẽs uersum heroicũ & decãtatoriũ,carminũ Homeri recitator & inter-
ῥάων.ονος.ὁ.ἡ.facilior. (pres

P META TOY E.

ῥεῖα.facile,poëticum est.
ῥέα.ας.ἡ.Rhea uxor Saturni.
ῥέγκω.μ.ίγξω.π.εγκα.sterto. neutrum absolutũ.
ῥέεν.fluebat,pro ἔρρεεν.
ῥέδιον.ου.τὸ.rheda,currus.
ῥεῖθρον.ου.τὸ.fluentum.
ῥεῖσεκω.κοῦ
ῥεῖω.μ.ίξω.π.εχα.facio,sacrifico,patro,actiuum accusatiuo iungitur.
ῥέθος.εος.τὸ facies,membrum,corpus.
ῥέθη.τὰ.membra.
ῥέα.ας.pro ῥεία.Rhea.
ῥέα.facile.
* ῥεῖθρον.ου.τὸ.fluentũ,alueus,fluitũ.Locus propriè per quem unda fertur.
ῥεκτήρ.ῆρος.ὁ.factor.
ῥέκος.εος.τὸ.cingulum.
ῥεκτης.ου.ὁ.factiuus.
ῥεμβασμός.οῦ.ὁ.occupatio mentis.
ῥεμβος.ου.ὁ.gnatho.
ῥεμβω.circũuerto,uacillo,irrito.acti.actõ iũg.
ῥέμφος.εος.τὸ.rostrum,nasus.
ῥέπω.declino,inclino,propendeo,uergo, uerbum stateræ.
* ῥεῦμα.ατος.τὸ. unda,fluxus,catarrhus,fluentum, impetus aquarum,tempestas, ἀπὸ τοῦ ῥέω.
ῥεῦσις.εως.ἡ.fluxus.
ῥευσός.οῦ.ὁ.fluctus.
* ῥέω.μ.εύσω.π.ευκα.fluo.neutrum absolutum.

P META TOY H.

ῥηγεύς.έως.ὁ.tinctor.
ῥῆγος.ου.τὸ. Rhegium,utile,iucundum,bonum.

* ῥῆγμα.ατος.τὸ.eruptio,ruptura,rima. Galen.auctor est unitatis solutionem quæ in musculis enenit ἕλκος τε καὶ ῥῆγμα dici. Alij arteriarũ & uenarũ esse contendunt. Aegineta, τὰ ῥήγματα μᾶλλον (inquit) σὺν ἐγχυμώσει γίνεται πάντως. Ῥήγματα γῆς apud Aristot. pro salebris τοῦ ἐῤῥῆγμαι.
* ῥηγματίας.qui ruptis laborat,id est, τοῖς ῥήγμασι.
ῥηγμίν.ῖνος.littus.
ῥηγμός.οῦ.ὁ.idem.
* ῥήγνυμαι. cum uehemẽtia & fragore elidor,& superne decido, ut procellosa pluuia & grando solet. ῥήγνυται etiam fluctus & undæ dicũtur,hoc est,rumpi & diuidi. Est etiam diuelli,abripi. Et uox ῥήγνυται & ἐκῥήγνυται dicitur,hoc est,erumpere,cum post silentiũ edimus eam & loquimur.
ῥήγνυμι.μ.ἥξω.π.ιχα.κοῦ
ῥηγνύσκω.κοῦ.
ῥηγνύω. rumpo,findo, effringo.actiuum,actõ iũgitur. ῥήγνυμι φωνὴν,ἀντὶ τοῦ ῥόγγομαι,loquor,
* stridorem uocis emitto. Virgil. Cõposito rumpit uocem,& me destinat aræ. Significat autem post silentiũ loqui,& quasi uocẽ exire gestientẽ edere & emittere,hoc est, finere ut erumpat. Est etiam ῥήγνυμι edo & erumpere facio. Plutarch. ῥήγνυσι πηγὰς καὶ μάστας θερμῶν ὁ χῶρος, emittit fontes, scater fontibus,quasi terra rupta scatebrã elidit.
ῥῆγος.εος.τὸ.pannus tinctus,cooperimentũ,pulluinar,stragulum ad cooperiendum.
ῥᾴδιος.α.ον.facilis.
ῥᾴιστος.α.ὁ.facillimus.
ῥᾴστα.facillimè.
ῥῆμα.ατος.τὸ.uerbum.
ῥηματικός.οῦ.ὁ.uerbalis.
ῥήν.νοός.ὁ.ouis.
ῥηξήνωρ.ορος.ὁ.fortis,bellicosus.
ῥηξήφρων.ονος.ὁ.idem.
ῥῆσις.ιος.ἡ.dictio,locutio.
ῥητίδιον.α.τὸ.dictiuncula.
ῥήσσω.μ.ἥξω.π.ηχα. rumpo.actiuũ,actõ iũgitur.
ῥητὸς,ὴ,ὸν, ἀῤῥητα. dicenda tacendaq;,fanda atq; nefanda.
ῥήτωρ.ορος.ὁ.dictor,id est,qui dicit, præceptor.
ῥητίνη.ης.ἡ.resina.
ῥητορεία.ας.ἡ.rhetorica. (absq.
ῥητορεύω.μ.εύσω.μ.ευκα. declamo, oro, dico. neu.
ῥητός.οῦ.ὁ.dicibilis,dictus,ordiatus, dispositus.
* ῥητῶς,super re certa & plana,certis conditionibus legibusq;. Est etiã non gratuito,sed legibus & cautionibus. Vide commenta. Budæi.
ῥήτρα.ας.ἡ.cõuentus dicẽdi,concio,lex dicendi, licẽtia,dogma,oraculum,decretũ,pactum, conuentio in dictis,partes dicendi.
ῥητῶς.palam,manifestè.
ῥήτωρ.ορος.ὁ.orator,causidicus.

P META TOY I.

ῥιγεδανὸς.οῦ.ὁ.odibilis,terribilis.
ῥιγέω.μ.ήσω.π.ηκα.in timore frigeo.neu.absolu,

ῥιγηλὸς.οῦ.ὁ.tremendus.
ῥίγος.ε.ὁ.rigidus,horridus,frigidus,molestus
ῥίγιστος.α.ὁ.terribilis,lętifer,uirus.
ῥιγίων.ονος.ὁ,peior.
* ῥῖγος.εος.τὸ.frigus,rigor,q est initiũ febris. Ponitur à Dioscor. pro ipsa febre. ἐξαιφνὴς τοῦ ῥίγους,apud Galen.aggressio febris & primus impetus,uel accessio rigoris,hoc est,incremẽtũ. Alexã. Aphrod. γίνεται δὲ περὶ τὴν ἀρχὴν πρῶτον εἶτα ἐξαιφνὴς φρίκη. εἶτα ῥῖγος.
ῥιγοῤῥίβιος.α.ὁ.perpetuo frigens.
ῥιγόω.μ.ώσω.π.ωκα. frigeo.neutrũ absolutum.
ῥύγχος.α.ὁ.rostrum.
ῥίγω.timeo,rigeo,facio frigescere,algeo.
ῥίζα.ης.ἡ.radix.
ῥίζων.α.τὸ.origo,radix.
ῥιζόνυχος.ὁ.ὑ. unguium in digitis initia, ac uelut radices quædam.
ῥιζοῦθεν.radicitus.
ῥιζοβολεῖν.radices agere.
* ῥιπτοπαμεῖν.ablaqueare.
* ῥιζοτομία.herbarum lectio ad medicamenta.
ῥιζοτόμος.incisor radicũ,radiseca, medicamẽtarius.
ῥιζοφυτά.τὰ.stirpes.
ῥιζοφυτόν.οῦ.τὸ.stirps.
ῥιζόω.μ.ώσω.π.ωκα. radico,firmo,fulcio. neu.ab.
ῥίζωμα.ατος.τὸ.radix.
ῥιζωσις.ιος.ἡ.radicatio.
ῥιζῶ.corroboro.
ῥικνότης.ητος.ἡ.curuitas.
ῥικνὸς.οῦ.ὁ.paruus,curuus.
ῥιμφα.leuiter,statim,celeriter.
ῥίν.νοῦ
* ῥὶς.ινὸς.ἡ.nasus.μυκτὴρ uero narẽ significat autore Ammonio. Cõfunditur tamen apud autores.
ῥινεγχυσία.infusio siue instillatio in nares.
ῥινία.τὰ.nares.
* ῥινὴ.ῆς.ἡ.lima,instrumẽtũ auro fundẽdo aptũ, unde ῥίνην τεχνησίχρυσον legimus quandoq;.
* ῥινὴ.ῆς.piscis.
ῥινηλατῶν.sagaciter persequi & indagare.
ῥικνοῦσθαι. in saltando lumbos uehemẽter agitare,& contrahi ut senes,quanq; & pro eodem ἐρχνοῦσθαι scriptum inueniatur.
ῥίνημα.ατος.τὸ.scobs,ramentum.
ῥινηλάτης.α.ὁ.sagax.de cane dicitur.
ῥινοδέφτης.α.ὁ.corij tinctor.
ῥινοτόρος.α.ὁ.clypeos & arma dissecãs,coriarius.
* ῥινοκόλουρα.ciuitatis nomen in Aegypto,quod incolæ eius essent mutilatis naribus. Vide Stephanum.
ῥινοκοπεῖν.nasum amputare.
ῥινολαβίς.ίδος.ἡ.instrumentum quo noxijs nasum distorquebant.
ῥινὸς.οῦ.ὁ.pellis,scutum,pellis bubula,pellis ex qua fiunt sedes.
ῥινόβλητος.α.ὁ.scuta percutiens.
ῥίον.α.τὸ.promontorium montis,cacumen.
ῥίνω.limo,unde ῥηξήνωρ,limatus.
ῥίπια.τὰ.κοῦ
ῥίπτα.ligamina ex uirgultis uel salicibus,à recto ῥίψ.ιπός.

* ῥιπή.ῆς.ἡ.ictus seu iactus teli missi uelut fulminis,oculi momentũ. Dicitur & ῥοπὴ pro eodem,à ῥίπτω.incitamentum.
ῥίψις.ιος.ἡ.impetus.
ῥιπίδιον.α.τὸ.flabellum.
ῥιπίζω.μ.ίσω.π.ικα.sufflo,excito ignem sufflando,uentilo.
ῥιπίς.ίδος.ἡ.flabellum,uas ex uimine cõtextũ.
ῥιπιάσκω κοῦ ῥιπιάζω.κοῦ
ῥιπίω.μ.ίσω.π.ικα.κοῦ
ῥίπτω.μ.ίψω.π.ιφα.proijcio. ἐῤῥιμμένοι,disiecti siue sparsi,quo utitur Lucianus agẽs de stellis toto cœlo passim,temerè,nulloq; ordine sparsis.actiuum,accusatiuo iungitur.
* ῥίπαια.τὰ. Riphæi montes ad septentrionem dicti quod Boreas illinc flare incipiat.
ῥίσκος.α.ὁ. riscus propriè cista pelle contecta, teste Donato.
* ῥίψ.πός.ὁ.uimen flexile,ramus salignus, παρὰ τὸ ῥίπτω uidelicet quod inflectat ob lẽtitudinẽ.
ῥίψασσις.ίδος.ὁ.timidus,qui abiecto scuto fugit,à ῥίπτω,& ἀασσίς.
ῥιψοκίνδυνος.ὁ.ὑ. temerarius sese in periculum præcipitans.

P META TOY O.

ῥοά.ᾶς.ἡ.malus punica.
ῥόαις.irroratio,rarario,morbus satorum.
ῥόγχος.α.ὁ.ronchus,uox factitia propriè stertentis,à ῥέγχω,sterto.
ῥοδάνη.ης.ἡ.trama.
ῥοδανός.οῦ.ὁ.Rhodanus Galliæ fluuius.
ῥόδινος.ἡ.rosarum frutex.
* ῥοδίζειν.rosam recipere.
ῥοδινεῶν.οῦ.ὁ.rosarium,id est,aqua rosacea,
ῥόδις,siue ῥοδοφόρος.pastillus roseus.
ῥοδινός.οῦ.ὁ.roseus.
ῥόδος.α.ὁ.Rhodius.
ῥοδοδάκτυλος.α.ὁ.ἡ.habẽs digitos roseos,id est,radios,qui digitis similes uidentur, auroræ epitheton est.
ῥοδοειδής.ές.ὁ.ἡ.rosis similis.
ῥοδεώς.ινος.ὁ.rosaceus.
ῥόδον.α.τὸ.rosa,quã Plutarch.sic dictã ait ὅτι ῥεῦμα τρόπον τοῦ ὀδμῆς ἀφίησι,quod ingẽtẽ odoris fluxũ emittat Grãmatici ἀπὸ τοῦ ῥέειν declinãt.
* ῥόδος.α.ἡ.Rhodus insula.
ῥοδωνιάς.ᾶς.ἡ.locus ubi rosæ nascuntur,rosariũ, & uirile membrum.
ῥοή.ῆς.ἡ.fluxus.
ῥόθιον.α.τὸ. impetus, unda, fluctus,fluxus.,ppriè
* ἡ τοῦ κλυδῶνος ὁρμὴ,ut annotat Arati interpres
ῥοθέω.μ.ήσω.π.ηκα. impetu feror,persequor.
ῥοθιάω.impetuosè remigo.
ῥόθος.α.ὁ.impetus,undarum strepitus.
ῥοιάς.ᾶς.ἡ.malum punicum.
ῥοιβδέω.μ.ήσω.π.ηκα.absorbeo.neu.actõ iũgitur
ῥοιζός.α.ὁ.absorbitio.
ῥοιζέω.μ.ήσω.π.ηκα.emico. neutrum absolutum.
ῥοιδμός.οῦ.ὁ.sibilus,stridor.
ῥοιζέω.μ.ήσω.π.ηκα.sono,sibilo cum stridore,curro.neutrum absolutum.

ῥοιζηδόν. cum magno impetu,uehementer,sonorè.
ῥοίζημα.ατος.τὸ.sibilus,currus.
ῥοῖζος.α.ὁ.stridor sibili,impetus cum stridore, fluctus uehemens.
ῥοικός.οῦ.ὁ.prauus,strabus,rugosus.
* ῥοῖκοι.ὁι.mala punica.
ῥοΐτειον.α.τὸ. Rhœteum, promontoriũ & urbs Troadis.
ῥομβοειδής.ές.ὁ.ἡ.figura geometrica,habens latera opposita æqualia,& angulos oppositos æquales,sed non est rectangula, nec æquilatera.
ῥομβέω.μ.ήσω.π.ηκα.uoluo fundæ in morem aut rhombi.
ῥόμβος.α.ὁ.rhombus,uertigo, & instrumẽtum
* quo mulieres uertendo nent,& quadrilatera figura, quæ tamen rectangula nõ est, Et piscis notus.
ῥομφαία.ας.ἡ.framea,iaculum.
ῥομφάς.lora quibus consuuntur calceí.
ῥόος.α.ἡ.fluxus.
ῥόπαλον.α.τὸ.clauus,baculus,fustis.
* ῥόπαλος.α.ὁ.claua:cuiusmodi gestabat Hercules
* ῥοπή.ῆς.ἡ. momentum lancis huc aut illuc inclinantis,ictus oculi. Accipitur pro auxilio & potentia.
ῥοπαλισμός.οῦ.ὁ.tentigo.
ῥοπαλίζω.fustigo,agito.
ῥοπήρον.α.τὸ.ῥόπαλον.malleus,impulsor,fores propellens. Vide κορώνη.
ῥοφέω.μ.ήσω.π.ηκα.κοῦ
ῥοφέω.μ.ήσω.π.ηκα. sorbeo.neutrũ,actõ iũgitur.
ῥόφημα.ατος.τὸ.sorbitio.
ῥοφητόν.οῦ.τὸ.sorbile.ut ῥοφητὰ ὠά.
ῥόθιον.α.τὸ.fluctus,absorbitio.
ῥοχθέω.μ.ήσω.π.ηκα.resono,suspiro.neu.absolu.
ῥύω.fluo.neutrum absolutum.
ῥυάδης.εος.ὁ.ἡ.fluxus.

P META TOY Y.

ῥυάδες.ὰς.uites quædã,quæ alio nomine φυάδες dicuntur.
ῥύαμα.ατος.τὸ.custodia.
ῥύαξ.ακος.ὁ.riuus.
ῥύασσον.custodiebant.
* ῥυάς.άδος.oculi uitium quãdo canthus lachrymas continere nequit.
ῥύδδην.uehementer,abundè.
ῥύγχος.εος.τὸ.rostrum.
ῥύδην.κοῦ
ῥυδὸν.fusim,affatim,abundè.
ῥύω.μ.ήσω.π.ηκα.fluo.neutrum absolutum.
ῥυζᾶν.lamentari,latrare.
ῥυηφενής.ές.ὁ.ἡ.diues,cui affluunt opes.
ῥυθμία.ας.ἡ.consonantia.
ῥυθμίζω.μ.ίσω.π.ιμα. apto,accommodo,dirigo, regulo,corrigo,compono.actiuum,accusatiuo iungitur.
ῥυθμοποιός.οῦ.ὁ.rhythmorum concinnator.
ῥυθμός. οῦ. ὁ. consonantia, μέλος, modulatio, rhythmus.

ῥύμα. ατος. τὸ. purgatio, impetus, aliquid quo pannus purgatur, propugnaculum.
ῥύμβειν. superbire.
ῥύμβος. οῦ. ὁ. uertex.
ῥύμη. ης. ἡ. uicus, impetus.
* ῥυμός. οῦ. ὁ. temo currus. Sic dictũ quod teneat & conseruet currum alioqui fragilem.
ῥυμοτομέω. μ. ήσω. uicos ordino, distribuo, uias
* uicosq; seco & meto.
ῥυμοτομία. ας. ἡ. uiarum & tramitum sectio atq; directio, metatioq;.
ῥύομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. libero, tueor, defendo, protego, custodio, seruo. deponens, accusatiuo iungitur.
ῥυπαίνω. μ. ανῶ. π. ανα. sordido, fœdo, conuicior, maledictis lacero, infamo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ῥυπαρός. οῦ. ὁ. sordidus, auarus, putris.
ῥυπαρία. ας. ἡ. immunditia, sordities. transfertur ad animum & significat auaritiam, & est genus sordidi hulceris.
ῥυτάω. μ. ήσω. π. ηκα. κῷ.
ῥυπέω. squaleo, sordeo. neutrum absolutum.
ῥυπίς. ίδος. ἡ. ruga.
ῥυπόεις. όεντος. ὁ. sordidus.
* ῥύπος. εος. τὸ. sordes quæ in summis unguibus manuum ac digitorum colliguntur.
ῥυποκόνδυλος. ὁ. parcus, extremè sordidus, qui ne numulum quidem sumpti faceret ad ungues repurgandos. Vide Chiliades Eras.
ῥυπόω. μ. ώσω. π. ωκα. sordeo. neutrum absolutũ.
ῥυπῶ. contamino.
ῥύπω. τὸ καθαίρω, abstergo, purgo.
ῥυπωτικός. οῦ. ὁ. qui abstergendi uim habet.
ῥύσαιο. liberauit.
ῥύσθαι. liberare.
ῥυσιλέω. άσω. π. ακα. capio pignus.
ῥύσιον. ου. τὸ. pignus, saluum conductum, uadimonium, λύτρον, ἀντίπρηνον.
ῥύσις. ιος. ἡ. fluxus, uadum, fluxio.
ῥυσίς. ίδος. ἡ. phiala aurea.
ῥύσιωμαι. libero, saluo.
* ῥυσμός. figura apud Abderitas teste Suida.
ῥυσός. οῦ. ὁ. rugosus.
ῥυσόω. μ. ώσω. π. ωκα. corrugo.
ῥυσαίσκω. extraho.
ῥυσάλλω. μ. άσω. π. αλα. uiolo. actiuũ, actõ iũgitur.
ῥυσάλτυς. υος. ἡ. extractio cum uerberatione.
ῥύστης. ου. ὁ. liberator.
* ῥυτήρ. ῆρος. ὁ. habena, lorum, flagellum quo cœdebantur serui. Dicũtur & ὑστριχίδες. custos, extendens arcum.
* ῥύτα. τὰ. uasorum genus.
ῥυτηγωγεύς. έος. ὁ. habena & lorum equi.
ῥυ]τιδόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. rugosus sum.
ῥυτιδώδης. εος. ὁ. ἡ. rugosus.
ῥυτίς. ίδος. ἡ. ruga.
ῥυτός. οῦ. ὁ. fluibilis, fluxibilis.
ῥύτωρ. ορος. ὁ. seruator, liberator.
ῥύτλον. ου. τὸ λύτρον. redemptio.
ῥύτλον. ου. τὸ. rutrum herba.
ῥυφίν. οῦ τὸ. incuruum, Aeolica dictio.
ῥύψις. ιος. ἡ. purgatio.

Ρ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

* ῥωαί. ῶν. ἡ. ῥοιά. Et costæ tenuiores molliores q; ῥωαὶ. dicuntur.
ῥωγαλέος. α. ὁ. fractus. quasi ῥαγαλέος, rimosus.
ῥωγάς. άδος. ἡ. scala.
* ῥωγμή. ῆς. ἡ. rima capitis profundior. Et generaliter rima & salebra.
ῥῶθλιγγες. tubera, uibices.
ῥωγμός. οῦ. ὁ. tumor, scissura.
ῥῶθων. pars gutturis.
ῥώθωνες. ὁι. nares.
ῥωμαϊκός. ὁ. κῷ.
ῥωμαῖος. α. ὁ. Romanus.
ῥωμαλέος. έα. ὁ. robustus.
ῥώμη. ης. ἡ. robur, potentia, sanitas, ualentia, fama, Roma urbs: quam Solinus Valẽtiam prius fuisse dictam Latinis tradit. Latini putant à ruma dictam, hoc est, à mamma lupæ, quam suxerunt Remus & Romulus. Vide item Plutarchũ in uita Romuli.
ῥώμυμαι. μ. ώσω. π. ωκα. κῷ.
* ῥωμύω. ualeo, id est, sanus sum, & firmus, con firmo. ἐῤῥωμένος, robustus.
ῥώξ. γός. rupes, arena, acinus, uua.
ῥώομαι. fluo, uel promptè & generosè esto.
* ῥῶπες. uirgulta, syluosæ plãtæ, unde ῥωπόγραφοι dicuntur. Item loca syluosa, loca complantata & syluosa.
ῥωπήϊον. τὸ. locus uirgultis plenus.
ῥωποπώλης. α. ὁ. minutarum & omne genus rerum emptor.
ῥωπικά. τὰ. merces uariæ.
ῥῶπος. α. ὁ. fasciculus seu sarcina è diuersis rebus colligata, & confusio quædam uariorũ colorũ, miscellanea colorũ coaceruatio.
* ῥῶπον. τὸ ῥῶπα. τὸ. idem, mixtura pictorũ & unguentariorũ, quod item significat παντοδαπὸν φόρτον, id est, miscellaneum onus.
ῥῶσις. ιος. ἡ. sanitas.
ῥωστήρ. ῆρος. ὁ. malleus.
* ῥωχμός. οῦ. ὁ. scissura, χάσμα, terrę discessio apud Homerum, ῥωγμὸς ἔνι γαίης.
ῥώω. μ. ώσω. ωκα. firmo.

Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Α. lingua Megarensium, Herodiano teste, significat τινά, id est, quædã.
σαβάζω. bacchari, tripudiare more bacchantium. σαβάσιος autem Bacchus cognominatus est ab eiusmodi sabasmis & furiosis saltationibus.
σάββατον. α. τὸ. sabbatum. Hebræa uox qua significatur quies. nam eo die nempe septimo, cuiusq; hebdomadæ, Iudæis fas non erat quicquam agere.
σαγάπηνον. ου. τὸ. sagapenum. succus est herbæ cuiusdam ferulam referentis nascentis in Media.

* σάγη. scutum.
σάγαρις. ιος. ἡ. gladius Persicus.
* σαγηνεύω. μ. εύσω. σα ευκα. irretio. euerriculare trãstulit Valla quod Herodotus dixit σαγηνεύειν. circundo retibus, illigo, euerriculo.
* σαγήνη. ης. ἡ. retis genus, quod Latini uerriculũ uel euerriculum uocant à uerrenda aqua uel mari.
σάγμα. ατος. τὸ. cumulus, theca clypei, σάγη enim clypeus dicitur, imò tota panoplia.
σάθη. ης. ἡ. uereetrum,
σαθρός. οῦ. ὁ. debilis, marcidus, flaccidus, cariosus, detritus.
* σαίνω. μ. ανῶ. turbo, terreo, commoueo, adulor. Sumptum à canibus caudam mouẽtibus.
σαίρω. μ. αρῶ. uerro, id est, scopo, scopis purgo. neutrum, accusatiuo iungitur.
σακέσπαλος. α. ὁ. scutum quatiens.
σακεσφόρος. α. ὁ. scutifer.
σακκίον. τὸ. saccus, crumena.
σάκκος. εος. τὸ. saccus, cilicium.
σάκος. εος. τὸ. scutum.
σάκτος. α. ὁ. sacculus.
* σάκωμα. æquipondium.
* σαλάγειν. stuprare.
* σαλακωνίζειν. τὸν πρωκτὸν ἀκισχρῶς κινῆν, id est, sedem parum decore mouere, quod nos ceuere dicimus, id quod Aristophanes σαυλοπρωκτίζειν quoq; uocat. Sunt qui dictũ tradãt à Salacone quodã molliculo & delicijs diffluẽte
σαλάκωνες. ὁι. molles, effœminati, alij prodigos interpretantur.
σαλάμβη. ης. ἡ. infumabulum, fenestra.
* σαλαμίνια. ας. ἡ. nauis publica uocabatur apud Athenienses, qua euocati ad iudicium subuehebantur.
σαλάω. μ. άσω. π. ακα. quatio. acti. actõ iungitur.
σαλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. coagito, quatio, agito, moueo, fluctuo, commoueo, salio.
σαλμιδυσός. οῦ. ὁ. littus iuxta Euxinum pontum uadosum & periculosissimum.
* σάλος. α. ὁ. commotio ac tumultus propriè maris ac fluctuum, fluctus, turbatio maris & iactatio, procella, uertigo. unde poëtæ σάλον uocant.
σαλοῦσθαι. curiosè incedere & accuratè, ut molliculi.
σάλγαμα. τὰ. quæcunq; in uasis condita seruantur ad uictum nostrum.
σάλπιγξ. γος. ἡ. tuba.
σαλπίζω. μ. ίξω. π. ιχα. buccino. neutrũ absolutũ.
σαλπικτής. οῦ. ὁ. tubicen.
* σαμαίνη. ης. ἡ. nauigij genus bireme, rotũdũ & concauũ, atq; in uentris similitudinẽ formatũ, ut mare percurrere & celeriter conuerti posset. A Polycrate Somiorũ tyranno primo inuentore nomen habens, autore Plutarcho. Alij numisma hoc nomine intelligunt.
σαμβύκη. ης. ἡ. sambuca.
σαμβύκαι. αἱ. instrumenta musica triangula, in quibus decãtabãt Iambos. De instrumẽtis musicis uarijs lege Pollucẽ li. iiij. cap. viij.

σαμάκια. τὰ. ornamenta quædam muliebria.
σαμμυνιστρίς. ίδος. ἡ. iaculatrix.
σαμφόρα. equi quibus impressus erat σ character.
σάμψυχον. amaracus.
σανδάλιον. α. τὸ. sandaliũ, calciamẽtũ muliebre.
σανίς. ίδος. ἡ. tabula, asser.
σάνδυξ. υκος. ὁ. genus cerussæ à colore sandaracinæ.
σανίδωμα. ατος. τὸ. tabulatum.
σάος. α. ὁ. sospes.
σαόφρων. ονος. ὁ. prudens, sanæ mentis.
σαόω. μ. ώσω. π. ωκα. saluo. actiuum, actõ iungit.
σαπέρδης. α. ὁ. saperda piscis, ponticũ obsoniũ, qui alio nomine coracinus appellatur.
σαπρία. ας. ἡ. σηπεδών, caries.
σαπρός. οῦ. ὁ. marcidus.
σαπρότης. ητος. ἡ. marcedo.
σαπφώ. ὁ. ἡ. Sappho, una ex nouem poëtis Lyricis.
σαράπις. ιδος. ὁ. Sarapis deus, quem Alexandrini colebant.
σαργάνη. ης. ἡ. sporta.
σαρδάζειν. Sardonium ridere.
σάρισα. ης. ἡ. hasta Macedonica.
σαρκάζω. μ. άσω. π. ακα. amarulẽtè rideo, naso suspendo, subsanno.
σαρκασμός. οῦ. ὁ. sarcasmos, ironiæ genus.
* σαρκίον. caruncula.
σαρκίδιον. α. τὸ. caruncula.
* σάρκινος. η. ὁ. carneus, materiam significat non qualitatem quam notãt cum dicũt σαρκικός.
σαρκοφάγος. α. ὁ. carnem comedens. Ponitur pro τάφος.
σαρκοχίζω. carnem à cute aufero.
σαρκόω. μ. ώσω. π. ωκα. incarno, uulnus incarno, carnesco, carne expleo. actiuum, accusatiuo. iungitur.
σάρξ. κός. ἡ. caro.
σάρων. ονος. ὁ. Saron deus nauticus.
σαρῶ. uerro.
* σάρωθρον. scopæ.
σαρῶν. ornare.
σαρνιόεις. όεντος. ὁ. fluuius Phrigiæ.
σαλαπεύω. μ. εύσω. sum præses.
σαλάπης. α. ὁ. satrapa, id est, præfectus prouinciæ, persicum uocabulum.
σατυρία. ας. ἡ. genus esculenti ex herba.
σατυρίασις. ος. ἡ. priapismus, & totius corporis cancer, elephantiasis.
σατυρισμός. οῦ. ὁ. motus ad Venerem.
σάτυρος. α. ὁ. Satyrus.
σάπω. μ. άξω. π. αχα. honoro, impleo, constipo, onero, instruo. actiuũ, accusatiuo iũgitur.
σαῦλος. uitiosus fluxusq;.
* σαυλοπρωκτίζειν. τὸ. σαλακωνίζειν.
* σαῦρα. ας. ἡ. lacerta.
σαυρία. ας. ἡ. corruptio segetũ, iaculũ, uenabulũ.
σαυρόω. μ. άσω. σα. ωκα. destruo segetes, iaculor, ferio.
σαυρομάται. ὁι. Sauromatæ, ab oculis scilicet lacertinis.
σαῦρος. α. lacertus animal.
σαυρωτήρ. ῆρος. ὁ. locus ubi hasta locatur, & iaculi manubrium,

σάφα. manifestè.
* σάφεια. declaratio.
σαφέστατα. manifestissimè.
σαφήνεια. ας. ἡ. claritas.
σαφηνίζω. μ. ίσω. τι. κα. declaro. acti. actõ iũgitur.
σαφής. ές. ὁ. ἡ. manifestus.
* σαφῶς. perspicuè, sanè.
σαφώζω. μ. ώσω. π. ωκα. saluo. acti. actõ iungitur.

Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

σβεννύω. μι σβέζω. τ. κα. extinguo. neu. actõ iũgit.
* σβέσις. ος. ἡ. extinctio. Aristot. dicit luminis extinctionem quæ per se fit μάρανσιν uocari: quæ ab alio, σβέσιν.

Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

σέ. te.
σέβας. ατος. τὸ. reuerentia, adoratio.
σεβάσθησαν. coluerunt.
* σεβάζομαι. colo & ueneror religiosè.
σεβάζω. μ. άσω. π. ακα. colo.
σέβασμα. ατος. τὸ. simulacrum, cultus deo aut ei qui maiestatem quandam obtinet exhibitus, interdum hic ipse cui exhibetur.
σεβάσμιον. ου. τὸ. reuerentia.
* σεβάσμιος. ου. ὁ. pius, religiosus, uenerabilis, ueneranda. σεβάσμιον ἀξίωμα, & σεβάσμιος τιμὴ, augusta dignitas.
σεβιστός. οῦ. ὁ. ἡ. adorabilis.
* σεβαστός. οῦ. ὁ. adorabilis, honorabilis. Imperatores Romani dicti sunt σεβαστοὶ, & priuatim Octauius Cæsar, qui Augustus primum appellatus est.
σέβομαι. colo, ueneror. deponens, accusatiuo iungitur. Accipitur etiam passiuè, p color.
* σεβόμενος. colens, religiosus.
* σεβίζω. μ. ίσω. honoro, benedico.
σέβω. colo, ueneror. actiuum, accusatiuo iungitur. ad deos pertinet.
* σέθεν. τὸ.
σεῖο, pro σοῦ doricè. tui, primitiuè.
σεθονία. ας. ἡ. Thessalia.
σίνεται. lædit, nocet.
σειρά. ᾶς. ἡ catena, uinculum.
σειραίνω. μ. ανῶ. exicco.
σειρῆν. ῆνος. ὁ. ἡ. Siren apis genus, & fabulosarũ mulierũ una, quarũ hæc nomina fuisse dicũtur Parthenope, Leucosia, & Ligia.
* σειρῆνες. uocantur pellucida amicula.
* σειριάω. μ. άσω. π. ακα. luceo, ficco.
σείριος. ου. ὁ. Sirius stella quæ canicula dicitur, pro sole ponitur.
σᾶσρον. ου. τὸ. fistrum, crepitaculum æreum in sacris Isidis solenne.
* σεισάχθεια. ας. ἡ. alleuatio debiti communis, lex apud Athenienses, quasi onus excussum. Nouas tabulas Latini uocant, id est χρεῶν ἀποκοπαὶ. Solon enĩ σεισάχθειαν uocauit, quasi oneris iniqui excussionem.

σεισίχθων. ονος. ὁ. motor terræ. Epithe. Neptuni.
* σεισμός. οῦ. ὁ. terræ motus, terræ quassatio. Erasf.
σεισσυγίς. ίδος. ἡ.
σείσηρα. ας. ἡ. auicula quæ assiduè caudam quatit. quidam motacillam uocant.
σείω. μ. είσω. π. εικα. quatio, concutio, uentilo iacto, τῷ. actiuum, accusatiuo iungitur.
σελαγίω. μ. ήσω. π. ηκα. luceo. neutrum absolutum.
σελαγίζω. luceo, ardeo.
σελασφόρος. ον. ὁ lucifer.
* σελάχη. cartilaginata.
σέλγη. ης. ἡ. ciuitas Pisidiæ, unde ἀσέλγεια dicta quod ibi intemperanter uiueretur.
σελάχη. pisces fine squamis.
σέλας. αος. τὸ.
σελάς. iubar, splendor, lumen, fulgor.
σελήνη. luna.
σεληνιάζομαι. sum lunaticus, syderor. dictũ quod furor nõ esset perpetuus, sed certis recurreret interuallis.
σεληνῶν. ον. ὁ. lunaris.
σελήνη. ης. ἡ. luna.
σέλινον. ου. τὸ. apium.
σελίς. ίδος. ἡ. spacium inter lineas, liber.
σέλμα. ατος. τὸ. tabula, fundum maris.
σελλίζειν. sellissare, ambitiosum esse, simulare opes cum sis inops, à Sello quodam.
σελμίδες. rudentes, tabulata.
σελλοί. Selli, gens Epirotica, Iouis sacerdotio consecrata, qui & ἕλλοι dicuntur.
σίλλος. ου. ὁ. Sellius arrogans quispiam, qui cum pauper sit, diues haberi studet.
* σεμίδαλις. ος. ἡ. filigo, similia, similago. Est autẽ filigo apud Pliniũ non modo granũ delicatissimi & primarij Africiq; tritici, sed eriã medulla filiginei grani. Vide Assem Budæi.
* σεμναί. αί. deæ Eumenides, sic uocantur furiæ apud Athenienses, bene ominandi gratia, quibus sacrum fiebat in curia Areopagitarũ, ut quas existimari uolebant eius esse curiæ præsides, in qua sicarij iudicabãtur, tanq; uindices & ultrices hominũ necatorũ. Quibus sacrificuli ob id tres erãt instituti, id est, ἱεροποιοὶ. Vide annotatio. in Pandect. Budæi.
σεμνεῖον. ου. τὸ. locus ubi cõgregant̃ uiri honesti.
σεμνηγορία. ας. ἡ. concio honesta.
* σεμνολογία. uenustus sermo & grauis & lepidus, sciteq; compositus. Sic appellat Alicarnasseus rhythmos Isocratis.
* σεμνόλογος. ὁ κομπαστὴς καὶ μεγαλήγορος.
* σεμνολογοῦμαι. ἀντὶ τοῦ κομπάζω apud Lucia.
σεμνολογῶ. honestè & grauiter loquor uel iacto & ostento.
σεμνομυθέω. μ. ήσω. π. κα. scitè fabulã narro, fabulor
* σεμνοποιοῦμαι. grauiter me habeo, in grauitatẽ me compono, honestos & speciosos mores præ me fero, & σεμνύνομαι.
* σεμνοπροσωπία. oris dignitas.
σεμνοπροσωπῶ. honestatẽ & grauitatẽ aspectu & ore præ me fero, superbus sum, grauẽ faciem ostendo.

σεμνός.

σεμνός. οῦ. ὁ. castus, uenustus, seuerus, uenerãdus
* pudicus, καλὸς, honestus, innocens, grauis, serius. Σεμνὰ item uocant sacrata & inaccessa loca. Apud Lucia. σεμνὸς pro religioso.
* σεμνότης. ητος. ἡ. castitas, sanctimonia, auctoritas, gravitas, uerecundia, seueritas morum quæ lis est in uirginibus & iuuenibus probè & pudicè institutis.
* σεμνύνομαι. grauiter me habeo, cum grauitate ago & cõpositè, ad grauitatẽ me cõpono.
σεμνύνω. μ. υνῶ. π. κομπάζω, honesto, orno, glorior actiuum, accusatiuo iungitur.
σεμνυλόγημα. ατος. τὸ. grauis & reuerenda oratio.
σεπτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ueneror.
σέφος. ου. ὁ. insecti genus formicæ simile.
σεμνύνομαι. iacto, glorior.
σεμνῶς πάνυ. uenuste admodum.
σέο. tui. pro σοῦ.
σεύ. gemini Castor & Pollux apud Lacedæmonios. nam σεοὶ illis θεοὶ dicuntur.
σεπτός. οῦ. ὁ. uenerandus.
σεπτήριον. ου. τὸ. nouennalis solennitas, quæ Delphis celebrabatur.
* σέσηρος. rictus. id est minax oris habitus ut canes rugientes.
σέσλον. ου. ὁ. cochleæ nomen quæ in sentibus & frutetis hærere solet.
σεσοφισμένως. scite.
σέρις. ος. ἡ. intybum, siue cicorium.
σεύαμαι. concito.
σεύαζ. ὥρμησε, irruit.
σεύθω. concitetur.
σεύομαι. μ. εύσομαι. persequor, concito.
σεύς. uermis.
σεῦτλον. ου. τὸ. beta.
σεύω. cieo, moueo, διώκω. aoristus primus passiuus. ἐσύθην.
σέσηρε. reniduit, simulate risit, hiauit.

Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

σήθω. attamino, cribro, incerno.
σηκάζω. μ. άσω. π. ακα. stabulor, & metaphoricos fugio. Item concludo. neutrum absolutũ.
σηκοφύλαξ. ου. ὁ. gregis custos.
σηκίλη. ης. ἡ. pedissequa, proma.
σήκις. ίδος. ἡ. uerna.
σήκιτος. ου. ὁ. pinguis.
* σηκός. οῦ. ὁ. stabulum, in quo seorsum agni lactantes clauduntur. Aristotel. pro loculis uilius est, quæ Columel. loculamenta uocat. mandra, templum, τάφος. pars templi interior, quæ alio nomine adytum dicitur.
* σήκωμα. æquipondium, hoc est, pondus quod altrinsecus additur ad æquilibrium faciendum. Vitruuius sacoma dixit.
σηλία, id est, σηλία. & τὰ σήλια, uasa quædam in quibus fit panis.
σῆμα. ατος. τὸ. sepulchrum, signum, monumentũ
σῆμα αἴρειν. signum uellere & tollere in bello.
σημᾶσα. ας. ἡ. imago, signum.
σημαίνειν κατάβασιν. signũ ponendis castris dare.
σημαίνειν πόλεμον. signum dare pugnæ.

* σημαίνομαι. coniecto. τὸ παρασημαίνομαι, obsigno
* σημαίνω. μ. ανῶ. significo, indico, do signum, edico. Item impero, imperito. Vnde τὰ σημαινόμενα πράττειν, parere mandatis, imperata facere. datiuo iungitur.
σημαντήρ. ῆρος. ὁ. res qua significatur.
σημαντικός. οῦ. ὁ. significatiuus.
σήμαντρον. ου. τὸ. signaculum.
* σημάντωρ. ορος. ὁ. signator, significator, ἐπιτάκτωρ, ἡγούμενος.
σημασία. ας. ἡ. significatio.
* σημειογραφεῖν. notis & conscribendi compendijs scribere.
* σημειογράφος. ὁ ταχυγράφος, exceptor actuarius qui notis scribit ut uerba oratorum subsequatur.
* σημεῖον. οῦ. τὸ. signum, & nota, uestigium. Est etiã punctum, id est, κέντρον, ἀκαρίαῖον. Σημεῖον ἢ cum dicunt, hoc significant, huius rei quam dico signum est & argumentum. & sine uerbi substantiui aut alius adiectione dicitur.
* σημειοῦμαι. adnoto, idem quod ἀποσημειοῦμαι. & commentarium rerum scribo, ex quo fiat postea historia. Est etiam insignio, signũ prætendo uel imitor. Capitur etiam passiuè pro insignior, notor.
σημειόω. μ. ώσω. τι. ωκα noto, excipio. actiuum, accusatiuo iungitur.
σημειοῦμαι. noto.
σημειοφόρος. ον. ὁ. signifer.
σημείωσις. ος. ἡ. scriptio, supscriptio, cõmẽtarius.
σήμερον. hodie.
* σὴν χάριν. tua gratia. ἀντὶ τοῦ πρὸς χάριν σοῦ.
σηπεδών. όνος. ἡ. marcedo, putredo, caries.
σηπία. ας. ἡ. sepia.
σήπιον. ου. τὸ. sepium.
σήπομαι. μ. σήψομαι. π. ημαι. putresco, rãcesco. aoristus secũdus ἐσάπην. deponẽs absolutum.
σήπω. medicamenea quæ uim habẽt erodẽdi.
σήπω. μ. ήψω. π. ψα. putrefacio.
σήραγξ. γγος. ἡ. antrum, cauerna, hiatus terræ.
σηρικόν. οῦ. τὸ. sericum.
σῆρες. ὁι. Seres populus, alij uermes nẽtes sericũ
σήρω. aperio.
σής. σός. ἡ. erugo, tinea.
* σησαμίτης. ου. ὁ. panis ex sesamo factus.
σήσαμος. ου. ἡ. ἡ.
σήσαμον. ου. τὸ. sesamum.
* σησαμοῦς. ῦν. ὁ. placentæ ex sesamo & melle.
σηστός. οῦ. ὁ. ἡ. Sestus. urbs est maritima è regione Abydi, in qua habitabat Hero puella de qua Musæus.
σησαμοῦν. οῦντος. ὁ. genus placentæ.
σητάνειος. ου. ὁ. panis ex farina purgata.
σητόβρωτος. ου. ὁ. comestus à tinea.
σῆψις. ιος. ἡ. putrefactio, corruptio.
σήψ. ιπός. ἡ. seps, genus serpentis.

Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

θεαρός. οῦ. ὁ. potens, ualidus.
θένος. ους. τὸ. potentia.
θενόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo. Apud Sophocl.

 pro possum

pro possum. Et σθένος potẽtes apud Eurip. act. accusatiuo iungitur.
σθενώ. ὁ Θ. ἡ. Stheno soror Medusæ.
σθητήνιον. medium pectoris.

Σ META TOY ι.

σιαγών. ὀνος. ἡ. maxilla.
* σίαλος. ὁ. porcus pinguis. Pingue suillũ uertit Eras.
σίαλος. οῦ. ὁ. spuma uel saliua.
σιαλίζω. μ. ίσω. saliuam glutio.
σιαλόχος. ὁ. qui spuit inter loquendum.
σιάλωμα. ατος. τὸ. circulus scuti.
* σιβλύνη. tibiarum repositorium.
σίβυλλα. ης. ἡ. Sibylla, uates.
σιβυλλᾶν. uaticinari, reddere oracula.
σιβύνη. ης. ἡ. uel ut alij scribunt σιγύνη, hasta apud Macedones.
σίγα. tacite, quiete.
σιγάζω. μ. άσω. π. ηκα. facio silere.
σιγαλόεις. όεν. ὁ. splendidus, uarius, ob pulchritudinem admirationem & silentium inducens.
σιγάω. μ. ήσω. π. ηκα. sileo. neut. accusa. iungitur.
σίγειον. τὸ. Sigeum urbs Troadis.
σιγηλός. οῦ. ὁ. taciturnus.
σιγῆν. tacere, Dorice pro σιγᾶν.
σιγηρός. οῦ. ὁ. taciturnus, quietus.
σιγή. ῆς. ἡ. silentium.
σιγῇ. tacite.
σίγλος. ὁ. animal quod quidam terrestrem crocodilum uocant.
σίγμος. οῦ. ὁ. locutio quæ fit per simum.
* σίγυμνον. iaculi genus.
σίδη. ης. ἡ. sida herba, malogranati species, & urbs Pamphyliæ.
σιδαλικά. genus cantilenæ.
σιδηρίτης. terra ubi foditur ferrum, & lapis incredibilis uirtutis.
* σιδηροβρώς. ῶτος. ὁ. uorans ferrum. Epitheton cotum apud Sopho.
σιδηρόδετος. ὁ. ferro uinctus.
σιδήρεος. ὁ. ἡ. ον.
σιδηρός. οῦ. ὁ. ferreus.
σίδηρος. ὁ. ferrum.
σίδιον. ὁ. cortex aut granum malogranati.
σιδών. ῶνος. ἡ. Sidon urbs Phœniciæ.
σιελός. οῦ. ὁ. saliua.
σίζω. μ. ίσω. ξω. ηκα. bullio, stridео. hoc uerbũ ad ferrum ignitum pertinet, quando in aqua extinguitur.
* σίθον. olim sic dicebatur Thacia.
σικέρα. ας. ἡ. sicera, omnis potio acris & ebrietatem inducens. & est dictio Hebraica, ut testatur diuus Hieronymus in commentario Esaiæ. illi enim schechar eiusmodi potionem & ebrietatem ipsam appellant.
* σικελίζειν. pro saltare inuenitur.
σίκιννις. ἡ. genus saltationis militaris.
σίκλος. ὁ. siclus, didrachmum, id est, nummus continens duas drachmas.
σίκυα. ας. ἡ. cucurbitula.

σικυήλατον. τὸ. cucumerarium.
σίκυον. τὸ. ου. σίκυος. cucumer.
σιλλαίνω. μ. ανῶ. proscindo, maledictis & conuitijs lacero, dicaciter ludo.
σιλιγγίτης ἄρτος. siligineus panis qui optimus censebatur.
σιλέω. μ. ήσω. inter loquendum cum contemptu oculos alio torqueo.
* σίλοι. οἱ. sales, dicacitates, conuitia, subsannationes.
* σιλοῦν. in contemptu & in oratione diasyrtica leuiter oculos alio transferre.
σίλφη. ης. ἡ. blatta.
* σίλφιον. τὸ. arbor balsami, radix lasaris Colu.
σιλλογράφος. ὁ. Sillorũ scriptor qualis fuit Timon Phliasius philosophus maledicentissimus.
* σιμός. οῦ. ὁ. simus, p̃ssis naribus exponit Seruius
σιμότης. ητος. ἡ. simitas.
σίμβλον. τὸ. capsa ubi ponuntur apes, & aluearе. idem σίμβλος. ὁ. & σίμβλη. τῆς. ἡ.
σιμωνίδης. Simonides poëta Ceus unus ex nouem Lyricis.
σιμπίνθιον. τὸ. semicinthium, sudariũ, fascia, niuocem Latinam deprauatam non Græcã credere maluerimus.
σιμελίαι. ῶν. ἡ. apes.
* σιναμωρεόμενη. dicitur quę cũ uiro congreditur
σίναπις. εος. ἡ. sinapis.
σινδών. όνος. ἡ. sindon, linteum.
σίνηπι. εος. τὸ. sinapi.
σινηπισμός. οῦ. ὁ. exhulceratio corporis facta imposito sinapi.
σινιάζω. μ. άσω. π. ηκα. cribro, concutio. neutrũ, accusatiuo iungitur.
σινιακτήριον. τὸ. cribrum.
σινόδους. ουν. ὁ. fera quæ dentibus nocet.
σίνομαι. noceo, deponens, accusa. iung.
σῖνος. εος. τὸ. nocumentum.
σῖνος. mentula ut Aristopha. interpres docet. Vnde Sylleni deflexum nomen est.
σίντης. ὁ. nocuus.
σίντιες. οἱ. Sinties populi Lemni.
σινύπη. ης. ἡ. sordidarum ouium lana, uel excrementum ouis.
σίνω. noceo. neutrum, accusa. iungitur.
σινωπίζειν. lasciuire, à Sinope scorto quopiam nobili, celebratæq; lasciuiæ uel certe à Sinopensium moribus tractum.
σίον. τὸ. herba quædam aquatica, similis apio, à quibusdam ἀναγαλλίς.
σιός. οῦ. ὁ. deus, lingua Aeolica. Vnde Sybilla dicta est.
σιακόρος. ὁ. ἡ. deorum cultor.
σιπύη. ης. ἡ. arca, ἀρκύβιον.
σίπυλος. ὁ. Sipylus.
σιρός. οῦ. ὁ. cuniculus, id est, fouea subterranea.
σιρούμβριον. flores quibus coronabatur sponsus.
σίσαμον. τὸ. σήσαμον, id est, susimani.
σίσαρον. τὸ. sicer, holeris genus.
σισύρα. ας. ἡ. barbarica uestis ex pellibus caprinis.
σίσυφος. ὁ. Sisyphus. Idem erat apud Veteres quod

quod θεόσυφος.
σισμός. οῦ. ὁ. stridor qualis fit ex ferro candenti in aquam immisso.
σιλάνιον. τὸ. genus mespili, alio nomine ἐπιμηλίς
σίπα. uox est fictitia pastorum ad pecora in nuitq; sibilum illum, quo illi hoc uel illud admonitum uolunt pecus suum, maximè ut aliunde fugiat imperantes.
σιτευτής. οῦ. ὁ. depastus, saginatus.
σιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pinguefacio frugibus. actiuum, accusatiuo iungitur.
σιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. nutrio, pasco, uictito. acti. accusatiuo iungitur.
σιτηρέσιον. τὸ. annona, copia, diuisio frumenti, stipendium, auctoramentum uertit Politia. τὰ σιτηρέσια dicuntur τὰ διδόμενά τισιν εἰς βρῶσιν: Latini tesseras frumẽtarias appellant. Vide annot. Bud. in Pandect.
σιτηρέσια. τὰ. tesseræ frumentariæ.
σίτησις. εος. ἡ. prouisio.
σιτήσεις. εῶν. annonæ quę bene de repub. meritis dabantur apud Athenienses, & ius publicè epulandi in Prytaneo. his non absimiles erant tesseræ frumentariæ apud Romanos.
σιτίζω. μ. ίσω. π. ηκα. nutrio. actiuum, accusatiuo iungitur.
σιτικός. οῦ. ὁ. frumentarius.
σιτίον. τὸ. cibus, cibarium.
σιτισμός. οῦ. ὁ. esca.
σιτοβολῶν. granarium.
σιτοδεία. ας. ἡ. penuria rei frumentariæ.
* σιτοδοτεῖσθαι. frumentum accipere. Sic dicebãtur οἱ δωρεὰν σιτομετρούμενοι, ἷ quibus frumentum publice dabatur.
σιτοκάπηλος. ὁ. frumenti uenditor.
* σιτολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. frumentor. neut. absolutũ.
* σιτολογία. ας. ἡ. frumentatio. munus τῶν σιτολόγων.
* σιτολόγοι. magistratus qui exigunt annonam, & frumentum cogunt.
* σιτομέτραι. qui erogandæ annonæ publicæ munus habent: qui mensores frumenti appellantur in Pandect.
* σιτομετρεῖσθαι. frumentum mẽsura accipere. de militibus dixit Polyb. de militia Romanorũ loquens.
σιτομετρία. ας. ἡ. mensura frumenti ad largiendũ.
σίτηβος. ὁ. uasis genus.
σιτομέτριον. τὸ. dimensum quasi frumenti mensura. quaternos olim frumenti modios quolibet mense serui à dominis suis accipere soliti erant, idq; dimensum appellatum est
σῖτον. τὸ. cibus, triticum.
σιτοποιός. οῦ. ὁ. panificus, pistor.
* σιτοποιοῦμαι. panem facio, in panificio occupatus sum. Interdum cibum sumo, id est, σιτοῦμαι epulor, quod ipsum interdum accusatiuo iungitur.
* σιτοποιῶ. pasco, alo. accusatiuo iungitur.
σιτοπώλης. ὁ. uenditor frumenti.
* σῖτος. ὁ. frumentum. σῖτος etiam est annua perfratio ad alimentum uiduarum & pupillorum, quæ dabatur à curatoribus bono-

rũ, uel à uiris uxoribus repudiatis. σῖτος δίκη appellabatur rei uxoriæ actio.
σιτός. οῦ. ὁ. esculentus.
σιτεῦμαι ἄρτον. comedo.
σιτοφόρον. τὸ. crumena, canistrum.
* σιτοφύλακες. erant Athenis qui frumẽto asseruãdo curam gerebant.
σιτόχροος. ὁ. ἡ. habens colorem frumenti.
* σιτῶναι. ὁ. qui coëmendis frumentis & condẽdis præerant: qui Latine frumentatores dicuntur.
σιτῶν. ῶνος. ὁ. ager frumentarius.
σιτῶ. ὁος. ἡ. Cereris statua & nomen ipsum.
σιτώνη. ης. ἡ. res frumentaria.
* σιτωνης. ὁ. mercator frumentarius, frumentator publicus.
* σιτωνία. munus erat publicum, quod obibant οἱ σιτῶναι.
σιφλόω. μ. ώσω. ῶ. ωκα. excæco. acti. accus. iung.
σίφλος. ὁ. contumelia.
σιφλός. οῦ. ὁ. turpis, ridiculus.
σιφλάζειν. exibilare, explodere.
σιφνιάζω. μ. άσω. π. ηκα. nimis accuratè carmine utor, dictum à Philoxeno Siphnio. alij ad Siphniorum mores referre malunt scurriles & procaces, ut fit σιφνιάζειν subsannare & digito ostendere.
σίφωνες. οἱ. siphones, tibiæ seu tubi dicuntur à sono uocis, si, si, si. unde illud Iuuenalis. Effigiemq; deæ longis siphonibus implent.
σιωπάω. μ. ήσω. π. ηκα. taceo, neut. accusa. iung.
σιωπή. ῆς. ἡ. silentium.
σιωπηλός. οῦ. ὁ. ἡ. ον.
σιωπηρός. taciturnus.

Σ META TOY κ.

σκάζω. μ. άσω. π. ακα. claudico, flecto, inclino. neutrum absolutum.
σκαιαί. αἱ. Scæ portæ dictæ, quod in sinistra parte urbis sint, à σκαιὸς, uel à Scæo opifice, uel quod Troianis sinistræ fuerint: per eas enim receptus equus ligneus exitium eis intulit.
σκαιός. οῦ. ὁ. sinister, indoctus, imperitus, rudis ad discendum, ferox, ineptus, rusticus, inscitus, ineptus, improbus, sęuus. huic opponitur δέξιος.
σκαιότης. ητος. ἡ. fatuitas, ruditas, stupor, imperitia, feritas.
σκαίρω. μ. αρῶ. tripudio, salio. neutrum absolutũ
σκαιωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. κακουργέω.
σκαιωρία. ας. ἡ. dolus, malitia.
σκαλαθυρμα. ατος. τὸ. ludicrum.
* σκάλασις. sarritio.
σκαλίς. ὁ. instrumentum, mensura terræ.
σκαλεύς. έως. ὁ. fossor qui sarculo operatur.
σκαλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fodio, incido, pedibus, tero ut gallina terram, neut. absolutum.
σκάλευμα. ατος. τὸ. effossio.
σκαληνός. οῦ. ὁ. numerus dispar, figura geometrica instar scalæ, obliquus, curuus, habens multos angulos.

σκαλίζω.μ.ίσω.π.ικα.fodio.neut.accusa.iung.
σκαλίς.ίδος.ἡ.ſarculum.
σκάλμη.ης.ἡ.gladius Tracicus.
σκάλοψ.οπος.ὁ.talpa.
σκαλμός.οῦ.ὁ.lignum cui alligatur remus quod & Latine ſcalmus uocatur.
σκάλλω.μ.αλᾶ.fodio,ſarrio.neut.abſolutum.
σκάμμα.ατος.τὸ.foſſio,cauea ludorum.
σκαμμώνιον.ν.τὸ.liquor collectus ex herba ſcammonia.
σκαμβός.οῦ.ὁ.paruus,curuus.
* σκανδαλίζομαι.offendiculum patior.
σκανδαλίζω.μ.ίσω.π.κα. ſcandalizo,offendo.actiuum,accuſatiuo iungitur.
σκάνδαλον.ν.τὸ.ſcandalum,offenſio,offendiculũ. A ruina dictum quod occaſio ſit cadendi
* ſi quid obſtet eunti & σκάζω claudico,quod claudus inflectens ſe uideatur tendere ad ruinam.
σκάνδικα.ας.ἡ.genus galeæ.
σκάνδιξ.ικος.ὁ.herba ſcanaria Latine,onus ſylueſtre, unde Euripides σκανδικοπώλης, quod eius mater ſcandices uẽditaſſet,dicebatur.
σκαπανεύς.έως.ὁ.foſſor.
σκαπάνη.ης.ἡ.uas concauum,foſſa,ſarculum.
σκαπτήρ.ῆρος.ὁ.foſſor.
σκάπτω.μ.ψω.π.αψα.fodio.neutrum,accuſatiuo iungitur.
σκαρδαμυκτοί.ὁ.quibus oculi nimiũ conniuent.
* σκαρδαμυκᾶν.ῶ.
σκαρδαμύττω.μ.ύξω.π.υχα. frequenter claudo &
* aperio oculos,conniueo,πυκνῶς βλεφαρίζω,id eſt,nictor,ἀπὸ σκάρω καὶ μύω τοὺς ὀφθαλμούς.Significat etiam adnictor mulieri,oculis inuito & prouoco.
σκαρδαμυκτί.conniuentibus oculis.
* σκαρίζω.μ.ίσω.π.κα.ſalto.
σκάριφον.ν.τὸ.ſarmentum,ſtipula.
σκαριφεύω.μ.εύσω.leuiter & umbris tantum imaginem delinio.
σκαθμός.οῦ.ὁ.agilitas,pes,ſeu baſis,curſus.
σκάρος.ν.ὁ.Scarus piſcis,qui,ut Opianus in primo de natura piſciũ,ſolus inter omnia genera piſcium uocalis eſt & ruminat.
σκιαριθμός.οῦ. ὁ. delineatio prima picturæ,& σκιαγραφία quædam.
σκατόν.οῦ.τὸ.merda.
σκαθάρθ.ν.ὁ. merdam comedens, medicorũ epithetum apud Ariſtoph.
σκαφίον.ν.τὸ.matula,uas,ſarculum,paruum nauigium.idem σκάφιον.Eraſ. putat ligonem
* uertendum eſſe ut ſit deductum ἀπὸ τοῦ σκάπτειν,id eſt,fodendo.
σκαφή.ῆς.ἡ,καὶ σκαφεία.effoſſio.
σκάφη.ης.ἡ.concauum uas,peluis,lembus ſimilis cyatho,ſcapha.
* σκαφίδιον.parua nauis. Lucia. tamen dixit μικρὸν σκαφίδιον.
σκάφιον.ν.τὸ.ſcaphium,conſuræ genus.
σκαφίς.ίδος.ἡ.ſcyphus.
σκάφος.εος.τὸ.foſſio,concauitas,nauis,nauigiũ.
σκαφηφόρος.ν.ὁ. ſcapham ferens, homo alienus, nam ij Panathenæis ſcaphas ferebant.

* σκεδάω.καὶ
σκεδάζω.μ.άσω.π.ασα.καὶ.
σκεδάννυμι.diſſipo, diſpergo, conturbo,irritũ facio.actiuum,accuſatiuo iungitur.
σκεδασμός.οῦ.ὁ.diſſipatio.
σκεδιάζω.ex tempore ago,ſcribo.
σκεδίασμα.res rudis & extemporalis.
* σκελετεύω.arefacio,aſſicco, apud Dioſcor.
* σκευαγωγίαι.ſarcinæ.
* σκελετός.οῦ.ὁ,oſſeus, aridus, defunctus qui exaruit,hoc eſt, cadauer aſſiccatum.
* σκέλος.εος.τὸ.crus,brachium.Cœli.annot. ſignificare totum illud quod cõſurgit ex crure, ſpyro & pede.
σκέμμα.ατος.τὸ.conſilium,commentatio.
σκέλλω.μ.ελῶ.attenuo,ſicco.ξηραίνω.
σκεπάζω.μ.άσω.π.ασα.cooperio,protego.actiuũ, accuſatiuo iungitur.
σκέπαρνον.ν.τὸ.aſcia,ſecuris utrinq; ſcindens,tegmen laneum.
σκεπαρνίζειν.ſecuri percutere.
σκεπαρνισμός.οῦ.ὁ.fractura caluæ in duas partes
σκέπας.τὸ.καὶ σκέπανον.tegmen.
σκέπασμα.ατος.τὸ.uelamen.
σκεπαστήριον.ν.τὸ.defenſaculum.
σκεπαστής.οῦ.ὁ.protector.
σκέπη.ης.ἡ.tegmen,protectio.
σκέβαφος.ν.ὁ.conuicium.
* σκεπτική.eſt conſiderativa ſecta illorũ,qui ſemper aſſenſum retinebant, ſemper ſe dubitare præ ſeferentes.Vide Gellium.
* σκεπτικός.οῦ.ὁ . conſiderator, qui ſemper aſſenſum retinet.
σκέπτομαι.μ.ψομαι.π.εμμαι.conſidero,deponens accuſatiuo iungitur.
σκέπω.tego,munio.
σκέβολος.ν.ὁ.impoſtor,conuiciator.
* σκέψις.conſilium,deliberatio.
* σκευαγωγῶ.ſarcinas colligo,refero, ſarcinas & uaſa ueho,conuaſo.
* σκευάζομαι.ornor. Accipitur etiam pro σκευάζω.
* σκευάζω.μ.άσω.π.ασα paro,condo,efficio,apparo,compono.Eſt etiam ueſtio,cultu compono,& induo,armiſq; contego.actiuum, accuſatiuo iungitur.
σκεύαρον.ν.τὸ.uaſculum,parua ſuppellex, utenſilis res.
* σκευασία.compoſitio,conditura,Eſt etiam conditio & apparatus ciborum, condimentũ.
* σκευαστός.οῦ.ὁ.fictitius,factitius, cõpoſitus.apud Platonem pro eo quod opificio conſtat.
σκευαφόρα.ſarcina.
* σκευή.ῆς.ἡ.habitus,apparatus,cultus, geſtamen ut ſolet & πανοπλία.Et armatura.Item armamenta nauis, uel inſtrumẽtum nauticum, quia σκευή ſignificat inſtrumentum ut κατὰ σκευή,hoc eſt,τὰ σκεύη τὰ κατ᾽ οἶκον,τουτέστι τὰ ἐπίπλα,auctore Polluce.
* σκευοθήκη.ἐν ᾗ ἀποτίθεται τὰ χρηστήρια σκεύη καὶ τὰ ἀποθέματα,uaſa uſus non quotidiani,ut ornamentum domus, quod differt ab inſtrumento, hoc eſt, ἐν ᾧ αἱ πολυτελεῖς σκευαί εἰσι. Accipitur pro armentario.

σκευοποίημα.

* σκευοποίημα.apud Plutarc. pro habitu ſcenico, hoc eſt,pro inſtrumento ſcenico, & cultu apparatuq; ſcenicorum.
* σκευοποιοῦμαι.inſtructus ſum & exornatus gẽmis & alijs rebus pręcioſis. Accipitur pro ſuo actiuo.
* σκευοποιῶ.inſtruo,armo apud Plutarch. & fabricor,κατασκευάζω.
σκεύος.εος.τὸ.uas quodcunq;
* σκευοφορέομαι.feror tanquã ſarcina, uel ſarcina mea geſtatur.Et eſt militũ, qui calonibus & iumentis ſarcinarijs utuntur. Plutarch. ἑξήλασε τοὺς χιλίαις σκευοφορεῖν μετὰ καμήλοις.
* σκευοφορέω.μ.ήσω.τω.ικα. fero ſarcinas: calonũ eſt & iumentorum.neutrum abſolutum.
* σκευοφόρα.ων.iumenta ſarcinaria & clitellaria
* σκευοφόρος.ν.ὁ.ferens ſarcinas in exercitu,σκευοφόροι,calones & lixæ.
σκευοφόρον.ν.τὸ.impedimẽtũ exercitus & ſarcina
* σκευωρέομαι.μ.ήσομαι.τω.ημαι. diſpono, præparo. Et idem ferè quod συσκευάζομαι, id eſt,ſtruo, molior,capto,ἐπιβουλεύω,contechnor, incepta inſidioſa ſuſcipio,atq; adorior,adorno machinor. Cicero telam texere, & ordiri telam dicit.Plautus, Exorſa hæc tela non male omnino eſt mihi.Capitur tamen paſſiue etiam ἐσκευωρημένος pro fictus & impoſturę plenus.Eſt etiam ſatago,perſcrutor, & excutio omnia ſagaciter & curioſe, & prędonum more Et σκευωρούμενος,captator etiam & qui imminet occaſioni prædę & intentus eſt,inſtanſq; cuſtodum negligentiæ. Accipitur tamen aliquando in bonã partem pro tracto,molior,& ſatago. Et dicitur ἀπὸ τοῦ σκευῶν φυλακῆς,οἱονεὶ τὰς σκευὴ ὀρθῶ. Vide plura in commentarijs Bud.
* σκευώρημα.ατος.τὸ.commẽtum, inſidiæ,inſidioſa molitio,& fraudulẽta rerum machinatio, molimen fraudulentum & captioſum.
* σκευωρία.ας.ἡ. idem quod σκευώρημα, & calũnioſa actio, quadruplatoria perſcrutatio. Significat etiã περίεργον φυλακὴν καὶ ἔρευναν, hoc eſt, curioſam delatoriamq; obſeruationem & cuſtodiam,quod etiam interdum in bonam partem accipitur.Eſt etiam uehemẽs occupatio,circa aliquid & delectatio.
σκέψις.ιος.ἡ.conſideratio.
σκηνέω.μ.ήσω.τω.ηκα. incumbo.
σκηνή.ῆς.ἡ.ſcena,tentorium,fraus,tabernaculũ, ornatus tragicus.
* σκηνοβατοῦμαι. in proſcenium in comœdia prodeo.
* σκηνοβατῶ. peruulgo,traduco, omnium oculis expono,infamo.
σκηνοπηγία.τὰ.ſcenopegia, celebritas eſt Hebræorum,quam ſub tentorijs in ſolitudine celebrant,dicta à σκηνὴ & πήγνυμι.
* σκήνωμα.ατος.τὸ.domicilium, tẽtorium,taberna culum.
σκίαρθ.ν.ὁ. ſciurus,animalculum quod cauda ſibi umbram facit.
σκινδαψός.οῦ.ὁ.inſtrumentum muſicum.
σκιπός.οῦ.ὁ.ſordidus,auarus.

σκηπτοφόρος.ν.ὁ.ſceptrifer,regis epithetum.
σκήπων.ωνος.ὁ.baculus,ſcipio.
* σκηνοποιοῦμαι.in tentorijs moror & τὸ σκηνοποιῶ
* σκηνοποιῶ. tabernaculum excito,domum facio & coagmento.
* σκηνοποιός.οῦ.ὁ.tẽtorij artifex, auleorum textor.
σκῆνος.εος.τὸ.habitatio,tabernaculum, tentoriũ.
* σκηνόομαι.καὶ
* σκηνέομαι.καὶ
* σκηνέω.καὶ
* σκηνόομαι.καὶ
σκηνόω.μ.ώσω.π.ωκα.habito, cõtubernor, caſtra
* metor,pono tẽtorium. Sunt qui σκηνεῖν ἀπὸ τοῦ τέρου ſcribant eſſe quàm σκηνοῦν, neutrum abſolutum.
σκηνωτής.οῦ.ὁ.qui in tabernaculis agit.
* σκήνωμα.ατος.τὸ.habitaculum, tentorium,tabernaculum.
σκηπάνιον.ν.τὸ.ſceptrum,baculus.
σκήπτομαι.μ.ψομαι.τω.ημαι.fingo,ſimulo,inhæreo,incumbo,cauſificor.
σκηπτός.οῦ.ὁ.fulmen uiolentum.
σκηπτοῦχος.ν.ὁ.ſceptriger.
σκῆπτρον.ν.τὸ.ſceptrũ, baculus cui nitimur quod & ſine ᾧ σκῆπτον inuenitur.
σκήπτω.μ.ψω.π.ψα.fulmino,irruo,occaſionem inuenio,innitor.
σκηρίπτομαι.innitor.
σκῆψις.ιος.ἡ.fictio, πρόφασις,fictum refugium,tẽtamentum Polit.μελέτη.
σκιά.ᾶς.ἡ.umbra.
* σκιαγραφία.adumbratio.
* σκιαγράφος.qui rem adumbrat.
* σκιαγραφῶ.adumbro,hoc eſt,rem non ſolidam exprimo, ſed per umbram edo, ac fallaci ſimulachro repræſento,quales ſunt imagines picturæ umbratilis. quod & ὑπογραφεῖν & ὑποτυποῦν dicitur.
σκιάδιον.ν.τὸ.umbella,rotundum illud ueluti pedamentũ in herbis,ut in aniſo & fœniculo
* σκιαθήρας.quaſi dicas umbræ indagator,inſtrumẽtum gnomonicon eſt, quo etiam archi tecti metandis urbibus utebantur.
σκιαμαχία.ας.ἡ. umbratilis armorum meditatio,genus leuioris exercitationis.
σκιάτραδες.ὁ.populi in Libya pedibus ſibi umbram faciẽtes in ęſtu,alij in Aethiopia eſſe σκιάτραδας uolunt.
* σκιαμαχέω.μ.ήσω.π.ηκα. pugno cũ umbra, umbratili certamine depugno. quod faciunt ij qui ſecum ipſi pugnam meditantes nemine repugnante concertant. Plato quodam loco uſus eſſe uidetur pro inaniter depugnare,quaſi πρὸς σκιᾶς μάχεσθαι,alludens ad prouerbiũ, πρὸς ὄνου σκιᾶς. Apud Plutarchũ, eſt ,p inaniter brachia iactare, quaſi que cum umbra digladiari,aut depugnare neutrum abſolutum.
σκιάζω.inumbro,tego,obumbro.
σκίασμα.ατος.τὸ.umbra,umbratio.
* σκιαδαφία.uita umbratilis:cum quis in umbra degit ſemper.
* σκιαδαφόομαι.καὶ

σκιαδαφόω.

* σκιαδαφίομαι.μ.ήσομαι.π.ηκα.nutrior in umbra, in umbraculis dego, in solē nō, pdeo. dicit & ἡδὺς ἡδὺ ἱδιοπαθούντων, iijsq; qui in delicijs umbraculorum assueti, aduri à sole nolūt. Dicitur & uoce actiua ἰσκιαδαφικὸς, ἀντὶ τοῦ ἰσκιαδαφικμένου. Vide Comment. Bud.
σκιδίον.ε.ὁ.assula.
σκίδνυμαι.spargor.
σκιδραὶ.rami prægrandes umbram facientes.
σκιερὸς.οῦ.ὁ.umbrosus.
σκιθικὸς.οῦ.ὁ. piscis qui alio nomine trachurus appellatur.
σκίλλα.ης.ἡ.scilla, herbæ genus.
σκιμαλίζειν. medium ostendere digitum, quo summus contemptus significatur.
σκίμπους.οδος.ὁ.scabellum, lectus humilis & mutilus γκραββάτιον grabatum.
σκίμπτω.μ.ίψω.τ.ιμφα.figo, initor. actiuum, accusatiuo iungitur.
σκίνδαλμος.ε.ὁ.assula, fragmentum, minutum quod à pennis raditur. scribitur & σκινδαλαμὸς: pro nugis & quisquilijs capitur apud Aristophanem.
σκιογραφία.ας.ἡ.prior designatio, lineamentum primum picturæ.
σκιόεις.όεντος.ὁ.amplam umbram faciens, obscurus, opacus.
* σκιομαχία.umbratile certamen.
σκιόωνται.inumbrabantur.
σκίπων.ωνος.ὁ.baculus. idem σκήπων.
* σκιρρῶδες.ε.ὁ.durities, dura hepatis dispositio.
σκιμβάζω.μ.άσω.π.ακα. claudico.
σκιμβὸς.οῦ.ὁ.loripes.
* σκιρρόω.ῶ.obdurescunt.
σκιροφοριών.ῶνος.ὁ.Martius mensis. maius.
σκιρτάω.μ.ήσω.π.ηκα. exulto, salio, salto, insulto, neutrum absolutum.
σκίρτημα.ατος.τὸ.lasciuia, saltatio.
σκιρτητὸς.οῦ.ὁ.petulcus, id est, saltator.
σκιῤῥώδης.εος.ὁ.ἡ.durus, aridus.
σκιῤῥωμα.ατος.τὸ.duritia, & morbus iecinoris intolerabilis.
σκιῤῥωθεὶς εὖ.ος.ὁ.induratus, qui fecit callum.
σκίρων.ωνος.ὁ.Sciron uentus, qui & caurus ab Athenienſibus dicitur, quoniam ſpirat à ſaxis, quæ Sciron latro incoluit, quem Theſeus interemit.
σκίφος.εος.τὸ.gladius apud Aeoles.
* σκλέω.areo.
* σκληραγωγῶ. durè tracto, duriter exerceo, durè & illiberaliter, ac minimè indulgenter educo.
σκληρόλεμα.crusta intecta.
σκληροκοίλος.laborans duritie uentris.
σκληροκαρδία.ας.ἡ.duritia cordis.
* σκληρὸς.οῦ.ὁ.durus. Capitur pro rudi, crasso & aspero.
σκληρότης.durities, ruditas.
σκληρόω.μ.ώσω.τ.ωκα. induro. acti. accusiung.
σκληρούχην.ενος.ὁ.ἡ.duræ ceruicis.
* σκληροφθαλμία.morbus oculi, quando præ duritie palpebræ uix è ſomno aperiuntur, ſordes q; in angulis ſubſiccæ remanēt, oculiq; propterea ſubruſſi.
σκληρύνομαι.indurescо.
σκληρύνω.obduro. acti. accusa. iungitur.
* σκνιφὸς.οῦ.ὁ.qui est hebeti uiſu. Sunt qui dicant σκνιφὸν esse σμικρόλογον καὶ ἐνπαιγὲς. πρὸς τοὺς σκνίπας, id est, à uolucribus uermiculis.
σκνῖπες.οἱ. uermiculi permolesti, culicibus ſimiles.
σκυτὸς.οῦ.ὁ.ſordidus, auarus, μικρολόγος.
σκύψ.pro κνίψ. uermiculus erodens ligna.
* σκολιοῦσθαι.uermiculari, hoc est, cùm enatis uermiculis & beſtiolis ſegetes arboreſq; infeſtantur.
σκολιά.τὰ.carmina conuiuialia ſic dicta, q; non quiuis ea caneret, ſed eruditi duntaxat.
σκολιὸν.οῦ.ὁ.cantionis genus apud ueteres.
σκολιὸς.οῦ.ὁ.obliquus, tortuoſus, malignus, importunus, inæqualis.
σκολιότης.ητος.ἡ.tortuoſitas.
σκόλυμος.ε.ὁ. carduus, agreſtis herba ſpinoſa, quam & Plinius ſcolymum uocat.
σκολύθριον.ε.ὁ.ſcabellum, ſedicula.
σκολοπίζω.μ.ίσω.figo palum, crucifigo.
σκόλυθρος.ε.ὁ.illiberalis, ſordidus.
σκόλοψ.οπος. ὁ. palus, lignum fixum, erectum, acies, acumen.
σκομβρίδες.ε.αἱ.genera piſcium.
σκομβρίζω.μ.ίσω.τ.κα. muſſito, & laſciuè ludū quendam exerceo.
σκοπάρχης.ε.ὁ.præfectus ſpeculatorum.
σκόπελος.ε.ὁ.ſcopulus.
* σκοπέομαι.κα.
* σκοπέω.μ.ήσω.π.ηκα.conſidero, animaduerto, cōtemplor, ſpeculor, σκήπτομαι. frequentius tamen eſt actiua uoce quàm paſſiua.
σκοπὴ.ῆς.ἡ.κα.
σκοπιὰ.ᾶς.ἡ.ſpecula.
σκοπιάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.ſpeculor, obſeruo.
* σκοπιωρέομαι.è ſpecula contemplor, & obſeruo, καὶ πίνω καὶ παραφυλάττω.
* σκοπίωρος.ſpeculator, & qui è ſpecula contēplatur & obſeruat. Transfertur etiam ad alia.
* σκοπὸς.οῦ.ὁ.cuſtos, ſpeculator, explorator, ὁ προορωρευόμενος τὸ τρακτὸ, qui & καθάσκοπος dicitur dominus, conſideratio, mēs, propoſitum, & propoſitum ſagittariorum, quem ſcopulum Tranquill. uocat. Eſt & cogitatio, & à Gregorio ponitur pro uitæ propoſito. ἀπὸ σκοποῦ & ἀπὸ τοῦ σκοποῦ cum dicunt, ſignificant præter propoſitum: præter intēſionem & conſilium, & abſurdè, ab re. Vide Comment. Bud.
σκορακίζω.μ.ίσω.π.ηκα.uituperо, conuicior, exinanio, mitto in eremum, ad coruos mitto, in malam crucem mitto, profligo, eijcio, damno, odio perſequor.
σκορδύλος.ε.ὁ.ſcordylus piſcis.
σκορδινᾶθαι.protendere membra cum oſcitatione, alij capite grauari, pandiculare.
σκορακισμὸς.οῦ.ὁ.uituperatio, contumelia, reprobatio, impoſtura.
* σκορδάλμη.nidor.

σκορδόδον.ε.ὁ.purgamentum allij.
σκόρδον.ε.ὁ.allium, naſturcium.
σκορδῶν.ῶνος.ὁ.allietum.
σκορδίζω.ante pugnam gallinaceos allijs præmunio.
σκορπίζω.μ.ίσω.τ.κα. ſpargo, diſcutio, diſſipo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
σκορπίος.ε.ὁ.ſcorpius.
σκορτάομαι.aſper ſum, irito.
σκορτισμὸς.οῦ.ὁ.diſperſio.
σκορτιώδης.εος.ὁ.ἡ.perniciosus, uenenoſus, aſper, ad iracundiā, pnus, qui etiā dicitur σκορπιός.
σκοτᾶος.ε.ὁ.καὶ
σκοτεινὸς.οῦ.ὁ.tenebroſus, tenebricoſus.
σκοτία.ας.ἡ.furia, tenebra.
σκοτίας.ε.ὁ.tenebrio, fugitiuus.
σκοτίζω.μ.ίσω.π.ικα. obſcuro. actiuum, accuſatiuo iungitur.
σκότιος.ε.ὁ. ex occulto coitu & illegitimis nuptijs natus.
σκοτίος.ε.ὁ.Scotius uiri nomen.
σκοτοδινιάω.μ.άσω. obtenebreſco, hallucinor, ſic defatigor ut uidere nequeā, faſtidio corripior.
σκοτομηνία.ας.ἡ.obtenebratio lunæ.
σκοτομήνη.ης.ἡ. nox illunis, hoc eſt, luna carens, obſcura.
σκοτομήνιος.ε.ὁ.obſcurus.
σκότος.εος.τὸ.καὶ.ε.ὁ.tenebrę.
σκοτόω.μ.ώσω.π.ωκα.obtenebro. act. accuſ. iung.
σκοτόμαλος.τὸ.uertigo.
* σκοτοματικὸς.uertiginoſus.
σκυβαλισμὸς.οῦ.ὁ.reiectamentum, reprobatio.
σκυβαλίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. reprobor, in nihilum redigor, abijcior.
σκύβαλον.ε.τὸ.ſtercus, aut quod canibus expoſitum eſt, quiſquiliæ.
σκυδμαίνω.μ.ανῶ.καὶ
σκύζομαι.μ.ύσομαι.π.υσμαι. irаſcor, mœreo. deponens abſolutum.
σκυζᾶν.de canibus dicitur cùm furore quodam in Venerem rapiuntur.
σκυθοπιεῖν.ſcythicè bibere, merum uinum intēperanter bibere.
σκυθικαί.αἱ.genus calciamenti.
σκύθος.genus poculi.
σκυθοζέστης.ε.ὁ.ſagittans ſcythicè.
σκυθρωπάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. præ triſtitia eo demiſſis oculis, auſteritatis prætextu aliquid ago. deponens abſolutum.
σκυθρωπάζω.μ.άσω.π.ακα. uultum triſtem oſtendo. neutrum abſolutum.
σκυθρωπὸς.οῦ.ὁ.καὶ
* σκυθρωψ.ωπος.ὁ.triſtis, mœſtus, triſtem faciem oſtendens. Tetricus parumq; alacris ſignificantius eſt quàm triſtis, ut intelligat, non qui doleat, ſed qui uultu ſit inamœno & ſeuero: auſterus nimirum & tetricus. Eraſ.
* σκύλα.mortuorū manubiæ prædáue ac ſpolia
σκύλλα.ης.ἡ.Scylla monſtrum marinum.
* σκυλακία. tam ſignificat admiſſurā ut inquit Pollux, quàm nutricationem catulorū. Accipit etiā, p multitudine & grege catulorū.
* σκυλακεύειν τὰς κύνας.ἀ ἐμπιπλάναι σκυλάκων.

σκυλακώδης.εος.ὁ.ἡ.inuerecundus, caninus.
σκύλαξ.ακος.ὁ.ἡ.catulus.
σκυλεύω.μ.εύσω.π.ευκα. ſpolio, prædor. actiuum accuſatiuo iungitur.
σκυλμὸς.οῦ.ὁ.uexatio.
σκυλοδέψης.ε.ὁ.corij tinctor.
σκύλον.ε.τὸ.ſpolium, exuuium, pannus lacer.
σκυλοπρεπῶς.ε.ὁ.impudens.
σκύλος.pellis.
σκύλλω.μ.υλῶ.uexo, moleſtus ſum. actiuum, accuſatiuo iungitur.
σκύμνος.ε.ὁ.catulus leonis, pullus.
σκῦρον.ε.ὁ. aſperitas, ſalebra minuta, fruſtula quæ exiliunt ex marmore dum inciditur. Eſt etiam inſula eodem nomine.
σκυτάλη.ης.ἡ. ſcutica & ſcytale ſerpens, loricatus ſurculus apud Gelliū. lib. xvij. cap ix.
σκυλάκιον.ε.τὸ.catulus canis.
σκύτινον.ε.τὸ.genus teli, quęuis uirga, & ſcutica
σκυτᾶον.ε.τὸ.ſutrina.
σκυτεὺς.έως.ὁ coriarius, cerdo, ſutor.
σκυτική.ῆς.ἡ.ars coriaria.
σκυτίζω.μ.ίσω.π.ικα. lacero.
σκύτινος.ε.ὁ.coriaceus.
σκυτοδεψέω.μ.ήσω.τ.ικα.tingo pelles. neut. abſo.
σκυτοδέψης.ε.ὁ.καὶ
σκυτοδεψὸς.οῦ.ὁ.tingens & ſubigens pelles.
σκυτοτομική.ῆς.ἡ.ars ſutoria.
σκυτοτομέω.μ.ήσω.π.ηκα. exerceo artem incidēdi corium. neutrum abſolutum.
σκύτος.εος.τὸ.corium.
σκυτοτόμος.ε.ὁ.inciſor corij.
σκύφος.ε.ὁ.ſcyphus
σκωληκόβρωτος.ε.ὁ.à uermibus exeſus.
* σκωληκίζοντες μύουροι. pulſus uermiculātes, id eſt qui minuuntur.
σκωλήκιον.ε.τὸ.uermiculus.
σκώληξ.ηκος.ὁ.uermis.
σκωληκοειδής.ές.ὁ.uermiformis.
σκωληκόκικα.τὰ.quæ uermem pariunt.
σκωληκοῦσθαι. uermiculari. id fit cum enatis uermiculis ſegetes & arbores infeſtantur.
σκῶλον.ε.τὸ.impedimentum in itinere, ſcandalum, offendiculum.
σκῶλος.ε.ὁ.palus, ſpina, quod & σκόλοψ dicitur. Et Scolus urbs Bœotiæ.
σκῶμμα.ατος.τὸ.cauillum, ſales, dicterium, ſalſe dictum.
σκῶπες.οἱ. bubones, aues nocturnæ putantur eſſe è genere noctuarum.
* σκώπτω.μ.ώψω.π.ωφα.cauillor, ſales dico, dicteria iacio, cum accuſatiuo. frequentius tamē mediante præpoſitione εἰς.
σκώπτης.ε.ὁ.cauillator, deriſor.
σκῶρ.τὸ.σκατὸς.merda.
σκωρία.ας.ἡ.ſcoria, feces metalli.

Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

σμάραγδος.ε.ὁ.ſmaragdus.
σμαραγέω.μ.ήσω.π.ηκα.reſono, ſtrido, crepo, neutrum abſo.
σμαρέω.pro μαραίνω. luceo, ſplendeo.
σμαρὶς.ίδος.ἡ.genus puſilli piſcis, quidam Mænidas eſſe putant.

σμιλίον.ν.ὀ.culter est sutorius, quo coriũ scindit.utitur hoc uocabulo Luci. in Gallo.
σμερδαλέος.ά.ὸ.terribilis,horrẽdus,formidãdus
σμερδνὸν.terribiliter.
σμερδνός.οῦ.ὁ.terribilis,horrendus.
σμέρδνος.εος.τὸ.robur,impetus.
σμῆγμα.α[ος.τὸ.κθ
σμήλη.ης.ἡ.sapo,smegma,quod purgat,à σμήχω sic dictum.
σμηκτικός.οῦ.ὁ.habens uim abstergendi.
σμῆνος.εος.τὸ.alueare,apiarium,examen.
σμηνίον.ν.τὸ.propolis,id est,cera durior.
σμῆξις.ιος.ἡ.purgatio.
σμήχω.μ.ξέω.π.ηχα.abstergo,purgo.actiuum, accusatiuo iungitur.
σμηνοκόμος.ά.ὁ.apiarius.
σμήρινθος.ν.ὁ.funiculus,& auis genus.
σμικρολογοῦμαι.anxie nimiũ minutissima quæque inquiro, anxie & scrupulose circa uilia et spernẽda occupor, de aspernabilibus laboro,uel accurate disputo.
σμικρὸς.οῦ.ὁ.paruus.
σμικρότης.ητος.ἡ.paruitas.
σμικρολόγως.auare,perparce,tenaciter.
σμικρύνω.μ.υνῶ.imminuo.actiuum,accusatiuo iungitur.
σμίλαξ.ακος.ὁ.hederæ genus.
σμίλη.ης.ἡ.cœlum,βιλός, scalpellum,culter sutorius,medicum ferrum.
* σμιλίον.culter sutorius quo corium inciditur.
σμίνθα.ης.ἡ.mus domesticus,lingua Cretensiũ.
σμινθεύς.έος.ὁ.cognomen est Apollinis à loco ubi colebatur.
σμινύη.ης.ἡ.dolabra,uel bidens,aut ligo.
σμυγερὸν.οῦ.τὸ.laboriosum & turpe.
σμυδρὸς.οῦ.ὁ.candens ferrum.
σμύρνα.ης.ἡ.myrrha.
σμύχομαι.μ.ύξομαι.π.υγμαι.ardeo.deponens abs.
σμύχω.μ.ύξω.υχα.comburo,corrumpo. actiuũ,
σμῶδιξ.ικος.ἡ.uibex,liuor ex percussione.

Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

σοβαρεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. insolesco, & cum fastu aliquid ago.
σοβάδες.άι. petulcæ, & persequentes meretrices,insanæ,superbæ,instabiles.
σοβαρὸς.οῦ.ὁ arrogans,seuerus,uenustus,superbus,elatus,audax,sibi placẽs,ἀνθάδης, diues, μέγα φρονῶν,uenditator & ostentator fastuq; præditus. Dicitur qui uultu & incessu tumorem animi & arrogãtiam præ se ferat, à σοβεῖν q̃ alios repellat ac fastidiat.
σοβάς.superbus,instabilis.
σοβέομαι.consternor & turbulẽter incedo,turbide me infero.unde σεσοβημένος, πεταραγμένος, turbidus,consternatus,& impotens animi
σοβέω.μ.ήσω. π. ηκα. improbe ingredior & obuios summoueo & dicitur ἀπὸ τοῦ σέβω. Est etiam excutio & abigo, & expello, insequor,moueo.acti.accusa.iungitur.
σόβη.muscarium caudæ equinæ.
* σοβῶ.compesco,cogo gregem,παρέχω.

σόγχος.sonchus,scariola,pimpinella.
σοί.tui,pro σοῦ.
σόλοι.Soli,urbs est Ciliciæ, quæ postea Pompeiopolis dicta est.
σολοικίζω.μ.ίσω.π.ικα.solœcismum facio. neutrũ absolutum.
* σολοικισμὸς.οῦ.ὁ.solœcismus.Est uitiosa orationis partium constructio. Et quicquid fit perperam, nec rectè nec ordine peragitur.Sic Lucia.σολοικισμὸν τοῦ ἡδονῶν dixit.
σόλοικον.nonnunq; uitiũ orationis,solœcismus
σολοικοφανὲς.ἐος.τὸ.quod speciẽ habet solœcismi.
σόλοικος.ν.ὁ. indiscretus, superbus, elatus,intemperans.
σόλος.ν.ὁ.discus.
σόλων.ωνος.ὁ. Solon Athenienſium legislator.
σομφὸς.οῦ.ὁ.χοῦνος,παχύς.
σόος.ν.ὁ.saluus,integer,sanus.
σορεύω.μ.εύσω.π.ευκα.cadauera cumulo, congrego.neutrum absolutum.
σοροδαίμονες.ὀι.sepulchrales laruæ.
σοροπηγὸς.οῦ.ὁ.polinctor.
σορὸς.οῦ.ὁ.urna,loculus, cumulus ossium & cadauerum. Et generaliter cumulus siue aceruus.
* σόρπης.syllogismi species.
σός.οῦ.ὁ.tuus.
σοῦ.tui.
σεβλίζω.μ.ίσω.insubulo,penetro.
σούνιον.ν.τὸ.Sunium promontoriũ Athenarũ.
σοῦσο.uade,irrue.
σοῦσα.τὰ.Susa metropolis Perfidis.
σούσινον.ν.τὸ.oleum ex liliis confectum.
σοφία.ας.ἡ.sapientia,sophia penul. correpta.cõ filium apud Herodia. Sæpe accipitur pro astu & calliditate.
σοφίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.fallo, impono sermone,sapienter loquor, captiose ago, deponens,accusatiuo iungitur.
σοφίζω.μ.ίσω.τς.ικα.doceo sapientiam.actiuum, accusatiuo iungitur.
σόφισμα.α[ος.τὸ.fraus,concio,deceptio,cautela, dolus,commentum,sophisma, artificium, figmẽtum,consilium,cauillum, calumnia, fraus cõposita,impostura,calliditas, inuentum,ars.
* σοφισμα[τικὸς.fraudulentus.
σοφιεύω.μ.εύσω.π.ευκα.doceo.
* σοφιστὴς.οῦ.ὁ. orator, præceptor, sapiens,deceptor, quilibet artifex. Olim σοφισταὶ dicebantur philosophi & sapientiæ professores,deinde rhetores.postremo abijt nomẽ in inuidiam, ut σοφισταὶ dicerentur qui fictam quandã sapientiæ speciẽ iactitarẽt.
* σοφισμαινῶ.mire studiosus sum sophistarum.
σοφὸς.οῦ.ὁ. sapiens. σοφοὶ non modo sapientes sunt quales septem sapientes dicuntur, sed etiã docti & acuti & sciti. Accipitur pro astuto,callido,uafro.Item bonus,utilis.
σοφοκλῆς.ὀι. qui actoribus causarum redempti erant,& orantibus succlamabant. σοφοκλῆς Latine laudicœni dicti, qui propter cœnã sibi pactam orantem laudabant.

σοφόω.μ.ώσω.π.ωκα.illumino.actiuum.
σοφοστὴρες. Cleãthes uocabat dẽtes illos quos
* Auicenna item dentes sensus uel intellectus appellat.Latini genuinos uocãt.Aristot.κρεαστῆρες nominat.
σοφρόνες.ὁ.ἡ.prudens.
σοφῶς.sapiẽter,aptè.

Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

σπάδιξ.ικος.ἡ.genus musici instrumenti, citharę
* genus,auulsus è palma termes cũ fructu,& coloris punici species.
σπάδιον.ν.τὸ.stadium Dorienſium lingua.
* σπάδων.ωνος.ὁ. spado, eunuchus.Spadones sunt qui ui castrantur,ἀπὸ τοῦ σπᾶν. eunuchus esse potest & natura
σπαίζω.μ.άσω.τς.ακα.diuello,traho,actiuum, accusatiuo iungitur.
σπαθίον.ης.ἡ.ensis.
σπαθίω.μ.άσω.π.ακα.λυφέω, consumo, dilapido, intemperanter superbio.
σπάθη.ης.ἡ.denstras.
σπάθη.ης.ἡ. rudes, instrumentum quo spumam de-
* trahimus.Et instrumentum defensorium ut gladius. Costarũ ossa etiã dicunt σπάθαι.
σπαίρω.μ.αρῶ.trepido.palpito,salio, efflo spiritum.neutrum absolutum.
σπάλαξ.ακος.ὁ.talpa.
σπαλίων.ονος.ὁ.machina bellica.
σπάνη.ης.ἡ.paupertas,raritas,penuria,inopia.
* σπανίζομαι.κθ
σπανίζω.μ.ίσω.π.ικα. indigeo, rarus sum, rarus fio.σπανίζεις tamen plus esse uidetur quàm σπανίζω,ut ἀπορεῖς plus est quàm ἀπορεῖν.
σπάνιος.ν.ὁ.rarus.
σπανίζων τοῦ ἐπιτηδείων.egens necessarijs.
σπανιότατα.rarissimè.
σπένις.ιος.ἡ.egestas,penuria,idem σπανία.
σπανιοστία.ας.ἡ.penuria annonæ.
σπανίως.raro.
σπαραδηλά.τὰ.quæ sparsim degunt, Theodorus inciuilia uertit.
σπάραγμα.α[ος.τὸ.laceratio.
σπαράττω.μ.άξω.π.αχα.lacero,uellico,dilanio,actiuum,accusatiuo iungitur.
σπαργανίζω.μ.ίσω.π.ικα.fascio,fascijs inuoluo,actiuum,accusatiuo iungitur.
σπάργανον.ν.τὸ.fascia, pannus quo inuoluuntur infantes,cunabula.
σπαργανῶ.cunabulis inuoluo.
σπαργάω.μ.άσω.π. ακα. luxurior, auellor in aliqua re affectus,sum in sicco,doleo de re ablata.nimius sum in edendo & luxuriando.
σπαργῶν.de mammis lacte turgentibus.
σπάρη.ης. ἡ. filum, linea carpentarij rubrica, scirpus.
σπάτεος.ν.ὁ.coriaceus.
σπατίλη.ης.ἡ.excrementum,merda.
σπάτθη.εος.τὸ.corium,pellis.
σπαρτιάτις.ιδος.ἡ.Spartana mulier.
σπάρτον.ν.τὸ.funis,rudens.
σπάρτος.ν.ὁ.spartus.

σπαρτὸς.οῦ.ὁ.seminatus.
σπάσμα[τα.distentiones,conuulsiones.
σπασμὸς.οῦ.ὁ.contractio, neruorum rigor siue distentio,conuulsio.
σπα[λάω.μ.άσω.π.ακα.delicior.neut.absolutum.
* σπάομαι.κθ
σπάω.μ.άσω.π.ακα. euello,conuello,traho. acti.
* accusatiuo iungitur. Dicitur item hoc uerbum de bibente magno haustu. Athen.ὁ ὁ Αλέξανδρος λαβὼν ποτήριον, ἔσπασε μᾶλλον γενναίως.
σπήλαθθη.ν.ὁ.excrementum.
σπῆος.εος.τὸ.spelunca.
σπίλλιον.ν.τὸ.armilla lingua Aeolica.
σπεῦο.sequere.
σπεῖρα.ας.ἡ.cohors,caterua exercitus,circulus, spira,restis,funis,& serpentũ conuolutio
σπειράομαι.μ.άσομαι.π.αμαι. cõtrahor in spiram, sicut serpens uel canis dormire uolens.deponens absolutum.
σπεῖρον.ν.τὸ.uestis uilis & lacera,uelum.
σπείρω.μ.ερῶ.π.ἔσπαρκα.semino.neutrum,accusatiuo iungitur.
* σπενδεῖον.uas libaminibus dicatum,id est, κύλιξ (inquit Athen.) ἢ τὸν οἶνον ἐπισείνδουσι.
σπενδέσκω.libo,sacrifico.
σπεκλοῦν.sonitum ædere in coitu,coẽ.
* σπένδη.libamen.
σπένδομαι.paciscor,fœdus sancio,deponens,ac
* cusatiuo iungitur. σπένδομαι σπονδὰς dicunt Græci,& σπένδομαι τῷ, hoc est,inducijs pactis permitto & concedo.
* σπενδοποιοῦμαι.fœdus icio,
σπένδω.μ.σπείσω. libo, sacrifico.neut.dati.iung.
σπίομαι.sequor.deponens.
σπίος.εος.ὁ.spelunca.
σπέρμα.α[ος.τὸ.semen.
σπερματίας.ν.ὁ.cucumeris species.
σπερμολογία.ας. ἡ. perceptio seminis quæ fit ab auibus quando seminatur, seminatio uerborum,loquacitas.
σπερμολόγος.ν.ὁ.seminator uerborum,homo uilis,contemnendus nugator. est & auicula
* eius nominis, nugator, loquax, uaniloquus,blaterator,& ut Plautus loqui solet, qui libens uerba fundirat.
* σπερμολογῶ. nugor, & uerba loquaciter fundo & deblatero.
σπρὸς.οῦ.ὁ.curuus.
σπρχιὸς.οῦ.ὁ.flumen Thessaliæ.
σπίεχομαι.κθ
σπίεχω.urgeo,festino,irascor.
σπρχθεὶς.turbatus,iratus apud Herodotum.
σπρχνὸς.οῦ.ὁ.acris,diligens.
σπεύδω.μ.εύσω.π.ευκα.festino, studeo,enitor,pergo.neutrum absolutum.
σπεῦι.spelunca,datiuus est à σπίος.
σπήλαιον.ν.τὸ.κθ
σπήλυγξ.γος.ὁ.spelunca.
σπιλάδης.εος.ὁ.ἡ.plenus speluncis.
* σπιζίας ἱέραξ.accipiter fringillarius uertit Gaze
* σπιθαμιαῖος.ὁ.qui palmę habet aut semipedis lõgitudinem.
σπιθαμὴ.ῆς ἡ. palmus, id est, mensura quæ fit à

pollice ad minimum digitum manu extẽsa. Mensura est, (inquit Bud.) duodenum digitorum, Latini dodrantem appellant.

σπιλάς.άδος.ἡ.saxum concauum in aqua aut circa mare, petra, uentus impetuosus, turbo.

σπιδνός.οῦ.ὁ.densus.

σπιλόω.μόσω.π.ωκα.contamino.acti.accus.iung.

σπίλη.ης.ἡ.ἡ.

σπίλον.ου.τὸ.macula.

σπιλόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.sordesco, maculor. deponens absolutum.

σπίλος.ου.ὁ.ἡ.

σπιλωμα.α[ος.τὸ.βύσματος.μιασμός.macula.

σπινθήρ.ῆρος.ὁ.scintilla.

σπινθηρίζω.μ.ίσω.π.ικα.scintillo. neut.absolutum

σπίνος.ου.ὁ.passeris genus.

σπλαγχνίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. misereor, misericordia moueor, affectu tangor. deponens accusatiuo iungitur.

σπλάγχνον.ου.τὸ.uiscera, intestina, misericordia.

σπλαγχνοσκόπος.ου.ὁ.extispex.

σπλαχνοτόμος.ὁ.uiscerator, sector uiscerum.

σπλήν.ηνός.ὁ.splen, lien.

σπληνιόω.laboro uitio lienis.

σπλήνιον.ου.τὸ.emplastri genus longiusculum ad figuram lienis.

σπληνικός.οῦ.ὁ.lienosus.

σπονγοπῶλαι.ῶν.ὁ.spongiatores, id est, spongiarum piscatores.

σπόγγος.ου.ὁ.spongia.

σπογγιά.ᾶς.ἡ.idem, accentu in ultimam translato more Attico.

σποδιά.ᾶς.ἡ.cinis.

σποδίζω.μ.ίσω.π.ικα. coquo sub cinere, spongia persicco. neutrum, accusatiuo iungitur.

σπόδιον.ου.τὸ.ἡ.

σπόδος.οῦ.ὁ.cinis, stercus.

σπόμαι.sequor, deponens, datiuo iungitur.

σπουδάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. fauorabilem mihi facio.

σπουδαῖον.ου.τὸ.calix, uas ad libandum.

σπουδαῖος.ου.ὁ.spondeus, pes à σπουδῆ, quia in sacrificijs eo utebantur.

σπουλάς.άδος.ἡ.uestis pellicea.

σπουλή.ῆς.ἡ.stola.

σπουδεφόρος.ου.ὁ.fecialis.

σπουδή.ῆς.ἡ.inducię, libamẽ, sodalitas, uinũ quod in fœdere fundebat, fœdus. Ἀπὸ τοῦ σπένδω. nã intercedentibus libationibus olim fœdera inire solebant.

σπόλιας.τὸ.lanae quae ab ouiũ cruribus euellunt.

σπονδικός.ὁν.fundentes libamen in fœdere sanciendo.

σπουδοφόρος.ου.caduceator.

σπουδυλίων.ωνος.ὁ.medulla quae est in uertebris spinae.

σπουδύλιον.ου.τὸ.uertebra seu nodus qui est in spinis animaliũ, uel quo fœminae in fusis suis torquendis utuntur, alias uerticillus.

σπόνδυλος. uertebra seu nodus. Quidã uero (ut scribit Põpeius Festus) σπονδύλους cubos appellauerunt. Item piscem significat apud Macrob. & Senecã. Aristot. σπονδύλην uocat

bestiolam quam uerticellã reddidit Gaza.

σπορά.ᾶς.ἡ.satio.

σποράδες.ὁ.ἡ.Sporades insulae quaedam sic dictę quod in mari sparsae sint.

σπουργαί.ῶν.nisus ad pariendum.

σπορᾶδην.sparsim.

σπορᾶς.άδος.ὁ.sparsus.

σπορεύς.έως.ὁ.sator.

σπόριμα.τὰ.sata.

σπόρος.ου.ὁ.semen.

σπουδαζόμενος ἀνὴρ. uir gratiosus, & multorum fauore adiutus. Plutarch. de histrione nobilissimo, σπουδαζόμενος ὑπὸ πάντων dixit, hoc est, πλείστης ἀξιώμενος σπουδῆς. Idem ὑπὸ πολλῶν σπουδαζόμενος, populi fauore adiutus. Ἐσπουδασμένα. elaborata.

σπουδάζω.μ.άσω.π.ασα.studeo, aliquid diligenter facio, serio ago uel dico, do operã, satago, apparo, conor. Item colo & affecto. Est etiã frugi uitã ago. ὃ ἐναντίον βλασφήμειν. Construitur autem uarijs modis hoc uerbum. Σπουδάζω πρός τινα, colo aliquẽ, faueo alicui, exhibeo me obsequiosum. Σπουδάζω ἐις τὰ σά, faueo rebus tuis. σπουδάζω τὸ σὸν. ago id quod est in rem tuã, tuas partes foueo. Sophocl. Σπουδάζω περὶ τούτῳ, solicitus sum, & accurate prosequor. Construitur etiam datiuo. Lucia. σπουδάζοντες τῇ παρασιτίᾳ, id est, studentes. Et cum faueo significat, datiuo iungitur. Dicitur etiã σπουδάζω περὶ τοῦ. Vide Cõment. Bud.

σπουδαιολογοῦμαι.affect è et magno studio adhibito loquor. Significat etiam serio loquor, serio disputo. Accipitur etiam in significatione passiua.

σπουδαιοχία.ambitio.

σπουδαιοχιάω.

σπουδαιοχιῶ. studiosus sum magistratuum gerendorum, ambitiosus sum, ambio.

σπουδάσμα.res studiosè affectata.

σπουδαστής.fautor & factiosus.

σπουδαστικός.οῦ.ὁ.diligens, & qui serio sermone delectatur. opponitur τῷ φιλοπαίγμονι.

σπουδαῖος.ου.ὁ.sedulus, studiosus, honestus, serius industrius.

σπουδαίως.serio, bona fide, citra ullũ figmentũ.

σπουδή.ῆς.ἡ.studium, diligentia, festinatio, seriũ, & opponitur τῷ παιδιᾷ. Ἄξιον σπουδῆς, pręciosum, æstimatum, quod in præcio habetur. σπουδὴν ποιεῖσθαι, contendere & de aliquo laborare, & diligenter curare, magno studio colere & præparare. Σπουδὴν ποιῶ, serio accipio, serio dictũ interpretor. σπουδὴν ποιεῖσθαι, operam sumere.

σπουδῇ. uix, cum labore & studio, festinanter, diligenter, studiose.

σπυρίς.ίδος.ἡ.sporta.

σπυρίδιον.ου.τὸ.sportula.

σπύραθος.ου.ὁ.pilula, globulus, ouium & caprarum excrementum.

σπυράς.άδος.ἡ.ἡ.

σπυραθία.ας.ἡ.idem.

σπυρίδιον.ου.τὸ.fimus.

Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

σταγωνίας.ου.ὁ.genus uasis à similitudine stillicidiorum dictum.

σταγών.όνος.ὁ.gutta, stilla, stillicidium.

στάδιον.ου.τὸ.ἡ.

στάδιος.ου.ὁ.stadium, locus ubi exercetur, & miliarij pars, curriculũ, mensura pedũ sexcẽtorũ & uigiti quinq. Accipit pro theatro.

σταδιεύς.έως.ὁ.cursor.

σταδιαῖος.ου.ὁ.stadialis & statarius.

σταδιοδρόμος.ὁ.qui in stadio cursu certant.

στάζω.μ.άξω.π.αξα.stillo, recenseo. neutrum abs.

σταθερός.οῦ.ὁ.stabilis. ὁ μόνον τὸ ἰσταθὲς καὶ κατηρὸς καὶ στάσιμος, ἀλλὰ καὶ θεμέλιος.

σταθεύω.torreo.

σταθμὰ. apud Demosth. pro libra & ponderibus. Significant etiam stationes in stabulis hoc est, τὰς ἱπποστασίας.

σταθμάομαι.estimo, perpẽdo, examino. Item cõiecturam facio, εἰκάζομαι. Est etiam metor.

σταθμάω.μ.ήσω.π.ησα. pondero, argumentor. actiuum, accusa. iungitur.

σταθμεύω.stabulor, diuersor, statiua habeo.

στάθμη.ης.ἡ.pondus, amussis, rubrica carpentarij, quadra, perpendiculum.

σταθμητός.οῦ.ὁ.mensurabilis.

σταθμίζω.μ.ίσω.π.ικα.pondero, perpendiculo rẽ exploro. acti. accusa. iung.

σάθμιον. pro libra & ponderibus. Vsitatius tamen est in plurali numero.

σταθμοῦχος.ὁ.ἡ.paterfamilias, caupo.

σταθμοί.ὁι.postes. idem σταθμόνες. diuersoria tabellariorum, id est, τῶν ἀγγελιαφόρων καταλύσεις. hoc est, certa quaedam spatia quae cursores uno actu cõficere debẽt, interualla à diuersorio ad diuersoriũ. postas hodie uocãt

σταθμός.οῦ.ὁ.ἡ.πανδοκεῖον.stabulum, diuersorium, residentia, libra, statera, statio, statiua, limen, πανδοκεῖον, mansio, diuersorium militare. Vide annot. Bud. in Pandect.

σταθμῶμαι.conijcio, ad regulam formo.

σταμίδες.ὁ.ἡ.ligna in naui super quibus transtra ponuntur.

στάις.αιτός.ἡ.farina aqua subacta, flos farinae, farina ad pinsendum macerata, pasta.

σταικτή.ῆς.ἡ.gutta, genus odoramenti, pinguissimus ille liquor proueniens ex myrrha expressa.

σταικτός.οῦ.ὁ.stillaticus, liquidus, colatus.

στάκω.sto.

σταλαγμός.οῦ.ὁ.gutta, id est, stilla.

σταλάζω.μ.άξω.π.αξα. stillo. neut. absolutum.

σταλαγμὸν. stilliticiũ ait esse Dioscori. q̃d guttatim ex humidis & cõfractis locis stillat.

στάλιξ.ικος.ἡ.pertica qua retia sustinentur, & rete ipsum.

σάλικες.ῶν. ualli, perticae uenatorum, furculae quibus retia eriguntur, quo facto maculosa laxitas intẽditur, hae furculę pronę stãt, ut uelut anterides sint indaginis & tibicines, cum in amẽta retium inditae fuerint. Dicuntur etiam χαλίκες.

στάμδην.stare.

στάμνος.ου.ὁ.ἡ.urna, calathus, fictile.

στᾶν.steterunt.

στάνης.ου.ὁ.infelix.

σταμνεῖον.ου.τὸ.urna fictilis.

σταφίς.ίδος.ἡ.uua passa.

σταστάζω.μ.άσω.π.ασα.seditionem ago, seditiones moueo, seditiones molior, committo aliquem cum aliquo. neut. absolutum.

στασιαστικῶς.seditiosè.

στασιαστής.οῦ.ὁ.seditiosus.

στάσιμος.ου.ὁ.stabilis, firmus.

στάσις.ιος.ἡ.seditio, ciuile bellum, statio, officina, ordo, status, status siue constitutio orationis, controuersia, perseuerantia, cõstantia. Et de choro etiã dicitur. Vide Com. Bud.

στατίσω.μ.ίσω.π.ικα.stabulor, consisto.

στασιώδης.εος.ὁ.ἡ.seditiosus.

στατήρ.ῆρος.ὁ. stater nummi genus, quidã semũciam esse putant.

στατικός.οῦ.ὁ.ponderatiuus.

στατός.οῦ.ὁ.stans.

στατούς.genus uestis.

σταυροειδές.instar crucis, figura cruciata.

σταυροειδής.ές.ὁ.ἡ.cruci similis.

σταυρός.οῦ.ὁ.crux sublicia, id est, palus ligneus fixus, & erectus, unde & nomen habet. nam dicitur ἀπὸ τοῦ ἵστη τὴν ἄυραν ἵσταυρος, quod in aërem tollatur.

σταυροτυπῶ.ὁ.ἡ.cruci similis.

σταυρόω.μ.ώσω.π.ωκα.crucifigo. acti. accus. iung.

σταύρωμα.α[ος.τὸ.agger ex lignis & terra.

σταύρωσις.ιος.ἡ.crucifixio.

σταυρωτής.οῦ.ὁ.crucifixor.

σαφιδόειν.uuam passam facere.

σαφίς.ίδος.ἡ.uua passa.

σαφυλή.ῆς.ἡ.uua.

σαφύλη.ης.ἡ.uua, uitium in guttute, circinus. Est & inflammatio eius partis quae in ore Columellae est. Dicitur & σαφυλοφόρος Aristot. distẽditur hæc & luteo colore subrubescit acino persimilis.

σαφυλοφόρος.ὁ.ἡ.pro eodem.

σαφυλοβολεῖον.ου.τὸ. locus in quo calcantur uuae.

σαφυλοτομία.ας.ἡ.uuae incisio.

σαφύλωμα.α[ος.τὸ, uua, uitium oculi acino uuae simile.

σαχάνη.ης.ἡ.trutina doricè.

σαχυολογεῖν.legere spicas, spicilegium facere.

σαχυολογία.ας.ἡ.spicilegium.

σάχυς.υος.ὁ.spica.

σίαρ.α[ος.τὸ.adeps, esca.

σεάρωμα.α[ος.τὸ.adipis effusio sub cute.

σιαρόω.μ.ώσω.π.ωκα.impinguo. depo. accus. iũg.

σεγάζω.tego, sustineo, firmo, firmus sum, tango, recipio, retineo, suffero, sum capax.

σεγανόμον.ου.τὸ.naulum, merces quae datur cauponi pro hospitio.

σεγανόμος.ου.ὁ.caupo, paterfamilias.

σεγανός.οῦ.ὁ.densus, tacitus, angustus.

σεγανώτερῳ ἀρεοπαγίτῃ.areopagita subticẽtior.

σέγαστρον.ου.τὸ.tectum, pileum.

σέγασμα.α[ος.τὸ.sustentaculum.

στέγη.ης.ἡ.casa,tectum,contignatio.
* στενός.ὁ.strictus.
στεγνωτικός.uim habens astringendi uel inspissandi.
στέγω.τὸ.ὑπομένω,tolero,duro.
στέγος.εος.τὸ.tectum.
στέβω.calco,stipo,grauo.
στείβω.ambulo.
σταλεός.οῦ.ὁ.manubrium,lignum securis.
στενός.οῦ.ὁ.pro στενὸς,angustus.
στένω.μ.ενῶ.arcto,in arctum cogo.actiuum,accusatiuo iungitur.
στεῖρα.ας.sterilis,carina nauis quod & στέρωμα dicitur.
στέριον.uestis tenuis ac translucens.
* στερεός.ὰ.ὸ.sterilis.
στέρωσις.ιος.ἡ.sterilitas.
στίχω.eo,proprio ordine eo,unde στοιχεῖον.
στλεγίσμα[τα.τὰ.ramenta,sordes quæ abradũtur.
στλεγίς.ίδος.ἡ.strigilis.
στλεός.οῦ.ὁ.instrumentum coquinarium.
στλεόν.ὰ.τὸ.manubrium,securis.
στλεχός.εος.τὸ.stips,truncus.
* στελεχώδη.ἡ.uenain corpore humano, quæ arboris caudici proportione respondet.
στελεχόν.ὰ.τὸ.stipes,ramus.
* στέλλομαι.iter contendo, proficiscor, sed nauigatione propriè.Differt enim ἀπὸ πλεύσεν. Ponitur tamẽ pro uenio simpliciter. Est etiã ἐπιβάλλω καὶ ἐπιστρατεύω.,id est, expeditionem suscipio.Item uelum contraho. Præterea, deuito,subtraho,secedo.deponens.
στέλλω.μ.ελῶ.π.ἔσταλκα. mitto,ordino, traho,apto,contraho,orno.
* στεμονίων.fasciæ quibus canũ latera p̃muniunt.
στέμμα.α[ος.τὸ.corona,ornamentum,stirps,insula,uitta,stemma,insignia,imagines.
στεμβάζω.conuicior.
στέμφυλον.ὰ.τὸ.genus annonæ,siue leguminis.
στέμφυλον.ὰ.τὸ.cortex uuæ.
στέμφω.μ.ἐμ-ψω.π.εμφα.moueo.actiuum, accusatiuo iungitur.
στεναγμα.α[ος.τὸ.suspiratio.
στεναγμός.οῦ.ὁ.suspirium,gemitus.
στενάζω τὸν τεθνεῶτα.deploro mortuum.
στενός.ὰ.ὸ.subangustus.
στενοχία.ας.ἡ.anxietas in rebus nihili.
στενάζω.μ.άξω.π.αχα.καὶ
στενάχω καὶ στεναχίζω.μ.ίσω.π.κα. suspiro. neutrũ absolutum.
στενός.οῦ.ὁ.angustus.
στενοχεῖν.anxium esse & torqueri in rebus friuolis & nugamentis.
στενολογέω.de nugamentis anxius sum.
στενότης.ητος.ἡ.angustia.
στενοχωρέομαι.καὶ
στενοχωρέω.frequento,frequẽtor,angustior,premor,locum angustum reddo.
* στενοχωρία.ας.ἡ.angustia,angustus locus.
* στενοπορία.ὰ.ὸ.angusta uia.
στενόω.μ.ώσω.π.ωκα.arcto, frequento. Βστενωμένως ζῶν modicè & summa psimonia uiuere. Dicitur etiam διαζῶν & ἀποζῶν. Latini tolerare.

dicũt.Cornelius Nepos,qbus se toleraret, actiuum,accusatiuo iung.
στέντωρ.ορος.ὁ.Stentor.
στένω.μ.ενῶ.gemo,suspiro. neutrum absolutum
στενωπός.οῦ.angiportus.
στεπτήρια.τὰ.serta quædam quæ ex arborum ramis suspendebantur.
* στέμφυ.stemus.
στέργω.μ.ξω.π.χα.amo,colo. actiuum, accusatiuo iungitur. Accipitur pro ἀρκοῦμαι,acquiesco & contentus sum.Et diuersis modis cõstruitur.στέργων σκορόδαλμη, στέργων ἐδῶν τόνδοις.στέργω τὴν κρίσιν ἢ τὰ ἐγνωσμένα, prouocare nolo, quod etiam ἀγαπῶ dicitur.Vide Comment.Bud.
στεργηθρον.ὰ.τὸ.amor.
στερεμνός.ὰ.ὸ.durus.
στερεός.οῦ.ὁ.solidus,durus.
στερεότης.ητος.ἡ.soliditas.
στερεόω.μ.ώσω.π.ωκα. firmo.actiuum,genitiuo iungitur.
* στερέω.μ.ήσω.π.ηκα.priuo,exuo.genitiuo iung.
στερίωμα.α[ος.τὸ.firmamentum.
στερεόφρων.ονος.ὁ.crudelis.
στερέω.priuari.
στέρησις.ιος.ἡ.priuatio.
στερητικός.οῦ.ὁ.priuatiuus.
στερίσκω.priuo.acti,genitiuo iung.
στέριφος.ὰ.ὸ.sterilis.
στερνοτυποῦμαι.plango,pectus percutio.
στερνοτύπης.καὶ
στερνοτυπούμενος. mœstus, præ dolore tundens pectora.idem στερνοτύπης.
στερνοτυπία.ας.ἡ.pectoris percussio.
* στέρνον.ὰ.τὸ.pectus,cogitatio,mens. Dicunt στέρνον inferiorem partem thoracis esse, superiorem στῆθος.
στερνομάντις.python,magus.
στεροπή.ῆς.ἡ.fulgur.
στεροπηγερέτης.ὰ.ὸ.suscitans fulgur.
στεῤῥός.οῦ.ὁ.solidus,rigidus, durus.
στρόω.μ.ώσω.π.ωκα firmo. actiuum, accusatiuo iungitur.Gaza ponit cum genitiuo.
* στέρφος.εος.τὸ.corium,pellis.
στέρω.μ.ερῶ.priuo,acti.genitiuo iungitur.
στερίωμα.α[ος.τὸ.firmamentum.
στόμαι.promitto,firmo,præfinio.
στέφανη.ης.ἡ.galea,uertex,cacumen.
στεφανηφορία.gestatio coronæ.Accipitur pro dignitate.Nam choragi thesmotheræ & huiusmodi gestabant coronas.
* στεφανηφόρος.ὰ.ὸ.coronam ferens.
στεφανίτης.ὰ.ὸ.athleta.
στέφανος.ὰ.ὸ.corona.
στεφανόπλοκος.coronamentorum artifex.
στεφανωματικός.οῦ.ὁ.coronarius.
στεφάνωμα.α[ος.τὸ.res ex qua fit corona.
* στεφανόω.μ.ώσω.τω.ωκα. corono,cingo. Accipitur apud Galen.pro uictorem declaro,palmã tribuo.acti accusa.iung.
στεφηφόρος.Græci uocant flamines.
* στέφος.εος.τὸ.corona.
στέφω.μ.ψω.π.εφα.circundo, corono. actiuum, accusatiuo iungitur.

στήθεσφιν.per pectora.aduerbium.
στηθοδέσμιον.ὰ.τὸ.pectorale.
* στῆθος.εος.τὸ. pectus,superior pars thoracis usque ad iugulum.
* στήκω.τὸ ἑστήκω,hoc est,βεβαίως μένω.
στήλαι.αἱ.columnæ in quibus scripta erant fœdera,Pilas Latini appellant.Plinius etiam stelas:constant structura aut lapidea,aut cæmentitia,aut lateritia.Quare Vlpianus in Pãdect.eas appellat structiles colũnas. Vide annot.in Pandect.Budæi.
στήλη.ης.ἡ.columna,statua,gades,columna quæ fiebat sepulchris,cippus,titulus.
στηθήνιον.ὰ.τὸ.medium pectoris.
στιγματόω.μ.ώσω.π.ωκα.noto,id est,pingendo uel scribendo aliquẽ infamia noto,sculpo in columna in uituperium alicuius,inuehor in aliquem.actiuum,accusatiuo iungitur.
στιγματίας.ὰ.ὸ.notatus infamia.
στιλῶ.erigo,ut cippum.
στιλογραφῶ.sculpo in columna.
στιλογραφία.ας.ἡ.tituli inscriptio.
στήμων.ονος.ὁ.stamen.
στιλίς.ίδος.ἡ.lignum in puppi erectum.
στιμονίαι.αἱ.cincinni tenues,in modũ staminis.
στιμῶσαι.salibus & cõuitijs incessere.nam στιμία festũ erat Athenis in quo se mutuo scommatis perstringebant.
στήθιον.ὰ.τὸ.pectus.
* στιπτηρία.alumen.
στήριγμα.τος.τὸ.firmamentum.
στήριγξ.γος.sustentaculum, & lignum in curru.
στηρίζω.μ.ίξω.π.ιχα. firmo,confirmo.actiuum, accusatiuo iungitur.
στήσαντες.statuentes.
στησίχορος.Stesichorus Siculus unus ex nouem poëtis Lyricis.
στιβάδες.αἱ.herbæ aptę ad sternẽdũ & iaciẽdũ.
στιβάδιον.ὰ.τὸ.torus,uel cubile factum ex herba, quæ stibas dicitur,id est,stibadium,qua dictione Seruius in primo æneidos usus est.
στιβαδοστρώνω.μ.ώσω.π.ωκα.lectũ sterno,neut.abso.
στιβαρής.ὲς.ὸ.ἡ.καὶ
στιβαρός.οῦ.ὁ.fortis,robustus,εὔρωστος,ualidus.
στιβάς.άδος.lectus ex paleis,folijs,& gramine.
στιβευτής.οῦ.ὁ.uestigator.
στιβεύω.μ.εύσω.π.ευκα. indago,calco.actiuum,accusatiuo iungitur.
στιβίω.μ.ήσω.π.ηκα.calco,uestigo.actiuum,accusatiuo iungitur.
στίβη.ης.ἡ.frigus,constrictio.Propriè autem significat matutinum rorem & frigus.
στιβαδός.οῦ.ὁ.fugitiuus.
στιβάω.μ.άσω.frigesco.
στιβίζω.μ.ίσω.π.κα.ῥυθμῶδες στιβάζω τὸ ψιθυρίζω,διαψιθυρίζω,διαφεύγω.
στίβος.ὰ.ὸ. uestigium, trames,uestigatio.idem στιβία.
στίγμα.ατος.τὸ.stigma,punctum,nota.
* στιγματίαι.qui mancipia cædunt.
στιγματίζω.μ.ίσω.π.κα. noto,uerberando signo. actiuum,accusatiuo iungitur.
στιγμή.ῆς.ἡ.momentum,punctum.

στίγω.μ.ίξω.π.ιχα.signo,uerbero.
στίζω.μ.ίξω.π.ιχα. pungo,percutio,signo percutiendo,signo simpliciter,noto.actiuum, accusatiuo iungitur.
στιγματίας.ου.ὁ. uerbero,mastigia. idem στίγων.ου.
στικτέον.distinguendum est.
στικτός.οῦ.ὁ.pictus,signatus.
στίλβη.ης.ἡ.splendor,speculum.
στιλβόω.μ.ώσω.π. ωκα. uibro.acti.actõ iungitur.
στίλβω.μ.ίψω.π.λψα.reluceo,resplendeo,lasciuè nutritus sum, niteo, quemadmodum nitẽt bene pasti,lustro.
στίλβω τὸ ξίφος.uibro ensem.
στιλβοτρίω.μ.ήσω.π.ηκα. splendidum reddo,nitorem concilio.
στιλπνός.οῦ.ὁ.splendidus.
στίλπωνες.ὁι. à quibusdam dicuntur pusilli homunciones,quos etiam σκοπαίους nominãt.
στίξ.ιχος.ἡ. acies,turma cõtinens uiros τ.id est, trecentos.
στίλβων.ονος.ὁ.Mercurij stella.
στλεγγίς.ίδος.ἡ.olei gutta & ornamentum capitis mulierum,strigil.
στοά.ᾶς.ἡ. porticus,fornix,testudo.
στοιβάζω.instipo,struo,digero.
στοιβή.ῆς.ἡ.herbæ genus.
στοιβαδεύω.in lecto reponere siue sternere.
στοιχείωσις.ιος.ἡ.deformatio.
στοιχειακός.οῦ.ὁ.elementalis.
στοιχεῖον.ὰ.τὸ.elementum.
στοιχειωδόν.ordinatè.
στοιχισμός.οῦ.ὁ.indages,id est,plagarum expansio uaris subtectarum.
στοιχίζω.indagine cingo,concludo.
στοιχάδες.αἱ.oleæ per ordinem consitæ.
* στοῖχοι.indago & series plagarum,quibus saltus stabulaq; ferarum cinguntur à uenatoribus. στοῖχοι etiam ordines sunt in acie à fronte ad tergum sigillatim porrecti. quare ὁι κατὰ στοῖχον τεταγμένοι, στοιχεῖν dicũtur ab Aeliano.

* στοιχόω. μ. ώσω. π. ωκα. elementa trado, atq; hominem rudimentis instituo.
* στοιχείωσις. prima elementorum institutio.
στοιχῶ. τὸ συμφωνῶ.
στόλαρχος. ο. ὁ. dux classis. idem στολάρχης.
στολάς. άδος. ἡ. lorica, genus armaturæ.
* στολή. ῆς. ἡ. stola, uestis, habitus. Latinis stola uestis tãtũ muliebris est. Vnde Cicero obijcit cuidam quod cum togam induisset, statim uerterit in stolam. Apud Græcos confunditur.
στολιδωτός. οῦ. ὁ. ornatus.
στολίζω. μ. ίσω. π. ικα. orno. actiuum, actõ iungit.
στολίς. ίδος. ἡ. stola.
στολίς. ς. ἡ. rugæ in fronte.
στολισμός. οῦ. ὁ. ornamentum, uestitus.
* στόλος. ου. ὁ. classis. Significat etiam nauis commeatum cursumq;. Est etiam exercitus, expeditio.
στολύπη. ης. ἡ. genus herbæ.
στομώδης. εος. ὁ, ἡ. amplo ore.
* στόμα. ατος. τὸ. os, id est, bucca. στόμα τῆς παρατάξεως dicitur acies & frons exercitus instructi & compositi ad prælium, quia est uelut acies ferri perrumpens & aperiens id in quod impellitur. Α τοῦ στόματος ἐπῶν, memoriter dicere & cõmemorare: quod Cicero à memoria exponere dixit quodam loco. Dicitur etiam ἀποστοματίζειν. Accipitur etiam pro ostio.
στοματαλγία. ας. ἡ. oris dolor.
στόμαχος. ου. ὁ. φλύαρος, rabula.
στόμαχος. ου. ὁ. stomachus.
στόμωσις. ιος. ἡ. durities.
* στόμιον. υ. τὸ. os, frenum. propriè ea pars freni, quam equus contumax mordet.
* στόμοω. μ. ώσω. π. ωκα. στομῶ τὴν μάχαιραν, exacuo aciem, quasi os gladij concinno, tempero, & firmo & obduro: quod nisi fieret, inutilis gladius esset. Inde natum ut pro σκληρύνω accipiatur & roboro & consolido. Significat etiam στομῶ infestam aciem obuerto, infesto agmine exercitum firmo. Vide cõmenta. Bud. actiuum, actõ iungitur.
στοιμάλμαια. τὰ. ampullæ.
στομφάζω. μ. άσω. π. ακα. magna loquor. neu. abso.
στομφαλόγλωσσος. ου. ὁ. loquax.
στόμφαξ. ακος. ὁ. acerbus, arrogans.
στομφαστικός. οῦ. ὁ. magniloquus.
* στόμωμα. ατος. τὸ. acies, mucro, & uasis genus, & robur aciei. Ponitur & inter medicamenta à Dioscor. in quinto. ut squama æris.
στοναχέω. μ. ήσω. π. ηκα. suspiro. neutrum absolutũ.
στοναχή. ῆς. ἡ. suspirium.
στοναχίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. suspiro. depo. abso.
στονόεις. οεντος. ὁ. suspiriosus.
στόνος. ου. ὁ. suspirium.
στόνυχες. extremitates unguium.
στοῦρος. ου. ὁ. rebellis. de equis dicitur qui non parent frenis.
στοργέω. μ. ήσω. π. ηκα. amo.
* στοργή. ῆς. ἡ. amatio, affectio amoris. Propriè ea affectio est, qua filij erga parentes affi-

ciuntur, & contrà.
στεῤῥυγγες. capilli cum sordibus impliciti, alij; hastæ cuspides.
στορνυμι. μ. στορέσω. π. εκα. sterno. neutrum, accusatiuo iungitur.
στοῦχος. ου. ὁ. uarus.
* στοχάζομαι. μ. άσομαι. ασμαι. coniecto, conijcio, τὸ ἱφίεμαι, ad ictum designo, peto, ut gladiatores petere inter se dicuntur. Item scopum peto, oculum in scopum intendo, & per translationem est animi intẽtione ad propositum suum dirigere. Quoniam uero ὁ στοχαζόμενος intentione summa incumbũt in scopulum, ideo factum est ut στοχάζεσθαι etiã pro obseruare ponatur & colere, & nutus eius obseruare quem colere instituimus, & aliquid summa attentione animaduertere. Ponitur à Zenoph. ἀντὶ τοῦ σκοπεῖν ἱφικνεῖσθαι, figere, ictu directo ferire. στοχάζεσθαι σκοπῶν sagittam uel iaculum collimare uel collineare, quod & ἰνστοχεῖν dicitur, & ἰνστόχως βάλλειν. Est etiam στοχάζομαι, considero, conijcio, dicor coniectura deponens, genitiuo iũgit.
στοχασμός. οῦ. ὁ. coniectura, contemplatio.
* στοχαστικός. οῦ. ὁ. cõiecturalis. στοχαστικὸς ἀνὴρ, qui certæ destinationis est in iaculando, uel telo aliquem petendo, hoc est, ἴνστοχος. Aristot. pro homine ponit solertis coniecturæ & consultissimo.
στοχάς. άδος. ἡ. ædificium ex tempore extructũ ad æquandũ locum ubi tendũtur plagæ.
* στραβισμός. distortio oculi, obliquus aspectus.
στραβός. οῦ. ὁ. strabo.
στραβών. ῶνος. ὁ. Strabo qui distortis est oculis. uocabulum est nouæ cœmœdiæ.
στραγγαλίω. μ. ήσω. π. ηκα. suffoco, strangulo. actiuum, accusatiuo iungitur.
στραγγάλη. ης. ἡ. locus strangulationis.
στραγγαλιά. ᾶς. ἡ. obligatio.
στραγγαλίς. ς. nodi siue nexus intricati, & quidam globuli cum humor non coquitur nec excernitur, sed redundat.
στραγγαλιώδης. ος. ὁ, ἡ. tortuosus.
στραγγεύω. criminor, tarde incedo.
στραγγίζειν. colare, exprimere.
στραγγουρέω. ῶ. urinæ difficultate laboro.
στραγγουρία. urinæ stillicidium.
στραμβολονομᾶν. esse crispis capillis.
* στρατεία. ας. ἡ. expeditio. Accipitur pro bello.
στράτευμα. ατος. τὸ. exercitus.
στρατήσιμος. η. ὁ. militaris.
στρατεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ηκ.
στρατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. milito, stipendia facio.
* neutrum absolutum. Accipitur pro delectum ago.
στρατήγιον. η. τὸ. locus ubi conueniunt milites.
* στρατηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. sum prætor urbanus. Itẽ ducem seu gubernatorem rei bellicæ ago, neutrum absolutum.
στρατήγημα. ατος. τὸ. gestum militare, consilium, stratagema.
* στρατηγία. ας. ἡ. militatio, prætura, imperium rei militaris & gubernatio.

στρατηγικῶς.

στρατηγιάω. μ. άσω. π. ακα. milites ducere cupio. neutrum absolutum.
* στρατηγικός. ducendi exercitus peritus apud Isocratem.
στρατηγικῶς. imperatoriè.
στρατήγιον. η. ὁ. prætorium, signũ ducis in bello, uexillum.
στρατηγός. οῦ. ὁ. imperator, dux exercitus.
στρατηγίς. ίδος. ἡ. nauis ducis in bello nauali. Est
* etiã imperatrix & ductrix exercitus, quẽ admodum apud Amazones fieri cõsueuit.
στρατηλάτης. η. ὁ. prætor, ductor exercitus.
στρατιά. ᾶς. ἡ. militia, exercitus.
στρατιωτικόν. οῦ. τὸ. exercitus.
στρατιώτης. η. ὁ. miles.
* στρατιωτικός. οῦ. ὁ. militaris. Et rei militaris peritus.
στρατιῶτις. miles mulier.
στράτιος. bellicosus, timendus. Iouis epithetũ.
στρατολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. armo, id est, ad rem concito. actiuũ, accusatiuo iungitur.
στρατολογία. ας. ἡ. delectus militum.
στρατοπεδάρχης. η. ὁ. castrorum præpositus.
στρατοπεδεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ηκ.
στρατοπεδεύω. castra metor.
στρατόπεδον. η. exercitus, locus castrorum, castra, uallum. In plurali accipitur pro militibus ipsis.
στρατός. οῦ. ὁ. exercitus.
στρατόφιν. ab exercitu.
στρεβλός. οῦ. ὁ. prauus, tortuosus, peruersus, uersutus.
στρεβλόω. μ. ώσω. π. ωκα. torqueo, deprauo, strictè ligo, constringo & arctè uincio. actiuum, accusatiuo iungitur.
* στρέμμα. ἄρθρα παράβασις.
στρίμμαια. τὰ. luxata.
στρέπω. torqueo, hinc stropha.
στρεπτός. οῦ. ὁ. flexibilis, torques, fibula chlamydis, panis subcineritius.
στρέφω. μ. ψέω. π. ψα. corrumpo, tristifico, expugno, tardo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
στρέφομαι καὶ στρέφω. immoror, cunctor. unde
στράγξ. γος. gutta quæ paulatim defluit, stilla.
στρεφάσκω. uerto. actiuũ, accusatiuo iungitur.
* στρέφομαι. fallacia utor, tergiuersor, cunctor, cõministor technas. Sic apud Virgil. Verte omnes tete in facies, & cætera. Iungitur accusatiuo. Vide cõmenta. Budæi.
στρεφόμηνος. supinus, securus, ociosus, improuidus.
στρεφωδινέω. μ. ήσω. π. ηκα. σκοτόω.
* στρέφω. μ. ψω. π. ψα. uerto, torqueo. Est etiã animo uerso & uoluto. Herod. στρέφει τὴν πόδα dixit, pro pedẽ luxauit. Dicitur & στρέφεν, cũ equus à sessore in obliquum flectitur. actiuum, accusatiuo iungitur.
στρηνιάω. μ. άσω. intẽperãter & immodestè ago, lasciuio, molestè fero.
στρηνός. η. ὁ. durus.
στρίβιλος. η. ὁ. uibex, tuber.
* στροβέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumultuor, uerso, κινῶ, παρατείνω, circumeo, περιφέρω, circũago, & uerso, id est,

ἀνακυρίνω, περιφέρω τινὶ κάτωθεν, probo, exploro. Significat etiam excutio mentem meam, & uerso me in omnem partem.
* στρόβιλος. η. ὁ. nucleus pineus, procella, tempestas uel uortex, turbo ludus & κῶνος, id est, nux pinea & interdum pinus. Plato posuit pro turbine puerili. Lucia. pro uento uorticoso.
* στροβιλῶ. τὸ συστρέφω, contorqueo & intorqueo.
στρογγύλη. ης. ἡ. rapa, torta, insularum Aeoli una.
στρωβελός. οῦ. curuus, delicatus.
στρόγγυλος. η. ὁ. rotundus, tendens in acutũ, turbinatus.
στρόμβος. η. ὁ. trochus, sphæra, globus, uortex, conchylium.
στρομβόω. μ. ώσω. π. ωκα. uerso, uoluto.
στρουθίον. η. passerculus.
στρουθοκέφαλος. η. ὁ. habens caput passeris.
στρουθός. οῦ. ὁ. passer auis.
στρούς. ός. ὁ. passer.
στροφᾶς. η. ὁ. ianitor, uersutus. Mercurij cognomen, quod ianuarũ custodiæ præsideret.
στροφάλιγξ. γος. ὁ. conuersio, cardo.
στροφαλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. uertor, uoluor.
στροφάς. άδος. ἡ. conuersio, uertigo.
στροφάω. μ. άσω. π. ωκα. uerto. actiuũ, actõ iũgitur.
* στροφεύς. έος. ὁ. cardo ostij, id est, στρόφιγξ.
* στροφή. ῆς. ἡ. uersutia, reuolutio, stropha, cunctatio subdola, aut tergiuersatio fraudulenta & ludificatrix, fallatia. Virgil. dixit Verte omnes tete in facies. στροφὴ etiam dicitur, cũ equus à sessore in obliquũ flectitur, id est πλαγίωσις, flexus. Et figura apud Quintil.
* στρόφιγξ. γος. ὁ. cardo ostij. Et nõ modo est cardo ostij, sed etiam uerticulum epistomij in aquæ ductibus, & in salientium figillis.
στροφίον. η. τὸ. strophium, fascia, torques, cingulum tortum.
στρόφιος. η. ὁ. Strophius, pater Pyladæ.
* στρόφιος. ὁ. uersatili uersutia præditus, ὁ εὐστροφος καὶ ἐυμήνιος. μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ στρόφιγγος.
* στροφόομαι. torminibus uexor & laboro.
στροφός. οῦ. ἡ. dolor intestinorum, quod tormen Latinè uocant.
στρυμών. όνος. ὁ. Strymon, flumen Amphipolis Thraciæ.
στρυφνός. οῦ. ὁ. acerbus, rigidus, faciẽs obstupescere dentes.
στρυφνότης. ητος. ἡ. acerbitas.
στράβυλος. η. ὁ. nucleus pineus.
στρῶμα. ατος. τὸ. stroma, stragulũ omne quod sternitur & insternitur.
στρωματής. έος. ὁ, ἡ. uariè contextus.
στρωμνή. ῆς. ἡ. stratus, id est, lectus.
στρωματίζω. μ. ίσω. π. ικα. insterno ut iumentum.
στρώμνυμι. μ. ώσω. π. ωκα. καὶ
στρωμνύω. sterno. actiuum, accusatiuo iungitur.
στρωτήρ. ῆρος. ὁ. trabs parua.
στρώτης. instrator, qui equum domino insternere solet.
στρωτός. οῦ. ὁ. stratus. ta. tum.
στρωφάω. μ. άσω. π. ακα. uerto, neo.
στρωφάομαι. uersor.

συγίομαι.

συγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. odio ſum paſſiuè.
συγερὸς. οῦ. ὁ. querulus, triſtis, odioſus, moleſtus.
συγερότης. ητος. ἡ. mœſtitia.
συγερώπης. ες. ὁ. cum odio aſpiciens.
συγίω. μ. ήσω. π. ηκα. odi, timeo. acti. actõ iũgitur.
συγηρὸς. οῦ. ὁ. triſtis, odibilis.
συγητὸς. οῦ. ὁ. odibilis.
συγνάζω. μ. άσω. π. ακα. triſtor, triſtitiã fero. neutrum abſolutum.
συγνὸς. οῦ. ὁ. triſtis.
* σύεος. incitari.
σύλ Θ. ου. ὁ. columna, pertica.
σῦμ Θ. ου. ὁ. truncus.
σύμφαλος. ου. ὁ. ἡ. Arcadiæ ciuitas & fons.
σύξ. γός. Styx infernalis palus, & in Arcadia eiuſdem nominis, quaſi dicas mœſtitiam.
συπᾶν. ου. ὁ. ſtupa. idem συπάριον.
συπάζω. μ. άσω. ſtrepo, tono.
σύρης. ſtipes, truncus.
συπογλύφος. ου. ὁ. tornator.
συπίγρία. ας. ἡ. alumen.
συπικὸς. οῦ. ὁ. ſtrictiuus, ſtypticus, à uerbo σύφω.
σύραξ. κος. ὁ. lignum iaculi, pars haſtæ inferior, quæ manu tenetur.
συράκιον. ου. τὸ. idem.
συραχίζω, μ. ίσω. traho.
συραχίζειν. ſtimulare.
σύραξ. lachryma cuiuſdam arboris.
συφελίζω. μ. ίξω. π. ιχα. euerto, quatio, agito, uerbero, uinco.
συφελισμὸς. οῦ. ὁ. cõtumelia, querimonia, iniuria.
συφελὸς. οῦ. ὁ. durus, fortis.
σύφ Θ. ετος. ὁ. ſtupa, lucrum.
σύφω. μ. ύψω. π. υφα. obturo, ſtringo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.
συφρὸς. οῦ. ὁ. grauis, ſolidus.
σύψις. ιος. ἡ. conſtrictio.
σωϊκὸς. οῦ. ὁ. Stoicus philoſophus.
σωμυλία. ας. ἡ. argutia, lõquacitas.
σωμύλ Θ. ου. ὁ. multiloquus, lepidus, facundus, facetus, dicax, garrulus. Accipitur tam in bonam quàm in malam partem.
σωμύλομαι. multa & argura loquor.
* σωμύλματα. ſtulta blateramenta, argutiæ, nugæ, nugamenta.
σωμύλω. imperfectè loquor, garrio.
σώμιξ. ικος. trabs lignea.
σωμύλματα. τὰ. argutiæ, lepores.

Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

σύ. tu.
σύαγρ Θ. ου. ὁ. aper.
συβαρίζειν. deliciari, fiducia diuitiarũ calumniari, opiparè ac genialiter uiuere.
σύβαρις. ιος. tacita, conſummatæ deliciæ, Sybaris urbs Siciliæ.
* συβαριτικὸς. οῦ. ὁ. mollis, uoluptuoſus. Vnde συβαριτικὴ πάτεια, de cõuiuio dicebatur nimiũ apparato. Vide Chiliad. Eraſ.
συβήνη. ης. ἡ. arcus aut calamorum theca.
συβριάζω. μ. άξω. inſolesco, delicior.
συβριασμὸς. ου. ὁ. ſtrepitus in conuiuijs.

συβόσιον. ου. ὁ. grex porcorum.
συβώτης. ου. ὁ. ſubulcus.
συγγάλακτος. collactaneus.
σύγγαμβροι. οι. mariti duarum ſororum.
σύγγαμ Θ. ου. ἡ. uxor.
συγγένεια. ας. ἡ. cõſanguinitas, affinitas, cognatio.
συγγενὴς. ές Θ. ὁ. ἡ. conſanguineus, affinis, cognatus, propinquus.
συγγενικὸς. οῦ. ὁ. innatus, naturalis.
συγγηράσκω. cõſeneſco. quære γηράσκω. neu. abſo.
* συγγίνομαι. conuenio, coëo. ὁμιλέω, commercium habeo cum aliquo, conuerſor. Συγγίνομαι τῇ παιδείᾳ, in ſtudio literarũ uerſor. Eſt etiam ſimul natus uel congenitus. deponens, datiuo iungitur.
συγγινώσκω. ignoſco, ſimul cognoſco. quære γινώσκω. neutrum, datiuo iungitur.
συγγνώμη. ης. ἡ. uenia.
* συγγνώμην ἔχειν. ignoſcere.
* συγγνωμονικὸς. clemens & facilis in condonandis maleficijs. cui opponitur τιμωρητικός.
συγγνώμων. ον Θ. ὁ. mitis, miſericors.
συγγνωστὸς. οῦ. ὁ. dignus uenia, ignoſcendus, deprecabilis.
σύγγον Θ. ου. ὁ. ἡ. frater, ſoror.
σύγγραμμα. ατος. τὸ. opus, uolumen, cõmẽtarium, quodcunque opus, cõmentatio.
συγγραφεὺς. έος. ὁ. hiſtoricus, autor, id eſt, librorũ compoſitor.
* συγγραφὴ. ῆς. ἡ. hiſtoria, cõpoſitio, ſcriptio à Cicerone dicitur. Et chirographum, ſyngrapha, hoc eſt, ſtipulatio & cautio. neq; ſemper obligatione reciproca conſtabat, ſed etiam unius tantũ ſponſione & alterius ſtypulatione.
* συγγράφομαι. ηθῶ.
συγγράφω. μ. άψω. π. αφα. cõſcribo, id eſt, compono hiſtorias, uel poëmata. Eſt etiã ſcripto caueo ab aliquo. actiuum, actõ iungitur.
συγκαθαγίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſanctifico. actiuum, accuſatiuo iungitur.
* συγκαθαιρέω. tollenti onus auxilior.
συγκάθεδρ Θ. ου. ὁ. aſſeſſor.
* συγκάθισις. cõiudicatio, comparatio, collatio.
συγκαθίημι. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul demitto. actiuum, accuſatiuo iungitur.
συγκαθύλλω. condormio.
* συγκακουργεῖν. colludere.
* συγκακούργημα. res per colluſionẽ actoris & rei tranſacta, ex quo genere eſt præuaricatio, id eſt, καθύφισις.
* συγκακουργία. eſt quæ colluſio à Iuriſconſultis appellatur.
συγκαλέω. μ. έσω. π. εκα. cõuoco. acti. actõ iũgitur.
συγκαλύπτω. μ. ύψω. π. υφα. cooperio. acti. actõ iũg.
συγκάμνω. μ. αμῶ. ſimul laboro. neutrũ, abſolu.
συγκατακτὰς. pro συγκατακτείνας ſimul occidens.
συγκατασκευάζω. μ. άσω. π. ασα. ſimul præparo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
συγκατάειδς. agnoſcere.
συγκαταβαίνω. μ. ήψω. π. αφα. cum impetu uenio.
συγκατάθεσις. ιος. ἡ. aſſenſio, approbatio qua eadẽ uiſa noſcuntur.

συγκατατίθεμαι. aſſentior, approbo, comprobo, cum accuſatiuo.
* συγκαταινῶ. ὁ συγκατατίθεμαι, καὶ συνεπαινῶ.
συγκάταιν Θ. aſtipulator. καὶ συνέταιν Θ, hoc eſt, collaudator.
συγκαταπάω. ῶ. pariter auello, conuello.
* συγκαταβύομαι. ſimul mergor, urinor.
συγκάτευγμα. ατος. τὸ. res uotiua.
συγκαταβύνω. emendo, corrigo.
* συγκατα ψηφίζομαι. ſuffragijs ſeu calculis addor, cooptor.
συγκατάθημι. approbo, conſentio, aſſentior, cũ datiuo.
σύγκειμαι. conſto, id eſt, compoſitus ſum. depo nens abſolutum.
συγκεκροτημένος. coaceruatus.
συγκεκροτημένως. plauſibiliter, magna cũ laude.
συγκεκμένον. ου. τὸ. quod conuenerat, quod pepigeramus.
συγκεκροτημένος. ου. ὁ. accinctus, in pcinctu exiſtens.
συγκεχυμένως. confuſè.
συγκεράννυμι. μ. άσω. π. ασα. καὶ
συγκερανύω. commiſceo, contempero, confundo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
* συγκεφαλαιόομαι. in ſũmã colligo, & in ſummã colligor. Nam actiuè & paſſiuè ſignificat.
συγκεφαλαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſummatim colligo, ſummatim dico.
συγκεχωρημένος. ὁ. ὁν. ὁς. ὁ. conceſſum.
συγκηδεσταί. ὁι. mariti & uxoris parentes.
συγκυνηγέτης. ου. ὁ. ſimul uenãs, ſocius uenationis.
συγκλέπτης. ου. ὁ. ſocius & particeps furti.
συγκινδυνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſimul periclitor. neutrum, datiuo iungitur.
συγκοιμᾶσθαι. condormire.
συγκομιστήρια. τὰ. feſta quibus primæ fruges cõportabantur.
συγκλείω. μ. είσω. π. ειπα. claudo. acti actõ iũgitur.
συγκληρονόμος. ου. ὁ. cohæres.
συγκληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſimul ſortior.
* συγκλησίαι. dicitur de ſenatoribus, ἐκκλησία uero de populo.
* σύγκλητος βουλὴ. indictiuum conſilium.
συγκλητικὸς. οῦ. ὁ. ſenator.
σύγκλητος. ου. ὁ. ſenatus.
συγκλοτεῖν. titubare.
σύγκλυδα. confuſa.
συγκοίτων. ου. ὁ. merces pro concubitu.
συγκλονέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõcutio. acti. actõ iũgitur.
συγκολλᾶν. conglutinare, conuenire.
συγκόλλησις. ιος. ἡ. conglutinatio.
συγκομιδὴ. ῆς. ἡ. tranſuectio, apportatio, repoſitio fructuum, συλλόγησις, collectio.
συγκομίζω. μ. ίσω. π. ικα. comporto, fructum ex agro domum refero. Eſt etiam colligo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
συγκομιστὸς ἄρτ Θ. furfuraceus panis, qui alio nomine πιτυρίας dicitur. Cicero cibarium panem uocat.
συγκοπὴ. ῆς. ἡ. conciſio, ſyncopa, affectio ſimilis deliquio.
* συγκόπτομαι. animo linquor.
* συγκοπικὸς. huiuſmodi deliquium inducens.

συγκόπτω. μ. όψω. π. οφα. ferio, feſſus ſum, uerbero, concido, contundo, pulſo.
σύγκρασις. ιος. ἡ. commixtio.
συγκρεμίζω. adiuuo, ſimul leuo. actõ iungitur.
συγκρατέω. ῶ. conſeruo, tueor.
* σύγκριμα. coagmentum, & quod cõcretum eſt, ut Cicero loquitur, ut mundus.
συγκρίνω. μ. νῶ. π. κα. cõparo. actiuũ, actõ iungit.
σύγκρισις. ιος. ἡ. cõparatio, aſſimilatio, generatio.
* συγκρίνεσθ πρὸς τινά. cõtendere, iudicio experiri, etiã cũ aliquo capitali iudicio diſceptare. Eſt & συγκρίνεσθ, coagmẽtari, concreſcere.
συγκριτικὸς. οῦ. ὁ. comparatiuus.
συγκροτέω. μ. ήσω. π. ηκα. auxilior, turbo, ſimul adduco, meditor. abſolutè.
συγκρούω. μ. ούσω. π. ικα. collido, concutio, ſemino diſcordiam inter amicos, collætor, colligo, ſimultatem inter amicos cieo, collido & in conflictum impello.
* σύγκρασις. καὶ
* σύγκρουσμος. huiuſmodi colliſio.
συγκρούσιος. ου. ὁ. concuſſor, colliſor.
συγκρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. abſcondo, ſimul abſcondo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
συγκυκάω. μ. άσω. π. ακα. cõmiſceo. acti. actõ iũgit.
* συγκυλινδοῦμαι. uolutor. datiuo iungitur.
* συγκύπτω. ſimul inclinor, pariter incũbo. Accipitur etiam pro ὑποκύπτειν & καταβύπτειν & deorſum aſpicere, ut demiſſi ſpiritus homines ſolent. Eſt etiam coire & in unum cõtrahi quod hiabat & diſtrahebatur.
συγκύρημα. ατος. τὸ. καὶ
συγκυρία. ας. ἡ. ſors, caſus.
συγκυρέω. μ. ήσω. π. ηκα. contingo, confirmo. neutrum abſolutum.
συγχαίρω. gratulor.
συγχειμάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. cohyberno.
συγχέω. cõfundo, require χέω. acti. actõ iũgitur.
συγχομηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſero, ſoluo expenſas.
σύγχορος. ου. ὁ. uicinus.
συγχρονίζω. μ. ίσω. π. ικα. contemporaneus ſum, neutrũ, datiuo iungitur.
σύγχρονος. ου. ὁ. contemporaneus.
συγχύνω. confundo.
σύγχυσις. ιος. ἡ. confuſio, turbatio.
συγχύω. μ. ύσω. π. υκα. confundo, obſcuro, tumultuo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
* συγχωρέομαι τινός. ut mihi permittatur impetro.
συγχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõcedo, permitto, indulgeo, ueniam do. Item comiter & per gratiam indulgeo quippiã & cõdono. Eſt etiã cõſentio & aſtipulor. Et cedo, non reclamo. Acquieſco, ἀρκοῦμαι, ἀγαπῶ, contentus ſum. actiuũ, accuſatiuo iungitur. Hoc uerbum unum ex illis eſt, quæ in præſenti uoce actiua prolata in futuro uocem paſſiuam ſortiuntur apud Atticos. Apud Demoſt. enim & Platon. legitur συγχωρήσομαι in futuro à συγχωρέω.
συγχώρησις. ιος. ἡ. conceſſio, abolitio.
* συγχωρούμενος. cui uenia habetur, cum actõ. Eſt etiam cuius nomen abolitione principis ex reis exemptum eſt.

σύλην. celeriter, impetuosè.
σύετο. concitabatur.
συλάω. μ. ήσω. π. ηκα. simul uiuo. neu. dtõ iũgitur.
συλεύγνυμι. μ. εύξω. π. ευκα. κῳ.
συλεύγω. cõiugo. actiuum, accusatiuo iungitur.
σύλευξις. ιος. ἡ. coniunctio.
* συλκτεῖν. altercari, disputare.
συλυγία. ας. ἡ. coniugium, coniugatio.
* σύλυγα. κῳ.
* συλυγοῦντα. dicunt quæ Cicero cõiugata uocat.
σύλυγος. ε. ὁ. ἡ. coniunx, compar, socius.
* σύλυξ. ὁ ὁμόλυξ.
συνιία. ας. ἡ. ruditas, rusticitas, à suibus deductũ.
συῖλαι. αἱ. uolutabra suũ, & loca cœnosa.
συινεῖν. inscitè quippiam agere.
συῖνός. οῦ. ὁ. suillus.
* συκαχεῖς. ficedula autũni tempore post μελαγκόρυφος appellata, quã Gaza Atricapillã uertit.
συκῆ. ῆς. ἡ. κῳ συκέα. ficus arbor.
συκία. ας. ἡ. cucurbitula qua sanguis exugitur.
σύθεν. impetum fecerunt.
συκάμινος. ε. ὁ. morus.
συκαμινέα. ας. ἡ. idem.
συκόμορον. ε. τὸ. Sycomorus arbor & fructus eius,
* ficus est Aegyptia prædulcis sine granis. Nomen est compositum ex fico & moro auctore Plinio & Dioscor.
συκάμινον. ε. τὸ. morum.
συκάλω. μ. άσω. calumnior, ficus lego.
συκοπρωκτής. ε. ὁ. ficuum sector, sordidus, auarus.
σύκινος. ε. ὁ. ficulnus, inutilis.
συκόβιος. ε. ὁ. ficis uiuens. uocabantur sycophantæ hoc nomine Athenis.
συκολόγος. ε. ὁ. quasi ficus numerans, siue de ficis loquens, sycophanta.
σῦκον. ε. τὸ. ficus, fructus, hulcus in oculis, quæ & σύκωσις appellatur, quidã mariscam appellari putant Latinè. De fructu, arbore, & morbo.
σύκχοι. ὁι. calciamenta Phrygia.
συκοφαντέω. μ. ήσω. π. ηκα. calumnior, calumnijs cũuenio, defero. actiuũ, accusatiuo iũgitur.
* συκοφάντης. ε. ὁ. calumniator, sycophãta, delator.
συκοφαντία. ας. ἡ. calumnia.
συκοφάντρια. ας. ἡ. calumniatrix.
συκοσσαλία. ας. ἡ. sycophanta.
συκῶν. ῶνος. ὁ. ficetum.
σύκωσις. ιος. ἡ. uitium palpebræ asperæ & ficosæ. Et morbus capitis sic dictus à fici simi
* litudine, quando caro excrescit.
συκωρός. οῦ. ὁ. quasi ficos obseruans, sycophanta.
συκώπαις. αιδ. ὁ. puerorum modo ficorum studiosus. in sycophantam Athenienses item torquebant.
συλλαβή. ῆς. ἡ. comprehensio, syllaba, à σύν, & λαμβάνω.
σύλλαβος. ε. ὁ index libri.
συλαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. abigo prædam.
συλλαμβάνομαι. κῳ.
* συλλαμβάνω. μ. ήψω. π. ειφα. concipio, comprehendo, aduiuo. Item pro concipio,
* & κυῶ. Significat & suspicio, actõ iũctum. Συλλαμβάνειν ἐπὶ θανάτῳ, ad supplicii rapere.

συλάω. μ. ήσω. π. ηκα. prædor, sacrilegio cõpilo.
* συλλέγομαι. comparo, quæro. Item colligo. Est etiam idem quod συλλογίζομαι, hoc est, ratiocinor, colligo, rationem alicuius rei gerendæ uel explicandæ ineo, certis argumẽtis colligo & cõstituo. Vide cõmenta. Budæi.
συλλέγω. μ. ξέξω. π. εχα. colligo. acti. actõ iungit.
συλείβω. μ. ίψω. π. ειφα. stillo, fluo. neu. absolutũ.
σύλεκτος. ε. ὁ. corriualis.
συλεύω. μ. ήσω. π. ηκα. prædor. neutrũ, actõ iungit.
συλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. idem.
συλλήβδην. collectim, comprehensim.
* συλλήπτρια. adiutrix.
συλλήπτωρ. ορος. ὁ adiutor.
συλλητέον. subueniendum.
σύλησις. ιος. ἡ. compilatio.
συλητής. οῦ. ὁ. compilator.
σύλληψις. εος. ἡ. auxilium, conceptio, comprehensio, syllepsis.
συλλογή. ῆς. ἡ. congregatio, collectio.
συλλογεύς. έος. ὁ. collector.
* συλλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. cõputo, concludo, ratiocinor, colligo ratione subducta.
συλλογιμαῖος. ε. ὁ. ἡ. collectitius.
συλλογισμός. οῦ. ὁ. cõputatio, pẽsatio, ratiocinatio
συλλογιστικός. οῦ. ὁ. rationalis.
* σύλλογος. ε. ὁ. hominũ frequentia, cõuentus, concilium, coitio, iudicium, συνέδριον, cõsessus, & συμφεχοντοῦν, id est, collegium, ut Augurum. Est etiã colloquentium circulus.
σύλον. ε. τὸ. pignus.
συμμαθητής οῦ. ὁ condiscipulus.
συμμανθάνω μ. συμμαθήσομαι. π. συμμεμάθηκα. condisco. aoristus secundus συνέμαθον.
συμμάρπτω. μ. άρψω. π. αρφα. comprehendo. actiuum, accusatiuo iungitur.
συμμαχίω. μ. ήσω. π. ηκα. simul pugno, id est, socius sum in bello. neutrũ, datiuo iungitur.
συμμαχία. ας. ἡ. auxilium, societas in bello, confœderatio.
σύμμαχος. ε. ὁ. auxiliarius, socius, commilito.
συμβαίνω. μ. ήσομαι. π. ηκα. contingo, accido. neutrum, datiuo iungitur. Vide σύμπτωμα.
συμβάλλομαι. confero, adiuuo, dico, colligo, cõ
* duco, συμφέρομαι κῳ ἐξικνοῦμαι. depo. absolutũ.
συμβάλλω. confligo, coniecto, conijcio, cõmit
* to, collido, συγκρούω, inimicitiam inter duos & discordiam rixamq; concito. Et paria comparo. Et absolutè ἀντὶ τοῦ συμπλέκομαι, συμπίπτω, ἢ, συμφέρομαι τοῖς πολεμίοις, uires cõfero ad præliũ, & præliũ cõmitto. Et συμβάτω κῳ, συνδρέω ut cõfluẽtes, coẽo, cõmittor, cõiũgor, cõmisceor, cũ dtõ alioqui cũ actõ. Itẽ πρὸς βάλλω κῳ παραθεωρῶ. cõfero & contendo comparoq;. Est etiam paciscor, & contractus cõuẽtaq; ineo, hoc est, συναλλάττω. actiuum, accusatiuo iungitur.
σύμβαμεν. accidens.
συμβασιλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. simul impero.
σύμβαν. fortè.
συμβατικός. οῦ. ὁ. conueniens ad pacta, pacisci bilis.
συμβίβασις. ιος. ἡ. instructio, affirmatio.

* συμβιβάζω. μ. άσω. π. αχα. affirmo, concordo, certior fio, coniecto, concilio, ad amicitiã fœdusq; adduco. Item accommodo, & ad cohærentiam adduco, compono, coagmento. & ex collatione aliquorum doceo & probo aut conijcio.
συμβιβῶ. instruam, docebo.
σύμβιος. ε. ὁ. simul uiuens.
συμβιόω. μ. ώσω. π. ωκα. simul uiuo. neutrum, datiuo iungitur.
συμβίωσις. ιος. ἡ. conuictus, id est, simul uiuere,
συμβίωτος. ε. ὁ. conuictor, contubernalis.
συμβιώτης. ε. ὁ. simul uiuens.
σύμβλημα. ατος. τὸ. pessulus.
* σύμβλητος. conferendus, comparabilis & commutabilis. Vnde Aristoteles accipit σύμβλητον & ἀδιάφορον pro eodem.
συμβλῶν. obuauerunt.
συμβόλαιον. ε. τὸ. commercium, pactum, contractus, conuentio, conuentum.
συμβολαιογράφος. ε. ὁ. notarius.
* συμβόλαιον δίκη. controuersia uel iudicium de pacto & contractu.
συμβολαιοῦν. pacisci, contrahere.
* συμβολή. ῆς. ἡ. congressio, prælium, conflictus, & cõflictio præliaris. Est etiam cõmissio, id est, parium comparatio ad pugnã. Item cõiectura & consilium.
συμβολικός. οῦ. ὁ. coniecturalis, allegoricus, & ænigmaticus. Inde συμβολική θεολογία κῳ τελεστική, dicta est & μυστική, differtq; τῆς φιλοσοφικῆς κῳ κατηχητικῆς & ἀποδεικτικῆς. Symbolica est quę in sacramẽtis implicita est hodie in ecclesia, ut olim in cerimonijs legalibus fuit. Philosophica est quę uersatur in theoria & rerum diuinarum comentatione. Bud.
συμβολικῶς. cõiecturaliter, id est, per cõparationẽ præteritorum & futurorum.
σύμβολον. ε. τὸ. nota à Cicerone dicitur, signum,
* symbolum, ut signa militaria. Græci etiam symbolum anulum appellant, conui
* uium. Et σύμβολα interdum insignia, id est, πρόσημα. Σύμβολον etiam est omen, κῳ οἰώνισμα. Σύμβολα etiam dicuntur tesseræ quædã quę dantur publicè à ciuitatibus quibusdã, hominibus sibi amicis, ut hospitali & amicè acciperent in oppidis fœderatis. Sic hodie uocari possunt tesseræ collybisticæ, q̃s literas collybicas uocãt, quasi ad permutãdã pecuniã externã instituras. Et σύμβολον ἀντὶ τοῦ τιμῆμα, quasi tessera & fructũ abscissum, cõmissura. Σύμβολα τοῦ Πυθαγορικά, dicta sunt quędã quasi ænigmata, significãtia rei alicuius occultæ & recõditæ, q̃ etiã συνθήματα & ἀλληγορήματα dicuntur. Bud.
συμβολεύς. έως. ὁ. instrumentũ quo piscatores retia texunt.
σύμβολος. ε. ὁ. etiam dicitur pro omine.
* σύμβολος. ε. ὁ. compascuus.
* συμβουλεύομαί Βι. τὸ ἀκοινωνοῦμαι, κῳ συσκέπτομαι, συμπραγματεύομαι, recũ cõmentor de re aliqua. Significat etiam consulo te.
* συμβουλευτικός, est oratio consultoria, in qua consilium datur alicui.
* συμβούλευμα, consilium.
* συμβουλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. consulo, id est, do consilium. neutrũ datiuo iungit. ut συμβουλεύω Βι. sum auctor κῳ, εἰσηγοῦμαι.
* συμβουλή. ῆς. ἡ. consultatio, sententia, consilium, et admonitio.
συμβουλία. ας. ἡ. consultatio.
συμβούλιον. ε. τὸ. consilium.
σύμβουλος. ε. ὁ. consiliarius.
συμμαρία. ας. ἡ. constantia.
συμμετέχω. participo, gtõ iungitur.
σύμμετρος. ε. ὁ. moderatus, cõmensuratus.
συμμετρία. ας. ἡ. symmetria, proportio.
συμμιγνύομαι. cõsu o, id est, do consilium.
* συμμίγνυμι. cõmisceo, cõfligo. Συμμίξαι ἀνθρωπῳ λόγων, cum eo uerba feci. Συμμίγνυμι etiam est uires socio, castra castris adiungo. cum dtõ.
συμμιγνύω. μ. ίξω. π. ιχα. κῳ.
συμμίσγω. commisceo, coẽo. acti. accu. iungitur.
συμμορία. ας. ἡ. portio, multitudo, πολιτικὸν σύστημα.
συμπαίζω. μ. αίξω. π. αιχα. colludo. neutrum, datiuo iungitur.
συμπαλαίω μ. αίσω. π. αιχα. colluctor.
συμπαιγνία. ας. ἡ. collusio.
* συμπάθεια. ας. ἡ. condolentia, naturalis consensus & conuenientia.
συμπαθής ὁ. ὁ. ἡ. eiusdem affectus.
* συμπαθῶ. idem quod συμπάσχω, quod & condole sco significat, alienisq; incõmodis afficior & consentio.
* συμπαιδεύω. condoceo. Accipitur etiam aliter. Polyb. ὁ δὲ βίᾳ κῳ θυμῷ συμπεπαιδευμένος, in uiolentia & iracundiæ furore educatus, hoc est, ὁ δὲ βίᾳ κῳ θυμῷ σύνηθης, assuetus & exercitatus.
συμπαίκτωρ. ορος. ὁ. κῳ.
συμπαίστωρ. collusor.
συμπάν. ad summã, in summa, ut plurimum.
* συμπαρακολουθῶ ἕως λόγῳ ὀρθῶς. rectè atq; ordine disputationẽ prosequor.
συμπδασιανάζω. μ. άσω. π. ακα, adiuuo.
συμπεδοῦν πάμαν. simul deuolaui.
συμπηγνύω. produco, prorogo, simul extendo
συμπηγνύχομαι. simul nauigo.
συμπαρεδρεύω. μ. εύσω. assideo, maneo.
συμπάρειμι. præsens sum.
συμπαρέρχομαι. accedo, obtingo. i. cedo cũ datiuo
* συμπαρέχω. ἀντὶ τοῦ παρέχω.
* συμπαραμαρτέω. μ. ήσω. π. ηχα. iuxta & simul sequor comitor. neut. dtõ iungitur.
συμπάροικος. ε. ὁ. contubernalis.
σύμπας. αντος. ὁ. uniuersus. σύμπαντοῦ, multi simul.
συμπάχω. τὸ συμπαθῶ.
* συμπατάγέω. μ. ήσω. π. ηκα. collido.
συμπάσσω. conspergo.
συμπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõculco. acti. actõ iungit.
* συμπείθω. simul persuadeo.
συμπράσσω. cõcludo, termino. act. accu. iungit.
συμπέρασμα. ατος. τὸ. conclusio.
συμπεριφέρω. circunfero, circumuoluo.
* συμπεριφέρομαι. turpiter & flagitiosè cũ aliq̃ oberro, συμπεπνοῶ μὲ φθορᾶς ἢ μιαρᾶς διαγωγῆς. Bud.

συμπεριφορά.ᾶς.ἡ. portatio quæ fit circunferendo circunlatio.

* συμπίπτω.concoquo,qđ etiam ἐκπίπτω dicitur.

συμπεσών.ὀν Θ.ὁ. contingens,incidens.

συμπηγνύω..cõpingo,coapto,compono.

συμπήγνυμι.μ.ήξω.ηχα.constringo,congelo.actiuum, actõ iungitur.

σύμπηκτος Θ.ὴ.ὸ.compactus.

σύμπηξις.ιος.ἡ.commixtio, compositio.

συμπιέζειν.opprimere.

συμπίνω.μ.συμπόσω.π.συμπέπωκα.conbibo.neutrũ dati.iungitur.

* συμπίπτω.μ.συμπεσοῦμαι.π. συμπέπτωκα. contingo, cõcido,& calamitatem eandem patior. Est etiam incurro,coëo,competo. Est etiam cõtrahor,astringor,& συνιζάνω,idest,consido, προσίλλομαι. Res enim tumida cum ad habitum suum redit συμπίπτειν dicitur,hoc est,cõsidere συνίζειν καὶ καθίσταθαι. Est etiam ὁ συβρέμπνευμαι καὶ συμπλέκομαι,καὶ συμβάλλω, confligo, οἷον συμπίπτω,ζῖς πολεμίοις.Item ἁρμόζω,cõgruo conuenio.Vide Budæũ.Aoristus.β.συνέπεσον. neutrũ,datiuo iungitur.

* συμπλάττω.confingo,comminiscor,calumniõse exquiro.Vocamus etiam hoc cõflare.

* συμπλεόνες. complures simul collecti.

* συμπλέκομαι.manum consero, aut pedem cõfero,cõfligo. Accipitur etiam in bonam partem pro amicè cõuenio & complector,hæreo. Συμπλέκομαί τινι, est mihi negocium cũ eo,rem habeo cũ eo, implicatus sum.Cicer. dixit, Sortis necessitudine cõiunctus sum.

συμπλέκω.μ.ξέω.π.εχα.concinno,complico,cõfero manus,contexo.act.accu. iungitur.

συμπληγάς.άδος Θ.ἡ.Symplegas.

συμπληθύνω.μ.υνῶ.impleo.actiuum, gtõ iungit.

* συμπλοκή.ῆς.ἡ.complexio,congressio, prælium, conflictio,manuum consertio. Et coniunctio,hoc est,cum negocium cum aliquo habemus. Pertinet etiam ad textoriã & idẽ significat quod συνύφανσις.

σύμπλοος Θ.ὁ.ὴ.simul nauigans.

συμπλοίαος.ἡ.connauigatio.

συμπνευμός.ὁ.ὁ.conspiratio.

συμπνέω.conspiro, hoc est, unanimiter aggredior quippiam & coniuro, quod etiam dicitur συμφυσῶ.

συμπρόηγῶ.duco, dirigo.

* συμπροθλίβω.μ.ίψω.π.πα.obligo,id est,impedio. acti.accusa. iungitur.

συμπροκαλέω.concerto,auxilior.

συμπροκλίζω.μ.ίσω.π.κα.facio habitare.

συμπονέω.μ.ήσω.π.ηκα.simul laboro.neutrum absolutum.

συμπορισμός.οῦ.ὁ.paratio.

συμποτάζω.μ.άσω.π.αχα.cõuiuor.neut.absolutum

* συμποσιαρχέω.Sympofiarchia fungor incõuiuio

* συμποσιάρχης.ηου

συμποσίαρχος Θ.ὁ.ὸ.præfectus conuiuij,modiperator,cui sorte principatus cõuiuij obtigit.

συμποσιαρχία.ᾶς.magisteria conuiuiorũ,Theod. apud Ciceronem.

συμποσιασής.οῦ.ὁ.conuiuator.

συμπόσιον.ὁ.ὸ.comporatio,sympofium, cõuiuiũ locus conuiuij.

συμποτικός.οῦ.ὁ. spectans ad conuiuium,exhilarans conuiuium,hilaris conuiua.

συμπότης.ὁ.ὁ.compotor,conuiua.

συμπότρια.ας.ἡ.compotrix.

συμπράκτωρ.ορ Θ.ὁ.adiutor,socius.

συμπράττω σοι τὸ ἐμόν.hoc tibi conficio & in commodum tuum,& tua causa efficio,et studeo tibi.Accipitur pro fauere & opitulari,adiuuare & conspirare.

* συμπροθυμοῦμαι.in eandem causam incumbo,ad idẽ efficiendũ contendo,eodem incumbo.

συμπροκομένω.μ.ένσω.π.ενκα.sum ductor ad prandium.

συμπροπέμπω.μ.έμψω.π.εμφα.comitor,actiuum accusat.iungitur.

συμπροσεπυχήνεναι.cohærere.

συμπρόσειμι.adhæreo.

συμπροσίεω.adhæreat.

* σύμπτωμα.ατος.ὸ.incursus,casus,accidẽs.Est etiã in morbo accessio morbi.Differt autem ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος Θ.Galenus.τὰ δὲ ἀνάγκης ἕπεσθαι τοῖς κατασκευαῖς ἀφ' ὧν ἐνδεγοῦμεθα,ὑγιαινόντων ἡμῶν ἡμῶν, συμβεβηκότα:νοσούντων δὲ,σύμπτωματα καλεῖται. Significat etiam casum alicuius rei assecl am.Ponitur et pro quouis casu.

συμμύστης.ὁ.ὁ.symmysta, secretarius.

* σύμπτωσις.ιος.ἡ.compressio,calamitas, cõtractio Significat etiam casum quencunq;. Est etiã incursio rerum eodem desinentium, ut linearum quæ non sunt parallelæ. Bud.

* συμπωροῦσθαι.cõcallescere in speciem pumicis uel tofi,& coalescere.

συμφανής.ὴς Θ.ὁ.ὴ.manifestus.

συμφάσεις.εῶν.apparentiæ colorum quales in iride uidentur.

συμφέρει.expedit,utile est.

συμφέρομαι.confero,idest,ἀφίλιμός εἰμι,καὶ ὁμοῦ πράγματα τινα φέρω. Συμφέρομαί σοι,ἀντὶ τοῦ ὁμοδοξῶ καὶ συγχωρῶ,tecum sentio.opponitur τοῦ διαφέρομαι.Significat etiã congredior tecum,& cõuenio te.Item συμφέρειν ζῖς παροῦσι, sorte sua acquiescere,& modicis contẽtũ esse,qui nihil præcipuũ sibi postulat.Συμφέρομαι ζῖς πολεμίοις,ἀντὶ τοῦ συμπλέκομαι,συναράσσομαι, & cætera.Συμφέρομαι ζῖς πολλοῖς, unus sum è multis, non sum eximius,ἕις τῶν τυχόντων εἰμί.Significat etiam contingere.

συμφερόντως.utiliter.

σύμφερος Θ.ὁ.ὸ.ηου

συμφερής.οῦ.ὁ.utilis.

συμφέρω.confero,id est,simul fero,& utilis sum act.& neut.datiuo iungitur.

σύμφημι.μ.ήσω.confiteor,cõsentio,collaudo,assẽtior,comprobo.neut.datiuo iungitur.

συμφήτωρ.ορ Θ.ὁ.uates,testis.

* συμφιλοδοξῶ.seruio alicuius gloriæ. Sic Cicero dixit. Nam omnes φιλοδοξοῦσιν gloriæ meæ.

συμφορά.ᾶς.ἡ.calamitas.

* συμφορούμενοι dicuntur οἱ ὄρνιθες, quando nidos construunt. Sic Virgilius.Notaui Ipse locum aereæ quo congessere palumbes.

Apud

Apud Plat.συμπεφορημένοι opponunt διακεφορημένοις, hoc est,cõpositi dispersis & diuulsis.

* συμφορέω.congero,accumulo.

συμφόρησις.ιος.ἡ.ηου

σύμφορον.ὁ.ὸ.cõmodum,consentiens,aptum.

σύμφορος Θ.ὁ.ὸ.utilis, comes.

συμφραδμων.ονος Θ.ὁ.consiliarius.

συμφράζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. consulo.

συμφράττω.μ.άξω.μ.αχα.concludo,obturo.actiuũ accus.iungitur.

συμφρονέω.μ.ήσω.π.ηκα.cõcordo,una intelligentia cõcipio & cõprehendo,cõplector. neutrũ, datiuo iũgitur.

σύμφρων.ονος Θ.ὁ.ὴ.consors.

συμφυής.ὴς Θ.ὁ.ὴ.cognatus,connaturalis, eiusdem naturæ,ingenitus.

σύμφυλος Θ.ὁ.ὸ.simul natus, cõuenientis naturæ.

συμφυλήτης.ὁ.ὁ.gentilis.

συμφύρω. commisceo.

* συμφυσῶ.ὁ συμπνέω.

σύμφυτος Θ.ὁ.ὸ.insitus,cõsitus, complantatus.

συμφωνέω.μ.ήσω.π.ηκα.conuenio,id est,pactum facio,consentio,consono,neutrũ, dtõ iũgitur.

συμφωνία.ας.ἡ.concentus,consonantia,symphonia,musicum instrumentum,consensus.

σύμφωνον.ὁ.ὸ. consonans.

σύμφωνον.ὁ.ὸ.pactum.

συμφθείς.contritus, uulneratus.

συμφήφίζω.μ.ίσω.π.πα.computo.act. actõ iungit

σύμφηφος Θ.ὁ.ὸ.eiusdem sententiæ.

σύν.cum,quod Atticè ξὺν dicitur, semper datiuo iungitur. In compositione adiuuat uim uerbi & gratiã addit.ut συνεκτείνω,ad cõsummationẽ cõfero.Interdum significat cõtractionem sensim ,pcedentem. ut σύνοξυς, sensim mucronatus, in mucronem desinens.

σῦν.suem cum circunflexo,à nominatiuo σῦς.

συναγείρω.μ.ερῶ.congrego.act.accusa.iungitur.

συναγελάζω.μ.άσω.π.αχα.coniungo,congrego,cõcilio,socio.

συναγελασμός.οῦ.ὁ.congregatio.

συναγκεια.ας.ἡ. conuallis, locus ubi duæ uallies conueniunt.

συναγκόχει.comportauerat.

* συναγορέυω.μ.ένσω.π.ευκα. simul aduoco,cõsentio, concordo, in iudicio defendo, patrocinor, quod etiam adsum dicitur.

συναγωνιστής.οῦ.ὁ.commilito,auxiliator.

συνάγχη.ης.ἡ. angina, quæ uulgo squinantia, synanche.

συναθρόον.simul,uno impetu.

συναθροίσεις.conuiuia,concœnationes.

συνάγω.μ.άξω.π.αχα.congrego,conduco, id est, simul duco.Est etiam contraho quod apertum est,id est,claudo.Item cõcilio,εἰς ὁμόνοιαν ἄγω.Item intendo,augeo,actiuum,accusatiuo iungitur.

* συναγωγεύς.conciliator,& congregator.

συναγωγή.ῆς.ἡ.congregatio,cõtractio,adductio

* συναγώγιμος Θ.collatiuus.συναγώγιμα συμποσία uocantur,& συναγώγιμα δεῖπνα, τὰ ἐν τοῖς συμβολῶν,hoc est, συμβλητά.

συναγωνίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. concerto, socius

sum alicuius,in pugna adiuuo.

* συνάδελφος Θ.qui fratrem habet, opponitur τοῦ ἀνάδελφος.

συναδίω.μ.άσω.π.ασα.concino,concordo.neutrũ, datiuo iungitur.

συναθροίζω.μ.ίσω. congrego.

συναθύρομαι. cresco.

συναΐδιος Θ.ὁ.ὸ.coæternus.

συναινέω.μ.έσω.π.εσα.comprobo.actiuum, accusatiuo iungitur.

σύναιμος Θ.ὁ.ὸ.consanguineus, frater.

συναιρέομαι.μ.ήσομαι.π.ησμαι. sto suspensus,pendeo animo, contrahor.

συναίρεσις.ἡ Θ.ἡ.ὴ.syneresis,id est,tractio,contractio, figura qñ ex duabus uocalibus una fit.

σύναιν Θ.ὁ.ὸ.laudis particeps.

συναίρετος Θ.ὁ.ὸ.adiutor.

συναιρέω.μ.ήσω.π.ηκα.contraho.actiuum,accusatiuo iungitur.

συναίρομαι.auxilior,συμπράττω. deponens, accusatiuo iungitur.

* συναισθάνεσθαι.consentiscere,συμπάσχειν.Dionysius οὕτω γὰρ καὶ ἡμεῖς ἑαυτοῖς συναισθάνομεθα,nobis cõscij nostri sumus.

* συναίσθησις.uerbum medicorum apud Gal.quę est ueluti morbi conscientia.

σύνακος Θ.ὁ.ὸ.cohabitator.

συνακτήριον.ὁ.ὸ.accumulatio.

* συναίτιος Θ.ὁ.ὸ.causalis,causa adiutrix.Cic.causæ adiuuantia uocat τὰ συναίτια.

συναιφω.cohabito.neutrum, datiuo iungitur.

συνακολουθέω.μ.ήσω.π.ηκα. simul sequor, comitor, correspondeo. neut. datiuo iungitur.

σύναιχμος Θ.ὁ.ὸ.auxiliator,socius in bello.

συναλλακτής.οῦ.ὁ.conciliator.

συναιόλεθος Θ.ὁ.ὸ.comes.

συναλλαγή.ῆς.ἡ. conciliatio.

συνάλλαγμα.ατος Θ.ὁ.commutatio,contractus,cõmertium,& ἀντὶ τοῦ συμβολαῖα.

συναλλάττω.μ.άξω.π.αχα.concilio,contraho, paciscor, contractus conuenta;q; ineo. actiuũ, accusati.iungitur.

συναλειφή.ῆς.ἡ.counctio.

συναλείφω.μ.ίψω.π.ειφα.simul ungo.acti.accusa. iungitur.

συναλίζω.μ.ίσω.π.πα. congrego,conglomero,cõuenio,cõiungo.acti. actõ iungitur.

συναμπρίνω, succurro laboranti,connitor.quere ἀμπρίνειν.

συναμφότερον.utrunq; simul.dicitur tam singulariter q̃ pluraliter, licet ἀμφότερος tãtum dicatur pluraliter.Vide commentr.Bud.

* συναμφοτέρα.utriq; simul.

* συνανδάω.concino, assentior.

* συναναγκάζω.ὁ καταναγκάζω. quod etiam προσαναγκάζω dicitur.

* συναίρομαι.ἐν τοῖς δυσυχίαις, hoc est, subleuo, & συναίρομαί σοι ἐν κινδύνοις, ἀντὶ τοῦ συναγωνίζομαι. Et enim simul cum alijs suscipere συναίρεσθαι. τὰ συναίρεματα, καὶ τὰ συναιρούμενα dicuntur apud Aristotelem, quibus sublatis, altera quoque tollunur. Dicitur & συναίρειν, secum aliud tollens.

 συναναλίσκω

* συναναλίσκω. suppedito, χορηγῶ, hoc est, nõ malignè prębeo necessaria
συνάναρχος. ον. ὁ. coæternus.
συναναστρέφομαι. μ. ἐ. φομαι. π. εμμαι. simul uersor cum aliquo. deponens absolutum.
συναναπίλλομαι. coorior. depo. datiuo iungitur.
* συνανθρωπεύομαι. κοῦ
* συνανθρωπεύω. κοῦ
* συνανθρωπέω. κοῦ
συνανθρωπίζω. μ. ίσω. π. κα. cum hominibus dego,
* cum hominibus uersor. Animalia etiam ciuiria & mansueta uocantur συνανθρωπευόμενα
* συναντάομαι. κοῦ
συναντάω. μ. ήσω. π. κκα. obuiam eo. neutrum, datiuo iungitur.
* συνάντημα ἓν συναντήσει τῇ αὐτῇ. in unum & eundem exitum uncursuri sunt. Est enim συνάντημα euentus.
συναντιλαμβάνω. adiuuo. actiuũ, accusa. iungitur requir λαμβάνω.
συνάντομαι. obuiam uenio, depo. datiuo iungitur
συναθροισμός. οῦ. ὁ. cõgeries, congregatio.
συναοράω. comitor, cõsequor.
συνάπτος. ον. ὁ. ἡ. coniunx, συνηρμοσμένη.
συναπβάλλω. simul amitto. actiuũ accus. iungit. require βάλλω.
συναπείρω. μ. αρῶ. π. ῆρκα. commigro. neutrum, datiuo iungitur.
* συναπρέδω τῷ λόγῳ πλὴν ὑπόνοιαν ἢ τὸν. oratione suspicionem in eum excutio, & impingo infligo.
συναπδημῶ. simul peregrinor.
συναπογράφομαι. mittor ad suffragia magistratus gratia.
συναποθνήσκω. commorior.
συναπολαμβάνω. concipio.
συναπομαραίνω. μ. ανῶ. π. ανκα. contabesco. neutrum absolutum.
* συναπτίκω. una cum partu ædo. συναπτικὸν μῦρα, congenita & σύμφυτα.
συναπτικός. οῦ. ὁ. coniunctiuus.
συνάπτω. μ. α. ψω. π. ῆψα. coniungo, corripio, con-
* sero, coalescere facio & ferrumino. Accipit plerũq; passiuè pro hæreo alicui rei uel adhæreo, coëo, cõmitor, coalesco, cohæreo. Item conuenio, quadro, ἁρμόττω, congruo, consentaneus sum. Est etiam contingo. Et concurro, incurro, competo. Itẽ cõfligo, cõgredior cũ hostibus, & manus cõsero. Bud. acti accus. iungitur.
* συναράττομαι. cõfligo & confligor.
* συναράττω. τὸ συγκρούω. collido, confringo.
σύναρθρος. ον. ὁ. articulatus.
συναπωθέω. simul expello.
συναρμόζω. μ. όσω. π. οκα. coapto. act. accus. iungitur.
συναρμοστής. οῦ. ὁ. simul pfectus, collega præfecti.
συναρτύω. μ. ύσω. π. υκα. κοῦ
συναρ]άω. coapto, appendo.
σύναρσις. ιος. ἡ. connexio, compositio.
συνάρχων. ον] ος. ὁ. collega.
συναρμολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõstruo. actiuum. accusatiuo iungitur.
συναρχαιρεσιάσαι. ire ad comitia ad danda suffragia, in petitione adiuuare, candidato fauere & adesse.

* συνάσκησις. ιος. ἡ. continentia.
συνασπισμός. οῦ. ὁ. protectio, mutua defensio, cũ mi
* lites mutuo scuta & hasta obtendũt capiti.
συνασσίζω. μ. ίσω. π. κα. cõtego, constipo. Vide cõment. Bud. acti. accus. iungitur.
συνασπισαί. ὁι. cõmilitones, mutuo se defendẽtes
συναυλία. ας. ἡ. consonantia.
* συναυλίζομαι. μ. ίζομαι. π. ισμαι. conuersor, cohabito ab ἀυλὴ quod stabulum significat & diuersorium. depo. datiuo iungitur.
* σύναυλος. ον. ὁ. cõsonans, σύμφωνος, cohabitator, κοινωνὸς, συνήθης, contubernalis, socius.
συνάυτης. ου. ὁ. socius in nauigatione.
συνάφεια. ας. ἡ. propinquitas, cõtrectatio. cõtiguitas, iunctura, coniunctura, expressio, effi-
* giatio, coitio, coitus.
συναφή. ῆς. ἡ. coniunctio, cõnexio.
συναφίσταμαι. separo.
σύναψις. ιος. ἡ. coniunctio.
συνδακρύω. μ. ύσω. π. υκα. collachrymor.
συν δ᾽ ἤειρεν. colligauit.
συνδειπνέω. μ. ήσω. π. ηκα. concœno. neut. dat. iung.
συνδιημερεύω. μ. εύσω. π. ευκα. diem simul duco.
σύνδειπνος. ον. ὁ. concœnatio.
σύνδεσμος. ον. ὁ. nodus, coniunctio.
συνδέω. μ. ήσω. uel, ήσω. π. ηκα. uel, εκα. colligo, gas. acti accusa. iungitur.
συνδιαιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. simul uiuo.
συνδιαπορεῖν. simul deliberare.
συνδιαταλαιπωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. simul laboro, & in ærumna sum,
συνδιαφέρω. cum alio tolero.
* συνδικεῖν. adesse, patrocinari, defendere, ab eadẽ
* causa dicere & patrocinium suũ in causam communem afferre.
σύνδικος. ον. ὁ. simul iudex, qui eandẽ causam de-
* fendit. & ὁ συνειπὼν τῶν ἀντιδολογιῶν, hoc est, q̃ in secundis actionibus causam defendit, ut in causa Cornelij Balbi Cicero. Et q̃ à singulis urbibus mittunt patroni ad causam unius, puinciæ tuẽdã σύνδικοι dicuntur. Bud.
συνδιαστολή. οῦ. ὁ. coniunctio, conspiratio.
συνδιαβουλεῖν. conspirare, consultare.
συνδοκεῖν. dicit q̃d inter multos cõuenit, & cõmu-
* niter placet, q̃d cõstat inter multos et de q̃ inter eos cõuenit. In pãdect. τὰ συνδόξαντα dicuntur compacta & cõuenta.
σύνδουλος. ον. ὁ. conseruus.
συνδρομάδες. ών. ἁι. angustiæ sunt quæ & symplegades. à συνδρομῆ, id est, cõcursu dictæ.
συνδρομὴ. ῆς. ἡ. concursus.
* σύνδυο γεννᾶται, id est, δίδυμοι. σύνδυο etiã bini sunt
συνέαξεν. fregisse.
συνεγγίζω. μ. ίσω. π. ικα. admoueo, impono.
συνεγγύς. propè.
συνέγκω. confero.
συνδιαλάττω. concilio
συνδιακεῖν. μ. ένσω. π. ευκα. colludo, disco.
συνδιαπράττω. simul conficio, curo.
συνδιαμνημονεύω. recordor.
συνδιαρρέω. μ. ένσω. π. ευκα. præsideo.

συνεδρία. ας. ἡ. cõsessus senatorũ ac iudicũ, cõsiliũ.
συνέδριον. ου. τὸ. concilium, conuentus, curia.
σύνεδρος. ον. ὁ. consessor, assessor, consiliarius.
συνέργω. μ. έρξω. π. ερχα. colligo. actiuum, accusatiuo iungitur.
συνεθίζω. μ. ίσω. π. κα. consuesco.
συνείδησις. ιος. ἡ. κοῦ
συνειδὼς. ότος. ὁ. ἡ. conscientia.
συνειδὼς. ότος. ὁ. ἡ. conscius. vide σύνοιδα.
* συνειμαρμένα. fato connexa, fati consequẽtia atq; comitantia, quasi affata dicas.
σύνειμι. uersor, simul sum.
συνεισῆν. suadere.
συνεύχομαι. pro aliquo perorarem & cõsentirem
συνέχ. connectens aliquid sine intermissione.
συνέργω. μ. εἴρξω. τὸ. ειρχα. concludo, cohibeo, coërceo. acti. accusa. iungitur.
συνέκκε. intellexit, commisit.
συνήρω. μ. ερῶ. congrego, coniungo, confero, cõ
* necto. act. accu. iungitur. συνείρω ὁῦς λόγους. cõtinuo sermonem, oratione continua utor, dico sermone continuato, & orationẽ perpetuam habeo. De ijs dicitur quifacundè & expeditè loquuntur. Quintilianus cõnectere dicit & continuare uerba, Cicero declamare.
* συνεισβάλλω. τὸ. συμπίπτω.
συνέδειμ. ος. ὁ. comes itineris.
* συνεκδίδωμι. confero ad dotem filiæ, adiuuo ad collocandam puellam.
συνεκδοχικῶς. comprehensim, successiuè.
* συνεκθερμαίνω. concalefacio, intus excito.
* συνεκκαίω. idem.
συνεκπέμπω. μ. ψω. π. ομφα. simul emitto. actiuũ accusa. iungitur.
* συνεκπέπτω. ad consummationem concoquo.
συνεκτρίβεν. submini strare.
συνέκρυσε. commisit, excitauit inter aliquos discordiam.
συνεκπλέω. simul enauigo.
* συνεκτίκτω. unà cum partu ædo. Significat etiã ad partum conduco.
* συνεκτρέφω. ad nutricationem confero.
συνέλευσις. ιος. ἡ. conuentus.
συνελόντι φάναι. ut breuiter dicam, ut uno uerbo absoluam. Dicitur etiam συνελόντι δὲ εἰπεῖν, &
* ἑνὶ δὲ λόγῳ εἰπεῖν, & ἑνὶ λόγῳ sine uerbo. Et συνελὼν δὲ φαίην ἂν. Dicitur & per accusatiuum, ἓ, συνελόντα φάναι. & adhuc συνεμφατικὸν sine uerbo, συνελόντι δὲ. Vide Bud.
συνέμπορος. ον. ὁ. comes, simul iens.
συνεμφαίνω. simul refero & ostẽdo. Theophrast.
* τὰ δὲ πολλὰ συνεμφαίνει τινὰ γευομένοις ὀσμὴν, id est, odorem quendã unà cum sapore referunt: hoc est, simul referunt, quasi; comitem habent saporis odorem cũ gustantur.
* συνευδεικνύμενα. à Galeno dicuntur quæ indicationi conferunt. quod uerbum est medicorũ peculiare, ut ἀντιευδεικνύμενα, quę contrariam indicationem habent.
συνεξισόω. μ. ώσω. π. ωκα. coæquo. act. actõ iungitur
συνεξομοιῶ, assimilo, ad imitationem effingo.

συνεξορμάω. μ. ήσω. π. ηκα. facio facultatẽ alicuius rei
συνεορτάζω. μ. σω. π. σκα. concelebro, actiuum, accu.
συνεσαινέω. μ. ήσω. collaudo, comprobo, astipulor
* συνεπαναπαύομαι. unà sensum & fructum percipio
* συνεσκοπεριέλω ἀυτῷ πλὴν ὑπόνοιαν. unà & simul suspicionem detorqueo & allido in eum.
συνεπαναγυρίζω. μ. ίσω. π. κα. uado & conuersor inter conuentus. neut, absol.
συνέπεια. ας. ἡ. consequentia.
συνεσευθύνω. μ. ινῶ. dirigo. act. actõ iungitur.
συνεπερείδω. μ. εῖσω. π. εικα. innitor, συνεπαπερείδω.
* συνεπευφημῶ. comprobo, collaudo.
* συνεπήχω. consona uoce accino.
* συνεπιγράφω. mecum ascribo, consortem laudis facio, partem laudis impertio. Iungitur datiuo & accusatiuo.
συνεπικεκυφέναι. simul incumbere.
συνεπιθρήνω. collachrymor.
* συνεπικοσμῶ. cohonesto & uisendũ reddo.
* συνεπικαρῶ. unà & simul succurro.
συνεσιλαμβάνω. simul accipio, participo, adiuuo
* inceptum, opitulor, simul incumbo.
συνεσιλητέον. participandum, partem capiendũ.
συνεπιλάω. μ. άσω. τω. ασκα. confringo. actiuum, accusa. iungitur.
συνεσκροτέω. applaudo.
συνεπικυρῶ. confirmo, comprobo. Et dicitur cũ
* maior auctoritas uel potestas probat quod minor censuit.
* συνεπισπῶμαι. idem quod ἐπισπῶμαι, attraho, allicio, ascisco.
* συνεπισένω. condoleo, συνάχθομαι.
* συνεχύω. confirmo, suppetias ferendo roboro, uires sufficio.
* συνεπιτείνω. intendo, augeo. Capitur etiam passiuè pro simul intendor, unà augeor, Apud Arist. ubi ꝓpositio uim suam retinet.
συνεπιφάσκω. confiteor.
συνέπισαμαι. conscio.
συνέπομαι. μ. ψομαι. cõsequor, id est, simul sequor depo. datiuo iungitur.
* συνεπερίων ἄνεμος. pleniorem significationẽ habet q̃ ὄυρος, uel ἐπιπνέων.
* συνεραυίω. colligo, congero, cogo.
* συνεργάζομαι. μ. άσομαι. π. ειργασμαι. adiuuo, conficio subigo, id est, κατεργάζομαι. depo. drõ iungitur.
συνεπεύω. annuo, obsecundo.
συνεπιφαίνομαι. sententiam dico cum alijs.
συνεπιψηφίζω. μ. ίσω. π. κα. comprobo, simul ratũ habeo, calculũ unà adijcio, auctoritatẽ accommodo, auctor fio.
συνεργέω. μ. ήσω. π. ηκα. obsecundo, cooperor, adiuuo. neutrum, datiuo iungitur.
συνεργός. οῦ. ὁ. cooperator, adiutor, collega.
συνέργω. copulo, cõcludo, cohibeo. act. acc. iũgit
συνεδέασω. colligo fusa, fundo.
συνερέτμόω. μ. ήσω. π. ηκα. simul remigo. neu. drõ iũgit
συνερίζω. μ. ίσω. π. κα. coniungo.
συνέρθος. ον. ὁ. mercenarius.
σύνεξις. ιος. ἡ. copulatio, κοῦ συναφὴ.
σύνεργος. ον. ὁ. ἡ. coniunx.
συνέρχομαι. cõuenio, id est, cõgregor, coëo. deponẽs, datiuo iungit, quæ re suprà τὸ ἔρχομαι.

σύνεσις.ιος.ἡ.intellectus, prudentia.
συνεσταλμένος.contractus,timidus.
* συνεστηκώς.compactus,ſolidus,nõ fluxus. Apd Aeſch. pro coniurato accipitur,& qui conſilium proditionis inijt.
* συνεστηκότως.contracto animo apud Ariſtot.
συνεστώς.ῶς.compactus,ſolidus,
συνέστηκε.compegit.
συνθηρευτής.οῦ.ὁ.ſocius in uenatione.
συνιστάναι.ſolicitare ad defectionem.
συνισχυρίζω.roboro,confirmo.
συνεστίομαι.μ.ίσω.π.αμαι.conuiuor. deponens datiuo iungitur.
συνέστησε.commendauit,ornauit.
συνίστ.ορ.ὁ.domeſticus,conuictor.
συνετίζω.μ.ίσω.ικα.facio intelligere, ſignifico, erudio.acti.accuſ. iungitur.
συνετός.οῦ.ὁ.intelligens.
συνετώτερος.ρα.ρον.doctior.
σύνευσις.ιος.ἡ.aſſentio.
συνευδοκέω.μ.ήσω.π.ηκα.conſentio, cõmunico,aſ-
* ſentio,idẽ penè quod συνεπαινῶ,συνκατατίθεμαι. neutrum,datiuo iungitur.
συνεῦνος.ὁ καὶ συνεύνος.ὁ.ἡ.coniunx.
* συνευπρᾶον.amico operam accommodare ad pecuniam conficiendam & inueniẽdam. Accipitur pro conferre.
συνευφραίνομαι.μ.οῦμαι.colletor.depo.accuſ.iũgit
συνέφω.μ.ύσω.π.υκα. annuo.neu. datiuo iungit.
συνεφής.ές.ὁ.ἡ.obſcurus, nubiloſus.
συνεφάπτομαι.μ.άψομαι.π.αμμαι.adiuuo.minus eſt
* ἢ συναίρομαι. quaſi ſummis digitis attingo, vel ſimul onus attingo,non etiam tollo & in humeros ſuſcipio. Et plus ἢ παρεφάπτομαι, quaſi iuſtam operam cum alijs præſto. deponens genitiuo iungitur.
* συνεφέλκω.ſimul traho, una rapio.
* συνεφία.ας.ἡ. congregatio nubium ad tempeſtatem.
συνέχεια.ας.ἡ.continuitas.
συνεχέστατα.ſæpiſſimè, aſſiduè.
συνέχον.ὸν.continens, firmamentum apud rhetores.
συνεχής.ές.ὁ.ἡ.continuus.
σύνεχεια.ας.ἡ.coniunctura,ubi aliquid coniungitur,id eſt, commixtura.
συνεχαλάω.ορ.ὁ.concaptiuus ab ἔχμα,quod uinculum ſignificat.
συνέχω.μ.έξω.π.συνέχηκα. contineo, comprimo, coapto.act.accu.iungitur.
συνεχῶς.continuo,ſæpius.
συνηγορεῖ τῷ ὁ κρατούμενος ὑπὸ τοῦ ἡττοῦ. patrocinio defenditur.
συνηγορέω.μ.ήσω.π.ηκα.patrocinor. neutrum,datiuo iungitur.
συνηγορία.ας.ἡ.patrocinium,aduocatio.
συνηγόρος.ὁ.patronus,aduocatus.
συνηθόμαι.μ.ήθομαι.π.ησμαι. collætor. dati. iungit
σύνηθεια.ας.ἡ.conſuetudo.
τὰ συνήθη τρίειν.pro cõſuetudine agere. accipitur
* ἀντὶ τοῦ τὰ νομιζόμενα τρίειν.iuſta mortuis facere & parentare.
συνήκω.conducit.

συνήκω.deſino,contrahor,coẽo.
συνήλυσις.ιος.ἡ.conuentio.
συνήθης.ες.ὁ.ἡ.familiaris,conſuetus.
συνηθροσύνη.ης.ἡ.compoſitio,pactũ,confœderatio
συνηρεφής.ὁ.ὁ.ἡ.ſpiſſe contectus,umbroſus, denſus,conſitus,nemoralis.idem συνηρής.
σύνηρος.ὁ.ὁ.concors,conſonans.
συνηχέω.μ.ήσω.π.ηκα.reſono reſpondendo ad cantilenam.
σύνθακος.ὁ.ὁ.conſeſſor.
* σύνθεος.audi,auſculta,animaduerte,
* σὺν θεοῖς.deum pace impetrata, dijs exoratis.De præſenti,præterito & futuro dicit, vide θεός.
συνθεσία.ας.ἡ.fœdus.
σύνθεσις.ιος.ἡ.compoſitio. Hæc eſt contraria ἀνα-
* λύσει,à quibuſdam confeſſis exordiens,& definens in id quod in ῥητῶν eſt. Ἀνάλυσις aũt uocatur quaſi retextio complexionis, hoc eſt,τῶν συμπεράσματος. Vide Budæum.
σύνθετος.ὁ.ὁ.compoſitus.
* σύνθηκαι.ης.ἡ.fœdus,pactum,conuentum ἢ. Et ἢ συνθήκην. ex compacto & ueluti in commune conditione lata.dicunt etiam συνθήκας plurali numero ἀντὶ συμβολαίου,fides pacti & contractus.Et pro fœdere item pluraliter.Demoſthe.etiã numero ſingulari uſus eſt.
συνθηκοφύλαξ.ακος.ὁ.depoſitarius.
σύνθημα.ατος.τὸ.compoſitum, conſtitutum,teſſera,id eſt,ſymbolum,ſuggeſtio, ſignum bel-
* licũ quod datur inſtructæ aciei,id eſt,teſſera.Significat etiam ſignum,id eſt,uexillum Et σύνθημα νυκτερινόν. Apd Polyb.teſſera uigiliarum,quę erat tabella ſcripta à Tribuno data Eſt & ſignum pugnæ.accipitur generaliter pro quocunq; ſigno. Apd τὸ συνθήματος ex compoſito, ex compacto & conſtituto. Συνθήματα ἐπιστολιμαῖα,notæ quędam erant epiſtolares,indices & cõmendatrices eorum q eas reddebant.In Pandect. Græcis συνθήματα uocantur ἐπιστόλματα,q ijs dabantur q cuſu publico utebantur. Vnde συνθηματικαὶ ἐπιστολαὶ dictæ.quo uerbo etiam furtiuæ ſignificãtur,cuiuſmodi hodie maximè frequentant preſertim ab ijs qui per hoſtica loca bellaq; infeſta tabellarios mittunt. Συνθήματα etiam dicuntur ἀλληγορήματα & ænigmata.παρεγγυᾶν τὸ σύνθημα,dare teſſeram.Ariſtot.παρεγγυᾶν σύνθημα dixit pro teſſeram prodere & proferre Dicitur etiam διδόναι σύνθημα à Polyb.Bud.
σύνθεμα pro eodem reperitur.
σύνθηρος.ὁ.ὁ.ſimul uenans.
συνθιασώτης.ὁ.ὁ.concors.
συνθοίνος.ὁ.ὁ.conuiua.
συνθίζω.ομαι.coire,conſuetudinẽ habere,uiuere.
* συνθλίβω.reſideo, quẽadmodum in ſeſe reſident ſpongiæ preſſæ.
συνίζησις.ἡ.ἡ.conſeſſus.
συνίημι.μ.ήσω.π.εῖκα.itelligo,cõpono.act.ac.iũgit
συνίσταμαι.cõgregor.Itẽ cogo,coagmẽto,fingo
* formo,cõſtruo,cõpingo.& cõiuro,cõſpiro coëo.Cic. Et coire de innocẽtiũ fortunis dixit.& ad bellũ cõſocior.itẽ ἢ ἀρχὴν λαμβάνω, ἢ ὕπαρξιν ἔχω ἢ φύσιν ὡς τὸ εἶναι.i.conſto,cõſiſto, cõponor

cõtineo

intelligo.

cõponor,dtõ iũgitur. deponẽs abſolutum.
συνιζάνω.conſidero.
* συνίστημι.μ.ήσω.π.ίστηκα.cõſtituo,cogo,coagmento,fingo,formo,conſtruo.inde pro concilio accipitur,& ad concordiam adduco,q̃ſi conſocio.Ab huius verbi imitatione Cicero conſtituere pro in vnum conciliare & conſociare dixit. Eſt etiam contraho,corrugo,obduco.Et pro πήγνυμι, & concreſcere facio . Item conflo,communi conſenſu comparo, vnanimiter molior. Dicitur etiã de coniuratione,conſpiro.Ariſtot. ὅτον Κνάδιλον ὁ τοῦ ἐπ' Αγκισιλάου συνίστασας ἰδιοθεσιον ὑπὸ τοῦς Σπαρτιάτας. Demoſth. Συνεστήκει τοῖς Φιλίππῳ καὶ Αθηναίοις,bellum exortum inter eos eſt. & Συνεστήκει τοῖς Φωκεῦσι πρὸς Θεβαίους, exarſit bellum.Plutarch.καὶ συνίστασαν ἐπ' ἀνὴρ ἕνα ἀναιρήσαντας, conſcribebant, decuriabant dicit Cicero.Et συνὰς,decuriatus, ὁ κατειλεγμένος,ὁ κατατεταγμένος,καταλελοχισμένος.Et συνεστηκώς,coniuratus, & qui conſiliũ perditionis inijt.Eſt etiam ſolidus,compactus,non fluxus.Συνεσταμένοι dicuntur coniurati & coëuntes,& fœdus ineũtes & conſociati.Præterea συνίστημι eſt ad defectionem vel ad res nouas ſollicito. συνίστημί τινα, ἀντὶ τοῦ γνώριμον ποιῶ καὶ μαρτυρῶ,oſtendo,teſtificor. Et συνίστημι,nobilem & notum facio,illuſtro.Item commendo.Eſt etiam continuo. Et auxilior.actiuum,accuſatiuo iungitur.
συνίχω.cohibeo,contineo.
συνίστωρ.ορος.ὁ.cognitor,teſtis.
σύνοικα.ciuitas Phrygiæ.
* συνοικίω.contrahor,& in me vertor.
συνοδία.ας.ἡ.comitatus.
συνοδοιπόρος.ὁ.ὁ.comes.
σύνοδος.ὁ.ἡ. concilium, ſynodus,comitia,comes itineris.
σύνοιδος.ὁ.ὁ.ſubtriſtis.
* σύνοιστρος.ἡ.cogitatio,mœſtitia. Propriè cogitatio intus condita.
συνόδους.ὁ.ὁ.ſynodus,genus piſcis.
* συνοίω.cogito,intellige, quaſi mecum ipſe intelligo apud Platonem φρονεῖν & ἀντὶ τοῦ ἐνθυμοῦμαι,apud me æſtimo & perpendo.
* σύνοιδος.qui ſecum ipſe res æſtimat, vt homines cogitabundi & ob id vultuoſi,id eſt,φροντιστής.
* σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀπαιδεύτῳ ὄντι.Sic Quintil.Sed nõ ſuſtineo eſſe conſcius mihi diſſimulãti.Dicunt etiã σύνοιδα ἐμαυτῷ τοῦς ἡμαρτημένοις. Efertur etiam per rectum . Plato, Εγὼ δὲ οὐδὲν οὔτε μέγα,οὔτε σμικρὸν σύνοιδα ἐμαυτῷ σοφὸς ὤν.Ponitur σύνοιδα etiam ἀντὶ τοῦ οἶδα καὶ γινώσκω, id eſt,noui.Interdum cum datiuo. Interdũ cum accuſatiuo.Vide comment.Bud.
συνοικέσιον.ὸν.cõnubium,matrimonium.
* συνοικέω.μ.ήσω.π.ηκα.cohabito,duco vxorem,nubo.Tam de viro dicit quàm muliere. neutrum,datiuo iungitur.
συνοίκησις.ἡ.ἡ.cohabitatio.
* συνοικία.ας.ἡ.τὸ ὅλον τοῦ οἰκοδομημάτων. Plato,συνοικίαν ciuitatem appellat, propter domorũ coniunctionem.Significat etiam cœnacularium domum. Differt etiam ἢ πανδοκεῖον οἰκίας καὶ ἢ ξενοδοχεῖον , vt latinè domus ab inſula vrbana. Iſæus pro caupona poſuiſſe videtur.
* συνοικίζω.μ.ίσω.π.κα. cohabitare facio,id eſt,colloco,marito,nuptui do, & veluti cõtubernio coniũgo.Συνοικίζεσθαι etiam dicitur vrbs vna è pluribus facta,vt ſit potentior & validior,vt apud Thucyd . legitur,Συνοικίζουσι δὲ τὴν Λέσβον ἐκ τῆς Μιτυλήνης βίᾳ,id eſt,ad obſidionem tolerandã omnes incolas in vrbẽ cogũt.Cui verbo opponitur Διοικίζεσθαι. actiuum,accuſatiuo iungitur.
συνοικεῖ.ης.ὁ.ἡ.καὶ
σύνοικος.ὁ.ὁ.cohabitator.
* συνοικουμένη γῆ terra non vaſta aut deſerta, ſed frequentia habitatorum culta.
συνοικῶν.coniunx.
* συνοίομαι.συμφωνῶ,conſentio,aſſentior.
συνολικὴ.ῆς.ἡ.contractio,titillatio.
συόλον.omnino,id ẽ,in ſumma,in vniuerſum.
συνοπαδός.οῦ.ἡ,comes.
συνόμιλος.ὁ.ὁ.congerro.
συνοπωχή.ῆς.ἡ.calamitas,caſus.
* συνοξύνω.in acutum ſenſim extenuo.
* σύνοξυς.ſenſim mucronatus, in mucronem deſinens.
* συνοπτικός.perſpicax.
σύνοπτος.ὁ.ὁ.ἡ.viſibilis,intelligibilis.
σύνορος.ὁ.ὁ.vicinus.
* συνορῶ ἢ καθορῶ,pſpicio,cõpræhẽdo,intelligo.
συνουλέω.μ.ήσω.π.ωκα. cicatricẽ facio.neut . abſ.
συνουσία.ας.ἡ.ὁμιλία,coitus,conuentus.
συνουσιάζω.μ.άσω.π. αχα . coëo.neutrũ.abſolutũ.
συνουσιαστής.οῦ.ὁ.coitor.
σύνοφρυς.υος.ὁ.habẽs ſupercilia cõiũcta & denſa.
συνοχόω.μ.ώσω.π.ωκα. cõiungo .act.accu.iũgit.
σύνοψις.ιος.ἡ.taxatio,compendium.
* σύνταγμα.ατος.τὸ.ordo,exercitus,in claſſes diſtributio & ad ſtipendium conferendum deſcriptio.Hoc vocabulo penſitatio annua ſignificatur quæ penditur à ſocijs ciuitatibus & ſtipendiarijs ad bellũ gerendũ. Eſt etiam liber & volumen ſtudio conſcriptũ & elaboratum,non ex tempore & ſine cura,ſed quod dictionem habet compoſitoni congruam & capitum diuiſionẽ rectè atq; ordine digeſtam.Eſt nonnunquám cõſtitutio atq; ordinatio.
* συνταγμαῖον opus eſt quod dictionẽ habet cõpoſitioni aptã & rectè ordineq; digeſtam.
συνταγματάρχης.ου.ὁ. collega in ducẽdo exercitu.
* συνταξιοῦχος ἀπογραφή,liber ſtipendiarius:& breuiarium quem ſtatum regis vocamus.
σύνταξις.ιος.ἡ.cõſtructio,coordinatio,tributum,
* deſcriptio ad ſtipendium conferendum,& in claſſes diſtributio.Vide σύνταγμα. Eſt etiã liber et volumẽ cõpoſitũ,hoc eſt,σύγγραμμα. Athenæus vocat ſtipendium quod cõferebant coloni Theſſalici. Significat etiã annua quæ dantur à principibus.
* σύνταξεῖς δένδρα ſunt,quorum radices inter ſe cõ

plexæ

plexæ cratem quandã conficiunt & ſepẽ.

* συντάσσομαι. cõpono librum & ſcribo. Eſt etiã eiuſdem ordinis ſum et notæ et claſſis, atq; eadem dignitate præditus.

* συνταττόμενοι. etiam dicuntur qui ad ſtipendiũ conferendum ordine deſcriptiſunt, & in claſſes diſtributi. Interdum compoſiti, & acie inſtructa & agmine iter facientes.

* συντεταγμένως. compoſito agmine.

* συντάττω. μ. ξω. π. ξα. inſtituo, cui opponitur καταλύω, conſtruo. Et conſtituo, comparo, et conſtitutum habeo & compoſitum. actiuum, accuſatiuo iungitur.

συντάττω. coniungo, addo, coordino.

* συντείνομαι. ὁ ἐξιστείνομαι καὶ διαμάχομαι καὶ ἀπιχωρίζομαι, connitor, contendo, dimico.

* συντείνω. pertineo, tendo, vergo, ſpecto aliquo & ſcopum dirigo. Plato actiuè vſus eſt, p dirigere & contendere intentionẽ. cũ acto.

συντέλεια. ας. ἡ. vtilitas, conſummatio.

συντελῆς. οῦς. contributiones.

συντελεσής. οῦ. ἡ. municeps.

συντελίστρια. ας. ἡ. municeps.

συντελέω. μ. έσω. π. εκα. proſum, ad conſummationem confero. neutrum, datiuo iungitur.

συντείνω. μ. ενῶ. π. ακα. acuo, intendo, contendo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

συντέμνω. abbreuio. act. accu. iungit. q̃re τέμνω.

συντέρμων. ονος. ὁ. finitor.

* σύντηγμα. colliquamentum, id quod è corpore deteritur liqueſcendo.

σύντηξις. ὁ. ἡ. colliquatio.

συντηκτικός. ή. ὁ. morbo confectus, exhauſtus ætate & grauitudine, ſyntecticus, qua voce vtũtur & Latini. Συντηκτικὸς πυρετὸς, febris quæ liquefacit. ὁ καταπίμελον τὸ σῶμα.

* συντήκομαι. liquefio, tabefio. Aliquando συνάπτω καὶ συμπήγνυμι, & cohæreo, & conglutinatus ſum.

* συντήκω. idem quod ἐκτήκω, colliquefacio, contabefacio, abſumo, quaſi μαραίνω. Συντηκτικὸς ἀνὴρ dicitur tabe & macie extenuatus. Dicitur etiam συντετηκὼς, vt προσετηκὼς ζῆλ πράγματι, ἀντὶ τοῦ προσδεδεμένος καὶ λίαν χαίρων, καὶ ἀνακαπάσως διακείμενος, addictus & ita incumbens vt auelli nequeat. Συντήκω etiã eſt ὁ συμφύω, hoc eſt, coaleſcere facio, conglutino, & coagmento.

συντηρέω. μ. ήσω. π. κα. cõſeruo. actiuũ, accu. iũgit.

συντήρησις. ὁ. attentio, conſeruatio, & pars animæ quæ ſemper aduerſatur vitijs, ſyntereſis, ἀπὸ τοῦ συντηρέω, id eſt, conſeruo.

* συντίθεμαι. paciſcor, componor, conſtituo cum aliquo & conuentum facio. cum datiuo. vt κοινείνοις μ᾽ συνέθεο. Interdum cũ præpoſitione πρὸς. Σύνθου, ἀντὶ τοῦ ἄκουσον & συνθεῖς, p ἀκούσας, προσέχων, animaduertere.

* συντίθημι. μ. θήσω. π. εκα. compono & cõcinno. Eſt etiam compono, id eſt, ſtruo, & cõſpiratione & coitione fingo & comminiſcor. Hoc etiã πρὸς. σκευάζω dicitur, et πρὸς. σκευάζομαι. actiuum, accuſatiuo iungitur.

σύντομος. ὁ. breuis, contractus.

συντόμως. breuiter.

* συντονία. contentio & rigor.

σύντονος. ὁ. vehemens, fortis, non languidus. Σύντονος ἁρμονία opponitur remiſſæ, hoc eſt incita.

* σύνταξις. terni.

συνταξέχω. cõcurro. neut, dtõ iungit. quære ἐξέχω.

συντείβω. μ. ίψω. τρ. ψα. contero, confringo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

σύντριμμα. ατος. ὁ. contritio.

σύντροφος. ὁ. collactaneus. Significat etiam exercitum & aſſuetum alicui rei. cum datiuo.

συντυγχάνω. cõuerſor. neut. dtõ iũg. q̃re τυγχάνω.

συντυχία. ας. ἡ. ὁμιλία, συνέντευξις. caſus.

συντυχίω. μ. ίσω. π. κα. accumulo.

σύγχρονος. id eſt, contemporaneus.

συνωδός. οῦ. ὁ. conſonus.

συνωμοσία. ας. ἡ. coniuratio.

* συνωθοῦμαι. ὁ συνελαύνομαι, compellor & quaſi ſeuocωροῦμαι.

συνωθέω. ῶ. compello, incito, cogo in vnum, cõpello.

συνωμότης. οῦ. ὁ. coniuratus.

συνωνέομαι. coëmo. depo. accu. iũgit. q̃re ὠνέομαι.

συνώνυμον. ου. ὁ. ſynonymum.

* συνῶπται. Ariſtot. pro exploratum eſt, comperatum eſt, intellectum eſt.

συνωρίς. ίδος. ἡ. biga, currus duorum equorum. Vide ξυνωρίς. in ξ.

συνωρεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ſurſum ac deorſum vehor.

* σύνωσις. compulſio & contruſio.

συοφορβός. οῦ. ὁ. ſubulcus.

* σωωφελῶ. commodo.

σύρβη. ης. ἡ. tumultus: vt quidam exiſtimãt, vox qua ſubulci ad ſues vtunt, theca fiſtularis.

συρβηνής. ὁ. ὁ. tibicen.

συρβᾶν. tumultuari, incompoſitum eſſe.

συρδᾶν. ἐργῶν. technas ſtruere.

* σύρδαξις. conflictus, συμβολή, σύναψις. dicitur de fluminibus cum impetu confluentibus.

συρδάπτω. μ. άψω. τω. αφα. conſuo. neut. actõ iũgit.

* συρδάπτω. confligo, συμβάλλω.

συρδέω. μ. ύσω. τω. ευκα. confluo. neutrum abſolutũ

* συρδέγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. cõfringo, committo, irito. actiuum, accuſatiuo iungitur.

* συρδέγνυτο πόλεμος. bellum cõmittitur, Et συρδέγνυται εἰς χεῖρας ἴεναι, συνάπτειν.

συρίασις. ὁ. ἡ. morbus capitis pueris familiaris, inflammatio ſiue ardor cerebri.

συρίγμος. ὁ. ὁ. ſibilus.

σύριγξ. γος. ἡ. fiſtula, ἀλοροδόκη. id eſt, locus vbi haſtæ reponuntur.

συριγγίας. genus harundinis vnde fiſtulæ fieri ſolent.

συρέμβολον. ου. ὁ. fiſtula qua in obſidione, aquę exquiruntur.

συρίγγιον. ου. ὁ. foramen rotæ, in quo axis voluit.

συρίζειν. ambigua vox eſt. nam & fiſtula canere ſignificat, & Syriſſare ſiue Syrum agere, ſiue molliculum eſſe.

συρίζω. μ. ίσω. π. κα. fiſtula cano. neutrũ abſolutũ.

συρίσκος. ὁ. ὁ. vas vimineũ in quo ficus ſeruant.

συρίσι.

συρίσι. Syriace.

συρικτής. οῦ. ὁ. fiſtulator.

συρίπτω. μ. ίξω. π. χα. ſibilo, exibilo. neut. abſol.

συρίπτω ἕτερον. exibilo, explodo.

* σύρμα. ατος. ὁ. ſyrma, tractus, πρᾶγμα ὅτι ἐξῆσύρετο. Inde ſyrma apud Iuuenalem.

* συρμός. ὁ ὁλκός, tractus ſerpẽtis. Plutarch. in Antonio de aſpide dixit. Philo pro tractu fluctuantis vndæ.

συρμαῖος. ὁ. οῦ. ὁ. ὀχῆ.

συρμαία. ας. ἡ. raphanus, & cibi genus adipe & melle confectum.

συρμαίζειν. purgare potione ex aqua & zea.

σύρτις. ὁ. ἡ. ſyrtis, locus arenoſus in mari.

συρφετός. οῦ. ὁ. ἄχρηστον, vulgatus.

συρφετός. vilis plebecula, quaſi fex plebis, quam & συρφετὸν ὅλον ὄχλον dicimus.

σύρω. μ. ρῶ. π. υρκα. traho. actiuum, accu. iungitur.

σύς. υός. ὁ. ſus. Theodorus circũflectit.

συρτέα. ας. ἡ. herba quædam apio ſimilis.

συσείω. μ. είσω. π. εικα. concutio. act. accu. iungitur.

σύσημον. ου. ὁ. ſignum.

σύσημος. ὁ. ὁ. conſignificans.

* συσσιτᾶν. in contubernio eſſe, ſodalitate vti. συσσίτικος pro ſodali vel contubernali accipit.

σύσσιτος. ὁ. ὁ. ſodalis, q̃ eadẽ mẽſa vtit cũ aliquo.

συσσιτία. ας. ἡ. ſodalitas.

συσσίτιον. ου. ὁ. locus conuiuij, ſodalitas.

συσσιτοποιέω. compinſo.

συσσίτων. ωνος. ὁ. conuiua, locus conuiuij, contubernium.

* συσκήνιον. ſodalitas.

σύσκηνος. ὁ. ὁ. domeſticus.

* συσκευάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. molior, concinno, ſtruo, adorno, capto, & inſidijs aggredior, & negocium captioſum inſidioſumq; adorno, inſidijs peto, immineo per inſidias, capto, oſe teneo, capio laqueis, capto, inſidias ſtruo, inſtruo inſidias aut dolũ, cõtechno. conuaſare dixit Terẽt. Aliquid conuaſaſſem, atq; hinc me protinus coniecíſſem in pedes. Eſt etiam comparo, apparo, conſtituo. Plutarch. εἰς ἡδονὴν καὶ σχολὴν συσκευασάμενοι τὸν βίον. Et συσκευάζομαι, τὸ εἰς ὁδὸν ὀνηλατεῖν, & ad verbum συσκευάζειν, eſt vaſa colligere, atq; etiam cibaria ſecum portare, & accuſatiuo iũgitur. Et συσκευασμένος, ſuffarcinatus, & ad viam accinctus ſarcinis compoſitis. Συσκευαζόμενος πρὸς τὴν φυγὴν, fugã adornãs, hoc eſt, τὰ ἐπιτήδεια συλλαμβάνων καὶ σωτηρίας ἕνεκα φεύγειν. Ponitur et συσκευάζομαι pro πλείω. Item cõpilo. Eſt etiam apparo, vt συσκευάζομαι τὰ ἐπιτήδεια.

* συσκευασμένως. confertim, ſimul, collectim.

* συσκευάζω. colligo in faſciculum, vel in vnam ſarcinam connecto. cum accuſatiuo.

* συσκευασία. molitio, adornatio, inſidiarum ſtructio. Et apparatus. Et reliquas habet ſignificationes conuenientes ſuo verbo.

συσκευαστής. οῦ. ὁ. concinnator

συσκευή. ſubornatio, captatio, inſidiarumq; adornatio, & molitio fraudulenta.

συσκιάζω. μ. άσω. π. ασκα. obumbro,

σύσκιος. ὁ. ὁ. vmbroſus.

* συσκοτάζει. contenebraſcit, adueſperaſcit.

* συσσάδην. cominus. ἡ συσσάδην μάχη, ſtataria pugna Συσσάδην καὶ συσσαδὸν μάχεσθαι, cominus pugnare, & differt τοῦ ἐξῆς διαράτων.

* σύσσασις. ὁ. ἡ. commendatio, συμφωνία, πολῖται, cõuentus populi. ſubſtãtiam aliquando vertit Copus. Eſt etiam coniuratio, conſpiratio, ſodalitium in perniciem legum, & quã Cicero coitionem vocare ſolet, & lex Cornelia vocabat. Item conſtitutio. Eſt etiam craſſitudo & coagmentum. Nõnunquàm corpus & concretio. Adhæc conciliatio & ad concordiam reductio. Eſt etiam prælũ collaro pede pugnatum. Herodia. μὴ φέροντες πλεῖν ἐν συσσάσεως μάχην, id eſt, πλεῖν καθ᾽ ἡσυχίαν, ſtatariam pugnam. Eſt etiã conſtitutio. Bud.

σύστενον. ου. ὁ. anguſtum, veſtis ſordida & piloſa. apud Antimachum.

* συστέλλομαι. cõtrahor. Accipitur pro animo cõtrahor, & mœſtus ſum. Cui opponit ἐξηχῆσθαι. Συνεσταλμένος idem qui κατηφής. Eſt etiã dimiſſo animo, & deiectis ſpiritibus.

συστέλλω. μ. ελῶ. τω. αλκα. contraho, corripio. Itẽ cõpeſco inſolentem & ad moderationem redigo. Eſt etiam pauore contrahere hominem, & συνεστάλθαι, ἐκπλαγῆναι, δειλιᾶσαι κατῳκῆσθαι, ἐκφοβῆσθαι. actiuum, accuſatiuo iungitur.

σύστημα. ατος. ὁ. globus, πολῖται, congregatio.

συστοιχία. ας. ἡ. ὄγμος, ὄρχος. ordo, propriè ordinis & ſortis ſociabilitas, & naturæ cognatio.

* συστοιχεῖν dicuntur οἱ τοῦ αὐτοῦ στοίχου ὄντες, hoc eſt, ὑφ᾽ ἑνὸς τεταγμένοι, eundem ordinem habere,

* Σύστοιχοι. & συστοιχοῦντες ſunt eiuſdem ſortis & ordinis, & qui eandem ſeriem efficiunt. Et σύστοιχα ſunt cognata & συγγενῆ, & conſociabilia. Σύστοιχα etiam ſunt ὁμόστοιχα, quæ in eodem verſu locantur. Sic ἅλμυρὸν σύστοιχόν ἐστι ζῆλ πικρῷ. Vide plura in comment. Bud.

* συστόμος. οῦ. ὁ. elinguis. Propriè ore ſenſim compreſſo & contracto, καὶ μύστρον ἔχων ὁ στόμα.

συστολή. ῆς. ἡ. ſyſtole, correptio.

συστραπηγός. οῦ. ὁ. coimperator.

συστρατιώτης. ου. ὁ. commilito.

σύστρεμμα. ατος. ὁ. tumultus, error. Eſt etiã verbum caſtrenſe, & ſignificat numerũ certũ militum, vt mille, hoc eſt, ξεναγίαι δύο. Itẽ conuolutio & globus, coagmentũ compactile Vide commentaria Budæi.

* συστρεμμάλιον τὸ ἅλαστος vorticẽ aquæ, hoc eſt, cõuolutionem & volumen vocat Ariſtot.

* συστρέφομαι. contorqueor, in compendium contrahor. συστρέφεσθαι etiam dicuntur & συνεστραμμένοι, milites in acie condenſati & confertim incoëũtes. Eſt etiam συστρέφεσθαι quod Liuius vocat orbẽ voluere, de agmine loquens in anguſtũ redacto, & vndiq; circũuento, his verbis, Cogebantur & ipſi orbem breuiore ſpatio colligere. Alibi, Ni Vectius rex iam orbem voluentes ſuos increpans. Συστρέφεσθαι εἰς ἑαυτόν, in ſeipſum vergere, hoc Cicero verti in ſeipſum appellat. Vide comment. Bud.

* συστρέφω. contorqeo, intorqueo, contraho in compendium, breuiter complector. Item addenso, infercio. Est apud Platonẽ, ἡ συστρέφουσα τὰ νοήματα λέξις. Quintil. dixit, Nec illis vibrantibus concitatisq; sententijs velut missilibus vteř. Cicero, Incitata & vibrans oratio. Et contortas sententias σωιεσραμμένας dixit. Συστρέφειν ἑαυτὸν, sese colligere. Sic Virgilius, Substitit Aeneas & se collegit in arma. Significat etiã agmẽ cogere & factionẽ ciere, cateruã et factionẽ cogere. Aesch. ὅῦ᾽ νῦν ἐπ᾽ ἐμὲ συστραφέντες ἥκουσι, id est, quasi agmine facto, & quadrato agmine, hoc est, ex composito, & coitione facta. Est etiam conuoluere in fascem, συστρέφειν.

* συστροφὴ, ἧς. ἡ. λίνη, gurges aquarum, obscuratio. Est etiam coitio, hoc est, arcana pactio & factio ꝛa, quę etiam σύστασις & ἀποσύστασις dicit. συστροφαὶ etiam sunt nodi in articulis digitorum ab articulari morbo collecti.

συσφαιριστὴς. οῦ. ὁ. cellusor in ludo pilæ.

συσωρεύω. μ. εύσω. τα. ευκα. coaceruo. act. accu. iũgit.

συφακὸς. οῦ. ὁ. subulcus.

σύζ. concitatus est, concitabatur.

συφεὸς. οῦ. ὁ. era porcorum.

σύφαρ. exuuium serpentis, leberis. Vide Adag. Nudior leberide.

σύφορβος. ὁ. subulcus.

συχνὸς. οῦ. ὁ. densus, cõiuratus, multus, frequens.

συχνάκις. sæpenumero, multoties.

συχνὰ κεκτημένος. multa possidens.

συχνὸς χρόνος. longum tempus.

* σύω. id est, σείνω. moueo, vnde ἔσυζε.

Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

σφαγεὺς. έος. ὁ. iugulator, gladius.

σφαγίδες. interinstrumenta sacrificalia recẽset Pollux.

σφαγὴ. ῆς. ἡ. κοῦ

σφάγιον. ε. ὸ. cædes, iugulatio, victima, occisio. Et pars qua separantur κλῆδες, id est, iuguli, & id quod vberibus subest, in recessu quodam & cauitate.

σφαδασμὸς. οῦ. ὁ. cruciatus, contractio.

σφαδάζω. μ. άσω. π. ακα. malè habeo, & non maneo quiètè, discrutior, perturbor, festino, animi molestiam fero. deponens absolutũ.

σφάζω. μ. άσω. iugulo.

σφαῖρα. ας. ἡ. pila, sphæra, globus, interprete Cicerone.

σφαιρηδὸν. rotanter.

* σφαιρίδια καὶ σφάιρα. τὰ. pilulæ, vt interpretatur Plinius.

σφαίρισις. ὁ. ἡ. ludus pilæ.

σφαιριστήριον. ε. ὸ. locus ad pilarem lusum accommodus apud Lampridium in Alex. erat et locus in balneis: vt est videre apud Tranquillum & Plinium.

σφαιριστὴς. οῦ. ὁ. ludens pila, vel peritus pilæ, sphęrularis ludi studiosus.

σφαιρομαχῶν. pila vel globo certare.

σφαίρωμα. ατος. ὸ. conuolutio, globus.

σφαιρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ludo pila. neutrũ absolutũ.

σφαιροειδὴς. ὁ. ἡ. sphæreus, rotundus, sphæræ similis.

σφαιρόομαι. μ. ώσομαι. τ. ωμαι. sum rotundus. deponens absolutum.

σφαιρωτὴρ. ῆρος. ὁ. corrigia calciamenti, ligula.

σφαιρόω. μ. ώσω. π. ωκα. cuoluo. act. actõ iungitur.

σφακελίζω. μ. ίσω. sideror, afflor sidere.

* σφακελισμὸς. οῦ. ὁ. arborum morbus sidere afflatarum. Latini siderationem et carbunculationem appellant, qui & ἀστροβολισμὸς dicit, id est, sideris perculsio.

σφάκελος. ὁ. ἡ. sphacelus, morbus ex immodica defatigatione, sideratio, cum membrũ sensu priuatur, inflãmationis excessus, vt partem affectam ad corruptionis periculum inducat, gangræna, partis affectæ corruptio, cõuulsio neruorũ inflammationi superueniens, alij putredinem, alij fortem tẽsionem intelligunt. Copiose Galenus in li. de affectorum locorum notitia.

σφαλερὸς. οῦ. ὁ. fallax, dubius, periculosus, lubricus, incertus, inconstans, nocuus.

σφαλερόνυστος. ε. ὸ. de fluuio in quo periculosum est natare, designatur interdum amnis magnitudo.

σφάλμα. ατος. ὸ. error, lapsus.

σφάλλομαι. κοῦ

σφάλλω. erro, pedem percutio, offendo, commoueo, labor. eris, excido, fallo, errare facio, auerto, non patior esse syncerum. σφάλλεσθαι. frustrari.

σφακελισμὸς. οῦ. ὁ. sideratio, contractio, & ossium putrefactio.

σφαιὸς. οῦ. ὁ. fœnum, pabulum iumentorum.

σφακελισμὸς. οῦ. ὁ. vitium radicum in plantis, sideratio, quando arbores nigrescunt, morbus.

σφαραγίζω. μ. ίσω. π. κα. resono.

σφαραγεῦν. raucè resonabant.

σφάττω. μ. άξω. τ. αχα. iugulo, trucido, macto. actiuum, accusatiuo iungitur.

σφέας. ipsos.

σφεδανὸς. νῦ. ὁ. terribilis.

* σφενδονοειδὴς. fundæ figuram habens, terræ epitheton apud Dionysium.

σφέων. σφῶν. ipsorum.

σφέλας. ατος. ὸ. scabellum.

σφενδονέω. μ. ήσω. τ. ηκα. agito fundam. neut. absol.

σφενδόνη. ης. ἡ. funda, pala anuli.

σφενδονίζω. μ. ίσω. π. κα. fundã agito. neut. absol.

σφενδονίτης. ε. ὁ. funditor, qui funda vtitur.

σφερεὸν. ῶν. ὁ. rete rotundum.

σφετερίζομαι. κοῦ

* σφετερίζω. ὸ ἰδιοποιοῦμαι, approprio mihi, meum reddo, mihi proprium & addictum facio, interuerto, furor, mihi assumo. Accipitur pro emereor & ascisco.

* σφετεριστὴς. interuersor, qui aliena vel ea quæ cõmunia sunt in suam solius rem vertit.

σφέτερος. ε. ὁ. vester, suus.

* σφηκιῶνον ξύλον. lignum acuminatum. à Vesparum imagine.

σφηκώσιος.

σφηκώσιος. ὁ. ἡ. palus, sudes.

* σφηκῶνοῦς καὶ σφήκια. vespeta, cellulæ vesparum.

σφηκόω. μ. ώσω. π. ωκα. stringo, obstruo operculo. actiuum, accusatiuo iungitur.

σφηκισμὸς. οῦ. ὁ. genus harmoniæ quod vesparũ susurro non erat dissimile.

σφήκια. τὰ. vespeta, hoc est, vesparum cellæ.

σφῆκι. suis. fœm. generis.

σφηκώδης. ε. ὁ. ἡ. gracilis, ventre exili vesparum in morem.

σφήκωμα. ατος. ὸ. fascia, linamentum quo aliqd tegitur, vel inuoluitur.

σφηλὸς. οῦ. ὁ. agilis, obliquus.

* σφήν. νὸς. ὁ. cuneus, quo ligna scinduntur. Apud Aristoph. pro instrumento tortorum quo veritatẽ extorquẽt. Latini fidiculas vocãt.

σφήνωσις. ὁ. ἡ. densitas.

σφηνῶ. cuneo. γομφῶ, obstruo.

σφὴξ. κὸς. ὁ. vespa.

σφίγγω. μ. ίγξω. π. γχα. stringo, constringo, complector, arceo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

σφίγξ. γὸς. ἡ. Sphinx.

σφίκας. genus auis.

σφιγκτὴρ. ῆρος. ὁ. podex, anus, & vestis genus.

σφίκτης. ε. ὁ. cinœdus, mollis.

σφίσιν. suis, suas.

σφίν. illis, illos, illas.

σφόδρα. valdè.

* σφοδρὸ. ἄς. ἡ. vehemens.

σφοδρότερον. vehementius.

σφοδρὸς. οῦ. ὁ. vehemens, molestus, truculentus, acerbus.

σφοδρακαμὸς. οῦ. ὁ. valdè laborans.

σφοδρότης. ητος. ἡ. vehementia, acrimonia.

* σφοδρύνομαι. κοῦ

* σφοδρύνω. pro. ἰσχυρότερός εἰμι καὶ σφοδρὸς.

σφόνδυλος. ὁ. ἡ. ὁ. verticulum membrorum, calculi suffragiorum.

σφονδύλιον. ε. ὸ. vertebra.

σφὸς. οῦ. ὁ. suus.

* σφραγίδιον. antrum Citharonidum nymphar, quæ ibi olim vaticinabantur secundum fabulas.

* σφραγιδοφυλάκιον. anuli pars qua gemma sedet, dicitur item σφῦλος & σφυλίς.

σφραγίζω. μ. ίσω. τ. κα. sigillo insignio, concludo. actiuum, accusatiuo iungitur.

σφραγὶς. ίδος. ἡ. baltheus, sigillum, signaculum, signum.

σφριγαὸς. οῦ. ὁ. maturus, vehemens.

σφριγάω. μ. ήσω. τ. κα. iuuenesco, vigeo, ferueo, robustus fio, incido, in ipso flore & feruore ætatis sum, succulentus sum. & mamilla mulieris ob copiam lactis extensa, σφριγῶσα dicitur. Accipitur metaphoricè pro lasciuio & intemperanter me gero: vt pecudes stabulis emissę, quod Politianus vitulare transtulit. neutrum absolutum.

σφυγμὸς. οῦ. ὁ. pulsus venarum.

σφύζω. μ. ύξω. π. υχα. salio, moueor, ardeo, deuito, pulso vt venæ, augeo.

σφύρα. ας. ἡ. malleus, & piscis genus.

* σφυρένη. piscis quem Attici κέστρον uocant. Latini Sudin.

σφυρήλατος. ε. ὸ. ἡ. fabricatus malleo, fabrefactus.

σφυρὸν. οῦ. ὸ. planta pedis, talus.

σφώ. vos. recto & accusandi casu.

σφῶν. suorum.

σφῶε. ipsos.

σφῶϊν. ipsis, vobis, vestrũm.

Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

χάδλοισι, καὶ χαδλὸν. ὁ. ἡ. faui fucorum.

χαθιέν. impelleretur.

* χαίζω. tenorem instituti vel moris abrumpo et soluo desino τοῦ. Est etiam ὸ ἀφέλκω, retraho, reduco, supprimo. Item sisto, inhibeo. Σχάζω ἐπὶ κόπτης, ὸ καταπαύω, inhibeo, Σχάζω etiam est secare venam, aut scarificare cutem.

* χαλὸς. ὁ. ἡ. ὁ. s. vide σάλπιδε.

* χαλιδῶσαι & ἀποχαλιδῶσαι. plagas erigere & furcis venaticis fulcire.

* χᾶν. apud Hippoc. pro χαίειν. Est etiam ὸ χαλᾶν, deducere, demittere, relaxare.

* χᾶδε. ὸ χαλᾶδε. apud Hippocratem.

* χασπρία. funis vel trochea, vel aliud quo organum ducitur, hoc est, quo intẽtum laxatur, vel erectum demittitur.

* χαστήριον. pugio, vel scalpellus est Veterinarij ad pertundendum & transfuendum.

χεδὸν. pederentim, sensim, cõposito gradu.

χεδία. ας. ἡ. ratis, tumultuarius pons, & pugio aut telum quod sit ad manum. idem χέδιον.

χεδιάζω. μ. άσω. τ. αχα. erudio, dolo, celeriter & ex tempore facio. ὸ ἀμελετήτως ἢ λέγω, ἢ γράφω inconsideratè facio & improuidè incõsultę. Est etiam repręsento. id est, ante diem facio. neutrum. accusatiuo iungitur.

* χεδίασμα. opus ex tempore factum.

χεδὸν. propè, ferè, χέδιον.

χέδλ. ὁ. ἡ. ὁ. simplex, inelaboratus.

χεδόθεν. de proximo.

χεδόνοι. fermè.

χεδὸν. propè, ferè.

χεδρὸς. οῦ. ὁ. patiens, laboriosus.

χελυνάζω. μ. άσω. nugor.

χέθω. detineo, cooperior, maneo.

χελίδες. ἀι. laterum carnes & pulpæ.

χενδὸω. μ. ώσω. π. ωκα. macero. act. accu. iungitur.

χενδύλιν. ης. ἡ. instrumentum quoddam fabri.

χέραφ. ὁ. ἡ. ὁ. conuicium.

χέσις. ὁ. ἡ. habitus.

χετλιασμὸς. οῦ. ὁ. molestia, indignatio.

χετλιάζω. μ. άσω. π. ασα. misereor, molestè fero, iniuriã sustineo, indignor, quirito & gritor.

χετλιαστὸς. οῦ. ὁ. miserabilis, indignabundus.

χέτλ. ὁ. ἡ. ὁ. miser, lamẽtabilis, impius, infestus, qui potest alijs inferre malum.

χέω. μ. χέσω. π. ἔχκα. habeo, teneo, prohibeo, detineo, tolero. actiuum, accu. iungitur.

χῆμα. ατος. ὸ. καλλοπισμὸς, modus, figura, habitus, gradus, species. Latinè dicitur forma, schema. Σχήματα propriè τοῦ ὀρχήσεως dicũtur. Et accipiunt χήματα pro saltandi arte.

* χηματίζομαι. ὸ τολάπτομαι καὶ ὑπηρίνομαι, et in certã quandam

quandam corporis affectionẽ componor. Est etiam ornor, componor, color.

σχηματίζω.μ.ίσω.π.σα. planto, formo, abscondo, figuro, effingo, assimulo. act. accu. iũgitur.

σχημα|τισμόν. formandum.

σχῆσις.ιος.ἡ. habitus, appetitio.

* σχημα|τισμός.οῦ.ὁ. habitus, cultus corporis, compturaq;. Ponitur interdum pro fastu.

* σχημάτιον.τὸ ὑποσόρχημα, staticulum dixit Plautus.

* σχηματοποιοῦμαι. fingo, formo, informo, conformo, effingo. Σχηματοποιοῦνται etiam est quod Cicero dixit, Sentio illo cantu orationem meam quasi colorari. Est etiam σχηματοποιοῖς gesticulationi seruire, schemata saltationis cuiusq; imitari. Σχηματοποιὸς etiã dicitur ὁ πεπλασμένος ἀνὴρ καὶ μὴ ὁμολογου|μενος q ingenuè non loquitur et simpliciter, sed efficto vultu & sermone assimulato. Tracta methaphora ab illis saltatoribus, q in multas species sese assimulabant.

* σχηματοποιία. artifex gesticulatorũ disciplina, qualis est chironomia. Vide comment. Bu.

σχη|ρία.ας.ἡ. ancora.

* σχιάζω. obumbro.

σχίδαξ.ακος. fragmentum, assula.

σχίζαι.αἱ. ligna fissa in vsum sacrificiorum.

σχιδακιδίον. assulatim, in modum assulæ.

σχιδίας.οῦ.ὁ. lacer, pannosus.

σχίζα.ης.ἡ. schida, scissura, rima.

σχίζω.μ.ίσω.π. ικα. scindo, findo, quasi rimas

* facio. Est etiã dissecco: diffindo Cicero dixit. actiuum, accusatiuo iungitur.

* σχῖνος arbor ex qua fiunt cuspides purgãdis dẽtibus accommodæ. Lentiscus.

σχινοβατῶγδις.ὁ. lentisci arrosores.

* σχῖσμα.ατος.τὸ. scisma, scissura, fissura. Accipit pro dissentione, dicitur & de rima in muliebri membro teste Polluce.

σχισμή.ῆς.ἡ scissura.

σχιστός.οῦ.ὁ. fissilis. ξυλὰ σχιστὰ dicuntur ὅσα διαιροῦνται δίς καὶ τὸ μέσον πρίζεται, vt inquit Theophra.

σχιστός.οῦ.ὁ. vestis muliebris.

σχόιαζ. continerent, sedarent.

σχοίνη. puteris.

σχοινίον.ου.τὸ. funiculus.

σχοίνισμα.ατος.τὸ idem.

σχοινισμός.οῦ.ὁ. mensura terræ, & tortura quæ fit per funes.

σχοινοβάτης.ου.ὁ. funambulus.

σχοινοπλόος.ου.ὁ. restio, id est, funarius.

σχοινοτενής.ὲς.ὁ.ἡ. longus, rectus.

σχοῖνος.ου.ὁ. iuncus, funis, schœnus, mensura terræ sexaginta stadia capiens, auctore Herodoto: licet Plin. lib. v. & xij. quadraginta

* stadia dicat. id est, quinq; milia, nisi sit error notarum. Est & vrbis nomen.

σχοίνων συμβολής. iuncorum complicatores, stoc-

σχοίνος. continerent. (rearum nexores.

σχολάζω.μ.άσω.π.ακα. otior, ferior, vaco. Et operã

* do. cum datiuo, vt παῖς ἡδονῇς σχολάζειν voluptatibus indulgere.

σχολῇ.οῦ.ὁ. tardus, quietus.

σχολαῖα.ατα. attentissimè.

σχολαίτερος.ου.ὁ. tardior.

σχολαίως. tardè, paulatim, gradatim.

σχολαστήριον.ου.τὸ. locus ad solatium.

σχολαστικός.οῦ.ὁ. scholasticus.

σχολαστής.οῦ.ὁ. ocio deditus.

σχολάω.μ.ήσω.τω.ηκα. vaco, neutrum absolutum.

* σχολή.ῆς.ἡ. ocium, vacatio, schola, disputatioq; per otium agitatur.

* σχολῇ. vix, nullatenus, multominus. Significat etiam ociosè, segniter, pedetentim, leuiter.

σχολήπου.οὐδαμῶς, nullatenus.

σχόλιον.ου.τὸ. glossema, scholium, appendix, additio, interpretatio breuior.

Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

σώεσκε. saluum fecit.

σώζω.μ.ώσω.π.ωκα. saluo, seruo, tueor, βοηθοῦμαι. actiuum, accusatiuo iungitur.

* σώζουσα ψῆφος. Sentẽtia absolutoria dicitur, cui opponitur ἡ καθαιροῦσα, id est, sententia damnatoria, quæ etiam dicitur ἡ μέλαινα. Vide comment. Bud.

σῶκος.ου.ὁ. cognomen Mercurij quasi σωσίοικος aut σώσοικος.

σωκόω.μ.ώσω.τω.ωκα. possum, auxilior. neutrũ, accusatiuo iungitur.

σωλήν.ῆνος.ὁ. canalis, fistula, aquæductus, & cõchylij genus. Item spõdylorum meatus, q

* residet medulla.

σώλιμνα. ciuitas Indiæ, sicut est apud Herodianum in vndecimo. hinc

σωλιμνᾶος.ου.ὁ. gentile.

σῶμα.ατος.τὸ. corpus.

σωμασκέω.μ.ήσω.τω.ηκα. corpus exerceo. neut. abs.

σωμασκία.ας.ἡ. exercitatio corporis.

σωματικός.οῦ.ὁ. corporalis.

σωματεῖον.ου.τὸ. vestis qua vtebantur in agendis tragœdijs.

* σωματεμπορος.ὁ ἀνθρωποκάπηλος.

* σωματεμπορεῖν. de mãgonibus Strabo dixit, qui corpora, hoc est, ἀνδράποδα venditant & empritant.

σωμαποιέω.μ.ήσω.π.ηκα. in vnũ corpus rediго

* & cogo, coagmẽto. significat etiã corroboro, βεβαιῶ, dẽso. actiuũ, accusatiuo iungitur.

* σωματοῦσθαι. in corpus ire. vt Quintila. loquitur, hoc est, corpulentum fieri & concrescere. Sic Theophrast. ὁποῦς σωματωθέντας dixit, qui in corpus coacti sunt.

σωμαφύλαξ.ακος.ὁ. corporis custos, id est, satelles, & stipator.

σώρακος.ου.τὸ. vasculum ficuum.

σῶος.ου.ὁ. saluus, sospes.

σωρεία.ας.ἡ. congeries.

* σωρείτης. syllogismus acerualis.

σώρευμα.ατος.τὸ. cumulus.

σώρευσις.εως.ἡ. aceruatio.

σωρεύω.μ.εύσω.τω.ευκα. cumulo: act. accu. iungitur

σωρηδόν. aceruatim, cumulatim.

σωρός.οῦ.ἡ. tumulus sepulchralis.

σωρός.οῦ.ὁ. aceruus, cumulus.

σῶς.σῶ. saluus, integer.

σωσόλεθρος

σωσόλεθρος.ου.ὁ. magnus, integer.

σώτελος. dignus vt saluetur.

σῶτρα.τὰ. merces salutis, premia liberationis et

* cõseruationis. Sic dici possunt premia quæ dantur medico pro sanitate restituta.

σωτήρ.ῆρος.ὁ. saluator, conseruator, seruator.

σωτῆρες.ὁ. id est, seruatores, dicũtur Castor &

* pollux, qui à nautis in salutem inuocantur Vide comment. Bud.

σωτηρία.ας.ἡ. salus.

σωτήρια.τὰ. sacrificia pro accepta salute, & idẽ

* quod σῶτρα. Sic itẽm dies appellari potest, quo conseruatorẽ Christum anniuersario luctu prosequi institutum est supplicio salutari affectũ, liberalia. à σώζω verbale est.

σωτήριος.ου.ὁ. salutifer, salutaris.

σωφρονέω.μ.ήσω.π.ηκα. modestus & temperans sum, temperatè & modestè me gero, resipisco. neutrum absolutum.

σωφρονίζω.μ.ίσω.π.ικα. modestũ & sobrium facio, moderor, refreno. act. accusa. iungitur.

σωφρονιστός.οῦ.ὁ probus.

σωφρονισμός.οῦ.ὁ moderatio, castigatio.

σωφρονιστής.οῦ.ὁ. modificator, castigator.

σωφρόνως. castè, modestè, compositè.

σωφροσύνη.ης.ἡ. temperantia, continentia, mode-

* stia, scientia, sapientia, frugalitas, sobrietas, verecundia, pudicitia, εὐαρβενία. quod ista fermè cohæreant. Erasmus annotat magis sobrietatem & sanitatem mentis sonare quã temperantiam. Aristoteles dictã ait σωφροσύνην ᾗ σῴζουσαν τὴν φρόνησιν. Et Socrates apud Platonem quasi σωτηρίαν τῆς φρονήσεως.

σώφρων.ον.ὁ. modestus, castus, temperatus, sa-

* næ mentis, constans, moderatus, honestus, cordatus. Cicero lib. iiij. Tusc. quæst. elegãter hanc vocem expressit. Ex quo intelligitur qualis ille sit, quem tùm moderatum, aliâs modestum & temperantem, aliâs cõstantem continentemq; dicimus.

σωχίω.μ.ήσω.π.ηκα. tero.

Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Α. ea quæ, hæc, vt ἀλλὰ τὰ μὴν πρετετύχθαι, ἐάσομεν.

* τἀγαθὸν. quod apud Aristotelem est primo Ethicorũ non debet verti summum bonum, sed bonũ ipsum. vt vult Bessario. Argyropylus tamẽ modo bonum, modo summum bonũ vertit. Vide cõment. Bud.

* ταγήνικα. panes quidam qui & ἐγχρίδιδες dicunt.

ταγεῖος.ου.ὁ. subiectus, subditus.

* ταγεία. summus est principatus & ducatus in Thessalia. Et

* ταγεύω. hunc magistratum administro.

ταγηνισός.οῦ.ὁ. in sartagine coctus.

τάγηνον.ου.τὸ. sartago.

τάγμα.ατος.τὸ. ordo, acies, cõtuberniũ, agmen, legio, cohors.

* ταγματικοὶ ἵπποι dicuntur equi qui agmen exercitus sequuntur ad conuehenda impedimenta.

* τάδε. hæc, pro ταῦτα. ἐδὴ τὰ ὁ μῆν. πὰ ἐκεῖνα δὲ. vel ἐδὴ θάτερα μῆν, ἐδὴ θάτερα δὲ. pro citrà & vltrà dicunt.

* τὰ δύνα|τα. pro viribus, pro virili.

* ταγός.οῦ.ὁ. dux, præfectus. Summus est magistratus in Thessalia.

* τὰ ἕτερα. idẽ quod θάτερα. ἐδὴ θάτερα, vel ἐδὴ τὰ ἕτερα, ἀντὶ τοῦ ἐδὴ τὸ ἕτερον μέρος, in diuersum, in alteram partem. Vide comment. Bud.

* τὰ ὀν μέρει. ἀντὶ τοῦ τὰ καθ' ἕκαστον. Et τὰ ἐδὴ μέρεα, quæ vulgo ad verbum particularia vocãtur. Cicero singularia vocat.

τἀζω.μ.άσω.π.ακα. extendo. act. accu. iungitur.

ταθεῖσα.ης.ἡ. extensa.

* ταινία.κος

* ταινία. vittarum extremitas, redimiculũ quod pendet è coronaregia. Lucianus de Alex. Mag. loquens περὶ δεδεμένον ταινίᾳ λευκῇ τῇ κεφαλῇ. Accipitur pro tota vitta. Item corona, mitra. Propriè tamen fascia dicitur: à quarum similitudine lapides sub aquis cãdicãtes atq; in longũ porrecti ταινίαι quoq; vocantur. Est & piscis nomen apud Aristotelem.

ταινιόω.μ.ώσω.π.ωκα. corono, ligo, actiuum, accusatiuo iungitur.

ταίναρος. ου.ἡ. Tænarus promontorium Laconiæ.

τὰ κάτω. inferiora, quæ sub cælo sunt.

ταικτικός.οῦ.ὁ. acialis, ordinalis, militaris, Nã τάξις

* propriè ad exercitum pertinet: & ταικτικὰ dicunt quæ ad rem militarem pertinent.

ταικτός.οῦ.ὁ. ordinarius, statutus, constitutus.

ταικερός.οῦ.ὁ. subiugus.

τἄλλα. alioqui.

τάλα. magnum.

ταλάβρος.ου.ὁ. densus.

ταλάεργος.ου.ὁ. operum patiens.

τάλαινα.ης.ἡ. misera.

* ταλαιπωρέομαι. defatigor.

ταλαιπωρέω.μ.ήσω.π.ηκα. miserum facio, afflictũ,

* defatigatum, accisumq; me reddo. cũ actõ. fatigor. neutrum, cum datiuo.

ταλαιπωρία.ας.ἡ. miseria, labor.

ταλαίπωρος.ου.ὁ.ἡ.

ταλαίφρων.ον. miser, laboriosus.

τάλαν.αν. miserum.

ταλανίζω.μ.ίσω.π.ηκα. misereor, miserum puto. neutrum, accusatiuo iungitur.

ταλάντατος.ου.ὁ. miserrimus.

ταλάν|ερος.ου.ὁ. miserior.

* ταλαντεύομαι.μ.εύσομαι.τω.ευμαι.κα

* ταλαντεύω. vergo & inclinor, κὴ ξέπω, pessum eo, degrauo. ταλαν|τεύω etiã est expẽdo, appẽdo, libro & suspẽsum teneo. ταλαν|εύεσθε τὴν γνώμην, animũ vtroq; ancipitẽ esse et alternãtẽ. ταλαν|τεύομαι cũ actõ, in equilibrio teneo.

ταλαντιῶος.ου.ὁ. ingens, grauis.

ταλαν|τίζω.μ.ίσω.π.ηκα. põdero. act accu. iungit.

τάλαντος

τάλαν]Θ. ν. ὁ. calamitosus.
τάλαντον. ν. ἀ. trutina, libra, lanx, talentũ, quod minis sexaginta valebat.
ταλαπείρΘ. ν. ὁ. miser, multa incommoda expertus.
ταλαπένθης. ε Θ. ὁ. ἡ. luctum patiens.
τάλαρος. ν. ὁ. calathus vimineus, calathus in quo caseus coagulatur.
τάλας. αν Θ. ὁ. miser.
τάλασις. Θ. ἡ. patientia.
ταλασίφρων. ον Θ. ὁ. audax, prudẽs, in aduersis patiens, miser.
τάλασα. τὰ. sortes, μοῖραι.
ταλαύρινΘ. ν. ὁ. fortis.
ταλαύφρων. ον Θ. ὁ. patiens, constans.
ταλάω, μ. άσω. π. ακα. suffero.
ταλασία. ας. ἡ. textura, lanificium.
ταλάσιΘ. ν. ὁ. lanifex.
ταλαύρινΘ. ν. ὁ. audax, bellicosus.
ταλασιεργία. ας. ἡ, lanificium.
ταλασιεργός. οῦ. ὁ. lanifex.
ταλοιπά. in posterum.
* ταμεῖα. τὰ. penetralia siue intima ædium.
* τἀμά, τὰ ἐμά. ratio rerum mearum, quantũ ad res meas attinet.
ταμεσίχρως. ο Θ. ὁ. incidens corpus.
τὰ μὲν & τὰ δέ, idem significat quod τὰ μὲν geminatum, sed τὰ δέ postponitur. Clausulæ hæ sæpe aduerbialiter ponuntur, p partim et partim: sicut ὁ μὲν ἢ ὁ δέ. & τοῦ μὲν καὶ τοῦ δέ
* τἀμά. res meæ, mea ratio. Synes. Ἀκτὴ κοίνων ὡς ἔχει τἀμά.
ταμία. ας. ἡ. cellaria, hera quæ domus habet administrationem.
ταμίας. ν. ὁ. quæstor, custos cellæ, promus, cõdus, dispensator thesaurorum, vel domus œconomus.
ταμίευ προσκυροῦσθαι. ærario applicari.
ταμίεια. ας. ἡ. custos mulier, penuaria.
ταμιεῖαι. ὁι. thesaurij ciuitatis.
* ταμίειον. ν. ἀ. κοῦ
* ταμεῖον. cella promptuaria, penu, & vt Originis interpres vertit, promptuarium. Item conclaue, cubiculum teste Hesychio. cubiculum vbi reponuntur pecuniæ domini.
ταμιευτικός. οῦ. ὁ. parcus, & qui recondere nouit in futurum.
* ταμιεύομαι. κοῦ
ταμιεύω. μ. εύσω. π. ευκα. quæsturam gero, exerceo officium quæstoris, sepono, conseruo,
* repono, condo. Significat etiam in tempus futurum reijcio. acti. accusatiuo iungitur.
ταμιοῦχΘ. ν. ὁ. ταμίας. custos, dispensator.
τάμιοΘ. ν. ἡ. coagulum.
τάμνω. μ. τεμοῦμαι. τ. τέτμηκα. incido. actiuum, accusatiuo iungitur. ἔτεμον in Aoristo. β.
ταναός. οῦ. ὁ. extensus, longus, acutus, asper.
τανυσμός. Θ. ὁ. ἡ. acutam habens aciem aut longum manubrium.
τανύαρα. ας. ἡ. vas æreũ in quo cõdiebãt carnes.
τανία. ας. ἡ. plaga, regio.
τάνις. Θ. ἡ. Tanis Metropolis Aegypti, vbi Moyses tot mirabilia exercuit, Hebraicè Zoan dicitur.

τανύγλωσσΘ. ν. ὁ. habens linguam extensam, in longam vocem producens.
τανυγλῶχιν. ινΘ. ὁ. extensos habens angulos, & cuspides acutas habens.
τανυήκης. εΘ. ὁ. ἡ. longè acutus, extensus in acutũ, extensiuus.
τανηλεγής. ἐΘ. ὁ. ἡ. prætendens magnam curã & dolorem, asper.
τάνταλΘ. ν. ὁ. Tantalus, Iouis ex Plote nympha filius.
τανῦν. nunc.
* τὰ νῦν ἔτεσι. idem.
τανύπεπλΘ. ν. ὁ. habens longam vestem.
τανύπους. ο δΘ. ὁ. extendens pedes.
τανυπτέρυγ. υγΘ. ὁ. κοῦ
τανύπτερΘ. ν. ὁ. habens extensas alas, patulis alis volans.
τανύω ζ. extendebatur.
τανυωθείς. εντΘ. ὁ. extensus.
τανύσσω. μ. ύξω. τ. υχα. extendo.
τανύφλοιΘ. ν. ὁ. habens magnum corticem.
τανύφυλλΘ. ν. ὁ. ἡ. habens longas frondes.
τανύω. μ. ύσω. π. υκα. κοῦ
τάνω. μ. ανῶ. extendo. acti. accusatiuo iungitur.
τάξει. ordinatim.
* ταξιῶται. apparitores præsidum.
ταξιαρχέω. μ. ήσω. τ. ηκα. impero aciei. neutrum absolutum.
* ταξιαρχοῦντες, cẽturiones, ordines ducentes.
ταξίαρχΘ. ν. ὁ. centurio, ordinum ductor.
ταξιάρχης. ν. ὁ. idem.
τάξις. ΘΟ. ἡ. acies, exercitus. Non modo κόσμον, hoc est, ordinem, sed etiam modum ratione temperatum significat. Est etiam officium, statio, munus, & pugnandi locus, institutum. τάξις μοῖρα, id est, locus, vt ἐν ἐχθροῦ τάξει, hostili affectu habitúq; hostis loco & vice specieq;. τάξιν ἐπέχειν τινός, loco alicuius haberi. Item τάξις locus nonnunquã est & sedes alicui conuentui vel collegio constituta. Et ob id factũ est, vt pro comitatu & multitudine hominum cui piam magistratui apparentium operamq; dantiũ ponat, & qui cohors olim Consulis aut Prætoris appellabatur. Et in pandect. ἡ τάξις τοῦ ἱππάρχων apparitores præsidum appellantur. Significat & id quod vulgo statum vocãt, quemadmodum & ordo Latinis. Εν τάξει ποιεῖν statis vicibus aliquid facere.
τάξιν ἐπέχειν μητρὸς. matris loco esse.
* ταπεινός. οῦ. ὁ. humilis, abiectus, depressus, submissus, angustus, incõptus, sordidus: cui opponit φιλοκαλός. Refert ad rẽ, fortunã, genus, conditionem. ταπεινὴ γλῶσσα lingua vulgaris vernaculaq; autore Eustathio.
ταπεινότης. ητΘ. ἡ. humilitas.
ταπεινοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. humiliter sentio, neu. abs.
* ταπεινοφροσύνη. ης. ἡ. hũilitas animi, animi modestia nihil altũ de se sentiens, sed seipsum demittens sibiq; minimum arrogans.
ταπεινόω. μ. ώσω. π. ωκα. humilio, acti. accusatiuo iungit

* ταπείνωσις. Θ. ἡ. humiliatio. Est & figura rhetorica. Vide Quintilianum.
τάπης. ηΘ. ὁ. tapes, stragulum, plaga.
* τὰ πολλά. plurima, in plurimis, plærunq;, vt plurimum.
* τὰ πολλά. in multis per eclipsin τοῦ νῦ. id quod A. Gellius li. vij. ca. ij. imitatur. Cesellij hominis herclè plæraq; haud indiligẽtis. Capitur etiam aduerbij vice pro frequenter, sæpenumero.
* τὰ πρῶτα. primum & primas tenens partes, summus. Lucia, in Timone. καὶ πολοῦμαι πάλιν καὶ ἴδοι Ἀθηναίων τὰ πρῶτα, rursus disce & Athenienſium princeps esto. Accipitur etiã aduerbialiter pro imprimis.
ταραντῖνοι. οἱ. equites quidam dicebantur, alijs verò iaculatores.
ταραχτής. οῦ. ὁ. turbator.
ταραντίνον. ν. ἀ. genus vestis subtilis.
ταραντίνον. οῦ. ἀ. genus vestis subtilis muliebris.
τάρας. αντΘ. ἡ. Tarẽtũ vrbs Calabriæ, à conditore eiusdem nominis appellata.
ταράττω. μ. ξω. π. αχα. turbo, confundo, territo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ταραχή. ῆς. ἡ. perturbatio, tumultus.
τάραχΘ. ν. ὁ. turba, turbatio.
ταραχωδέστατοΘ. turbulentissimus.
ταρβέω. μ. ήσω. τ. ηκα. timeo, act. accu. iungitur.
ταραβεῖΘ. ν. ὁ. timendus.
ταρβής. ἐΘ. ὁ. ἡ. densus.
τάρβη. ης. ἡ. κοῦ
τάρβοΘ. ν. ὁ. tremor, timor, stupor.
ταραγαίνω. μ. ανῶ. turbo.
ταραγάνη. ης. ἡ. sporta, laqueus.
ταριχοπώλης. ν. ὁ. salsamentarius.
* ταρίχεια. condimentum, muria. Theod. succidiam transtulit in Senect. Ciceronis.
ταρίχευσις. Θ. ἡ. salsatio.
ταριχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. seruo, condio, liquefacio, sicco, salio.
ταριχηρός. οῦ. ὁ. salsus muria vel sale.
τάριχΘ. ν. ἡ. salsamentum, muria, ius, piscis putris, caro sale condita. Reperitur etiam in
* genere masculino & neutro apud Aristophanem & Lucianum.
ταριχία. ας. ἡ. succidia, hoc est, caro sale cõspersa.
τάρπησαν. oblectati sunt.
ταρμοσύνη. ης. ἡ. timor.
* ταῤῥός. idem quod ταρσός. Est etiam nexus & cõtextus radicum inter se in modum cratis, id quod euenit vbi arborum consitarũ spatia non iusta sunt.
τάρσΘ. ν. ἡ. Tarsus vrbs Ciliciæ.
* ταρσός. οῦ. ὁ. planta pedis, pars pedis è calce procedens, hoc est, anterior pars vestigij. Est etiam ἡ κρεμάστρα, hoc est, ὁ τοῦ τυροποιοῦ κάλαθος, ἢ ὁ πέρσω ὁ ἐμπράσω, vas è calamo contextum: à cuius similitudine ταρσὸς καὶ ταῤῥὸς dicitur series in manibus & pedibus, & series remigij in triremibus, quam Arrianus ταρσοὺς τοῦ νεῶν vocat. Est etiam summitas manus, & calatiscus, fiscella, ala, penna.
* ταρτωρίζειν. cum tremore quodam obrigẽre.

τάρταρΘ. ν. ὁ. tartarus profundissimus inferorum locus. In plurali τὰ τάρταρα.
ταρφέα. frequenter.
ταρφειός. οῦ. ὁ. κοῦ τάρφεΘ. κοῦ
ταρφής. ἐΘ. ὁ. ἡ. densus.
τάρφος. εΘ. ν. densitas.
ταρφός. οῦ. ὁ. frequens.
ταρχία. τά. iusta, inferiæ.
ταρχύμαται. τὰ. exequiæ.
ταρχύω. μ. ύσω. π. υκα. parento, sepelio, curo funus. actiuum, accusatiuo iungitur.
τάσις Θ. ἡ. extensio.
τάτε ἀλλὰ καὶ ὅτι. & εἰ μηδὲν ἄλλο, ἀλλὰ τοῦτό γε. Si nihil aliud, saltem: cùm ob alia, tùm propter hoc.
* τάσσω. κοῦ
* τάττω. μ. ξω. π. αχα. ordino, statuo, & impono irrogoq;. τάττειν τὴν ἀξίαν τῆς ὠνίου, hoc est, statuere, quod venditoris est vt plurimum in dicantis quanti vendere velit, & interdum emptoris. quod etiam τιμᾶν dicitur. vnde taxare verbum in vsum venit. Est etiam ὁρίζω, vt ὥρα τεταγμένη. & χώρα τεταγμένη, locus condictus. Et ἡμέρα τεταγμένη, dies cõstitutus & certus. Vnde τεταγμένα dicuntur quæ cõstitutas & statas vices habent, vt ortus occasusq; siderum. Et τάττω. destino, hoc est, certùm hominem alicui rei præficio vel cõstituo. Est etiam in acie colloco. & τεταγμένοι vt τεταγμένοι, acie instructa stantes. Item loco & numero habeo. τεταγμένοΘ, compositus, frugi, non dissolutus. Cõstruitur τάττω in hoc significatu cum μετὰ. Interdum cũ εἰς, vt τάττω με εἰς τοῦτο, in hanc classem me adopto. Et cum ὢν, ὁι δέ. ἐξ ἀρχῆς τὴν μουσικὴν ἔταττον ἐν παιδείᾳ, in doctrinam numerũ rede gerunt, adnumerauerũt & locũ dederunt. Et cũ πρὸς, Xenophon. ἐωυτὸν τάττει πρὸς τὸν ἐλλάττονα φίλω, se substituit vicariũ. Et cũ γενῶ. De mosth. ὃς δ' ἐωυτὸν τάττει τοῦ ἀπιστοῦντος εἶναι φιλίππου, qui se inter eos censeri voluit. τεταγμένοι milites Aeliano sunt centuriati & merentes. contrà Ἀτακτοι qui non sunt in numeros redacti. τάττειν φόρον, indicere tributũ & imperare, eiusq; modũ vnicuiq; statuere, tributarios facere. εἰς ἀνδρὸς ταχθῆναι, virilem togam sumere. οἱ Σάμιοι δέκα ναυσὶν ἐξ μιᾶς τεταγμένοι. Samij decem nauibus instructi fuerunt, ita vt vnica in fronte esset, quã reliquæ deinceps sequerenẽ in versum porrectæ. Vide comment. Bud.
τᾶτος, annuatim, Doricè, pro τοῦτος.
ταυγέτη. ης. ἡ. Taygeta filia Atlãtis, vnà ex Pleiadibus.
ταῦγετον. ν. ἀ. Taygetum mons Laconiæ qui & ταῦγετΘ dicitur.
τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ ὄντα. facultates.
ταυρεία. ης. ἡ. tergus taurinum, pellis taurina.
* ταυρεῖον. propriè vaccarum & taurorum, cùm desiderio coitus concitantur, ac mirè in Venerem feruntur: sic ἱππομανὲς de equis.
ταύρεΘ. ν. ὁ. taurinus.
ταυρεόν. taurinè.

ταύρι-Θ.ε.ὁ. taureus, quod est etiam Neptuni epitheton.

* ταυροπόλος.ε-Θ. ἡ. Dianæ epitheton: aut quod apud Tauros Scythiæ populum colatur, aut à parte totum, quod gregibus præfit, aut quod eadem sit cum Luna, quæ tauris vehitur: quam etiam ταυρωπὸν vocant.

ταῦρ-Θ.ε.ὁ. taurus.

* ταῦτ' ἄρα. adhæc, præterea, ἀλλ' ταῦ]α. quocirca. Atticum est.

ταῦ]ί. hæc, pro ταῦ]α, Atticè. Item pro ἐν]αῦθα.

ταυ]οεπῆν. καὶ

ταυτολογῆν. eandem rem iterum atq; iterum repetere.

ταυτολογία. eiusdem sermonis repetitio crebra.

* ταυρώ.ὁ-Θ.ἡ. Diana Taurica.

ταύ]ην ἔχω τὴν διάνοιαν. ita animatus sum, ita affectus sum.

* ταύ]ῃ. hac, id est, hac via vel ratione, sic, ita, hoc modo. ταύ]ῃ βέλ]ον, eo melius. ταύ]ῃ μὲν-ταύ]ῃ δὲ partim & partim interptamur. Significat item interdum τοῦ]ο ἕνεκα, quamobrẽ, quapropter: Herodia. lib. iij. ταύ]ῃ ὁ ΑΛΒΙΝΘ, καὶ φερεῖ μείζονι ἤφαιπον ἑαυτὸν, id est, ἀλλ' ἔβ.

ταυτολόγια. ταυτολογία, idem sermo, sermonis iteratio.

* ταυτόμα]Θ.α.ὁ. per seipsum, casualis. ἀπὸ τ ταυτὸ-μα]ὸ τῆς γινόμενον μάρτυρ, testis fortuitus, hoc est, non rogatus neq; adhibitus, id est, παρεμπιπτῶν.

ταυτομολέω.μ.ήσω.σ.ηκα. transfugio. neut. absol.

ταυτό]ης.ητ-Θ.ἡ. identitas, ὁμοιότης.

* ταφεύς.έ-Θ.ὁ. mortuorum curator, quem Plautus pollinctorem vocat, sandapilarius, θεωρὸς, admirandus.

ταφή.ῆς.ἡ. exequiæ, sepulchrum, sepultura.

ταφήϊον.ε.ν. vestis quæ sternit super sepulchrũ.

ταφήϊ-Θ.ε.ὁ. funestus.

τάφ-Θ.ε.ὁ. sepulchrum, tumulus, cœna in exequijs, stupor.

ταφρεύω.μ.εύσω.σ.ευκα. fodio.

τάφρ-Θ.ε.ὁ. fossa, vallũ, agger. Et fluuij nomẽ.

τάφω.μ.ἀψω.π.αφα. stupefacio.

ταφών.ὁ. stupefactus, attonitus.

τάχα. velociter, forsan.

ταχάνποτε. fortè aliquando.

τάχαπα. certè, continuò, forsitan.

* ταχύα. celeritas. ἀλλ' ταχέως, celeriter.

* ταχέως. citò, propediem. Plutarch. τοῖμψω δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ταχέως.

τάχιον. citius, pauloante.

τάχιστα. velocissimè. ἐπειδὰν καὶ ἐπειδὴ τάχιστα. vbi primum, τὴν ταχίστην, primo quoq; tempore, quàm primum.

τάχιστ-Θ.ε.ὁ. velocissimus.

ταχίων.ον-Θ.ὁ. velocior.

τάχ-Θ.ι-Θ.ἡ. celeritas.

ταχυβάμων.ον-Θ.ὁ. tardus, per ἀντίφρασιν.

ταχύβουλ-Θ.ε.ὁ. inconstans, temerarius.

* ταχυγράφ-Θ. actuarius, exceptor.

ταχυμαθής.ές-Θ.ὁ. citò discens vel doctus.

ταχὺ μάλα. ilicò, actutum.

ταχὺ. celeriter.

ταχυναυτέω. celeriter nauigat.

ταχύνω.μ.υνῶ. celero, accelero. neutrũ absolutũ

ταχυπειθής.ές-Θ.ὁ.ἡ. credulus.

ταχύπωλ-Θ.ε.ὁ. habens equos celeres.

ταχύς.ἐ-Θ.ὁ. celer, velox.

ταχύτης.ητ-Θ.ὁ.ἡ. velocitas.

τάω. capio. actiuum, accusatiuo iungitur.

τάων. horum, pro τούτων. Poëticè.

ταώς.ῶ.καὶ, ταῶν-Θ.ὁ. pauo, τέως. Admittit hoc nomen aspirationis notã inter α & ω sic ταῶς.

* De quo more mentio est Athæneo quoq; sic ἰχθυηρός.

T META TOY E.

* τέ. que coniunctio. Interdũ παρέλκει, vt in ἰφθέτι.

τέγγω.μ.ήξω.σ.εγχα. madefacio.

τέγκρα.ας.ἡ. Tencyra vrbs Bœotiæ.

τέγεα.ας.ἡ. mucus, & vrbs Arcadiæ.

τεγεαιός.οῦ.ἡ. ciuitas Cypri.

τεγεκός.οῦ.ὁ. benignus.

τέγη.ης.ἡ. καὶ

τέγ-Θ.ε-Θ.ἡ. tectum, tegulum, tegmen, domus, prostibulum, cœnaculum.

τεθαλῆγα.ας.ἡ. germinans.

τεθαρήκασι. confisi fuerunt.

τέθηλα. florui, mesos paracimenos à verbo θάλλω.

τέθμια.τὰ. legitima.

τέθηλ.ε. miratus est.

τέθηπα. stupui, à θήπω.

τέθρια.τὰ. arbores agrestes & steriles.

τεθνάμεν. moriar, optatiuus à θνήσκω.

τεθνάμεν. mori, pro τεθνάναι.

τέθνεια. καὶ τέθνεα. καὶ

* τεθνεῶτ-ός. mortui.

τέθνηκα. mortuus sum, paracimenos est à verbo θνήσκω.

τέθριππ-Θ.ε.ὁ. quadriga.

τεθριπποζοφῶ. quadrigas, hoc est, quadrijuges equos alo.

* τεῖν. tibi, Doricè.

τεινεσμός. οῦ. ὁ. egerendi libido frequens, sed inanis.

τείνω.μ.ενῶ. tendo, extendo, proficiscor, pertingo, produco. actiuum, accusatiuo iungitur. Accipitur pro ire contendo. Liuius etiã cõtendere Cannetum vicum propinquũ dixit & iter intendere, vt Curtius intendere fugam. Est etiam pertineo & specto, & construitur cum πρὸς.

τείρια.τὰ. astra.

τειρέω.μ.ήσω.π.ηκα. domo, contero, actiuum, accusatiuo iungitur.

τειρόμυθ-Θ.ε.ὁ. vexatus.

τείρω.μ.ερῶ.σ.φηκα. laboro, contristo, affligo, fatigo, cõficio, diuexo, exhaurior, λαπανῶ, καταπονῶ καὶ, λαμάζω. neutrum absolutum.

τειχεσπλήστης.ε.ὁ. appropinquator murorum.

τειχεσταλήτης.ε.ὁ. muros quatiens.

τειχεσιβλήτης.ε.ὁ. qui muros diruit.

* τεῖχος.ε.ν. paries, de domibus propriè.

τειχήρης.ές-Θ.ὁ.ἡ. mœnibus clausus.

τειχίζω.μ.ίσω.σ. καὶ. muro munio, neutrum, accusatiuo iungitur.

τειχιώεις.εσσ-Θ.ὁ. muratus.

τειχολέτης.ε.ὁ. destruens muros.

τεῖχ-Θ.ε-Θ.ὁ. murus, mœnia, τὴν πολεμίων ἐστί.

τειχομαχέω.μ.ήσω.σ.ηκα. expugno muros.

* τειχοποιία.ας.ἡ. murorum extruendorum cura.

τειχοποιός.οῦ.ὁ. qui murorum reficiendorum curam habet.

* τειχεφύλακες. qui in mœnibus excubant, custodes in mœnibus constituti.

τείω. τείνω.

τείως.ὁ.τέως.

τέκμαρ.ατ-Θ.ὁ. finis.

τεκμαίρομαι. coniecto, id est, obseruo, perficio, signo, noto. deponens, accusatiuo iungitur.

* τέκμηρον.ε.ὁ. coniectura, indicium argumentum. Cicero in partitionibus vocat propriam rei notam. Dici propriè annotant Grammatici de re futura, quemadmodum σημεῖον de re præterita. Isocra. ἀπίσαλκά σοι τόνδε τὸν λόγον δῶρον, τεκμήριον μὲν τῆς πρὸς ἡμᾶς φιλίας, σημεῖον δὲ τῆς πρὸς Ἱππόνικον σωνθείας.

* τεκμήριον δὲ. huius rei quam dico argumẽtũ est.

* τεκμήρω. indico.

τέκμωρ.ορ-Θ.ὁ. signum, indicium, finis, argumẽtum, mors, terminus.

* τεκτονικὴ.ῆς.ἡ. ars structoria, idem quod οἰκοδομική.

τεκνίον.ε.ὁ. filiolus.

τεκνοκτονία.ας.ἡ. parricidium.

τεκνολέτηρα.ας.ἡ. necatrix filiorum.

τέκνον.ε.ὁ. filius.

* τεκνοποιέομαι. καὶ

τεκνοποιέω.μ.ήσω.π.ηκα. genero filios, liberos gigno & suscipio.

* τεκνοῦσα. puerpera.

* τεκνοῦμαι. καὶ

τεκνόω.μ.ώσω.π.ωκα. parturio, fero partum. neutrum absolutum.

τέκνωσις.Θ-Θ.ἡ. filiorum procreatio, propagatio generis.

τέκ-Θ.ε-Θ.ὁ. filius, vel filia, vt apud Homerum, Διὸς τέκος pro Pallade.

τεκταίνομαι.μ.ανοῦμαι. fabrico, paro. deponens, accusatiuo iungitur.

τεκταίνω.μ.ανῶ. fabrico, comminiscor.

τεκτονικός.οῦ ὁ. fabrilis.

* τέκτων.ον-Θ.ὁ. Valla fabrum lignarium propriè significare annotat, cùm Suidas palàm indicet vocabulũ lapidarijs & lignarijs esse commune. Apparet dictionem à τέυχω deductam, nec minus latè Græcis τέκτων patet, quàm Latinis faber, nimirum pro quouis artifice.

τεκτονεργός.οῦ.ὁ. architectus, operarius.

* τέκων.ον-Θ.ὁ. parens.

τελαμών.ῶνος. insertorium, lorum ensis, et vnde scutum propendet. Dicuntur item τελαμῶνες, lintea concerpta, vulneribus peraccommoda, vel fasciolæ potius, quibus oblæsa membra obligari solent.

* τελαμωνίαι apud Pollucem dicuntur, quas Zenophon τελμωνίας vocat.

τελεθῆναι. expendere.

τελέθω. fum, fio, perficior.

τελενταῖον. euacuare, deductum à Telenico quodam omnium egeno. Vide Chiliad.

τέλ-Θ.ε.ὁ. perfectus, adultus, absolutus. Et qui

* est iustæ magnitudinis & integræ ætatis. τέλειον ἱμάτιον Plutarch. pro toga pura ac virili dixit. τέλεια etiam ἱερὰ dicebant eximia vel sanctiora vel iusta, vel largiora & luculenta. Liuius, Decretum (inquit) vt ea prodigia partim maioribus hostijs, partim lactentibus procurarentur. τέλεια ἱερὰ, vt aliqui dicunt ἐνιαύσια, vel potius vt alij, ὁλόκληρα καὶ τὰ ἀλικίαν, καὶ μὴ λελωβημένα, hoc est, eximijs hostijs facta. Nam ἱερὰ in plurali aliquando sunt exta. Et καλὰ ἱερὰ, læta erant exta. τέλειον omnino pro eximio ponitur et amplo. τέλειοι etiam dicebantur οἱ γήμαντες, vt inquit Pollux. τέλ-Θ enim γάμ-Θ ἐλέγετο, ὡς τελῶν πρὸς τ' βίον τ' ἄνθρωπον. καὶ τέλειος Ζεὺς ὁ τιμώμενος ἐν τοῖς γάμοις, ὃ ἔφορος τῆς γάμου, καὶ Ἥρα τέλεια ὡσύτως. Apud Plutarc. hoc verbũ legitur pro eo qui vxorem haber, sicut ἄγαμος pro cœlibe. Inde προτέλειον ἐυχαὶ dicebantur ab Atticis, αἱ πρὸ τῆς γάμου ἢ θυσιῶν ἐυχαί.

τελειότης.ητ-Θ.ἡ. perfectio.

* τελειόω.μ.ώσω.σ.ωκα. perficio, ὁ τελῶ, & sacro, & consecro & initio. Gregor. τοὺς τελειωθέντας δι' εἵματ-Θ, pro martyrio consumptis. τελεσθῆναι etiam dicuntur οἱ ἀνδρόυμενοι καὶ, δοκιμαζόμενοι. οἱ εἰς λειτουργικὸν γραμματεῖον ἐγγραφόμενοι. actiuum, accusatiuo iungitur.

τελείω. idem.

* τελείωσις.Θ-Θ.ἡ. perfectio, initiatio, consecratio. Grego. sic appellat baptismum.

τέλε-Θ.ε.ὁ. perfectus.

τελεόω.μ.ώσω.σ.ωκα. perficio. actiuum, accusatiuo iungitur.

τελεσιεργῶ. perficio, conficio, finem impono, absoluo, ὁ τελῶ.

τελεσιεργὸς.οῦ.ὁ. efficax, effector, aut pfector operum, imitator.

* τελεσιεργία. perfectio in omni opere.

τέλεσμα.ατ-Θ.ὁ. vectigal.

* τελεστήριον.ε.ὁ. locus vbi initiatur.

τελεστικὸς. quasi initiator. τελεστικὴ θεολογία, ἡ συμβολική.

τελεσφορέω.μ.ήσω.π.ηκα. fructifico, oportunè fero fruges. neutrum absolutum.

τελέσφορον.ε.ὁ. totum, perfectum.

* τελεσφόρ-Θ.ε.ὁ. ferens tributum & finem, & ferens ad finem, & oportunè fruges producens. Sunt item qui τελεσφόρον interpretentur vatem perfectum, aut etiam ἐγγαστρίμυθον. Vide comment. Bud.

* τελετάρχης. cerimoniarum conditor. Dionis. hoc nomine Christum appellat.

τελετή.ῆς.ἡ. mysterium, studium, θυσία, sacrum, celebritas, expiatio, cerimonia & sacerdotiũ.

* apud Platonem pro ludis & sacrificijs, dicitq; esse λύσεις et καθαρμοὺς ἀδικημάτων. Augus. cõsecrationem significare dixit. Plutarch. pro initiatione posuit. Synes. altaris sacrificium

cium τελετὴν ἀπέδειξεν vocare ſolet, quaſi arcanam & myſticam cerimoniam. maiora item feſta τελετὰς vocabant, quod non citra grandiorem impenſam fierent. ἀπὸ τοῦ τελῶ. quod impẽdere ſignificat.

* τελεκυργὸς Διόνυσος. à Dionyſ. vocat vis diuina operans in ſacramentis eccleſiaſticis.

* τελετάργω. conſecro, dedico, initio.

τελεύταται. ου. ὁ. extremus, vltimus, ſummus.

τελευταῖα. ῥηθ.

τελευταῖον. denique.

τελευτῶν. tandem.

* τελευτῶν. tandem.

τελευταῖος. α. ὁ. finalis, extremus.

τελευτάω. μ. ήσω. π. ησα. morior, finio.

τελευτή. ῆς. ἡ. obitus, finis, mors.

τελεύτησις. perfectum eſſe.

τελέω. μ. έσω. π. εσα. ſum, pficio, finio, perago, inſtituo, initio, res diuinas facio: vt τελῶ σε τὰ ἀποβρήματα, ἀντὶ τοῦ μυῶ. Item ago & celebro, & rẽ ſacrã facio: vt τελῶν τὰ παναθηναῖα. quod etiam ἄγειν dicitur. τελῶ etiam ὁ τάττομαι ῥηθ. ἐναριθμοῦμαι, ῥηθ. ἐγκρίνομαι, & cenſeor contribuor & profiteor aliquem ordinem, adoptor. Sic οὗς ἄνδρας τελῶν ἡρξάμην, inter viros cenſus ſum, virilem togam ſumpſi. Eſt etiã cenſeor, id eſt, τιμῶμαι. Inde ὁ θητικὸν τελοῦντες, capite cenſi. & τοὺς ἱππάδα τελοῦν[τες], equites. τελῶ etiam penſito & ſoluo eſt. τελῶν ἀργύριον. argentum pendere. Eſt etiam tributũ dare. τελῶδε τὰ μικρὰ ῥηθ. μεγάλα dicebant de ſacris Eleuſinijs. Vide comment. Bud. Interdum conſumo, pecuniam impendo, tendo, pertingo, peruenio, celebro. fungor. θεὰς τε λεῶν ſpectacula ẹdere apud Herodianũ. hinc πολυτελής, ſumptuoſus & qui multa profundit. actiuum, accuſatiuo iungitur.

* τελέως. penitus, perfectè.

τέλθω. cantu oblector.

τελεσθέμενος. abſolutus, completus.

τέλος. ου. ἡ. pars, totum, ordo.

τελματιῶν. α. ὁ. cœnoſus, paluſtris.

τελματικόν. οῦ. ὁ. lacuſtre, paluſtre.

τέλμα. ατος. ὁ. locus cœnoſus cum aqua, cœnũ.

τελμίς. idem.

τέλομαι. perficio.

τέλος. ους. ὁ. ordo, finis, honor, initiatio, ſacrificium, impenſa, ſumptus, & nuptiæ. hinc

* πρετέλεια. Accipitur etiam aduerbialiter pro tandem denique, per eclipſim τοῦ ῥ, quod & ῥῶν τέλει dicitur apud Lucianum. οἱ ἐν τέλει magiſtratus dicuntur & præfecti. qui etiã dicuntur τὰ τέλη. Eſt etiam legio & τάγμα στρατιωτικόν. τὰ τέλη etiam myſteria dicuntur. τέλη etiam ſunt vectigalia, quẹ pro importatis & exportatis penduntur: vt φόροι, tributa. Vide comment. Bud.

τέλοσδε. demum.

τελχῖνες. οι. homines afflati ſpiritu & furioſi, quales Corybantes & Cabri fuiſſe commemorantur.

τέλω. ὁ. ὁ. profunditas.

τέλλω. μ. τελῶ. π. αλκα. orior.

* τελῶν. ων. ὁ. publicanus, tributorum & vectigalium collector, vectigalium redẽptor, homicida.

τελώνης. ου. ὁ. idem.

τέλωρ. ορος. ὁ. ingens, immanis.

τελώνιον. ου. ὁ. telonium, id eſt, menſa publicanorum, locus in quo vectigal colligitur, & in

* quo τελώνης ſedet ttibutum exigẽs, à τέλος, quod eſt vectigal.

τεμαχίζω. in fruſta diſſeco.

τέμενος. ους. ὁ. nemus, delubrum quodcunque dijs dicatum & conſecratum, locus quiuis

* ſepoſitus in honorem dei alicuius, aut herois.

τεμάχιον. ου. ὁ. fragmentum.

τέμπη. τὰ. tempe, loca amœna & arboribus cõſita, grataq; opacitate vmbroſa, frigore iucunda, virentia, fontibus irrigua, qualia ve

* teres deſcribunt inter montes Theſſaliæ, Pelion & Olympum.

τέμμω. honoro, ſuadeo, confido.

τέμνω. μ. τμήξω, vel τεμοῦμαι. incido, mulceo. act. accuſatiuo iungitur.

τεναγίζειν. dicitur fluuius cum decreſcit, & limũ inducit.

τέναγος. ὁ. lacuna, limus, locus lutulentus, locus vbi breuis eſt aqua, nomẽ inſulæ Troiæ.

τέναρος. ου. ὁ. ſycophanta, maleficus.

τεναγώδης. ες. ὁ. ἡ. lutulentus.

τένδω. comedo, glutio.

τενθεία. ας. ἡ. voracitas.

τενθεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ῥηθ.

τένθω. voraciter edo.

τενθρήνιον. ου. ὁ. teredinarium, vbi teredines fœtũ

* ædunt, fauus.

τένθης. ου. ὁ. vorax.

τένον[θε]. poſteriores partes colli. Et nerui duo illac tranſeuntes ac collũ continentes, ſinè quorum opera ceruicis vertebræ collũ ſuſtinere nequirent. Sic item vocant neruos qui ſunt ex vtraq; parte ſtomachi. Pollux tradit ſic etiam dici neruos latos à poplite exorſos, ac in calcem productos.

τένων. οντος. ὁ. collum, ceruix, & neruus à calcaneo ad collum. vt ait Homeri interpres.

τέραμνος. ου. ἡ. alueare, vmbraculum.

τέννος. ου. ὁ. corona oleagina lana intexta.

τέος. οῦ. ὁ. tuus, ſonus, vox.

τέρας. ατος. ὁ. monſtrum, portentum, res mõſtroſa & prodigioſa.

τέος. ου. ὁ. aliquis.

τέρας. ατος. ὁ. monſtrum, prodigium.

* τεράς. ου. ὁ. monſtroſus, prodigioſus, portẽtoſus. ζεὺς τεράς. Iupiter prodigiorum autor vel auerſor.

τερατία. ας. ἡ. monſtroſitas, ineptia.

τερατεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ῥηθ.

τερατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. falſa nuncio, mentior, q̃ſt

* portenta & mõſtra loquor, portentoſè facio, monſtri ſimile aliquid ago. Apud Ariſtophanem eſt.

τεράτης. ου. ὁ. monſtroſus.

* τερατογραφῶ. monſtrifica ſcribo.

τερατολογέω. monſtrifica narro & dico.

* τερατολογία. ας. ἡ. monſtroſitas, portentum, falſiloquium.

τεραοσκόπος. ου. ὁ. prodigiorum interpres.

* τερατεργία. ας. ἡ. facinus prodigioſum & cõfidẽs.

τερατοδόμος. ου. ὁ. ἡ. monſtroſus.

τέρεμνος. ου. ὁ. altus, fortis, domus.

τερετίζω. μ. ίσω. π. κα. laſciuè canto. neutrum abſolutum.

τερέτισμα. τὰ. propriè cytharæ ſtrepitus & cantus cicadæ: ueteres autem cantus laſciuos, & procaces ſic uocabant.

* τρύπανον. ῥηθ.

τέρετον. ου. ὁ. terebrum, uel terebra.

τέρευσις. ιος. ἡ. inſtrumentum quoddam τοῦ φρεωρύχων, id eſt, putearios & puteos excauãtiũ.

* τερηδονίζομαι. teredines ſentio, teredine infeſtor, & uermiculor.

τρηδών. όνος. ὁ. teredo uermis in lignis naſcens et illa corrodens. Dicitur autem uel πρὸς τοῦ, uel πρὸς τὸ τύρω. Theophr. tradit in mari dũ taxat gñari. οὐ γὰρ γίνε(inq.) [ῥηδὼν ἀλλὰ ἢ ἐν] τῇ θαλάττῃ. Et urbs Perſica.

τέραρον. ου. ὁ. artemon & funis quidã in naui.

τρηρίζω. μ. ίσω. π. ιστα. præſtigior, obſeruo.

τέρην. ενος. ὁ. tener.

τέρθρευμα. ατος. ὁ. ῥηθ.

τρηθρεία. ας. ἡ. incantatio magica, præſtigium, cõflictatio uerborum.

τρηθρεύς. έος. ὁ. incãtator, præſtigiator, ueneficus.

τέρμα. ατος. ὁ. extremum, terminus, finis, meta, planta pedis.

τρηματίζω. μ. ίσω. π. ικα. abſoluo.

τέρμινθα. τὰ. tumores in corpore, nigro colore, rotundi & oblongi, ſimiles Terminthi fructibus ut tradunt Dioſc. & Alexand. Orba ſi. uero φύματος genus τέρμινθον dicit, cui bulla adiacet: quo adepto aliqd iferius naſcit.

τέρμινθος. ου. ὁ. terminthus arbor.

τρημίδιον. ου. ὁ. lõgum ad pedes uſq; demiſſum.

τρημίδες. ίδος. ὁ. talaris.

τέρμων. ονος. ὁ. Terminus deus.

τρῆμος. ου. ὁ. herba lino ſimilis qua texebantur funiculi.

τέρπω. oblectêre, idem τέρπειν, quod Doricũ eſt, illud uero Ionicum eſt.

τρηπτέραυνος. ου. ὁ. fulgure gaudens, uel quaſi ῥεπτέραυνος, id eſt, uertens fulgura.

τρηπτός. οῦ. ὁ. iucundus.

τρηπτότης. ητος. ἡ. iucunditas.

τέρπομαι. μ. τέρψομαι. delector. depo. dati. iungit.

τέρπω. μ. ψω. π. ψα. delecto. act. accu, iungitur.

τέρυ. υος. ὁ. tenue, imbecille.

τρυπωλή. ῆς. ἡ. delectatio, uoluptas.

τρυφάνω. μ. ανῶ. abſtergo, ſicco ad ſolem, cõſtringo. act. accu, iungitur.

τέρυος. ος. ὁ. teſta.

τέρσω. ſiccabat.

τέρσαινε. ſiccauit.

τρυφέρβρος. ου. ὁ. delectans homines.

τέρψις. εως. ἡ. delectatio, oblectatio, ψυχαγωγία.

τρυχόρη. una ex nouem muſis, ſic dicta q; choreis & tripudijs delectetur, aut, ut Phurnutus ait, ἀφ' οὗ τὸ τέρπεσθαι καὶ χαίρειν ἀυτῇ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ βίου, id eſt, quod maxima uitæ pars ea delectetur & gaudeat.

τέρω. domo, contero.

τέσσαρα. τὰ. quatuor.

τεσσαρακόντα. quadraginta.

τεσσαρακοστός. οῦ. ὁ. quadrageſimus.

τέσσαρες. ὁι. καὶ ἁι. quatuor.

τέτα. uox minoris ad maiorẽ reuerentiẹ cauſa

* τεταγμένως. ordine.

τέτανον. ῥηθ. accentu acuto in prima, rigor.

τετανός. οῦ. ὁ. extenſus, fine rugis.

τετάνωθρα. τὰ. quæ uim habent erugandi & leuigandi cutem.

τεταγών. ῶν. ὁς. ὁ. extendens.

τεταρτάζω. in quatuor diuido.

τεταραγμένως. cõfuſè, inordinatè.

τεταρταίζω. laboro febre quartana.

τεταρταῖος. ὁ. quartanus.

τεταρημόριον. ου. ὁ. quadrans.

τέταρτον ἡμιτάλαντον. tria talenta & ſemis.

τέταρτος πρόγονος. abauus.

τέταρτος. ου. ὁ. quartus.

τετιμώς. ὁ. ὁς. ὁ. mœſtus.

τέτιξ. γος. ὁ. cicada, & ornamentum quod Athenienſes in capillis ferebant.

τετραβάμων. ονος. ἡ. tripes.

τέτλα. ῥηθ.

τέτλαθι. ſuffer, ſuſtine.

τετρίζω. ſtrido.

* τετρήνη. cicadæ fœminæ, quæ mutæ ſunt, q̃ mares ἀχέτας uocales ſunt.

* τετριγοφόροι. uocabantur Athenienſes, id eſt, cicadiferi, propterea quod capillis implicandis adhiberent cicadas aureas, ut eo argumẽto ἀυτόχθονας eſſe ſe probarent, ſicuti creduntur cicadæ.

τετριγόνια. τὰ. cicadaſtrẹ.

τετριγομήτρα. ης. ἡ. tettigometra, cicadæ mater ex qua oritur.

* τετλημμένα. facinora, ſcelera.

* τεθκυῖα. puerperã enixa.

τέθρεν. uulnerauit.

τετλάμεν. ſufferre, Ionicè.

τετανύπτερυχος. ὁ. qui promiſſis eſt capillis,

τέτμω. inuenio.

τετράγυος. ου. ὁ. ἡ. quatuor cubitorum.

τετραλίξ. ικος. quater circunuolutus.

τετραγωνίζω. μ. ίσω. π. ικα. quadro. neutrum, accuſatiuo iungitur.

τετραγωνισμός. οῦ. ὁ. quadratio.

τετράγωνον. ῥηθ. quadrangulum.

* τετράγωνος. ου. ὁ. quadrus, quadrangularis.

τετραδίτης. οῦ. ὁ. qui aſſiduè laboribus & periculis

* inuoluitur, ueluti quarta luna natus. Sũptũ ab Hercule, quẽ hac luna natum ferũt. Sũt qui coitionem eo nomine intelligant familiarium iuuenum τῷ τετράδι γινομένην.

τετρα[ῆς. ἡς]. ὁ. α. ὁ. quadrimus.

τετρατής. ὁ. ὁ. idem quod τετρατής.

τετρατία. ας. ἡ. quadriennium.

* τετρατίᾳ. quadriennio, aduerbialiter.

* τετρατηρικόν. quod quarto quoq; anno inſtaurat

vt ἀγὼν τετραετηρικός.
τετραήμερος. ε. ὁ. quadriduanus.
τετραθέλυμος. ε. ὁ. quadruplex.
* τετράινω. ὁ τετράινω.
τέτρακις. quater.
τετρακόσιοι. αι. quadringenti.
τετρακτύς. ύος. ἡ. quaternio, id est, numerus quaternarius.
τετραπεδήδον. in morem quadrupedum.
τετραπτερόδες. αι. cicadæ, sic dictæ quod quatuor habeant alas.
τετραπεδίστί. aduerbium, quatuor pedibus, quadrupedum more.
τετράπτερα. quadripennis.
τετραπλάσιος. ε. ὁ. quadruplus.
* τετράπους. ουδος. ὁ. ἡ. quadrupes. Et mensa in qua pocula reponunt teste Polluce.
τετράβουμον uel
* τετράρυμον. quadrigæ.
τετράρχης. ε. ὁ. tetrarcha.
τετράς. άδος. ἡ. numerus quaternarius.
τέτρα. quartus per metathesim pro τέταρτος, apud poëtas.
τετρασοιχία. ας. ἡ. ordo ex quatuor.
τετραχα. quadrifariam.
τετραχῶς. quadrupliciter.
τετράων. qui quatuor auribus est insignitus,
* qui multa audiuit, prudens.
τέτρηνε. terebrauit.
τετραφάληρος. ε. ὁ. habens clauos eminentes quatuor.
τετρυχῦια. turbata, exasperata.
τετριχωμένος. ε. ὁ. pilosus.
τετρόβολον. nummus quatuor obolos ualens, hoc est, bessem drachmæ. Habebat effigiem Iouis, & postica parte duas noctuas.
τετρυφάλεια. ας. ἡ. galea.
τετρόροφος. ε. ὁ. quatuor tabulatorum.
τετυγμένος. ε. ὁ. factus, fabricatus.
τεῦ. tui, alicuius, νός.
τετύκασι. parauerunt.
τετύφωμαι. insanus sum, attonitus sum, & superbus sum, & elatus.
τευθίς. ίδος. ἡ. piscitij genus, sed quodnã sit parũ constat. Plutarchi interpres gladiolũ reddidit. Pli, & Theod, loliginem, Iuniæ piam, alij uiliorẽ pisciculũ. vnde prouerbiali sche mate dixit Aristoph. in Achar. ὃν ἐν τῇ θαλάττῃ τευθίδος ὀλόμβρου, id est, quem sciam etiam Theutide indigentem. Aristotel. distinctim dixit. εἰ δὲ σκπίοι καὶ τευθίδες νέκταρ ἅμα συμπεπεγμένοι. sepiæ & loligines natant implicitè
* simul. Est & ciuitatis nomen in Arcadia, & ducis in Aulide, qui Palladem uulnerasse dicitur.
τευχίζω. μ. ίσω. π. ισα. satago, sedulo rem gero.
τεῦκρος. ε. ὁ. Teucer, uiri nomen.
τευκρίς. ιδος. ὁ. Teucer, id est, Troianus.
* τεῦλος. καὶ
* τεῦλος. beta. Gazæ.
τεύχεα. τὰ. arma, hoc est, quæuis instrumenta.
τεύχουσι. struebant.
τεῦχος. ε. ὁ. ἡ. uas, instrumẽtum omne, uolumẽ,

liber. Vnde pentateuchus.
τευχηστής. οῦ. miles
τεύχω. μ. εύξω. π. τευχα. facio, fabrico, paro, obarmo
τεφρός. οῦ. ὁ. cineritius, canus.
τέφρα. ας. ἡ. cinis.
τεφρόω. μ. ώσω. π. ωκα. redigo in cinerem. actiuum, accus. iungitur.
τεφράδης. εος. ὁ. ἡ. cinereus.
τεχθῆναι. nasci.
* τεχνάζω. μ. άσω. π. ακα. dolis machinor, dolo utor, excogito, solerter inuenio. Sed ferè in malã partem pro κακεργῶ.
* τεχνάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. fabrico, Item excogito & solerter inuenio, machinor aliquid dolosè, depo. actõ iungitur.
τέχνασμα. ατος. τὸ. machinamentum.
τέχνη. ης. ἡ. ars, artificium. Aliqñ pro dolo, astu-
* tia, ĩpostura, fraude artificiosa, offucia, quẽ admodum & ars Latinè. Sic ars deluditur arte. Vtuntur Latini dictione Græca. Terẽtius. Tã scio hanc technam à Parmenone profectã q̃ me uiuere.
τεχνήσομαι. struam, machinabor.
τεχνήρεων, ε. τὸ. articula, inuentiuncula.
τεχνικός. οῦ. ὁ. artificiosus, ὁ πρὸς τοὺς λόγους ἐχνικός.
* Rhetores apud Platonem.
τεχνικῶς. artificiosè.
τεχνίζω. μ. ίσω. π. ευκα. aliquid artificiosè molior neut. absol.
τεχνίτης. ε. ὁ. artifex.
* τεχνολογέω. τὸ κανονίζω. secundum artẽ Grammaticæ inflecto. est etiam de arte differo.
τεχνολογία. ας. ἡ. ratiocinatio de arte.
τέκομαι. nascor.
τέκος. ἐος. τὸ. filius.
τέκω. pario.
τέκων. ε. ὁ. nebulo, sycophanta.
τέω. ὦ. alicui. tuos duabr.
* τέως. interea, tandem, antea, tunc breui, paulo ante, nuper, olim. & ciuitas Ioniæ.

Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η

τῇ. geminatum idem significat quod tamẽ geminatum apud Latinos.
τῇ. eo, eà, quà, tibi, huic.
τῇ. cape. ut illud, τῇ πίε οἶνον.
τήβεννα. κοῦ.
τήβεννος. ε. ὁ. toga dicta à Tebeno Arcade inuentore.
τηβεννοφόρος. ε. ὁ. togatus.
τηγανίς. ίδος. ἡ. panis in sartagine coctus. caseo admixto.
τηγανίζω. μ. ίσω. π. κα. coquo i sartagie. act. ac. iũg.
τήγανον. ε. τὸ. sartago, patella.
τῆλε. huc, hic, sic, pro ἐνθάδε.
τηθίς. ίδος. ἡ. auia uel matertera.
τιθηνήτειρα. ας. ἡ. nutrix,
τηθίς. ίδος. ἡ. amita.
τηθύς. ύος. ἡ. Tethys uxor Oceani.
τῆθος. ἐος. τὸ. ostreum.
τηκεδών. όνος. ἡ. tabes, corruptio.
τήκομαι. μ. ήξομαι. π. ηγμαι. liquefio, pereo. deponẽs,
* τήκω. μ. ήξω. π. ηκα. liquefacio, macero, tabesco,

φθείρω,

φθείρω, λεπτύνω, δαπανῶ. neut. actõ iungitur.
τηλαυγής. ές. ὁ. ἡ. lucidus.
τηλαύγησις. εος. ἡ. fulgor, idem τηλαύγημα.
τῆλε. longè, procul.
τηλεδαπός. οῦ. ὁ. peregrinus.
τηλίθος. ε. ὁ. longè splendens, uigens, floridus.
τηλιθάων. ον. ὁ. κοῦ
τηλεθόωσα. ἡ. ualde uirescens.
τηλέκλυτος. ε. ὁ. clarus, inclytus.
τηλέμαχος. ε. ὁ. Telemachus Vlyssis ex Penelope filius.
τηλέπυλος. urbs Lestrygonum.
τηλέσκοπος. ε. ὁ. procul apparens, longè uisus.
τηλεσκόπος. ε. ὁ. procul uidens, longè aspiciens.
τηλεφανής. ές. ὁ. ἡ. procul lucens, aut apparens.
* τηλέφεια βούματα. dicuntur vulnera malignitatis multum præ seferentia, vt, quæ salutarem Achillis manum requirant.
* τηλέφιλλον. ε. τὸ. ramus papaueris, ut tradũt Theocriti interpretes, dictumq̃ putant quasi δι-λέφιλον, q̃ amorem præmonstret (vnde & p in penultima scribunt quidã) Nam huius folijs intra manum collisis, ex sono de amore iudicabant.
τηλία. ας. ἡ. circulus cribri, cribrum, tabula qua luditur tesseris, & linter in quo subigitur fa
* rina, operculũ caminale apud Aristophanẽ Hoc uocabulo turpis ludi studium significatur, ut aleę uocabulo apud Latinos. Item pegma siue cõceptum quadratũ, in quo farina uenalis habetur.
τηλίκος. ε. ὁ. refertur etiã ad ætatem, ut exponendum sit tam senex.
τηλίκος. ε. ὁ. κοῦ τηλικόσδε. κοῦ
τηλικοῦτος. ε. ὁ. talis, νήπιος. quod interdũ accipiendum est diminutiue, tantulus.
τηλόθεν. de longinquo.
τηλόθι. procul.
τηλοῦ. longè. Hinc Latinis telum figuratũ est.
* τήλωρος. ε. ὁ. procul semotus.
τηλυγής. ης. ε. ὁ. vnicus, in senectute genitus, dicit
* de hoc, post quem natũ, nõ est integrũ aliũ rursum parere. Accipitur pro charo. Idem βλάγε.
τημελής. ές. ὁ. ἡ. diligens, studiosus.
τημελεία. ας. ἡ. cura.
τηλωπός. οῦ. ὁ. procul apparens, procul semotus.
τημελέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. curo, deponens, genitiuo iungitur
τημελέω. μ. ήσω. π. ηκα. curo. act. accu. iungitur.
τημελέω. μ. ήσω. π. ηκα. erro.
* τῆμοῦ τῆμοῦ. partim & partim, qua & qua. τῆ τε ἄλλα. alioqui.
τήμερον. ἡ ἡμέρον ἡμέρα, sic dicitur Græcè ut latinè hodierno die pro hodie.
τῆμος. tunc.
τιθύλλος. ε. ὁ. lyræ harmonia, & pulsatiuncula,
* id est, κρεκμός, quæ in victoria ædebatur. Aristoph. ἀλλ' ἐὰν μὲν δῆτε νικᾶν τῇ βοῇ, τιθύλλος εἶ. si exuperas uoce. tenellus es, id est, maximus musicus, aut victoriæ compos.
τηνέλλως. frustra, μάτην, ματαίως, κοῦ ἄλλως.
τῆν ἄλλως. nullo periculo, inaniter.

τῆν ἔσω θάλασσαν. internum mare, seu mediterraneum.
τῆν ἡμέρον. interdiu.
τηνεσμός. ε. ὁ. tenasmus, morbus intestinorum.
τῆνεσί. illic.
τηνί. κοῦ
τηνικαῦτα. tunc, aliquando, tam diu.
τῆνος. ε. ὁ. ille, pro κῆνος Ionicè.
τῆν πρώτην. κοῦ
τῆν ἀρχήν. ab initio, prima portione.
τῆν ταχίστην. celerrimè, primo quoq̃ tempore.
τηξιμελής. ές. ὁ. ἡ. letalia, membra liquefaciens.
τῆξις. εος. ἡ. liquefactio.
τηνῶθε. illinc.
* τῆν ὥραν. in tempore,
* τηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. seruo, obseruo, animaduerto, considero, perpendo. actiuum, accusatiuo iungitur.
τήρησις. εος. ἡ. seruatio.
τιθάω. μ. ήσω. π. ηκα. priuo. act. gtõ iungitur.
τῖμα. ατος. ἡ. priuatio, egestas.
τίς. fic.
τῆσδε κοῦ τῆσ. ἀπὸ τοῦ ἔτους. ab hinc anno, hoc anno, qd
* Doricè, τῆδε dicitur.
τήνσιος. ε. ὁ. inanis.

Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

τί, cur, interrogatiuum acuitur, alias encliticũ
* est. Interdum apud Atticos ex superuacuo additur.
τί. τοῦ τινός. aliquid, indefinitè & declinatur cum accentu in ultima.
τί. τοῦ τίνος. quid, interrogatiuè declinatur cum accentu in penultima.
τίγρις. ιδος. ὁ. Tigris fluuius.
τίγρις. ιδος. ἡ. rigris fera.
τιάρα. ας. ἡ. tiara, ornamentum capitis, quod & κίδαρις à quibusdam appellatur.
τιαρόειδής. ές. ὁ. ἡ. similis tiaræ.
τί δὲ ἄλλο ἢ ἐγέλασα. Latini hoc imitãtur. Quid
* aliud q̃ risi.
τί δὲ εἰ μὴ ὑπισχνεῖτο ἐπιμελήσεσθαι; quid aliud tãdẽ
* nisi se accuraturũ pollicebatur? Liuius. Itaque illa nocte nihil aliud p̃ter q̃ uigilatũ est
τιδιὰ τί. propter quid.
τί δῆτα; pro τί δή. quid tandem?
* τί δή; quid tandem?
τίθεμαι. μ. θήσομαι. π. ημαι. tristor. deponens, datiuo iungitur.
τίθεσκω. honoro. act. actõ iungitur.
τίω. μ. ήσω. π. ηκα. crucio, punio, honoro. actiuũ, actõ iungitur.
τίνι. cur.
τί ἦν εἶναι. pro τί ἐστι. sæpe apud Aristotel.
τιθασευτικὰ. τὰ. mansuetudini addicta.
τιθασεύω. μ. εύσω. π. ευκα. mansuefacio. actiuum, accusat. iungitur.
τιθασός. οῦ. ὁ. mansuetus.
* τίθει pro τίθεσι. apud Lucianum.
* τίθεμαι. π. ειμαι. pono, colloco. εἰς ταύτην τίθεμαι τὸν τάξιν ἀνὸν, eo loco ipsum et numero pono & statuo. θέσθαι νόμοις, adoptare. τίθεσθαι νόμον, legẽ

ferre

ferre & ſancire. τίθεμαι etiam eſt ſtatuo, cõſtituo, compono, id eſt, moderor & rego, μεταχειρίζομαι: quod etiã διατίθεσθαι dicitur. Item aſſentior. Eſt etiã idẽ quod συγκατανεῦν καὶ ἀρέσκεσθαι, ἢ συγκατατίθεσθαι, aſſentiri, idem ſentire, fauêre, adeſſe, aſtipulari, & ſuppetias ferre laboranti: quod frequentius προστίθεσθαι dicitur. Item ducere atq; exiſtimare & λογίζεσθαι. Εν οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαι, pro nihilo duco. οὐδένα ὑποδλογον τοιοῦμαι, id eſt, καταφρονῶ. παρ' οὐδὲν τίθεμαι, nihili facio. μηδὲν τίθεμαι. ὕστερον τίθεμαι, poſtha beo. τίθεσθαι τὰς ἀγῶνας, edere certamen. Vnde ἀγωνοθετῶν. Εν σπουδῇ τίθεσθαι, ſtudioſum eſſe alicuius rei & de ea laborare. τίθεσθαι etiã eſt ponere & ſupponere, hoc eſt, theſim facere: et differt τῶ ἀιτῶν, ſed idem eſt ferè quod λαμβάνειν, & quaſi iure ſuo ſumere: hoc eſt, tanquã confeſſum uel per ſe probatũ ſumere. Quæ uerba τῆσι ἀναλυτικῶν καὶ διαλεκτικῶν ſunt. Nõnunq; eſt ſtatuere, exiſtimare, ponere & conſtituere, æſtimare. Vide cõmen. Bud.

τίθεσθαι ὁ χωρίον. pignori accipere, accipere in hypothecam.

τιθήνω. μ. ἔνσω. π. ενκα. nutrio. acti. accu. iungitur.

τίθημι. μ. ἥσω. π. ηκα. pono, facio. Eſt etiam ſtatuo, æſtimo, exiſtimo, conſtituo. Et τίθημι ἀγῶνα, idẽ quod τίθεμαι ἀγῶνα. Significat etiam ſuppono, hoc eſt, theſim facio & hypotheſim. Ponitur etiã pro duco & arbitror ut τίθεσθαι. Dicitur etiã pro eo quod eſt, eſto ut ita ſit: do ita eſſe. Latini etiã dicunt, fac hoc ita eſſe τιθέναι ψῆφον, ὁ φέρω ψῆφον. ferre ſuffragium & ſententiam.

τιθή, ῆς. ἡ. nutrix.

τιθηνέω. μ. ἥσω. π. ηκα. nutrio, more nutricis ablacto. act. actõ iungitur.

τιθήνη. ης. ἡ. nutrix.

τιθήνησις. εως. ἡ. educatio, lactatio.

τιθηνός. οῦ. ὁ. nutritius, educator.

τιθωνός. οῦ. ὁ. Tithonus.

τίκτω. μ. τέξομαι. π. τέκον. pario. Aoriſtus. β. ἔτεκον. neut. accuſ. iungitur.

τιλάω. ſtercus elido.

τίλσις. εως. euulſio.

τίλλω. μ. ιλῶ. π. ιλκα. euello. nonnunq; mordeo, taxo. act. accu. iungitur.

τιμαλφής. ές. ὁ. preciosus, ſplendidus, lucidus, κόσμιος.

τιμαλφέω. μ. ήσω. π. ηκα. honoro.

τιμάομαι. mulcto, & in aliquem animaduerto, litem æſtimo cum gtõ. ut δέκα ταλάντου τιμῶμαι. decem talentis litem æſtimo, condemnãdũ poſtulo tanti & curo. τιμῶμαί μοι θανάτῳ, meipſum morte dignum cenſeo & fateor, dãno me mortis. Vt autem actor τιμᾶν καὶ τιμᾶσθαι θανάτῳ ſed φεύγοντι dicitur cum gtõ & dtõ, arceſſo & poſtulo capitis reum. Ita ἀντιτιμᾶσθαι reus dicitur, qui cum inficiando nõ ſit, crimen eleuare conatur, et pœnã ſibi eſtimat exilius & leuius. τιμᾶσθαι etiã cenſeri eſt, id eſt, æſtimatis facultatibus in cẽſum redigi. Eſt etiã τιμᾶσθαι uendentis, latinè indicare dicit, id eſt, dignari, dignũ ducere.

τιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. honoro, apprecio, condemno punio, caſtigo, mulcto, in aliquẽ aĩmaduerto, litem æſtimo. Vide τιμᾶσθαι. actiuum, accuſatiuo iungitur.

τιμήεις. εν. ὁ. præcioſus.

τιμή. ῆς. ἡ. honor, precium, pœna, ultio.

τίμημα. ατος. τὸ. damnatio, cõdemnatio, æſtimatio litis, ſupplicii, pœna, cẽſus. νῦν πρᾶξον, δεῦρον, ἴδον, τίδον τίμημα dicunt. hoc eſt, claſſes. οἱ ἐν τίμημα; ſunt quos Romani claſſicos uocauerũt. τὸ γιγνόμενον τίμημα cum dicebant, hoc ſignificabant iudicatum quod ius poſcerit æquitaſq; ſuaſerit. Επάγειν τίμημα, agere ad pœnã, actionẽ pœnarũ intendere. Dicit etiã ἐπιγράφειν τίμημα: Latini irrogare mulctã dicebant, hoc eſt, poſtulare ut dãnetur à iudicibus, & in eum animaduertatur aliqua pœna, quod nõ iudicis eſt mulctantis, ſed actoris aut poſtulantis & accuſantis, huius emẽ eſt pœnã irrogare, & litem æſtimare. Vide comment. Bud.

τί μήν; quidnã quid tandem? quia μὴν particula eſt expletiua. Aliquando tamẽ concedentis eſt pro πῶς οὐ; quid ni?

τίμησις. ιος. ἡ. mulcta, ſupplicij & litis æſtimatio, & animaduerſionis modus, pœna, ſupplicium. Eſt etiam cenſus & honoris delatio.

τιμήσασθαι. honorare.

τιμήσαντο. honorarunt.

τιμωτέω. μ. ώσω. π. ωκα. pignero.

τιμητέος. α. ὁ. honorandus.

τιμητής. οῦ. ὁ. cenſor. τιμηταὶ appellabantur οἱ πρὸ τοῦ τιμώμενοι. οἱ δὲ ὕστερον, ἐπιτιμηταί.

τιμητία. ας. ἡ. cenſura.

τιμητίας. ου. ὁ. cenſor.

τιμητικός. οῦ. ὁ. cenſorius.

τιμωρία. litis æſtimatio. Vide Bud.

τίμιον. α. ὸ. punitio, precium, præmium.

τιμιοπῶλαι. pollinctores.

τίμιος. α. ὁ. preciosus, honorandus.

τιμοῦχος. ὁ. ἡ. honeſtus, potens.

τιμοκρατία. καὶ

τιμοκρατικὴ πολιτεία. in qua à cenſu magiſtratus creantur, inquit Ariſtot.

τιμοκρα]κίς. οῦ. ὁ. ambitioſus.

τιμωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. καὶ

τιμωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. punio, crucio, adiuuo, uindico, ὁ ἀμύνω. Τιμωρῶ σοι, ulciſcor iniuriam tibi illatã uel mortem. Conſtruitur etiam cum ὑπὲρ: ut τιμωρῶν ὑπὲρ τῶν ἀνθρῶν. ubi ὁ ν φονία ſub intelligitur. Hoc Cicero pœnas perſequi hominis cæſi uocat, & pœnas expetere. Dicit etiã parentare homini cæſo metaphoricè. Τιμωρῶ σε καὶ τιμωροῦμαί σε, ἀντὶ τοῦ κολάζω.

τιμωρία. ας. ἡ. ſupplicium, ultio.

τιμωριτικός. crudelis, difficilis in condonandis maleficijs, ſeuerus.

τιμωρός. οῦ. ὁ. adiutor, ultor, ultionis perſecutor, Syneſi. ſic appellat dæmones hominibus infeſtos, quaſi βασανιστὰς.

τίν. tibi, aliquem, doricè.

τίνα τρόπον. quo modo.

τινακοπίλης. ου. ὁ. galeam quatiens.

τινάσσω. μ. ξω. π. αχα. quatio. acti. accuſ. iungitur.

τινύω. μ. ύσω. π. υκα. reddo, pendo.

τίνυται. ulciſcitur.

τίνυμι δίκην. pendo pœnas.

τίνω. καὶ

τίνυμαι. punio.

τίπτε. cur, per ſyncopam pro τί ἔστι. idem τιδὴ ποτε.

τίς τοῦ τίνος. ὁ. ἡ. quis. Τὶς τοῦ τινὸς, aliquis. Accipitur ἀντὶ τοῦ μέγας, hoc eſt, οὐ τοῦ τυχόντος εἷς, nõ unus quiuis. Sic Cicer. Meq; ut facis, uelis eſſe aliquem. τί uero ἐξωνόμενον ſic accipitur ut quid interrogatiuum. Demoſt. τί νόμῳ καὶ βασάνῳ; quid legi cum quæſtione? τί interdum ex ſuperuacuo additur. Sic Terentius Subtriſtis uiſus eſt eſſe aliqd. interdũ τίς ἀντὶ τοῦ ποιός. Demoſt. Τίς ἐγὼ πρὸς ζεὺς συμβάλλοντος ἀνθρώπους, καὶ πρὸς ζεὺς ὀλομένους ἐιμί; Cicero id per qui dixit, Xenophon ſocraticus quiuir & quantus? τί etiam ἀντὶ τοῦ οὐδέν. Demoſthen. καὶ τί κακὸν οὐ παχόντος, nihil non mali patientibus. πᾶς τις, unuſquiſq;. παντί τῳ. ἀντὶ τοῦ ἑκάστῳ καὶ παντί τινι.

τίσις. ιος. ἡ. pœna, ultio, punitio.

τισιφόνη. ης. ἡ. Tiſiphone una furiarum.

τιτάινω. μ. ανῶ. tendo, extendo, σαθμίζω,

τιτάνομαι. idem. interdũ etiã calce oblino.

τιτίζειν. titiſſare. eſt uocem ædere more paſſerculorum & aliarum auium.

τιτανωτός. οῦ. ὁ. calce oblitus, gypſatus.

τίτανος. ὁ. ἡ. Titanus mons Theſſaliæ, à candore dictus.

τίτανος. ὁ. ἡ. calx.

τιτθή. ης. ἡ. nutrix.

τιτθίον. ὸ. mamma.

τιτίζειν. de paſſerculis dicitur, id eſt, titiſſare.

τίζει. dicuntur columbæ ex paſſerum ſalacitate qui ſolent τιτίζειν.

τιτρώσκω. μαι. τρώσω. π. τέτρωκα. perforo, pertundo.

τιτρώσκω. μ. τρώσω. π. τέτρωκα. uulnero. actiuum. accuſatiuo iungitur.

τιτυβίζω. μ. ίσω. π. ικα. garrio, hirundinum eſt cũ uocẽ ædunt aut perdicum quorundam, ſicut cæteri poſtea dicuntur ικτικαζειν.

τίτυρος. ὁ. ἡ. ſatyrus, aries maior, Laconum lingua, calamus.

τιτύσκομαι. obſeruo, tendo.

τίω. μ. ίσω. π. ικα. honoro, ſoluo, id eſt, ſatisfacio. accuſatiuo iungitur.

T ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α

τλάν. άν. ὁ. ἡ. ὸ. tolerans.

τλάω. μ. τλήσω. π. ηκα. tolero.

τλάθιμος. ὁ. ἡ. ὸ. laborum patiens.

τλασίφρων. ον. ὁ. ὸ. patiens.

τλᾶθι καὶ τλῆθι. tolera.

τλιπαθής. ές. ὁ. ἡ. miſer,

τλήμι. μ. ήσω. π. ηκα. tolero. actiuum, accuſatiuo iungitur.

τλημαθάνω. aſſuefco miſeriæ.

τλημοσύνη. ης. ἡ. patientia.

τλήμων. ον. ὁ. miſer patiens.

τλῆναι. auſum fuiſſe.

τλητός. οῦ. ὁ. tolerabilis.

τλησίπονος. ὁ. ἡ. ὸ. laborioſus.

τλιπάθεια. ας. ἡ. miſeria, patientia.

T ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

τμάγεν. ſeparati ſunt, diſſecti ſunt.

τμάσσω. μ. άξω. π. αχα. ſcindo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

τμήγας. ὁ. ἡ. arator. foſſor.

τμήγω. diuido. poëticum eſt.

τμήδην. cæſim, feſtinanter.

τμητικός. οῦ. ὁ. acutus.

τμῆμα. ατος. τὸ. particula.

τμήξω. ſecabo, τέμνω.

τμῆσις. ιος. ἡ. ſectio, ſciſſio, diuiſio, clades belli, figura cum dictiones compoſitæ diuidũtur id eſt, tmeſis.

τμητός. οῦ. ὁ. inciſſibilis, κοπτός.

τμῶλος. ὁ. ἡ. Tmolus mons Lydiæ.

T ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

τὸ ἀπὸ τοῦ ἐκείνου. iam ex illo tempore.

τὸ ἀπὸ τούτου, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ὁλ. deinceps.

τόγ' ἐπ' ἐμοί. quod ad me attinet. Lyſi. τόγ' ἐπ' ἐκείνῳ εἶναι, ἐσώθης, & quantum in eo fuit ſeruatus es.

τὸ ἐμόν. quod ad me pertinet, id eſt, τὸ ἐμὸν μέρος.

τὸ ἔναρχος. nuper.

τὸ ἰδίωσαν, καὶ τοπίπαν. ut plurimũ, in uniuerſum.

τόλ, καὶ ζόλ. hoc, huc.

τὸ ὄλαπον. ſaltem.

τὸ ἐν ποσίν. id quod ad pedes eſt, hoc eſt, præſens eſt, ſiue quod inſtat.

τὸ ἔξαρχης. ab initio.

τὸ ἥκον εἰς ἐμέ. quod ad me pertinet.

τὸ ἡμέτερον dicunt pro nos, aut noſtra ratio. Vide de comment. Bud.

τόθι. ubi.

ζέ. tibi, illi, & coniunctio completiua. Vide cõmentaria Bud. τὸ pontitur pro τέ.

ζεγαροῦν. igitur, unde.

ζεγάρζε. ergo proinde, igitur, quocirca, atqui.

ζέλ. cæteri, hi.

ζεθορύσσω. μ. ύξω. π. υχα. moueo.

τόκα. tunc, pro τότε Doricè.

ζέγυν. Interdum in aſſumptionibus ponit prò atqui, at, cæterum, ſicut ἀλλὰ μὴν. Eſt etiam συλλογισμὲς σύνλεσμος, & ſignificat proinde. Aliquando ſignificat igitur, licet nõ ſit συλλογισμὲν. Ponit & pro μέν ζε. Ε" τι ζέγυν, iã uero atq; etiam. ὃν τέγυν, neq; uero. ὅτι ζέγυν, quod uero, & quod autem. Interdum itaq; quod. Interdũ τέγυν πρὸς πληρωματικὸν eſt ſicut uero Latinis. τοίνυν ἄν, cæterum. Bud.

ζὶς τῆλ. præſentibus.

ζὶ. ὁ. ἡ. καὶ

ζόλε. talis.

ζίχος. ὁ. ἡ. paries.

ζιχωρυχέω.μ.ήσω.π.ηκα.furor, fodio parietes.
ζιχωρήτωρ.ορος.ὁ.prædo.
ζιχωρύχος.ὁ fur.
ζικάς.άδος.ἡ.fœta,genitrix.
ἀπ' ἀρχάς. ab initio.
ἀπ' ἐμοῦ. quantum in me est, pro uirili parte,
* mea ratio,meum consilium,propositũ, qd & τὸ ἐμὸν dicitur. ἀπ' ἀντοῦ, pro uiribus suis, quantum in illo erat.
τόκον.propterea.
ἀπόκρισις.εως.ὁ. partus.
ζικεύς.έως.ὁ.parens.
ζικοῦμαι.ὁ fœneratus.
ζικοκής.οῦ.ὁ fœnerator.
ζικογλύφος. idem.
τόκος.ὁ.usura, partus.
τόλμα.ης.ἡ.audacia.
ζολμάω.μ.ήσω.π.ηκα.audeo Præterea sustineo,hoc
* est, quippiam graue in animum induco & mihi impero. Sic Quintilianus. Sed non sustineo cõscius esse mihi. Ponitur & pro καρτερῶ καὶ ὑπομένω.neut.absol.
ζολμήεις.ήεντος.ὁ.καὶ
ζολμητίας.ου.ὁ.temerarius,audax.
ζολμημα.ατος.ἀ.audacia,facinus,molestia.
ζολμηρός.οῦ.ὁ.audax,temerarius.
ζολμηρόβατος.audacissimus,confidentissimus
ζολμητής,ὁ ζολμητίας,ἀπηκόντρον tamen est τολμητής.
ἀπ' λοιπόν.in posterum,deinde.
ἀπολυπέω.μ.ήσω.π.ευκα.bene tracto,guberno,dispono,fatigor,laboro,excogito.
τολύπη.ης.ἡ.lana bene laborata.
τομάω.μ.ήσω.π.ηκα. desidero propriè sectionem act.accusat.iungitur.
ἀπ' μεταξύ.interea,interuallum.
* ἀπ' μὲν & ἀπ' δὲ aduerbialiter interdũ ponitur iungiturq; obligs pro partim & ptim, & cum,& tum.& simul & tũ geminatũ, Dicitur & hoc per ἀπ' μέντοι, ἀπ' δέτι: & τὸ μὲν, τὸ δέ.
* ἀπ' μὲν ἐμόν. quod ad me attinet. τὸ μὲν ὅλον.in summa.
* τόμεοι.uocantur quatuor dentes anteriores.ἀπὸ τοῦ τέμνειν,id est,secando. qui etiam δικασῆρες & κτένες dicuntur.
τομή.ῆς.ἡ.incisio,sectio.
τομίας.ίου.ὁ.sector castrator.
τομίας.α.ὁ.uerres,cuiratus.
τομίς.ίδος.ἡ.forfex.
* τόμος.ου.ὁ.incisio,sectio,charta,uolumen.ἀπὸ τοῦ τέμνειν,id est,secando,quia excidatur è pellibus animãtium.ὁ τεμνόμενος χάρτης.
* τομός.instrumentum ferreum quo aliquid secatur.ὁ τέμνων σίδηρος.
τόμυρις.ἡ.Tomyris regina Scytharum.
* τομώτερος.α.ὁ.acutior.Si decus sermonis pateret (inquit Valla)posset transferri incidentior seu amputantior. Interpres in epist.ad Hæbræos penetrabilior uertit,à uerbo τέμνω,seco siue incido deductum est.
* κὰν ἀυτὸν δὴ τρόπον.eodem modo.
ζυθορίζω.μ.ίσω.π.ηκα.καὶ τυνθορύζω.susurro,immurmuro sub lingua,ut solent serui,quã à domi

nis uapulant uel obiurgantur.
τυνθιρύς.ύος.ἡ.strepitus,uox.
τόνος.ου.ὁ.firmitas,contentio,tonus, concentus uigor in picturis, id est, quod splendorem
* latinè dicunt. τόνοι item uocantur nerui in stomachi lateribus.
τονόω.μ.ώσω.π.ωκα.firmo,roboro.actiuũ, accusa, iungitur.
* τὸ νῦν εἶναι.ῆς
* ἀπ' νῦν ἔχον.τὸ ἐν ᾧ παρόντι.nunc. τὸ νῦν εἶναι tamẽ est cum abundet in oratione.
τόξα.τὰ.arcus pluralis numeri, frequenter pro singulari numero τόξον usurpatur.
* τόξευμα.α.ἀ.sagittatio. Sic propriè uocatur id quod ab arcu mittitur, sagitta.
τοξεύω.μ.εύσω.π.ευκα.sagitto,iaculis peto. neutrũ absolutum.
τοξικά.ῶν.ἡ.ars sagittandi.
τοξικὸν nominatum uidetur (ut scribit Aegini-
* ta) quod eo à Barbaris inficerentur sagittæ quæ τοξεύματα dicuntur.
τόξον.ου.ἀ.arcus,telum.
τοξότης.ου.ὁ.sagittarius.
τοξοφόρος.ου.ὁ.arcitenens.
ἀπ' παλαιόν.olim.
τὸ πάλαι ὄνομα.nomen antiquum.
τὸ ὄντως reuera.
τοπάζιον.lapis preciosus sic dictus. ἀπὸ τοῦ τοπάζειν τὸ ζητεῖν.quia multo studio quæratur. Est et insula rubri maris, quæ cum nebulosa esset,à nauigantibus sæpius quæsita est.
τοπάζω.μ.άσω.π.ακα.coniecto,suspicor. Troglodytarum lingua quæro.actiuum, accusatiuo iungitur.
τὸ παρὰ νόμων.id quod est contrà leges.
τὸ παραυτίκα.continuo,euestigio.
τὸ παράπαν.omnino.
τοπαστέον.conijciendum.
τοπήϊα.τὰ.arma nauis.
τοπαρχία.ας.ἡ.territorium.
τοπικός.οῦ.ὁ.localis.
τοπροθεσία.ας.ἡ.descriptio loci.
τόπρα.ὁι.loci muliebres.
τόπῳ.loco & uice.
ζορμαχέω.μ.ήσω.π.ηκα.per locos pugno nõ aperta acie. neutrum absolutum.
τόπος.ου.ὁ.locus.
* τὸ πρὸς ἀνδρῶν.locutio est compendiosa. subintelligitur enim γένος,ab agnatis, quia ad agnatos pertinet. Vide πρὸς.
τορεία.ας.ἡ.sculptura.
τόργος.ου.ὁ uultur apud Siculos.
τόρευμα.ατος.τὸ.toreuma,id est, opus torno factum.
τορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. orno, sculpo, laboro, torno conficio. neutrum, accusatiuo iungitur.
τορευτής.tornator.
τορευτός.οῦ.ὁ.tornatus,laboratus.
τόρμη.ης.ἡ.repagulum.
τόρμος.ου. ὁ. modius rotæ, in quo uoluitur axis.
τορύνη.ης.ἡ.coclear quo olla mouetur.

τορέω.

τορέω.μ.ήσω.π.ηκα.ferro trãsfigo.acti actõ iũg.
τορνεύω.μ.εύσω.π.ευκα. τορεύω,sculpo.neutrum,accusatiuo iungitur.
τόρευμα.scobs,ramentum.
τόρνος.ου.ὁ.tornus.
τορνόω.μ.ώσω.π.ωκα. circumscribo aliquid circuio. neutrum,accusatiuo iungitur.
τόρως.grauiter.
τοσαυτάκις.toties.
τοσαυτή.ης.ἡ.tanta.
τοσαχῶς.tot modis.
τὸ σὸν μέν.pro τῷ σὺν ὀργῇ.
τόσον.καὶ
τοσόνδε.καὶ.
τοσονδί.tantum,paululum.
τόσος.ου.ὁ.tantus.
τοσοῦδε.uenerari.
τοσοῦτον καθόσον.hactenus,quatenus.
τοσοῦτον ὅσον.hactenus.
τῷ μὲν καὶ τῷ δὲ.partim.
τοσούτου, ἀντὶ τοῦ τοῦτον.
τοσούτοις ὕστερον χρόνοις.tanto post tempore.
τοσοῦτος.ου.ὁ.tantus,tot.
τότε.tunc.
τὸ τί.propter quod.
* τὸ τί ἦν εἶναι apud Aristotelem est οὐσία. Vide commenta.Bud.
τὸ τοῦ λόγου.ut est in prouerbio.
τοῦ δ' τοῦ ἑρμῆς,pro ἀλλ' τί;
τοῦπιόντος.pro τοῦ μέλλοντος,τοῦ τυχόντος.
τοῦχαστον.extremum,maximum.
τοῦ χάριν.qua de causa.
τοῦδε.fic.
τοῦνεκα ταῦτα,quorsum hæc?
τοῦμὸν μέρος.pro uirili parte.
τοῦμόν.meum.
τοὐναντίον.præposterè,ex diuerso.
τὸ τυχόν.paululum.
τοὐλάχιστον.saltem.
τοῦ λοιποῦ.deinceps, posthac,in futurũ,posteà.
τοῦμοῦ.ἀ.pro ἐμοῦ.
τοὖργον,pro τὸ ἔργον.
τοὕνεκα.propterea.
τοὐντεῦθεν.deinde.
* τοῦτο.hoc, Plato, ἀλλ' ἡγοῦμαι παντὸς μᾶλλον εἶναι παρὰ τοῦτο σωτηρίαν τῇ πόλει,καὶ τοὐναντίον.Existimo imprimis ab hoc salutẽ esse & perniciem. Quod Latini imitati sunt, ut ab equitibus paratus.
τοῦτο γοῦν.id demum.
* τοῦτο μὲν, cum sequitur rursum τοῦτο δέ exponendum partim & partim,uel nunc nunc, cum & tum,simul & simul, tum & tum. Et iungitur etiam obliquis casibus. Id quod ideo fit quia aduerbialiter construitur in hac significatione Demosthen. Τοῦτο μὲν τοίνυν θασίους κοὺς μετ' Ἐμφάνους,πῶς ὀυκ ἀδικήσετε,ἐὰν ἀφίλητε πλὴν ἀτιμίας. τοῦ δ' δὲ Ἀρχέβιον καὶ Ἡρακλείδην οἱ βλάψιον πλὴν δίκτοῦς.Simul enim Thasios, simul Archebium iniuria afficietis.
τοῦτο,pro τὸ ἴσως.
τοὺς ἀντὶ τοῦ οὗς. & ἀντὶ τοῦ τούτους.

τόφρα.interim,tandiu,aliquando,tunc.
τοὺς ἐν ἡλικίᾳ.uocabant ad bellum per ætatem idoneos.

T META TOY P.

τραγέγειος.ου.ὁ.hircinus.
τραγέη.ης.ἡ.pellis hirci.
τραγέλαφος.ου.ὁ. animal hirco & ceruo simile, tragelaphus.
τραγήματα.τὰ.bellaria,id est,secundæ mensæ.
τραγίζειν.olêre hircum.
τραγικός.οῦ.ὁ. hircinus.
τραγῳδιδάσκαλος.ου.ὁ.qui tragœdiam recitat.
τραγικῶς.tragicè.
τράγος.ου.ὁ.hircus.
τραγοσκελής.ές.ὁ. Panos epithetum, hircina habens crura.
τραγῳδέω.μ.ήσω.π.ηκα cano,deploro,ostento.
* τραγῳδία.ας.ἡ.tragœdia.Polyb.de religionibus Romanorum loquens uocat admirationẽ & terrorem religionis iniectæ populo ab Auguribus & Pontificibus.
τραγῳδός.οῦ.ὁ.tragœdus.
τακταίζω dealbo,paro.
τάκηρον.ου.τὸ. cera quæ facta est alba.
τραλλής.έος. Trallis urbs Lydiæ,iuxta Mæandrũ fluuiũ,quæ prius Anthea uocabatur.
τραλλός.οῦ.ὁ.amarus.
τράμπις.ιος.ἡ.nauicula ad traijciendum.
τρανής.έος.ὁ ἡ.καὶ
τρανός.οῦ.ὁ. integer,adultus, uerus,manifestus.
* Item clarus,planus,perspicuus & disertus.
* τρανῶς ὁρᾶν.perspicuè uidere.
* τρανότερον.magis perspicuum & clarius.
* τρανοῦς.τὸ καθαλάμπουσις.
* τρανῶ.planum facio,declaro,illustro, & ἐμφανίω.
* τρανωτής.explanator.
τράπεζα.ης.ἡ.mensa.
* τραπεζίτης.ου.ὁ. mensalis. Sic uocat Plutarchus eũ qui uerticuli cibiq; causa diligit amicũ,nõ ex animo,quem & αὐτολήκυθον uocat.
τραπεζεύς.έος.ὁ.conuiua,parasitus.
τραπεζίτης.ου.ὁ. numularius, monetarius, mensarius.
* τραπεζιτικὰ γράμματα. rationes mensæ & argentariorum.
τραπέω.μ.ήσω.π.ηκα.calco uuas in lacu.
τραπικός.οῦ.ὁ.uinum.
τραπελός.οῦ.ὁ.mutabilis.
τραυλίζω.μ.ίσω.π.ηκα.subinde muto.
τραυλίζω.μ.ίσω.π.ηκα. balbutio,titubo.neu.absol.
τραυλισμός.οῦ.ὁ.balbuties.
τραυλός.οῦ.ὁ.balbus,blæsus.
* τραυλότης.ητος.ἡ.blæsitas. Aristot.ἡ μὲν οὖν τραυλότης,ὡς γράμματός τινος μὴ κρατῶν.καὶ τοῦτο ὀυ τὸ τυχὸν.ἡ δὲ φιλλότης ὡς ἀφαίρεν τι ἢ γράμμα ἢ συλλαβὴν.ἡ δὲ ἰσχνοφωνία ἀπὸ τοῦ μὴ λίνεσθαι ταχὺ σιωάφαι πλὴν ἑτέραν συλλαβὴν τρὸς πλὴν ἑτέραν.Vide βλαισός.
τραπεζοκόμος.ου.ὁ.καὶ
* τραπεζοτρής.ὁ.structor,qui mensam curat & ad eam spectantia.

Tt.i. τραῦμα.

* τραῦμα.ατος.ν.ὸ.uulnus.
τραυματικός.οῦ.ὁ. uulnerarius, aptus ſanandis uulneribus.
τραυματίας.ου.ὁ. uulneratus.
τραφερή.ῆς.ἡ.terra arida.
τραφερός.οῦ.ὁ.ficcus,compactus.
τράπεξ.ηκος. tabula qua panis ad furnũ fertur, labium nauis, in quo ſcalmi ponuntur, lignum.
τραχηλίζομαι.μ.ίσομαι.π. ισμαι. timidus ſum, aperio.
τραχηλίζω.μ.ίσω.ω.ικα.diuido animal per ſpinam,iugulo.
τράχηλος.ου.ὁ.collũ,ſpina à uertice ad finem, ceruix.
τραχύνω.μ.υνῶ.π.υνα. aſperum facio.actiuum, accuſatiuo iungitur.
τραχὺς ὀργήν.iracundus.
τραχύς.ία.ὸ.aſper,ſcaber.
τραχύτης.ητος.ἡ.aſperitas.
τραχών,ῶνος.ὁ.locus ſaxoſus.
τρέμω.tremo.
* τρέπομαι. fugo,in fugam uerto,cum accuſatiuo.Eſt etiam eo redigor,eo deſcẽdo. ἑτέραν τράπεσθε, aliam uiam ingredi,aliam ratiouuou rei peragendæ inſtituere. Subintelligitur ὁδὸς.
τρέπω.π.ψω.π.ψα. uerto,muto,perſequor,fugio ex timore.actiuũ, accuſatiuo iũgitur.
τρέσης.ὁ.timidus.
τρέσαν.deterriti ſunt.
τρέφω.μ.θρέψω.π.ψα. nutrio. actiuũ,accuſatiuo iungitur,& futurũ per θ incipit,ut differat à τρέψω,quod eſt futurum à τρέπω.
τρεχέδιπποι.apud antiquos uocabãtur,qui cũctantius & lentius ad conuiuium ueniebant.κατ' ἀντίφρασιν,ut apparet,ceſſatoribus celeritatem tribuentes.
τρέχων.ὁ.truncus,planta.
τρέχω.μ.δραμοῦμαι.π. δραμον. curro. aoriſtus ſecundus ἔδραμον.neutrum abſoluum.
τρέω.μ.τρέσω.ω.ικα.timeo,fugio.actiuum,accuſatiuo iungitur.
τρήρων.τρήρονος.ἡ timida. columbæ epithetum.
τρίαι.μ.ήσω.π.ικα.χρῶ
τρίπω.μ.τρίψω.ω.ψα. perforo.actiuum,accuſatiuo iungitur.
τρῆμα.ατος.ὸ.foramen,ὀπή.
τρημα τώδης.ους.ὁ.ἡ.foraminoſus.
* τρήρων.columba.Sic dicta à timiditate.
τρητός.οῦ.ὁ.foratus,teſſelatus.
* τρήσκηθοι.cerimoniæ.
τρία ἡμιμναῖα.ſeſquimina,id eſt,tres ſemiminę.
τρίαινα.ης.ἡ.tridens.
τριακάς.άδος.ἡ. trigeſima dies menſis.Accipitur pro menſe apud Atticos.
τριαινατήρ.ῆρος.ὁ.agricola,qui tridente utitur.
τριάκις.ter Laconicè.
τριάκοντα.triginta.
τριακονταετής.ους.ὁ.ἡ.trigẽnis,cum ætatem ſignat acuitur,cum tempus,penacuitur.
τριακόντορος.ὁ.nauis trigintaremorum.
τριάς.άδος.ἡ.trinitas,numerus ternarius.

τρίβή.ῆς.ἡ.mora,exercitium.
τρίβος.ὁ.ἡ.ſemita,callis.
τρίβροχος.ter madefactus.
τρίβω.μ.ίψω.π.ψα.tero. actiuũ, actõ iungitur.
τρίβων.ωνος.ἡ. ueſtis lacera, pallium, frugalis, rudis,ἐμπειρος,ueterator.
τριβώνιον.ὁ.ὸ.ueſtis attrita.
τριβωνοφορία.ας.ἡ.ueſtis uilis geſtamen.
τρίγλα.ης.ἡ.mulus piſcis.
τρίγλινος.ὁ.perfectus,habens tres oculos.nam γλήνη pupilla oculi dicitur.
τριγλῶχιν.ινος.ὁ.triſulcus.
τριγονία.ας.ἡ.tertia ætas.
τριγός.οῦ.ὁ.ſeptum,munitio.
τρίγωνος.ὁ.triangulus,triangularis.
τρίδουλος.ὁ.ſeruus ex tertia generatione.
* τρίενος.trimus.
τριέσπερος.ὁ.prolixus,triueſper.
τριέτης.ους.ὁ.triennium.
τρετής uero cum acuto in fine,trienne.
τριετηρικός.οῦ.ὁ.triennalis,à τρεῖς & ἔτος,unde τριετηρικά; trieterica,ſacra Bacchi: quia tertio quoque anno celebrabantur.
τριετηρίς.ίδος.ἡ.trieteris,id eſt,triennium.
* τριετής trimus.
τρίζω.ę dere uocẽ miſerabilẽ & dolorẽ teſtãtẽ
τριημιτόδιον.ὁ.ὸ.ſeſquipes.
* τριημιχοίνιξ.ſeſquichœnix.
τριήραύλης.ὁ.ὁ.tibicen.
τρίμμα.ατος.τὸ.dicitur is qui tritus in rebus & exercitatus eſt,ueterator.
τριήμερος.ὁ.ἡ.triduanus,tertio die.
τριηραρχέω.μ.ήσω.ω.ικα.conduco triremem proprijs ſumptibus. neutrum abſolutum.
τρίηρον.ὁ.ὸ.nauicula,cymba.
τριήρης.ους.ἡ.triremis.
τριηροποιός.ὁ.ὸ.faber qui triremes conſtruit.
τριπέφαλος.ὁ.ὸ.triceps.
τρικλίνιον.ὁ.τὸ.χῶ
τρίκλινος.ὁ.ὸ.triclinium.
τρίκροτος.ὁ.ὸ.triremis.
τρικυμία.ας.ἡ.(άλη.fluctus ingens,procella maxima.Eſt autem tempeſtatis genus.ὅταν τὰ τρία κύματα εἰς ἓν συναφθῇ.Accipitur apud Platonẽ pro maximo riſu.Vide cõmẽt.Bud.
τρίλιτος.ὁ.ὸ.multum rogatus.
τρίμαμμα.ατος.ἡ.tritauia.
τρίμερής.ους.ὁ.ἡ.tripartitus.
τρίμηνος.ὁ.ὸ.trium menſium.
* τρίμμα.accipitur apud Græcos ἀνὴ ἡ τετριμμένος ἐν λόγοις.Sic latinis ſcelus pro ſceleſto. Quintil.dicit attrita actu forenſi ingenia.
* τρίμμοι.ſunt tramites & limites tranſuerſi in agris.
τρίμορφος.ὁ.ὸ.ἡ.triformis.
τριμόριον.ὁ.τὸ.dodrans.
τρίξα.pro τρίσσα.triplicia.
τριοδίτις.ιος.ἡ.triuia.
τρίοδος.ὁ.ὸ.triuium.
τριόρχης.ὁ.ὸ.buteo, accipitris genus à teſticulorum numero.
τρίπαππος.ὁ.ὸ.tritauus.
τρίπλαξ.ηκός.ὁ.ἡ.triplex.

τρίπλεθρον.ὁ.ὸ.trium iugerum.
τρίπλοος.οῦ.ὁ.conciſus,contuſus.
τριπόθητος.ὁ.ὸ.optatiſſimus.
τρίπολος.ὁ.ὸ.ἡ.tertiatus,de terra ter aratrũ paſſa dicitur à πολέω,aro,uerto.
τρίπους.ποδος.ὁ.tripus,olla tripes,& omne quod habet tres pedes.
τριπτήριον.ὁ.ὸ. omne quo fricamus,uel ſcalpimus aliquid.
τρίπτυχος.ὁ.ὸ.triplex.
τρισίππιον.ὁ.ὸ.ceu rotula quædam,publica nota quæ igni candefacta,malis equorũ imprimi conſueuit.
τρισκατάπτυστος.ὁ.ὸ.tribus mortibus dignus,deſpuendus.
τρίς.ter.
τρισμάκαρες.ὁι.ter beati.
τρισόλβιος.ὁ.ὸ.ter fœlix.
τρισκακοδαίμων.ονος.ὁ.ὸ.ter infœlix.
τρίσοιχοι.per tres ordines.aduerbium.
τρίσωμος.ὁ.ὸ.tricorpor.
τριταγωνιστής.οῦ.ὁ.certator ſiue hiſtrio tertij ordinis, hiſtrio qui tertias & ultimas fabulæ partes agit.in hominẽ uilẽ dicitur.quod probroſe Demoſt.Aeſchini obiecit.hinc
τριταγωνιστέω.μ.ήσω.ω.ικα. huiuſmodi hiſtrionem ago.
τριταῖος.ὁ.ὸ.tertianus,id eſt,die tertio aliquid faciens.
τρίτος.ὁ.ὸ.tertius.
τριτεγόνη.ης.ἡ.trineptis.
τριτεγονός.ὁ.ὸ.trinepos.
τριτημόριον.ὁ.ὸ.triens.
* τριτοῦς. ternarius, menſura ſedecim chœnicũ, bes hemimedimni.
τριτογένεια. Mineruæ epithetũ quod apud Tritonem Africæ fluuium apparuerit.
τριτοπάτωρ.ορος.ὁ.proauus.
τρίτον ἡμιδραχμον.duæ drachmæ & ſemis.
* τρίτος.ὁ.ὸ.tertius. ὁ καὶ τρίτης.tertio die apud Galen.ſæpe.
τρίτον.tertium,aduerbialiter.
τριτός.ὁ.ὸ.ἡ.caput.
τριφυής.οῦ.ὁ.triplex.
* τριχαΐνοι. qui aſſiduo uerſantur in prælijs,ueluti aſſiduè cõcutiẽtes ac mortãtes criſtas, in quibus plerunq; capillorũ quadã ſimilitudine propẽdẽt equinæ ſetæ,unde illud
* criſtaq; hirſutus equina.Alio tñ retulit Heſiodus, nimirũ ad tres diuerſos populos qui Cretam incoluerũt:Pelaſgos uidelicet Achæos & Dores,ut πάντοθε γὰρ τριχαΐκοι κα λοῦντ',οὔνεκα μεσσὴν.τῶν ἐκάς πάμπυς ἐλάσσαν omneis uero Trichaices uocãtur,quoniã procul à patria terrã diſtribuerunt trifariam.
τρίχαικος.ὁ.ὸ.pecten.
τρίχαπτον.ὁ.ὸ.quod ex crinibus cõnexum eſt.
* τρίχες.άι. capilli à ντῶ θρίξ.No.Marcell.annotat tricas dici latinè extrita aſpiratione.
τριχᾷ.tripliciter.
* τρίχαι.ſardæ piſces.
* τριχίας.ſardinæ,genus piſcis,qui & τρίσσαι uocantur.

* τριχολάβιον.ὁ.ὸ.
τριχολαβίς.uolſella.
τριχοκόμος.ὁ.ὸ.comatus,comæ ſtudioſus.
τρίχινον.ὁ.ὸ.ueſtis ex pilis confecta.
τρίχινος.ὁ.ὸ.ex pilis uel ſetis cõpoſitus, & contextus,laneus.
τριχοτρῶκτα & τριχοβρῶτες.animalia quæ pilis ueſcuntur,ut ὄνοι & θρῖπες.
τρίχρονος.ὁ.ὸ.trium temporum.
τριχολογεῖν.de rebus leuibus diſceptare.
τριχώδης.ους.ὁ.ἡ.capilloſus.
τρίχωμα.ατος.τὸ.coma.
* τρίχωτον.pars ea capitis quæ capillis tegitur, calua,cranium.
τριώπης.ὁ.ὸ.trioculus.
τριχίαι.άι.ſardæ.
τρίχωσις.ιος.ἡ.λαχμός.
τριψημερέω.milito,attraho horas.
τρίψις.ιος.ἡ.tritio,fricatio.
τρύειν.lædere,ſecare.
τρυθάνη.ης.ἡ.linteum.
τροία.ας.ἡ.Troia,quæ & Ilium.
* τρόμισοι.dicuntur quos medicorũ uulgus paſtillos uocat.
τρόμαξε.intremuit.
τρομέω.μ.ήσω.π.ηκα.tremo,timeo.
* τρομικός.οῦ.ὁ.tremulus.
τρόμος.ὁ.ὸ.tremor.
τρομώδης.ους.ὁ.ἡ.tremulus.
* τρόπαιον.ὁ.τὸ. trophæũ,uexillũ,ſignũ quod uictores erigebãt,ubi hoſtes in fugam uertiſſent, ἀπὸ τῆς τροπῆς.Veteres Attici circũflectebant penultimã,Iones uero penacuunt.
τροπαιοφορία.cum in pompa circũferuntur & oſtentantur monumenta uictoriæ.
τροπαιοφόρος.trophæum ferens,anteſignanus.
τροπαλίζω.χῶ
τροπαλίζομαι.μ.ίσομαι.π ισμαι.uerto.
τροπαλισμός.οῦ.ὁ.conuerſio,mutatio.
τροπέω.μ.ήσω.π.ηκα.retrouerto.acti.actõ iungit.
τροπαλός.οῦ.ὁ.aſper.
τρόπις.ος.ὁ.remus.
τροπή.ῆς.ἡ.mutatio,conuerſio,fuga,ἥττα.& proſolſtitio accipitur,addito,χειμερινή,uel θερινή.
τροπίας.de uino dicitur quod uapeſcit,& uim
* ſuam perdere cœpit,quod etiã ἐκτροπίας dr.
τροπικῶς.allegoricè.
τροπίς.ιος.ἡ.carina.
τρόπος.ὁ.ὸ.modus,mos,ſentẽtia,uoluũtas,ratio,
* ἀπὸ τρόπου,eſt.ἔξω τοῦ τρόπου,alienũ ab honeſtis moribus:quod bonis moribus non cõueniat.Ab re latinè dicitur.huic opponitur πρὸς τρόπου,id eſt,è re.
τροπολογία.cũ ſermo ad emẽdationẽ morũ dirigitur.
τρόπον.τινά.quodammodo.
τρόποι.ὁι.lora quibus remus ſcalmo alligatur.
τροπόω.μαι,fundo,fugo,καταγωνίζομαι.
τροποφορέω.μ.ήσω.π.ηκα. mores tolero,morẽ gero.neutrum abſolutum.
τροπόω.μ.ώσω.π.ωκα. in fugam uerto,uinco.actiuum,accuſatiuo iungitur.
* τροπωτήρ.ῆρος.ὁ.lorum quo ſcalmus remo alligatur,clauum.

τροφαλίδες.ἐς.colostra.
τροφῶν.ν.ὁ.merces educationis,educatio.
τροφεύς.έος.ὁ.educator,nutritius.
* τροφή.ῆς.ἡ.educatio, nutrimentũ,esca,alimonia, alimentum,uictus,commeatus.Etiam potum comprehendit.
* τροφίας uocant equos domesticos,quemadmodum gregales φοῤῥάδας.
τρφι pro τρφιμον.magnum,plenum.
* τροφίας ἵππος Aristoteli est,qui domi nutritus est,non in armento.Dicuntur autem τροφίαι ad differentiã gregariorũ,& armẽtitiorũ.
τρόφιμος.ν.ὁ.nutritus,magnus,adultus,alũnus, nutritor.
τροφέυς.εως.ὁ.bene educatus.
* τροφός.οῦ.ὁ.ἡ.nutritor,uel nutrix seu altrix.Dicitur & neutro genere τροφόν.
τροφώνια.τὰ.festa Trophonij.
τροχάζω.μ.άσω.π.ακα.curro,cedo,festino,προλαμβάνω.
τροχαῖος.ν.trochæus,pes constans syllaba longa & breui.
τροχαλός.οῦ.ὁ.rotundus,asper,rotabilis.
τροχιλάτης.ν.ὁ.auriga.
τροχιλατέω.μ.ήσω.π.ηκα.aurigor.
τροχήλατος.ν.ἡ.locus ubi agitur rota.
τροχία.ας.ἡ.orbita,cursus,uestigium.
τροχίλιον.ν.τὸ.rotula.
τροχμαλόν.calculus,lapillus.
τροχός.οῦ.ὁ.reuolutio,rota.
τροχόεις.εντος.ὁ.rotundus.
τροχίσκος.ν.rotula,pastillus.
τρόχος.ν.ὁ.cursus.
τρυβλίον.ν.τὸ.catinus,patella,ollula.
τρυγάω.μ.ήσω.π.ηκα.uindemio. neutrum,accusatiuo iungitur.
τρυγετός.οῦ.ὁ.uindemia.
* τρύγη.ης.ἡ.nunc triticum significat,nunc ordeũ, nunc fructum quemlibet.
τρυγητής.οῦ.ὁ.uindemiator.
τρυγητός.οῦ.ὁ uindemiæ tempus.
τρύγησις.ν.ὁ.uindemia,id est,uua.
τρυγία.ν.ἡ.fex.
τρυγερός.οῦ.ὁ.feculentus.
τρύγοπωρ.ν.ὁ uas uimineum, quod supponitur buccæ torcularis,quando musta fluunt.
* τρυγῶδέω.conuitior,scommate noto.De scenicis qui ora fece perluebant.Vide adagium E plaustro loqui.
τρυγὼν θαλασσία.pastinaca marina,ex numero uenenatorum.
τρυγών.όνος.ἡ.turtur.
τρύζω.μ.ύσω.π.υκα.strido,obstrepo,gemo,trysso.neutrum absolutum.
τρυμαλιά.ᾶς.ἡ.foramen.
* τρύξ.γός.ὁ.fex. Veteres item uinum uocabant τρυγὰ à præcipua,quæ in eo pars est.Et τρυγᾶν pro uindemiare.
τρυπάνη.ης.ἡ.χρῆ.
τρύπανον.ν.τὸ.terebrum.
* τρυπάω.μ.ήσω.π.ηκα.terebro,perforo,aperio,patefacio,pertũdo.Vnde τετρυπημένον πίθον pertusum dolium.actiuum,accusatiuo iungitur.τετρυπημένοι φῦροι dicebãtur etiam οἱ ἀνανεῤῥοῦσαι.Sicut οἱ σάλουσαι κρῆ ἱλεοῦσαι:etiam πλήρεις uocabantur.
τρυπανίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.terebro, perforo.
τρύπα.ας.ἡ.χρῆ.
τρύπημα.ατος.τὸ.foramen.
τρυαός.οῦ.ὁ.æger,imbecillis.
τρυσμός.οῦ.ὁ.gemitus.
τρυτανεύω.μ.εύσω.π.ευκα.trutino.
τρυτάνη.ης.ἡ.trutina.
τρυπαρχέω.μ.ήσω.π.ηκα.sum tribunus.
τρυπάρχος.ἡ.tribus.
τρυφαλίδες.ἁι.serum,colostra.
τρυφάλεια.ας.ἡ.galea,& conus galeæ.
* τρυφάω.μ.ήσω.π.ηκα.delicior,genio indulgeo,delitiosè ago.neutrum absolutum.
τρυφερόχρως.ωτος.habens teneram cutem.
τρυφερός.οῦ.ὁ.delicatus,tener.
τρυφή.ῆς.ἡ.deliciæ,mollities,ludibrium.
τρύφος.εος.τὸ.frustum,fragmentum.
Τρύφων.ωνος.ὁ. Trypho grammaticus Alexandrinus.
τρυφῶν.delicians,delicatus.
* τρυχόω.μ.ώσω.π.ωκα.χρῆ
τύω.χρῆ
* τρύχω.μ.ύξω.π.υχα. uexo,opprimo,corrumpo, defatigo,conficio, diuexo,exhaurio,extenuo.actiuum,accusatiuo iungitur.
Τρωάς.άδος.Troas mulier Troiana,& regio in qua Ilium fuit.
Τρωγάλιον.τὸ.cicer frixum,bellarium.
Τρωγάλιος.ν.ὁ.comestibilis.
Τρώγλη.ης.ἡ.foramen.
* Τρωγλητοί.hirundinum species sic dictæ quod in foraminibus & cauernis nidulẽtur.Vocantur item ἄποδοι & κύμελοι.
Τρωγλοδύται.ῶν.οι. populi cauernas incolentes.
Τρωγλοδυτικά. animalia quæ cauernas subeunt & in ᾗς degunt.
Τρωγλοδύτης.ν.ὁ. passer.
Τρώγω.μ.ώξω.π.ωκα.φαγοῦμαι.comedo.
Τρώκτης.ν.ὁ.ingeniosus,uorax,astutus.
Τρύζειν.coire,strepere.
Τρῶξ.γός.ὁ.gurgulio.
Τρώξιμος.ν.ὁ.comestibilis,maturus.
Τρωπάσκω.χρῆ
Τρωπάω.uerto.actiuum,accusatiuo iungitur.
Τρῶσις.ιος.ἡ.uulneratio.
Τρωτός.οῦ.ὁ.uulnerabilis.
Τρωχάω.μ.άσω.π.ακα. curro,neutrũ absolutum.

T META TOY Y.

Τύ.doricè ponitur pro σύ,& est tam nominatiui quàm accusatiui casus.Estq; syllabica adiectio.
* τυγχάνω.μ.τεύξομαι.π.τετύχηκα.sum,assequor.Iungitur cum uerbis alijs tam in præsenti quàm præterito. Accipitur interdum in malam partem, sicut χρῆσθαι & ἀπολαύειν. aoristus secundus,ἔτυχον. neutrum,genitiuo iungitur.
τυγχάνειν τοῦ δικαίου.ius suum obtinere.

τυγχάνει.

* τυγχάνει.constat.
τυγχάνω τινὶ δόγματος.aliquem mihi concilio.
τυγχάνοντος.assequãtur,pro eo quod est τυγχάνουσιν.
τυδεύς.έος.ὁ.Tydeus Diomedis pater.
τύλωμα.ατος.τὸ.exulceratio,tuber,inferior pars pedis.
τύκω.μ.ύξω paro.
τυκτός.οῦ.ὁ.factus,paratus.
τύλος.ν.ὁ.callus,idem τύλη.
τυλόω.μ.ώσω.π.ωκα.dureo ut callus,callesco occalleo.neutrum absolutum.
τύλον.ν.τὸ.pudendum membrum.
τύμβος.ν.ὁ.tumba,sepulchrum.
τύμμα.τος.percussio,πληγή.
τυμβοχόη.ης.ἡ.tumba cauata ad sepeliendum.
τυμβάς.άδος.ἡ. uenefica,quod in sepulchris identidem uersetur.
τυμβογέρων.senex capularis.
τυμβωρυχέω.μ.ήσω.π.ηκα.sepulchra deprædor. neutrum absolutum.
τυμβωρύχος.ν.ὁ.spoliator mortuorum.
τυμπανίζω.μ.ίσω.π.ικα.distendo,id est,tympanũ extendo, uerbero, cum tumultu expello. neutrum,accusatiuo iungitur.
τυμπανίστρια.ας.ἡ.tympanistria.
τύμπανον.ν.τὸ.tympanum & lignum quo cædebantur nocentes.
τυμπανίτης.species aquæ intercutis.
* τυμπανοφορεῖται.typanum porto.
τύνη.tu,pro σύ Doricè.
τυτθός.οῦ.ὁ.lutum,locus cœnosus.
τυτθάζειν.in luto ingredi, aut luto aspergere,blaterare.
τυπάς.άδος.ἡ.malleus.
τύπης.ν.ὁ.percussor.
τυπή.ῆς.ἡ.percussio.
* τυπικός umbrabilis. Et τυπικὸν dictum uidetur esse quod μυστικὸν est & ἀλληγορικὸν,cuiusmodi fuit doctrina ueteris testamenti. Dignius tamen μυστικὸν quàm τυπικὸν & συμβολικὸν.
τύπος.ν.ὁ.forma,figura,adumbratio rudis,
* typus,umbra & ueluti imago & symbolum ueritatis.τύποι & ὑπογραφαὶ descriptiones sunt minus exactę quàm ὁρισμοὶ,ut inquit Gellius Inde τυπώδης μάθησις, crassior doctrina.Vnde τύπῳ λέγειν, τύπῳ λαμβάνειν,τύπῳ ἀποδεικνύειν.
τυπάζω.μ.άσω.amputo.
τυπόω.μ.ώσω.π.ωκα.signo,formo,actiuum,accusatiuo iungitur.
τύπτω.μ.ύψω.π.φα.uerbero.
τύπωμα.ατος.τὸ.uasculum.
τύπωσις.ιος.ἡ.impressio,formatio.
τυραννεύω.μ.εύσω.tyrannum ago.
τυραννέω.μ.ήσω.π.ηκα.ἄρχω,regno.neutrum,genitiuo iungitur.
τυραννιάω.μ.άσω.π.ακα.tyrãnidẽ affecto.neu.ab.
* τυραννικός.οῦ.ὁ.tyrãnicus.Apud Isocratem pro dominãdi perito,quasi τυραννευτικός.
τυραννίς.ίδος.ἡ.tyrannis.
* τυραννοκτονία.tyranni cædes.
τυραννοκτόνος.ν.ὁ.tyrannicida.

* τυραννοκτόνος.tyrãnum occido,uel tanq̃ tyrannum occido.
τύραννος.ν.ὁ.tyrannus,iniquus rex.
τυραβάζω.μ.άσω.π.ακα. turbo.acti.actõ iungitur.
τύραβη.ης.ἡ.turba,tumultus inductio.
τυρεύω.μ.εύσω.μηχανῶ, struo, molior, τὸ κατασκευάζω.
τυῤῥηνός.οῦ.ὁ.Tyrrhenus,gentile.
τυροκνήστις.ἡ.ἡ.gladius militaris & instrumẽtũ.
τυρίς.perfica uestis,& fluuij nomen.
τυρίς.ίδος.ἡ.circuitus muri.
τυροκομεῖον.εἰ.ν.τὸ.fiscella in qua caseus seruatur.
τυρός.οῦ.ὁ.caseus.
τύρος.ν.ἡ.Tyrus insula Phœniciæ.
τυροῦσθαι.densari in caseum.
τυρίον.ν.τὸ.caseolus.
τύρσις.ιος.ἡ. ambitus muri & uiarũ,turris,murus,dictus qa Tyrrheni primi inuenerũt.
τύσσω.μ.ύξω.π.υχα.supplico.
τυθέ.χρῆ
τυθάν.citius,paululum.
τυθός.οῦ.ὁ paruus,infans,paruulus.
τυφεδανός.οῦ.ὁ.fastuosus.
τυφλός.οῦ.ὁ.cæcus.ponitur etiam pro surdo.
τυφλότης.ητος.ἡ.cæcitas.
τυφλόω.μ.ώσω.π.ωκα.excæco.acti.actõ iungitur.
τύφομαι.fumigo,fumo,comburo.
τυφόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.inaniter iacto,superbio.deponens,datiuo iungitur.
τῦφος.ν.ὁ.superbia,superbus,elatio.
τύφω.μ.ύψω.π.υφα. incendo. actiuum, accusatiuo iungitur.
τυφωεύς.έος.ὁ.Typhoeus gigas sub Arimis mõtibus sepultus,qui repugnauit Ioui,ut fabulantur poëtæ.
τυφωνία.genus delirij cum furore mixtum.
τυφών.ῶνος.Typhon gigantis nomen,qui Typhoeus dicitur.Est & uentus turbulentus, fulgur.
τυχαῖος.ν.ὁ.casualis.
τυχέω.μ.ήσω.π.ηκα.consequor, contingo.neutrum,genitiuo iungitur.
τυχεῖν τῆς εἰρήνης.pacem componere.
τυχεῖν τῆς χάριτος.gratiam inire.
τυχεῖν τῆς τιμωρίας.dare pœnas.
* τύχη.ης.ἡ.fortuna,fors,casus,euentus.
τυχηρός.οῦ.ὁ.fortunatus,fortuitus.
τυχίος.ν.ὁ. Tychius faber celeberrimus apud Homerũ,qui Aiacis clypeum elaborauit.
* τυχόν.fortuito,ubiq; obuium,uile.
τυχών.ὁ.quilibet,gregarius.
τυφέλη.ης.ἡ.sordes aurium.

T META TOY Ω.

* τῷ. huic,quare,quãobrẽ,ὅθεν τὸ,unde,ex quo, ut ὦθ' τὸν τεκμαίρεις;unde hoc coniectas?
τώγε.οὔτοίγε.
τῶδε.ὧδε.sic.
τῷδε.quo,illi,ideo.
τῶν.capio.
τωθάζω.μ.άσω.π.ακα. mordeo,irrideo,conuitijs insector.actiuum,accusatiuo iungitur.

ὑβριστής.οῦ.ὁ.κοῖ
ὑβριστικός.οῦ.ὁ.mordax,irrisorius.
ὑβῶ ὄντι.sanè,certè.
ὑῶς.sic,similiter.
ὑως,pro ὥς,Doricè.
ὑῷ πόπῳ.quo modo.

Y META TOY A.

Ὑαινα.ης.ἡ.hyæna serpens.
ὑακίνθια.τὰ. festa Hyacinthi Lacedæmone celebrari solita.
ὑακίνθινθος.η.ὁ.Hyacinthinus.
ὑακίνθω.μ.ἴσω. madefacio, pluo.
ὑάκινθος.ου.ὁ.hyacinthus puer,& flos niger & mollis.
ὑάλινος.η.ὁ.uitreus.
ὕαλος.ου.ὁ.uitrum.
ὑαλλός.οῦ.ὁ.splendidus,preciosus.
ὑαλουργεῖον.ου.τὸ. officina uitriaria.
ὑαλουργος.ου.ὁ.uitriarius.
ὑαλόω.μ.ώσω. repræsento colorem aut naturam uitri.

Y META TOY B.

ὑβάλλω.subijcio,pro ὑποβάλλω.
ὑβιός.οῦ.ὁ.curuus,tortuosus.
ὑβός.οῦ.ὁ.κυρτὸς,qui habet collum obtortum.
ὑβος.ου.ὁ.tuber in cameli dorso.
ὑβρίζω.μ.ίσω.π.κα.contumelior,iniurior,contumelia afficio, uitupero,uiolo, castigo.Est etiam stupro contamino,cum accusatiuo, alioqui etiã cum actõ mediante ὑς iungitur. ut ὑβρίζω ὑς σὲ.actiuum
ὕβρις.ιος.ἡ iniuria,cõtumelia,incontinentia,superbia,procacitas, petulantia,improbitas, flagitium,adulteriũ,stuprum,uituperium, uiolentia.Item apertũ & improbum maleficiũ,immanior improbitas & impotẽtia.κακοεργία uero pro subdolo & meticuloso maleficio.ὕβρις etiã pro delitijs præuimijs & insolentibus accipitur.
ὑβριστής.οῦ.ὁ.conuiciator,uiolator.
ὑβριστής.iniurius, conuiciator,superbus, contumeliosus homo & cõfidenter improbus. Item corruptor & flagitiosus.Et improbus & petulans.
ὑβριστικός.οῦ.ὁ.conuiciatorius.ὑβριστικὸς ἀνὴρ,homo contumeliosus & confidenter improbus. Item ὑβριστικὸν γένος ἀκολάστων & ἀκολάστων, eluxurians & lasciuiens.

Y META TOY Γ.

ὑγιαίνω.μ.ανῶ.ualeo,id est,sanus sum, neutrũ absolutum.
ὑγεία.κοῖ
ὑγίεια.ας.ἡ.sanitas.
ὑγιεινός.οῦ.ὁ.tam salubrem significat quàm sanũ.Liuius etiã salubrem pro sano dixit.

ὑγιής.ἐς.ὁ.ἡ.sanus.
ὑγιῶς.rectè,sanè,ratio ita dictat.
ὑγραίνω. μ. ανῶ. humecto. actiuum, accusatiuo iungitur.
ὑγρασία.humiditas.
ὑγρείμπλαστρον.emplastrum liquidũ non siccum.
ὑγρή.ῆς.ἡ.mare.
ὑγρός.οῦ.ὁ.humidus,flexibilis,mollis,madidus.
ὑγροσία.ας.ἡ.flexibilitas,humiditas.
ὑγρότης.ητος.ἡ.humiditas.

Y META TOY Δ.

ὑδροτροφέω.μ.ήσω.π.κα.aqua nutrio.
ὑδραής.ἐς.ὁ.κοῖ
ὑδαρής.οῦ.ὁ.aquosus.
ὑδατίς.ίδος.ἡ.gutta.
ὕδατος.ατος.τὸ.κοῖ
ὕδωρ.ατος.τὸ.aqua.
ὑδατώδης.ες.ὁ.ἡ.aquaticus.
ὑδαρόω.μ.ώσω.laboro aqua intercute.
ὕδερος.ου.ὁ.intercus,hydrops.
ὕδνον.radix latinè tuber,uere foditur maximè
ὑδνῶ.nutrio.
ὕδατος.ος.τὸ.aqua.
ὑδός.οῦ.ὁ.nepos ex filia.
ὑδραής.ἐς.ὁ ἡ.serpens aquaticus.
ὕδρα.ας.ἡ.hydra serpens.
ὑδραίνω.μ.ανῶ.lauo.actiuum,actõ iungitur.
ὑδραγωγός.οῦ.ὁ.adaquator.
ὑδράργυρος.ου.ὁ.argentum uiuum.
ὑδραυλος.organum est.
ὑδρεία.ας.ἡ.aquatio.
ὑδρηλός.οῦ.ὁ.humidus,aquosus.
ὑδρία.ας.ἡ.hydria,fitula,uas aquaticum.
ὑδρεύομαι.μ.εύσομαι.π. ευμαι. aquor,depo.absolu.
ὑδροδόκαι.ὁι.lacunæ.
ὑδρωπικὸν.morbus testiculorum.
ὑδροπέπερι.aquaticum piper.
ὑδροθήκη.ης.ἡ.receptaculum aquæ.
ὑδρομύλιον.τὸ.molendinum aquarium.
ὑδροποσία.ας.ἡ.potio aquæ.
ὑδροπιάω.μ.άσω.laboro aqua intercute.
ὑδροποτέω μ.ήσω.π.κα.aquam bibo,neu.absolu.
ὑδροπότης.ου.ὁ.aquam bibens.
ὕδρος.ου.ὁ.hydrus,uarus.
ὑδροσάσιον.τὸ.parua palus in aquæductibus,pro castello sumitur.
ὑδροφοβία.ας.ἡ.morbus est quo morsi à canibus rabidis laborant,& aquam uitant ceu canes rabidi.
ὑδροφόβοι.morsi à cane rabido,propterea quod aquam horreant tales.
ὑδροφορῶ.aquam fero.
ὑδροφορία.ας.ἡ.aquæ gestatio.
ὑδροφόρος.ου.ὁ.aquam ferens.
ὑδροχοΐς.ης.ἡ.ἀμάρα,aquæductus.
ὑδροχόος.ου.ὁ.aquarius.
ὑδρωψ.ωπος.ἡ.hydrops,intercus.
ὑδρωπικός.οῦ.ὁ.hydropicus,quem aqua intercus malè habet.
ὕδωρ.ατος.aqua.
ὑδρόπισις.aqua intercus.

Y META TOY E.

ὕειος.ου.ὁ.suillus.
ὕελος.ου.ὁ.uitrum.
ὑελουργεῖον.ου.τὸ.officina uitriaria.
ὕεν.pluebat.
ὑετία.fatuitas.
ὑετός.οῦ.ὁ.pluuia.
ὑετομάντις.ιος.ὁ. qui pluuiam futuram prædicere nouit.
ὑετυσία.uenti quidam anniuersarij, qui certo anni tempore flant.
ὕη.ης.ἡ.pluuia.

Y META TOY Θ.

ὑθλέω.μ.ήσω.π.κα.nugor,deliro, desipio. neutrum absolutum.
ὕθλος.ου.ὁ.nugæ.

Y META TOY I.

ὑἱάσι.τοῖς.filijs,pro ὑοῖς,aut ὑεῦσι.
ὑῖς.ὁι,pro ὑεῖς.filij.
ὑεὺς.έος.ὁ.filius.
ὑεδεὺς.έος.ὁ.nepos.
ὑοθεσία.ας.ἡ.adoptio.
ὑοποιέω.μ.ήσω.π.κα.adopto. actiuum, accusatiuo iungitur.
ὑὸς.οῦ.ὁ.filius. ὑὸν ποιεῖσθ. adoptare. dicitur etiã ὑὸν θέσθ.ὑὸς ποιητὸς,adoptiuus.ὑὸς ἐπανιὼν,adoptiuus,qui è familia ascititia ad suam,naturalemq; reuertitur.
ὑοθετέω μ.ήσω.π.κα.adopto.
ὑότης.ητος.ἡ.filiatio.
ὑώπ.ης.ἡ.neptis.
ὑωεὺς.έος.ὁ.κοῖ
ὑωνὸς.οῦ.ὁ.nepos,id est,filius filij.

Y META TOY Α.

ὑλαγμὸς.οῦ.ὁ.κοῖ
ὑλακή.ῆς.ἡ.latratus
ὑλακόμωρος.ου.ὁ.natus ad latrandum.
ὑλακτέω μ.ήσω.π.κα. latro, insanè clamo. neutrum absolutum.
ὕλας.ου.ὁ.Hylas lacus & pueri nomen.
ὑλάω.μ.άσω.π.κα.resono,latro. neutrum absolutum.
ὕλη.ης.ἡ.hyle,sylua,materia.Nam materias Latini uocãt arbores destinatas ædificijs sed nondum dolatas. Est etiam herba quæ ex agro pargando eijcit, herba fruges enecãs
ὕλημα.τὸ.funculosa materia,res subiecta,frutetum, herba fruges enecans. Vide Coment.Bud.
ὑλημανέω.μ.ήσω.sylucsco.
ὑλήεις.εντος.ὁ.sylusosus,nemorosus,densus.
ὑλοβοτής.ου.ὁ.pastor qui in sylua pascit.
ὑλίζω.defecare,excolare.
ὑλισμὸς.οῦ.ὁ.colum.
ὑλόεσσα.ης.ἡ.lancea.
ὑλικός.οῦ.ὁ.materialis,crassus.
ὑλόεις.εντος.ὁ.ἡ.sylusosus.

* ὑλομανέω.sylucscere,luxuriare.de arboribus dicitur quæ nimia ubertate in materiam,uel de uitibus quæ in sarmenta eluxuriant.
ὑλομανής.ἐς.ὁ.ἡ.qui sylusis delectatur.
ὑλομανῶ.insanit.
ὑλοτόμος.ου.ὁ.incidens ligna.
* ὑλοτομῶ.materiam cædo.
ὑλοφάγος.ου.ὁ.sylusas pascens.
ὑλώδης.ους.ὁ.ἡ.sylusosus.
ὑλωρός.οῦ.ὁ.qui sylusam seruat.

Y META TOY Μ.

ὑμέων.pro ὑμῶν Dorice.uestrum.
ὕμμες.uos,pro ὑμεῖς.Dorice.
ὑμέν.ος.ὁ.membranæ quibus fœtus inuoluitur.
ὑμέναιος.ου.ὁ.Hymenæus, carmen nuptiale,& deus ipse nuptiarum.
ὑμήν.ένος.ὁ.pellicula,membrana,tunicula.
ὑμενώδης.ου.ὁ.in modum membranæ tenuis.
ὑμενοθέτης.ου.ὁ.poëta qui hymnos condit.
* ὑμενόπτερος.pelliculares siue membranaceas habens alas,ut musca & uespertilio.
ὕμηττος.οῦ.ὁ.Hymettus mons Atticæ.
* ὑμνέω.μ.ήσω.π.κα. laudo, cano uel dico laudes proprie dijs. Gaza in Ciceronem dixit de homine pro prædico.acti.accusa.iung.
ὕμνος.ου.ὁ.hymnus,laus deorum.

Y META TOY Ν.

ὑνή.ῆς.ἡ.κοῖ
ὕνυς υος.ὁ uomer,capra.
ὑοσκύαμος.ου.ὁ. hyoscyamus,id est, faba porcina, Apollinaris herba.
* ὕομαι,compluor,pluuia perfundor.
ὑολός.οῦ.ὁ.uolutabrum suum.
ὑοβότης.ου.ὁ.subulcus.

Y META TOY Π.

* ὑπάγομαι.fraudo,irrepo,adduco,id est, per pellio,perlicio. Est etiã persuadeo.Item passiuè progredior,prouehor.
ὑπαγορεύει τὸ δίκαιον.ratio dictat.
* ὑπαγορεύω.μ.εύσω.π.κα.impero,dico. Accipitur pro προαγορεύω. condico, supradico,prædico,contestor.
ὑπαγωγή.ῆς.ἡ.subductio.
ὑπάγω.μ.άξω.π.αχα. accedo, subduco, subijcio uado,progredior,procedo. Est etiam demittor,& in clunẽ submitto, uel ὑποπίπτω, succido.Item ἠπατῶ,pellicio,fallo,adduco dolo. Est etiam abduco,id est perpello, perlicio.ὑπάγω ὑς δίκην, deferre & ad iudicium exhibere iudicãdum. Et ἀντυπάγω, recriminari. Accipitur pro προάγω,impello, produco.
ὑπαγωγεύς. instrumentum, ut quidam uolunt fabrile,ut alij,quo lapides poliuntur.
ὑπαί.pro ὑπὸ,apud poëtas.
ὕπαιθα.ex obliquo.
ὑπαίθριος.manifesta,spacium sub diuo.

ὑπαίθριον ἢ καὶ ὑπαιθρον. locus sub dio expositus.
ὑπαίθρω. sub diuo, aduerbium.
ὑπαινίτομαι. μ. ίσομαι, clã & p ænigma significo.
ὑπαίτιον. ου. τὸ. crimen, accusatio.
* ὑπαίτιος. α. ὸν. reus, obnoxius. Dicitur de reo sonte. cui opponitur ἀνάιτιος, id est, qui crimine caret, insons.
ὑπακοή. ῆς. ἡ. obedientia.
* ὑπακούω. μ. ούσω. π. ηκα. obedio, pareo, sum moriger. ὁ πρᾶγμά μοι ὑπήκουσε, res mihi ex animi sententia successit. Accipitur etiã pro succedo apud Herodia. neut. datiuo iungitur.
ὑπάμυστος. ον. ὁ. inconsultus.
* ὑπαλλαγή. ῆς. ἡ. hypallage, est figura cum oratio inuersa uice profertur, subalternatio.
* ὑπάλλαγμα. subsidiaria commutatio, & quod uicem alterius præbet, & res succidanea, quasi ὁ ἀνεμβαλλόμενον.
* ὑπαλλάττω. μ. ξω. π. αχα. subalterno. Idẽ ferè est quod ἀναλλάττω. Est enim ἀναλλάττειν ὁ ἀλλὸν ἀντ' ἄλλου ἐισφέρειν, inuersa uice aliquid profer re. Galen. pro muto identidem utitur. acti. accusatiuo iungitur.
ὑπαλλήλα. sunt, quorum alterum non pro altero, sed sub altero locatur & ponitur. differunt autem τῶν ἑτερογενῶν, id est à genere diuersis. Vide Bud.
* ὑπαλεύομαι. καὶ
ὑπαλύγω. μ. ύξω. fugio, elabor.
* ὑπανάστασις. honor habitus in loco cedendo.
ὑπανεὶς. έντος. ὁ. dimittens.
ὑπαυλος. grex in quo sunt agni.
ὑπαυλοι. οι. qui in speluncis habitant.
ὑπάντλεια. τὰ. uasa ærea.
ὑπανίσταμαι. μ. ήσομαι. exurgo, assurgo. ὑπανίσταμαί σοι καθέδρας, καὶ ἐξανίσταμαι καὶ ὑπεξανίσταμαι, honoris causa assurgo.
ὑπανοίγω. μ. οίξω. π. ίωκα. aperio. acti. accusa. iung.
* ὑπαντάομαι. καὶ
ὑπαντάω. μ ήσω. π. ηκα. obuio cuipiã honoris gratia, obuiã procedo. neut. datiuo iungitur, idem ὑπαντιάζω.
ὑπαντή. ῆς. ἡ. obuiatio honoris causa.
* ὑπαντιάζω. obuiam prodeo. Plutarch. cum accusatiuo iunxit, ὑπαντιάζουσι τοὺς πολεμίους, in aduersos hostes incurrunt.
* ὑπάντομαι. obuiam procedo.
ὑπαρ. reuera, euidenter, uerè.
ὑπαρκτικός. ὴ. ὸν. substantiuus.
* ὕπαρξις. ιος. ἡ. substantia & uita. Vnde ἀνυπαρξία apud Diocys. Areop. pro interitu.
* ὑπάρχη ἡ ἀρχὴ καὶ προκάταρξις & ortus cuiuscũq; rei. Apud Aristot. qui etiam προϋπαρχὴν pro eodem dixit. Vnde ἐξ ὑπαρχῆς idẽ est quod ἀπ' ἀρχῆς & ἐξ ἀρχῆς, ab exordio, ab integro, denuo. Significat etiam beneficium ultrò collatum, id est, priorem beneficentiã, quę & προϋπαρχὴ dicitur.
* ὑπάρχομαι. μ ἄρξομαι. π. αρξαμαι. concedo. Ponitur pro ἄρχομαι, cœpi, Apud Galen. ὑπάρξασθαι, p ὑπισχνήσασθαι dici uidetur, hoc est, præiuisse posteritati & præmonstrasse.
* ὕπαρχος. α. ὸν. primas, princeps, Rector prouinciæ dicitur à Strabone. Apud Lucia. pro legato in exercitu.
* ὑπάρχω. μ. άρξω. π. ηρχα. sum, adsum. ὁ ἄρχω, hoc est lacesso, & excito contentionem aut simultatem, genitiuo iũctum, Iraq; ὑπάρχων opponitur τοῦ ἀμυνομένου καὶ τοῦ τιμωρουμένου, hoc est, iniuriam propulsanti & ulciscẽti. Capitur & in bonam partem, pro initiũ rei dare, & commendabilis instituti auctorẽ esse & beneficio prouocare, beneficiũq; ultrò conferre. Et in mutua beneficentia ὁ ὑπάρξας prior est: ὁ δ' ἀντευποιῶν καὶ ἀντευεργετῶν posterior apud Aristot. ὁ ὑπηργμένον est beneficium, quod paria meretur, & gratiam postulat rependẽdam. Aristid. τῶν ὑπηργμένων ἄξιον dixit, significare uolẽs, in hominẽ merito collata beneficia. Herodot. pro iniuria ultrò illata posuit. Ambigua autem est huius uerbi constructio inter accusa. & geniti. At cum datiuo iũctũ significat adsum & faueo, ut aduocatus uel patronus. Est etiam auctor sum, & quod Latinè dicitur, meum est hoc institutum & exemplũ. Thucyd. οὐδ' ἂν πρῶτοι τούτου ὑπάρξαντες, Nec nos hoc exemplum prodidimus. Ponitur & pro ἄρξαι, id est, ἀρχήν τινα ἄρξαι. Item licere, contingere, euenire. Et dicitur plerũq; de rebus honestis. οὐκ ὑπῆρξε, nõ licuit. Accipitur pro obuio & obtingo, hoc est fortuna mea tulit. Arist. τάυτην τῆς τῶν θεῶν ἀντιδόσεως ὑπάρξασαν τιμήν, diuinitus delatum honorẽ. Iungitur cum alijs uerbis, ut τυγχάνω & ἐυμαὶ. utuntur tamen his frequẽtius cum participijs quàm illo. ut ὑπάρχω ἐγνωκὼς. Hoc per subiunctiuum dicere solet, Cic. Iam ætas omnia, iam dies mitigarit. Iungitur etiam cum participio uerbi substantiui, ut τυγχάνω, sed longe rarius. Demosth. οὐ γὰρ ἐχθρός γε ὑπῆρξεν ὤν. Τὰ ὑπαρχόντα dicuntur ut τὰ ὄντα, ἡ οὐσία, facultates hominis. ὑπάρχουσα τιμὴ etiã sic dicitur, ut γιγνομένη τιμὴ, id est iustum rei precium. Vide Comment. Bud.
ὑπάρχω σοι. sto à partibus tuis, tuas ptes sequor
ὑπασπιστής. ου. ὁ. scutifer.
ὑπασπιστήρ. ου. ὁ. scutifer, satelles, adiutor, propugnator.
ὑπατεία. ας. ἡ. consulatus.
ὑπατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. sum consul, consulatum gero, fungor magistratu. neut. absolutum.
ὑπάτη. ης. ἡ. chorda inferior tenoris.
ὑπατικός. ὴ. ὸν. consularis.
ὕπατος. α. ὸν. consul, eximius, altus, honoratus præ alijs.
ὑπαυσμός. οῦ. ὁ. uapor.
ὑπαφαιρεσία. extirpicina.
* ὑπαυλος. α. ὸν. manens domi.
ὑπέγγυα. bona prædia & obærata, spõsione & fideiussione affecta.
* ὑπεγγύως ὑπηρεσίας, spõdere, satisdato promittere
ὑπεδέξατο. suscepit.
ὑπέθεντο. consuluerunt.
* ὑπείδομαι. suspicor.
ὑπείκω. cedo, concedo, recedo, subijcio, obsecũdo, ma-

* do, manum do, id est uictum me agnosco.
ὑπειμι. subeo, subsum.
ὑπείρ. super, pro ὑπέρ.
ὑπείροχος. ον. ὁ. pro ὑπέροχος. excellens.
ὑπεξελευσις τῆς κληρονομίας. aditio hæreditatis.
* ὑπεισιέναι. subire, id est εἰς νοῦν ἔρχεσθαι.
ὑπεκδιδράσκω. μ. άξω. π. αχα. subterfugio. neutrũ absolutum.
ὑπεκδύω. μ. ύσω. π. υκα. exuo. acti. accusa. iung.
* ὑπέκκαυμα. fames, fax, id est, incitamentum, & suscitabulum.
* ὑπεκκαίω. μ. ύκαυκα. clam exportata. Vide Com. Bud.
ὑπεκκομίζω. μ. ίσω. π. κα. clam exporto. actiuũ, accusatiuo iungitur.
* ὑπεκπέμπω. clam emitto, ut fit in tumultu.
ὑπεκπροθέω. μ. ήσω. π. κα. uinco.
* ὑπεκρέω. μ. εύσω. π. ευκα. tabesco, sensim & clam euanesco & effluo. neut. absolutum.
* ὑπεκτίθεμαι. clam depono, & fidei committo, ueluti κύριον ἀποκατίθεμαι. sed apud externũ amicum. dicunt autem ὑπεκτίθεμαι εἰς τὰς Ἀθήνας, clã subduco & exporto Athenas deponendum.
ὑπεκτίθημι. μ. ήσω. π. κα. clam expono. actiuum, accusatiuo iungitur.
* ὑπεκτρέπομαι. sensim uito & declino, auersorq; paulatim.
* ὑπεκχωρῶ θανάτου. à morte me subduco. Eodem modo dicit ὑπεκφεύγειν, ὑπεκρεῖν, ὑπεξάγειν, ὑπεξίσταθαι. ut ὑπεκεῖνον τὸν λόγον, declinare.
ὑπεμένω. sustinui.
ὑπέμβριον. ὸ. recens natus infans.
ὑπεμνησα. memoraui.
ὑπένερθε. sub, infrà.
ὑπενάντιος. aduersarius.
ὑπεξαίρεσις. ιος. ἡ. exceptio.
* ὑπεξαιρέομαι. subduco, interuerto, suppilo, clam aufero & auerto.
ὑπεξαιρέω. μ ήσω. π. ηκα. suscipio. actiuum, accusatiuo iungitur.
* ὑπεξαίρομαι. clam de medio tollo. Est etiam eximo, summoueo, reijcio.
* ὑπεξανακύπτομαι. sensim & clam existo, fallo emergendo.
ὑπεξανίσταμαι. cedo.
ὑπέξειμι. exeo, subterfugio.
* ὑπεξελκύω. clanculum auferre.
ὑπεξέρχομαι. μ. ξομαι. obrepo, surrepo, subduco, fallo. Est etiam subire, id est, εἰς νοῦν ἔρχεσθαι.
* ὑπεξίσταμαί σοι ὁδοῦ. cedo tibi uia, id est, decedo. quod etiam ἐξίσταμαι dicitur, τάξει τῆς ἀναχωρῶ. Decedo autem Latinè interdum ἀνὶ τῆς ἐκβαίνω, accipitur, hoc est, ἀπορρέω.
ὑπεξούσιος. α. ὸν. subditus.
* ὑπέρ. cum genitiuo significat pro, cũ accusatiuo, super, suprà, ultrà. In compositione auget ficut per aut quàm apud Latinos.
ὑπέρ. eo quod.
ὑπεράγω. μ. άξω. π. ἦξα. supero, excello. acti. accusatiuo iungitur.
ὑπεραγαπῶ. deamo.
ὑπεράνω. ὸν. ἡ. ὸν. desuper flans.
ὑπέραι. funes nautici quibus cornua antẽnarũ

transferuntur.
ὑπεραίρω. μ. αρῶ. ῶ. ἦρκα. supero, superegredior. neutrum accusatiuo iungitur.
ὑπεραποῦμαι. limis despicio, desuper aspicio.
ὑπέρακμος. ον. ὁ. superadultus, grandis.
ὑπερακοντίζω. μ. ίσω. π. κα. supero, ualde iaculor, actiuum, accusatiuo iungitur.
ὑπερακριβής. ές. ὁ, ἡ. diligens, curiosus.
ὑπεραλγής. ές. ὁ, ἡ. ualde dolens.
ὑπεράλλομαι. transsilio, superfilio.
* ὑπέραντλος. α. ὸν. inexhaustus, superabundans, copiosius infusus.
* ὑπεράνω. super, in cœlo. quãdo ponit cum genitiuo significat super. quando absolute, in cœlo.
ὑπέρας. τὰς. rudentes pendentes ad summitatẽ.
ὑπεράσμαι. demiror, inuideo. deponens.
* ὑπερανεσκότα. præ cæteris eminentia.
* ὑπεραπολογοῦμαι. καὶ
* ὑπεραπιδίνομαι. adesse, & patrocinari, & defendere.
ὑπεραπχρῶς. plus satis.
ὑπερασπίζω. μ. ίσω. π. κα. protego, pugno strẽnuè. acti. accusatiuo iungitur.
ὑπεράσπισμός. οῦ. ὁ. protectio.
ὑπεράσπιστής. οῦ. ὁ. protector, propugnator, redẽptor, qui clypeo suo protegit aliquem, satelles.
ὑπέραχος. α. ὸν. excellens.
ὑπερβάχθομαι. ualde doleo. deponens absolutum require ἄχθομαι.
ὑπερβαίνω. μ. ήσω. π. κα. transeo, transgredior, supero. neut. accusa. iungitur.
ὑπερβερεσσαῖος. α. ὸν. extremus anni mẽsis apud Macedones, hinc comperẽdinator, serotinus, cunctator.
ὑπερβαλλόμενος. η. ὸν. tardus, cunctator.
* ὑπερβάλλομαι. μ. ούμαι. π. ημαι. distendo, differo, ὁ ἀναβάλλομαι καὶ ὑπερτίθεμαι, in aliud tempus reijcio, differo. Accipitur etiam pro ὑπερβάλλω, excello, supero, uinco.
* ὑπερβάλλω. μ. αλῶ. π. κα. extẽdo, ὑπερίχω ἢ, ὑπερβαίνω, excello, supero. Est etiam in auctione uinco, id est, pluris liceor & supra omnes. Vide Comment. Bud.
ὑπερβασία. ας. ἡ. καὶ
ὑπέρβασις. ιος. ἡ. transgressio, iuramenti uiolatio.
* ὑπερβατόν. οῦ. ὁ. hyperbaton. Quintil. uerbi trãsgressionẽ interpretatur, quam frequenter ratio comparationis & decoris exigit.
* ὑπέρβολος. excellens, προέχων, ἐξαίρετος.
* ὑπερβολή. exuperantia, excessus, excellentia, quę ἐλλείψει opponitur. Demosth. τοῦτο γὰρ τοῦτο ὄνειδος ἔχον ἐστὶν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας, Hoc scelus nullo scelere superari potest. Inde illa locutio, τίνος ἢ ὄνοι λελούπασιν ὑπερβολὰς ἐπῆν, A quo superari isti possunt dicendi facilitate.
ὑπερβολῇ. supramodum.
ὑπέρβιος. α. ὸν. immensus, magnanimus, ultra uires existens, superbus.
ὑπερβολία. ας. ἡ. iniuria, excessus.
ὑπέρβολος. lapis qui alligabatur ceruici submergendorum nocentium.

* ὑπερβολικόν. ὀ. nimietas, id est, supra modũ fidẽq;
ὑπερβόρεοι. οἱ, Hyperborei, populus septentrionalis.
ὑπερδέξιον. regio Lesbi, hinc
ὑπερδέξιος. gentile, & Iouis cognomentum.
ὑπερβριθής. έος. ὁ. ponderosus.
ὑπεργάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. occultè molior. deponens, accusatiuo inngitur.
ὑπεργέμων. ονος. ὁ. plenus.
ὑπέργεα. τὰ. animalia quæ per summa telluris degunt.
ὑπερδασύς. έος. ὁ. ualde densus.
ὑπερδεξής. οῦ. ὁ. superior, superans, sublimis.
* ὑπερδεικνύομαι. supra modum cõtendo. quo Demosthe. usus est pro uehementer dicendo contendere.
* ὑπερδιατείνω. idem.
ὑπερδικέω, μ. ήσω. π. ηκα. defendo in iudicio. acti. accusatiuo iungitur.
ὑπερδίπηχυς. duobus cubitis altior.
ὑπέρφα. ας. ἡ. Hyperia fontis nomen.
ὑπερείδω. μ. είσω. π. εικα. firmo, fulcio, confirmo,
* animum addo, conniueo, Est etiam dissimulo, & cum uideã perinde me gero quasi non uideam. Item despicio cum datiuo apud Lucia. acti. accusatiuo iungitur.
ὑπέρεισμα. ατος. τὸ. firmamentum.
* ὑπὲρ ἐκπεφυός. ός. super ex supfluo, id est, cumulatè.
ὑπερεκπλύνω. μ. νῶ. superfluo.
ὑπερεκτείνειν τῆν νεκρῶν. pro mortuis soluere.
ὑπερέκτασις. ιος. ἡ. satisfactio.
ὑπερεμπίμπλημι. μ. ήσω. π. ηκα. χρὸ
ὑπερεμπλήθω. ualde impleo. actiuum accusatiuo iungitur.
ὑπερευδόξος. ός. ὁ. ualde gloriosus.
ὑπερεπαινῶ. effusis laudibus prosequor.
* ὑπερετέω. suppedito.
* ὑπερευδοκιμοῦντες. dicunt clarissima opinione præditi, quasi qui maximè aliqui esse uidẽtur.
ὑπερεύχομαι. intercedo. genitiuo iungitur.
ὑπερῆφέω. μ. εύσω. π. ευκα. super fluo.
ὑπέρευγε. supramodum bene.
ὕπερευ. super optimè.
ὑπερέχω. supero, emineo, uinco. neutrum, accusatiuo iungitur. quære ἐν ἔχω.
* ὑπερέχων. præstans.
ὑπερεῶθε. ex tabulato.
ὑπερεών. ῶνος. ὁ. tabulatum.
ὑπερηγάσθην. uehementer admiratus sum.
ὑπερήδιστα. quàm suauissime.
ὑπερήδομαι. ualde lætor.
ὑπερηλικίωσις. ἡ. decrepitas, ætas extrema.
ὑπὲρ ἡμῶν. è re nostra.
* ὑπερήμερος. ός. ὁ. præteriens diem promissum, qui iam mora est. λαμβάνειν ὑπερήμερον τὸν δικαιοῦντα, τῆν ἡμάτ᾽ τῆν αὐτῶ λαμβάνειν, ἢ ἄφεσιν, in possessionem bonorum eius mitti, qui intra diem non adfuit, aut rei iudicatę non paruit. Iungitur autem genitiuo ὑπερήμερος. Lucia. ὑπερήμερος & προθεσμίας, qui iam elapso tempore non præstitit quod spopondit, qui ad diem non satisfacit: atq; eam ob causam alio uocabulo ἐκπρόθεσμος dicit, & ὑπερπρόθεσμος etiam Hos Romani tarda nomina uocabant. ὑπερήμερον ἐκκαράτειν τινὰ de eo dicit, qui acerbè, id est, πικρῶς ἐκκαράτει. ὑπήμερος & ὀφλήμαρος. qui ad diem præscriptũ nõ soluit. Propriè tamen ὑπερήμερος, uel priuato uocabulo dicuntur ab oratoribus, qui iudicatum non faciunt intra diem rei iudicatę à iudice præstitutum. Vide Com. Bud.
ὑπερημερία. excessus, dilatio ultra præscriptum
* diem, dies in quàm iudicatum quis facere debet. Λυκοῦργος τὴν ὑπερημερίαν dicebãt comiter diem præstitutum prorogare.
ὑπερηνορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ultra uirum possum, excello, extollor animositate, superbio. neutrum absolutum.
ὑπέρησεν. superabit.
ὑπέρηρε. subleuauit.
ὑπέρνωρ. ορος. ὁ. magnanimus, uirilis, superbus, ualidus.
ὑπερμαίζω. μ. ήσω. π. ηκα. ualde ditesco, ὑπερπλουτῶ. neutrum absolutum.
ὑπερμεγαίνομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. superbio. deponens absolutum.
ὑπερμεγαίνα. ας. ἡ. splendor, superbia, insolentia.
* ὑπερμέγαρος. ος. ὁ. superbus, præclarus, sublimis, excelso animo.
ὑπερηχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ualde resono. neut. abso.
* ὑπερθεματίζω. pluris liceor & supra omnes, non solum τιμῶμαι, ἀλλὰ καὶ ὑπερτιμῶμαι.
* ὑπερθεματισμός. uocatur melior allata conditio in pacto addictionis in diem.
ὕπερθεν. desuper.
ὑπέρθεσις. ιος. ἡ. dilatio, superlatio.
ὑπερθετικός. οῦ. ὁ. superlatiuus.
ὑπερθόρω. superfilio.
ὑπέρθυμος. ος. ὁ. elatus, magno animo.
ὑπέρθυρον. lapis ostij superior.
ὑπερίδειν. despicere.
ὑπερίεται. extollitur.
ὑπερικαίνοντες. pedes cito mouebantur propter lætitiam. idem ὑπερίνοντες.
ὑπέρινος. ὁ. ἡ. hyperina, id est, effœta propter nimium partum, tenuis, exilis.
ὑπερίεσαι. tueor.
ὑπεριαχλάζω. μ. άσω. exilio, superfluo, supstrepo
* ὑπερίχυων. ppotẽs. qui & Impotẽs dicit Latinè.
ὑπερίων. ονος. ὁ. Hyperion, solis epitheto, ab ὑπὲρ, & ἴω, eo.
ὑπεριάθαρσις. immodica purgatio, cum mulieres plus iusto purgantur.
ὑπεριακχέω. μ. ήσω. π. ηκα. fatigo.
* ὑπεριέμαι. superiaceo, præcedo, immineo, pro differo apud Gazam.
ὑπερκολακεύω. adulor, assentor.
ὑπερκόσμιος. altissimus, supramũdanus, cœlestis.
ὑπερκόμπως. iactanter, superbè.
* ὑπέρκομπος. ός. ὁ. superbus, ualde elatus, iactabundus, insolens.
ὑπερκυδάς. ός. ὁ. gloriosus.
* ὑπερκύπτω. in pedes erigor, & emineo supalios
* ὑπερλάμπομαι. præradio.
* ὑπερλάμπω. præluceo, præradio. Plinius, ut faculam ita præluceat.

* ὑπὲρ λόγον. maiora quàm ut dici possent, suprà quàm dici possent.
ὑπερμάχομαι. pugno, defendo.
ὑπερμαίζειν. intẽperantius agere, lasciuire, quod uitium nimiũ saturos comitari solet, opiparè uiuere. deducitur à μάζα.
ὑπερμαχητά. τὰ. uictritia.
ὑπερμενέω. μ. ήσω. π. ηκα. supero potentia.
ὑπερμενής. έος. ὁ. ἡ. ualde potens.
ὑπέρμορα. decenter, præter sortem.
ὑπερνικάω. μ. ήσω. π. ηκα. præualeo, neutrum, accusatiuo iungitur.
ὑπερμέτρως enixè, supramodum.
ὑπὲρ μοῖραν. obstante fato.
ὑπερνεόσιος. suus & legitimus, ut filius patris.
* ὑπέρογκος. ός. ὁ. immensus, superbus, intolerabilis, immodicus, redundans, uehemẽter corpulentia onustus.
ὑπερόν. ου. ἡ. palatum.
ὑπέρολβος. ός. ὁ. prædiues.
* ὑπερον. tabulatum.
ὑπεροπεύω. mentior, despicio.
ὑπεροπεύς. έος. ὁ. contemptor, mendax.
ὑπεροπλία. ας. ἡ. superbia.
ὑπεροπλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. expugno.
ὑπέροπλος. ός. ὁ. immensus, fortis, elatus, qui nihil sibi non arrogat armis.
* ὑπερπρόθεσμος. ὁ ὑπερήμερος.
ὑπέροπτα. contemptim.
ὑπέροπτης. ός. ὁ. contemptor, fastuosus.
ὑπεροπτικῶς. fastidiosè.
* ὑπεροπτικός. οῦ. ὁ. despectiuus, despectitius, fastidiosus.
ὑπεροπτομαι. μ. όψομαι. π. ομμαι. χρὸ
ὑπεροράω. despicio, sperno, genitiuo iungitur.
ὑπερορία. ας. ἡ. locus extra fines.
* ὑπερορίζεσθαι. de eiectis, extorribus exulibusq; dicitur interdum.
ὑπέρορος. ός. ὁ. extorris, profugus extra terminos.
ὑπεροχή. ὁ. ἡ. ὑπεροχία.
ὕπερος. ος. ὁ. pistillum.
ὑπεροχή. ἡς. ἡ. præstantia, excellentia, summitas,
* sublimitas, dignitas, prærogatiua, exuperantia, præualentia, amplitudo, primæ partes.
ὑπέροχος. ός. ὁ. egregius, maior.
ὑπερόφρυς. υος. ὁ superbus, superciliosus.
ὑπεροψία. ας. ἡ. superbia, despicientia, fastus.
ὑπερπεριασεύω. μ. εύσω. π. ευκα. χρὸ. superabundo.
ὑπερπηδάω. ῶ. conculco, transgredior.
ὑπερπίμπλημι. μ. ήσω. π. ηκα. superimpleo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
ὑπέρπλαμαι. superuolo. deponens, absolutum.
* ὑπερπώρωσις. Vide ἐκσάρκωμα.
* ὑπερσαρκῶν. χρὸ
* ὑπερσαρκοῦντες. dicuntur quæ corpulentiora iusto fiunt.
* ὑπερσάρκωσις. carnis excrescentia, ἐκσάρκωμα.
ὑπέρτατος. ός. ὁ. supremus, id est, summus.
* ὑπερτείνομαι. χρὸ
ὑπερτείνω. μ. ενῶ. π. ακα. supero, super extendo, circumuenio. acti. accusa. iungitur.
* ὑπέρτερα κρέατα. carnes exteriores, carnes quæ in uictima forinsecus obiacẽt, ut ἔγκατα q̃ intus
ὑπερτερίαι. αἱ. ligna quædam eminentiora currus, super quibus res locantur.
ὑπερτελής. έος. ὁ. ἡ. exterminus.
ὑπέρτερον. postremum, recens.
ὑπέρτερος. ός. ὁ. superior.
ὑπερτίθεμαι. prolongo, differo.
ὑπερτιθέμυθος. tardus.
ὑπερτίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. superimpono, differo, id est, prolongo, submitto. actiuum, accusatiuo iungitur.
ὑπὲρ τὸν κατάλογον. eximius, numero uulgi exemptus.
ὑπερδαγίζειν. supramodum olêre.
* ὑπερδίεχω. trãscurro: accipitur pro depopulor.
ὑπερῴκεγγομαι. μ. ξομαι. uerbis supero.
ὑπὲρ τῆν κοινῆν συμφερόντων. pro utilitate cõmuni
ὑπερύπιος. supinus, resupinus.
* ὑπέρυθρος. fuluus.
ὑπέρφασις. ιος. ἡ. magniloquentia.
ὑπερφερής. έος. ὁ. ἡ. præcellens.
ὑπεφαλαίω. μ. ήσω. π. ηκα. includo phalãgas. neutrum absolutum.
* ὑπερφέρω. μ. ὑπερόισω. π. ὑπεγκνόχα. extollo, præsto, excello. actiuum, accusatiuo iungitur.
ὑπερφαλος. ός. ὁ. infidus, fœdifragus, immensus. uel à φῶ, quod est ostendo, cuius deriuatiuum φαίνω, qui se supra alios conatur ostẽdere. uel à φῶ, quod est dico, qui supra uires dicit, uel qui transgrediturus iusiurandum, quod per phialas factum est.
ὑπερφιλέω. μ. ήσω. π. ηκα. uehementer amo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
ὑπερφρονῶ. contemno, despicio, insolesco. genitiuo & accusatiuo iungitur.
ὑπερφρόνως. contemptibiliter.
ὑπερφυῶς. mirum in modum, egregie, incredibiliter.
ὑπερφρων. ονος. ὁ. ἡ. superbus.
ὑπερφυής. έος. ὁ. ἡ. ingens, immẽsus, eximius, egregius, ineffabilis.
ὑπερφυές. έος. τὸ. eximiè factum, superexcellens.
* ὑπερφυσάω. supra modum inflatus sum.
ὑπερχείλης. έος. ὁ. ἡ. exuberans, plenum.
ὑπερχέομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. exubero, effundor.
* ὑπέρχομαι. accedo, assentior, per obreptionem me alteri captiosè submitto. Et obsequiosè colo, θεραπεύω, alicui me uendito & eum obseruo: Quintilia. subeo dixit, Interim uero (inquit) fallendus iudex, & uarijs artibus subeundus est. τὸ ὑπελθόν, quod in mentem uenit. deponens, accusatiuo iungitur. quære ἔρχομαι.
ὑπέρχολος. ός. ὁ. supra modum iratus.
ὑπέρχρεως. inuolutus ære alieno.
ὑπερῴησαν. retro cesserunt.
ὑπερῷον. ῶ. τὸ. tabulatum, locus æditus, palatũ, cœnaculum.
ὑπερῴα. palatum.
ὑπερῴρον. exolescens, quod tempus suũ excessit.
ὑπεύθυνος. ός. ὁ. reus, obnoxius, subditus. de reo sonte dicitur ut ὑποδίκος.
ὑπέχω. μ. ὑφέξω. π. ὑπέχηκα. summitto, sustineo, subsisto,

* ſubſiſto, prudenter ago, adhibeo, occupo, opprimo, recipio, luo. ὑπίχειν τὴν χεῖρα. præbere manum ſeu porrigere apud Lucian. Δίκην ὑποχεῖν. cauſam dicere.
ὑπεψενισμένη. dicitur iam propinqua partui. Sũpta metaphora à ficis immiſſis pſenibus uermiculis iam maturaſcentibus.
* ὑπηκόος. ε. ὁ. ſubditus, obediẽs, morigerus, ὁ ὑπακούων καὶ ὑπαγόμενος.
ὑπήλυθε. ſubijt, ab ὑπελεύθω.
ὑπηνέμιον ὠὸν. τὸ. ſubuẽtaneum, inefficax ouum, quod citra coitum æditur, ſed ueneris imaginatione. dicitur etiam ζεφύριον ὠὸν.
ὑπήνεμος. ε. ὁ. ſub uento expoſitus, ſubuentaneus. idem ὑπηνέμιος. friuolus, inanis.
ὑπήνη. ης. ἡ. barba, pili circa labia. (beſcens.
ὑπηνήτης. ε. ὁ. iuuenis incipiens barbeſcere, pu-
* ὑπηρεσία. ας. ἡ. ſeruitium, obſequium, obſeruantia, officium, adminiſtratio.
ὑπηρέσιον. ε. τὸ. remus, aſſer ſedis.
* ὑπηρετέομαι. obſequijs & opis color & obſeruor. Et τὸ ὑπηρετούμενον, obſequium, & exhibita opera. Accipitur etiam actiuè. ut ὑπηρετοῦμαί σοι τὰ νῦν. hanc tibi operã nauo, in hoc tibi obſequor.
* ὑπηρετέω. μ. ήσω. σ. ηκα. miniſtro, ſubminiſtro, obſequor, morẽ gero, inſtruo, paro, ſuppeto, ſubſeruio. nauo operã alicui & obſequor. neutrum, datiuo iungitur, & accuſat.
* ὑπηρέτης. ε. ὁ. miniſter. Interpres euangel. non nũquã carnificem, nonnũquã exacto rem trãſtulit. Eſt autem, ὑπηρέτης is, qui exequitur iudicis ſentẽtiam.
* ὑπηρετηριόν. ὁ ἐξ οὗ τὴν ὁλκὸς εἰς τὰς ὑπηρεσίας.
ὑπηρετικός. οῦ. ὁ. ſeruilis. Eſt etiam ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὰς ὑπηρεσίας.
ὑπηρετικόν. οῦ. τὸ. armamentarium. (ὑπηρεσίας.
ὑπηρετοῦμαι. miniſtro.
ὑπηρέτρις. ιδος. ἡ. miniſtra.
ὑπηχέω. μ. ήσω. reſono, ſuccino.
ὑπὲρ. ἀκτῶ. ſub auroram.
* ὑπίλλω. ſublino.
* ὑπιχνέομαι. ὑποχήσομαι. σ. ὑπέχημαι. μέσ. ἀόριστος δεύτερος. ὑπεχόμην. promitto, polliceor, profiteor. deponens, accuſa. iungitur.
ὑπνάω. μ. ήσω. σ. ηκα. καὶ,
ὑπνόω. dormio. neut. abſolutum.
ὑπνηλός. οῦ. ὁ. ſomnolentus, ſomniculoſus.
ὕπνον. ε. τὸ. ſomnium.
ὑπνοδότης. ου. ὁ. ſomnifera.
ὑπνομαχέω. μ. ήσω. σ. ηκα. pugno cũ ſomno.
ὕπνος. ε. ὁ. ſomnus.
ὑπνοποιός. ſomnum prouocans, compoſitus.
* ὑπνω[ι]κός. οῦ. ὁ. ſopiens, ſoporificus. Et ſomniculoſus, deditus ſomno.
ὑπνόω. μ. ώσω. σ. ωκα. ſoporor, ſomnio.
ὑπὸ. cum genitiuo ſignificat ab, cum datiuo & accuſatiuo ſub. Interdũ Atticè ἀντὶ τοῦ πρὸ
* accipitur. ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἀποθνήσκειν. interire à iudicibus. Quod Latini imitantur. Cice. nihil enim eſſe ualentius à quo intereat. In compoſitione interdum minuit quemadmodum ſub apud Latinos.
ὑπόβαθρον. ε. τὸ. ſcabellum.

ὑποβάλλομαι. ſubſterno. Ponitur & ἀντὶ τοῦ πρὸ-
* βάλλομαι καὶ ὑποτίθεμαι. Eſt etiam falſo mihi quippiam aſcribo, mihi quaſi ſubdititium aſſumo, ſuccidaneum me infero. Item ſuppono partum.
* ὑποβάλλω. μ. αλῶ. σ. ηκα. ſuppono, ſuggero, admoneo. Eſt etiam interfari, ſermonemq; interpellare, & ꝓpoſtere excipere, hoc eſt, ἀκούσας καὶ ἀώρως ὑπολαμβάνειν. act. acc. iũg. cũ dat.
ὑποβάσις. ιδος. ἡ. ſubucula, ſubligaculum.
* ὑποβλέπω. improbe & torue aſpicio. Item limis aſpicio ad collimãdum. Eſt etiam ſuſpicor, ſuſpecto.
ὑπεβλήθην. ſucceſſit, excepit uerba dicentis nõdum finita. interpellato ſermões. Aduerb.
ὑποβλαστικός. οῦ. ὁ habẽs uĩ deijciẽdi & ſubducẽdi
ὑπαίμεστος. improbus, ruſticè inuerecundus.
* ὑποβολιμαῖος. ε. ὁ. ſubditius puer, ſpurius, nothus.
ὑποβολεύς. έως. ὁ. ſuppositor.
ὑποβολή. ῆς. ἡ. præceptum, ſuppositio.
ὑποβολιμαῖος. ε. ὁ. ſubditus, id eſt, ſuppositus puer νόθος. πίβολος. ſuppositituis.
* ὑποβόλος. pignerationi obnoxius & obiectus pro pignore, quam hypothecã uerbo Græco Iuriſcõſulti ſæpe uocant. Eſt enim ὑπόβολον, τὸ ὑπηρεμούμενον πρὸς δάνειον καὶ χρέος, ſiue domus, ſiue prædium, ſiue res mobilis ſit. ὑπόβολον in Pandect. græcis, idẽ eſt, quod δωρεὰ προγαμιαία, hoc eſt, donatio propter nuptias
ὑποβρέχω. μ. ξέω. proluo, irrigo, unde
ὑποβεβρεγμένοι. irrigati, appoti.
ὑπόβρυχα. in profundo, ſubmerſè.
ὑπόβρυχος. ε. ὁ. ſubmerſus.
ὑποδαστρον. pecten, ſiue imus uenter.
ὑπόγαιος καὶ ὑπογαίδιος. ε. ὁ. ſubterraneus.
ὑπογλωσσίς. ίδος. ἡ. caro qua lingua inferiori maxillæ connectitur, & coronæ genus.
* ὑπόγραμμα. τὸ ἔνθημα, ut ὑπογραφή.
ὑπογραμματεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. ſcriba ſum. neu. ab.
ὑπόγραμμον. οῦ. τὸ. pictura, monumentum.
* ὑπογραφή. ῆς. ἡ. deſcriptio, ſubſcriptio. primẽ manus delineatio & deſcriptio, quæ pars eſt ζωογραφικῆς, leuis deſcriptio, & rudis craſſaque adumbratio. Plato appellat quodam loco ὑπογραφὴν craſſæ Mineruæ explicationem, nõ ſubtilem atq; multum artis habẽtem. quæ tranſlatio ducta eſt à pueris qui aut picturam docẽtur aut ſcripturam. ὑπογραφὴ enim artis rudimenta cõtinet. Quod apud Cicer. eſt, Præſcriptio uero naturæ, non eſt προγραφή, ſed ὑπογραφή. Ariſtot. ὑπογραφὴν τοῦ θεμελίων uocat, foſſam ductã & fundamenti circunſcriptionem. Eſt & fucus apud Lucia. qua dictione Herodia. pro figurato dicto & ridiculo uſus eſt.
* ὑπογραφεύς. à manu ſeruus, amanuenſis, qui dictata excipit.
* ὑπογράφομαι. τὸ ψιμυθοῦμαι καὶ ἐνλίβομαι. fuco uel ceruſa illinor. Accipit etiã pro ſuo actiuo.
* ὑπογράφω. μ. άψω. π. αφα. illino, deſcribo, τὰ ὑπαγορευόμενα γράφω, dictata excipio. Item pro προγράφω, præſcribo, pueris qui docentur ſcribo, primis lineis deformo, & prima manu aliquid

aliquid informo, & lineamenta duco. Eſt etiam commentarium rerum ſcribo, quarum hiſtoriam alij poſtea enarratius ſcribant, & ornamentis luminibusq; orationis additis abſoluant & expoliant. Item ſubſcribo, id eſt, probo & aſſentior, aſtipulor. preterea deſigno deſtinoq; & faciẽdũq; propono & inſtituo. Bud. actiuum accuſatiuo iungitur.
ὑπόγυος. ε. ὁ. propinquus, recens.
ὑπογυότατα. propinquiſſimè.
* ὑποδεικνύω. præmonſtro.
ὑποδεής. ὁ. ἡ. infimus, indigens, timidus.
ὑποδιδάσκαλος. ε. ὁ. hypodidaſcalus, ſubpræceptor.
ὑποδακρύω. μ. ύσω. ſublachrymor.
ὑπόδειγμα. ατος. τὸ. exemplum.
ὑποδεικνύω. μ. είξω. π. εικα. demonſtro per rationem & exempla.
ὑποδείδω. μ. ίσω. π. εικα. timeo, ſubuereor. actiuũ accuſatiuo iungitur.
ὑποδλάξεα. τὰ. torques, monilia colli.
ὑποδέξια. ας. ἡ. ſuſceptio.
* ὑποδέχομαι. μ. έξομαι. π. εγμαι. ſuſcipio, recipio, τὰ ὑποτιθεὶς τὰς χεῖρας δέχομαι καὶ δεξιοῦμαι, καὶ φιλοφρονοῦμαι. & accipio, id eſt, ἐστιῶ. deponens, accuſa. iungitur.
ὑποδέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſubligo. actiuũ accu. iungi.
ὑπόδημα. ατος. τὸ. καὶ,
ὑπόδεσις. Θ. ἡ. calceus, calciamentum.
ὑποδιαστολή. ῆς. ἡ. ſubdiſtinctio.
ὑποδίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. cedo. neu. datiuo iun.
ὑπόδικος. ε. ὁ. reus, obnoxius, ſubditus.
ὑποδιώκτης. ὁ. miniſter.
ὑποδύτης. Θ. ἡ. qui pellibus indutus eſt.
* ὑποδοχή. ῆς. ἡ. ſuſceptio, receptaculum. Eſt etiã epulum & conuiuium.
ὑποδοξ. ικος. ὁ. toruus.
ὑποδρα. torue.
ὑποδρηστήρ. ῆρος. ὁ. ſeruus.
ὑποδύω. ſubeo, neutrum abſolutum.
ὑποδύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. ſubeo, ingredior, ſuccumbo, condo, ſubinduo. Item ſurrepo & inſinuo me in gratiam alicuius. ὑπαδύομαι. Eſt etiam ſubeo hoc eſt, obeo, ſuſcipio. Eſt etiam urinari. Et ὑποδύεσθαι τὸν δίκα, τὸ ὑπακρίνεσθαι, καὶ ὑποκρίνεσθαι, agere perſonam Iouis & ſimulare. Aliquando ὑποδύεσθαι colere eſt & obſeruare obſequioſè. deponẽs, accuſatiuo iungitur.
ὑποδύτης. ε. ὁ. interior ueſtis.
ὑποδύω. μ. ύσω. ὑποδύομαι.
ὑποεἴκω. ὑπείκω. ſubſum, reuertor.
ὑποζόφον. ad tenebram.
ὑποζύγιον. ε. τὸ. iumentum.
ὑποζωννύω. μ. ύσω. π. ωκα. ſubcingo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
ὑπόζωμα. ατος. τὸ. ſuccinctura.
* ὑπόθεμα. fundamentum, & quaſi baſis.
ὑποθερμαίνω. μ. ανῶ. π. ανκα. calefacio. acti. accu. iũ.
ὑπόθερμος. Θ. ὁ. ſubcalidus.
* ὑπόθεσις. ιος. ἡ. propoſitũ, hoc eſt προθεσις. Iſocrat.

εἰς τὸν ὑπόθεσιν ἐπανελθεῖν, ad rem, ad cauſam, ad propoſitum redire. Significat etiã Syneſ. & Ciceroni controuerſiam. Et occaſionẽ & prætextum uelamẽq;. Item προαίρεσιν, hoc eſt, propoſitum & inſtitutum & σκοπόν, quẽ demoſt. etiam ὅρον appellat. Eſt etiam materia & argumẽtum operis. Eſt etiã quod priſci Iuriſcõſulti ſpeciem appellant, recẽtiores legis caſum. Item fundamẽtum & quaſi baſis. ὑποθέσεις etiam dictæ ſunt principia & elementa ſcientiarum, quas quidã ſuppoſitiones, quidam ſubiectiones dicũt. καθ' ὑπόθεσιν ὑπεῖν, eſt ὑποθέμενον, μὴ ἀπεφασισμένον ἐπεῖν. ἀπὸ ὑποθέσεως etiam opponitur τῷ ἁπλῶς, hoc eſt, non ſimpliciter, ſed quodammodo & ex ſuppoſitione. ἐξ ὑποθέσεως & ὑποθετικὸν εἶναι, quod ex conſecutione natum eſt, nõ per ſe & ſuapte natura, ut fatum. ὑπόθεσις ἀντὶ τοῦ προθέσεως ἀπλῶς ponitur. Vide plura in Cõmentarijs Bud.
ὑποθετικός. οῦ. ὁ. ſuppoſitiuus, hortatiuus.
ὑποθήκη. ης. ſuppoſitio, documentum, pignus, cõſilium, adhortatio, monitum, præceptum
* ad uitam inſtituendam.
ὑποθημοσύνη. ης. ἡ. admonitio.
ὑποθυμάζειν. ſuffire.
ὑποθωπεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. adulor, neut. accu. iũg.
ὑποκερέω. μ. ήσω. σ. ηκα. guberno, intus habito.
* ὑποκαίω. μ. αύσω. ſuccendo.
ὑποκάμπτω. flector, conuertor, circumagor, ambages fugæ implico, ut ſeruus uel lepus fallere quærens. dicitur hoc etiam ὑπερείδεσθαι.
* ὑποκατάπω. præuoro, præripio & deglutio.
ὑποκαταστάς. Θ. ὁ. ſubſtitutus.
ὑποκαταπίνω. μ. νῶ. σ. νεκα. ſuccumbo, ſubmitto me, inclino. deponens, accuſatiuo iũgitur.
ὑποκηρύττω. μ. ξω. nuncio ſiue prædico per ꝓconẽ
* ὑποκύπτομαι. ſubiaceo. deponens, datiuo iungitur.
ὑπόκειμα. pignora, hoc eſt, bona quæ in creditum ſubiecta ſunt & ſuppoſita.
ὑπόκιβδος. Θ. ὁ. ſubrufus.
ὑπόκισις. hypociſtis etiã Latinè ſic dicta, quod naſcatur ad radices ciſti fruticis.
ὑποκλίνω. μ. ίσω. σ. κα. diuulgo. neut. accuſ. iung.
* ὑποκορίζομαι. σ. ισμαι. blandior, per diminutionẽ loquor, diminuo. Apud Platonem pro rẽ odioſam ſpecioſo nomine appellare, aut minus inuidioſo, hoc eſt, εὐφήμως ὀνομάζειν, honeſtis appellationibus rem ſceleratam & pudendam uelare & prætexere. ut Virgil. Coniugium uocat, hoc prætexit nomine culpam. Xenophon contrario modo accipit pro inuidioſo nomine appellare. Vide Comment. Bud. depo accuſa. iung.
* ὑποκόρισμα. ατος. τὸ. diminutio. malẽ rei integumentum, & ſpecioſa appellatio, auribuſq; blandiens.
ὑποκορισμός. οῦ. ὁ. diminutiuus.
ὑποκρίνω. μ. ίξω. reſono, reſpondeo, ad gratiam adſono.
* ὑποκρίνομαι. falſo accuſo. Simulo, ut ὑποκρίνομαι ἀγωνιστὴν, p agere. Eſt etiã reſpõdeo, τὸ ἀποκρίνομαι. Quãquã ὑποκρίνομαι ἐμαυτῷ ſignificat

etiã ἐν ἐμαυτῷ ὑπολογίζομαι, καὶ ἐν ἐμαυτῷ κρίνω, mecum æstimo & iudico, interpretor ἑρμηνεύω καὶ ἡγοῦμαι. respondeo.

ὑποκρίνω. μ. νῶ. τω. ηκα, simulo, respondeo. neutrũ. accusatiuo iungitur.

ὑπόκρισις. ιος. ἡ. simulatio.

ὑποκριτής. οῦ. ὁ. mimus, simulator, hypocrita, actor, histrio. est etiam coniector.

ὑποκρούω. μ. σω. τω. κα. reluctor, id est, simulo, incuso, refello. actiuũ, actõ iungitur.

* ὑπηρετόπομαι καὶ

* ὑπηρέπω, occulte condo, abscondo, clanculum repono.

ὑποκυκλος. ον. ὁ. rotundus.

ὑποκυσαμένη. ης. ἡ. prægnans.

ὑποκύων. una ex comœdijs Varronis.

ὑποκύπτω. μ. ψω π. νφα. succumbo. neutrum dari uo iungitur.

ὑποκωμῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. assimilo, comicè mordeo.

ὑποκωφος. ον. ὁ. subtiliter audiens, surdaster.

* ὑπολαμβάνω. μ. ὑπολήψομαι. π. ὑπέλιφα. credo, deprehendo, respondeo, recordor, suspicor, accipio sermonem. Est etiam τὸ προλαμβάνω. Et ὑπολαμβάνειν τὸν ἵππον est equum freno sistere, coercere, quod etiam ἀναλαμβάνειν & ἀνέχειν dicitur.

ὑπολεαίνω. μ. ανῶ. lenio.

* ὑπολείπομαι. μ. λείψομαι. π. λειμμαι. resto, relinquor. Et actiuè relinquo, reliquum facio: cum accusatiuo.

ὑπολείπω. μ. λείψω. π. λειφα. derelinquo, deficio. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὑπολευκαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. albesco. neutrum absol.

ὑπολευκός. οῦ. ὁ. albicans.

ὑπολήνιος. ον. ὁ. torcularis.

ὑπόληψις. εως. ἡ. reprehensio, opinio, suspicio.

ὑπολίζονες. ὁι. minores magnitudine corporis.

ὑπολιχνος. ον. ὁ. gulosus.

ὑπολισθός. οῦ. ὁ. lubricus.

ὑπολισσος. ον. ὁ. habens nates graciles.

ὑπόλιθος. ον. ὁ. saxosus.

* ὑπολογίζομαι. τὸ λόγον ἔχω, alicuius rei rationẽ habeo, quod etiam dicitur ὑπόλογον ποιοῦμαι.

ὑπολογίζω. μ. ίσω. π. κα. cogito, reputo. actiuum, accusatiuo iungitur.

* ὑπόλογον ποιοῦμαι τῆς νίκης. rationem uictoriæ habeo. ἐν μηδενὶ ὑπολόγῳ τίθεσθαι & ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεσθαι floccifacere. Et Lysi. ὥστε οὐδεὶς ἀνὴρ ἀντᾷ τοῦτο ὑπόλογον γενέσθαι, ὅτι ἔφυγεν. Itaque par est illi ad salutem non cedere quod exul fuit, hoc uobis ille iure imputare non potest. Vide commentaria Bud.

ὑπομάζος. ον. ὁ. infans adhuc lactens.

ὑπομελής. εος. ὁ. ἡ. aptus, expeditus.

ὑπομέλος. ον. ὁ. lactens.

ὑπομειδιάω. μ. άσω. τω. κα. subrideo, neutrũ absol.

* ὑπομένω. π. νῶ. sustineo, expecto, fero. Accipitur etiam sicut ἀνέχομαι pro animum inducere possum, quod uulgariter dicitur animum & cor habere possum. Demost. ὁι καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν. Latini etiã dicunt sustineo, accusa. iungi.

ὑπομιμνήσκω. μ. ήσω. τω. κα. memoro, suggero, actiuum. accusa. iungitur.

ὑπόμνημα. ατος. τὸ, recordatio, commentarium, monumentum. Vide commẽt, Budæ.

ὑπὸ μάλης. sub ala. quod tantũ inuenitur in ea locutione, nam μάλη rectus nõ est in usu sed μαχάλη.

ὑπομνηματής. οῦ. ὁ. legens commentaria.

ὑπομνῆσαι. commone facere.

ὑπομνηματογράφος. à commentarijs.

ὑπόμνησις. ιος. ἡ. monitio.

* ὑπόμνυσθαι. τὸ ὑπερτίθεσθαι καὶ ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην προφάσει ἀποδημίας ἢ νόσου. certamẽ profero, cõperẽdino, causam differẽdam cẽseo & peto, & quo minus iudicetur intercedo, prorogo, in aliud tempus reijcio.

ὑπομονή. ῆς. ἡ. patientia, expectatio.

ὑπομονητικός. οῦ. ὁ. patiens.

ὑπονομή. ῆς. ἡ. fraus.

ὑπονέμομαι. μ. οῦμαι. defraudo, decipio.

ὑπονήριον. subiectum Neio monti Thraciæ, uel ut alij Itachæ.

ὑπονοέω. μ. ήσω. τω. κα. suspicor, suspectum habeo. acti. accusa. iungitur.

ὑπόνοια. ας ἡ. suspicio, allegoria, superbia, confidentia, figura est, cũ aliud dicitur quam audiẽs expectabat. ut illud Aristoph. πισθόλογον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίσταλον.

ὑπονοστέω. μ. ήσω. redeo, titubo, aberro, grauor senectute.

* ὑποξενίζω peregrina commemoro.

ὑποξέω. μ. ήσω. τω. κα. perfectè sculpo. neut. ac. iũ.

ὑποξυλος. ον. ὁ. subligneus.

ὑποξυς. υ. ον. acuminatus.

ὑποξυρέω. μ. ήσω. subrado.

* ὑποξύω. subrado, palluo & præterfluo capitur

ὑποπτίλια. ας. ἡ. humiliatio.

ὑποπόλιος. qui est colore subliuescẽte.

ὑποπρωΐζω. μ. άσω. τω. κα. maturesco, cresco. neutrum absolutum.

ὑποστίζω. μ. άσω. π. κα. suggillo, uitupero, derogo, castigo. acti. accusa. iung.

ὑποστίμπλαμαι. plenus sum, impleor.

ὑποστίπτω. subiaceo, succumbo. neut. dati. iungi.

ὑποπλακίη. ης. ἡ. subiecta monti πλακίῳ.

ὑποστολος. ον. ὁ. stratus.

ὑπόπλεως. ον. ὁ. plenus.

ὑποπροσαχωρέω. μ. ήσω. τω. κα. impedio. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὑποπόδιον. ου. τὸ. scabellum.

ὑπόπρεπον. τὸ. suppedaneum.

* ὑποποιοῦμαι. est fermè πιθανοποιοῦμαι. id est, mihi auctoro, ad autoritatem meam fidemq; traho, concilio mihi. Et dicto audientem mihi reddo, subigo & subiugo mihi, occupo. Est enim ὑπ' ἐμαυτῷ ποιοῦμαι.

ὑποπόλος. ον. ὁ. subcanus.

ὑποπούλος. ον. ὁ. simulatus.

ὑπόπους. ποδος. ὁ. pedes habens.

ὑπὸ προθυμίας. promptè.

ὑπόπρωρος. ον. ὁ. forma nauis.

ὑπόπτερος. ον. ὁ. pennatus, leuis.

ὑποπτεύομαι. μ. εύσομαι. existimo.

* ὑποπτεύω. μ. εύσω. τω. κα. suspicor, uereor, & suspectũ habeo, dubito. Accipitur pro puto & coniecto, sicut Latinis coniecto. neut. accusatiuo iungitur.

ὑποπτήσσω. μ. ξέω. π. κα. formido, reuereor. neutrũ accusatiuo iungitur.

ὑπόπτος. ον. ὁ. suspectus.

ὑπόπυον. malum in oculo abscessus corneę, quũ pus in cornea mẽbrana colligitur.

ὑπόσυθρος. ον. ὁ. succensus, subiratus, subruffus, subrubicundus.

ὑπόφως. ον. ὁ. qui obscurè per nasum loquitur.

ὑποβόστριχος. ον. ὁ. breuem uisum habens.

ὑποβρύω. μ. σύσω. π. υκα. serpo. neut. absol.

ὑποβόειος. ον. ἡ. ouis habens agnum.

ὑποβρίζος. ον. radix.

* ὑποβόειον. barba ea quæ sub naribus enascitur. dicitur etiam προπωγόνιον.

ὑποβρυχίω. μ. ήξω. π. υχα. strido.

ὑποβρύπτω. μ. ψω. π. υχα. suffodio. neutrũ accu. iun.

* ὑποβχαῖος. saltationem choro canenti accõmodare. & secundũ Athenę. προσχηματοποιοῖος.

* ὑποβχήματα sunt καὶ τὰ ἄσματα τοῖς ὑποβχημένοις προσαδόμενα καὶ τὰ σχήματα. Vocabant autẽ ideo, quã ipsi illi gestus uelut comites erãt & assecłæ saltationũ, sinẽ quibus saltatiões nõ placebãt. Lucia. τῆ ὑποβχήματα ait uocari ἄσματα, quæ saltantibus accinebantur.

* ὑποσαθρος. rimosus.

ὑποσαίνω. μ. ανῶ. adblandior.

ὑποσακίζω. μ. ίσω. impingo.

ὑπόσαλος. ον. ὁ. mobilis.

ὑποσείω. μ. είσω. τω. κα. latenter excutio

* ὑποσημαίνω. indico. Item ἀντὶ τοῦ προσημαίνω apud Platonem & signum do, auctorẽ me suaforemq; prebeo.

ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον. classicum canere.

ὑποσημείωσις. ος. ἡ. subscriptio.

* ὑποσκελίζω. μ. ίσω. π. κα. supplanto, euerto, fraudo, decipio, subuerto, suppositò pede aliquem in terram deijcio. actiuũ, actõ iũgit.

ὑποσόλοικον. ου. τὸ, ineptius, subabsurdũ, incõgruũ.

ὑποσμικρίζω. μ. ίσω. π. κα. diminuo, decurto. neutrum accusa. iungi.

* ὑποσφαγισμός. morbus oculorũ cũ reuma multum & calidum per oculos fertur ac propterea uultus ruber apparet.

ὑποσφάω. μ. άσω. π. κα. diuello. actiuũ, accu. iũgit.

ὑποσυστολος. ον. ὁ. socius, confœderatus.

ὑποσάθμη. ης. ἡ. fex, hoc est, id quod crassius in liquoribus in fundo subsistit.

* ὑπόστασις. εως. ἡ. substãtia, natura subsistens. ὑπόστασις in trinitate diuina idem est quod οὐσία, & quod πρόσωπον. ὑπόστασις etiam est audacia & fortitudo animi; præsentia.

* ὑποστάτης. ου. ὁ. furcifer. Et ὁ ὑποστήσας, qui condidit, & in naturam rerum ædidit.

* ὑποστατικός. ὁ ὑπομενετικός καὶ θαῤῥαλέος, præsidẽs. Significat etiam auctorem & conditorem substantiæ.

ὑποσαχύσαιτο. augeretur.

ὑποστάω. μ. ήσω. π. κα. sustineo. actiuum, accusatiuo iungitur.

* ὑποστέλλομαι. μ. ειλοῦμαι. formido, uereor, reprimo, paulũ timeo, dissimulo. Et præuaricor, nec contentis uiribus ago, uires remitto, hoc est, non acriter, non omni conatu ago, consultò uincor, & cedo pari. quod etiã ὀφείλεσθαι dicitur, ut qui gratificandi gratia & obsequendi cõtentionem remittunt. deponẽs, accusatiuo iungitur.

ὑποστέλλω. μ. ειλῶ. π. αλκα. uereor, retraho. actiuum. accusa. iungi.

ὑποστερνίζω. μ. ίσω. π. κα. mitto sub pectore. neutrum, accusatiuo iungitur.

* ὑπόστημα. sedimentum, & quod ex urina subsidet. dicitur etiam pro hypostasi.

ὑποστήσομαι. digrediar ab illo.

ὑποστίλβω. resplendeo.

ὑποστηρίζω. μ. ίξω. π. ιχα. confirmo, alleuo, fulcio. actiuum accu. iungitur.

* ὑποστολή. ῆς. ἡ. repssio, subtractio, fuga, submissio, timiditas & metus non planè nec ingenuè loquentis, & præuaricatio.

* ὑποστρέφομαι. & ὑποκάμπτω, flexu fallo. Inde factũ, ut ὑποστρέφειν sit δολοῦσθαι, & fugitãdo ludificari.

* ὑποστροφὴ ἐξαπάτη, καὶ δολόλυσις. quæ etiã τροφὴ dicit.

ὑποστρώννυμι. μ. ώσω. π. ωκα. substerno. acti. ac. iun

ὑποστράτηγος. ου. ὁ. dux secundarum partium.

ὑποστρέφω. μ. έψω. π. εφα. accedo, postliminio reuertor. neutrum absolutum.

ὑποστροφή. ῆς. ἡ. ius postliminij, impostura.

ὑπὸ συνθήματος. ex cõposito.

* ὑπόσφελμα. ruptio uenæ ex ictu & plaga plerũq; proueniens. ἀπὸ τοῦ σφάλλειν.

ὑποσχέθω. detineo. actiuum, accusatiuo iungi.

ὑπόσχεσις. ιος. ἡ. promissio.

ὑποσχέσθαι. promittere.

* ὑποταγή. ῆς. ἡ. subiectio, submissio, subiugatio, obedientia.

ὑποτείνω. ον. ὁ subligatus.

ὑποτεινόμενος. ου. ὁ. subiunctiuus.

* ὑποταράττω. conturbo, terrefacio.

ὑποτάσσω. μ. άξω. τω. κα. subdo, subiugo, subijcio subigo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὑποτελέω. μ. έσω. τω. κα. soluo tributum. neu. absol.

* ὑποτείνομαι. ἀντὶ τοῦ προτείνομαι, prætendo, opponо, προβάλλομαι, offero. Plato posuit pro eo quod est interrogando & disputãdo proponere & exponere.

* ὑποτείνουσα. linea est trigoni orthogoni, quæ utraq; latera recti anguli complectitur.

* ὑποτείνω. τὸ προτείνω.

ὑποτείνω σοι τὰς ἐλπίδας. prætendo tibi spem.

ὑποτελής. ές. ὁ. ἡ. tributarius.

* ὑπολέμονται. intercipio, trãsitu arceo. ὑπαιρέμενοι τοὺς κακοῦντας, καὶ ὑφαιροῦμαι, aufero & præcido tẽpus.

* ὑποτέμνω. μ. ὑποτεμοῦμαι. π. ὑποτέτμηκα. pcido, incido, succido, præuenio, dolosè succido uel præcido.

ὑπὸ τῆς μετριότητος. pro mea modestia.

* ὑποτίθεμαι. μ. ήσομαι. π. ειμαι. admoneo, cõsiliũ do Et pignori datũ accipio, ὅπερ ἐστὶ τοῦ δανείζοντος. Est etiam apud Atticos προτίθεμαι. Et

propono me dicturum, quæ significatio proxima est superiori. Aliquando argumẽtum & materiam scribendi sumo. Item cõstituo, & quasi λογματίζω. Hoc Cicero ponere uocat: cui opponitur ἀναιρῶ. Est etiã supponere uel suppositare, hoc est, uelut subiectum ponere. Est autem minus quàm ἀποφαίνεσθαι, quod decernere & sententia constituere est, Athenæus tamen pro constituere, id est, p cõperto ponere usus est, & decernere. Significat etiam atticè ὑποπαραινῶν καὶ συμβουλίνεσθαι, & præceptiones dare doctrinæ moralis & philosophicæ, deponens, datiuo iungitur.

ὑπαιτίθια.τὰ. infantes lactentes.

* ὑπαιτίθημι.μ.ήσω.π.ηκα. consulo. Item pignori opponо: ὅπερ ἐπὶ τῶν δανειζομένων, τῶν τὸ ἐνέχυρον διδόντων: dicitur hoc etiam τίθημι. & τίθεμαι, τὸ ὑπαιτίθεμαι. Latinè pignero & pigneror dicitur quorum alterum debitoris, alterum fœnerantis est. ὑπαιτίθημι etiam apud Atticos προτίθημι significat. ὑπαιτίθημι & τίθημι etiam uoce actiua dicit pro principia pono & suppono. acti. accusa. iung.

ὑπαιμάω.μ.ήσω.π.ηκα. irrogo. pœnã, condemno.

ὑπαιανθορύζω.μ ύσω. submurmuro.

ὑπαιομαδίας.ά. abscissæ, præcipites.

ὑπαιοπάζω.μ.άσω.τ.ακα. coniecto, act. accu. iung.

ὑπαιπίσω.μ.ήσω.τ.ηκα. suspicor. neut. accus. iung,

* ὑπαιτίχω, τὸ ὑπέιχομαι. subeo Xen. pro cursu comprehẽdo dixit, uel fugientem reprehendo. Basil. pro surrepere & latenter insinuari.

ὑπαιτίω.μ.ήσω.π.ηκα. sustineo. acti. accusa. iung.

ὑπαιτίμω subtremisco, desenibus dicit qui mẽbris sunt tremulis.

ὑπαιτίμματα.τὰ. uersutiæ.

ὑπαίθομος.subtimidus, subtremulus.

ὑπαίθορος.ος.ὁ. rediens, redux.

* ὑπαιτυποῦμαι.ωθῶ

ὑπαιτύπόω.μ.ώσω.π.ωκα. per figuram demonstro,

* designo, informo rem aliquã, hoc est, summaria descriptiõe designo, quod & πυγγράφω dicitur, constituo, circũscribo. ὑπαιτυποῦμαι, animo uerso & imaginor. ponitur & pro representо, & speciem rei informo, ut ὑποτυπῶ. Vide Com Bud. acti. accusa. iungi.

ὑποτύπωσις.ιος.ἡ. informatio, designatio, dispositio. Et figura, quæ euidentia & illustratio

* dicitur, quando res ita scribendo exprimitur, ut uideatur deliniari, uel (ut inquit Fabius in nono) proposita quædam forma rerum, ita expressa uerbis, ut cerni uideatur potius quàm audiri.

ὑπαιλος.ος.ὁ. saniei plenus, dolosus, fictus, suppurridus. nam ὑπαιλα sunt ulcera oculorum quæ non apparent.

ὑπαίλως. latenter.

ὑπαιράνιος.ος.ὁ. sub cœlo existens.

ὑπαιρέω.μ.ήσω.π.ηκα. seruio, ministro. cũ datiuo.

ὑπαιρία.ας.ἡ. ministerium, officium.

ὑπαιτιχάνω. pro ὑπολαμβάνω. accipitur, protinus

* & cõmodè appositéq; respondeo. Capitur etiam pro ὑποφέρω.

ὑποφαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα. ostendo. acti. accus. iung.

* ὑποφέρομαι. labasco aut titubo, nec firmiter nitor, sed pessum eo. Et tenorem non seruo nec ordinem constitutum. Vide Commẽ. Bud. Accipitur pro oberro.

* ὑποφέρω. suffero, subduco, transuersum rapio, id est, ὑπεκφέρω. & ἀντὶ τοῦ προφέρω, obijcio, exprobro, ex more Atticorum. Est etiam uestigium fallo, & pedem aufero. ut ὁ δ' ἄνεμος ὑπέφερε τοὺς ὀδοιπορεῦντας, id est, uentus ualidus non sinebat pedem sublatum figere humi. Et χώρια ὑποφέροντα dicuntur, quæ uestigium fallunt præ lubricitate, hoc est, διύγεα, inquit Pollux. (expono.

ὑποφυτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. interpretor, oraculum

* ὑποφητεύω. sum subuates, sum antistes, ὑπεργῶ, χρησμολογῶ unde, ὑποφητεία deducitur. Est etiã enarro & interpror quasi per manus acceptum. cum accusatiuo.

ὑποφήτης.ου.ὁ. subuates, id est, qui ab alio oraculũ

* acceptũ promit. dicitur etiã ἀντὶ τοῦ προφήτης.

ὑποφίφερος.ος.ὁ. subditus.

* ὑποφητικαὶ τάξεις. dicunt à Dionysio angelorũ ordines, q diuina interpretãdi munere funguntur, & quæ diuinitus acceperunt, aut à superioribus ordinibus deinceps hauserunt, infimis ordinibus quasi per manus tradunt. & illi rursus uiris sanctis & deo plenis enunciant & produnt: qui etiam ob id ἐκφάντορες & ἐκφαντορικοὶ dicunt. Vide cõ. Bu.

* ὑποφητικὸν. propheticum.

* ὑποφθάνω.μ.ανῶ. præuenio. ἀντὶ τοῦ προφθάνω Atticè. actiuũ, accusatiuo iungitur. quære φθάνω.

ὑποφθέγγομαι. subdo, interloquor.

ὑποφόνιον.ου.τὸ. pœna, πρόσιμον.

ὑπόφορος.ος.ὁ. tributarius.

ὑποφορεί.ά. profunda & subducta hulcera.

ὑποφύομαι.μ.ύσομαι.τ.υσμαι. orior. depo. abso.

ὑποφωνέω.μ.ήσω.π.ηκα. murmuro, submissa uoce

* ὑποφορὰ. obiectio. (loquor, acclamo.

ὑποχα. submissè.

ὑπόχαλκος.ου.ὁ. subæratus, fictitius, hinc illud prouerbiale in homines sub prætextu uirtutũ uitia occultantes, ὑπόχαλκον χρυσίον, hoc est, subæratum aurum.

ὑποχάσκω. suspicor.

* ὑποχείριος.ου.ὁ. subditus, mãcipium, obnoxius, subiectus, conductus, adductus.

ὑποχίτων. ὧνος.ἡ. genus retis.

* ὑποχίτων. qd subter tunicã est, id est, subucula.

ὑποχύματα.τὰ. suffusiones oculorum.

ὑποχόνδρια.τὰ. præcordia.

ὑπόχρεος.ου.ὁ. subditus.

* ὑπόχρεως.ω.ὁ. debitor ὑπόχρεως οὐσία à Demosth. dicitur ἡ ὑπέγγυος, ὑποκειμένη, quę mutui aut pacti præs facta est, & satisdato obnoxia. Ex quo fit, ut ὑπόχρεως ἀνὴρ dicatur non tantum obæratus, sed etiam obnoxius & beneficij debitor, & qui ad obsequiũ obstrictus est. ὑπόχρεω χρήματα uel κτήματα & καλάχρεω, καλάχρεαξ & ὑπέγγυα, Latini appellãt bona pdia & obærata, sponsione & fideiuss-

ὑποχρίω.μ.ίσω.π.κα. lino, pingo. (siõe affecta.

ὑπόχυσις,

ὑπόχυσις. suffusio oculorum, morbus.

ὑπεχώρεω.μ.ήσω.τ.ηκα. cedo. neut. datiuo iungitur. cum genitiuo.

ὑπόψια.ας.ἡ. suspectio, suspicio.

ὑπόψιος.α.ὁ. suspectus, sursum uidens.

ὑποψιθυρίζω.μ.ίσω.π.κα. susurro.

* ὑπτιάζω.μ.άσω.τ.ακα. ἀντὶ τοῦ ὑπτιάζομαι καὶ ἐξυπτιάζω ὁμοίως. hoc est, supinè delicateq; me habeo & ignauiter, resupinus sum, supinius negligentiusq; agito. ἐξυπτιάζω tamen actiuè ponitur apud Lucia. cum accusatiuo.

ὑπτίας. supinè.

* ὑπτιασμὸς morbus stomachi est.

* ὕπτιος.α.ὁ. supinus. Accipitur pro socorde & deside καὶ ἀπράκτω.

ὑπτιωτίως. supinè, remissius.

ὑπόχρως. subpallidus.

ὑπόπτια. coram.

ὑπόπτια.τὰ. pars sub oculis, id est, sinus.

* ὑπόβολον. τὸ. ὑπειλημμένον ἐδὲ ὑβολιμαίω τόκῳ, id est, quod in usuras sestãtes obstrictum est pignoratitio conuento.

* ὑπωμοσίαι sunt dilationes quæ iureiurando postulantur & impetrantur, hoc est, ἐνοφκοι ἀναβολαί. dilationes propter sonticum morbũ, aut aliam legitimam causam impetratæ.

ὑπώπια. suggillata, suggillatio. propriè liuidi humores circa oculos ex confusione.

ὑπώρεια. propriè latus montis qua parte ascen

* ditur. Erasm. radicem montis uertit. diuiditur enim mons in partes tres, in πέρμα, quod pedem siue radicem montis significat, in ὑπώρειαν, & ἀκρώρειαν, quod cacumen siue fastigium montis est.

ὑπωπτεύω.μ.εύσω.τ.ευκα. diligenter obseruo, suggillo, custodio.

ὑπωρόφιος.ος.ὁ. domesticus, ὑπόστεγος.

Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

ὑρία.ας.ἡ. regio Aulidi finitima.

ὑρισσὸς.οῦ.ὁ. sporta.

ὕριγξ.γος.ὁ uentilabrum.

ὕρον.ου.τὸ. examen.

ὑρτήρ.ῆρος.ὁ. lotor.

Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

ὗς, ὑός.ὁ. sus, aper, nomen piscis.

ὑσκυβα. succerda, hoc est, excrementum suis.

ὑσγινὸν.οῦ.τὸ. ostrum, herbæ genus.

ὑσγινοβαφὴς.ές.ὁ.ἡ. tinctus colore herbæ hysgini quem putant similem coccineo.

ὕσεμι. illuc ingredior.

ὑλλὸς.οῦ.ὁ. nugamentum, commotio.

* ὑβριμαίω. parum commodè parumq; salubriter ualeo.

ὕθλιγξ. funis uel flagellum ex setis porcorum.

* ὑσμίνη.ης.ἡ. pugna. quando pugna hostium & insultus sustinetur.

ὑσσὸς.οῦ.ὁ. uenabulum.

ὑσσλιγξ.γος.ὁ. carceres, hoc est, meta in stadijs

* cursorum, & laquei genus, palus, pertica,

clauus ligneus, annulus corneus, dimissio, remissio.

ὑστάτιον. extremo.

ὑστάτιον. tandem.

* ὕσαβον. ultimum. aduerbium. Lucia. ὑμᾶς μὲν οὖν τὸ ὕσαβον προσφιπόνησε ἀλλήλοις, ἐνοικοῦντας. Sic Liuius. Tunc errabundi domos suas, ultimũ illas uisuri peruagantur. Sic ὕσαβον πρασαγορεύω. Vltimum uale iubeo. Vide Com. Bud.

ὕσατος.ε.ὁ. extremus.

ὑστέρα.ίας.ἡ. uulua, uterus.

ὑστέραι.ῶν. secundæ mulierum.

ὑστεραία.τῇ. subauditur ἡμέρᾳ. postridie.

ὑστερέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. egeo. depo. genit. iung.

ὑστερέω. μ. ήσω.π.ηκα. careo, tardus uenio. neutrum absolutum.

ὑστέρημα.ατος.τὸ. posteritas.

ὑστέρησις.ιος.ἡ. penuria.

* ὑστερικὰς γυναικὰς. eruditi intelligunt ab utero suffocatas.

ὑστεροβελία.ας.ἡ. pœnitentia, mutatio sententiæ.

* ὕστερον. post, nouissimè, tandẽ, deniq; deinde, siue posterius, deinceps, postea, post hac. habet interdũ post se genitiuũ. ὁι ὕστερον, posteri

* ὕστερον τίθεμαι τὸν πλοῦν τοῖς λόγοις. posthabeo.

ὕστερον χρόνων τούτῳ. postea.

ὑστερίζω.μ.ίσω. uenio post tempus, intempestiuè facio.

ὕστερον πρότερον. figura cũ quid narratur ordine conuerso, præposterato.

ὕστριξ.ικος.ὁ. hystrix, erinacij species.

ὑστριχίδες. flagella ex setis suillis. quibus cædebantur serui.

ὕσωπος.ου.τὸ. hyssopum herba.

Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

ὑφαιμος.ου.ὁ. sanguineus.

ὑφαινήσκω.κῶ

* ὑφαίνω.μ.νῶ.τ.αγκα. texo, carmino quo utit Plinius. neut. accusa. iung.

* ὑφαιρέω.μ.ήσω.π.ηκα. surripio, suffuror, subtraho.

ἐξ actiuum, accusa. iung.

ὑφαλα.τὰ. quæ sunt sub aqua.

ὑφαίρεσις.εως.ἡ. diminutio, priuatio.

* ὑφαλὸς.οῦ.ὁ. saxum sub mari latens, miser. Apud Lucia. accipitur adiectiuè sub undis latens

ὑφαντὴς.οῦ.ὁ. textor.

ὑφαντικὸς.οῦ.ὁ. textorius.

ὑφαντὸς.οῦ.ὁ. textus.

ὑφάντρια.ας.ἡ. textrix.

ὑφάπτω.μ.ἅψω.π.αφα. subincẽdo, actiuum, accusatiuo iungitur.

ὑφασμα.ατος.τὸ. textura, pannus, tela.

* ὑφειμένως. submissè, incuratè, cessim, remissè, parcè, ὀνομαζομένως, καθαιμένως, ἀμελημένως, συγκεχωρημένως, ὑπεσταλμένως.

ὑφεικτὸν.ου.τὸ. lebes.

* ὑφ' ἑαυτῷ πρᾶγμα ποιήσασθαι. in potestatem suam redigere, subiugare.

ὑφελκω. subtraho, supplanto.

ὑφέν.ενος.τὸ. subunio, hyphen, accentus est, id est, uirgula ab ultima litera primæ dictionis

ad primam ſequentis ſubducta, ut θεολόγος.

ὑφιερπύζω.μ.ύσω.π.υκα.κοῦ,

ὑφέρπω.μ.ύφω.π.ερφα.ſubſerpo,ſubrepo. neu.ab,

* ὕφεσις.ιος.ἡ.diminutio,remiſſio cõtentiõis.Vnde καθύφεσις. hmõi enim eſt ꝓuaricatoris affectus,ut ſe ſubmittere uelit aduerſario.

ὑφεσμός.οῦ.ὁ.impedimentum.

* ὑφεστὼς.quod in rerum naturam cadit.

ὑφή.ῆς.ἡ.contextus.

ὑφηγέομαι.μ.ήσομαι.π.ήμαι. narro,expono, ſub alio expono,duco,præbeo,prouoco, id eſt,

* προσηγοῦμαι.Eſt etiam hortor, ſuadeo & dicto,auctor ſum.deponens,accuſa.iung.

ὑφήγησις.ιος.ἡ.enarratio.

ὑφηγητής.οῦ.ὁ.interpres,dux,propheta.

ὑφηνιοχέω.μ.ήσω. τ. ηκα. fungor officio aurigæ. neutrum abſolutum.

ὑφηνίοχος.ου.ὁ.miniſter,auriga.

ὑφησύμβολος.ου.ὁ.ſubmiſſurus.

ὑφίημαι.condeſcendo in contentiones,incipio

* contendere.Item remitto,cedo,& decedo de eo quod tueri poſſim ſi uelim. Semper cum genitiuo.

ὑφίσταμαι.ſubſideo, ſuccedo, ſubmittor. neutrum abſolutum.

ὑφίστημι.summittit.pro quo Dores ὑφίστη dicũt.

ὑφίημι.μ.ήσω.π.ηκα.ſuppono,ſubmitto,remitto.actiuum, accuſatiuo iungitur.

* ὑφίσταμαι.ſubſideo,ſido, peſſum eo. Et ſubeo, ſuccedo. Item ſubeo,id eſt,ſuſtineo & ſuſcipio. Eſt etiam κρυφίως ἵσταμαι καὶ ὑποχωρῶ. & poëticè ὑπιχνοῦμαι.quod etiam apud hiſtoricos legitur,recipio & polliceor.Eſt etiam ſuſcipio,id eſt,aggredior,ἀναιροῦμαι, ἀναλαμβάνω,inſtituo & incepto. Et pro ſuppono, pono, id eſt, τίθεμαι & ὑποτίθεμαι. Præterea ſuſtineo,id eſt,δέχομαι,excipio, non cedo irruenti.Quod Liuius imitatus eſt,Iam non feras tm̃ ſubſiſtere,& cętera.VideCõ.Bud.

* ὑφίστημι.μ.ύστήσω.π.ηκα. ſuſtineo,promitto.Et in rerum naturam produco.acti.accuſ.iũ.

ὑφορᾶσθαι.μ.ύσθήσομαι.π.ώμαι. reſpicio,conſidero,intelligo,timeo.acti.accuſa.iungitur.

ὑφορβός.οῦ.ὁ.ſubulcus.

* ὑφορμεῖν dicitur ἡ λιμενικὴ ναῦς. Et ὑφορμῶ ἀντὶ τοῦ ὑποπτεύομαι,ſũ formidoloſus alicui.ἡ μεταφορὰ τῆς ὑπὸ τὴν ὅρμοις κυνηγουμένων περδίκων καὶ ὑποπτευομένων.Syneſ. tamẽ ſcribit, καὶ ὑφόρμει δίχα δυνελάττων,& ſuſpectum nobis erat periculum non minus, terrebat nos non minus metus ille.Bud.

ὑφορμίζομαι.τὸ καταχαλέω.appello ad portum.

ὑφός.gibboſus,curuus, pro κυφὸς abiecto.κ.

ὑφόωσι.texunt.

ὕφυδρος.ſubaquatilis.ὕφυδροι κολυμβηταὶ, urinatores,id eſt,natatores ſubaquatiles.

Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ.

ὑψαγόρης.ου.ὁ.altiloquus.

ὑψαρος.ου.ὁ.fluuius Bœotiæ.

ὑψηγόρης.ου.ὁ.celſiuocus,ſublimiloquus.

ὑψηλογέω.μ.ήσω.π.ηκα.altè loquor.neu.abſolutũ

ὑψηλός.οῦ.altus,ſublimis.

ὑψηλοφρονέω.μ.ήσω.τ.ηκα. altè ſapio.neutrũ abſo.

ὑψηλόφρων.ονος.ὁ.altè ſapiens.

ὑψηρεφής.ἐς.ὁ.ἡ.altus,ſublimè faſtigium habẽs, celſitectus.

ὑψηχής.ἐς.ὁ.ἡ.altiſonans.

ὕψι.altè.

ὑψήβολος.ου.ὁ.altus.

ὑψηβοεμέτης.ου.ὁ. altitonans,altifremus.

ὑψίζυγος.ου.ὁ. altiſedens.

ὑψικάρηνος.ου.ὁ.habens altum caput.

ὑψίκομπος.ου.ὁ.ſuperbus.

ὑψικπέτηλος.ου.ὁ.habens altas frondes.

ὑψιπέτης.ου.ὁ.altiuolans.

ὑψίπους.ους.ὁ.ἡ.ὁ.excelſus.

ὑψίπυλος.ου.ὁ.habens altas portas.

ὕψιστος.ου.ὁ.altiſſimus Superlatiuus ſinè comparatiuo,ut ſummus apud nos.

* ὑψίτερος. comparatiuus ab ὕψος legitur apud Theocrit.

ὕψοθεν.ex alto.

ὑψόθι.in alto.

ὑψόκρανος.ου.ὁ.excelſus,faſtigioſus.

ὕψος.εος.τὸ.altitudo.

ὑψόσε.in altum.

ὑψοῦ.altè,in alto.

ὑψόω.μ.ώσω.π.ωκα.exalto.acti.accuſa.iung.

ὕψωμα.ατος.τὸ.altitudo.

* ὕψωσις.ιος.ἡ.exaltatio.

Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

ὕω.μ.ύσω.τ.ῦκα.pluo.

ὑώδης.εος.ὁ.ἡ.porcinus.

* ὦμικρὸν.os.quod ſubeſt antiadibus.ſic uocatum ab imagine literæ.Alij παρασάτην uocant.

Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Φάνθι.pro ἐφάνθησαν. apparuerunt,aoriſtus prior paſſiuus à uerbo φαίνομαι.

φαάνατος.ου.ὁ. ſplẽdidiſſimus

φαγέδαινα.ἡ.uoracitas morbus,eſuritio.

φάγαινα.ἡ. præter hulcus ſignificat immanem apperitum comedẽdi ſimilem ei quem βούλιμον nominant.

φαγνιλός.ὁ.agnus.

φαγλαός.οῦ.ὁ.torrens.

φάγρος.ου.ὁ.uorax,edax,comedo.

φάγρος.ου.ὁ.genus piſcis.

φάγω.comedo.genitiuo iungitur.

φαέθουσα.ης.ἡ.Phaetuſa una ex filiabus Solis.

φαέθων.ον.ὁ.Phaeton,Solis epitheton.

φαέθω.μ.σω.luceo,ardeo.

φαεινός.οῦ.ὁ.lucidus,ſpecioſus.

φαείνω.ενῶ.oſtendo.acti.accuſa.iung.

φαεινός.οῦ.ὁ.ſplendidus.

φαεσίμβροτος.ου.ὁ.ferens lucem mortalibus.

φάζομαι.καὶ

φάζω.appareo.

φάθι.dic,à φημί.

* φαιὸς.ὰς.ὸ.ἡ.fuſca. non dicitur fuſca neq; nigra, ſed quæ intra nigram & candidam media eſt,pulla.

φαιδρίμορος.ον.ὁ.καὶ.

φαίδιμος.ου.ὁ.clarus,fortis.

φαιδρός.οῦ.ὁ.clarus,alacer,lautus,illuſtris.

φαιδρότης.ητος.ἡ.ſpecioſitas,alacritas.

φαιδρόω.μ.ώσω.π.ωκα.exhilaro,acti.accuſ.iung.

φαιδρύνομαι.alacer fio.

φαιδρύνω. terſum reddo,polio,expurgo,exhilaro.actiuum,accuſatiuo iungitur.

φαιδρῶς.ſplendidè,nitidè.

φαιδρωπός.οῦ.ὁ.aſpectu formoſus.

φαίην.dicerem.

φαιός.οῦ.ὁ.leuis,ſplendidus.

φαιναιίζω.decipio,ſeduco,conuitior.

φαίνεται.uiſum eſt.

* φαίνομαι.μ.οῦμαι.π.αμμαι.appareo, δηλός εἰμι, luceo, in cõſpicuo ſum ut omnibus apparẽa ueluti lumen in edito poſitum. deponens abſolutum. Cum participio cõſtrui ſolet. τὰ φαινόμενα aſtra & ſtellę dicuntur. φαινόμενοι & ἐκκείμενοι, rei quos Romani pendẽtes appellant.

* φαινομήρις.ς.nuncupatæ ſunt lacænæ,quod inceſſu coxas retegerent.

φαινοπροσωπεῖν. oſtendere lætam faciem, agere hilari uultu, in publicũ prodire,nec ſe domi aut in ſeceſſu continere.

* φαίνω.ανῶ.π.ανα.luceo,ſplẽdeo,cõſpicuus ſum, oſtẽdo.φαίνειν etiã eſt deferre ad fiſcũ,quadruplaturas & delationes factitare τὰ φαινόμενα,bona delata.ὁ φαίνων τὶ, μὴ ἐπεξιὼν,qui reũ agit & non peragit.φρεῖδεν φαίνειν. uide φρεῖδε

φαιός.οῦ.ὁ.fuſcus.Vide φαιὸ.

φαιός.οῦ.ὁ. luminoſus, lucens. Alij ſcribunt φαΐος.

φάκελον.ου.ὁ.manipulus,faſciculus.

φάκελος.ου.ὁ.faſcis.

φακή.ῆς.ἡ.lens lentis.

φάκος.ου.ὁ.lentigo faciei,uerruca,lens.

φακός.οῦ.ὁ.legumen & lenticula,uaſis genus.

φαλάρικα.falarica.teli genus,quod à falis dictũ putant quidam apud Latinos.

φάλαγγος.ου.ὁ.bellicum inſtrumentum.

φαλαγγηδὸν.turmatim.

φαλάγγιον.ου.τὸ.aranea,phalangium.

φάλαγξ.γος.ἡ.internodiũ in digitis.Eſt etiã animal araneo ſimile.phalanx, cõtinet uiros ρκ. id eſt,centum & uiginti.Dicitur autẽ peditũ ſtabile agmẽ a Macedonibus auctore Q.Curtio.Politi.teſtudinẽ interpretatur.

φαλάνακα.ης.ἡ.balnea.

φαλάκρα. loca nuda,nullis herbis aut plantis ueſtita,glabreta Latine à nonnullis.& loci nomen.

φάλακρον.ου.ἡ.promontorium Idæ.

φαλακρός.οῦ.ὁ.caluus.

φαλακρότης.caluicium.

* φαλάκρωμα.ατος.τὸ.caluicium.

φάλαρα.phaleræ.& in hac dictione unũ α mutauimus in e,ſicut τάλαντον,talentum. Dicuntur propriè ornamẽta capitis.à φάλα quod

caput etiam uocatur.

φαλαρισμός.οῦ.ὁ. Phalaris imperium,immanis crudelitas,imitatio Phalaridis.

φαλληρίζω.μ.ίσω.τ.ικα.albeſco,attollo, cumulo, neutrum.

φαλερός.οῦ.ὁ.albus,caluus.

φάληρος.ου.ὁ.albus,ſpumeus.

φαληρός.οῦ.τὸ.ferrum galeæ:

φαλιός.οῦ.ὁ.ſplendidus.

φάλος.ου.ὁ.conus galeæ,albus.

φαλοπρόσης.ἡ.caluicium.

φαλλός.οῦ.ὁ.phallus,Priapus.

φαμί.opinor.deponẽs.accuſatiuo iungitur.

φᾶν, pro ἔφασαν.dixerunt.

φάναι.dicere,

φᾶναι.lucere,apparere.

φανερός.οῦ.ὁ.manifeſtus.

φανερόω.μ.ώσω.τ.ωκα.manifeſto,act.accuſ.iung.

φανερῶς.planè,manifeſtè.

φανήσκω.appareo.luceo.

φάνης.ητος.ὁ.ſol,& Phanes nomen uiri.

φανηλοῦν[δες.ὁι.manifeſtantes.

φανίας.qui tenuis fortunæ cum ſit,ſummas diuitias iactat & ſimulat,a Phania quodam eius ingenij.

φανίζω.μ.ίσω.τ.ικα.appareo,oſtendo,manifeſto.

φανός.οῦ.ὁ.clarus,lãpas,pro φανενός,fax, laterna.

φάνος.ου.ὁ.uiri nomẽ,interdũ q nũciat aliquid.

φαντάζομαι.μ.άσομαι.τ.ασμαι.imaginor.quod Lani informare dicunt,συνοφαντοῦμαι. deponẽs. accuſa.iungitur,

* φαντασία.ας.ἡ.imaginatio,uiſio,ambitio.Differt τὸ φαντάσμα.quod hoc ſit διὰ φαντασίας ὅτε φίνεται καὶ τοὺς ὕπνους, illud autem eſt figura aut ſpecies alicuius rei,quæ ſenſu compræhenſa eſt,relicta in mente.Itaque φάντασμα eſt eius quod non eſt,φαντασία δὲ ſolũ eius quod eſt autore Suida.φαντασίαν opinionem aliquando uertit Politianus.

φάντασμα.ατος.τὸ.uiſum,ſpectrum.

φαντασμός.οῦ.ὁ.imagitatiuus.

φάος.ου.τὸ.lux,lumen.ὄρθρου.

φάραγξ.γος.ἡ.uallis parua,conuallis.

φαρβία.ας.ἡ.craſſa ueſtis.

φαρισαῖος.ου.ὁ.phariſæus,ſeparatus ab Hebræo pharas,hoc eſt,diuidere.

φαρυς.ὶδος.ἡ.ruga.

φαρμάσσω.μ.άσω.inficio,curo.

φαρμακεία.ας.ἡ. ueneni,medicina,medicamẽtũ.

φαρμακεύομαι.μ.εύσομαι.τ.ευμαι. ueneno, medeor. actiuum accuſatiuo iungitur.

φαρμακεύς.ου.ὁ.ueneficus,incantator.

φαρμακεύτρια.ας.ἡ.ueneficа.

φαρμακεύω.μ.εύσω.τ.ευκα.ueneno,medeor. actiuũ accuſatuo iungitur.

φαρμακίς.ἡ.incantatrix.

φάρμακον.ου.τὸ.uenenum, remedium, medicina, pigmentum.In bonam & in malam partẽ

* accipitur.Quando in bonam a φέρω & ἄκος deriuari dicũt quaſi ferens medelã. Quãdo in malã à φέρω & ἄχος quaſi ferens triſtitiã Herodi.quando in malam partem accipit, addit adiectiuum δηλητήριον.

φαρμακοπώλης.ου.ὁ.unguentarius, à φάρμακον, & πωλέω.

φαρμαθί.mensis apud Aegyptios qui à nostris Aprilis appellatur.

* φαρμακός.οῦ.ὁ.ueneficus,unguentarius,ſacer,id eſt,deteſtandus & execrabilis. Dicebantur enim & φαρμακοὶ, οἱ τῶν καθάρσει τῆς πόλεως ἀπερδόμενοι, δημοσίᾳ δημόσιοι, καὶ καθαίροντες τὰς πόλεις τὰς ἑαυτῶν, & expiatores urbium, & qui homicidas luſtrant. Plura Bud. in Pandect.

φαρόειν.arare,renouare.

* φάρος.εος.τὸ.tunica,ἱμάτιον,pallium.tunica exterior:χιτῶν interior.

* φάρος.ου.ἡ.Pharus inſula ante Aegyptũ, Apud Plin. Et turris maxima propè Alexãdriã, nauigantibus lumen præbens nocturno tempore. Vnde etiam aliæ turres in hoc factæ φάροι uocãtur, & dicit quaſi φάνος quod ex eo faces appareant. interdum aratio.

φαρός.pars ueſtis abſciſſa.

* φάρυγξ.γος.ὁ.uel ἡ.gutt, fiſtula ſpiritalis,fauces.

φαρυγίς.ίδος.ἡ.ingluuies.

φάσγανον.ου.τὸ.enſis,à uerbo φάσκω,quod iugulare ſignificat.

φάσκειν.dicere.

φασί.quẽadmodũ uulgo dici cõſueuit, ut aiũt.

φασίζω.μ.ίσω.σω.κα.excuſo.acti.accuſa.iung.

* φάσις.ιος.ἡ.fama, dictio, appellatio. Eſt etiam affirmatio. Item pro ſententia & apophthegmate ponitur. Et pro denũciatiõe & fama, rumore. ἀπὸ τοῦ φημί. Eſt & delatio certorum criminum propriè, ſed καταχρηστικῶς omnium ἀπὸ τοῦ φαίνειν. Eſt etiam propoſitio. Δοῦναι φάσιν, δοῦναι δόξαν κατάγνωσιν, instituere accuſationẽ contra aliquẽ, & eũ deferre

Φάσις.ιος.ὁ.Phaſis fluuius Colchorum.

φάσκωλον.τὸ.ſcrinium, locus in quo ueſtes reponuntur.

φασκώλιον.τὸ.marſupium coriaceum.

φάσκω.dico,exiſtimo,fateor,profiteor.

* φάσμα.ατος.τὸ.monſtrum, uiſum, uiſio, ſpectrũ, qua uoce uſus eſt Cicero & Plinius.

φασφόρος.ὁ.occidens palumbum.

φάτις.ιος.ἡ fama.

φατίζω.κοῦ

φατίσω.dico, ſeparo.actiuũ,accuſatiuo iung.

φαῖ.aiunt Dorice, pro φασί.

φάτνη.ης.ἡ.præſepe,ſtabulum apud Homerum.

* Et ſuperiorem & inferiorem partem dentium molarium cõiunctim ſimul φάτνας uocant, id eſt, præſepe.

φατνωμα.ατος.τὸ.laqueare.

φατνωματικός.οῦ.ὁ.laqueatus.

φατός.οῦ.ὁ.dicibilis,mortuus.

φαυλίζω.μ.ίσω.π.κα. uilipendo,ſubſanno.acti. accuſatiuo iungitur.

* φαῦλος.ὁ.uilis,malus,uitioſus,peruerſus,aliquando & ſimplex,exiguus, tenuis,leuis, facilis. Syneſ. ἦν δὲ τῷ φαῦλον, ἀλλ' ἀνὴρ πανταχοῦ ἐπιστήσαι τοῦ πιστεύειν. Quam hoc credere & perſuaderi non leuiter cupiebat.

* φαυλότης.ητος.ἡ.improbitas.

φαῦρος.ὁ.leuis.

φαῦσις.ιος.ἡ.aurora,lux,illuſtratio.

φαύσιγγες. maculæ tibiarum ex igne contractę, fiſſuræ pedum.

φάψ.βός.ὁ.phaps,auis genus.

φάω.μ.άσω.π.ακα. dico, frango, occido, facio. actiuum,accuſatiuo iungitur.

Φ META TOY E.

φέβομαι.fugio,metuo.

φέγγος.εος.τὸ.lumen.

φέγγω.μ.φέγξω.σω.εγχα.illumino.actiuum,accuſatiuo iungitur.

φειδίτιον.ὁ.τὸ.ſodalitium nomen,ſocietas, quæ in conueniendo in unum Spartæ fiebat. dicta uel à φείδομαι,uel ἀπὸ τῆς φιλίας,autor Plutarchus. Innuenitur & φειδύτιον.

* φειδίτης.qui φειδίτια celebrabant, hoc eſt, ſodalitia exercentes.

φελλός.locus petricoſus, cortex arboris, qui Latinis ſuber dicitur.

φείδομαι.μ.ίσομαι.σω.εισμαι.parco, id eſt, abſtineo, miſereor, & ἀκριβολογοῦμαι, id eſt, accuratè loquor. depo. genitiuo iung. φείδου, caue.

φεῖσών.fluuius qui alio nomine Gãges appellat.

φειδώ.οῦς.ἡ.parcitas,parſimonia.

φείδολος.οῦ.ὁ.parcus,ſordidus.

φειδίον.parcendum eſt.

φενακίη.ας.ἡ.fraus.

φενακίζω.μ.ίσω.σω.κα. decipio, propriè philoſophorũ eſt. Eſt autẽ φενακίζειν inanibus rerũ ſimulachris & ueluti præſtigijs oculis inſpicientium imponere. acti, accuſa. iung.

* φέρακτις.ιδος.ὁ.bellicoſus.

φέρβω.μ.έρψω.π ερφα.paſco, foueo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

φενάκη.ἡ.appoſiticia coma, galericulum.

φενακισμός.οῦ.ὁ.deceptio,impoſtura.

φένακ.ακος.ὁ.impoſtor,fuci artifex.

φεραυγής.ὁς.ὁ.ἡ.lucidus.

φερέγγυος.ὁ.ὁ.teſtis precio uel fide dignus, potẽs promittere.

φερεοικος.ὁ.ὁ.cochlea,domiporta.

φέρε.dic,age,hortandi aduerb.

* φέρε δὴ.age iam,agedum,cedo.

φερέσβιος.ὁ.ὁ.uiam ferens mortalibus,id eſt,frugifer,uitæ fœcunditate præditus.

φερέστερος.ὁ.ὁ.melior,potentior.

φέρεν.pendere,ſoluere,ferre.

φέρετρον.ὁ.τὸ.pheretrum,id eſt,capulus,quo mortui efferuntur.

φερέπονος.ὁ.ὁ.laborum patiens.

φερεφάττα.ης.ἡ.κοῦ

φερεφάττια.ας.ἡ.Proſerpina.

φερνή.ῆς.ἡ.dos.

φέριστος.ὁ.ὁ.optimus.

φέρομαι.feror,lucror. Eſt etiam rapior & auferor impetu. Φέρεσθαι etiã dicunt quæ in manibus hominũ uerſant, ut liber editus. Ἀτυχῶς φέρομαι παρ' ἀνοίαις, res mihi infeliciter procedũt apud ipſos. Thucyd. εὖ φερόμενος ἐν στρατηγίαις, cui res militaris & ĩpatoris munus rectè cedebat. Φέρεσθαι χάριν, bnificiũ accipe uel pmiũ

Sic φέρεσθαι

Sic φέρεσθαι δόξαν παρὰ τοῦ βασιλέως, & φέρεσθαι τὸ ἄθλον, ἀντὶ τοῦ αἴρεσθαι, hoc eſt, ferre & mereri. Φέρεσθαι μυθὸν eodẽ modo dicitur: quod etiã ἀποφέρεσθαι dicitur. Cicero pro hoc auferre dicere ſolet. Dicitur etiam φέρω uoce actiua. Ἔλαττον φέρομαι, poſteriores fero, cedo, ut ἔλαττον ἔχειν eſt uinci & ſuperari in ludo uel alia re. καλῶς φέρεσθαι dicitur is quicum bene agit. & ἄμεινον & χεῖρον φέρεσθαι eodẽ modo dicuntur. Φέρεσθαι etiam eſt uergere, tendere, ſicut ſuum actiuum.

* φεροπόλος.epitheton fortunæ apud Pindarum.

φεροφόνη.ης.ἡ. Proſerpina, quo'd ἄφορον, hoc eſt, diuitias afferat.

φέρτατος.ὁ.ὁ.optimus.

φέρτερος.ὁ.ὁ.melior, potentior.

φερτός.οῦ.ὁ.tolerabilis.

* φέρω.μ.οίσω.π.ένηνοχα.fero,ἀναφέρω,βαστάζω. Et tolero, ὑπομένω. Item pendo, penſito. Inde φόρος tributũ. Φέρειν κοῦ ἄγειν, populari & deripere. Quod Liuius etiã dixit, Vt ferri agiq; res ſuas uiderunt. Φέρειν etiã auferre eſt. Φέρειν & δικαιοφέρειν ψῆφον, ferre ſuffragiũ & ſententiã, & decernere. Dicitur & ψῆφον τίθεσθαι, & γνώμην θέσθαι. Quin eſt & ferre, id eſt, tendere & pertinere. Φέρειν δικὴ γλώσσης ſic dicitur ut ἔχειν & ἄγειν, hoc eſt, hominem uerbis celebrare, in ore ſemper habere. Φέρειν δικὴ μνήμης, meminiſſe, nõ obliuiſci. Φέρειν χάριν eſt cõferre beneficium & gratificari, χαρίζομαι, obſequor. Dicimus etiã φέρειν μύθον ſicut φέρεσθαι. Μέγα φέρειν Plato pro magni referre dixit, hoc eſt, πολὺ διαφέρειν. Φέρειν etiã patria dicitur. unde τὴν ἐνεγκοῦσαν patriã uocãt. Φέρων interdũ pars eſt orationis, ornatus magis cauſa quàm ſignificationis poſita. Lucia. σεαυτὸν ἀντῆς φιλοσοφίας φέρων ἀπεμπόλησας, teipſum cum ipſa philoſophia uenũ dediſti. uel magis ad uerbũ, te ipſum addictũ iuiſti cũ ipſa philoſophia. Sic Sall. Bonorũ præmia ereptũ eũt, pro eripiũt. Et rurſus, Fuere tamen ciues quiſe ſe remq; publicam obſtinatis animis perditũ irent. aoriſtus primus, ἤνεγκα. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Φερώνυμον.ὁ.τὸ.cognomen.

φετμή.ῆς.ἡ.præceptum.

* φεῦ.heu. Idem ferè quod ὤ, ſed genitiuo iungitur. Xenoph. Φεῦ τοῦ ἀνδρὸς, de hoïe loquens indigna nece peremptò. Vide cõmẽt. Bud. Φεῦ τοῦ λόγου. Papè quid ego audio.

φευγή.ῆς.ἡ.fuga,

φεύγω φόνον.reus ſum cædis.

φεύγων τὴν δίκην.reus in cauſa.

φεύγω. μ. φεύξοῦμαι. σω. πέφευγα. aoriſtus ſecundus ἔφυγον. fugio, exulo. Φεύγειν τὴν πατρίδα, exulare patria. κοῦ φεύγειν τὴν πόλιν dicitur, qui exulat ſua ciuitate. Vnde ἡ τῆς φευγόντος κάθοδος, reuocatio exulũ, uel reditus in patriã. Φεύγων etiã dicit ὁ ἀπολογούμενος, qui cauſam dicit, qui reus eſt & poſtulatus. ut φεύγων φόνου, & φεύγων ὕβρεως dicit, & φεύγων δίκην ἢ ἔγκλημα ὑπὸ τινος, qui actione aliqua in iudiciũ tractus eſt, cõtrà quẽ lege agitur. Φεύγον δὲ τὸν

φόνου, qui ob cædẽ exilio ſe mulctarũt. Φεύγων βουλείας, qui ſtatus cõtrouerſiã patitur. Φεύγων ἀνδροφονίας, homicidij reus. Φεύγειν interdũ nõ ſignificat actione cõueniri, ſed crimen timere & uitare. Vide cõment. Bud.

φευκτός.οῦ.ὁ.uitabilis.

φευκτέον.fugiendum.

φίψελος.ὁ.ὁ.ſcintilla.

Φ META TOY H.

Φήγιον.ὁ.τὸ.mons iuxta oceanum.

φηγίνεος.ὁ.ὁ.phagineus.

φήγινος.ὁ.ὁ.phaginus.

φηγός.οῦ.ἡ.phagus, quaſi φαγός, ἀπὸ τοῦ φαγεῖν, comedere, quia olim homines fructibus arboreis uictitabant.

φήγω.ε.ήσω.comedo.

φῆλος.ὁ.ὁ.impoſtor.

φήλωμα.ατος.τὸ. fraus, impoſtura, deceptio.

φήλιξ.ficus agreſtis nondum matura.

φηλήτης.ὁ.ὁ.deceptor, fur.

φηλῶ.decipio.actiuum,accuſatiuo iungitur.

φήμη.ης.ἡ.fama,rumor,reſponſum deorum.

* φημί.μ.φήσω. Et φαμὶ. dico, aio, animaduerto, exiſtimo, fateor, cenſeo, affari, iubeo, denũcio. Inde φημ' ἐγώ, pro ſic aio, ſanè inquam, ita cenſeo, certè, ſanè, profectò: reſpõſio eſt ad iterrogationẽ. ὃν φάμενος negãs. Φαμὶ interdũ, p inquã ponit, ut ἔφην. Videt aliquãdo poni ἄρχον κοῦ παρέλκον. Xenoph. ὅτι σε φάναι δρᾶν ὅταν μὴν ἀρτῶ ἄψῃ, ἢ ὀνήσειν ἢ χεῖρα ἀπαφώμενον. Hic φάναι aut abũdat, aut ἀντὶ τοῦ ἔφη ponitur, ut latinè dicere, pro dicere cepit. Porrò φημὶ cũ de præterito dicit, præterito iungit: cũ de futuro, futuro quoq; redditur. Vide cõment. Bud. Φησὶν ὁ λόγος, ut dici ſolet. actiuum, accuſatiuo iungitur.

φημίζω.μ.ίσω uel ίξω.π.κα. uulgo, uaticinor. actiuum, accuſatiuo iungitur.

φημόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. obmuteſco, depo. abſo.

φημόω.μ.ώσω.π.ωκα. obturo. neu. actõ iungitur.

φῆν. aiebat. pro ἔφην.

φημός.οῦ.ἡ.fama,rumor.

φήνη.ης.ἡ.fulica.

φήρ.ηρός.ὁ.fera,gigas,centaurus.

φῆθα, pro φῆς, aut ἔφηθα.

Φ META TOY Θ.

φθάνειν.præuenirem.

* φθάνω.μ.φθάσω.π.ἔφθακα. aliquãdo ſignificat καταλαμβάνω τὶ, παρακολουθῶ, hoc eſt, aſſequor quod efficere contendo, & aliud præterea quod nõ ſatis uno uerbo exprimi poteſt. Demoſte. οὐ μ' ἔφθη ὁ Θεόπομπος ἢ οὐδὲν δικαίαν ἡμῖν πρᾶξαι δόξαντος τοῦ κλήρου τοῦ Αγνίου τὸν τρόπον ὃν ὑμᾶς ἐπηκόατε, καὶ εὐθὺς ἐνεδείξατο ὅτι τὰ ὀνόματα προσήκοντ' ἐκείνῳ ἔχειν ἐνόμιζεν, Nec enim facere potuit Theopompus cũ litem nobis Hagniæ hæreditatis intendit eo modo quo uos à me audiſtis, quin cupiditatẽ ſuã proderet, quippe qui nihil ad ſe pertinẽtia ablaturũ

Vu.v. ſperauerit.

sperauerit. Hoc. ὅτι δὲ ὀνειδίζθησαν πυθόμενοι τὸν πόλεμον τὸν Ἀθηναίων πόλεμον, καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἀμελήσαντες, ἥκιστα ἐμμωσοῦτο, at isti simul ac audiuerũt, omnibus alijs curis posthabitis, suppetias uenerũt. Lucia. ὀυκ ἂν φθάνοις ἐξιὼν ἡμᾶς, nõ effugies, qn cõuiuio excipias nos. Φθάνω etiã peruenio significat. Est etiã occupo & anteuerto, anticipo. Item propero & festino apud Herodi. Apud eundẽ Polit. quodã loco declino uertit. Φθάσαν etiã dicit & προφθάσαν quod ꝑterijt. Εφθην ποιήσας etiã ἀντὶ τοῦ ἐπόρησα dicitur. Vide cõmẽt. Bud. aoristus secũdus ἔφθην. accusatiuo iungitur.

φθαρτικός.οῦ.ὁ. corruptiuus.

φθαρτός.οῦ.ὁ. corruptibilis.

φθέγμα.ατος.τὸ. uox.

φθάς.ὁ. Vulcanus apud Memphiticos.

φθέγγου, ἀντὶ τοῦ φθέγγου. loquere, nam Iones dissolunt ου in ο.

φθέγγομαι.μ.ἐγξομαι.π.ἔφθεγμαι. loquor, sono, deponens, accusatiuo iungitur.

φθειρόδος.ὁ. pedunculus.

φθεῖρες.δι. fructus pinuum.

* φθειρίασις. morbus pedicularis.

φθειρίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. quæro pedunculos. deponens absolutum.

φθειροκομίδης.ου.ὁ. pediculis scatens.

* φθειροποιός. pediculos producens.

φθῆ. præuenit.

* φθείρομαι. latinè uno uerbo reddi nõ potest. Demosthen, Ἀλλὰ δεινοί τινες εἰσιν ὦ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, φθείρειν πρὸς τοὺς πλουσίους, quidã eo ingenio præditi sunt, ut cupidè suã operam diuitibus uenditẽt. Inde φθείρος, proi in malã rem.

φθείρω.μ.ρῶ.π.ἔφθαρκα. corrumpo. acti. actõ iũg.

φθίμενος.ου.ὁ. deficiens, moriens, defunctus.

φθίμενος. idem.

φθίνα.ας.ἡ. rubigo.

φθινοπωρινός.οῦ.ὁ. autumnalis.

φθινόπωρος.ου.ὁ. autumnus.

φθινυθέσκω.καὶ

φθινύθω. corrumpo, collabor.

φθίνω.μ.φθίσω.π.κα. deficio, corrumpo, facio deficere. actiuum, accusatiuo iungitur.

* φθινώδης. tabificus.

φθίνων. mensis dicebatur à uicesima die usq; ad trigesimam.

φθιόνωρος.ὁ. hominibus pestifer, & exitiosus.

φθιστίμβροτος.ου.ὁ. homicida, hominũ corruptor.

φθίσις.εως.ἡ. corruptio, diminutio, tabes, macies, morbus consumptiuus, phthisis.

φθιτός.οῦ.ὁ. mortalis, corruptioni obnoxius.

φθογγή.ῆς.ἡ. uox, sonus.

φθόγγος.ου.ὁ. sonus.

φθόη.ης.ἡ. tabes, phthisis.

φθοῖς. placentæ genus, & est accusatiuus casus numeri pluralis pro φοίδας.

φθονερός.οῦ.ὁ. inuidus,

* φθονεῖν. inuidia flagrare & inuidiosum esse, inuidiam habeo dixit Cicero.

* φθονέω.μ.ήσω.π.ηκα. inuideo. Cõstruit cũ gtõ & dtõ. Dicit & φθονῶ σοι τοῦτο, ægrè fero, hoc tibi succẽseo, nec libẽti animo cõcedo, cõcedere grauor, nego. Sic Virgil. Quæ tandẽ Ausonia Teucros considere terra Inuidia est, id est, cur negas. Cicero, licet uerũ inquirere sine inuidia. οὐ φθονήσω Græci dicũt, καὶ φθόνος οὐδεὶς, pro eo quod est non tibi negabo quod postulas, libens præstabo, nõ grauabor, nõ negabo. actiuũ, datiuo iũgitur.

* φθόνος.ου.ὁ. inuidus, indignatio. οὐδεὶς φθόνος. nulla inuidia est etiam dicunt Latini, non negabo tibi. Vide φθονῶ.

φθορά.ᾶς ἡ. corruptio, interitus, pictura imperfecta, incestus, exitiũ, strages, cõtagio. Accipitur pro stupro.

φθορίμαῖος.ου.ὁ. corruptus.

φθόρος. utilis, futilis, fragilis.

φθόρια.τὰ. medicamẽta quibus medici utuntur

* abigendis infantibus in utero enectis. Vel potius medicamẽta, quibus fœtus in utero necãtur & abiguntur. Dicũtur etiã ἐκβόλια.

φθύω.μ.ύσω.ῦσα.ῦκα. spuo.

Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

φιάλη.ης.ἡ. phiala.

φιαρόν. crudus, acerbus, purus.

φιαδελφία.ας.ἡ. fraternitas, amor fratris.

φιαδέλφεια. urbs Asiæ & Aegypti.

φιάδελφος.ου.ὁ. amans fratrem.

φιλαθλος.ὁ. φιλόπονος.

* φιλαθήναιος. amator & studiosus Atheñ. fauens nomini Athenienſi.

* φιλαίμαχος. sãguinarius. epith. Martis Libanio.

φιλαίμων. crudelis, cruẽtus, q sanguinẽ amat.

φιλαίτιος.ου.ὁ. querulus, cõtentiosus.

φιλαίτατος.ου.ὁ. charissimus.

φιλαλήθεια. amor & studium ueritatis.

φιλαλληλία. amor mutuus.

φιλαλήθης.εος.ὁ. ueri amator.

* φιλαναλώτης.ου.ὁ. cõsumptor, prodigus, dispẽdiosus, sumptuosus. opponit ζῆλος φιλωλῆ apud

* φιλανδρία. amor mariti. (Platonem.

* φιλάνδρος.ου.ὁ.ἡ. amans uirum, mulier quæ uiri amore teneẽ dicitur φιλάνδρος γυνὴ. Apud Platonẽ etiã φιλάνδρος γυνὴ & μοιχεύτρια dicitur uiriosa & impudica.

φιλανθρωπία.ας.ἡ. humanitas, id est, amor erga

* homines: benignitas, liberalitas erga homines. cui cõtraria est μισανθρωπία.

φιλάνθρωπος.ου.ὁ.ἡ. humanus, id est, homines amans, benignus.

* φιλανθρώπευμα. liberale facinus & benignitatis plenum, benignè datum.

* φιλανθρωπεύομαι. humanus sum, in comitatem benignitatemq; compositus sum.

* φιλαναλωτὴς. dispẽdiosus, sumptuosus: opponitur ζῆλος φιλωλῆ apud Platonem.

φιλαπεχθημόνως. odiosè, inimicè.

φιλαπεχθήμων.ων.ὁ.ἡ. qui odiosum se alijs reddit, inimicus.

φιλαργυρία.ας.ἡ. auaritia.

φιλάργυρος.ου.ὁ. auarus.

* φιλάρχαιος. antiquarius.

φιλάτεχνος.ου.ὁ. solers.

* φιλαυτία.ας.ἡ. amor suijpsius. Est autẽ duplex. ἡ μὲν, ἐπαινεσαμένη καὶ ἀποδεξαμένη.

φίλαυτος.ου.ὁ. amãs seipsum, nimiũ de se meritus.

φιλαῦρα.τὰ. κακὰ καὶ ἄκοπα. inutilia, intempestiua, mala.

φιλέεσκον. diligebat.

* φιλεγκλήμων. libẽter accusans, delator, quadruplator. qui etiam συκοφάντης dictus.

* φιλεγκώμιος. qui laudibus delectatur.

* φιλεπιστήμων. cognitiõis & sciẽtiæ cupidus quasi φιλεπιστήμων. hominis epith. apud Strabonẽ.

φιλελευθέρος.ου.ὁ. amator libertatis.

φιλέλληνος.ου.ὁ. amicus Græcorum.

φιλεόντων, ἀντὶ τοῦ φιλείτωσαν.

* φιλέορτος. qui dies festos amat.

φιλεπιεικία. æ qui bonitãs studium.

φιλεπιτιμητής.οῦ.ὁ. amator reprehensionum, id est, pronus ad reprehendendum alios.

φιλέθιος.ου. qui ludo delectatur.

* φιλεραστεῖν. amicos colere, amasiorum cupidũ esse καὶ φιλόπαιδα εἶναι.

* φιλεραστὴς. amasiorũ uel amicorũ cultor & amator, παιδεραστὴς tã in bonã quàm malã partẽ.

φιλεργία.ας.ἡ. uoluntaria tractatio operum.

φίλερις.ιδος.ὁ.ἡ. contentiosus.

φίλεργος.ου.ὁ. operosus.

φιλέρημος.ου.ὁ. amicus solitudinis.

φιλαίτερος.ου.ὁ. amans amicos.

φίλημι. amo apud Iones, pro φιλῶ.

φιλευτιμόν.τὸ. quod gaudet optatiuo.

* φιλέω.μ.ήσω.ῆσα.ηκα. amo, osculor, cõsuesco, foleo. Tacit. ut fermè amat posterior adulatio. amat pro solet. Ponitur etiã impersonaliter. Plutarch. ὡς δὲ φιλεῖ πᾶσι τοῦ πράγματος τὴν μοῦσαν λόγον ἔχειν ἀνθρώπους, ut solitũ est homines de huiusmodi rebus loqui acti. actõ iungit. Huius cõposita omnia actiuè efferunt præter φιλοῦμαι, καὶ φιλοφρονοῦμαι.

φίλη.ης.ἡ. amicitia, amica.

* φιλησιεῖν. delectari.

* φιλήδης. homo uoluptuarius, uoluptatis cõsectator.

* φιληδία.ας.ἡ. uoluptas, uitiũ hominis uoluptati seruientis.

φιληδονές.οῦ.ὁ. uoluptuosus.

φιληδῶ uoluptate afficio.

φίλη κεφαλή. blandientis est, quasi tu dicas dilectissimè, amicissimè.

φιληκοΐα.ας.ἡ. libens auscultatio.

φιλήκοος.ου.ὁ. libenter audiens, studiosus, attentus, discẽdi cupidus, disciplinarũ studiosus.

φιλήρετμος.ου.ὁ. amator rei nauticæ.

φιλησία.ας.ἡ. furtum.

φίλημα.ατος.τὸ. osculum, suauium.

φιλητής.οῦ.ὁ. amator.

φιλήτης.ου.ὁ. fur, deceptor.

φιλητίον.ου.τὸ. fortuna.

φιλητός.οῦ.ὁ. amabilis.

φιλήτωρ.ορος.ὁ. amator.

φιλία.ας.ὁ. amicitia.

φιλιάζω.μ.άσω. ineo amicitiam.

* φιλιαζῶ. rei medicæ studiosus sum, uel medicamentorum usu gaudeo.

φίλιος.οῦ.ὁ. amicus, ca, cum.

φίλιος.ου.ὁ. amicabilis, deus amicitiæ.

φιλίππειος.ου.ὁ. Philippeus, nummi genus.

φιλιππίσιος.ου.ὁ. Philippensis.

φίλιππος.ου.ὁ.ἡ. bellicosus.

φιλίων.ονος.ὁ. amicior.

φιλιόω.μ.ώσω.ῶσα.ωκα. concilio, amicũ reddo, actiuum, accusatiuo iungitur.

* φιλιστορῶ. cognoscendarũ rerum cupidus sum, inquirendi studio flagro, historiæ studeo, sum cupidus narrandi.

* φιλίτιον. uide φελίτιον.

φιλοβάρβαρος. barbarus, osor elegantiæ.

φιλόγελως. qui rebus iocosis gaudet.

* φιλογεωργεῖν. amare agriculturã, libenter arare.

φιλογέωργος.ου.ὁ. amator agriculturæ.

* φιλογυμνασῶ. libenter me exerceo, cupidus sum exercitationis.

* φιλογυμνασία. de ijs dicit q libenter exercentur.

* φιλογύναικος. ὁ καὶ

* φιλογύνης. mulierosus, uxorius. Diceturq; etiã φιλογύνης ad differentiã τοῦ φιλόπαιδος ἡ, φιλεραστοῦ.

φιλόθεος.ου.ὁ. pius.

φιλοθεάμων.ονος.ὁ. spectandi cupidus.

* φιλογραμματῶν dicitur à Plutarch. homo cupidus literarum.

φιλογύνια. mulierositas.

* φιλοδικεῖν. litigia amare.

* φιλόδικος. amator cõtrouersiæ, homo controuersus. ut Cicero gentẽ Siculã natura controuersam dicit & acutam, hoc est, omnia ad controuersiam uocantem.

φιλόδοξος. amator gloriæ, ambitiosus.

φιλοδοξία. amor gloriæ, ambitio.

* φιλοδοξῶ. gloriæ seruio, gloriæ cupidus sum. Cicero ad Atticũ, nam omnes συμφιλοδοξοῦσιν gloriæ meæ.

φιλοδόξως. gloriosè, liberaliter, ambitiosè.

φιλόδακρυς. libenter lachrymans.

* φιλόζωος.ου.ὁ. uitæ cupidus. Et animãtium cupidus. φιλόζωα δένδρα Theophr. uocat, quæ uiuaci tenore pdurãt, quæ nõ facilè enecanꝰ.

* φιλοζωῶ. idem quod φιλοψυχῶ, hoc est, uitæ parco, & mortem metuo.

* φιλοθεία. ἐυσέβεια.

* φιλόθεος.ου.ὁ. εὐσεβής.

* φιλοθόρυς.ὁ ἀφοσιδαίμων Aristophani.

φιλοίστωρ.ορος.ὁ. cupidus disciplinæ aut ueritatis.

φιλοῖκτιρ.ου.ὁ.ἡ. facilis ad lugendum.

φίλοιν.ου.ὁ. amicus uini, uinosus.

φίλοιφος. libidinosus, appetens coitus.

* φιλόκαινος. idem qui ἀψίκαρος, nouitatis cupidus, ὁ τυχέως κεκορεσμένος, ὁ εὐμετάβλητος.

* φιλοκαλέω.μ.ήσω.π.ηκα. sum studiosus bonarũ rerũ, sum studiosus elegãtiæ & pulchritudinis & honestatis, colo honestatẽ. neu. absol. Iungitur interdum actõ & est elegãtiam addo & ascisco, uel comminiscor.

φιλόκαλος.ου.ὁ. elegãs, egregius, quo excitamur ad

* meliora. Gregor. φιλόκαλον uocat pauonem caudam suam expandentem.

* φιλοκέρκος. mordax, cauillator & mordax irrisor.

* Φιλοκαλία.ας.ἡ.honesti amor. Φιλοκαλία etiam Socrati obiecta, quasi παιδεραστία.
Φιλοκαλής.ές.ὁ.ἡ.officiosus in amicitia.
* Φιλοκίνδυνος & πανοκίνδυνος. qui quodlibet periculũ intrepidè adit, ὁ ἐπιφοκίνδυνος. differt ab eo qui μεγαλοκίνδυνος dicitur.
Φιλοκνήμιδες.ὁι.qui armis gaudent.
* Φιλόκοινος.cõmunitatis amans.
Φιλόκομπος.ὁ.ἡ.iactator.
* Φιλοκρίνω.acuratè & libẽter æstimo, & libens alienа æstimo, & de his iudicium facio.
Φιλοκτήμων.auarus, cupidus pecuniæ, quæstuosus.
Φιλοκτέανος.ὁ.ἡ.auarus.
Φιλοκερδάστατος.auidissimus lucri, auarus.
Φιλοκόμων.ονος.ὁ.ἡ.dicax.
Φιλολόγος.ὁ.ἡ.sermõis uel studij amator, loquax.
Φιλολοίδορος.procax, conuicijs gaudens.
Φιλολουτος.ὁ.ἡ.lauandi cupidus.
* Φιλολουτῶ.libẽter lauo, uel præcupidus sum lauandi, hoc est, balnei.
Φιλομαθής.ές.ὁ.ἡ.discendi cupidus, studiosus.
Φιλομαθία.ας.ἡ.amor discendi.
* Φιλομαθῶ.ὁ φιλοσοφῶ, καὶ ἀποδείκνυμαι, καὶ φιλοπονῶ.
* Φιλομαχῶ.cupidè pugno, pugnam appeto. cui opponitur φυγομαχῶ. Est etiam incautè & feruidè prælior.
Φιλομειδής.ές.ὁ.ἡ.amans risum, Veneris epithetum. hæc dictio metri causa geminat μ apud poëtas.
* Φιλόμηρος.qui Homeri studiosus est.
Φιλομίσητος.ὁ.ἡ.καὶ
Φιλόμισος.ödiosus, inimicus.
Φιλομίσως.odiosè.
Φιλομουσία.amor musarum, musica.
Φιλόμουσος.ὁ.ἡ.amicus musarum, musicus.
* Φιλομυθεῖν.libenter fabulari, fabularum studiosum esse.
* Φιλόμυθος.fabularum studiosus, fabulosus.
* Φιλόμωμος.reprehẽsor, cauillator Platoni.
Φιλονεικέω.μ.ήσω.π.ηκα. cõtendo, rixor. neu. absolu.
Φιλονεικία.ας.ἡ.contentio.
Φιλόνεικος.ὁ.ἡ.contentiosus, rixosus.
Φιλονίκος.ὁ.ἡ.amans uictoriæ.
Φιλοξενία.ας.ἡ.hospitalitas.
Φιλόξενος.ὁ.ἡ.hospitalis, amans perigrinorum.
Φιλοπαίγμων.ονος.amator iocorum uel ludorũ.
* Φιλόπαις.puerorũ amator, inhonestè dicitur.
Φιλόπατρις.studiosus patriæ.
* Φιλοπενθεῖς.qui luctui indulget.
Φιλοπόνος.οῦ.ὁ.ἡ.ἐργάτης.
* Φιλοπευστεῖν.scisciscitandi cupidũ esse, ὁ πολλὰς ἐρωτᾶν καὶ πυνθάνεσθαι καὶ μανθάνειν.
Φιλοπευστία.ας.ἡ.φιλομαθία.
* Φιλοπλάτων.qui Platoni studiosus est.
* Φιλόπλουτος.auarus, nimis diuitiarũ studiosus.
* Φιλοπλουτῶ.nimio studio diuitijs inhio.
Φιλοπολίτης.ὁ.ἡ.amator patriæ.
* Φιλοπονέω.diligẽter & cũ labore quippiã confector & prosequor, cum actõ. Φιλοπονῶ τὸν ὁ σύγγραμμα, elaboro & lucubro. καὶ ὁ πεφιλοπονημένον, elaboratum, elucubratum.
Φιλοπονία.ας.ἡ.labor uoluntarius, amor laboris, industria.

Φιλόπονος.ὁ.ἡ.amicus laboris, industrius, diligẽs.
Φιλοπράγμων.curiosus, ὁ φιλόδικος.
Φιλοπότης.ὁ.ἡ.potator.
* Φιλοπραγμοσύνη.cupiditas negociorum facessendorum.
* Φιλοπράγμων.ὁ φιλόδικος, & qui libenter alijs negocia facessit.
* Φιλόπωχος.qui mente pauper est. Et qui pauperum subleuator est.
Φίλος.ὁ.ἡ.amicus, adiectiuũ & substantiuũ est.
Φιλορήτωρ.rhetoricæ studiosus.
* Φιλορχήμων.saltator.
* Φιλοσκωπεῖν.dicterijs iaculandis gaudere.
* Φιλοσκώμμων.καὶ
* Φιλοσκώπτης.ὁ φιλολόιδορος, ὁ χλευαστικός, καὶ πολιτικός, & facetus.
* Φιλοσοφῶ, ὁ ἀποδείκνυμαι, καὶ φιλοπονῶ, studeo & cõmẽtor. ut πρὸς τοὺς τριήρεις φιλοσόφησαν. Et iũgitur interdũ actõ, φιλοσοφῶν τὸν τὸν λόγον æstimare & inquirere, in eo q̃ cõmentari. Est etiam occupatũ esse, & circa aliquid intentũ, quasi munere suo fungentẽ, indagare, excogitare, & cõminisci. Significat etiã disputare & tractare aliquid explicareq̃. Est etiam ὁ καρτερῶν. Et magno studio contendere.
* Φιλοσόφημα.ὁ σύμμα, ὁ φρόνημα, ὁ μάθημα.
* Φιλοσοφία.philosophia. Apud Isocratem sæpe ἀντὶ τοῦ φιλολογίας.
Φιλόσοφων πόλις, sicut ἰατρῶν πόλις. pro ipsis philosophis frequẽs apud Græcos loquutio.
Φιλοσυνηθής.ές.ὁ.ἡ.comis, affabilis.
* Φιλοσυφανεῖν dicũtur athletæ, qui palmæ cupidi studiosè & acriter certant. Dicitur & de quocũq̃ certamine contendentibus.
* Φιλοσοργεῖν dicũtur ij, qui magno amore erga liberos suos afficiũtur, uel liberorũ quærendorũ studio tenentur. Dicitur etiã de prole pia erga parentes.
Φιλοσοργία.ας.ἡ.indulgentia, magnus amor parentum in filios, & ecõtrario. Dicitur etiã de amore simili parentum amori.
* Φιλόσοργος.ὁ.ἡ.amicus, beneuolus, necessarius, indulgens, amans, pius erga liberos, liberorũ amans. Dicitur etiã de prole pia erga parẽtes. Et trãssumitur etiã ad alios propinquos. Sic Cicero, Nihil possum dicere ἐυσεβέστερον, nihil φιλοσοργότερον, quod dixit de genero suo.
Φιλοστρατιώτης.militum amans, dux.
Φιλόστροφος.ὁ.ἡ.leuis, mutabilis.
* Φιλοσωματεῖν.in curãdo corpore nimiũ occupatũ esse, in cute curãda plus æquo operari.
* Φιλοσώμαστος tamen ἀντὶ τοῦ φιλόψυχος utiẽ Plato.
* Φιλοτάριχος. Athenæo est qui salsamẽtorũ auidus est quasi salsamentarius.
Φιλότεκνος.amans liberorum, indulgens liberis.
* Φιλοτεχνῶ.de arte dissero.
* Φιλοτεχνοῦντες.&
* Φιλότεχνοι dicuntur, qui opificijs student & artibus atq; artificijs excolendis.
* Φιλοτεχνία.uarietas artificij & præstantia.
Φιλοτεχνότερον.solertius.
Φιλοσόργως beneuolè, indulgenter.

Φιλοσώμαστος.sui corporis studiosus.
Φιλότης.ητος.ἡ.amicitia.
Φιλοτησία.ας.ἡ.epulatio, potatio, inuitatio ad põtandũ.
Φιλοτήσιος.ὁ.ἡ.amor.
Φιλοτήσια.τὰ.res Venereæ.
* Φιλοτιμέομαι.μ.ήσομαι.τω.ημαι.ὁ ἐπιθυμῶ, ὁ σπουδάζω, ὁ φιλοτιμοῦμαι, cõtẽdo & magno studio conor quippiã efficere, annitor. Et μεγαλοφρονῶ καὶ σεμνύνομαι. Lucia. Φιλοτιμούμενοι ἐπὶ τῇ μεγαλοδωρεᾷ. exultãtes, gaudẽtes & elati munificẽtia, & in ea sibi placẽtes. Est etiã ὁ λαμπρύνομαι, munificè & benignè in cõmune facio, & prolixè largior, largiter honoro. Item ὁ φιλονεικῶ καὶ ἀγωνίζομαι, certo, cupio superare. deponens.
Φιλοτιμόω.μ.ήσω.τω.ηκα.glorior. neutrũ absolutũ.
* Φιλοτιμία.ας.ἡ. gloria, magnificẽtia, liberalitas, cõtinentia, ambitio, æmula uirtus, æmulatio, & cõtentio animi ad certamen excitati, & cõtentiosa simultas liuidaq̃ æmulatio. Et apud Demosth. erogatio publicè facta, quæ etiã ἐπίδοσις dicit ut donatiuũ & cõgiariũ, quæ λαμπραὶ ἐπιδόσεις & μεγαλόφρονες dicuntur ab Herodiano.
Φιλότιμος.ὁ.ἡ.ambitiosus, liberalis, ampliter honorans.
* Φιλοτίμως.liberaliter, superbè, magnanimiter, enixè, ambitiosè. Φιλοτιμῶς ἔχω, ἀντὶ τοῦ φιλονεικῶ, æmulor.
* Φιλοπόθης.qui uehementer est affectus in aliqua re. Vide cõmenta. Bud.
* Φιλοπαγήμων. Athenæo est qui bellariorum appetens est.
Φιλοῦμαι.concilior.
Φιλοφρονέομαι.μ.ήσομαι.μ.ημαι.festiuè & humanè suscipio. deponens, accusatiuo iungitur.
Φιλοφρονέω.μ.ήσω.τω.ηκα.idem.
Φιλοφρονεῖσθαι.ambire, prehẽsare, honorẽ petere.
Φιλοφρονέστατα.humanissimè.
Φιλοφρόνως.benignè, comiter.
Φιλοφροσύνη.ης.ἡ.amicabilitas, affabilitas, beneuolentia, hilaritas, comitas, benignitas.
Φιλόφρων.ονος.amicabilis.
Φιλοχρηματία.ας.ἡ.auaritia.
Φιλοχρήματος.ὁ.ἡ.auarus.
Φιλοχρημοσύνη.ης.ἡ.auaritia.
Φιλόχρυσος.auri cupidus.
Φιλοχρυσία.ας.ἡ.studium habendi auri.
Φιλοχωρέω.μ.ήσω.μ.ηκα. libenter in loco uersor. neutrum absolutum.
* Φιλόψογος.reprehensor, cauillator.
* Φιλοψυχέω.μ.ήσω.τω.ηκα. cupio uitã. Vitæ turpiter & ignauè parco, & uitæ retinẽdæ nimium cupidus sum, per metum stationem meam desero. neutrum absolutum.
* Φιλοψυχία.ας.ἡ.cupiditas uitæ, lucis cupiditas, ut inquit Quintilianus.
Φιλόψυχος.ὁ.ἡ.cupidus uitæ.
Φίλτατος.amicissimus.
Φίλτατα.τὰ.oculi, liberi, & res quæ nobis charissimæ sunt.
Φίλτρον.ὁ.τὸ.amor, res ad amorem inducẽs, uis amoris, amatoriũ poculũ, & amoris illecebræ, quibus amorem hominũ cõciliamus. Vulgo gratia dicit, hoc est, corporis habitus, gestus, dignitas, aut uenustas, ita oculis hominum grata, ut solo sui aspectu inire gratiã ab omnibus aut q̃plurimis possit.
* Φίλυπνος.ὁ.ἡ.somni amicus.
Φιλυδρῶ.τὸ.aquam diligo.
Φιλυρός.οῦ.ὁ.odorifer, leuis.
Φίλυρα.ας.ἡ. philyra, planta, latinè tilia, ex cuius cortice funes contexuntur.
Φίμα.ας.ἡ.καὶ
Φίμος.nexus, præclusio angusta.
Φιλάτατος.ὁ.ἡ.amicissimus.
Φιμόω.necto, obturo, suffoco, occludo.
* Φίμωσις.uitium illud quando glans ita cõtecta est ut nudari non possit.
Φινὶς.ossifragus è genere aquilarum.
Φίσκος.ὁ.ἡ.fiscus, ærarium publicum.
Φιλός.οῦ.ὁ.καὶ μός.uanus, facilis.
Φιτύω.gigno.
Φίτυ.υος.τὸ.planta, germen.

Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Φλαδιάω.μ.άσω.frango, comminuo.
Φλαυρίζω.μ.ίσω.π.ηκα.uilipẽdo. acti. actõ iũgitur.
Φλαῦρος.ὁ.ἡ.uilis, φαῦλος.
Φλασμός.οῦ.ὁ.fastus.
Φλαυσιάω.μ.ήσω.garrio, ineptio.
Φλάω.μ.άσω.π.ηκα. frango, contundo, mando. actiuum, accusatiuo iungitur.
Φλεβή.ῆς.ἡ.uena.
Φλεβότομον.ὁ.τὸ. phlebotomum, scalpellum quo uena secatur.
Φλεδιάω.μ.ήσω.ineptè garrio.
Φλέδων.ονος.ὁ.stolidus, ineptus.
Φλεγέω.cõburo. actiuũ, accusatiuo iungitur. & ultra parataticon nihil habet.
Φλέγμα.ατος.ἡ.pituita, flãma, cõbustio. idẽ φλέγος.
Φλεγμᾶς.ὁ.ἡ.inflatus.
Φλεγμαίνω.μ.ανῶ. tumeo, quod in morbo dicitur langueo, inflammor. neutrũ absolutũ.
Φλεγμός.οῦ.ὁ.sanguis.
Φλεγμαστός.ὁ.ἡ.καὶ
Φλεγματώδης.ὁ.ἡ.pituitosus.
Φλεγμονή.ῆς.ἡ.langor, inflammatio
* Φλέγω.μ.ξω.π.ηκα. cõburo, ardeo, inflãmo, illustro, manifestũ facio. actiuũ, actõ iungitur.
Φλεγύαι. Plegyæ populus Thessaliæ impius & contumeliosus.
Φλεγυρός.οῦ.ὁ.iniuriosus, damnosus.
Φλέψ.βός.ἡ.uena.
Φλυαρός.ὁ.ἡ.nugax.
Φλυαρία.ὁ.ἡ.nugæ.
Φλυαρέω.μ.ήσω.π.ηκα. nugor, stultè loquor. neutrum absolutum.
Φλυδωνίδες.ὁι.rugæ uestium, sinus.
Φλιά.ᾶς.ἡ.limen.
Φλιός.ὁ.ἡ.fertilis.
* Φλυκταίνα.ulcus est in cornea oculi tunica.
* Φλογίας.flammeus, lucidus.
Φλογίζω.μ.ίσω.π.ηκα. inflãmo. acti. actõ iungitur.
Φλόγινος.ὁ.ἡ.flammeus.

φλογιερός.οῦ.ὁ.ardens,ſplendidus.
φλοιός.οῦ.ὁ.ſquammæ.
φλογμός.οῦ.ὁ.incendium,fulgur.
φλογώδης.εος.ὁ,ἡ.flammeus.
φλογιβούμενος.η.ὁ.inflammatus.
φλοιά.ᾶς.ἡ.Proſerpina apud Lacones.
φλοιοφαγεῖν.eſſe cortice rimoſo.
φλοιός.οῦ.ὁ.cortex.
φλοῖσβος.η.ὁ.ſonitus,ſpuma.
φλοιώδης.εος.ὁ.uanus.
φλόξ.γός.ἡ.flamma.
φλόμος.η.ὁ.herba qua pro ellychnijs utuntur.
φλυαρέω.μ.ήσω.π.ηκα.nugor.neutrũ abſolutum.
φλύαξ.ακος.ὁ.temulentus,ridiculus.
φλυαρία.ας.ἡ.nugæ,petulantia.
φλύαρος.η.ὁ.nugator.
φλυαρώδης.ες.ὁ,ἡ.nugax.
φλύκταινα.ης.ἡ.ἡ.
φλυκτίς.ίδος.ἡ.tumor,qui ſubito fit nimiũ laborantibus cùm non ſint aſſueti, puſtula, bulla ſicut quæ fit per ignem.
φλύω.bullio.idem φλύζω.

Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

φοβέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.timeo. deponens,actõ iungitur. Dicimus etiam φοβεῶ πρός τινος.
φοβερός.οῦ ὁ. terribilis,formidabilis.
φοβέω.μ.ήσω.π.ηκα.terrefacio,terrorem incutio, minitor.actiuum,accuſatiuo iungitur.
φόβη.ης.ἡ.capillus,coma.
φόβητρον.η.τὸ.terror.
φόβος.η.ὁ.fuga,timor.
φοιβάζω.μ.άσω.σ.ακα.lauo,purgo,inſanio,diuino.actiuum,accuſatiuo iungitur.
φοῖβος.φοιβάς.η.ἡ.Phœbas Bacchi ſacerdos.
φοιβασιήνης.ἡ.ἡ.uates,deo plena.
φοιβίω.μ.ήσω.π.ηκα.purgo.acti.actõ iungitur.
φοιβιτεύω.μ.εύσω.π.ευκα.oracula do.
φοιβιγλίας.ίδος.ἡ.lotrix.
φοῖβη.ης.ἡ.aqua,& omne purum.
φοιβοβοιμεῖος.puritatem conſequi.
φοῖβος.η.ὁ.lucidus,purus,.phœbus quaſi φοίβιος,ἀ φῶς & βίος,id eſt,lux uitæ.
φοινικῶν rubere colore phœniceo.
φοινίκεις.ίκεντος.ὁ.φοινικοῦς,πυῤῥός,cruentus.
φοινίζω.μ.ίξω.π.ιχα.rubefacio.acti.actõ iũgitur.
φοινίκεος.η.ὁ.phœniceus,puniceus,ruber.
φοινίς.ίδος.ἡ.purpura,pannus lineus,ruber, ſupraueſtis.
φοινικολόφος.η.ὁ.habens criſtam rubram.
φοινικοπάρῃος.η.ὁ.rubro colore pictus.
φοινικοῦς.οῦ.ὁ.ruber, qui natura eſt ſanguinaria, truculentus. Et τὸ φοινικῶν, procliuitas ad cædem.
φοινικόπτερος.η.ὁ.Phœnicopterus auis.
φοινίκω.μ.ίξω.π.ιχα.rubefacio.actiuum,accuſatiuo iungitur.
φοινικών.ῶνος.ὁ.palmetum.
φοῖνιξ.ικος.ὁ.phœnix auis,palma arbor,color ruber.tam ramus palmæ quàm ipſa palma.
φοίνιος.η.ὁ.ruber,funeſtus.
φοίνισσα.ης.ἡ.Phœniſſa.

* φοινίζω.ιγκ.
* φοινίσσω.μ.ίξω.π.ιχα. cruento,rubefacio,ruborẽ ſuffundo,purpuro,intingo ſanguine.actiuum,accuſatiuo iungitur.
φοῖτα.ibat,ueniebat.
φοιτάλιος.η.ὁ impetuoſus.
φοιτάω.μ.ήσω.π.ηκα. uado,ad præceptorem eo, diſco,frequento ludum literarium. Apud Sophoclem φοιτῶνα pro μαινόμενον.neu.abſo.
φοιτητής.οῦ.ὁ.diſcipulus.
φοίτης.η.ὁ.præco,qui huc & illuc diſcurrat.
φοῖτος.η.ὁ.inſania,furor.
φολιδωτός.οῦ.ὁ.ſquamatus.
φολίς.ίδος.ἡ.ſquama piſcis uel anguis.
* φολκός.οῦ.ὁ. ſtrabo. Sic uocant cui obliqua ſit oculorum acies,abiunctaq; à naturali uenuſtate.Sunt qui eo nomine intelligãt miſerabilem quendam deridiculumq;,ut qui τὰ φάη ἕλκει ἐς ἑαυτὸν,id eſt,in ſe omniũ conuertit oculos. Vocatur etiam βλεπιδλαίμων.
φονάω.μ.άσω.π.ακα.mortem appeto,uel infero. neutrum abſolutum.
φονεύς.έως.ὁ.homicida,necator.
* φονεύω.μ.εύσω.π.ευκα. interficio. Apud Herodia. pro damno capite. actiuũ, actõ iungitur.
φονέω.μ.ήσω.π.ηκα. idem. actiuũ, actõ iungitur.
φονή.ῆς.ἡ.cædes.
* φονικός.οῦ.ὁ.mortifer,in cædem procliuis,truculentus,natura ſanguinaria.
* φονικώτατος.paratiſſimus ad occidendum,cædis auidiſſimus.
φόνος.η.ὁ.cruentus.
φονοκτονέω.μ.ήσω.π.ηκα.interficio.acti.actõ iũgit.
φόνοι ἀκούσιοι.homicidia fortuita.
φόνοι ἐκ προνοίας.conſulta homicidia.
φόνος.η.ὁ.cædes,homicidium.
φοξός.οῦ.ὁ.habens acutum caput,ut pyramis,faſtigiato uertice.
* φορά.ᾶς.ἡ.latio,geſtatio,allatio,abundantia,fertilitas,copia,caſus temerarius,impetus,iactus, metus, onus, cumulatio,ætatem uertit Politia in Herodia.manubrium inſtrumentorum. Demoſth. dixit φορὰν προσλοτῶν καὶ ἀλογοδλόκων σωέβη γενέσθαι,quaſi ἐυετηρίαν. Significat etiam ἔρανον. Item collationem,& φορὰν φέρειν,eſt penſitare.Eſt etiam una quatuor motionum Ariſtot.in pri de anima.
φοράδες.ὰς.equæ.
φοράδην.impetuoſè,portanter.
φορολόγος.η.ὁ.exactor.
φορβάς.άδος.ἡ.armentum,pecus.
φορβεία.ας.ἡ.ligula in fiſtula,fibula,capiſtrum.
φορβή.ῆς.ἡ.pabulum.
φόρεθρον.η.τὸ.merces uecturæ.ἀ κομίσρον.
φορεῖον.η.τὸ.ferculum,lectica,ſella,cubile,uehiculum.
φορβαία.ας ἡ.capiſtrum,quo os frenatur.
φορέσκω.fero.
φορεύς.έως.ὁ.baiulus.
φορέω.μ.ήσω.π.ηκα. fero ueſtem uel ornatũ.actiuum,accuſatiuo iungitur.
φορηδόν.ſarcinæ in modum.
φόρημα.ατος.τὸ.geſtamen.

φορῆναι.geſtare.
φορητός.οῦ.ὁ.tolerabilis.
φορίκ.ας.ἡ.abundantia.
φόριμος.η.ὁ.utilis,accommodus.
* φόριον.merces.
φορμός.οῦ.ὁ.albus,canus.
φόρμιγξ.γος.ἡ.cithara.
φορμίζω.μ.ίσω.π.ικα.modulor,canto cithara.
* φορμοῤῥαφῶ.tegetes conſuo,uel in tegetem ſtoriamue coniectũ inſuo.φορμοῤῥαφούμεθα ἐς τὰ ſτενὰ, id eſt,ἡμᾶς ὅυτως ſτενοχωρούμεθα ὥαστεραν ἐ φορμῶσι τισὶν ἐνραπτόμενοι.
φορμός.φορμοῦ.ὁ.ſporta, cophynus, uas, ſtorea, ſtragulum.
φορμοστίκων.ονος.ὁ.obeſus.
φορμοκοιτῶ.in ſtorea dormio.
* φορμοφόρος.id eſt, ſportuliger, ita appellatur à quibuſdam Prothagoras.
φορολόγος.η.ὁ.qui colligit uectigal ac tributum exigit.
φοροδογέω.μ.ήσω.π.ηκα. indico,uel colligo tributum.neutrum abſolutum.
φόρος.η.ὁ.tributum, uectigal, emolumentum.
φορός.οῦ.ὁ.uentus proſper.
* φορτία.τὰ.farra,panes.
φορτίζω. μ. ίσω. π. ικα.onero.actiuũ,actõ iungit.
* φορτικός.οῦ.ὁ. oneroſus,odioſus, teter,illepidus, moleſtus, importunus,improbus,grauis.
φορτίον.η.τὸ.ἡ.
φόρτος.η.ὁ.onus.
φορτίς.ίδος.ἡ.nauis oneraria.
φορύνω. μ.ύξω.π.υχα fœdo,confundo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
φορυτός.οῦ.ὁ.faſciculus,ſtorea.
φῶς.φῶτ.τὸ.

Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

φραγμίτης.ad ſepiendum idoneus.
* φραγμός.οῦ.ὁ. ſepes,obturatio. Sic item uocant ordinem dentium ac ſeriem quaſi ſepem appelles.
φράγμα.ατος.τὸ.ſepimentum.
φραγνυμι.γκ.
φραγνύω.ſepio,munio.
φράδω.ν.dixit,diſſeruit.
φράδις.ιος.γνῶσις. item uerbum pro dic,ediſſere.
φραδής.ὲς.ὁ.ἡ.prudens.
φραδεμοσύνη.ης.ἡ.ſcientia,prudentia.
φράδμων.ονος.ὁ. deliberans, conſiderans, conſultor.
φρίζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. intelligo,conſidero, animaduerto, delibero, conſulo, decerno, excogito,διανοέομαι,expendo. deponens,accuſatiuo iungitur.
φραδῶς.apertè,diſertè.
φράζω.μ.άσω.π.ακα. dico,conſidero,diſſero,eloquor,expono actiuum,actõ iungitur.
φρανίζω.μ.ίσω.prudentem reddo.
φρεαστήρ.ῆρος.ὁ.ſepes,
* φράσις.ιος.ἡ.locutio,interpretatio, dictio,genus orationis,quicquid ad inſtructam orationem pertinet.Quintilia.elocutionẽ uertit.

φρᾶστήρ.ῆρος.ὁ.dictator,expoſitor.
φρασύς.ύος.ἡ.conſultatio,intelligentia.
φρατρία.ας.ἡ.conuenticulum,ſecta,ſodalitas,tribus,contubernium.Populus Athenienſis diuiſus erat in duodecim tribus.Rurſus ſingulæ tribus in tres φρατρίας.
* φρατριάζω.fratriæ conſortium habere.
* φράττω.μ.άξω.π.αχα.obturo,ſepio, obſtruo,condenſo,ſtipo,ſtabilio,munio,cõmunio.actiuum,accuſatiuo iungitur.
φρατριάρχος.præfectus tribus,& princeps phratriæ.
* φράτωρ.ορος.ὁ. contubernalis,tribulis, affinis. Εἰσάγειν ἐς τοὺς φράτορας τοὺς παῖδας,dicebãt de ijs qui liberos profitebantur. Demoſth. καὶ ἐς τοὺς φράτορας εἰσαχθῆναι, nomenq; daret phratriæ.
φρεάτεια.profundi putei.
φρέαρ.ατος.τὸ.puteus.
φρεατώδης.εος.ὁ.ἡ.profundus.
φρεναπατάω.μ.ήσω.π.ηκα. ſeduco, ſubſanno.actiuum,accuſatiuo iungitur.
φρένδς.ὰς.πλήθυ]ποῶς,ῥ diaphragmate ſiue ſepto pectorali,præcordia.
φρενήτης.η.ὁ.ἡ.
φρενῆτις.ιος.ſeductor,mente captus.
φρενήρης.εος.ὁ.ἡ.prudens,cordatus.
φρενῆτις.ιος.ἡ.mente capta.
φρενοβλάβεια.ας.ἡ.inſania,dementia.
φρενοκλοπέω.ήσω.impono præſtigijs.
φρενόθεν.ex mente.
φρενόληπτος.η.ὁ.ἡ.
φρενωδμωρός.η.ὁ.ἡ.mẽte captus,furioſus,inſanus.
φρενόω.μ.ώσω.caſtigo,ad mentem reduco.actiuum,accuſatiuo iungitur.
φρένωσις.ιος.ἡ.caſtigatio.
φρήν.ενός.ἡ.mens,pars rationalis animæ.
φρήτρα.ας.ἡ.aliqua pars tribus,regula,conuenticulũ,cognatio,familia,tribus,ſodalitas.
* φρήτωρ.ορος.ὁ.contribulis.
φριάζω.μ.άσω.π.ακα. facio proœmiũ,neu.abſolũ.
φρίξαντος.η.ὁ. horrentis comas.
φρίκη.ης.ἡ.horror frigoris.
φρικτός.οῦ.ὁ.horrendus.
φρικνός.οῦ.ὁ.formidabilis.
φρικτώδης.ες.ὁ.ἡ.horridus.
* φρικώδης.idem apud Chryſoſtomum.
φριμαγμός.οῦ.ὁ.fremitus,ſonitus qui emittitur per nares equorum.
φριμάσσω.μ.άξω.π.αχα. fremo. neutrũ abſolutũ.
φροίμιον.η.ὁ.proœmium.
φρίξ.κός.ἡ.horror,motus incipiẽs,unda maris.
φρίττω.μ.ίξω.π.ιχα. horreo. neu. actõ iungitur.
* φρονέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſapio, intelligo,ſentio,cogito,animo cõcipio,reputo.Capitur aliquoties pro affectus ſum.φρονῶ ſοι κακὰ,tibi malè uolo.τὰ ἐκείνου φρονῶ,cum illo ſentio.τυραννικὰ φρονῶ, ad tyrannidem aſpiro. Eſt etiam glorior,exulto,effero animum & tollo,ſuperbio,animo geſtio.Inde μεγὰ φρονῶ.neutrum abſolutum.
φρόνημα.ατος.τὸ.conſtantia, prudentia,audacia, faſtus,grauitas,pertinacia,ὑπαρξις,uolũtas.

* Terẽt. sensum dixit. Illius sensum pulchrè calleo. ἀπὸ τοῦ φρονήματος καθειλεῖν, de gradu deijcere, & de statu deijcere, & de gradu uel statu dimouere & deducere, id est, de constantia deducere & proposito.
* φρονηματίας. homo elati spũs, ὁ πεφρονηματισμένος.
* φρονηματίζομαι. magnificè de me sentio, efferor, animos tollo, & ut Fabius loquitur, maiores spiritus duco.
φρόνησις. ιος. ἡ. prudentia.
φρονήτως. prudenter.
φρόνιμος. ε. ὁ. prudens, consultus.
φρόνις. ιος. ἡ. prudentia, intelligentia.
φροντίζω. μ. ίσω. μ. ικα. curo, studeo, cogito. neutrum, genitiuo iungitur. Est etiam σιωῶ, σκέπτομαι, commentor, meditor, cõtemplor, & cum actõ in hac significatione cõstruit.
* φροντίς. ίδος. ἡ. cura, sollicitudo. At φρόντις apud philosophos est cõmentatio, hoc est, σκέψις καὶ πραγματεία καὶ θεωρία περὶ τοῦ ἀπόρου.
* φροντισμα. τὸ σκέμμα. (sterium.
φροντιστήριον. ε. ὁ. schola, domus curarum, mona-
* φροντιστής. ὁ σοφιστής, ὁ ἐνθυμητικός. Aristopha. interpres, φροντίσαι (inquit) ἐκαλοῦν οἱ πάλαι τὸν Σωκράτη, ἀλλ' οὐ μανθάνοντες σοφίας τὸ φροντιστής.
φρούδη. inaniter, incassum.
φρυῶδης. ε. ὁ. uanus, cassus.
* φρουρά. ᾶς. ἡ. custodia, excubiæ. φρουρὰν φαίνειν. apud Xenoph. pro exercitũ decernere, aut delectum habere.
φρουραρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. sum princeps custodum neutrum absolutum.
φρουρέω. μ. ήσω. π. ηκα. custodio ciuitatem, excubo. neutrum absolutum.
φρούριον. ε. τὸ. præsidium, propugnaculum, aliquis locus munitus.
φρουρός. οῦ. ὁ. custos, stipator.
φρύαγμα. ατος. τὸ fremitus, anhelitus equi currentis, elatio.
* φρυαγματίας. elatus, ferox. de equo propriè dicitur. καμβάνει δὲ καὶ τοῦ ἀλόγου ἐπαιρομένου, translatione sumpta ab equorum ferocia.
φρυάττω. μ. άξω. π. αχω. fremo, insurgo, glorior. neutrum absolutum.
φρυγά. ᾶς. ἡ. fuga.
φρυγανισμός. οῦ. ὁ. sarmentum.
φρύγανον. ε. τὸ. sarmentum, lignum aridum, stipula, uirgultũ minus uirens, genus utiq; tertium inter frutices & herbas.
* φρυγανικὰ uocantur uirgulta citò arescentia & igni accommodata.
φρυγέω. μ. ήσω. π. ηκα. ficco, areo. neutrũ absolutũ.
φρύγιον. ε. τὸ. cremium, id est, lignum aridum, & cantilena incitans ad arma.
φρυγίνδα. ας. ἡ. ludi genus quod fabis fiebat.
φρύγιος. ε. ὁ. siccus.
φρυγιστὶ. phrygicè.
φρύγω. torreo, sicco.
φρυγμός. ε. ὁ. siccitas.
φρυκτοί. ὁ. faces, quibus signa dabantur uicinis hostibus siue amicis appropinquantibus.
φρυκτός. faba apud Athenienses. ponitur pro suffragio.

* φρύκτωρ. custos, specularius. excubitores in speculis orarũ hoc uocabulo significãtur.
* φρυκτωρία. ἡ λυχναψία, καὶ πυρκαϊά, splendor, lumenq;.
* φρυκτωρῶ. huiusmodi è specula igniculũ prænuncium excito, & igne sublato aduentũ denuncio. Et φρυκτωρῶδες, hoc modo significari. Est etiam φρυκτωρῶ apud Gregor. præluceo, hoc est, facem præfero. Dicitur etiã πυρσεύω.
* φρυκτώριον est huiusmodi specula: uel πυρκαϊὰ καὶ λυχναψία, nauigantium directrix & hospitalis. ut Pharus Alexandrina.
φρυνολόχος ἱέραξ. rubetarius accipiter.
φρύνη. ωνός. καὶ φρῦνος. ε. ὁ. rubeta rana.
* φρῶ. καὶ φρηνὶ. μ. φήσω. ἀπὸ τοῦ ἔμαι. Sunt qui hoc modo tradunt esse formata. παρὰ γὰρ τὸ προῶ γενέσθαι φασὶ πρῶ per syncopen, & mutatione τοῦ π in φ φρῶ, unde φρηνὶ, καὶ φρὲς ut θὲς. Vide cõment. Bud.

Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

φύγαδε. ad fugam, ad similitudinem τοῦ οἴκαδε.
φῦ. attigit. ut illud, ἐντ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, hoc est, Tetigit illum manu. à uerbo φύω per abiectionem augmenti.
* φυγαδεύομαι. exulo, exul sum. Dicitur enim interdum hoc uerbum de eiectis, extorribus, exulibusq;.
φυγαδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fugo, in exiliũ mitto, & relego. actiuum, accusatiuo iungitur.
φυγαδεύειν ἐκ τῆς πόλεως. in exilium mittere, tam de accusatore, quàm de iudicibus Demosthenes dicit.
φυγαδικός. οῦ. ὁ. exulatorius.
φυγάς. άδος. ὁ. exul, profugus.
φυγγάνω. μ. αφῶ. fugio.
* φύγεθλον. tumor latus quidẽ, sed nõ altus, in quo quiddã pustulæ simile est, dolor distẽtioq; uehemens. Fit maximè in uertice aut alis aut unguibus.
φύγεθλα. metui.
* φυγή. ῆς. ἡ. fuga, exilium, exiliũ eorũ qui pœnam uitare uolunt. Vide cõment. Bud.
* φυγοδικεῖν. uadimoniũ deferere, ambagibus & strophis tergiuersationũ atq; detrectatione uti. Cui opponitur ἀντιδικεῖν.
φυγόσκω. fugio.
φυγομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. detrecto pugnã, fugio pugnã, distraho. neutrum absolutum.
φύζα. ης. ἡ. fuga, timor, imbecillitas.
φυζακνός. οῦ. ὁ. timidus, fugax, fugitiuus.
φύζηλος. ε. ὁ. meticulosus.
φύζηλις. deuitans per fugam.
φυζηνός. οῦ. ὁ. fugitiuus.
φύζιμος. ε. ὁ. fugiendus.
φύζιον. asylum, refugium.
φύζις. ιος. ἡ. fuga.
φυή. ῆς. ἡ. indoles, natura, βόστρυχος, βλάστη.
φύημα. ατος. τὸ. sterquilinium.
φυκιόεις. όεντος. ὁ. spumosus tempestate maris, profundus.

φυκίον. ε. ἡ. alga, fucus, color.
φυκιόω. μ. ώσω. π. ωκα. fuco. act. actõ iungitur.
φῦκος. ε. ὁ. alga, fucus, color, & herba.
φύλαγμα. ατος. τὸ. custodia.
* φυλακικὸς. καὶ
* φυλακιτικός. ad custodiã aptus, & circunspectus ad dolum & insidias cauendas. Cui opponitur ἀφυλακιστῶν.
φυλακιτικὸν τὸ appellat Aristoteles animalia quibus ingenium cauendi & uitandi datum est id est, cauta & prouida.
φύλακος. ε. ὁ. custos, idẽ quod φύλαξ aqud Dores.
φυλακή. ῆς. ἡ. custodia, carcer, obseruatio.
φυλάμμων. pugil Athenienſis.
φύλαξ. custos.
φυλακτήριον. ε. τὸ. tutela, locus custodię, propriè antidotum præseruatiuum contra uenena.
* φυλακτήρια. arma salutis.
φύλαρχος. ε. ὁ. tribunus.
φυλαπήρ. ῆρος. ὁ. custos.
φυλάττομαι. uito, deuito, auersor, φείγω καὶ δίδοικα, & caueo. cũ accusatiuo. Est etiam excubias ago, uel sto in propugnaculis, & ibi stationem habeo. Inde πεφυλαγμένος ἀνὴρ dicitur cautus & circunspectus, & εὐλαβὴς. Et πεφυλαγμένως, cautè, εὐλαβῶς, obseruabundè, prouidè apud Isocratem. Positis & collatis uigiliis apud Xenophon.
* φυλάττω. μ. άξω. π. αχα. ἀπὸ τοῦ παρατηρῶ. custodio, seruo. est etiam insidias colloco uel uigilias. Ad hæc παρατηρῶ, hoc est, obseruo, & capto occasionem. Est etiam tueor.
φυλή. ῆς. ἡ. tribus.
φυλέτης. ε. ὁ. tribulis, contribulis.
φυλία. ας. ἡ. oleaster, alijs ficus.
φύλλον. ε. τὸ. folium, flos terræ.
φυλλοκοπέω. μ. ήσω. πα. ηκα. folia amputo. neut. absolutum.
φυλλοκρινέω. μ. ήσω. πα. ηκα. iudico per tribus. neut. ab.
φυλλομανεῖν. in frondes & in folia eluxuriare: de arboribus dicitur.
* φῦλον. ε. τὸ. genus, gens, natio.
φύλλον. ε. τὸ. folium.
φύλοπις. ιδος. ἡ. pugna.
φυλοπόνως. grauiter.
φυλλοβόλέω. μ. ήσω. πα. ηκα. folijs fluo. neutrũ. absol.
φυλλοφορῶ. eijcio & expello, & ἐκφυλλοφορῶ, quod per frondium signa fiebat, hoc est senatu ut
* ordine moueo. Bud.
φυλλώδης. ος. ὁ. ἡ. frondosus.
φῦμα. ατος. τὸ. tuber, scabies.
φύν[ο. hæserunt.
φύξιμον. ε. τὸ. asylum.
* φύναι. nasci, à φύω.
* φύξ. etiam dicitur fugæ fauens. Et φύξιοι συμφοραὶ. propter quas solum uertere necesse est.
φύξις. ιος. ἡ. fuga.
φυός. οῦ. ὁ. fructus, germen.
φύομαι. nascor. deponens absolutum. Φυόμενον πρᾶγμα, res quæ nuper accidit. Latini etiam
* dicunt rem natam, hoc est, πρᾶγμα νεωστὶ συμβεβηκὸς. de re enim repentina dicitur. Sic Cicero, Nihil unq; simile natum puto.

φύσει δὲ τρίχες. id est, nascuntur capilli.
φύραμα. ατος. τὸ. massa, consperſio, fermentum, ζύμη.
φύρδην. mixtim, confusè. ἀντὶ τοῦ πεφυρμένως.
φύρω. μ. υρῶ. misceo, irrigo, pinso. neutrum, accusatiuo iungitur.
φῦρος. paries.
φύρμα. ατος. ἡ. fimus, sordes.
φυρμός. οῦ. ὁ. inquinatio.
φυρόω. μ. ώσω. contamino, inquino.
φῦσα. ης. ἡ. follis, flatus, id est, infirmitas, uentosa, ampulla.
* φυσάλιδες. inflationes.
φυσάω. μ. ήσω. π. ηκα. inflo, spiro. neutrum, accusatiuo iungitur.
φυσίχη. ης. ἡ. pro ψυχή. anima.
φύση. ης. ἡ. uesica.
φυσήμα. ατος. ἡ. ampulla.
φυσήρων. inflatus mente.
φύσκαι. ὁ. fimbriæ.
φύσιγγες. ὁ. alliorum capita.
* φυσίγναθος. maxillas & buccas inflans.
φυσιόω. ε. ὁ. ἡ. uiuificans, uictui necessaria generans, uitam producens.
φυσικός. οῦ. ὁ. naturalis.
* φύσις. ιος. ἡ. natura, propositum. Capitur pro ingenio, & indole. Item pro pudendis tam uirorum q̃ fœminarum. Latini etiam naturam dicunt.
φυσιογνωμεῖν. per naturæ indicia penisculare & cognoscere, actiuum, accusatiuo iungitur.
* Significat etiam diligenter cognosco faciẽ alicuius, & adnoro, ut postea noscam.
* φυσιογνώμων. ονος. qui ingenia hominum & sensus ex aspectu corporis iudicat, &
* φυσιογνωμονία. καὶ
* φυσιογνωμοσύνη. huiusmodi scientia.
* φυσιολογῶ. de natura disputo, è naturæ habitu iudico, naturam cuiusq; ex forma perspicio physica ratione ostendo. cum accusatiuo. Et πάντα φυσιολογεῖν, de omnibus naturam scrutari.
φυσιολογία. ας. ἡ. de natura inquisitio, disputatio de rerum naturis.
φυσιόω. μ. ώσω. π. ωκα. inflo. actiuum, accusatiuo iungitur.
φυσιωμένος. ε. ὁ. in naturam conuersus.
φυσίωσις. ιος. ἡ. inflatio, superbia.
φύσκη. crassum intestinum, aut uenter.
φυσκίον. utriculus.
φυσώδης. ος. ὁ. ἡ. uenosus.
φυταλιά. ᾶς. ἡ. locus arboribus consitus.
φυταλίδες. nomen herbæ & omnia quæ nascuntur.
φυταλίζειν. plantare.
φυτεία. ας. ἡ. plantatio, ars plantandi, consitio.
φυτευτήρ. ε. ὁ. plantarius.
φυτευτήριον. ἀπὸ τοῦ. seminarium, planta, uiuiradix.
φυτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. planto, produco, sero, cõsero. neutrũ, actõ iungitur
φυτόν. οῦ. ἀπὸ τοῦ. planta.
φυτοργία. ας. ἡ. ars plantandi, plantatio, cõsitio.
φυτούργημα. insitum, insitio, plantatio, consitio.

φυτεργός.οῦ.ὁ.plantator,ὁ ἀμπελεργός.
* φυτεργῶ.plantas colo,& ſero curoq;,uel plante inſtar pango. Plato φυτεργὸν plus eſſe ait q̃ δημιεργόν,deumq; φυτεργὸν appellat quaſi formarum,hoc eſt,idearum conditorem.
φύω.μ.ύσω.π.υκα.produco,plãto, gigno,naſcor, ſum.act.actõ iungitur.
φύω τὰς βίχας ἢ ὀδόντας.emitto, produco.

Φώγνυμὶ.illuſtro,accendo, adoleo.
φωγνύω.cremo,torreo.
φώγω.exicco,areo.
φῶδον.ε.ὸ.ueſica,bulla,hulcus.
φῶλος.φῶδοι. maculæ rubentes in cruribus, ex
* ignis propinquitate nimia inductæ.
φωκαία.ας.ἡ. ciuitas Ioniæ.
φώκη.ης.ἡ.phoca,uitulus marinus.
φωλάδες.feræ,quæ in luſtris agunt.
φωλεός.οῦ.ὁ.luſtrum, latebra,id eſt, ferarum locus,auditorium,paleſtra.
φωλεύω.μ.εύσω.π.ευκα lateo,nidifico,latibulis incubo.neut. abſol.
φωλία. morbus vrſi, cùm nimia pinguedine laborans anguſtis latebris affricando corpulentiam diminuit.
φωλιδιωκός.οῦ.ὁ.nidulator.
φωλιστήρ.ῆρ.ὁ.qui ſemper in eodẽ loco deſidet.
* φωλὶς.piſcitij genus quoddam.ſerpẽt ũ ſquãmę
φωναγωγέω.uocem exerceo,& modero,reddo uocem claram.
φωναγωγός.qui uocem exercet & regit,preceptor uocis,formandæ uocis magiſter.
* φωναγωγία. huiuſmodi ars.
φωνέω.μ.ήσω.π.ηκα.voco,loquor,cano,ſono,uocẽ ædo,inclamo.act.actõ iungitur.
* φωνή.ῆς.ἡ.uox. Accipitur pro lingua,quẽadmodũ dicimus,loquutus eſt græca lingua.
φωνήεις.ήεντος.ὁ.uocalis.
φώρ.ρός.ὁ.fur,prædo.ἀπὸ τοῦ φέρειν.
φωράω.μ.άσω.π.ασα. deprehendo,in furto deprehendo,quæro,inuenio furtum, perueſtigo. acti.actõ iungitur.
φωρά.ᾶς.ἡ. furtum.
φωρατής.οῦ.ὁ.deprehenſor.
φωριαμός.οῦ.ὁ.κῆς
φωρίαμον.ε.ὸ.arca,ſcrinium.
φωριαμοί.locus Elidis.
φῶρον.ε.ὸ. furtum.
φῶς.ωτός.ὸ.lux,lumen,lucerna. Sic uocatur etiã
* nigricãs arculus pupillã ambiens.
φῶς.ώτος.ὁ.uir.
φωστήρ.ῆρος.ὁ.luminare.
φωσφόρος.ε.ὁ.lucifer.
φώσσωνες. uela.
φωτεινός.οῦ.ὁ.lucidus.
φωτεγωγός.ὁ. feneſtra.
φωτίζω.μ.ίσω.π.ικα.illumino. actiuum, accuſatiuo iungitur.
φωτισμός.οῦ.ὁ.illuminatio.

Αλῶ.μ.ήσω.π.ηκα.πρὸς λαμβάνω ſum capax,neutrum abſolutum.
χάδω.idem.
χάζω.μ.άσω. cõcedo,deuito.
χάζομαι.μ.άσομαι.ε.ασμαι.cedo ſecedo,do locum. deponens abſolutum.
χαίνω.μ.ανῶ.hio,dehiſco,inhio.κεχηνότες pro ſtul
* tis apud Ariſtoph. Nam ſtultitiæ ſignũ eſt eſſe aperto ore. neut.abſol.
χαιός.οῦ.ὁ.probus.
* χαῖρε.ſalue,gaude, aue.
χᾶρον.ε.ὸ.lætitia.
* χαίρεις.κῆς
χαίρειν.gaudere,ualere,ſaluere: ſalutantis enim
* eſt,dum abimus,aut in fronte epiſtolæ. Vide τὸ πράσειν. Accipitur pro abire,diſcedere, & quaſi nunciũm remittere,& migrare. Cicero etiã ſalutẽ dicere uocat Ad Atticũ,πολλὰ χαίρειν τοῦ καλῶ dicens,pergit Brunduſiũ, hoc eſt, abijciens honeſtatẽ,fugam arripit, & auerſatus omne honeſtum. Demoſt.etiã dixit ἐρρῶσθ πολλὰ φράσας τοῦ σοφοῦ ἑαυτοῦ. Terentius dixit. Valeant qui inter nos diſſidium uolunt.
χαιρέκακος.qui malis delectatur.
χαιρηδόν.όνος.ἡ. gaudium.
χαίρω.ὸ ὁμαίζω, ſenéζω.
χαιρωσύνη.ης.ἡ. lætitia.
χαῖτα.ης.ἡ.ſeta,iuba,cæſaries, coma. Propriè in porcis.
χαιτήεις.ήεντος.ὁ.ſetoſus.
χαλαβέω.μ.ήσω.trepido.
* χάλαζα.ης.ἡ. grando. Eſt etiam uitium & morbus oculi, cum in eo aſperſa grando uidet, vel ut alij χαλάζιον.
* χαλαζοκοπία.grando procellens.
* χαλάζω.μ.άσω.π.ασα.deprimo,ſubmitto.Politianus produco uertit.Et rem aliquam ex alto penſilem facio. Soluo,ut in Prouerbio. ἱερὰν ἄγκυραν χαλάζειν.act.actõ iungitur.
χαλάρα.ᾶς.ἡ.catena.
χαλαρός.οῦ.ὁ.leuis,mollis,retractiuus, de porco dicitur grandinoſo.
χαλαργός.οῦ.ὁ.celer.
χάλασμα.ατος.ὸ.ſubmiſſio, iactus.
χαλάω.μ.άσω. remitto,cõcedo,eijcio, flacceſco,
χαλβάνη.ης.ἡ.galbanum (lãgueſco.
χαλεπαίνομαι.idẽ qd ſuũ actiuũ ſignificat.accipi
* tur inter dũ tñ paſſiuè pro offenſis animis acerbisq; uerbis accipiór, acrius obiurgor, acerbitate afficior,acerbe accipior.
χαλεπαίνω.μ.ανῶ.grauo, moleſtus ſum, iraſcor, ſæuio.offenſus ſum,indignor.neu.dat.iũgit.
χαλεπαίνω.cõtẽdo,minor,timeo,iraſcor, afficio moleſtia,noceo,in difficultatem adduco.
χαλεπός.οῦ.ὁ.ſæuus,grauis.eſt etiam moleſtus &
* difficilis.Itẽ atrox,nonnunq; periculoſus
χαλεπότης.ητος.ἡ.difficultas, ſæuitia, grauitas. idem χαλεπία.

χαλέπτω.

χαλέπτω.μ.ύνω.π.ύνα.minuo.actiuum, accuſatiuo iungitur.
χαλίμα.ſcortum.
χαλιμαίζω.μ.άσω.feror in libidinem.
χάλυξ.υβος.ὁ.lapis ex quo ignis excutitur.
* χαλιναγωγῶ.freno moderor.
* χαλινός.οῦ.ὁ.frenum. Eſt ea parſ freni, quæ ori inſeritur.
χάλις.ιδος.ἡ.merum.
χαλινόω.μ.ώσω.π.ωκα.freno.actiuum.
χαλίφρων.ονος.ὁ.deſipiens, remiſſus.
* χαλκάνθη.ſutorium atramentum.Italici uitriolum appellant diuerſum ab atramento qd Celſus ſcriptorium, Vitruuius librarium nominat.
χάλκανθος.ε.ὸ.idem.
χαλκάσπις.ιδος.ὁ.habens ſcutum æneum.
χαλκεῖον.ε.ὸ.officina fabri.
χαλκέμβολον.ε.ὸ. nauigium æratum aptum ad pugnandum.
χαλκέμβολος.ε.ὁ.roſtrum æneum.
χάλκεος.ε.ὁ.æreus,robuſtus,durus.
χαλκεόφωνος.ε.ὁ.habens uocem fortem.
* χαλκεύς.έως.ὁ.faber ærarius propriè.Quintilianus excuſorem appellat.Accipitur etiã pro fabro ferrario.
χαλκευκτικός.ὁ.fabrilis.
* χαλκεύτρος.infatigabilis.
χαλκεύω.μ.εύσω.π.ευκα.fabrico,tracto artem fabrilem ferri tantum.neut.abſolu.
χαλκεών.ῶνος.ὁ.officina fabri.
χαλκιδίζειν.obſcœno puerorũ amore teneri.
χάλκη.ης.ἡ. urbs Lariſſæ,quæ & χάλκιον & χάλκαι dicitur.
χαλκή.ῆς.ἡ.ærea.
χαλκήρης.ους.ὁ.ἡ.æreus,conglutinatus ære.
χαλκίδιον.ης.ὁ.ἡ.urbs quædam.
χαλκίς.ίδος.ἡ.πόλις.auis genus, & urbs Eubœæ.
χαλκοβαπτής.ίδος.ὁ.ἡ.ſolidus.
χαλκοβαρής.ίδος.ὁ.ἡ.fortis,ære grauatus.
χαλκίον.ε.ὸ.æreum.
χαλκοκορυστής.οῦ.ὁ.ære armatus.
χαλκολογεῖν.nummos colligere.
χαλκογλάχων.ον.ὁ. habens angulos æreos.
χαλκός.ε.ὁ.κῆς
χαλκόπληκτος.ε.ὁ.æreus.
χαλκότοξος.ε.ὁ. æripes, firmus, infatigabilis
* metaphoricè.
χαλκός.οῦ.ὁ.æs.
χαλκοπάρῃος.ε.ὁ.habens maxillas æreas.
χαλκότυπος.ε.ὁ. ferro percuſſus, fabrilis, ferro illatus.
* χαλκουργέω.æs præparo,ut metallarius.
* χαλκουργός.qui præparat materiam τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ,ut χαλκουργικὴ τῆ ἀνδριαντοποιικῆ.
χαλκοῦς.οῦ.ὁ.æreus.
χαλκοῦφι.ex ære.
χαλκοχίτων.ωνος.ὁ. habens loricã æream.
χάλκωμα.ατος.ὸ.res ærea.
χαμάδις.κῆς
χαμάδις.ς.κῆς
χάμαζε.humi,ad terram.aduerbium.

χαμαί.humi,id eſt,in terra.
χαμευνάδες.ὰς.humi dormientes.
χαμαικύνης.ε.ὁ.humi dormiens.
χαμαίζηλος.ε.ὁ.humi depreſſus,abiectus.
χαμαιλέων. Chamæleo,nomen animalis & herbæ,quorum utrunq; colorẽ ſubinde mutat.
χαμαιτύπη.ης.ἡ.ſcortum abiectum.
χαμαιτυπεῖον.fornix,ganeum,proſtibulum.
* χαμαιτύπαι.ex accipitrum genere ſunt qui præ dam ſuper terram & humi petunt. his contrarij ſunt ὑπαιθροβόραι.
χαμαιπετής.οῦ.ὁ.ἡ. humilis, depreſſus, humi depreſſus.
* χαμευνία.ας.ἡ. humidormitio, cum quis in nuda humo dormit.à χαμαὶ & εὐνή.
χαμεύνη.ης.ἡ.κῆς
χαμευνίς.ίδος.ἡ.σιβάς,lectus humilis. idem χαμεύνιον.
χανδάνω.μ.ανῶ.capio,id eſt,ſum capax.neutrum accuſatiuo iungitur.
χανδόν.abundanter,inhianter,affatim.
χαμός.ὁ.ὁ.curuus.
χανύω.μ.ύσω.uociferor.
* χάος.ους.ὸ.chaos,miſcella, regio. χάος uocatur omnis rerum confuſa & indiſtincta materia,q̃ omnium rerũ fuit principium.
χαός.ὁ.bonus, generoſus.
χαρά.ᾶς.ἡ.gaudium,ira. Ad animũ refertur, ἡδονὴ uero ad corpus.
χαράδρα.ας.torrens,alueus torrentis,ſequentia, uallis,ſpeculum,κοίτη,φωλιός. Propriè terræ rima ſiue fiſſura quã aqua,pluuia, torrens, aut terræmotus efficit.
* χαραδροῦς.palude occupari, eandem ferè uim habet quam λιμνοῦς.
χαρακτήρ.ῆρος.ὁ.ſignum,inſigne,figura,ſtilus dicendi,character.Au.Gellius genus dicendi
* uertit.
χαρακτηρίζω.μ.ίσω.π.ικα.noto, deſigno.
χαράκωμα.α.ὸ.uallum,agger.
χάραξ.ακος.ὁ.uallum in bello:pro adminiculo uitis q uallus dicit gñe fœm.
χαρία.ίας.ἡ.collis.
χαράττω.μ.άξω.π.αχα. ſculpo, ſigno, imprimo. acti.actõ iungitur.
χαρίεις.ίεντος.ὁ. gratus, gratioſus, urbanus, lepidus.
χαριέστερος.elegantius,gratioſius.
χαριεντίζομαι.μ.ίσομαι.ε.ισμαι.iocor,nugor,urbanus ſum,alludo, & facetè cauillor, & lepida urbanitate utor, ſalibus utor. deponens
* abſolutum.
χάριν.pulchrè. pro χαρίεντως.
χαρίεν.ε.ροξυτόνου.gratum, gratioſum.
χαριεντισμός.οῦ.ὁ. urbanitas, lepos & venuſtas ſermonis.
* χαρίεντως. eleganter, gratioſè, venuſtè, urbanè.
χαρίζομαι.ὸ ὄρλημα.remitto mulctam.
χαρίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.dono, gratifico, facio grata, obſequor & beneficium gratiamq;
* confero. χαρίζεσθ τοῦ ἑαυτοῦ θυμῷ, animo ſuo indulgere.

χαρίζεσθαι τέρωτι, indulgere amori. Et χαρισμένος, gratus, id est, iucundus, placitus & acceptus. Et χαρισμένως ἄρχειν apud Isocratem. genitiuo apud Homerum iungitur.

χάριν. pro, causa, ἕνεκα. οἷον εὐγενείας χάριν, quod ad generis nobilitatem attinet. Gregor. Ἐ᾽ σωσε ἡμῶν χάριν καὶ οὐσία τις ὁ πατήρ. Sic Plautus. At tu ægrota si uis per me quidē ætatem. Dicitur hoc etiam per ἕνεκα & πρὸς & διὰ cum genitiuo & ἁπλῶς cum accusatiuo. Σὴν χάριν, tua causa, ἀντὶ τοῦ πρὸς χάριν σου Vide commentaria Bud.

χαρίσιον. ν. ῾. placentę species.

χάρις. ιος. ἡ. festiuitas, beneficium, munus. χάριτες, gratiæ, illectamēta. χάριτας ὁμολογῶ, & χάριν γινώσκω, & χάριν οἶδα, gratias habeo, & gratias ago. χάριτάς τινι χαρίζω, apud eum gratiam ineo.

χάρισμα. ατος. τὸ. ῾. κοι.

χαριστήριον. ν. ῾. gratia, munus. χαριστήρια λόγοις appellat Gregorius, quibus gratiæ deo agunt de aliqua re. Et χαριστήριον θυσίαν, per sacrificium gratias agere, pro beneficijs acceptis sacrificare.

χαριτόω. μ. ώσω. π. ωκα. afficio gratia, gratiosū facio. actiuum. accusatiuo iungitur.

χάρμα. ατος. τὸ. ῾. risus, gaudium.

χάρμη. ης. ἡ. pugna, conflictatio.

χαρμονή. ῆς. ἡ. gaudium.

χαρμοσύνη. ης. ἡ. lætitia, festum Athen.

χαροπός. οῦ. ὁ. gratiosus, pulcher oculos, flauus, terribilis.

χάρτης. ου. ὁ. χοῦ.

χαρτοπράτης. ὁ ὁ χάρτας πωπράσκων: papyropola nunc uocatur.

χάρτον. τὸ. charta.

χαρός. ά. ὁ. lætalis, dignus lætitia.

χάρυβδις. ιος. ἡ. charybdis, uortex maris.

χαρμόφρων. Mercurij epitherum.

χάσκω. aspicio, intendo fixis oculis, aperio.

χάσμα. ατος. τὸ. hiatus, fissura, rictus, uorago.

χασμᾶσθαι. oscitanter addubitare & cunctari, angi & conturbari.

χασμάω. μ. άσω. π. αχα. oscito, dehisco. neutrum absolutum.

χάσμη. ης. ἡ. oscitatio.

χασμώδης. hians, oscitabundus.

χατέω. μ. ήσω. π. κα. indigeo. neutrum genitiuo iungitur.

χατίζω. μ. ίσω. π. κα. indigeo, desidero. neutrum, genitiuo iungitur.

χατίδιον. ἡ. desiderium, usus.

χαυλιόδοντες. fannæ.

χαυλιόδων. οντος. ὁ. qui dentes exertos habet.

χαυλιόδοντες. οἱ. dentes exerti.

χαυνός. οῦ. ὁ. mollis, laxus. Et stultè & absurdè liberalis atq; etiam ineptè magnificus uel magnificentiæ cupidus ostentatorq; ineptus: quod uitium eorū est qui sese modulis suis non metiuntur. Est etiam friatilis, id est, ἰσθρυπτός, ἰσθρεωυς, ηραῦρος, ῥαθυρός.

χαυνότης. ητος. ἡ. mollities, laxitas.

χαυνοῦσθαι. opponitur τῷ πωπηγέναι, laxari, mollire. Est etiam ὁ χάυνος λογισθῆναι, stultè de seipso persuaderi, magnificè simul & absurdè de sese sentire.

χαυνόω. μ. ώσω. π. ωκα. mollio, laxo, inflo. actiuum accusatiuo iungitur.

χαύνωσις. ιος. uerborum facundia, persuasio.

X META TOY E.

χέδροψ. οπος. ὁ. legumen.

χαλινός. οῦ. ὁ. frenum, ferrum quod in os equi inseritur.

χείμηλον. pernio.

χέω. caco, egero, excreo.

χεάμβυος. ὁ. fundens.

χειά. ᾶς. ἡ. lustrum, cubile ferarum, latibulum serpentis.

χειλάριον. ν. ῾. labellum.

χεῖλος. εος. ῾. labrum, labium, littus.

χεῖμα. ος. ῾. hyems.

χειμάδιον. ν. ῾. hybernatio, hybernaculum.

χειμάς. άδος. uestis hyberna.

χειμάζομαι. μ. άσθαι. π. ασμαι. tempestatem fero. deponens absol.

χειμάζω. μ. άσω. π. ασκα. hyemo. neut. absolutum.

χείμαρρος. ὁ. ὁ. torrens, hœdus saltans in nubibus. Dicitur & χειμάρρης in nominatiuo.

χείμαστρον. uestis hyberna agricolæ.

χειμηλιάω. laboro pernione.

χειμερίζω. π. ίσω. π. κα. hyemo. neut. absol.

χειμερινός. οῦ. ὁ. hyemalis.

χειμέρη. ὁ. ἡ. hyemalis, frigus cupiens.

χειμών. ῶνος. ὁ. hyems, procella maris.

χεῖος. ὁ. ὁ. prodigus.

χείρ. ρός. ἡ. manus, copiæ, exercitus. Et pro potestate, ut apud Latinos manus. In noïatiuo & actō χερὶ est mascu. generis.

χειράγρα. ας. ἡ. chiragra, id est, morbus articularis

χειραγωγία. ας. ἡ. adminiculum.

χειραγωγός. præitator, ut qui uiam cæco præit, hoc est, ὁδηγὸς & καθηγεμών.

χειραγαγῶ. manuduco. Aristot. dixit de eo q instrumēta musica pulsat. Dicitur etiā metaphoricè de fortuna, q̄ uiā patefacit hominibus fœlicibus, quasiq; uiam præit ad ornamenta magnaq; fastigia assequenda.

χείρίζω. tracto, aggredior, suscipio.

χειράδες. cicatrices pedum,

χειριδωτός. οῦ. ὁ. manicatus, manuleatus.

χειρισμός, ἐπιχείρησις. conatus, aggressio.

χείρίς. ίδος. ἡ. chirotheca.

χείρης. ὁ. ὁ. subditus.

χείρίστος. ὁ. ὁ. pessimus.

χείρίων, ἐλάττων, χείρων. minor, deterior.

χειροδίκαι. hoc nomine Hesiodus uiolentos nominat, ut q̄bus uis sit in manibus & uiribus corporis & in armis nō in eqtate rationis.

χειρογάστορες. q manibus uictū sibi q̄ritāt, oparij.

χειρόβιος. ex manibus uiuens, uictū manu quærens, quidam uentrimanum uocant.

χειροβοσκός. καὶ χειροβίοτος. idem.

χειρόγραφον. sceda propria manu scripta.

χειροδίκτος

χειρόδικτος. ὁ. ὁ. manifestus.

χειροθεσία. ας. ἡ. manuum impositio.

χειροκθής. ὁ. ὁ. ἡ. cicur, mansuetus.

χειροθήκη. ης. ἡ. chirotheca.

χειροποίητος. ὁ. ὁ. manufactus.

χειροκοπέω. μ. ήσω. π. κα. manum abscindo. actiuū.

χειροκρατία. uitium est seditiosæ politiæ, quod exoritur à democratia corrupta licētia τοῦ δήμου καταγωγῶν, & plebis turbulentæ inescatorū, id est, τοῦ δελεαζόντος τὰ πολλά.

χειρόμακτρον. ὁ. ῾. καὶ

χειρόμαστρον. ν. ῾. mantile.

χειρόναξ. manuum dominus, qui manibus uictū quærit.

χειρομάντεις. qui manuum inspectione futura prædicunt.

χειρόνιπτρον. peluis in qua abluuntur manus.

χειρομύλη. ης. ἡ. pistrinum.

χειρομύλων. mola trusatilis.

χειρονάζιητος. ὁ. ὁ. habens uictū ex suis manibus.

χειρόναξ. ακος. ὁ. artifex.

χειρονακτός. οῦ. ὁ. operarius manualis, qui manibus uiuit.

χειρονομία. ας. ἡ. manuum motus & gesticulatio. saltatio gesticulatrix qualis est quam mauricam uocamus. Alioqui lex gestus à Quintiliano dicitur.

χειρονόμος. histrio gestu & manuum motu subsultans, gesticulator.

χειρονομέω. inter canendum manum moueo, & gesticulor.

χειροῦμαι. capio fugientem, punio.

χειροπέδαι. ῶν. manicæ, id est, uincula manuum.

χειροπλήκτης λίθος. lapis manum implens. apud Homerum.

χειρόπους. ὁδος. ὁ. ὁ. qui est uulneratis pedibus.

χειροπλήθης. ὁ. ὁ. ἡ. magnus, immanis.

χειροτέρης. inferior, deterior.

χειροτρίητος. ὁ. ὁ. manufactus.

χειρόσοφος. saltator quasi manu sapiens.

χειροτέχνης. ὁ. ὁ. artifex.

χειροτεχνία. ἡ χειρεργία.

χειροτεχνῶ. τὸ χειρεργῶ.

χειροτονέω. μ. ήσω. π. κα. eligo, constituo, suffragijs creo, scisco iubeoq; ut Latini loquuntur, & magistratū creo, designo. Et scito meo, probo & iubeo, & ψηφίζομαι, consentio, pedibus eo in alicuius sententiam. Et defero, in manuq; do. acti. actō iungitur.

χειροτονία. ας. ἡ. electio, eleuatio manuum populi consensum significans, plebiscitum, ψήφισμα, Ponitur etiam pro suffragio.

χειροτονητός. οῦ. ὁ. electus, creatus, designatus populi consensu,

χειρεργία. ας. ἡ. chirurgia, ars medendi, quæ manibus fit. Dicitur de omni arte, quæ actionem habet manuum cum cognitione coniunctam.

χειρούργημα. opificium, opusq; manu factum.

χειροῦργος. ὁ. ὁ. chirurgus medicus, qui chirurgia utitur.

χειεργῶ. manibus operor, laboro.

χειροῦμαι. καὶ

χειρόω. μ. ώσω. π. ωκα. capio, captiuo, subigo, addico, deuinco, ditioni subijcio, subiungo, mancipo. actiuum, actō iungitur.

χείρων. ον. ὁ. ῾. peior.

χειρῶν ἀδικιῶν ἄρξαι. dicitur is qui prior lacessiuit aut rixam aut bellum: qui prior percussit in manibus conserendis. Vide Bud.

χείρωσις. mancipatio, quam etiam mancipium uocant Latini.

χείσεται. erit capax.

χελιδόνιον. ν. ῾. chelidonium herba.

χελιδών. όνος. ἡ. hirundo.

χελίζω. μ. ίσω. τω. κα. no, nauigo.

χέλυδρος. ὁ. ὁ. testudo marina.

χέλενον. καὶ

χέλυον. operimentum testudinis.

χέλυς. υος. ἡ. chelis, cithara.

χέλισμα. ατος. τὸ. ῾. lignum quod rostro nauis affigitur.

χελώνη. ης. testudo, id est, belua aquatica, genus numismatis Peloponesiorum à testudine insculpta.

χελώνιον. tegumentum testudinis animalis quā torturam uulgo uocant.

χέομαι. inferias facio, & libamina manibus fundo.

χεράδος. ἡ. ὁ. cœnum ostreorum testis & lapillis mixtum.

χεραδός. ὁ. ὁ. ὁ. idem.

χέρεια. τὰ. peiora.

χερείων. ον. ὁ. ῾. peior.

χέρνες. ὁι. minores, debiliores.

χέρνιτος. ὁ. peiori, id est, inferiori.

χέρμα. ατος. τὸ. ῾. lapis, telum, missile.

χερμάδιον. ν. ῾. saxum magnum.

χερμάς. άδος. ἡ. propriè paruum saxum, quod facile manu potest tractari. impropriè autem saxum maritimum magnum portus, cui alligant funes nauium.

χερνῆτις. ιος. ἡ. netrix, id est, mulier quæ nendo & labore manuum uictum quæritat.

χερνήτης. ὁ. pauper, q è labore manuum uiuit.

χέρνιβος. ὁ. ὁ. uas ad manus lauādas. sonat quasi dicas manuum lotionem.

χερνίπτω. μ. ίψω. τω. ψα. βδω. σφάπτω.

χέρνιψ, βος. purgatio, dictū à manuum lotione quæ in sacrificijs fiebat.

χερόβολον. ν. ῾. manipulus.

χερσαῖος. ὁ. ὁ. terrestris, incultus, de terra quæ nō habet cultores.

χερσεία. είας. ἡ. solitudo.

χερσεύειν. incultum esse.

χερσεύουσα γῆ. terra sola, uel malè culta.

χέρσος. ὁ. ὁ. ἡ. terra, propriè terra inculta.

χεῦμα. ατος. τὸ. ῾. fluxus.

χεύω. μ. εύσω. τω. ευκα. cum accusatiuo, fundo, fluo.

χέω. μ. ήσω. π. αχα. fundo, liquo, liquefacio. actiuum, accusatiuo iungitur.

X META TOY H.

χηλαιγός. οῦ. ὁ. uelox pedibus.

χηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. sarcio.

χηλή.ῆς.ἡ. promontorium, eminentia, ungula, chele, maxilla.
χηλός.οῦ.ὁ.arca, loculus.
χήμαι.hiatulæ Latinè, ex genere oſtreorũ ſunt.
χήν.νηνός.ὁ.anſer.
χήνεος.ε.ὁ.anſerinus.
χήραστον.ε.ὸ. focus.
χήρ.ηρός.ὁ.echinus.
χηραμός.οῦ.ὁ.antrum, ſeceſſus.
χηραμίζω.cauernę.
χήρα.ας.ἡ.uidua.
χηρεία.ας.ἡ.uiduitas.
χηρεύω.μ.εύσω.π.ευκα. uiduo, careo, ſeparo, uiduus ſum.
χῆρος.ε.ὁ.uiduus.
χηρόω.μ.ώσω.π.ωκα.χηρεύω.
χῆρωσαί.ὁι.qui ſuccedunt in hæreditate uiro uiduo & filijs carenti.
χήτης.ὁ.ᾱ
χητεία.ᾱ
χῆτος.ους.ὸ.priuatio, indigentia, defectus.

X META TOY Θ.

χθαμαλός.οῦ.ὁ.debilis, humilis, concauus.
χθαμαλόω.μ.ώσω.π.ωκα.complano, actiuum, accuſatiuo iungitur.
χθές.ſæpe nõ heri ſignificat, ſed ad tempus refertur non longum, ut nuper, dudũ exponi poſſit. In eadem ferè ſignificatione additur nonnunquã πρώην, ut χθὲς ἢ πρώην.
χθές. heri dictum eſt, quaſi ἐνθές, hoc eſt, prolapſum.
χθιζά.ᾱ
χθιζόν. heri.
χθεσινός.oticus, inutilis.
* χθιζός.οῦ ὁ heſternus. χθιζὸς ἔβη, pro heri iuit.
χθόνιος.ε.ὁ. terreſtris. Epitheton interdũ Mercurij.
χθονοτριβής.ίος.ὁ.ἡ.terreſtris, in terra depreſſus.
χθών.ονός.ἡ.terra, ſolum.

X META TOY I.

χιάδες.ſerpentis domus.
χιάζω.μ.άσω.π.ακα.aperio, uel chiaſmum facio.
χιάζειν.nimis curioſum aut ſuperfluum eſſe in carmine, ductum à Democrito Chio, autor Suidas.
χίδρα.nouæ ſpicæ aut legumina.
χιασμός.οῦ.ὁ.chiaſmus, figura quando quatuor propoſitis tertium ſecundo reſpondet, & cõuenit quartum primo.
χιλή.ῆς.ἡ.nutrimentum, materia eſculenti.
χίλια.τὰ.ᾱ
χίλιοι.αι.ι.mille.
χιλόω.alo, præbeo commeatum.
χιλιαρχέω.μ.ήσω.π.ηκα.duco tribunatum, tribuni officio fungor. neutrũ abſol.
χιλίαρχος.ε.ὁ.tribunus militũ, præfectus mille uiris.
χιλιάς.άδος.ἡ. numerus mille continens.
χιλιοστύς.ύος.ἡ.χιλιάς, & numerus mille milites

continens.
χιλέτης.εος.ὁ.ἡ.millenis.
χίλιοι.ὁι.mille
χιλόν.οῦ.ὸ.ᾱ
χιλός.οῦ.ὁ. pabulum, frumentum, triticum, alimonia, cibus.
* χιλιοστός.οῦ.ὁ. millesimus. Græci χιλιοστὸν dicunt, ut nos millenarium ἀντὶ τοῦ χιλιοστόν dicimus. Vide Bud.
χιλόω.μ.ώσω.π.ωκα. paſco. actiuum, accuſatiuo iungitur.
χίμαιρα.ας.ἡ Chimera mons Lyciæ. capella.
χίμαρος.ε.ὁ.hircus.
χίμαρος.ε.ἡ.capra annicula.
* χίμετλα.τὰ. perniones, hulcera ex frigore. Paulus Aegin. ait eſſe ulceroſos affectus in manuũ digitis ac pedum hyemali tempore.
χιονίζω.niue conſpergere.
χιονόχρως.ε.ὁ.niueus.
χιονόω.μ.ώσω.π.ωκα.dealbo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
χιονώδης.ες.ὁ.ἡ.niuoſus.
χίος.ε.ἡ.Chius inſula, & urbs.
χίος.ε.chius adiectiuum.
* χιτών.ῶνος.ὁ.lorica, tunica, amictus, ſagulum, ueſtis uirilis. Veſtis eſt interior. χιμάτιον exterior. Et quod πόδηρες eſt mulierum, id χιτὼν eſt uiro. Id tamen cõfunditur.
χιτώνιον.ε.ὸ.tunicula.
χιτωνίσκος.ε.ὁ.camiſia, induſium.
χιών.όνος.ὁ.nix. Apud Lucianum in Saturna, eſt in fœminino genere.

X META TOY Λ.

* χλαῖνα.ης.ἡ.læna, paludamentum, ueſtis craſſa, ſuperindumẽtum hyemale. Cicero tegmẽ dixit in Tuſculanis quæſtionib. Eſt autem ſumma ueſtis quæ pro tempore ſumitur, ad uentos, pluuiam, frigusq; depellendum quaſi dicas penulam. Iuuenalis. Et multo ſtillaret penula nymbo. Lege prouerbiũ. Aeſtate penulam detteris.
χλαμύδιον.ε.ὸ.chlamydicula,
χλαμύς.ύος.ἡ.chlamys, genus ueſtis. Eſt pallium militare.
χλανίδιος.ε.ὁ.uerſicolor.
χλανίς.ίδος.ἡ.genus glauci.
χλανίς.ίδος.ἡ. ueſtis militaris.
χλευάζω.μ.άσω.π.ακα. ſubſanno, ludo, irrideo. actiuum, actõ iungitur.
χλευασία.ſubſannatio, deriſio ſalſa & faceta.
χλευασμός.ε.ὁ.irriſio.
χλεύη.ης.ἡ.ludibrium, ludus, fraus, riſus, ſubſannatio.
χλιαίνομαι.μ.ανῶ.π.αγκα.tepeſco. deponens abſol.
χλιαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.tepefacio, calfacio. actiuũ, actõ iungitur. vnde χλαῖνα.
χλίανσις.ιος.ἡ.tepiditas.
χλιαρός.οῦ.ὁ.tepidus.
χλιαρότης.ητος.ἡ.tepiditas.
χλιδανός.οῦ.ὁ.deliciosus.
χλιδή.ῆς.ἡ.uoluptas, mollities, τρυφή.

χλιδών.

χλιδών.όνος.delitiæ, coma.
χλιδόνες.brachiorum ornamenta.
χλίδος.lutum, eluuies, colluuies.
* χλοαυθής.uireſcens.
χλοερός.οῦ.ὁ.uiridis.
χλόη.gramen, herba uirens, fœnum, paſcua. Dicitur id quod potiſſimũ uiret in plantis, vt
* frondes & folia.
χλοηφόρος.ε.ὁ.ferens uiriditatem.
χλοήνης.ε.ὁ.aper, mulieroſus.
* χλώριον, auis quam Gaza vireonẽ uertit, uiridis eſt, magnitudine turturis, hyeme non uidetur ſed æſtate per ſolſtitium apparet.
* χλωρὶς.auis quã Gaza Luteam uertit.
χλωρός.οῦ.ὁ.uiridis, pallidus, croceus, recens.
χλωρότης.ητος.ἡ.uiriditas.

X META TOY N.

χναύματα. fragmenta placentarum, aut huiuſmodi ciborum.
χνοάζω.μ.άσω.π.ακα.pubeſco. neut. abſo.
χνόη.ης.ἡ. fiſtula, in qua uoluit axis, ubi ſunt infixi radij, modiolũ uocat Plinius.
χνόος.ε.ὁ.lanugo, puluis.
χνοῦς.οῦ.ὁ.puluis.
χνύ.particula metri cauſa addita.

X META TOY O.

χοᾶ. genus menſuræ, uel pila, uel uas ubi ponuntur libamina.
χοάνη.ἡ. forma in quã aliquid transfunditur.
χοαί.inferiæ, ſacrificia, melicratũ, oleum.
χοάνος.ε.ὁ.fornax.
χοή.ῆς.ἡ.libamen.
χοῖκος.οῦ.ὁ.terrenus.
* χοῖνιξ.ικος.ἡ.ſemodium, pedicæ genus, cibus in uiam ſufficiens, dimenſum & cibus diurnus Vide aſſem Bud.
χοιράδιον.ulcera in pedibus.
χοιράς.άδος.ἡ. ſaxum ſub mare nigrum, aliquãtulum eminens, ut porco nanti ſimilis uideat, gulæ tumor, ſtruma, ſcrophulas uocãt
χοίρειος.ε.ὁ.porcinus.
χοίρειον.ε.ὸ.χίλφαξ.
χοιρίδιον.ε.ὸ. porcellus.
χοῖρος.ε.ὁ.porcinus.
χοιρογρύλλιος.ε.ὁ.echinus terreſtris, qui & latinè chœrogryllus dicitur.
χοῖρος.ε.ὁ.porcus, genus inſtrumenti. accipitur pro membro muliebri.
χοιρωπολεῖν.ambiguum uerbum, porcũ uendere & corpore quæſtum facere.
χολάδες.ών, dicuntur inteſtina craſſa, quod in ea χολὴ fundatur.
χολάς.άδος.ἡ. inteſtinum.
χολάω.μ.άσω.π.ακα.iraſcor. neut. abſol.
* χολάδοχος.folliculus flauæ bilis ex inferiori iecinoris parte caua dependens.
χόλικες.boum inteſtina.
* χολή.ῆς.ἡ.fel, bilis. Galen. in cõmen. in librũ Hippocr. de natura humana anno tat ſignifica-

re bilẽ tam flauã q̃ atram. Sed poſitum ſine adiuncto capi pro flaua bile per ἐντονομασίαν. Accipitur pro ira, q̃ nimirum iræ cauſa ſit flaua bilis.
* χολόφαβος.flauus, ſiue uergens ad colorẽ auri.
χολοφαίνιος. idem.
χολημεσία. uomitio bilis.
χολήνεν.ος.amarum, felleum.
χολόομαι.μ.ώθομαι.π.ωμαι.iraſcor, moleſtè fero. depon. datiuo iungitur.
χόλος.ε.ὁ. ira.
χολωτός.οῦ.ὁ.iratus.
χονδρίον.grumoſum eſſe.
χονδροκοπεῖον. genus piſtrini in quo alica frãgitur.
χόνδρος.ε.ὁ.cartilago, alica, granũ, ueluti thus, inteſtinum ſtomachi.
χόομαι.μ.ώθομαι.π.ωμαι.iraſcor. depo. dtõ iungit.
χορδεύω.μ.εύσω.π.ευκα.inchordo. neut. abſol.
χορδή.ῆς.ἡ.fidis, chorda. Propriè eſt inteſtinum
* craſſum in pecudibus. Accipit ſimpliciter pro inteſtino, Ex his fiebant fides. Vnde & pro eis uſurpatur.
χορεία.ας.ἡ.chorea, tripudium.
* χορευταί. ſunt qui chorum conficiunt, quos & ὑποκριτὰς Ariſtote. in problem. inter φωνασκοῦντας numerat.
χορεύω.μ.εύσω.π.ευκα.tripudio, choreas duco. neutrum abſolutum.
χορολογέω. fides deligo.
* χορηγέος.dicitur cui omnia ſuppeditãt & ſubminiſtrantur.
χορηγέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſuppedito expenſas, habeo faculratem ad aliquid faciendũ, præbeo, do, ſuppedito ſimpliciter, diſpono, conflo.
χορηγία.ας.ἡ.cõtributio, ſumptus, impenſa, ſuppeditatio, omnis expenſa uoluntaria, redẽptura & munus ipſius choragi. Vide annotat. Bud. in Pandect.
* χορηγός.οῦ.ὁ.πάρεχος.dator, princeps choreæ. & generaliter pro officij principe. ſuppeditator expenſæ & inſtrumenti ludicri. dicitur & latinè choragus. Accipitur per metaphorã pro quocũq; ſuppeditatore & ſubminiſtrante.
χόρια.inteſtina.
χόριον.inuolucrum exterius quo fœtus in utero matris deuoluitur.
χορός.οῦ.ὁ.χοῦ
χοροστασία.ας.ἡ.tripudium, cœtus, chorus.
* χοροστάτης.χοῦ
* χοροσταθμεύ.ὁ χοροδιδάσκαλος, ὁ χοροῦ ἀρχων χοῦ, κορυφαῖος, qui chorum ſymphoriacum docet: moderaturq;. Vide κορυφαῖος.
χοροτυπία.ας.ἡ.chorus.
χορτάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. fœno paſcor. deponens, genitiuo iungitur.
χορτάζω.μ.άσω.π.ακα.paſco, ſaturo. act accuſatiuo iungitur
χορτάριον.cremium, ſtipula.
χόρτασμα.ατος.ὸ.fœnatio, pabulum.
χορτοκοπεῖον. pratum.
χορτώδης. accedens ad formam fœni, aut graminis.

χόρτος.ου.gramen, herba, fœnum, septum.
χός.οῦ.agger, puluis.
* χοῦς.mēsura attica est capiens heminas octo.
χόω.μ.ώσω.π.ωκα.facio irasci, peruium reddo.

Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

χραίνω.μ.ανῶ.π.ανα.polluo, sordibus impleo. actiuum, accusatiuo iungitur.
χραιμαίω.ηφ.
χρεισμῶ.ιυυο, prosum.
χραίω.ῶ.ηελεύω.
χράομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.interficio, vtor, respondeo, interrogo, resisto. Et χρᾶσθ χρῆσθ dicitur qui oraculum petit. Est etiam χρᾶσθ ὁ μαντεύεσθ. deponēs, gtō & dtō. Vide χρῆσθ.
χράνω.μ.ανῶ.π.ωνα.ferio, foro. act. accu. iūgi.
* χράω.μ.ήσω.π.ωκα. do oraculū, vaticinor, μαντεύομαι & χρησμῳδῶ. Et cū impetu inuado, interficio. ἀναιρῶ. Vide χρῆσαι neut. accusa. iūgi:
χρεία.ας.ἡ.indigentia, vsus, necessitas, res, negotium, ministerium.
* χρεία ἔχω.indigeo, opus est mihi, opus habeo, vsum habeo dixit Gellius.
χρεία.indigentia.
χρεῖος.ε.ον.ὁ.debitum, opportunū, necessitas.
χρειώ.ἡ.χρεία.
χρείω.vaticinor, futurum χρήσω.
χρείων.οντος.vaticinans.
χρειῶδης.ἔς.ἔν.ἐστι.ex vsu esse, id est, vtile esse.
χρειώδης.ες.ὁ.ἡ.vtilis.
χρεμετίζω.μ.ίσω.π.ικα.hinnio. neutrū absolutū.
χρεμετισμός.οῦ.ὁ.hinnitus.
χρέμπομαι.ſcreo.
χρέον.ου.τὸ.ηφ.
χρέος.ους.debitum.æs alienum.
χρέω, pro χρᾶ. Doricè
* χρεοκοπῶ.μαι.debito fraudor, decocta ſcilicet pecunia.
χρεοκοπέω.μ.ήσω.π.ηκα.decoquo, id est, aufugio, propter æs alienum, fraudo debitores. neu. abſ.
χρεοκοπία.ας.ἡ.decoctio. Sic Iis est τῇ χρεῶν ἀπροσπῇ
χρεοκοπίδης.ου.ὁ.ηφ.
χρεοκόπος.ου.ὁ.decoctor.
χρεῦμα.ατος.τὸ.fluctus.
χρέων.fatale, decretum.
χρέων.ῶν.τὸ.ηφ.
χρέως.ῶ.ὁ.debitum, opportunū, pro χρέων Attice. χρεῶν ἀποκοπαί sunt nouæ tabulæ, quasi
* æris alieni decisiones, quæ etiam σεισάχθεια dicit, q̃si onus excussum, cui fit is est χρεοκοπία.
χρεωστέω.μ.ήσω.π.ηκα.debeo. acti. accu. iungitur
χρεωστής.οῦ.ὁ.ηφ.
χρεωφειλέτης.ου.ὁ.debitor.
χρή.oportet, & conueuit.
χρῆζω.μ.ήσω.π.ηκα.uolo uis, indigeo, mutuo. neu.
χρῄζω.μ.ίσω.π.ηκα.indigeo. neutr. gtō iungitur.
χρῆμα.ατος.τὸ.res, πρᾶγμα, χρῆσις, negocium. χρῆμα etiā quasi ἀπὸ τοῦ μεγεθοῦς ηφ βούματος dicunt per genitiuum, ut χρῆμα νοῦ, χρῆμα φρονήσεως. Xeneph. καταβάλλει πλεῖστον ἔλαφον πολλόντι χρῆμα ηφ μέγα, quasi rē pulcherrimā & præstantissimā. χρημάτων appellatione tam mobilia ſeſeq; mouentia, q̃ immobilia continentur, huiusq; significatio tam latè patet q̃ pecuniæ apud Iuriſcon. atq; eo amplius. χρήματα enim ſunt οὐσία, κτήματα, βοσκήματα, cēſus denique & facultates, opes, bona, & fortunæ, id est, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, hac dictione ſignificātur: πρὸς τὸ χρήσιμα εἶναι. apud Demoſthenem pro mercibus, Et apud eundem ἀντὶ τῶν χωρίων, id est, prædijs & fundis. Sic Cicer. pecuniam poſuit pro hæreditate, aut pro omnibus rebus q̃ erant in hæreditate mobilibus ſcilicet atq; immobilibus.
χρηματίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.lucror, quæſtum cōſector. Et κεχρηματισμένος ἀνήρ. q locupletatus
* eſt, & q̃ſtus uberes fecit. depo. actō iungit.
χρηματίζω.μ.ίσω.π.ικα. ius dico, ſancio ut princeps uel pontifex, rebus explicandis conſtituendis q; uaco, ut magiſtratus ſolent. Eſt enim ἀπὸ τοῦ χρηματοῦ deductū, pro eo qd est, actui rerū operam do & commentor de ſumma Reip. vel de rebus ad eam pertinētibus. Ponitur & pro referre ad populū vel ſenatum. Eſt etiam id quod latinè dicitur agere cum populo. Eſt etiam reſponſa dare legationibus, & κοινολογεῖσθ. Sic χρηματίζειν de deo dicitur, ut διαλέγεσθ de hominibus. Eſt etiam appellare aliquem, hoc eſt, compellare & alloqui, agere cum aliquo de negocio & uerba facere. Poniť etiam pro nuncupari & appellari & ὀνομάζεσθ. Et appello, tributa cogo, pecunias colligo. act. actō iungiť.
* χρηματικός.οῦ.ὁ. pecuniarius, diues & copioſus Plutarch.
χρημάτισις.coactio pecuniæ.
χρηματισμός.οῦ.ὁ.quæſtus, lucrum, reſponſum diuinū, uel mandatum, oraculū. Eſt etiam po-
* ſtulatio, & relatio ad populum, qñ ad eum aliquid referimus. Et reſponſum magiſtratuum & iudicum ius reddentium.
χρηματιστής.οῦ.ὁ.quæſtor pecuniarū. Et ὁ εἰς πόρον τῶν χρημάτων ἀξιὸς καὶ ἔμπειρος. Xenoph. δεῖ νῦν χρηματιστὴν dicit, pro homine ad rē augēdam impigro. Plato pro negociatore utiť.
* χρημαλίς.ίδος.οῦ.ὁ.lucro uacans. ὁ εἰς πόρον τῶν χρημάτων ἀξιὸς καὶ ἔμπειρος. Vide Bud.
χρηματιστικὴ τέχνη.ars quæſtuaria.
χρηματοποιόν.lucroſum, quæſtuoſum.
χρῆσθ.conſumere, expendere.
χρησιμεύομαι.μ.εύσομαι.utiliſ ſum.
χρῆν & ἐχρῆν.ἀντὶ τοῦ χρή.
χρῆναι.oportere.
* χρῆσαι ἀπὸ τοῦ χρέων, τὸ ἀνελεῖν. Eſt etiam reſponſum dare. χρῆσαι uero ἀπὸ τοῦ κιχρημι tum ac commodare, tum mutuare ſignificat & δανείζειν. Et ὁ κιχρὰς eſt qui utendum dedit: ὁ κιχράμενος, qui utendum rogauit. τὰ χρησθέντα tam res accommodatas quàm pecunias mutuas ſignificat. Priſci tamen χρήσασθ ἔλεξαν τῶν ἱματίων καὶ τῶν σκευῶν καὶ τῶν κατασκευῶν: ἴσασθ δὲ τῶν νομισμάτων: & μετρῆσθ τῶν πυρῶν καὶ τῶν ὁμοίων.
* χρῆσθ τύχῃ.ferre & habere fortunā. In bonā & in malā partā accipitur, vt χρῆσθ συμφορᾶς, et χρῆσθ

χρῆσθ πονηρᾷ ἐυτυχίᾳ. χρῆσθαί τινι, aliq̃ vti, hoc eſt, συνημερεύειν, συζῆν. vt Cicero, Vti tali matre noluit. χρῆσθ τῷ ἀνθρώπῳ, ſtatuere de homine, hoc eſt, vel bñficio vel pœna afficere, & addiť actūs ὅτι. Demoſt. Ἀνδρες Ἀθηναῖοι ἐμοὶ μὲν χρήσασθ ὅτι βούλεσθ ἐξεύρεσα. Aliť Plato, ὥστε οὐκ ἔχω ὅτι χρήσομαι τοῦτῳ τῷ ἀνθρώπῳ, neſcio quō eius doctrina vti debeam. quō ex eius doctrina cōmoda mea cōparē. Demoſth. μηδενὶ μηδὲν ἐξίσου χρῆσθ, cum nullo ciuili animo agit, nulli ſe ciuilē exhiber. Dici autē poteſt χρᾶσθαι ὅτι βούλομαι, & ὅτι ἂν βούλωμαι. & de pterito ὅτι ἂν βουλόμην ἐχρώμην. Addiť etiā & alius quiuis accuſ. q̃ ὅτι, vel τὶ. καλῶς χρῆσθ ἑαυτῷ, honeſtè ſe habere, modeſtè viuere & cōpoſitè. οὐκ ἔχω ὅτι χρήσομαι ἐμαυτῷ, incertus ſum quid agam, nō habeo quod agam, incertus cōſilij ſum, ſtupeo, hæreoq;. Vide cōm. Bu.
χρῆσις.ηφ.ἡ.vſus.
χρήσιμος.ου.ὁ.preciosus, vtilis.
χρησμολογῶ.vaticinor.
χρησμολόγος.ου.ὁ.fatidicus.
* χρησμός.οῦ.ὁ. oraculum, reſpōſum quod reddiť à numine aliq̃ petētibus. Sed Hieronymus putat χρησμὸν dici, q̃ties deus p ſe reſpōdet.
χρησμῳδέω.μ.ήσω.π.ηκα.vaticinor, do reſpōſum, oraculum reddo. neutrum abſolutum.
χρησμῳδία.oraculum, vaticinium.
χρῆσαι.oportet Doricè. pro χρή.
χρησμῳδίημα.τὸ μάντευμα.
χρησμῳδός.οῦ.ὁ.fortilegus, ariolus.
χρηστεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.benignus ſum. depo.
χρηστέον.vtendum. (abſolutū
χρηστηριάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. peto reſponſum. deponens abſolutum.
χρηστήριον.τὸ.oraculum, locus vaticinij.
χρήστης.ου.ὁ. fœnerator, creditor. Eſt etiā debitor
* χρηστολόγος blandus verbis, re non itē, qui verborum comitate fruſtratur poſtulatores.
χρηστολογία.ἡ.blandiloquentia.
χρηστότης.ἡ.benignitas, vtilitas, probitas.
χρηστός.οῦ.ὁ.bonus, vtilis, frugi, ſuauis, placidus, comis, benignus, facilis, commodus, huma-
* nus. Apud Lucian. χρηστὸ μάλα καὶ βαθεῖ βαύματι. alto, grauiſſimoq; vulnere.
χρήστωρ.ορος.ὁ.vates.
χρηστουργία.bonum opus.
χρία.formicarum domicilium.
χρίμπω.μ.ψω.appropinquo.
χρίσις.ηφ.ἡ.vnctio.
χρῖσμα.ατος.τὸ.vnguentum, vnctio.
χριστός.οῦ.ὁ.Criſtus, & vnctus adiectiuē.
χρίω.μ.ίσω.π.ικα.lino, vngo. act. accu. iungitur.
χρόα.ας.ἡ. & adiectione, more Doriensium.
χροιά.color,
χρόμαδος.ου.ὁ.ſtrepitus.
χρονιαῖος.ου.ὁ.diuturnus.
* χρονίζομαι.καὶ
* χρονίζω.μ.ίσω.π.ικα.duro longo tēpore. Eſt etiā tardo, moror, & tardius venio. Itē inueteraſco, & perſeuero. neutrum abſolutum.
* χρονικός.οῦ.ὁ. temporalis, temporariū. τὰ χρονικά, obſeruationes temporū: Latini annales vocant, cum digeſta temporibus recenſentur.

χρόνος.ου.ὁ.diuturnus.
χρονίως.longo tempore.
χρονιώτερος.diuturnior, longior.
* χρόνος.ου.ὁ.tempus. Eſt, ppriè χρόνος, quoties de genere, modo, ſpacióue tēporis agitur. Veluti ſeculū, annus, mēſis, dies, hora. Cice. interpretatur ſpaciū tēporis. Polit. in Herod. quodam loco ętatem vertit.
* χρονόγραφος.annalium ſcriptor.
χρονοτριβέω.μ.ήσω.π.ηκα. tempus tero. neu. abſo.
χρονολήρος.etate deſipiens.
* χρόνῳ.tandem.
* χρόνῳ ὕστερον.aliquanto poſt tempore.
χρόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.coloro. depo. accu. iūg.
* χρύσαμον.aurea harena.
χρυσάμοιβος.menſarius, campſor.
χρυσάμβυξ.υκος.ὁ.habēs aureā habenam vel frenum aureum.
χρυσάνθεμον.τὸ.herbæ genus.
χρυσάορ.ορος.ὁ.gerens enſem aureum.
χρυσᾶς.ᾶ.ὁ.aureus.
χρυσόνδετος.ου.ὁ.in auro ligatus.
χρύσεος.ου.ὁ.aureus.
χρυσήλατος.ex auro ductus, ex auro cōfectus,
* ἀπὸ τοῦ χρυσὸν λαμβάνω.
χρυσηλάκατος.ου.ὁ.habens aureas ſagittas, vel telum aureum.
* χρυσίδες.aureæ crepidæ.
χρυσίνος.ου.ὁ.habens auratas habenas.
χρυσίζω.accipio aurū, in auricolorem reclino,
χρυσίον.ου.τὸ.aurum.
χρυσίζειν.aurum repræſentare vel imitari.
χρυσίλις.ιδος.ἡ.terra, vbi ſunt minuta fruſta auri, auri ſpuma, & lapis Lydius quo aurū explorat, ramentū auri, id eſt, aurea harena.
χρυσόγαιον.habens ſolum aureum.
χρυσόδετος.ου.ὁ.auro ligatus.
χρυσοειδής.ές.ὁ.ἡ.auro ſimilis, fuluus.
χρυσόθρονος.aureum thronum habens.
χρυσόκαρπος.ſpecies hederę ab aureo acinorū color.
χρυσολάχανον.ου.τὸ.atriplex.
χρυσόλεπος.ſquamis aureis tectus.
χρυσοκόλλα. Chryſocolla, color viridis quaſi auriglutinum.
χρυσόπασος.auro inter ſparſus, inter textus, auratus
* χρυσοπλύσιον.lauandi auri officina.
χρυσόπολις.emporium Chalcidoniæ.
χρυσόνωτος.ου.ὁ.habens terga aurea.
χρυσός.ου.ὁ.aureus.
χρυσόῤῥαπις.ηος.ὁ.ἡ.habens baculum aureum.
χρυσός.οῦ.ὁ.aurum.
χρυσόστομος.ου.ὁ.ἡ.habens os aureum.
χρυσότευκτος.ου.ὁ.ex auro fabrefactus.
* χρυσουργέω.τὸ ἐν χρυσῷ ὀρύττειν καὶ μεταλλεύειν.
χρυσοῦς.οῦ.ὁ.aureus.
χρυσοφαής.ὲς.ὁ.ἡ.auratus deſup, auro inter textus.
χρυσοφόρον.à quibuſdam electrū dicitur, ab auri colore quem habet.
χρυσοφόρος.ου.ὁ.aurifer.
χρυσόφρυς.aurata, genus piſcis.
χρυσοχόω.μ.ήσω.π.ηκα.aurū fundo, id eſt, confio. neutrum abſolutum.

χρυσοχόος.

χρυσοχόος.ου.ὁ.aurifex.
χρυσόω.μ.ώσω.π.ωκα.inauro.neutrũ,accu.iungit.
χρύσωμα.ατος.τὸ.res aurea,vas.
χρώζω.μ.ώσω.π.ωκα.coloro.acti.accu.iungitur.
χρῶμα.ατος.τὸ.color,nitor,cutis.& χρώματα κοσμήματα τῶν τεχνῶν,ornamenta & lumina artium,colores etiam Latini dicunt.
χρωματίζω.μ.ίσω.π.κα κοῦ
χρωνύω.coloro.actiuum.accusa.iungitur.
χρώς.ωτός.ὁ.corpus.
χρώς.οῦς.ὁ.corpus,color,cutis.Apud Lucia.χρῶ cuti sæpe pro χροΐ.

Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

χυλῶδης.ες.ὁ.vilis,vulgaris,apud veteres abũdans & cumulatus.
χύδην.fusim,abũdè,sparsim,passim, vulgo.
χυλίζω.succum elicio.
χυλός.οῦ.ὁ.succus.
χύμα.ατος.τὸ.latitudo.
χῦμη.μ.ύσω.π.υκα. fundo. neut. accu.iungitur.
χοιρίδιον.τὸ.porcelli.
χυβρίζω.μ.ίσω.π.ικα. tripudio.
χυμός.οῦ.ὁ.humor,sapor,succus, chymus.quo vocabulo peculiariter medici tanquã Latino vtuntur,condimentum.
χύσις.εως.ἡ.fusio.
χυτή.ῆς.ἡ.terra q̃ infundit mortuor. sepulchris.
χυτὸν ἄργυρον.argentum viuum.
χυτός.οῦ.ὁ.fusus,fusilis.
χύτρα.ας.ἡ.olla.
χυτρίδια.ας.ὁ.conuiualis ludus.
χυτρεύς.έως.ὁ.figulus.
χύτρον.ου.τὸ.olla.
χυτροποδίδες.ὁ.sustentacula ollarũ,ollæ cũ pedibus.q̃ & à Latinis chytropodes dicunt. vt in li.Leui.scribit,idq̃ à septuaginta mutuò sumpserũt, q̃ sic vocẽ Hebrẽa cirĩ vertert.
χύτλον.ου.τὸ.vas olearium.
χυτλόω.μ.ώσω.π.ωκα.vngo,abstergo sordes.
χύω.μ.ύσω.π.υκα.fundo.actiuum.accu.iungitur
ἐις ἀφροδίσια κεχυμένος,in Venerem effusus.

Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

χωλαίνω.μ.ανῶ. claudico. neutrum absolutum.
χώομαι.indignor,χόομαι,doleo,tristis sum.
χωλεύω.μ.εύσω.π.ευκα.claudico.neutrum absolu.
χωλός.οῦ.ὁ.claudus,mancus,hoc est,τὰς χεῖρας πεπηρωμένος. Ponitur,p imperfecto,vt mãcus
χωλότης.ητος.ἡ.claudicatio. (apud Latinos.
χῶμος.ου.ὁ.κοῦ
χῶμα.ατος.τὸ.agger,vallũ, cumulus terræ vel lapidũ,tumulus.χώματα sunt aggeres q̃ terra aggesta facti sunt. His Nili aqua apud Aegyptios cohercebat: Plin. vocat moles.
χωνεία.ας.ἡ.κοῦ
χωνευτήριον.ου.τὸ.fornax.
χωνευτής.οῦ.ὁ.conflator.
χωνευός.ου.ὁ.conflatilis.
χωνεύω.μ.εύσω.π.ευκα.conflo. neutrũ absolutum.
χώνη.ης.ἡ.infundibulum.

χωννύω,μ.ύσω.π.υκα.obruo aggere.act. acc. iũg.
χώρα.ας.ἡ.regio,ciuitas.καὶ χώραν ἴσον ὡς εἶχε,loco nõ mouere,nõ attingere.καὶ χώραν μένειν, quiescere,non moueri.Ἰσοκ.ταῦτα ἢ κατ' χώραν μένει, rata manent & intacta: metaphoricè κατ' χώραν μένειν,est in sua classe manere, & in sua sorte acquescere.καὶ χώραν ἔχει ἣν δεῖ ἕκαστα suo quidq̃ loco positũ est.Ἐξω κατ' χώραν, restam hic & ĩmorabor.Εν χώρᾳ κεῖσθαι,loco suo positũ esse,hoc est, digestũ esse & cõpositũ esse.cui opponit ὅπου τύχοι,id ẽ,temerè χώραν ὑπολείπειν,locũ relinq̃re,et liberã seruare atq̃
χωρᾶος.ία.ον.ager rationalis. (integrũ.
χωρέω,μ.ήσω.π.ηκα,,pcedo,,pgredior,cedo,ĩum capax,capio,pcipio.δικαίοις χωρεῖν τῆς ἀληθείας,cõferre pedẽ cum veritate',ppius accedere ad veritatẽ.neut.absolu.χωρεῖ ponit inter dũ impersonalit Aristot.κοῦ,ἐνὸς κηρύκων ἀποκλείνοντος ὅλον μηκέτι τὰ κηρία χωρεῖ ἀναλαίς ἐργαζομένοις,cum iã locus nõ est,ὅλον χώρα δυνεῖ,cum iã ipsis opificibus locus capax nõ est opificij.Sic enim dictum est,vt ἐγχωρεῖ dici solet.
χώρημα.ατος.ἡ.alueus.
χώρησις.εως.ἡ.capacitas,secessus.
χωρητικός.οῦ.ὁ.capax.
χώρια.τὰ.præsidia,loca munita.
χωριάζω.μ.άσω.π.οκα. rusticor.neutrũ absolutũ
χωρίζω.μ.ίσω.π.ικα.separo.act.accusa.iungitur.
χωρικός.οῦ.ὁ.rusticus.
χωρίον.ου.τὸ.ager,locus,prędium,villa,fundum, spacium,regio.
χωρίς. sinè,seorsum,separatim. genitiuo iungitur.Et procul sinè casu.
χωρισμός.οῦ.ὁ.separatio.
χωρίτης.ου.ὁ.indigena,villica.
χωριστός.οῦ.ὁ.separabilis.τὰ χώριστα,abstracta.
χῶρος.ου.ὁ.locus,ager,spatium.
χωροφύλαξ.κος.ὁ.saltuarius.

Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

ἀδυρός.οῦ.ὁ.imbecillis.
ἀθυρός.οῦ.ὁ.fragilis.
ἀίσσω.μ.αρῶ.accelero. n.ab.
αἰσός.οῦ.ὁ.placenta, libum.
ἀκάλαθος. idem quod ἐμβρυον aliqñ,& infans nup ædi tus. vnde apud Sophoclem ἀκαλάθους vocantur matres.
ἄλλιον.ornamentum equi.
ἀιδρός.οῦ.ὁ.planus,leuigatus.
ἀλίς.ίδος.ἡ.forfex,acus,fornix.
ἀλμός.οῦ.ὁ.psalmus,cantus.
ἄλλομαι ἐγὼ.ἀντὶ τοῦ ἀκροῶμαι τοῦ ἄλτου.
ἄλτης.ου.ὁ.psaltes,cantor.
ἀλτός.ου.ὁ.cantabilis.
ἀλτήρια.ας.ἡ.fidicina.
ἀλλω.μ.αλῶ.π.αλκα.cãto,pulso.act. accu.iung.
ἀμάθη.ης.ἡ.κοῦ
ἄμαθος.ου.ὁ.arena.sed propriè littoralis.Accipitur pro littore apud Sophoclem.
ἀμαθώδης.ες.ὁ.ἡ.arenosus.
ἄμμος.ου.ὁ.ἡ.arena,sabulum.

ἀόρ.

ἀόρ.ρός.ἡ.sturnus.
ἀριθμὸν ἀριθμεῖν.τὰ.arenarum numerum æquantia, hoc est,innumera.
ἀνατὸν.attractum.
ἄνω.μ.ανύσω.π.ανυκα.tãgo,palpo,stringo.actiuũ
ἄψυξ,pro ψῆφος, calculus,quẽadmodũ λᾶιγξ lapis,pro λάας.
ἀψοφός.οῦ.ὁ.ἡ.tenuis,imbecillis.
ἄω.μ.ήσω.π.ηκα. rado.act.accusa.iungitur.
ἄψυξ.calculus apud Aeolos. qui lingua communi ψῆφος dicitur.

Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

ἐ,pro σφέ.ipsas,Doricè.
ἐγκαρτος.ὁ.uituperium.
ἐγκωμιάζω.μ.ήσω.π.ίκα.uituporo,carpo, improbo,culpo,act.actõ iungitur.
ἐδνός.οῦ.ὁ.rarus,rarus capillis & impexis.
εἰρω.μ.ερῶ.corrumpo.
ἐκέδνες.ὁι.minutæ partes,guttæ aquarũ,ancillę quæ delicatarũ matronarũ capillos medicato fuco conspergunt.
ἐκείω.stillo,guttatim defluo.
ἐκέδος.εδος.ἡ.gutta, minuta pars sicut aurũ inẽ arenam. Dicitur asperso illa ac uelut irroratio quoties minutissimis guttulis irrigamur,ut pluuia rori simillima.
ἐκλός.οῦ.ὁ. uituperabilis.
ἐλλίζομαι.μ.ίσομαι.π.ίσμαι.κοῦ
ἐλλίζω.μ.ίσω.κα. balburio. De linguæ uitio dicitur,nõ uocis. Apud Aristot. pro nugari, blaterare & absurdè loqui.
ἔλλιον.ου.τὸ.armilla,freni pars q̃ est iuxta mẽtũ
ἐλλισμα.ατος.τὸ.balbuties.
ἐλλομαι.κοῦ
ἐλλω. dictiones nõ benè ,pnũcio, malè l̃ q̃r. Accipit,p nugor,blatero,& absurdè loq̃r.
ἐλλὸς. qui literam aliquam aut syllabam in pronunciatione eximit.
ἐλλότης.ipsum hoc vitium.
ἐλλός.οῦ.ὁ.balbutiens,balbus.
ἐνδιέγελος.ου.ὁ.falsus nuncius.
ἐνδίενεδρα.ας.ἡ.fictæ insidiæ.
ἐνδικόρος.ου.ὁ.ἐνδολόγος.
ἐνδής.ες.ὁ.ἡ.mendax.
ἐνδεπιγραφῶν.librum falso nomine inscribere.
ἐνδεπιγράφος.ου.ὁ.falso inscriptus.
ἐνδολόγος.mendax,vaniloquus.
ἐνδολογία.mendacium.
ἐνδολογέω.μ.ήσω.π.ηκα.mẽdacit dico.act.ac.iũg.
ἐνδολυσία.est accusatio apparitoris,q̃ falso renũciauit se quẽpiã in ius vocasse, ob eamq̃ renũciationem is qui vocatus esse dicitur, in fraudem deserti vadimonij incidit.
ἐνδόομαι.μ.ούσομαι.π.ουκα.mentior.ἐνσμύνος qui mẽtitus est,κοῦ τὰ ἐνσμύνα vana & falso dicta.vt καὶ ἐνσμύνοι λόγοι à Paus.dictũ est,qd Antiph.de falso testimonio dixit. Sic emẽtitus est de vaniloq̃ dicit , & ementita auspicia apud Cice.ἐνδόομαί σε etiã dicunt pro fallo,fruftror,& ludificor. ἐνδόομαι τἀληθοῦς, aberro à veritate. ἐνθὴς ἐλπίδος. spe fallsus,deponens.
ἐνδόμαντις,falsus vates,mendax coniector.
ἐνδομαντεύομαι.vana & falsa reddo oracula.
ἐνδομάρτυρ.υρος.ὁ.ἡ.falsus testis.
ἐνδομαρτυρία.falsum testimonium.
ἐνδομαρτυρίζω.falsum testificari.
ἐνδομαρτυρίων ἁλῶναι.falsæ testificationis conuictum esse.
ἐνδομαρτυρίωντας ἁλῶναι,idem.
ἐνδομαρτυρίων ἀγωνίζωμαι.causam falsi testimonij (dicere.
ἐνδομυθῶ.mentior.
ἐνδομυθία.mendacium.
ἐνδόπυρα.falsos ignes appellabãt,q̃bus ad territãdos hostes vtebant,vt ingẽs exercitus esse crederet.
ἐνδόρκος.ου.ὁ.periurus.
ἐνδοῦν.nõnunq̃ cũ ,pprijs noibus cõpositũ inuenit,vt ἐνδολίξανδρος ἐνδοκοίρων , q̃ loco nõ fallacẽ aut mendacẽ intelligendũ , sed hominẽ omnibus modis simillimũ Alexãdro vel Neroni.ἐνδοκλίππους,q̃ ob similitudinẽ ,p Philippo falso à quibusdam habitus fuit
ἐνδύμα.ατος.τὸ.mendacium,falsum,cõmentum.
ἐνδύω,μ.εύσω.π.ευκα.fallo act.accu.iungitur.
ἐνδυῶς.mendaciter.
ἐνδώνυμος.ου.ὁ.falsi nominis.
ἐνδυής.ου.ὁ.mendax,vanus.
ἐνοφος.ου.ὁ.obscuritas,tenebræ.

Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

ἐνῆγμα.ατος.τὸ.fruftum,arena vnde fit aurum, ramentum quasi auream scobem dixeris.
ἐνκτὸς.ου.ὁ.modius.
ἐνῆλα.ας.ἡ.strigilis.
ἐπιλαφάω.μ.ήσω.π.ηκα.κοῦ
ἐπιλαφῶ.contrecto,palpo rẽ,obscura vestigo.
ἐπιλάφησις.εως.ἡ.palpatio,contrectatio,fricatio.
ἐπιλαφητός.οῦ.ὁ.palpabilis.
ἐνῆν.fructus palmæ masculæ,quemadmodum βάλανος fructus fœmellæ. tribuũt eũ huic arbori,vt alijs multis,vtrunq̃ sexum.
ἐνῆνθες.vermes quidam qui in grossis nascunt.
ἐνῆσος.ου.ὁ.tabella abaci.
ἐνῆρὸ.ficarius culex,sturnus.
ἐνῆρίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. cum deliberatiõe decerno,scisco . ἐνῆρίζω, etiam dicunt iudices sententiam ferentes. Accipitur pro condẽno,κατα-ἐνῆρίζομαι.
ἐνῆρίζω.μ.ίσω.π.ικα.computo.act.accu.iungitur.
ἐνῆφιν.ου.ὁ.ἡ.sapiens.
ἐνῆφις.ίδος.ἡ.lapillus,calculus.
ἐνῆφισμα.ατος.τὸ.iudiciũ, decretũ p suffragia,plebiscitũ.
ἐνῆφιστής.οῦ.ὁ.suffragator,calculator.
ἐνῆφοδέλτης.ου.ὁ.tesselarius.
ἐνῆφολόγος.κοῦ
ἐνῆφοπαίκτης.saccularius,id ẽ,calcularius impostor,vt qui fallaci ratiocinatione scitè ac lepidè hominibus imponunt.
ἐνῆφοποιός.qui fert aut dat sententiam.
ἐνῆφον ἐπαγαγεῖν. censere,iubere,id est,opinari vt nunc dicunt,proponere calculum.
ἐνῆφος.ου.ἡ.suffragiũ,calculus,tessera, numerus, decretũ. Non modo est calculus τοῦ λογιζομένου,

μένων, sed etiã suffragia ferentiũ in comitijs, hoc est, τῶν ἀρχαιρεσιακ[ῶν]ων, & τῶν λιμενῶν τὴν γνώμην ἀπηφανισμένων. Inde ψῆφοι σάλπισαι dicunt, q̃ etiã ἱλεοῦσαι & πολήρεις vocabunt, & ψῆφοι κα θαιροῦσαι. q̃ etiã ἀναιροῦσαι dicunt & πεῦπτημένοι. ἴσως ψήφους dicebãt, cũ adæq̃sse iudices significare volebant. φέρειν ψῆφον, ferre suffragiũ & sentẽtiã. Dicit etiã ψῆφον ἐξοφέρειν, & ψῆφον τιθέναι, & γνώμην θεῖναι, προτιθέναι ψῆφον & ἀνακαλεῖσθαι, est pmittere vt sentẽtiã dicãt. τὸ πεῖμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ λαμβάνειν, minus quãto q̃q; calculo ferre.

ψηφοφορία.ας.ἡ. suffragium, apparatio.

ψήχω.μ.ψήξω.π.ψηχα.ψίεω, ξύω. act. accu. iungitur.

Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

ψάθη. storea.

ψαθοπλόκοι. storearum contextores.

ψιάς. ἀδος. ἡ. gutta, ros.

ψιδρακία. pustulæ genus.

ψιθυρίζω.μ.ίσω.π.ικα. susurro. neutrum absolutũ.

ψιθύρισμα.ατος.ἡ. susurrus.

ψιθυρισμός.ου.ὁ. murmur, susurrus.

ψιθυρισής.οῦ.ὁ. susurro. onis.

ψίθυρ.υρος.ὁ. susurro, ψίθυρος.

ψίθος.ου.ὁ. conuicium.

ψίθυρος.ου.ὁ. loquax, stridulus, susurrator.

ψιθυρός.οῦ.ὁ. susurro.

* ψιλός.οῦ.ὁ. nudus, tenuis, miles leuis armaturæ, cuiusmodi milites Latini velites vocãt, λῴος.

ψιλαγία. turma virorũ ducẽtorũ q̃nq̃ginta sex.

* ψιλόρους. qui raris est capillis.

ψιλόω.μ.ώσω.π.ωκα. nudo. act. accu. iungitur.

ψίλωθρον.ου.ὁ. psilothrũ, vnguentũ depilatoriũ.

* ψιλῶς. leuiter, simpliciter.

* ψίλωσις denudatio.

ψιωτής.οῦ.ὁ. qui non amat aspirationem.

ψιμύθιον.ου.ὁ. color meretricius, fucus.

ψιμυθιόω.μ.ώσω.ωκα. frico albo colore.

ψίξ.κός.ἡ. qui fricat albo colore.

ψίχα.ας.ἡ. κοῦ.

ψίχιον.ου.ὁ. mica.

Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

ψόγος.ου.ὁ. vituperiũ. Agricola dedecus aut in-

ψοῖαι.ῶν. lumbi. (famiã vertit.

ψολόεις.ὁεν[τος].ὁ. fumosus, ardens.

ψόλος.ου.ὁ. fumus. καπνός, φλόξ.

ψοφέω.μ.ήσω.π.ηκα. strepo, obstrepo. neut. absol.

ψοφητικά.τὰ. quæ strepitum ædunt.

ψοφοδεής.ἐς.ὁ.ἡ. formidolosus, probri metuẽs,

* meticulosus, ad omnẽ strepitũ expauescẽs.

ψοφοποιός.οῦ.ὁ. strepitum faciens.

ψόφος.ου.ὁ. strepitus.

Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

ψύα. ψοιά. Suidas.

ψυγμός.οῦ.ὁ. refrigeratio.

* ψυδρέα χιον. hulcus capiti, ppriũ. Pustulæ genus durius ac subalbidũ. In Celso phryracium

mendose legit. Quidã scribunt ψυδράκιον.

ψύξασα.ης.ἡ. inspirans.

ψυκτήρ.ῆρος.ἡ. vas ad refrigerandum vinum, vas delicatum.

ψυκτήριδιον. vasculũ in cõuiuio solitum poni ad

ψύλλα.ης.ἡ. pulex. (vini refrigeriũ.

ψύλλιον.ου.ὁ. psyllum frutex, vel herba.

* ψύλλοι. Lybiæ populus, q nõ solũ ipsi nõ læduntur à serpẽtibus, verũ etiã ab alijs qui morsi fuerint, venenũ exugũt. vnde D. Hieronymus alicubi Pãmachium ψυλλία vocat. q ψύλλον quẽdã ageret succurrẽs aduersus obtrectatorum venena. Erasmus.

ψύξις.ιος.ἡ. frigiditas,

ψυρία.ας.ἡ. insula iuxta Chiũ, q̃ ψύρα etiã dicit.

ψυχαγωγία.μ.ήσω.π.ηκα. delecto, cõsolor, oblecto

* animã. Capit generaliť, p oblectare. Ψυχαγωγῶν etiã Mercurius dicit ἀντὶ τοῦ νεκραγωγοῦ, & animas ducere, q ob id etiã νεκροπομπὸς dicitur. Vnde illud Maronis, hac animas ille euocat orco. act. accu. iungitur.

ψυχαγωγία.ας.ἡ. delectatio, amœnitas, solatium.

* Est etiam vaticinandi genus, cum animæ carminibus ducuntur ab inferis.

* ψυχάγωγος. epith. Mercurij quod animas deducat. ψυγαγωγὸς etiam ἡ πειθὼ dicitur, id est, flexanima. Aliquãdo etiã deceptor dicitur.

ψυχάριον.ου.ὁ. animula.

ψυχερός.οῦ.ὁ. frigiditas.

* ψυχή.ῆς.ἡ. anima. Capitur pro ingenio.

ψυχικός.οῦ.ὁ. animalis.

ψυχολέθρος. pernicies animarum.

* ψυχομαχῶν. ad extremũ vsq; spiritũ pugnare, vsq; ad extremam dimicationẽ cõtendere.

ψυχοραγοῦντες.ὁι. frigore pereuntes.

ψύχος.ου.ὁ. frigus, refrigeratio, ventus.

ψυχοῤῥαγῶ. frigore pereo.

ψυχοφθόρος.ου.ὁ. lętifer.

* ψυχρόλατος.ου.ὁ. cursus ad frigus.

ψύχρος.ου.ὁ. Psychrus fluuij nomen.

ψυχροποιητικός. frigus faciens, epitheton febris.

* ψυχρολογῶν. frigida verba ineptaq; & scurrilia fundere, vel rem paruam multis & magnis verbis extollere.

ψυχρολογία. frigidus & inanis sermo.

* ψυχρολόγος. leuis, frigidus, vanus, qui ineptis & futilibus & absurdis verbis vti solet.

* ψυχρολουτῶ. κοῦ.

* ψυχρολουτῶ. frigida lauor.

* ψυχρός.οῦ.ὁ. frigidus, imbecillis. Accipit pro absurdo, nec plausu excipiendo: Sicut frigidus latinè. huic opponitur facetũ & plausibile.

* ψυχρότης. frigiditas. Vsurpat etiã eo modo q̃ frigus Latinis, quum, p risu & gratia vel fauore sperato, res in diuersum exijt.

ψύχω.μ.ύξω.π.ύχα. frigefacio, post calorem recreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ψῶ. vox rusticorum apud Iones.

Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

ψωλή.ῆς.ἡ. mentula.

ψωλός.οῦ.ὁ. sinè præputio, herniosus.

ψωμίω.

ψωμίζω.ῶ. nutrio.

ψώμιον.ου.ὁ. buccella, offula, panis intincta iuri.

* ψωμίζω.μ.ίσω.π.ικα. nutrio, non simpliciť nutrio aut pasco, sed indulgẽter pasco, veluti minutatim insipato pane ac frustulatim cõciso cibo. id quod apud nõnullos fit ergà eos quibus fauent in cõuiuijs. act. accu. iungiť.

ψώμισμα.ατος.ὁ. nutritio, mica panis.

ψωμός.οῦ.ὁ. masa panis, frustum, buccella.

ψωρίασις. scabies.

* ψώρα.ας.ἡ. scabies. Cõiũcta ẽ ψώρα aliq̃ similitudine cũ lepra sed ψώρα magis in summa pelle versatur, lepra verò altius penetrat.

ψωραλέος.ου.ὁ. scabiosus.

ψῶρος. πωιδιρασής.

ψωροφθαλμία. oculorum scabies.

ψώχω.μ.ώξω.π.ωχα. confrico. act. accu. iũgitur.

Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

* Α'πολλον δαιμονίας ὑπερβολῆς cum circũflexo ὦ dicunt Græci. Et ὦ δαιμονίας ὑπερβολῆς. & Α'πολλον δαιμονίας ὑπερβολῆς. p ὦ δαιμονίας vel ὦ Απολλον. ô hominẽ fortunatũ. ὦ autẽ ἐξυπνὸν. nõ modo χείλιαστικὸν est. vt ὦ τῆς ἐμῆς ἀθλιότητος, ὦ τύχης. sed etiam θαυμαστικὸν. vt ὦ τῶν θεῶν τῆς συμφορᾶς. O dij immortales rem miserã & calamitosam, Cicero. Iungitur et recto. ὦ λόγος, ὦ φρένες. Interdũ sine casu, cũ habet ποιότητα. Gregor. ὦ πᾶς ἀδικαιρυῖ τὴν κόλασιν ἐνέγκω μνήμην. Hæc Latini imitanť. Bud.

* ὦ. ideo, quapropter.

ὠκα.ας.ἡ. fastigium.

ὠκναβρός.ὁ. mollis.

ὦκα. ora vestis, subscribiť autẽ ι, quia ab οἶκα fit, quod ouem significat.

ὠὶ. aduerbium dolentis.

Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

ὠβ ribus.

Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

ὠγαθέ, ὦ ἀγαθέ. ô bone.

ὠγενές.ὁ.ἡ. prisci, antiqui.

ὠγενίου. idem.

ὤγυγος.ὁ. rex antiquus Thebanorum, à quo portæ Ogygiæ dictæ sunt.

Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

* ὦδα. olui. ab ὄζω.

ὧδε. hic, huc, sic, hoc modo.

ὧδε κἀκεῖσε. huc & illuc.

ᾠδε. tumuit. à verbo ὀιδῶ.

ᾠδεῖον.ου.ὁ. locus vbi cantatur, locus choro &

* symphoniacis destinatus.

ὡδεῖπως. sic, quodãmodo, isto modo, hoc mo-

* do, ad hunc ferè modum.

ᾠδή.ῆς. cantus. ab ἀοιδή, α & ο mutatis in ῳ cum iota subscripto.

ὧδι. ὧδε. hoc loco.

ᾠδικός.οῦ.ὁ. canorus.

ᾠδικότερον. canorius.

ὠδίν.ῖνος.ἡ. dolor partus.

* ὠδίνη. dolor partus.

ὠδίνω.μ.νῶ. doleo in partu qñ appropinquat,

* parturio, tumeo. Accipiť simpliciť, p doleo

ὠδίς.ῖνος.ἡ. vexatio partus, parturio.

ᾠδός.ἀοιδός. cantor.

ᾤθη. putabat, à verbo οἴομαι.

ὠθίζομαι. irascor.

Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

* ὠθίομαι. κοῦ.

ὠθέω.μ.ήσω.π.ηκα. expello, impello act ὁ iũgitur.

* ὥστε καὶ τῶν συλαγχῶν, pugione cõfodit. ὠθοῦ tamen interdum passiuè accipitur.

* ὠθίζεσθ. dicunť q cõferta turba cõflictanť, vel ĩ ptorijs et ędibus magistratuũ summã reip. tenẽtiũ. Et quia in huiuscemodi, ptrusione & nixu cõflictãte, solẽt homines interdum altercari & rixari, ideo fact ũ est vt, p discrepare & verbis cõtẽdere ponať, & in vnam sentẽtiã cõuenire nõ posse. Poniť etiã, p irruere & irrũpere in locũ piculosum.

* ὠθίζω. vexo, concutio, violenter tracto.

* ὠθισμός.οῦ.ὁ. ipulsio, et turbulenta altercatio inť se discrepãtiũ apud Lucia. Gregor., p cõflictatione plebis miscellaneæ posuit.

* ὠθομαι. κοῦ.

* ὠθέω.μ.ώσω.π.ῶκα. impello, obijcio, impressionẽ do, vt dixit Liuius. act. accu. iungitur.

ὤιξε. aperuit. ab ὀιγω ὀίξω, aperio.

ὤιγνυο. patuerunt. ab ὀιγνύομαι.

Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

ὦκα. celeriter.

* ὠκεανός. oceanus, mare ambiẽs orbẽ terrarum.

ὠκέως. celeriter.

ὤκιστα. velocissimè.

ὠκιστος. velocissimus.

ὠκιμον.ου.ὁ. ocinum herba, à celeritate nascendi sic appellata.

ὠκύαλος.ου.ὁ. velox in mari, epitheton nauis.

ὠκύμορος.ου.ὁ. cito periturus, cito afferẽs pniciẽ

ὠκυπέτης.ου.ὁ. celeriter volans.

ὠκύπους.οδος.ὁ.ἡ. celer pedes.

* ὠκύπτερος.ου.ὁ. celeriter volans, pernix. τὰ ὠκύπτερα, pennas Erasm. vertit.

ὠκυς.ὑς.ὁ. citus.

ᾤκτειρε. misertus est, ab οἰκτείρω.

ὠκυτόκιον. medicamentum partum accelerans.

Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

ὦλαξ. pro ἄυλαξ. sulcus.

ὠλένη.ης.ἡ. κοῦ.

ὤλενος.ου.ὁ. vlna.

ὠλεσίκαρπον. arbores infructuosæ.

ὦλη.

ὥλκα. sulcum. accusatiuus τῆς ὥλξ si in vsu esset, pro quo magis ἄλοξ receptum est.

Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

ὠμὴ λόσις. hordeacea polenta, hordei farina, κρίθινον ἄλευρον. Dicitur etiã coniunctim ὠμόλυσις.
ὠμήρησε. contingit, concurrit.
ὠμηστί. crudeliter.
ὤμην. putabam, ab οἴμαι.
ὠμηστής. οῦ. ὁ. cruda comedens, crudis vescens.
ὠμηστής. ά. ὁ. ἡ. crudelis.
ὠμίας. qui repandis est humeris.
ὠμίζω. μ. ίσω. excludo.
ὠμίλει. κ᾽ ἐπήρχεῖ.
ὠμοβοΐνη. ά. ὁ. ex pelle bubula cruda factus.
ὠμοβόϊνος. ά. ό. ex boue crudo factus, sic vocant eos qui in prima iam senectute sunt.
ὠμογέρων. qui canescere incipit, vel vt aliqui volunt, cui nondum canescunt capilli iam senescenti, quod Virg. hoc Hemistichio expressit. Sed cruda deo viridisq; senectus.
ὤμος. similis, idẽ quod ὅμοιος apud Aeoles.
ὠμοτίθεμαι. μ. ίσω. π. κηα. humeris impono, cruda pono. act. actõ iungitur.
ὤμοι. heu, quod ideo habet ι subscriptũ, qm̃ ab ὅιμοι nascit, conuerso primo ο in ω, & ι subscripto.
ὠμοκρατής. ές. ὁ. ἡ. fortis humeros.
ὠμόλινον. ά. ὸ. sudariũ tõsoriũ qd̃ humeris circũponit.
ὠμοπλάτεκτος. ά. ὁ. crudus.
ὠμοπλάτη. ossa duo quę vtrinq; à ceruice ad scapulas tendunt, à Latinis operta scoptula dicta, vt docet Cor. Celsus. cap. i.
ὠμοργός. οῦ. ὁ. durus, acerbus.
ὦμος. ά. ὁ. humerus
ὠμός. οῦ. ὁ. crudus, acerbus, crudelis.
ὠμόσιτος. ά. ὁ. cruda comedens.
ὠμοτάριχος. salsamentum.
ὠμότατα. crudelissimè.
ὠμότης. ητος. ἡ. crudelitas.
ὠμοφάγος. ά. ὁ. ὠμόσιτος, crudis vescens.
ὠμόφρων. ονος. ὁ. habens crudam mentem.
ὠμῶς. crudeliter.
ᾤμωξεν. plorauit. ab ὀιμώζω.

Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

ὦναξ, pro ὦ ἄναξ. ô rex.
ὧν. igitur, pro οὖν. Ionicè. Et sæpe apud Herodotũ nõ solũ παραλλάττει, sed etiã intẽ ppositionẽ & verbũ cõpositũ interponit, vt in. ij. lib. ὃς ὦ ψέρων ἐς πλοῖα ἀγορὴν ἀπ᾽ ὧν ἔδον, ἀν᾽ ἢ ἀπέδον. ὧν οὗτοι κλίπτουσιν ὀργίζωσι. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ὧν. Simile vt ὧν ἔπαθεν ὀργὴν ἔχει.
ὠνειρωγμός. insomnium.
ὠνέομαι. μ. ήσομαι. π. ώνημαι. emo, depo. accu. iũgit.
ὠνή. ῆς. ἡ. emptio.
ὤνησαν. iuuerunt.
ὄνησις. actio, emptio, salus, vtilitas, indignatio.
ὠνητόω. μ. ώσω. emo.
ὠνητός. οῦ. ὁ. ἡ.
ὠνός. ά. ὸ. venalis.
ὦνθρωπε. pro ὦ ἄνθρωπε. Atticè.

ὤνευον. mouebãt & circumagebãt apud Thuc.
ὦνος. ά. ὁ. precium.

Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

ὠοτόκος. τὸ. ouipera.
ὠόν. οῦ. τὸ. ouum.
ὦ οὗτος. heus tu, ô tu, obsecro vertit Erasmus.

Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

ὠπία. gẽs indica, q̃ iuxta Indũ fluuiũ habitat.
ὠπόποι. φεῦ.

Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

ὤρα. ας. ἡ. cura sinè aspiratione.
ὥρα. ας. ἡ. hora, pulchritudo, decor, forma, venustas, καιρός, tẽpus. ὧραι itẽ dicunt q̃tuor partes anni. vt ver, æstas, autũnus, hyẽs. Qñ sinè adiũcto ponit ferè capitur p vere. Vnde & ὡραῖος formosus ad similitudinẽ veris. ὧραι itẽ sunt famulæ Solis deæ pulchritudinis. Gale. ait sic appellari tẽpus id q̃ exorit cani cula, quod ẽ (inqt) ferè diẽ q̃dragita. Sunt & ὧραι portarũ cœli custodes apud Home.
ὡραῖα γάμα. puella matura viro.
ὡραῖον. ά. τὸ. fruges, fructus tẽpore suo collecti, et q̃ vigẽt nec pulchritudie carẽt ὡραῖα dicũt. Sed & sacra ὡραῖα dicunt τὰ κατ᾽ ὥρεν σωτελούμενα, id est, opportunè obita, sacra tẽpestiua. ὡραῖα θυῖν, frugũ offerre primitias. Dies quoq; festus eadem dicitur appellatione.
ὡραῖος. ά. ὁ. pulcher, iuuenis, maturus, speciosus, tẽpestiuus. Et oẽs fructus ęstiui ὀπῶραι vocãt
ὡραΐζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. delicior, comor, decore cõspicuus sum, decorẽ ostẽto, rotor, de pauone dicit, cum semetipsum admirãs caudæ pennis gemmantibus pertegit.
ὡραιότης. ητος. ἡ. decor, maturitas, tempestiuitatẽ Gaza vertit.
ὡραϊσμός. ornamentum, pulchritudo.
ὥρακα. uidi, πρακτικόν. à verbo ὁράω. addũt literã Attici, & ἑώρακα, pferũt, sicut ὄσμαι, ἔωσμαι.
ὠργασμένος. subactus. (ὄωνημαι, ἐώνημαι.
ὠρεός. ciuitas Euboeæ. hinc,
ὠρείτης. gentile. Apollodorus autem
ὠρεῖτης. quatuor syllabis enunciat.
ὤρεσι. mulieribus, ab ὤαρ. vnde
ὦρες, mulieres quæ ab ὁμοῦ ἀνηρέναι dicuntur.
ὠρέω. μ. ήσω. π. ηκα. custodio, curo. act. accu. iũgit.
ὡρίων ἀντὶ ὡρῶν. temporum Ionicè.
ὡρογράφοι. οἱ. historici qui cuiusq; anni res gestas
ὡρία. ας. ἡ. maturitas. (describunt.
ὥριμος. ά. ὁ. vigor in tempore perfectæ ætatis.
ὡρικός. ά. ὁ. ciuitas in sinu Ionico. hinc
ὡρίκιος. ά. ὁ. Orici ciuis. κοῦ
ὡρικία. ά. regio aut mulier.
ὥριμος. ά. ὁ. maturus.
ὡρίμος. ά. ὁ. temporaneus, in tempore factus.
ὥρισα. definitus est.
ὥριστος, pro ὁ ἄριστος, optimus, lingua Bœotica, α in ω conuerso.

ὠρίων. ωνος. ὁ. Orion, signum cœleste.
ὡρμῶν. pro ὡρμημένος, participium præteriti perfecti passiui, ab ὁρμάω.
ὥρμαινε. concitauit.
ὠρυόω. μ. ύσω. aori. ὤρυσα. cõcito, cõmoueo, ĩpello.
ὤρσεν. fecit imperum. ab eo quod est ὥρμησεν per syncopẽ. Est autẽ Ionicæ dialecti propriũ.
ὤρουν. aduentabant.
ὠρυγή. latratus, vociferatio.
ὠρύχιον. locus Atticæ. hinc
ὠρύχιος. illic habitans.
ὡροσκόπα. τὰ. vasa quibus cõmonstrant hora, q̃ & ἡλιοβάτια vocitata interim reperiuntur, si solis & vmbrarum ratione constent.
ὡροσκόπος. q rationẽ horarũ obseruat. Est etiã natalitiũ fidus, id est, quod cõuersione cœli oritur eo momẽto, q̃ quis nascit, q̃si horæ natalitiæ notatio. qd̃ etiã θέμα vocat & γένεσις, & à Latinis genitura.
ὤρορα. impuli, agitaui.
ὥρος. sol apud Aegyptios, vnde horarum nomẽclatura defluxit. Significat etiã, ver, æstatem, autũnũ, hyemẽ, horas, & annũ. Et annales ὥρους vocant.
ὥρος. impulsus est, à verbo ὄρομαι.
ὠρύομαι. μ. ύσομαι. π. ωμαι. rugio, latro, vlulo. deponens absolutum, propriè luporum est.
ὠρχεῦντο. saltabant. Doricè ab ὀρχεύω.
ὠρχαμίνος. auspicatur. pro ἀρχόμενος.
ὠρωπός. οῦ. ὁ. Oropus vrbs Macedoniẽ, alia Bœotiæ, de q̃ Euphorion. alia Euboeæ, de qua Aristot. Tertia in Syria, de q̃ Polyhistor. Quarta in Argo, post hãc ędificata. Quãta in Thesprotia. hoc nomẽ frequẽter in masculio gñe inuenit, q̃q̃ Paus. in fœm̃. vtitur.
ὠρώρει. excitabatur, ab ἄρω. Est autem præteritum plusquamperfectum ab ὄρωρα.
ὥρος. annus. hinc ἐνιαυτοὶ apud Hom. nisi quis ab ὥρα formare malit, quod pter alia partẽ anni significat, sicut ver, æstatem, autumnũ hyemem, vt à parte denominet totum.

Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

ὡς. vt, veluti, tanq̃, sic, q̃, valde. cũ positiuo. Et instar cũ gtõ, quãtum, quatenus, etiã si, si, & quãobrem. Accipit p maximè, vt annotat Valla. Apud Atticos ἀντὶ τοῦ πρὸς, ad. Significat etiã simul & postq̃, vt ὡς τάχιστα, simul vt, simul atq; vt ὡς ἦ τάχιστα ἤκομεν, simul atq; venimus. Sic Latinè, vt vidi, vt perij. Accipitur etiã ἀντὶ τοῦ ἐπὶ, hoc est, ἀμέλει, etenim, nã, quãdoquidẽ. ὡς etiã p dũtaxat secundũ. Aristot. κοῦ ἀδιαφόρου εἰς ἀχολαστίαν, ἀξιοῦν, ὡς ἀνθρώπινον, id est, dũtaxat vt humanus captus, & p humana cõditione, vt sunt hũana. Cicero, At hi quidẽ vt Atheniẽsiũ secula numerant, adolescẽtes debẽt videri. ὡς p tanq̃ vtiq; Et p fiquidẽ, dũtaxat. Sic illud Lucia. τυφλὸς ὁ λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμέ, si præ me æstimetur, si mecũ cõparetur. ὡς τοῦ μέγεθος, p portione magnitudinis. Itẽ p circiter. Præponũt interdũ ὡς, vt ὡς ἀληθῶς & ὡς ἐπίρρωσ. ὡς etiã p ὅτι, interdũ παρέλκει. Iũgit & ὡς ὅτι, vt ὡς σφόδρα. ὡς ὅτι πολὺ τοῦ χρόνου. ὡς ὅτι λευκότατον, sanẽq̃ cãdidum & perq̃ album. ὡς cũ infinitiuo iunctum pro ὥστε ponitur. Iungitur & cũ infinitiuo eo ferè modo q̃ Latini dicũt, hic iudices ridere, stomachari. Plato, Εὐθὺς οὖν ὡς ἐδόκει τὸν Ἀγάθωνα, id est, ὡς ἔδοξεν τάχιστα ὁ Ἀγάθων. Iungit etiã cũ suplatiuo vt ὅτι. Xenophõ, ἐγὼ ἢ ἐβουλόμην σὲ ὡς λαμπρότατον φανῆναι. Subiũgitur etiã vt ὅσον. Plato, ὑπερφυῶς μὲν οὖν, ἔφη, ὡς βούλομαι, magnopere, inquit, cupio. Idẽ, ὡς σφόδρα dixit, ἐν τῷ Φαίδωνι, vt perq̃ Latine. Idem, μὴ δι᾽ ἀμηχάνως γε ὡς σφόδρα.
ὡς cũ accẽtu acuto significat ὅπως. Inde ἔστιν ὡς, pro quodammodo, quadamtenus. Sic dicitur, vt ἔστιν οὗ τόπου. quod idem significat.
ὡς ἀληθῶς. sanè, reuera, perquàm verè, certè.
ὡς ἄν. Interdũ idẽ quod ἵνα. Interdũ p quonã pacto. Ponitur etiam ὡς sicut ὅπως sinẽ ἄν διαπορηματικῶς & ἀνυποτάκτως. Accipitur etiã aliter apud Aristotelẽ. ὡς οἱ ποιηταὶ τὸν Ἄτλαντα ποιοῦσι τὸν οὐρανὸν ἔχειν. ὡς συμπεσόντ᾽ ἂν ἐπὶ τὴν γῆν, aliquo vtiq; ruiturũ, ἀντὶ τοῦ, ὡς συμπεσοῦντ᾽ ἂν ἄλλως. Interdum accipitur pro donec.
ὡς ἂν ἔπποι τις. vt dicitur.
ὡσανεί. tanquam, quasi.
ὡς ἂν τύχοι. quoquomodo, vtcunq;.
ὡσάν. tanquam, perinde ac.
ὡς ἂν ἄλλως. vtcunq;, aliter.
ὡσαννά. serua obsecro. hebræum est, & proprie ad deum pertinet in scriptura.
ὡσανεί. tanquam, quasi, cum indicatiuo.
ὤσασκε. impellebat.
ὡς ἁπλῶς ἐπῆν. vt summatim dicam.
ὡσαύτως. eodem modo.
ὥσγε. præut, prout. ὥσγε προτοῦ γενεᾶς, præut dudum fuit. Et ὥσγε τοὺς τοῦ Ἀθηναίων χρόνους, Sic Cicero. At hi quidẽ vt Athenienſiũ secula numerant, adolescentes debẽt videri. ὥσγε καθ᾽ ἡμᾶς, vt temporibus nostris.
ὡς τ᾽ ἐπῆν ἁπλῶς. vt vno verbo dicam.
ὡς δὴ ἀληθῆ λόγῳ. reuera.
ὡς ἐγγύς. quàm proxime, suplatiuo iungitur.
ὡς οἷόν τε. vt possibile, quantum potest.
ὡς ἐλάχιστα τάχιστα ἔφη τὸν τρόπον. Sic Cice. Hęc vt breuissime dici potuere, sic à me dicta sunt.
ὡσεί. tanquam, quasi, fermè, ferè
ὡς εἰκάσαι, vt conijcere licet, vt conijciendũ est.
ὡς εἶχον. ita vt eram.
ὡς ἐμοί. mea sententia. subauditur δοκεῖ.
ὡς ἔνι. quantum possibile est.
ὡς ἐν τοσούτῳ. interea.
ὡσεὶ τυχόν. prout accidit.
ὡς εἶχε. quantum potuit.
ὡς ἔχω. statim.
ὡς εἰπόν. cum dicto, sic loquutus.
ὡς ἐξεστιν. quantum fieri potest.
ὡς ἔοικε. vt videtur, nempe, certe.
ὡς ἐπὶ πᾶν. in vniuersum.
ὡς ἐπὶ τὸ πολῦ. vt plurimum, ferè.
ὡς ἐπῆν. vt ita dicã, vt eo verbo vtar. Aliquãdo extenuantis est pro fere, prope dixerim.
ὡς ἐπί χε λόγῳ. vt fertur.

* ὥς τ' ἔτυχε. vt contigit, temere. & cuiuis.
ὡς ἔπος ἔπος. vt ita dicam.
* ὡς μὴν σωμελόντι ἔπος. vt summatim dicam, ἵνα συλλήβδην λέξω..
* ὡς μὴ. pro μὴ cum optatiuo.
ὥσκεν ἀντὶ τοῦ ὅπως ἄν. vt.
* ὡς οὖν. pro ὡς, postq̃.
* ὥσπερ. quemadmodum, quod genus.
ὥσπερ ἡ παροιμία. vt est in prouerbio.
* ὥσπερ εἰ. κῶλ
ὥσπερ ἄν εἰ. veluti, tãquã, q̃si uero, tánquam, si.
* ὥσπερ οὖν. ἀντὶ τοῦ ὥσπερ frequens est,
ὡς οὐδὲν χρῆμα. vt nihil magis.
* ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος. vt loquunt poëtæ.
* ὡς ὀλίγου δεῖν. ferè.
* ὡς πολλοί. plurimi.
ὡς τὰ πολλά. vt plurimum, persæpe.
* ὡς τάχιστα. quàm primum.
* ὡς τάχος. quàm celerrime, quàm primum.
ὡς ἐπὶ πλεῖστον. quantum.
ὡς ἐπὶ πόσον. tantum.
ὡς ἐπὶ ἐνθέως. statim.
ὡς ἐπί. postquam.
ὡς, ἐπὶ ὅτι. quod, quia.
ὡς τύπῳ εἰπεῖν. vt in vniuersum dicam.
* ὡς τυπῷ λαβεῖν. vt summatim colligam.
ὡσία. ciuitas Italiæ. hinc
ὡσιάνοι, κοῦ, ὡσιάτης. hostiensis, gentilia.
* ὡσίζειν. de turba festinãte & inuicem summouente cubitisq; dimouẽte dicit, sicut ὠθίζειν.
ὡσίωνες. siue.
ὡσιάνοι. gens quædam, alio nomine κόασηνοι dicũtur ab Artemidoro.
ὥστε. vt, ita vt, ergo, quemadmodum, itaq;. Vide comment. Bud.
ὦς φάσκον. ita aiebant.
* ὡς φυλῇ. vt solitum est.
* ὄχια. τὰ. rami.
* ὄχια. sarmenta.
ὄχιν. ης. ἡ. κοῦ
ὄχος. ου. ὁ. ramus. ὄσχια, κοῦ ὄχια, τὰ μὴ τῶν βοτρύων κλήματα. id est, cum botris palmites.
ὀχοφόριον. ου. ἐ. festum quoddam à ferẽdis ramis dictum.
ὀχοφόρια. festũ palladis, cognomento Sciradis.
* ὡς ὄφελόν μοι ἀτυχεῖν. sed vtinam ne infortunatus quidem esses.

ὦτα. τὰ. aures, nominatiuus singularis. ὁ οὖς.
ὠτοκοεῖω. μ. ήσω. π. ηκα. exploro, auscultо, auribus intentis sto. neutrum absolutum.
ὠτοκόης. οῦ. ὁ. auscultator, explorator, qui etiam dicitur aures & oculi regis, auricularius. Vide προσαγωγεύς.
ὦτον, ρ ὦ ἑτάν. heus tu, ô bone vir, quæso. Aristoph. interpres annotat iungi etiam duali & plurali.
ὠτάριον, siue ὠτίον. genus ostreæ, quod Aeoles οὖς ἀφροδίτης, id est, aurẽ veneris nominarũt.
ὠτειλή. ἡ. vulnus, cicatrix. ἀπὸ τοῦ ὀτάω.
ὠτίδιον. auiculæ perdicibus similes, quæ breui

volatu vtentes, citò lassantur.
ὠτικός. οῦ. ὁ. auricularis.
ὠτίτης. digitus minimus, auricularis.
ὠτοκοπῶ. obturbo, obtundo.
ὠτίον. ου. ὁ. auricula.
ὠτοπάταξις. qui fractis est auribus.
ὤτουν. compellebat, instigabat.
* ὠτός. οῦ. ὁ. auis nocturna et aurita. Sũt q eandem esse dicãt cũ nycticorace, Hieron y. noctuã.
ὠτογλυχίς. ίδος. ἡ. auriscalpium.
ὠτώεις. ώεντος. ὁ. aures habens vel ansas.
ὠυτός. pro ὁ ἀυτός. Iones dicunt. Homer. Iliad. ω. ὠυτὸς ἀνὴρ, idem vir.

ω. pro α.

ὠφέλεια. ας. ἡ. vtilitas, præda, auxilium.
ὠφελέομαι. μ. ήσομαι. π. ήμαι. prædor, habeo vtilitatem, iuuor.
ὄφελδν. vtinam.
ὠφελέω. μ. ήσω. π. ηκα. iuuo, prosum. act. accu. iũgi.
* ὄφελημα. emolumentum vertit Cicero.
* ὠφελής. ίος. vtilis.
ὠφελήσιμος. ε. ὁ. κοῦ
ὠφέλιμος. vtilis.
* ὠφλικὼς ἢ δίκην δικαίως apud Demosth. meritò dãnatus. ὠφλικότες eñ et ὄφλοντες dicũt dãnati.
ὠφρὸν. ἐλαφρόν.
ὤφλε. pro ὤφειλε. debuit, obnoxius fuit.
ὦ φιλότης. ὦ προσφιλίσατε.
ὠφύα. pellis.

ὤχα. aperuit. à verbo ὄιγω.
ὤχεῖ. sedebat.
ὤχεται. fugit, aufugit, abijt, à verbo ὄχομαι.
* ὠχόμην ἀπιών. hic ἀπιών abundat. Sic Cicero, Ad eum ire perrexi.
ὤχρα. ας. ἡ. color qui à pictoribus teritur.
* ὠχρίας. pallidus.
ὠχριάω. μ. άσω. π. ηκα. palleo. neutrum, datiuo iungitur, & absolutè ponitur.
ὠχρίασις. pallor.
ὤχρος. ου. ὁ. pallor.
ὠχρός. οῦ. ὁ. pallidus, & cicercula.
ὤχωκε. perijt, abijt.

ὄψ. ὠπός. ὁ. vultus, visus, frons, oculus. ὄψ ὁ ὀπὸς
* ἡ φωνὴ δηλῶν τὸ ο μικροῦ. ὄψ etiã dicitur durior manuum cutis ex labore callosa.
ὀψοπόιος. ε. ὁ. qui circa obsonia versatur, obsonator, coquus. Dicitur tamen ὄψον pro obsonio δηλῶν τὸ ο μικροῦ. & grammatistarũ nõ nulli opsonium dici malũt, quàm obsonium, parũ memores quanta sit b & p litterarum affinitas.

ΤΕΛΟΣ.

DICTIONES ALIQVOT GRAECANICAE EX OPTIMIS quibusque Autoribus vtriusq; linguae selectæ, secundum seriem Alphabeti.

Α ΜΕΘ ΕΑΥΤΟΥ.

ἀ vnica dictio, collectionem aquarum significat, aut est aduerbium risum designãs. cum vero seiũctim scribitur sic ἄ ἄ, exclamatio est cõmiserationis, indignationis, ac lamentationis, id est, κετλιαστικὴν ἐπιφώνημα.
ἄαστος. intrepidus aliquando.

Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ἀγνοέω. μ. ήσω. π. ηκα. ignoro, delinquo.
ἀδόκητος. accipitur subinde pro simplici, imprudenti, non experto rerũ, qui quietus est, neq; se libenter ĩmiscet negotijs: Nã hmõi fere solẽt esse taciturni. Hesychius ait etiã architectonicũ nomẽ esse, quod Scythæ dicunt ἄνδρα καλῶν
ἄδοκητον. ου. τὸ. τὸ,
ἄδυκτον. miserum, indignum quod beatum dicatur, aut laudibus vehat, hoc est, ὁ μὴ μακαρισθέν.
ἀδάκχευτον. ornamẽtũ circa manus ex tela linea
ἀδικάγκαιοι. dicuntur populi quidam in parte quadam Siciliæ.
ἀδάλη. inutile apud Lacones: apud alios vero, tardum, ignauum.
ἄβαντα ciuitas iuxta Parnassũ, vbi erat templum Apollini sacrum.
ἄβαθος intelligentię expers, ἀσύνετος.
ἄδακτος. ad dicendum impotens.
ἀδάπτοον. terebri species, qua medici vtuntur.
ἀδαρβαλαῖαι. nympharum epitheta.
ἀδαρβαλέη. nymphæ cuiusdam nomen. multæ enim nympharum species sunt.
ἀδαρισή. ῆς. ἡ. apud Cyprios dicit mulier à mẽstruis purgata.
ἄδαρκνα. coma apud Macedones, Sic item dicitur interdum fames.
ἀδαρνόσ. Phocensium tribus.
ἀδαρύ. origanum apud Macedones.
ἀδάσαι. pransum esse, subleuasse.
ἀδασάνιστος. nõ examiatus, aut ĩ q̃stionẽ positus.
ἄδαστον. immotum aliquando.
ἀδελίνιο. solaris apud Pamphylios.
ἄδελ. luctus.
ἀδέσκει. desiderat, perturbat.
ἀδήρ. domus porticus habens, penus apud Lacones.
ἀδῆ. apud Scythas in vsu est.
ἄδιε, pro ἔβαλον. proiecit, apud Scythas.
ἀδιάλον. vinum.

ἀδίλαμα. memorem vocant Persæ.
ἀδιλύκη. columna in Lybia.
ἄδικος. aliquando imbellicosus, non violentus. Sic item Esseni, & qui superiorẽ Mysiã incolebant, vocabãtur: qui equarũ lacte contenti, animalibus abstinebãt, cęlibemq; vitã transigebant, vnde & ἄνυμφοι appellati sunt.
ἀδίκητος. ον. ὁ. ob cuius interitum nullus fuit ploratus.
ἀδλαβύνον. catena apud Aegyptios, ex papyro seu iuncis contexta, qua in lustrationibus vtebantur.
ἄδλημα. peccatum, error.
ἀδλεσταῖ. ἀντὶ τοῦ ἀδλεσταῖοῦν.
ἀδλήδην. ansa.
ἀδλίσμαστον. intactum.
ἀδλόπες. sine nocumento apud Cretẽses
ἀδλωρίδια. imperfecta, obortus.
ἄδολα. iactus nomen in ludo aleatorio.
ἀδολήτορες. testes constantes.
ἀδόλητοι. intercessiones, colloquia.
ἀδολεῖς. indumenta apud Siculos.
ἀδόλησαι. qui valide obuiam ire non audẽt, ignaui.
ἄδολος. qui per ætatem dentes nondum perdiderit, tã de hominibus q̃ brutis, quẽ etiã κατηρυκότα appellant, teste Hesychio.
ἄδοος. extra, Tarentinis.
ἄδοροι. hęrbæ non digestæ in suum ordinem, aut q̃ non proferunt fructum.
ἄδεστος. ου. ὁ. seruitus apud Argos.
ἄδρα δαίνων. delicatæ vitæ.
ἀδραμιαῖος. formã hñs Abraham, gigas.
ἀδραμία. species iactus in ludo aleatorio.
ἀδράνες. Celti appellant simias caudatas, q̃ alio nomine dicuntur κερκοπιθήκοι.
ἀδρὶξ. vigilanter.
ἀδριστὸς. uerbero, mancipium, mastigia.
ἀδριάχεται. ornatur, lasciuit, deliciatur.
ἀδρόκαρπον. abrotanum.
ἀδροκομᾶν. comam elegantẽ lætamq; habere.
ἀδρομίτραι. splendenti zona cinctæ.
ἄδρομοι. aliquando sine strepitu, & tumultu, quietus, vt α priuet. ἄδρομον quoq; vocat origanum, teste Hesychio.
ἀδροπήμων. peccator.
ἀδροπνοὶ. ῶν. ἡ. obuiatio nocturna.
ἀδροῦτες. supercilia, Macedones.
ἄδροχον. quod nullo humore madet.
ἄδρυνα. τὰ. mori.
ἄδρυτοι. echinorum marinorum species.
ἄδρωμα. species vestis muliebris.
ἄδρωτος. ον. ὁ. non rosus. ἄδρωτα τηρεῖν ab erosione tueri apud Dioscoridẽ.
ἀδρωμυθύτατος. ον. ὁ. qui tumultuoso clamore simul vociferãtur, veluti iudęi in Christũ, quasi ὁμοθρόοι, ac si dicas ὁμοφώνως κράζοντες. Nã α in cõpositione significat aliquando ὁμοῦ, vt in ἄκοινος, & similibus. Alij malũt α hic intẽdendi vim habere, significarique eos q admodũ obstreperi & tumultuosi fũt, id est, πολυθρόμβους, οὓς σὺν θρόμῳ πολλῷ, πολυταράχους.

ἀβυδήθεν. ab Abydo ciuitate Hellespontiet Cariæ.

ἀβύδλης. columna herculis.

ἀβυδηνὸν. exclamationis genus: ab eo sumptũ quod Abydeni peregrinos homines calũnijs circũuenire soleãt, eosq; deferre.

ἀβύρσιλος. ineptus, admodũ vanus, crassus, vilis, ac velut ex uulgi fece, inuerecundus, onerosus, molestus.

ἀβυδλὸς. οῦ. ὁ. ἡ κῷ.

ἄβωστος. ὁ. fundum non habẽs, ab α priuatoria particula, & βυδλὸς, uel βωσὸς quæ fundũ significãt, Est et insulæ nomẽ in Argo.

ἀβὼ. mane, πρωὶ apud Lacones.

ἀβωσὰς. Adonis apud Persas.

ἄβωρ clamor apud Lacones.

ἀβῶς. sine sono, mutus.

ἄβωλος. iniucũdus, ingratus.

Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ

ἀγαβεῖγοι. οἱ. uocabantur equites quidam apud Spartiatas, quorum meminit Herodotus.

ἀγάλακτα. τὰ. pascua lacti inepta, hoc est, quorũ herbis armenta & greges nihil lectis colligunt.

ἀγγαρία. Suidæ interpretatur publica & necessaria seruitus, uelut sũt in iure munera personalia, ut defendere ciuitatẽ, pecunię publicæ curã habere, annonæ, prędiorũ publicorum, frumenti cõparandi, aquę ductuum, pub. uię munitionũ, & similiũ. Vegetius li. ij. de re militari õnia munera quę a militibus fiũt, ἀγγαρίας uocat, ut sũt uigilię, itationes, gestationes in usum belli: itẽ quotidianæ in pace uigiliæ, itẽ excubitũ, & de omnibus centurijs q̃ uicissim milites faciunt.

ἀγγεῖον. modo uasculum, modo fictile interpretantur Diosc interpretes.

ἀγγρίζω dolore affligor, irito.

ἄγγρις dolor

ἄγγῶνες. tela magnitudinis mediq.

ἀγελαστὶ. sine risu.

ἀγελήσω. expello scelus.

ἀγέγαρον uocant uuę genus, quod sine granis interioribus arte quadam nascitur.

ἀγκισρίνειν. aliquãdo dicit quando intestina hami in morem adhærescunt.

ἀγκοτύλη. ης. ἡ. ludi genus, in quo manibus post tergum plicatis, genu excipiunt.

ἀγκύλη. corigia increpida, et poculi genus, quo utebant Attici ĩ eo ludi gñe quod κοτύλισις dicitur Nã cum κοτύλας effunderẽt, dextrã manum, q̃ licuit decentissime, circunquaq; rotabant.

ἀγκυλήλατον. οῦ. ὁ. curuaturã habens, proprie de curru dicitur, teste Galeno.

ἀγκύλον. ου. ὁ. incuruũ, obliquũ, tortuosum. Itẽ quod ægrè flectit, et frangi cõtumax est.

ἀγκυλοβάλλειν cõuiuari, & quãdo intestina auchoræ in modum adhærescunt.

ἀγκυλομνὸν. οῦ. ὁ. ægrum, morbidum.

ἀγκυλοχείλης. proprie de auibus rostrum incuruũ habentibus, id est, τὰς τομὰς τῶν ἑαμφῶν ἐπικαμπεῖς ἔχουσαι.

ἀγκυλόσκοποι. οἱ. incuruos arcus habentes.

ἀγκυλῶσις. ιος. ἡ. ubi palpebrę cum albo oculi uel nigro cohærescũt, scilicet cũ in utroq; ulcus negligenter curatũ fuit. Si nigro cohæreant, uisus omnino prohibetur, sin albo, minus.

ἄγκυρα. ας. ἡ. apud Syrios numi genus ex tribus obolis cõstans, et uasis species nautici apud eosdẽ. significat item receptaculũ ficorũ. Est et ciuitatis nomen, quam Midas ob anchorã inuentãcondidit. Hanc Pausanias scribit sua ætate in Iouis fano adhuc fuisse: Stephanus Galatiæ, alij Phrygię eã adscribũt. Sũt et tres aliæ eodẽ nomine ciuitates, a Mithridate et Arobarzane edificatæ, a tribus anchoris quas in bello naualiter adepti, contra Ptolemæũ ægyptiæ regẽ, ut scribit Apollonius ĩ decimo tertio Caricorũ.

ἀγκύρων. Italiæ ciuitas.

ἄγκυρον. Aegyptiæ ciuitas, sic dicta, quod ex proximis lapidicinis lapides ad anchoras excidẽtur, ut author est Alexander in tertio decimo Aegyptiacorum.

ἀγκυλῶνες. murorum curuaturæ rectum angulũ describentes. Et partes quædam in cithara, vbi ligna cõiunguntur uelut ossa in cubitum, quæ etiã πύχεις dicũtur.

ἀγκυρόβολα τὰ. conuiuia apud Phœnices, quę exhibebãtur is qui collegerant uectigal ex paludibus locatis piscatoribus.

ἀγκυροειδὴς. ες. ἡ. hamus apud Hippocratem.

ἀγλαΐσκη. ης. ἡ. precatio.

ἀγλαόθυλες. ὁ. molle, delicatum,

ἀγλαόμηλα. ας. ἡ. consilium quod cum maiestate ac splendore peragitur, λαμπρόβουλον.

ἀγλαόνυλωρ. dictus est fons quidã in Aulide, a splẽdore & lipiditate aquæ ex eo scatẽtis

ἀγλαὸς apud Cretẽses & Cyprios idem quod ἀγλαφυρὸς, politus, sculptus.

ἀγλαότης. ητ. ὁ. Aesculapij nomẽ apud Lacones,

ἄγλαυνον. ου. ὁ. falsum.

ἀγλαυρίδες. myrrhæ species apud Arenæas.

ἄγλαυρος. filia Cecropis Atheniẽsis regis, per quã Attici iurabãt. Erat autẽ sacerdos Mineruæ, ut annotat Hesychius.

ἀγλαφόρος. ου ὁ apud Cretẽses dicit qui cibũ non sumit, cibi appetentiã nõ habens, hoc est, ἄσιτος.

ἀγλευκέρ. ἐρος. ὁ. tibia apud Lacones.

ἀγλευτὸν. τὸν. ὁ. panis insulsus.

ἀγλίης. oculorũ ulcus q̃ddã subalbidũ. Sic itẽ dicit humor cõcretus, ac ad albedinẽ tẽdẽs.

ἄγλιθες. (inquit Corinthus) apud Dores dicũt κεφαλὰς τῶν σκοράδων, id est, capita alliorum. Aristophanes in Acharnẽsibus. ὑμεῖς οὖν ὅκκ' ἐξέλκετε τὸς ἀρουραῖοι μύες πάσσακι τὰς ἄγλιθας ἐξορύσσετε, id est, Vos igit cùm eieceritis, ut aruales mures, paxillo capita alliorũ effodite Galenus aũt apud Hippocratẽ interpretatur priculas in allij capite, id est, ὁ μόρια τοῦ σκοράδου τῆς κεφαλῆς. Allium, (inquit Hermolaus) siue caput allij, haber plures uelut cohærentes

hęrentes nucleos, quas græci γέλγεις, & ἄγλιθας uocant, alij item ἀγλίδια appellant. Marcellus uocat spicarum in allio diuisiones illas, quæ singulæ instaurant nouam consitæ sobolem. Diosc. ĩ. 2. de allio loquẽs, καλοῦσι δὲ τὰς ἐν αὐτῷ ῥᾶγας ἄγλιθας, id est, uocantq; in eo diuisiones, spicas seu nucleos. ponũtur autem hæc per ipso allio aliquando.

ἀγλεῖος. ιος. ὁ. domesticus, familiaris.

ἄγλυ. υος. cygnus apud Scythas.

ἀγλύομαι. lædor, θλάπτομαι.

ἀγλῶν. splendidus.

ἀγλωσσῶ. obtrecto, infamo.

ἄγλωσα. fuci genus, quo se fricãt & illinũt fœminæ.

ἀγλωστῖναι. αἱ. rapæ genus sphæricæ figuræ, q̃ & γογγυλίδες dicuntur.

ἀγμεῖς. concussationes, inflictiones, uulnerationes, παραχθραύσεις.

ἀγμείων. ονος. ὁ. idem quod θθεῶν.

ἀγμοὶ. οἱ. uulnera, dissectiones, ἀποδῄσεις.

ἁγνὰ θύματα. id est, pura sacrificia, quæ opponũtur uictimis, quæ in ijsdẽ sacrificijs arã sanguinis sordibus conspurcassent. Meminit Thucydides.

ἀγνειώτης. ου. ὁ. admodum excalfactus, exustus.

ἀγναπτοπόλεμοι. οἱ inuictorioſi, ἀνίκητοι.

ἄγναμπτον. ου. ὁ. uestis a fullone nondũ parata.

ἀγνεῖος. ου. ὁ. fontanus.

ἀγνὴ. ῆς. ἡ. pura, uirgo impolluta, insula.

ἀγνήμονες apd Aeoles, p ἠγνόημεν. ignorauimus.

ἀγνισσόει. apud Lacones pro ἀγνίσχει, id est, duxit.

ἁγνίζω. sacrificijs celebrandis absumo & pdo, uelut cùm pecudes olim igni absumebãtur in sacris. apud Sophoclẽ.

ἀγνίθες. depredationes.

ἁγνίτης. qui à scelere expiatus est, aut qui aliũ a scelere expiat.

ἁγνεία. aliquãdo idem quod καθαρότης puritas.

ἄγνομαι. lasciuio, delicior.

ἀγνόμενος. pro ἀγνόμενος. Poetice.

ἀγνοποιέομαι. ad solem calefio, apricor,

ἁγνότας. pura, impolluta, splendida.

ἀγνὸς. ὁος. Aeolicæ tribus populus.

ἀγνύμενα. claui quibus gubernantur naues, ita dicti fortassis, quod aquam frangãt. Nam ἄγνυμι frango significat.

ἀγνόω. purus sum.

ἄγνοος. ου. ὁ. qui cognoscit aliquid & expendit, ut α hic intendendi uim habeat.

ἀγνώσω. ægrè fero, λυχεράνω.

ἀγνῶς θεῷ. id est, ignoti deo, Ita dicebãtur qui post nauigationẽ ad Iliũ Phalari cõsilio susceptam, à Demophonte sepeliri uolebant.

ἄγοβος. ου. ὁ. sarcinas seu onera ferens.

ἀγοιτεύω. μ. ευσω. π. ευκα. iniuria seu cõtumelia afficio, ὑβρίζω.

ἀγονία. orbitas.

ἀγονομόχθος. ου. ὁ. ἡ. mulæ epitheton, ab onere gestando.

ἄγονος. aliquando idem quod πολύγονος, ut α augendi uim habeat, fertilis, multi seminis.

ἀγάρ. aquila apud Cyprios.

ἀγορὰ. loci nomen seu portus. Sic & Thessali uocãt portum. Αγορὰ ἀργείων, locus quidam Athenis. et alius ἀγορὰ θιῶν dictus. Αγορὰ κερκυράων, locus prope Elienses, quod & prouerbium est. Vide Chiliad, Cercopum cœtus. Αγορὰ λύκειος, locus in Argo.

ἀγόραιος. α. ὁ. cũ acuto in ãtepenultima significat pter alia, diem in qua forum siue concio perficitur. ἀγοραῖοι τέχναι, artes longa experientia partæ in rebus emendis, ac in foro uersandi. Αγοραῖος νοῦς, autore Suida, mentem significat omnino tenuem atq; incõsideratam, minimeq; arcanam, Mercurius quoq; ἀγοραῖος, id est, forensis, uocatus est, quòd in foro coleretur: Eius autem statua in foro collocata fuit, regnante Cebride, ut testatur Philochorus in tertio.

ἀγορεύω. proprie significat in foro ad congregatam hominum multitudinem uerba facere. Abutuntur tamen pro quouis modo dicere.

ἀγορανὴς. qui obsonijs comparandis præerat, autore Athenæo, qui & ὀψώνης dicitur: Latinis obsonator uocatur, quod græcũ quoq; uideri potest, ὀψωνήτωρ, quasi ὄψου ὠνήτωρ, ab ὄψον & ὠνέω..

ἀγὸς. οῦ. ὁ. dux exercitus, princeps in ducẽdo, id est, ἀρχηγὸς, ut ἀγὸς ἀσσισσάων, ἢ ὁπλιτῶν, id est, ἡγέμων, autor. Erat & hoc nomine sacerdos quædam Dianæ in Perga.

ἀγὸς τὴν ἀγκῶνα. quod est inter uertebram manus & armum, sic dictum, quod semp ad nos quippiam attrahere soleamus. Vide latius apud Hesychium.

ἀγοστὸς. interior pars manus, ulna brachij, uel ut alij, manus summitas, exterior pars cubiti, quam etiam κρωνὸν uocant Attici.

ἀγαστωὸ. ὁος. ἡ. cultellus.

ἀγραῖος. prædæ præfectus.

ἀγραμμίζω. μ. ξω. π. υχα. expolio, exculpo.

ἀγραυία. festum quoddam in Argo institutum in honorem unius ex filiabus Præti.

ἄγραμμα ἀφῆκε, id est, agrãma emissum est. Sic dicebatur in iactu ludi Aleatorij.

ἀγραρεύω. μ. ευσω. π. ευκα. circumeo.

ἀγραφὴς δίκη dicebatur actio in eos qui pecunias pub. ærario debitas nõ persoluissent ad diem prescriptum, atq; ideo in librum acceptorum relati non essent.

ἄγρεμας. agedum, quoquomodo.

ἄγρεμος. ου. ὁ. pertica, hasta, fax.

ἀγρέμων. ονος. ὁ. menstruus.

ἀγρέμονες. οἱ. uenatores ferarum, populandi studiosi apud Bœotos. Est & locus in Aetolia.

ἀγρισίκωμος. α. ὁ. Bacchi epithetum, quod is ad cõmessationem & lasciuiam incitaret homines.

ἀγρεῖόω. ω. ήσω. π. ηκα. accumulo, colligo.

ἀγρῖται. αἱ, dicebantur uirgines numero octo apud Coos, quæ in singulos annos eligebantur, ut Mineruæ inseruirent.

ἀγρεὺς. ας. ὁ. imperator, Deus.

ἀγρε|ήμα|α.τα.oratiões uirginiũ apud Lacones.
ἄγρευμα.ατος.τὸ. captio, uenatio, ſpoliatio apud Euripedem in Andromache.
ἀγρευτ.ήρ.ῆρος.ὁ.uenator. Et cognomen Panis apud Athenieñ, teſte Apollodoro.
ἀγρεύω.μ.ευσω.π.ευκα.teneo κρατέω.
ἀγρευτέω.μ.ήσω.π.κα. contumelia afficio aut iniuria, ὑβρίζω,
ἀγρόθετο. uoluit.
ἀγρωνόν.ὸ.ῶ.rete, indumentum. Sic item genus ueſtis dicebatur in retis formam cõcinnatum, quo Bacchantes induebant Bacchum Eratoſtoſthenes γρήνη aut γρῆνον indifferenter appellat.
ἀγρώσσομαι. amaritudine afficior, iritor, aſpere tractor.
ἄγρωστον.dic. Et genus quoddam in Elide.
ἀγρῶω.ῶς.credere, perſuaderi, cõſequi, congredi.
ἀγριάδες.ὰς.nympharũ epithetum, quod agros & nemora amẽt, unde nemoriſequas Poetæ latini ſubinde uocant.
ἀγριάζω.agreſtibus moribus ſum.
ἀγριαίνω.aliquando iraſcor.
ἀγρίας.ſtrutocamelus.
ἀγρίαθεν.ab origine, è longinquo.
ἀγριάμπελος.ἡ. hybryonia herba.
ἀγριωνία.ας.ἡ.funeralia apud Argos, et certamina Thebana.
ἀγχεᾶνες.ῶ. ordo leuis armaturæ collectus ex Agranica regione Pæonum,
ἀγχιφύλαξ.agri curam habens, cui agri cuſtodiendi cura incumbit.
ἀγχιαναῖον.ῶ.iaculum.
ἀγχιάλη.ης.ἡ.populus Attice.
ἀγχιρρεὴς οικὸς.hærba. quæ alio noĩe origanũ dr.
ἀγχῆες. triſticiæ, ægritudines animi.
ἀγχέλαος.aliquando capitur adiectiue, pro infructuoſus, ſterilis, inſtar oleæ ſylueſtris.
ἀγχιεὺς.έως.ὁ.ruſticus, agrum colens.
ἀγχίνιον.ν.ῶ.terminus agrũ ab agro diſtinguẽs
ἄγχινος.ν.ὁ.uillicus, qui paſcendis armentis aut gregibus præeſt, itẽ locus ipe ubi paſcũtur
ἄγχιν. in ulceribus quid ſignificet, quid item in plãtis, explicat Marcellus Dioſcordis. interpres in librum.ij.
ἀγχίλωψ.ulcus, quod in angulo oculi ad nares orit, ab ἀγχὶ prope & ὤψ, oculus, quod ruptum dicitur ἀγίλωψ.

A META TOY A

ἀδιαγνοῖς.οῦ.ὁ.punctio, defricatio proprie cum dolore, uelut cũ quis urtica fricatur.
ἀδαεῖς.imprudentes, ἀσύνετοι.
ἀδαεία.quæ ad tripudium & cantũ inuitant. ab ἄδω.
ἀδάϊτον purum.
ἀδαλιὰ.fanum.
ἀδαλοὰν, ἡ,
ἀδαὶς.abundans, idest, δαψιλὴς apud Doriẽſes. ut annotat Corinthus.
ἀδάξαοῖς.prurigine pũgi, ac uelut morderi.
ἀδελφίζω.domeſticum & familiarem facio.
ἀδῖνες (autore Galeno) ſunt conuolutæ in ſeipſas carnis duræ concretiones, hę autẽ certis humani corporis, & reliquorũ animaliũ partibus concreſcunt, quas Greg. Neſſenus ideo ita factas a natura ait, ut eſſent ptiũ illarum firmamentũ & robur, ne in uehementiore motu laborarẽt, laborẽque felicius ſuſtinerent. Apparere autem ſolẽt, pone aures, in collo, alis, & femoribus.

ἀδρὸς.magnus, multus, craſſus, Marcellus ex dioſ.ἀνδρὸν amplo incremento abſolutum uertit, alij ſolidũ, plenum, adultũ, ſpecioſũ.

A META TOY H

ἀὴρ aliquando tenebras ſignificat, ut apud Homerum, ἀὴρ γὰρ παρὰ νηυσὶ θαθὺς ἦν, id eſt, tenebrę enim iuxta naues erant.
ἀηθὲς.qui agreſtibus eſt moribus.
ἀήτ|η|ος συμαχία. auxilium prẽſentaneum, certum, et efficax.

A META TOY Θ

Αθάρα.genus pultis triticiæ, aut ex alia fruge.
ἀθέλγεδς.laxare, diſſoluere.
ἀθέρωμα.apoſtema quoddam neruoſam tunicam habens, ſic dictum à ſubſtantiæ ſimilitudine quam in ſe cõtinet: quaſi dicas pultationem, ab ἀθάρα: Nam materia in eo cõtenta ex corruptione uelut pultreſcit. Vnde Galenus definiẽs, ait ἀθέρωμα neruoſam eſſe tunicam, in qua pultaceus humor continetur.
ἀθὴρ.έρος.ἡ,
ἀθήριξ.ικος.ſpicæ cuſpis in hordeo, ut interpretatus Galenus. Heſychius ait eſſe cuſpidẽ in ſpica tritici. Hippocrates lib.5. Epide. utẽtur pro teli acie, ut annotat idẽ Galenus.
ἀθώρικτος.ν.ὁ. ſobrius, abſtemius a uino, nõ ebrẽus. Vide θωρήσω.

A META TOY I

ἀὶ doriẽſiũ lingua ἀεὶ & ἀεί, id eſt, ſi, Theocritus, αἴ λῆς ἀυγάθεο. id eſt. ſi uis deſpice.
αἴγειρις populus nigra, unde αἰγείρινον ἔλαιον, oleũ ex ea confectum.
ἀιγιλώπη.ης.ἡ.ἡ,
Αιγίλωψ, dicitur cum abceſſus in angulo oculi ad nares ſuppuratus rumpitur, ac fiſtulæ in morem diſtillat. Nam antea non ἀιγίλωψ, ſed ἀγχίλωψ appellatur. Sonat autẽ quaſi dicas caprinũ oculum, quod ei animali id uitij proprium & continuum ferẽ ſit. Vulgo uocant fiſtulam angulorum lachrymaliũ. Eſt & hærba eodem nomine, q̃ cum farina emplaſtri modo impoſita, ἀιγὲ λωπας ſanat. Theoph. & Pli. pro auena fruge aliquando accipiunt, id quod non probatur Marcello Dioſ. interpreti. Item genus arboris glandiferæ, glande omnium amariſſima. Latine cerrus dicitur.
ἀιγὶς.ſpecies pini fœminæ, mellei coloris, nullis rimis fiſſilis, unde pictorum tabellæ plerũque ex ea fiebant Αἰγὶς πολυόχου. i. clypeum Mineruæ, dicebatur Vitellij patina ob eius immenſam magnitudinem, ut ſcribit Sueto.
ἀιγόλεθρος. hærba quædam alba in ponto creſcens, quæ cõmeſta a iumentis, preſertim capris, necat, non tamen id mali omnibus annis

annis ſentitur, ſed cum flos illius marceſcit aquoſo uere. Dictio compoſita ab ἀΐξ ἀιγὸς capra, & ὄλεθρος exitialis.
ἀιγοφάγος iuno uocabat apud Lacædemonios, teſte Pauſania, quam aiũt Herculem erexiſſe, q̃ Iuno ſibi aduerſus Hippocoontem pugnanti non eſſet aduerſata: cui capras primus immolauit, alijs deficientibus hoſtijs, quaſi dicas capras deuorans.
ἀιγύπιον ἔλαιον. oleum quoddam uocatur apud Hippocratem, quod ab alijs τῆς κίκι & κίκινον diciẽ, propterea forte quod κίκι frutex unde oleũ illud exprimitur, copioſus in ægypto naſcatur. ἀιγύπιον ἔλαιον λευκὸν oleum ex lilijs expreſſum, quod itẽ κρίνινον, & σούσινον ἔλαιον, appellatur. ἀιγύπιον μύρον, unguentum ex floribus acanthæ Aegyptiacæ cõfectũ, quod uocatur itẽ μιλώπιον. ἀιγύπιον μύρον λευκὸν, unguentum quod alio nomine μανδήσιον dicitur: paratur autem ex lilijs & aromatibus: atq̃ ob id non oleum, ſed unguentum appellatum eſt: Vocatur item κρινόμυρον & σόυσινον μύρον. Αἰγύπια συπῆρία alumen illud dicitur quod modo χιστὴν, modo ῥιχιστὴν appellant. Galenus.
ἀεὶ pro ἀεὶ frequens eſt apud Hippocratem, & apud ueruſtiſsimos quoſq̃ autores, ut annotat Galenus.
ἀεὶς.idem quod ἀεὶ. id eſt, ſemper lingua Cretẽſi, ut annotat Ioan. Grammaticus,
Αἰθάλη. hoc differt ἀπὸ τὸ καπνοῦ, q̃ καπνὸς, id eſt, fumus craſſior nigriorq̃, ex materia nõdum fulgẽte flãma, aut ea definẽte, ſurgit, ἀθάλη uero tenuior leuiorq̃, nihil aliud ẽ, q̃ ignis & flãmæ impetus, qui quoniã fumi modo nigra contactu ſuo reddit quæcunq̃ lambit, fumus etiã dicitur, Atq̃ omnia hęc, ἀθάλη, καπνὸς, λιγυὸς, & ἀφέλη, p fumo fulgineq̃ p miſcue apud Græcos in uſu ſunt, quoniam omnium idem conſequens & euentus eſt, nigredo ſcilicet, & concreſcens eo colore materia aliqua.
ἀιθαλιώδεα. uide ἀιθάλιμες.
ἀιθαλὸν.οῦ.ῶ. apud Hippocratem ſæpe idẽ quod λιγυὸς fumus,
ἀιθάλιμες.ὸι.circuli in cutis ſuperficie ad inſtar circulorum rubeorũ, qui ab igne formant, ſic dicti ἀπὸ τὸ ἄιθειν, id eſt, comburendo. Ad horum autem formam accedunt ἀιθαλιώδεα, quæ a plurimis ἀιμάλοπα uocantur.
ἀιμασιὰ. ædificiũ ex lapidibus illis qui χάλικες dicũtur, & murus ſine cœno, autore Corintho grãmatico.
ἀιμα|οφλεβοισάσεις.ὶι. uenæ larga ſanguinis copia diſtentæ. Sunt qui ſcribant ἀιμα|οφλοκίσάσεις, interpretenturq̃ ſanguinis extumeſcentis ſuppreſſionem.
ἀιμόνες mactationes.
αἱμοῤῥοῖα. dicitur de ſanguine ſuo fluxu aſperitatem inducẽte. Eſt aũt mordicatio aſpera pro ricans circa aſperam arteriam.
ἀιμοῤῥοΐδιεσ, ut Galenus in definitionibus inquit, ſunt uenarum ſedem claudentium ex

plicationes, ſic dictę à ſanguis fluxu. Nam αἷμα ſanguis eſt, et ῥέω fluo: Paul. Aegineta quaſdam uocat ἀιμοῤῥοΐδας τυφλὰς, id eſt, cæcas, ex quibus nullus fluit ſanguis, ſed graiore q̃ aliæ dolore cruciant, quoniã humor intra uenas latet, cyclaminiq̃ ſucco inungi, ut aperiant, p̃cipit. plures differẽtias recẽſet Marcellus Dioſcorides interpres in caput de Irino unguento. Differtque ab ἀιμοῤῥαγία, quod uide ſuo loco. Eſt & ſerpentis genus eodem nomine, inde ſic dictum, quod ubi percuſſum fuerit, toto corpore ſanguis effluit. Vide plura in corollario Hermolai ī Dioſ. cap. ccxix.
ἀιμοῤῥαγία eruptio ſeu profluuium ſanguinis. Galenus eſſe ait copioſi ſangninis effuſionem, ubi grandis exitus ſit, ubi uero p anguſtum luctatur, iaculi inſtar proſilientis, differtque αἱμοῤῥαγία & αἱμοῤῥοΐδας, quod αἱμοῤῥαγία copioſi & cũ imperu ſanguinis effuſio fit. ἀιμοῤῥοΐς uero paulatim, & per interualla ſtillicidij modo, ſanguinis exitus,
ἀιμωδίας. ας.ἡ.ἡ,.
ἀιμωδίασις.torpor & ſtupiditas dẽtium, ex acidis acerbisq̃ ciborum ſuccis, preſertim pomi nondum maturi, ut alios cibos ſine dolore cõmanducare & conficere nequeas Vnde uerbum,
ἀιμωδιᾶν.quando dentes obtorpeſcunt ciborũ aciditate, aut cũm uidentibus audientibus ue ingratum ſenſibus aliquid, qualis ſerræ ſtridor eſt, non diſſimili torpore dentes in ore afficiuntur,
αἰόλαοδς in errorem induci, decipi, quod & ἀιολίζοδς dicitur. Vocabulũ eſt Hippocraticũ.
αἰξωνέυοδς. dicebatur de uauis accuſatoribus & ſycophantis, autore Stephano in dictione ἀιξωνία. ἀιξωνις enim (ut idẽ ĩquit) Ἑλάφημοι, ἡ, συκοφάνται κωμωδοῦντις.
ἀιπόλος, qui præeſt paſcendis capris, Dictũ, ut inquit Appollonius, κ' ἐνδειαν ἢ συλλαβῆς, id eſt, per defectum ſyllabæ, pro ἀιγαπόλος, quemadmodum, λῶ pro θέλω.
αἶρα.ας.ἡ. Ioliũ, Plini. tamẽ aliud uideť genus exiſtimare Ioliũ, aliud αἶραν, Aeræ granũ (inqt) minimũ eſt in cortice aculeato, cũm eſt in pane, tam æra q̃ Ioliũ inebriat, celerrimeq̃ uertigines facit. Callimachus p pila quoque & globo ἄιρεν accipit.
αἱρεῖοδς πάνδικον aut ſimpliciter αἱρεῖοδς reum pagere, conuincere, damnare, condẽnare. Libanius. Ἐλὼν ἀυτὸν ἐκέντα.ἡ, συνκαυηγοῦν|α, id eſt, damnauit eum apud iudices uolentem, & colludentem.
αἰσθητήρια.τὰ. inſtrumenta ſentiendi, ut oculi aures, nerui, ſenſoria latinè.
αἰσχροπρεπὲς.ῶ. quod obſcœnitatem & turpitudinem præ ſefert, obſcœnum.
αἰτέω.mendico, Lucianus in Piſcatore, ὦ δὲ πάν|των ἄιχιστον, ὅτ|ι μηδενὸς δεῖοδς λόγων ἕνεκ' ἀυ|τῶν, ἀλλὰ μόνον πλούσιον εἶναι τὸν σοφὸν κεκρικὼς, μικρὸν ὕστερον ἀιτῆν προσελθὼν, κὴ ἀγανακτῆν μὴ λαβὼν, id eſt, quod uero omnium turpiſſimum eſt, cum

 nulla re

nulla re se idigere unusquisq; illorũ dicat, imo unum sapientem esse diuitem uociferetur, paulo post accedens mendicat, atq; ubi nihil acceperit, stomachatur. ἀιτῶ σὲ τὰ χρήματα. peto à te pecunias. Plutar. ī apoph. de Gelone Syracusano loquens. ἀιτῶν σὲ χρήματα ἢ πόλιτας, ὥστε ἰθορύβησαν, ἀιτᾷν εἶπεν ὡς ἀπολώσων. Cùm à ciuibus peteret pecunias, atq; illi tumultuarentur, ait se petere tanq; redditurus. Dicebãt & ueteres latini more græco, exigo te pecunias, teste Aulo Gellio.

ἀιτίαν ὑπόχειν, & ἀιτίαν ἔχειν. suspectum esse criminis, & postulati, crimine pmi, ī quẽ crimen uertit. Cicero hoc ad uerbũ transtulit ad Atticũ epist lib. xiij. Brutus purgat Cæsarem de interitu Marcelli, in quem ne si insidijs quidẽ ille iterfectus esset, caderet ulla suspicio, nũc uero cũ de Magno cõstet, nõne furor eius omnem causam sustinet? id est, nonne in eum ut furiosum omne crimen uerti debet? id est, ἀιτίαν ἂν ὑπόχοι. Bud.

ἀιτιάομαι. accusor, incusor, culpor.

ἀιτιῶμαι σε. autorem te esse dico.

ἀιτιολογικὴ dicitur ea pars medicinæ, in qua quæ præter naturã sunt, quærimus, quorum sunt affectus, causa morbi, morbus, & symptoma.

ἀιὼν. apud Hippocratem sæpe idẽ quod βίος.

Α. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ

Ακαδημία. locus, ppe Athenas, sylvis amœnissimus cõsitus, sic dictus ab Academo heroe, Eupolis ἐν ἰυσκίοις δρόμοις ἀκαδήμου θεοῦ. i. in umbrosis cursibus Academi dei. Hic Plato philosophorũ deus natus est, ac discipulorũ frequẽtia insignis fuit. Antea p scribebatur Εκαδημία. Laertius δὲ ἐκαδήμου, λέγουσι ἀφιξόμενοι ὅτι πατέρα εἶχεν. i. quale Ecademi, Arbustis lepida modulantur uoce cicadę. Et Cicero ullam quandem suam Academiã uocauit, exemplo Athenarum, in qua & monumẽtum sibi instauraverat, & libros Academicarum quæstionum conscripsit, ut autor est Plinius lib. trigesimo nat. histo.

ἀκάθιος tristari, mœsticia affici, angi, priuari.

ἀκαθὸν bonum, pro ἀγαθόν.

ἀκαθοσίωζον. inornatum.

ἀκανία aliquando succus è pomis expressus arboris silicon, quam uulgo corrupte siliquam uocant.

ἄκανα. uirga agitandis bobus accommoda, & instrumentum metiendis agris pedum decem, a Thessalis excogitatum, ut scribit Apollonij interpres: ex quo Callimachus ἀμφότερον κεντεῖν τε βοῶν, καὶ μέτρον ἀρούρης cũ stimulum signat. Dictum autem quasi τερεοῦσα τῇ κανεῦν, quia cognoscentibus singulis agri sui modũ, sublatæ sunt cædes. Apollonius Argonauticãn γ. ἄκαναν πελασγίδα uocat ueluti a pelasgis cõpertã, id est, Thessalis

ἄκακος. nescius fraudis, innocens: quanquàm

Cicero neget Græcis esse uocem, qua innocentiæ uocabulum exprimant, contra quem Budæus libro primo de Asse ita disserit. Innocentem non meliorem ἀκάκῳ iudico, quo uerbo Areopagita, & literę sacræ utuntur, atq; etiam Demosthenes in oratione κατὰ Ευίεργε. his nerbis. καὶ προσαιούμενος ἄκακος εἶναι ἢ πατήρ ἢ Λιμοσθένης. Et rursus. ἔτι δ' ἀγνοήσας ζώζων, ἀκάκης ἡγήσαζ. & κατὰ Νεαίρας. Ελεήσασα αὐτὸν ἢ ἐκλὴ ἀξὶ πλὴν ἀκακίαν τὸ πρόπε. Nisi si scrupulose ita discernentes dicamus, ἄκακον simplicẽ, & fraudis nesciũ significare: innocentem autem eum qui cum secus agere possit, intra fines tamen æquitatis se continuerit. Nam ἄκακος apud Demosthenem circũscribendi ignarũ significat, & cui ī postura nõ ægrè fieri possit. Verũ esto ut ἄκακος ad uerbum magis innocẽti, q̃ ad significationem respõdeat: ἰωγνόμεον, ἐπιφθὴς, ὅσιος, καθαρεύων, innocentis significationem non implebunt: atqui ego hæc plenius aliquid & exuperantius innocentia significare puto. Meliora etiã his alia Cicero apud Græcos inuenisset, si Græcorum partes tuendas suscepisset. Hæc Budæus. Ammonius per ἄκακον uidetur intelligere eum, qui nihil mali designat, ἀγαθὸν autem esse qui bona facit, ac bene de alijs meretur. κακὲς (inquit) πονηροῦ διαφέρει, ὥσπερ ὁ ἄκακος τοῦ ἀγαθοῦ, κακὸς μὲν γὰρ ὁ πανοῦργος, πονηρὸς δὲ ὁ δρᾶς κὸς κακοῦ.

ἄκαμπτος. ε. ὁ. inflexilis, frangi contumax.

ἄκανθος. ε. ὁ. hærba quædam, cuius folia multo quã lactucæ latiora. Vide Dioscoridem. Non autem inter aculeatas censeretur (inquit Marcellus) nisi in oblongis foliolis nucamẽti modo caulem eius per interualla uestiẽtibus, & ex quibus flos prodit, breues aculeos natura illi seruasset, dicit etiã.

ἄκανθα. fœminino genere.

ἄκανθα. ας. ἡ. spina, cuius diuersas species habes apud Dios in. iij. Est etiam ἄκανθα, siue ἀκάνθιον cacadæ genus, quod mutum interpretãtur nonnulli, quoniam in Acantho urbe Aetoliæ non canat, unde prouerbium ἀκάνθιος τέττιξ.

ἄκανοι iter legumina sunt, lẽti similes, ut Grãmatici interp̃ãtur. Ego haud scio (inquit Hermolaus) an diuersum id genus sit ab ἀράκοις, quos Aẽtius καθίρους, hoc est, cicerculę ut Theodorius uult, similes esse dixit, & usu & uiribus, duriori tamen & perfici difficiliores.

ἄκαπνα ξύλα. ligna ita cocta, ut fumum facere nequeant, quorũ meminit Vlpianus in. l. lignum appellari supra de leg. Et de verb. sig. his uerbis. Sed & titiones, et alia ligna cocta, ne fumum faciant. A Martiali etiam dicuntur ligna ἄκαπνα, quæ & forsitan coctilia dicuntur a Trebellio Pollione in D. Claudio. in hęc uerba, Ligni quotidiani põdo mille si est copia, sin minus fuerit. & coctilium quotidiana batilla quatuor. Iul.

Pollux

Pollux ī decimo ξύλα καύσιμα appellat. Hęc ex Bayfio.

ἄκαρπος. sterilis, infœcundus.

ἄκαρ uermiculus qui nascitur in cera, autore Aristotele.

ἀκαρτέρητος. inexpugnabilis, inuincibilis.

ἀκαρτέρητος intolerandus.

ἄκασκα. quiete, tacite, lente, languide.

ἀκατμένα. quieta & compositа.

ἀκατακρίτατος. cui nullum crimẽ obijcitur, neq; a quoq; in ius uocatur.

ἀκατάπαυστος. inquietus, qui non cessat, a uerbo παύω, quod idem est quod πάνω.

ἀκαταλήψια. ας. ἡ. incomprehensibilitas, ab α priuatiua particula & καταλαμβάνω, quam Academici in rebus omnibus esse dicebant, nihil explorato sciri posse, sed omnia in dubiũ uenire affirmantes, adeo ut interroganti an nix esset alba? responderẽt, fieri posse sic & contrà, atque in totum quæ alij sequebantur ut certa, illi ut probabilia sequebantur, unde & σκεπτικοὶ appellati. Hãc autem ἀκαταληψίαν καὶ ἐποχὴν. i. rationẽ qua nihil percipi & cõprehendi posset, & assensus retentionem, inhibitionemq; Pyrrho dicitur omnium primus inuexisse. Cicero ad Atticum lib. xiij. Academicam omnem quęstionẽ libris quatuor in eis, quæ erant contra ἀκαταληψίαν pręclare collecta ab Antiocho, Varroni dedi.

ἀκατάλληλος, cui cum alijs non cõuenit, discors, seditiosus.

ἀκατα μάχητος. inexpugnabilis, inuincibilis.

ἀκατασήμαντος. ε. ὁ. quod sine iussu, edicto, aut mãdato fit, a uerbo σημαίνω. quod aliquando imperare & mandare significat. Herodia, in tertio. ἔθος γὰρ τοῖς τυραννικοῖς, ἵνα ἀτασήματον ἐπὶ φόνον ἄκριτον, ἐν τῇ ἀλεοῦ τῆς γραμμάτων, ἵνα μὴ γιγνόμενον ἢ ἀκατασήμαντος. id est, Tyrannicæ consuetudinis erat, si quem in dicta causa necandum emitterent, ut per literas id mandarent, ne res citra mandatum fieret.

ἀκατήχητος. quod sommo caret.

ἀκάτια. calceamentorum genus, aut uela maiuscula.

ἀκάτιον. uelum in nauigio, magnus malus, genus nauigij actuarij. Accipitur generaliter pro nauicula. Iulius Pollux scribit uelum in naui maximum esse, quẽadmodum minimum δόλωνα, tertiam quod retrorsum panditur, ἀστίδρομον phialæ genus, fortassis a nauiculæ similitudine, ciuitatis prefectus, iudex.

ἀκαχέδιπτος. tristitia affecti sunt, pro ἀκαχοῦς ionice.

ἄκαυλος sine caule, aut cauliculo.

ἀκαχείζω. fis tristis, doleas.

ἀκαχήμενος tristis, qui mœrore torquetur. ὁ λυπούμενος. Est autem participiũ uerbi passiuę uocis ἀκάχημαι ab originali ἀκαχίω, Dicitur & poëtis ἀκάχμενος per syncopem.

ἀκάνθος. pisces apud Ambracietas.

ἀκεανοὶ. rotunditates lẽtium, carum aut, ut alij, semina nõdum cocta, neq; contusa.

ἀκέας. non fractus.

ἀκεντὰ. ἄτος. ἡ. stimulus, quo boues in aratro punguntur.

ἀκεῖον. pharmacum.

ἀκείοω. μ ωσω. τω ωκα. refarcio, consuo, medeor.

ἀκέων. pro ἀκέοντως, id est, quiete, sensim, sine strepitu. Solenne enim est poetis breuibus uocalibus pro longis, & cõtrà, metri gratia uti.

ἄκερα. uestis aliqua multi sumptus.

ἀκέραια. animantia quę damnum non inferunt.

ἀκερδὴς. nociuus, inutilis.

ἀκέρχεις. quod sine luctu est.

ἀκερσίλα. myrtus apud Siculos.

ἀκερσεκόμης ης ὁ.

ἀκερσεκόμης. ε. ὁ. intonsus comã, capillatus. Hoc nomine dictus est Appollo, siue propter solis radios, siue ab perpetuam iuuenturẽ Cice lib. 4. Acade. quest. Intendit crinitus Apollo arcum auratum, lunam innixus. Propertius. Solis æterna est Baccho Phæbo q; iuuenta. Nam decet intonsus crinis utrumq; deum. Deductum ab α priuatiua particula, κομὴ, & κείρω, quod habet in futuro primo κερῶ, & Aeolice κέρσω utitur Iuuenalis. nemo uendit Acersecomes.

ἀκέραιος. sanus, incolumis, damnũ non inferens proprie dicitur idẽ quod ἀόργητος, καὶ μὴ θυμούμενος, id est, non iratus, sumptum a brutis qui irati cornibus se uindicare solent, ab α & κέρας, aut a κρῶ misceo, unde κεραίω, ut a πῶ παίω, ut fit idẽ quod ὁ μὴ κεκραμένος κακοῖς, nullis malis ibutus, integer, simplex, sincerus.

ἄκερον. non mistum, merum.

ἀκέστα. τὰ ἴατα, curata, & quæ ad sanitatem sunt reducta.

ἀκεφαλίτης κος.

ἀκέφαλοι. hæretici quidam dicebantur, sic dicti quod dogmatis sui autorem non haberẽt quasi sine capite, inter hos fuit Seuerus quidam cognomento Exarchus, teste Suida.

ἀκεστρία, ας. ἡ. κος.

ἀκεστρίον. ε. τὸ. acicula.

ἄκεστρα. medicamentum apud Sophoclem in Palemed.

ἀκεστοὶ. qui facile curantur ac mutantur. Sic itẽ apud Siculos plaustri genus a ciuitate nomine imposito.

ἀκέω. quiesco, medeor.

ἄκη. cuspis ferri, quies, medela.

ἀκήδεστοι quorum nemo curam habet.

ἀκήδιζον. quod non afficit delectatione, asperum.

ἀκήδωζος. ε. ὁ. qui nullius omnino rei curam habet.

ἀκίνητος. qui non mutatur, constans sibi, non adulans.

ἀκήρατος. corruptioni non obnoxius.

ἀκήδεια. incuriositas, ab α & κῆδος.

ἀκήρυκτος. incognitus, obscurus apud Sophoclem,

clem implacatus. Lucianus de philosophorũ auaritia. ἢν δ' εἰς ὁ θεὸς ἐπιστρέψῃ μόνον, λέγει καὶ εἰρήνη, ἄσπονδα δὲ καὶ ἀνήρνητα πάντα, id est, Q. si quis uel obulum ostenderit, soluta pax est, inconfœderabilia & implacata omnia.

ἀκίνητος scriptores non dilutæ autoritatis.

ἀκίς. ίδος. cuspis teli.

ἀκιζάω. dissimulo, tergiuersor. Cic epist. ad Atticũ lib. ij. Quid cũ ἀκιζόμεθα tã diu? est etiã per deliramentum aliquid facere, quemadmodum Aco uetula cum imagine sua in speculo relucente loquens.

ἀκικισμὸς uide ἀκιζειν in magno lexico.

ἀκμή. Linacro uertitur modò summum incrementum, modo flos ętatis, modo florescẽs ætas, modo incremẽti status, modo p̃cipuum uigoris tempus, modo integra ætas, hoc est, cui neq; quicq̃ ultra accrescit, neq; adhuc quicq̃ deperit, qñ (ut Galenus ingt) oẽ icremẽtũ sistit, ossibus nimiũ p̃ficitatẽ non ultra sequacibus, & sanguinis spiritusq; uasa, spiritus ipsius flatu in latũ agunt: cuncta deniq; membra non solum robusta fiunt, sed etiam uires suas omnes obtinent. Dioscorides quoq; ἀγμὴν appellat tẽpus secandis plantarum caulibus, ad exciendos liquores, & per se fluentes lachrymas legitimum & decretorium. Lucianus ad orationis uim & efficaciam retulit. ὅσον ἡ δεινότης καὶ ἀκμὴν ἐπεστώρεσεν ἐν τοῖς λόγοις quãtum uel uehementiæ, uel uigoris sibi in dicendo comparauerat.

ἀκμαστικὸς πύρετος. species synochi, a principio, usq; ad finem perdurans, hoc est, in codẽ statu perseuerans, quæ etiam ὁμοτονὸς uocatur.

ἀκοή. arbor aqud Hippocratem, quam alio nomine θυίαν uocant. Hippocratem imitatur Theophrastus libro octauo de Plantis.

ἀκοινώνητος. non socialis, ab omniũ societate seqstratus, cuiusmodi erat Timo μισάνθρωπος, & philosophi Aegyptiorum, & apud nos monachi aliquot. Hic ἀκοινωνήτως inciuiliter nõ socialiter, acerbe, Cic. li. vi. epist. ad Atticũ, Sed totũ hoc Bruto dedi, qui de me ad te humanissimas litteras scripsit, ad me autem, etiam cum rogat aliquid, contumaciter, arroganter, ἀκοινωνήτως solet scribere.

ἀκολακεύτως. qui non assentatur, neq; quicq̃ dat auribus, sed nuda, simplici, recta, masculaq; ueritate utitur. Hinc.

ἀκολακεύτως, citra adulationem, Cice. lib. xiij. ad Atticum. Itaque scripsi ἀκολακεύτως, et tamẽ ita ut nihil eũ existimẽ lecturum libentius.

ἀκόνιον in cote attritum cõfricatumque. Dios. de Ebeno loquens. ἐξ οὗ τὸ ποιήσας δῆ αὐτὸ ἀκόνιον, χρῶ εἰς τὰ κολλύρια, βέλτιον ἐνεργήσει. id est, si qs autem attrita in cote Ebeno, ad oculorũ collyria utatur, melius proficiet. Non aliud hic ἀκόνιον uocat, quàm conformatam in hũc usum Ebenum, qua subinde ad oculos relata, his quę ea confricatis, extenuãte attritu, quæ claritati lucis nocent, paulatim sancentur. Marcellus.

ἀκόνια τὰ. fictilia omnia illa quæ picata non fuerint, neque cinere, calce, aut quacunque alia materia, qua leuigari asperitas, & obstruiraritas possit, quod in dolijs uini, fictilibus, q̃ alijs quondã passim fiebat, & uitro etiã fit. Dios. in primo de Nardorum uiribus loquens. ἀποτίθεντες δὲ εἰς τὰ ὀφθαλμικὰ, ἐν ἐγγείῳ καινῷ ἀκονίῳ λειοτριβεῖσθαι. reponũtur autem ad curandos oculos in nouo picato fictili tritæ.

ἀκονιτὶ κῶς.

ἀκονίτως uicisse dicebat. q circa laborẽ uictoriam adeptus esset, quasi sinè puluere: cõtrà uero, ubi multo negotio uictoria quispiã potiretur, κονιτὶ uicisse dicebatur. Plinius citra puluerис iactũ uertit. lib. xxxv. cap. xi. Alcimachus Dioxippũ (. s. pixit.) q pãcratio olympiæ citra pulueris iactum (quod uocant aconiti) uicit, coniti Nemea Sũptũ ab Athleris & pugilibus, qui ad uires refouẽdas puluere luctatorio inspergi, quo fortius dimicarẽt, solebant, quem ex Nylo p̃cipuum fuisse uolunt. Inuenitur etiam ἀνιδρωτὶ & ἀναιμωτὶ in eodem significatu, id est, sine sudore, sine sanguine. Vide, puerb. citra puluerem.

ἄκοτα. remedia, quæ contra lassitudines conficiebantur. Ab α & κόπος. uide Gale. de compositione medicamentorum καθ' ἑκάστην.

ἀκουσίως. præter destinatũ, non sponte, inuite, tergiuersanter, obiter. κατὰ τὸ ἀκούσιον pro eodem. Lucianus in piscatore πολλάκις δὲ καὶ γυμνωθεῖσης αὐτῆς κατὰ τὸ ἀκούσιον, ἑώρων περιδίφρια χρυσᾶ τῶν ἐγχέλεων παχύτερα. Iæpenumero cum obiter denudaret uidebã monilia anguillis crassiora.

ἀκροαμα. ατος. τὸ. fama, auscultatio, quæstiuncula,

ἀκουσα. πεπληρωμένη apud Hippo.

ἀκράλεια pro ἄκρεια apud eundem.

ἀκρέστερον. ineunte uespera, id est, ἄκρας ἑσπέρας. τὴν τέλευτὴν, πρώτης καὶ ἀρχομένης, ut interpretatur Galenus.

ἄκραντον quod cum nulla re mistum est, sed naturam sibi innatem adhuc retinet in totũ.

ἄκρητος pro ἄκρατος. Doriensium lingua

ἀκρητόχολον. extremè biliosum apud Hippocratem, idem quod ἀκρόχολον.

ἀκριδοφάγοι. gens quædam Indorum & Aethiopum dicebatur, q̃ locustis tantum uiueret, fumo & sale duratis in annua alimenta, ut prodit Plinius post Diodorũ Strabonemq;.

ἄκριτον. locus eminentior apud Hippocratem πάγος. ἄκριτον πρᾶγμα apud Isocratem negotium quod in controuersiam non cadit, quodq; nunq̃ in iudicium adductum fuit, res nunq̃ controuersa.

ἀκροάζομαι, id est, ausculto, ut in prouerbio. κῶρε κᾶτ' ἠκροάζεο, Coricæus auscultauit.

ἀκροαματικὰ συγγράμματα, dicebantur ea commentaria, quæ ab auctoribus cuiusque sectæ discipulis tantum lectis, ac auditoribus domesticis scribebantur, non ad uulgi utilitatem

tatem aut institutionem, sic dicta ὅτι πρὸς τὴν γνησίως καὶ σφετέρους ἀκροατὰς τὸν λόγον ἐποιοῦντο, id est, quod apud ueros suosque auditores uerba facerent. His opponunt ἐξωτερικὰ συγγράμματα. Copiosissime hæc Bud. in Cõ.

ἀκρόπολις proprie dicebatur de æditissimo loco in urbe Athenarum, ex quo quicquid in urbe agebatur, uideri poterat. Lucianus. μᾶλλον δὲ εἰς τὴν ἀκρόπολιν αὐτὴν ἀποτείνομεν, ὡς ἂν ἐκ περιωπῆς ἅμα καταφανεῖν πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει. Quin potius ipsam Acropolim conscẽdimus, ut omnia quæ in urbe aguntur, ueluti è specula quadam sint urbis conspicua Pausania autore, ipsam urbem Athenienſem ἀκρόπολιν prius appellabant, atque ita passim in carmine usurpatur.

ἀκρότατα. multa, capiosa, quæ ad summum usũm usque repetit.

ἀκροτελευτῶν. finis, postrema pars. Cice. ad Atticum, lib. v. Sed omnia timeo, & si bellum ἀκροτελευτῶν habet illa tua epistola.

ἀκροχειρισμός. exercitatiõis genus, cũ duo summis manibus concertant, ut inquit Galenus. lib. ij. sanitatis tuendæ.

ἀκροχόρδων. uerrucæ genus, sic dictum quod cordæ nexu suspensum, pendere uideatur, Galenus ait esse rotũdam eminentiam in cute, quæ basim habeat angustã. Linacrus pensilem uerrucam interpretatur.

ἀκρόψιλον. quod in summitate nudum est & glabrum.

ἀκρώμιον. τὸ. uertex scapularum.

ἀκρωτὴς de ligua iarticula dicitur apud Hippocratem in septimo Epidemiorum, quasi ἄκρα εὐυτῆς διαπυοῦσα, ὅ τι τοῦ ἀστράγαλος ὑπὸ τὴν σκινδάλιξιν, ut inquit Galenus.

ἀκρώρειαι. montiũ uertices & cacumina. Diuidũtur eũ Græcis montes omnes trifariã, εἰς τέρμα quod imas partes, & radices significãt: εἰς ἀκρώρειαν, & ὑπώρειαν, qua uoce descendẽtia iam montium latera indicantur.

ἄκτη. præter alia significat arborem, quam latini uocant Sabucum.

ἄκτιον. fructus Sabuci racematim pediculo unico dependens, qui cum maturuerit, nigrescit, immaturo color uuæ acidæ.

ἄκυρος γνῶσις. irrita iudicis cognitio, cui opponitur κύρια γνῶσις cognitio rata, ἄκυρος βουλή, ἡ μὴ κυρία οὖσα. ἢ, ἐπιπρᾶξαν οὐκ ἔχουσα, ἢ μὴ κῦρος καὶ κράτος ἔχουσα τοῦ. quæ ius dicere non potest.

ἄκυλον. membrum genitale apud Lydos, quẽadmodũ & βάλανος pro glande colis dicit.

AMETA TOY A

ἀλάπτης. qui est ex Alaptis. Thraciæ eũ regio est τὰ ἄλαπτα.

ἀλαπάζω. excalfacio apud Hipp.

ἀλατίνον. ου. τὸ. collectum, coaceruatũ apud eũdẽ.

ἀλαὸς. οῦ. ὁ. cæcus apud eundem.

ἀλάστορες. homines scelerati, quique atrocia patrarunt facinora, & dæmones ultores ob eam causam illis infesti. Hi etiam dicũtur

ἀλάστορες, & à Synesio τιμωροί.

ἄλγημα. ατος. τὸ. dolor, apud Hippocratem sæpe idem quod νόσημα, id est, ægritudo, quemadmodum etiam uerbum ipsum ἀλγῶν ἀντὶ τοῦ νοσῶν, καὶ πάσχων, interprete Galeno.

ἀλαῖα φύσις. tabes cæca, quæque oculis non deprehenditur, apud Hippocratem, interprete Galeno.

ἀλαζὼν. dicitur propriè, autore Vlpiano Demosthenis interprete, qui plura de se pollicetur, q̃ re ipsa efficere potest, quam significationem indicat Lucanus quoque de arrogantibus philosophis e medio tollẽdis. loquẽs· κακοὺς κακῶς ἐπιτρίψομεν, ὡς μὴ, ἀνεπαισθήτους ὑπὸ τοῦτο αὐτῆς, ἀλαζόνες ὄντες. malos male conficiemus, ut ne quæ supra illorũ uires sunt, iactabuudi sibi uindicent. uanus, mẽdax, ostentator.

ἄλαμμα. uerbale nomen ab ἀλείφω. Icesius qui de odoribus scripsit, unguentorum duo facit discrimina, deliciarum, quod & χρῖμα siue χρῖσμα dicitur, & uulgare siue promiscuum, & ferè palæstris dicatum, quod ἄλειμμα cognominant & ἀλοίημον, & ἐπάλειμμα, de quo uerbo Festus quoque apud nos, unde ἀλείπτης & ἠλαλείπτης, quos nostri unctores uocant, a Græcis frequentius κονιάτης, χρῖσαι, & παιδοτρίβαι nominantur. Hæc Hermolaus Barb.

ἀλεκτρυόνες καὶ.

ἀλέκτορες galli gallinacei. quia nos (ut inquit Hermolaus) à lecto exuscitant, Gallinas uero ἀλεκτορίδας & ὀρνίθας uocant. Aristophanes. ἀλέκτορας qui mares, ἀλεκτρυαίνας quæ fœminæ, ἀλεκτριαίνας utrumque continere, ludens in Comœdia monstrauit.

ἀλεξιφάρμακα. τὰ. dicuntur quæcunque ἀλεξοῦσι εἰς φαρμάκοις. Est autem ἀλεξῶν pellere, fugare, & longius arcere: medicamenta quæ ueneficijs aduersantur. Nicander hoc nomine uenenorũ remedia priuatim appellat, uerũ significat amulera oĩa, & quæcũq; fenestris ostijsue domorum, cubiculorumq;, aut ante domum suspensa uel apposita, excantationum ueneficiorumq; omnium maleficia arcere creduntur, dicuntur & περίαπτα. Theophrastus de plantis ἀλλὰ τὰ ἐνθέστερα καὶ ἀπιθανώτερα, τάττει τοῦ περιάπτων, καὶ ὅλως τοῦ ἀλεξιφαρμάκων λεγομένων εἰς τε σώμασι καὶ τοῖς οἰκίαις. i. At stolidiora minusq; credibilia sunt, quæ de amuletis, & alexiphamacis feruntur, tam corporibus q̃ domibus alligatis & appositis.

ἀλεότης. collectio.

ἀλέω. colligo.

ἀλέως. collectim.

ἀλευρίτης. panis ex farina.

ἄλευρον. farina ex tritico quemadmodũ ἄλφιτον ex hordeo, autore Hesychio. Galenus uero interpretatur farinam à qua furfures nõdum separati sunt.

ἄλη. uacatio, exitium.

ἄληφα. ης. ἡ. oleum, sæuum.

ἄλικτος. indefessus, irrequietus.
ἄλθεξις. curatio, medela.
ἁλίκος. pro ἡλίκος. quantus, q̃ magnus, Doricè.
ἀλθίσκω, medeor, curo, quod etiam dicitur ἀλθαίνω & ἄλθω.
ἄλιξ. apud Callimachum pro chlamyde.
ἁλίπαστον. carnis genus sine pinguedine, quod Strabo comicus seruis apponit.
ἁλίσκωσι τοῦτον τῷ ἀδικήματος, cõuico, cõdẽno, manifesto te huius criminis. Cõstruitur etiã cũ ὑπὸ. Herod. τῷτον πιφυγαδεῦσῃ ἔλεγον, ἁλόντα ὑπὸ πάσεων. Aufugisse illum prædicabãt dãnatũ ob seditiones. ὅντως ἐκαλώκειν τῷ πάθει, sic affectus eram, & captus hoc affectu, hoc est, ὅντως ἐκεκρατήμην, ὅντως ἡττῶν ἐγινόμην. ἡλωκὼς & ἁλοὺς damnatus, manifestus, captus. μιᾷ ἁλῶναι ψηφῷ, unica sententia dãnari, hoc est, cum una minus sententia, iudices adæquassent. ἁλὼν χειροῦν ἔχων φόρια, in ipso furto deprẽhẽsus est, id est, ἀνάφωρος εἱλκυσθεὶς. unde ἅλωθι in Imperatiuo, capiaris, tenearis, dãneris. Teneo etiã apud Latinos pro cõuinco. Plau. Manifesto teneo in noxa inimicos meos, hoc est, εἷλον ἐπαυτοφώρῳ. Bud.
ἀλιαθέω. μ. ησω. π. ηκα. decipio, in errorem induco,
ἄλκαρ. auxilium.
ἀλλὰ καί. uerumetiam, quinetiam
ἄλλαγμα. τος. τὸ. D. Hierony. ĩ prophetã Amos, interpretatur precium, & munus quod ab aliquo capitur,
ἀλλεπάλληλα. unum super aliud, alia sup alia.
ἀλλ' ἤδη κέ, nisi etiam. Isocrates. ὥστε κ' τοὺς ἀφεστῶτας μισεῖν πλὴν ἐλευθερίαν ἀγαπᾶν, ἀλλ' ἤδη κ' τῶν ὁμόρων ζῆν ἐπάρχειν, id est, ita ut qui ab eis desciuerant, non iam acquiescerent in libertate, nisi etiam finitimis imperarent.
ἀλλογνωμονέω. μ. ησω. π. ηκα. aliorum negotia cognosco. apud Hippocratẽ accipitur ἀντὶ τοῦ παραφρονεῖν, id est, desipere. apud quem item ἀλλοφρονεῖν in eadem significatione usurpatur, teste Galeno.
ἀλλοθί. ποτε. alicubi.
ἀλλοιοτροπεῖν. uarijs modis transmutare, in aliã atq; aliam formam uertere, id est, ποικίλως τρέπειν.
ἀλλόκοτον. obscurum, incognitum.
ἀλλοφάσκοντες. q̃ quę nihil ad propositũ ptinẽt, loquuntur. Hippocrates usurpat pro delirare, id est, παραφρονεῖν, παραπαίειν, ut interpretatur Galenus.
ἁλουργίς. uestis ea quam Latini trabeam uocãt. Plutar. in Romulo. ἀνὴρ δὲ πρωΐθητο μετὰ τῶν ἀρίστων ἁλουργίδι κεκοσμένος, hoc est, ipse uero præsidebat cum optimatibus trabea ornatus. Eam fuisse mentem Plutarchi asseuerare ausim, cum Romulum trabeatum fuisse constet ex Plinio, Vergilio, & Ouidio. Bayfius.
ἀλλοφρονέω. uide ἀλλοφάσκοντες.
ἀλογίσως. idẽ quod ἀλογιστί, & ἀλόγως.
ἀλοίημον. uide ἄλφμμα,
ἀλύνασις. ιος. ἡ. uide infra ἀλυσμός.
ἀλυκτὶ κῆ,.

ἀλυξῖ hæsitanter, perplexe, cum cõsilij inopia desperanter, spe deplorata.
ἀλυσμὸς. οῦ. ὁ. hæsitãtia, cõsilij inopia, animi mœror ob spẽ amissã, animi despõsio Dicunt etiã ĩ eodẽ significatu ἀλύνασις, ἀπορία, ἐγκλασμός, & ἀλυχός, teste Galeno.
ἀλυχός. uide ἀλυσμὸς
ἀλύειν aĩo languere, ac mœrore confici.
ἄλφιτον. poẽtæ alijq; ferè omnes farinam simpliciter intelligunt cuiuscunq; frugis. Et quia farina uiuimus, pro cibo ac uictu sæpe autoribus capitur. Aristoph. in nebulis τίδλιμ' ὠφελήσουσι οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τ' ἄλφιτα, id est, quid proderũt mihi numeri ad farinas? Et Galenus scribit agricolas in Cypro ἀλφίτοις, p pane uti, idq; se uidisse. Sed medici ad certam rẽ nomen contraxerunt, intelligũtq; priuatim farinam recentem hordeaceam aqua humoréue alio maceratã, quæ Latinis polenta dicitur. Galenus tamen lib. i. de alimentis, si hordei non fuerit copia, ex alio quoq; frumento confici posse scribit. Et ĩ libello, ĩ quo exponit uocabula Hippocratica, scribit ἄλφιτα apud Happocratem intelligi, παντὸς ἀλληλισμένου καρποῦ, cuiusuis frumenti mola contusi. μετὰ τραπάλης ἄλφιτον quoties coniũctim dicitur, non intelligẽdũ simpliciter de polenta hordeacea, sed quæ ex tenuissima hordeacea farina, & quasi ex polline eius facta est. Dioscorides lib. 3. ubi agit de apij uiribus, καὶ πρὸς ὀφθαλμῶν φλεγμονὰς μ' ἄλφιτα, ἢ παιπάλης ἀλφῖτο καταπλασσόμενον, id est, & aduersus oculorum inflãmationes, cum pane, aut tenuissimo farinæ polline imponitur. ἄλφιτα πρωϊνά, ut inquit Galenus, dicebantur farinæ ex recenti & tenello adhuc hordeo factæ, sic dictæ quod ante constitutum in area conũ, essent contusæ. Solet enim apud plærosq;, præsertim apud Vmbros, conus in areis statuĩ, hoc est, lignum rectum, in quo frugesin figuram coni struebantur.
ἄλφος. species uitiliginis, teste Celso, ubi color albus est, fere subasper, & non continuus, ut quædam quasi guttæ dispersę esse uideantur.
ἀλωπεκία. ας. ἡ. καί,
ἀλωπεκίασις. est ubi in capite areas capillus deciduus facit. Nomen autẽ a uulpe, quæ ἀλώπηξ dicitur, impositũ, quod colorem aureũ, qualis ĩ uulpe est, repræsentet, quodq; is morbus illi animãti peculiaris sit, Galenus definit natiui coloris ĩ capello mutatiõnẽ, qua ad aurum mutato colore, capillus à radicibus fluit. plæriq; defluuiũ capillorum uertunt, Linacrus aliquoties areas in capite. Dicuntur etiam ἀλωπεκίαι uulpiũ latibulæ, teste Hesychio.
ἀλώπηξ. in medicina aliq̃n, caro muscularis q̃ utrimq; lumbos animalis quasi uestit, quas Hippo. φύας uocat.
ἀλωπεκίας. uulpis figura notatus. Lucia in piscatore. ὄφεα ἀντίκα μάλα τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, ἀλωπεκίας

ἡίας, ἢ πιθηκόφρας. Videbis iam iam multos ex illis uulpis simię q̃ nota insignitos.
ἀλώπηξ. etiam genus est saltationis.

A METATOYM.

ἁμᾶ pro ὁμοῦ. Dorice.
ἀμαλάκη. ης. ἡ. edulium quoddam heroicum, ut tradit Photion.
ἀμαλλόνω. μ. νῶ. σω. κα. a cõspectu hominũ aufero, & cælo, id est, ἀφανίζω. tenebras ĩduco, obscuro, ἀμαυρῶ, qua uoce q̃ sępissime utit Hippocrates, ut in secundo de mulierũ morbis. ὄμματα ἀμαλδύνει, oculi obscurantur.
ἀμαλθεῖον. pro bibliotheca instructissima. Cicero, li. i. ad Atticũ. Velim ad me scribas, cuiusmodi sit ἀμαλθεῖον tuum, quo ornatu, qua τροποθεσίᾳ.
ἀμαξεῖα græci uocãt magnifica, festuosaq;, a plaustris ducto nomine, quasi dicas plaustralia.
ἀμάρα riuulus & incile rigandis hortis, sic dictũ qa marcescere, phibeat; ab ο, & μαραίνω. Dicuntur item ἀμάραι auriũ cauernæ.
ἀμαλῶς, mollitter, moderate, facile, id est, ἀπαλῶς μετρίως, ἐκλείως, interprete Galeno.
ἀμαμηλίδης. uide ἐπιμηλίς.
ἀμαμηλίδες. mespili genus in Italia frequens, teste Dioscoride.
ἀμβλυγώνιον. obtusus angulus.
ἀμβλυωσμὸς. οῦ ὁ. obertus apud Hippocratem.
ἀμβλυωπία. ας ἡ. oculorum uitiũ cũm ex ĩcerta causa, uisus claritas ac lucis usus minuit, & ueluti hebetior fit. Vertunt plærũq; uidẽdi hebetudinem, sumpta a gladijs metaphora, qui obtusa acie, celerem illam penetrandi uim amiserunt.
ἀμβλύσκω abortum ædo, quod et ἀμβλυσκάνω dicitur.
ἀμβλυωπότερον. obtusius, obscurius,
ἀμβλυ]ρὸν ὁρόμενον.
ἀμβροσία. non cibum deorum quidam esse uolunt, sed porum, νέκταρ autem cibũ, vnde & Sappho ἀμβροσίας κρατῆρα dixit. Vide νέκταρ. Item herba quam alij aliam ostendunt. Neq; solum inter herbas uagi nominis est ἀμβροσία sed quodcunq; odoris & cibi suauitate placeret, Poetis scriptoribusq; antiquis ita dicebatur: sic appellata, quasi immortalitatem utentibus faceret. Refertur igĩ ad plantas, cibos, pocula: unde & Athenięses in dedicatione Iouis Cresij ἀμβροσίαν in cado ferendã iubebant, non herbam intelligẽtes eo nomine, sed, ut Athenæus inquit, fruges omnigenas, oleũ, uinum, laticesque alios, quos dijs in ara offerrent.
ἀμείβομαι. ex mutua respõsione & interrogatione loquor.
ἀμελῶν. oscitanter quippiam agere.
ἀμενηνόν. imbecille.
ἀμεταμέλητος. οῦ. ὁ. non pœnitendus.
ἀμή. aliquo modo, aliqua ex parte, moderate, quod etiam ἀμῶς dicitur.

ἀμίρω. adimo, capio.
ἀμίς. proprie uirorum teste Polluce, quemadmodũ matella apud latinos. Martia. Dispeream si tu Piladi prestare matellã. Dignus es. σκάφιον contrà mulierum, eodẽ autore, quãq; Plutarch. in Arato, athletarum fuisse uidetur asseuerare.
ἄμμα. fascia.
ἄμμη. superciliorũ eleuatio, ὀφρυοῦλκις ἀνάσασις.
ἀμοργή. pter alia, significat hærbæ genus purpureæ, qua tingũtur uestes, ἀμοργῖναι ob id appellatæ,
ἀμόργις. aliquãdo pars tenuissima harũdineæ paniculæ.
ἄμασσος. auersus à musis Ciceroni pro Archita.
ἀμπεπόλησεν. uendidit.
ἀμυδρὸς. languidus, imbecillus.
ἄμυλος. panis ex amyla farina. Hunc Aegineta ait esse ἀληθότροφον. id est, pauci nutrimenti.
ἀμυνία. ultio.
ἄμυσι, a uerbo μύω, quod claudo significat, & α quod priuat, quasi citra clausionẽ, cũ uidelicet labia inter bibendũ non claudũtur ἀνευ τῆ μύσαι τὰ χείλη, ut Galenus ĩquit, id est. citra labiorũ occlusionẽ, continuato nimirum et unico succu. Accipitur ἀντὶ τοῦ ἀθρόως confertim, abunde, aceruatim.
ἀμύνεοῦς. suppetias ferre aliq̃n: unde et ἀμυνητήριος auxiliator, & ἀμυνικός, auxiliatiuus, procliuus ad ferendum suppetias.
ἀμφεράγχυα. loca circa tonsillas, quas uocant παρίθμια.
ἀμφίδεμον. τὸ. dicitur ea pars quę in ore uuluę p in circuitũ extat, similis cucurbitę labijs, ἀπὸ τοῦ ἀμφὶ, τὸ, δέω, id est, a circũ, & ligo, sumpta nimirũ metaphora a mulierum armillis quas circulorũ instar in brachijs gestare solent, quæ ἀμφίδεμα, & ἀμφίδεια dicunt, à circũlari ãplexu, hoc est, ut Galenus ĩquit, ἀπὸ τοῦ περιλαμβάνειν ἐν κύκλῳ.
ἀμφιλαβὲς. admodum copiosum, & undiq; plenũ. In plantis & foliorum copia accipitur ἀντὶ τοῦ καλάσκιον, quod est umbrosũ & opacãs, foliorũ copia & magnitudine inũbrans. Significatat itẽ διπλοῦν, id est, duplex, quasi ἀμφιλαβὲς, quod utrinq; & duplici ansa capi & teneri possit. Marcellus in Dios. uertit in duos foliosos ramulos diuisum.
ἀμφίμαλλα. τὰ. utrimq; uillosa, cuiusmodi sunt uestes nautarum, quæ et amictus & stragulæ usum præstant. His opponuntur τὰ ἑτερόμαλλα.
ἀμφιμάχαλος. uestis liberorũ, autore Platone, seruorũ contrà ἑτερομάχαλος uocabatur, ἀμφιμάχαλος autẽ dicebatur, quod utrimq; haberet manicas, quæ μαχάλαι dicunt, autore Hesychio.
ἀμφιμήριον σημεῖον. Hippocrates in secundo Epidemiorũ uocat indiciũ quo uteri affectus deprehendunt, τὸ ἀκλωστικὸν τοῦ πόδος τὰς μήτρας διαθέσεων, ut inquit Galenus.
ἀμφίλαπτοι. ὁι. καί,
ἀμφίλαπτοι. ὁι. uestes utrimq; uillosæ, quæ et ἑτερόμαλλα

μαλλα, aut ἑτερόμαλλοι. Quãq̃ ſáπης non inter uestes, ſed ſtragula potius numerant. Vide τάπης

ἀμφίφοντες. placentæ genus.

ἀμφωλεῦν. aberrare in uia.

ἀμῶς. idem quod ἄμη.

AMETA TOY. N.

ἀν. pro ἀνὰ Dorice.

ἀναβάλλω. induo, unde ἀναβολή, indumentum, pallium.

ἀνάδοσις. de febris incremento apud Medicos,

ἀναβιβάζεωζ, ἀναφέρεωζ.

ἀναγιγνώσκω. apud Iones pro perſuadeo, doceo.

ἀναγνωστής. prælector dicitur Gellio lib. 17. Ec quid putatis ſi magiſtrũ prælectorẽq; habuiſſet alicuius æris? idem paulo ſupra Iuliano nunciatur ἀναγνωστὴν quendam nõ indoctum hominem, uoce admodum ſcita & canora.

ἀναγορεύω. uoce ꝓconis celebro.

ἀναγράφω. ſcriptis trado, adſcribo, in publicas tabulas refero.

ἀναγόμενοι ἀπὸ τῆς παιδείας. eruditiõe exculti & euecti, docti,

ἀναδήματα. inter ornamenta ac mundum muliebrem à Iulio Polluce aſcribũtur. lib. 7.

ἀναδυομένης ἀφροδίτης imaginem pinxiſſe dicitur Apelles ea forma, ut e mari exire uideretur.

ἀναδιδάσκω, apud Hippocratem ſæpe uſurpatur ꝓ μεταπείθω, & μεταδιδάσκω. quæ quid ſignificent ſuo loco explicatur.

ἀναδίδωζ. digeri.

ἀνάδοσις. ιος. ἡ. concocti cibi diſtractio, q̃ à natiuo calore in totum corpus eiuſq; partes, cum propria mutatione & confectione, fit: Differtq; ἀνάδοσις τῆς πέψεως, nã πέψις id eſt, cõcoctio, eſt quãdo natiuo calore iſtomacho coquitur cibus, ἀνάδοσις autem, id eſt, digeſtio, quando cibus in ſtomacho iam ita coctus in diuerſas corporis partes trahitur, in quibus deinde ſanguis, & quod aliud opus eſt, fit: quãuis hodie paſſim cõfundant, digeſtionẽ & concoctionẽ, pro eodẽ accipientes: contra Galenum aliosq; graues autores medicinæ.

ἀναδρομὴ τῆς ὕστερας. uuluæ ſtrangulatio, quando in ſuperiorẽ partem mouetur, & aſcẽdit.

ἀναζητέω. requiro.

ἀναθεώρησις. ιος. ἡ. ſpeculatio, recognitio, admiratio. Cicero lib. epiſt. 14. ad Atticum, magnam θεώρησιν res habet.

ἀναθυμίασις. uapor uertitur ſemper Linacro.

ἀναίματος. ου. ὁ. incruentus.

ἀναιρέομαι. aufero, tollo.

ἀναιρεῖν. rñdere, de oraculo dicitur. Aeſchines κατὰ κτησιφῶντος. κ. ἀυτοῖς ἀναιρεῖ ἡ πυθία, πόλεμον κιθξαίοις. &c. Atq; reſpõdit pythia, ut aduerſus Cirrhæos bellum gererent.

ἀνακαλέω. aliquando ſpiritum aut ſuſpirium reciproco.

ἀνάκαρ. ſurſum, ad uerticem ſeu cacumen uſq; ἐς τὸ ἄνω μέρος. Compoſita autem dictio ab

ἀνὰ & κάρα, quaſi dicas ab imo uerſus caput Huic opponitur ἐπίκαρ & ἐπίκαρι, quæ ſignificant ex montibus, aut alijs locis æditioribus deorſum, id eſt, τὸ κάτω ἐκ τῶν ὄρεων, ut interpretatur Galenus,

ἀνακεῖον. Caſtoris & Pollucis templum, quod Athenis erat iuxta Acropolim, ut idicat Lucianus in Piſcatore. quorum feſtum dicebatur τὸ ἀνάκεια, ut tradit Heſychius

ἀναμνήμονα. ονος. τὸ. ἡ. ὁ. ἡ. κ. ὁ. ſubſilio.

ἀνάκλητρα. uocant ſaxum quoddam iuxta Megarenſiũ prytaneũ ſitum, quo'd Ceres filiam quæritans, ibi eam reuocauerit. à uerbo ἀνακαλέω.

ἀναπρούεωζ. uerbum eſt claſſicis p̃lijs accommodum, ut πρύμνην ἀναπρούεωζ, quod latini etiã dicunt inhibere remũ: frequens apud Thucydidem.

ἀξιοῦσι Iones uſurpãt pro ἐπιμελῶς καὶ φιλοτεχνῶς cũ ſũma cura & obſeruatione, circũſpectè

ἀνακωχή. ῆς. ἡ. ſuſtentatio, baiulatio, ſubleuatio, ἀνοχή, ἀναβάστασις.

ἀναλαμβάνω. carpo, excipio. οἶνω ἀπαλαμβανόμενον, uino exceptũ, in paſtillos ex uino digeſtum.

ἀνάλυτος. quod non nutritur, ex cuius alimento corpori nihil accedit. Capitur & paſſiue ſignificatq; τὸ μὴ τρεφόμενον, quod nõ nutritur, neq; incrementum accipit. His opponitur τὸ τρόφιμον.

ἀνάλυσις. refectio.

ἀναλίσκω. inſumo, impendo, expendo.

ἄναλτος. κοῦ.

ἀνάλμυρος. ου. ὁ. non ſalſus, inſulſus, inſipidus.

ἀναλογία. uocum conueniuntia uertitur quibuſdam.

ἀναλογισταὶ. tutores, qui non tenentur rationem reddere tutelæ adminiſtratæ.

ἀναντοπόδηλον. eſt ſchema Atticæ linguæ proprium, οὗ ὁ. ſ. uno membro defecta: fit autem tribus modis, ut annotat Ariſtophanis interpres, in principio, in medio. & in fine. Exempla uide apud Budæũ in prioribus annotationibus in Pandect.

ἀναντιφωνησία. contradictio, qñ quis reclamat.

ἀνάστασις. ιος. ἡ. inſtauratio, reconcinnatio.

ἀνάδρομος. reflexus in extremitate narium.

ἀνεύδος. infacundus, qui diſſerere nequit, ab ἄ. & ἀνυδάω

ἄφωνος. qui uocẽ ædere non poteſt. Hippocrates li. iij. Epide. de ſimijs dixit: & Homerus alicubi de equo.

ἀναφέρειν apud Hippocratem ſignificat interdũ cum reſpiratiõe leuiter ſingultire, uelut pueri ubi plorare deſierint, ſpiritum naribus retrahunt.

ἀνεγείρω. ωῶ. π. κα. ſuſcito, excito, agito, ἀνακινῶ.

ἀνεξυρίδες. fœminalia ſeu brachæ Medorũ, & & Perſarũ: Item certum genus calceamẽtorum, a cuius ſimilitudine etiam rumicis ſpẽs dicitur eodem nomine.

ἀνεπάντητος ὁδοιπορία. iter ſolitariũ, & in quo nullus fit obuiam.

ἀπαιδεύτως ἀνεύθυνος. non licentioſe aut libere.

ἀνεπιμπτῶν

ἀνεπιμπτῶν. remitto.

ἀνεπλάττω. in paſtillos ſeu pillulas cogo & cõformo.

ἀνεπτύω. expuo.

ἀνέρμα. q̃ glutinari, cõmitti, aut cõpingi neq̃unt: Nam ἄρμη compago eſt.

ἀνεπιλόγητος. cui p apologiã reſponderi nõ põt.

ἀνεπιστία. ας. ἡ. interregnum.

ἀνεσκευάζω transmuto.

ἀνεσκολοπίζειν. idem quod ἀνασκολοπίζειν.

ἀνεστάτον ποιεῖν. diruere, euertere,

ἀνεστομόω. uenarum ſpiracula laxo.

ἀνεστρέφω. uerſor in re aliqua.

ἀνεσφθέγκτο. aliquando dicare.

ἀνεσις. ἡ. ἡ. ἡ. ἡ. ἡ. refectio, diſſectio.

ἀνεσιν μὸν ποιεῖν. eſt fœnus cum capite iungere.

ἀνέτασις, τάσις.

ἀνεύξανοις. quod incremẽtũ non accipit, ex cuius alimento nihil incremẽti accedit corpori, quod Hippocrati ſubinde dicit τὸ ἀναλδες. Accipitur tam actiue q̃ paſſiue, hoc eſt, ἄνευ τοῦ αὐξάνειν, καὶ τρεφόμενον.

ἀνεφέρω. affero, ſurſum fero, exhalo, reijcio. Aegineta. ἐὰν δὲ αἷμα δι' ἐμέτων ἀνενεφέρετο. ſi uero ſãguis cũ uomitu reijciatur. aliqñ non plus ſignificat quàm ſimplex φέρω.

ἀνεφλέγω. accendo,

ἀνεφορικοὶ. qui ægre ac difficulter craſſiorem pituitã ex pectore reijciũt, quãtũ ex Aegineta odorari licet, qui eã uocem tuſſientibus & raucis coniunxit.

ἀνεφωνέω. reſpondeo, uociferor.

ἀνεφώνησις. ιος. ἡ. uociferatio.

ἀνεχαίνω. μ. ανῶ. π. ηκα. κοῦ.

ἀνεχελίσσω. π. ξω. π. χα. retũdo, repcutio, ἀναξαίνω. apud Hippocratem,

ἀνεχωρέω. regredior, redeo, recipio me aliquo.

ἀνδρεῖον ἱμάτιον. toga uirilis.

ἀνδρογένεια. ας. ἡ. generis ſucceſſio, ac uelut ſeries ex ſexu uirili.

ἀνελεῖν in altũ torquere apud Hippocratem. Corinthus annotat apud Iones uſurpari ἀντὶ τοῦ μαντεύεωζ, id eſt, uaticinari.

ἀνεπρυσθέω. μ. ήσω. π. ηκα. reuello.

ἀνέσας. ε. ἐν ὑψει ἄνω τάτω. Compoſitum ex ἀνὼ & ἵσας.

ἀνεμέσητον. ſine inuidia.

ἀνεμοφόρητα. τὰ. q̃ uẽto auferũtur, ianua, futilia. Cicero epiſtolarũ ad Atticũ lib. xiij. De gladiotoribus, de cæteris q̃ ſcribis, ἀνεμοφόρητα.

ἀνεπιλήπτως. inculpate, citraque reprehẽſionẽ.

ἀνεμόω. μ. ωσω. π. ωκα. inflo, inſpiro, ἐμπνεύματοῦ.

ἄνεω. ου. ὁ. qui tacitus mente rem apud ſe expẽdit, ἄφρων ὢν, καὶ ἐν νοῦν πεποιησμένω, ut interpretatur Galenus.

ἀνεπιστήμων. ονος. ὁ. imprudens, indoctus.

ἀνήστω. irrumpo, irrepo.

ἀνερωτάω. interrogo,

ἀνεσραμένα. perturbata & confuſa. De urina dicitur apud Hippocratem.

ἀνευρίζω. idem quod ἀνευρύνω.

ἀνεύρισμα. κοῦ.

ἀνευρισμὸ uenæ dilatatio, aut ſpiritus materiæ p carnẽ diſſipatio, q̃ diſſiliens ſpargit. Vide plura apud Marcellũ Dioſ. interpretẽ.

ἀνήνιθος. ου. ὁ. dolorem, triſticiam, aut nocumentum non inferens, ἄλυπος, ἀβλαβής.

ἀνηθοποιήτος. ε. ὁ. moribus informis.

ἀνήρικτον quod in minutas partes non eſt diuiſum, ἀλλὰ δῆ ἄκρων κρίμνων σύγκειμένον.

ἀνθέρες. ἀνθέρικες.

ἀνθήλη. panicula in frugibus, uelut in panico milioq;, & flos lanoſus in aliquibus plantis, qualis in ſumma harũdine per auũnũ floret, & in aruis plures hærbę, & paluſtribus plures iunci habent.

ἀνθινοὶ ἐσθῆτες. pictæ ueſtes, quarũ multa mẽtio apud Athenæum & Strabonem.

ἄνθραξ. ulcus ijs quę uſta fuerit ſimile, iuniores mõ carbũculũ, mõ prunã, mõ ignẽ Perſicũ noïant. Plura de eo apud Aeginetã i q̃rto.

ἄνθος nõ mõ dr̃ de floribus ex q̃bus ſertæ cõtexũtur, ſed generatĩ de quibusuis. Hippocrates in ſecundo de mulierũ morbis, ἄνθια dixit ἀντὶ τοῦ σπέρματα. Idem lib. vi. Epid. ſputa rubea & ſanguinolenta ἀνθηρὰ πτύσματα uocat. Dicitur & de rubore tapetarum, ac id genus ſimilium.

ἀνθινὸς οἶνος. uini genus ex floribus artificioſe condulcoratum conditumq;. Dicitur & ἀνθισμένος οἶνος pro eodẽ. Sic etiã ἀνθινὸν ἔλαιον. oleum quod alijs nominibus κρίνινον, ἴριον, & σουσινον uocatur. Eadem forma ἀνθινὸν μύρον quod unguẽtorum uarietate τοῦ ἀνθινοῦ ἐλαίου diſtinguitur. Ex Galeno.

ἀνθρωποτόγραφος dictus eſt Serapion quidam pictor, quo'd homines optime depingeret.

ἀνθύψω. μ. ψῶ. ψα. κα. in ſublime dirigo.

ἀνίκητον. ὁ. quod expugnari & ſubigi non poteſt. Sic item apud Plutarchum dicitur ea indoles & natura, qua quis ſe ab alio uinci non ſinit. Dicitur & de omnibus quæ cibi appetentiam faciunt. & Dioſ. anethũ hoc nomine quibuſdam appellari ait.

ἀνιστορησία ueterum memoriarum incognitio.

ἄνοικος. ε. ὁ. aduena, quaſi ſine lare & domicilio.

ἀνομοιομερῆ. partes diſſimilares.

ἀνορεξία. a cibis appetitus auerſio.

ἄνοσος. ſine dolore,

ἀνοῖστος humorem non admittens, ſine humore, aſperginem non redolens.

ἀνοχεὺς. ſuſtentator.

ἀνπεμπεπλεγμένος ἑαυτῷ. iſeipſũ cõuolutus, ſibiipſi implicitus, uelut capillus criſpus.

ἀντεπίδοσις. incrementum, ἐπίδοσις.

ἀντέρως. Deus qui Ερως, id eſt, amori reſiſtit. In Helcorũ gymnaſio ea parte quæ dicebat μαλθῶ, ſtabãt Ερωτες & Αντέρωτες imagines: atq; Ερως palmaceum tenebat ramum, quem Αντερως auferre nitebatur,

ἀντεσραμένον. ex aduerſo poſitum & ſitũ, quod & ἀντίσραφον, & ἀντιμείμενον dicit. Ariſt. in. iiij. Polit. ἐν γὰρ ταῖς πολιτείαις ἀνεσραμένως πρωῦσι. i. in reip. adminiſtrationibus oppoſito modo faciunt.

ἀντίδοτον.ου.τὸ.κοῦ

ἀντίδοτος.ου.ἡ. remedium contra uenena datũ, non ſolum poſt accepta uenena, ſed etiam in præcautione.

ἀντιάζω.pro πολεμῶ, id eſt, bello, uſurpant Iones, ut annotat Corinthus.

ἀντιβαλλόμενα.ς equales uires habentia, quæ uulgo uocant quid pro quo.

ἀντιβλέπειν.ex aduerſo intueri, quemadmodũ aquila ſolem.

ἀντικαταλλάττειν.remunerare, rependere.

ἀντικόντασις.εως.ἡ.per contũ, hoc eſt, haſtam lõgã reluctatio: quod & σκίμπτων dicitur.

ἀντικρίνα.ας.ἡ. herba apud Hppocratem, quã alij uocant βούκρανον, alij λυχνίδα ἀγρίαν.

ἀντιλέγειν.refragari.

ἀντιλογία.diſſentio, controuerſia.

ἀντιλογικός.controuerſioſus.

ἀντιμεθιλκόμενος. diſtractus.

ἀντιπασκιὸν.quod uim habet retrahendi.

ἀντιστρέφω.controuertor, retorqueor, reciprocor, retrorſusagor, quod & παλινδρομῶν dicitur, ut ſyllogiſmi reciprocantes apud Gellium libro quinto. Eſtq; ex illis uerbis quę ſub uoce actiua, ſignificationem habẽt paſſiui. uide Commen. Bud.

ἀντίστροφον.oppoſitum, è regione ſitum, obuerſum, ex aduerſo reſpondens, & in coniugatis æquè pollens. Ariſtot. lib. iiij. Polit. καί ἐστιν ἀντίστροφος ἄυτη ἐν τοῖς ὀλιγαρχίαις, ὥσπερ ἡ τυραννὶς ἐν τοῖς μοναρχίαις, id eſt, Et quõ ſe habet tyrãnis ad regnum, ſic hæc ſpecies uitium eſt atq; exceſſus oligarchiæ, alibi dixit hoc ἀνάλογον.

ἀντιστροφὴ κοῦ.

ἀνθίστροφος utrũq; gñe fœtio, pars Comœdię, hoc eſt, obuerſum reſpõdens, & ſimilis τῇ στροφῇ. Macrobius aũt ait in hymnis Deorũ ἀντίστροφον opponi τῇ στροφῇ De qbus ita ſcribit Ariſt. iterpres. Vbi chorus ad hiſtriones uerba faciſſet, ad ſcenam reſpiciebat, ubi uero abiiſſent hiſtriones, ad populum ſe cõuertebat, ac anapæſtos recitabat, id uocabatur στροφὴ (erant aũt iambica trimetra) Deinde ἀντίστροφον accinẽtes, rurſus tetrametra addidebãt Dicitur etiam ἀντῳδὴ pro eodem,

ἀντιτάττειν.ex aduerſo aciem collocare & ἀντιτεταγμένη δύναμις exercitus ex oppoſito inſtructus & ordinatus. Datiuo cõſtruitur, etiã accuſatiuo cum πρὸς.

ἀντιφθέγγεσθαι.rñdere, reclamare, cõtradicere, repugnare. Lucia. de phis quorũ uita doctrine & iſtitutis nõ rñdebat. ἐπὶ δὲ τοῖς βίοις καὶ τοῖς πραγματεύμασιν ἀντιφθεγγομένοις τῷ σχήματι, ἢ, τάναντία ἡμῖν ἐστι κεκλευκότες.

ἀντιφωνέω. reſpondeo.

ἀντλέω, & ἀντλάω.calido liquore conſpergo, & foueo apud Medicos.

ἄνυδρος.aqua carẽs, cui opponit κάθυδρος. Dioſ. interpretibus uliginoſus & irriguus ſubinde uertitur.

ἄνυμφος cælebs, qui & ἄγαμος dicitur.

ἀνυπομόνητος.intolerabilis.

ἄνω aliquã interpretandũ apud ſuperos, quẽ admodũ κατὼ apud inferos. Lucia, de phis qui ab inferis redierãt, πάσαι, τί σταλάσων καὶ χρύσιτης ἄνω, καὶ ἀερισοβλής, καὶ οἰλοποῦ ἄσαντες;

ἀνώδυνα φαρμακά.medicamenta dolorem abigẽtia, & doloris ſenſum auferentia, dolorem leuiorem reddentia.

ἀνωκτία.ſtoliditas, ἄνοια apud Thucid.

ἀνωργασμένον.non ſubactũ, neq; emollitum.

A META TOY Ξ.

ἀξιόζηλος dignus quẽ quis imitetur, laudandus. optabilis, dignus æmulatione.

ἀξιόω apud Dialecticos & Analyticos, axioma pono. uide cõment. Budæi.

A META TOY O.

ἄορτον.ου.τὸ. dr̃ id qd̃ ab utraq; pulmonis parte depẽdet. Dioſ. idẽ hoc ἄορτιν uocari exiſtimat

A META TOY Π

ἀπαίδευτος.ineruditus, ὁ παιδείας ἄπειρος, ihumanus, immodeſtus.

ἀπαιτέω.repeto, cũ mutuũ repetimus, iudicio ſeu iure experior cũ debitore. Cic. p Quĩt. diſceptãdã rẽ alicui pmittere interptatur.

ἀπάλαιστροι.qui artis palęſtricæ ĩperiti ſunt. Significat autẽ παλαίστρα, ut Budęus admonet, decentiã illam qua ſtatus, motus, flexuſq; corporis, ac oẽs oĩo habitus uenuſtatem quandãleporẽq; præ ſe ferũt, quã qui non didicere, uerè ἀπάλαιστροι dicũtur. Accipiẽt p ijs qui in arte aliqua parũ exercitati ſunt.

ἀπαλλαξεύω.abiturio.

ἀπαλοσαρκὸν.quod teneras habet carnes, ex ætate, ſexu, delicijſue.

ἀπαλῶς pro μεθίως ſępe apud Hippocratem, ut annotat Galenus.

ἀπανθίζω idem quod ἀπανθέω.

ἀπαντάω ἐπί, ἢ πρὸς τὴν κυρίαν, ἢ δίκην.obeo uadimoniũ, occurro ad uadimonij diẽ, iudicio ad ſũ die uadimonij. Valerius li. iiij. de. Q. Cincinnate, pœnã quoq; p filio Ceſone, qd̃ ad cauſam dicendam non occurriſſet, huius agelli reditus ſoluit.

ἀπαρτίως.exactè, abſolutè, etiã ſi Dioſ. cõtrariũ ſignificare putet apud Hippocratẽ in lib. de uictus rõne in morbis acutis, quo noĩe à Galeno corripitur.

ἀπατωρ.cuius pater ignoratur, ſpurius.

ἀπατούρια. Palladis cognomen, cui Aethra tẽplũ erexit. Huic Troezenioru uirgines zonã ante nuptias dicabant. Erat etiã eodem noĩe, feſtũ apud Atheniẽſes, ut ſcribit Suidas, quod p triduũ celebrabat, in quo Sitalici Thracũ regis filius ciuitati adſcriptus eſt. primum antem diẽ δόρατειαν appellãt, q curiales ad ueſperã coacti epularẽtur. ſecũdũ ἀνάθεσιν à ſacrificando: Nã Ioui curiali ac Palladi ſacra faciebant: tertiũ κουρεῶτιν, qd̃ pueros ac puellas curię aſſcriberẽt, κούρους eũ pueros, κούρας puellas appellãt. Sũt quã ἀπατορίαν p ὁμοπατορίαν dici uolũt, qd̃ patres, ut liberos curiæ adſcriberẽt, cõuenirẽt, ut α idẽ qd̃ ὁμοῦ hic faciat in cõpoſitione. Recenſet & aliã huiuſce feſti cauſſam Suidas.

ἀπειθῶν

ἀπειθῶν. exanimatũ eſſe, animum deſponderе, unde xenophon dixit τὸν λογισμὸν ἀπειθῆσαι. id eſt, leporẽ curſu exanimatũ. Plutarchus. ἀπειθῆς ὑπὸ λύπης, animum deſpondere pręſtricia, quaſi θανατῶν τες, ἀλυόντες, nuncium remitto, renũcio, ut τὴν φιλίαν ἀπειθῶν amicitiæ renunciare. Demoſthe. ἀπειθήκα τῷ δικαστῇ μὴ δικαστῶν, teſtato denũciaui arbitro, me ſtare eius arbitrio nolle.

ἀπειλέγω κοῦ

ἀπεικλέγομαι. reprobo, repudio, qd̃ & ἀποδοκίμω. dicitur.

ἀπεμάνθη.uanefactus eſt, Iones uſurpant pro ἐμώρανθη, id eſt, deſipuit, infatuatus eſt, ut annotat Corinthus.

ἀπεριλογία.ας.ἡ. infinita loquacitas, garrulitas Cic. lib. xij. epiſt. ad Atticum, Nihil hac ſolitudine iucundius, niſi paulum interpellaſſet Amyntæ filius, ὃ ἀπεραντολογίαν δός, id eſt, cui infiniram garrulitatem tribue.

ἀπεῖμι.ἀπὸ.ἰέναι. abeo.

ἀπεῖρος.ου.ὁ. ceſſatio, ἀργία.

ἀπεκλείσθη. excluſus eſt.

ἀπεψία. cum cibus aſſumptus nulla ſui parte in ſtomacho concoctus eſt. Linacrus cruditatem uertit, quæ etiam λυσεψία dicitur, id eſt, ægra concoctio.

ἀπηρτισμένως.abſolute, τελείως.

ἀπιστία incredulitas.

ἄπιστος.ſuſpectus, cui non creditur, aut qui alteri fidem non adhibet.

ἁπλοῖκος. κοῦ

ἁπλοῦς. ſimplex, cui opponitur πανοῦργος. ſic item dicitur aliquoties, qui nullum habet ornatũ externũ, ſed oĩa natiua: Lucia ĩ Piſcatore. εἶτα ἑώρων γύναιον τι οὐχ ἁπλοῖκον, quaſi diceret, ornamentis aſſiritijs compram.

ἀπεσυθισμένον ἔντερον. inteſtinum rectum, quod Pollux in η Onomaſtici ſui, dixit craſſiori inteſtino, quod Græci κῶλον dicunt, ſub eſſe, excipereq; illud, & in ſedem & anum definere.

ἀπήχημα.ut Græci fere omnes deſcribunt, eſt fractura ſeu fiſſio caluæ, facta à contraria ictus parte, ſic dicta, quod quaſi in echo, reſponſio quædam fiat: mentionẽ huius fracturæ facit Celſus li. viij. cap. iiij. Aeginetæ tamen lib. vi. falſum id eſſe ſcribit.

ἁπλῶς.purè, abſolute.

ἀπροσδόκητος.pro certo, unde

ἀποβάτης apud Atheniẽſes ludus genus equeſtris, q̃ Photionis filius ſepius luſit & uicit.

ἀποβόησις.tuſſio.

ἀποβρέγμα.ατος.τὸ. quod Plin. dilutum uocat, id eſt, aquam humorẽ ue aliquẽ, in quo maduerit quippiam, uerbi gratia, ſi ĩ aqua diebus aliquot abſinthij ſcopas habueris, cũ eas ſubtraxeris, relicta eius oleris ui, & amaritudine, id abſinthij propriè dilutum dixeris.

ἀποβρασμα.ebullitio tritici, quiſquiliæ.

ἀποβράσσω.μι.σω.π.κα. triticũ aut farinam linteo ſecerno.

ἀποβράσσομαι. tuſſio apud Hippocratem: quã

q̃ omnes fere ſcribant ἀποβήσσομαι. Vñ cõqueritur Galenus Dioſcoridẽ, Artemidorũ, & Epicletem Capitonẽ, more aliorũ, plurima uocabula nouaſſe, adeo ut & ipſe ſubinde uti neceſſum habeat.

ἀπογαιοῦ, κοῦ

ἀπόγαιοι, uẽti quidam, qui flant reſoluta in aẽrem humiditate, quæ in terra eſt.

ἀπόγονα.τὰ. fertilia, fœcunda, id eſt, γόνιμα. Sunt tamen qui contrà interpretentur, ſignificareq; uolunt ἄγονα, id eſt, infœcunda.

ἀποδοσις.explicatio.

ἀποδοκιμάζω.damno,

ἀποδιδράσκω.uerbum abſoletum, in cuius locũ ſuceſſit ἀποδιδράσκω, in fugã me cõuerto, abſtineo, ſuperſedeo, declino, Hinc uerbum in μι, ἀποδίδρημι, unde infinitiuus ἀποδιδράναι. ἀορ. β. ἀποέδρα, ἔδρας, ἔδρα, nõ ἔδρε more aliorũ uerborũ

ἀποείπω. renuncio, dimitto. Iliad. τ. μῆνιν ἀποειπὼν ἀτρεκέως μενοινῶν ποιμένι λαῶν, id eſt, irę renuncians & finiens, ualere ſinens, iræ nuncium remittens.

ἀπόζεμα.ατος.τὸ. decoctũ ſubſtãtiue, quod cũ feruore quodã decoctũ eſt, ut fomẽta ex herbis & ſimilibus, uocat itẽ a Dioſ. ἀφέψημα.

ἀποζέω. decoquo, feruefacio.

ἀποθεόω. in deorũ numerũ refero, uide ἀποθέωσις.

ἀποθεσις. repoſito ad cuſtodiẽdũ, & recõdẽdũ,

ἀποθέωσις. cõſecratio, numẽ, res ſacroſãcta. Cic. ad Att. Sed heus tu, uide ne conſulatũ illũ noſtrũ, quẽ Curio antea ἀποθέωσιν uocabat, ſi hic factus erit, fabam nummum futurum.

ἀποκαθαίρω. purũ reddo, emaculo, expurgo, extero, diſcutio.

ἀποκαλέω. appello.

ἀποκάμνω. fatiſco, laſſeſco.

ἀποκνήσας.εος.ὁ. q ſine cura eſt, negligẽs, ἀφρόντιστος.

ἀποκνίω.μι.νσω.σα.κα. ramẽta poliẽdo demoradoq;, uelut fabri ferrarij lima, & lignarij dolabra, quod craſſum eſt extenuo. Accipitur etiam pro interficio & eneco.

ἀπολαμβάνεσθαι. intercipi, intercludi, occupari.

ἀπολάυω. ſępe gaudet actõ cũ gtõ, Actũs cõmodũ uel incõmodũ ſignificat qd̃ ad nos puenit, Gtũs rẽ unde id, puenit, idẽ fit in ἀποκνίω. Lucianus alicubi utroq; uſus eſt, τί μὴν γὰρ οὐ ἀπολαύσῃς τῆς ὀρῶν; τί δ' ἂν ἀπόναιντο τῶν σοῦ κάλλους ἀεὶ βίεις; id eſt, ecquid emolumẽti e mõtibus adſequeris, quid porro cõmodi boues ex tua formoſitate aſſequentur?

ἀπολέγειν, κοῦ

ἀπολέγεσθαι. ſeligere. Dioſc. ſæpe utit ubi ex herbis abijci aliqd uelut adulterinũ, iubet. Dicit & hoc ἀποκλέγειν & ἀποκλέγεσθαι apud eũdẽ.

ἀπομυλαίνω. labia coniunctim extendo.

ἀπονενοημένως, ἀνεπιστρέπτως.

ἀπονευρωσις neruea muſculorum tenuitas, neruoſa tenuitas.

ἀπονήχεσθαι natando retrocedere, ut piſces timẽtes hamũ, utitur Lucianus in Piſcatore.

ἀπόνημι idẽ quod ἀπολάνω, eandemq; habet cõſtructionem.

ἀποξενοῦσθαι. peregre agere, pegrinari, Plutarch.

 ἀποξενωθεὶς

ἀποξενωθεὶς ἐξ ἑαυτοῦ παλίνθ. unde &
ἀποξένωσις est peregre agentis, & cui peregri-
nari contigit.
ἀποξύ. quod in acutum derasum est, in acutum
desinens, aut cui ex acumine aliquid ablatum fuerit, quales cultelli aliquando in in-
cidendi tantum usum fabricantur.
ἀπραπαλαίω κοῖ.
ἀπραπαλόω. aduersarium lucta depello, arceo, &
remoueo, ἀποκρούω.
ἀπραπαλίω κοῖ.
ἀπραπάλω. uibrando hostem amoueo.
ἀπρπίμπειν γυναῖκα. uxorẽ repudiare. Demost.
νεαίρας. ὁ νόμος κελεύει, ἐάν τις ἀπαπίμπῃ γυναῖκα, ἀπραδιδόναι τὴν προῖκα, id est, lex cauit, si qs
uxorem repudiarit, ut dotem illi restituat.
ἀπραλικιτικὸς κοῖ.
ἀπόπληκτος. cuius & mens & animus stupet,
quod interdum ictu fulminis, interdum
morbo fit, teste Celso lib. iij. cap. xxvi. unde etiam Latini hominem sic affectũ, attonitum uocant. Veteres etiam ἀντὶ τοῦ πληκτικοῦ usurpabant, uñ Hippocrates hominis
crus ἀποπληκτον, id est, resolutum dixit.
ἀποπληξία. dicitur, ut tradit Aegineta, cũ læsum fuerit commune omniũ neruorũ principiũ, & ex eo sensũ simul & motũ amiserint oẽs corporis partes, differtq; ἐξ παραλυσίας, quę diminuta ἀπραπληξία est. Si uero
in alteram hominis partem, dextrã (uerbi
gra) aut sinistrã offensiõis eius uis se insinuauerit, ἡμιπληγία, id est, dimidiata apoplexia fit, quę πάλσις, id est, resolutio olim dicta est. Quondã eñ ἀπραπληξίας appellatione
cuncta hæc mala dicebantur.
ἀπρσίπω. decido,
ἀποφέγγω. μ. ξω. π. χα. porrigo, protendo.
ἀποῤῥέω. defluo, dilabor.
ἀποῤῥήμα. ατος. τὸ. κοῖ.
ἀποῤῥῆθεν. κοῖ.
ἀποῤῥησις. κοῖ.
ἀπηγορευμένον. uetitum, prohibitum, & interdictum magistratus,
ἀποῤῥηξον. qđ dicere nec æquũ, nec honestũ est,
ἀπορία præter alia, significat aliqñ idẽ qđ ἀγνοσία, id est, ignorãtia, cognitionis priuatio.
ἀπόρφυρον ἱμάτιον. uestis sine purpura. Hãc Cicero togam purã uocat, qua tyrones nouęq; nuptæ induebãtur, Dicitur & τήλεον ἱμάτιον, p eodẽ. i. iusta, &, ut opinor, uirilis, qđ & ἀνδρῆον ἱμάτιον dicitur: nam toga pura & uirilis eædem sunt, ut pluribus docuit Bayfius de re uestiaria.
ἀποσβεὶς. extinctus,
ἀπροσημαίνειν εἰς τινὰ. nutu aliquem denotare, dare signum.
ἀποσία dicitur Hippocrati fuga seu auersio a cibis, aut appetitus commedendi deiectus. Alij ἀποροξίαν uocant.
ἀποσιτικὰ. τὰ. quæ auersionẽ a cibis inducũt.
ἀποδοσίος. qui cibos oblatos fastidit.
ἀποσιωπάω. conticeo.
ἀποσκίημα. cessatio, ignauia.

ἀποσκιν ψις. ος. ἡ. scarificatio cutis.
ἀποσκηρύνω. μ. ῶ. π. κα. arefacio,
ἀποσκώπτω. cauillis perstringo.
ἀποσπαρτάζω. μ. ασω. π, κα. tremo palpitoq;, quem
admodum ij qui animam agunt. Dicitur
quoq; de arteriarum pulsu apud Hippo.
ἀπρασάω. auello, distraho, disserpo, abripio,
aufero,
ἀποσπασμάριον. portiuncula, appendiculũ. Cic.
ad Atti. Sunt præterea duæ breues, quasi
ἀποσπασμάτια legis Agrariæ.
ἀπόσημα. est mutatio seu transitus corporis ex
inflammatione ad pus, autore Galenus, a
uerbo ἀφίσημι.
ἀποσφαγμα. ατος. τὸ. uas in quod fex reponitur,
quod & ἀποσφαγια dicitur.
ἀποτέμνω. præscindo.
ἀποτίθημι. recondo, condo, asseruo.
ἀποτίνω τινί. pœnas alicui do, luo, pendo. Est
etiam ἀποτίσαι. multa affici, pecunię pœnam
pendere. Dicitur & hoc per ἀκτίνω. Copiose
Bud. in Commentarijs.
ἀποτολίξαι. aufugit, Ionicum est, apud quos
πολὶξ idem est quod βῆμα. i. gradus, ut annotat Corinthus.
ἀποφεύγω, id est, ἀπολύομαι κοῖ ἀφίεμαι, absoluor,
dimittor.
ἀποφλεγματίζειν. capitis pituitam per os ducere
& purgare, quãdo uidelicet retento in ore
cõmanducatoue aliquo, noxij humores
& pẽrtim pituitosi, qui in capite cõcreuerit, educũtur, unde Dioſ. dicit Sinapiũ hortense ἀποφλεγματίζειν διὰ μασιθῶν, id est, cõmanducatũ pituitã capitis p os ducere & purgare, quẽadmodũ interpratur Marcellus, uñ.
ἀποφλεγματισμός. pituitæ ex capitæ eductio.
ἀποφόρων Iones uocant (inquit Corinthus)
τὴν τελεμένην πρὸς τοῦ δούλων εἰς δεσπότας, tributum quod serui dñis pendent.
ἀποφυσις. explantatio, idem quod ἔκφυσις.
ἄπρακτος. piger, ineptus ad aliquid agendum.
ἀπρόσιτος. inaccessus.
ἄπιρος fine alis.
ἄπειμι. aliquando imminere & prope adesse.
Aesch. τὸ δεῖνον ἄπεισι, periculum imminet,
& ueluti tangit, Ἰσοκράτης ἄπειμι. mẽsæ adesse,
ad mensem accedere.
ἀπίσως. oĩo, in totum, absolutè, integrè, & nulla sui parte diminuta.
ἄπυος. nihil sputi excreans.
ἀπουρὴς. panis genus, sed quod illud sit Pollucci non constat.
ἀπφὸς lingua Dorienſium, pater.

ΑΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

ἄρα. uidelicet, nimirum.
ἄρακος leguminis genus, quod Aëtius λαθύρους,
id est, cicerculæ, ut Theodorus uult, simile
esse dixit, & usu, & uiribus. Theophrastus
ait ἀράκους inter lentes nasci, rem durã & scabrã, & proinde iutilẽ. Hippocrates ἀρακίδιον
noĩat. ab aliquibus λάκυθος. Hesychius
ait idem esse cum λαθύρῳ. Sic item Tyrrheni uocant miluum.

ἄραρω

ἄραρεν. firmiter ligauit, apte cohæsit. ab ἄρω.
Vide ἄρφρα.
ἀραχνόω tenuibus simul & multis uenulis, ara
nearum telarũ instar, implico, apud Hippocratem, interprete Galeno.
ἀρβύλαι. calciamenta quędam profundiora.
ἀργέω. cessator sum.
ἄργεμα κοῖ.
ἄργεμος. exulceratio quæ in nigra oculi parte
candida est, in candida autem rubescit.
ἄρδαι. sordes & immundices, unde.
ἀρδαλόω sordibus inquino.
ἀργυροδινφήμα. placentarum species. Vide Corollarium Hermolai in mentione Amyli.
ἀρειοπάγος. uel disiunctim ἄρειος πάγος forum
iudiciale Athenis ĩ Acropoli cõstitutum,
ut tradit Hesychius, Iuuenalis Martis curĩ
am uocat, Commissumúe teges, ut curia
Martis Athenis. Sic dictũ uel qđ τὸ ἄρειος
id est, Martis templũ ibi non procul abesset, uel quod de Halirrothi, qui Alcippe filiæ suæ uicium intulisset, cędę causam
dixerit, primusq; cædis ibi iudicium subierit, sedentibus xii dijs, a quibus sex sententijs absolutus dicitur (pares enim sententiæ absoluebant) Ἄρειος (inquit Suidas)
dicebatur, quod de cædibus ibi iudicaretur, Ἄρης enim cædibus præest, uel quod
ibi hastam fixerit, dum se de Halirrhothi
nece purgaret: πάγος aũt qđ ἐν πάγῳ esset
iudicium. Hic autem cum de multis alijs
rebus ad rempub. spectantibus, tum de crĩ
minibus capitalibus magna seueritate &
iusticia iudicabatur: Cic. li. i. epistol. ad Atticum. Romæ autem res sic se habent, Senatus ἄρειος πάγος, nil constantius, nil seuerius, nil fortius, quasi diceret, iustissimus, ut Areopagitæ.
ἀρειοπαγῖται. iudices itegerrimi, sic dicti, quod
ἐν ἀρείῳ πάγῳ iudicarent: Hi noctu in tenebris iudicabant, ne uel amicitia, uel reorũ
squallore & sordibus ad misericordiã aut
odium cõmouerentur: ijdem per pconem
procœmijs interdicebãt, ne uidelicet affectus mouerentur. Addit Libanius consilũ
hoc perpetuum fuisse: ac aliud item fuisse
quotãnis mutabile. Hos Solon primus instituit, & Ephialtes aboleuit, ut autor Plutarchus in Pericle.
ἀρετήλογος. garrulus, loquax, proprie in ostẽtatiõe uirtutis, ab ἀρετὴ & λόγος deducta uoce,
Ita Crispinũ Plociũ (quẽ Trãquillus iter
rhetores ponit) fuisse cognominatũ, quod
garrul. scripsisset carmia, Porphyrio narrat. Alij hoc noĩe intelligũt qui figmẽtis,
ac arte uerborũ, auditorũ aĩos sibi cõciliat
tũq; deduci uolũt ab ἀρεκτὴ. i. placidus, & λόγος.
ἀρέσκω. aliqñ idẽ quod ἀγαπῶ. i. cõtentus sũ. Sic
& Salustius ĩ Cat. Sua cuiq; satis placebãt.
ἄρθρικος. aliqñ q articulos habet, pbe cõpactos.
ἀρθριτικὸς. articulari uitio laborans.
ἄρθρον aliquando pro membro uerili apud Galenum, quemadmodum etiam μόριον

ἄρθρωμα. luxatio.
ἀρίστλος. præclarus.
ἀριστεία. præclarum facinus.
ἀριστοκρατικὸς. studiosus senatoriæ dignitatis, &
optimarum.
ἁρμόζω. cõueuio, accõmodo, utilis sum, opitulor, prosum, iuuo.
ἄρκτιος. a septẽtrione spirans.
ἅρμα. sutura capitis.
ἁρμόσιωνοι. mgrãtus apud Spartanos compescẽ
do muliebri mundo creati.
ἁρπὶς. genus soleę muliebris multiplici sutura
ἀθέμιτος. nefandus.
ἀθεσία. ας. ἡ. mensium muliebrium suppressio,
cui opponitur ὑπερβάθαρσις, quãdo mẽses plus
æquo fluunt.
ἀῤῥωστία. iusirmitas, debilitas, languor, uirium
impotentia.
ἄρλαμις. Diana pro ἄρτεμις Dorice.
ἀρτάω. corrigo.
ἀρτιακὴς. perfectè & articulate loquẽs, ἀσκηκὼς
μένος ἐν τῷ λέγειν. Epithetũ Musarum apud
Theocritum.
ἀρτίζωα. τὰ. animantia breuis uitæ, cuiusmodi
sunt insecta illa, quæ Aristoteles in Hypa
ne fluuio nasci scribit, quę in pomeridianũ uscq; tempus uiuunt & uolant, mox descendente sole marcescunt & languẽt, deinde occidente emoriuntur, unde ἐφήμερα, id
est, diecularia appellantur. Refertur item
ad quęcunq; alia ὀλιγοχρόνια i. quæ non nisi
ad pauxillũ temporis perdurare queunt.
ἀρτίσομα. τὰ. quæ undequaq; plana sunt et &
æquabilia, læuigataq;, id ẽ, παντὸς χεῖλος ὁμαλῶς,
ut interpretatur Galenus.
ἀρτιφυὴς, id est, ἀρτιγενὴς, nuper natus, recens emergens in lucem,
ἀρτόλαγανοι. panes pusillum uini, lac, piper, parũ
olei, aut adipis olei uice continentes, ut autor Athenæus in tertio.
ἄρτοπτος. panis ex fermento perq; tenui, κλιβανίτης contra ex duriori.
ἀρχέτυπον. idem quod πρωτότυπον, uulgo uocatur
originale, Cic. σύνταγμα missi ad te retractatius, & qđẽ ἀρχέτυπον ipsum crebris locis
iculcatum & refectum. Marcialis cyphos
auorũ uocat etiam ἀρχέτυπα. Archetypum
myos argentũ, te dicis habere. Quod sine
te factum est: hoc magis architypum est.

ΑΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

ἀσκαρίδες. lumbrici tenues & longi, qui in rec-
to intestino generantur.
ἀσκὸς. οῦ. ὁ. uasis fictilis genus, aquæ hauriendę
accommodum.
ἀσάω. igne cãdefacio. accendo, fastidio ex facie
tate afficior, animi molestia diuexor.

ΑΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Ατέραμνα. τὸ. factu difficilia, aspera.
ἄτλαν. ὁ. lignum sagittæ, capiturq; pro ipsa
sagitta.

ΑΜΕΤΑ ΣΟΥ Υ

ἄυαν. ὁ. κοῖ.
ἀυαφὴς. morbus exiccans.

ἀυτίτης

ἀυπότης.ν.ὁ.qui huiusce ætatis & temporis est, ὁ ἐν τῷ ἐνεστῶτι χρόνῳ.

ἀυτοδόρμον.ν.ὸ.seipsum mouens,quod per se mouetur.ἀυτοκίνητον.Vtitur Hipp.in lib.πεδὶ ἑβδομάδων.

A META TOY Φ.

ἄφαι.αἱ.uincula,fasciæ,a uerbo ἅπτομαι.

ἀφάσσομαι.manibus aliquid contrecto, ut quid sit experiar, Methaphorice accipitur pro eo quod occultum est inuestigio.

ἀφράζω.loquor quod ad rem nihil pertinet: quod quia delirantiũ est, accipit ἀντὶ τοῦ ἀφραίνειν,id est,desipere & delirate.

ἀφρέω.μ.ήσω.ησα.ικα.spumam affatim emitto,instar aquæ nimio æstu bullas emittentis,id est, ἀφρίζω πολυσυνοδόντι, ut interpretatur Galenus.

ἀφύω.μ.ύσω.ύκα.albesco. Sũptũ a pisce cãdidi coloris,qui dicitur ἀφύη,ex spuma oriẽs,quæ imbre admisso caluerit, Theodorus apuã uertit apud Aristotelem. li.vi.de historia animalium.Hinc.

ἀφυὲς,ηος.

ἀφυάδες.quod apuæ colorem refert, hoc est. candidum.

A META TOY X.

ἀχιλλειάδες,ηος.

ἀχιλλεῖοι κριθαὶ.hordei genus,cuius grana magna sunt,ac probi multiq; nutrimenti. Habet autem senos spicarum ordines,cui spica folio q̃ ꝓxima est, amplitudinis & crassitudinis maioris. Sumptum nomen ab Achille quodam,quem Babronij agricolam fuisse ferunt.

ἀχιλλῖτος.maza ex Achilleïde hordeo cõfecta

A META TOY Ψ.

ἀψίῤῥοον.ν.ὸ.retrorsum fluens.

ἀψυχὶ.cũ animi deliquio.

ἀψυχία.animi deliquium & consternatio.

B META TOY A

Βαλανὶς unguentum quoddam Lidium

βαλβὶς.concauitas in longitudinem producta,apud Hippocratem.

βαλανᾶτος.ν.ὁ.ciuis ex Balæa Macedonæ ciuitate.

B META TOY Δ

βδέλλιον aut βδέλλιον.ὸ.idẽ qd βδέλλα.i.hirudo Dioscorides apud Hippocratem uenam dilatatam interpretatus esse fertur: sed Galenus ad ipsum animal referendum potius eo in loco Hippocratis tradit.

B META TOY H

βηθὸν ouem appellat Hippocrates.

βησσικὸν.quod à Bassis Thracię ciuitate uenit, aut ortum habuit, ibiq; factum fuerit.

B META TOY Λ

βλαβερὸς apud Hippocratem de mucco humido dicitur aliquoties,

βλίχραν leguminis species.

B META TOY O.

βοάνθεμον.ὸ.herbæ genus quod alio nomine modo χρυσάνθεμον, modo βουφθαλμον uocant.

βολβὸς.ηος.

βολβὸς.ὁ. genus cepæ,quod fere ad ascoloniã accedit,Latini mõ allium aggreste,mõ allium marinum uocãt,Eius tamẽ caulis tũ folia lilio similia sunt. Quidam narcissum florem ὀξὺν βολβὸν intelligebant,quos Galenus ridet in i libello,quẽ de Hippocratis uocabulis cõscripsit. Vide plura apud Dioscoridẽ, & Galenum de simplicibus.

βολικὸν.ν.οῦ.ὸ. idem quod βόλβιον,

βολβιτίον.ὸ. genus paruorum polyporum.

βομμυλίον ὸ. poculi genus angusti oris, aut operculum.

βόλαχος.ν.ὁ.apud Hippocratem subinde idem qd βάτραχος,id est,rana.Sunt tamen,inquit Galenus, qui in locis illis Hippocraticis non βόλαχον sed βάτραχον legant.

βοῦς.etiam piscis chartilaginei generis, & sine squamis, Aristot.de animalium historia.lib.i.cap.v.a quibusdam βοῦς θαλάσσιος, id est,bos marinus dicitur.

βοῦδάλιος.ν.ὁ.ηος.

βοῦδάλιον.ν.ὸ.pars quædam corporis in fœmina, & fici genus parui agrestisq; apud Hippocratem.

βοῦβαλος.ν.ὁ.capra.

βοῦνεροα, hærba alio nomine τίλις dicta, latini fœnum græcum uocant. Menetheus in nominibus pharmacorum ait anagallidẽ etiam hoc nomine appellari.

βοῦπρῆσις.εως.ὁ.ἡ. animal uenenosum, scarabęo longipedi admodum simile,quod uniuersos quidẽ pecori nocet,sed boui potissimũ, à quo per imprudentiam, dum latet inter herbas,deuoratus,ita ipsum inflammat,ut rabie concitetur, ac paulopost rumpatur unde et nomẽ accepit,nimirum à βοῦς bos, & πρήθω incendo. Ex hoc perniciale uenenum conficitur,unde lex Cornelia de uenenis statuit, ut Pigmẽtarij si cui pityocãpas, aut Buprestas temere & incõsultè dederint, in fraudẽ capitalem ĩciderẽt,quod hi ad maleficium & necem alterius uendidisse uiderentur.Galenus ex Dioscoride ait holeris speciem esse eiusdem nominis. Pli li.xxij,cap.xij.scribit herbæ genus esse, atq; eam in laudibus ciborũ habuisse Grę cos,nulliq; nisi uni boui uenenum esse,qui ea gustata dissilit:id quod Marcello Dioscoridis interpreti non probatur,qui putat Græcos Buprestim non nisi in ueneno rum censu constituisse.

B META TOY P.

βρῆγμα.ατος.ὸ.sputum cum tussi excreatum, ὸ μετὰ βηχὸς ἀναπτύομενον, ut interpretatur Galeuus apud Hippocratem. Sunt qui scribant βῆγμα sine ρ. ut idem annotat.

βρηξάω.μ.ξω.π.χα. cum tussi expuo. Scribitur & hoc quibusdam sine ρ eodem autore.

βρόγχη.ης.ἡ.Galeno interpretatur χονδροειδὴς ἀρτηρία,,id est,cartilaginosa arteria.

βρυγμὸς.οῦ.ὁ.sonus qui fit ex dentibus collisis, atq; eiusmodi sonum edere,βρύχειν dicitur.

βύξην

B. META TOY. Y.

βύξην.confertim,cumulate,affatim,crebro.

Γ META TOY. A

Γαλλιδάγκωνες.οι.qui brachia habent parua & macilenta.

γαμψὸν.οῦ.ὸ.inflexus quosdã & curuatu ras habens.

γαυρὸς.οῦ.ὁ. introrsum gibbosus.

Γ META TOY I

γιγγίλισμὸς.οῦ.ὁ.titillatio quæ manibus fit, risus.

γιγγίγλυμα.ατος.ὸ.ηος.

γιγγλυμὸς.οῦ ὁ. osculi genus,quod occurratur ĩ eo actu nõ secus ac ĩ foribus γιγγλυμοὶ.Nã. γιγγλυμὸς. interpretatur ὁ τριφόμενος γόμφος ἐπὶ τοῦ θυρῶν.

B META TOY H.

γῆσμικτὶς.interpretatur alba creta apud Hippocratẽ,quæ ab alijs uocat τιμωλία.

γῆ κεραμὶς.apud eundem pro argilla.

γήχυον.ν.ὸ.exterior terræ pars mollior,ac minime lapidosa.

Γ META TOY Λ.

γλαμυρὸς.οῦ.ὁ. cuius oculi nimia pituita & humore stillant, quod uitium latinis gramia dicitur,

γλοιάζειν.dormitabundum esse, quando oculi sensim claudũtur, ac somnus ueluti obrepit,conniuere, quod etiã dicitur μύειν, ἐπιμύειν,καταστελλωπᾶν,καταβλεφαρίζειν, σκοροδομυκτᾶν, & ἐπιλοσσᾶν.

γλοῖως. conniuenter,dormitabũde.

γλυκύμη βοτάνη.hærba glycerizæ.

Γ MBTA TOY. O.

γόγγροι.οἱ. nodi qui in arborum ramis & truncis rotundi aut turbinati exurgunt ad instar oliuæ, Theoph.in primo de plantis. ἔνια δὲ καὶ ἔχει ἃ καλουμένους ὑπό τινων γόγγρους, ἢ ὀφθαλμοειδῆ ἢ ἐλαιώδη. Hippocrates γόγγρωνα uocat gutturis tumorẽ, qui alio nomine dicitur βρογχοκήλη.

γογγύλιον.ν.ὸ. idem quod τρογγύλιον.

γονυλίδια.τα. parui globi, ueluti pillulæ me dicorum.

γρίφειν.implicari rete,quod γρίφος dicitur.

Δ META TOY. A.

Δαιδάλος.ν.ὁ. rotæ ambitum aliquãdo gnificat.Item lapidem qui retinaculis appenditur,ut nauis fiftatur, cardo ianuæ.

δάκτυλος.claui nautici supremitas. Est & saltationis genus athletici.

δαΐς.ιδος.ἡ.magna fax ardens & formidabilis.Significat aliquando per κατάχρησιν alij caput,propterea quod id ex multis partibus constet,quę ἄγλαΐδες uocantur,non secus ac faces ex diuersis compactæ sunt.

δάτις.ιδος.ὁ. exercitus dux apud Persas teste Hesychio.

A META TOY I

διαβάλλω aliquãdo idem quod ἐξαπατῶ, id est,

impostura facio, decipio, falsis rationibus utor,dãno,uitupero,obtrecto.

διδλίμ.μη.ης.ἡ.radix herbæ, quam orchin uocãt.

διάφανος.ν.ὁ.pellucidus,manifestus.

διακινέω ηος

διακυνέω. dolore aut tristicia afficio, mortem infero.

διασπαράσσω.distraho, discindo, dissipo.τὰ διασπαλλόμενα quę a sese multum distãt in ea corporis parte quæ πλευρὰς dicitur.

διάσημα.ατος.ὸ.uestis genus,cuius lana accedit ad uestem illam saturnalitiam, quam σύνθεσιν uocant.

διαφλυξις.ιος.ἡ.scaturigo admodũ larga, effusio,

διαφλύσσω.μ.ξω.π.diffundo, humecto.

διαφλύω idem.

διάφρος.ν.ὁ.spumosus,spumam emittens.

διῆσσα. concutio,diuido, διηθίζω.

διΐδρος.ν.ὁ.humidus, sudore madidus.

δίκλειδον.ν.ὸ. cũ inferiore parte clausa remanẽte, superior nihilominus aperiri potest, διμερὲς.

δίοπτος.ν.ὁ. qui res diligenti cura considerat & expendit,ὁ ἐπιμελητὴς. ὅθεν ὁ διοπτεύων ἢ διαπορῶν ὁ ἐν αὐτῷ,ut inquit Galenus.

διόρωσις.ιος.ἡ.mutatio ex timore proueniens.

δίτρυπον.ὁ.ι. foramina ita utrique pertusa,ut uacuitas in medio remaneat, ac spiritus per duo ostiola egredi queat.

Δ META TOY. P.

δραπὰς.τα.dilacerata.

Δ META TOY Y.

δυσκίνητος ἢ δυσάγωγος.ν.ὁ.qui nõ facile tristatur,aut contra,qui admodum morosus est & difficilis.Critias in libro de natura amoris & uirtutum adhunc modum interpretatur dictionem.δυσκίνητος δὲ ἐστιν ὅστις ἐπὶ τοῖς σμικροῖς ἀνιᾶται,καὶ ἐπὶ τοῖς μεγάλοις μᾶλλον ἢ ἄλλοι ἄνθρωποι, ἢ πλείω χρόνον,id est,Dysanios est qui ob res paruas tristatur,& ob magnas magis quã alij homines,aut diutius.

E META TOY B

Εβλημμένος.subactus, emollitus.

E META TOY Γ

ἐγκαταρίμυθος.ὁ.ι.αἱ.qui ore clauso,ex uentre quodcunq; lubitum fuerit eloquuntur, ut interpretatur Galenus. In canonicis decretis.xxvi.q.iij. uẽtriloqui dicuntur. qui etiam hodie non raro uidentur, ex quorum uentre immundi spiritus uocem ꝓtenuem quidem,sed prorsus intelligibilem emittunt. Aristophanis ĩterpres in Comœdiã, cui titulus σφῆκες, scribit Euryclem quendã Athenis eo nomine celebrem fuisse,quod opera dæmonis ex uentre uera prorsus uaticinaretur, unde omnes deinde tales ἐγγαστρίται & ἐυρυκλεῖς nominati sunt:uerba autẽ poẽtæ hæc sunt μιμησάμενος τὸν Εὐρυκλέους μαντεῖον καὶ διάνοιαν,εἰς ἀλλοτίας γαστέρας ἐνδύς,κωμῳδεῖ λικὰ πρὸς χίαθος.Imitatus Euryclis uaticinium & mẽtem, in alienos uẽtres ingressus,

ſus, Comica multa effudiſſe. Heſychius ſcribit hũc alio nomine modo ἀκεριμάντιν, modo σιρομάντιν uocari. Hermol. Barbarus in caſtig, Plinianis putat hoc nomine uocari eos qui in uaticinio peluibus utuntur, quod γαστὴρ etiam uaſis genus ſit, cuius formam alij aliter accipiant, id quod contra Galeni interpretationem eſt, & mẽtem Ariſtophanis. De hoc porro uaticinij genere, quo mõ fieri conſueueuerit, ſcribit Plato i Sophiſta. Suidas ſcribit hũc dæmona ſuo tpe pythona fuiſſe appellatum. Philochorus lib. iij. de uaticinijs etiã mulieres uocat ἐγγαστριμύθους,

ἐγγενὴς. congenitus, domeſticus, propinquus.

ἐγκὰς. in fundo,

ἐγλευκασμένον. quod cum ſub terra aliquamdiu fuerit, album eſſe definat, ὑποχώρησιν πεπαυμένον τοῦ λευκὸν εἶναι.

ἔγρησις. uigilantia,

ἐγχαλινόω. μ. ωσα. π. κα. frenum impono.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε

ἔφεκτος. cohibetur, intercluditur.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

ἔθρασεν. ſtimulauit.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ

ἐκβάλλω, ἀποβάλλω, ebullio,

ἐκβρασμὸς ebullitio, tumultus, perturbatio.

ἐκβράσσω. μ. ξω. π. κα. eijcio, expello,

ἐκβρᾶ. expello, diſcutio, exijcio.

ἐκδοχὴ. ης. ἡ. admiſſio, ſuſceptio, ſucceſſio, διαδοχὴ

ἐκκολύπτω. μ. ψω. τα. φα. decortico, pellem detraho.

ἐκλούω. alluo, mundo.

ἐκμαγμα. ατος. τὸ. effigies. Item maſſa conuoluta addenſata, ubi expreſſis liquoribus, craſſiora remanent, frumẽtum. Galenus apud Hippocratẽ ἐν τῷ περὶ ἀφόρων interpretatur συστραμμένον φύραμα.

ἐκμάττω ἐν λεκυθίῳ. paſtillulas facio, uulgo pillulas uocant. Aliquãdo idem quod ἐκθλίβω. dicitur, de ſpongia, mercuriali, & Sambuci folijs, teſte Galeno.

ἐκμανθάνω aliquando inueſtigo.

ἐκμέσσαι ſemen excerno.

ἐκνιφίας ὄμβρος. imber qui fit una cum ſole,

ἐκνιφίας πυρετὸς. febris humida ſimul & feruẽs,

ἐκνιφίας ἥλιος. quando in tempeſtate ſol ſubinde ſplendet.

ἐκνύπτω. μ. ξω. π. χα. ſtrepitum edo, ψοφέω.

ἐκνύστη. idem quod ἐξιστάμενη ἡ. id eſt, decepta, in errorem perducta.

ἐκπεπλεγμένον. aliquando laceratũ, fiſſuris hinc inde pertuſum.

ἐκπυρίσκω. μ. σω. π. ωκα. idem quod ἀναστομόω, quod medicis frequenter ſignificat uenas aperire, uenarum ſpiracula laxare, accipit ſimpliciter ἀντὶ τοῦ ἀνοίγειν.

ἐλλέβορος. τὸ. de helleboro nigro dicitur apud Hippocratem.

ἐμπλαστρος. ἡ. ὁ. τὰ σπλάγχνα οὖσα πρὸς ἄλαξις.

ἐμφυσάω. impetum facio, erumpo, ὁρμῶ.

ἐκχύμωσις. ης. ἡ. humorum effuſio, χυμῶν ἐκχυσις.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

ἔλαιον ῥόδινον. oleum roſaceum, cui nulla addita ſunt aromata.

ἐλαφρὸν. τὸ. Heſychius interpretatur φαρμακῶν καθαρτικόν, id eſt, medicamentum purgans. Corinthus grammaticus in dialectis ſcribit Aeoles ἐλαφρὰ uocare τὰ πλὴν κάτω κοιλίαν καθαίροντα φάρμακα. i. medicamẽta inferiorẽ uẽtrẽ purgãtia. Gale. in. vij. ſimpliciũ, & poſt eũ Aegineta in. v. ita uocari aiunt, ſuccũ ex agreſti cucumeris nõ mõ fructu, ſed etiã radice & folijs expreſſum. Plini autem. lib. xx. cap. i ex ſemine ſuccum hunc exprimi ſcribit. Qua autem id ratione & tempore fieri cõueniat ſcribit Dioſ. in. iiij. Gale. in libello de uocabulis Hippocraticis generalius interpretatur, de quauis medicina inferiorem uentrem purgante, cuius uerba hæc ſunt, ἐλαφρὸν οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ ἀγρίου σικύου γιγνόμενον, ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ κάτω κοιλίαν καθαῖρον, id eſt, elaterium non modo dicitur quod ex agreſti cucumere factum eſt, ſed omne id quod inferiorem uentrẽ purgat. Theodorus Gaza apud Theophraſtum de plantis communem uerbi ex quo deflexa uox eſt, ſignificationem ſequutus, agitatorium uertit, ſed hoc latinis incertius q̃ ſi Plinium ſecutus, uocem græcam reliquiſſet. neq; nominis rationem quiſq̃ indicat, potuit quidem ob acrem purgandi uim quam habet ἀπὸ τοῦ ἐλᾶν, quod eſt pellere, quaſi expulſorium dici, ſed hoc cõmune illi eſt cum alijs multis.

ἕλκος. ους. ἡ. ſcabiei genus, alio nomine ἄγρια.

ἐλφὸς. οῦ. ὁ. accipitri ſpecies. Ariſtarchus tradit ἐλεὸν animalis genus eſſe quod i fruticibus & ſarmẽtis naſcatur, uelut lacertæ. Calliſtratus autem ait quiddã inſtar uermis eſſe, quo piſcatores i ieſcã dis piſcibus utunt.

ἐλιβρὶς. ὁ. quod à ſole excalfactum eſt.

ἐλιβρόω. νσω. τα. κα. apud Hippocratem ad ſolem expando, apricor, quod alijs ἡλιάζω & ἡλιόω. dicitur,

ἐλκχενόω. μ. ενσω. τα. κα. diu uerba facio, ut plurimum diſſero, ἀντὶ τοῦ διαλέγομαι.

ἕλκυστρ. ῥος. capiſtrum, inſtrumentum quo fœtus ex utero trahitur.

ἐλυττόω. μ. υσω. π. υκα. quieſco,

ἔλυθρον. τὸ. ὁ. uelamen.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

ἐμβάφιον. τὸ. ὁ. uas in quo acetum reponitur, acetabulum, Significat item cotylæ quartam partem, quatuor & uiginti uncias continentem, hoc eſt, quadrãtale, utitur Hippocrates.

ἐμβαφία. ἡ. olla profundior. ἀπὸ τοῦ βάπτειν ἐν βαθείᾳ.

ἐμμαι. εῖ. uomitus, Atticum eſt uocabulũ, quo Hippocrates frequenter utitur.

ἐμπτυοδίοι. μοῖ. faſciolæ ex coronis depẽdentes, fibulæ chlamydis, monilia, ornamenta manus, quæ armillæ uocantur Latine,

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν

ἐνθλάω, καὶ

ἐνθράω

ἐνθράω. impoſita abijcio.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ

ἐξαλίπτης. ου. ὁ. incruſtator, unctor.

ἐξαλίω. μ. σω. π. κα. inane & uacuum reddo, euacuo.

ἐξάνισις. ιος. ſanus

ἐξάραγμα. ατος. τὸ. contritio, confractio, contuſio, σύνριμμα.

ἐξαίρω. euacuat, elidit, uel, ut alij, impetum facit, erumpit, comminatur.

ἐξάρυσις. ιος. ἡ. euacuatio, aquæ defuſio, ἀπάντλησις.

ἐξαῖται. αἱ. quibuſdam intelligũtur lina ex fimbrijs linteorũ ueſtimentorum conciſis, ac tramæ ueſtium detritarum. At Galenus & ſi nõdum conciſſa diſcerptáue fuerint, etiam hoc nomine Hippocratem appellare putat. Si quis Galeni uerba requirat, hic adſcribam. Ἡσίσιος ἔνιοι τὰ ἐσανισάμενα ἐξ ἄκρων τῶν χιτονίων ὀδονίων λινὰ, καὶ ἀπὸ τῆς ῥακιᾶν τὰς κρόκας. Ἐμοὶ δὲ καὶ τὰ πρὶν χιτωνῶνται προσύχουσα τὸν ἀντὸν τόπον ἀνομάζειν λοκῆ.

ἐξητιάω. μ. ασω. π. κα. per Etrium colo & defundo. Eſt autem ἧτον genus tenuoris telæ ac agreſtis,

ἐξίνω. euacuo, excauo.

ἔξερα. τὰ. in auguſtũ contracta, quæ etiam μύσσα uocant.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

ἐπακρα. τὰ. quæ in anguſtum deſinunt, quemadmodum & ἔξερα.

ἐπαλείνω. inſpergo, aſpergo.

ἐπαμέρας. apud Hippo. pro herba quam alio nomine τίλιν uocant, Latini fœnum græcum appellant. Sunt tamen, inquit Galenus, qui aliam quandam hærbam intelligant.

ἐπικλίνον. ου. ὁ. apud Hippocratem, qñ de mulieribus fit ſermo, muliebre pudendum ſignificat, quod alio nomine ἐπίσιον dicitur: quãdo autem de ſtupa autem lino, puluerem ſignificat, quæ dũ pectine paratur, decidit.

ἐπιμηλὶς. ίδος. ἡ. fibula ueſtis militaris, q̃ χλανὶς dicitur, πόρπη, genus apij, teſte Heſychio, Dioſcorides in prio πεὶ ὕλης, meſpili ſpẽm in eſſe tradit, alio noie σιλάνιον appellatam. Quidam aiũt genus pomi exigui eſſe & ſylueſtris, quod alio nomine etiam ἀναμαλίδης dicitur. Ab Italiæ ruſticis uocat unædon. Porro maxima eius copia eſt in Calabria. Ex diuerſis Galeni locis.

ἐπιμυλὶς. ίδος. ἡ. ὁ. ſuperior molæ pars, quę etiãnũ ἐπικόνασις, & μύλη uocatur, inferior autem ὄνος.

ἐπιστάμενος. prudenter.

ἐπίχυον. τὸ. humor concretus, ac puluerulentus, lanugineq; obductus.

ἐπορέω. μ. ξω. π. κα. extendo.

ἐπόχιον. uitis ex qua aliquid naſcitur, quẽmadmodum quæ producit πλὴν σικυώνιον.

ἐπίεσις. ὁ. graui odoris, apud Hip.

ἐπωμίδιον. τὸ. in quo conficiendo plurimũ aceti adhibitum eſt. τὸ ὄξει πλεῖον κεχρημένον, uel quod multo aceto opus habet.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ

ἐρευγμὸς. ῆος. reiectio, repudium, ἐρύγιον.

ἐρεικίδες. hordea in duas partes diuiſa, ut quidam interpretantur. Galenus intelligi mauult hordea contuſa, deductamq; uocem à uerbo ἐρείδω, quod non ſignificat in duas partes diuido, ſed ſimpliciter idẽ ſibi uult quod θράυω, id eſt, frango, unde etiam, ἰῶν ἐρείκιον dicitur ἐρείκιον, quod nullo negotio frãgatur.

ἐρὶξ. apud Hippocratem ſignificat ſuperiorẽ iocinoris partem, ubi à ſeſe mutuo diuidũtur Lobi. In plęriſq; tamen exemplaribus non ἐρίξ ſcriptum repperit Galenus, ſed θρίξ Vide θρίξ.

ἐρυγματόδης. clamoſus, gemebũdus inſtar boũ, a uerbo ἐρύγω, id eſt. mugio, refertur ab Hippocrate ad morbum qui eiuſmodi induocat, interpretaturq; Galenus πλὴν ὀρυγμῶν ἀστρόεσσαν νόσον πλὴν πνευμαστῶν.

ἐρυθρὸν ἔαρ, id eſt, ſęuum rubicundum. emplaſtrum quod cruentis uulneribus imponitur, alio nomine ἔναιμον, apud Hippocratẽ.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ

ἐσαφάσσας. ad interiora deprimens, ut attingat inquiratq;. Hippocraticum eſt.

ἐχέρα. propè.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

ἑτνοθ. concoctio ex piſo, faba, alijſq; id genus leguminibus. Galenus interpretatur πᾶν ἀπὸ ἀσπρίου ἕψημα, id eſt, quamuis ex legumine coctionem.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ

ἐνάνθημον. τὸ. hærbæ ſpecies apud Hippocratem, quę ab alijs uocatur ἄνθημις, & χαμαίμηλον. de quibus uide Gale. in. iij. & . v. de ſimplicibus.

ἐυθεσία. ας. ἡ. innata corpori diſpoſitio. ἐνιαυτὸς ἐυθεσίας dicitur annus, qui fertilitatem adducit, εὐφορίας ἀποτελεστικός.

ἐυκάρδιον. τὸ. ſtomacho accommodum apud Hippocratẽ, qui ſtomachum uocat καρδίαν.

ἐυνὴ. apud Hippocratem non ſolum cubile, ſed frequenter etiam coitum ipſum ſignificat, ut in ſecundo περὶ γυναικῶν. καὶ ἄχθη τὰ σφέα λρδόσα ἐυνήν, id eſt, Atq; offenderis uehemẽter coitu.

ἐυόργηθος. ὁ. apud Hippocratẽ pro ἐυτρεπὴς. i. q̃ probis eſt moribus, ciuilis. Nã ὀργὰ aliquando idem quod βοπὸ ſignificat, ut annotat Galenus. Item qui iram cohercet, ὁ τῇ ὀργῇ ἐυχρώμενος, id eſt, qui ira commode utitur, ut interpretatur Heſychius.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

ἐφλυμον. ἐκαλόδησαν.

Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ

ἐχέλωσις. ιος. ἡ. apud Hippocratẽ, uitis alba, quã alij uocant βρυωνίαν, uel ut Galenus ait, λευκὴν βρυωνίαν. Alij item alijs nominibus uocant, uide Dioſcoridem in in quarto.

Ζ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α

Ζακέλτιδες. rapæ uocãtur a Bœotis, ut annotat Nicander Colophonius, quas à Lacedæmonijs γαστῆρες appellari

pellari tradit Apollas, qua uoce Bœotis brassicas intelligi uoluit Nicander.

ζάγκλη.ης.ἡ. ciuitas in Sicilia, sic dicta a zanclo terrigena, ut nonnulli uolunt, alij à zancle fonte. Sunt qui sic appellatam putent, quòd Saturnus ibi falcem condiderit, qua pudenda patri abscidit. Nicander in x. Siciliæ. καίτοι κ' ζάγκλης ἐλάσ' ἀρκεσανῆτ' ἀλφ ἄνω, idest, atqui & zancles didicit falcariẹ urbẽ. Siculi enim falcem ζάγκλον appellant. Alij à loci curuitate dictam uolunt. Curua enim ζάγκλια uocant. Hæc postea à Messenijs nominata est Messana. Autores Stephanus, & Hecatæus in Europa.

ζακύπνον uel ζάκυπνον. dicitur odoriferum quiddã, quod ex animalculo quodam excipitur, quod Hermolaus putat D. Hieronymum in epistola ad Demetriadem murem peregrinũ uocare. Hoc nonnullis significat muscus, inquit, & cœnãthe, ex peregrini muris pellicula.

ζάρηξ. ciuitas Laconiæ iuxta mare, à zarece lacedæmonio heroe, aut ut Stephanus ait, Athenienſi, appellata.

Z META TOY E

ζείδωρος. ον. ὁ. ἡ. terrẹ epithetum apud Homerũ, idest, donans zeam. carmen homeri est. κοὐ θνητοῖσι βροτοῖσι ἴδῃ ζείδωρον ἄρουραν.

ζεῦγμα. connexio, adiunctio, à uerbo. ζεύγνυμι. Accipitur pro nauibus aut alijs rebus simul coniunctis, ut transitum per flumina prębeant, hoc est, γεφυρισμός. Plutarchus. πλάθυρος ὁ Σκυθῶν βασιλεύς, ᾧ' ὃν ἥλασε Δαρεῖος, ἔπεσε τῇ Ἰόνων συρρέοντες τὸ ἴστρῳ ζεῦγμα λύσαντες ἀπαλλάττεν. Idanthyrsus Scytharum rex, in quem arma mouit Darius, suasit Ionũ regibus, ut Histrici pontis iunctura soluta, aufugerent. Est item eo nomine ciuitas Syriæ iuxta Euphratem condita, inde sic nominata, ẹ Dionysius primus ad Indos cũ exercitu profectus, primus Euphratẽ iunxerit ponte, ut scribit Pausanias. Stephanus de Alexandro refert quoẹ, quo'd Euphratem catenis coniunctum, cum exercitu traiecerit. Hinc ζευγματεῖος, & ζευγματίτης gentilia. Est item figura apud grammaticos & rherores, de qua uide Fabium.

ζερύνθιον ἄντρον. locus erat in Samothracia, ubi canes sacrificabãtur, ut ait Suidas.

Z META TOY Θ

ζοτρία. ας. ἡ. κοῦ

ζοτία. κοῦ

ζοτεῖον. ου. τὸ. ciuitas in Arcadia, a zœteo Tricolonis filio condita.

Z META TOY Y

ζύγα. tertium genus aceris, rubens, ligno fissili, cortice liuido & scabro, qd alij carpinũ uocare maluerũt, ut Vitruuius, à iugis quẹ bobus ex hac arbore fieri solent.

Z META TOY Ω

ζωστήρ. ῆρος. locus iuxta mare, in quo ara erat Palladis, Apollinis, ac Latonæ, quã non ibi peperisse, sed ut pariturام, zonam soluisse tradũt, atq inde loco nomẽ fuisse idirũ.

ζωδιακὸς. ad uerbũ sonat animalis. Apud astronomos capitur pro circulo, in quo duodecim animaliũ effigies figurantur, ut Aries Taurus. &c.

H META TOY. A

Ἠδύ, porro autem, ἔτι δὲ

ἡδύσμα. ατος. ἡ. pix, cui aromata sunt admista Aromata emẽ etiã aqua coquũtur.

ἡδύς. ὁ. sæuum ex aqua & aromatibus decoctũ, condimentum & confectio ex aromatibus.

H META TOY M

ἥμερις. quercum interpretantur quidam: At Homero non quercum, sed uitem significat, ut Photion testatum esse uoluit.

ἡμεροκαλὶς. bulbus, lilium siluestre, aut marinũ Romanis dicitur, ut inquit Dios. Theodoro Eliũ dicitur, sed perperam, ut annotat Hermolaus. Antiquus grãmaticus Theodorus cognomẽ Panages, ἡμεροκαλὶς Athenis dici prodidit, nõ florem, sed uellus, aut lemniscum puniceum & uersicolorẽ, quo in sacris utebãtur. Dicebatur ueteribus etiam κρινάνθεμον.

ἡμίκυπρος. ου. ὁ. uasis & mensuræ genus est, coquis, ut placet Iulio Polluci, cognitum.

ἡμεροδρόμος uocatus est Philonides Alexãdrã magni cursor, qui a Sicyone Helim uno die mille, cc. stadia cucurrit, id qd Canistius cursor Lacedæmonius quoq fecisse dicit. Suidas scribit Philippidem Athenienſem ita etiam fuisse cognominatum, quo'd mille quinquaginta stadia uno die ac nacte, ad Lacedęmonios, pficiscẽs, cucurrerit, id est, ut Lucianus memorat, cũ uictoriã ab Athenienſibus aduersus Medos pugnantibus in Marathone portam Senatui sedẽti, ac de pugnẹ exitu cogitanti nunciaret, μέγα χαίρετε, νικῶμεν, inquit, id est, plurimum gaudete, uictores sumus. quo dicto, statim expirauit. Huius Pli. quoq meminit libro. vij.

ἡμίωτον. dimidium.

ἡμιτύβιον. pars linei uestis & crassi.

H META TOY N.

ἥνικα. εἰ. μόφαι, ἧ, ἡνίων τῶν κεκεμμένων, ut interpretat Galenus.

ἥνθεν pro ἦλθεν uenit, Doricè.

ἡνί. κοῦ.

ἡνιὸς dorienſium lingua ἀντὶ τοῦ ἰδοὺ, id est, ecce. usurpat in eodem significatu Synesius.

ἤνεκες per omnia longum.

ἤνυθεν deorsum.

ἡνωφ. splendidus.

ἡνιοχεράτης dicebatur apud Lacones, qui iuuenem autem in arte equitandi instruebat.

H META TOY A

ἡλιαῖα. ας. ἡ. κῦ iudicij locus apud Athenienses, in quem

quem q plurimi conueniebant.

Θ META TOY A

Θαλερὸν πνεῦμα. spiritus magnus atq impellens.

θαλερόν. calidum, uelut quod solaribus radijs expositum fuit. Deductum nomen, παρὰ τὸ θέρειν, ut annotat Gale.

θαργηλιών. mensis infaustus habebatur, prẹter diem sextum, qui erat auspicatissimus.

θάλλες, aut θαλλός. surculus, ramus, germẽ. Apud antiquos generale erat ad quoduis germinans, ut annotat Theocriti interpretes, quãq Atheniẽses κατ' ἐξοχὴν, de olea dixere. Hesychius ait, pprie oleæ aut palmæ ramũ significare, tunc q sine addito fere efferetur. Lucia in pisca. στεφανωσάτω θαλοῦ στεφάνῳ, coronetur oleaginea corona, alioqui frequẽter cũ addito. Archilochus ἔχεσα θαλὸν μυρσίνης ἱέρσεις, tenens ramum myrti, delectabatur, non tamen id perpetuo obseruatur. Homerus θαλόντ' ἐρίφοισι φορῆναι, surculũq hœdis portare. Dicitur & θάλεια ramus oliuæ arboris, quẽadmodũ κράδια ficulneæ. Sunt & i cepis θαλοὶ apud agriculturẹ magistros, quo nomine stipites, folliculosq intelligunt, quibus semen continetur.

θαλοφόρος. Comico sale dicebantur apud Athenienses, qui iam nulli rei utiles essent. Inde sumptũ quod senes & uetulæ in Panathenæis θαλοὺς. i. oleæ ramos gestare soleãt.

Θ META TOY E.

θεόξενος apollinis epithetum, cuius edes erat apud Pellenenses.

θεόξενον. ου. τὸ. certamen apud Pellenẽ in honorem Apollinis celebrari solitum, ubi ex argento uictoribus præmia ꝓponebantur.

θεὸς. deus. Socrales apud Platonẽ, uidẽtur (inquit) mihi prisci sæculi homines i Grẹcia eos solos existimasse θεοὺς, quos nunc quoq q plurimi Barbarorum, nimirum Solem, Lunam, Terram, Astra, Cœlum, atq hæc cum uiderent cursu incedere, ab ea natura τοῦ θεῖν, idest, currendi, θεοὺς appellasse. Moscopulus scribit Græcos θεοὺς appellasse τὰ στοιχεῖα, idest, elemẽta, ἃ θέουσι ἀεὶ, idest, quæ perpetuo currunt. Huc pertinet quod non modo Platonici, uerum etiam Peripetetici, cœlestes sphæras animatas tradunt, & Theophrastus philosophum negat, qui cœlestibus uitã esse fateri nolit. Alij θεὸς, quasi δεῖος, idest, metus dici uolunt (nam τὸ δ. fibi mutuo cedere solẽt loco) id quod Statij carmine confirmatur, primus (inquit) in orbe Deos fecit timor. Sunt item qui deducant ἀπὸ τοῦ θεᾶσθαι quod cuncta tueatur, iuxta Grẹcum senariũ, ὀξὺς θεοῦ δ' ἀφθαλμὸς ἐστὶ πάνθ' ὁρῶν, id est, oculus dei acutus est ad oia uidenda.

θεματισμὸς in architectãdi ratione positum, stationem interpretantur, quæ decorem operibus parit, uelut cum Ioui, Fulguri, Soli,

Lunẹ Cœlo, ὕπαιθρα, idest, subdialia cõstitui deorum templa proponimus. At Mineruẹ, Marti, Herculi, dorica seueritate nullis admodum delicijs: Veneri, Floræ, Proserpinẹ, fontiũ Nymphis, lasciua Corinthiorum floridaq exornatione cum folijs uolutisq: Iunoni, Dianẹ, Libero patri, ionica mediocritate. Ex Cœlio.

θεμίστω. ους. ἡ. mulier indigena Cypriæ, quã ijdẽ matrem Homeri fuisse dicunt.

θεοκοσμὸς. dictus est statuarius quidam apud Megarenses, quod deorum effigies exquisitissime exprimeret, Hic dicit Iouis olympij simulacrum, adiuuante Phidia, fabricasse, sed imperfectum, propter Lacedęmoniorum contra Athenienses bellum. facies enim ebore atq auro, reliqua uero luto & gypso constabant.

θεσμοφόρια. τὰ. festa erãt Athenis (autore Plutarcho) in quibus Argyptiorum more mulieres a cibis abstinebant, humiq iacebant, Pli. li. 24. scribit matronas in thesmophorijs Athenienſium castitatem custodientes folijs uiticis cubitus sibi sternere solitas.

θεσμοφόρος ναὸς templum uestutissimum erat in Drymiẹa ciuitate Phocydis, aut ut Stephanus scribit, Drymia.

θεωρία. ας. ἡ. sacerdocij munus, circa maiora speculatio, & omnes cõuentus, uñ ferunt Erysichthonida cũ μετ' ἀλλοθεωρίαν Athenas reuerteretur, in nauigatione mortẽ obijsse. Est & nomen cuiusdam meretricis.

θεωρικὰ χρήματα, aut θεωρικὸν ἀργύριον. pecuniæ erant quæ in Theatri edificationes ex pub. prouẽtibus erogabantur, quibusq fori, sedilia aliaq id genus in Theatri usum emerẽtur. Hæc autem prius dicebantur στρατωτικὰ, qd ad bellicos usus tribui solitæ eẽnt, unde Lacon quidam dixisse fertur, uehemẽter falli Athenienses, qui ludis tantum impenderent studij, ut quæ in classis exercituum q apparatum forẽt absumenda, in theatricas erogarent uoluptates. Dicitur autem Pericles, popularem aucupatus gratiã, ex stratioticis theoricas primus constituisse ciuitatis prouentus, ne iure spectandi tenuores priuarentur. Postea lex lata fuit ab Eubulo quopiam, capitis esse reum, qui secus de pecunijs pub. statui censuisset. Hesychius iu ludos Dionysiacos & Panathenaicos dari solitas has pecunias scribit. Qui autem huic rei præ erat τοῦ θεωρικῶν ἄρχων dicebatur: Romani huiusmodi pecuniã, quæ in spectacula absumeretur, lucar uocabãt, quo'd hęc ex lucorum prouentibus colligeretur. Plurima fit mẽtio τῶν θεωρικῶν χρημάτων apud Demosthenem in orationibus olynthiacis, & ἐν τῷ πρὸς συνλάξεως.

θεωρὶς. nauis qua θεωροὶ ad sciscitanda oracula, sacrificia peregrina, festa, & publicos conuentus, idest, πανηγύρεις ueherentur, qualis ab Athenienſibus in Delum mittebat quotẽnis ex Thesei uoto, quo die scribit Plato in Phędone

in Phædone urbem lustrari solitam, & de nemine capitale sumi supplicium consueuisse. Dicitur & uia qua ad sacra illa prosiciscebantur, teste Hesychio.

θεωροὶ interdum spectatores dicebantur. Item qui sciscitatum oraculum mitterentur ab Athenienſibus, ut ſcribit Iulius Pollux. Hoc nomine in uniuersum intelligebantur, qui diuinarum rerum curæ præficerẽtur, quod ὥρη sit idem quod φρόνησις, cura. Sophocles, θεωρὸς ὡς ἔφασκεν ἐκπλεῖν μῶν, id est, ut sacrorum præfectus dicebat peregre agẽs. Et qui ad publicos mittebantur conuentus (id est, πανηγύρεις, quales quinto quoq; anno celebrabantur) qui item ad sacra certamina, sic appellati sunt.

Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥΗ.

θέρα Proserpinæ cognomen, cuius ædes conscendentibus ad Trophonij oracullum (quæ erat in Lebadia Bœotiæ regione) occurrit iuxta Διὸς βασιλέως ædem. Est & insulæ nomen, cui Theris Antesionis filius id nominis imposuit, cum prius καλλίστη diceretur. Item insula una ex sporadibus, ex qua colonia Laconum Cyrenen deducta est, ut tradit Pindarus.

θῆραι. αἱ. Græcorũ scriptoribus maximeq; poetis dicuntur in sylius & solitudine agẽtes quadrupedes, ob naturalem ferociam homini nocentes, nec nisi ui coacti, eius imperium accipiẽtes, priuatinq; leo aliquãdo ea uoce significatur, atq; ita utitur etiam Plutarchus in Pompeio, quem in Theatri sui dedicatiõe populo dedisse ait θηρῶν ἀμίλλας, id est, bestiarum pugnas & certamina, in quibus πενταετεῖς λέοντες ἀνῃρέθησαν, unde manifesto colligitur θῆρας nõ significare nisi ex hoc genere & censu feras. Has ipsas feras uocant ijdẽ mas. genere θῆρες, & neutro θηρία qua uoce usu est Lucianus ĩ piscatore λέγεται δὲ καὶ βασιλεύς τις Ἀγύπτιος τοιαῦτα περὶ τὴν ἐρέχθειαν πλάσαι, τὰ θηρία (μιμηλότατα δ' εἶναι τῶν ἀνθρωπείων) ἐκμαθεῖν τάχιστα καὶ ἐρχεῖσθαι, id est, fertur etiã nũ Aegyptiæ rex quidã artem saltandi simias aliqñ docuisse. Proinde feras (ut sunt ad actus humanos imitandos procliuæ) ilico perdidicisse ac saltasse.

θηρία. τὰ quamuis apud Græcos scriptores nihil aliud quã θῆραι & θῆρες significent, medici tamen Græci ad proprium genus eorum traxerunt, quæ ictu aut morsu uenenum relinquunt, uelut serpẽtes, uiperæ, aliaq; id genus uenenata animalia, unde Nicander θηριακὰ opus suum inscripsit, qd̃ in eo de uenenatis omnibus scribat. θηριακὰ ἀντίδοτα uocarũt, quę uenenatorum eiusmodi animalium maleficio aduersantur. Sic item Dioscorides scribit Acorum πρὸς τὴν θηριοδήκτων conferre, id est, uenenatorũ morsibus, quanq̃ Plin. quos medici græci uocant θηριοδήκους, sæpe numero bestiarum morsus, uulnera, ictus, sæpe uenenatorum, nonnunq; serpentium reddidit, nusq̃ sibi minus cõstans, à quo & Hemolaus inductus est, ut θηριωδήκης bestiarũ percussus uerterit apud Dioscoridem. Hippocrates tamẽ, ut annotat Galenus, ita etiam lumbricum & ascaridem appellat, & ulceris speciem, ut libro περὶ τόπων τῆς κατ' ἄνθρωπον, de locis ĩ homine, θηρίον (inquit) καὶ τὸ σῶμα ἐπέχει τῆς σχεδὸν ὅλης Therion (ferinum ulcus uocant) propter ea corpus inuadit.

θηρώδης. apud Hippocratem sæpe idem quod φθινῶδης, id est, corruptioni obnoxium.

θῆτες dicebantur non qui huius aut illius seruitio mancipatiessent (nam ij δοῦλοι uocabãtur) sed q̃ promiscue cuiuis operã darẽt, unde Hesychius θῆτας ĩterpretatur μισθωτάς, id est, mercenarios. Hi etiam θάνατοι dicũtur. Secludebantur autem tales ab honoribus priusq̃ ples principatum affectare cœpisset. Dionysius tamen cliẽtes θῆτας dici putat ã seruitute apud Athenienses.

Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

θλάσσοσις. ηος. ἡ. hærbæ species apud Hipp. quam Romani mõ scandulatium, modo capsellam, modo pedem gallinaceum uocãt. Galenus hãc fœmino genere θλάσσην appellat. Diosc. θλάσσι neutro. uide Dios. Gala. & Aiginetam de simplicibus.

Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

θρῖα. τὰ. folia fici arboris, sic dicta ab asperitate. Sic item dicuntur folia uitis, ac edulia in ipsis ligata, Erant enim apud ueteres cerebri portiones intra fici folia (id est θρῖα) curiosius percocta, unde apud Comicum ἐγκεφάλου θρῖα dicuntur ex ijs quæ elegantius scitiusq; condita essent, quibus utebãtur Atheniẽses. Sic & νῖθ' ἐγκέφαλον, & φοίνικα ἐκκέφαλον, id est, Iouis & palmæ cerebrum decibis exquisite delicatis. De quibus plura Pausanias & Athenæus. Hesychius scribit θρῖον adulij genus factitiũ eẽ, qd̃ bifariã paratur. i. ex muria, uel ex ouis cum melle infuso, quibus fici folia asperioria, id est, θρῖα, addebantur.

θρῖξ præter notas significatiões, usurpatur ã sacrificis ĩ alio significatu, ut annotat Galenus, cuius uerba sunt. Τριχὰς καλοῦσι οἱ θύτες τοῦτο ἐν φάσκοντες τὸ σῖμα τῶν κατοχῶν τὸ δεξιοῦ λοβοῦ φλέβιον νεῦον, ἀνὼ μελαινοῦν, id est, trichas autem appellant sacrificuli, quoties in summa parte hepatis, iuxta dextrum lobum, uenula angusta apparet, citra nigredinem. Vide ἕρξ.

Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ

θυάς. Castalij filia, quę Baccho omnium primũ sacra fecisse dicit, unde θυάδες. Erat eiusdẽ nominis mater Delphi ex Apollinie, à quo Delphorum ciuitas nomen accepit.

θυάδες. à Thya Castalij filia dictæ sunt, erãtq; Bacchi sacerdotes, aut, ut alij scribũt, θυάδες Atticæ erant mulieres, quę alternis annis unà cũ Delphicis mulieribus, Parnassum adeuntes, Dionysia orgia celebrabãt, & in uia quę ducit ad Parnassũ, & iuxta Panopeos, choreas ducebãt: unde Homerus Panopeorum ciuitatem καλλίχορον appellauit. Loycophronis interpres, non à Thya, sed à uerbo θύω dictas putat, quod aliquãdo idẽ est quod ὁρμῶ, quasi quæ per montes impetu quodam uelut lymphatæ ferrentur.

θύη. suffitus, odoramenta. Hippo.

θύμαλα apud Hippo. idem quod θυμιάματα.

θυμβρᾶκα. apud Hippo. hærba, quam alij θύμβραν uocant.

θυμελικοὶ sunt inter Scenicos connumerati, sub quo nomine comprehenduntur, citharœdi, q̃ & fidicines dicunt. i. citharæ accinẽtes: Citharistæ, id est, qui citharam tantũm pulsant, nõ etiã accinunt, Lyristæ, Tibicines. Porrò θυμελικοὶ & σκηνικοὶ ĩ hoc differũt (teste Vitruuio) quod θυμελικοὶ in Orchestra actiones suas peragebant. σκηνικοὶ autẽ. id est, Comici, & Tragici actores, in Scena. Erat autẽ σκήνη locus ante scenam porrectus, ubi pulpitum excitatum erat, quo actores fabularum prodirent, ita ut σκηνὴ altior esse pulpito, pulpitum autem altius Orchestra, quæ ipsa locus erat saltãtium, unde & nomen habet, quasi saltatorium, à uerbo ὀρχοῦμαι. Numerãtur quoq; θυμελικοὶ, quemadmodum ξυστικοὶ, iter Athletas apud Vlpianum.

θυμοῦχοι. οἱ. dicebantur sexcenti apud Massilienses, quibus respub. curæ erat, è quibus xij. principes, tres præsides, autoritate & opibus longè primi, nemoq; θυμοῦχος fieri poterat, nisi qui iustos filios haberet.

θύννοι. quibusdam dicũtur marini porci, quos Athenæus ait minimè à uero discedere, quod Polybius scribat in Lusitania profũdo mari quercus glandiferas innasci, unde θύννοι uescantur.

θυννοσκόποι dicti sunt homines è litore æditiore Thynnos specularĩ soliti (Theodoro Thynnarij Thunnarijq; dicũtur) hos simulatq; ĩ retia se insinuasse uidebãt, fuscis his eos conficere adoriebantur, ut annotat Aristophanis interpres in Equites. Vtuntur & hodie in Hispania eiusmodi piscatione. Hinc uerba θυννίζω & θυνάζω deducta. Budæ.

θύρεα. ciuitas in agro Argiuo quæ à Thyreata Lycaonis filio nomen accepit, ut Arcades arbitrantur, θύρεα uerò de qua Argiui Lacedæmonijq; pugnarunt, θύρη quoq; per syncopen multitudinis numero dicit. Incola autem θυρεάτης, uel θυρεάτις.

θύρεον. ciuitas Arcadię ab Hypsunte & Hœmona condita, unde gentile θυρεῶν.

θυρίδες. summitates Tænari.

θύριον. ciuitas Acarnaniæ, unde gentile θυριεύς.

θυρεὸς oxytonum, coronam nuptialem, præter alia, significat.

θύσανος. infima uistis pars, fimbria, licium, unde Homerus ἀιγίδα appellat θυσανωτόν, id est, scutum fimbriatum. Dicitur item βρόχος & κρεκὸς proeodem. Sunt item θύσανοι sciissuræ quædam, unde apud Pausaniam ἀριθθύσανοι, id est Martis Thysani.

θυσλα. τά. hastæ genus, sic item dicuntur sacrificia θελεστικά, id est, ad initiationem pertinentia, & uirgæ quædam quibus quæ Baccho grata essent, ad eius aram ferebantur, ut folia uitis, rami, uirgultæ, ferulæ, uictimæ, hærbæ, &c.

θυώματα. τά. unguenta quæ non ex floribus, sed ex aromatibus conficiebãtur, quod & Homerus nouit, cùm τεθυωμένον, hoc est, delibutum eo gñie Iunoni corpus fuisse cecinit.

θώραξις. ιος. ἡ. propriè significat armorum instructionẽ circa thoracem. porrò quia uinũ τὸν θώρακα θῆμένης. i. pectus calfacit, ac uelutĩ armat, factũ est, ut metaphoricè significet οἴνωσιν, μέθην, ἢ οἴνου πόσιν, id est, uinolẽtiã, ebrietatem, uini potionem, Nam ijs uocibus Galenus interpretatur apud Hippo. colligitq; id significare ex eo quod in lib. de natura humana, & uictus ratione οἱ θωρηκοῦμενοι & ὑδροποτοῦντες sibi mutuò opponuntur: eo, inquit, indicio perspicuũ facit θωρηκουμένους appellare se οἰνοπηποῦντας. Hinc & ἀκροθώρακες uocant uehementer ebrios. Lucianus, ἐπίνομεν δὲ ἀμυστί, καὶ ἥδιστα ἀκροθώρακες ἦμεν, id est, citra spiritus reciprocationem bibebamus, ac ĩã bene potĩ eramus. Eustathius autem à uinolentorum contentione uerbi notionem deductam putat, id est, διὰ τὸ μάχιμον τῶν μεθυόντων. Sunt qui quoties hæc uox ad potum referatur, nõ θώρηξιν, sed θῴρηξιν per ο & ι scribi uolunt, deductamq; esse à uerbo θόλω, id est, salio, quòd impetuose prosiliant uino madidi. quibus Hesychius quoq; subscribit, qui θῴρηξιν interpretatur οἰνοπηποῦσαν, θώρηξιν uerò κοδῶλιον.

θωρήσσω. μ. ξω. π. κα. κται

θωρήσσομαι. armis me istruo, thorace me munio εἰς τὴν μάχην ἑτοιμάζω, pugnæ me paro, uinũ poto. Oppiani interpres ἀλειφήσαν. α. θωρήσσειν exponit ἀκρατοποτεῖν, id est, meracius bibere. De uerbi ratiõe plura dicta sunt in θώρηξις.

Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α

Ἰαδίζειν. propriam qualitatem seruare, seorsim nasci, proprio odore spirare. Dioscoridis interpretetes.

ἰνδόω. oliquum & obscurũ reddo, rem inuoluo, cõfidere seu residere facio, ueluti quando spongiæ in sese premuntur.

Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε

ἱερὸν antiquioribus grande significauit, ut docet Plutarch. in libel. cui titul. terrestribus ne an aq̃tilibus brutis maior prudẽtia sit? sic ἱεροὶ πόδες, magni tripodes, & Homerus Iliad. xvi. ἱερὸν ἰχθὺν appellauit magnũ, & in

& in anatome ἱερὸν ὀστοῦν, quo nomine uocatur os, qua parte uertebrę finiũt, quod grãdius sit omnibus alijs in ea parte ossibus: quanq̃ non desunt qui ἱερὸν ὀστοῦν ob id potius dictum putant, quo'd dijs id offerri soleret, unde & Menandrũ locutum, cùm diceret, ὃι δὲ τὰὶ ὀφφῦν ἀκρανθύσαντες. & ἱστιλη φία ἱερά, quo'd grauis esset morbus. Sunt itẽ qui interpretentur ἱερὸν aliquories ἀ ἄφεζον καὶ ἱέμενον, id est, emeritum dimissumq̃, ut βοῦς ἱερὸς, bos qui aratro nõ amplius adiũgitur Dicitur item ἱερὸν subinde κ᾽ ἐνφημισμὸν, ut in illo Appollonij Argo. α. ἱερὴ δὲ φατίζε ται πέτρη. sacra etiam dicitur petra hæc. Magnę siquidem affectiones ἱεραὶ καὶ καλαὶ, id est, sacræ & pulchræ, nuncupantur: & Iepram sacram, de qua Callimachus, ψευδόμενοι δ᾽ ἱερὰν φημίζομεν, mentientes sacrã uocamus. ἱερὰ ὁδὸς dicebatur Athenis qua mystæ pgebãt ad Eleusina. ἱερὸν λίθον uocat Homerus in Odyss. ob sacrificiorum frequẽtiam, cuius rei argumento sunt festa inibi celebrari solita, quę τὰ ἐλύσια uocabãtur, ἱερὰ σῆ apud Sophoclẽ uocatur, quo nomine, autore Thucydide, priuatim uocabatur terra iter Megarã & Athenas, quæ & ἀόριστος dicebatur, quo'd nullis foret distincta collimitijs, nec sata esset. Nam quæ seritur limites habet, necq̃ confusanea est. ἱερὰ δόγματα dicuntur decreta Amphyctionica. ἱερὰ ἡμέρα significat eam diei partem, quæ à matutino tempore porrigitur ad meridiem, quo tempore Dijs cœlestibus rem diuinam obire, uetustissimi moris fuit. nam Sole iã uergente in occasum, manibus operabantur. ἱερὰ τριήρης, id est, sacra triremis, per quam intelligimus Paralum, Salaminiam, Antigonida, uel Demetriadem, etiam si glossographi Demosthenis ἱστάρχλον duntaxat intelligant, quo'd is sacris destinari soleat. ἱερὸς πόλεμος non significat magnũ aut execrabile bellũ, sed qd̃ p Delphico oraculo gestũ est à Lacedæmonijs aduersum Phocenses, qui id sibi uendicare uolebant, cuius meminit Thucydides, & causam refert Aristot. lib. v. Politic. Gesserunt & Athenienses ἱερὸν πόλεμον appellatum contra Bœotios pro Phocensibus, à quibus oraculi ius auferre niteba ntur, unde etiam πόλεμος φωκικὸς dicebatur, ut in Missenaicis rebus scribit Pausanias.

ἱερομνήμων, ονος. sacrator, antistes sacrorum & interpres, qui sacra populo faceret: hic addebatur tribus Pylagoris.

I META TOY Θ

ἰθώμη. ciuitas Thessaliæ Pelasgiotidis, cuius meminit Homerus in catal. Est & Messeniæ ciuitas, ab Ithonio tege denominata: hinc gentilia ἰθωμαῖος, ἰθωμήτης, & Dorice ἰθωμάτας, quo nomine Iupiter quoq̃ appellatur. Est item ἰθωμαῖα & ἰθωμαῖς nomen festi.

I META TOY K

ἰκταρ. prope, euestigio, crebro', pauloãte. Hippoc. in secundo de mulierum morbis, pro pudendo muliebri usus est.

ἰκτεριῶν. felle suffusus.

I META TOY A

κἶνοι. oculos distorqueo.

ἐλιττοῦδες. de terræ lumbricis dicitur, quorum natura est in seipsos cõtrahi, tũ explicari, mox iterum contrahi, perinde atq̃ in inuersione centipedes marinæ paulatim à cauda se contrahentes inuertunt.

I META TOY M

μερόομαι. cum uiro rem ueneream habeo.

I META TOY N.

νάρδος. plantæ genus in India, quæ ad piperis plãtam plurimũ accedit, cuius fructus appellatur μυῤῥόλαινον, quod similis sit.

νδιοδίτης. epith. Bacchi, quo'd Indos deleuerit.

νες non solum in animali dicuntur, sed etiã in folijs, quales manifesto' uidẽtur in folijs uitium & ficuũ à tergo. Pli. modo' fibras modo' neruos, modo' uenas, modo' dorsũ uocat pro rerum necessitate.

νέω euacuo.

νώδης. fibrosum, neruosum.

ἐξάλη. capræ adultæ cutis.

ἔξαλος. salax, capri epith.

ὄξυς. rectitudo, rectæ lineæ protractio. Aeolicum est, ut annotat Corinthus, ἰνθυωρία, uisus rectitudo, accessus.

ἐξίον. folium albi Cameleontis.

ἰξύς. medium inter lumbos & coxendices.

ἰοβόλον. uenenatus ictus, uirus iaculãs, morsu aut ictu uenenũ relinquens, uenenum uibrans, ut uiperæ.

ἰονθος. cicatrix malè curatarum pustularum, quæ in pueris, & intra septenniũ plærũq̃ toto corpore, prę sertim in uultu fiunt. Latinis uari uocantur.

ἰός. dicitur in cũctis metallis, quod uetustate humore, cessationéue asperitatis & malico loris illis accreuit.

ἱστοληβίτης. καὶ

ἱστοληβήτιον. uas ĩ quo excalfiũt aquæ, caldariũ.

ἱστίτης. panis ĩ furno coctus, q & καμινίτης dr̃.

ἱστοκόμος. agaso.

ἱστοκρημνα ῥήματα. uerba quæ ĩ rupiũ & scopulorum morem grandia sunt, hoc est, grãdiloqua, & sesquipedalia, Nam ἱστοι in cõsitione magnitudinẽ significat, utitur Aristoph. in. Ranis Dicuntur & ἱστοβάμενα ῥήματα. eodẽ significatu. i. grãdia & sublimia, ob id scilicet, quod qui uehuntur equis, altius se à terra extollunt.

ἱστομανεῖν insano equorũ amore flagrare.

ἱστοσίλινον. grande apium.

ἱστοῖον μάραθον grande maratrum, Latini fœniculum erraticum uocant.

ἱστοτροφία. ας. ἡ. equorũ nutritio, quã recẽtiores caballationẽ uocãt. Apud Spartianos aũt inter sæuissimas execratiões erat ἱστοτροφία, eo' quo'd

eo' quo'd magno cõstaret impendio, & homines suaui captu ad perniciẽ ducerẽt.

ἱστοτόφιος. idem quod ἱστοτροφία. Item carduus, stupa.

ἰσεννύω. in ætate media adæquo

ἰσάλλη. cutis.

ἰχαλᾶς. tenuis, macilentus.

ἰσχίας. grauissimus dolor, qui fit in ossis eius iunctura & articulo, quod ἰσχίον dicitur, Marcellus in Diosc. coxendicis dolorem plerũq̃ uertit. Item coxẽdix.

ἰσχίον. coxa, uertebra coxarum, coxẽdix. Coxẽdices autem, id est, ἰσχία ossa duo sunt in posteriore hominis parte sacro ossi, ĩ anteriore aũt sibiinuicẽ insitionis modo adiacentia: in anteriore parte pubis ossa hæc etiã uocantur.

ἰσχερία. integræ urinæ suppressio, quando canalis oiõ obstructus est, Marcellus uertit suppressam urinã, aut obstructam uesicã.

ἰχυήμαλα. piscium disquamationes & decorticationes.

ἰχύνη. piscis marini pellis exiccata, potest itẽ significare ungulam ferream, qua in resectione embryonis utuntur, propter similitudinem cum squamis piscium. Galenus,

E META TOY T

ἰτωνία. ας. ἡ. Palladis cognomen ab Itonio Amphyctionis filio, cuius templum erat inter Alalcomenas & Coroniã, ut scribit Pausanias, Stephanus ab Itono heroe sic dictã ait, dicitq̃ eandem etiam ἰτόνιον & ἰτωνεῖον.

ἴτυον. pars sub umbelico ad pubem, quæ etiam ὑπογάστριον dicitur.

I META TOY X.

ἰχθυοτροφεῖα. uiuaria.

ἰχνότερος. gracilior, exilior, tenuior.

ἰχώρ. Sunt qui cruorem uertant, Pli. saniem, Celsus sanguinem. Theod. rabem. Marcellus in Diosc. modo' aquosos sanguinis humores transferre maluit, modo' aquosas sanguinis partes. Olim Græci hac uoce corruptos & incorruptos corporis nostri humores omnes indicabant, in medicina autem sanguinem, & sanguini mixtos humores omnes priuatim significarunt, necq̃ Homerus Iliad. ε. ex uulnere Veneris à Diomede ĩ bello uulnerat̃q̃ fluere ἄμβροτον αἷμα ἰχῶρα dicens, aliud q̃ sanguinem intelligi uoluit: nihil enim ex recenti uulnere fluere aliud poterat. Diocles cõtrà antiquissimus Græcorum medicus, Antigono regi multa ad sanitatem p̃cipiens, inter cætera dicebat, uerno tempore, præsertimq̃ Maio mẽse, augeri in hominibus pituitam, & dulces ἰχῶρας, æstate cõtra flauã bilẽ, & amaras ἰχῶρας, eosdem commixtos sanguini & carni humores hos intelligẽs, quos Pli. saniẽ appellauit li. xxviij. cap. x. Quidam, inquit,

inassati iocinoris sanie inungunt, de re medio loquens contra oculorum imbecillitatem, quod Dioscorid in secundo dixerat, τὸ δὲ ἥσσαζος ἢ ἀιγὸς ὀπωμένα, ὁ ἀσωδρέιων ἰχῶρ ἰγχριώμενος. Celsus autem lib. vi. Sed sic laborantes inungi oportet sanguine iocinoris, maximè hircini. Quales autem ἰχῶρες sint, poterit quis intelligere, secta uena, educto sanguine, post aliquod tempus superstare eos uidens.

K META TOY A

Καγχρὺς frictum hordeum, ut annotauit Photion. Galenus plurali tantum numero κεγχρύας pronũciat, singulari uero', non hordeum, sed radicem λιβανοτιδος, hoc est, roris mariniab Hippocrate significari admoneт.

καθαίρειν apud Dores accipitur ἀντὶ τοῦ μαστίζειν, id est, flagellare, ut annotat Corinthus.

καθαρὰ ἐσθὴς, καὶ

καθαρὸν ἱμάτιον, non uertendum puram uestem, & purum pallium, sed potius candidam, ut docet Bayfius, quia pura toga & uestis aliud prorsus significant. Vide Bayfium.

κάθαρσις. pro menstruo sæpe apud Medicos

καθὶν. singulatim, per singulos.

καθηρῆρες. οἱ. syphones quibus ĩ uesicam aliquid infunditur.

καθηγήμων. præceptor, & qui rem instituit.

κακοήθης. non unum certúmue mali genus significat, sed omne malũ quod ui sua grãde difficilæq̃ curationis est, aspectu autem debile & ignauum, & quod malo dolo fallat, ideo sic appellatum: Nam κακοήθεις homines sunt, dissimulato maleficio nocentes. Paul. Aeg. ait: esse antiqua, & cicatricem difficillimè contrahentia ulcera, sic q̃ uocari, quæ alijs χειρώνια, uelut Chirone medicinarum peritissimo indigentia, alijs τελέφια, quod in huiuscemodi ulcere Telephus consenuerit. ex qua difficili eorum curatione Iuuenalis quoq̃ dixit, tenet insanabile multos Scribendi cacoëthes. Celsus uocat mala ulcera, quidam malefica, & si dolosa fortasse aptius dicerentur.

κάκλος genus cardui, qd̃ in Sicilia nascit̃. Athenæus. lib. ij. dipnos. carduum altilem ea uoce significari simpliciter credit.

καλλιβλέφαρα. uenustatẽ ĩ palpebris habens. Nã ueteribus maxima palpebrarum cura erat. adeo' ut eius artis præcepta in antiquis scriptoribus legantur.

καλλωπίζω ornatus & elegantiæ studiosus sũ, propriè qui uultum fuco exornat.

καμάρωσις. ος. ἡ. caluæ ictus, in quo ossis pars aliqua in testudinis & cameræ formam suspẽsa relinquitur, altrinsecus à reliqua calua separata, Sonat autem quasi dicas testudinationem.

καμάρωτα. camerata. qualia sunt uehicula quibus matronæ gestantur, corio contecta.

 καπνὸν

καανὼν nõ modo regulam significat, sed etiam certum cibi potũsue modum, qui militibus dabatur, unde Erasiocatur Canonicos hodie nõ à regula, sed à prębenda potius appellatos uideri posse.

καρδία antiquissimis scriptoribus, & quo tempore Hippocrates medicinam cõmẽtatus est, non cor seduentriculum & ostium stomachi dicebatur, eaq; uoce stomachum & eius ostium duntaxat intelligebant. in qua significatiõe etiã Thucydides utitur. lib. ij.

καρδιακὸς. morbus qui fit in uentriculi ostio & stomacho cum immodicis sudoribus, teste Galeno.

καρδιαγμός. pũctura & dolor qui fit in ostio stomachi & superiore eius uẽtriculo, qui stomachus nunc passim appellatur, Dicuntur item καρδιακμοὶ qui in fame sentiuntur pruritus magis q̃ erosiones, unde καρδιᾶν fame scere, uocatur idem affectus καρδιακή.

καρηβαρικὸν. quod caput aggrauat, uim habens capitis grauedinem inducendi, uelut ebrietas, & similia.

κάρθα pro λίαν ualidè, Ionicum est.

καρκίνωμα. inęqualis, glomerosus, liuescẽs, aspectu teter, & cũ dolore tumor, qui in omnibus summi corporis partibus fieri potest, pręcipuè in fœminarum mammis, factum nomen à cancro aquatico, quoniam circa id implentur & intenduntur uenæ, canerorum pedibus à glomere illo corporis descendentibus, similes: aut ut alij uolunt, quoniam difficilimè euellatur ab his partibus in quibus ortum est, quemadmodum & cancer tenacius retinet quæ semel apprehenderit: Nam malum hoc tam pestilens est, ut mitiora remedia negligens, asperioribus irritetur. quod cũ nondum exulceratum est, dicitur καρκίνωμα κρυπτὸν. id est, latens, apud Hippocratem.

κάρος. morbosa quies, & inexpugnabilis dormẽdi necessitas. Pli. soporem uocat, ut cùm dicit, cauendum esse ne somnis sopor fiat. In hoc solũ à lethargo differt, quod Carosumnus p̃cedit, in Lethargo autẽ sequit, & in Caro p̃cedit febris uehemẽtior, Lethargo ignauior sequitur, utrumq; ex eadem materia fit, nimirũ pituita: dicitur autem à capite, in qua parte fit.

καροῦν. sopire, profunda & morbosa quiete dormire.

καρωτικὰ. quę in profundam & malam illam quietem (quę κάρος dicitur) hoiem trahũt.

καρπίζειν. fructus decerpere, fructus percipere, frui. Dicitur & hoc καρπωσῦν, ἐπικαρπίζειν, & ὑπακαρπίζειν. Dicitur etiam uerbũ hoc de ijs frugibus quiterrã exhauriũt extenuãtq; Theoph. κάρπιζεν τὴν γῆν μάλισα πυρός. id est, triticum maximè terram extenuat. Plinius hoc ad uerbum defrugare dixit.

καρπωσῦν. fructũ capere seu pcipere, utilitatem assequi. νίκα τὰς τῶν πόλεως συμφορὰς καρπωσῦν, id est, priuatim ciuitatis calamitatibus frui, hoc est, ĩ calamitate publica priuatim se oblectare, sibi & genio suo indulgens, uel potius ex incõmodis pub. sua cõparare cõmoda. Dicitur & hoc καρπίζειν.

καρπὸς propriè de ijs quæ seminis causa à natura facta sunt, ut in poma exterior caro semina claudens, & in leguminibus folliculi. Accipitur sæpe pro semine, quod alterũ alterius causa fit, atq; ita sępissime usurpatur à Dioscoride. Sic itẽ dicitur finis cubiti uersus manum, unde manum mittere in carpũ dicuntur medici, ubi arteriæ motionem explorant, authore Galeno.

καρτερόω. tolero, sustineo.

καρυηρὰ. κῆλ.

κάρυα. τὰ. nuces. Lucianus in pisc. κάρυα τῆς κόλπου ἔχων, ἀφῆκεν ἐς τὸ μέσον, nuces in sinu habens in medium proiecit.

καρύκαι. αἱ. amydalæ, castaneæ, locus Dianæ sacer, nomen festi.

κάρφος. stipula, & hærba quę in frugibus aruit, sarmentum.

καταγλωττίζειν est quando inter suauiandũ lingua exeritur, quo utitur Aristoph. in Nebulis.

καταίζειν. casię modo esse & qualitate, casię similem esse, casiã repsentare, casiæ odore esse.

καταιωνοῦν. uitam traducere.

κάταγμα. quãuis generale nomen sit de omnibus ossium fracturis quæ in corpore fiũt, quando tamẽ nulla corporis pars adijcitur, uerbi causa, ulnæ, humeri, tibiæ, &c. ad capitis ossa confracta priuatim referendum est.

κατάγω. propriè deorsum duco, κατάγειν τὰ πλοῖα quod Latini dicũt subducere naues, hoc est, ex aqua in terram, quod ex Physicorum traditione, aqua sit terra editior. Demosth. καὶ ἀφιλιππικὴ, Διοπείθης ἀδικεῖ κατάγων τὰ πλοῖα, καὶ οὐ μὴ ἐπιτρέψειν ἀνῷ. Atq; Diopithes iniurius est, nimirum qui naues subducat, id quod neutiq̃ illi permittendũ est, quasi diceret, nauibus infestus est, nec permittit rectoribus illarum ire quo uelint, sed in terram ducit & spoliat, ut piratę solent.

καταδικαιτάω. condemno, arbitrium contra alĩ quem pronuncio.

καταδρομῶν. incursionibus deuasto.

κατακῆδω. decumbere, id est. ęgrotum esse, apud medicos.

κατακύπτω. deorsum corpus flecto & inclino.

καταλλίειν lapidibus iacere & comminuere, attenuare.

καταλλήλως. appositè, conuenienter, mutuò.

καταλογίζειν. enumerare, recensere, impensum seu acceptum ferre.

κατάντλημα. fomenta liquida, cui opponi uidetur πυρίασις apud Diosc.

καταπλάσσειν. emplasti modo illinire, seu inungere.

καταπότης. gutur, larynx,

καταπόσιον. quod neq; estur, neq; lingitur, sed deuoratur, ut trochisci, qui uulgo pillulæ dicunt, & similia. à uerbo καταπίνω quod deuoro uel bibo proprie significat.

καταῤῥέω. delabor, decido, ruo, cũ impetu fluo.

καταῤῥήγνυμι. dilacero, abrumpo.

κάταῤῥος. quando humor pituitosus è capite repleto in pectus seu fauces descendit. defluxio, pituitæ defluctio. Marcellis in Diosc. uertit à capite in subiectas partes distillationem, protestatur tamen se hoc facere quod Diosc. uratur ea uoce uelut etiam communi ad βρόγχον & κορίζαν. Linacrus distillationem per gutur reddidit.

καταῤῥαίνω. inspergo.

κάταξις præexistentia.

κατασκευὴ. constitutio, status, absolutissimum exercitium.

κατασκόπιον. nauis exploratoria quo utitur Cæsar. Literis celeriter in Siciliam cõscriptis, & per catascopium missis.

κατασταγμὸς. distillatio.

καταστέω. ex alto in superiorem partem uello aliquid & attraho. γάλα καταστῆν, lac ex alijs partibus in mãmas protrahere. Diosc. de Circæa hærba loquens. ὁ δὲ καρπὸς γάλα κοτεστᾶ ἐν ῥοφήμασι λαμβανόμενος. Semen autem in sorbiciũculis sumptũ, lac prouocat. Item conuello, dilacero.

καταστίχω cum genitiuo, aduersor, accuso, Demosth. καὶ οἱ φιλιππίζοντες τοῦ ἑκατέρων, καταστίχουσι τῶν Διοπείθου, καὶ κωλύειν ἀξιοῦσιν οὐ χρὴ. Atq; rhetores qui philippo fauebant, Diopithẽ incusant, ac uelut concurrunt aduersus eũ.

καταφορὰ. pro mali omni genere falso accipitur: sed i omnium malarum quietum definitioribus genus est, unde Galenus dixit Lethargum esse καταφορὰν βαθεῖαν καὶ ἀλυσιτελῆ, id est, in somnum dilationem profundam, & inexcitabilem, neq; omnino aliud significat Græcorũ medicis q̃ grauiorem somni impetum & accessum, est q; facta nominis ratio quod qui sopiuntur. κάτω φέρονται, id est, deorsum feruntur, neq; enim cùm somno corripimur, stare possumus: languent manus, conniuent oculi, omniaq; deorsum ferũtur, ideoq; omnem ad altiorem quietem motũ ita appellarũt.

καταφθείρω. corrumpo, eneco, occido.

καταχρίω. illino inungo.

κατάψυξις dicit noxa omnis extrinseci frigoris, non ex febre proueniens. Differt autẽ à πόδψυξις. ῥίγος, & ψύξις.

κατελωπεῖν. oculis corniuere, quod etiam καταβλεφαρίζειν & γλαυκίζειν dicitur.

κατέναντι. coram, in conspectu.

κατηγορούμενον. quod prędicatur de aliquo, prædicatum.

κατιχναίω, καὶ.

κατιχνόω. crassitiem extenuo, & discutio, simpliciter pro extenuo.

κάῤῥος. morbi genus, quo qui corripitur, in eo quod agebat permanet, uerbi gratia, si

stet, oculis clausis sit, sedeat, aut simile quid agat, ut sit sensuũ priuatio in anima, cũ totius corporis eorũ quæ gelantur modo concretione dicitur & κατάληψις.

κατωτηρικὰ. deiectoria, & pharmaca dijciendi uim habentia.

καυλησὸν. per transuersum.

καύλια. τὰ, κῆλ.

καυλοὶ. οἱ. caules, cauliculi in oleribus plantarũq; alijs ad florem & semen in altum surgentes ueluti uirgæ. Significant item præter communem hanc in plantis significationem, in extremo hastili ferramento acuminatam summam partem, in quam caua deinde cuspis ferrea inseritur, unde Homerus sues καυλοδόντας dixit.

καῦμα. ardor, æstus, æstiuus ardor, flagrantissimus seu ardentissimus æstus.

καυσία. tegmen capitis, quod purpureum dabatur à regibus Macedoniæ. Habebatur enim inter dona regia præcipiũ apud illos, causias purpureas & chlamydes dilargi, autore Plutarch. in Eumene. Budæus appositissime usurpauit pro galero Cardinalium coccino. Nam Pontifex unus hodie, eo munere quos uelit, honorat

καύσιμα ξύλα. uide ἄκαυστα ξύλα.

καυστὴρ. ἥρος. adustio inustio.

καστήριον. instrumẽtũ quo putridæ ac insanabiles carnes adurũtur à chirurgis: itẽ quo notæ faciei inuruntur maleficis.

καῦσος. febris ardentissima, quã Hippocrates inter acuras febres recenset, significat & sitim quæ eam sequitur. Galenus ait hãc linguã siccare, ac nigro colore reddere. ingẽtemq; frigidi appetitũ ĩducere. Ab ardore nomen illi impositum est, nimirum ἀπὸ τοῦ καίω, καύσω.

καχεξία. malus corporis habitus, quo fit, ut omnia alimẽta corrũpãtur, quod ferè solet fieri cũ longo morbo uitiata corpora. etiã si illo uacãt, refectionẽ nõ accipiũt. Sic itẽ ueteres Græcorum priuatim uocabant principiũ subeuntiũ cutem aquarum.

καγχρυδίας, καὶ

κάγχρυς. tritici species culmo crasso, quod etiam tribuitur tritico Africo.

K META TOY E

κενδρία. cedrinus liquor.

κεῖμαι νόμον fero legem. Aesch. ἐπὶ τῇ πόλει νόμον κεῖμαι κεῖμενοι πολὺς κηρυγμάτων. duę leges latę sũt ciuitati de præconijs.

κειμηλιάρχιον. sanctius ærarium, sanctius condi torium rerum toto orbe eximiarum.

κέλεσθαι, pro κελεύειν Doricè.

κελύφη. oui testa, sic item dicuntur oculorum orbes & foramina rotunda caluariæ, quæ & cálices uocãtur. Hippocrates τὰ κελύφα uocat crustam seu corticem relictam ab igne seu ustione carbonis modo & colore, ab alijs ἐχάρα dicitur.

κενοφωνία. inanis uocum strepitus, garrulitas.

κενόσχολος. inanis studij plena. Cicer. Sed hæc fortasse κενόσχολα sunt, quæ tamen iam sciantur necesse est.

κέρασα. uasa uinaria dicta sunt, quod prisci Græci in cornibus bubulis potare cõsueuerũt, unde & Bacchus cornibus pingebatur, ac Tauri etiam nomẽ obtinuit, ac apud Cizy cum tauri specie colitur. Hinc miscere uinum κεράσειν dicunt, & uas ĩ quo miscet κρατὴρ quasi κρατὴρ, quod in cornu prius infundebatur.

κέραμος dicitur de quibuscunq; quæ domum à pluuia tuentur, siue fictiles tegulæ, siue ex materia tabulæ, siue stramenta sint.

κεραζωστὴς. una tunicarũ oculi, quod corni modo pellucida sit. Latini Corneam uocant.

κέρωμα, quo luctaturi perungebantur, quod & πάτος dicitur, quamq; πάτος proprie cœnũ est, atq; lutum κερώματι permixtum: cui si sudor accesserit, κονίσαλον uocari ab ijs qui nimis Attici uideri uolunt, autorẽ Galenus.

κεφαλαλγία. dolor capitis totius, sed nõ tam uehemens q; κεφαλαία, nec tam diu durans.

κεφαλαία intensus totius capitis dolor, estq; in genere diuturnorum malorum, hic si alteram capitis partẽ dũtaxat affecerit, ἡμικρανία uel ἑτεροκρανία dicitur.

κεχαρισμένος. gratus, omnia gratia quadã faciens, gratiosus, τὸ κεχαρισμένον, gratiositas, uenustas, lepos.

K META TOY H

κήλη. κηλίδ. dicitur de omni tumore scroti, eos latini Celsusq; imprimis ramices dixerunt. Sic & Iuuenalis. Latet exiguus cum ramice neruus.

κήκτου. pro κῆ, ἐκ τοῦ Dorice & Attice.

κηλὶς. sordes, immundicies.

κημὰς. οῦ. ὁ. freni genus reticulatum, aut ex uiminibus lorisue textum, quo iumentorũ ora constringuntur. Vnde in psal. In camo & freno maxillas eorum constringe. Sic item hærba quædã uocatur Græcis amorum ueneficijs infamis, quã Romani, teste Diosc. Mineruiũ, Palladiũ, aut flãmulã uocãt. Sic græcis appellata, quod quemadmodũ uinciũtur illo iumentorum ora, sic in amore amantium animi retinentur.

κὴν pro κἂν. etsi. Ionice.

κῆος pro κἕνος. dorice.

κήριον. ulcus cõtiguis foraminibus terebratũ, ex quibus mellis crassitudine humor excernitur, quod Galenus in sua Isagoge capiti tantum assignat, quod & Aeginetain secuudo testatur.

κήρυγμα. mandatum seu edictum à præcone, promulgatum.

κήρυξ. Mercurij filius ex Aglauro Cecropis filia, à quo κήρυκες genus apud Athenienses. Ab eodem illo κήρυκες, quos Homerus Iouis ac uirorum nunciosappellat, nonnulli dictos uolunt, Neq; solum præconem significat, sed summi magistratus quoq; no

men erat apud Atheniẽses, unde natum illud apud Senecã. Nõ uis rẽpub. administrare, nisi Suffes, nisi Ceryx: Interpres Plutarhi in uita Alcibiadis falso κηρύκας præconeſ uertit, cum græca uox esset relinquenda, nimirum quod magistratus nomen sit eo in loco, ut annotat Bap. Pius Est etiam κήρυξ piscis apud Aristot. è testa contectus, Latini buccinam appellant.

κηρυκεῖον neutro genere, caduceus, quem caduceatores præ se ferentes, tuto hostes adibãt. Erat autem rectus baculus, cui gemini erant aduersa inter se fronte impliciti serpẽtes, ut caducei rectitudo rectam indicaret orationẽ, serpẽtes uero ex opposito exercitus, autor Suidas. meminit & Plin. lib. xxx. ubi agit de ãguiũ cõplexu. κηρυκεῖον itẽ dicebat, ut idem Suidas ait, merces quæ caduceatores donabantur: Isæus fœmino genere κηρυκίαν uocat. Quidam etiam caduceatorũ & legatorũ ornatũ κηρυκεῖον dicũt.

κῆφα pro eo quod est κῆ, εἶτα Doriẽsium idiomate, ut annotat Corinthus.

K META TOY I

κίαι. uermes qui nascuntur in tritico marcescente, Latine gurguliones.

κίβδηλα νομίσματα. oblæsa & adulterata numismata, quasi ἀπὸ τοῦ χίων δεδιλιμμένα, à chijs læsa corruptaq; & uitiata, aspirata in exilem mutata, ab odio nimirum Athenienſium in Chios: proprie de auro subaerato dicitur. Pamphilij ita uocabant hominem malum, flagitiosum, obscurum, spurium, & mendacem.

κιβδηλία. numus adulterinus.

κιβδηλὶς. metallorum sordes, scoria.

κιγκλίζειν doriẽses usurpãt ἀντὶ τοῦ κινεῖν τὴν ὀσφύν, id est, mouere lumbum, teste Corintho.

κίκι. unguentum apud Aegyptios, præsertim in palustri solo ex Sillicypriorum fructu

κίκινον. uide ἀγύπιον ἔλαιον.

κίκλω, κῆ,

κικλίζω. frango apud Dores, facta sunt à uerbo κλάω.

κικλίοι ἄρτοι. magni & sordidi panes, q nostris cibarij & gregarij dicũtur. Hi item a colore subnigro φαῖοι & ἀγελαῖοι dicũtur, ut annotat Her. Barb.

κίνδυνος significat interdũ reatũ, quẽadmodum periculum apud Ciceronẽ, uelut in oratione de reditu suo. Nostra memoria Senatores ne in suis quidem periculis mutare uestem solebant, in meo periculo Senatus ueste mutata fuit. & pro Plancio. Quid de me dicam, qui in huius periculo reus esse uideor, quid de his tot uiris quos uideris ueste mutata. Bud.

κίρρος. proprie est color, qualis est igni. idest, rubeus, coccineus, rutilus, Marcellus in Diosc. κίρρον ĩterpretatur uermiculũ, qua uoce utitur Columella. Sunt qui transferant giluũ, ruffum, fuluum.

κριμὸς pro κρινὸς per metathesim Doricis familiarem

liarem, aquilæ genus esse ait Hesychius.

κιρσοὶ. uenarum dilatationes, quæ in diuersis corporis partibus fiunt. Dicuntur etiam ἐξάκαι Aristoteli & Plutarcho, Marcellus ex medicorum Græcorum obseruatione, putat sub nomine τοῦ κιρσῶν totum hoc genus toto corpore dilatantium se uenarum complecti, ἐξάκας autem in cruribus tantum intelligi. Latini uarices uocant, quibus. C. Marius laborauit, nec Latinis putat uarices dici nisi in cruribus.

κὶς. uermis quæ in tritico & hordeo, cum referbuerunt, nascitur, cui natura est semina illa cuspide potius q; ore exiguis foraminibus terebrare.

κίσηρις. pumex, sic dictus à foraminibus, cuiusmodi uermiculus, cui nomen κὶς, solet frumenta pertundere.

κίσσα, uel attice κίττα. affectus q solet mulieres post tertiũ à cõceptu mẽsem infestare, quo tẽpore consuetorũ quotidianorumq; ciborum fastidio afficiuntur, & absurdorum insuetorumq; appetentia, ut cretam, testas, cæmẽtum, extiẽctos carbones, asperrimi acerbiq; soporis cibos, aliaq; id genus absurda appetant. Latinis Pica uocat, uel ob uarietatẽ pennarũ eius auis, uel qd sæpenumero eodem hoc malo laboret, unde uerbum.

κισσάω. pro uehementer concupisco, desidero, & expeto, metaphora sumpta nimirum ab absurdis prægnantium desiderijs. Aristop. in pace. ἡμεῖς μὲν οὖν οἱ κιτῶντες τὴν εἰρήνης, nos autem qui pacem expetimus. Moschopulus annotat uerbum hoc proprium esse mulieris, significareq; cum uoluptate concipere.

κισσοφόροι. numi species à Canephoris Palladis Atticæ ministris dicti, cuius aliquoties meminit Cicero.

κίταρις, quam nõnulli cidarim appellant, Persarũ regum ĩsigne erat, si recta gestaretur. Plutarch. ĩ Artoxerxe, ἀνέδησε τὸν Δαρεῖον βασιλέα πεντήκοντα ἔτη γεγονότα, καὶ τὴν καλουμένην κίταριν ὀρθὴν φέρειν ἔδωκε, id est, Designauit Darium regem, quinquaginta annos natum, permisitq; ut eam quæ Citaris appellatur, rectam gestaret. Est & ornamẽtum regum Armeniæ, ut ex Plutarcho quoq; colligit Bayfius. Suidas & Hesychius κίταραν καὶ τίαραν eadẽ existimata quõdam scribunt. Hanc etiam κυβασίαν & τίλον uocari annotat Iulius Pollux.

κιτὼν. pro χιτὼν. apud poetas.

κίων. columna, unde diminutiuum.

κιονὶς. columella: sic item in Anatomia dicitur id quod in fine palati dependet circa fauces, ut in hiante homine conspicitur, Latini columellam uocãt, quę si crassior in rotunditatẽ creuerit deorsũq; feratur, σαφυλὴ, idest, uua dicit, quod, ut uua in uite, dependeat. Estq; huius κίονος officium, ut cibus diuidatur, qui uniuersus in stomachũ pro

perabat, ne maiori copia influens, hominẽ præfocet. Dicitur etiam à Græcis aliquibus ἐρόνχος, id est, guttur, ab alijs itẽqd̃ cartilaginea sit, χόνδρος, id est cartilago. Hippocrates autem γαργαρεῶνα uocat, id est, gurgulionem.

κλαγγηδὸν. cum clangore.

κλαῖδες, κλεῖδες. claues Dorienſium lingua.

κλάδος. ramus, frutex, surculus, hastula.

κλαξῶ. pro κλείσω, idest, claudam, Dorienſium lingua.

κλεινὸς apud Cretenses amatus passiue, cui opponitur φιλήτωρ, idest, amans.

κλεὶς. os. quo humerus pectori cõmittitur. unũ iocus Philippi Macædonis, cui cum os hoc in bello ruptum esset, ac medicus dum illũ curaret, indies aliquid posceret, λάμβανε, ἔφη, ὅσα βούλει, πλὴν γὰρ κλεῖν ἔχεις, id est, sume, inquit, quantum uoles: Nam clauẽ habes, nimirum ludens ambigua uoce. Medici clauiculam uocant.

κλεπτειν τὴν ἀκρόασιν. illudere & fucum facere auribus, auditoribus callide imponere, ut se audire aliquid & intelligere putent, cũ re ipsa nihil minus intelligãt, ut fit quoties leges non ex integro allegantur, sed truncatim, ac hinc inde consutis uerbis, quæ quis prose facere putat. Aesch. κἀκπαρῶν ζῆς, κοὐχ ὑρήσεις τοῦ νόμου μέρος τινὶ, κλέπτων τὴν ἀκρόασιν ὑμῶν.

κληροῦχοι dicebantur apud Athenienses, quos sortitione facta, in alias ciuitates desolatas & colonias mittebant, ut eas colerent, quibus uiaticum & arma dabantur è pub. ærario.

κληρούμενοι. quorum nomina ad spem sortium recipiebantur.

κλητεύειν. denunciare testimonium, id est, ad iudicium euocare aliquẽ ferendi testimonij gratia, id qd̃ in publicis iudicijs tũ licuisse colligit Budæus ex autorum obseruatione in postremis annot. in pand. Quod Domosth. dixit κλητεύσω ἀνὸν, id Budæus trãstulit, denunciatione testimonij obstringam, & damnabo.

κλινοχαρὴς. lecto gaudens, epithetum pogdaræ apud Lucianum.

K META TOY N

κνάφω, & Attice

κνάμπτω, idem, quod ἀπρξύω καὶ ἀποξαίνω, id est, deradendo uellicandóue expolio, & ut ita dicam, expilo, id quod nostra ætate fieri uidemus carduis aut ferreis hamis, ĩ nouis aut absoletis uestibus, iacentem aut longo usu attritum pilum erigentes.

κνίδη. κης. ἡ. urtica à uerbo κνίζω. quæ & ἀκαλύφη dicitur.

κνίζω cum dolore pungo, quemadmonum facit urtica.

κνίσος. panis species à nidore ita appellata.

κνησμὸς. prurigo, pruritus, fricatio.

K META TOY O

κόγχις. faba cum suis corticibus elixa.

Λ META TOY A.

Λαβὲν pro λαβεῖν, accepisse, Doricũ est.

λαβυρινθώδης. anfractuosus.

λάγανα. panis genus minimo pondere, ἕλκειν λάγανα pro eo quod est, πάντα facere.

λαγχάνω δίκην. litem intendo, bonorum possessionem peto, ad uerbum sortior iudicium. A more autẽ prisco deductum: Nam sortes à iudicibus ducebantur, & quæ prima dica ex urna pdierat, prima agebatur. Aliquando per ἕλκειν τὸν δίκην effertur. Demosth. αὐτός γε γὰρ ἔλαχε, ipse enim lege agere instituit.

M META TOY A

Ἀλάπεκα γαστέρα. mollire aluum,

M μαρμαρυγαὶ. sunt incerti & discurrẽtes lucis splẽdores, qui oculis obuersantur uertiginosorum.

μαζοὶ χονδριῶντες. mãmarum durities, concreto lacte.

μαχάλαι. caua illa, quæ aliquando bina, aliquãdo singula, & ex interuallo semper uidentur in plantis, humanis alis similia, in quibus ueluti lacuna est. Sunt autem hominis alę, qua parte brachium humero coniũgitur ex interiore parte, in quibus non aliter quàm in pectore, pubes aliqua nascitur uirosi plęrunq; odoris. Earum similitudine concauos geniculos, quales in harundinibus & plęriq; alijs sunt, μαχάλας Græci, Romani alas dixerunt, ab adnatis eò differentes, quòd ex alis noua semper germinatio prodit: adnata uerò nullam habent certam partem unde emergant.

μελάσματα. colorum infectiones & concinnationes, quòd corijs forte ex Bryoniæ albę fructu accederet.

μέλλα, eminentiores sub oculis partes.

μικρόσφυροι. qui pusillos uenarũ pulsus habent. Plinius ad animũ retulit, uocauitq; hos humilis & prępardi animi.

μόχθος. nunc muscum uocant. is est, qui nostra ętate inter preciosissima odoramẽta, & nõ mediocris in medicina usus habetur. Inuenisse id nomen ea res uidetur, quòd Græci μόχους, μοχίδια, μοχεύματα dicunt nouos & teneriores in plantis stolones: Quorum similitudine in animalibus, quę μόσχον ferunt noui odoramento illo pleni nascuntur folliculi. Potuit & ea nominis ratio esse, quòd animalia illa media inter capram & uitulã natura & magnitudine, fuluo uitularũ colore uidentur, quas Græci μόχους etiam & μοχάρια appellant. Inuenimus præterea ab ijsdem Græcis μόχια appellari uascula potius quàm siliquas, ceparum semen in summo caulis seruantia & maturantia, à quorum figura non longè abest moschi folliculus ille.

μυοκέφαλον. muscæ caput, & morbus oculi est.

N META TOY O

Νόσιμον. Græci dulcedinem uocant, nõ tamen simpliciter & omnem, sed quã animo magis quàm palato & lingua sentimus. Trãslata uox ab his est, qui ex lõga nauigatione, militiáue, aut exilio in patriam reuersi, omnia grata sibi iucundaq; & dulcia in ea inueniunt. A reditu eñ, quẽ Græci νόστον uocant, facta uox est. Ex eo deinde paulatim ad omnia dulcia & sensibus grata deiorta uox fuit, eo usq;, ut νόσιμον ἡμέρας σωτήριον, id est, salutis diem Græci dixerint: eadẽq; hac uoce significarint aliqñ quęcũq; alia utilitatis suę merito grata hoi sunt.

Ξ META TOY Y.

Ξυσμός. à deradendo appellant. Ea in diuersa re, diuersam habẽt significationẽ. In purgatiõibus & morbosis alui excremẽtis, quales dysenteriæ tinesmiq; & alia id genus sũt, priuati significãt q̃ carnosa, aut adipis frustula, mali aut purgatiõis eius ui pellũtur, & quasi stringẽdo derasa detritaq; trahuntur. Qd̃ enim ex rasura rei alicuius ramẽtũ exteritur, id Græcis ξύσμα, Latinis præcipueq; Celso. strigmentum est.

O META TOY I.

Οἰνωσις. uinositas. Differt ab ebrietate, quam μέθην appellant Græci, quòd τῆς οἰνώσεως fit relaxatio, seu exhilaratio: τῆς μέθης autem importuna loquacitas ut tradit. Plutarch. in commentariolo περὶ οἰνώσεως.

ὄμφακες. omnium plantarum acerbi adhuc fructus.

ὀξυρεγμοῦντες. acida ructãtes.

οὖρα κριμνώδη. urinæ in quibus corpulentioris farinę similes nubeculę apparent, quas Plinius furfures & nebulas appellauit.

ὀυραχός. pars inuolucri fœtus in utero.

ὀφθαλμῶν πρόπτωσις. procidentes oculi.

ὀχθοὶ. ripæ, quæ supra fluminum alueos surgunt, & petrarum asperiores eminẽtiæ, & tumores qui in elephantiasi apparent.

ὀχθώδης. tumens.

Π META TOY A

Παθος. Græcis dicitur quoduis malum, quo pars aliqua, aut totus à suo naturæ usu homo impeditur.

παλμός. palpitatio.

παραλυγία. diminuta apoplexia, unde

παραλυκτικός. qui hoc morbo laborat. Differt τῶ παραλυκτικοῦ & παραλυτικὸς sanus mente resolutam corporis aliquam habet partem. ἀπαραλυκτικὸς & hanc, & mentem, & uniuersa.

παρασυνάγχη. morbus est, qui fit inflãmatis fauciũ exterioribus musculis. συνάγχη dicit, cùm interiores sunt inflammati.

παρονυχία. unguinalis hærba.

πεπαίνομαι. maturesco.

περιφίμωσις morbus est, cùm deductũ de glande pręputium reduci non potest.

πλάδος.

πλάδος. ὁ. superflua humiditas, Hippoc.

πλίνθος. plerumq; laterem significat. Aliquando omnem in ædificio necessariã figulinam, lateres siciles, imbrices tegulas, & si qua in hoc genere alia sunt, antiquiores Græci uocauerunt, Et ex tegularum similitudine Dioscorides πλίνθον dixit uasi superponendam esse, cuius patentius os lateris unius latitudine totum tegi non poterit. Etiã in columnis architecti πλίνθον nominauerunt quod in earum basi spiris subiacet, utq; in superiore capitulo abacus, sic in inferiore basi plinthus est, exęquata latitudine ueluti tabula.

πνευματοκήλη. uentosus ramex, morbus est testium.

πτῆξ ὑστερική. prefacatio uuluæ.

πύωσις, ἡ ὑπόπυον. i. suppuratio & unguis. Galenus dicit esse puris collectionem, quæ cũ inflãmatione circa nigram oculi partem ad iridem ungui humano similis est.

P META TOY. A

Ρακώδεις κόλποι sunt sinus quibus tenuis & attritis uestium fragmentis cutis similis superiacet. fieriq; hos sinus plerunq; dixerunt, tarde secto abscessu, aut chirurgi imperitia, aut eius qui curatur timore.

ῥευματισμός. fluxũ humoris in aliquam partem tentari.

ῥοώδεις πυρετοὶ. fluentes febres.

ῥοῦς γυναικεῖος. menses.

ῥῆξις. ruptio.

ῥωξ. Phalangiarum genus etiam est, ita uocatum, quòd acino uuæ sit simile.

Σ META TOY. A

Σαρκωμα. est carnis in naribus prętęr naturam incrementum.

σημείωσις & σημεῖα. signatio. Sic uocãtur cuncta illa, quibus cognitis, aliud qd̃ ignorabatur, cognoscitur.

σημειοτικὸν μέρος. medicinæ ea pars dicitur, quę de signis agit.

σκελοτύρβη. crurum resolutio quædam.

σκληρόσαρκον. duræ carnis.

σκάθημα. densatio.

σπλαγχνικὰ φάρμακα. quę extis adhibentur.

σπλάγχνα. exta, hoc est, uitaliora interanea, qualia sunt cor, pulmo, & iecur.

σπόδιος. &

σπόδιον. non simpliciter cinerem significat, sed sordidum, & in quo extinctorum carbonum reliquiæ supersunt aliquæ. Columella fauillam appellat.

στάχυς. prętęr illam primam spicæ significationem, habet plerasq; alias. Nam & in medicina nexus uinculiq; modus & ratio quædam στάχυς dictus est. Et in nauium fabrica, alijsq; aliquot artibus nomen hoc inuenit sed ubiq; à spicis translatum.

στεγνὰ. astricta.

στέγη. quodcunq; familiam à cœlesti aqua tuet.

στοματόκακον. oris uitium apud Srabonem.

στομαχικὸς ille uocatur à priscis medicis, qui cibum non continet,

στοματικὰ φάρμακα, quæ ori inseruiãt. Plinius etiã dixit stomatica.

σύμμαστα. spissamenta.

συνεκτικὸν αἴτιον. continens caussa, sic dicta quòd simul sit & contineat. Galenus definiuit cõtinentem caussam esse, q̃ præsens præsentẽ morbũ facit, discedens separataq;, tollit.

σύμφυλα. apud Dioscoridem quæ in quotidiano uitæ usu sunt.

συρμαστὴς κόπρος uocatur à Dioscoride quod undiq; scopis ĩ unum collectũ fuerit, quale in purgandis triclinijs totaq; domo quotidie in certum aliquem conuerritur locũ.

T META TOY A

Ταραξις ὀφθαλμοῦ. perturbatio oculi, est humiditas oculi, simulq; cũ rubore ꝑter naturã calor, non ex intrinsecis caussis factus, sed foris aduenięte caussa aliqua, uerbi caussa, sole, fumo, puluere, aut oleo,

τεθηριωμένα. de ulceribus dixit Discorides, quæ inferitatem & asperitatẽ transeunt ex mitiore habitu.

τερηδὼν ὀστοῦ. teredo ossis, quæ est pforatio ossis à corruptione.

τέτανος. rigor, morbus est, cũ masculi, neruiq; omnes toto corpore cõtenduntur, & quasi ex gelu concreuerunt.

τράγος nõ habet unã significationem, sed aĩal, hærbam, frugem, & qui sub alis sentitur, uirosum odorem significat, Ideo in frugis significatiõe τράγον σιτώδη, id est, tragum frumentaceum ueteres aliqui frumenti genus hoc appellauerunt, peregrinum Italiq;. Plinius etiam inter peregrina Italiæ tritici genera tragum numerauit. Notandum etiã ex Plinio est, non frugem tantùm ipsam & titrici genus tragum dici, sed q̃ ex semine eius ptisanæ similis ad medicinam conficeretur farina.

τριχίασις. q̃si capillatio, angustissimaq; rhogme est, sensum plerũq; fallens, eãq; ob caussam latens, quæ quia non facile se ostendit, mortis caussam sæpenumero affert. A capillis eam Græci nominauerunt, quoniam angusta, exilis, & sensum effugiens, quales capilli sunt, in calua capitis discurrat.

τυφερόχρωτα. teneri corporis & cutis. Neq; est ad genus uitę tm̃, sed etiam ad illud, & sexũ, & ætatem referendum, ut pueros, & in delicijs & umbra agentes, quales fœminæ sunt, eorumq; corpora.

τυμπανίτης. aquæ inter cutem genus, à tympano notissimo omnibus musico instrumento, in quo plus spiritus, minus uerò aquæ fit. Copiosus enim in hoc intus spiritus est, & si percutiatur, tympani modo resonat.

Y META TOY Δ

Υδατα. Græci plerũq; accipiunt pro subeuntibus cutem aquis, & eo malo, quod hydropen dicunt.

ὑδρόμελι. dulcem aquam appellauit Columella. Idem

la. Idē ferè est, quod μελίκρατον, id est, aqua mulsa.

ὑποάγειν γαστέρα. subducere aluum.

ὑπόνομοι. subterranei canales, opertæ fossæ & cloacę. Cuniculos appellant Latini. Hinc ὑπόνομα ἕλκη apud Dioscoridem, cuniculosa ulcera, quæ pluribus transuersisq; itineribus quasi canalibus per latitudinem putrescunt.

ὕπηξυς. acetosus, uel acuminatus, ad utrunq; em̃ anceps est.

ὑποσάρκια. κῆλ.

ὑποσαρκίδιον. tertium genus est aqæ inter cutē, quod Galenus dixit fieri, quoties toto corpore resoluuntur solidæ partes in aquæ naturam.

ὑπόσεισμα. concussus, succussus.

Φ META TOY. A

Φαγέδαινα est authore Gal. hominis malum, in quo copiosum appetēs cibũ, nimiunq; sumens, continere eum nequit, sed eo euomito, rursus appetit. Ab huius similitudine ulcerum genus uocatum est φαγέδαινα, quod propinquas partes & adiacentes depascit.

φαρμακῶδες. quod non nutrit, sed purgat tm̃.

φθίσις. tabes, sed nostrũ tabes latius patet quã φθίσις. hac enim utuntur dictione in his tantum, in quibus à capite in pulmones descendēs destillatio, eos exulcerat, ac febris fit, & frequens tussis ē. Latini nõ tantũ hoc mali genus tabem appellant, sed quã Græci ἀλοφίαν & καχεξίαν uacant.

φθινόπωρος. autũnus à Græcis ideo dictus, qd̄ eo tempore poma fructusq; omnes & folia, quasi mortis quadam imagine paulatim decidunt.

φρίκη, horror frigoris, quæ sentitur ĩ febribus semitertianis.

φύματα. latini panos appellant.

φυσώδης. flatuosus.

φυταλία. tempus inserendi & plantandi.

φωκίς, ίδος. rhombus piscis,

φωνὴς ἀποκοπή. retusa uox, significat amissam uocem, aut extremam raucedinem.

φωνηλός. eloquēs, opponitur à Cicerone muto.

X AMETA TOY E

Χειρώνεια ἕλκη, dicta sunt antiqua & cicatricem difficilimè contrahentia ulcera, ueluti Chirone Centauro medicinæ in Poëtarum fabulis peritissimo indigentia.

χόλερα. acutissimum est malum, authore Gale. quòd cum multa deiectione & uomitu bilis fiat, & in quo cõtrahant̄ suræ, algeãtq; extrema membrorum, fiantq; exigui & incerti uenarum pulsus.

χολώδης. biliosus.

χονδριῶντες μαστοί. mãmæ, in quibus lac in grumos densatur.

χονδρώδης. cartilagineus.

χυμός. latini ferè succum uocant, sed tamẽ maioris ambitus ea Græcis uox est, nec sue-

cum tantùm, sed succo mixtum & coniunctũ saporẽ significat. Quod indicat Theophrastus, qui χυμοὺς ubiq; sapores appellat. Testis etiam Plutarchus est.

Ψ META TOY I

Ψιλὸς ἰξῶν. glaber.

ψόαι. lumbi.

Ω META TOY M

Ὠμότης. cruditas, per metaphorum pro crudelitate.

ὠμοπτιβὲς. Dioscorides de oleo dixit, qd̄ ex nondum maturis oliuis est expressum.

ὠτα ἰχωραῦντα. aquosi aurium humores.

ὠτα σκωληκιῶντα. uermiculosę aures. Fit enim in ea parte tam tetrum mali genus, nec aliter quàm ex corrupto cadauere prodeuntes illinc uermes aliquãdo uidere licet. Plinius, antiquioresq; alij uerminosas aures dixerunt.

ΤΕΛΟΣ

COMPENDIVM DE DICTIONIBVS ENCLITICIS ex Herodiano, Ioan. Grammatico, Chiroboſco, et alijs nonnullis.

Ἐγκλινόμενον μορίον & ἐγκλιτικὸν differunt. Ἐγκλινόμενον dictio est, quę tonum quẽ in fine habet acutum, propter dictionis consequentiam, orationisq; contextum in grauem mutat, ut amœnior fit pronunciatio, sumpta metaphora (ut inquit Ioan. Grammaticus) ab ijs qui corpus retrouersum flectunt. βοὴν ἀγαθὸς Ἀγαμέμνων. hic in βοὴν & ἀγαθὸς acutus tonus, qui syllabam affectam attollere solet, deprimitur ac ueluti sopitur. Excipitur τίς in interrogatione, in quo seruatur acutus, neq; in grauem mutatur ob contextum, τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν;

Ἐγκλιτικὸν uero dictio est, quæ proprium tonũ transmittit ad postremam syllabam præcedentis dictionis, eamq; ex graui reddit acutam, siue illa grauis fuerit natura, siue portestate. (Omnis enim syllaba quæ nõ signat accentu, intelligitur grauis, etiam si nusquã nisi i fine scribat̄, idq; loco acuti ob cõtextum, ut diximus) ut δίωμαί σε μαλὸς μὰ.

Regulæ aliquot.

¶ Omnis enclitica uel est acutitona, ut τίς, uel circunflexa, ut τῶς. grauitona uero nunq̃ nisi ex dissolutione, ut σφίας, p σφᾶς, & id genus similia.

¶ Oĩs enclitica uel est monosyllabica, ut τίς, uel dissyllabica ut φαμί. οὐδεὶς γὰρ ἐγκλίνει τῇ ὑπερδισσύλλαβον ὄν, ut inqt Theodorus in tertio.

¶ Encliticæ dictiones reperiũtur dũtaxat in quinq; partibus orationis, nimirum nomine, pronomine, uerbo, aduerbo, & coniunctione: in alijs autem, participio, articulo, & præpositione, non sunt.

Enclisis

Enclisis nominum.

¶ In nominibus nulla prorsus est dictio enclita præterq̃ τίς indefinitè significãs (quã quam Cheiroboscus hanc particulam τίς ὡς ὄνομα quàm ὄνομα potius appellare uidet) idq; in omni genere, numero, & casibus, ut ἄνθρωπός τις, νῆσός τινος, δίδωμί τινι, εἰδίδαξά τινα, ὕδρισά τινας. Idem fit in illis quę æquipollẽt, ut του & τευ, idem ualẽt quod τινος, & τῳ idẽ quod τινι, ut ἤκουσά του, & apud Homerum ἀλλ' ὄν. τευ οἶδα, & illud apud eũdem, οὔτε σοὶ, οὔτε τῷ ἄλλῳ. Non temere addidi indefinitè significãs: Nam quoties interrogatiuũ est, genuinũ tonũ seruat, neq; ob contextũ trãsmittit. τίς ἦλθε, τίνος ἤκουσας, τίνα ἔτυψας, τίνες ἔλεξαν sic τίνων, τίσι, τίνας, & quæ illi ęquipollent τῶ uel τεῦ & τῷ cũ proprio tono qui circũflexus est, tuntq; ferè in pricipio orationis pronuntur: Nam si posponantur dictionibus intergationem etiamnum significãtibus, tonum etiam inclinant. Lucianus, ἦν ἰξίονα τὸν ὁρᾶς ὦ ζεῦ; ποῖόν τινα ἦν λόγον ἤγῆς.

Enclisis pronominum.

¶ Nullũ pronomẽ in noĩatiuo ĩclinat̄, sed ἐγὼ cum γε particula adiuncta trãsfert tonum ad primam syllabã, ἔγωγε, cuius obliqui non inclinãtur item, nisi abiecto ε in principio. τοῦτό με σώσει, τοῦτό μοι λέγε, τοῦτόμε διδάσκει.

¶ Nullum pronomen natura grauitonum enclitũ est, natura dixi, qd̄ sint quædã quæ à Poëtas per diæresim efferuntur, atq; ita fit ut inclinentur, ut ἡμέων pro ἡμῶν, σφέας pro σφᾶς, σέο pro σοῦ, & similia. Homer. ὥς σεο νῦν ἔφαμαι.

¶ Hæc pronomina semper sunt enclitica, μευ μεν, μοι, τοι, με, μιν, σφιν, σφε, σφωε, id tamen fallit tribus modis: Primò, si præpositiones illis præponantur, tunc enim & præpositio & pronomẽ genuinum tonum seruãt, Nam grauis ille tonus in fine præpositionũ, nõ ponitur loco acuti quemadmodum in alijs dictionibus acutitonis propter cõtextum, ut ante dictum est, sed, pprius est, ut tradit Gaza ĩ tertio, ut πρὸς μοῦ, κ' σοῦ, μ' μοῦ, σὺν ἐμοὶ unde notatur illud Menandri, πρός με, sed interpretes annotant ἀντὶ τοῦ πρὸς ἐμὲ dictum esse. Secundò, quando præcedunt coniunctiones disiunctiuæ, ut ἢ μέ, ἢ ἐμέ, aut etiam copulatiuæ, ut ait Ioan. Grammaticus. Tertiò quando præponitur hæc coniunctio causalis ἕνεκα, ut ἕνεκα σοῦ, οὕνεκα σοῦ, ἕνεκεν μοῦ.

Quæ uariant.

¶ Hæc autem modò enclitica sunt, modò non. σεῦ, σέο, σοῦ, σοί, σὲ, εὖ, οἱ, ἕθεν, σφῶ, σφίσι, σφέας Enclitica quidem quoties absolutè dicunt̄, neq; ad aliam personam referũtur, ut ἀλλά σευ ἀκάμαχος. Enclitica autem non sunt, cùm per appositionem ad aliam personam enũciantur, ut σεῦ δ' ἐπὶ Πηλέος υἱὸν. ἔφω itẽ qñ est dualis numeri ab ὅς, pnomine primitiuo tertiæ personæ, encliticũ est, cùm uero secundæ à σύ, nequaq̃.

¶ Pronomina dualis uel pluralis nũeri tertię personæ, enclitica sunt, ut τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι; tertiæ, ut καί σφωε, καί σφιν, καί σφας.

¶ Si pronomina primæ uel secũdæ personæ quatuor temporum, fiunt trium temporũ tunc tonus ad primam syllabam transfertur, uerbi caussa, ἡμῖν & ὑμῖν quatuor temporum sunt, nimirum cùm ex duabus longis syllabis constent: Iones autem ultimã corripiẽdo, uno tẽpore minuunt, atq; ideo tonum quoq; transferunt, sic ἥμιν, & ὕμιν, tono acuto in penultima. Gaza tamen in tertio, ea occasione acui posse ultimã ait, certe circũflexo nullus in ea locus, cùm is tonus supra breuẽ nõ signetur. Retrahit itẽ subinde, etiã manẽtibus quatuor temporibus. ἄνθρωπος ἡμῶν, ἡμῶν τυψας ἡμας.

¶ Αὐτὸς in accusatiuo fit enclitica, κὐψαι γὰρ ἀνῶν ἔχοντα. In alijs, autem casibus non item.

¶ Pronomina quæ habent illationem appositiam, non sunt enclitica, ut σεαυτόν.

Enclisis uerborum.

¶ In uerbis duo solummodo enclitica sunt, nimirum εἰμί & φημί.

¶ Εἰμὶ tonum ad præcedẽtem dictionẽ trãsmittit si præcedat dictio acuta, ut μαθητής ἐμι, aut antepenacuta, ut ἄνθρωπός ἐιμι, aut si præcedat trochæus, ut δοῦλός ἐιμι. Similiter in alijs personis, αἵματός ἐις ἀγαθοῖο, & ἐαὶ, qd̄ illi æquipollet. Homerus ἐστὶ πολὺ φέρτερός ἐσσι ἐσον. In duali. καλὼ ἐσον, & Home. Ἀχαιῶν φέρτερόί ἐσον. In plurali. ἄνθρωποί ἐσμεν, ἐστε, ἐισι. Excipit tertia persona singularis ἐστί, q̃ tonũ non inclinat, unde rectè scribitur, ἄνθρωπος ἐστί.

¶ Tertia persona ἐστί tonum acutum habet in ultima, uerũ multis modis illũ mutat. Quãdo em̃ ĩchoat orationẽ, nõ sequẽte (nã hoc addit Ioã, Grãmaticus alia ẽclitica dictiõe, tũc tonũ q erat in ultĩa, remittit ad priorẽ syllabam, ut ἔστι πόλις ἐφύρη. Idem fit qñ præcedunt illi hæ particulæ οὐ, & equiualẽtes οὐκ κοὐ, οὐχ, ut οὐκ ἔστι ταῦτα. Item κοὐκ ἔστι. ει, εἰ ἔστιν οὕτως. ἀλλὰ, ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν. ὡς, ὅσ ἔστι κακὸν ἀμαθία. τὸ δ, τοῦτ' ἔστιν ἁμάρτημα.

¶ Perdit omnino tonum, ac prorsus ad præcedentẽ illi dictionẽ remittit, si præcesserit uel acutitona, κακός ἐστι, uel ante penacuta, ἄκακός ἐστι, uel circunflexa, ἑρμῆς ἐστι, uel trochęus penamflexus, δεῦλός ἐστι, οἰκός ἐστι, id quod fallit tamen, quando trochæus habet ultimam longam positione, tunc enim non inclinat tonum, sed suo loco retinet. φοῖνξ ἐστί, κῆρυξ ἐστί. Eadẽ ratio est in cõdeclineis eius ἐστι, ἐστ.

¶ Quod si dictioni paroxytonæ subiũgat̄, siue illa trochæus, siue iãbus, siue spõdæus fuerit, tunc itẽ tonus nõ mouetur suo loco φῦλαί εἰσίν, γλῶσσ ἐστίν, πόνος ἐστίν, εἴλως ἐστίν.

¶ Φημὶ, aũt cũ suis cõdeclineis ubiq; ĩclinatur, excepta secunda persona φῆς, quæ non est enclitica,

enclitica, ἐγώ φημι, ἄνθρωπός φησι, ἐκεῖνό φαμεν τί φατε, τί φασι αὐτοί.

Enclisis aduerbiorum,

¶Inter aduerbia enclitica sunt, ποθεν, πο]ε, ποθι, που, πη, πω, quando indefinitè accipiuntur, ἦλθέ ποθεν, ἔγραψάς πο]ε, ἦλθέ ποθι, ἀπῆλθέ πω, ἦλθές πη, ἦλθες πωις. οὔπω με γνώσκεις; Quando uerò interrogatiuè accipiuntur, grauantur.

Enclisis coniunctionum.

¶Ex coniũctionibus copulatiuis hæ sunt enclticæ. τε, καί τε θεοὶ ξείνοισι. κεν, καί κεν ἀλαφρότερον. κε, καί κε ὁ βελοί μιν. ¶Ex cõpletiuis, γε. ἤγε μὴν ἥλκεις. παρ. εἶταρ ὅγ' ἴυχε λάβε. νυν, δ' εὖρό νυν ἡ Πίτρελος. νυ, νύ τοι. που, εἴπω κ' παγκαλέωσι. περ, μή δ' οὕτως ἀγαθόσπερ ἐὼν. θην, οὐ θην Ἑκτορι πάντα. εὖν. ὄνησιν. τοι, καί τοι. ρα, ἄλλοι μέν ρα θεοί τε. Est aût ρα factũ ꝗ abiectionẽ τῆς α ab ἄρα, quẽad modum fit in μεῦ μοὶ μὶ. Non intelligendũ autẽ cõiunctiones semper remittere tonũ, sed tum demum, cùm illis præcedunt dictiones, quæ uim ac naturam obtinent attrahendi toni encliticæ sequentis: q̃ sunt acutæ, penacutæ, antepenacutæ, amflexæ, penamflexæ, & trochaicæ: q̃ si minus præcedant, tum neq; remittunt, neq; sibi seruãt, ut τούτεγε. ut mox dicetur in Appẽdice.

Appendix.

¶Multæ dictiones encliticæ sese mutuò interdum consequuntur, unde fit, ut tonũ remittant quidem ad præcedentem, uerum rursum à subsequenti accipiant, donec ad postremam preuentum fuerit, quæ sinè tono est, quòd nulla subsequat enclitica unde sibi illũ attrahere queat, ut in illo. εἰ τοί τίς σοί μοί φησί ποτε, ubi semper una post aliã acuitur. τοῖ propter τις, τις propter σε, σε propter μοι, μοι propter φησι. hoc aût uocatur συνεγκλιτικόν.

Quando encliticæ remittant tonum.

¶Omnis enclitica remittit tonum, si illi præcesserit uel acuta, μαθητής μου. uel penacuta ex trochæo φυλάττει. Quamq̃ uetustiores nullas omnino dictiones uolebant habere duas acutas sese mutuò sequẽtes, unde Aristarchus ĩ odyss. α. in his uerbis, ἄνδρα μοι, noluit duas acutas scribi, sed unam dũtaxat in αν, quòd diceret Encliticas non remittere tonum ad trochæum, nisi dictio illa in cuius fine trochæus esset, antepenacueretur, ut τύφθεν δέ σε.

¶Quod si dictionibus encliticis dissyllabis præcesserit uel spondæus, uel iambus, uel pyrrhichius, non remittetur tonus, sed suo remanebit loco. Exemplum de spondæo, οὕτως ἐστί, οὕτω ποθή, ἀνθρώπῳ τινί. Exemplum de iambo, μεταμέλει μοι. Exemplũ de pyrrhichio, πολλάκις ἐστί, unde notatur illud ἔσάν δὲ πέντε λοι πάμπανσίκιλοι, siquidẽ ἔισαν pyrrhichius est. ¶Si autem monosyllaba hos prædictos pedes sequatur, tum neq; remittet tonum neq; etiam retinebit, ut apud Homerum. ἀλείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν. μεταμέλεμοι. πολλάκις τις. Ioan. Grammaticus ait in postremis his, & id genus similibus, tonum poni perinde ac si una esset dictio. ¶Notãda itẽ sunt pronomina à σφ incipientia, quæ remittunt tonum etiam pyrrhichio præcedente, ut ἵνά σφιν ἁλῶσι ἔυσσίχρον. item ἔνθά σφεας ἐκίχανεν. item τόξά σφεῶν τις κυδωνίῳ. ¶Item si præcesserit antepenacuta, ut ἀρσεσίλαόν]ε, ἄνθρωπός]ε. ¶Quoties autem præcesserit amflexa, seruabitur amplexus, πῶς ποθε, καλῶς με βιβάσκειν. Idẽ fit si penãflexa præcesserit, χοῖόντε, nisi ultima fuerit longa positione, nam tunc nõ remittitur tonus, ut φοῖνιξ ἐστί, κῆρυξ ἐστί.

¶Si enclitica quatuor fuerit temporum, non transferet quidem tonum ad dictionẽ præcedentem, sed ad syllabam antecedẽtẽ eiusdem dictionis, ut ἥμων pro ἡμῶν, ἔτοψας ἥμας pro ἡμᾶς, idq; Ionicũ est, ut ante diximus de pronominum enclisi.

¶Hæc hactenus de Encliticis, quæ in uerbis & coniũctionibus fiunt ornatus caussa, in nomine uerò, pnomine, & aduerbio significantiæ gratia, ut annotarunt Grammatici.

¶FINIS COMPENDII DE DICTIONIBVS ENCLITICIS.

FARRAGO LIBELLORVM

OMNIVM, QVOS IN SVPERIORIBVS AEDITIONIBVS

adiectos comperimus: unà cum accessione haudquáquam pœnitenda, cuius in ipso statim principio elenchum posuimus.

ΣΥΝΑΓΩ

ΓΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΔΙΑΦΟΡΟΝ ΣΗΜΑΣΙΑΝ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

COLLECTIO DICTIONVM QVAE DIFFERVNT SIGNIFICATV SECVNDVM ORDINEM LITERARVM.

ἀγελαῖος. ἀγελαίου. ὁ. — Indoctus, penanflectitur.
ἀγέλαιος. ἀγελαίου. ὁ. — rudis, antepenacuitur.
ἀγηστός. ἀγη[ο]ῦ. ὁ. — admirabilis, acuitur.
ἄγη[ς]. ἀγήτου. ὁ. — Agetus, nomen proprium.
ἄγκυρα. ἀγκύρας. ἡ. — anchora, antepen. acuta.
ἄγκυρα. τῆς ἀγκύρας. ἡ. — urbs Galatiæ, penacuitur.
ἄγυ. ἄγυος. ὁ. — planta, penultima acuta.

ἀγνὸς. ἀγνόος. ὁ. — inscium, ultima acuta.
ἁγνός. ἁγνοῦ. ὁ. — purus, agnus. cũ spiritu leni, & acuto, ĩ fine.
ἀγόραιος. ὁ. — in foro educatus, antepenacuitur.
ἀγοραῖος. ὁ. — forensis, penanflectitur.
ἀγός. ἀγοῦ. ὁ. — dux, acuitur.
ἄγος. τὸ. ἄγε. τὸ. — fœdatio, penultima acuta.
ἄγριος. ἀγρίου. ὁ. — rusticus, antepenacuitur.
ἀγρῶος. ἀγρείου. ὁ. — agrestis, penanflectitur.
ἄγροικος. ἀγροίκου. ὁ. — indoctus, rudis, antepenacuitur.
ἀγροῖκος. ἀγροίκου. ὁ. — habitans agrum, penanflectitur.
ἀγχίαλος. ἀγχιάλου. ὁ. — urbs Thraciæ, antepenultima acuta.
ἀγχιαλός. ἀγχιαλοῦ. ὁ. ἡ. — marinus, acuitur.
ἀγρονόμος. ὁ. — in agro pastus, penacuitur.
ἀγρόνομος. ὁ. — in agro pascens, antepenacuitur.
ἄγχοῦ, aduerbium. — propè, anflectitur.
ἄγχου, imperatiui modi. — suffoca, penacuitur.
ἄγων. ἄγον[ο]. ὁ. — agens, penultima acuta.
ἀγών. ἀγῶνος. ὁ. — certamen, ultima acuta.
ἀδελφός. ἀδελφοῦ. ὁ. — frater, ultima acuta.
ἄδελφος. ἀδέλφου. ὁ. — nomen proprium, antepenacuitur.
ἀδολέσχης. ἀδολέσχου. ὁ. — nugator, penacuitur.
ἀδολεσχής. ἐος. ὁ. ἡ. — contemplatiuus, acuitur.
ἀδρά. ἀδρᾶς. ἡ. — crassa, aspiratur & acuitur.
ἄδρα. ἄδρας. ἡ. — urbs Illyrica, tenuatur & penacuitur.
ἄδω. μ. ἄσω. π. ᾆκα. — canto, tenuatur.
ἄδω. μ. ἄσω. π. ᾆκα. — placeo, aspiratur.
ἀζόμενος. ἀζομένου. ὁ. — ficcatus, antepenacuitur.
ἀζόμενος. ἀζομένου. ὁ. — uerecundus, penacuitur.
ἀθηναῖος. ἀθηναίου. ὁ. — Athenienfis, penanflectitur.
ἀθήναιος. ἀθηναίου. ὁ. — Athenæus proprium, antepenacuitur.
ἄθρο. ου. ὁ. — turbatio, antepenacuitur.
ἀθρόος. ἀθρόου. ὁ. — densus, penacuitur.
ἀθῶος. ἀθῴου. ὁ. — indemnis, penanflectitur.
ἄθωος. ἀθῴου. ὁ. — Iouis epitheton, antepenacuitur.
αἴθος. αἴθεος. ὄ. — calor, penanflectitur.
αἰθός. αἰθοῦ. ὁ. — ardens, acuitur.
αἶνο. αἴνου. ὁ. — gloria, penanflectitur.
αἰνός. αἰνοῦ. ὁ. — grauis, acuitur.
αἰνότοκος. αἰνοτόκου. ὁ. ἡ. — mala pariens, antepenacuitur.
αἰνοτόκος. αἰνοτόκου. ὁ. ἡ. — male natus, penacuitur.
αἴολο. αἰόλου. ὁ. — Aeolus rex uentorum, antepenacuitur.
αἰόλος. αἰόλου. — uarius, penacuitur.
αἰπεῖα. αἰπείας. ἡ. — alta, circunflexa penultima.
αἴπεια. αἰπείας. ἡ. — nomen oppidi, antepenultima acuitur.
αἴρων. αἴροντος. ὁ. — tollens, acuitur.
αἱρῶν. τοῦ αἱρῶντος. ὁ. — accipiens, circunflectitur.
ἀκέσης. ἀκεσοῦ. ὁ. — medicus, acuitur.
ἀκέστης. ἀκέστου. ὁ. — Acestes, & sartor, penacuitur.

PROPTER GENERA ET ACCENTVM.

ἀκήλητος. ἀκηλήτου. ὁ. ἡ. — inexorabilis, antepenacuitur.
ἀκηλητός. ἀκηλητοῦ. ὁ. — immaculatus, acuitur.
ἀκής. ἀκίδος. ἡ. — cuspis, telum, acuitur.
ἄκις. ἄκιδος. ὁ. — Acis, fluuius, penacuitur.
ἄκρις. ἀκρίδος. ἡ. — Acris, oppidum, penacuitur.
ἀκρίς. ἀκρίδος. ἡ. — locusta, acuitur.
ἄλιθες. — uere aduerb. antepenacuitur.
ἀληθής. — uerum, acuitur.
ἀμητός. ἀμητοῦ. ὁ. — messis tempus, acuitur.
ἄμητος. ἀμήτου. ὁ. — messis fruges, antepenacuitur.
ἀμυγδαλῆ. — arbor, anflectitur.
ἀμυγδάλη. — fructus, penacuitur.
ἄμφις. ἄμφιος. ὁ. — Amphis nomen proprium, penacuitur.
ἀμφίς, aduerbium. — finè, acuitur.
ἀνὰ πρόθεσις. — per, acuitur.
ἄνα. — obsecrandi dictio, penacuitur.
ἄνασσα. ἀνάσσου. ὁ. — impurus, antepenacuitur.
ἀναγνός. οός. τὸ. — occultum, acuitur.
ἀντίκρυς. — contrà, penultima acuta,
ἄντικρυς. — ferè, antepenultima acuta.
ἅστυ. — quæ, aspiratur.
ἄστυ. — tanq̃, cum tenui accentu.
ἄπλο. ἀπλόου. ὁ. — innauigabilis, antepenacuitur.
ἁπλό. ἁπλόου. ὁ. — simplex, penacuitur.
ἀπολλύω. διὰ δύο λλ. — perdo, per geminum λλ.
ἀπολύω. δι' ἑνὸς λ. — dimitto, per unum λ.
ἁπτός. ἁπτῶ. διὰ τοῦ ο μικροῦ. — tangibilis, acuitur.
ἀπτός. ἀπτῶος. διὰ τοῦ ω μεγάλου. — non cadens, intrepidus, acuitur.
ἄρα. ἐπιζευκτικὸν. — fortè, igitur, penanflectitur.
ἄρα. — completiua particula, penacuitur.
ἀρά. ἀρᾶς. ἡ. — nocumentum.
ἀραῖος. ἀραίου. ὁ. — subditus maledictioni, penanflectitur.
ἀραιός. ἀραιοῦ. ὁ. — tenuis, rarus, acuitur.
ἄργος. ἄργου. ὁ. — onus, penacuitur.
ἄργος. ἄργεος. τὸ. — Argos, ciuitas Peloponesi.
ἄργο. ἄργου. ὁ. — Argus, penacuitur.
ἀργός. ἀργοῦ. ὁ. — albus, ociosus, uelox, acuitur.
ἀριστῶν. τοῦ ἀριστῶντος. ὁ. — Aristo uiri nomen, penultima acuta.
ἀριστῶν. ἀριστῶντος. ὁ. — optima faciens, ultima circunflexa.
ἄριστον. ἀρίστου. τὸ. — prandium, antepenultima acuta.
ἄριστον. ἀρίστου. τὸ. — optimũ, similiter antepen. acuta.
ἀρνειός. ἀρνειοῦ. ὁ. — agninus, antepenacuitur,
ἀρνειός. ἀρνειοῦ. ὁ. — agnus nuper natus, acuitur.
ἁρπαγή. ἀγῆς. — rapina, acuitur.
ἁρπάγη. ἀγῆς. — hamus, penacuitur.
ἄῤῥητος. ἀῤῥήτου. ὁ. — arcanus, non dictus, antepenacuitur.
ἀῤῥήτος. ἀῤῥήτου. ὁ. — odiosus, acuitur.
ἀρτεμής. ἀρτεμέος. ὁ. — integer, acuitur.
ἄρτεμις. ἀρτέμιδος. ἡ. — Diana, antepenacuitur.
ἀρτίτοκος. ἀρτίτοκου. ἡ. — nuper enixa, penacuitur.
ἀρτίτοκος. ἀρτίτοκου. ὁ. — nuper natus, antepenacuitur.
ἀρτόμος. ἀρτόμου. ὁ. — nuper incidens, antepenacuitur.
ἀρτόμος. ἀρτόμου. ὁ. — nuper cæsus, penacuitur.
ἄσα. δασυνόμενον. — quæ, neutri generis, aspiratur,
ἄσα. ψιλούμενον. — quædam, attenuatur.
ἀστήρ. ἀστέρος. ὁ. — stella, acuitur.
ἄστρ. ἄστρου. ὁ. ἡ. — After urbs, penacuitur.
ἀσφοδελός. ἀσφοδελοῦ. ὁ. — locus apud inferos, acuitur.
ἀσφόδελος. ἀσφοδέλου. ὁ. — Alburium, antepenacuitur.
ἄπα. δασυνόμενον. — quæ, cum aspiratione.
ἄπα. ψιλούμενον. — quænam, fine aspiratione,
ἄπα. ὁ μυρος ἐν ἰλιάδι. ὁ. φοῖνιξ ἄπα γεραιὲ. λέγει ὁ ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν φοῖνικα. — uox, est qua minores honorãt maiores. Ho. Phœnix atta senior, ĩq; achilles ad phœnicẽ

ἀτεχνῶς.ἐπίῤῥημα.	uerè,ſedulo,anflectitur.
ἀτέχνως.ἐπίῤῥημα.	ſinè arte,penacuitur.
ἄλοπρς.ἀτρόπτ.ὁ.ἡ.	immutabilis,antepenacuitur.
ἄλοπρς.ἀτρόπτ.ἡ.	Atropus parca.
αὔγη.αὔγης.ἡ.	Auge mulier,penacuitur.
ἀυγή.ἀυγῆς.ἡ.	ſplendor,aurora,acuitur.
αὕτη.τῆς ταύτης.ἡ.	ipſa,acuitur.
ἀυτή.τῆς ἀυτῆς.ἡ.	hæc,acuitur.
ἄφετή.ἀφετῆς.ἡ.	dimiſſio,acuitur.
ἀφέτη.ἀφέτης.ἡ.	Aphete inſula,penacuitur.
ἄφρος.ἄφρτ.	Apher,penacuitur.
ἄφρός.ἀφροῦ.ὁ.	ſpuma,acuitur.
ἄχυρον.ὄρτ.τὸ.	palea,antepenacuitur.
ἀχυρών.ἀχυρῶνος.ὁ.	ſtabulum palearum,acuitur.
ἄωρ.ἄωρ☉.τὸ.	enſis,penacuitur.
ἄωρ.ἄωρ☉.ὁ.	mulier.

Βαιόν.ἐπίῤῥημα.	PAulum,acuitur.
βαῖον.βαίτ τὸ.	Pramus,penanflectitur.
βαιός.βαιοῦ.ὁ.	breuis,acuitur.
βαίης.βαίτ.ὁ.	Baius Vlyſſis ſocius,penanflectitur.
βασίλεια.βασιλείας.ἡ.	regina,antepenacuitur.
βασιλεία.βασιλείας.ἡ.	regnum,penacuitur.
βάτ☉.βάττ.ὁ.	cadus,penacuitur.
βάτ☉.βάττ.ἡ.	rubus,penacuitur.
βατὸς.διὰ ἑνὸς τ.	peruius,acuitur.
βάτος.διὰ δύο τ.ὁ.	Battus,penacuitur.
βῆλος.βήλτ.ὁ.	Belus,penanflectitur.
βιλός.βιλοῦ ὁ.	cœlum,pauimentum,acuitur.
βῆσα.διὰ ἑνὸς σ.	Beſa urbs,penacuitur.
βῆσσα.διὰ δύο σσ.	concauitas,penanflectitur.
βίος.βίτ.ὁ.	uita,uictus,penultima acuta.
βιός.βιοῦ.ὁ.	arcus,ultima acuta.
βίοτος.βιόττ.ὁ.	uita,antepenultima acuta.
βιωτός.βιωτοῦ.ὁ.	uiuendus,acuitur.
βλῆχρον.βλήχρτ.τὸ.	herbæ ſpecies,penultima anflexa.
βλιχρόν.βλιχροῦ.τὸ.	infirmum,acuitur.
βοάν.βοάνος.ἡ.	cuſtodia apud Alexandreos,acuitur.
βοῶν.βοῶνος.ὁ.	clamans,circunflectitur.
βρύων.βρύοντος.ὁ.	ſcaturiens,penacuitur.
βρυῶν.βρυῶνος.ὁ.	litus Cyrines,anflectitur.
βροτὸς.βροτοῦ.ὁ.	homo,mortalis,acuitur.
βρότος.βρόττ.ὁ.	tabo,ſanies,penacuitur.
βρωτὸς.διὰ τοῦ ω μεγάλτ.	comeſtibilis,acuitur.
βροῦχος βρούχου.ὁ.	bruchus,uermis,penanflectitur,
βρυχός.βρυχοῦ.ὁ.	præco,acuitur.

Γαλάτεια.διὰ τῆς ει.	GAlatea Nereis, antepenacuitur.
γαλατία,διὰ τοῦ ι.	Gallia regio,penacuitur.
γαλήνη.γαλήνης.ἡ.	galene,mare,penacuitur
γαλήνη.γαλήνης.ἡ.	tranquilla,acuitur.
γαυλός.γαυλοῦ.ὁ.	ſitula,uas paſtorale,acuitur.
γαῦλος.υ.ὁ.	nauigium onerarium,penanflectitur.
γέλοιος.	ridiculus,antepenacuitur.
γελοῖος.	qui riſum mouet,penacuitur.
γέλων.γέλωνος.ὁ.	Gelon,uiri nomen,penacuitur.
γελῶν.γελῶνος.ὁ.	ridens,circunflectitur.
γεραιός.γεραιοῦ.ὁ.	ſenex,acuitur.
γεραῖος.γεραίτ.ὁ.	Geræus gentile,penanflectitur.
γενετή.γενετῆς.ἡ.	natuitas,acuitur.
γενέτη.γενέτης.	ſtirps,penacuitur.
γῆρας.	ſenectus, ætas.
γήρασις.	ad ſenectutem profectio.

γλαύκη.γλαύκης.ἡ.	cæſia,acuitur.
γλαυκή.γλαυκῆς.ἡ.	Glauce mulier,penacuitur.
γλαῦκος.γλαύκτ.ὁ.	glaucus,cæſius,acuitur.
γλαυκὸς.γλαυκοῦ.ὁ.	Glaucus,uiri & piſcis nomen,penanflectit.
γῦρος.γύρτ.ὁ.	ambitus,gyrus,penanflectitur.
γυρός.γυροῦ.ὁ.	rotundus,acuitur.

Δάφνη.Δάφνης.ἡ.	LAurus,penacuitur.
Δαφνή.ῆς.ἡ.	Daphne puella,acuitur.
Δίνη.ης.καὶ Δεινή.Δεινῆς.ἡ.	mala,acuitur.
Δεινός Δεινοῦ.ὁ.	grauis,acuitur.
Δειρή,Δειρῆς.ἡ.	collum anterius,acuitur.
Δίρη.Δίρης.ἡ,	ciuitas Aethiopiæ,penacuitur.
Δεκαετῆς.	decennis de tempore.
Δεκαέτης.	decennis de reliquis.
Δελφίς.καὶ Δελφίν.	delphin piſcis,acuitur.
Δλφύς,διὰ τοῦ υ.	uulua,uenter,acuitur.
Δεξαμφυή.δεξαμφυῆς.ἡ.	cifterna,acuitur.
Δεξαμένη.ης.ἡ.	accipiens,penacuitur.
Δεσπότης.διὰ τοῦ η.	herus,dominus,penacuitur.
Δέσποινα.διὰ τοῦ ι.	domina,antepenacuitur.
Δῆλος.Δήλτ.ὁ.	manifeſtus,penanflectitur.
Δῆλος.λτ.ἡ.	Delus inſula,penanflectitur.
Δῆμος.τὸ Δήμτ.ὁ.	populus,tribus,penanflectitur.
Δημὸς τοῦ Δημοῦ.ὁ.	pinguedo,acuitur.
Δημοσία.ἐπίῤῥημα|τικῶς.	publicè,penacuitur.
Δημόσια.τὸ Δημοσίων.τὰ.	reſpublicæ,antepenacuitur.
Δηῶν.διὰ τοῦ η.	populans,anflectitur.
Δίων.ωνος.ὁ.	Dion uir,penacuitur.
Διὰ.αἰτια|τικὴ.	Iouem,penacuitur.
Διὰ.πρόθεσις.	per,propter,acuitur.
Δίνη.Δίνης.ἡ.	uortex aquarum,penacuitur.
Δῖνος Δίνττ.ὁ.	aëris turbo,penanflectitur.
Δίνων.Δίνων☉.ὁ.	Dino uir,penacuitur.
Δινῶν.Δινοῦντος.ὁ.	uoluens,anflectitur.
Διογενὴς.ἐος.ὁ.	nobilis,acuitur.
Διογενὴς.εος.ὁ.	Diogenes uir,penacuitur.
Δῖος.τὸ Δίττ.ὁ.	generoſus,penanflectitur.
Διός.γενικὴ.	Iouis,acuitur.
Δοιὸς.τὸ Δοιοῦ.ὁ.διὰ τοῦ οι.	geminus,ultima acuta,
Διχοτόμος.	in duo diuiſus,
Διχότομος.	in duo diuidens.
Δόκος.τῆς Δόκτ.ἡ.	apparentia,opinio,penacuitur.
Δοκὸς.τὸ Δοκοῦ.ἡ.	trabs,acuitur.
Δόλιος.Δολίτ.ὁ.	doloſus,antepenacuitur.
Δολίος.Δολίτ.ὁ.	Dolius uir,penacuitur.
Δολίχη.τῆς Δολίχης.ἡ.	Doliche,inſula,penacuitur.
Δολιχή.τῆς Δολιχῆς.ἡ.	longa,acuitur.
Δόλων.τὸ Δόλον☉.ὁ.	Dolon vir,penacuitur.
Δολῶν.τὸ Δολοῦντος.ὁ.	decipiens,anflectitur.
Δρύμ☉.τὸ Δρύμτ.ὁ.	Drymus uir,penacuitur.
Δρυμὸς.τὸ Δρυμοῦ.ὁ.	ſylua,condenſus,acuitur.
Δύω.Δυϊκῶς.	duo,penacuitur.
Δύω.ἑκμα|τικῶς.	ingredior,penacuitur.

Ἰδύα τῆς ἰδύας.ἡ.	IDyia mater Medeæ,penacuitur.
ἰδῦια.τὸ ἰδύας.ἡ.	ſciens,penanflectitur.
εἰκὼν.τὸ εἰκόνος.ὁ.	obediens,penacuitur.
ἐικών.τὸ ἐικόν☉.	imago,ſimilitudo,acuitur.
ἐις.πρόθεσις.	in accuſatiuo iunctum.
εἷς.τὸ ἀριθμη|τικόν.	unus,anflectitur.
ἕκτος.ἡ ἑκτ.ὁ.	ſextus,penacuitur.
ἑκ|τὸς ἐπίῤῥημα.	extra,ſinè,acuitur.

ἐλαιών. τοῦ ἐλαιῶνος. ὁ.	oliuetum,acuitur.
ἐλεεῖν. τοῦ ἐλεοῦντος.	miſerans,anflectitur.
ἐλάων. τοῦ ἐλάοντος. ὁ.	inſequens,penacuitur.
ἐλαών. τοῦ ἐλαῶνος. ὁ.	oliuetum,acuitur.
ἔλεος. ἡ ἐλέου. ὁ.	miſericordia,antepenacuitur.
ἐλεός. ἡ ἐλεοῦ. ὁ.	Eleus fluuius,& menſa,acuitur.
ἔλπις. ἡ ἐλπίδος. ὅ.	Elpis uir,penacuitur.
ἐλπίς. ἡ ἐλπίδος. ἡ.	ſpes,acuitur.
ἐλάσσων. ἡ ἐλάσσονος. ὁ.	minor,penacuitur.
ἐλασσῶν. τοῦ ἐλασσοῦντος. ὁ.	minuens,anflectitur.
ἔλευσις. ἡ ἐλεύσιος. ἡ.	aduentus,antepenacuitur.
ἐλευσίς. τῆς ἐλευσίνος. ἡ.	Eleuſis ciuitas,acuitur.
ἔμμεν, ἀπὸ τοῦ ἴημι.	ponere,aſpiratur.
ἔμμεν ἀπὸ τοῦ ἐω.	eſſe,tenuatur.
ἐννάς. ἡ ἐννάδος. ἡ.	nonarius numerus,ſine aſpiratione.
ἑνάς. τῆς ἑνάδος. ἡ.	unitas,aſpiratur.
ἐν. προθεσις.	in,datiuo iunctum,tenuatur.
ἕν. ὁ ἀριθμός.	unum,acuitur & aſpiratur.
ἔνι. pro ἐστί.	eſt,penacuitur.
ἐνί. ἐν.	in,acuitur.
ἑνόρχης. τοῦ ἑνόρχου. ἡ. ὁ.	unicum habens teſticulum,aſpiratur.
ἐνόρχης. τοῦ ἐνόρχου. ὁ.	mas habens teſticulos,tenuatur.
ἑνός. γενικὴ.	unius,acuitur.
ἔννεος. ἐννοῦ. ὁ.	annus uetus,penacuitur.
ἑνόω.	unio,penacuitur.
ἐνόω.	quatio.
ἐνροπή.	reuera, anflectitur.
ἐνροπή. ἐνροπῆς. ἡ.	confuſio,reuerentia,acuitur.
ἐπαρχία. ἡ ἐπαρχίας. ἡ.	prouincia,penacuitur.
ἐπάρχια. τῆς ἐπαρχίας. ἡ.	Eparchia mulier,antepenacuitur.
ἐρινεός. τοῦ ἐρινεοῦ. ὁ.	ficus genus,ultima acuta.
ἐρίνεος. τοῦ ἐρινέου. ὁ.	fructus,ficus ſylueſtris,antepenacuitur.
ἑρμαῖος. ἑρμαίου. ὁ.	mercurialis,penanflectitur.
ἕρμαιος. ου. ὁ.	ὁ λόφος,tumulus,antepenacuitur.
ἑταῖρος. τοῦ ἑταίρου. ὁ.	amicus,ſocius,penanflectitur.
ἕτερος. τοῦ ἑτέρου. ὁ.	alter,antepenacuitur.
εὐσεβῶν. τοῦ εὐσεβοῦντος. ὁ.	pietatem exercens,ultima circunflectitur.
εὐσέβων. τοῦ εὐσέβωνος. ὁ.	Euſebon uir,penacuitur.
εὐπειθής. εὐπειθοῦς. ὁ. ἡ.	obediens,acuitur.
εὐπείθης. εὐπείθους. ὁ. ἡ.	obediens principi,penacuitur.
ἔχθρα. ἡ ἐχθρας. ἡ.	inimicitia,penacuitur.
ἐχθρά. τῆς ἐχθρᾶς. ἡ.	inimica,acuitur.
ἐξ ὄνομα.	ſex nomen, cum aſpiratione,tenuatur.
ἐξ προθεσις.	ex,præpoſitio,tenuatur.
ἐξαίρετος. τοῦ ἐξαιρέτου. ὁ.	eijciendus,antepenacuitur.
ἐξαιρετός. τοῦ ἐξαιρετοῦ. ὁ.	præcipuus,acuitur.
ἐξαίρει.	auget,penacuitur.
ἐξαιρῇ.	liberat,anflectitur.
ἐξανεψιοί.	conſobrinorum filij,antepenacuitur.
ἐξανεψιοί.	conſobrini,acuitur.
ἔξω, ἐπίθημα.	extra,tenuatur.
ἔξω. μέλλων.	habebo,aſpiratur.
ἔοικα. μετὰ δοτικῆς.	ſimilis ſum,antepenacuitur.
ἔοικα. ἄνευ πτώσεως.	uideor.
ἐοικός. ἐοικότος. ὁ.	ſimile.
ἐοικώς. ἐοικότος. ὁ.	ſimilis.
εἶπε. ὁ ἑρμηνεύων.	dixit.penanflectitur.
εἰπὲ. τὸ προσακτικόν.	dic,acuitur.
ἐκπλέω. ἐπίθημα.	enauigo,penacuitur.
ἐκπλεω. ἐπίθημα.	plene,antepenacuitur.
ἔπαινος. ἐπαίνου. ὁ.	laus,antepenacuitur.
ἐπαινός. ἐπαινοῦ. ὁ.	grauis,acuitur.
ἐργάτης. ἐργάτου. ὁ.	operator,penacuitur.
ἐργάτις.	operatrix,penacuitur.
ἔρκειος. διὰ τῆς ει διφθόγγου.	Iouis epitheton,antepenacuitur.
ἕρκιος. διὰ τῆς ι.	ſeptum,antepenacuitur.
ἑρμηνεία. ἑρμηνείας. ἡ.	interpretatio,penacuitur.
ἑρμηνία. ἑρμηνίας. ἡ.	fulcrum lecti.
ἔρω. δι' ἑνὸς ρ.	dico,penacuitur.
ἐῤῥέω. διὰ δύο ρρ.	pereo,penacuitur.
ἔτος. ἔτους. τὸ.	annus,penacuitur.
ἑτός. ἑτοῦ. ὁ.	incaſſum,acuitur.
εὐάνθης. εὐανθοῦς. ὁ.	Euenthes uir,penacuitur.
εὐανθής. εὐανθοῦς. ὁ. ἡ.	floridus,acuitur.
εὐήθεια. εὐηθείας. ἡ.	ignauia,antepenacuitur.
εὐηθία. εὐηθίας. διὰ τῆς ι.	bonus mos,penacuitur.
εὐθύβολος. εὐθυβόλου. ὁ.	rectus iactus,antepenacuitur,
εὐθυβόλος. εὐθυβόλου. ὁ.	recte iaciens,penacuitur.
εὐθύς. ἐπιβήμα[πῶς.	ſtatim,acuitur.
εὐθύς. ὀνομα[πῶς.	rectus,acuitur.
εὐτυχία. εὐτυχίας. ἡ.	felicitas,penacuitur.
εὐτύχια. εὐτύχιας. ἡ.	Eutychia mulier,antepenacuitur.
εὐμαρής. διὰ τῆς η.	facilis,acuitur.
εὐμαρίς. διὰ τῆς ι.	calceus,acuitur.
εὖρος. πλασμὸ μέγιστον.	latitudo,aſpiratur.
εὖρος. πλοῦ μέγιστον.	Eurus uentus,tenuatur.
εὐσθένης. νεος. ὁ.	Euſthenes,uir,penacuitur.
εὐσθενής. νεος. ὁ. ἡ.	fortis,acuitur.
ζῶον. ζῴου. τὸ.	Animal,penanflectitur.
ζῳόν. ζῳοῦ. τὸ.	uiuum,acuitur.
ζεύς. ζηνός. ὁ.	Iuppiter,acuitur.
ζῆν ἀπαρέμφατον.	uiuere,anflectitur.
ζυγός. ζυγοῦ. ὁ.	iugum boum,maſ.
ζυγός. ζυγοῦ. ἡ.	iugum libræ,fœm.
ἡ. σύνδεσμος.	ET,coniunctio,acuitur.
ἥδε. πλασμὸ ἡδονῆς.	hæc,penacuitur.
ἢ. σύνδεσμος.	ſiue coniunctio,acuitur.
ἦε. ἐπιθημα[πῶς.	ibat,penanflectitur.
ἦ πλασύνεται, κοὶ τωριασᾶς.	ubi,cui,quatenus,aſpiratur & circũflectit.
ἦ πλοῦται, κοὶ τωριασᾶται.	certè,ait,tenuatur & circũflectitur.
ἥλιος. ἡλίου. ὁ.	ſol,antepenacuitur.
ἡλῖος. ἡλείου. ὁ.	Heleus gentile,penanflectitur.
ἧλος. ἡλου. ὁ.	clauus,penanflectitur.
ἠλός. ἠλοῦ. ὁ.	ſtolidus,acuitur.
ἥμων. ἥμονος. ὁ.	iaculator,penacuitur.
ἡμῶν, γενικὴ.	noſtrum,anflectitur.
ἥρακλος. ἡρακλέους. ὁ.	Heræus uir,antepenacuitur.
ἡρακῖος. ἡρακίου. ὁ.	Iunonius,penanflectitur.
ἡρακλεία. ἡρακλείας. ἡ.	Heraclea mulier,& urbs.
ἡρακλεία. ἡρακλείας. ἡ.	herculea,penacuitur.
ἡρακλεῖος. ἡρακλείου. ὁ.	heraclius,antepenacuitur.
ἡρακλῆος. ἡρακλείου. ὁ.	herculeus,penanflectitur.
ἡράκλεις.	hercules,aduerbiũ iurandi,penacuitur.
ἡρακλῆς. ἡρακλέους. ὁ.	Hercules,anflectitur.
ἥττων. ἥττονος. ὁ.	minor,penacuitur.
ἡττῶν. ἡττῶντος. ὁ.	minuens,anflectitur.
ἧττον, ἐπίθημα.	minus,penanflectitur.
ἦχη. ἠχῆς. ἡ.	fama,penacuitur.
ἦχι ἐπίθημα.	ubi,qua,penanflectitur.
θαλάμαι. ἀεὶ.	LVftraferarum,penacuitur.
θαλαμαῖ. ἀεὶ.	templum Caſtoris & Pollucis,acuit.
θάρσος. θάρσους. τὸ.	audacia,penacuitur.
θράσος. θράσους. τὸ.	temeritas,penacuitur.

θαλία.θαλίας.ἡ.	conuiuium,festiuitas,penacuitur.
θάλεια.θαλείας.ἡ.	celebritas,Thalia,antepenacuitur.
θαμβὸς.θαμβοῦ.ὁ.	attonitus,acuitur.
θάμβος.θάμβεος.τὸ.	pauor,ſtupor,penacuitur.
θεά.θεᾶς.ἡ.	dea,acuitur.
θέα.θέας.ἡ.	ſpectaculum,penacuitur.
θεοτόκος.θεοτόκου.ἡ.	deum pariens,penacuitur.
θεόγονος.θεογόνου.ὁ.	ex deo natus,antepenacuitur.
θέρμη.θέρμης.ἡ.	calor,caliditas,penacuitur.
θερμή.θερμῆς.ἡ.	calida,acuitur.
θέρμος.θέρμου.ὁ.	lupinus,penacuitur.
θερμός.θερμοῦ.ὁ.	calidus,acuitur.
θήλυς.θήλεος.ἡ.	fœmina,penanflectitur.
θηλύς.θηλύος.ἡ.	papilla,acuitur.
θηρᾶν.θηρᾶνος.ὁ.	uenans,anflectitur.
θήρων.θήρωνος.ὁ.	Theron uir,penacuitur.
θόλος.θόλου.ὁ.	teſtudo,& locus ſcripturarum Athenis,peturbidus,acuitur. (nacuitur.
θολός.θολοῦ.ὁ.	
θυρσός.θυρσοῦ.ὁ.	thyrſus,acuitur.
θύρσος.θύρσου.ὁ.	Thyrſus uir,penacuitur.
θύμος.θύμου.ὁ.	cepa agreſtis,penacuitur.
θυμός.θυμοῦ.ὁ.	animus,furor,ira,deſiderium,acuitur.
θύρα.θύρας.ἡ.	hoſtium,hoc eſt,lignum ipſum.
θύρα.θυρᾶν.ἀει.	fores,hoc eſt,apertura.
Ἰά.ἡ ἰᾶς.ἡ.	VNa,acuitur.
Ἴα.τῆς ἴας.ἡ.	uox,penacuitur.
ἱδρύμενος.ἱδρυμένου.ὁ.	ſedens,antepenacuitur.
ἱδρυμένος.ἱδρυμένου.ὁ.	firmatus,rectus,penacuitur.
ἱδέ.σύνδεσμος.	&,acuitur.
ἴδε.τὸ ῥῆμα.	uide,penacuitur.
ἰδού.	ecce,acuitur.
ἴδοῦ.	uide,anflectitur.
ἱέρων.ῶνος.ὁ.	proprium,penacuitur.
ἱερᾶν.ἱερᾶνος.ὁ.	ſacrificans,circunflectitur.
ἱκέτις.ἡ ἱκέτιδος.ἡ.	ſupplicatrix,penacuitur.
ἱκέτης.ὁ ἱκέτου.ὁ.	ſupplicator,ſupplex,penacuitur.
ἴνος.ἡ ἴνης.ἡ.	occaſus,penanflectitur.
ἵνα.	ut,penacuitur.
ἰνδός.τοῦ ἰνδοῦ.ὁ.	Indus nomen gentile,acuitur.
ἴνδος.τοῦ ἴνδου.τὸ.	fluuius Indiæ,penacuitur.
ἴον.ἴου.τὸ.	uiola,penacuitur.
ἰόν.ἰόντος.τὸ.	iens,acuitur.
ἰπνός.ὁ ἰπνοῦ.ὁ.	furnus,acuitur.
ἴπνος.τὸ ἴπνου.ὁ.	laterna,penacuitur.
ἶρις.ἡ ἴριδος.ἡ.	iris herba,penacuitur.
ἶρις.ἡ ἴριδος.ἡ.	iris dea,penanflectitur,quaſi ἔρις.
ἱρός.ἱροῦ.ὁ.	ſacer,acuitur.
ἵρος.ἵρου.ὁ.προσαίτης.	pauper,mendicus,penanflectitur.
ἵππων.ἵππονος.ὁ.	Hiſpon uir,penacuitur.
ἱππόν.ἱππῶνος.	ὁ πολεμικόν,acuitur.
ἰχθύς.τὸ ἰχθύος.ὁ.	piſcis,acuitur.
ἴχθυς.ὁ ἴχθυος.ὁ.	uiri nomen,penacuitur.
ἰωνία.ἡ ἰωνίας.ἡ.	Ionia regio,penacuitur.
ἰωνιά.ἡ ἰωνιᾶς.ἡ.	uioletum,acuitur.
ἰῶν.ἰοῦντος.ὁ.	plenus ueneno,anflectitur.
ἴων.ἴωνος.ὁ.	proprium,& gentile,penacuitur.
Κάκη.τῆς κακῆς.ἡ.	MAla,penacuitur.
κάκη.τῆς κάκης.ἡ.	Cace,penacuitur.
καθαιρᾶν.ὁ καθαίρονος.	delens,ſubuertens,anflectitur.
καθαίρων.ὁ καθαίρονος.ὁ.	purgans,penacuitur.
καλλισθενής.εος.ὁ.	Calliſthenes,penacuitur.

καλλισθενής.ἐος.ὁ.ἡ.	potens,acuitur.
κάλον.κάλου.τὸ.	lignum,penacuitur.
καλόν.καλοῦ.τὸ.	bonum,acuitur.
κάλλος.κάλλεος.τὸ.	pulchritudo,penacuitur.
καλός,δίενὸς λ.	honeſtus,bonus,acuitur.
κάλως.κάλω.ὁ.	funis,penacuitur.
καλῶς,ἐπίῥῆμα.	bene,circunflectitur.
καμτὴ,καμτῆς.ἡ.	flexura,curuamen,acuitur.
κάμπη.κάμπης.ἡ.	bruchus,penacuitur.
κανθός.κανθοῦ.ὁ.	angulus oculi,acuitur.
κάνθος.κάνθου.ὁ.	Canthus uir,penacuitur.
καίνη.τῆς καίνης.ἡ.	Cæna ciuitas,penacuitur.
καινή.ἡ καινῆς.ἡ.	noua,acuitur.
κέδρος.τὸ κέδρου.ὁ.	fructus cedri,maſculinum.
κέδρος.τῆς κέδρου.ἡ.	cedrus arbor,fœmininum.
κῆνος,ἀντὶ ἐκῆνος.	ille,penanflectitur.
κεινός.κεινοῦ.ὁ.	uacuus,acuitur.
κήρ.ἡ κηρός.ἡ.	Parca,mors,ſors,acuitur.
κῆρ.τὸ κηρός.τὸ.	cor,anima,anflectitur.
κῆρος.κήρου.ὁ.	Cerus fluuius Armeniæ,penanflectitur.
κηρός.κηροῦ.ὁ.	cera,acuitur.
κίῤῥα.κίῤῥας.ἡ.	urbs,penacuitur.
κιῤῥά.κιῤῥᾶς.ἡ.	ignea,penacuitur.
κίων.κίονος.ὁ.	columna,penacuitur.
κιών.κιόνος.ὁ.	iens,acuitur.
κλῆτος.τοῦ κλείτου.ὁ.	Cletus,penanflectitur.
κλεινός.τοῦ κλεινοῦ.ὁ.	glorioſus,acuitur.
κλειώ.κλειοῦς.ἡ.	Clio muſa,acuitur,
κλείω.ῥῆμα.	laudo,claudo,penacuitur.
κλῖσις.ἡ κλίσεως.ἡ.	inclinatio ad dextram.
κλίσις.τῆς κλίσεως.ἡ.	inclinatio totius exercitus.
κλῆρος.κλήρου.ἡ.	ſors,penanflectitur.
κληρός.κληροῦ.ὁ.	ſorte datus,electus,acuitur
κλωθώ.κλωθοῦς.ἡ.	Clotho,parca,acuitur.
κλώθω.ῥῆμα.	circũuoluo,penacuitur.
κόμπος.τὸ κόμπου.ὁ	ſtridor,elatio,penacuitur.
κομπός.τοῦ κομποῦ.ὁ.	ſuperbus,acuitur.
κονίς.τῆς κονίδος.ἡ.	puluis,acuitur.
κόνις.ἡ κόνιος.ἡ.	lentes aut furfures capitis.
κόρων.τὸ κορώνου.ὁ	Coronus mons,acuitur.
κορωνός.κορωνοῦ.ὁ.	angulus,acuitur.
κόρη.κόρης.ἡ.	uirgo,puella,per unum ρ.
κόῤῥη.κόῤῥης.ἡ.	caput cum collo,per duplex ρρ.
κόρυς.ἡ κόρυος.ἡ.	galea,penacuitur.
κόρυς.τοῦ κόρυος.ὁ.	cimex,penacuitur.
κούρειος.ἡ κουρίου.ὁ.	emporium,antepenacuitur.
κούρειος.τὸ κουρίου.ὁ	tonſorius,uas ligneum.acuitur.
κούρειον.τοῦ κουρείου.	ciuitas Cypri,penacuitur.
κουρεῖον.τοῦ κουρείου.	tonſtrina,anflectitur.
κρίνω.ἐνεστώς.	iudico,penacuitur.
κρινῶ.μέλλων.	iudicabo,penanflectitur.
κρής.τοῦ κρητός.ὁ.	cres,id eſt cretenſis,acuitur.
κρῆς.ἀντὶ τοῦ κρέας.κατὰ συναίρεσιν.	caro,anflectitur.
κρίνων.τοῦ κρίνοντος.ὁ.	iudicans penacuitur.
κρινῶν.τὸ κρινῶνος.ὁ.	liliarium,acuitur.
κριός.τοῦ κριοῦ.ὁ.	aries,acuitur.
κρῖος.ἡ κρίου.ὁ.	Crius uir,penanflectitur.
κρότων.κρότωνος.ὁ.ἡ.	muſca canina,uel ciuitas,penacuitur.
κροτῶν.τοῦ κροτοῦντος.ὁ.	plaudens,anflectitur.
κῦδος.τοῦ κύδου.	conuicium.penacuitur,
κῦδος.τὸ κύδους.	gloria,penacuitur.
κυκέω.	miſceo,turbo,penacuitur.
κυκεῶ τὸν,ἀντὶ κυκεῶνα.	potio,ex multis herbis,anflectitur.

κυρτὸς.τοῦ κυρτοῦ.ὁ.	gibbosus,acuitur.
κύρτος.τοῦ κύρτου.ὁ.	uas piscatorium,penacuitur,
κυνώπης.ἡ κυνώπου.ὁ.	inuerecundus,penacuitur.
κυνῶπις.τῆς κυνώπιδος.ἡ.	inuerecunda,penanflectitur.
κυπαρίσσος.ἡ κυπαρίσσου.ὁ.	cyparissus puer,antepenacuitur.
κυπάρισσος.τοῦ κυπαρίσσου.ἡ.	cypressus,arbor,antepenacuitur,
κῦρος.ἡ κύρου.ὁ.	cyrus uir,penanflectitur.
κύριος.ἡ κυρίου.ὁ.	autoritas,dominium,penanflectitur,
κυρίος.ἡ κυρίου.ὁ.	dominus.antepenacuitur.
κυρηνοῦ.ὁ.	nomen loci.acuitur.
κυφός.ἡ κυφοῦ.ὁ.	gibbosus,acuitur.
κῦφος.ἡ κύφου.ὁ.	urbs Thessaliæ,penanflectitur.
κύων.κυνός.ὁ.ἡ.	canis,penacuitur.
κυῶν.κυοῦντος.ὁ.	prægnans,anflectitur.

Λαβὲ.ἀπὸ τοῦ λάβε.κοινῶς. λάβε.λάβης.ἡ.	Accipe,acuitur, Accipe,penacuitur.
λαβή.λαβῆς.ἡ.	excusatio,penacuitur.
λαβρὸς.λαβροῦ.ὁ.	capulus,ansa,acuitur.
λάβρος.λάβρου.ὁ.	abundans,acuitur.
λαγὸς.λάγου.ὁ.	mediocris,uehemens,penacuitur.
λαγός.λαγοῦ.ὁ.	Ptolemæi pater,penultima anflexa.
λάειων.λάεινος.ὁ.	lepus,acuitur,
λακών.λακόντος.ὁ.	Lacon gentile,penacuitur.
λάθων.λάθωνος.ὁ.	fortitus,acuitur.
λαθών.λαθόντος.	Lathon fluuius,penacuitur.
λάμπρα.λάμπρας.ἡ.	qui latuit,acuitur.
λαμπρά.λαμπρᾶς.ἡ.	Lampra urbs,penacuitur.
λάος.λάου.ὁ.	splendida,acuitur,
λαός.λαοῦ.ὁ.	lapis,penacuitur.
λαρὸς.λαροῦ.ὁ.	plebs,populus,acuitur.
λάρος.λάρου.ὁ.	dulcis,acuitur.
λάχος.διὰ τοῦ ο μικροῦ.	larus auis,penacuitur.
λάχως.διὰ τοῦ ω μεγάλου.	sors,penacuitur.
λευκωπώλης.λευκωπώλου.ὁ.	quasi,penacuitur.
λευκωπωλὶς.λευκωπωλίδος.ἡ.	uenditor leguminum,penacuitur.
λέπας.τοῦ λέπαος.ὀ.	uenditrix leguminum,antepenacuitur.
λεπὰς.τῆς λεπάδος.ἡ.	promontorium,penacuitur.
λέπη.λέπης.ἡ.	genus ostrei,acuitur.
λεπή.λεπῆς.ἡ.	Lepte urbs,penacuitur.
λεύκων.λεύκωνος.ὁ.	tenuis,acuitur.
λευκῶν.λευκῶντος.ὁ.	Leucon uir,penacuitur.
λευκή.λευκῆς.ἡ.	albificans,anflectitur.
λεύκη.λεύκης.ἡ.	alba,acuitur.
λῆμμα.τοῦ λήμματος.	arbor,quæ populus dicitur,penacuitur.
λῆμα.τοῦ λήματος.	quæstus seu captio.
λήναιος.ληναίου.ὁ.	spatium seu fortuna.
ληναῖος.ληναίου.	Lenæus uir,antepenacuitur
λειτουργῶν,διὰ τοῦ ι.	Lenæus Bacchus,penanflectitur
λιτουργῶν,διὰ τοῦ ι.	populo ministrare,
λίγυς.λίγυος.ὁ.	maledicere.
λιγύς.λιγυοῦ.ὁ.	Ligur,penacuitur.
λιθότομος.λιθοτόμου.ὁ.	stridulus,canorus,acuitur.
λιθοτόμος.λιθοτόμου.ὁ.	incisus è petra,antepenacuitur.
λιπάρα.ας.ἡ.	lapicida,penacuitur.
λιπαρά.λιπαρᾶς.ἡ.	Lipara insula,penacuitur.
λίς.λίος.ὁ.	pinguis,acuitur.
λίς.λιτοῦς.ὁ.	leo,acuitur.
λόγιον.ου.ὀ.	pannus lineus,acuitur.
λογεῖον.λογείου.ὀ.	oraculum,antepenacuitur.
λυσίας.ου.ὁ.	pulpitum,penanflectitur.
λυσιάς.λυσιάδος.ἡ.	Lysias uir,penacuitur.

λύσις.λύσιος.ἡ.	solutio,penacuitur.
λυσίς.λυσίος.ὁ.	Lysis uir,acuitur.
λῶτος.λώτου.ὁ.	Lotus uir,penanflectitur.
λωτὸς.λωτοῦ.ὁ.	lotus herba,& arbor,acuitur.

Μάκρον.μάκρου.	PRomontorium Siciliæ,penacuitur.
μακρὸν.μακροῦ.ὀ.	longum,acuitur.
μείων.μείονος.ὁ.	minor,penacuitur.
μειῶν.μειοῦντος.ὁ.	minuens,anflectitur.
μελιτίνη.ἡ μελιτίνης.ἡ.	Melitina mulier,penacuitur.
μελιτινή.ἡ μελιτινῆς.ἡ.	gentile nomen,acuitur.
μένω.ἔνεστώς.	maneo,penacuitur.
μηνῶ.μέλλων.	manebo,anflectitur.
μηνοποιὸς.τοῦ οποιέος.ὁ.ἡ.	placabilis,demulcens,acuitur.
μηνοποιὸς.τοῦ οποιέος.ὁ.ἡ.	facile cedens,penacuitur.
μηδίκη.ἡ μηδίκης.ἡ.	medica herba,penacuitur.
μηδική.τῆς μηδικῆς.ἡ.	Medica regio,acuitur.
μῆδος.τοῦ μήδου.ὁ.	medus,penanflectitur.
μῆδος.ἡ μήδους.ὀ.	cura,consilium,penanflectitur.
μισήτη.ἡ.	libidinosa,penacuitur.
μισητή.ἡ.	odibilis,acuitur.
μόνη.μονῆς.ἡ.	sola,penacuitur.
μονή.μονῆς.ἡ.	mansio,acuitur.
μοχθηρὸς.οῦ.ὁ.	laboriosus acuitur.
μοχθηρὸς.ου.ὁ.	difficilis,penanflectitur.
μύλλος.μύλλου.ὁ.	Myllus uir,penacuitur.
μυλλός.μυλλοῦ.ὁ.	strabo,acuitur.
μυρίαι τῶν μυρίων.τὰ.	infinita,penacuitur.
μύριαι.τῶν μυρίων.τὰ.	decem milia,antepenacuitur.
μύριοι.	decies mille,antepenacuitur.
μυρίοι.	innumeri,penacuitur.
μύρων.τοῦ μύρωνος.ὁ.	Myron uir,penacuitur.
μυρῶν.τοῦ μυρῶντος.ὁ.	redolens,anflectitur.
μύω.ὀ κκμμύω.	claudo oculos penacuitur.
μυῶ.ὀ διὰ δάσκω.	doceo proprie sacra,anflectitur.

Ναρκισσος.ἡ νίσου.ὁ.	NArcissus puer,antepenacuitur.
νάρκισσος.ἡ νίσου.ἡ.	narcissus arbor,antepenacuitur,
νεὸς.ἡ νεοῦ.ἡ.	nouale,campus,acuitur,
νέος.ἡ νέου.ὁ.	nouus,iuuenis,antepenacuitur.
νίκων.τοῦ νίκωνος.ὁ.	Nicon uir,penacuitur.
νικῶν.τοῦ νικῶντος.ὁ.	uincens,anflectitur.
νόμιον.ἡ νομίου.ὀ.	legitimum,antepenacuitur.
νομαῖον.τοῦ νομαίου.ὀ.	pascuale,penanflectitur.
νόμος.τοῦ νόμου.ὁ.	lex,penacuitur.
νομὸς.τοῦ νομοῦ.ὁ.	pascuum,regio,plaga,acuitur.
νύμφιος.τοῦ νυμφίου.ὁ.	sponsalis,antepenacuitur.
νυμφίος.τοῦ νυμφίου.ὁ.	sponsus,penacuitur.
νῦν.	de præsenti,præterito,& futuro.
νυνί.	de presenti tantum.

Ανθος.τοῦ ξάνθου.ὁ.	XAnthus flu.& uiri nomẽ, penacuit.
ξανθὸς.τοῦ ξανθοῦ.ὁ.	flauus,acuitur.
ξάνθη.τῆς ξάνθης.ἡ.	Xanthe mulier.penacuitur,
ξανθή.ἡ ξανθῆς.ἡ.	flaua,acuitur.
ξένων.ἡ ξένωνος.ὁ.	Xenon uir,penacuitur.
ξενῶν.ἡ ξενῶνος.ὁ.	hospitium,acuitur.

Οἰκεῖοι.οἱ.	PEr affinitatem domestici,
οἰκεῖοι.οἱ.	domestici quiuis.
οἶμος.ὁ.	uia masculinum.
οἴμη.ἡ.	cantilena,fœmininum.
οἶκος.οἰκου.ὁ.	piger,penacuitur.

ὄκνος.ὀκνοῦ.ὁ.	cunctatio,pigritia,acuitur.
ὅλος.τῷ ὅλῳ.	totus,penacuitur.
ὁλός.τῷ ὁλοῦ.ὁ.	atramentum ſepiæ,acuitur.
ὅμως.	tamen,penacuitur.
ὁμῶς.	ſimul,ſimiliter,anflectitur.
ὤν.ψιλοῦμενον.	ens,acuitur & attenuatur.
ὅν.δασυνόμενον.	quem,aſpiratur.
ὄναρ.ἐπιβρῆματικῶς.	inſomnis,penacuitur.
ὄναρ.ὄναρος ν.	ſomnium,penacuitur.
ὀξύς.διὰ τῶ υ.	acutus,uelox,acuitur.
ὀξίς.διὰ τῶ ι.	uas acetarium.
ὅπη.ἐπιβρῆμα	ubi,quo,aſpiratur & penacuitur.
ὀπή.ὀπῆς.ἡ.	foramen,ſine aſpiratione,acuitur.
ὅπως.διὰ τῶ ω μεγάλου.	quomodo,ut,penacuitur.
ὀπός.ὀποῦ.ὁ.	ſuccus,acuitur.
ὄρθρος.τῶ ὄρθρου.ὁ.	Orthus uir,penacuitur.
ὀρθός.τῷ ὀρθοῦ.ὁ.	rectus,acuitur.
ὅρμος.ὅρμου.ὁ.	portus artificialis,penacuitur.
ὁρμός.ὁρμοῦ.ὁ.	monile,acuitur.
ὄρχος.ὄρχου.ὁ.	ſine aſpiratione,mons,acuitur.
ὅρος.ὅρου.ἡ.	cum aſpiratione,terminus,acuitur.
ὀρός.τῶ ὀροῦ.ὁ.	ſerum,acuitur.
ὄσσα.	Oſſa mons Theſſaliæ.
ὄσσα.	uox,fama.
οὗ.δασυνόμενον.	cuius & ubi,anflectitur.
οὔ.ψιλοῦμενον.	non,acuitur.
οὐθέν.	ne unum quidem,imperfectum.
οὐδέν.	nihil,perfectum eſt.
οὖνεκεν.	igitur,circunflectitur.
οὔνεκεν.	non,nequaquam,penacuitur.
οὐρά.ᾶς.ἡ.	cauda,acuitur.
οὖρχος.οὔρχος.ἡ.	impetus,penanflectitnr.
οὐρός.οὐροῦ.ὁ.	nauale,acuitur.
οὖρος.εος.ὸ.	terminus,penanflectitur.
οὗρος.οὔρου.ὁ.	uentus ſecundus,penanflectitur,
οὖρος.ὸ.	urina,penanflectitur.
οὗτος.	demonſtratiuum & relatiuum.
οὗτοσί.	demonſtratiuum ſolum.
οὕτως.διὰ τῶ ὦ μεγάλου.	ſic,penacuitur.
οὕτως.διὰ τῶ ο μικροῦ.	hic,penanflectitur.

Παίδευσις.	Diſciplina,
παιδεία.	erudirio.
παιδιά.τῶ παιδιᾶς.ἡ.	ludus,acuitur.
παιδία.τῶν παιδίων.τὰ.	pueri,per αι.
παιδία.τῶν παιδίων.τὰ.	campi,per ε.
παιών.τῶ παιῶνος.ὁ.	Apollo,acuitur.
παίων.τῶ παίωνος.ὁ.	Pæon,metri genus,penacuitur.
παλλάς.τῶ παλλάδος.ἡ.	Minerua,acuitur.
πάλλας.τῶ πάλλαντος.ὁ.	Pallas,gigas,penacuitur.
πᾶν.τῶ παντός.ὸ.	omne,circunflectitur.
πάν.τῶ παινός.ὁ.	Pan deus paſtorum,acuitur.
πανταχῆ.διὰ τῶ η.	ubique.
πανταχοῖ.διὰ τῶ οι.	quocunque.
πάρα.ἀντὶ τῶ πάρεσι.	adeſt & adſunt,penacuitur.
παρά.	apud,ab,præter,acuitur.
παρακοίτης.παρακοίτου.ὁ.	maritus,penacuitur.
παράκοιτις.τῶ παρακοίτιδος.ἡ.	uxor,antepenacuitur.
παράῤῥητος.διὰ δύο ρρ.ὁ.	dictus,antepenacuitur.
παρειάς.τῆς παρειάδος.ἡ.	ſupplicabilis,acuitur.
παρείας.τοῦ παρείου.ὁ.	maxilla,acuitur.
πάρειμι.	pareas ſerpens,penacuitur.
	adſum,antepenacuitur.

παρῄμι.	accedo,penanflectitur.
παρθενίκη.τῆς παρθενίκης.ἡ.	Parthenice mulier,penacuitur.
παρθενική.κῆς.ἡ.	uirgo,acuitur.
πάσασθαι.	a producto,poſſidere.
πάσασθαι.	a correpto,guſtare.
παῖδοκτονος.τόνου.ὁ.	occiſus à patre,antepenacuitur.
παῖδοκτόνος.τῶ τόνου.ὁ.	parricida,penacuitur.
παῖδῶος.τῶ παῖδῴου.ὁ.	paternus,penanflectitur.
παῖδωός.τῶ παῖδωοῦ.	uitricus,acuitur.
πείρων.τῶ πείρονι.	tranans,penacuitur.
πειρῶν.πειρῶντος.ὁ.	experiens,anflectitur.
πειθώ.ἡ πειθοῦς.ἡ.	perſuaſio,acuitur.
πείθω.μ.πείσω.πέπεικα.	ſuadeo,penacuitur.
πέρι.	ultra,penacuitur.
περί.	de,& circum,acuitur.
πεύκινος.ου.ὁ.	quod ex picea arbore fit,penacuitur.
πευκῆος.τῶ πευκέου.ὁ.	Peuceus,gentile,penanflectitur.
πελίας.ἡ πελίου.ὁ.	Pelias uir,penacuitur.
πελιάς.ἡ πελιάδος.ἡ.	columbæ genus,acuitur.
πίνων.τῶ πίνοντος.ὁ.	bibens,penacuitur.
πεινῶν.ἡ πεινῶντος.ὁ.	eſuriens,anflectitur.
πλείων.ἡ πλείονος.ὁ.	comparatiuum,penacuitur.
πλειών.ἡ πλειόνος.ὁ.	annus,acuitur.
πλούτων.πλούτωνος.ὁ.	Pluton deus,penacuitur.
πλουτῶν.πλουτῶντος.ὁ.	diteſcens,ultima anflexa.
ποῖος.ἡ ποίου.ὁ.	qualis interrogatiue,penanflectitur.
ποιός.ἡ ποιοῦ.ὁ.	quidam infinite,acuitur.
πολέμων.ἡ πολέμωνος.ὁ.	Polemon uir,penacuitur.
πολεμῶν.ἡ πολεμῶντος.ὁ.	bellans,anflectitur.
πόνηρος.ἡ πονήρου.ὁ.	agricola,antepenacuitur.
πονηρός.ἡ πονηροῦ.ὁ.	prauus,antepenacuitur.
ποῖα.τῆς ποίας.ἡ.	qualis interrogatiue,penanflectitur.
ποιά.ἡ ποιᾶς.ἡ.	quædam infinite,acuitur.
πότε.	quando,penacuitur.
ποτέ.	aliquando,acuitur.
πόνος.ἡ πόνου.ὁ.	potus,conuiuium,penacuitur.
ποτός.ἡ ποτοῦ.ὁ.	potulentus,potabilis,acuitur.
πρασία.ἡ πρασίας.ἡ.	urbs Peloponeſi,penacuitur.
πρασιά.τῆς πρασιᾶς.ἡ.	areola,ſulcus,acuitur.
πρίν.ἐπίῤῥημα.	prius,antea,acuitur.
πρίν.πρινός.ἡ.	arbuſtum,acuitur.
πρυτάνεια.τὰ.	precium ſtatutum,magiſtratus Athen.
πρυτανεία.ἡ.	tempus magiſtratus Athen.
πρύτανις.πρυτάνιος.ἡ.	præfectus,adminiſtrator,penacuitur.
πρωτόγονος.ἡ πρωτογόνου.ὁ.	prouidentia.
πρωτογόνος.ἡ πρωτογόνου.ὁ.	primogenitus,antepenacuitur.
πρῶτος.ἡ πρώτου.ὁ.	primo enixa,penacuitur.
πρωτός.ἡ πρωτοῦ.ὁ.	primus,penanflectitur.
πρωΐα.	fortunæ ſubiectus,acuitur.
πρωΐα.ἡ πρωΐας.ἡ.	mane,penacuitur.
πρωτόκος.πρωτόκου.ὁ.ἡ.	matutina hora,penacuitur.
πρωτοτόκος.πρωτοτόκου.ὁ.ἡ.	primogenitus,antepenacuitur.
πτύχη.πτύχης.ἡ.	primo enixa,penacuitur.
πτυχή.πτυχῆς.ἡ.	plicatio,penacuitur.
πυγμή.πυγμῆς.ἡ.	concauitas,uallis,acuitur.
πυγμῇ.	ceſtus,acuitur.
πυθών.ὁ.	crebro,ultima circumflexa.
πύθων.ὁ.	loci nomen,acuitur.
πύλαος.ου.ὁ.	Python ſerpens,penacuitur.
πυλαῖος.ου.ὁ.	Pylæus,antepenacuitur.
πύλη.πύλης.ἡ.	Mercurius,penanflectitur.
πυλίς.πυλίδος.ἡ.	porta,penacuitur.
	portula,acuitur.

πυῤῥός.πυῤῥοῦ.ὁ. fuluus,acuitur.
πύῤῥος.πύῤῥου.ὁ. Pyrrhus,penacuitur.

Ράκη.διὰ δύο κκ. NAris cadi.
ῥάκος.διὰ ἑνὸς κ. Ueſtis attrita.
ῥίπη.τῆς ῥίπης.ἡ. Rhipe urbs,penacuitur.
ῥιπή.ἡ ῥιπῆς.ἡ. flatus uenti,acuitur.
ῥινὴ.ῥινῆς.ἡ. lima,acuitur.
ῥίνη.ῥίνης.ἡ. rhina piſcis,penacuitur.
ῥῖγιον.ῥιγίου.τὸ. onerosum,antepenacuitur.
ῥιγῶν.ῥιγοῦ.τὸ. pannus ad cooperiendum, penanflectitur.
ῥέα.ῥείας.ἡ. Rhea,proprium.
ῥᾴα. facile.aduerbium.
ῥοιά.διὰ τῆς ι. malus punica.
ῥοιὰ.ῥοιᾶς. malum punicum.
ῥόδιος.ῥοδίου.ὁ. Rhodienſis,antepenacuitur.
ῥόδιος.ῥοδίου.ὁ. Rhodius fluuius,acuitur.
ῥοδών.ῥοδῶνος.ὁ. roſetum,acuitur.
ῥόδων.ῥόδονος.ὁ. proprium uiri penacuitur.
ῥόμβος.ῥόμβου.ὁ. Rhymbus fluuius,penacuitur.
ῥυμβός.ῥυμβοῦ.ὁ. impetus,turbo,acuitur.

Σάκκος.διὰ δύο κκ. SAccus,cilicium.
σάκος.διὰ ἑνὸς κ. Scutum,acuitur.
σάρων.σάρωνος.ὁ. deus marinus,penacuitur.
σαρῶν.σαρῶντος.ὁ. uerrens,anflectitur.
σειρηνή.σειρηνῆς.ἡ. gentile nomen,acuitur.
σειρήν.σειρήνος.ἡ. proprium mulieris,penacuitur.
σείων.σείωνος.ὁ. proprium uiri,penacuitur.
σειῶν.σειῶν[ος.ὁ. lædens,circunflectitur.
σίμων.σίμωνος.ὁ. Simo,penacuitur.
σιμῶν.σιμῶντος.ὁ. impendens,anflectitur.
σίγηλος.σιγήλου.ὁ. Sigelus,narciſſus.antepenacuitur.
σιγηλός.σιγηλοῦ.ὁ. taciturnus,acuitur.
σίμος.σίμου.ὁ. ſimus piſcis,penacuitur.
σιμός.σιμοῦ.ὁ. ſimus,acuitur.
σιγή.σιγῆς.ἡ. ſilentium,acuitur.
σιγῇ.ἐπίῤῥημα. tacite,anflectitur.
σίδηρος.σιδήρου.ὁ. ferrum,antepenacuitur.
σιδηρός.σιδήροῦ.ὁ. ferreus,acuitur.
σῖτος.σίτου.ὁ. frumentum,anflectitur.
σιτὸς.σιτοῦ.ὁ. eſculentus,acuitur.
σκαφή.σκαφῆς.ἡ. effoſſio,acuitur.
σκάφη.σκάφης.ἡ. peluis,ſcapha,penacuitur.
σκότος.σκοτοῦ.ὁ. natus ex rapta,antepenacuitur.
σκοτίος.σκοτίου. Scotius uiri nomen,penacuitur.
σπάρτη.σπάρτης.ἡ. filum,rubrica carpentarij,penacuitur.
σπαρτή.σπαρτῆς.ἡ. ſeminata,acuitur.
σπάρτος.σπάρτου.ὁ. ſpartus,penacuitur.
σπαρτὸς.σπαρτοῦ.ὁ. ſeminatus,acuitur.
σπουδή.σπουδῆς.ἡ. ſtudium,acuitur.
σπουδῇ.ἐπίῤῥημα. uix,cum labore,anflectitur.
στάχυς βραχέως. ſpica,ſingulariter.
στάχυς ἐκτεταμένως. ſpicæ,pluraliter.
σταφυλή. uua,acuitur.
σταφύλη. perpendiculum,penacuitur.
στύραξ.ὁ. lignum iaculi,penacuitur.
στύραξ.ἡ. odoris genus,penacuitur.
στένων.ὁ στενάζων.ὁ. ſuſpirans,penacuitur.
στένων.ὁ στενοχωρέων.ὁ. frequentans,anflectitur.
στίλβον.στίλβοντος.τὸ. ſplendidum,penacuitur.
στιλβὸν.στιλβοῦ.τὸ. laſciue nutritum,acuitur.
στρατιὰ.στρατιᾶς. turba,acuitur.

στρατία.στρατίας.ἡ. dignitas,penacuitur.
σύνεργος.συνέργου.ὁ. in re quapiam cooperans,acuitur.
συνεργὸς.συνεργοῦ.ὁ. adiutor,acuitur.
σύν.προθέσις. cum,acuitur.
σῦν.ἀτμητικὴ. ſuem,anflectitur.
σφόδρα.ἐπίῤῥημα. ualde,penacuitur.
σφοδρά.σφοδρᾶς.ἡ. vehemens.acuitur.
χέδροος.χεδρίου.ὁ. frugalis,antepenacuitur.
χεδρὸς.χεδροῦ.ὁ. proprium nomen,acuitur.
χιτὸς.χιτῶνος.ὁ. ueſtis muliebris,acuitur.
χιτὼν.χιτῶνος.ὁ. calciamenta.acuitur.
χολή.χολῆς.ἡ. ocium,aut ſchola,acuitur.
χολῇ.ἐπίῤῥημα. uix,pedetentim,anflectitur.

Ταρσός.ταρσοῦ.ὁ. TArſus in Cilicia vrbs,penacuitur.
ταρσὸς.ταρσοῦ.ὁ. ordo remigantium,acuitur.
ταυροκτόνος.ὁ. à tauro cæſus antepenacuitur.
ταυροκτόνος. qui taurum occidit,penacuitur.
τεὸς.τεοῦ.ὁ. tuus,acuitur.
τέος.τέου.ὁ. aliquis,penacuitur.
τεῦκρος.τεύκρου.ὁ. Teucer proprium,penanflectitur.
τευκρὸς.τευκροῦ.ὁ. troianus,acuitur.
τηλεσκόπος.τηλεσκόπου.ὁ. longe aſpiciens,penacuitur.
τηλέσκοπος.τηλεσκόπου. longe viſus,antepenacuitur.
τίμων.τίμωνος.ὁ. Timo uiri nomen,penacuitur.
τιμῶν.τιμῶντος.ὁ. honorans,anflectitur.
τίνες. qui interrogatiue,penacuitur.
τινές. aliqui,qui infinite,acuitur.
τόμος.τόμου.ὁ. charta,penacuitur.
τομὸς.τομοῦ.ὁ. inciſus,acuitur.
τρίετες. triennio,antepenacuitur.
τριετές. triennale,acuitur.
τριτῶν.τριτῶνος.ὁ. tertio faciens,anflectitur.
τρίτων.τριτῶν. horum trium,penacuitur.
τυφῶν.τυφῶντος.ὁ. triumphans,circunflectitur.
τύφων.τύφωνος.ὁ. Trypho viri nomen,penacuitur.
τῇς.ὁ ἡ καὶ ὅ. hi & hæ tres,anflectitur.
τὶς. ter,acuitur.
τροχὸς.τροχοῦ.ὁ. reuolutio,rota,acuitur.
τρόχος.τρόχου.ὁ. curſus,penultima acuta.
τυγκτὸς.τυγκτοῦ.ὁ. uindemiæ tempus,acuitur.
τύγκτος.τυγκτοῦ.ὁ. uindemia,id eſt,uua,antepenacuitur.
τῦρος.τύρου.ὁ. urbs Phœniſſa,penanflecttitur.
τυρὸς.τυροῦ.ὁ. caſeus,acuitur.
τύχων.ὁ περὶ τὴν ἀφροδίτην θεός. deus,penacuitur.
τυχὼν.τυχῶντος.ὁ. qui contigit,acuitur.

Φανὸς.φανοῦ.ὁ. CLarus,laterna,acuitur.
φάνος.φάνου.ὁ. uiri nomen,penacuitur.
φάρος.φάρου.ἡ. inſula,penacuitur.
φᾶρος.φάρεος.τὸ. tunica,ueſtis,penanflectitur.
φαῖδρος.φαίδρου.ὁ. Phædrus Platonis,penanflectitur.
φαιδρὸς.φαιδροῦ.ὁ. clarus,alacer,acuitur.
φαιὸς.φαιᾶς.ἡ. fuſca,acuitur.
φαῖα.φαίας.ἡ. urbis nomen,penanflectitur.
φάσις.φάσιος.ἡ. fama,dictio,penacuitur.
φᾶσις.φάσιος.ὁ. Phaſis fluuius,penanflectitur.
φιλητής.φιλητοῦ.ὁ. amator,acuitur.
φιλήτης.φιλήτου.ὁ. fur,deceptor,penacuitur.
φίλων.φίλωνος.ὁ. Philo,penacuitur.
φιλῶν.φιλῶντος.ὁ. amans,circunflectitur.
φόρος.φόρου.ὁ. tributum,penacuitur.
φορὸς.φοροῦ.ὁ uentus proſper,acuitur.

VARIATIO SIGNIFICAT.	PROPTER ACCEN.
φυλακή.φυλακῆς.ἡ.	custodia,acuitur.
φυλάκη.φυλάκης.ἡ.	urbs Theſſaliæ,penacuitur.
φῦλον.δίξενὸς λ.ὸ.	genus,gens,penanflectitur.
φύλλον διὰ δύο λλ.ὸ.	folium,penacuitur.
φῶς.φωτός.ὸ.	lux,circunflectitur.
φώς.φῶτος.ὁ.	uir,acuitur.
Χάρακ.ακος.ἡ.	VAllusin uineis,penacuitur.
Χάραξ.ακος.ὁ.	VAllum in bello,penacuitur.
χαρίτων.χαρίτων.χαρίτωνος.ὁ.	nomẽ propriũ, & gtũs plu. circũflectitur.
χαριτῶν.χαριτοῦντος.ὁ.	gratificans,circunflectitur.
χάριεν.ἀντὶ τοῦ χαριέντως.	gratioſe,antepenacuitur.
χαρίεν.χαρίεντος.ὸ.	gratioſum,penacuitur.
χάλκη.χάλκης.ἡ.	nomen inſulæ,penacuitur.
χαλκῆ.χαλκῆς.ἡ.	ærea,circunflectitur.
χαλκιδίκη.δίκης.ἡ.	urbis nomen,penacuitur.
χαλκιδικῆ.κῆς.ἡ.	Chalcidica patrium,acuitur.
χίτων.χίτωνος.ὁ.	urbis nomen,penacuitur.
χιτών.χιτῶνος.ὁ.	ueſtis,acuitur.
χίλων.χίλωνος.	proprium,Chilo,penacuitur.
χιλῶν.χιλοῦντος.ὁ.	participium,circunflectitur.
χεῖλος.χείλεος.ὸ.	labrum,penacuitur.
χιλός.διὰ τοῦ ι.	cibus,acuitur.
χία.χίας.ἡ.	Chia,patrium nomen,penacuitur.
χιά.χιᾶς.ἡ.	ſerpentis domus,acuitur.
χλαμύς.ὁ χλαμύδος.ἡ.	ueſtis purpurea.
χλανίς.τῆς χλανίδος.ἡ.	ueſtis militaris,acuitur.
χρόα.ἄνευ τοῦ ι.	color,penacuitur.
χροιά.διὰ τοῦ οι.	color,acuitur.
χόας.ὁ χόας.	feſtum quoddam,penacuitur.
χοᾶς.ὁ χοᾶς.ἡ.	genus menſuræ,acuitur.
χρέων.	fatale decretum,penacuitur.
χρεών.τοῦ χρεῶ.ὸ.	debitum,opportunum,acuitur.
χρηστὸς.χρηστοῦ.ὁ.	bonus,utilis,acuitur.
χρῆστος.χρήστου.ὁ.	Chreſtus uiri nomen,penanflectitur.
Ψαλλω.ἔνεις ὡς.διὰ δύο λλ.	CAnto,penacuitur.
ψαλῶ.μελλων,δίξενὸς λ.	Cantabo,anflectitur.
ψύχρος.ψύχρα.ἡ.	Pſychrus fluuius,penacuitur.
ψυχρὸς.ψυχροῦ.ὁ.	frigidus,acuitur.
Ὦμος.ὦμα.ὁ.	HVmerus,penanflectitur.
ὠμὸς.ὠμοῦ.ὁ.	Crudus,crudelis,acuitur.
ὠχρος.ὠχρα.ὁ.	pallor,penanflectitur.
ὠχρὸς.ὠχροῦ.ὁ.	pallidus,acuitur.
ὦ.	o,aduerbium vocandi,circunflectitur.
ὤ.	heu,acuitur.
ὥρα.ὥρας.	pulchritudo,hora,aſpiratur.
ὥρα.ὥρας.	cura,attenuatur.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΔΙΑΦΟΡΟΝ ΣΗΜΑΣΙΑΝ ΛΕΞΕΩΝ.

FINIS DICTIONVM QVAE DIFFERVNT SIGNIFICATV,

ΑΜΜΩ

ΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΟΜΟΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

Βαξ καὶ ἀβάκιον διαφέρει. ἄβαξ μὲν γὰρ ἐφ᾽ οὗ τὰ πράγματα τίθεται. ἀβάκιον δὲ ἐφ᾽ οὗ ψηφίζουσιν,

Ἀβίβλια καὶ βίβλια διαφέρουσιν ἄμφω ἐπὶ ἀγαθῷ λαμβανόμενα. ἀβίβλια μὲν καὶ τὰ ἱερὰ καὶ ἄψαυστα καὶ μὴ βάσιμα. βίβλια δὲ τὰ ὅσια μὲν οὐχ᾽ ἱερὰ δέ, οἷον βάσιμα ὄντα, ἡ δὲ κοινὴ χρῆσις τὸ βιβλία πλὴν ἐνεστῶτος ἐχέτω πρὸς τὸ ἀβίβιλον διαφορά.

Ἀετὸς καὶ ἀδέτος καὶ αὐτόετος διαφέρουσιν. ἀετὸς μὲν γὰρ πᾶς ὁ ἀετὸς ἀλλῶν τὰ ἑξῆς ἐν. ἀδέτος δὲ, ὁ τὰ ἐνδοθεν τοῖς ἔξω διαετὸς ἀλλῶν. ὃν θουνυ-
,, δίδης διάετὸς ἄλλον. ἦσαν γάρ τινες θεῶν νηίαι διάετοι. αὐτόετος δὲ ὁ τὰ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ διαετὸς ἀλλῶν, καὶ μὴ ὑφ᾽ ἑτέρου.

Ἀγὴν καὶ φόρον διαφέρει. ἄγετε μὲν τὰ ἔμψυχα, φέρετε δὲ τὰ ἄψυχα.

,, Οἶδ᾽ ἤγον ἔφερον δ᾽ ἐνήνορα οἶνον.

Ἀγχίστης καὶ συγγενὴς καὶ ὁμόφυλοι διαφέρουσιν. ἀγχίστης μὲν γὰρ οἷς ἐπεισιάν τις τῶν γένους ἀπηθάνη, συγχωρεῖ ὁ νόμος ἀν]ποιεῖσθαι τοῦ θεοῦ δικαίων. συγγενὴς δὲ οἱ ὄντες ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, οὐ καλούμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ νόμων ἐπὶ τὰ ἀγχίστικὰ δίκαια. ὁμόφυλοι δὲ οἱ κατ᾽ ἐπιγαμίαν ἐπιμιχθέν]τες θεῶ ὁμῶ.

Ἀγροῖκος καὶ ἄγροικος διαφέρει. προσθεσπισμένως μὲν ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν, προπροξτόνως δὲ ὁ σκαιὸς τοὺς τρόπους,

Ἄγριος καὶ ἀγρεῖος διαφέρει, ἄγριος μὲν γάρ ἐστι, ὁ ὠμός. ἀγρεῖος δὲ ὁ ἀγροῖκος.

Ἀγνοεῖν καὶ ἀμφαγνοεῖν διαφέρει. ἀγνοεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ καθόλα μηδὲν ἐνδίεναι. ἀμφαγνοεῖν δὲ, τὸ ἔν τισιν ἐπιδισάζειν.

Ἀγωνοθέτης μὲν ἐπὶ τῶν σκηνῶν λέγοιτο, ἀθλοθέτης δὲ ἐπὶ τῶν γυμνικῶν.

Ἀγρονόμοι. ἐὰν μὲν παρεξόνωμεν, ἐστὶ ὁ ἐν ἀγροῖς νεμόμενος. μόνον τὰ γὰρ προσαρεξωνόμενα χαίρουσιν ἀναλύεσθαι εἰς τοῦτο.

Ἀγόραιος, ἐὰν προσαρεξυ]όνως, σημαίνει τὸν τοιοῦτον τὸν ἐν ἀγορᾷ τιθεμένον, ἐὰν δὲ προσθεσπισμένως σημαίνει τὸν ἐν ἀγορᾷ τιμώμενον.

Ἀδελφὴς καὶ ἀδελφὶς διαφέρει. ἀδελφὶς μὲν γὰρ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, ὁ ἄφορος, διὰ δὲ διφθόγγου ὁ ἀμαθής.

Ἄελλα καὶ θύελλα διαφέρει. ἄελλα μὲν ἄημα συνεστραμμένον. θύελλα δὲ ἄελλα θύουσα καὶ ὁρμῶσα.

Ἆθλος καὶ ἆθλον διαφέρει. ἀφρενικῶς μὲν γὰρ τὸν ἀγῶνα δηλοῖ. ὀνομ]ίζεται δὲ τὸ ἔπαθλον.

Οὗτος μὲν γὰρ ἄεθλος, ἄα]θλος ἐκ]ελεοῦς. ἐπὶ δὲ τοῦ ἔπαθλον Αἴθλια, τοῦ ἀνελόντες.

Ἀθῆναι καὶ Ἀτθὶς διαφέρει. ἀθῆναι μὲν γὰρ ἡ πόλις ἐστίν. Ἀτθὶς δὲ ἡ πεδιὰς καὶ ἡ χώρα.

Αἰτῶ καὶ αἰτοῦμαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ αἰτῶ ἐπὶ τοῦ ἀπαξ τι λαβεῖν, καὶ μὴ ἀποδοῦναι. τὸ δὲ αἰτοῦμαι ἐπὶ τοῦ χρήσασθαι ἐπὶ ἀποδόσει. Μένανδρος ἐν Ἰφ. ὕμνηδι δικαίᾳ Οὐ τοῦρ γὰρ αἰτῶ. δοῦδι καὶ λωπάδι αὐτοῦμαι.

Αἰδὼς καὶ ἀσχύνη διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν αἰδὼς ἐστιν ἐνδοπὶ πρὸς ἕκαστον ὡς σεβομένως τὸ ἔχειν. ἀσχύνη δ᾽ ἐφ᾽ οἷς ἕκαστος ἁμαρτὼν ἀσχύνεται, ὅς μὴ δέοντα πράξας. καὶ αἰδεῖται μὲν τις τὸν πατέρα. ἀσχύνεται δὲ ὃς μεθύσκεται, διασταλεῖ δὲ ὁρισθεῖς ὁ μεσοπὲς πλὴν διαφερόντων θεῶν πρὸ]ῶ νόμῳ πειθεν]πεῶν. φησὶ γὰρ διαφερόν πλὴν δὲ
,, νομιστέον, αἰδοῦς]ε καὶ ἀσχύνης. ὅτι ἡ μὲν αἰδὼς περὶ εἶναι
,, ἱκέτας, πρὸς ἀφετὴν, πρὸς ἐμπειρίαν, πρὸς εὐδοξίαν. ὁ γὰρ ἐ-
,, αἰσχύνων ἀιδεῖσθαι πρὸς ἑκάστην τῶν εἰρημένων ὑπηρο-
,, χῶν προσέρχεται, οὕτως δικαιεῖ μὴ. ὃν διὰ τὸν ἁμαρτη-
,, κέναι τι, ἀλλὰ διὰ τὸ σίβειν, καὶ τιμᾶν τὸς εἰρημένους ὑπ-
,, ηροχάς. ἥδη δ᾽ ἀσχύνη πρῶ]ον μὲν πρὸς πάντα ἄνθρωπον,
,, ἔπειτα ἐπὶ τοῖς νομιζομένοις ἀγχεῖς.

Αἶνος καὶ παροιμία διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ αἶνος ἐστὶ λόγος καὶ ἀναπόδικτος μυθικὸν ἀπὸ ἀλόγων ζώων, ἢ φυτῶν, πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος, ὡς φησι λυκίδης πρὸ]ῶ πρὸ]ῶ παροιμιῶν, οἷον ἀπὸ μὲν ἀλόγων ζώων, ὡς παῖς ἀρχι-
λόχῳ.

Αἰνέω]ις ἀνθρώ]ω ὅδ᾽ ὡς ἄρ᾽ ἀλώπηξ, κἀκέ]ρδα
Ξυνωνίαν ἔδωκε.

καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ πόλιν ὅταν λέγῃ,

Ἐ]ρέω τίν᾽ ὑμῖν αἶνον ὦ κηρυκίδη
Ἀχνυμένη σιωπάτω. εἶτ᾽ ἐπιφέρει.

Πίθηκος ἦν θηρίων ἀπαίριθεὶς,
Μοῦσ᾽ ἀν᾽ ἐχα]ίνη.

Θεὸς δ᾽ ἄρ᾽ ἀλώπηξ κερδαλῆ σιωπᾶν ἔδω.

Πυκνὸν ἔχουσα νόον. καὶ πάλιν φησί.

Νῦν δ᾽ αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω νοήσασι καὶ αὐτοῖς.

Οὐδ᾽ ἵρηξ προσέιπεν ἐκεῖ ὄνα τοῦ πολιὸ δείρον.

Ἀ]λὸ ὃ φυτῶν, ὡς πᾶς καλλιμάχῳ.

Αἶνε δὲ τὸν αἶνον, ἵν κόρε τμόλῳ,

Δάφνην ἐλαίην ἰπνὸς ὁ πολαιὸ λυδοῖ,

Λέγουσι θέοδος καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ ἔστιν ὁ αἶνος ἐξηπλωμένη παροιμία μὲ διηγήσεως ἀπρτίζουσα τὸ νοούμενον, πρὸς πᾶς. μυθίαν τε καὶ ὠφέλειαν ἀνθρώπων.

Παροιμία δὲ ἡ πλὴν ἀπὸ πφαλαιᾶς ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀναφέραν ἔχει ἐνδείξασαν τὸ αἶνε καὶ πλὴν ἔξωθεν ἐνδεχομένη μεταβάσιν. οἷον μένε βοῦς ποτ᾽ ἐν βοτάνῃ. καὶ ἄκιλα μετ᾽ ἀνθεσκόρα.

Αἴθε καὶ ὤφελον διαφέρει. τὸ μὲν γάρ ἐστιν ἀπαρεμφάτου προσώπου. τὸ δὲ ὤφελον ἐμφαίνει πρόσωπα, οἷον ὤφελον ἐγὼ, ὤφελες σύ, ὤφελεν ἐκεῖνος. διὸ τὸ αἴθε ἐστὶν ἐπιρρήμα, τὸ δὲ ὤφελον ῥῆμα.

Αἰκίαι καὶ ὕβρεις διαφέρουσιν. αἰκίαι μὲν γάρ ἐστιν αἱ ἄνευ προπηλακισμοῦ τελιγαί. καθὰ καὶ δημοσθένης ὁ ῥήτωρ
,, φησίν. ὕβρισμαι μὲν ἐγὼ προπηλάκισθαι δὲ τοῦμέν.

Αἰτόλος καὶ ποιμὴν διαφέρει. αἰτόλος μὲν γὰρ ὁ ἐπὶ τῶν ἀγῶν τιταγμένος νομεύς. ποιμὴν δὲ ἐπὶ τῶν προβάτων,

Ἀκταὶ καὶ βίνες διαφέρουσιν. ἀκταὶ μὲν γάρ ἐστιν οἱ πεζῶν ἄκροι τῆς θαλάσσης. βίνες δὲ οἱ ἀμμώδεις.

Ἀκόντιον δίφρος διαφέρει. ἀκόντιον μὲν γὰρ τὸ ἀκοντιζόμενον ἔλαττον δίφρος.

Δίφρον δὲ τὸ μεῖζον ἐξ ἑκατέρου χειρὸς ἐχρῶντο. πᾶς δὲ ὁμήρου καὶ τὸ δόρυ προτείναι.

Ἀκαιρία ἀσχολίας διαφέρει. ἀκαιρία μὲν γάρ ἐστιν ἔνδειαν καιροῦ ἐπιτηδείου, ἀσχολία δὲ ἡ πολίτι ἄλλο ἀναστροφή.

Ἀκαρὴς σὺν θεῶ σ καὶ ἀκαρὴ ἄνευ τοῦ σ διαφέρει. ἀκαρὴ μὲν γὰρ ἄνευ τοῦ σ σημαίνει τὸ βραχύ. οἷον, οὐδ᾽ ὅλον ἀκαρὴ τῆς τύχης ἐστίσαμαι.

ἀκαρὴς δὲ σημαίνει τὸ πάνυ βραχύ· ὃν. κατέπειτα.
ὁπαρὴς ἀφ' οὗ δέει.

Ἀ^λιθὲς καὶ ἄλιθες διαφέρει. ἄλιθὲς μὲν γὰρ ὀξυτόνως, τὸ ἐναντίον ἀφ' οὗ ἐτύθη. ἄλιθες δὲ προπαροξυτόνως, τὸ κατ' ἐπερώτησιν λεγόμενον.

Ἀ^λοῶν καὶ ἀλοιῶν διαφέρει. ἀλοῶν μὲν γὰρ διαιρέσεως, ἐπὶ τῆς ἄλω πατῶν καὶ λίβειν τοὺς σάγυας. ἀλοιῶν δὲ ἀλοῶς, ἀπὸ τύπου. ἀριστοφάνης.
Η^μετὲρ ἠλοίησεν, ἢ παρὸς γνάθον ἐπάταξεν.
ἀφ' οὗ καὶ μιβαλοίαν φαμὲν καὶ παραλοίαν.

Ἀ^λλοίωσις ἑτεροιώσεως διαφέρει. ἀλλοίωσις μὲν γὰρ οὐ μόνον μεταχαρακτηρισμὸς, ἀλλὰ καὶ τῆς πρότερον ὑποληψεως ὄησις ἑτέρα. ἑτεροίωσις δὲ ὅταν ἀφ' ἑτέρας χρώματος εἰς ἕτερον μεταβάλλῃ.

Ἀ^λίπασον καὶ ἀλίπαρον διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ἀλὶ πεπασμένον κρέας ἢ ἰχθῦν, ἔλεγον ἀλίπασον. ἀλίπαρον δὲ πλὶ ἀλὶ παραμένον χάραν, ὡς τινῶν φενιρῶν τοῖς ποιοῦντων. ὅθεν καὶ ὁ βίος τοὺς ἡκισμένους, καὶ μυοθεραπεύτους ἔχοντας τὰ σώματα ἀλιπάρους καλῇ.

Ἀ^λλος καὶ ἕτερος διαφέρει. ἕτερος μὲν γὰρ ἐστὶ δυοῖν. ἄλλος δὲ ἐστὶ πλείονων.

Ἀ^μαξοχία καὶ ἁρμαξοχία διαφέρει. ἁμαξοχία μὲν γάρ ἐστι ἡ ταυζοσωδρομὴ τῆς ἁρμάτου.
Εἶχεν Μενέλαος ἁμαξοχίας ἀλεείων.
ἁρμαξοχία δὲ ὁ τύπος καὶ ἡ ἐγχάραξις τῆς ἁμαξοῦ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐδέτι πολλὴ
Γίνετ' ἐπιστώσρας ἁρμαξοχὴ κάτω.

Ἀ^μυγδαλῆ καὶ ἀμυγδάλη διαφέρουσιν. ἀμυγδαλῆ μὲν γὰρ πεπεσσομένας τὸ πένδρον λιλοῖ. ἀμυλδάλη δὲ παρεξυτόνως τὸν καρπόν.
καθὰ καὶ Ε^υπολις ἐν ταξιάρχοις φησί.
Δίδις μασᾶς ἀξίας ἀμυγδάλας.

Ἀ^μα καὶ ὁμοῦ διαφέρει. ἅμα μὲν γάρ ἐστι χρονικὸν ἐπίρρημα. ὁμοῦ δὲ τοπικὸν. σέλων μὲν γὰρ ἅμα ἐγένετο ἀναχάρσιδι τοῦ σκύθη, ἐπερ μὴ τὸν ἀυτὸν χρόνον ἦκον μασσαν, ὁμοῦ μένοι ὀυκέτι. οὐ γὰρ ἐν τοῦ αὐτῷ ἐγεννήθησαν, ἀλλ' ὁ μὲν ἀθήνησιν, ὁ δὲ ἐν σκυθίᾳ. καὶ Ὅμηρος διαστέλλει. Ε^ὐθὺ ἅμα ὀιμωγήτε καὶ ἐυχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν Ο^ἰλύντρου, καὶ ὀλλυμένων. αὐτὶ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον. καὶ
Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμησεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι.
Οἶδε δ' ἅμα πάντες ἐφίππιοι μάστιγας.
ἐπιβοτπιῶς δὲ τῇ ὁμοῦ ἐπεφόμενον. τοῦ πάλιν.
Α^ἶλθ' ὁμοῦ πάνεκάς τε κρεῶν, καὶ σώματα φωτῶν.
αὐτὴ τὸ ἐν αὐτῷ τοῦ κόπω.
τῶπρ καὶ δίο παῖδε λάβε κρείων Αγαμέμνων
Ε^ν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δὲ ἔχον ὠκέας ἵππους. ἐσθ' ὅτε δὲ ὁ τρίτος ἐν ὁμοῦ καὶ ἐπὶ χρονικοῦ τάσσει ἐπιδέχεται, ὡς φησιν Ασκληπιάδης.
Ἐιδὲ ὁμοῦ πόλεμόν τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς ἀχαιούς.
ἐιμὶ ἄρατις ἔτερι, καὶ νῦν δὲ ὁμοῦ ἐν τοῦ αὐτῷ τόπῳ, οἷον ἐν βείᾳ ὅτε λοιμὸς, καὶ ὁ πόλεμος δαμάζῃ τοὺς ἀχαιούς.

Ἀ^μφότεροι καὶ ἑκάτεροι διαφέρουσιν. ἀμφότεροι μὲν γὰρ ἐρῶμεν, ὅταν ἐν τοῦ αὐτῷ καὶ τὸ αὐτὸ πράττωσιν, ἀμφότεροι πλὶ δοιὼ μίαν οὖσαν φέρουσιν. ἑκάτεροι δὲ ἐπεὶ δὲ χωρὶς ἑκάτερος τὸ ἑαυτῶ πράττῃ, οἷον ἑκάτερος αὐτῆς δοκὶν φέρων. ἢ τοι ὅταν ἑκάτερος αὐτῆς μίαν φέρῃ καθ' ἰδίαν.

Ἀ^μύνεσθαι καὶ ἀμύνειν διαφέρει. ἀμύνεσθαι μὲν γὰρ ἐστι τὸ κολάζειν τοὺς προαδικήσαντας. ἀμύνειν δὲ τὸ βοηθεῖν.

Α^μαρτάνει ὁ πλημμελῶν. διαμαρτάνει δὲ ὁ ἀπαρτυχόνων.

Α^μὴ, καὶ ἀμητὸς διαφέρει. ἀμὴ μὲν γὰρ προπαροξυτόνως, σημαίνει αὐτὰ τὰ θερίσματα, πῆτ' ἐστὶ τὸν καρπὸν. ὀξυτόνως δὲ ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ, ὡσπερ καὶ ὁ ζυγητὸς τοῦ ζυγᾶν.

Α^μαθὲς, καὶ τάμαθος διαφέρει. ἄμαθος μὲν γὰρ ἡ ἐν πεδίῳ κόνις. τάμαθος δὲ ἡ πεζοθαλασσία ἄμμος.

Α^νακλῶς, καὶ παρακλῶς διαφέρει. ἀνάκλασις μὲν γὰρ ὁ ἀνδριὰς καὶ ἡ ἐπιὼν τοῦ δὲ τιμῆν, παράκλασις δὲ ὁ ἐνωχώμενος.

Α^νδραγάθημα, καὶ ἀνδρία διαφέρει. ἀνδραγάθημα μὲν γὰρ ἐστιν εἰ καὶ πλὶ ψυχὴν ἀρετὴν ἔχει μαρτυροῦσαν. ἀνδρία δὲ δύναμις ἐπαινεῖται.

Α^νοχὴ καὶ ἐπιπνοία διαφέρει. ἀνοχὴ μὲν γὰρ ἐστιν ἡ ἐν τοῦ πόμω διάστασις χρείαν ἀναβολὴ τῆς σωθήκην, κοινῇ τὸ ἐπένοι ἀλλήλοις. ἐπιπνοία δὲ ἐστιν, ὅταν οἱ ἕτεροι τοῦ πέμπουσι τοὺς αὐτικομένους ἀνοχὰς ἢ σπονδὰς, ἢ εἰρήνην.

Α^νάμνησις καὶ ὑπόμνησις διαφέρει. ἀνάμνησις γάρ ἐστιν ὅταν ἐπέλθῃ εἰς μνήμην τοῦ παρελθόντος. ὑπόμνησις δὲ ὅταν ὑφ' ἑτέρου εἰς τοῦ προαχθῇ.

Α^ναβεβλῆσθαι καὶ ὑπαπτίθεσθαι διαφέρει, ἀναβάλλεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ προϊέσθαι καὶ παρίναι τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν πράξεων. ὑπαπτίθεσθαι δὲ τὸ ἐπιμένειν τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν πράξεων.

Α^νοικοχὴ καὶ ἀνοικοχὴ διαφέρει. ἀνοικοχὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῶν νέων ἀναχώρησις. ἡ δὲ τοῦ ἀνοικοχὴ, ἀναχὼρ μακρὰ πολέμου. διοικοχὴ, καὶ ἀνοχὴ διάλυσίς τις, καὶ ἄνεσις.

Α^νάλυτος καὶ ἀναλυτὴς διαφέρει. ἀνάλυτος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἀνεπίστρεπτος τοῦ καθήκοντος. ἀναλυτὴς δὲ ὁ μὴ ἀνιῶν.

Α^ντιπρὺς καὶ ἀντιπρὺ διαφέρει. ἀντιπρὺ μὲν γὰρ τὸ ἐπὶ εὐθείας. καὶ ἐξεναντίας χωρὶς τοῦ σ, ὡς καταμερῆ. ἄντιπρυς δὲ τὸ διαξῆδιν καὶ φανερῶς, καὶ ἐπ' εὐθείας ἐπιπόν.

Α^ναβάτης καὶ ἐπιβάτης διαφέρει. ἀναβάτης μὲν γάρ ἐστὶ ἵππος. ἐπιβάτης δὲ πλοῖον.

Α^νασῆναι καὶ ἐγερθῆναι διαφέρει. ἀνασῆναι μὲν πλοῖ ἔργα ἐγρθῆναι δὲ ἐξ ὕπνου.

Α^ναγόμενοι καὶ ἐγρθέντες διαφέρει. ἀνήγοντο μὲν γάρ οἱ πλέοντες, ἀναγόμεναί τε ἀνῆκλι. ἀνήχθησαν δὲ πλεῖνες εἰς τὸ στρατηγεῖον.

Α^νεψιοὶ καὶ ἐξανεψιοὶ διαφέρουσιν. ἀνεψιοὶ μὲν γάρ εἰσιν οἱ τοῦ ἀδελφῶν παῖδες. ἐξανεψιοὶ δὲ οἱ τοῦ ἀνεψιῶν παῖδες.

Α^ναγκάζειν καὶ βιάζεσθαι διαφέρει. ἀναγκάζειν μὲν γάρ ἐστιν οὐκ ἐμψύχων, βιάζεσθαι δὲ οὐκ ἀψύχων, οἷον βιάζεσθαι πλὶ ναῦν.

Α^ναρχον καὶ ἀναίτιον διαφέρει. εἰ τὸ μὲν ἀναίτιον πρὸς ἕτερον λέγεται, τὸ δὲ ἄναρχον πρὸς ἑαυτόν.

Α^νῆον καὶ σπήλαιον διαφέρει. ἄνῆον μὲν τὸ ἀνοῖξαι κοίλωμα, σπήλαιον δὲ τὸ χειροποίηκον.

Α^νοια καὶ ἀφροσύνη διαφέρει. ἄνοια μὲν γάρ ἐστιν ὁ μηδὲν νοῶν. ἄφρων δὲ ὁ νοῶν μὲν, οὐ φρονίμως δὲ διοικῶν.

Α^ξονες καὶ κύρβεις διαφέρει. οἱ μὲν ἄξονες ἦσαν τετράγωνοι. οἱ κύρβεις πύγωνοι. καὶ οἱ μὲν ἄξονες εἶχον τοὺς ἰδιωτικοὺς ἐγγεγραμμένους.
οἱ δὲ κύρβεις δημοσίας ἱεροποιίας, καὶ ἔτι ἕτερον βιοῦζον.

Α^ξόχρεως μέν ἐστιν ὁ ἐπιλῦσαί τι ἱκανός. ἀξόσις δὲ ἐπιστεύεσθαι

δὲ ἐπιστεύεσθαι ἄξιος.

Α^ξίωμα μέν ἐστιν τὸ καθ' ὑπερβολὴν διαπρέπον. ἀξία δὲ ἡ ἐκ δοκιμασίας ἐναρίστησις.

Α^πρόσοπος ὑπαρόσασις διαφέρει. ἀπρόσοπος μὲν δίκην ἔλεγον, ὁπότε ἀπελεύθερος κρίνοιζ, ὡς ἀπόσος τὸ δικαστός. ἀπαρόσασις δὲ, ὁπότε μέτοικος ἐγκαλεῖζ ὡς μὴ ἔχων πρόσωπον.

Α^πριήρης καὶ ἐκποίητος διαφέρει. ἀπριήρης μὲν γάρ ἐστιν, ὁ ἐπὶ δεδηλήματι. ὑπὸ τοῦ παρὸς ἐκβληθεὶς τῆς οἰκίας. ἐκποίητος δὲ ὁ λυθεὶς ὑπὸ τοῦ παρὸς εἰς ὑοθεσίαν ἄλλῳ, ὃ λέγουσιν ἐκποίητος γίγνεται.

Α^πολογεῖσθαι καὶ ἀπολογίζεσθαι διαφέρει. ἀπολογεῖσθαι μὲν γάρ ἐστιν τὸ ἐπὶ τοῦ λόγου τὴν καταιγορίαν ἀνασκευάζειν. ἀπολογίζεσθαι δὲ τὸ ἀποδοῦναι τὸν λόγον τῶν δαπανημάτων. καὶ γὰρ τὸ ἁπλοῦν λογίζεσθαι, καὶ λόγιστα, ἀριθμεῖται.

Α^ποδράναι καὶ ἀποφυγεῖν διαφέρει. ἀποδράναι μὲν γάρ τὸ ἀναχωρήσαι ἵνα εὐδηλον εἶναι ὅπου ἐστίν. ἀποφεύγειν τὸ μὴ δύνασθαι ἐπαληφθῆναι. λέγει δὲ Ξενοφῶν τὴν διαφορὰν ἐν τῇ ἀνάβασεῖ. οὔτε ἀποδιδράσκουσιν. οἶδα γὰρ ὅπως οὐχοῦται, οὔτε ἀποφεύγουσιν.

Α^πὸ καὶ παρὰ διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ τίθεται ἐπὶ τοῦ ἀψύχων. οἷον ἀπ' ἀθηνῶν. ἡ δὲ παρὰ ἐπὶ τοῦ ἐμψύχων, οἷον παρὰ Σωκράτους. οἱ ἀναλλάσσοντες δὲ ἀμφοτέρων ἢ ἀλλαγὴ προθέσεως χρῶνται, ὡς κὴ Ομηρος.
παρὰ νηῶν ἀνόντες,
ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν νηῶν. ὡς κὴ ἀλλαχοῦ φησι κυρίως.
Οὔ ἐστοῖ παρὸ ἐπὶ μελεναῶν ἀπὸ νηῶν.

Α^πελεύθερος καὶ ἐλεύθερος διαφέρουσι. ἀπελεύθερος μὲν γάρ ἐστι ὁ ἐκ δούλου ἠλευτερωμένος. ἐλεύθερος δὲ ὁ γενὶ μὲν διὰ χρίας προσήλθε ἢ κὴ ἄλλην τινὰ αἰτίαν ἀπελύσας, εἶτα ἐλευθερωθείς. ἤδη μέν τοι καὶ ἀδιαφόρως χρῶνται τοῖς νόμασιν.

Α^πορρὰ καὶ ἐισφορὰ διαφέρει. ἀπορρὰ μὲν γάρ ἐστι τὰ ἀπὸ τοῦ δούλων τοῖς ἀπιοῦσαις παρεχόμενα χρήματα καὶ ἀναφέρειν καλοῦσιν. ἐισφορὰ δὲ τὰ ὑπὸ τῶν πολιτῶν.

Α^ποκρίνεσθαι καὶ ἀποκρίνεσθαι διαφέρει. ἀποκρίνεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἀποχωρίσθαι. ἀποκρίνεσθαι δὲ τὸ ἐρωτηθέντα λόγον δοῦναι.

Α^πονίψασθαι καὶ παλὰ χειρὸς ὕδωρ αἰτῆσαι διαφέρει. ἀπονίψασθαι μὲν γάρ ἐστι μετὰ τὸ φαγεῖν. παλὰ χειρὸς δὲ ὕδωρ αἰτῆσαι, πρὸ τοῦ φαγεῖν.

Α^ποφορὰ καὶ ἀναφορὰ διαφέρει. ἀποφορὰ μὲν γάρ ἐστιν ὁ νῦν καλούμενος φόρος. ἀναφορὰ δὲ ὁ ἀπὸ τῶν ἐφόδων ἢ δυσώδων ἀναφερόμενος ἀσμός.

Α^τίθανε καὶ τίθνηκε διαφέρει. ἀτίθανε μὲν νῦν, τίθνηκε δὲ πάλαι. ὡς περιεπάτησε μὲν ὁ δεῖνα σήμερον. πεπατεκὼς δὲ πάλαι.

Α^τύδλοις μὲν ἀψύχου λέγεται. ἀπυπαλάσσις δὲ ἐμψύχου καὶ ἀγομένου.

Α^ρχὴν καὶ κράτος διαφέρει. ἄρχειν μὲν γάρ τὸ τινῶν ἐστὶ ὠφελείᾳ προϊόντας. κρατεῖν δὲ τὸ βίᾳ τινὰς ἄγειν ὑπακουόμενος ἐπὶ δελείᾳ. καθὸ καὶ τοῦ θηρίων κρατεῖν, ἀλλ' οὐκ ἄρχειν λέγεται.

Α^ρπαγὴ καὶ ἁρπάγη διαφέρει παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀττικοῖς, ὡς φησὶ Πύφων ἐν τοῦ Πίω τοῦ ἀττικῆς προσωδίας. ἰδὼν μὲν ὀξυτόνως προσενεγκόμεθα, καθάπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ τὴν ἀφῆλιον. καὶ μετὰ βίας ἀφαίρεσιν δηλώσει. ἐὰν δὲ βαρυτόνως ἁρπάγην ὡς ἀνάφιν, ἐν ἢ ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους βαίρεσι. καὶ παρὰ μενάνδρῳ ἀναγνῶσκομὲν ποιήριον.

Τράπεζαν, ἀρτοπάγιον, δεύτερον κάδιον.
καὶ ἐν ἀνθρώπῳ
„ Τὸν παῖδα δ' οὐ δίδομεν, ἀλλ' ἁρπάγην
„ Αὐτῶν καταγινώσκομεν.
Α^ρα καὶ ἄρα διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ κὴ περισσασμὸν λεγόμενος σύνδεσμος ἀποφθέγματός ἐστιν, ὅτε ἀπορεῖν λέγομεν. ἄρα δὲ ἐστὶ ἐρεῖ ὁ πρᾶγμα. ὁ δὲ κὴ συναλλὴν συλλογισμός. εἰ ἡμέρα ἐστὶ, φῶς ἐστι. ἀλλὰ μὴν ἡμέρα ἐστὶ, φῶς ἄρα ἐστί. ἢ τοῦ συμφέρον ποιεῖν ἡμῖν ἄρα ἐστί.
„ Α^ρτι καὶ ἀρτίως διαφέρει. ἄρτι μὲν γάρ ἐστι χρονικὸν ἐπίρρημα. ὁ δ' ἀρτίως ἐστὶ τοῦ ἀπηρτισμένου ἔργου τελείως. ὥστε ἀμαρτάνει Σαπφὼ λέγουσα.
„ Α^ρτίως μὲν ἀ χρυσοπέδιλος ἄω.
ὡς ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιρρήματος. παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς ἀρτίως σημαίνει αὐτὴς τὴς ὥρας. τὸ δὲ ἄρτι παραλαμβάνει καὶ τὸ παρωχημένον.
Α^ράχνη καὶ ἀράχνιον διαφέρει. ἀράχνη μὲν γάρ θηλυκῶς τὸ ὕφασμα, καὶ ὀυδετέρως τὸ ἀράχνιον. ἀρσενικὸς δὲ ὁ ἀράχνης τὸ ξῶον.
Α^ρνες καὶ ἀρνειοὶ διαφέρουσιν. ἄρνες μὲν γάρ λέγονται οἱ νεογνοί.
„ Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσιν ἐπεύχονται.
ἀρνειοὶ δὲ, οἱ τροφίμοντες τῆ ἡλικία.
„ Αἐνεῖ μὲν γὰρ ἐγὼ ἐίσκω τὴν γεγεσιμαλλῆ,
„ Ο^ὔ σ' τ' οἰῶν μέγα τοῦδ'.
Αἐρῶντος καὶ ἀῤῥωστῶν διαφέρει. ἀῤῥωστῶν μὲν γάρ ὁ νοσῶν. ἀῤῥωστῶν δὲ ἐστὶν ὁ ἀδυνατῶν ἐπιτελῶν τὰ κὴ τὰς ἀρετὰς, ὡς ἀριστοφάνης φησίν.
Αἐῤῥωστεῖν τὸ νοσεῖν διαφέρει. ἀῤῥωστεῖν μὲν γάρ ὁ κακεκτῶν τοῦ σώματος. νοσεῖ δὲ ὁ κλινήρης.
Αἐῤῥωδεῖν καὶ ὀῤῥωδεῖν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ διὰ τὸ σημαίνει τὸ ἐυλαβεῖσθαι. οὕτως γὰρ ἐξηγοῦντες τὴν λέξιν. ὀῤῥῶ λέγεται ὁ πολὺ τοὺς γλεῦτους ὀπτὸς, οὕτινες ἀπόρρον λέγεται, ὅθεν καὶ τῶν ὀρνέων ὁ ὀπτὸς οὗ ὀῤῥόπτυγον καλεῖτε. διὸ κ' ὡς τινες ἀγνοοῦντες ὀρθοπύγιον. ἐξύμμως δ' ἔρικε ὄῤῥῶ τὴς τυγὴς καὶ ὁποῖ ὀροπύγιον. οἱ δ' ἐυλαβούμενοι περίτιν, ἀναστρέφειν ἐιώθασι τὸ ἀιδοῖον. πολλάκις δὲ καὶ τὰ ἄλογα τῶν ζώων ὑποστέλλειν ἐιώθασι τὴν οὐρὰν, ὅταν ἐυλαβεῖται. ἐυλόγως οὖν ἐκ τοῦ παρακολουθοῦν τὸ ὀῤῥωδεῖν ἔρικε ἐστὶ τὸ ἐυλαβεῖσθαι. καὶ ἀφιπτίδικε τὸν περσία λέγοντα εἰσάγει.
„ Τὰς γὰρ συμφορὰς τῶν κακῶς πεπαχότων
„ Οὐπώποθ' ὕβρισ' αὐτὸς ὀῤῥωδεῖν παθεῖν.
καὶ τὸ μὲν ὀῤῥωδεῖν ζεῦτον. τὸ δ' ἀῤῥωδεῖν, οἷον κὴ ἐρηστον. τοῦτ' ἐστὶ μὴ ἐυλαβεῖσθαι, ἀλλὰ καταφρονεῖν. καὶ πεθαῤῥηκέναι.
Α^σφόδελος καὶ ἀσφοδελὸς διαφέρει. προπαροξυτόνως μὲν γὰρ τὸ φυτὸν. ὀξυτόνως δὲ ὁ τόπος.
„ Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
Α^σεῖς καὶ ἀστὸς διαφέρει. ἀσεῖς μὲν γάρ ὁ πεθανὸς καὶ χαρίεις, ἢ καθόλου ἐπιδεξιὸν ἐν πολιτικῇ ὁμιλίᾳ.
ἀστὸς δὲ ὁ ἐν ἄστει διαβίβων.
Α^στρον καὶ ἄστρο διαφέρει. ἄστρον μὲν γάρ ἐστιν τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων μεμορφωμένον ζῴδιον, οἷον ὠρίων, ἄρκτος. ἄστρο δὲ ὁ εἷς.
Α^τίχνιον καὶ ἀτιχνῶς διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ παρεξύγιον σημαίνει τὸ χωρὶς τέχνης, καὶ ἀμαθῶς. τὸ δὲ παρεστώμενον πθεῖσαι ἀντὶ τοῦ ἀτελῶς, καὶ ἀδήλως, καὶ καθάπαξ, καὶ καθόλου, ἀντιπυρς, ἢ φανερῶς.

 Α^τιμοῦσι καὶ

Α᾽ημοῦν καὶ ἀτιμάζεται διαφέρει. ἀτιμοῦται μὲν γὰρ τις ὑπὸ τῶν νόμων ὀλοχερῆ ἀτιμίᾳ, ἀτιμάζεται δὲ ὁ ὑβριζόμενος ἐνιοτε τοιούτοις πράγματι.

Α᾽πολαυόμενον καὶ δασμοδόμενον διαφέρει. ἀπολαυόμενον μὲν γὰρ σημαίνει τὸ πινάκιον δασυνόμενον δὲ τὸ ἄτινα.

Α᾽τελὲς καὶ ἀτέλεστον διαφέρει. ἀτελὲς μὲν γάρ ἐστι τὸ μήπω τετελεσμένον. ἀτέλεστον δὲ τὸ ἀδύνατον τελεσθῆναι. οἱ οὖν ἐναλλάσσουσι ταῦτα, ἀκυρολογοῦσιν.

Αὐχὴν καὶ λέπη διαφέρει. αὐχὴν μὲν γὰρ λέγεται ὁ ὄπισθεν τῆς τραχήλου. λέπη δὲ τὸ ἔμπροσθεν. καθ᾽ ὃ ἐστι καὶ φάρυγξ.

Αὖθις καὶ αὖθι χωρὶς τοῦ σ διαφέρει. τὸ μὲν αὖθις ἐστὶ τὸ πάλιν, καὶ μετὰ ταῦτα. τὸ δὲ αὖθι ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε οὖν καὶ ὁ λίμαχός φησιν.

,, Αὖθι τοι δ᾽ ἱκάνοιμι, ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα.

Αὖτις διὰ μὲν τοῦ τ, σημαίνει τὸ πάλιν. διὰ δὲ τοῦ θ, τὸ ὕστερον.

Αχρι χωρὶς τοῦ σ, χρονικὸν ἐπίρρημα, ἄχρις δὲ μετὰ τοῦ σ, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ἀσκήσεν.

Βασιλεὺς κοίρανος, καὶ ἡγεμὼν διαφέρει. βασιλεὺς μὲν γάρ ἐστιν ὁ παλαιόθεν, καὶ ἀπὸ γένους πάλαι ἀρχὴν παραλαβών. κοίρανος δὲ, ὁ πρὸς καιρὸν τὸ τοῦ βασιλέως ἔργον ἐπιτελῶν, οἷος ἦν παρὰ τῆς μήνιδος ὁ Ἀχιλλεύς.

,, Ὡς ὅτε κοιρανίων διέπασ᾽ στρατόν.

ἡγεμὼν δέ ἐστιν ὁ τάξεως στρατιωτικῆς ἡγούμενος. ὡς ὁ ποιητὴς φησιν.

,, Αὐτὰρ ἔπειτ᾽ κόσμεμεν ἄμ᾽ ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι.

Βάρβαρον καὶ βαρβαρικὸν διαφέρει. βάρβαρον μὲν γάρ ἐστιν ὄνομα τὸ οὐχὶ ἑλληνικόν. βαρβαρικὸν δὲ τὸ τῶν βαρβάρων.

Βάραθρος καὶ βάραθρον διαφέρει. βάραθρος μὲν γάρ ὁ βάραθρον ἄξιος ἄνθρωπος. βάραθρον δὲ ὀρυγμάτι ἀδήνυνσι εἰς ὃ τοὺς κακοῦργους ἐνέβαλλον. ὥσπερ οἱ λακεδαιμόνιοι τοὺς καταδικαζομένους ἔβαλλον εἰς τὸν καιάδα.

Βασίλεια καὶ βασίλεια διαφέρει. προτεταγμένως ἡ βασιλέως ἀρχή. προτεταγμένως δὲ ἡ βασιλέως γυνή.

Βάρις μὲν ἐστιν ἀγγεῖόν τι πλοῖον. λέγει δὲ καὶ ἡ μεγάλη οἰκία, ὡς ὑπὸ φιλίππου.

Βάσανος ἡ τῆς δοκιμασίας, καὶ ἡ τῶν βασάνων.

Βασκαίνειν οὐ μόνον τὸ φθονεῖν ἀλλὰ καὶ τὸ συκοφαντεῖν.

,, ὡς δημοσθένης ἐν τοῖς περὶ στεφάνου. ἀνὴρ βασκαίνων συμβεβηκὸς τοῦ βασκαίνειν.

Βελλεῖας καὶ οὐλεῖας διαφέρει. βελλεῖας μὲν γάρ ἐστιν τὰ ἐκ βολῆς τιτρωσκόμενα, καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων. οὐλεῖας δὲ τὸ ἐκ χειρὸς τετρωσκόμενα.

Βιοῦν καὶ ζῆν διαφέρει. βιοῦν μὲν γάρ ἐστὶ ἀνθρώπων μόνων λέγεται. ζῆν δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ἀλόγων ζώων, ἤδη δὲ καὶ ἐπὶ φυτῶν.

Βίος ζωῆς διαφέρει. βίος μὲν ἐπὶ τῶν λογικῶν πάσχει ζώων, τούτεστιν ἀνθρώπων μόνων. ζωὴ δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων. ἐνθεῦθεν Α᾽ριστοτέλης τὸν βίον ὡρίσατο οὕτως. βίος ἐστὶν λογικὴ ζωή. ὁ οὖν ἐπὶ τῶν θηρίων βίον τάσσων, ἀκυρολογεῖ.

Βιῶναι μέν ἐστιν τὸ ζῆν, βιοτεύειν δὲ τὸ διαιτᾶν τὰ πρὸς τὸν βίον, βιοῦν μὲν φασὶ μόνον ἀνθρώπους, ζῆν δὲ καὶ τὸ ἄλογον ζῶον.

Βλέπειν καὶ βιέπειν διαφέρουσιν. βλέπειν μὲν γάρ κυρίως τὸ ὁρᾶν δοτικοῦν. βιέπειν δὲ τὸ ὁρᾶν τι τῶν τεχνικῶς γνομένων, οἷον πολίτην, παγκράτιον, γραφήν.

Βλέφαρα καὶ βλεφαρίδες διαφέρουσι. βλέφαρα μὲν γάρ

ἐστὶν αὐτὰ τὰ ἐπιπολάζοντα δέρματα. βλεφαρίδες δὲ αἱ τρίχες ἐπὶ τῶν βλεφάρων.

Βόος καὶ βοῦς διαφέρει. βόος μὲν γάρ τοῦς ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ζῶντος. βοῦς δὲ ὁ τῶν νεκρῶν.

Βούλει καὶ βούλῃ διαφέρει. τὸ βούλει μὲν γάρ ὁριστικόν ἐστιν οἷον βούλει χαλεπόν. τὸ βούλῃ δὲ ὑποτακτικὸν οἷον βούλῃ πορευώμεθα.

Βοηθεῖ μὲν ὁ συνὼν, ἐπικουρεῖ δὲ ὁ ἔξωθεν εἰς βοήθειαν ἥκων. συμμαχεῖ δὲ ὁ αὐτόθεν. ὑπερμαχεῖ δὲ ὁ ἀδυνάτῳ χρησιμεύων. ἀμύνει δὲ ὁ τιμωρεῖ μὲν ὑπὲρ τοῦ ἀπολωλότος.

Βουκολῶν καὶ ἀγραυλῶν διαφέρει. βουκολῶν μὲν ἐστὶ τὸ ἐπὶ πλείστον ἀεὶ παραλογίζεσθαι. ἀγραυλῶν δὲ τὸ πολὺ οἷον πράγματα συναναστρέφεσθαι.

Βουλεύσασθαι καὶ βουλεῦσαι διαφέρει. βουλεύσασθαι μὲν γάρ ἐστι τοῦ τοῦ σκέψασθαι, βουλεῦσαι δὲ τὸ ἐνθυμηθῆναί τι, καὶ συνθέσθαι κακῶν. οἷον βουλεῦσαι φόνον ἢ ἱεροσυλίαν.

Βούλεσθαι μὲν ἐπὶ μόνου λεκτέον τοῦ λογικοῦ. τὸ δὲ θέλειν καὶ ἐπὶ ἀλόγου ζώου.

Βλύει καὶ βρύει διαφέρει. βρύει μὲν γάρ ἐπὶ τοῦ ἀνθεῖν, βλύει δὲ ἐπὶ τοῦ ἀναβάλλειν.

Βρύκειν καὶ βρύχειν διαφέρει. βρύκειν μὲν γάρ διὰ τῶν κοπίδων ὀδόντων. βρύχειν δὲ διὰ τοῦ χείλους τὸ βύχεσθαι.

Βωμὸς, ἑστία, ἐσχάρα καὶ μέγαρον διαφέρουσι. καθὸ καὶ ἀμμῶν ὁ λαμπρηνὸς ἐν πρώτῳ περὶ θυσιῶν. φησὶ γάρ. βωμοὶ μὲν γάρ οἱ τὰς προσόδους ἔχουσι: ἐσχάρα δὲ ἡ πρὸς πλὴν βωμοῦ γινομένη, ἐπὶ τῆς γῆς δὲ πρὸ λυεία. τὸ δὲ μέγαρον ἡ περικοσμουμένη ἑστία, ἔνθα τὰ μυστικὰ τῆς δήμητρος. παρὰ δὲ ὁμήρῳ ἡ ἐσχάρα ἡ αὐτὴ καὶ ἑστία καλεῖται. ὁ δὲ βωμὸς καὶ πλὴν θύσιν σημαίνει.

,, Χρύσεοι δ᾽ ἄρα κοῦροι, ἐυδμήτων ἐπὶ βωμῶν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ βάσεων. καὶ ἡ ἑστία σημαίνει τὸν οἶκον.

,, Ε᾽σίν δ᾽ ὀλυσσῶν ἀμύμονι.

καὶ ἀνὶς ὁ ἄσπονδος παρὰ ἡσιόδῳ.

,, Καὶ ἡ σωματοειδὴς θεὸς ἑστία ἐστίν.

,, Η᾽ν καὶ δήμητραν, καὶ ἤριν χρυσοπέδιλον.

ἰδίως δὲ νεάνθης ὁ κυζικηνὸς ἐν β᾽ τῶν τῆς πόλεως βωμοὺς θεῶν φησιν, ἐσχάρας δὲ ἡρώων. πλὴν δὲ εὑρεσίδη ἐσχάρα ἀντὶ τοῦ βωμοῦ κείται. ἐν τελεσθείσῃ,

,, Μὴ λῶ φάγεται δασμόνων ἐπ᾽ ἐσχάρας.

καὶ σοφοκλῆς ἐν χρυσῇ.

Γαμήλιος καὶ ἐπιθαλάμιος διαφέρει. ἐπιθαλάμιος μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ τῷ θαλάμῳ τῆς γαμουμένης γραφὲν ῥήμα. ὁ δὲ γαμήλιος οὐ περιορίσαι χρόνῳ. τάττοιτο δ᾽ ἂν καὶ κατὰ τῆς πωρίας τῆς ἐν γάμῳ διδομένης.

Γεγενῆσθαι ἐροῦμεν τὸ ὡσανεὶ γεγενημένον. γεγονέναι δὲ τὸ ἄψυχον πράγμα.

Γενέθλια καὶ γενέσια διαφέρει. ὅτι μὲν γάρ γενέθλια πάσχεται ἐπὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐν ἡ ἕκαστος ἡμέρᾳ ἐγεννήθη, αὕτη καλεῖται γενέθλιος ἡμέρα. γενέσια δὲ ἐπὶ τῶν τε θνητῶν. ἐν ᾗ ἕκαστος ἡμέρᾳ τελευτήσει. ὁ οὖν λέγων ἐπὶ τῶν ζώντων γενέσια, ἀκυρολογεῖ.

Γέρων καὶ πρεσβύτης, τοῦ προσεβικῶς διαφέρει. Α᾽λεξίων μιλησίος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν διδύμου συμμίκτων, λέγων οὕτως. ἐκ τῶν ἀρίστων τοῦ ἀνθρώπου γενέσεως καὶ αὐξήσεως ἄχρι γήρως. βρέφος μὲν γάρ ἐστὶ τὸ γεννηθὲν ἐνδείως. παιδίον δὲ τὸ βρέφος ὑπὸ τιθήνοῦ.

παιδάριον δὲ

,, Παιδάριον δὲ ὁ ἤδη περιπατῶν καὶ τῆς λέξεως ἀπέχόμενον παιδίσκον δὲ ὁ ἐν τῇ ἐχομένῃ ἡλικίᾳ. παῖς δὲ ὁ διὰ τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων διωκόμενος εἶναι. ἡ δὲ ἐχομένην ταύτης ἡλικίαν, οἱ μὲν παλλακὴν, οἱ δὲ βοῦ πωλον, οἱ δὲ ἀντίπαιδα, οἱ δὲ μελλοέφηβον καλοῦσιν. ὁ δὲ μετὰ ταῦτα ἔφηβος. ἐν δὲ κυρίνῃ τοὺς ἔφήβους τρισκαίδεκα τούς καλοῦσιν. ἐν κρίτῃ δεκαδρόμους διὰ τὸ μηδέπω τῶν κοπῶν δρόμων μετέχειν. ὁ δὲ μετὰ ταῦτα μειράκιον, εἶτα μείραξ, εἶτα νεανίσκος, εἶτα νεανίας, εἶτα ἀνὴρ μέσος, εἶτα προβεβηκώς, οὗ καὶ ὁμοιόρροπος καλοῦσιν, εἶτα γέρων εἶτα πρεσβύτης, εἶτα ἔσχατος ἥρως.

Γελοῖον καὶ εὐτράπελον διαφέρει. γελοῖον μὲν γάρ ἐστιν τὸ τῶν διαχόρων τῶν ἐκφραστῶν χωρίς τινος ὕβρεως. εὐτράπελον δὲ τὸ μετὰ σεμνότητος χαρέντως λεγόμενον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εὐμετάπτωτον τὸν λόγον.

Γέλοιος. καὶ γελοῖος, διαφέρει. γέλοιος μὲν ὁ καταγέλαστος. γελοῖος δὲ ὁ γελωτοποιός.

Γήμαι τὸ γήμασθαι διαφέρει. ὅτι γαμεῖ μὲν ὁ ἀνήρ. γαμεῖται δὲ ἡ γυνή. καὶ ὅμηρος ἢ διαφορὰν τεθήκασιν αὐτῶν, ἐπὶ τὸ γήμασθαι εἰπών.

,, Γημαμένη ᾧ ὤφα, ὅθι οἱ ὄν πατρὶ δόξεν ἀρέσκειν.

,, Γῆμε. καὶ ἀναιρεῖται διασύρων τινὰ ἐπὶ θηλυτῆτι.

,, καὶ θαλάμοις ἐν ᾧ κεῖ. ὁ δὲ ἐγὼ μὲν, ἀλλ᾽ ἐγήματο καὶ αἰχύλος ἐν ἀμυμόνῃ.

,, Σοὶ μὲν γὰρ γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δὲ μή.

Γῆρας μέν ἐστιν ἡ τελευταία ἡλικία. γήρασις δὲ ἡ ἐπ᾽ αὐτῇ πρεσβυσις. μήποτε οὖν ταύτη. καὶ σκῆρᾶν τὸ γηρᾶσκειν διαφέρει.

Γράμμα στοιχεῖον διαφέρει. στοιχεῖον μὲν γάρ ἐστιν αὐτὴ ἡ ἀφώνησις. καὶ ὁ φθόγγος, οὗ τὸ γράμμα σημεῖον ἢ τύπος, ἢ κῆμα, ὡς ἐν τοῖς, περίωνον μὲν γάρ ἐστὶ τὸ Δ. στρόβιλον δὲ τὸ ο, τύπος. τὸ ᾗ στοιχεῖον τὸ ὁλόκληρον, οἷον, α. β. καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα καταχρηστικῶς γράμματα. τὰ γράμματα ἐπάλουν οἱ παλαιοὶ γράμματα. καλλίμαχος τοῦτο φησί.

,, Γράμματα δ᾽ ἀνεκείλησαν ἀπόκρυφα.

τοῦτ᾽ ἐστὶ γράμματα. καὶ πάλιν πάλαι τῶνες ἐν τοῖς πολὺ ψυχῆς γράμμ᾽ ἀναλεξάμενος, καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ πολλὰ φασὶν εἰδέναι γράμματα τόνδε. οὐ γὰρ τὰ εἴκοσι τέσσαρα, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν ἔμπειρον γράμματων.

Γυμνασθῆναι καὶ γυμνάσασθαι διαφέρει. γυμνασθῆναι μὲν γάρ ἐστὶ τὸ ὑφ᾽ ἑτέρου. γυμνάσασθαι δὲ τὸ ὑφ᾽ ἑαυτοῦ.

Γυμνασία μὲν λέγεται ἡ τῶν γεγυμνασμένων ἄσκησις. ἄσκησις δὲ ἡ τῶν λεγόντων καὶ σπουδῶν.

Δαμάλης καὶ δάμαλις διαφέρει. δαμάλης μὲν γάρ ὁ ἄρρην μόχος. δάμαλις δὲ ἡ θήλεια. μόχος δὲ κοινῶς ἐπὶ ἀμφοτέρα.

Δαὶ σύνδεσμος ἑρμηνευόμενος ἐκτεταμένος.

,, Τίς δαὶ ὅμιλος; καὶ

,, πᾶς δαὶ τῶν ἄλλων θεῶν.

ὁ δὲ συμπλεκτικὸς δὲ συνεσταλμένος.

Δεσπότης καὶ κύριος διαφέρει. δεσπότης μὲν γάρ ὁ τῶν ἀρχαιρεσιῶν. καὶ κύριος. κύριος δὲ καὶ παρὰ ἡρόδοτος καὶ αὐτός τις ἑαυτῷ.

Δῖος καὶ φοῖβος διαφέρει. δῖος μὲν γάρ ἐστι πολυχρόνιος. καὶ οὐ ὑπόνοια. φοῖβος δὲ τῆς ἀνθρωπίνης. διόδωρος.

,, Ἐν τῇ δ᾽ ἡμέρᾳ ἔχε φοῖβε τὴ καὶ δῖος.

Δίμιτος καὶ διμήνοιος διαφέρει. δίμιτος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἀναιρῶν τοὺς κατὰ δίκιους, διμήνοιος δὲ ὁ βασανίζων.

Δήμητερ καὶ δέματερ διαφέρει παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. φησὶ

,, τρύφων. δήμητερ γάρ φησίν ἐστιν ἐπὶ τῆς θεοῦ. δέματερ δὲ

,, ἐπὶ θεσμοφορείου.

Δῖμος καὶ δίμιος διαφέρει. δῖμος μὲν βαρυτόνως, τὸ πλῆθος. δίμιος δὲ ὀξυτόνως, τὸ λίθος.

Δίσκος καὶ σόλος διαφέρει. δίσκος μὲν γάρ ἐστὶ λίθος τετριμμένος, ὡς φησι τρύφων ἐν τῷ περὶ τῶν ἑλληνικοῦ. σόλος δὲ τὸ χαλκοῦν ὁλοσφύριον. ὅμηρος.

,, Σόλον αὐτοχόωνον, καὶ ἐν ἄλλοις λάβε δίσκον.

,, εἶτ᾽ ἐπιφέρει

,, Βόμβησε δὲ λίθος.

καὶ σίνδλαρος

,, λήνοις τοτ᾽ ἀναδίσκεσι.

Δικαστὴς, καὶ διαιτητὴς διαφέρει. δικαστὴς μὲν γάρ ἐστιν ὁ κατὰ νόμον αἱρεθεὶς κριτὴς. διαιτητὴς δὲ ὁ κατὰ συμφωνίαν αἱρεθεὶς συμβιβάσεως χάριν.

μένανδρος ἐν τῷ περὶ τῶν.

,, Εἴ τις δικαστὴς ἢ διαιτητὴς θεῶν.

Διαφθαρεῖσι καὶ διέφθορε διαφέρουσι.

διέφθαρται μὲν γάρ ὑφ᾽ ἑτέρου. διέφθορε δὲ ἴδιον. ἀριστοφάνης κόραις.

,, Διέφθορας τὸν ὄρνιν ἡμῶν.

μένανδρος ἐδιδαξῆς.

,, Εἰδ᾽ ἐστὶ τὴν κόρην διεφθορώς.

,, ὅμηρος φρένας ἠλεὶ διέφθορας διεφθάρης τὰς σαυτοῦ φρένας.

Διεβόη καὶ ἐπεβόη διαφέρει. διεβόη μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπ᾽ ἀρετῇ ἐγνωσμένος. ἐπεβόη δὲ ὁ μαχθεὶς ἔχων φήμην ἀνακρέων ἐν β.

,, καὶ μ᾽ ἐπεβόησον γείτονας ποιήσεις.

τὸν δ᾽ ἔνοι τῶν ποιητῶν ἐπίσφαζον καλοῦσιν.

Διεβεβλῆς πρὸς διεβεβλῆς διαφέρει. διεβεβλῆς μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπ᾽ ἀρετῇ πολυθρύλλητος. περιβεβλῆς δὲ ὁ ἐπὶ κακίᾳ. καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνδρῶν καὶ τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον.

,, Η᾽δεῖν ἑαυτὸν πορνιδίῳ τρισσαβλίᾳ.

,, Ε᾽αυτὸν οὕτω πορδαλίδεσιν.

Διπλοῦν καὶ διπλάσιον διαφέρει. διπλοῦν μὲν γάρ ἐστι κατ᾽ μέτρον. διπλάσιον δὲ κατὰ ἀριθμόν, ὡς διπλάσιον καὶ τριπλάσιον, οἷον διπλάσια χρήματα ἔχει. ἐπὶ δὲ τῶν διπλασιόντων τὸ διπλοῦν, ὡσαύτως ἐπὶ τῶν πυρουμένων ἱματίων, διπλοῦν τὸ ἱμάτιον, οὐκέτι διπλάσιον.

Διχόμηνος καὶ δίχομος διαφέρει. δίχομος μὲν ἀ εἰς δύο διῃρημένος. δίχομος δὲ ὁ εἰς δύο διαῤῥηγνύμενος.

Δίκησις καὶ δίκημα διαφέρει. δίκησις μὲν γάρ ἡ ποίησις ἐστὶν ἡ ἐν μέτρῳ, τὸ τέλειον ἔχουσα. δίκημα δὲ καὶ ποίημα τὸ βραχύτερον.

Διδάξω καὶ διδάξομαι διαφέρει. διδάξω μὲν γάρ δι᾽ ἑαυτοῦ. διδάξομαι δὲ δι᾽ ἑτέρου, ὡς οἰκοδομήσω μὲν δι᾽ ἑαυτοῦ, οἰκοδομήσασθαι δὲ δι᾽ ἑτέρου.

Δόρυφορα καὶ μειλῶτα διαφέρει. δόρυφορα μὲν γάρ ἀγῶν, μειλῶτα δὲ προσεδεῶν.

Δορυφοῦν καὶ ἐπαορυφοῦν διαφέρει. δορυφοῦν μὲν γάρ καὶ ἐπὶ δοράτων, καὶ ἐπὶ ὀβελίσκων, καὶ ἐπὶ λόχων. ἐπαορυφοῦν δὲ ἐπὶ μόνων λόχων.

Δικαστελεύειν καὶ ἀντιστελεύειν διαφέρει. δικαστελεύειν μὲν γάρ λέγεται τοὺς ἐκ τῆς πόλεως. ἀντιστελεύειν δὲ τοὺς δὴ ἑτέρας ἀντιδικαστοῦντας ἀλλήλοις. θεόπομπος δὲ καὶ, τοὺς ἐν μιᾷ πόλει φιλοτιμουμένους πρὸς ἀλλήλους ἀντιστελεύειν φησί.

Διδάσκαλος καὶ ἐπιστάτης διαφέρει. διδάσκαλος μὲν γάρ ἐστιν λόγων ἐπιστάτης δὲ ἔργων.

Δικαίεις μὲν ὁ διδοὺς λόγον, καὶ λαμβάνων. λαλεῖ δὲ ὁ μὴ σπουδαῖον λεγόμενον. λέγει δὲ καὶ ὁ

κατὰ δίξοδον ἐπεξῆς πρᾶγμα. φάσκει δὲ ὁ βραχυλόγος.

Δίκη ἤτε κρίσις, καὶ ἡ τιμωρία, καὶ τὸ δίκαιον.

Δοξάσατο τ᾽ διοξάσατο διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ δοξάσατο σημαίνει τὸ ἔδοξε. τὸ δὲ διοξάσατο, ἀντὶ τοῦ ἐδόξασε.

Δοῦλοι καὶ οἰκέται διαφέρουσι. δοῦλοι μὲν γὰρ εἰσι καθ᾽ ὃν τρόπον ἡδονῶν, καὶ πάντες οἱ ὑποτεταγμένοι ὑπὸ βασιλέα, οἰκέται δὲ διεσσοτῶν.

Δόξα καὶ κλέος διαφέρει. δόξα μέν ἐστι ὁ κατὰ τὸν πολλῶν ἔπαινον. κλέος δὲ ὁ παρὰ τῶν σοφῶν.

Δύναμις καὶ ἰσχὺς διαφέρει, ὥς φησι Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ. οὐ γὰρ ταυτόν ἐστι δύναμίν τε καὶ ἰσχύν. ἡ μὲν γὰρ δύναμις καὶ ἀπὸ ἐπιστήμης γίνεται καὶ μακίας καὶ θυμοῦ. ἡ δὲ ἰσχὺς ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τοῦ σώματος.

Δυσσεβὴς καὶ ἀσεβὴς διαφέρει. δυσσεβὴς γάρ ἐστιν ὃς δυσχερῶς προσδέχεται τὸν θεῖον λόγον. ἀσεβὴς δὲ ὃς ἀποκρούεται, καὶ οὐχ᾽ οἷός τ᾽ ἐστὶ πιστεύσαι.

Δῶμα καὶ δωμάτιον διαφέρει. δῶμα μὲν γὰρ κοινῶς τὸ οἰκοδόμημα. δωμάτιον δὲ ὁ θάλαμος.

Δωροδοκία ἤτε δόσις τοῦ δώρων καὶ ἡ λῆψις.

Ἐγχρίσαι καὶ ἐναλεῖψαι διαφέρει. ἐγχρίσαι μὲν γάρ ἐστι σκορπίου ἢ σφηκὸς, ἢ τινος τοιούτου λέγουσιν. ἐναλεῖψαι δὲ ἐπὶ ὀφθαλμῶν.

Ἐγκυᾶς καὶ ἐγκύας διαφέρει, ἐγκυᾶς μὲν γάρ ὁ δισθοῦς. ἐγγνᾶτος δ᾽ ὁ λαμβάνων.

Ἐδίδαξε καὶ ἐδιδάξατο διαφέρει, ἐδίδαξε μὲν γάρ ὁ καθηγητής. ἐδιδάξατο δ᾽ ὁ μαθητὴς συστήσας. ἀρισοφάνης ἐν νεφέλαις.

,, Ἐδιδαξάμην μέντοι νὴ Δί᾽ ὦ μέλαιν᾽.

Ἐκὼν καὶ προαιρετὶ διαφέρει. ἑκὼν μὲν γάρ ἐστιν ἐπ᾽ ἀνθρώπῳ. προαιρετὶ δὲ λέοντος, καὶ ἵππου καὶ τοῦ ἄλλων.

Ἐκκλησία καὶ κατάκλισις διαφέρει. ἐκκλησίαν μὲν γάρ ἔλεγον οἱ ἀθανάτοι τὴν σύνοδον τῶν κ᾽ τὴν πόλιν. κατάκλισιν δ᾽ ὁπότε καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν συνεκάλουν πρὸς ἐπίσκεψιν μείζονα τῶν πραγμάτων.

Ἐκεῖ καὶ ἐκῆσε διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ἐκεῖ δηλοῖ τὸ ἐν τόπῳ. τὸ δὲ ἐκῆσε εἰς τόπον. οὕτως φρυνίχος· ἐκεῖ κατέλαβον αὐτὸν, καὶ ἐκεῖσε πορευόμεθα.

Ἐκπολεμῶσαι καὶ ἐκπολεμῆσαι διαφέρουσιν. ἐκπολεμῶσαι μὲν γάρ ἐστι τὸ εἰς ὃν πόλεμον ἐμβαλεῖν. ἐκπολεμῆσαι δὲ τὸ πόλιν δηλεῖν.

Ἔκγονος καὶ ἀπόγονος διαφέρει. ἔκγονος μὲν γάρ ἐστιν ὁ υἱός. φησὶ γὰρ ὅμηρος.

Εἰ ἐτεόν γ᾽ ἐκείνου ἔκγονός ἐστιν, θέμβρος μ᾽ ἔχε εἰσορόων κτ. καὶ δὲ ὅλως τοῦ ποιήσεως τεθήρικεν. ἀπόγονος δὲ ὁ ἄτοι ὑμνεῖ, ἢ ἔτι ἄπωθεν, κατοχρῶνται δὲ ἴσως ὅτε ὁ ἰσοθεὸς ἀπόγονα ἀντὶ υἱοῦ.

Ἐκμαρτυρία μαρτυρίας ἐν Ἴρι διαφέρει. δηλοῖ μέναρχος ἐν Θεῷ τὸ κλεομένοντος λέγων, ἀκαγώσετε δὲ τὴν μὲν ἐπιδιμνούντων τὰς μαρτυρίας τῶν δὲ ἀποδιμνούντων ἐκμαρτυρίας.

Ἐλκὼν ὠτῴλης διαφέρει. ἕλκος μὲν γάρ ἐστι χρόνιον πάθος, μόνον ἐκ σιδήρου γινόμενον. ἐστι δ᾽ ὅτε καὶ δι᾽ ἀντιπάθου. εἴρηται δὲ καὶ τὸ δικελικόλαξ πλὴν σάρκα. ὠτειλὴ δ᾽ ἐστὶν ἡ ἐκ τοῦ σύνεγκυος ὑπὸ σιδήρου πληγή.

Ἐλκατὴρ καὶ ἐδιάτρος διαφέρει. ἐλκατρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ μάγειρος παρὰ τοῖς ἕλλησι. τράπεζαι δὲ εἰσὶ μαγειρικαὶ ὅμηρος.

,, Καὶ ἐν ἐλεοῖσιν ἔχευαν.

ἐδιάτρος δὲ ὁ θεραπεύτης παρὰ τὰ ἐδίσματα.

Ἐμβάδες καὶ ἔμβατα διαφέρει. ἐμβάδες μὲν γὰρ τὰ κωμικὰ ὑποδήματα. ἔμβατα δὲ τὰ τραγικά.

Ἐμέω καὶ ἐμοῖο διαφέρει. ἐμέω μὲν γάρ ἐστιν ἀσύνταρφον, ὡς ὅμηρος.

Ἐμέω δὲ σύνταρφον μοῦνον.

τὸ δὲ ἐμοῖο σύνταρφον, τοῦ ἐμοῖο παιδὸς. καὶ

,, Μνῆσαι τοιγὰρ σοῖο θεοῖς ἐπείκελ᾽ ἀχιλλεῦ.

ἀντὶ τοῦ τοιγὰρ σου.

Ἐμπειρία πειρᾶς διαφέρει. πεῖρα μὲν γάρ ἐφ᾽ ἑνὸς ἢ δύο γνῶσίς ἐστι δοκιμασθεῖσα. ἐμπειρία δὲ ἡ ἐπὶ πολλῶν καὶ πολλαχῶς βεβαία. πάλιν δὲ τέχνη ἐμπειρίας διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν ἐν τοῖς κανόσι. ἡ γραμματικὴ δὲ τέχνη ἀδιάπτωτος ὡς καὶ ἡ ἐπιστήμη.

Ἔνδον καὶ ἔσω διαφέρει. ἔνδον μὲν γάρ τὸ ἐν τόπῳ σημαίνει. ἔσω δὲ τὸ εἰς ἄγον. ἔνδον μὲν γάρ ἐστιν ὁ παῖς. ἔσω δὲ εἰσέρχομαι. ἀμαρτάνει οὖν ὁ λέγων, ἔνδον εἰσέρχομαι, ἢ ἔσω ἐστὶν ὁ παῖς. Σοφοκλῆς πλὴν διαφορὰν συγχέφησι γὰρ ἐν Παχυνίαις.

,, Γυναῖκες αἵ τε ἔσω στέγης, αἵ τε ἐκτός.

δέον ἐπῆν, γυναῖκες αἵ τε ἔνδον. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἡρακλείδῃ.

,, Καὶ τὸν γέροντα τὴν τ᾽ ἔσω γραῖαν δόμων.

ἀντὶ τοῦ ἔνδον. Εὔβουλος ὁ τῆς μίσης κωμῳδίας ποιητὴς ἐν καλαθηφόροις.

,, Ὁ πῶς δὲ ἀσύνετθ᾽ ὅτι τὶ σὺ γέρων ἔσω.

δέον ἐπῆν ἔνδον.

Ἐνταυθοῖ καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐνθάδε διαφέρει. ἐνταυθοῖ μὲν γάρ πλὴν ἐν τόσῳ σημασίαν δηλοῖ. ἐνταῦθα δὲ καὶ πλὴν ἐν τόπῳ, καὶ πλὴν εἰς τόπον, ὁμοίως καὶ τὸ ἐνθάδε. τὸ δὲ ἐνταῦθα, καὶ ἐνθάδε. καὶ τὴν ἐν τόπῳ, καὶ τὴν εἰς τόπον, καὶ ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιδεήματος τὸ τότε. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ ἐνταυθοῖ,

Ἐνταυθοῖ νῦν ἥσο κύνας ἀπερύκων.

ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν ταῦθα, Σοφοκλῆς ἐν ἠλεκτρᾳ.

,, Ἐνταῦθα πέμψαν, ἔνθα μήποθ᾽ ἡλίου

,, φῶς ἢ καθορῶ.

ἔχει γάρ καὶ τὴν εἰς τόσον σημασίαν, καὶ τὴν ἐν τόπῳ. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦδε. ἐνθάδε φασὶν ἢ καλυφὰ, ἐνθάδε κεῖται θιμένων σὺν ἐμοὶ, τόδε δῶμα φυλάσσοις. ἕκτωρ φησί.

,, Σὲ δὲ ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.

ταῦτα γάρ τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ. τὰ δὲ εἰς τόπον οὕτως

,, Τοῦ δ᾽ αὐτῆς λυγρὸ γόνα καὶ φίλον ἦτορ,

,, ἢ δ᾽ αὐτῆς λυκάβαντος ἐλεύσει ἐνθάδ᾽ ὀδυσεύς.

ἀπὸ τοῦ ἐνθαδεῖν τόπῳ.

Ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἐνθάδε δ᾽ αὖ Τυδείδης.

εἰς τόπον.

ἔνθα καταπλίομαι, καὶ τις θεὸς ἤγεμόνευσεν,

ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιδεήματος τοῦ τότε,

ἔνθ᾽ αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς ἀθήνη.

Ἐνθύμημα καὶ ἐνθύμιον διαφέρει. ἐνθύμημα μὲν γάρ ἐστι πᾶν οὗ λόγου χῶμα. τὸ τ᾽ ἐνθύμιον ἐτίθετο ἐπὶ τῇ προσοπαίῳ ὃν τοῖς ἀπαίροις. ὁ γοῦν Ἀντιφῶν ἐν τοῖς φοινικοῖς φησί.

,, Τεθνιᾶς οὖν ὑμῖν ἐνθύμιον γενήσεται.

Ἐνδοξος καὶ ἐπίδοξος διαφέρει. ἔνδοξος μὲν γάρ ἐστι, ὁ ἐπίσημος. ἐπίδοξος δὲ ὁ προσδοκῶμενος, καὶ ἐλπιζόμενος.

Ἔνεκα καὶ χάριν διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ ἕνεκα τὴν αἰτίαν δηλοῖ, οἷον ἕνεκα Ἀλεξάνδρου, καὶ ἕνεκα Ἑλένης ἐστράτευσε Μενέλαος. ὁ δὲ χάριν μετὰ τῆς αἰτίας δηλοῖ καὶ τὴν χάριν, χάριν Μενελάου Ἀχιλλεὺς ἐστράτευσε, τουτέστιν, Μενελάου χαριζόμενος.

Ἐννοῆν καὶ ἐννοεῖν διαφέρει. ἐννοῆν μὲν γάρ ἄφνω καὶ ἐπιστήσ.

μὴ ἐπιστῆς. ἐννοεῖν δὲ ἀπὸ μακρᾶν διαλογιζόμενος.

Ἐξόσον καὶ ἐξότου διαφέρει. ἐξόσον μὲν γάρ χρόνου. ἐξότου δὲ τοῦ ἐξοῦ τινος.

Ἐξανέφοι καὶ ἐξανεφοὶ διαφέρει. καὶ βαρυτόνως προφέρου τὸ νομα. φησὶ γὰρ τρύφων ἐν Λευκίῳ πεῖ Ἀτθίδος.

,, κοῖς προσωδίαις. ἐξανέφοι, ὡς ἀμέρμνοι, ἀνασταλομένης

,, τῆς ὀξείας εἰς τοῦ ἀνεφοὶ ὀνόματος ὀξυνομένου. εἰσὶ δὲ

,, οἱ μὲν ἀνεφοὶ τῶν ἀελλάων παῖδες, καθὰ καὶ ἡμεῖς

,, ἐκλεχόμεθα. ἐξανέφοι δὲ οἱ τῶν ἀνεφῶν παῖδες.

Ἐπιπόταστα διαφέρει. τὰ μὲν γάρ πίστεως ἐχόμενα. τὰ δ᾽ ἐμφερῆ ἐπιπόταστα.

Ἐπικίδιον καὶ θρῆνος διαφέρουσι. ἐπικίδιον μὲν γάρ ἐστὶ τὸ ἐπὶ Θεῷ κιδέσι. θρῆνος δὲ τὸ ἐν ᾠδῇ κοῦφα τρύφων. ἀριστοκλῆς δὲ ὁ ῥόδιος ἐν Θεῷ περὶ ποιητικῆς τόνδε πρὸς.

,, Λιν. φησὶ γάρ. θρῆνος δ᾽ ἐστὶν ὡ δὴ τῆς συμφορᾶς, οἰκεῖον

,, ὄνομα ἐχουσα. ὁ δ᾽ υρμὸν ἔχει σὺν ἐγκωμίῳ τοῦ τελευτήσαντος

,, τοῦ. τινὲς μὲν οὖν κοινῶς πάντα εἴπον θρήνους. οἱ δὲ δίκαιοι

,, φέρειν. θρῆνόν τε καὶ ἐπικίδιον. τὸ τὸν θρῆνον ἄδεσθαι παρὰ

,, αὐτῆ τῇ συμφορᾷ πρὸ τῆς ταφῆς, καὶ μετὰ πλὴν ταφήν.

,, καὶ καθ᾽ ἓν ἐνιαύσιον χρόνον τὰς κηδείας ἀδόμενος ὑπὸ

,, τῶν θεραπαινίδων, καὶ τῶν σὺν αὐταῖς ὁ δ᾽ ἐπικίδιον

,, ἔπαινον τινα τοῦ τελευτήσαντος μετὰ τινὸς μετρίου χε

,, τλιασμοῦ.

Ἐπιτραφὴς εὐτραφοῦς διαφέρει. ἐπιτραφὴς ὁ προσαιπικὸς, καὶ ἐπιμελὴς. εὐτραφὴς δ᾽ ὁ ἐπιδέξιος ἐν ταῖς μεταδολαῖς

Ἐπίκουροι καὶ σύμμαχοι διαφέρουσιν. ἐπίκουροι μὲν γάρ εἰσιν, οἱ τοῖς πολεμουμένοις βοηθοῦντες, καὶ συλλαμβανόμενοι. σύμμαχοι δὲ οἱ τῶν πολεμούντων. ὅμηρος δὲ ὅλως ἐφύλαξε τὴν ποιήσεως τὴν διαφορὰν. οὐκ ἔστιν οὖν παρ᾽ αὐτῷ ἐπίκουρους ἑλλήνων λεγομένους, ἀλλὰ βάρδαρον.

Ἐπιστῆναι καὶ ἐπισκῆψαι διαφέρουσιν. ἐπιστῆναι μὲν δὲ γραμμάτων. ἐπισκῆψαι δὲ διὰ λόγων.

Ἐπαγγέλλει καὶ ἐπαγγέλλεται διαφέρει. ἐπαγγέλλει μὲν τὸ προστάττει. ἐπαγγέλλεται δὲ τὸ ὑπισχνεῖται. ὑπισχνεῖται δὲ ὁ Θεὸς αἰτήσαντι δώσειν ὁμολογήσας. ἐπαγγέλλεται δὲ ὁ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ δώσειν ὁμολογήσας.

Ἐπίτιμον καὶ ἐπίτιμον διαφέρει. ἐπίτιμον μὲν γάρ ἡ τιμία. ἐπίτιμον δὲ τὸ τῆς τιμῆς μετέχον. ὡς τε οὐ δεῖ λέγειν δεῖ τὸ ἐπίτιμον, ἀλλὰ δεῖ ἴσε τὸ ἐπίτιμον.

Ἐπικυρῶσαι καὶ ἐπικυρωσασθαι διαφέρει. ἐπικυρῶσαι μὲν γάρ ἔλεγον τὸ ὑποχόσθαι χρήματα δώσειν Θεῷ συλλαβόντι. καὶ ἀνάγοντες ἢ ἀποκτείναντες τινα τῶν καθαρθέντων, οἱ ἀθηναῖοι ἐπικύρεσαν εἶμεν τὴν ξῶντα ἀνάγοντο δὶ ἀγορὴν τὸ μέλιον δώσειν τάλαντον, ἐδεῖ ἀνέλοιτο ἥμισυ. ἐπικυρωσασθαι δὲ ἔλεγον τὸ πεῖ συμβιβάσεως καὶ ἀσυνθέτων τὰς πόλεις κύρωσις τῶν ἀλλήλας διαπεμψασθαι.

Ἐπίμιος καὶ ἐπιτίμιος διαφέρει. ἐπίμιος μὲν γάρ ἔν τιμιος. ἐπιτίμιος δὲ ὁ ἐπιδίμιος, καὶ ἐπίπληκτος, ὅφ᾽ οὗ πλὴν ἐπίπληξιν ἐπιτίμιον φαμὲν. καὶ ἐπίδιμησον αὐτὸν ἀντὶ τοῦ ἐπίπληξον.

Ἐπιχαίρειν καὶ συγχαίρειν διαφέρει. ἐπιχαίρειν μὲν γάρ ἐστὶν τὸ συνεπιγελᾶν τοῖς ἀλλοδίοις κακοῖς. συγχαίρειν δὲ τὸ συνήδεσθαί τινος ἀγαθοῖς.

Ἐπιδοτικὸς μὲν ἐστιν ὁ ὁμομένοις ἐπιδιδούς. μεταδοτικὸς δὲ ὁ φίλοις.

Ἐρωτᾶν τοῦ πυνθάνεσθαι διαφέρει. πυνθάνεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ κῦ ἀκοὴν δεξοδικῶς ἀκούειν τὰ ὑπὸ τινος λεγόμενα αὐτὸν ὁν ἢ ἐρωτῶντα. ἐρωτᾶν δὲ τὸ ἐθέλειν τινὰ μεφαλαιώδη λαβεῖν ἀπόφασιν, πεῖ τὴ ὑποκειμένου πράγματος. ὃ γοῦν τηλέμαχός φησι πρὸς τὸν νέστορα.

,, Εἴ τέραι ὁπόθεν εἰμὲν, ἐγὼ ἢ κεῖθι καταλέξω.

καὶ Ἀχιλλεὺς φησιν.

Ἀλλ᾽ ἴθι νῦν πάτροκλε δεῖφιλε, νέεσθαι ἐρεῖς ὃν τινα τῶν ἄγει.

ὅτι ἢ τὸ πυνθάνεσθαι ἐπὶ φιλοῦ τοῦ ἀκούειν πάσεις, φανερὸν ἐκ τοῦ λέγειν τηλέμαχον.

Νῦν δ᾽ ὅτε μέγας εἰμὶ, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων.

Πυνθάνομαι, καὶ δήμοι αὔξεται ἐνδοθὶ θυμός.

καὶ ὀδυσεὺς φησί.

Πυνθανόμην ἱδόμενος καὶ ἐν ἤθεϊ εὐρέϊ.

Κατὰ ἢ νοῦς φιλοσόφοις ἐρώτησίς ἐστι φράσις συμβολικὴ ἀπόκρισιν (κοῦσα, οἷον νέον, ἀμφίβολον, σαφῆς, ἀδήλον. αὗται γὰρ αἱ τοῖς ἀποφάσεις, συμβολικαὶ καλοῦνται. ἔστι μὲν κατὰ ὅλε οὐχ᾽ οὕτως, ἀλλ᾽ εἴρωσ ἀπεκρινόμεθα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις. οἷον ἡμέρα ἐστί. καὶ οὕτως, ἡμέρα ἐστὶν ἡμέρα. καὶ οὕτως, ἡμέρα ἐστίν. Πεῦσις δὲ ἐστι λέξις, πρὸς ἣν οὐκ ἔστι συμβολικῶς ἀπεκρίνεσθαι, οἷος, ποῦ οἰκεῖ ἀρίστων; φησὶ γάρ, ἐν τῷδε Θεῷ κόπῳ. καὶ ποῖος ἐβη ἀνδρόμαχος ἠδὲ δ᾽ ἀπεκρίνεται,

Ὅ᾽ ἢ ἐπὶ πῦργον ἔβη μέγαν ἰλίου, οὕνεκ᾽ ἄκουε τεύκρου τρώων.

Οὐ γὰρ ἐνεχώρει ἐνταῦθα συμβολικῶς εἰπεῖν καὶ ἡ οὐκ ἀπεκρίνω οὖν πεῖ τὴ διαφορᾶς τοῦ ἢ φαντῆ, καὶ οἱ φιλόσοφοι συμφάνως τοῖς προειρημένοις. ποτάμιον πεῖ τὴ διαφορᾶς φησὶν. οὕτως.

Ἐρώτησις, ποίησις καὶ ἀκαιρίσεως διαφέρουσιν. ἐρώτησις μὲν γάρ ἐστὶ σύνομα ἀπόκρισις. ποίησις δὲ μακρᾶς πράξεως ἀπαγγελία. ἀκάιρισις δ᾽ ὑποδιαιρέσεις δεῖκνυσις.

Ἔρως καὶ πόθος διαφέρουσιν. ἔρως μὲν γάρ τῶν παρόντων. πόθος δὲ τῶν ἀπόντων.

Ἐρᾶν καὶ ποθεῖν διαφέρει. ἐρᾶν μὲν γάρ ἐστι τῶν ἐν ὄψει. ποθεῖν δὲ τὸν ἀπόντα. διαιδέλλει δὲ καὶ ὅμηρος

,, Ὡς σέο νῦν ἔρομαι, καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ πρὸς πάτρον ἵκεσθαι φασὶν ὁ ζεὺς ποιαρεῦσαι. ἐπὶ ἢ τοῦ ἀπόντος.

,, Ἀλλ᾽ με σοῦ πόθος αἱρεῖ μάλα φχίδμα. ὀδυσεῦ Σὴ

,, τ᾽ ἀγανοφροσύνη μελιηδέϊ θυμὸν ἀπόκρυπτε. φυλάσσῃ γὰρ ἄκρως ὁ τρικῆς τὰς ποιοῦσας ἐναλλαγάς.

Ἐξουσῶν μὲν ἐστὶ τὸ θέλειν. κεφαλαιώδη λαβεῖν ἀπόφασιν ἢ ναὶ ἢ οὔ. πυνθάνεσθαι δὲ τὸ τοῦ διέξοδον ἀξιοῦν πράγματος, ὅσον ἐπιτελεσθῆναι.

Ἔρως μέν ἐστιν ἐπιβολὴ φιλοποιΐας, ποιεῖ δ᾽ ἀπόνοιαν. ἵμερος δὲ ἔρως ἀσανίζων τῆς πρὸς τὸν ἐρώμενον χρείας.

Ἑστῆ τοῦ γενήσεται διαφέρει, ἔστῃ μὲν γάρ τὰ καὶ νῦν ὄντα. γενήσεται δὲ τὰ γενήσεως τευξόμενα. οἷον νῦν προσεοῦμεν ἔστῃ. Θεῷ δ᾽ ἀξίνω πεῖ τὴ γενήσεται. ἀλλὰ ὅλως ἔσται μὲν γάρ τὸ ὑποκεί μένον. οἷον, ὁ ποιῆς ἔστῃ ἀνήρ. γενήσεται δὲ τὸ ἄριστον.

Ἐστίαρ καὶ δαιτυμῶν διαφέρει. ἐστίαρ μὲν γάρ ὁ ὑποδοχεύς. δαιτυμόνες δὲ οἱ ἑστιώμενοι.

Ἑτέρα καὶ ἑτέ διαφέρει. ἑτέρα μὲν γάρ ἐστι δυομένου τοῦ ἡλίου. ἑτέ δὲ βραδέως καὶ μεθυστεροῦν χρόνον. διὰ τὸ καὶ προσεστῶσαν, ὁ τέ τοῦ ἡμέρας

Ἑταῖρος καὶ φίλος διαφέρουσιν. ὁ μὲν γάρ φίλος καὶ ἑταῖρος. ὁ δὲ ἑταῖρος οὐ πάντως φίλος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνέμου φησὶν ὅμηρος.

Πλησίον ἐσθλὸν ἑταῖρον.

καὶ ἄλλως. φίλοι μὲν κοινῶς λέγονται πάντες οἱ τὰ τῆς φιλίας δίκαια πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντες. ἑταῖροι δὲ ἰδίως οἱ καὶ τῇ ἡλικίᾳ πρὸς τὴν συνήθειαν ἔχοντες, καὶ ἐν συνηθείᾳ, καὶ ἐν συνεργίᾳ πολὺν χρόνον γεγονότες.

Ἑτεροφθαλμος καὶ μονόφθαλμος διαφέρουσιν. ἑτεροφθαλμος μὲν γάρ ὁ τῆς πεῖ πῶσιν τυφωθεὶς τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν. μονόφθαλμος δὲ ὁ μόνον ὀφθαλμὸν

ἔχων, ὡς ὁ κύκλωψ.

Ἕτερος καὶ ἄλλος διαφέρει. ἕτερος μὲν τοῦ νοῦν τάσσει, ὡς Ὅμηρος.

„ Φολκὸς ἦεν, χαλκὸς δ' ἕτερον τοσόδε.

ὁ δὲ ἄλλος τοῦ πολλῶν, ὡς αὖτος Ὅμηρος.

„ Δεῦτε δ' ἡμεῖς οἴομεν ἄλλον.

Εὐφυὴς καὶ ἐυμαθὴς διαφέρει. εὐφυὴς μὲν γὰρ λέγεται ὁ ἀπτικὸς ὁ σκοπικός. ἐυμαθὴς δὲ ὁ εἰς τὸ μαθεῖν ταχύς.

Εὑρεῖν καὶ εὑρεῖν διαφέρει. εὑρεῖν μὲν γὰρ τὸ καὶ ἐν τῇ σιωπηθείᾳ. εὑρεῖν δὲ οἷονεὶ τὸ ἐκπορίσασθαι. Μένανδρος δυσκόλου.

„ Εὑρήκειν κἀκεῖ τοῦτ' τέχνην.

Δίφιλος ἐν Ταύρῳ.

„ Δῶρον δ' ἐμαυτῇ πᾶσι θεῶν κυρημένον.

Εὔμορφος καὶ ἐυειδὴς διαφέρει. εὔμορφος μὲν γὰρ ὁ τὴν μορφὴν εὖ ἔχων. οἷον ἐυπροσώπου. καὶ γὰρ τὸ πλὴν ὅταν κεῖς χρηματίζῃν, μορφάζῃν λέγομεν. ἐυειδὴς δὲ ὁ τὸ εἶδος καλῶς ἔχων, οἷον καὶ τὸ σῶμα.

Εὐδὺς, ἐυθὺς καὶ ἐυθὺς διαφέρουσιν. ἐυθὺς μὲν γὰρ ὁ κενὸν ἐυθὺ δὲ τὸ γυμνάσιον. ἀυτῶν κατ' ἐυθεῖαν τὸ γυμνάσιον ἢ ἐυθὺ τὸ κενόν. τὸ δὲ ἐυθὺς ἀντὶ τοῦ χρονικοῦ ἐπιβεβαιωτικόν. ὁ οὖν ἐναλλάσσων ἀμφοτέρα, καθὰ Μένανδρος ἐν Δισκολῷ. τὴ φὴς ἐιδὼν ἐυθὺς γε κᾶς δ' ἐλευθεραῖν.

„ Ἀπῆλθε ἐυθὺς, ὡς ταχύ.

Τινὲς μέν τοι τὴν ἀρχαίων φασὶ, καὶ τὸ ἐυθὺς ἀντὶ χρονικοῦ κεῖσθαι. φασὶ γοῦν καὶ λέξιν. τινὲς δὲ τὸ μὲν εὖ λέγουσιν ἐπὶ μὲν ἐυθὺς, οἷον ἐὰν μὴν ἢ θηλυνὶς κοῦνομα ἡ ἐυθὺς ὁδός, ἐυθὺς βακτηρία. ἐὰν δὲ ἀρρὴν, ἐυθὺς ὁ κενόν. ἐὰν δ' ὀυδέτερον, ἐυθὺ τὸ ξύλον. οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἐνίοτε τὸ ἐυθὺ ἐλέθισαν, τὸ ἐφ' ὁδοῦ τὴ τεμνούσης ἐπὶ μὲν ἄστυ, ἐυθὺ τὴ σαῖς. ἐυθὺ τὴν ἀρωμαῖων, τὸ δὲ κὴ πὸς χρόνος οὐ λέγεται. ἀλλ' ἐυθὺς, οἷον.

„ Ἡμεῖν τὸν ἀνὴρ δ' ἐυθὺς ἴσομ' ἐλεύθερον.

„ Καὶ ὡς τοῦτ' εἶδεν ἐυθὺς ἦν ἔνωμεῖ.

Εὐθρανὴς καὶ ἡδεῶς διαφέρει. Πλάτων προτάγορας, ἐυφραίνεσθαι μὲν γὰρ ἐστι, μανθάνοντά τι καὶ φρονήσεως μεταλαμβάνοντα αὐτῇ τῇ διανοίᾳ. ἡδεῶς δὲ ἐυθίστοτε τι αὐτῷ τοῦ σώματι.

Εὐθὺς καὶ ἐυθὺ διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ εὐθὺς χρόνον ἐστὶν ἐπιβέβαιμα. τὸ δὲ εὐθὺ, τὸ δὲ ἀναντίας δηλοῖ.

Εὐεργεσία καὶ χάρις διαφέρει. εὐεργεσία μὲν γάρ ἐστιν ἡ μεγάλη χάρις. χάρις δὲ ἡ ἐλάττων. οἷον χιτῶνα ἢ κύνα χαρίζεται, ἐνεργεῖ δὲ οὔ.

Εὐθὺ καὶ ὀρθὸν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ εὐθὺ ἀντίκειται τοῦ στρεβλοῦ. τὸ δὲ ὀρθὸν τοῦ πλαγίου.

Εὖ τε καλῶς διαφέρει. εὖ μὲν τὸ ὀρθῶς σημαίνει. καλῶς δὲ τὸ χρήσιμον σεσημασμένος. τὸ οὖν εὖ καὶ καλῶς σημαίνει ὀρθῶς, καὶ χρήσιμως.

Ἐχθρὸς πολεμίος, δυσμενοῦς διαφέρει. ἐχθρὸς μὲν γάρ ἐστι ὁ πρότερον φίλος. πολέμιος δὲ ὁ μεθ' ὅπλων χωρῶν πόλεως. δυσμενὴς δ' ὁ χρόνιον πρὸς νόμοτε φίλον τὸ μῖσος διαφέρων, καὶ δυσδιαλλάκτως ἔχων.

Ζῆλος καὶ ζηλοτυπία διαφέρει. ζηλοτυπία μὲν γάρ ἐστιν αὐτὸ τὸ πάθος ἤτοι τὸ ἐν μέσῳ ὑπάρχον. ζῆλος, δὲ μίμησις καλοῦ.

οἷον ζηλεῖ τὸν καθηγητὴν ὁ παῖς,

„ ζηλεῖ δὲ τε γέτονα γείτων. κἀσίοδος.

ἀπὸ καλοῦ. ζηλοτυπεῖ δὲ ἡ δέγνα νόνδε.

Ζηλῶσαι τὸ ἐρίσαι διαφέρει. ζηλοῦν μὲν γάρ ἐστι τὸ σὺν ἐπιθυμίᾳ μιμεῖσθαι. ἐρίζειν δὲ τὸ μὴ μάχης φιλονεικεῖν.

Ζῆλος φθόνῳ διαφέρει. ζῆλος μὲν γάρ ἐστιν ἡ δι' ἐπιθυμίαν μίμησις γινομένη, δοκοῦντος τινὸς καλοῦ. φθόνος δὲ βασκανία τῆς τῶν ἄλλοις μὲν προσόντων ἀγαθῶν ἡμῖν δ' οὐ μέν ἐστι λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς, οἷα καὶ ἑαυτῷ τὴ ἐπιθυμεῖ περιποιῆσαι.

Ζῆλος βία εἶδη. ὁ μὲν γάρ ἐστι μακαρισμὸς, καὶ ἡ, φασὶ τινες λέγειν, οἷον θησεὺς ἡρακλέας, πλοῦτος δὲ ὁ φθόνῳ ὅμοιος.

Ζυγὸς ἀρσενικῶς μὲν τὴν βοῶν. θηλυκῶς δὲ ἐπὶ τὴν σαθμῶν.

Ζώνη καὶ ζῶνιον διαφέρει. ζώνη μὲν γάρ ἐστιν ἡ τοῦ ἀνδρὸς. ζώνιον δὲ ἡ τοῦ γυναικός.

Ἡ ἔρθη καὶ ἀνέσει διαφέρει. κέρθη μὲν λευκὸν ἀπὸ ὕσσου. ἀνέσει δὲ ἀπὸ κλίνης.

Ἤθος μὲν ἐστι ἀρχὴ ἐπιτηδεύματος. Πόθος δὲ ἐπιθυμία πράξεως καὶ σάσιν καὶ ἀναστροφήν.

Ἠλεσισαν καὶ ἐπήλπισαν διαφέρει. ἠλπισαν μὲν γάρ αὐτοί τινες ἐλπίδας ἔχουσι περί τινος. ἐπήλπισαν δὲ ἕτερος ἕτερος εἰς ἐλπίδα ἤγαγον.

Ἡμέρα νοῦς διαφέρει. ἡμέρα μὲν γάρ ἐστι τὸ καθάσημα μόνον ἀσώματον, ἣν ποιοῦσι νυκτὸς γενεαλογῆ.

Νυκτὸς δὲ αὖτ' ἀθήρ τε καὶ ἡμέρα ἐξεγένοντο. νοῦς δὲ τὸ σωματοῦμενον, ὃν τοῖλιν κοῖσι θεὸς ὑποτίθεται.

Θεὰ δ' αὖτ' ἠέλιον μέσσον λαμπράντε σελήνην

Ἠῶθ' ἠ τάντ' εἴσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει

Γείνατο. ἔστι δὲ τὸ σωματοειδοῦς

Ἀλλ' ἤτοι τὸν χρυσόθρονον ἤρτασεν ἠώς.

Ἤτος, καὶ ἥσθα καὶ ἦ διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ἥσθα παρῳχημένον δηλοῖ χρόνον. τὸ δὲ ἦς τὸν μέλλοντα. Ὅμηρος,

„ Δεῖ φοβεῖ ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολυφίλατος ἦσθα. ἔστι δὲ τὸ ἦς, Μένανδρος ἐν Ψευδηρακλεῖ,

„ Ἐπὶ μὲν οἶνε, μηδὲ ἐρῶ τυθῆ λέγε,

„ ἂν τ' ἄλλα δ' ἦς ἄμεμπτος εἰς πάν ἐκπλεῖ

Βουδρομιῶν ἐνδελιχῶς ἔξεις ἀεί. καὶ πάλαι πάντα τοῦτο οὕτω λέγεται τοῦ τὸ μέλλοντος, καὶ κὴ πὰν ἡμέρας σωμήσεται. οἷον ἐὰν νοῆς, ἐὰν λαλῆς, ὅσσας λαλῆς, ἐὰν ἦς ἀγαθός. ὁ γοῦν λέγων πρὸς τινα, ἦς τοῦτο πολυπόνος, ἀγνοήσει τὴν διαφοράν, δοκεῖ φάνναι ἦσθα. τὸ δὲ ἦ ἀντὶ τοῦ

„ ἔφη τάπλει Ὅμηρος, Ἡ καὶ κυανέην.

διαφέρει δὲ τὰ ῥήματα, ἦσθε. εἶδε τὸ μὲν τοῦ παρὰ τὴν πρόσωπα μόνον τάσσεται. τὸ δὲ ἔφη τοῦ τρίτου, ὡς ἔφημεν.

Ἡδυχία ὅτε μὲν σιωπὴν σημαίνει, ὅτε δὲ τὴν ἠσυχίαν. ὅτοτε φαμὲν, ἐν πολλῇ διάγειν ἡσυχίᾳ.

Θαλαμὰς ὡς ἀγαθὸς, καὶ θαλάμας ὡς μεγάλας, διαφέρει φησὶ τρύφων πᾶσι τοῖς ἀπτικοῖς ἐν λευκῷ πόλει ἀττικῆς προσωδίας. ἐὰν μὲν γὰρ ὀξὺ νήσωμεν δηλώσει τὸ τοῦ Διοσκούρων ἱερὸν. ἐὰν δὲ βαρυτονήσωμεν, τὰς καταδύσεις μηνύει.

Θαυμάζω γενικῇ μὲν σωματοῦμενον σημαίνει τὸ καταγινώσκω καὶ κατηγορῶ, οἷον θαυμάζω τῶν ταύτην ἐχόντων πλὴν γνώμην. ἀγάσθαι δὲ τὸ ἐπαινῶ, οἷον θαυμάζω τοὺς οὕτω φρονοῦντας.

Θεομαχία καὶ θεομαχία διαφέρει. θεομαχία μὲν γάρ ἐστι ἡ πρὸς θεὸν μάχη. θεομαχία τῶν αὐτῶν τῶν θεῶν πρὸς ἀλλήλας μάχη.

Θεωρὸς καὶ θεαλὶς διαφέρει. θεωρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς θεοὺς πεμπόμενος. θεαλὶς δὲ ὁ ἀόνων καὶ θεάζων.

„ Πότερον θεαλὶς ἢ χάριν μανθάνομαι καὶ αἰχύλος.

„ Βοᾶς τοιοῦδε πράσμα θεωρὸς ὤν.

ἀμφοτέρους οὖν οἱ λέγοντες, θεωρῆσαί με δεῖ τὸν ἀῶνα, φέον εἰπεῖν, θεάσασθαι. μαστέλλει οὖν τὸ ἐπιμελῶς. λαοὶ μαχίδας ἐν τοῖς πρὸς κυίλιον πόδι τῶν πᾶσι τοῖς ἀπτικοῖς ἐκ πόρων, καὶ πολλῶν παραθήσεις ποιῆτ. καὶ „ ἐστὶ ὁ θεάσασθαι, ὡς περ πρόμετρ, παρὰ πλὴν θέαν. ὁ δὲ „ θεωρῶν φησιν ὄνομ ἄλλοτ' ἢ τὸ τῆν θεῶν ὁρᾶν τοῦτο δὲ „ ὁ φρονεῖν. διὸ καὶ τοὺς τῆν θεαμάτων ἕνεκα πεμπόμενοι „ μένουσι, σὺν θυσίαις δὲ καὶ ἐυσεβίᾳ, πάντας ὀνόμασιν „ θεωροὺς. καὶ ὁ τοῖς ἀθηναίοις διδόμενον θεωρικὸν, οὐχὶ τὰς „ θέας, ὡς Κεκίλιος ὑπέλαβεν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐν ταῖς ἑορ- „ ταῖς εἰς τοὺς θεοὺς ἐυσεβῆν καὶ ἐπιθῆν καὶ ἐυφραίνεσθ.

Θεραπεύτες καὶ οἰκέται διαφέρουσι. θεραπεύτες μὲν γάρ οἱ ὑποτεταγμένοι φίλοι, ἐφ' ὧν θεραπεύονται οἱ προσήκοντες. οἰκέται δὲ δεσποτῶν.

Θέσεσι καὶ ὑποθήκαις διαφέρει. θέσις μὲν γάρ ἐστι τὸ λαβεῖν ὑποθήκην. ὑποθήκας δὲ τὸ δοῦναι ὑποθήκην.

Θέλειν καὶ βούλεσθαι ἐὰν λέγῃ τίς, δηλώσει ὅτι ἀκουσίως τε καὶ ἐκλόγως ὀρέγεται τινος.

Θρίγειν, τε διαβιβῶν πλὴν τοῦ θέρους ὥραν ὡς τὸ χειμάζειν, καὶ τὸ τοὺς δημιβιακοὺς καρπὸνς συλλέγει.

Θηβαῖοι καὶ θηβαγενεῖς διαφέρουσιν, καθὼς Δίδυμος ἐν „ ὑπομνήματι τοῦ πρώτου τῆν τοιούτων Πινδάρου φη- „ σίν. καὶ τὸν Πίνδαρον ἀπὸ τοῦ τὰ θηβαγενῆς τὰ μέμπουσι „ τὸν χρύσεον εἰς ἐσμηνὸν πρῶτον. τί δ' ἐστὶ διαφορὰ „ θηβαγενῶν πρὸς θηβαίους ἔφορος ἐν τῇ δευτέρᾳ φησί „ ὅτι μὲν οὖν συνεβάχθησαν εἰς πόλιν βοιωτίαν, τοὺς „ δὲ τοῖς ἀθηναίοις ὁμόρους προσοικοῦντας ἰδίᾳ θηβαῖοι „ προσηγάγοντο πολλοῖς ἔτεσιν. ὕστερον δὲ ὁι σύμμικτοι „ ἦσαν πολλαχόθεν. ἐνέμοντο δὲ πόλιν ὑπὸ τὸν κιθαιρῶνα „ χώραν, καὶ πόλιν ἀπομάλιον τοῦ εὐβοίας. καλοῦντο δὲ „ θηβαγενῆς, ὅτι προσεγένοντο τοῖς ἄλλοις βοιωτοῖς δια- „ θηβαίων.

Θῆς, λᾶτις, ἀμφίπολος, ἄτιμος διαφέρουσι. θῆς μὲν γάρ ὁ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων,

„ Θῆτες τε δ' μᾶτες τε.

λᾶτις δὲ ὁ καὶ πολεμήσας τρίτον ἄλους, καὶ ἐπὶ δουλείαν προσαχθείς. ἀμφίπολος δὲ κοινὸν ὄνομα ἄρρενος καὶ θηλείας δούλης. ἄτιμος δὲ οὐ μόνον ὁ δοῦλος, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑποτεταγμένος ἐλεύθερος.

Θράσος καὶ θάρος διαφέρει. θράσος μὲν γάρ ἐστι ἡ ἄλογος ὁρμὴ, θάρος δὲ ἔλλογος ὁρμή.

Θύρα καὶ θυραῖα διαφέρει. θύρα μὲν γάρ ἐστι ἡ ἀρχαίως γενομένη. Μένανδρος ἐν πᾶσι καθήκει.

„ Θύρας ἔξελε.

θυραῖα δὲ τὸ μέλλον πρὸς ἐκκοπὴν θύρας μέγιθος.

Θύειν τοῦ σφάττεσθαι διαφέρει. θύειν μὲν γάρ ἐστιν ἐπὶ τιμῇ θεοῦ. καὶ τὸ μαντεύεσθαι ἐπὶ τιμῇ διὰ σπλάγχνων, θύεσθαι φαμὲν. σφάττεσθαι δὲ τὸ δι' ἣν τινα οὖν αἰτίαν φονεύσασθαι. καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἀλόγου, τὸ δὲ ἐπ' ἀνθρώπου τάττεται.

Θύουσι καὶ θύονται διαφέρει. θύουσι μὲν γάρ οἱ σφάττοντες τὰ ἱερεῖα. θύονται δὲ οἱ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντευόμενοι.

Θύρα καὶ θύραι διαφέρουσι. θύρα μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπίθεμα τὸ ἐκ τῶν σανίδων. θύραι δὲ τὸ ἄνοιγμα αὐτοῦ. καὶ τὰ χαλάσματα τῆς θύρας.

Θυμὸς μέν ἐστι πρόσκαιρον. ὀργὴ δὲ πολυχρόνιον μνησικακία.

Ἱερεῦσαι καὶ καθιερεῦσαι λέγουσιν ἐπὶ τῆν θυομένων ἱερείων. ἱερῶσαι δὲ καὶ καθιερῶσαι ἐπὶ τῆν ἀνατιθεμένων.

Ἱερὸν καὶ χρηστήριον διαφέρει. ἱερὸν μὲν γάρ ἐστι κοινῶς τὸ σφαζόμενον πρὸς θυσίαν ἅπασαν. χρηστήριον δὲ τὸ ἱερὸν δ' χρᾶν) χρηστηριαζόμενος.

„ Ἡρόδοτος. καθάστερ ἔξι καὶ νῦν ὅσα χρηστήρια θύουσιν „ ἐν τοῖς ἱερῷ.

Ἱερὰ νοῦς τε περιβόλαι τῶν ναῶν, καὶ τὰ σφάγια, καὶ ὁσᾶ τῶν ἀνθρώπων. ὁς Ὑπερίδης ἐν τοῖς κὴ ἀρχιερεῖσι. καὶ τὰ ξόανα, ὡς θεόπομπος ἐν ἑπτακαιδεκάτῃ.

Ἱκνεῖσθαι καὶ ἀφικνεῖσθαι διαφέρει, ὡς φησὶν Ἡρακλείδης. ἱκνεῖσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐλθεῖν. ἀφικνεῖσθαι δὲ τὸ ἐπανελθεῖν. Ὅμηρος πᾶν διαφορὰν φησιν

„ Οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν. καὶ

„ Ἵκετο δ' ἐς μαραθῶνα, καὶ ἐυρυάγυιαν ἀθήνην.

Ἰδουμαῖοι καὶ ἰεδαῖοι διαφέρουσιν, ὡς φησιν Πτολεμαῖος ἐν πρώτῳ περὶ Ἡρώδου τοῦ βασιλέως. ἰουδαῖοι μὲν γάρ ἐισιν οἱ ἐξ ἀρχῆς φυσικοὶ. ἰδουμαῖοι δὲ τὸ μὲν ἀρχῆθεν οὐκ ἰεδαῖοι, ἀλλὰ φοίνικες καὶ σύροι, κρατηθέντες δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ ἀναγκασθέντες περιτέμνεσθαι καὶ συνελθεῖν εἰς τὸ ἔθος, καὶ τὰ αὐτὰ νόμιμα ἡγεῖσθαι, ἐκλήθησαν ἰουδαῖοι.

Ἵππες καὶ θρῖπες, καὶ κῆες, καὶ ἴκες διαφέρουσιν. ἵππες μὲν γὰρ λέγονται θηρίδια τὰ διαβρωτικὰ τῶν κεράτων.

„ Ὅμηρος, Μὴ κέρα ἵππες ἔδοιεν.

θρῖπες δὲ τὰ ἐσθίοντα τὰ ξύλα, καὶ θριπηδήσαντα τὰ ὑπὸ θριπῶν διεφθαρμένα ξύλα, οἷς καὶ ἀντὶ σφαγίδων ἐχρῶντο. ὅτι ἦν δυσπαράτεστα. κῆες δὲ τὰ ἐν τοῖς κρεοῖς καὶ ἐν ταῖς τυροῖς θηρίδια. ἴκες δὲ τὰ δηεσθίοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων. ἀλιμάν.

„ Καὶ ποιήλον ἴκα, τὸν ὀφθαλμῶν ἀμπέλων ἀλετῆρα.

Ἱκέσι καὶ κοινοὶ διαφέρει. Πλάτων ἐν τρωλαιάρᾳ. χρὴ γὰρ τοὺς ἐν τοῖς δὲ λόγοις παρακινομένους, κοινοὺς μὲν εἶναι „ ἀμφοῖν τοῖν διαλεγομένοιν ἀκραιφνῆς, ἴσως δὲ μή. ἔτι γὰρ „ οὐ ταυτὸν. κοινὸν μὲν γὰρ ἀκούσαι ἀμφοτέρων χρὴ, μὴ, ἴσον „ ἢ εἶναι ἑκατέρῳ, ἀλλὰ τοῦ σοφωτέρου πλέον, τοῦ δὲ ἀ- „ μαθεστέρου ἐλάττων.

Ἰσοτελὴς καὶ μέτοικος διαφέρει. ἰσοτελὴς μὲν γὰρ ὁ τεταγμένος. μέτοικος δὲ ὁ ἐν τοῦ ἴσα τάγματι τοῖς πολίταις, καὶ τὸ μὲν μετοίκιον μὴ τελῶν, πάντα δὲ ἔχων τὰ αὐτὰ τοῖς πολίταις πλὴν τὸ ἄρχειν. μέτοικος δὲ ὁ μετοικήσας εἰς ἑτέραν πόλιν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ, καὶ τὸ μὲν ξένον πολεῖτον ἔχων, τὸ δὲ πολίτου ἐλάττον. ἐτέλει δὲ ὁ μέτοικος καὶ ἐνιαυτὸν μετοικίου δραχμὰς δύο, καὶ ἐν τῇ τῆν ἀθηναίων πομπῇ σκάφην ἔφερε κυρία ἔχουσαν. ὅθεν καὶ σκαφηφόρος ἔλεγον τοὺς μετοίκους. πολλάκις δὲ καὶ συνεστάλευον τοῖς ἀθηναίοις.

Ἰσθμὸς καὶ πορθμὸς διαφέρει. ἰσθμὸς μὲν γάρ ἐστι τῆς γῆς ἐλάσσονος, ἐκατέρωθεν θαλάσσης περιεχομένης. πορθμὸς δὲ ἐστιν γῆς θαλάσσης πόρος ἐκατέρωθεν ὑπὸ γῆς περιεχόμενος.

Ἴσθι καὶ γίγνωσκε διαφέρει. ἴσθι μὲν γὰρ τοῦ γίγνωσκε τάσσεται. ἀυτὴ δ' ὅτι ἴσθι, ἀντὶ τοῦ γίγνωσκε. καὶ τὸ πληθυντικὸν ἴσθε, ἀντὶ γιγνώσκετε. καὶ Μένανδρος ἐν Ἥρωσι.

„ Εὖ ἴσθι κἀγὼ τοῦτο συγχωρήσομαι.

τάσσεται δὲ ὅμως καὶ τοῦ τοῦ ἰδίου τὸ ἴσθι.

„ Εὔφημον. ἴσθι μοῦνον ἐξορμωμένη,

ἀντὶ τοῦ γίνου.

Ἱστοριογράφος συγγραφεὺς διαφέρει. ἱστοριογράφος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τὰ πρὸ αὐτοῦ γεγονότα συγγραφόμενος, ὡς Ἡρόδοτος. συγγραφεὺς δὲ ὁ τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ, ὡς Θουκυδίδης.

Ἰσοδόκη καὶ ἰσοπέδη διαφέρουσιν. ἰσοδόκη μὲν γάρ ἐστιν ἐφ' ἧς ὁ ἰσὸς καταπαύεται. Ὅμηρος.

„ Ἰσὸν δ' ἰσοδόκη τοίλασαν.

ἰσοπέδη δὲ ὁ ἐν μέσῳ τοῦ νεὼς κοῖλος τόπος, τινὲς δὲ λιπάδα καλοῦσι, ἐις ὃν ὁ ἰσὰς ἐνίβε).

Ἀλλάμε δεσμῶ.

Δῆσαν ἐν ἀρταλεῳ ὤρῃ ἐμπεδον ἀνθοθι μίμνεν

Ὀρθὸν ἐν ἰσοπέδῃ.

Ἰταλοὶ καὶ ἰταλιῶται διαφέρουσιν. ἰταλοὶ μὲν γάρ οἱ ἀρχαῖοι τῶν τῶν

χηθεν τὴν χώραν οἰκοῦντες. Γαλαῦται δὲ, ὁπόσοι τῆς ἑλλήνων ἐπῴκησαν μὴ ταῦτα. ὁ αὐτὸς καὶ ὑπὸ τῆς σικελιῶτῶν.

Κατοίκισις καὶ κατοίκισις διαφέρει. ὅς φησιν Ἀπολλωνίδης ὁ νικαεὺς ἐν τῷ πρὸς πλευμένων. κατοίκισις μὲν γάρ ἐστιν ἡ οὐφ' ἑτέρων γινομένη ἵδρυσις. κατοίκισις δὲ ὅταν αὐτοί τινες οἰκήσωσι κόπον ἢ πόλιν τινὰ καταλαβόντες. οἷον ἀθηναῖοι κατῴκισαν μὲν πλὴν ἀμφίπολιν. κατῴκισαν δὲ ἴωνες. καὶ ἐστὶ παρὰ μὲν τὸ κατοικεῖν ἡ κατοίκισις. πρὸς δὲ τὸ κατοικίζειν ἡ κατοίκισις.

Καταβολὴ καὶ ἐισβολὴ διαφέρει. καταβολὴ μὲν γάρ ἡ ἐκτισις τῆς ἐισφερομένης ἀργυρίου. ἐισβολὴ δὲ περίοδος τῆς πωριτῶν.

Κάταμμα καὶ κατάγμα διαφέρει. κάταμμα μὲν τὸ ἐνηλεγμένως τὸ καιρὸς καὶ σωληνιόμενον. κάταγμα δὲ βραχίως τὸ τῆς ἔργου ἔλκωμα.

Καταχύματα καὶ, καταχύσματα διαφέρει. καταχήματα μὲν γάρ χωρὶς τοῦ σ, τὰ καταχεόμενα ὕδατα, ὡσὶ λεξῶν καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίων. καταχύσματα δὲ σὺν τῷ σ, αἱ ἰχάδες καὶ τὰ ἄλλα παγήματα τῶν νέων, ἢ τῶν ὀβόλων ἃ κατέχεον. ἀριστοφάνης.

„ Εἶτ' οὐχὶ δίξῃ δὴ τὰ καταχύσματα.

„ καὶ, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ στεφάνου ψευδομαρτυριῶν. αλλ'

„ ἀνδρὸς μὲν ὄυν ὠνήνατο πλὴν δέσποινα ἐν γάμοις, ἡ τὰ καταχύσματα αὐτῇ κατέχεον κόρες, ἥνίκα ἐωνήθη.

Κάδος καὶ κασίσκη διαφέρει. κάδος μὲν λέγεται ὃ ἐκ τὸ φρέατος ἀνιμῶσι τὸ ὕδωρ. κασίσκη δὲ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς ψήφους ἐμβάλλουσι.

Καθάρσια καὶ καθάρματα διαφέρει. καθάρσια μὲν γάρ λέγονται τὰ ἱερά, καὶ τὰ ἄλλα οἷς καθαίρονται. καθάρματα δὲ τὰ φῶ τὸ καθαρθῆναι ἀποβῆριπεύμενα.

Κανθαρίζειν καὶ, τυνθορίζειν διαφέρει. κανθαρίζειν μὲν γάρ λέγουσιν οἱ ἀπποὶ τὸ ἥλμειν. τυνθορίζειν δὲ τὸ ψυθυρίζειν καὶ γογγύζειν.

Καιρὸς καὶ χρόνος διαφέρει. καιρὸς μὲν γάρ ἐστι μέρος χρόνου, οἷον μεμεθημένων ἡμερῶν σύνημα. χρόνος δὲ πολλῶν καιρῶν περιοχὴ καὶ σύμπλεξις. Ἄλλως. ὁ μὲν καιρὸς ἀπλοῦ ποιότητα χρόνου, οἷον ὅτε πόλεμος ἦν χρόνος δὲ ποσότητα, οἷον πρὸ ἔτους χρόνων, ἢ μετὰ δέκα ἔτη.

Κάλλαικα καὶ κάλλη διαφέρει. κάλλαικα μὲν γάρ οἱ τῶν ἐλκεχιτώνων πώγωνες. κάλλη δὲ τὰ ἄνθη τῶν βαμμάτων.

Κάθισον ἢ κάθισον διαφέρει. κάθισον μὲν γάρ ἐρῶ μὲν αὐτῷ τινι περὶ ἑαυτῆ κελεύοντες. κάθισον δὲ πρὸς ἕτερον, κάθισον αὐτόν.

Κακὸς πονηρεῦ διαφέρει. ὥσπερ ὁ ἄπακτος ἢ ἀγαθοῦ. κακὸς μὲν γάρ ὁ πονηρεύοντες. πονηρὸς δὲ ὁ δρασικὸς κακοῦ

Κακία μὲν ἐστι κακία κεκρυμένη. κακοπρόπια δὲ ποικίλη καὶ πονηροδεκτὴς πανουργία.

Κέλης καὶ ἀποκηδοκέλης διαφέρει. κέλης μὲν γάρ ἐστι πωλάριόν τι μικρόν. ἀποκηδοκέλης δὲ κακοῦργον, καὶ λῃστρικὸν σκάφος μεταξὺ ἀποκηδίου καὶ κέλητος. αἰσχίνης ἐν

„ Θεῷ κὴ τιμάρχου. ἀλλ' ἀν προπεσῇς ἢ σώματος ἡδο-

„ νὴ καὶ τὸ μὴ δὲν ἱκανὸν εἶναι πεῦα πολυῇ τὰ λυσίτελα

„ ταῦτα εἰς τὸν ἀποκηδοκέλητα ἐμβιβεῖῃ. ἀποκῆτρες δὲ κωμικοὶ καλοῦντες.

Κέλυφος κελύφανον καὶ ἔλυτρον διαφέρει. κέλυφος μὲν γάρ λέγεται πᾶσι τῶν ὀστρακοδέρμων. οἷον τῶν κογχυλίων κελύφανον δὲ ἐπὶ τῶν τραγημάτων, καὶ ὀστρίων. ἔλυτρον δὲ τὸ ὑγρὸν χώρημα.

Κέδρος θυλυκὼς μὲν τὸ δένδρον. ἀρσενικὼς δὲ ὁ καρπὸς,

„ ἀλλὰ θύε τοὺς κέδρους.

Κηρύξαι ἀποκηρύξαι καὶ ἐπικηρύξαι διαφέρει. κηρύξαι μὲν γάρ κὴ, ἐπικηρύξαι λέγουσιν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κήρυκα ἀποδιδοσθαί. Μένανδρος.

„ Ἀπεκήρυξεν αὐτὴν ἀγαγών.

οἷον ὑπὸ κήρυκι ἐπώλησεν. ἐπικηρύξαι δὲ τὸ ὑποχέσθαι χρήματα δώσειν θεῷ συλλαβόντι καὶ ἀνέγοντι, καὶ ἀποτελέσαντί τινα τῶν διακαθέντων.

Κιβωτὸς καὶ κίστη διαφέρει. κιβωτὸς μὲν γάρ ἐστιν ἡ ξυλίνη. διὸ καὶ ἀντίπηξ καλεῖται. κίστη δὲ ἡ πλεκτή.

Κίνησις περιφορὰς διαφέρει. κίνησις μὲν γάρ ἐστι κυρίως ἡ ἐκ κόπου εἰς κόπον μετάβασις. περιφορὰ δὲ ἡ πρὸς τὸν ἀνὼν τόπον τροφή.

Κίθαρις καὶ κιθάρα διαφέρει. φησὶν Ἀριστόξενος ἐν τῷ περὶ ὀργάνων. κίθαρις γάρ ἐστιν ἡ λύρα. καὶ οἱ χρώμενοι αὐτῇ κιθαρισταί. οὓς ἡμεῖς λυρῳδοὺς φαμέν. κιθάρα δὲ ἡ χρῆσις ὁ κιθαρῳδός. ἀρχίνης ἐν Θεῷ τῷ τιμάρχῳ διοσέλλᾳ,

„ καὶ φησὶν οὕτω πρὸς αὐτῷ. εἶχε κιθαρισὰς καὶ κιθα-

„ ρῳδούς. κιθαρισὴς μέν ἐστιν ὁ μόνον ψάλλων. κιθαρῳδὸς δὲ ὁ καὶ ᾄδων.

Κλῆσις καὶ προκλησις διαφέρει. κλῆσις μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς ὁτουοῦν τῶν δικαστηρίων γινομένη. πρόκλησις δὲ ἡ εἰς ἄριον πάσων.

Κλῖμα κλίμαξ διαφέρει. κλῖμα μὲν γάρ ἐστιν εἶδος ἀμπέλου. κλίμαξ δὲ μέρος τι τοῦ κόσμου.

Κλύσαι μὲν λέγεται πόμβριον ἢ ἀγγεῖον. νίψαι δὲ πρόσωπον καὶ πόδας. πλύναι δ' ἐνδύτα.

Κόρδαξ καὶ κάρδαξ διαφέρει. κόρδαξ μὲν γάρ ἐστιν εἶδος ὀρχήσεως. κάρδαξ δὲ εἶς ἐκαλεῖτο στρατιώτης. βάρβαρος δὲ ἡ λέξις. καλεῖται δὲ ἡ μὲν στρατικὴ ὄρχησις ἐμμελεία. σίκινις δὲ ἡ σατυρικὴ. κάρδαξ δὲ ἡ κωμική.

Κωμῳδὴ καὶ κωμῳδὴ διαφέρει. κωμῳδὴ γάρ περισσωμένως ἐστὶ ᾠδῆμα, καὶ σημαίνει τὸ σκωπτικῶς. κωμῳδὴ δὲ ὄνομα, οἷον ὃν σταῦτ κωμῳδὴ. λέγεται δὲ ἡ ἀσωλαβεῖν τι νῦν κωμῳδὴ παρὰ τὸ κομίσασθαι καὶ ἀσωλαβεῖν.

Κόπτει καὶ, ψαφεῖ διαφέρει. κόπτει μὲν γάρ τὴν θύραν ὁ ἔξωθεν. ψαφεῖ δὲ ὁ ἔσωθεν ἀξιῶν.

Κομᾶν καὶ κουρᾶν διαφέρει. κομᾶν μὲν γάρ ἐστι τὸ τοῖ τι νῦν σεμνύνεσθαι τῶν καλῶς πεπραγμένων. καὶ σρέφειν πλὴν κόμην. κουρᾶν δὲ τὸ κουρᾶς ἐπιδεῖσθαι. καὶ πλὴν κόμην καθιέναι.

Κόρυδος καὶ κορύδαλος διαφέρει. κόρυδος μὲν γάρ τὸ ὄρνεον. λέγεται δὲ γῆς ἱερόν, κορύδαλος δὲ ἥμισυ ἀθήνησιν, ἐν ᾧ σωῆρα κούρης ἱερόν.

Κόνις καὶ κονὶς διαφέρει. τὸ γάρ λεπτόβαρον τῆς γῆς κονὶς ὀξύνεται. τὸ δὲ ἐπὶ τῇ μεφαλῆς γινόμενον φθειρῶδες, βαρύνεται.

Κόσμος ὁ νοούμενος διαφέρει. τὸ μὲν περὶχει οἰκουμένην καὶ ἄστρα. τὸ δὲ γῆν μόνον πλὴν φανεράν.

Κῆμαλα καὶ ἐπικήμαλα διαφέρει. κῆμαλα μὲν γάρ ἐστι τὰ ἐν τῇ ὀπίσω ἐπικήμαλα δὲ τὰ ἐν ἀλλοῖα.

Κῆσις μὲν ἐστι πᾶσα ἡ οὐσία. κῆμα δ' ἔντι.

Κραιπάλη καὶ μέθη διαφέρει. κραιπάλη μὲν γάρ ἐστι ἡ χθεσινὴ μέθη. μέθη δὲ ἡ τῆς ἀντῆς ἡμέρας γινομένη ὄπωσις.

Κύπτειν καὶ, κυπτάζειν διαφέρει. κύπτειν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐσκοπεῖσθαι Θεῷ σώματι. κυπτάζειν δὲ ἐστι τὸ σκαπτέυεσθαι.

Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. χάρει τι κυπτάζεις ἔχων περὶ πλὴν θύραν.

Κυβεύειν καὶ, πεσσεύειν διαφέρει. κυβεύειν γάρ ἐστι τὸ διὰ ψήφων ἢ ἀστραγάλων παίζειν. πεσσεύειν δὲ τὸ διὰ ψήφων

Κρίνειν ἢ διακρίνειν διαφέρει. κρίνειν μὲν γάρ τὸ κυρίως δοκιμάζειν

δοκιμάζειν. διακρίνειν δὲ ὁ παρᾶγμα παράγματος διῃρεῖν, καὶ χωρίζειν.

Κύειν καὶ τίκτειν διαφέρει. κύειν μὲν τὸ ἐγκυον εἶναι. τίκτειν δὲ τὸ ἀπαλλάττεσθαι τοῦ κύειν. ἐυριπίδης ἐναντίον,

Η κύουσα τίκτω, εἶπεν,

πνίγι' ἡγόμην πάλιν.

Κύριος καὶ δεσπότης διαφέρει. κύριος γὰρ τῆς γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, καὶ τῆς ὕβεως ὁ πατήρ. δεσπότης δ' ἀργυρωνήτων τινῶν ἄλλων.

Κωφὸς καὶ ἐνωτὸς ὁ αὐτὸς τῆς πολαιοῦς ἐλέγετο ὁ μὴ φθεγγόμενος. ὅμηρος.

Κύματι κωφῷ.

ὁ μὴ ἀκροαζόμενος ἢ ἔχων. καὶ ἡσυχία,

Καὶ κωφοῦ ξυνίημι, καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω,

παραλλήλως ἔλεξε. νῦν δὲ κωφὸς ὁ βιβλαμμένος πλὴν ἀκοὴν λέγεται.

Κωμῳδὸς καὶ τραγῳδὸς λέγεται ὁ χορευτής, καὶ ὑπηρετὴς κωμικῶν δ' ποιός δὲ καὶ τραγῳδοποιὸς οἱ ποιηταὶ. ἐνίοτε δὲ καὶ συγχέουσι πλὴν διαφορᾶν.

Λαγχάνειν καὶ κληρώσασθαι διαφέρει. λαγχάνειν μὲν εἴσοδον ἂν ὁ κλῆρος ἔλθῃ. ὅμηρος.

Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερὲς ὅσκε λάχησι, κληροῦνται δὲ ὁ καθιέντες εἰς τὸν κλῆρον. καὶ λαγχάνων μὲν ἐστι τῶν κληρουμένων ἢ προαιρούμενα τυχὼν κληρώσασθαι δὲ ὁ κλῆρω χρήσασθαι.

Λαλῶν. καὶ λέγων, καὶ διαλέγεσθαι διαφέρει. λέγων μὲν τὸ πεταγμένως προφέρεσθαι τὸν λόγον. λαλῶν δὲ τὸ ἀλόγως ἐκφέρειν τὰ ὑποπίπτοντα ῥήματα. διαλέγεσθαι δὲ τὸ ἀμείβεσθαι, καὶ λόγον ἀντὶ λόγου παραδιδόναι πρὸς τὸν ἀντιλέγοντα. Πλάτων ἐν σοφιστῇ. οἱ δ' ἄλλοι φιλόσοφοι διαιροῦσιν οὕτως. λοιπὸν μὲν τοὺς ἀτάκτως ἐκφερόντας ὀνόματα, καὶ τοὺς μὲν ἀνεξέλεγκτον λόγον σωιστάντας λέγειν. διαλέγεσθαι δὲ καὶ λέγειν τοὺς μετ' ἐπιμελείας λέγοντας. διαφορὰν δὲ τῶν δύο τούτων λέγουσι, καὶ τὸ μὲν ἀνεξέλεγκτον λόγον σωιστάντας λέγειν. φασί, διαλέγεσθαι δὲ τὸ ἀμείβεσθαι τοὺς λόγους κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀποκρίσιν τοιῶδε.

Λαβὼν καὶ δεξάμενος διαφέρει. λαβὼν μὲν γάρ ἐστι τὸ κείμενόν τι ἀνελόμενος. δεξάμενος δὲ ὁ διδόμενον ἐκ χειρός.

Λεπτὰς καὶ λεπτὰς διαφέρει. λεπτὰς μὲν γάρ βαρυτόνως ἐστὶ ὄρνις ἀποσπασμα. λεπτὰς δὲ ὀξύτονος ἐν ταῖς πίστεσι γινόμενόν τι ὄρνεον.

Λέμβοι καὶ λέμφοι διαφέρει. λέμβος μὲν γάρ ἐστι πολυαρίον τι νεὸς εἶδος. λέμφος δὲ πρὸς ἀπποῖς οἱ κωμῳδοῦσι ἐλέγετο καὶ μυζάδες,

μένανδρος ὑποβολιμαίοις.

Τέρων ἀμέμπτ' ἄθλος λέμφος.

Λέχος καὶ εὐνὴ διαφέρει. λέχος μὲν γάρ ἐστιν ἡ κλίνη. εὐνὴ δὲ ἡ πρὸς ταύτης τρωμενή. φησὶ γοῦν πινέων.

Ἐνθά οἱ εὐδῆσα πανυὸν λέχος ἐμβάλετ' εὐνήν.

Δέμνια καὶ χλαίνας.

Λεῖον καὶ λίον διαφέρει. λεῖα μὲν γάρ διὰ ἀρθόγγου σημαίνει πλὴν ἐπίλοιπον τῆς τελεποδόλων.

Λεῖδα δ' ἐκ πεδίς σωιελάσαμεν.

διὰ δὲ τὸ, ἐπίθεσιν μὴ δὲ ἐπιάσεως. ἐάν τε εὐτέυνης, ἐάν τε σύνελκης.

Λεῖμα καὶ λῖμμα διαφέρει. λῖμμα μὲν γάρ ἐστι δ' ἑνὸς μέρος τῆς τύχης. λεῖμμα δὲ διὰ δύο μμ, τὸ λαμβανόμενον.

Λεηργεῖν διὰ τὸ η, καὶ λιηργεῖν διὰ τὸ ι διαφέρει. φησὶ Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι δευτέρας ἰλιάδος. ὁ μὲν γὰρ λεηργεῖν τὸ θεῷ δίκαιον ὑπηρετεῖν. λῆον γάρ φασι τὸ δίκαιον.

Λεῖον ἀμφιπέπονον.

τὸ δὲ λιηργεῖν κακὰ λέγει.

Λίβανος καὶ λιβανωτὸς διαφέρει. λίβανος μὲν γάρ κυνοῦς καὶ τὸ δένδρον. καὶ τὸ θυμιώμενον. λιβανωτὸς δὲ μόνον τὸ θυμιώμενον.

Λογογράφος καὶ λογοποιὸς διαφέρει. λογογράφος μὲν γάρ ἐστι. ὁ τοὺς δικανικοὺς λόγους γράφων. λογοποιὸς δὲ ὁ λόγους τινὸς καὶ μύθους συνιθεῖς.

Λόγος ποιήσεως διαφέρει. λόγος μὲν γάρ ἐστιν ἡ δίχα μέτρα σύνταξις. ποίησις δὲ ἡ σύνθεσις ἡ μέτρῳ κοσμουμένη.

Λυχνοῦχον καὶ λαμπάδα φασὶ τὸν νοῦν. φανὸν δὲ πλὴν λαμπάδα. καὶ οἱ μὲν κωμικοὶ διὰ τὸ φ. οἱ δὲ βαγικοὶ διὰ τὸ π, πανὸς. λυχνεῖον δὲ ἐκάλουν πλὴν λυχνείαν.

Λυχνίον λύχνος διαφέρει. λυχνίον μὲν γάρ ἐστιν ἡ λυχνία. ὡς Ἀνδρόνικος φησὶν ἐν ἀφροδίτης γενέσει. λύχνος δὲ ὁ φανὸς. Μένανδρος ἐν νομοθέτῃσι.

Ἕτερος λυχνοῦχος ἕτερος λήκυθος.

Μάχαιρα καὶ, μαχαιρὶ διαφέρει. μάχαιραν μὲν γάρ ὁμοίως ἡμεῖς λέγεσιν οἱ ἀπτικοί. μαχαιρίδας δὲ τὰς τῆς κειρέων.

Μακρολόγος καὶ πολυλόγος διαφέρει μακρολόγος μὲν γάρ ἐστιν ὁ πολὺ ὀλίγων πολλὰ λέγων. πολυλόγος δὲ ὁ πολὺ παλαῶν πολλὰ λέγων.

Μαθθὸς μαζοῦ διαφέρει. μαθθὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ γυναικῶος. μυρίως δὲ τὸ οἶον μαστὸς εἶναι γάλακτος. μαζὸς δὲ ὁ ἀνδρῶος. ὡς καὶ ἱ ποιητὴς φησι.

Νευρὰ μὲν μαζῷ πείλασεν, λέξῳ δὲ σίδηρον.

Μάρτυς ἐλέγχου διαφέρει. μάρτυς. μὲν γάρ ἐπ' ἀγαθοῦ λαμβάνεται. ἔλεγχος δὲ πλὴν φαύλου.

Μάχη καὶ πόλεμος διαφέρει. μάχη μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐν πολέμοις ἐνέργεια. πόλεμος δὲ ὁ χρόνος καὶ ἡ πρὸς πλὴν μάχην παρασκευή.

Μαρτυρία καὶ, ἐκμαρτυρία διαφέρει. μαρτυρία μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῆς ἐπιδημούντος. ἐκμαρτυρία δὲ ἡ τῆς ἀποδημούντος. ὡς δικαιαρχὴ Δείναρχος ἐν Θεῷ κατὰ Κλεο-

„ μέδοντος ἀκμῆς λέγων. πολλὰ δὲ πάγαθὰ ὦ ἄνδρες δικαιοσαὶ γένοιτο ὑμῖν, καὶ τὸ νομοθετήσαντι, ἐξεῖναι τῆς ἀποδημούντος ἐκμαρτυρίας παρέχειαν.

Μάγον πόλε φαρμακόν, ὡς Αἰσχίνης ἐν Θεῷ κὴ Κτησιφῶντος, καὶ ὃν πρὸς τοὺς θεοὺς ἱδρυγόν ὡς Ἡρόδοτος.

Μανία μὲν ἐστιν, ἐκστάσις λογισμοῦ. λύσασα δ' ἐστεμένη μανία. οἷς ὁ δὲ μανιόδης ἐπιθυμία.

Μαντικὴ μὲν ἐστιν ἡ τέχνη. μαντεία δὲ ὁ χρησμός.

Μέσος καὶ ἰσοτέλης διαφέρει. μέσος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ὑπόφορος. ἰσοτέλης δὲ ὁ μὴ τελῶν τι ἢ ἄρχων.

Μεταβάλλεσθαι καὶ μεταμορφοῦσθαι καὶ ἀλλοιοῦσθαι καὶ ἑτεροιοῦσθαι διαφέρει. μεταβάλλεσθαι μὲν γάρ ἐστι πάθος κοινόν. καὶ γὰρ καιρῶν γίνονται, καὶ πράξεων. καὶ ἀ-

„ φροδισίων. ὁ γοῦν Εὐριπίδης ἐν ὀρέσι παρισῶν πλὴν δύναμιν τῆς λέξεως φησί.

„ Μεταβολὴ πάντων γλυκύ.

Μεταμορφοῦσθαι δὲ μεταχαρακτηρισμὸς καὶ, μεταστύπωσις σώματος εἰς ἕτερον χαρακτῆρα. ἀλλοίωσις δὲ οὐ μόνον μεταχήματος μὸς χαρακτήρων. ὡς τὸ,

Ἀλλοῖός μοι ἔφυν ἐφάνης δὲ πάροιθεν.

ἀλλὰ καὶ τῆς προθέρας ὑπολήψεως πάσης ἑτέρας. ἑτεροίωσις δὲ ὅλων ἀφ' ἑτέρου σώματος εἰς ἕτερον μεταβάλλῃ. οἷον Νιόβη εἰς λίθον.

Μύρακ καὶ μύακον καὶ μυρακίσκος διαφέρει. μύρακιον γὰρ καὶ, μυρακίσκος ὁ ἄρσην. μύρακ δὲ ἡ θήλεια.

Μυῖδος. καὶ ἴσαδος διαφέρει. μυῖδος μὲν γάρ ἐλεγνοῦ. σαλαοὶ μυῖδος λαμβάνειν πυρὸν, ἤτοι τοιοῦτον ἐν δάνει,

ἵνα ἀποδῶ.

γνα ἀποβλῶ. Η᾽σίοδος.

Εὖ μὴν μεμᾶδες, εὖ δ᾽ ἀτρεκὲς οὔνεκα.

οὐχὶ ἀργύριον, ἢ χρύσιον. οὐδ᾽ ἔπω γὰρ ἔδει νοχρὸς.

μίσμαλα. ἴσαδες δὲ ὅμηρος.

Δείδω μὴ τὸ χθὲς ὑπρεκόντες ἀχαιοὶ.

οἷον τὸ γενόμενον ἀνθρώποις ἐλάπωμα ἐν ᾧδε μάχεσθαι. ἀντὶ χρεολυβίσωσι, καὶ ἀνθισόντες. ὡσαυτεὶ ἀφελόμενον διάνοος. χρήσασθαι δ᾽ ἔλεγον ἱμάτιον ἢ σκεῦος.

Μέμφασθαι. ἐγκαλᾶν καὶ λέγειν διαφέρει μέμφις μὲν ἐστὶν ἀμελοῦς κατηγορία. φόγος δὲ ἐποιείσθαι.

Μυρίζειν καὶ μυύρεσθαι διαφέρει. μυυρίζειν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἡρέμα προσάδειν. μυύρεσθαι) τὸ θρηνᾶν. τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ μυύρεσθαί φασιν.

Μισητὴν καὶ μισὴν διαφέρει πᾶς τοῖς ἀπροῖς, ὥς φησι Τρύφων ἐν δευτέρῳ περὶ ἀπροῖς προσωδίας. ἐὰν μὲν γὰρ ὀξυτονήσωμεν, σημαίνει τὴν ἀξίαν μίσσος. καθὰ καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ σωνθείᾳ προφερόμεθα. ἐὰν δὲ βαρυτονήσωμεν, ἢ καταφερὴ πρὸς σωνστίσιν. τὴν δὲ διαφορὰν τῶν σημαινομένων καὶ πᾶς διωρεῦσί φασι φυλάττεσθαι καὶ παρ᾽ ἡμῖν.

Μισθὲς μισθόμαι διαφέρει. μισθὲς μὲν ἐστὶν ὁ δίναι μισθὸς. μίσθωμα δὲ τὸ ἐποιείσθαι σον.

Μνήμη καὶ μνεία διαφέρει. εἰδὶ μὲν γὰρ μνήμη, τὸ ὀνπάντως καὶ μνείαλ εἰδὶ δὲ μνεία, τὸ ἐυθέως καὶ μνήμη. ἐστὶ δὲ μνήμη γενικὴ τύπωσις ψυχῆς. μνεία δὲ λόγος κατὰ ἀναπέωσιν λεγόμενος. ὁ μὲν γὰρ μιμνησκόμενος ὀν πάντως καὶ μιμνήσκεται. ἄλλως, μνήμη ἐστὶν ἡ ᾧδε μνημονικῶς ἀεὶ σωοῦσα. μνᾶα δὲ προγαγόντος τινὸς ὑπόμνησις. ὥς τε ὁ τοῦτοις ἐναλλὰξ χρώμενος ἁμαρτήσεται.

Μνημᾶα καὶ μνήμαλα διαφέρει. μνημᾶα μὲν γὰρ ἔλεγον τὰ μνημόσωα. μνήμαλα δὲ τοὺς τάφους. μνήμη μὲν γὰρ γίνε᾽αι νεκροῦ. μνᾶα δὲ ζῶν.

Μοχθηρὸς, μοχθηρὸν καὶ πονηρὸν διαφέρεσι. μοχθηρὸς μὲν γὰρ ὀξυβίνως, ὁ τὰ ἤθη πονηρὸς. λέγεσι δὲ ἁπλῶς τὰ φαῦλα καὶ μοχθηρὰ, πονηρὰ. ὡς Θουκυδίδης, πονηρὰ τὰ πράγματα τῶν Αθηναίων, ἀντὶ τῶν φαῦλα. μοχθηρὸς δὲ ὁ ἐπιτρόπον ὡς καὶ πονηρὸν.

Μύριοι ἐπὶ ἀριθμοῦ. μυρίοι δὲ οἱ πολλοί.

Μῦθος καὶ ἱστορία διαφέρει. ἱστορία μὲν γὰρ γεγονότα πράγματα περιέχει. ὁ δὲ μῦθος διαστεπλασμένα καὶ ψευδῆ. ὁ γοῦν λέγων, εὖ πεποίηται ἢ πᾶς τὸν κύκλωπα ἱστορία, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον, οὐκ ἄγαν ὀρθοεπῆ. μᾶλλον γὰρ ἁρμόζει λέγειν, εὖ πεποίηται πᾶς τὸν κύκλωπα μῦθον.

Ναὸς καὶ σηκὸς διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ ναὸς ἐστὶ θεῶν ὁ δὲ σηκὸς ἡρώων.

Ναύκληροι καὶ ναύκραροι διαφέρει. ναύκληροι μὲν γὰρ εἰσὶν οἱ ναῦς κεκτημένοι. ναύκραροι δὲ οἱ εἰσπραττόμενοι τὰ δημόσια κτήματα. καὶ ναυκράρεια οἱ χόροι ἐν οἷς ἀνέκειντο τὰ κτήματα. ἐλέγοντο δὲ ὁμοίως ναύκληροι καὶ οἱ μισθωτοὶ τῶν σωοικῶν.

Ναυαγία μέν ἐστιν ἀυτὴ ἡ τῆς νηὸς διαφθορά. ναυάγιον δὲ τὸ ᾧδε αὐτῆς ἐκβρασθέν.

Νεαρὸν νεαλοῦς καὶ προσφάτως διαφέρει. νεαρὸν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ νεωστὶ κομισθὲν ὕδωρ. ἔγκειται γὰρ τῇ λέξει ἐν ἀρύειν. πρόσφατον δὲ τὸ κρέας. ἔγκειται γὰρ ἀπὸ τῆς φάσεως ὅ ἐστι τὸ φονεῦσαι. ὅθεν καὶ τὸ φάσγανον. νεαλὲς δὲ τὸ νεωστὶ ἐρλωκὸς, οἷον ἰχθῦς. δύνασται δὲ νεωστὶ ἁλὶ πεπασμένον.

Νηρεῖδες τῶν τῶ νήρεως θυγατέρων διαφέρει. δίδυμον ὁμοίως ἐν ὑπομνήματι βασιχιλίδος ἐπιτίκων. φησὶ γὰρ καὶ λέξιν. ἐπεὶ τοίνυν οἱ φασι διαφέρειν τὰς νηρεΐδας τῶν τῶ νήρεως θυγατέρων. καὶ τὰς μὲν ἐκ φωρίδος γνησίας ἀυτῶ θυγατέρας νομίζεσθαι. τὰς δὲ ᾧδε ἄλλων ἤδη κοπότερον. νηρεΐδας καλεῖσθαι, καὶ τὰς μὴ γνησίας καὶ τὸν ἀριθμὸν, πλείους δὲ τὰς ἄλλας. ταῦτα φησὶ Μνασέας ἐν τοῖς πᾶς τῆς ἐυρώπης τὸν πόπον τῶν. εἶτα ἐκπίθεται διὰ μακρᾶν τῶν λέξιν. καὶ ἐπιφέρει τὰ πεπεκᾶς τοὺς μὲν ἐκ μιᾶς τῆς φωρίδος γνησιωτέρας τῶν ἄλλων. ὀυσας, νήρεως θυγατέρας λέγεσθαι, τὰς δὲ συμμίκτους ἀυτῶ μόνον νηρεΐδας.

Νῆες πλοίων διαφέρει. Δίδυμον ἐν δεκάτῳ ἐπιτομῶν ὑπομνημάτων φησὶν ὅυτως, ὅτι διαφέρουσιν αἱ νῆες τῶν πλοίων. τὰ μὲν γὰρ ἐστι στρογγύλα. αἱ δὲ κωπήρεις καὶ στρατιώτικες. Αριστοφάνης δὲ ἱστορεῖ ἐν δεκαώμασι τῶν „ πολέμων οὕτως. Α᾽λέξανδρος ὁ μολοπὸς ὑπὸ ταυτὸν „ χρόνον τὰς ἀνὰ λίνον αὐτὸν μεταστεμταμένων ἐστὶ τὸν πρὸς τοὺς βαρβάρους πόλεμον, ἀξιπλευσε ναυσὶ μὲν „ πενταεκαίδεκα πλοίοις δὲ συχνοῖς ἱππαγωγοῖς καὶ στρα „ τιωτικοῖς.

Νοῦς μὲν ἐστιν ἀπόκρυφος λογισμός. φρένες δὲ αἱ ἀγαθαὶ διάνοιαι.

Νῦν καὶ νυνὶ διαφέρει. φησὶ καὶ τινας Ηρακλείδης ἐν πρώτῃ πᾶς καθολικῆς προσῳδίας. τὸ μὲν γὰρ νῦν χρόνον ἐπίξημα τάσσεται ἐπὶ τῶν ᾧδε χρόνων. ἐνεστῶτα, παρωχημένα, καὶ μέλλοντα. οἷον ὅτι ἀγὼν νῦν ἔστι. τὸ δὲ νυνὶ ἐπὶ μόνε ἐνεστῶτος.

Νωθίστερος μὲν ὁ βλακώδης. νωχελέστερος δὲ ὁ ἀσθενέστερος.

Οαννον, βρέφος ἄγαλμα διαφέρει. ζῶον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ᾧζωσμένον λίθινον, ἢ ἐλεφάντινον. βρέφος δὲ ᾧδε βροφὸ ὅμοιον ἤτοι χαλκοῦν, ἢ ἐκ τῶ ἐμφεροῦς ὕλης πεποιημένον. ἄγαλμα δὲ τὸ πάρινον ἢ ἔκτυπον εἶ ἔρε λίθου κατεσκευασμένον.

Ξενίζειν μὲν ὀν μόνον τὸ κατασέχεσθαι ξένον, ἀλλὰ καὶ τὸ ξένως διαλέγεσθαι. ὡς Δημοσθένης ἐν ᾧδε πρὸς βοιωτοὺς

Ξυσὲς τὸ, τε ἀμόνιον, ὡς παρὰ Ησίοδῳ ὢν πρώτῳ. καὶ τὸ ὁι κοδόμημα. ὡς πᾶς Ξενοφῶντι ἐν οἰκονομικῷ.

Οβελὸς ὀβελοῦ διαφέρει. ὀβελὲς μὲν γὰρ ἐστὶν εἰς ἃ διακπειρῶνται τὰ κρέα μέλλοντα ὀπτᾶσθαι. ὀβελὸς δὲ μέρος δραχμῆς.

Οἴδε καὶ ὁδὶ διαφέρει. ὅδε μὲν γὰρ ἀνοφορικῶς καὶ δεικτικῶς. ὁδὶ δὲ δεικτικῶς μόνον κατ᾽ ἐπίκλασιν.

Οἰκῆας καὶ ὁμεῖς διαφέρειν φασίν. ὁμῆοι μὲν γὰρ καὶ οἱ κατ᾽ ἐπιγαμίαν προσήκοντες. ὁμῆκες δ᾽ ἅπαντες καὶ οἱ ἐν τῇ ὁμεῖς τυγχάνοντες τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ, ἢ τῆς ἐλευθέρου. φησὶ γοῦν ἑκάτερ.

„ Ο᾽φρα ἴδωμεν

Οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν. καὶ

Ε᾽ξ ὕπνου γέωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρει.

καὶ ἐν δευτείᾳ.

Κλέετο οἰκῆων οὓς κτήσαιο δῖος ὀδυσεύς.

Οἰκίζεται καὶ σωοικίζεται διαφέρει. οἰκίζεται μὲν γὰρ πόλις ὑπὸ τῶ πρώτης τῶν σωοικιζόντων ἀφορίσεως, καὶ καθιδρύσεως. σωοικίζεται δὲ ἐκ πολλῶν πόλεων εἰς μίαν πόλιν σωαγομένη ὑπὲρ τὸ πλέοναε δύναμιν ᾧν. διοικίζεται. δὲ ἡ ἐκ μιᾶς πόλεως μεγίθει ἰχνούσης εἰς πολλὰ καταδιαιρεμένη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἵνα ἀσθενὴς γένηται, ὡς οἱ λακεδαιμόνιοι πάλι ἐν ἀρκαδίᾳ μεγάλην πόλιν διῴκισαν.

Οἰκόπεδα καὶ οἰκέῆς διαφέρει. οἰκόπεδα μὲν γὰρ ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ διαξεφόμενος, ὃν ἡμεῖς ἀρεῆπον καλοῦμεν. οἰκέτης δὲ ὁ δοῦλος ὁ ὠνητός. πᾶς δὲ Σόλων ἐν τοῖς ἄξωσιν οἰκεὺς κέκλη᾽αι ὁ οἰκόπεδα.

Οἶμος ὅμμης διαφέρει. οἶμος μὲν γὰρ ἐστὶν ἀρσενικῶς ἡ ὁδὸς. ὄμμα δὲ ἡ ὀδή.

Οἶκος καὶ οἰκτισμὸς διαφέρει. οἶκος μὲν γὰρ ἐστὶν οἰκτιζόμενος ἔλεος. οἰκτισμὸς δὲ ὁ λόγος τῶ οἰκτίρον᾽ος.

Οἴνη καὶ ὀνάνθη διαφέρει. οἴνη μὲν ἡ ἀμπελος. ὀνάνθη δὲ ἡ πρώτη τῶν βοτάνων ἐξανθήσασα. ὀνάνθαι δὲ τὰ φύλλα.

Οἴκαδε τὸ εἰς οἶκον διαφέρει. οἴκαδε μὲν γὰρ ὁ εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν βαδίζεν. εἰς οἶκον δὲ καὶ ἐφ᾽ ἕτερον.

Οἶκος, οἰκία, σωοικία, οἰκίσις, καὶ δῶμα διαφέρουσιν. οἶκος μὲν λέγετο ἡ πᾶσα οὐσία. οἰκία δὲ ἡ ὑπὲρ ἀυτέρου κατοικουμένη. σωοικία δὲ ἡ πολλοῖς καὶ μυθμένη. οἴκημα δὲ τὸ τέγος ἢ τὸ δεσμωτήριον. οἰκίσις τὸ μικρὸν δωμάτιον. δῶμα δὲ ὁ λεγόμενος κοιτών.

Ο᾽λβιος καὶ ἐυτυχὴς διαφέρει. ὄλβιος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ τελείαν τὴν ἐυδαιμονίαν ἔχων. ἐυτυχὴς δὲ ὁ ζῶν ἡ ἀδέως καὶ ἀλύπως.

Ο᾽λίγον καὶ μικρὸν διαφέρει. ὀ μὲν γὰρ ὀλίγον ἐπ᾽ ἀριθμοῦ. τὸ δὲ μικρὸν ᾧδε μεγέθος τάσσεται. Αριστόνυμος ἐν ὑπομνήματι. ἐπάλαιο᾽ ᾧδε στοιχία ὀλίγην μακρὰν ὑπαλλακτικῶς. τὸ μὲν γοῦν ὀλίγον ἐπ᾽ ἀριθμοῦ, τὸ δὲ μικρὸν ᾧδε μεγέθος τάσσεται. καὶ ὅμηρος.

“ Δίφρον ἀεικέλιον πᾶς θεὶς ὀλίγην τε τράπεζαν τὴν μικράν.

Ο᾽λμος καὶ ὅρμος διαφέρει. ὅλμος μὲν γὰρ ἐστὶ μυρεψικὸν σκεῦος, ἐν ᾧ κόπτονται τὰ ἴδια τὰ μυρεψικά. ὅρμος δὲ ἐστὶ λιμήν.

Ο᾽ρθρος μὲν γὰρ ἡ πρὸ ἀνατολῆς ἑπτὰ ὥρα καθ᾽ ἣν ἀνασάντες τῷ ὕπνῳ ὀρθροὶ γινόμεθα. πρωῒ δὲ ἡ πρὸ τῆς καθήκοντος καιροῦ. ὅμηρος.

“ Πρωῒ δ᾽ ὑπ᾽ ἠοῖ σὺν τεύχεσι.

καὶ ἡσίοδος τελευτήσαι τινά.

“ Πρωῒ μάλ᾽ ἠΐθεον, τὸ τ᾽ ἔπειτα πρόωρον.

Ο᾽ρᾶν καὶ ὑπερορᾶν διαφέρει. ὁρᾶν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ θεωρῶν ὑπερορᾶν δὲ τὸ καταφρονῶν.

Ο᾽ρνιθευτὴς καὶ ὀρνιθοσκόπος διαφέρει. ὀρνιθευτὴς μὲν ἐστὶν ὁ θηρεύων ὄρνιθας. ὀρνιθοσκόπος δὲ ὁ διωνοσκόπος.

Ο᾽ροφὴ καὶ τέγος διαφέρει. ὀροφὴ μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ στέγη. τέγος δὲ τὸ δῶμα.

Ο᾽σίον καὶ ἱερὸν διαφέρει. ὅσια μὲν γὰρ ἐστὶ τὰ ἰδιωτικὰ ὧν ἐφίεται, καὶ ἐξεστι προσάπτεσθαι. ἱερὰ δὲ τὰ τῶν θεῶν, ὧν οὐκ ἐξεστι προσάπτεσθαι. Δημοσθένης ἐν ᾧδε κατὰ τιμοκράτους λέγει. ὅς τε τίθησι τοῦτον τὸν νόμον, δι᾽ οὗ τῶν μὲν ἱερῶν χρημάτων ζῶς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ὑποστερῆ.

Ο᾽τι καὶ διότι διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ ὅτι αἰτίαν δηλοῖ, ὁτὲ δὲ βεβαίωσιν. τὸ δὲ διότι αἰτίαν δηλοῖ. αὐτίκα γοῦν ὅτι μὲν ἐκλείπει ἡ σελήνη πάντῃ δῆλον. διότι δὲ οὐκέτι, ἀλλὰ μόνοι οἱ ἔμπειροι.

Οὐκοῦν παρεξυΐονας μὲν ἀπφαντικὸν, ἴσον ᾧδε οὐχοῦν. οἷον οὐκεν ἀπιστῶν. περιεστωμένως δὲ συλλογιστικὸς ἐστὶν σύνδεσμος καὶ σημαίνει ἀπόφασιν.

Οὐδὲν ᾧδε τὸ δ. καὶ οὐδὲν ᾧδε τὸ θ διαφέρει. οὐδὲν μὲν γὰρ ὀν ᾧδε καθόλου, ὡς φαμὲν, οὐδὲν ὀν κόσμῳ κενὸν. πᾶσα γὰρ ἡ τῶ κενοῦ φύσις θεατέα. οὐδὲν δὲ ἀναλυθὲν εἰς τὸ ἴδιον ἀντίστοιχον, σήμαινει τὴν τῶ ἑνὸς ἄρσιν. καὶ πᾶφαρὰν ἐπέρας ἀρχῆς. οὐδ᾽ ἐν οὔτε δύο. τὸ δὲ ᾧδε τῶ δ, ἀπαρτίζει, δεῖ καὶ ὁ ποιητὴς φησιν.

“ Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα ᾗ φῇ ἀνθρώποιο. ὁ οὖν ἐναλλάσσων ἁμαρτάνει. δὸ καὶ ζηνόδοτον ἐνθύνεσι γράφοντα. οὐδὲν ἀκιδνότερον.

Οὕνεκα καὶ ἕνεκα διαφέρει. οὕνεκα μὲν σημαίνει τὸ ὅτι. ἕνεκα δὲ χάριν. ὅμηρος διαστέλλει.

Οὕνεκα τὸν χρύσην ἠτίμησ᾽ ἀρητῆρα.

ἀντὶ τῶ ὅτι.

“ Εἵνεκα ἐργεδανῆς ἐλένης.

ἥμαρτεν οὖν ὁ καλλίμαχος ἐιπών.

“ Εἵνεκεν οὐχ᾽ ἓν ἄλεισμα, ὅπερ ἄτοπον.

ἔδει δ᾽ ἐπεῖν οὕνεκα, ἵνα γένηται ὅτι οὐχ᾽ ἓν ἄλεισμα.

Οὗτος καὶ οὐτοσὶ διαφέρει. τὸ μὲν δ᾽ οὗτος δεικτικὸν μόνον. τὸ δὲ οὗτος δεικτικὸν καὶ ἀναφορικόν. δεικτικὸν μὲν, οὗτος τοι Διομήδης. ἀναφορικὸν δὲ,

“ Οὗ μὲν πανάρισος, ὃς ἀυτῷ πάντα νόησε. ὁ ἀυτὸς λόγος καὶ ᾧδε τῶδε καὶ τοῦδε.

Οὐλὴ καὶ ὠτειλὴ διαφέρει. οὐλὴ μέν ἐστιν ἡ ἡγιασμένη σὰρξ ἐκ παλαιοῦ παύματος. ὠτειλὴ δὲ τὸ πρόσφατον παῦμα πᾶς τὸ οὐτᾶς καὶ ὅμηρος τὴν διαφορὰν τεμήρικεν. ᾧδε μὲν τῆς οὐλῆς ἐιπὼν,

Τὴν τοῦ μὲν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι.

ᾧδε δ᾽ τῆς ὠτειλῆς,

Αὖτίκα δ᾽ ἐρέεν ἄιμα κατ᾽ οὐτιμένην ὠτειλήν.

Οὗρος καὶ ἀυρὸς διαφέρει. οὗρος μὲν ὁ ἄνεμος. ἀυρὸς δὲ ὁ τόπος ἢ τὸ νεόρατον.

Οὐρούς τ᾽ ἠεκάταιρον.

Ο᾽φλὴν καὶ ὠφείλειν διαφέρει. Απολλωνίδης ὁ Νικαιεὺς ἐν „ ὑπομνήματι τῶν πᾶς πρεσβείας Δημοσθένους. ὄφλει μὲν „ γὰρ τίς φησιν ᾧδε κατὰ δίκην. ὀφείλῃ δέ τις ὡς ἡμᾶς ἐκ „ δικόμεθα.

Ο᾽φλημα καὶ χρέος διαφέρει. ὄφλημα μὲν γὰρ καὶ ὀφείλημα ἐν καταδίκης τῷ δημοσίῳ ὀφειλόμενον. χρέος δὲ τὸ ἰδιωτικὸν δάνειον.

Ο᾽χθαι καὶ ὄχθοι διαφέρουσιν. ὄχθαι μὲν γὰρ εἰσι πραμῶν χείλη. ὄχθοι δὲ ἐπάρματα γῆς.

Ο᾽ψὲ καὶ ἑσπέρα διαφέρει. ἑσπέρα μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ μετὰ ἢ δύσιν τὸ ἡλίου ὥρα. ὀψὲ δὲ ἡ μὴ πολὺ τῆς δύσεως καὶ καθόλου μετὰ πολὺν χρόνον. ὡς ὅμηρος.

Ο᾽ψὲ δὴ μετέῆπε.

καὶ ὀψαρότης πρὸ ἀρότης ἰσοφαρίζει. ὀψαρότης γὰρ ὁ κῆ πολὺ τὸ προσήκον χρόνου, ἀρολιῶν.

Παρέχειν καὶ παρέχεσθαι διαφέρει. παρέχειν μὲν γὰρ λέγεται τὰ χρὸς διαδιδόμενα, οἷον ἐσθῆμα ἢ ἐκπόμα. τὸ δὲ παρέχεσθαι λέγεται τῶν τῆς ψυχῆς ἐγκθέσεων, οἷον εὐθυμίαν, εὐνοιαν. Θουκυδίδης. καὶ παῦν τὸ πρόθυμον παρεχόμενοι. Δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. πᾶν αὐτὴν παρεχόμεθα προθυμίαν.

Παρειαὶ καὶ παρῆαι διαφέρουσι. παρῆαι μὲν γὰρ ὀξυτόνως αἱ τῶ ἀνθρώπου. παρῆαι δὲ προσῳδιωμένως, ὄφεις τινὲς μετέωρα τὰ παρεῖα ἔχοντες.

Ω᾽ς παρείας ὧν ὄφις.

Πάσσαι βραχέος μὲν ὄντος τῶ αὐτὸ γεύσασθαι. δηλοῖ. ἐν ἱκετᾶ δὲ μὲν τούτῳ, τὸ κτήσασθαι.

Παραβολὴ καὶ παράδειγμα διαφέρει. πᾶς βολὴ μὲν γάρ ἐστιν, ἡ ὅκτε γενεὸς ᾧδε πᾶς δείγματος, οἷον

Ω᾽ς δ᾽ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν.

πᾶς δεγμα, γεγονότος πράγματος ἀνθρωπῆνθεσις.

Οἶνος καὶ κένταυρον ἀπώλεσεν.

Πάλαν καὶ πάλτη διαφέρει. πάλαν μὲν γάρ ἐστὶ τὸ δόρυ. πέλτη δὲ ἀσπὶς ἔτυν δυκέχουσα.

Παρακέκρουσται καὶ πᾶς κέκρουται διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ σὺν ᾧδε συνεργητικόν ἐστι, καὶ σημαίνει ὁ ᾧδε πάτησε. τὸ δὲ χωρὶς τῶ σ, πάθητικόν, καὶ σημαίνει τὸ ᾧδε πάτησε.

Πᾶις καὶ ἀντίπαις διαφέρει. πᾶις μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ. ἀντίπαις δὲ ὁ ἐκβεβηκὼς τῶ παιδὸς πλὴν ἡλικίαν, καὶ ἡδὴ πρόσηβος. βούπαις δὲ ὁ μέγας παῖς.

Παιδίσκη καὶ θεράπαινα διαφέρει. παιδίσκη μὲν γὰρ ἐστι

πᾶσα ἡ τῶν παιδικὴν ἔχουσα ἡλικίαν, ὡς καὶ παιδίσκη. θεράπαινα δὲ ἡ δούλη.

Παιδεύσις καὶ παιδεία διαφέρει, ὥς φησι Πλάτων ἐν ὅροις. παιδεία μὲν γάρ ἐστι δύναμις θεραπευτικὴ ψυχῆς. παιδεύσις δὲ παιδείας καὶ ἀρετῆς πρόκλησις, καὶ ἐπὶ παιδὸς ἀρετὴ ἐπ' ἀρετῶν ὁδηγοῦσα.

Παιδίσκη καὶ παῖς διαφέρει. παιδίσκη μὲν γὰρ ἡ ἐλευθέρα παρὰ ἀπίθοις. παῖς δὲ ἡ δούλη. Μένανδρος ἐν Δακτυλίῳ

Ἐπὶ τῇ δὲ ἄντις οὐκέτι κακοδαίμων ἔφη,
Ὅ τ' οὐκ ἂν εἰκοδόμει θυγατέρ' μένων,
Καὶ ταῦτα πενταετὴς παιδίσκας ἔχων.

Παρθενία καὶ σωφροσύνη διαφέρει, καὶ παρθένος σώφρων. καθὸ μὲν παρθένος σώφρων ἐστὶ πάντως. ἡ δὲ σώφρων, οὐ πάντως παρθένος.

Πάσχειν καὶ συμπάσχειν διαφέρει. ὡς πάσχων συμπάσχουσας. ὁ μὲν γὰρ πάσχων λυπεῖται μόνῳ τῷ τῷ δὲ συμπάσχοντος πάθει. οὐ μέντοι συμπάσχων ἀλγεῖ, καθάπερ ὁ πάσχων. οἷον πυρέττει τις τῷ φίλῳ σφόδρα καὶ, συμπάσχομεν κἀνὼ πυρέττομεν]. οὐ μόνον δὲ καὶ πυρέττομεν.

Πάθεια παθῶν καὶ παθῶν διαφέρει. παθεῖα μὲν γὰρ τὰ ἐκ πατέρων εἰς ὑοὺς χωροῦντα. παθῶν δὲ οἱ φίλοι ἢ ξένοι. παθεῖα δὲ τὰ κατὰ πόλεως ἔθη.

Παιδίσκη καὶ παιδισκάριον διαφέρει. παιδίσκην μὲν γὰρ λέγομεν τὴν ἐλευθέραν. παιδισκάριον δὲ τὴν δούλην θεῶδα οὐ μόνον κὲν οὖν, ἀλλὰ καὶ κὲν δοῦλον, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Παγάνεον.

Πελασγὸς καὶ πενεστὴς διαφέρει. πελασγὸς μὲν γὰρ ὁ πρόσφυγε. πενεστὴς δὲ πρὸς θεσσαλοῦς ὁ κατὰ πόλεμον λωρηθείς. ὡς πρὸς λάκωσιν οἱ ἵλωτες.

Πένης καὶ πτωχὸς διαφέρει. πένης μὲν γὰρ ὁ ἀπὸ τῶν ἐργάζεσθαι καὶ πονεῖν πορίζομενος κὲν βίον. πτωχὸς δὲ ὁ ἐπαίτης, ὃ τῶν ἔχειν ἐκπεπωκώς. ἢ ἀπὸ τῶν πτώσεων. πτωχὸν δ' ἀνῆρ ὃν δ' αὖ τοῦ ἀπολωλεκότα. καὶ ἐπιμελογῶν φησίν. ἀλλὰ πτώσεν βούλεται ἀτίζων καὶ δίκαιον, βάσκειν ἢν γαστὴρ ἄναλτον.

Περιμάξαι καὶ ἐκμάξαι. ὁ ζεὺς ὀλομένας πεφαρμάχθαι δι' ἐπωδῶν καὶ καθαρμῶν προσωποιεῖται ἀπολύειν.

Πειρατὴς καὶ πειρατὴς διαφέρει. πειρατὴς μὲν ἡ ὁ πειρᾶν. πειρατὴς δὲ ὁ θαλάσσης λῃστὴς, καὶ νεῶν. τὰς διαλυθείσας σανίδας καταλιπόντες ζῆς πειραταῖς.

Πεῖρα καὶ πεῖρα διαφέρει. πεῖρα μὲν γάρ ἐστιν ἡ πεῖσιν τε καὶ ἐμπειρία. πεῖρα δὲ τὸ ἰατρικὸν ἐγχειρίδιον, καὶ δέρματι ἀρτοφόρον, ὃ τῷ νόμων φέρουσιν οἱ πεινῶντες.

Πηδάλιον καὶ πλωτήριον διαφέρει. πηδάλιον μὲν ἡ νεὸς πλωτήριον δὲ χεδίας.

Πῆ, καὶ ποῖ. καὶ ποῦ διαφέρει. πῆ μὲν ἡ πῆ καὶ ποῖ εἰς πόπον, οἷον πῆ ἔβη ἀνδρομάχη; ἢ δὲ ποῦ ἐν τόπῳ, οἷον.

Ποῦ νῦν δέδρο κιὼν λίπες ἐκπορα;
ὡς θ' ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες, ποῦ ἀπέρχῃ; δέον ἐπῆν, πῆ ἀπέρχῃ.

Πλεῖν τὸ ἀποπλεῖν. καὶ πρὸς πλεῖν. καὶ περιπλεῖν διαφέρει. πλεῖν μὲν γάρ ἐστι, κατ' εὐθὺ πλέειν. ἀποπλεῖν δὲ ἐκ τόπου τινὸς ἀπαίρειν. πρὸς πλεῖν δὲ ἐπὶ τόπον τινὰ δέδρο πλοῖς δέρχεσθαι. περιπλεῖν δὲ τὸ πρὸς σκάφος ἀναστρέφεσθαι πρὸς τὸν αὐτὸν τόπον.

Πλούσιος εὐπόρος, ἀφνειός, ὀλβίος, καὶ εὐτυχοῦς διαφέρει. πλούσιος μὲν γάρ ὁ πολυούσιος, ὁ πολλὴν ἔχων οὐσίαν. εὔπορος δὲ ὁ πρὸς τὰς βαλλούσας τύχας ἀνενδεής. ἀφνειὸς δὲ ὁ ἀπεναντῶ τῶν νεφῶν συλλέγων. ἔνος δ' ὁ ἐνιαυτός. ὄλβιος δὲ ὁ τελείαν τῶν εὐδαιμονίαν ἔχων, οἷον ὀλόβιος. εὐτυχὴς δὲ ὁ ζῶν ἡδέως καὶ ἀλύπως.

Πλῆμαι, καὶ πλῆναι διαφέρουσι. πλῆμαι μὲν γὰρ ἀεὶ πλημμυρίδος τῷ ποταμῶν. πλῆναι δὲ οὐ τῷ ποθ

φῶν σύριγγος.

Πλῆθος καὶ ὄχλος διαφέρει. πλῆθος μὲν γάρ ἐστι σύσημα τινῶν. ὄχλος δὲ κυρίως ἡ ὄχλησις.

Πλούσιοι εὐπόροι διαφέρουσιν. οἱ μὲν κ' πλούσιοι οὐ πάντως εὐποροῦντες, ἀλλὰ ἐνίοτε πόδεσάσεως, καὶ ἀποροῦντα καὶ πολὺ χρημάτων ἢ ἄλλο τινός. οἱ δὲ εὔποροι κἂν μὴ πλουτῶσιν, ὧν δέον) ἔχουσιν τινὸς δὲ εὐπορίαν μὲν τὸν μέλλον πλουτῶν ἡγοῦντες πλουτοῦν δὲ τῷ μεγάλην εὐπορίαν.

Πολεμικὸς καὶ ἀνχμητὴς διαφέρει. πολεμικὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐμπείρως πολεμῶν. ἀνχμητὴς δὲ ὁ ἐμπείρως οἷς κὲ πόλεμον ὅπλοις χρώμενος.

Πόμα καὶ πῶμα διχῶς λέγεται. ὁ μὲν ἁπλοῦν, καὶ τὸ ὁ μμερεῦν. δὲ σωθέζοις μόνον καὶ τὸ ω μεγάλου, οἷον γαλακτοπωτῶν καὶ ὑδροπωτῶν.

Πομπὴ καὶ πομπεία διαφέρει. πομπὴ μὲν γὰρ ἣν θεῖς θεοῖς πέμπουσι. πομπεία δὲ ἡ λοιδορία. Δημοσθένης. τῆς δὲ πομπείας ταύτης, ὕστερον.

Παῤῥησία καὶ παρρησία διαφέρει. παῤῥησία μὲν ἡ καὶ λόγων πρὸς τινα. ὀπεῖσωσις. παρρησία δὲ ἡ ἐπίλευσις.

Πολίτης καὶ παῖς πολίτης διαφέρει. πολίτης μὲν γὰρ ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐλεύθερος ἐλευθέρου. παῖς πολίτης δὲ ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας δοῦλος δοῦλος. ἢ γὰρ παῖς καὶ ἐκ τῆς χώρας τάττεται, ὡς τὸ

" Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢὲ νέεσθαι,
" φίλιν ἐς παῖδα γαῖαν.
οὐ γὰρ πάντες ἐκ μιᾶς ἦσαν παῖδιδε, ἀλλ' ἐκ μιᾶς χώρας.

Πόλις καὶ ἄστυ διαφέρει. πόλις μὲν ἡ καὶ ὁ κόπος καὶ οἱ κατοικοῦντες, ἤγουν τὸ σωμαμότερον. ἄστυ δὲ μόνον ὁ κόπος. φράζε νῦν ὅπως καὶ πόλιν καὶ ἄστυ σκόπει.

Ποιῆν τὸ ποιητικὸν διαφέρει. ποιῆν μὲν γάρ ἐστι τὸ κατασκευάζειν τί. ποιητικὸν δὲ ἢ ποιπτάδης, ἢ κοσμεῖν.

Πόνηρον βαρυνόμενον ὡς σόλοικον. καὶ πονηρὸν ἐξυνοῦμενον ὡς κυδοιμόν, φασὶ διαφέρειν πρὸς τοῖς Ἀττικοῖς. ὅμοίως μόχθηρον καὶ μοχθηρόν. πονηρὸς μὲν γάρ ἐστιν ἐξυνόνυμος ὁ κακοήθης. πόνηρ δὲ ὁ πρὸς ἀπόκοπος φησὶ Βύφων. καὶ τὰ φαῦλα μόχθηρα λέγομεν. κατὰ δ' ἐξύπτατα φησὶ καὶ ἐπ' ἐμπόνων. μοχθηρᾶς γὲ πιτέχνης δημιούργημα φαμὲν εἶναι. εἰδὴ τὰ τῶ τύπα κεκοινώνηκεν. ἄμφω ὀφείλει καὶ πρὸς αὐτῶν πόνων μετέχειν. ὅτι ἐξυνωνῦν ἀναιτῶ ὁ λόγος. βίᾳ, ἀνάγκης. πᾶν γὰρ παρόνυμον εἰς ρος λήγον παρεχηματιζόμενον τοῖς γένεσιν ἐξυτονεῖται, οἷον κάμαλος, καμαστρός. ὀλιθὸς, ὀλιθηρός. μέλι, μελιτηρός. κόλμα, κολμηρός. νόσος νοσηρός, ἐὰν τὸ πόνος καὶ μόχθος τὰ πρωτότυπα, πονηρὸς καὶ μοχθηρὸς ἐκ τέων ἐξυνόνυμος. εἰδ' οἱ Ἀττικοὶ βαρυτονοῦσιν, οὐ θαυμαστόν ἐστι. χαίρουσι γὰρ τῇ βαρύτητι. ἀδελφὲ γοῦν λέγουσι τὴν πρὸ τῆς ἐξυζυγοῦντες, ὡς ἄπελθε φησὶν ὁ Βύφων παρατιθέμενος Φιλήμονα ἐν ἀγξωνίᾳ, ὡς θεῖπάλιν, ὡς μυρτάλιν. καὶ χάριεν τῶν πρώτην συλλαβὴν ἐξυνοῦντες. ὡς τε ὄνε εἰς διαστολὴν φησὶν ἢ σημαινομένῳ εὗρον ἢ Καρύτη]α, ἀλλ' ὡς ἔτος ἐκπληροῦντες ὕστω προκηγανῶ.

Ποῖ καὶ ποῦ πρὸς τοῖς Δωριεῦσι τῶν εἰς κόπον σημασίαν δηλοῖ. πῆ μὲν τῶν εἰς κόπω. πᾶ δὲ ἢ εἰς κόπω.

Πονῆν καὶ ἀλγεῖν διαφέρει. πονεῖν μὲν γάρ ἐστι ἢ ἐνεργεῖν ἀλγεῖν δὲ ἢ ἐδιωάζεσθαι.

Πόνος βαρυνόμενος, καὶ πόνος ἐξυνόμενος, διαφέρει. πόνος μὲν γάρ ἐστι βαρυνόμενος ὁ συμπόσιον. ὡς Μένανδρος.

" Πόσοι σωτεχεῖς κύβοι.
ἐξυνόμενος δὲ αὐτὸ τὸ ἐκπομα. ὡς Δημοσθένης ἐν ζῷ καὶ ἀνθρωτίων, βρωτῆ καὶ ποτῆ μεταλαβεῖν.

Πολύτιμος καὶ πολυτίμητος διαφέρει. πολύτιμος μὲν γάρ ἐστιν, ὁ πολλῆς τιμῆς ἠγοραζόμενος ἄνθρωπος. πολυτίμητος δὲ ὁ πολλῆς τιμῆς ἀξίος. ὡς ζεὺς θεοὺς πολυτιμήτους λέγομεν.

Πρεσβεύειν καὶ πρεσβεύειν διαφέρει. πρεσβεύειν μὲν ἡ ἐπὶ πέμπειν πρέσβεις. πρεσβεύειν δὲ ἐπὶ πέμπειν πρεσβευτὰς, οἱ ἀπόποι λέγεται.

Πρόξενος καὶ ἐδίδξενος καὶ δορύξενος διαφέρει. πρόξενος πόλεως καὶ ἔθνους, ὡς πρὸς Θουκυδίδη. ξένος. δι' ὃ εἰς ἔνδος. ὁ δὲ ἄνδρες καὶ ἐδίδξενος. δυκ ὀρθῶς οὖν εὐριπίδης ἐν τῷ λέφω, πρόξενον ἔφρικε τὸν ἐδίδξενον.

" Κακεῖς τις ἐστὶ πρόξενος σοι χρόμενος.

Δορύξενος δὲ ὁ κὲ πόλεμον γενόμενος φίλος. ἀλεὶς γὰρ καὶ ξενίων τυχὼν, ἐφεῖθη πρὸς τὸ πολεμίου λύπλα λαβόντος, μνασθὲν ἢ τεταγμένη. κομίσας δὲ καὶ φυλάξας τῶν πίστιν ἐγένετο φίλος. καὶ δορύξενος ἐκαλεῖτο.

Πρότερα καὶ πρωτεραία διαφέρει. πρότερα μὲν ἡ τῶν τάξεως. πρωτεραία δὲ τῶν μόνης ἡμέρας.

Πρῶτος καὶ πρότερος διαφέρει. πρῶτος μὲν γάρ τῶν πολλῶν. πρότερος δὲ τῶν δύο, καὶ ζῷ μὲν πρώτῳ ἀπόλαθός ἐστιν ὁ ὕστερος. ζῷ ἢ πρότερος, ὕστερος. καὶ πρότερος μὲν τῶν τάξεως, πρῶτος δὲ τῶν ποιότητος. ὡς ὅταν τῶν ἀγάλματος λέγωμεν, πρῶτος ἔχειν τὴν τέχνη, οἷον Ἡδίοχος. Πλάτων γοῦν διαιρεῖ μὲν τὰς πολιτείας, τῶν μὲν πρώτως ἔχειν φησί. τῶν δὲ ὕστερος. δηλονότι, ἡ μὲν πρωτεύει, ἡ δὲ ἔπεται. εἰδὴ τὶς ἔπος πρότερον ἦλθον εἰς ἀθήνας, ἀμαρτάνει, πρῶτον γὰρ χρή.

Πρυτανεία τὰ καταβαλλόμενα ὑπὸ τῆς διωκόντων τῶν δίκην. ἢν δὲ τὰ τῶν δεκατα τὸ τιμήματος ἢ δίκης. πρυτανεία δὲ θηλυκῶς ὁ χρόνος. δίμηνος γὰρ πρὸς ἀθηναίοις ὁ ἐνιαυτὸς εἰς δέκα πρυτανείας. ὅσαι καὶ ἀεὶ φυλαὶ ἴσαν καὶ ἐπρυτάνευον ἑκάστη φυλὴ κατ' ἐνιαυτὸν ἀπαξ. ὅθεν καὶ ζεὺς μηδοὺς καὶ τὰ ἐνοίκια κὲ τὰς πρυτανείας κὲ μῆνα ἐτέλεον.

Γρὸ μοίρας καὶ πρὸ ὥρας διαφέρει. πρὸ μοίρας μὲν γάρ ὁ βιαίως ἀποθανὼν. πρὸ ὥρας δὲ ὁ ἐν νεότητι.

Πρεσβεύοντες καὶ πρεσβεύοντες διαφέρει. πρεσβεύοντες μὲν γάρ οἱ ζεὺς πρέσβεις χειροτονοῦντες καὶ πέμποντες. πρεσβεύοντες δὲ οἱ χειροτονοῦμενοι τῶν πρεσβεῖαν.

" Πρέσβεις οἱ πρεσβευταί. πρέσβεις δὲ οὐδέποτε λέγεται. τὸ γὰρ ἑνικὸν πρεσβευτὴς ἀνέγνωσται.

Πρότερον καὶ πρῶτον διαφέρει. πρότερον μὲν τῶν δυοῖν τάσεται. ὡς Ὅμηρος τῶν τληπολέμου καὶ Σαρπηδόνος.

" Τοῦ καὶ τληπόλεμος πρότερος.
ἢ δὲ πρῶτον τῶν πολλῶν.
" Ὦ ζεῦ πολὺ πρῶτον ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Πρωτόκτονος μὲν προπαροξυτόνως ὁ πρότερον τεχθείς. πρωτοτόκος δὲ παροξυτόνως ἡ πρῶτον τεκοῦσα.

Γρωστάσεον μὲν λέγεται τοῖς κάτω μέρεσιν ἢ πρόσω. ἢ κνήμη. προσκρούεον δὲ ζῖς ἄνω καὶ κεφαλῆ.

Πείθεσθαι μὲν ἢ ἐκοσίως συγκατατίθεσθαι. πειθαρχεῖν δὲ τὸ κελεύοντι πειθῆναι.

Πυθὼν θηλυκῶς καὶ ἐξυνόνυμος. ὁ κόπος. βαρυνόμενος δὲ καὶ ἀρσενικῶς. ὁ δράκων.

Πῦς. καὶ ποῦ. καὶ πεῖ. καὶ πᾶ διαφέρει πρὸς ζῖς δωριεῦσι. μὲν γὰρ πῦς καὶ ποῦ ἢ εἰς κόπον σημασίαν δηλοῖ. ἢ δὲ πεῖ τῶν ἐν κόπῳ. ἢ δὲ πᾶ τῶν εἰς κόπο. ὥσθ' οἱ διαρίζοντες καὶ λέγοντες πεῖ θορεύη. ἁμαρτάνουσι, δέον γάρ, πῦς πορεύῃ. ἢ γὰρ πεῖ ἢ ἐν κόπῳ χέ σιν δηλοῖ. Σάφορων.

" Πεῖ γὰρ ἄσφαλτος, ποῦ ἐλισσόμενος.

ἀντὶ τῶ ποῦ. ὅταν δ' εἰς κόπον θέλῃ ἐκπῆν, φησί. πῦς εἰς μυχὸν καταδύη, ἀντὶ τῶ εἰς τινα μυχόν.

Ῥάφανον καὶ ῥαφανὶς διαφέρει. ῥάφανον μὲν γὰρ ἁπλοῖ λέγεται τῶν παρὰ ἡμῖν κράμβην. ῥαφανίδα δὲ τῶν παρὰ ἡμῖν ῥάφανον.

Ῥάφανον καὶ ῥάφανον διαφέρει παρὰ ἴωσι καὶ ἀπλοῖς. ῥάφανον μὲν ἢν καὶ ἡμῖς φαμὲν, ῥάφανον δὲ τῶν κράμβην.

Ῥεῖθρον ῥεῦμα καὶ διαφέρει. ῥεῖθρον μὲν γάρ ἐστιν ὁ κόρος δὲ ὃν φέρει) καὶ ῥεῦμα. ῥεῦμα δὲ αὐτὸ τὸ ὕδωρ.

Ῥᾴδιον μὲν τὸ εὐοδοῦν. τὸ ῥᾷστα τῇ ὁδῷ ἐπιτελούμενον. εὐχερὲς δὲ τὸ ταῖν χεροῖν ταχέως ἐπιτελεῦν. ἐπετὴς δὲ τὸ ἐμπεσὸν εἰς ἐυμάρειαν.

Ῥῖς καὶ ῥύγχος διαφέρει. ῥῖς μὲν γάρ λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπου. ῥύγχος δὲ ἐπὶ ἀλόγου ζῴου.

Ῥῖς καὶ μυκτὴς διαφέρει. ῥῖς μὲν γάρ λέγεται ἡ ἀπὸ κ' με σορῦός καταγωγὴ μέχρι τῆς χείλεος. μυκτὴρ δὲ ὁ ἐν τῷ ἐνῶν καταῤῥίσεις δι' ὧν ἔξεσι τὸ ὑγρὸν ἀπομακρύνομεν.

Ῥοιὰ μὲν μὴ τὸ ι τὸ δένδρον. ῥοὰ δὲ ὁ καρπός.

Ῥόδον καὶ ῥοδωνιὰ καὶ ῥοδῆ διαφέρει. ῥόδον μὲν γάρ τὸ ἄνθος. ῥοδωνιὰ δὲ ὁ τόπος. ῥοδῆ ὁ τὸ φυτὸν. Ἀρχίλοχος,

Ἐ χεσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτίρωτο,
Ῥόδῆς τε καλὸν ἄνθος.

Ῥῆλος καὶ ἐρέῦλος διαφέρει. Ἀριστοφάνης ἐν ζῷ πρώτῳ Παγωδοτηρίων περὶ νεωτέρων οὕτω φησὶ κατὰ λέξιν. ῥῆλος καὶ ἐρέῦλος διαφορὰν ἔχει πρὸς ἄλληλα. τὸ μὲν γάρ ῥῆλος εἶναι εἰς θανάτου ἐλπίδα. τὸ δὲ ἐρέῦλος φιλαδέλφιν.

Σταθῆναι καὶ στῆναι διαφέρει. σταθῆναι μὲν γάρ ἐστι τοῦ ἐτέρου. στῆναι δὲ τὸ κατ' ἰδίαν ὁρμὴν καὶ προαίρεσιν. οἷον ἐστάθη ὁ ἀδρίας ὑφ' ἑτέρου. ἐστάθην ὁ νόος. ἔστη δ' ὁ ἄνθρωπος δι' αὐτό.

Στάχυς ὁ βραχέως τὸ ἐνικῶν. ἐκτεταμένως τὸ πληθυντικόν

Σταφυλὴν ὀξὺ ζυνεῖον. ὡς ἀλκὴν. καὶ σαφύλην βαρυνόνως, ὡς μελίτῶν. διαφέρειν φησὶ Πτολεμαῖος ἐν δευτέρῳ τῶν τῷ ἐν Ὀδυσσείᾳ προσωδειῶν. τὸ μὲν γὰρ βαρυζυνούμενον, φησὶν, ὄνομα ἐπὶ τῆς καθημένης μολιβδίδος πρὸς τοῖς ἀρχιτέκτοσι τίθεται. τὸ δ' ὀξυζυνούμενον ἐπὶ ὁ πώρας. ὁ αὐτὸς πάλιν ἐν δευτέρᾳ τῷ ἐν ἰλιάδι. προσωδιῶν κὲ λέξιν, φησὶν ὕστωσ.

Σταφύλη ἐστὶ νέκταν ἔχεσα.

" σαφύλη βαρυνόνως ὡς Νιόβη. οὐ γάρ ἐστιν ὅμοιον ζῷ συν
" κῆ. τῶζ γὰρ διαιρεῖ συνέκ. ἐκεῖνο δ' οὐ διαιρεῖ). Ἡράκλειδης ὁ ἡμέτερος φησὶν, ἡμαρτῆκε δοκεῖ πρὸς τοὺς Ἕλληνιν ὀξυζυνούμενον τόνομα. οὐδὲν γὰρ τῷ εἰς η λήγοντῷ θηλυκῶν ὀνομάτῳ μετέχον γένεσ τῶ ου δὲ πάτερ πρὸς τελευτῷ τος τῶ υ ὀξυζυνεῖται, ἀλλὰ πάντα τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρυνεῖται, κατὰ τὸ υ μὴ ὀξυζυνούμενα ἀλλὰ βαρυζυνοῦνται, τὸ σοιχεῖον ἔχει. οἷον κοιδύλη, δαμύλη, φεσύλη. δοκεῖ δ' αὐτὴ μία τῷ τῶν ἐπινικησαμένων τὸν Διόνυσον. ἐξ ὁ λυκοῦργος.

" Σεῦε κατ' ἠγάθεον νυσήιον, ἐδίδυλη.
ὅθεν καὶ ὁ σαφύλη βαρυτονητέον. οἱ ὀξυτονοῦντες φασὶν, ὅτι ἀπὸ βαρυτόνων ἀρσενικῶν, εἰς ος λιγόντων τὰ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ ὀξυτονεῖται. ἢ ἐὰν τὰ ἀρσενικὰ ὀξυτονεῖται, τὰ θηλυκὰ βαρυτονηθήσεται). οἷον κόθος, κοθή. νόμος, νομή. ὠνὴ, ὠνή. τίμος, τιμή. φόνος, φονή.

" Εν ἀγελεῖαι φονῆσι,
καὶ τοῦμπαλιν δλανοὰς λανάν. ἐπεὶ οὖν καὶ ἐπὶ πόσ ἀρσενικὸν ἐστι σάφυλος. οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ τῶ Διονύσου ὑιός. ὁ θηλυκὸν σαφυλὴ ὀξυζυνηθήσεται. πρὸς οὖς ἐρεῖν, ἰδοὺ μόγχος μόγχη, καὶ ὄνη ὀξυτονεῖται, φίλος φίλη,

μόνος· μόνη, μόλις· μόλις. καὶ τοῦ ὀξύτονον, καλὸς καλή. σοφὸς σοφή. καὶ τὰ θηλυκὰ ὀ βαρύνεται, ἀλλ' ὁμοζυγῆ τοῖς μὲν βαρυτόνοις τὰ βαρύζυα, τοῖς δὲ ὀξυτόνοις τὰ ὀξύζυγα. ὅθεν ὁ πρόσδοξος καὶ ἀπὸ τοῦ σάφυλος βαρυτόνου ὀνόμαστος, καὶ ὁ θηλυνὸν βαρυζυγῆ σαφύλη, ὡς ἐδίλη. τινὲς δὲ βουλοῦντες τῇ σωνηθείᾳ καὶ ὀξυτονεῖν βεβλόμενοι φασιν, ὅτι ὅσα τὸ ἀντὸ ἀπροσλάμβανον ἔχει σημαινομένου ὁμοζυγῆ. ὅσα δὲ διχαλλάσσει τοῦ σημαινομένων ὀυκέτι. ὁ μὲν οὖν φίλος καὶ φίλη, καὶ ξένος ξένη, καὶ τὰ προκείμενα, ἀπροσλαλητά ἐστι, διὸ ὁμωνυεῖ. τὰ δὲ διχφέροντα ὀυκέτι. καθάπερ γὰρ χόλος χολή. καὶ λόγος λοπή. καὶ νόμος νόμη. γόνος γονή. δόμος δομή. σεσφρος σεσφή. τοῦθος πυθή. πολὺ τούτῳ οὖν ἐν ἄλλοις ἐντελῶς εἴρηται ὅτι διχφέρει. εἰ οὖν ἐστι σάφυλος ἄρσενικὸν, διχφέρει δὲ ζῳ σημαινομένῳ ἢ σαφυλή. ὁπώρα δὲ ὀνόματος ὀξύνεται. ὁ μὲν τρικὲ μόνον τὸ Ἡρακλείδης πρὸς τὴν ἀρίμα ἰσχυρὸν, καθὰ παραγγέλλεται ὀξυνόμενον. οὐ μόνον διὰ τὰ παρακελευόμενα ζῳ ὀνόματι, ἀλλ' ὅτι καὶ ὑπὲρ δύο ἐστὶ συλλαβάς. τὰ γὰρ προκείμενα δισύλλαβα. ὥστε οὐ δὲ τοῦ ὁπώρεον ὀξυνόμενον ἀναλογία ἐπιβέπει. ἀλλὰ καὶ ἡ Πολεμαίου ἀθετεῖ παραλήρησις. καθ' ἣν διχφέρειν φησὶ τοῖς χρόνοις κοῦνομα καὶ ζῳ συμαινομένῳ.

Σημεῖον καὶ τεκμήριον διχφέρει. ἀντιφῶν ἐν τῇ τέχνῃ τὰ προιχόμενα σημεῖοις πιστεύοῦσι. τὰ δὲ μέλλοντα τεκμηρίοις.

Σιούρα καὶ σίσυρμα διαφέρει. σισύρα μὲν γὰρ τὸ ἐκ τοῦ τριχωμένων δερμάτων ἀναπόικον σέγαστρον. σίσυρμα δὲ τὸ ἐκ τοῦ κορυφῶν ἐκπόμβυον ἀμπεχόνιον.

Σιωπὸς δύο σημαίνει, θεῶν τε ναὸν, καὶ προβάτου πυθφράγμα.

Σκελὸς καὶ σκελιώτης διχφέρει. σκελὸς μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἀπὸ αὐτῆς τῆς σκελίας ὢν. σκελιώτης δὲ ὁ σκελὸς μὲν μὴ ὢν. ἢ δὲ χώραν ἀντὶ ὀπῶν.

Σιωπὴ καὶ σιγὴ διχφέρει. σιωπὴ μὲν γὰρ ἐστὶ καὶ ἀχεσις λόγου. σιγὴ δὲ σίφεις λόγου.

Σκήπτειος καὶ σκήπτειος διχφέρει. σκήπτειος μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ προφασίζειος. σκήπτειος δὲ τὸ βαλίνειος.

Σκῶμμα. γελοίως ἐνυβριστικὸς καὶ γεφυρασμοῦ διαφέρει. σκῶμμα μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐπὶ διασυρμῷ τοῦ σείλας λεγόμενον, ὁποῖον σκίμμα. γελοῖον δὲ τὸ ἐπὶ διχόυσει τοῦ ἀκροατῶν χωρὶς τινος ὕβρεως. ἐνυβριστικὸν τὸ μὴ σεμνοπρεπὲς χαρίεντος λεγόμενον. ἔιρηται) ὁ πρὸς τὸ εὖ πλέπειος τὸν λόγον. γεφυρισμὸς δὲ ἀπὸ τοῦ τοῖς ἀθήνησιν ἐπὶ τοῦ γεφύρων ἐπιγράφειν. ἐπεὶ ἔμμεθα καὶ καὶ δίκαι μέρων διασυρμοὺς τινῶν.

Σοφὸς καὶ σωετὸς διαφέρει. καθὸ ὁ σοφὸς καὶ συνετός. ὁ δὲ σωετὸς ὁυ πάντως σοφός.

Σοῖο καὶ σεῖο πρὸς ποιητὰς καὶ τοὺς ἀκριβῶς ἀναγινώσκοντας διαφέρει. σοῖο μὲν γὰρ ἐστὶ σύναρθρος ἀντωνυμία, οἷον μνήσεο παῖδος σοῖο. ἢ δὲ σεῖο ὁν σύναρθρον.

Σεῖο δέκεν (ὡς καὶ βίς. κόσα δοῖεν ἄπειρα. ἀντὶ τοῦ ζῶντος. καὶ βίς κοῦτα δοῖεν ἄκρα ὀυκέτι σοῦ (ζῶντος. καὶ φυλάττει) ταῦτα ἄκρως παῖ Ομήρου.

Σπονδαὶ καὶ σωθῆκαι διχφέρει. σπονδαὶ μὲν γὰρ ἂς ἐκ πολέμου σωτίθεντο πρὸς ἀλλήλους ἂς ἀναγράφεντο ἱερῶν οἷς διακείνον). οἷον σωβόμενοι μὴ πολεμήσειν, μήδ' ἀδικήσειν ἀλλήλους. σωτίθεντο δὲ ἐρίνην καὶ φιλίαν πρὸς ἀλλήλους. καὶ τὸ πρὸς ταύτας πραχθὲν, ἀρχὴ γίνεται πολέμου.

Σπεδάζειν καὶ ἀσπεύδειν διαφέρει. ἀσπεδάζειν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐναντίον τοῦ ποιέζειν. ἀσπεύδειν δὲ τὸ βοηθεῖν τινὶ σπουδαίως.

Στρατόπεδον καὶ στρατὸς διχφέρει. στρατόπεδον ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡ στρατεία. στρατὸς δὲ τὸ στρατιωτικὸν πλῆθος. στρατεία διεταμένως τὸ πρᾶγμα. στρατιὰ σωεσταλμένως τὸ τῶν στρατιωτῶν πλῆθος. ἐναλλάσσει δὲ πολλάκις ἐν τῇ χρήσει.

Στρατὸς καὶ στράτευμα καὶ στρατόπεδον διαφέρει. στρατὸς μὲν γὰρ καὶ στράτευμα κυρίως τὸ πλῆθος λέγεται. στρατόπεδον δὲ ὁ τόπος ἐν ᾧ εἰσι.

Συμμαχεῖν καὶ ἐπιμαχεῖν διαφέρει. συμμαχεῖν μὲν γὰρ λέγεσιν τὸ σὺν ἑωυτοῖς φησὶ Δίδυμος εἶτ' ἀντοῖς ἐπίδοκιν πολέμιοι, εἶδ' ἕτεροι ἐπιστρατεύοιεν. ἐπιμαχεῖν ὅταν τοὺς ἐπίδοξας ἀμύνοντες μόνον. διὸ καὶ Θεμιστοκλῆς ἐν τῇ πρώτῃ λέγων. κεκινδύνευκας ἀθηναῖοι συμμαχίαν μὲν οὐ ποιήσαντες, ἐπιμαχίαν δέ.

Συνεργὸν καὶ σωεργὸς διαφέρει. σωεργὸς μὲν γὰρ ὀξύνεται ὁ πρὸς τὸ ἔργον ἀνεστηκὸς ἀεὶ συμπονῶν. σύνεργος δὲ παροξυτόνως ὁ τὸ αὐτὸ μετιὼν, οἷον σύντεχνος.

Σύγγραμμα σωτάξεως διαφέρει. σύγγραμμα μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ δίχα μέτρου λόγος ὁ προσαγορευόμενος πεζός. σύνταγμα δὲ πολεμικόν τι σύσημα, ἐφ' οὗ καὶ σωεταγματάρχης ὁ τοῦ συσήματος αὐτοῦ ἄρχων.

Σύνθεσις σωτάξεως διχφέρει. σύνθεσις μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ λόγος ὁ ἐμμετρος. σύνταξις δὲ ὁ λόγος ὁ πεζός.

Συμβολὴ παρενοήσεως διαφέρει. συμβολὴ μὲν γὰρ ἐστὶν ἐισήγησις ἀντιλογίαν ἐπιδεχομένη, διὸ καὶ ἀδίκιλον τοῦ ἐκβησομένου. καὶ γὰρ ἴάν τις συμβουλεύσῃ πόλεμον, ἀμφίβολον ἐισεμφέρει. διὸ καὶ ἔχει τὸ ἀνισάμβυον. παρανόησις δὲ ἐστὶ συμβουλὴ ἀνηθέρισιν ὀυκ ἐπιδεχομένη. διχφέρει τὸ δὲ ἀντῆς λέγομεν πάντως ὁμολογεῖσθαι ἀγαθόν. ὡς εἴτις παρανόησει σωφρονεῖν. ὅπερ ἐστὶν ὡμολογημένον ἀγαθόν.

Σφάξαι καὶ θύσαι διαφέρει. θύσαι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ θυμιᾶσαι. σφάξαι δὲ τὸ ἱερεῖον σφάττει ζῶον, καὶ ὅμηρος πολὺ διαφέρειν τετήρηκεν, οὕτως μὲν τὸ θύσαι ἐπιπόν.

Θεοῖσι δὲ θύσαι ἀνώγει,

Παῖδόκλος ὃν ἑτάρων, ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυκλάς. ἐπὶ δὲ τὸ σφάξαι.

ἓν ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν.

Σταῦρος θηλυκῶς μὲν κυμίαμα, ἀρσενικῶς δὲ τὸ ξύλον ἢ

Σχισαὶ τὰ ὑποδήματα. Εὔπολις Φίλοις. (ἀκοντίδ.

Οὐ δεινά, ταῦτα δὲ ἀργέας φέρειν,

Σχισὰς ἐνεργεῖν.

Χισὸς ὁ ἀρσενικῶς χιτὼν γυναικῆος. Ἀπολλόδωρος ἐν Σχισὸν χιτωνίσκον τινὰ ἐνδέδυκας. (ἐφήβοις.

Σχολὴ τὸ ἥρεμα καθεῦδε φαμέν. σχολὴ βαδίζω, καὶ τὸ ἐν καυρῷ, καθ' ὃ λέγεται, ὅυκ εἶχον σχολήν. καὶ ἡ διαλεκτὴ, καὶ οἱ μαθηταί. διὸ φασὶν λαμπρὰν σχολήν.

Τάλαν διὰ τὸ ν τὸ ἐπίρρημα, διὰ δὲ τὸ ς, ὁ ταλαίπωρος.

Τάπητες, καὶ ἀμφιτάπητες διαφέρουσι. τάπητες μὲν γάρ ἐισιν οἱ εἰς τρία μέρη μαλακὴν ἔχοντες. ἀμφιτάπητες δὲ οἱ ἀμφοτέρων.

Τεωρόκλεον ὁ ὑπὸ ταύρου ἀναιρεθεὶς. τεωροκλέον ὁ ταῦρον ἀποκτείνας.

Τέχνη ἐπιτήδευμα διαφέρει. τέχνη μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἄνευ λόγου μὴ δυναμένη εἶναι, οἷον γραμματική, ἐμπειρικὴ. ἐπιτήδευμα δὲ τὸ λόγου χρεῖον, οἷον καλαυστική, τεκτονικὴ.

Τεχνίτης καὶ βάναυσος διαφέρει. τεχνίτης μὲν γάρ ἐστιν ὁ λογικῆς τινος τέχνης ἔμπειρος κατεστὼς. βάναυσος δὲ ὁ διὰ λόγου τινὸς ἐπιτηδεύματος.

Τέμαχμον καὶ τεμάδραχμον διαφέρει. τέμαχμον μὲν ἐστὶ τὸ νόμισμα. τεμάδραχμον δὲ τοῦ τετάρων δραχμῶν.

Τέρας σημεῖα διαφέρει. ὁ μὲν ἀπὸ τέρας πρὸς φύσιν γίνεται. ὁ δὲ σημεῖον πρὸς σωήθειαν.

Τεχνάσματα καὶ τεχνήματα διαφέρει. τεχνάσματα μὲν γὰρ τὰ κακουργήματα. τεχνήματα δὲ ἀεὶ τέχναι.

Τέχνη καὶ τεχνεῖα διαφέρει. τέχνη μὲν γάρ ἐστι τὰ τοῦ πολεμίων. τεχνεῖα δὲ τὰ τοῦ ὁμοίων.

Τίθη καὶ τιθὶς διαφέρει. τίθη μὲν γάρ ἐστιν ἡ τὸ παιδὸς ποδός. ταύτας δὲ ἔνιοι μαίας καὶ μάμμας καλοῦσι. τιθὶς δὲ ἐστιν ἡ τὸ παιδὸς ἢ μητὸς ἀδελφὴ, ἣν ἔνιοι θείαν καλοῦσι.

Τιτθὴ, καὶ ποδὸς, καὶ τιθηνὸς διαφέρει. τιτθὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ μαστὸν ἔχουσα. ποδὸς δὲ καὶ τιθηνὸς ἡ τοῦ ἄλλου ἐπιμέλειαν ποιουμένη τὸ παιδὸς καὶ μὴ τὸν ἀπογαλακτισμόν.

Τιμωρεῖαδ καὶ τιμωρεῖν διαφέρει. τιμωρεῖαδ μὲν γάρ ἐστὶ τὸ καλέζειν. τιμωρεῖν δὲ τὸ βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις.

Τίθησι καὶ τίθεντες διαφέρει. τίθησι μὲν γάρ τὸν νόμον ὁ νομοθέτης. τίθεντες δὲ τὸν νόμον οἱ δικάζοντες καὶ ἀιρούμενοι.

Τούνεκα καὶ ὅυνεκα διαφέρει. ὁ μὲν γάρ τούνεκά ἐστι τοῦ ἕνεκα. ὁ δὲ ὅυνεκα ἀντὶ τοῦ ὅτι. ἁμαρτάνει οὖν ὁ Καλλίμαχος ἐν ἀπάλῃ κὴ δύο πόπος, λέγων.

" Τοὔνεκεν ἀγαθὸν ἔχεν.

ὅτι τε δέον ἐπεῖν ὅυνεκα, τοὔνεκεν εἶπε. καὶ ὅτι ἀντὶ ἢ ὅυνεκα κοῦνεκεν εἶπεν.

Τιμωρεῖν καὶ τιμωρεῖαδ διαφέρει. τιμωρεῖν μὲν γάρ ἐστὶ τὸ βοηθεῖν τινι καὶ σωκαίρειαδ. τιμωρεῖαδ δὲ τὸ καλέζειν. καὶ σωτάττεσι. τιμωρῶ ζῳ φίλῳ, ἀντὶ ἢ βοηθῶ. τιμωροῦμαι τὸν ἐχθρὸν, ἀντὶ ἢ καλέζω.

Τιθέντες νόμον καὶ τίθησι διαφέρει. τίθησι μὲν ἢ ὁ εἰσφέρων. τίθεντες δὲ ὁ κυρῶν.

Τόμος καὶ νόμος διαφέρει. νόμος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τεμνόμενος χάρτης. τόμος δὲ ὁ τέμνων σίδηρος.

Τρίτος βαρυτόνως, καὶ πέμπτος ὀξυτόνως διαφέρει, φησὶ πολεμᾶν ὁ ἀσκαλωνίτης. ἐὰν μὲν ἢ βαρυτονήσωμεν, ἔσται ἐπὶ χρόνου. διὸ καὶ ὁ ἀσκητὴς φησιν.

ὡς πέμπτος μὲν ἔληθε δόλῳ.

ἐὰν δὲ ὀξυτονήσωμεν πέμπτος, ὡς ἐυφυὲς, ἔσται ἐπὶ ἡλικίας. οἷον πέμπτος ὁ παιδίον. ὅθεν ὁ ἀζεῖτε ἀδελφὴ, χρὴ οὖν ἀναγινώσκειν, ὡς ἀξιοῖ ἀσκαλωνίτης.

Τροχοὶ ὀξυτόνως καὶ πόροι βαρυτόνως διαφέρουσι πρὸς ἃς ἀπόκοις, φησὶ πόρων ἐν δευτέρᾳ πρὸ ἀπίνης πρὸ σωδίας. τοὺς μὲν ἢ πρὸ ἁρᾶς πόροὺς ὁμοίως μίαν προφέρουσι, ὀξυτονοῦντες πόρους δὲ βαρυτόνως λέγουσι τοὺς δρόμους. ἀναγινώσκομεν ἢ, ὡς φησιν μὲν ὁ ἀλόπη ἐυριπίδης.

" Ορᾶ Μένανδρον νόνδ. γυμνάδα σόλον.

" Στείχουσα θεωρὸν ἐκ πόχων πεπαυμένον.

ἀναλογώτερον δὲ ὁ βαρύνει. τὰ ἢ εἰς χος δισύλλαβα πρὸς ἐπιλεύτα ὄνος ἢ ο, βαρυνόντες. οἷον λόχος, ὄχος, βροχος, μόγος, κόλχος, μόχος. ὅυτω καὶ πόχος. καὶ ἐπὶ τὸ πρὸς ἑήματος εἰς ω, βαρύνεται καὶ αὐτὰ βαρυνόντες ἰσοσυλλαβοῦντα. οἷον πόλεμω πόλεμος, πόνεμω πόνος. λέγω λόγος. φέρω φόρος. ὅυτω καὶ πέχω πόχος.

Τραγωδοὶ, καὶ κωμῳδοὶ, καὶ ποιηταὶ καὶ κωμῳδοποιοὶ διαφέρουσι. τραγῳδοὶ μὲν ἢ καὶ κωμῳδοὶ εἰσιν οἱ ὑποκριταὶ τῶν κωμῳδίας καὶ τραγῳδίας. τραγωδοποιοὶ δὲ καὶ κωμῳδοποιοὶ οἱ ποιηταὶ τῶν δραμάτων.

Τύραννοι οἱ ἀρχαῖοι ἐπὶ βασιλέων ἔτασσον. Ἡρόδοτος ἐπὶ

" Κροῖσος. τυράννος δ' ἰθύνων καὶ προβάς. τελευτήσαντος

" δὲ ἀντίω Δηδίξας πὰν βασιλείην, καὶ Αριστοφάνης

" ἐν λιμνάσιοις ἐνταῦθ' ἐτυράννευεν ὑψιπύλης πατὴρ θέας

" βραδύτερον τοῦ ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν. ἔοικ' ὅτι καὶ

τὸν τύραννον βασιλέα ἔλεγον, ὡς Εὔπολις ἐν δήμοις ἐπὶ τοῦ Πεισιστράτου.

Τίθη μὲν ἐστιν ἡ μάμμη. ἐπιθθὴν δὲ ἡ προμάμμη. τιθὴ δὲ ἡ θεία, τιτθὴ δὲ ἡ βοῦς.

Υμνος ἐγκωμιαστὴς διαφέρει. ὁ μὲν ἢ ὕμνος ἐπὶ θεῶν. ὁ δὲ ἐγκώμιον ἀνθρώπων.

Υπαρ ὀνείρατος διαφέρει. ὕπαρ μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐναργὴς ὄψις. ὄνειρατος δὲ ἡ ἐν ὕπνῳ καθεύδοντι φαντασία.

Υπαντήσαι καὶ ἀπαντήσαι διαφέρει. ὑπαντήσαι μὲν γὰρ ἐπὶ ὁδοῦ λέγεται. ἀπαντήσαι δὲ τὸ περιτυχεῖν δίκην. οἷον ἀπήντησε κὴ τοῦ δίκην, ἀντὶ τοῦ παρέτυχεν.

Υποχεσις καὶ ἐπαγγελία διαφέρει. ὑπόχυσις μὲν γάρ ὁ τὸ ἀξιωθὲν διδόναι μέλλων. ἐπαγγέλλεται δὲ ὁ δίκαι πρὸς κλήσεως παρέχειν βουλόμενος.

Υποφία ὑφοράσεως διαφέρει. ὑποφία μὲν γάρ ἐστι καλοῦ τις ὑπόνοια. ὑφόρασις δὲ δόξα ἐπὶ τὸ χεῖρον.

Υπάρξαι τό, τε γενέσθαι, καὶ τὸ κατάρξασθαι.

Υπάγειν καὶ παρεύεσθαι διαφέρει. ὅτι τὸ παρεύεσθαι μέν ἐστι τὸ Σαδίζειν. ὑπάγειν δὲ τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἄγειν βοῦς ἢ ἵππους, ἵτι τοῦ ζεύγους, ὡς Ὅμηρος.

" Υ'ππαγε ζυγὸν ὠκίας ἵππους.

ὁι δὲ βοηθοῦντες τῇ λέξει φασὶν, ὅτι ὑπάγειν λέγομεν ἐν τῇ τῶν πραγμάτων. ὡσαυτὶ ὑφηγεῖται ἀντὶ τοῦ προηγεῖται. καὶ ὑπογραμμὸν ἀντὶ ἢ προγραμμόν. ὡς φησι καὶ Αριστοφάνης

" Εγὼ δὲ ὑπαίρω τὸν ἄρκον. ἀντὶ τοῦ προαίρω.

οὕτως οὖν καὶ ὑπάγειν λέγομεν ἀντὶ ἢ πράττειν. τὸ δὲ εἰς κώμπροσθεν πορεύεσθαι. μέχρις τῇ λέξει Εὔπολις ἐν

" Σύδ' ὑπαγε εἰς ζώμπροσθεν. (βάπταις.

Φακοὺς φακῆς διαφέρειν φασί. φακοὶ δὲ εἰ τὰ ὠμοὶ οὐχ ἑψηθῶς. φακῆ δὲ ἡ ἑψημένη. τεθέρη) πρὸς ζῆς παλαιοῖς ἡ διαφορά.

Φωλία καὶ φυλία διαφέρει. φωλία μὲν ἢ εἶδος ἐλαίας. φυλία δὲ ἡ χίνος.

Φάκελος καὶ φάκελον διαφέρει. φάκελος μὲν γάρ ἐστι φορτίον ξύλων. τοκυνδίλικης. φακέλαι ὕλης ἀργείας. φάκελον δὲ ὁ μὲ φλεγμονῆς ἀσασμός.

Φάσκαλος φαλακλίς διαφέρει. φέλκαλος μὲν γάρ ἐστιν ἱματιοφορία, φασκώλιον δὲ ἐστι δέρματιον.

Φαρμακεία γοητεία διαφέρει. φαρμακεία μὲν γὰρ κυρίως ἡ Ελάβη ἡ διὰ δικτηρίς τινος γενομένη φαρμάκων. γοητεία δὲ ἡ ὑπὸ ἐπιπλοκεώστε, καὶ ἐπαοιδῆς φαρμακεύς.

" Φαρμακὸς δὲ ἀξύνομος, ὁ ἐπὶ καθάρσει τοῦ πόλεως ἐξιπόμενος.

Φάσμα μὲν ἐστι τὸ ὅμοιον ἀληθείᾳ. φάντασμα δὲ τὸ ἑτερόμορφον. εἴδωλον δὲ τὸ ὅμοιον τῇ σκιᾷ. τέρας δὲ ἐναργὲς σῶμα ἑτερόμορφον. βρέτας δὲ ὁ ξόανον.

Φάγαινα μὲν λέγεται ἡ μὲ τὰς νόσους πολυφαγία. φαγέδαινα δὲ φῦμα ἀνήκεστον.

Φεύγειν καὶ ἀποφεύγειν διαφέρει. φεύγειν μὲν γάρ δίκην ὁ καταγορούμενος. καὶ ἢ ὁ καταγορῶν διώκει. ἀποφεύγειν δὲ ὁ νικήσας καὶ λυθεὶς τῆς καταγορίας.

Φθοῖοι καὶ φθιῶτες διαφέρουσι. φθοῖοι μὲν γάρ οἱ ἀπὸ ζῆς προτεσιλάου. φησὶ γοῦν ὅμηρος.

" Πρὸ φθίωντε μέδοντε,

οἷον δ' ὄυκ ἀπὸ πόλεως, ὄυ δ' ἀπὸ χώρας, ἀλλ' ἀπ' ἀνδρὸς φθίω. φθιῶτες δὲ οἱ ὑπὸ τῆς ἀχιλλέως ἀπὸ πόλεως θεσσαλικῆς φθίας, καὶ χώρας ὁμωνύμου.

Φθίνω δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα.

" Ἠγνόησεν οὖν καλλίμαχος ἐπῶν.

" Οὐδέτι πὰν φθίων εἶχεν ἀναλορίην. (ἀσπάζεσθε.

Φίλῳ καὶ νυῖῳ διαφέρει. ὅτι τὸ μὲν νυῖῳ τὸ τοῖς χείλεσιν

φιλεῖν δὲ τὸ ἀγαπᾶν καὶ ξενίζειν.

Φίλος καὶ ἑταῖρος διαφέρει. φίλοι μὲν οὖν οἱ κοινῶς ἅπαντες οἱ τὰ τῆς φιλίας δίκαια πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντες. ἑταῖροι δὲ ἰδίως οἱ καὶ τῇ ἡλικίᾳ τοῦ παλαιοῦ ἔχοντες. οἱ καὶ ἐν τῇ συμβιώσει καὶ ἐν τῇ συμπραξίᾳ πολὺν χρόνον γεγονότες.

Φόρος καὶ φορὸς διαφέρει. φόρος μὲν οὖν λέγεται ὁ φέρων. οὕτως καὶ φορὸς ἡ ἀναίρεσις. φορὸς δὲ ὁ κόπος τῆς ἀναιρέσεως, καὶ φορὸς ὁ φερόμενος.

Φράσον καὶ φράσαι διαφέρει. φράσον μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπί. φράσαι δὲ ἀντὶ τοῦ διανοήθητι.

Σὺ δὲ φράσαι. ἔμε σαώσεις.

Φριμάττειν καὶ φρυάττειν διαφέρει. φριμάττειν μὲν γὰρ τὸν ἵππον φαμέν. καὶ φριμαγμὸς ἡ τοῦ ἵππου φωνή, ὥσπερ φρυαγμός. φρυάττειν δὲ τὸν ἵππον τὸν φυσῶντα καὶ γαυρούμενον.

Φρονεῖν καὶ καταφρονεῖν διαφέρει. φρονεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ λογίζεσθαί τι καὶ ἐνθυμεῖσθαι. καταφρονεῖν δὲ τὸ ἐνδιαίζειν καὶ ὑπερορᾶν.

Φερνὴ μὲν ἡ προίξ. φέρνιον δὲ τὸ ἀλιευτικὸν σπυρίδιον.

Φύλλον καὶ φῦλον διαφέρει. φύλλον μὲν γὰρ τὸ πέταλον λέγεται. φῦλον δὲ τὸ γένος.

Φωνεῖν καὶ ὠρύεσθαι διαφέρει. φωνεῖν μὲν οὖν ἀνθρώπων λεγέσθω. ὠρύεσθαι δὲ ἐπὶ λύκων. πλοκάριον δὲ ἐπὶ τοῦ λοιπῶν τὸ ὀπαῖον ἐκάστου. ὅτι βλιχᾶσθαι μὲν γὰρ λέγεται ἐπὶ τοῦ προβάτων. μηκᾶσθαι δὲ ἐπὶ τῶν ἀγνῶν καὶ τῶν ἡ. μηκᾶσθαι δὲ ἐπὶ τῶν βοῶν καὶ τῶν ν. βρωμᾶσθαι ἐπὶ ὄνων. βρυχᾶσθαι δὲ ἐπὶ λεόντων. χρεμετίζειν δὲ ἐπὶ ἵππων. ἀφαρίζειν δὲ ἐπὶ κυνῶν καὶ Ἀθηναίοις ἀπὸ τοῦ αρ φωνῆς, καὶ ἡμῖν δ' ὑλακεῖν λέγεται.

Φωλεὸς καὶ κοίτη διαφέρει. φωλεὸς μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ ἑρπετοῦ τάσσεται. κοίτη δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων. ὥστε ἐπὶ μὲν τοῦ ἑρπετοῦ ἐρήτεον τὸ φωλεύειν. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων τὸ κοιμᾶσθαι. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀρνέων τὸ νοσεύειν. ὁ γοῦν λέγων νοσεύειν τοῦ τέκνων, ἀκυρολογεῖ. τέκνα μὲν οὖν ἀνθρώπων. νοσοῦσι δὲ ὀρνίθων. νεβροί δὲ ἐλάφων. σπύμνοι δὲ λεόντων. σκύλακες δὲ κυνῶν.

Χαρὰ θιλικῶς μὲν ἐπὶ τῆ ἀμπέλῳ πολλοὶ μεμιγμένων. ἀρσενικῶς δὲ ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πολέμοις πεπληγμένων. ἀφ' ὧν λέγουσι χαρακώματα τὰ περιφράγματα.

Χαρὰ καὶ εὐφροσύνη καὶ τέρψις καὶ εὐθυμία καὶ ἡδονὴ καὶ ἀπόλαυσις διαφέρουσι. χαρὰ μὲν γὰρ ἐστι πρόσφατος ψυχῆς ἔκπαρσις καὶ διάχυσις. εὐφροσύνη δὲ πάθος χρονίον μὴ σωφροσύνης γινόμενον. τέρψις δὲ οἱονεὶ πέψις καὶ ψυχαγωγία, ἀπὸ τοῦ ἀπαθοῦς ἐπὶ τὸ κρεῖσσον. εὐθυμία δὲ βραχεῖα ψυχῆς χαρά. ἡδονὴ δ' ἐν ψυχῆς ἀρεσίᾳ. ἀπόλαυσις δὲ ἐξ κοινῶς ἐπὶ πάσης μεταλήψεως τοιουτοτρόπου ἀγαθῆς τε καὶ φαύλης.

Χειμάζειν οὐ μόνον τὸ πολὺ χειμάζειν ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνοχλεῖν. ὡς Μένανδρος ἐν ἡνιόχῳ.

Χλαῖναν καὶ χλανίδα διαφέρειν φησὶ Δίδυμον τὸν Ἀθηναῖον πέμπτῳ περὶ Ἑλληνισμοῦ, καὶ πολλοί τινες Ξενοφῶντα. χλαῖνας μὲν γάρ φησι λέγεσθαι ἐπὶ τῶν ἐγκοιμήτων καὶ παχέων, λιὸ καὶ ὅμηρον φάναι.

Ἐν θάλαμε τ' ἐνθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ' ἐωῶν,
Δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ἐήνεα στιβαρόεντα.

χλανίδας δὲ τὰς φορεμένας καὶ μαλακωτέρας. ἀντιπίπτει δὲ τῷ πρότερήματι.

Χλαῖναν περφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπιχέω. μήποτε οὖν ἄμεινον λέγειν, τὰς μὲν χλαίνας ἐπὶ τῶν ἐγκοιμήτων, καὶ φορεμένων χλανίδας ἐπὶ μόνων τῶν φορεμένων, οὐ-

κέτι δὲ ἐπὶ τῶν ἐγκοιμήτων.

Χλαμὺς καὶ χλαῖνα διαφέρει, καθὸ δὴ καὶ πολλῶν ἀπεδείξε Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι δευτέρῳ Ἰλιάδος. ἡ μὲν χλαῖνα ἡρωϊκὸν φόρημα. χλαμὺς δὲ μακεδονικόν, μὴ ἐξακόσια ἔτη τῆς ἡρωϊκῆς ὀνομασθεῖσα. Σαπφὼ (ἄντη γὰρ μέμνη) τὴν χλαμύδα (τὸν) διαφέρειν φησὶ καὶ ὅλως χώμα-
" τι. ἡ μὲν γὰρ χλαῖνα τετράγωνόν φησιν ἱμάτιον. ἡ δὲ
" χλαμὺς ἐκ τέλειον πτυχὶ τὰ κάτω συνῆκται, καὶ ἐνοχρη-
" σαμένοις πολὺ καὶ ἀπ' ἀλλήλων διεσάνει. προσάγεται
10 Ἀριστοτέλειν, Φιλάρχον, πολέμωνα, ὅτι πολὺ διαφέρουσι.

Χιτώνιον καὶ χιτωνίσκον διαφέρει. χιτωνίσκον μὲν οὖν ὁ τοῦ ἀνδρὸς χιτῶν. χιτώνιον δὲ τὸ τῆς γυναικὸς ἔνδυμα.

Χόας σωτεσταλμένους πλὴν ἑορτῶν. ῥιοφάνης Ἀχαρνεῦσιν. ἀνόνητε λεῶς κῆ τὰ πάλαι τῆς χόας. χοᾶς δὲ τὴν πεσσοῦ μένους ἐπὶ μέρον τὸ ὄνου.

Χορήγιον καὶ χορηγὸς διαφέρει. χορήγιον μὲν τὸ διδασκαλεῖον, καὶ χορηγὸς ὁ διδάσκαλος. χορὸς δὲ τὸ σύνημα τῆς πολίδων, καὶ τῆς ἀδόντων.

Χολάδες, καὶ χόλικες διαφέρει. χολάδες μὲν οὖν τὰ ἔνδρα.
20 " κῦν δ' ἡαμαὶ χολάδας.

Χόλικες δὲ αἱ τῶν βοῶν κοιλίαι. Ἀριστοφάνης βαβυλωνίοις. ἢ βοϊαδιαρίων τις ἀπικίμενε ζεῦγ' χολίκων ἐπιθυμῶν.

Χρήσας καὶ δανεισὰς λεπτόν, καὶ νοῦς χρεοφειλέτας. χρησήριον ὁ κόπος καὶ ὁ χρησμὸς καὶ τὸ ἱερόν.

Χύται καὶ χυτῆρα διαφέρει. χύται μὲν οὖν αἱ κὴ, ἀπὸ τὰ σκεύη καὶ τὰ χυτοπωλεῖα. χυτῆρα δὲ τὰ τῶν χυτῶν ὄστρακα.

Ψαλλίον καὶ ψίλλιον διαφέρει. ψάλλιον μὲν τὸ τῆς ἵππου. ψίλλιον τὸ ἄκρον ὁρίζοντι περιτιθέμενον κόσμον. οἱ δωρίεις ψίλλιον καλοῦσι τὸ
30 ἄκρον. ὅθεν καὶ ἡμεῖς πλὴν ἐπ' ἄκρων κελίων λεγομένην προσωδίαν, ψιλὴν ἐκαλέσαμεν, ὡς φησι Πόρων.

Ψάμαθος καὶ ἄμαθος διαφέρει. ψάμαθον μὲν οὖν τὴν θαλασσίαν ἄμμον.
" Ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίησιν.
ἄμαθον δὲ τὴν κόνιν.
" τύχε δ' ἀμάθοιο Σαθείας.

Ὥρα διαίσεως τοῦ ἔτους, καὶ ἡ ἡμέρας. ψιλῶς δὲ
40 ἡ φρονῆς.

Ὠνήσασθαι καὶ ἀγοράσαι διαφέρει. ὠνήσασθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ πρίασθαί τινα τῆς πωλουμένων. ἀγοράσαι δὲ καὶ τὸ ἐν ἀγορᾷ διαθῆναι.

Ὠ τελή, καὶ ὑλή διαφέρει. ὠτελὴ μὲν γάρ ἐστι τὸ πρόσφατον βεῦμα, πλὴν τὸ ὑπτάσθαι. ὑλὴ δὲ ἡ ὑγιασμένη σάρξ ἐκ βεύματος πολαιοῦ. ὡς Ὅμηρος.
" Οὐλὴν τὴν ποτέμην σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι.

ΤΑΞΙΣ ΠΑΛΑΙΑ, ΚΑΙ

ΟΝΟΜΑΣΙΑΙ ΤΩΝ

ΑΡΧΟΝΤΩΝ.

Ἀλαλαγμὸς ἐστι τὸ εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τῆς στρατοῦ. λόχος ἔνιοι μὲν τὸ σύνημα τῶν ἀνδρῶν ν. οἱ δὲ τὸ ξζ ἀνδρῶν. ἡ β. οἱ δέ, τὸ ἀπὸ ἑκκαίδεκα ἀνδρῶν πλῆθος. ὁ καὶ τιλεῖον φασιν καὶ σύμμειξον.

Λοχαγωγός, πρωτοστάτης καὶ ἡγεμών, ὁ ἀνώς ἐστν. ἐστὶ μὲν ὁ α. καὶ ἄρξας τὸ λόχου.

Οὐραγὸς

Οὐραγὸς ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου

Στίχος καὶ δυναστία καὶ λόχος, ὁ ἀνὸ ἐστν. οἱ δὲ καὶ ἐνωμοτίαν ἀνὸ καλοῦσιν. οἱ δὲ ὁ. ε. λέγουσι τὸ λόχου πλὴν ἐνωμοτάρχου, οἱ δὲ ὁ δ.

Ἐνωμοτάρχης ὁ τῆς ἐνωμοτίας ἄρχων.

Διμοιρίαν καὶ ἡμιλοχίαν, ὁ αὐτό φασι.

Διμοιρίης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τοῦ ἡμιλόχου καὶ τῆς μοίρας.

Ἐπισάτης ὁ τοῦ λόχου ὀπίσω τεταγμένος, ὁ δὲ μετὰ αὐτὸν πρωτοστάτης. ὁ δὲ μετὰ τοῦτον πάλιν ἐπισάτης. ὡς εἶναι τὸ ὅλον στίχον ἐκ πρωτοστάτου, καὶ ἐπισατοῦ συνκείμενον. ἔνιοι δὲ λοχαγὸν μὲν, τὸν πρωτοστάτην λέγουσιν ὥσπερ καὶ οὗτοι καὶ οὐραγόν, τὸν ἐπισάτην. ὁ δὲ ἐν μέσῳ δὲ οὐκ ὠνόμασεν, ἀλλ' ἐπισάτην μὲν, τὸν μὴ τὸν πρωτοστάτην, ἤτοι β. τὸν δὲ γ, ἀπὸ τοῦ πρωτοστάτου ὑπεστάτην.

Συλλοχισμός ἐστν, ὅταν ὁ α. λόχος ἔτερος λόχου ἐπιστεθῇ, ὥστε λοχαγὸν λοχαγοῦ, καὶ οὐραγὸν οὐραγοῦ, καὶ οὗς μεταξὺ οἷς ὁμοιόγοις παρίσασι.

Παρασάτης, οἱ ὁμόλοχοι ἀνδρῶν ζ δ. καὶ ὁ ἡγούμενος τεταράχης.

Τάξεις δὲ αἱ δύο τεταρχίαι, ἀνδρῶν. ξκν. καὶ ὁ ἡγούμενος πάλαι μὲν ταξιάρχος, νῦν δὲ ἑκατοντάρχης.

Σύνταγμα, ὁ ἔνιοι πεντάταξιν. αἱ. β. τάξεις, ἀνδρες. σνε. καὶ ὁ ἡγούμενος συντάγματάρχης. τοῦ δὲ ἔνιοι, καὶ ξεναγίαν καλοῦσι, καὶ ξεναγὸν τὸν ἡγούμενον.

Πεντακοσιαρχία. τὰ. β. τάγματα. ἀνδρες φιβ. καὶ ὁ ἡγούμενος πεντακοσιάρχης.

Ἐξακοσιοι, τούτοις τὸν πάλαι ἡ τάξις εἶχεν, ὡς καὶ ὅλον νομα δηλοῖ. λέγει τάξεως ἐξάριθμοι ἦσαν. ἐστὶ δὲ ε. σραβδοκήρυξ, σαλπιγκτής, σημειοφόρος, ὑπηρέτης δὲ, υραγός. νῦν δὲ καὶ τὸ συντάγματος λέγοντες, καὶ τῆς ἄλλων. ἔχειν δὲ τοῦτος, πλὴν τάξιν ἢ ὁ σύνταγμα. τὸν μὲν οὖν ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνῃ τὸ πρακτόμενον. τὸν δὲ ὅπως ἐφ' σημείῳ ἢ μὴ ἢ φωνὴ κατακούοιεν ἐξ θόρυβον. τὸν δὲ σαλπιγκτὴν ὅπότε μὴ σημεῖα βλέπειν διὰ κονιορτὸν. καὶ τὸν ὑπηρέτην ὥστε τι τῆς εἰς πλὴν χρείαν πρακομίσαι. τοῦγε μὴν ἐκπαιον οὐραγόν, πρὸς τὸ ἐπανάγειν τὸν ἀπελεπόμενον τῆς πλὴν τάξιν, οἱ τῆς. δ. ἄνω τυπτομένων κατὰ μέτωπον κάτω τάσεις.

Ξεναγία. αἱ. β. πεντακοσιοπαξίαι, ἀνδρῶν ακδ. οἱ δ' πλείοσι τοῦ τὸ πλῆθος χιλιαξίαν καλοῦσι. καὶ χιλίαρχον τὸν ἡγούμενον.

Τετραρχία. αἱ. β. χιλιαξίαι, ἀνδρῶν. βμη. οἱ δὲ καὶ τέλος ὀνομάζουσι, καὶ τὸν ἡγούμενον τετράρχην. οἱ δὲ τελευτάρχην.

Φαλαγγαρχίαι, αἱ. β. κιεαξίαι ἀνδρες. δ ε. τοῦ ζ ε. ἔνιοι καὶ ἀπρόμην κέραλος φασιν. οἱ δὲ μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο καὶ ὁ ἡγούμενος στρατηγός, νῦν δὲ φαλαγγάρχης.

Διφαλαγγία. αἱ. β. φαλαγγαρχίαι. ἄνδρες κε ε β. τοῦ ζ δὲ καὶ μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται, ἀλλὰ καὶ κέρας, καὶ ὁ ἡγούμενος κεράρχης.

Φάλαγξ, ἡ τετραφαλαγγαρχία. αἱ. β. φάλαγγοι. ἄνδρες. ιε. χιλιάδες καὶ τπδ. τοῦ ζ γὰρ ἡ τελεία καὶ εὐχρηστος φάλαγξ.

Μῆκος ἐστὶ φάλαγγος τὸ α. ἐκ τῆς λόχων σύνταγμα, ὁ μίαν ἐυθεῖαν τάσιν ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. καλεῖται δὲ τοῦ καὶ πρόσωπον, καὶ μέτωπον. καὶ δόμα, καὶ πρόταξις. καὶ πρωβλοχία. καὶ πρωβόλαξ. ὁ δὲ κατοῦτον ζοῦτο σίχος καὶ πρόβαλλε κεί μῆκος δὲ τὸ πτερον (υγὸν καλεῖται, καὶ ὁ πίτος πίζον, καὶ ἑξῆς ὁμοίως.

Βάθος ἐστὶ φάλαγγος, τὸ μὲν τὸ μέτωπον ἄπαν. καὶ ὁ ἀπὸ

λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος, κατὰ βάθος λέγεται.

Ἐυγεῖν ἐστι, τὸ ἐπ' ἐυθείας ἐφ' ἑνὸς μίκος στίχῳ κεῖσθαι. ἢ ἐφ' ἑλλήλων ἔχειν.

Στιχεῖν ἐστι τὸ ἐπ' ἐυθείας κεῖσθαι κατὰ βάθος στίχω. τοῦ γὰρ καὶ κυρίως στίχος λέγεται.

Διχοτομία φάλαγγος, ἡ εἰς β ἴσα διαιρεῖται τὰ μέρη καλεῖται κέρατα. τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας λέγεται καὶ δυρά. τὸ δὲ λοιπὸν δεξιὸν κέρας, καὶ κιφαλή, καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον καὶ δεξιὰ ἀρχή.

Ἄραρος καὶ ὁμφαλὸς καὶ σωρὸς ἡ, πρᾶγμα ὡς ἔνιοι, καὶ σῶμα ὡς ἕτεροι, ἡ διχοβασία καλεῖται.

Σπαλίζειν, πειλτασταὶ, πελοί, τῆς πειλικῆς ἐστὶ καὶ μαχίμου δυνάμεως. ἔχουσι δὲ διαφοράν. σπαλίζειν μὲν γὰρ λέγουσι οἱ βαρυτάτῃ κεχρημένοι σπαλίσει, κατὰ τὸν μακεδονικὸν τρόπον, ἀσπίσι πεπεφρεσι καὶ δόρασι πεπεμκισέροις. πελοὶ δὲ οἱ κεφοτάτῃ, κεχρημένοι γὰρ τόξῳ καὶ ἀκοντίοις καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης, ἢ ἐκ χειρός. οἱ δὲ πελτασταὶ μίσσκωσι κεχρημένοι σκευῇ. ἡ γὰρ πείλτη μικράς ἐστν ἀσπιδίσκη, καὶ κούφη, καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῆς σπαλιτοῦ λειοτόμυρα ἐστὶ δὲ τῆς ὀχήματικῆς σωάμεως δεῖς διαφεραί. ἡ μὲν γὰρ ἐστν ἱππική, ἡ δ' ἀρμάτῃ. ἡ δὲ δ' ἐλιφάντῃ. τοῦ δὲ ἱππικοῦ τὸ μὲν ἁπλῶς οὕτω καλεῖται, ἱππικὸν καὶ ἱππικόν. τὸ δὲ ἅμαξικὸν. καὶ ἅμαξικοι μὲν οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστράσιν σωδεδεμένον ὀχούμενοι. οἱ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. τὸ δὲ κυρίως ἱππικοῦ τὸ μὲν ἐστν καταφρακτον, ὃ ἐν ζοῦς ἱππικὸς καὶ ζοῦς ἱππίας πεφραγμένας παρέχεται, τὸ δὲ ἀκαταφρακτον. τούτῳ δὲ οἱ μὲν θυρεοὺς ἔχοντες θυρεοφόροι καλοῦνται. οἱ δὲ ἀσπίδας δορατοφόροι. ἀυτῆς δὲ οἱ μὲν μόνον ἀκοντίζουσιν, ἐις δὲ χεῖρας εἰς πολεμίους ὀυκ ἔρχονται, καὶ καλοῦνται ἱππακοντισταί, καὶ δὴ ταραντῖνοι. οἱ δὲ τόξοις, οἱ λέγονται ἱπποτοξόται. ἔτι δὲ οἱ μὲν δορατοφόροι, οἱ δὲ καὶ ἀσπιδοφόροι καὶ ξυσοφόροι. καὶ οὗτοι καὶ εἰς ἱππῖν ὀνόμασιν. ὄνζοι. δὲ ἐστν οἱ ἀπὸ τῆς ἱππικῶν καὶ πολιτικοῦ πολεμίοις δόρασι μαχόμενοι. οἱ δὲ ἀκροβολισταὶ, οἷον τοξόται καὶ σφενδονῆται καὶ ἀκοντισταὶ καὶ λιθοβολοῦντες. ἔτι τὸ ἱππικῆς δὲ ὠμάμεως κατάφρακτοι, ἱππακοντισταὶ, ἐλαφροὶ, θυρεοφόροι, οἱ καὶ τοραντῖνοι, ἱπποτοξόται.

Πύκνωσις κατὰ πρόσταξιν καὶ ἱππισάτιν, τοῦ ἐστι πύκνωσις τῆς μάχης καὶ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἄνηρ, πέχεις. β. ὁ δὲ ἀπολῶς τεταγμένος, πάχεις δ.

Σωφρονισμὸς ὅταν ἕκαστος ἄνηρ τῆς ἐν τῇ φάλαγγι ἰσοτάχειας πάχω ἕνα. τοῦ καλεῖται σωφρονισμός.

Πρόταξις φιλῶν ὅτε τῆς ἄλλων ὄντων ἐν πολέμῳ προτάττοντες. ὑποτάξις δὲ, ὅτε ὑποτάττοντες. προσένταξις δὲ, ὅταν καὶ ἐμπολεμούμενοι τῇ φάλαγγι. πεφεύγασι δὲ καὶ παρένταξις τοῦ.

Παρεμβολὴ παρεντάξεως διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ ἐστι τῆς ὁμοίων παρένθεσις, οἷον ὅταν τῆς πεζὸ ὁπλίτας, ἢ φιλῶν πεζὸς φιλούς. παρένταξις δὲ ἡ τῆς ἀνομίων, οἷον ὅταν τὰ φιλοὺς, ἢ φιλῶν πεζὸς ὁπλίτας.

Λόχος ἀνδρῶν δυοῖ.

Σύστασις τέσσαρες λόχοι, ἀνδρῶν λβ.

Πεντηκονταρχία β. συστάσεων, ἀνδρῶν ἐξήκοντα τεσσάρων.

Ἑκατονταρχία β. πεντηκονταρχίαι. ἀνδρῶν ρκδ. ἑκάστη δὲ ἑκατονταρχία ἑκατὸν τάσσεται.

Ψιλαγία β ἑκατονταρχίαι, ἀνδρῶν δισχοσίων πεντηκοντα ἑξ.

Ξεναγίαι β. φιλαγίαι, ἀνδρῶν ρλβ.

Σύστεμμα β. ξεναγίαι, ἀνδρῶν χιλίων κδ.

Ἐπιξεναγία δύο συστέμματα, ἀνδρῶν δ χιλίων μν.

Στίφος. δύο ἐπιξεναγίαι, ἀνδρῶν τετρακιχιλίων ςε.

Ἐπίταγμα δύο στίφη, ἀνδρῶν ὀκτακιχιλίων σβ. τούτου ἕνεκα

οἱ ἀνδρῶν κ. ἱππεαγοὶ μὲν δύο, συρεμματάρχαι δὲ δύο λοιποί.

Ἐμβολον πεζοτάξεως ὄνομα βιᾶσθαι. ἔστι δὲ ὁ ἥμισυ τῆς ξόμβος τοιοῦδε ὄν·

Ῥόμβος δὲ ἡ πεζοτάξις ὀνομάζεται καὶ σφηνοειδής.

Ἴλη ἱππέων ἐστὶν ἑξακοντατεσσάρων.

Ἑκατοντάρχια β. ἴλαι, ἱππέων ρκε.

Ταραντάρχια β. ἑκατοντάρχαι, ἱππέων διακοσίων πεντηκοντοῖξ.

Ἱππαρχία β. ταραντῖνοι, ἱππέων πεντακοσίων δώδεκα.

Ἐπιφανεστάρχια, β ἱππαρχίαι, ἱππέων χιλίων ἑκατοντεσσάρων.

Τέλον, δύο ἐπιφανεστάρχιαι, ἱππέων δισχιλίων τετρακοσίων ὀκτώ.

Ἐπίταγμα β. τέλη, ἱππέων τετρακισχιλίων 55.

Κλίσις ἡ κῆ ἄνδρα κίνησις.

Κλίσις ἐπὶ δόρυ ἐστίν, ἡ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις. ἐπανάκλισις δὲ ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις.

Ἐπὶ ἀσπίδα κλίσις ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ὁμοίως.

Μεταβολή ἐστιν ἡ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γιγνομένη κλίσις κῆ νάτα τὰς τῆς ὄψεις μετατιθεῖσα. ἧς δύο διαφοραί ἡ μὲν ἀπὸ τῆς πολεμίου, ἣν καὶ ἐπὶ οὐρὰν ὀνομάζουσιν ἡ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἀπὸ οὐρᾶς καλεμένη. ἔνιοι δὲ οὖν καὶ αὐτὴν ὑπογράφουσιν.

Μεταβολή ἐστι μετάληψις τῆς προοῦπαρχούσης ἐπιφανείας, εἰς τὴν κατ' οὐρὰν ἐπιφάνειαν. ἢ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῆς πολεμίου μεταβολή, δὶς ἐπὶ δόρυ κλινάντων γίνεται, ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, δὶς ἐπὶ ἀσπίδα.

Ἐπιστροφή ἐστιν, ἐπὶ δὲ ἂν τὸ πᾶν σύνταγμα συνενώσαντες κῆ πεζεστάτην καὶ ἱππεστάτην, καθάπερ ἑνὸς ἀνδρὸς σῶμα ἐπὶ δόρυ, ἢ ἐπ' ἀσπίδα ἐγκλίνωμεν. καθάπερ ἐπὶ κίνδυνῳ [ἐπὶ λοχαγὸ, πανὸς τὸ τάγμα] τῆς ἐνεχθεῖσης καὶ μεταλαβὸν [ἀπὸ τῆς ἀρχῆς] ἀπὸ τῆς μπροσθεν, ἐπιφάνειαν δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν. διαμυθόντος ἑκάστου τῆς πεζεστάτων, καὶ [τῶν] ἱππεστάτων.

Ἀναστροφή ἐστιν ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιστροφῆς, εἰς τὴν προτέραν χώραν. πεζοπασασμὸς δὲ ἐστιν ἡ ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τὸ τάγμα [τῆς] κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τῆς ὀπίσω πόστων. ἱππεπασασμὸς δὲ ἐστιν, ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν σωματικῶν κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν. ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίνηται. τὴν ἀριστερὰν ἐπιφάνειαν. ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν, εἰς ὀρθὸν δὲ ἐστιν ἀποδοῦναι, τὸ ἐπὶ τὴν ἀρχῆς θέσει ἀποκαταστῆσαι ἄνδρα ἕκαστον. ὥστε ἐπὶ δόρυ κλίνειν, ἐκ τῆς πολεμίου κελεύοντος. εἶτ' ἄνθις εἰς ἀρθὸν ἀποδοῦναι δήσει ἐπὶ τοὺς πολεμίους τὴν δεξιὰν καλεῖ δὲ τοῦτο καὶ ἐπ' ὀρθὸν ἀποκαταστῆσαι.

Ἐξελιγμῶν δύο εἰσὶν ἰδέαι, ἡ μὲν κῆ λόχου. ἡ δὲ κατὰ ζυγάδιδη δὲ ἀνὰ ἑκάτερον αὐτῆς β. καλεῖται γὰρ ὁ μὲν μακεδών, ὁ δὲ χερεῖος. οὗ καὶ κρίνεται καὶ πρὸς πόνον καὶ λοῦσι. τοῦ τῆς δὲ μακεδὼν ἐξελιγμός ἐστιν, ὁ κατὰ λόχους, ὁ μεταλαμβάνων τὴν φάλαγγος τὸν ἔμπροσθεν τόπον. ἀντὶ δὲ τῆς κῆ προσωποῦ ἐπιφανείας, τὴν ὀπισθεν. χορεῖος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγγος τῆς ὁπλιτῶν κατὰ μέρος. ἀνὰ ὧν προκατεῖχον τόπον ἑτέρους μεταλαμβανόντων, τὸ μὲν λοχαγοῦ, τὸν τῶν οὐραγοῦ. τὸ δὲ οὐραγοῦ, τὸν τῶν λοχαγοῦ. ἀντὶ δὲ τῆς κῆ προσωπον ἔμπροσθεν ἐπιφανείας, τὴν ὀπισθεν. οἱ δὲ δὶς κατὰ ζυγὰ ἐξελιγμοὶ γίνονται, ἐπεὶ δ' ἂν ἀπὸ τῶν ἀπολομῶν τὰ κέρατα καθιστάναι. τὰς δὲ ἀπολομὰς τῶν κεράτων, χάριν τὸ τὰ μέσα ἐχυροποιεῖν. καὶ ὁμοίως τὰ δεξιὰ ἐν τοῖς ἐνωνύμοις. καὶ τὰ ἐνώνυμα ἐν τοῖς δεξιοῖς.

Διπλασιάσας, διχῶς λέγεται, ἡ γὰρ τόπον ἐν ᾧ ἡ φάλαγξ.

μένον τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, ἢ ἀριθμὸν ἀυτῶν. γίνεται δὲ ἑκάτερον διχῶς, ἢ κατὰ λόχον, ἢ ζυγά, τοιοῦτον δὲ ἔστιν κῆ μῆκος καὶ κῆ βάθος. κῆ μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμὸς ἀνδρῶν, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων λόχων, παραβάλλωμεν ἢ παρεμπλέκωμεν, ἄλλους αὐτοῖς ἀριθμούς. τὸ μῆκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τῆς φάλαγγος ὥς τε πύκνωσιν γενέσθαι μόνον ἐκ τῶν ἀνδρῶν διπλασιάσεως. κῆ βάθος δὲ, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων ζυγῶν παρεμβάλλωμεν, ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσάριθμα. ὥστε καὶ τὸ βάθος πύκνωσιν εἶναι μόνην. κατὰ μῆκος δὲ οὐ πάσχει. ὁ δὲ διπλασιασμὸς, ὅταν πλὴν προειρημένων κατὰ μῆκος πύκνωσιν, μανότητι μεταθέωμεν μὴ παρεντεθέντι, ἐξελίξωσι κῆ μῆκος. κατὰ βάθος δὲ γίνεται τὸ πάλι διπλασιασμὸς, ὅταν πλὴν προειρημένων καὶ τὰ βάθος πύκνωσιν μεταθέωμεν μανότητι. ἢ ὅταν παρεντεθέντες ἐξελίξωσι κατὰ βάθος. ἔνιοι δὲ τοὺς τοιούτους διπλασιασμοὺς ἀποδοκιμάζουσι. καὶ μάλιστα ἐγγὺς ὄντων τῶν πολεμίων. ἐφ' ἑκάτερα δὲ τῶν μεράτων, τοὺς ψιλοὺς καὶ τοὺς ἱππέας ἐπιτείνοντες πλὴν ὀψιν τῆς διπλασιασμοῦ, χωρὶς παραχῆς τῆς φάλαγγος ἀποδιδόασι.

Πλαγία λέγεται φάλαγξ, ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τῆς βάθους πολλαπλάσιον. ὀρθία δὲ λέγεται, ὅταν ἐπὶ μέρατος πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τῆς μήκους. καθόλου δὲ πᾶς μῆκος μὲν λέγεται τῶν τάγμα. ὃ ἂν τὸ μῆκος ἔχῃ πλεῖον τῆς βάθους.

Λοξὴ λέγεται φάλαγξ, ἡ τὸ ἕτερον μέρος ὀπότερον ἂν προείρηται πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα, καὶ ἐν ἀνδρὶ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη. τὸ δὲ ἕτερον ἐν ἀποστάσει δι' ὑποσολῆς ἔχουσα. δεξιὰ μὲν, ἡ τὸ δεξὶον προβεβλημένη. λαιὰ δὲ, ἡ τὸ λαιόν.

Παρεμβολὴ λέγεται ἐπειδὰν προτετεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα ἐκ τῶν ἐπιτετταγμένων καθίς ὧν) ἀνὴρ τοῖς ἐπευθείας.

Πρόταξις δὲ ὅταν ἕκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ ἕκατέρου κῆ τὸ μέρος αὐτὸ προεκβῆ τι τῆς τῶν πάσῃ φάλαγγι, κατ' ἐυθὺ τὸ μεῖζον τῆς τάξεως.

Ἐντοξὶς δὲ ἐπειδὴ ἄντις προαιρῆται τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστήματα τῆς φάλαγος ἐντάσσειν ἄνδρα παρὰ ἄνδρα. ἔνιοι δὲ τὸ καὶ παρέν αξιν ὀνομάζουσιν.

Ἐπαγωγὴ λέγεται, ὅταν τάγμα τάγμα ὑποτάσσῃ, οἷον τεταρχίας ἡγεμένης, αἱ λοιπαὶ τεταρχίαι ὑποτάσσονται ἢ ξεναγίας ἡγεμένης, αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐπακολουθοῦσι, καὶ καθόλου ὅταν σύνταγμα σωτάγματι ἐν πορείᾳ ἕπηται. ὥς τε τοῖς τῶν προειρημένων σωτάγματος ὀυραγοῖς ζοῦς ἐξῆς τάκματος ἡγεμόνας συνάπτειν.

Παραγωγὴ λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται τοὺς ἡγεμόνας ἐκ τῶν ἐνωνύμων ἔχουσα ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν δεξιῶν μεράων ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, ἐνώνυμος πεζεγωγή λέγεται. ἐὰν δὲ ἐπὶ τῆς ἐνωνύμων δεξιὰ πεζεγωγὴ εἴτε ἡ πορεία, ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται. εἴτε πεῖ ἓν μονοπαλεύρῳ, ἢ διπαλεύρῳ, ἢ τριπλεύρῳ, ἢ τετραπαλεύρῳ τάγματι βαδίζῃ. μονοπαλεύρω μὲν ὅταν μονοχόθεν φοβηθῇ. διπλεύρῳ δὲ ὅταν διχόθεν. τριπλεύρῳ δὲ ὅταν τριχόθεν. καὶ τετραπλεύρῳ, ὅταν οἱ πολέμιοι ὦσιν ἀχόθεν ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶντες.

Ἀμφίσομος φάλαγξ καλεῖται. ἡ τοῦ ἡμίσεως τῶν ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν ἀστεραμένης ἀπὸ σφῶν ἔχουσα ὡς ἀντιπάσσειν. διφαλαγγία δὲ ἀμφίσομος, ἥτις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει, ἐν πεζεγωγαῖς. τεταγμένα δὲ ἑκατέρων τῶν μερῶν, τοὺς δὲ ὀυραγοὺς ἔχουσα ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν πεζεγωγαῖς τεταγμένας.

Ἐπιτρόσομος φάλαγξ καλεῖται, ἥτις ἂν πορεύηται, τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα ἐν ἐνωνύμῳ πεζεγωγῇ, τουτέστι τοὺς ἡγεμόνας

ἐνωνύμους, τὸ δὲ λοιπὸν ἥμισεως τοὺς ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ.

Κοίσομος δὲ ἐν πορείᾳ διαφαλαγγία ἐστὶν, ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας φάλαγγος ἐκ τῆς αὐτῆς μερῶν ἔχει τεταγμένας, οἷον ἐκ δεξιῶν, ἢ ἐξ ἐνωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος.

Ἐμβολὴ δὲ καλεῖται, ὅταν ἡ ἀμφίσομος διφαλαγγία, τὰ μὲν ἡγοῦ μέρα κέρα [α] ἀλλήλοις συνάπτῃ τὰ δὲ ἑπόμενα διαστήσῃ.

Κοιλέμβολον δὲ καλεῖται, ἐναντιδίαν ἡ ἀντίσομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα σωπάπτῃ, τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ.

Πλαίσιον ὀνομάζεται πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς ἐξῆς τάξεται τις ἐπτομένη σχήματι.

Πλινθία δὲ ἡ πλινθίον λέγεται, ὅταν τεταγώνῳ σχήματι ταυτὸ τῶ πράξῃ, ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τῶ γράλλα διαλάσσων ἰσὸ πλευρον καλεῖ.

Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστὶν, ἥτις τοῖς ὑπεναντίοις τόποις ἀνακυκλουμένη ἐξομοιοῦται, πρὶν δὲ λόγον ἔσχεν, ἐξιφοειδὴς ἡ φάλαγξ ὅλη γίνεται, καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

Ἐπιπαμπὴς δὲ ἐπὶ τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσαπίπτει τὰ δὲ κέρατα ἐκ τῆς ὀπίσω μερῶν, ὅρθιον ὑφ' ἑαυτῇ ἔχει τεταγμένα.

Ἐσπαρμένη δὲ ὅταν εἰς ὄκκους πολείονας διελύῃ τὰ τάγματα.

Κυρτὴ δὲ καὶ κοίλη, καὶ ἐπικάμπτων λέγεται, ἡ εἰς τοὐπίσω, καὶ πρόσω ἢ ὁ σῶμα κοίλον ἔχουσα, ἢ κυρτὸν, ἢ ἐπικαμπῆς. καὶ τοῦ ὡς ἔρῃ, ἢ εἰς τοὐπίσω, ἢ εἰς τὸ πρόσω, ὥς τε τὰ εἴδη αὐτῆς γένεσθαι, καὶ ἑκάστης τῆς μιᾶς εἰς τοὐπίσω χιαματιζομένης, ἢ εἰς τὸ πρόσω.

Ὑπερθλάσις λέγεται, ὅταν ἐξ ἑκατέρων μερῶν τῆς φάλαγος ὑπερέχωμεν τῆς πολεμίων.

Ἐπισμὸς ἐστιν, ὅταν ὁ βάθος τῆς φάλαγος συναιρῆται καὶ ἀντὶ ἑνὸς τυχὸν ἀνδρὸν ἐλάττους γίνωνται.

Ἀπρόμερωσις δὲ, ὅταν ἐκ τὸ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῆς πολεμίων.

ΤΕΛΟΣ.

ΟΡΒΙΚΙΟΥ

ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑ ΤΑΞΕΩΝ.

Ἀστέον δὲ ὅτι τῆς περὶ τὸ στράτευμα τάξεων καὶ ἡγεμονιῶν, ὁ μὲν πέντε ἀνδρῶν ἀριθμὸς καλεῖται πεμπάς, ὁ δὲ ἄρχων πεμπάδαρχος. ὁ δὲ τῆς δέκα, δέκας, καὶ δεκάδαρχος. ὁ δὲ τῆς πέντε καὶ ἑκοσιπεντάρχος, καὶ λοχαγός. ὁ τῆς πεντήκοντα, πεντηκοντοῦς καὶ πεντηκοντάρχος. ὁ τῆς ἑκατόν, τάξις, καὶ ταξίαρχος ὁ τῶν πεντήκοντα καὶ διακοσίων, σύνταγμα. καὶ συνταγματάρχης. ὁ τῆς πεντακοσίων, πεντακοσιοῦς, καὶ πεντακοσίαρχος. ὁ τῶν χιλίων, χιλιοῦς καὶ χιλίαρχος. ὁ τῆς δισχιλίων, μεραρχία καὶ τέλος, καὶ μεράρχης, καὶ τελάρχης. ὁ τῆς τετρακισχιλίων φάλαγξ, καὶ φαλαγάρχης. ὁ τῆς μυρίων, μυριοῦς καὶ μυρίαρχος. εἰ δύο διαφαλαγγαρχία, τετραφαλαγγαρχία ἀνδρῶν μυρίων ἑξακισχιλίων, καὶ ὁ ἄρχων τετραφαλαγγάρχης. τὸ μέντοι περὶ πάντων ἄπαν στρατευμα ὁμονύμως τοῖς μερικοῖς τάγμασι λέγεται φάλαγξ. καὶ ὁ ἡγούμενος, στρατηγός. τῶν δὲ ἱππικοῦ, ἱππάρχος. τὸ δὲ συναμφότερον πεζοῖς καὶ ἱππεῦσι, στρατιά. τῆς δὲ στρατιᾶς τὸ μέτωπον λεγόμενον, ὃ καὶ πρῶον ἐγγὺς καλοῦσι, πρωτοστάτης, καὶ ὁ ἡγούμενος πρωτοστάτης. οἱ δὲ παρ' ἑκάτερα τεταγμένοι κέρατα, διξέονῆς καὶ ἐνώνυμοι, οἱ αὐτοὶ καὶ παρασάτης. ὁ δὲ ἀεχὸς ὁμωνύμως. οἱ δὲ ὄπισθεν αὐτῆς ὡς ἐπὶ τὸ βάθος τεταγμένοι ἐπισάτ). τὸ δὲ ἐπὶ τούτοις πρὸς τὸ βάθος ἔχοντα ἐγγὺς, ὀυρά καὶ ὀυραγός. ὁ αὐτὸς δὲ ὀπισθοφύλαξ. ἢ σωλήθεκα πεντηκονταφύλακα αὐτὸν καλῇ. ὁ δέγε τῶ παντὸς στρατῶ ἡγεμονεύων,

βασιλεύς.

ΤΑ ΤΟΥ

Η ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ.

Η διζευκτικὸς σύνδεσμος φιλούμενός καὶ πυθανόμενος, πόσα σημαίνει; τέσσαρα. ἐν μὲν πυκνοπληρωματικὸν σύνδεσμον. ὡς κἀκεῖνεῖ ἢ πολὺ φέρτερόν ἐστιν. καὶ ἐπιζήημα βεβαιώσεως, ἀντὶ τοῦ ὄντως. ὡς κ. Η᾽ μάλα δὴ τίθησι μυθωτὶς ἄλκιμος υἱός. σημαίνει καὶ ἐῆμα ἀντὶ τοῦ εἶπε. ὡς κ. Ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ᾽ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων. καὶ ἀπορηματικοῦ συνδέσμου. ὡς τὸ. Η᾽ μοῦνοι φιλέσσ᾽ ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων Ἀτρεΐδαι; φιλούμενον δὲ καὶ βαρύτονον, πόσα σαίμνει; τέσσαρα, σύνδεσμον διαζευκτικὸν τὸν τὰ ἐναντία ἐν τῇ συντάξει διτῆσαῦτα. ὡς κ. Η᾽ νέος ἢε τοσλαιός. ἢ, ὑποδιαξευκτικόν, ὑποδιαζευκτικὸς δὲ ἐστιν, ὅ διάφορα πράγματα τιθεῖς, καὶ μηδὲν ἕτερον ἐν τῇ αἰτήσει διαιρῶν, δῖον. Δόσμοι χρυσὸν ἢ ἄργυρον. καὶ διασαφηνικόν. διασαφητικὸς δὲ ἐστιν, ὅταν δύο προτάσεις, ἐν ἀρέσῃ. οἷον Θέλω τύχης σαλαγμόν, ἢ φρενῶν πίθον. Ρ᾽ανὶς φρενῶν μοι μᾶλλον, ἢ βυθὸς τύχης. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ καθάς. ὡς κ. Η᾽ θέμις ἐστὶν ἄνακξ ἀγορή.

ΤΑ ΤΟΥ

ΩΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ.

Ο ὡς πόσα σημαίνει; λ. β. τί καὶ τί; Παραβολήν. Ὡς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας. Ἀνταποδόσιν. Ὡς ἄντις καθ᾽ ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερόχων. Ὑπερβολήν. Ὡς ὄνη ἀπότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς. Ὁμοίωσιν. Ὡς ὅδε᾽ ὀδυσεὺς μεγαλήτορος ἠὲ ἔοικεν. ἀντὶ τοῦ ὅμως. Ἀλλ᾽ ὀυδὲ ὡς ἑτάρους ἐρρύσατο ἱεμένους περ. Ἀναφοράν. Ὡς οἱ μὲν Ζιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. Θαυμασμόν. Ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν, ἐχέφρονι πηνελοπείῃ. Ἀντὶ τοῦ ὄντως. Ὡς ἐπεὶ ὧν πολέων ἐξέσυτο φαίδιμος ἕκτωρ. ἐν ἵνα σύνδεσμον. Ὡς μοι καὶ τόνδ᾽ ἄνδρα πολάρτον ἐξονομήνῃς.

ΣΙΓΝΙΦΙ

CATIONES VOCABVLI Η.

Coniunctio disiũctiua tenui spiritu et accẽtu circũflexo quot modis significat? quatuor. Cõpletiuã coniunctionem, vt illud. Qm̃ multo præstãtius est. Et aduerbium confirmandi pro eo quod est verè, vt illud
Certe iam obijt fortis Mencetij filius.
Significat & verbũ pro eo quod est dixit, vt
Dixit, & nigris supcilijs annuit Saturnius.
Et pro dubitatiua coniunctione, vt illud.
An soli amant vxores mortaliũ miseroꝝ Atridæ.
Spiritu vero tenui, & accẽtu graui quot modis significat? quatuor. Coniunctionem disiunctiuam quæ contraria in cõstructione separat, ut Aut nouus aut vetus.
Aut subdisiunctiuam. Est autem subdisiũctiua, quæ differentes res determinat, & nihil aliud in petendo determinat. vt
Da mihi aurum aut argentum.
Aut explanatiuam. Est autem explanatiua, cum è duobus propositis, vnum tollit, vt
Malo fortunæ guttã, quàm mentis dolium
Stilla mentis potior, quã fundus fortunæ.
Est & pro quatenus, vt illud,
Quatenus fas est rex forum.

ΣΙΓΝΙΦΙ

CATIONES VOCABVLI ΩΣ

Ως particula quot modis significat? triginta.
Parabolam, ut
Vt? leo lętatus est magnũ nactus corpus.
Redditionem.
Sic sursum per turbã subijt Troianorũ illustriũ.
Superlationem.
Vt non grauius aut impudentius aliud muliere. Similitudinem.
Ita hic Vlyssis magnanimi filio similis uisus est. Pro eo quod est tamen.
Veruntamen non seruauit sõcios quanquam uellet. Relationem.
Sic hic quidem talia inter se loquebantur.
Admirationem.
Vt bonæ mẽtes erant prudenti Penelopæ.
Pro eo quod est sic.
Sic ait, & portis erupit splendidus Hector.
Vt coniunctionem.
Vt mihi & hunc uirum magnum nomines.
Vt

Ὅπως.
Ὡς σοὶ σῆς δὶς τὶ παρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι.
Ὅτι.
Ἔγνως ὡς θεός εἰμι.
Καὶ κ.
Ὡς δὴ τῶδ᾽ ἐνενεά σφιν ἐπιβάλω.
Κ. ἔασεῖ.
Ὡς ἴδε χῶρον ἔρημον ὅθ᾽ ἕστασαν ὠκέες ἵπποι.
Κ. ἐπ᾽ ἐνικρὶν ἐδιάβρεχμα.
Ὡς ὄφελε θάνατός μοι ἀδῆν κακός.
Κ. δὲ.
Ὡς ἀν ἔσσετ᾽ ἀπὸ σεῦ φίλον τέκος.
Κ. νεῖ σωσαπῆνὸν σύνδεσμον.
Ὡς ὑμεῖς πρὶν ἐμεῦ θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε.
Κ. ὁμοίως.
Μνήσομαι ὥς μ᾽ ἀσύμφυλον ἐν ἀργείοισιν ἔρεξεν.
Κ. ὅμως.
Ὡς πρῶτον κίκορας δαμάσατο.
Κ. ὅσον.
Καὶ κρέας ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον.
Κ. ἐν δὲ σύνδεσμον.
Ὡς οὐδὲ ποτὲ μὲν δαμήσομαι ἄκιμον ἦεν.
Κ. ἐυθέως.
Ὡς ἴδεν ὥσμιν μᾶλλον ἔδυ χόλος.
Κ. ὡσαύτως.
Ὡς δὲ καὶ νῦν μοι ἄγαθε θεοὶ πίθοι βεβαίωσιν.
Ὡς χαρὶν ἐς ἄνθρωπος ἀνθρώποις.
Τὸ ἀλλά.
Ὡς τοῦτο ἀληθεά τις, ἀπιὸν τόδε.
Τὸ ἕως.
Ὡς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀείρων.
Τὸ οὕτως.
Ὡς ποτ᾽ ἔην νῦν αὖτε νεώτερος ἀντιόωσι.
Τὸ ἔτι
Ὡς ὀνὴ ἔστι χάρις μετ᾽ ὄπιθ᾽ εὐεργέων.
Διηγηματικὸν κεφάλαιον.
Ὡς ἦλθ᾽ ὡς ἀιγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
Τὸ λίαν.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σα κύριε.
Τὸ ζοῦζον.
Ὡς φαίηκες, ἵνα πάντες ἴδωσι ἴδε ἥρωες ἀνδρῶν.
Τὸ ὡπόν, ὅπερ μόνον φιλοῦσι τοῖς ἄλλοις πάντοις δεσμεμένων καὶ δεξιωμένων.
Τοῖς ἰδίοις προθέσεσιν.
Ὡς ἀεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον.

ΤΕΛΟΣ.

Vt.
Vt libes Ioui patri & alijs immortalibus.
Quia.
Nosti quod deus sim.
Et illud.
Quia ob id illas Phœbo.
Postquam.
Postquam uidit locum desertum ubi steterãt ueloces equi. Vtinã aduerbiũ optãdi.
O utinã mors mihi mala subreperet.
Ea propter.
Ob id postea à te chare fili.
Si coniunctionem continuatiuam.
Si uos à me celerem ad nauem iretis.
Similiter.
Memini similiter quæ mihi imperito Argis fecerit. Tamen.
Tamen prius Cicoras domuit.
Quantum.
Et carnem quantum ei manus capiebant.
Enim coniunctionem.
Nõ enim tibi à fluuio domari fatale erat.
Protinus.
Vt uidit protinus eum magis inuasit ira.
Eodem modo
Eodem modo rursus nũc mihi inuidetis dij.
Confirmationem.
Sic gratiosum est homo hominibus.
Sed.
Sed huius ueritas quædam, Atticum hoc.
Donec.
Donec hic inde multum uictum & aurũ congregans. Sic,
Sic olim eram, nunc rursus iunior obuiantiũ.
Amplius.
Amplius non est gratia postea benefactorũ.
Narratiuum caput.
Vt uenit, sic Aegistus adornauit tristem mortem. Valde.
Valde magnificata sunt opera tua domine.
Tantum.
Tantum Phæaces super omnes periti hoïes.
Auriculã, quod solũ tenuat omnibus alijs aspiratis & acutis.
Ad p̃positionem.
Vt semper similem ducit deus ad similem.

FINIS.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ

ΕΦΕΛΚΥΣΤΙΚΟΥ Ν, ΕΚ ΤΩΝ

ΤΟΥ ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ.

Περὶ τοῦ ἐφελκυστικοῦ ν, ἤγουν τοῦ τιθεμένου ἐν σωτερείᾳ λόγῳ οὐχὶ ὁ ἀχασμώδη τον. Ἐν τοῖς ὀνόμασι ἐφελκουσι τὸ ν, ἀεί δοτικῆς τοῦ πληθυντικῶν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ μεζόνων, φωνήεν τος ἐπαγομένου. οἷον,

τοῖς ἄεισιν ἴδωσι.

τᾶς ἐλότησιν ἐυφραίνομαι. τοῖς βήμασιν ἐμπρεπῶς τύφασιν ἐμωλωτίθην. καὶ τὰ παῦλα συμφώνου ἐπαγομένου γράφεται ν. τοῖς ἄεισι δίδωσι. τοῖς τύπτουσι μωλωτίζομαι. καὶ ἐν ἀνωνυμίαις ἐφελκυστικὸν τὸ ν, σφίσιν, ὅμως καὶ σφᾶσιν, ὡσαύτως καὶ νᾶσιν. τὸ δὲ μὴν πάντοτε μετὰ τοῦ ν. Ἐν τοῖς ἐήμασι δὲ πλέα πρόσωπα ἐνικῶν καὶ πληθυντικῶν, ἐν τοῖς ἀφελομένοις χρόνοις, ἐφέλκουσι τὸ ν. ἔτυπτεν ἐκεῖνος. ἔτυπτεν οὗτος. τύπτουσιν ἄλλοι. τύπτουσιν ἕτεροι. καὶ τὰ ὁμοῖα. Καὶ ἐν τοῖς ἀπίστοις πλέονσι τοῦ ἐνικῶν. γράφοιεν οὗτος. ἀναγνώσοιεν ἐκεῖνος.

Τινὲς δὲ ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἐήμασι, καὶ ἄνωθεν, κάτωθεν, οὐρανόθεν, γῆθεν, καὶ τοῖς ὁμοίοις, ἐφέλκυστικὸν λαμβάνουσι τὸ ν. ὅθεν καὶ συμφώνου ἐπαγομένου, οὐ γράφουσιν ἀνό. οὐρανόθε τὸ φῶς. γῆθε τὰ ἄνθη. ἡ δὲ σωκράθεια τοὐάντοτε μετὰ τοῦ ν τὸ παῦλα γράφει.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ

πρὸς τοὺς ἐν τοῖς ἐήμασι κανόνας

ἀκριβάς καὶ ὁμοιότητας.

Οὐ χρὴ ἀκριβεῖν ἐν τοῖς ἐήμασιν ὁμοιότητας ἀσαφείας καὶ κανόνας ἀσφαλεῖς, καὶ τύπους ἀκριβεῖς. Πρότερον μὲν γὰρ εὑρέντες τοῖς ἀνθρώποις αἱ λέξεις οὐχὶ πάνυ ἀνάγκην τὸ πρὸς ἀλλήλους ὁμιλεῖν, εὔσεφον δ' ἐπιγενομένη ἡ τέχνη, τὰ μὲν ἤδη ὡμῶθη ἐυθμίσαι, καὶ εἰς εἰκόνα τινὰ ἀγαγεῖν. τὰ δὲ μὴ δ' ὡμωθεῖσα ἔκασεν ἀφ' ἧς εἶχον σωκθείας.

Καὶ πᾶς ἡ ἄντις ἠριθμήσαιτο τὸ τέχνης τὸ ἐυπόδεμπτον τε καὶ ἄσατον; Ἐ ὀμε ἡ, λόγμα ὂν καὶ αὐτὴ ἀνθρώπινον, φθορᾷ ὑποκεῖται καὶ αὕτη, καὶ μεταβολῆς, καὶ ὁσσῆ οἷα δὴ καὶ τ' ἄλλα τοῦ ἀνθρώπων πράγματα.

Εὕροι ἡ ἄντις σκοτῶν λέξεις πλείσας, οἷς ἄλλως μὲν οἱ πάλαι ἐχρῶντο ἄνθρωποι, ἄλλως δὲ οἱ νῦν. Καὶ ἀεὶ τοῖς πάλαι οὖσαι ἐν χρήσει, παρεωράθησαν καὶ, ἀπεῤῥίφθησαν ὕσεφον. ἰδοὺ ἡ τὸ πύραν Θ βασιλικὸν ὂν ὄνομα πρότερον, βλαφσφημεῖ τὸ νῦν. καὶ, τὸ χυδαῖοι οἱ πεπλιθυσμένοι, ἀπὸ τοῦ χύδην λεγόμενον, νῦν ἴδη ὀνειδισμοῦ λαμβάνει τὸ. καὶ τὸ πανοῦργ Θ ἴδη φρονίμων λαμβανόμενον πρότερον, βλαφσφημεῖ τὸ νῦν. καὶ, τὸ δικαίσιον καὶ, ἐκδίκιον τὸ ἔξω τοῦ αἰσίου καὶ τὸ δικαίου ἐλέγετο, νῦν δὲ ἴδη κακοῦ λαμβάνει: καὶ, τὸ ἀνόσ Θ πάλαι μὲν τὸν ἄταφον ἐδήλου, νῦν δὲ τὸν ἀσεβῆ. καὶ, τὸ καθωσιωμένος πάλαι μὲν τὸν ὅσιον ἐδήλου, νῦν δὲ τὸν ἀφιερωμένον. καὶ, τὸ κάθαρμα ἀπὸ τοῦ καθαίρω, καὶ, τὸ ἄγος, καὶ, τὸ ἀνάγκης ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ σένομαι γινόμενα, πάλαι μὲν ἴδη ἐπαινοῦ ἐλαμβάνονται, νῦν δὲ ἴδη ψόγου. Τὸ δὲ πανάγκης ἴδη ἐπαινοῦ μόνον ἀπὸ τοῦ ἀνοῦ πεχρόμενον. καὶ, μυρία ἕτερα εὕροι τις ἂν ὁμοῖα τούτοις ἐξετάζων. ἃ χρὴ καὶ τὸν προσήκοντα λόγον ἐκάστῳ ἀνάγειν ὡς εἰς λιμένα τινά, εἰς ὃν πρισήκοντας ἐκ τοῦ τεσσάρων τοῦ ὀρθογραφίας κανόνων ἀναλογίαν φημὶ διάλεκτον, ἐτυμολογίαν, καὶ ἱσορίαν.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΕΡΙ ΔΙΑ-

ΛΕΚΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΕΧΝΙΚΩΝ.

Διάλεκτος ἐστι γλώσσης ἰδίωμα. εἰσὶ δὲ διάλεκτοι πέντε, ἀττική, δωρίς, αἰολίς, ἰάς, κοινή. καὶ, ἀττὶς μὲν ἐκλήθη ἀπὸ ἀττίδος τοῦ κραναοῦ θυγατρός. αἰολὶς δὲ ἀπὸ αἰόλου τοῦ ἕλληνος. δωρὶς δὲ ἀπὸ δώρου τοῦ ἕλληνος. ἰὰς δὲ ἀπὸ ἴωνος τοῦ, ξούθου τοῦ ἕλληνος καὶ κρεούσης τῆς ἐρεχθέως θυγατρός. κοινὴ δὲ ἐκ τοῦ τεσσάρων συνεσῶσα. ἔχει δὲ ἑκάστη διάλεκτος οἰκεῖον ἰδίωμα.

Περὶ διαλέκτων προοίμιον ἕτερον.

Διάλεκτοι πέντε, ἰάς, ἀττὶς, Δωρὶς, Αἰολὶς, Κοινή.

Περὶ ἰάδος.

Ἰὰς δέ ἐστιν ἡ κεχρημένη ἴωνες. δοκεῖ δὲ ἀρχαῖα εἶναι αὐτοῖς. ἴδιον δὲ αὐτοῖς ἐστιν, ἀντὶ τοῦ α, καὶ η κεχρῆσθαι. καὶ, τὰς περισσωμένας συλλαβὰς εἰς δύο διαιρεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ π, τὸ κ λαμβάνειν. καὶ, ἀντὶ τοῦ δασυνσῶν συναλοιφῶν, ψιλότητας ἐκφέρειν. καὶ, ἐπαίτινων λέξεων τὸ ι ὑποξαιρεῖν. χρῶνται μὲν οὖν καὶ η ἀντὶ τοῦ α, οἷον θύρην ἀντὶ τοῦ θύραν. καὶ ἡμέρην ἀντὶ τοῦ ἡμέραν. καὶ ὠφελείην ἀντὶ τοῦ ὠφέλειαν. τὰς δὲ περισσωμένας συλλαβὰς εἰς δύο διαιροῦσιν. ἀντὶ τοῦ ποιῶν γὰρ, ποιέειν λέγουσιν. ἀντὶ τοῦ π τὸ κ λαμβάνουσι. τὸ γὰρ πῶς, κῶς λέγουσιν. ἀντὶ τοῦ δασυνσῶν συναλοιφῶν ψιλότητας ἐκφέρουσιν, ὅτ' ἂν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ ἱππόπων, ἐπίπτων, καὶ ἐφορᾶν, ἐπορᾶν. ἐπὶ δὲ τινων λέξεων τὸ ι ὑποξαιροῦσιν, ἀντὶ τοῦ πονήσω, πονέσω λέγουσι. ἰὰς δὲ ἀπὸ ἴωνος τοῦ ἀπόλλωνος καὶ, κρεούσης τῆς ἐρεχθέως θυγατρός.

Περὶ ἀττίδος.

Ἀττὶς δὲ ἐστι διάλεκτος, ἣ κέχρηνται ἀθηναῖοι. ἴδιον δὲ αὐτῆς ἐστι, κατακόρως κεχρῆσθαι ταῖς συναλοιφαῖς, καὶ τὰς λέξεις ἀδιαιρέτως ἐκφέρειν. ἔτι δὲ καὶ τὸ τ καὶ ρ ἀντὶ τοῦ σ λαμβάνειν. καὶ τὸ υ ἀντὶ τοῦ ε, καὶ, ἀντὶ τοῦ σ τὸ ξ. ταῖς μὲν οὖν συναλοιφαῖς κατακόρως χρῶνται. ὅτ' ἂν λέγωσι θυμάτιον ἀντὶ τοῦ ἱμάτιον, καὶ, φροίμιον ἀντὶ τοῦ προοίμιον. ἀδιαιρέτως δὲ λέγουσι τῶν λέξεων ἐκφέρουσιν, ὅτ' ἂν λέγωσι παλαῖῶν, ἀντὶ τοῦ παλαιῶν. καὶ νηρῇδα ἀντὶ τοῦ νηρηΐδα. καὶ τὸ ρ καὶ τ, ἀντὶ τοῦ σ λαμβάνουσι. πλὴν θάλασσαν γὰρ θάλαττον, καὶ τὸ πράσσειν πράττειν. ἄλλην ἀντὶ τοῦ θερσαλέως, ἄρσενα, θυῤῥαλέως, ἄῤῥενα λέγουσιν. ἀντὶ τοῦ ε τὸ υ λαμβάνουσιν, ὅτ' ἂν λέγωσι, τοὔνδυμα, τὸ ἔνδυμα. τοὔγκλημα, τὸ ἔγκλημα, κοῦλαιον, τὸ ἔλαιον. τοπίσημον, τὸ ἐπίσημον. τοὔργον, τὸ ἔργον. Ἀντὶ δὲ τοῦ σ τὸ ξ, ὅτ' ἂν λέγωσι ξύμπας ἀντὶ τοῦ σύμπας,

DE GRAE-

CARVM PROPRIETATE linguarum ex ſcriptis de arte Ioan. Grammatici.

Ialectus eſt linguæ proprietas. Sũt autẽ dialecti quinque, Attica, Dorica, Aeolica, Ionica, Cõmunis. & Attica quidẽ uocata eſt ab Atthide Cranai filia. Aeolica uero ab Aeolo Hellenis filio. Dorica aũt à Doro Hellenis filio. Ionica aũt ab Ione filio Xuthi, q fuit Hellenis & Chreuſę Erechtei filię. Cõmunis aũt q̃ ex his quatuor cõſtat. habet aũt unaquęq; dialectus ꝓpriũ idioma.

De dialectis proœmium alterum.

Dialecti quinque, Ionica, Attica, Dorica Aeolica, Communis.

De Ionica lingua.

Ionica autẽ eſt qua uſi ſunt Iones. hanc autẽ antiquã eſſe cõſtat. Propriũ aũt ipſius eſt, pro α η uti, & circũflexas ſyllabas in duo diuidere. & pro π, κ accipere, & pro aſpiratis collisionibus tenues proferre, & quibuſdã dictionibus ι auferre. utũtur igit η pro α, ut ianuã pro ianuã, & diem pro diem, & utilitatem pro utilitatem. Circũflexas autẽ ſyllabas in duo diuidũt. pro facere eũ facere dicũt. pro π, κ accipiũt. nã quomodo. quomodo dicũt. pro aſpiratis collisionibus tenues, pferũt, cũ dicunt, ꝓ in equis, in equis. & inſpicere, inſpicere. Quibuſdã dictionibus ι auferũt, pro laborare, laborare dicentes. Ionica autem ab Ione Apollinis filio, & Creuſa Erechthei filia.

De Attica lingua.

Attica uero eſt dialectus, qua uſi ſunt Athenięſes. Peculiare autẽ ipſius eſt affatim uti cõtractionibus, & dictiones inſeparabiliter proferre. tum uero & τ & ρ pro σ accipere, & υ pro ε, & pro σ, ξ. Cõtractionibus igit abunde utũtur, cũ dicũt ueſtis, pro ueſtis, & proœmiũ pro proœmium. coniunctim uero nonnullas dictiones proferũt, cum dicunt paternum pro paternum, & Nereïda pro Nereïda, & ρ & τ pro σ accipiunt. mare enim mare, & facere, facere. Rurſum pro audenter, maſculũ, audẽter, maſculũ dicunt. pro ε, υ accipiunt, cũ dicũt indumentũ, pro indumentũ. crimen, crimen. oleum, oleum. inſigne, inſigne, opus, opus. pro σ uero ξ, cũ dicũt uniuerſus, pro

A.I. uniuerſus.

σύμπας, καὶ ξυμφορὰν ἀντὶ τοῦ συμφορὰν, καὶ ξωθήκιον, ἀντὶ τοῦ σωθήκιον. καὶ ξύμβολον, ἀντὶ τοῦ σύμβολον. καὶ ξωσθήκη, ἀντὶ τοῦ σωσθήκη. ἐκλήθη δὲ ἀτθὶς, ἡ τοῦ ἀπικῶν, ἀπὸ ἀτθίδος τῆς κρανοῦ θυγατρός.

uniuersus. & calamitatem, pro calamitatem. & intellexit, pro intellexit, & signum pro signum. & fœdus pro fœdus. Vocata est autem Attica, quæ Atticorum est. ab Atthide Cranai filia.

ΠΕΡΙ ΔΩΡΙΔΟΣ.

DF LINGVA DORICA.

Δωρὶς δὲ κέκλησται διάλεκτος, ἣ κέχρηνται Δωριεῖς. ἴδιον δὲ αὐτῶν ἐστιν, ἀντὶ τοῦ η, ου α χρῶνται καὶ ἀντὶ τοῦ ω, ου α. καὶ ἀντὶ θηλυκῶν ὀνομάτων ἐνικῶν. πλειθωτικὰς πτώσεις ἐκφέρειν. καὶ ἀντὶ τῆς ᾳ διφθόγγου, ου ω χρῶνται, καὶ ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου, τὸ η παραλαμβάνουσι. καὶ ποτὲ ἀντὶ τοῦ θ, σ. καὶ ἐπὶ τινων λέξεων τὸ ι ὑποπιπτουσι. ἀντὶ μὲν οὖν τοῦ η ου α χρῶντες, ὅταν λέγωσι τὸ ἥλιον ἀντὶ τοῦ ἥλιον. καὶ ἡμέραν, ἀντὶ τοῦ ἡμέραν. καὶ νύκτα ἀντὶ τοῦ νύκτερις. καὶ ἀδὺ ἀντὶ τοῦ ἡδύ. ἀντὶ δὲ τοῦ ω ου α χρῶνται, ὅταν λέγωσι μοῦσαν μοῦσαν, θύραν θύραν. ἀντὶ δὲ ἐνικῶν θηλυκῶν ὀνομάτων πλειθωτικὰς πτώσεις ἐκφέρουσιν, ὡς ὅ' ἂν λέγωσι καλὴν καλάς. σοφὴν σοφάς. ἀντὶ δὲ τῆς ᾳ διφθόγγου ου ω χρῶνται, ὅτ' ἂν λέγωσι μούσας μώσας. ἀντὶ δὲ τῆς ει διφθόγγου ου η χρῶντες, ὅτ' ἂν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ εἰδέναι, δρομεῖν, λαβεῖν εἰδῆν, δρομῆν, λαβῆν. ἀλλὰ καὶ λάβεν, ἀντὶ τοῦ λαβεῖν. καὶ δράμεν ἀντὶ τοῦ δραμεῖν. καὶ ἔλθεν, ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν λέγουσι. δωρὶς δὲ ἐκλήθη ἀπὸ δώρος τοῦ ἑλλήνου παιδός.

Dorica autē uocata est dialectus, qua uſi ſunt Dores. propriū ipſius eſt, pro η, α uti, & pro ω magno α, & pro fœmininis nominibus ſingularibus plurales caſus proferre, & pro ου diphthōgo ω uti, & pro ει diphthōgo η aſſumere, & interdū pro θ, σ, & quibuſdam dictionibus ι detrahere. Pro η igitur α utūtur, cū dicūt ſolē, p ſolē & diē, p diē. & Venus, p Venus. & ſuaue, p ſuaue. Pro ω. autē α utuntur, cum dicunt muſarum, muſarum. ianuarum, ianuarum. Pro ſingularibus autē fœmininis nominibus plurales caſus proferūt, dicendo pulchrā, pulchras. doctā, doctas. Pro ᾳ autē diphthongo ω utuntur, dicēdo muſas, moſas. Pro ει autē diphthōgo η utunt, cū dicūt, p uidere, currere, accipere: uidere, currere, ac cipere. Sed & accipere, p accipere, & curre re, p currere, & uenire, p uenire dicūt Doriса aūt appellata eſt a Doro Hellenis filio.

ΠΕΡΙ ΑΙΟΛΙΔΟΣ.

DE LINGVA AEOLICA.

Αἰολὶς δὲ λέγεται διάλεκτος, ἣ κέχρηνται Αἰολεῖς. ἴδιον δὲ αὐτῆς ἐστι, τὰς ὀξυτόνους λέξεις ἀντιστρέφειν, καὶ τισιν ὀνόμασι θηλυκοῖς ἀττικατικῆς πτώσεως, τὸ ι προσθέναι. καὶ ποτὲ ἀντὶ τοῦ υ, ου ω χρῆσθαι, καὶ ἀντὶ τοῦ ο, ου ω, καὶ τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνήεντων, ψιλῶς ἐκφέρειν, καὶ ἀντὶ τῆς η διφθόγγου, τὸ ει πτέπειν. καὶ προσθέναι ἐπὶ τοῦ λέξεων τοῦ ρ τὸ β. ἀντὶ δὲ τοῦ δύο μμ, δύο ππ λαμβάνειν, καὶ τὰς λέξεις μὲν ἀναστρέφουσι τὰς ὀξυτόνους, τὸ ποταμὸς ποτάμου λέγοντες, καὶ τὸ καλὸς κέλου. τισὶ δὲ ὀνόμασι θηλυκοῖς ἀττικατικῆς πτώσεως τὸ ι προσθέασιν. ὅταν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ καλὰς καλαῖς. σοφὰς σοφαῖς. ἀντὶ δὲ τοῦ υ, ου ω χρῶνται, ὅταν λέγωσι λειπῶσαι ἀντὶ τοῦ λειπούσαι, καὶ ἰδῶσαι ἀντὶ τοῦ ἰδοῦσαι, καὶ λαλῶσαι ἀντὶ τοῦ λαλοῦσαι. ἀντὶ δὲ τοῦ ο ου ω χρῶνται, ὅταν λέγωσιν ὤμμον ἀντὶ τοῦ ὄμμον. τὰ δὲ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνηέντων, ψιλῶς ἐκφέρουσιν, ὅταν τὸ ἡμέρα ψιλῶσι, καὶ τὸ ἥλιος, καὶ ὑμᾶς. ἀντὶ δὲ τῆς ει διφθόγγου ου η χρῶνται, ἀντὶ τοῦ κυθαίρειαν κυθαίρηαν λέγοντες. καὶ ἀντὶ τοῦ μαθεῖν καὶ ἐλθεῖν, μαθῆν καὶ ἐλθῆν. προτιθέασι ἐπὶ τινων λέξεων πρὸ τοῦ ρ τὸ β. τὰ ῥόδα βρόδα λέγοντες, καὶ τὰ ῥάκη, βράκη. ἀντὶ δὲ τοῦ δύο μμ, δύο ππ λαμβάνει, τὰ ὄμματα, ὄππατα λέγοντες. ἔστι δὲ τινα ἰδίως ποιῶ αὐτοῖς χηματιζόμενα. ἀντὶ γὰρ τῆς μετὰ προθέσεως, πλὴν κατὰ παραλαμβάνουσι. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ πλὴν βουλὴν βωλὴν λέγουσι, καὶ πλὴν γῆν, γᾶν. καὶ τὸν ἀγῶνα, ἄγωνον. τὸν δὲ τρίαμον, τἀρῆαμον. ἐκλήθη δὲ Αἰολὶς ἀπὸ Αἰόλος τοῦ ἑλληνος παιδός.

Aliog neq; dicēdū ipſas dialectos, ſed liguas. Hellanicas aūt cōtingit appellari, quod cū Hellen Iouis qdē filius, cognomēto autē deucaliōis, loca p græciā occupaſſet, oēs q dē cōtigit dici Hellanicas uoces, ſpaſ'r aūt denoiatiōes ab illius filijs accepiſſe. Diſpſis eū his in plura loca, atq; eādē uocē nō amplius ſeruātibus, ſed cū locorū mutatione unā uocē quoque mutantibus, accidit dialectos dici. A Doro ergo Deucalionis, & Pyrrhæ filio, illos qui migrarunt in loca circa Parnaſſum, & Aeſopum, Doriēſeis ab ipſo appellari omneis cōtigit, et dialectū Doricā, qua ualde utuntur Rhodijq; & Cretēſes, & Pelopōneſij, & Siculi, & Libyci, & antiquā Epeirū habitantes.

Ab Aeolo aūt Helle. filio, & Pyrrhę æolica uocata ē. hic. n. cū. x. urbes cōdidiſſet, & regionē Aeoliā, & dialectū æolicā noiauit.

Ionica aūt ab Ione Xuthi, qui fuit Hellenis & Creuſæ Erechthei filia, uocata eſt. hic enim linguā, quæ eadē atq; Attica uidebatur, cum cōmigraſſet, & condidiſſet. xiij. urbes, ab ſe Ionicā appellauit. urbes autē hę, Clazomenę, Lebedus, Phocęa, Priene, Miletus, Mycale. Erythra, Tius, Samus, Colophō, Epheſus, Chius, Smyrna.

Attica aūt uocata eſt uel ab Atthide Cranai filia (fuit aūt is Atticę rex) uel uocata ē ſic eo quod ad littus eſſet, ęſſi Atticā dixerit.

Intelligit aūt dialectus triariā, ſcdm totius noīs mutationē, ſcdm ptē quādā. ſcdm accidēs. ſcdm totius noīs mutationē ſic. quē admodū æolēſes muliebre indumētū ca-

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΗΣ.

Οἱ μὴ βεβλόμενοι τὴν κοινὴν καταριθμῆν διάλεκτον ταῖς προειρημέναις τέσσαρσιν ἀντιῶνται τούτῳ τῷ τρόπῳ. οὐ δὲ γάρ φασιν ἴδιον ἔχειν ἴδιον, ἀλλ' ὥσπερ τετραφάρμακον λύναμις ἐκ τεσσάρων συνεστῶσα, τετραφάρμακον λέγεται, οὐδὲν ἴδιον ἔχουσα, οὕτω καὶ ἡ κοινὴ διάλεκτος ἐκ τεσσάρων συναρμοσθῆσα, οὐκ ὀφείλει συναριθμῆσθαι ταύταις. τῶν δὲ πλὴν κοινὴν διάλεκτον εἰσηγησαμένων, οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι πᾶσαις συμβέβληται ταῖς διαλέκτοις ταῖς ὁμοφώνοις, οἷον φίλος, νύξ, καὶ τὰ τοιαῦτα. οἱ δὲ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔχουσα τύπον, ἀλλ' ἐκ διαφόρων λέξεων συνηθροισμένη, μετακπάσας δὲ αὐτῆς οὐχ εὑρίσκουσαι. ἐάσθι ἔγραφεν ὅμηρος, ἀτείδι ἀριστοφάνης, ἀμφίδι θεόκριτος, ἀσιλίδι ἀλκαῖος, κοινῇ πίνδαρος.

Qui nolūt cōmunē linguā annumerare Dialectū prædictis quatuor, arguūt hoc modo. neq; enim, aiūt, haberi ,ppriū, ſed ſicut quadripharmacos uis ex quatuor cōſtās, quadripharmacū dicit, nihil ,pprij habēs, ſic & cōmunis dialectus ex q̄tuor coaptata nō debet adnumerari his. Ex ijs autē, q cōmunē dialectū introducūt, alij dicunt, quoniā oibus ſeſe inſinuat dialectis eiuſdē uocis, ut amicus, nox, & hmōi. Alij nō habere formā, ſed ex uarijs dictionibus cōgregatā. decidētię aūt ipſius, nō ſueniunt. Ionica ſcripſit Homī. Attica Ariſt. Dorica Theoc. Aeolica Alcęus, cōmuni Pidarus.

ΕΤΕΡΩΣ ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.

ALITER DE DIALECTIS.

Διάλεκτός ἐστι λέξις ἴδιον χαρακτῆρα τύπου ἐπιφαίνουσα. ἢ, λέξις ἴδιον ἢ κοινὸν ἐπιφαίνουσα χαρακτῆρα. διάλεκτοι δὲ εἰσιν, εἰ καὶ πλὴν κοινὴν τις καταριθμοῖη, πέντε, ἰάς, ἀτθίς, δωρίς, αἰολίς κοινή. ἡ γὰρ πέμπτη ἴδιον οὐκ ἔχουσα χαρακτῆρα, κοινὴ ὠνομάσθη, ἤτοι ὅτι τοῖς κοινῇ τῶν τεσσῶν χαρακτῆρσι χρῆται, καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων καθέστηκεν. ἢ ὅτι κοινῶς αὐτῇ πάντες χρῶνται. ἢ διότι ἐκ τούτας ἄρχονται, ὡς τούτας οὔσης πρῶται. ἀναπεμπέον δὲ ταύτην μὲν ὡς πρὸς κανόνα, τὰς δὲ λοιπὰς πρὸς ἰδιότητα. τὰς μὲν οὖν βαρβάρας ἐν πολίσει οὔσας καὶ ἀπεριλήπτους, οὐκ ἔστι ξένδιον παραδοῦναι.

Dialectus eſt dictio ,ppriæ inſigne formæ oſtēdēs, uel dictio peculiarē uel cōem oſtēdens notā. Dialectī aūt ſunt, ſi & cōem qs adnumerauerit, qnq; Ionica, Attica, Doriса, Aeolica, cōmunis. Nā quinta ,ppriā nō habēs notā cōis noīata eſt, uel quia cōiter oīm notis utit, & ex q̄tuor cōſtat, uel ga cōiter ea oēs utūtur, uel ga ex hac icipiūt, tanq; ea ſubiecta oēs. Remittēdū aūt hāc quidē quaſi ad regulā, reliquas uero ad ,pprietatē. Itaq; barbaras in multitudīe exiſtētes, & īcōphēſibiles, nō ē facile tradere.

Ἀλλωστε, οὐ δὲ λεκτέον αὐτὰς διαλέκτους, ἀλλὰ γλώσσας. τὰς δὲ ἑλληνικὰς σωιβὴν καλοῦσι, ὡς ἑλλὴν τοῦ διὸς μὲν ὑιοῦ, κατεπίλησιν δὲ λευκαλίων, τοὺς κατὰ πλὴν ἑλλάδα τόπους κατεχηκότας, πάσας μὲν σωιβὴν λέγουσι ἑλληνικὰς φωνὰς, κατ' εἶδος δὲ τὰς προσωνυμίας ἀπὸ τοῦ εἰρῆνε πάσαν λαβεῖν. διασπαρέντων γὰρ τούτων εἰς πλείονας τόπους, καὶ ἀπὸ πλὴν φωνὴν ὄνε ἔτι φυλαξάντων, ἀλλὰ τῇ τοῦ τούτων μεταβολῇ ἅμα καὶ πλὴν φωνὴν μεταβαλόντων, σωιβὴν διαλέκτους λέγουσι. ἀπὸ μὲν οὖν δώρος τοῦ λευκαλίων καὶ πύῤῥας πάσης, μετοικήσαντας εἰς τοὺς πρὸς τὸν παρνασσὸν τόπους καὶ αἰσωπὸν, δωρίς ἀπ' αὐτοῦ προσαγορευθῆναι πάντας συνέβη. καὶ διάλεκτον δωρίδα, ἢ πάνυ χῶντες ῥόδιοί τε καὶ κρῆτες, καὶ πελοπεννήσιοι, καὶ σικελοί, καὶ λίβυες, καὶ οἱ τὴν παλαιὰν ἤπειρον οἰκοῦντες.

Aliq; nec; dicēdū ipas dialectos, ſed liguas. Hellanicas aūt cōtingit appellari, quod cū Hellen Iouis qdē filius, cognomēto autē deucaliōis, loca p græciā occupaſſet, oēs q dē cōtigit dici Hellanicas uoces, ſpaſ'r aūt denoiatiōes ab illius filijs accepiſſe. Diſpſis eū his in plura loca, atq; eādē uocē nō amplius ſeruātibus, ſed cū locorū mutatione unā uocē quoque mutantibus, accidit dialectos dici. A Doro ergo Deucalionis, & Pyrrhæ filio, illos qui migrarunt in loca circa Parnaſſum, & Aeſopum, Doriēſeis ab ipſo appellari omneis cōtigit, et dialectū Doricā, qua ualde utuntur Rhodijq; & Cretēſes, & Pelopōneſij, & Siculi, & Libyci, & antiquā Epeirū habitantes.

Ἀπὸ δὲ αἰόλος τοῦ ἑλληνος παιδὸς, καὶ πύῤῥας αἰολὶς ἐκλήθη. οὗτος γὰρ δίκα πόλεις κτίσας πλὴν τε χώραν ἐπωλίσαν, καὶ πλὴν διάλεκτον αἰολίδα προσηγόρευσεν.

Ab Aeolo aūt Helle. filio, & Pyrrhę æolica uocata ē. hic. n. cū. x. urbes cōdidiſſet, & regionē Aeoliā, & dialectū æolicā noiauit.

Η δὲ ἰὰς ἀπὸ ἴωνος τοῦ ξούθου τοῦ ἑλλήνος καὶ κρεούσης τῆς ἐρεχθέως παιδὸς ἐκλήθη. οὗτος γὰρ δοκοῦσαν τῇ ἀτθίδι πλὴν ἀυτὴν εἶναι διάλεκτον, μετανασσὰς, καὶ κτίσας πόλεις ιγ. ἀφ' ἑαυτοῦ ἰάδα προσηγόρευσεν. εἰ δὲ πόλεις ἄνται, κλαζομεναί, λέβεδος, φωκαία, πριήνη, μίλητος, μυκάλη, ἐρυθρὰ, τῖος, σάμος, κολοφὼν, ἔφεσος, χίος, σμύρνα.

Ionica aūt ab Ione Xuthi, qui fuit Hellenis & Creuſæ Erechthei filia, uocata eſt. hic enim linguā, quæ eadē atq; Attica uidebatur, cum cōmigraſſet, & condidiſſet. xiij. urbes, ab ſe Ionicā appellauit. urbes autē hę, Clazomenę, Lebedus, Phocęa, Priene, Miletus, Mycale. Erythra, Tius, Samus, Colophō, Epheſus, Chius, Smyrna.

Ἀτθὶς δὲ ἐκλήθη, ἤτοι. ἀπὸ ἀτθίδος τῆς κρανοῦ θυγατρὸς (ἐγένετο δὲ οὗτος τῆς ἀττικῆς βασιλεύς) ἢ ἤτοι ἐκλήθη οὕτως ἀπὸ τοῦ παράλου εἶναι ἀττικίτις οὖσα.

Attica aūt uocata eſt uel ab Atthide Cranai filia (fuit aūt is Atticę rex) uel uocata ē ſic eo quod ad littus eſſet, ęſſi Atticā dixerit.

Νοῦται δὲ ἡ διάλεκτος ἁπλῶς, κατὰ ὅλου ὀνόματος ἀλλαγὴν, κατὰ μέρος τι, κατὰ συμβεβηκός. κατὰ ὅλου ὀνόματος ἀλλαγὴν οὕτως, ὡς οἱ αἰολῆς τὸ γυναικῆον ἔνδυμα, κατεγωγὴν καλοῦσιν.

Intelligit aūt dialectus triariā, ſcdm totius noīs mutationē, ſcdm ptē quādā. ſcdm accidēs. ſcdm totius noīs mutationē ſic. quē admodū æolēſes muliebre indumētū ca-

καλοῦσιν. οἱ δὲ ἀπικοὶ ἢ ἐφ' ἡμῶν τηλίαν, ἀλευρότριον καλοῦσιν. καὶ τὰ ὅμοια. κατὰ δὲ μέρος τι, ἤτοι κατὰ προσθέσιν, ὡς οἱ ἀιολῆς τὰ ἑόλια, βρόδα λέγουσι. ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν, ὡς οἱ ἀωριῆς, τὸ φέρειν, καὶ λέγειν, φέρειν καὶ λέγεν λέγουσι. ἢ κατὰ μετάθεσιν ὡς δίφρον, δρίφρον λέγουσι. κατὰ δὲ τὸ συμβεβηκός, ἤτοι κατὰ πρωσωδίαν, ἢ κατὰ πνεῦμα λεγόμενον παρ' ἡμῖν, ἀλλοιοῦσι. κατὰ μὲν προωδίαν θέλεσιν. Ἀπικοὶ μὲν ἱκάνω, ἵκανον. ἐλαύνω, ἔλαυνον, φερεῖς δὲ τὸ πάντως παντῶς λέγουσι. καὶ οὕτως οὐτῶς καὶ τὰ ὅμοια διαιροῦμεν τοῖς ἰδιώμασι τῶν κατὰ μέρος διαλέκτων. κατὰ δὲ πνεῦμα, ὡς ἀττικοὶ τὸ παρ' ἡμῖν ἵππος ψιλῶς ὄν, ἀντὶ δασέως προφέρονται.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΡΟΣ ἀττίδων διαλέκτων.

Ἡ ἀττὶς τρέπει τὸ σ, πᾶν μὲν εἰς τὸ τ, πᾶν δὲ εἰς τὸ ξ. ἡ γὰρ θάλασσα, θάλαττα λέγει. καὶ τὸ σεῦτλον τεῦτλον, καὶ ἡ συμφορὰν ξυμφορὰν, καὶ τὸ σύμβολον ξύμβολον. βέπει δὲ καὶ τὸ σ εἰς τὸ ξ ὅταν τὸ σω προθέσεως καὶ μόνως.

Αἱ τὰς εἰς εις πολιθωπικὰς ἐυθείας ἀπὸ τοῦ εἰς ευς ἀρσενικῶν γενομένας, διὰ τοῦ η προφέρετο. οἷον γονῆς, γονῆς. βασιλῆς οἱ βασιλῆς.

Τὰ εἰς ων λήγοντα ἀρσενικὰ περισπαρόξυνα, ἢ ὀξύνα διὰ τοῦ εων προφέρετο, οἷον μενέλαος, μενέλεως. λαὸς, λεώς. ναὸς, νεώς.

Τὸ ι ἐν ταῖς λέξεσι προσίθησιν, οἷον νυνὶ, τουτονὶ, οὐτοσὶ πρινὶ. ἡμᾶς δὲ, νῦν, οὗτος, τοῦτον, πρίν.

Τὰ εἰς ους ὀνόματα, διὰ τὸ ω εἰς ους γενικῆς ἐκφέρει. ἀρισταῖος, ἀριστέως. ὁμοίως πηλεὺς, πηλέως.

Αἱ συναλοιφαὶ ἀπικῶν εἰσιν ἴδιαι. τῷ μῶ, ἀντὶ τοῦ, ζῶ ἐμῶ. ἔρχομαι ἔχων, ἀντὶ τοῦ ἔρχομαι ἔχων.

Αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ ι, ἀπικῶν εἰσιν ἴδιαι καὶ δωριέων, καὶ ἀιολέων. ἕτερον ἀντὶ τοῦ ἑταῖρον. ἐς χρύσεον, ἀντὶ τοῦ εἰς χρύσεον.

Αἱ παραλήψεις τῶν ιλιπικῶν ἀντὶ τῶν ὀνομαστικῶν ἀπικῶν εἰσιν ἴδιαι. νεφελιγερέτα ζεύς. ἀντὶ τοῦ νεφελιγερέτης. ἱππότα νέσωρ, ἀντὶ τοῦ ἱππότης. καὶ εὐρυόπα ζεὺς, ἀντὶ τοῦ εὐρυόπης. σημειωτέον. ἀεὶ ἐυθῆαι γὰρ ἀντὶ ιλιπικῶν, καὶ ἀεὶ ιλιπικαὶ ἀντὶ βιβθεῶν. τοῦτο δὲ μόνον ἀθηναίων τὸ χῆμα.

Αἱ ἐλλείψεις τῶν μερῶν τοῦ λόγου ἀπικῶν εἰσι, καὶ δωριέων, καὶ ἰόνων. οἷον,

Κόπτων ἀμφοτέρησι, ἐλλείπει τὸ χερσίν.

Αἱ παραλήψεις τῶν αἰτιατικῶν πτώσεων ἀντὶ γενικῶν, ἀπικῶν εἰσιν. οἷον,

Μήτε σὺ τὸν δ' ἀγαθασσ' ἐὼν ἀποαίρεο κούρην. ἀντὶ τοῦ τούτου.

Αἱ παθητικοῖς ῥήμασιν ἀντὶ ἐνεργητικῶν χρῆται. οἷον γράφομαι, ἀντὶ τοῦ γράφω. καὶ πριοῦμαι, ἀντὶ τοῦ πρίω.

Ἔτι τῶν ἀπικῶν πρίσθαι, καὶ νοήσθαι λέγει, ἀντὶ τοῦ πρίσασθαι, καὶ νοήσασθαι.

Τὰ εἰς ως ἐπιβήματα ἢ μεσότητος εἰς ον περαιοῦ. οἷον ὁμόμαστι γὰρ ἀντὶ ἐπιβήματων χρῆται. οἷον, δέον, πρέπον. ἀντὶ τοῦ δεόντως καὶ, πρεπόντως.

Τὰς εἰς ες λιγούσας βιβθείας τῶν συγκριτικῶν ὀνομάτων, εἰς ιος παραχῆ. οἷον μείζονς, χείρονς, καλλίονς. ἀντὶ τοῦ μείζονες, χείρονες, καλλίονες.

Ταῖς συναλοιφαῖς ἀεὶ κατακόρως χρῆται. τὸ γὰρ ἱμάτιον, θοιμάτιον λέγει, καὶ τὸ ἔλαιον, τούλαιον.

catagogen uocãt. Attici autem quæ à nobis circunferentia cribri, farinariam uocãt. & sikia. secũdũ aũt partẽ quãdã, uel p additionẽ, ut æolenses rosas brosas dicũt. uel per ablationẽ, ut Dores ferre & dicere, ferre & dicere dicũt, uel p trãsmutationẽ, ut currũ, currũ dicũt, secũdũ uero accidẽs, uel p accentũ, uel p spiritũ dictũ apud nos, pmutãt, p accentũ quidẽ uolũt. Attici quidẽ peruenio, peruenieba. impello, impellebã, Dores autẽ omnino, omnino dicũt. & sic, sic. & similia, quæ diuidimus ijs idiomatibus quæ sunt secundũ partẽ dialectorũ. secundũ spiritũ autẽ, ut attici, qđ apud nos tenuiter est, ipsi aspiratẽ, pferũt.

DE ATTICIS DIALECTIS per parteis.

Attica mutat σ modo in τ, modo in ξ. nã mare mare dicit, & betã betã, & calamitatem calamitatẽ, & symbolũ signũ. uertit autẽ σ in ξ cum in præpositione, & hoc solum. Semper in ες plurales nominatiuos ab in ευς masculinis factos, per η profert, ut parentes, genitores. reges, reges.

In αος definentia masculina antepenultima, uel ultima acuta, p εως, pfert, ut menelaus meneleos. populus, lus. templum, plum.

I in dictionibus addit, ut nunc, hunc, hic, prius. nos autem nunc, hic, hunc, prius.

In ευς nomina per ω in genitiuo effert. Aristeus, aristei similiter peleus pelei.

Contractiones atticorũ sunt propriæ. meo pro meo. uenio habẽs, pro uenio habens.

Ablationes ι Atticorũ sunt propriæ, & Dorienſiũ, & Aeolensium. socium, pro sociũ. ad Chrysam, pro ad Chrysam.

Acceptiones uocationũ pro noiatiuis Atticorũ sunt propriẽ. nubigrega Iupiter pro nubigrega. Eques Nestor, p eques. & latoculus Iupiter, p latoculus. notandũ nominatiui emẽ, p uocatiuis, & uocatiuis pro nominatiuis. hæc solũ Atheniẽsiũ figura.

Defectus partium orationis Atticorũ sunt & Doriensium, & Ionicorum. ut,

Cædens ambabus, deest manibus.

Acceptiones accusatiuorum casuum pro genitiuis Atticorum sunt. ut,

Neq; tu hunc, bonus licet sis, aufer puellã, pro ab hoc.

Semper passiuis uerbis pro actiuis utitur, ut scribor, pro scribo. & fio pro facio.

Item Atticorum est, fiant & intelligantur duo dicere, pro faciant & intelligant.

In ως aduerbia qualitatis in ον terminant, nominibus enim pro aduerbijs utitur, ut decens decens, pro decenter decenter.

In ες definẽtes noiatiuos cõparatiuorũ nominũ, ιους terminat. ut maiores, peiores, pulchriores, p maiores, peiores, pulchriores.

Contractionibus semper frequenter utitur. nã uestis uestis dicit. & oleum, oleum.

Τῷ σ ἀντὶ τοῦ ρ χρῆται. τὸ γὰρ θάρρος θάρσος λέγει. καὶ τὸ θαρραλέον θαρσαλέον. καὶ τὸ ἄρρεν ἄρσεν.

Τοῦ ου ἀντὶ τοῦ ει χρῆται, ὡς ὅταν λέγῃ τὸ ὄνομα, τούγκλημα, τοὔνομα, τοὔνομ' ἀντὶ τοῦ ἐνόμαμα, τὸ ἔγκλημα. τὸ ἔπος.

Εὐθείας ἀντὶ κλιτικῶν χρῆται. ὦ φίλος, ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε.

Γ' πιρθετικοῖς ἀντὶ συγκριτικοῖς πολλάκις χρῆται ἀντὶ τοῦ ἐν πᾶν θηριωδέστερος πάντων, θηριωδέστατος λέγει.

Τῷ η ἀντὶ τοῦ ε κ' χρῆται. βέπει γὰρ τὸ ε εἰς η, ὡς ἔφαν λέγῃ. ἠδυνάμαν, ἠβούλομην.

Η' ἀττὶς διάλεκτος μεταβολὰς ἐιληφῦια κατὰ καιροὺς, ὁμοίως τὴν ἀρχαίαν τύπον ὑπογράφει. τοῖς γὰρ δυτικοῖς ὁρῶμεν χρωμένους τοὺς τε κωμικοὺς ποιητὰς καὶ ἀπικοὺς συγγραφῆς λέγοντας τὸ πόσι, καὶ τὸ χίρε, καὶ νὴ τὸ θεώ, καὶ διὸς κούρω. λέγει δὲ καὶ πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ γοργίᾳ. τὸ γὰρ ξένω τόνδε γοργίας τε καὶ πῶλος, σοφὼ μὲν ἀμφοτέρω ἐστόν, καὶ φίλω ἐμό. καὶ δυοῖν ὀβολοῖν, καὶ δυοῖν χαλκοῖν, καὶ ταῖν θεαῖν.

Ο' σα τοῦ εἰς ες λιγόντων ἔχει τὸ α πολλάκις, ταῦτα διὰ τὸ ω μεγάλου, καὶ ἢ ε, ἵλαος ὅλεως, καὶ κατὰ τὰς πλαγίας εὕπτωσις, τῆ ὀρθῆ ἀκολούθως.

Μενέλεως, ἀντὶ τοῦ Μενελάου. κατὰ πᾶν δοτικὴν ὁμοίως σὺν τοῦ ι, Μενέλεῳ. καὶ προσθέσει τὸ ν τοῖν μενέλεων. πᾶν δὲ αἰτιατικὴν μενέλεων. ἡ δὲ πολιθωπικὴν ὀρθὴν ὁμοίως τῇ ἑνικῇ δοτικῇ, μενέλεω, πᾶν δὲ γενικὴν, τοῦ μενέλεων, ἡ δοτικὴν σὺν ἢ ι, τοῖς μενέλεῳς. ἡ αἰτιατικὴν τοὺς μενέλεως.

Ε' τι τῆς ἀττίδος ἀντὶ ἢ εὐφῆ, ὑγῆ, εὐφυᾶ λέγειν καὶ ὑγιᾶ. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐυβοΐα καὶ πειρανία, ἐυβοΐᾶ καὶ πειρανᾶ. τοῦτο δὲ ἐνόησαν ποιῆν, ἐφ' ὧν ἡ τελευταία συλλαβὴ διὰ μόνου τοῦ α λήγουσα, ἢ ζῶσ ε ἢ ζῶσ α παραλήγει, ὡς ἐπὶ τοῦ παρακειμένων. δυμὴν ἐφ' ὧνυς μετὰ συμφώνου λήγουσι, ἐυμμυῆ, εὐτυχᾶ. οὐ γὰρ ἐρῆυσιν εὐμενᾶ καὶ εὐτυχᾶ. οὐ δὲ πάλιν ἐφ' ὧν σύμφωνον ἄρχει, ἢ ε παραλήγοντος, βασιλία, δρεμία.

Ε' πὶ τοῦ τοιούτων ῥημάτων, ἐδωάμην, ἐβουλόμην, ἔμελλον, τὸ ε εἰς η ἀλλάττουσι, λέγοντες ἠδωάμην, ἠβουλόμην, ἤμελλον

Καὶ ἢ εκα προθέσεως ἀλλάττουσι τὸ α εἰς η, ἠνῆχόμην λέγοντες, ἀντὶ τοῦ ἀνῆχόμην.

Ε' τι γενικὴν τοῦ εἰς η λιγόντων ῥημάτων ἐπὶ δευτέρου προσώπου παθητικοῦ, διὰ ἢ ει διφθόγγου. βούλῃ γὰρ ἀντὶ τοῦ βούλη. ἦσαν δὲ οἱ ὑποτακτικὸν, ὁμοίως ἡμῖν λέγουσι, ἐὰν βούλῃ.

Τὰ δὲ ἐυθικὰ λαμβάνουσιν ἀντὶ ὑποτακτικῶν, εαν ἔλθοις, ἀντὶ τοῦ ἐὰν ἔλθῃς, καὶ ἐὰν ἔλθοι, ἀντὶ τοῦ ἐὰν ἔλθῃ.

Περιχρῶνται δὲ πολλάκις καὶ τὸ ι, τὸ κλαίειν λέγοντες κλάφν, καὶ τὸ μύκαν, μύκν. καὶ μυρίζαν, μυρίζνᾶν. καὶ τὸ ποιῆν, πρᾶν. καὶ ποίημα, πόημα.

Καὶ ἀντὶ τοῦ πρὸς προθέσεως, ζῶσ ως χρῶνται. ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ πρὸς τὸν φίλον, ὡς τὸν βασιλέα, ὡς τὸν φίλον.

Ἴδιον δὲ αὐτῆς ἐστι καὶ τὰς εἰς α λιγούσας ἐνικὰς αἰτιατικὰς ἀρσενικὰς διὰ τοῦ η προφέρειν, ἐυρυσθέα εὐρυσθῆ, πυλέα πυλῆ, τυδέα τυδῆ.

Χρῶνται δὲ καὶ, τοῖς παθητικοῖς ἀντὶ ἐνεργητικῶν. λοιδορούμενοι, ἀντὶ τοῦ λοιδοροῦν. φαινόμενοι, ἀντὶ τοῦ φαίνων. φανταζόμενοι, ἀντὶ τοῦ φαντάζων. διακονούμενος, ἀντὶ τοῦ διακονῶν. διαβαλλόμενος ἀντὶ τοῦ διαβάλλων. μισούμενοι ἀντὶ τοῦ μισῶν.

Σ pro ρ utitur. nam audacia audacia dicit. & audens audens. & masculum masculum.

Ου pro ῳ utitur cum dicit uestis, crimen, carmen, pro uestis, crimen, carmen.

Nominatiuis pro uocatiuis utitur, o amicus, pro o amice.

Suplatiuis pro cõparatiuis sæpe utitẽ, ubi dicẽdũ esset efferior oibus, efferissimus inqt

Η pro ε utitur. uertit enim ε in η, uelut cum dicit poteram, uolebam.

Attica dialectus mutatiões licet accepit, p tẽporũ uarietate tñ antiquã formã refert. nã dualibus uidemus uti & comicos poẽtas & Atticos scriptores, q dicunt uterq; pes, & utraq; manus, & p utrũq; deũ. & Iouis utrũq; filiũ. i. geminos. dicit & Pla. phũs in gorgia, uterq; emũ hospes hic, gorgiasq; & Polus, doctus qdẽ uterq; est & amicus meus. & duob obolis, & duo. ęreis, & dua.

Quęcunq; in ως definẽtia habẽt α in (deab. penult. hęc p ω magnũ & ε, ppitius, propitius. & p obliq̃s sic, ut recto respõdeatur.

Menelao, pro Menelao. in datiuo similiẽ cũ ι, Menelao, & additiõe ν utriq; Menelao. Accusatiuũ autẽ menelaũ. Pluralẽ autẽ rectũ æque atq; singularẽ datiuũ menelao. Genitiuũ autẽ menelaorũ. Datiuũ autem cum ι menelais. Accusatiuum, menelaos.

Itẽ Atticę est, p eo qđ est ingeniosum, sanũ, ingeniosũ dicere ac sanũ. & p euboẽsem, & pireensem. euboẽsem & pireẽsem. hoc aũt cõsueuere facere in gbus ultima sylla ba solũ η definẽs, uel ι, uel α penultimar, ut in ppositis, nõ rñ in gbus cũ cõsonãte desinũt, beneuolũ, felicẽ. nõ emẽ dicẽt, beneuolũ, & felicẽ. neq; rursum, in gbus cõsonãs incipit ε penultimante. regem, cursorem.

Item in huiusmodi uerbis, poteram, uolebam, futurus eram, ε in η mutant, dicẽtes poteram, uoleba m, futurus eram.

Et ανα, hoc est super, præpositiõis mutant α in η, tolerabam dicentes, pro tolerabam.

Item uerborũ in η desinentium in secunda persona passiui, per α diphthongũ. uis emẽ pro uis. Cum uero fuerit subiunctiuum, quemadmodum nos, dicunt, si uelis.

Optatiua autem accipiunt, pro subiunctiuis, si ueneris, pro cum ueneris. & cũ uenerit, pro cum uenerit.

Auferunt autẽ sæpe & ι, flere dicentes flere. & muscam muscam. & nouercam nouercam. & facere facere. poëma poëma.

Et loco πρὸς, id est ad, præpositionis, ως utũtur, pro ad regem, & ad amicum, ad regem, & ad amicum.

Propriũ aũt ipsorũ est, & ĩ α definẽteis singulareis actõs mascu. p η, pferre. Eurystheũ Eurystheũ. Peleũ Peleũ. Tydeũ Tydeũ.

Vtũtur aũt & passiuis, p actiuis. qui improbatur, p improbãs. qui indicat, p indicãs, qui fucatur, p fucãs. qui ministrat, pro ministrãs, qui calumnia circũuenitur, p calumniãs. q odio habetur, pro odio habẽs.

Ἐστὶ δ' ὅτε δὲ καὶ τὰ ἐνεργητικὰ παθήσασιν ἀντὶ παθητικῶν. τὸ πολιτεύειν ἀντὶ τοῦ πολιτεύεσθαι, καὶ γράφειν ἀντὶ τοῦ γράφεσθαι. καὶ τὰ ὅμοια.

Interdũ autẽ & actiua ponũt, p passiui repub. uersare, pro eo qd est in repu. uersari, scriptis reũ agere, pro scriptis reũ agi. & sikia.

Τοὺς δὲ ἀορίστους καὶ μέλλοντας ὁλοκλήρους παθητικοὺς, ἀντὶ μίσους πολλάκις ἐναλλάσσουσι, τὸ μισηθήσεται μισήσεται λέγεσι καὶ τὸ φιληθήσεται, φιλήσεται καὶ τιμηθήσεται, τιμήσεται καὶ τὰ ὅμοια.

Indeterminata tẽpora, & futura integra passiua ipsi in cõmunia sæpe mutantes dicũt, odio habebitur, pro oderit. & quæretur quæret. & incidetur incidet. & similia.

Τοὺς δὲ παρὰ τὸ ἰῶ μέλλοντας ἀπροβάλλοντες τὸ σ παρίστασιν. ὀνειδιῶ λέγεσιν ἀντὶ τοῦ ὀνειδίσω, καὶ ἐξαντιῶ ἀντὶ τοῦ ἐξαντίσω, καὶ μυκτηριῶ ἀντὶ τοῦ μυκτηρίσω.

Ab ίω autẽ futura abijcientes σ circũflectũt. exprobrabo, exprobrabo. & aspergã, pro aspergã. & subsannabo, pro subsannabo.

Φιλοῦσι δὲ καὶ τὰ πολλὰ συγκοπήν. τὰς γὰρ νηρεΐδας, νηρηΐδας φασιν. καὶ τὸν ἀπόλλονα ἀπόλλω. καὶ ἀμείνονα, ἀμείνω. καὶ κρείττονα κρείττω.

Amant autẽ plerunq; cõcisionem. nã nereidas, neridas dicũt. & apollinem apollinẽ. & meliorẽ meliorẽ. & potiorẽ, potiorem.

Ἀλλάττουσι δὲ καὶ τοὺς τόνους καὶ τοὺς ἴχους καὶ τοὺς χρόνους. τόνους μὲν ἀντὶ τῆς πλείων τοξείων, πόλεων λέγουσι καὶ τοξέων. ἴχους δὲ, τὸ σαφίλα καὶ σάχυς ἀσαφίλα λέγουσι καὶ ἄσαχυς. χρόνους δὲ, τὸν βασιλέα τὸ α ἐκτείνουσι. καὶ ἀρέα καὶ ἰμᾶνα, καὶ ἀνδρεῖάντα.

Mutãt aũt & tonos, & sonos, & tẽpora. Tonos quidẽ, pro urbiũ, ordinũ, urbiũ dicũt, & ordinũ. Sonos aũt, uuã passã & spicas, uuã passam dicũt, & spicas. Tẽpora aũt, regem α, pducũt, & Atreũ, & Iorũ, & statuã.

Λέγουσι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς ἀθήνας ἀθήναζε πορεύομαι, καὶ τὸ ἐν ἀθήναις ἀθήνησι σοφιεύω. καὶ τὸ ἐξ ἀθηνῶν, ἐξ ἄγρου, ἀθήνηθεν, ἄγροθεν ἔρχομαι. καὶ τὸ εἰς οἴκον, οἴκαδε δὲ. ἐξ ὅπου ὄπισθεν. ἐν ὄπῃ ὄπιθι. καὶ τὸ ἐξ οὗ χρόνου, ἐξ ὅσου χρόνου.

Dicũt autẽ & pro ad Athenas, Athenas eo, & ĩ Athenis, Athenis, pfiteor. & ex Athenis, ex agro, Athenis, ex agro uenio. & in domum domũ, ex domo domo. In domo domi. & ex quo tẽpore, ex quãto tẽpore.

Καὶ τὸ ρ ἀντὶ τοῦ λ χρῶνται, τὸ γὰρ κλίβανον κρίβανον λέγουσι.

Et p pro l utũtur. nã furnũ, furnũ dicunt.

ΠΕΡΙ ΙΑΔΟΣ.

DE IONICA.

Ἡ ἰὰς τὰ εἰς ας λήγοντα ὀνόματα, εἰς ι βέπει ἐὰν μὴ ὦσι δώρια. ἑρμίας, ἑρμῖν. σωσίας, σωσῖν. τότε γὰρ ἴωνες βέπουσιν, ὅταν μὴ ἦ πεπλασμένα ἐκ δωρίων ὡς ἑρμῖας, ἑρμίας. ἑρμῖν. οἱ γὰρ δωριῆς οὐ βέπουσιν αὐτά.

Ionica in as desinẽtia noĩa in ι mutat, si non sint doriẽsia. mercurius, mercurius. Sosias Sosias. Tũc enim Iones uertũt, cũ nõ sint uersa ex Doriẽsib. ut dictũ est, mercurius, mercurius. nã Doriẽnses non uertunt ea.

Πᾶν εἰς ης λῆγον. οὗ ἡ γενικὴ εἰς ου περαίνουσα. καὶ αὐτοῖς εἰς εω λήγει. πάρασης πάρσου πάρσεω. ἔρξης ἔρξου ἔρξεω. πωλητάδης πωλητάδου πωλητάδεω. homerq. Ἰλιά. α. cap'

Omne in ης desinẽs, cuius gtũs in ου terminat, apud eos in εω definit. perses persę persæ. xerxes xerxis xis. peliades peliadæ. iadæ.

Τὰ εἰς ης ἀρσενικὰ. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ους, διὰ τῆς εος προφέρεται, οἷον δημοσθένης δημοσθένους, ἀμαθὴς ἀμαθοῦς. ἀναίαιος πλείν εἰς εα πλεῖα. δημοσθένεα ἀμαθέα.

In ης mascu. quorũ genitiuus in ους p εος proferẽt, ut demosthenes, sthenis, indoctus. cti. accusatiuũ in εα faciũt. demosthenẽ, ĩdoctũ

Τὰς εἰς ους λήγουσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τοῦ εἰς ες οὐδετέρου εὐθείας γινομένας, δικαῖος, εὐσεβὴς εὐσεβέος, δυσγενέος, δυσεβῆς.

In ous neutris rectis fiunt, diuidit. pium, pij. nobilis, ignobilis, impij.

Πᾶσα εὐθεῖα εἰς ους, διὰ τῶν ιος ἐκφέρεται ἐπὶ γενικῆς πλείστων, οἷον βασιλεύς, βασιλῆος.

Omnis nominatiuus in ους, per ιος profertur in genitiuo apud Ionas, ut rex regis.

Τὰ εἰς ους οὐδέτερα μετὰ τὴν γενικὴν εἰς εος πλείστων ἴωνες. πλῆθος πλήθους.

In ous neutra in genitiuo in εος faciunt Iones multitudo multitudinis multitudinis.

Τὰς εἰς εις εὐθείας πληθυντικὰς ἀπὸ τοῦ εἰς ους ἐνικῆς γινομένας, εἰς ιες διαιροῦσιν ἴωνες. οἷον βασιλῆες, ἀντὶ τοῦ βασιλῆς.

In εις rectos pluraleis ab in ους fingularibus factos, in ιες diuidunt Iones, ut reges pro reges.

Τὰ εἰς αι πληθυντικὰ διαιρεῖ ἐπὶ γενικῆς διὰ τοῦ ε, οἷον πέρσαι περσῶν περσέων. νύμφαι νυμφῶν νυμφέων. τὸ δὲ νυμφάων ἀπλῆκῶς.

In αι pluralia diuidit in genitiuo per ε, ut persæ persarum persarũ. nymphæ nympharũ nympharũ, sed nympharũ æolice.

Πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς οις λήγουσα, προσλαμβάνει τὸ ι παρὰ αὐτοῖς. οἷον καλοῖς καλοῖσι. σοφοῖς σοφοῖσι. καὶ τὰ ὅμοια.

Omnis datiuus pluralis in οις desinens adsumit ι apud eos, ut pulchris, pulchris. sapiẽtibus, sapientibus. & similia.

Πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς αις λήγουσα μεταβάλλει τὸ α εἰς η ἐπὶ τῆς ἰάδος, προσγραφομένου μὲν τοῦ ι, μὴ συνεκφωνουμένου δὲ, οἷον καλαῖς, καλῇσι, νύμφαις, νύμφῃσι.

Omnis datiuus pluralis in αις desinẽs transmutat α in η Ionica, adscripto quidẽ ι, sed nõ pronũciato. ut pulchris, pulchris. nymphis, nymphis.

Τὰς εἰς α εὐθείας, εἰς η βέπουσιν ἴωνες, οἷον ἥρα ἥρη. χώρα χώρη.

In α rectos in η uertunt Iones, ut Iuno Iuno. regio regio.

Τὸν οὖν σύνδεσμον, ὃν λέγουσιν ἴωνες.

Igitur cõiunctionem, igitur dicunt Iones.

Τῶν ῥημάτων τὰς συνθέσεις διὰ φιλῶν συμφώνων πρεσβεύουσιν ἴωνες. κατορᾶ κατορᾷς κατορᾷ.

Verborũ cõpositiones per tenues cõsonantes faciũt Iones, despicio despicis, despicit.

Τοῖς προσακτικοῖς ἄρθροις ἴωνες ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικῶν χρῶνται. τὸν θέλω, ὃν θέλω, πῶν θέλω, ἤν θέλω.

Præpositiuis articulis Iones, p Subiũ. utunt. quẽ uolo, quẽ uolo. quã uolo, quam uolo.

Τὸ κ ἀντὶ τοῦ π ἐν ζῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς, οἷον πόσος, μόσος, ὁπόσος, ὁμόσος. ὅπως, ὅκως.

κ pro π in iterrogatiuis, & relatiuis, ut quot quot, q̃t, q̃t, quẽadmodũ, quemadmodum.

Τῷ ω ἀντὶ τοῦ α ἴσθ' ὅτι χρῶνται ἴωνες. ὦνθρωπον λέγοντες ὥριστον.

ω pro α aliquando utuntur Iones, hominem dicentes optimum.

Τῷ ω ἀντὶ τοῦ αυ διφθόγγου χρῶνται, θῶμα τὸ θαῦμα λέγοντες.

ω pro αυ disono utuntur, miraculum miraculum dicentes.

Αἱ τμήσεις ἰώνων εἰσὶν. πελοπόννησος, ἡ πελοπόννησος. ἄγριον ἔλαιον, ἀντὶ τοῦ ἀγρέλαιον. καὶ ἄγριον αἶγα, ἀντὶ τοῦ ἄγαγρον. καὶ συὸς ἄγριός, ἀντὶ τοῦ σύαγρε.

Sectiones Ionũ propriæ. Pelopis insula pelopõnesus, agreste oleũ pro agroleum. & agrestis capra, pro caprea. & suis agrestis

Αἱ πλοκαὶ εἰς ἄσαρεμφάτων ἀντὶ προσακτικῶς, ἰώνων εἰσὶ,

Πάντα μάλ' ἀρεκέως ἀγορευέμεν.

ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε.

Πειρᾶν δ' ὤσκιον ἕδεε.

ἀντὶ τοῦ πεῖρα. καὶ, μυρία ζωῦτα.

Acceptiones infinitiuorum pro (pro apri imperatiuis Ionum sunt.

Omnia admodum uerè edisserere.

pro edissere.

Conari autem ut Troes.

pro conare. & infinita talia.

Αἱ πλοκαὶ εἰς τοῦ ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν ἰώνων εἰσί. τοῖσι ὃ τετρωμένοισι μέλας ἀντὶ ἑσπερος ἦλθεν. ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα.

Acceptiones masculinorum pro fœmininis His autẽ sese oblectãtibus (Ionum sunt. niger uesper aduenit. pro uespera.

Αἱ πλοκαὶ εἰς τοῦ ὀνομαστικῶν πτώσεων ἀντὶ τοῦ γενικῶν, ἰώνων εἰσίν.

Acceptiones nominatiuorum casuum, pro genitiuis Ionum sunt.

Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανός.

Duo scopuli, hic quidem cœlum.

ἀντὶ τοῦ τούτων δὲ δύο σκοπέλων ὁ μὲν, τὸ μὲν, ὁ δὲ, τὸ δὲ.

pro duorum scopulorum. hic quidem, hic autem. hoc quidem, hoc autem.

Τὰ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς εἰς ουν περατοῦ. οἷον ἰὼ ἰοῦν. λητὼ, λητοῦν. σκοπῶ σκοποῦν.

In ω desinẽtia fœmininа in accusa. in ουν terminãt, ut Io, Ionẽ. latona, nã. sappho. onẽ.

Τὸ ἐν ἴων λέξεων διαιρεῖ τῆς ἡ ἰάς. τὸ γὰρ πονεῖ ὡς πονέει λέγει, ὥδιν ὠδίνουσα.

I ex quibusdã dictionibus aufert Ionica. nã laborare labor. dicit, unde laborabant

Τὰ εἰς ις λήγοντα θηλυκὰ οὐδέποτε διὰ τοῦ ω κλίνουσιν ἴωνες, ἀλλὰ διὰ τοῦ ος, πόλις πόλεος καὶ ὄφις ὄφεος.

In ις desinẽtia fœminiа nunq̃ per ω declinãt Iones, sed p ος, urbs urbis. & anguis ãguis.

Αἱ διαιρέσεις τοῦ εἰς ει ληγόντων ἐνικῶν ἀοριστῶν, ἰώνων εἰσὶν ἴδιαι. βάλει, ἀντὶ τοῦ βάλει. ἔγχει ἀντὶ τοῦ ἔγχει.

Diuisiões in ει desinentiũ singul. aoristõrũ Ionũ sũt, ppriæ. sagittę, p sagittę. hastę, p hastę.

Αἱ ἐπαναλήψεις τοῦ ἴδιαι εἰσὶν ἰώνων. λελάχωσιν ἀντὶ τοῦ λάχωσι. κέκλυθι, ἀντὶ τοῦ κλῦθι.

Geminatiões peculiares sunt Ionum, sortiti fuerint, pro sortiti fuerint. audi, pro audi.

Μεταθέσεις σοφίων ἰὰς χρῆται. οἷον κραδίη, ἀντὶ τοῦ καρδία.

Transpositione elemẽtorum Ionica utitur. ut cor, pro cor.

Ἀπὸ τοῦ ει διφθόγγου ἴωνες διαιροῦσι τὸ ι, εὐκλόρειος, χρύσειος. ἀντὶ τοῦ εὐκλόρειος, χρύσεος.

Ex ει diphthongo Iones auferunt ι, hectoreus aureus, pro hectoreus aureus.

Τὰς εἰς ες λήγουσας πληθυντικὰς ἴωνες πάντοτε διαιροῦσιν, ἀπὸ μὲν τοῦ εἰς ους οὔσας, διὰ τοῦ ε ἡ κ, ε προφέρουσι. βασιλεύς βασιλῆος βασιλῆες. ἀπὸ δὲ τοῦ εἰς ης, ῆ νς διὰ τοῦ εε, οἷον, ἀληθὴς ἀληθοῦς ἀληθέες. δξὺς δξέος δξέες.

In ες desinẽtes plurales Iones semp diuidũt, si à nominatiuo in ους sint, p ε, pnũcianteſ. Rex reges reges. Si aũt in ης, uel νς, per εε, ut uerus, ueri ueri. acutus, acuti acuti.

Αἱ προσθέσεις τῶν ι ζῶ ε, ἐπιφερομένῳ φωνήεντος ἢ ἑνὸς τοῦ ἀμεταβόλου, ἰώνων εἰσὶν, οἷον εἴωσι κεῖνη, ἀντὶ τοῦ ἴωσι κεῖνη.

Appositiones ι ε, subsequẽti uocali, uel una immutabilium, Ionum sunt. ut usque quo uacua, pro usque quo uacua.

Ἡ ἐναλλαγὴ τῶν οι διφθόγγων εἰς τὴν ες συλλαβὴν ἰώνων ἐστίν. ἐρίκρεες, ἀντὶ τοῦ ἐρίκροι. ὕφεες, ἀντὶ τοῦ ὑφοί. ἐρυσάρμαξες, ἀντὶ τοῦ ἐρυσάρμαξοι.

Immutatio οι diphthongi in ες syllabam Ionum est. congrui, pro cõgrui. filij, pro filij. tractores curruũ, pro tractores curruum.

Τὰ εἰς η πληθυντικὰ οὐδέτερα εἰς εα διαιροῦσιν ἴωνες, οἷον τεῖχη τείχεα. ὄρη ὄρεα. ὁμοίως καὶ τὰς γενικὰς διὰ τῶν εων.

In η pluralia neutra, in εα diuidunt Iones. ut muri, muri. montes, mõtes. similiter & genitiuos per εων.

Ἀεὶ δὲ υ προσθέασι τοῖς λέξεσιν ἴωνες, οἷον ὄρος οὔρος. νόσος νοῦσος. ὄνομα οὔνομα.

Semp υ apponũt dictionibus Iones, ut mõs mons. morbus, morbus. nomen, nomen.

Τὸ δίπλον ως εἰς ξ τρέπουσιν ἴωνες. τὰ γὰρ διασὰ, διξὰ λέγουσι.

Geminum ως in ξ uertunt Iones. nam duplicia, duplicia dicunt.

Τὸ ἀπὸ τοῦ λέξεων ἴωνες διαιροῦσι τῆς πολλάκις. τὸ γὰρ δέξω, δίξω λέγουσι, καὶ πλὴν ἀποδέξη, ἀποδίξη.

I ex dictiõibus Iones auferũt sæpe. nã ostendã, ostẽdã dicũt. & demõstrationẽ, demõstratiõnẽ.

Τῶν μετοχῶν τὰς παθητικὰς εἰς ο προσῳδῶν λυγούσας ἴωνες διαιροῦσιν. οἷον λυπούμενος λυπεόμενος.

Participia passiua in ου penultimãtia, Iones diuidunt. ut mœrens mœrẽs.

Τὰς εἰς ων ληγούσας μεζόνας ἀπὸ τοῦ α. συζυγίας τοῦ περισσωμένων γενομένας, ὧν ὁ προσακτικὸν ἐπὶ β προσῴδησεν εἰς ει δίφθογγον λήγει, διαιροῦσιν ἴωνες. οἷον φρονῶν, φρονέων.

In ων desinẽtia participia à pria cõiug. circũflexorũ facta, q̃ impera. in. ij. p sona in ει diphthon. definit, diuidũt Iones. ut sapiẽs, sapiens.

φρονέων. ἔστι γὰρ φρόνει ὁ προσκυνῆσον. νοῶν, νοέων. νόει γάρ, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ῥήματα διαιροῦσι. βοῶν δὲ οὐ θέλει διαιρεῖσθαι. τὰ γὰρ τῆς δευτέρας φεύγουσι πλὴν διαίρεσιν, πλὴν ὅμως ἃ διαιροῦσι σπανιάς ἐστιν.

Αἱ ἐναλλαγαὶ τῶν ις εἰς α βραχὺ ἰώνων εἰσὶ, μεμακυῖα ἀντὶ τοῦ μεμακυῖα. καὶ λελασμένος, ἀντὶ τοῦ λελησμένος. καὶ ἄλας ἀντὶ τοῦ ἅλης.

Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ α μακροῦ εἰς η ἰώνων εἰσὶν. ἤρα, ἦρη. σέρας, σέρη.

Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ α βραχέος εἰς η, τῆς μεταγενεστέρων εἰσὶ ἀλήθεια ἀντὶ ἀληθείαν.

Αἱ ἀφαιρέσεις τῆς καταρχὴν συμφώνων, ἰώνων εἰσὶν. ἔλβετο, ἀντὶ τοῦ λείβετο. καὶ ἐνὸς ἀντὶ δεινός.

Αἱ εἰς πλὴν ων συλλαβὴν περιαιρῶν τιθέασι μεταξὺ τῆς προθέσεων. θεωνᾶλον καὶ ἀπωνήδον, ἀντὶ τοῦ θεῖλον, καὶ ἀπήδον.

Τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς λέξεων ἴωνες ἀφαιροῦνται. ἐκεῖνος, κεῖνος. ἑορτή, ὁρτή. ἡμείως καὶ ὁ ε τῆς προτελευταίας. ἐνέει, νόει. ἔτευχε. τεῦχε. ἐπίστεται. πίστε.

Τῷ ω ἀντὶ τοῦ φ χρῶνται. ἀφικόμην γὰρ ἀπικόμην λέγουσι.

Τὰ σύνθετα ἐήματα διαλύουσι, καὶ μεταξὺ τιθέασιν, οἷον.

λέων κατὰ τοῦτον ἐδιώκει,
ἀντὶ τοῦ κατεδιώκει.
κατεδύετο μετέωνα.
ἀντὶ τοῦ κατεδύετον.

Αἱ ἀναστροφαὶ καὶ τὰ ὑπερβατὰ ἰώνων εἰσίν, οἷον ἐδεισίσαν ἀπὸ εἰρήνεον.
ἀντὶ τοῦ ἀφικνοῦνται. ὑπερβατὰ δὲ εἰσι τοιαῦτα.
Νηπιοι ὀκατὰ βοῦς ὑπερίονος ἠελίοιο,
ἤσθιον.
ἀντὶ τοῦ κατήσθιον.

Αἱ διαιρέσεις τῆς εἰς ως λιγόντων ἐπιῤῥήματα, τῆς ἀπὸ τῆς εἰς ησ λιγόντων ἀρσενικῶν. καὶ τῆς εἰς ες οὐδετέρων, ἰώνων εἰσίν. ἀτρεκέως ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς.

Η ἰάς διάλεκτος ἐστὶ τῇ παλαιᾷ ἀττικῇ. ἡ αὐτή. ταύτῃ δὲ ὡς ἐπὶ πολὺ ὅμηρός τε καὶ ἡσίοδος καὶ ἀρχίλοχος κέχρηται, καὶ ἀνακρέων καὶ ἡρόδοτος. ἔστι δὲ αὕτη διὰ μακρᾶς, ὁ α ἀντὶ τοῦ η τιθέναι. θύραν θύρην. ἤραν, ἤρην. ἐστόνεσίην. ἀντὶ δὲ τοῦ καλαῖς, καλῇσι. σοφαῖς σοφῇσι. πύλαις πύλῃσι. ὁ ε ἐῶσι κατὰ χῶραν μένειν, οὕτως ὁ η ὡς εἴρηται ἀντὶ τοῦ α τιθέντες οἱ ἴωνες.

Χρῶνται δὲ καὶ συστελλομένῳ ᾳ α ἀντὶ τοῦ η ἴωνες. διωρίᾳς δὲ καὶ ᾳ εἰς ομένῳ.

Γίνεται δὲ ἐν τῇ ἰάδι διαλέκτῳ προσθέσεις, ἀφαίρεσις, συγκοπή, παρένθεσις, πλεονασμὸς, διαίρεσις.

Πρόσθεσις μὲν οὖν γίνεται παρ' αὐτοῖς, ὅταν ἐν ἀρχῇ τῆς λόγου ἕτερον παρεκλιφθῇ στοιχεῖον. οἷον

ἕνεκα ἔργου θανῆς.
ἀντὶ τοῦ ἕνεκα.
ἴλιον εἴσω.
ἀντὶ τοῦ ἔσω. καὶ
μοῦνος ἰών. ἀντὶ τοῦ μόνος. καὶ
ξεῖνος δ' οὐκ ἐθέλει. ἀντὶ τοῦ ξένος. καὶ
ἄρτον οὖλον ἐλών.
ἀντὶ τοῦ ὅλον, καὶ ἄλλα μυρία.

Αφαίρεσις δὲ τοὐναντίον πάσχει τῇ προσθέσει. ἡ μὲν γὰρ πρόσθεσις ἐν ἀρχῇ λαμβάνει, ἔξωθεν ἕτερον στοιχεῖον. ἡ δὲ ἀφαίρεσις καὶ ὁ κείμενον ἀπῤῥάλλει, ὅταν ἴωνες πλὴν μὲν ἑορτὴν ὀρτὴν λέγουσι. καὶ ὁ ἱερὸν, ἰρόν.

Συγκοπὴ δὲ, ὅταν μέσα στοιχεῖα ὀνόμασι ἐγκοπῇ. οἷον.

μόνυχας ἵππους, ἀντὶ τοῦ μονόνυχας.

καὶ κάτωσιον, ἀντὶ τοῦ κατίπεσον. καὶ φέρτε, ἀντὶ τοῦ φέρετε. καὶ κυκείοντες. ἀντὶ τοῦ καταμείοντες.

Παρένθεσις δέ ἐστι ζυνωνυμίον τιθεμένου τῇ συγκοπῇ. διείνη μὲν γὰρ ἀπολύει. αὕτη δὲ προσλαμβάνει στοιχεῖον ἔξωθεν. οἷον ἐρίγδουπος, ἀντὶ τοῦ ἐρίδουπος. περιεσὸν ἄρα καὶ γ. καὶ ὑμείων, ὑμείων. καὶ ὑμείων σοφείων.

Εν ἀλλαγῇ δὲ γίνεται, ὅταν ἕτερον στοιχεῖον παραλιφθῇ ἀντὶ πυρίου. ποτὶ, ἀντὶ τοῦ πρός. καὶ ζερὸν, ἀντὶ τοῦ ζυρόν. καὶ
ἢ δίνυρα μῆν ἔποντοι,
ἀντὶ τοῦ δίνυρα. καὶ
πτόλεμον ἔντεα καλά.
ἀντὶ τοῦ πόλεμον. καὶ ὅθ' ἡ, ἀντὶ τοῦ ὦ ὁ νεώτεροι χρῶνται. ὅκος, ἀντὶ τοῦ ὅκως.

Μετάθεσις δὲ γίνεται, ὅταν τὰ ὄντα μετατιθῇ ἐν ὅθ' αὐτῶν ὀνόματι. καὶ ἢ πρότερον στοιχεῖον τῆς ἰδίας γενικῆς συλλαβῆς μὴ ὀφειλόμενον, ἢ καὶ δεύτερον. κραδίην, ἀντὶ τοῦ καρδίαν. καὶ
τέταρτον ἦμαρ.
ἀντὶ τοῦ τέταρτον. καὶ
κρατερὸς ὁμόμιδος, ἀντὶ τοῦ καρτερός. καὶ τὰ ὅμοια.

Πλεονασμὸς δέ ἐστιν, ὅταν ἐπὶ ταῖς πολλαῖς τιθεῖς τοιαῖς δοτικαῖς ἐρωτικαῖς πάσσεσιν, εἰς οις λιγούσαις, ἢ θηλυκαῖς εἰς ης, προσλαμβάνουσι ι, ποτὶ μοῖς, πολεμοῖσι. κοῖλοις καλεῖσι σοφῆσι σοφῆσι.

Διαίρεσις δὲ γίνεται οὐ μόνον παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῆς δισυλλάβων ὀνομάτων, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ τῆς μονοσυλλάβων καὶ προσηγορικῶν ἐοῦς ἐοός. χυτοῦς χυτός.

Επὶ δὲ τῆς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λιγομένων ὀνομάτων, καὶ προσηγορικῶν ἀρσενικῶν ἐνικῶν εἰς ης λιγόντων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου λήγει, αὐτοὶ πλὴν ου διὰ τοῦ εω διαιροῦνται. πατρόκλοτε πατρόκλοτεω λέγοντες καὶ ἀχιλεῖδε ἀχιλείδεω. λαερτιάδου λαέρτεω. καὶ κατὰ παρέλθεσιν, πηλειάδεω, λαερτιάδεω, καὶ τὰ ὅμοια.

Τὰς δὲ εἰς ους λιγούσας γενικὰς εἰς ὁ ε καὶ ο διαιροῦσι. σωκράτεσ σωκράτεος. διομήδεσ διομήδεος.

Καὶ τὰς δοτικὰς δὲ μόνας διαιροῦσι, σωκράτεῖ λέγοντες καὶ διομήδεῖ, καὶ πηλεῖ. ἀντὶ τοῦ σωκράτει, καὶ διομήδει, καὶ πηλεῖ. ὁ δ' ἀνὸ καὶ ἐπὶ οὐδετέρων. ἔγχεϊ, τύχεϊ. ξίφεϊ.

Καὶ τὰ εἰς αι πληθυντικὰ ὀνόματα, ὧν ἡ γενικὴ παρ' ἡμῖν καταλήγει εἰς ων πληθυνομένους, ἐκφέρουσι διὰ τοῦ άων προφέρονται πρεσβυτάνων. κρήνων κρηνῶν κρηνάων, πυλῶν πυλάων, μουσῶν μουσάων.

Καὶ ἐπὶ τῆς ἐνικῶν δὲ κατὰ τὸν ἐνεστῶτα καὶ παραλιλυθότα χρόνον. καὶ διὰ τῆς αὐτῶν στοιχείων ἐκφέρουσι πλὴν κλίσιν. ἄγω ἄγον. φέρω φέρον. ἐλαύνω ἔλαυνον. ὀρχοῦμαι ὀρχούμην. τρέχω τρέχον. λέγω λέγον. ἔχω ἔχον.

Χρῶνται δὲ καὶ τοῖς ἀπαρεμφάτοις ἀντὶ προσκυνῶν, πανύσαι τάνυσον. κάσθαι κᾶσο.

Καὶ τοὺς χιμαστισμοὺς ἢ τῆς ἑρμηνείας τοιούτους, τραμμένοι εἰσὶ, τεθάφαται. τεταγμένοι εἰσὶ τεθάκαται. κεκλιμένοι εἰσὶ κεκλίσθαι.

Καὶ τὰ ἐήματα δὲ τὰ ἐν λιγούσῃ περισσώμενα, διαιροῦσι. φρονῶ φρονέω. λαλῶ λαλέω. νοῶ νοέω. χρυσῶ χρυσόω. ἀργυρῶ ἀργυρέω.

Καὶ τὰς μεθοχὰς ἀντῶν ὁμοίως διαιροῦσιν φρονέων, λαλέων, νοούμενον.

Η δὲ τῆς δυϊκῶν ἀκρίβεια παρ' αὐτοῖς φυλάσσεται. ἡ μὲν οὖν ἀρχαία ἰὰς μετέπεσε πρὸς τὴν τῆς κατοικούντων παραλοιπὴν. ἡ δὲ μνεῖα δὲ ἕως ἐκείνων τῆς χρόνων ὅτε ἐποίησαν τὸ

sapiẽs. est em̃ sape impatiuũ. Intelligẽs, intelligẽs. itellige em̃. & q̃ ab ipis uerba diuidũt, clamãs aũt nõ uult diuidi. nã q̃ sunt. ij. fugiũt diuisionõ. attn̄ q̃ diuidũt, paucas ũt.

Mutationes η in α breue Ionicorũ sunt. ob mutescẽs, ,p obmutescẽs. & oblitus, ,p oblitus. & inobliuiscibilis, ,p inobliuiscibilis.

Immutationes α longi in η Ionum sunt. Iuno, Iuno. sterilis, sterilis, uel carina,

10 Immutationes α breuis in η iuniorum sunt ueritatem, ueritatem.

Ablatiões earũ, q̃ in pricipio cõsonãtiũ, Ionum sunt. libare, ,p libare. grauis, ,p grauis

Semper ων syllabã supuacaneã ponũt inter præpositiones. abstulerunt, & reddiderũt pro abstulerunt, & reddiderunt.

Primas literas dictionum Iones auferũt. ille ille. festũ festũ similiẽ & ε preteritorũ. intelligebat, intelligebat. fabricabat, fabrica

20 π pro φ utuntur. (bat. pariebat, pariebat. perueni enim, perueni inquiunt.

Composita uerba dissoluunt, & interponunt, ut

Leo de taurum uorans.
pro deuorans.
Inter autem fecit Etionem.
pro interfecit.

Auersiones, & excessus Ionum sunt, ut Dona ab auferre.

30 pro auferre. Excessus autem sunt hi,

Stulti, qui de boues supereuntis solis
Vorabant.
pro deuorabant.

Diuisioues in ως desinẽtiũ aduerbiorũ ab in ης desinentibus masculinis, & in ες neutris Ionum sunt uere, pro uere.

Ionica dialectus est eadẽ, q̃ antiq̃ Attica. hac plerũq; Homerusq;. et Hesiodus, & Archilochus usi sunt, & Anacreõ & Herod, Sũt aũt eius, pprietates α, ,p η ponere. ianuã, ianuã. Iunonẽ, Iunonẽ. Vestã, Vestã. Pro pulchris aũt pulchris. sapiẽtibus, sapiẽ. portis portis. & ut finũt suo loco manere, sic η, ut

Vtũtur & cor, (dictũ est, ,p α ponũt Iones. repto α ,p η Iones, Dores autẽ producto

Fit aũt ĩ Ionica dialecto additio, ablatio, cõcisio, interpositio, supabũdãtia, diuisio.

Additio igitur fit apud eos, si in principio orationis alia assumitur litera, ut

Causa horridæ,
pro causa.
Ilium intra,
pro intra. &
Solus existens, pro solus. &
Hospes hic non uult. pro hospes, &
Panem totum capiens.
pro totum. & alia infinita.

Ablatio cõtrariũ patitur, quã additio. Nam additio in principio assumit deforis aliã literã. ablatio autẽ & positũ abijcit cũ Iones festum festum dicunt, & sacrum sacrũ.

60 Cõcisio, cũ mediæ literæ ĩ noĩbus cõcidũt. ut

Solungues equos. pro soliungues. & deciderunt

& deciderunt, pro deciderunt. & ferte pro ferte. & cubituri, pro cubituri.

Interpositio contrarium patitur quàm concisio. illa em̃ demit, hæc assumit literã deforis. ut obstreperus, pro obstreperus. superfluũ igĩ γ, & uestrũ, uestrũ & sapiẽtũ, entiũ.

Immutatio fit, cum aliud elementum assumitur loco proprij, ad pro ad: & aridum, pro aridum. &

10 Vel huc quidem secuti sunt.
pro huc, &
Ponentem arma pulchra.
pro ponentem. & η pro ω, iuniores utuntur, ut pro ut.

Transpositio fit, cũ quę sunt transponuntur in eodem nomine. & uel prima litera pro priæ syllabæ, quæ non debet, uel & secunda. cor pro cor, &

Quartus dies.

20 pro quartus. &
Fortis diomedes.
pro fortis. & similia.

Superabundãtia est, cũ in pluralibus datiuis mascu. casibus in οις desinẽtibus, uel fœmi. in ης, assumũt ι, fluminibus fluminibus. pulchris. sapientibus sapientibus.

Diuisio fit non solũ apud ipsos in bisyllabis noĩbus, sed iam & in monosyllabis & appellatiuis, fluxus fluxus. arista arista.

30 Sed in supra unã syllabã desinẽtibus noĩbus, & appellatiuis masc. singularibus in ης desinẽtibus, quorũ genitiuus ĩ ου definit, ipsi ου p εω diuidũt. sagittarij sagittarij dicẽtes. & Attridæ Attridæ, Laertæ Laertæ. & p additionẽ Peliadæ. Laertiadæ. & similia.

In ους desinentes genitiuos, in ε & ο diuidunt. Socratis Socratis. Diomedis Diomedis.

Et datiuos solos diuidunt, Socrati dicentes, & Diomedi, & Peleo, pro Socrati, & Dio

40 medi, & Peleo. Idem & in neutris, hastæ, muro, ensi.

Et in αι pluralia noĩa, quorũ genitiuus apud nos desinit in ων circũflexè, illi per ων, ,p ferunt penacutè. fontes fontium. portarum portarum. musarum musarum.

Et in uerbis in præsenti, & præterito tẽpore & per easdem literas proferunt declinationem. ago agebam. fero ferebã. impello impellebam. salto saltabam. curro cur-

50 rebam. dico dicebam. habeo habebam.

Vtuntur & infinitiuis pro imperatiuis, extendere extende. iacere iace.

Et formatiões elocutionis talis. mutati sũt, mutati sunt. ordinati sunt, ordinati sunt. inclinati sunt, inclinati sunt.

Et uerba in ultima circunflexa diuidunt sapio, sapio. loquor, loquor. intelligo, intelligo. deauro, deauro. argenteo, argenteo.

Et participia ipsorum similiter diuidunt. sapiens, loquens, faciens.

60 Dualium autẽ diligentia apud eos seruatur. uetus igĩt Ionica degñauit ob habitãtiũ diuersitatẽ. pmãsit autẽ usq; ad ea tpa, ĩ qbus fecerunt

ἐποίησαν τοὶ ἴωνες τὰς ἀποικίας καὶ διεσπάρησαν ἐς πολέμους τόπους.

Λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς, ὁ μὲν κλέπτης, κλέπτας. ἡ δὲ δίνας μις, πράξις. ἡ δὲ λόγος, μῦθος. τὸ ὑγιαίνειν, οὐλᾶν. ὅθεν καὶ τὰ ὑγιῆ τῶν θαυμάτων, οὐλὰς λέγομεν ἔτι καὶ νῦν. ὁ δὲ αὐτῶν καὶ αὐτοῖς, σφῶν καὶ σφέων. ὁ δὲ σῶν, ἐῶν. ὁ δὲ αὐτὸς ὠυτὸς. τὰς δ' ἀνωνυμίας διαιροῦσιν, οὕτως. σφῶν σφέων. καὶ κ' παρένθεσιν τοῦ ι σφείων. ἡμέων, ἡμείων. ὑμέων, ὑμείων. καὶ τὰ ὅμοια.

10

ΠΕΡΙ ΔΩΡΙΔΟΣ.

Ἡ Δωρὶς ὅλη εἰς ἀντὶ τοῦ η χρῆται. ἐν γὰρ τῷ ἥλιον ἄλιον λέγει. καὶ πλὴν ἡμέραν ἀμέραν. καὶ πλὴν μητέρα ματέρα. καὶ τὰ ὅμοια.

Τῷ α ἀντὶ τοῦ ω χρῆται ἐπὶ τῶν γενικῶν πληθυντικῶν πτώσεων. μούσαν γὰρ λέγει καὶ θύραν καὶ θέαν. ἀντὶ τοῦ μουσῶν, θυρῶν, θεῶν.

Τὰς εἰς ας λήγουσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εις εἰς ιος ἰσθεῖσαν γινομένας, εἰς ευς τρέπει. οἷον Διογένης Διογενεῦς, ἀντὶ τοῦ Διογενοῦς.

Τῷ ω στοιχείῳ ἀντὶ τοῦ ου διφθόγγου χρῆται. τὰς γὰρ μούσας, μώσας λέγει.

Τῷ η ἀντὶ τοῦ ει διφθόγγου χρῆται, ὡς ὅταν λέγῃ ἰδεῖν ἀντὶ τοῦ ἰδεῖν.

Τῷ σ ἀντὶ τοῦ θ χρῆται. τοὺς γὰρ θεοὺς σεοὺς λέγει. καὶ σεὸν τὸν θεόν.

Τῶν λήξεων ἀπὸ ι ὑποτεξαιρεῖται, λαβὲν γὰρ καὶ ἐλθὲν λέγει, ἀντὶ τοῦ λαβεῖν, καὶ ἐλθεῖν.

Ἔτι διπλασιασμοῖς τῶν ἀυτῶν συμφώνων χρῆται. οἷον ὅπλοις, ὁπποῖος, καὶ ὅσον ἀντὶ τοῦ ὅοις καὶ ὁποῖος, καὶ ὅσον. καὶ ἡ αἰολὶς δὲ χρῆται τούτοις.

Αἱ ἐκτάσεις τῶν διχρόνων στοιχείων ἴδιαι εἰσὶ τῆς Δωρίδος. οἷον,

ἴσος ἐνυάλιον.

Τῷ α ἀντὶ τοῦ ε πολλάκις χρῶνται, ἑτέρος ἄτερος λέγοντες. καὶ ἄρξεμις ἄρξαμις.

Αἱ ἀποκοπαὶ Δωρίεων ἐσὶν ἴδιαι. γίνονται δὲ κατὰ τὸ τέλος.

Ἡ μέτερον δῶ. ἀντὶ τοῦ δῶμα.

Αἱ προσθέσεις τοῦ με συλλαβῆς ἐπὶ τῶν παρ' ἡμῖν εἰς ναι λιγόντων ἀπαρεμφάτων, Δωριέων ἐσίν. οἷον βήμεναι, ἀντὶ τοῦ βῆναι.

Αἱ διαιρέσεις τοῦ δ καὶ τ τῶν πλαγίων ἐνικῶν πτώσεων, Δωριέων εἰσί. πάριδος ἀντὶ τοῦ πάριδι. ὁμοίως κέρατος ἀντὶ τοῦ κέρατος. τῆς Δωρίδος πολλαί εἰσιν ὑποδιαιρέσεις τοπικαί. ἄλλως γὰρ κρῆτες διαλέγονται, ἄλλως ῥόδιοι, καὶ ἄλλως ἀργεῖοι καὶ λακεδαιμόνιοι. καθολικὰ δὲ ἐσι ἀυτῶν ἰδιώματα. ἀντὶ μὲν τοῦ η τὸ α τιθέασι. πόλιν πόλαν. ἀντὶ δὲ τῶν εἰς ων λιγουσῶν παρ' ἡμῖν γενικῶν πτώσεων περισσωμένων, διὰ τοῦ αν ἐκφέρουσι, τιροῦντες τὸν τόνον. πυλῶν πολᾶν. καλῶν, καλᾶν. σεμνῶν, σεμνᾶν. καὶ ἔτι τῶν με τοχῶν ὁμοίως. γελῶν, γελᾶν, ἐλῶν, ἐλᾶν. καὶ πλὴν νεῶν, νᾶν καλοῦσι. κλίδας, κλάδας. καὶ νείκην, νείκαν.

Καὶ τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα, βαρυτονοῦσιν οἱ Δωριῆς. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ποιητικῶν διπλωτικὰ ἐπιβέβηκα, κάλλως, σέφως, κόμψως, ἄπλως.

Τὰ δὲ ὑφ' ἡμῶν βαρύνονται περιασπῶσιν. οὕτως, παντῶς, ἀυτοματῶς.

Καὶ τὰ εἰς οι λήγοντα πληθυντικὰ ὀνόματα κατὰ πλὴν παραλήγουσαν τονοῦσι τὸν τόνον. φιλόσοφοι. ὁ δι' ἀυτὸ καὶ ἐπὶ τῶν μετοχῶν. πωλούμενοι, καλούμενοι.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς ες λήγοντα θηλυκὰ ὀνόματα πλη θυντικὰ ἀρθῆς πτώσεως παροξυτονοῦσι. γυναῖκες, χεῖρες, νάες, ὀρνίθες.

Ἔτι δὲ καὶ τὰ εἰς αν λήγοντα ἀπαρέμφατα παροξυτονοῦσιν. ἐστάσαν, ἐφάσαν, ἐλύσαν, ἐδείραν, ἐπράξαν.

Καὶ τὰ εἰς ον λήγοντα παροξυτονοῦσι. ἐλάβον, ἐφάγον, ἐλέγον, ἔρεχον. περισπῶσι δὲ τὰ τοιαῦτα, πασιδῶν, πρωδῶν, παντῶν.

Καὶ τὰ εἰς ω λήγοντα ἐξήματα βαρύνονται ἐπὶ τοῦ μέλλοντος χρόνου περισπῶσι, δώσῶ. θεραπευσῶ, νοησῶ, λαλησῶ, μεμνησῶ.

Καὶ ἐπὶ τρίτου προσώπου βαρύνονται ἐξήματα εἰς ει λήγοντα μέλλοντος χρόνου, περισπῶσι, δώσῶῖ. πεσῶῖ. θεραπευσῶῖ, λαλησῶῖ.

Λέγουσι καὶ τὸ δώσουσι δωσοῦνῖ, καὶ τὸ λέξουσι λεξοῦνῖ. καὶ τὸ ποιήσουσι ποιησοῦνῖ.

Συνέλλουσι δὲ καὶ τὰς εἰς ας πληθυντικὰς ἀιτιατικὰς, καὶ τὰς προσηγορίας δὲ καὶ μεῖζονας ὁμοίως. νύμφας, κρῆνας, νοῆσας, πράξας.

Καὶ τὰ διὰ τοῦ αν ἐκφερόμενα ἀπαρέμφατα καθ' ὑπεξαίρεσιν τοῦ ι λέγουσι. φρονᾶν, φρονεῖν. ἰδᾶν ἰδεῖν. φαγᾶν. φαγεῖν.

Λέγουσι δὲ καὶ τὰς εἰς ος γενικὰς, διὰ τοῦ ω. οἴκου οἴκω. σοφοῦ σοφῶ, καλοῦ καλῶ.

Καὶ τὰς εἰς ας πληθυντικὰς ἐρωτηματικὰς εἰς ας ἐκφερομένας διὰ τοῦ ως, τὰς καλὰς, σοφὰς, ἀνθρώπους, ἵππους. ἀντὶ τοῦ καλοῦς, σοφοῦς, ἀνθρώπους, ἵππους.

Καὶ τὰ προσακτικὰ ἐήματα ἐκφερόμενα διὰ τοῦ ε, διὰ τοῦ ον ἐκφέρουσι, λάβε, λάβον, θίγε, θίγον, δράμε, δράμον.

Ἐπιελοῖ δὲ τὴν κύτραν κύτραν λέγουσι. καὶ τὸν χιτῶνα κιτῶνα. πλὴν μητέρα, θελφίδα. καὶ πλὴν γυναῖκα, γαῖαν.

Κρῆτες δὲ ὁ διαπανᾶς ἄνες. ὁ αὐτοῦ αὐτῷ. βέλτιον, βέλτερον. ἦλθεν, ἥνθεν. ἐς χορὸν, ἐν χορόν. εἰς τὴν ἀγοράν, ἐς τὰν ἀγοράν. τὸ ἔα, ἔεα. τὸ ἔασον, ἔβασον. τὸ ἦν ἦς. τὸ εἴωθα, ἐθῶ. τὸ ἐνωχῷδε, ἐνῶ, θευκυδίδης, θευκράτης, θεύφραστος, ἀντὶ τοῦ θουκυδίδης, θουκράτης, θεόφραστος. τὰ δὲ κρῆα, κρῶ. τὸ ἄκρατον, ἄκρητον. κρίκιον, κίρκιον. τὸ κελεύει, κέλεται. τὸ καταβαλᾶν, καββαλᾶν. σορῶὸς ἀχύρων μύχωνας. οἰκαδὲ, οἴκαδε. ὄρνιθες, ὄρνιχες. χᾶρες, χᾶρες. σάδιον, σταδιον. κῦνος, κῦνος. σύ, τύ.

Καὶ ἀντὶ τοῦ, λέγουσι καὶ φέρουσι. λέγονῖ, καὶ φέρονῖ. ὁ μὲν ταύτας, τοῦτας. καὶ ὁ πρὸς, τοῦτί. καὶ κότε, τόκα. τῆμος, τᾶμος. δῆμος, δᾶμος. θεὸν, σέον. βολὴν, βωλάν.

Διαφέρει δὲ ἡ τῶν κρητῶν διάλεκτος ἡ νῦν κέχρηται κυπρίων, καὶ ἡ τῶν λακώνων ἡ κέχρηται Ἀλκμαίων, Σοφρων. ἡ μὲν τοι Πινδάρου, καὶ Ἰβύκης, καὶ σιμωνίδου, καὶ βακχυλίδης, τοσοῦτον ἀνῆται διὰ τὸ μὴ Δωριῆς εἶναι τῇ φύσει ἀλλὰ ποιηταὶ, χρῆσθαι δὲ μόνον τῇ διαλέκτῳ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΙΟΛΙΔΟΣ.

Τὸ β ὅλον ρ προσνέμει, εἴγουν προσφέρει. ὅταν ὁ ρ ἐπιφέρηται κ, ἢ τ, ἢ δ. βρυτὴρ ἀντὶ τοῦ ἐυτήρ. βράκος ἀντὶ τοῦ ἐράκος. βρόδον ἀντὶ τοῦ ἐόδον.

Ἡ αἰολὶς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αι ἐυθειῶν γενικὰς διαιρεῖ, καὶ διὰ τοῦ α προφέρεται, οἷον νύμφαι, νυμφάων. θῦραι, θυράων. μελισσαῖαι, μελισσάων. ἐρχομεναῖαι, πωλάων. καὶ τὰ ὅμοια.

Αἱ συγκοπαὶ

participijs, uidentes, uocantes.

Similiter autē in es definentia fœminina pluralia recti casus in penultima acuunt. fœminæ, manus, naues, aues.

Item in ον desinētia indefinita tēpora, in penultima acuunt. steterunt, dixerunt, soluerūt, excoriarunt, clamauerunt.

Et in ον desinētia in penultima acuūt, accepe rūt, comederūt, dicebant, currebant. Circcūflectunt uero hm̄oi. puerorū, troianorū

10 Et in ω desinētia uerba grauitona in futuro tēpore circūflectūt, dabo, curabo, intelligam, loquar, expectabo. (omnium.

Et in tertia pſona grauitona uerba in ει desinētia futuri tēporis circunflectunt. dabit, cadet, curabit, loquetur.

Dicunt, & dabunt, dabunt, & dicent, dicent, & facient, facient.

Corripiūt autē & in ας plurales accusatiuos

20 & appellatiua & pticipia similiter. nymphas, fontes, intelligens, faciens.

Et quæ per εν efferūtur infinitiua per ablationem, dicunt sapere, sapere. uidisse, uidisse. comesse, comesse.

Dicūt & in ος tōs per ω. domus, domus. sapientis, sapientis. pulchri, pulchri.

Et accusatiuos pl̄ales masculinos in ας q̄ eſferūt, p ωσ, pferūt, pulchros, sapiētes, hoīes, equos. p pulchros, sapiētes, hoīes, equos.

30 Et impatiua uerba quæ ,pnunciātur p ε, p ον ,pnūciāt, accipe, accipe. tange, tange, curre, curre.

Siculi ollam, ollam dicūt. & uestem, uestem. matricē, matricē. & mulierē, mulierem.

Cretēſes autē semper ,semp. ibi, ibi. melius, meliūs. uenit, uenit. ad chorum, ad chorū. in forū, in forū. fine, fine. finito, finito. erat erat. cōsucui, cōsueui, cōuiuari, conuiuari. Theucydides, theucrates, Theuphrastus.

40 pro Thucydides, theoc. theophrastus. sed carnes, carnes, merū, merū. circū, circum. iubet, iubet. deijcere, deijcere. aceruus palearū mychonas. domū, domū, aues, aues, manus, manus, stadiū, stadiū, ille, ille, tu, tu.

Et pro, dicunt & ferunt, dicunt & ferūt. has has, & ad, ad, & tunc tunc, quando quando, populus populus, deum deum, consilium consilium.

Differt autē Cretēſiū dialectus, qua usus est

50 Cypselas, & Laconū q̄ usus est Alcmaon, Sophrō. Pindari tm̄ & Ibyci, & Simonidē & Bacchylidæ, oīno laudat, q̄ nō sint Doriēses natura poētē sed utant tm̄ idiomate

DE DORICA LINGVA.

Dorica lingua α pro η utitur. nam solem solem dicit. & diem diem. & matrem matrē. & huiusmodi.

A pro ω utitur in genitiuis pluraliū casibus. musarum em̄ dicit & ianuarum, & dearū. pro musarum, ianuarum, dearum.

In ας desinentes genitiuos ab in ης rectis fa-

20 ctos, in ευς uertit. ut Diogenes Diogenis, pro Diogenis,

Ω litera pro ου diphthongo utitur. musas em̄ mosas dicit.

H pro ει diphthongo utitur, cum dicit uidere, pro uidere.

Σ pro θ utitur. nam deos seos dicit. & seum deum.

Ex dictionibus semp. aufert. accepisse enim & uenisse dicit, pro accepisse & uenisse.

30 Item geminationibus earundē cōsonātium utitur, ut quod quando, & quantum, pro quod, & quādo & quātū, & æolica utiē his.

Productiones ambiguarū literarū propriæ Doricæ linguæ, ut

Aequalis Mauorti.

A pro ε sæpe utuntur, alter, alter dicentes. & Diana Diana.

Abscisiones Doriensium sunt propriē. fiunt autem in fine.

40 Nostra do. pro domus.

Additiones με syllabæ in ijs quæ apud nos in ναι desinunt infinitis, Doriensium sunt. ut ire, pro ire.

Ablationes δ & τ ex obliquis singulariū casibus Doriensium sunt. Paridis pro paridis, similiter cornu pro cornu. Doricę linguę multę sunt subdiuisiōes locales, aliter em̄ Cretēſes loquūtur, aliē Rhodij, & aliē Argiui & Lacedæmonij. gñales ipsorū sūt

50 proprietates. ,pri α ponūt. portā portā. pro in ων desinētibus apud nos genitiuis casibus circūflexis, p αν proferūt, seruātes eunpem accentum, portarū portarū, pulchrarū pulchrar̄. grauiū grauiū, & in pticipijs sīl̄r ridēs ridēs, agitās agitās. & nauē nauē uocāt. sedes sedes. & uictoriā uictoriā.

Et monosyllaba noīa acuūt in penultīa Doriēses. simil̄r autē & q̄litatis significatiua aduer. pulchre sapiēter, cōpte, simpliciter.

60 Quæ apud nos grauitona sunt, illi circunflectunt. sic, omnino, sponte.

In οι desinentia pluralia nomina, in penultima faciunt totum. philosophi. Idem & in

partici-

fecerunt Iones colonias, & sparsi sunt in plura loca,

Dicitur autem apud eos, fur fur, oratio fabula, ualere solidescere. unde & sana uulnera cicatrices dicimus etiam nunc. ipsorū aūt & ipsis, suorum & suorum. tuorum autem suorū. ipse uero ipse, pronomina diuidūt sic. ipsorum ipsorū. & per interpositionē ι, ipsorum nostrum. uestrum & similia

Αἱ συγκοπαὶ ἀπολέων ἐισὶν ἴδιαι. γίνονται δὲ κατὰ μέσον. οἷον ὦρσεν, ἀντὶ τοῦ ὥρμησεν.

Αἱ προσθέσεις ἓξ θα συλλαβῶν ἐισὶ τῇ ὑποτακτικῶν ῥημάτων μετοιράων προσώπων ἐις σ λιγόντων, ἀιολέων ἐισίν. ἔιπησθα, ἀντὶ τοῦ ἔιπης. κοὶ, ἔλθησθα ἀντὶ τοῦ ἔλθῃς.

Αἱ προσθέσεις τοῦ υ ζοῦ ε ἐπιφερομένου φωνήεντος, ἀιολέων ἐισίν. οἷον χεύανες, ἀντὶ τοῦ χέανες.

Τὰ ἐις αις μονοσύλλαβα ὀνόματα διαιρεῖ. πάϊς. δεῖς. ἀντὶ τοῦ παῖς. δαΐς.

Τοῦ ω σοιχείου, ἀντὶ τοῦ οι διφθόγγου χρῆται. μῶσαι, ἀντὶ τοῦ μοῦσαι. λείψωσαι ἀντὶ τοῦ λειποῦσαι.

Τοῦ υ ἀντὶ τοῦ ο σοιχείου χρῆται. πολὺ γὰρ ὅμοιον, ὕμοιον λέγει.

Τοῦ η ἀντὶ τοῦ ει διφθόγγου χρῆται. ἐλθὴν γὰρ λέγει, ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν.

Τὰ ἀμετάβολα διπλασιάζει, καὶ πολλὰ ς μόνον. οἷον ἐγείρω, ἐγείρρω. ἐγείνατο, ἐγέννα. ζ. πενθήσης, πενθήσεις. κόσον, πόσον. τοσοῦτον, ζοσοῦτον.

Τὸ ὅπωσκε, ὅπωσ, κοινὸν ἐστιν. ἡ γὰρ κοινὴ τὰ ἀναφορικὰ διπλασιάζει. οἷον ὁποῖος, ὁπόσος, ὅσος, ὅστις.

Αἱ εἰ τοῦ αι διφθόγγου πολὺ ἐκβάλλει, ὅταν ἀντῇ ἐπιφέρηται σύμφωνον. οἷον ἀλικάος, ἄλκας.

Τῶν π ἀντὶ τοῦ μ χρῆται, τὰ γὰρ ὄμματα, ὄππατα λέγει.

Τῆς διεύθερας συζυγίας τοῦ περιεσσωμένων πολὺ ἐπὶ δευτέρου καὶ πίτου προσώπου ἀνεκφώνηζον ὃν πρὸς ἑαῖς ἄλλαις διαλέκτοις, ἐκφωνῶνται. οἷον βοᾶϊς, βοᾶϊ.

Τὰς κλιτικὰς τοῦ ἐις ων λιγόντων ἐνικῶν συνέλλει. χιλιάδων, χιλιάδ᾽ ὀν. μακεδῶν, μακεδόν. ἀπόλλων ἄπολλον.

Οἱ ἀιολῆς ἔθος ἔχουσιν, ἀντὶ μὴν α, τὸ ο τιθέναι. θράσεως, θρόσεως. σρατὸς, σροτός. ἄνω, ὄνω. ἀνέλκται, ὀνέλκηζ. ἀνεχώρησεν, ὀνεχώρησεν. σαλεὶς, σολείς.

Ποτὲ δὲ πρὸ ε ἢ η. κράτος, κρέτος. πρίαμαι, πρίεμαι. γαλήνη, γελήνη. ἀήρ, ἀέρ.

Ποτὲ δὲ προσιθᾶσι ζοῦ α τὸν ν ναὸν, ναυὸν. ἀήρ, ἀνήρ. ἄως, ἄυως.

Αντὶ δὲ τοῦ δ᾽ τὸ ζ. διαβάλλειν, ζαβάλλειν. διανυκτὸς, ζανυκτὸς.

Αντὶ δὲ τοῦ ε κοὶ α, τὸ η. κρέας, κρῆς.

Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ἐπί τινων τοῦζ ποιοῦσι, κοὶ ὀυκ ἐπὶ πάντων, ἀδύνατον γὰρ.

Αντὶ δὲ τοῦ ζ, τιθᾶσι σ κοὶ δ᾽ ζεὺς, σδεύς. ζυγὸν, σδυγόν. μελίζειν, μελίσδειν.

Αντὶ δὲ ξ η πρὸ ε ἢ τὸ α, κοινῶς τοῖς διωρικοῦσι, καὶ, τὸ μὴν ἄρης, ἄρις. ἀρήιον, ἀρεῖον. τὸ δὲ η, ἐκάβην, ἐκάβαον. πύλην, πύλαον. ἴρην, ἴραον. νόημα, νοάμα. ἠώς, ἀώς. ἀπάτην, ἀπάταον. ἀδικήσαι, ἀδικέσαι.

Αντὶ δὲ τοῦ θ, τὸ φ. θλᾶται, φλᾶται.

Αντὶ δὲ τοῦ μ, τὸ π. μετέμοῦ, πεῖμοῦ. ὄμματα, ὄππατα.

Αντὶ δὲ τοῦ ξ, τιθᾶσι η κοὶ σ. ξένος, σκένος. ἱέρακξ, ἱέρακξ.

Αντὶ δὲ τοῦ ο τ υ. ὀμφαλὸς, ὑμφαλός. μόγις, μύγις. ὅμοιον, ὕμοιον.

Ποτὲ δὲ κοὶ τὸ ε, πρὸς σὲ, πρὸς σέ. ἢ α, ὅσα, ἅσα.

Αντὶ δὲ τοῦ π τὸ μ. παῖδς, μαῖδς. παῖουσα, μαῖουσα.

Αντὶ δὲ τοῦ πτ λύω ω. ἐμπίπτειν, ἐπίασειν.

Αντὶ δὲ τοῦ σ, τὸ τ. συ, τύ. ἐις σὲ, ἐις τέ.

Αντὶ τοῦ τ, τὸ π. σολὴν, σπολήν. σαλεὶς, σπαλεὶς. τίβαπται, πίβαπται.

Αντὶ δὲ τοῦ υ, τὸ ι. ὑψηλὸν, ἰψηλὸν. ὑψόθεν, ἰψόθεν. ὕπαρ, ἴπαρ.

Concisiones Aeolensiũ sunt ,ppriẹ.fiunt aũtẽ in medio.ut impetũ fecit , ,p ĩpetũ fecit.
Additiones θα syllabæ in subiũctiuis uerbis secundarum personarum in ς definentiũ, Aeolensium sunt.dixeris,pro dixeris.ueneris pro ueneris.
Additiones τα υ ζοῦ ε, sequẽtẽ uocali, Aeolẽsium sunt, ut fundentes pro fundentes.
In αις monosyllaba nomina diuidit, puer, conuiuium.pro puer,conuiuium.
ω litera pro οι diphthongo utitur,mosæ pro musæ.relinquentes pro relinquentes.
υ pro ο lĩra utitur.nã simile, simile dicit.
ει pro ει diphthongo utitur.uenisse enim dicit pro uenisse.
Immutabiles geminat,& ς solum, ut excito excito.genuit,genuit.fleueris,fleueris.tm̃, tantum.tantum,tantum.
Vbi & ut cõmune est , cõmunis enim relatiua duplicat,ut qualis,qualis.quãtus , q̃tus.
Semper ex αι diphthongo ι abiicit, si eam sequatur uocalis. ut Alcæus Alcaus.
π pro μ utitur.nã oculos oculos dicit.
Secundæ cõiugationis circumflex orũ ι in secũda & tertia ꝑsona , q̃d nõ ,ꝑnũciat apud alias dialectos , ,ꝑnũciat ut clamas clamat.
Vocatiuos in ων definẽtium singulariũ corripit , hirundo,hirundo. macedo , macedo. Apollo, Apollo.
Aeolenses cõsuetudinem habent, pro α ο ponere temeritatis , tis . exercitus,exercitus. superius,rius.auferatur,auferatur . fecessit fecessit. missus,missus.
Aliquãdo aũt ε uel η , potẽtia,tia.priamum, priamũ.trãquillitas, trãquillitas.aer, aer.
Aliquando addunt ζοῦ α τὸν , templum , templum.aer,aer.aurora,aurora.
Pro δ autem ξ . criminari,criminari.per noctem,per noctem.
Pro ε & αι . caro,caro.
Oportet autem cognoscere, q̃ in quibusdam hoc faciũt,& nõ in oibus, impossibile eñ.
Pro ζ autẽ ponunt σ & δ.Iupiter Iupiter. iugum,iugum.canere,canere.
Pro κ τὸ ε uel πρὸ α cõe est his at q̃ Doriensibus. & mars q̃dẽ mars.martiũ martiũ.η aũt hecubã,bã.portã tã.Iunonẽ,nẽ,ĩtellectũ,ctũ. aurora,ra.deceptionẽ,nẽ,ĩiuriã facere.in-
Pro θ φ. cõtũdit,ditur. (iur.facere.
Pro μ π. mecum,mecum. oculi, oculi .
Pro ξ ponunt κ & ς . hoſpes,hoſpes . accipiter , accipiter.
Pro ο υ .umbilicus,umbilicus. uix,uix , simile, ſimile.
Interdum & ε . ad te.ad te.uel α quot quot.
Pro π,μ.calcãs,calcãs.calcans,calcans.
Pro πτ duo ω.incidere , incidere .
Pro ς τ.tu.tu.in te. in te.
Pro τ π .ſtolam,ſtolam.miſſus,miſſus. nutrĩ tus eſt,nutritus eſt .
Pro υ autem ι . altum,altum. deſuper,deſup. uere,uere.

ὕπαρ, ἴπαρ.

Αντὶ δὲ τοῦ χ πρὸ φ. ἀνχένα, ἀνφένα.

Αντὶ δὲ τοῦ ψ, πρὸ π κοὶ σ, πέλοψ, πέλοπς. ἄρχψ ἄρκης.

Αντὶ δὲ τοῦ ω, πρὸ ο. ὅρακ, ὥρακ. ὠτῆλιος, ὀτῆλιος.

Ο᾽σα δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου ταῦ ἡμῖν λέγετῃ. ἀντὶ διὰ μόνου τοῦ ε πολυπλασιαζόμενοι προφέρονται. ποιοῦσι δὲ ἐκ τοῦ μόνου δύο σύμφωνα. χῆρες, χέῆρες. ἰμείρων, ἰμέῆρων, ὠῆλάς, ὠέῆλάς, ἔιμαρ, ἔμμαρ. ἡμεῖν, ἔμμεν. ὑμῆς, ὕμμες. κτῆναι, κτίνναι. ἠῆρον, ἔπτερῆρον.

Καὶ ἔτι τοῦ ῆ διφθόγγου πολλάκις ἐις τοῦ οι ποιοῦσιν. ὄνειρον, ὄνοιρον.

Ε᾽θος δὲ ἐστιν ἀυτοῖς τοῦ φωνήντων προτιθέναι πρὸ δίγραμμα. οἷον Φοῖνον.

Λέγεται δὲ τὰ πλείονα διπλασιαζόντες. οἵτινες, ὅστινες. σελήνη, σελλήνα. παρόσωπα, παρσώπα. κατέπεσον, κάππεσον. ὁπόθεν. ὁππόθεν. κῦ δὲ, καὶ δι᾽ ὅτι ὅστι.

Τὰ δὲ ἀρχόμενα ταῦ ἡμῖν ἀπὸ τοῦ ρ, ἀυτοῦ παραλαβόντα πρὸ β, ἵνα φιλὸν γενῆται, ἑῤῥόδα, βῤῥόδα. ἑαδιάμανθυς. βῤαδάμανθυς. ἑυτῆρες, βῤυτῆρες.

Ἰδίως δὲ οὗτοι ὅσα ταῦ ἡμῖν λαχούσῃ ἢ ἀξυτονῦται, φιλᾶς λέγεται κοὶ βαρῆτονα. ὅτ᾽, οὔτ᾽.

ὅρα, ὅρμ᾽.

Τηρεῦσι δὲ κοὶ τὴν φιλότητα ἐν ταῖς συναλοιφαῖς. καθήκει, κατήκει. ἀφῆκεν, ἀσῆκεν.

ἀφίλκυσεν, ἀσπείλκυσεν,

Βαρυτονοῦσι δὲ οὐ μόνον τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ κοὶ τὰ ἄρθρα, ὅταν ὀνομάτων τάξιν ἐπέχῃ. ὁ σὸς ὅδ᾽. τὸ σὸν, τόσον. ἡ σὴ, ἥση. τῆς σῆς, τήσης.

Ο ταν δὲ ἀντωνυμίας ἀμφίρωσι. παρισσῶσιν, ἐγῶν.

Πεῖρασδε δὲ ὡς ἐπίπαν τὰ μονοσύλλαβα. ἢ ἐις ωξ λήγοντα, ξῶξ, πῶξ, ξῶ ῆ, ἢ ἐις ους. χροῦς, ῥοῦς, θροῦς, βοῦς. νοῦς, χνοῦς, ζεῦς.

Τὰ δὲ δισύλλαβα, ὀξυτόνως ταῦ ἡμῖν λεγόμενα, ἀυτοὶ βαρυτονοῦσι. σόφ᾽. κάλ᾽. λεῦκ᾽. ὄξυς. πότνια. βύρις. ἄνυις. ἄσσις. βῤῶμ᾽. πλάχυς. θύμ᾽. σκλῆρ᾽. χῶλ᾽.

Ε᾽θος δὲ ἔχει κοὶ τὰ προσηγορικὰ βαρύνεται, ἐρίνη. ὥρα. ἡμέρα. κοὶ τὰ κύρια. ἀφροδίτα. ἥρα. ἑλένα.

Ο᾽σα δὲ ἡμῖν ἐις ις θηλυκὰ διὰ τοῦ κλίνομεν. ἀρτέμιδ᾽ θέτιδ᾽. μήνιδ᾽. αὐτοῦ χωρὶς τοῦ λέγουσιν. ἀρτέμιος, θέτ᾽, μήν᾽.

Τῶν δὲ ἐις ης ὀνομάτων, ὧν ἡ κλιτικὴ ἐις ες λήγει. Σώκρατες. Ἀριστόφανες. Δημόσθενες.

Καὶ τῶν γενικῶν δὲ πτώσεων, τὸ σ ἀφαιροῦσι. Σωκράτου, Διομήδους, Σοφοκλέους.

Αντὶ δὲ αἰτιατικῆς δοτικὴν παραλαμβάνουσιν ἐν τοῖς παθητικοῖς. τοῖς θεοῖς, ἀντὶ τοῦ θεοὺς. τοῖς ἀνθρώποις, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἀνθρώπους. τοῦζ δὲ ποιοῦσι διὰ τὸ χρῆσθαι ἀυτοὺς ζοῦ ι ἀντὶ τοῦ υ.

Τὴν δὲ αἰτιατικὴν διὰ τοῦ ως. τὼς ἵππως, ἀντὶ τοὺς ἵππους, ὅ, τι κοὶ διωρεῶν.

Τὴν δὲ δοτικὴν τοῦ πολιθυντικοῦ σύν ζοῦ ι ποιοῦσι. τοῖσι ἱππεῦσι, σεφοῖσιν. ὁμοίως τοῖς διωρικοῦσι

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ἐῤῥήματα ποιοῦσιν ἀπὸ τῶν ἐις ων λιγόντων μετοχῶν τὰ καταλήγοντα ἐις ῆν, ἀυτοὶ ἐις ῆς μεταβάλλουσι. νοῶν, νοῆν. νόεις. φρονῶν. φρονῆν, φρόνῆς. καλῶν, καλῆν. κάλῆς.

Ο᾽ταν δὲ ἀπαρέμφατα ταῦ ἡμῖν λήγει ἐις αν, ἀυτοὶ ἐις αις μεταβάλλουσι. γελᾶν, γέλαις.

ποῆνᾶν. ποείναις.

Τὰ δὲ ἐις ην καταλήγοντα ἀπαρέμφατα, ἀυτοὶ διὰ τῆς αις ἐμφίρονῃ

uere,uere.
Pro χ φ ceruicem,ceruicem,
Pro ψ πς.pelops,pelops.arabs. arabs.
Pro χ aũt ο,hora.hora.uulnus,uulnus.
Quæcũq; aũt ꝑ ει diplthõgũ apd᾽ nos dicuntur,ipsi ꝑ solũs geminãtes cõsonantẽ ,ꝑferunt,faciũt aũt ex sola duas cõsonãtes, manus,nus.desiderãs,desiderãs.uulnera,ra.uestes,stes,nobis,nobis.uos,uos.occidere,occidere.epeirum,epeirum.
Et etiam q̃ diphthongũ sæpe in οι mutant. ſomnium,ſomnium.
Consuetudo aũt est ipsis,uocalibus ꝑponere digãma.uinum,uinum.
Dicũt aũt plura geminãtes.g.q.luna,luna.ꝑsonę ꝑsonæ.decidit,decidit.unde,uñ.ſecundũ aũt,ſcd᾽m autẽ.quoniam,quoniam.
Incipientibus apud nos ab ρ,ipsi ꝑponunt β, ut tenue fiat,rosæ,broſæ. R hadamanthus bradamanthus.habenę,habenæ .
Peculiariter autem hi q̃cunq; apud nos aſpirant,aut acuunt,tenuiter dicunt,& grauiſone,ſanctus,hic,uideo,monile.
Seruant autẽ & tenuitatem in contractionibus.decet,decet.dimiſit,dimiſit. abſtraxit, abſtraxit.
Grauitono dicunt nõ ſolum noĩa , ſed & articulos,qñ noĩm ordinẽ habent.tuus,tuus. tuum,tuum.tua,tua.tuę,tuæ .
Cũ aũt ,pnoĩa ,pferunt, circunflectunt.ego.
Circunflectũt in uniuerſam monoſyl. uel in ωξ deſiñ.acinus,lepus,uirgultũ.uel in ος,cutis,fluxus,rumor,bos,mẽs,anſer,Iupiter.
Biſyllaba aũt acuto tono apud nos deſinentia,ipſi graui tono ,pferũt.ſapiẽs, pulcher, albus,acutus,mucro,ſenectella, cuſpis, ſcutũ,ſtrepitus,aſper,animus,durus, claudus.
Aſſolent & appellatiua graui tono ,pferre. pax,hora,dies,et ,ꝑpria.uenus,iuno.heiena
Quæcunque apud nos in ις fœminina per ᾽ declinamus.Dianæ,Thetydis,Iræ,ipsi abſque ᾽ dicunt.Diane.Thetydis,Iræ.
In ις nomina,quorũ uocatiuus in ες ſine ο dicũt.ó Socrates, Ariſtophanes, Demoſthe.
Et a genitiuis caſibus ο auferunt.Socratis, Diomedis.Sophoclis.
Pro accuſatiuo datiuum aſſumunt in paſſiuis.deis, pro deos, hominibus, pro homines. Hoc autem faciunt, quia utuntur ι pro υ.
Accuſatiuum per ως,equos,pro equos,id qd᾽ & Doriensium eſt .
Datiuum pluralem cum ι faciunt. deis ſapiẽtibus,quemadmodum Doriense.
Infinita uerba ab in ων definentibus participijs finientia in εν,ipsi in ησ trasferunt. intelligens,intelligere,intelligere,ſapiens,ſapere,ſapere.uocans,uocare,uocare.
Quando infinita apud nos deſinunt in αν, ipsi in αις transmutant.ridere,ridere, eſurire,eſurire.
In ω terminantia infinita.ipsi per ois proferunt.

ἐκφέρουσι. ὀρθοῦν, ὄρθοις. γυφοῦν. γύφοις. χρυσοῦν, χρύσοις. ταῦλα δὲ τὰ ἀν ἄλλα βαρβαρίζοντας προφέρονται.

Τελοῦσι δὲ καὶ ὁ ἢ ἀντὶ τοῦ ει ἐστὶ τῶν ἀπαρεμφάτων: φιλῆν. φίλην. κοιλῆν, κοίλην. φρονῆν, φρόνην,

Τὰ δὲ εἰς ω κατάληγοντα παρὰ ἡμῖν ῥήματα, ἀντὶ ὁριστικῶν ἐπιτιμᾶ ποιοῦσιν. οἷον νοῶ. νόημι. φιλῶ, φίλημι.

Οὗσαι δὲ μέτοχαι ὀξύτονοι εἰς ω κατάληγουσι, διὰ τὸ ν παρὰ ἐκείνοις λέγον), εἰρηκώς, εἰρήκων. γεγονώς, γεγονώκων. φυλάττουσι δὲ καὶ τὰς ἀπὸ τούτων κλίσεις ἀναλόγως τῇ προθέσει, λέγεται δὲ παρὰ αὐτοῖς τὸ χρυσίον χρύσιον. τὸ δὲ ταύρω, ταῦρε. ὁ δὲ παῖς, παῖδα.

ὁ παῖς, παῖς. τὸν ἔρωτα ἔρων. τὸν γέλωτα, γέλων. ὁ παρμὸς, πόρμος. τὸ ἐπαινῶ, αἴνημι. τὸ χείρονα, χέρονα. τὸ ἐλάττεσον, ἐλάττον. τὸ ἔρωται, ἐρόται. τὸ ἀνὴρ, ἀρήκων. ὁ δὲ θὴρ, θράκων.

Τὰ ἱμάτια, ἱμμάτια. ἡ μία, ἷα. ἡ φῆφος, φάφες. ἡ ἰχνὴ καὶ ἀσθενὴς, ἀκίρα. τὸ ἐγὼ, ἐγών. τὸ σὺ τύ. τὸ ἡμῖν, ἄμιν. τὸ ἡμᾶς, ἄμμες. τὸ ἔνθα δὲ, τῆδε. τὸ ἄλλοσε, ἑτέρωθεν. χρῆται δὲ ἀντῇ Αἰολεῖς καὶ Σαπφώ.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΛΟΥ

ΤΑΡΧΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΟΜΗΡΩ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.

ΔΩΡΙΣ.

Ἐξεῖ τοιοῦτοι κεχρημένοι ὅμηροι τοὺς ἀπὸ τάσης διαλέκτου τοῦ ἑλλήνων χαρακτῆρας ἐγκαταμίξειν, ἃς ἂν δίκαιός ἐστιν ἀποτελῶν πᾶσαν μὲν ἑλλάδα καὶ πᾶν ἔθνος. καὶ δορίσιν μὲν τῇ σωκόφῳ τῆς βραχυλογίας ἐλλείψει κέχρηται, τὸ δῶμα λέγων δῶ.

„ λίψα τί ὁι δῶ,

„ ἀφνεὸν τέλεται.

καὶ τὸ ὅτι ὅ.

„ ὅμοι ἀπέδος ἔκ]ανε χήνας.

καὶ τὸ ὀπίσω, ἀφ, μεταβαλὼν μὲν τὸ ο εἰς τὸ α. τὸ δὲ ω, καὶ σ, εἰς τὸ συγγενὲς αὐτοῖς, φημί τὸ φ. καὶ τὸ ἄλλοτε, ἄλλο.

„ Η᾽ δή γάρ με καὶ ἄλλο τὴν ἐπίνυσσεν ἔφετμή. καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μέσα συντέμνων λέγει τοὺς ὁμότριχας καὶ ὁμοιτῆς, ὁμίχας καὶ ὁμεῖσας, καὶ τὸν ὁμοπάθιον ὁπάθιον. καὶ τὸ πέμεν, πῆν. καὶ τὸ τιμῶ, τίω. τῶν αὐτῶν δὲ ἐστι καὶ τὸ ὑπερβιβάζειν τὰ σοφὰ ὡς ἐν θεῷ κάρισοι, ἀντὶ τοῦ κράσσοι.

Λ

ΑΙΟΛΙΣ.

Αἰολέων δὲ χρῆται ἐν τοῖς σωθέτοις τῇ συγκοπῇ. καθηδραθέτην λέγων, ἀντὶ τοῦ καθεδραθέτην. καὶ ὑβάλλω ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλειν. καὶ ἐστὶ τὸ παρατατικοῦ χρόνου τὰ πλέα πρόσωπα λέγον]α παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰς ο ει, διὰ τοῦ η πλὴν τοῖς ἀιολεῦσιν ἐκφέρεται. ὡς ἐν τῷ ἐφίλη, ἐνόει, οὔτω καὶ ὅμηρος ἐποίησε

pferũt. corrigere, re, gypsare, sare. inaurare, rare, hęc aũt oĩa graui tono pnunciant.

Ordinant & η pro ε in infinitis. amare, amare. uocare, uocare, sapere, sapere.

In ω desinentia apud nos uerba, pro indicatiuis optatiua faciũt, ut ĩtelligo, go. amo, o.

Quæcũq; aũt participia acutitona in ω finiũt per υ apud illos dicuntur, fatus, tus. q intellexit, q intellexit. Seruant aũt eorũ etiã flexiones, nominatiuo iuxta analogiã rñdentes. dicitur autẽ apud eos aurũ, aurę. tauro, tauro. pes, pes. puer, puer. amorẽ, amorem. risum, risum. sternutatio, tatio. laudo, laudo. peiorẽ, peiorem. pauimẽtum, pauimentum, stratũ est, stratũ est. uir, uir. fera, fera.

Vestes, uestes, una, una, suffragium, suffragiũ gracilis, & debilis, acira. ego, ego. tu, tu. nobis, nobis, nos, nos, hic, hic. alio, alio. utitur autem ea Alcæus, ac Sappho.

FINIS.

PLVTARCHI DE DIALECTIS, QVAE APVD HOMERVM.

DORICA LINGVA.

Ictione uaria usus est Homerus cuiuslibet lĩguę grecorũ ĩsignia immiscuit, ex qbus manifestus est peragrasse uniuersam græciã, & omnẽ nationẽ. & Doriẽ siũ quidẽ cõsuetudinẽ breuitatis defectu usus est, domum dicendo.

Statim autem ei domus.

Diues est.

& quoniam, quoniam.

Quoniam mihi aquila occidit anseres,

& retro, retro. mutans o quidem in α, π aũt & σ in cognatum ipsis uidelicet φ.

& alias, alias.

Iam enim & me alias tuus increpauit monitus, & huiusmodi.

Similiter aũt & media cõcidẽs, ait. similes capillis, & æquales, similes cap. & æqles. & eod' prẽ natũ, eodẽ prẽ natũ. et tremere, tremere. & colo, colo. eorũdẽ est & trãsponere elemẽta, ut in hoc fortissimi, p fortissimi,

AEOLICA.

Aeolensium aũt utitur in cõpositis concisione, unà dormierũt inquiẽs, p addormierũt & interpellare pro interpell. & in ptẽrito impfctõ tpe tertię psonę desinẽtes apud alios φ diphth. p η apud æolenses efferunt. ut ĩ amabat, intelligebat, sic & Hom. fecit.

Ligabat teneris

Δίδυμ μόχοισι λύγοισιν.

ἀντὶ τοῦ ἔδει ὁ ἐστιν ἐδέσμει. καὶ,

τοὺς μὲν ἄρ' οὐτ' ἀνέμ' διάκμενος ὑγρὸν ἀείων.

Καὶ τὸ ἐναλλάσσειν ἐνίοτε τὸ σ εἰς τὸ δ, ὡς ἐν θεῷ λέγειν ὀδμὴν, καὶ ἐδμὴν.

Καὶ τὸ πολυσυλλάβειν τισὶν, ὡς κ ἐνικλῶ, ἀντὶ τοῦ ἐκλῶ. καὶ, αὐτάρ, ἀντὶ τοῦ ἀτάρ. καὶ τὸ κεκλιγότες, ἀντὶ τοῦ κεκλιγότες.

Καὶ τὸ προστιθέναι θεῷ δευτέρῳ προσώπῳ τοῦ ῥήματος τὸ θα, ὡς τὸ ἔφης, ἔφησθα. καὶ, ἔπης ἔπησθα.

Τὸν δὲ ἁπλασιασμὸν τοῦ συμφώνου οἱ μὲν λωρεῦσι οἱ δὲ ἀιολεῦσι προσνέμουσιν, οἷον

ἔλαβε τοῦ φόρου θάνατος. καὶ

ὀτοτοῖ ὀτοῖ τάλε ἔργα.

ΙΑΣ.

Ἰώνων δὲ ἴδιον ἔχει τὸ ἀφαιρεῖσθαι χρῆσθαι ἐν τοῖς παρῳχημένοις χρόνοις τοῦ ῥήματος, ὡς τὸ βῆν καὶ τὸ δόμεν. ἔθος γὰρ ἔχουσι καὶ ἐστὶ τοῦ παρῳχημένου χρόνου ἀπὸ τοῦ ἀνῶν σοιχείων ἀρχεῖν, ἀφ' ὧν ἐστι καὶ ὁ εἰς ὡς.

Καὶ τὸ ὑφαιρῶν τὸ ε ἐν θεῷ ἱερεύς, ἱρεύς,

Καὶ τὸ προστιθέναι τοῖς βίβλοις προσώποις τῶν ὑπτακτικῶν τὸ σι. οἷον τὸ ἔλθησι, καὶ τὸ λάβησι, καὶ λέγησι. καὶ ταῖς δοκοῦσαῖς θήρησι, καὶ ὕλησι.

Καὶ τὸ λίγφ ὄνομα καὶ νοῦσον, τοῦ μπροσθεν.

Καὶ κῆνον καὶ μέλαν, ἀντὶ τοῦ κεῖνον καὶ μέλαν.

Καὶ τὸ μεταβάλλειν τὸ α, ἐστὶ δὲ ἐκλύνη, εἰς τὸ η, ὡς τὸ.

ἤρκει ἀργεῖη καὶ ἀθηναίῃ ἀγελείῃ.

Ἔστι δὲ ὅτε καὶ εἰς τὸ ἐναντίον, τὸ η εἰς τὸ α, ὡς τὸ λελασμένος ἀντὶ τοῦ λελησμένος.

Καὶ τὸ διχῇ τὰ πρόσωπα μόνα ἐῤῥήματα φρονέω, ἐννοέω. καὶ τὰς γυναικὰς τὰς εἰς ους λήγουσας, ὡς τὸ διομήδους.

Καὶ τὰς περισσωμένας γυναικὰς τοῦ πληθυντικοῦ, τὰς εἰς ων λήγουσας, ὡς τὸ πυλῶν, νυμφῶν, πατρῶν, πυλέων, νυμφέων, πατρῶων.

Καὶ τοῦ οὐδετέρων τὰς πληθυντικὰς, ἐυθείας τὰς εἰς τὸ η λήγουσας, ὡς τὰ σήθη, σήθεα. βέλη, βέλεα.

Καὶ τὰς γυναικὰς αὐτῶν ὁμοίως. ἰδίως δὲ λέγεσι καὶ τὸ λεβάφαστος, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΑΤΘΙΣ.

Μάλισα δὲ τῇ ἀτθίδι διαλέκτῳ κέχρηται. καὶ γὰρ ἐπίμικτον ἦν. καὶ ἐπολέγεται παρ' αὐτοῖς ἀπλοῖς λεώς ὁ λαός. κατὰ ταύτην τὴν συνήθειαν ἐστι παρ' αὐτῷ, ὁ πανέλεως, καὶ, τὸ χρέως. ἔστι δὲ αὐτοῖς σύνηθες καὶ τὸ σωκολοίφῳ ἐνίοτε. καὶ ἀντὶ δύο ποιῶν μίαν συλλαβὴν, τὸ ἔπω, τοῦ πω. καὶ τὸ ἱμάτιον. θοἰμάτιον.

οἷς ἐστιν ὅμοιον.

Τρῶες δὲ προὔκυψαν ἀολλέες.

καὶ πεδία λωτεῦντα ἀντὶ τοῦ λωτεύοντα. καὶ,

τὸ ὑφαιρῶν τὸ η τοῦ τοιούτων ἐνικῶν. δοκοῦσι, δοκοῦς τιμῶσι, τιμῶς, ἐστὶν ἀπλοῦν. ᾧ ἀκολούθως ἔρικται.

ἄλλοι δὲ διαιρεῖῃ τε πάχισα.

ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ ἀπλοῦ.

„ Οἱ πολίονες κακοῦσς, πατροὶ δὲ τε παῖδος ἀρείους,

ὁ λέγομεν κακίονες, καὶ ἀρείονες

Καὶ τὸ, τὰς ἀιματικὰς τοῦ τοιούτων μὴ διαιρῶν. τοὺς βοῦς τοὺς ἰχθῦς. βοῦς περιτεμνομένους.

καὶ ἰχθῦς ὀρνιθάς τε.

Κἀκῆνο δὲ ἔρικε ἀπλῶς.

Αὐδλέτ,μιν

Ligabat teneris uiminibus.

ligabat, hoc est ligabat. & Hos quidem ne q uentorũ pflatuis humectũ spirantium.

Et immutare σ in δ, ut si dixeris odorem, & scimus.

Et abundare in quibusdam, ut quietus pro quietus. & sed pro sed. & qui clamantes, p clamantes.

Et addere secundę personę uerborũ θα. ut dixisti, dixisti. dixeris, dixeris.

Geminationem aũt consonãtiũ alij dorienſibus, alij æolensibus attribuunt. ut

Accepit purpurea mors. &

Vter hæc opera.

IONICA.

Ionum aũt proprium habet, ablatione uti in præteritis temporibus uerborũ, ut iuit, & dedit, consuetudinem autem habent & in præteritis temporibus, ab eisdem elementis incipere, à quibus est & præsens.

Et auferre ι in sacerdos, sacerdos.

Et addere tertijs personis subiunctiuorum σι, quale est ueniat, accipiat, dicat. & datiuis uenationibus & materijs.

Et dicere nomen, & morbum, ante.

Et uacuũ, & nigrũ, pro uacuum, & nigrum.

Et mutare α, si producatur in η. ut

Iunoq; Argiua, & Minerua prædatrix.

Interdum & ex contrario η in α, ut oblitus, pro oblitus.

Et diuidere circunflexa uerba, sapio, intelligo, & gtõs in ους desinẽtes, ut Diomedis.

Et circunflexos genitiuos pluraleis, quæ in ων desinũt, ut portarũ, nympharũ, portarũ, nympharũ, Persarum, persarum.

Et neutrorũ plurales rectos in η desinentes ut pectora, pectora. sagittæ, sagittæ.

Et genitiuos ipsorum similiter, proprie autem dicunt & nutriti sunt.

ATTICA.

Maxime aũt Attica dialecto usus est. & eũ immixta fuit, ac ubi dicit apd' ipos Atticos populus, populus, secũdũ hãc cõsuetudinẽ est apd' ipsum Peneleus. & debitũ. est autẽ ipsis cõsuetudo cõtrahere ĩterdũ, & p duabus facere unã syllabã. carmen, carmen. & indumentũ, indumentũ, quibus est simile. Troes autem processerunt densi.

& campi lotis consiti. pro lotis consiti. & auferre η ab huiusmodi optatiuis, putares, putares, honorares, honorares, est atticum cui similiter dictũ est, alij autẽ dirimamini celerrime. itidẽ & hoc Atticũ, Plures peiores, pauci patre sunt meliores, quod dicimus peiores, & meliores.

Et hoc, actõs huiuscemõi nõ diuidere, boues, pisces, boues circuncidentes,

& pisces auesq;

Et illud Attice,

 Neq; ipsum

οὐδὲ Ἴμμν σθένει ἐήγνυσι ἐίονλες.
,, ὡς ἐιύγνυσι, καὶ ὄμνυσι.
Καὶ ὁ ἐξαιρῶν τὰ βραχία τῶν τοιούτων, ἀπιόν. λούεται, λοῦται. ὄμμαι, οἶμαι. οὕτως οὖν καὶ ὁ λῦε ἀντὶ τοῦ ἐλύε.
Τῶν ἀντῶν ἐστι καὶ ἐώρων καὶ ὁ ἐωνησάμην, ἐκ περισσοῦ προσθέντων τὸ ε.
Σ᾽θεν ἐστι καὶ ἐωνοχόει. καὶ ὁ συναιρῶν τὸ ι ἐστὶ τῶν εἰ οὐσιῶν. τὸ ἥτοι ,, ἠμὶ, σῦς, σῦν καὶ ὁ σφῶε μά-
,, λιστ᾽ ἤθελεον.
Καὶ ἐστὶ τῆς εἰς ι καθαρὸν λιγούσης δοτικῆς παρατελευτῶν τῷ τῷ α. Κέρατ, Κέρα. γήρατ, γήρᾳ. σίλατ, σίλᾳ.
Ε᾽σι καὶ δὲ τῷ ἀπιόν, τὸ λέγεν᾽ ἔσων ἀντὶ τῷ ἔσωσαν. καὶ ἐπίσθων ἀντὶ τῷ ἐπείσθωσαν.
Ε᾽σι δὲ καὶ ἡ τῶν ἐνικῶν χρῆσις ἀντὶ τῶν παρειλυθότων τῶν ὁριστικῶν τῆς ἀυτῆς συνηθείας, ἢ καὶ ὅμηρος χρῆται συνεχῶς. ἡ, τὸ, τοῖς θιλυκοῖς ἄρθρα ἀρσενικὰ ἢ μετοχὰς, ἢ ἐπίθετα συνίδασεν, ὡς τὸ ἰὼ χῖρε τὼ γυναῖκε. καὶ παρὰ πλάτωνι λιάγουσαι καὶ φέροντ᾽ καὶ ἡ σοφὸς γυνὴ, καὶ ἡ δίκαιος. ἀυτως οὖν καὶ ὅμηρος ἐστὶ ἥρως καὶ ἀθηνᾶς ἴφι. δυνὶ ἀν ἐφ᾽ ἡμέρων ὀχέων πλιγένε μεραυνῷ. καὶ ἤτοι ἀθηναίη ἀκέων ἦν.
καὶ κλυτὸς ἱπποδάμεια.
Καὶ πολὺ τῶν σύνταξιν πολλὰ ἰδιώματα ἐχουσῶν τῆς διαλέκτων, ὅταν ἔιπῃ ὁ ποιητής,
,, ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ὀίστευε μενελάε κυδαλίμοιο
ἀπτῆνα δείκνυσι τῶν συνήθειαν. ὅταν δὲ ἔιπῃ.
,, δέξατό οἱ σκῆπτρον. καὶ
,, θέμιστι δὲ καλλιπαρήῳ,
,, δίκῃ δέπας.
ἐν τούτοις δωρίζει. ὅπως μὲν οὖν τὰς ἀπάντων ἑλλήνων φωνὰς ἀθροίζων ποιεῖ. ἀπαργαλεῖ τὸν λόγον, καὶ χρῆται ποτὲ μὲν ταῖς ξέναις, ὥσπερ ἐιδὼν αἱ προφερημένοι, ποτὲ δὲ ταῖς ἀρχαίαις, ὡς ὅταν λέγῃ ἄορ, καὶ σάκος. ποτὲ δὲ ταῖς κοιναῖς καὶ συνήθεσιν, ὡς ὅταν λέγῃ ξίφος, καὶ ἀσπίδα.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΕΡΙ ΔΙΑ

ΛΕΚΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΠΑΡΕΚΒΛΗΘΕΙΣΩΝ.

Δοῦ σοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐγχωρίω νέων μοι πάντων φιλολογώτατε, πόθεν ὧν ὅ, τε φιλόσοφος ἰωάννης ἐπόνησε, καὶ πύθων ὁ γραμματικὸς, καὶ ἄλλοι πολλοὶ οἷς ἱκανὴ πόθεν τὰ βιβλία διαπῆβη, καὶ ἄσκησις γέγονεν.
ὅυπω δείς μέχρι τὴμερον τὸ πᾶν ἐκάστης τῶν διαλέκτων ἐγνώρισε. κ, μὴ νομίσῃς ἡμᾶς ἐν τῷ λέγειν ταῦτα ὑπεσθαίτι μέγα περὶ ἀυτοῦ. ἡ γὰρ γλῶσσα κ᾽ λυσίας ,, τὸν ἑήτορα νοῦν οὔτε πολὺν, οὔτε μικρὸν ἔχει. ὁ δὲ ,, νοῦς ᾧ μὲν πολὺ, πολύς. ᾧ δὲ μικρὸν, μικρός.
,, ὅυκεν περιαυζολογοῦντες τῶν ἀνδρῶν περὶ τοῦτο τὸ μέρος κατηγορήσομεν. ἀλλὰ φίλων ὄντων προτιμῶντες ἀυτῶν πῶν ἀλήθειαν, ὅσπον καὶ πλάτων ὁ φιλοσοφώτατος ἔφησι.

αὐτοὶ τοίνυν

Nec ipsum robore rumpunt fluentes. Vt iungunt & iurant.
Et hoc extrahere breues ex huiusmodi. lauatur, lauatur. puto, puto. sic igitur etiã soluebatur, pro soluebatur.
Eorundem est etiam uidebam, & emi, ex superfluo addentium ε. Vnde est, & uinum fundebat. & cõtrahere ι in huiusmodi. littora. nereides. Sic, uos autem ambo ualde
10 uolebatis.
Et in ι purum desinente datiuo penultimãte α. cornu, cornu, senectuti, senectuti. splẽdori, splendori.
Est & hoc Atticum, dicere sint, pro sint, sequantur pro sequantur.
Est & optatiuorũ usus pro præteritis indicatiuorum eiusdẽ cõsuetudinis q̃ & Hom. utit̃ frequẽter. & hoc fœminis articꝶos masculiñ. ut̃ participia ut̃ adiectiua cõstruere. hi
20 duo manus, hi duo fœrĩę. & apd᾽ Plat. degẽtes, et ferẽtes, et doctus mulier, et iustus. sic igĩ & Hom. de Iunone & pallade ait, Nõ in nr̃is carris pcussi fulmĩe. &, certe Pallas tacitus erat. &, inclytus Hippodameia.
Et in constructione multa idiomata habẽtibus dialectis, cum dicit Poẽta.
Sed age sagittato Menelai gloriosi,
Atticã ostendit cõsuetudinẽ. cũ aũt dicit.
Accepit ei sceptrum. &
30 Themidi pulchrigenæ.
Suscepit poculum.
in his dorizat. Vt igitur oĩm græcorũ uoces aggregans uariã efficit orationem, & utitur aliquando externis, ut sunt p̃dictæ, aliquãdo priscis, cũ dicit ensis, & clypeus. aliquando & communibus & consuetis, ut cum dicit gladium. & scutum.

FINIS.

40

DE DIALECTIS QVAE AB CORINTHO DECERPTAE.

NTibi & dialectos in manus trado iuuenum mihi omniũ amãtissime studij, in quibus & philop. Io. laborauit, & Tryphon grãmaticus & alij multi, quibus multũ in libris studiũ
50 & exercitatio fuit. nõdũ aũt q̃spiã in hunc usq̃ diẽ totũ negociũ uniuscuiusq̃ idiomatis notũ fecit. nec putes nos dicẽdis his existimare aliq̃d magni de nobis log. lĩgua eĩ scd᾽m Lysiã oratorẽ itellectus neq̃ multũ. neq̃ parꝶ habet. intellectus aũt, cui multũ, multus. cui parꝶ, paruus nõ igĩ nr̃a laudãtes, eos uiros in hac pte accusabimus, sed
60 amici cũ sint, plurisfaciẽtes q̃ ipos, ueritatẽ quemadmodũ & Plato philo. summus ait.

ipsi igitur

αὐτοὶ τοίνυν ἀτθικῆς μὴν φράσεως κανόνα τὸν κωμικὸν ἀριστοφάνην παρεδέξαντο, καὶ θουκυδίδην τὸν συγγραφέα, καὶ ῥήτορα. ἰδιωτὴν δὲ τὸν ἱστοσοιράτην τὸν ἴωνα καὶ ἁλικαρνασέα ἡρόδοτον. Δωρίδα δὲ τὸν ταραντῖνον ἀρχύταν, καὶ θεόκριτον τὸν τὰ βουκολικὰ συνγραψάμενον, καὶ τὸ ἀιολίδα αἰολικὸν. ἴσως ἐν πᾶσι τοῖς διαλέκτοις ἱκανῶς διαλάβομεν. εἰ δέ τι καὶ ἡμῖν κατὰ λήθην παραλειφθήσεται, οὐ τὸ ἴσης τοῦτο ἐκφεύγοι ἀξιον παρὰ τοῖς εὐγνώμοσι. τοῖς μὲν γὰρ τὰ πολέω παρείθησαν. ἡμῖν δὲ ὀλίγα τυχὸν ὀυκ εὑρήσεται.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.

Διάλεκτός ἐστι ἰδίωμα γλώσσης. ἢ διάλεκτός ἐστι λέξις ἴδιον χαρακτῆρα τύπου ἐμφαίνουσα.
Ἰὸς ἐιλήθη ἀπὸ ἴωνος υἱοῦ τοῦ ἀπόλλωνος καὶ κρεούσης τῆς ἐρεχθέως θυγατρός, ἣ ἔγραψεν ὅμηρος.
Ἀτθὶς δὲ ἀπὸ ἀτθίδος τῆς κραναοῦ θυγατρὸς. ἣ ἔγραψεν ἀριστοφάνης.
Δωρὶς ἀπὸ δώρου τοῦ ἑλλήνος, ἣ ἔγραψεν θεόκριτος.
Αἰολὶς ἀπὸ αἰόλου τοῦ ἑλλήνος, ἣ ἔγραψεν ἀλκαῖος.
Κοινὴ δὲ, ἣ πάντες χρώμεθα, ἀλλὰ καὶ πίνδαρος ταύτῃ ἐχρήσατο.

ΠΕΡΙ ΑΤΘΙΔΟΣ.

Αἴρων λυρῆς, ἀτθικὴ ἡ φράσις καὶ ὁ σχῆμα ὡς ὁ μανίαν μαίνη. ἔστι γὰρ τῆς ἀτθικῆς ἰδίωμα φράσεως τὸ ἐκφόνια πράγματα ἐπαγαγεῖν ἑῆμα τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος παρεφθόμενον, ὡς τὸ ὕβρη ὑβρίζεις, καὶ φυγὴν φεύγῃς.
Χρῶνται τοῖς προσαυτικοῖς οἱ ἀτθικοὶ ἐν τῷ ὑποταυτικῶν ἀπαγορευτικῶν. καὶ αὐτοῖς προσαυτικοῖς ἀντὶ ὁριστικῶν. κατείνυ μὲν τὸ ἀριστοφάνους ἐν θεσμοφοριαζούσαις παράδειγμα.
,, μὴ φεύσον ὦ ζεῦ τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.
ἀντὶ τοῦ φεύσῃς.
τοῦ δευτέρου δὲ μένανδρος.
οἶδ᾽ ὅτι ποήσον.
ἀντὶ τοῦ ποιήσεις. ἀλλὰ καὶ εὐριπίδης ἐν τῷ πολυείδει πολυείδου δράματι,
οἶσθ᾽ οὖν ὃ δράσον.
ἀντὶ τοῦ δράσῃς ἐξήνεγκε.
Τροπαῖον παρὰ θουκυδίδῃ προσεριασμένως περιέλκεται καὶ παρ᾽ ἀριστοφάνει ἐνθεσμοφοριαζούσαις.
,, ὦ γυναῖκες οὐκ ἀρεῖξετ᾽ ὀυ πολλὴν βοὴν σήσετε καὶ τροπαῖον; καὶ οἶμαι κατ᾽ ἀναλογίαν τοῦ μᾶλλον παρὰσφίσιν οὕτω προφέρεσθαι, ὡς ἀπὸ τοῦ πίτυ τὸ πίταιον, καὶ ἀπὸ τοῦ οὐρὰ τὸ οὐραῖον. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ τροπαῖ τροπαῖον.
Καὶ τὸ ὁμοῖος προσπροσσωμένως ἐιφέρεσθαι, ὡς καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ.
ὡς ἀεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.
καὶ ἔστιν ἀνάλογον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ οι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, μὴ ὄντα προσηγορικὰ, ἄπαντα προσεριασάται. γελοῖος. ἀλλοῖος. ἑτεροῖος. παντοῖος. οὕτω καὶ τὸ ὁμοῖος. τὸ μέντοι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔρκται διὰ τὸ κλοιός, φλοιός. προσέθεται δὲ, μὴ προσηγορικὰ, διὰ τὸ κολοιὸς ὄνομα ὀρνέου.
τὸ δὲ ὅμοιος προσπροξύνεται κατὰ κοινὴν συνήθειαν.

τρίτοις ἢ

ipsi igit̃ Atticę elocutionis regulã comicũ Aristophanẽ ꝓponẽtes, & Thucydidẽ scriptorẽ & oratorẽ. Ionicæ aũt Hippocratẽ ionẽ, & Halicarnaseũ Herod. Doricæ Tarãtinũ archytã, & Theocritũ, q̃ Bucolica cõscripsit, & æolicæ Alcæum, forsan de dialectis abunde tractauerimus. Siq̃d uero et nobis p obliuionẽ omissum fuerit, nõ simili id crimine dignum apud benignos.
10 ab illis emĩ plura omissa sunt, nobis autem pauca forte non dicentur.

DE DIALECTIS.

Dialectus est idioma linguę. ut̃ dialectus est dictio, ꝓpriũ characterẽ formulę oftẽdẽs.
Ionica appellata est ab Ione filio Apollinis, & Creusę Erechthei filię, q̃ scripsit Hom.
Attica ab Atthide Cranai filia, qua scripsit
20 Aristophanes.
Dorica a Doro Hellenis, q̃ scripsit Theocr.
Aeolica ab æolo Hellenis, q̃ scripsit Alcęus.
Cõmunis, qua omnes utimur, sed & Pindarus hac usus est.

DE ATTICA LINGVA.

Nugas nugaris, Attica locutio & figura, ut insaniam insanis. est enim Atticæ idioma locutionis, cum dixeris rem inferre uerbũ
30 quod a re deducatur, ut contumeliã contumeliaris, & fugam fugis.
Vtunt̃ imperatiuis Attici pro subiunctiuis abnegatiuis, & rursus ipsis impatiuis, p indicatiuis. & illius quidẽ illd᾽ Aristh. in legiferę cereris sacra gestantibus matronis
Ne frustrare ó Iupiter sub- (exemplũ.
eunte spe. pro ne frustreris.
Huius autem Menander.
Scio id quod fac.
40 pro facies. Sed & Euripides in Polydori tragœdia,
Nostin igitur quod fac?
pro facies usurpauit.
Trophæum apud Thucydidem circunflexa penultima acceptum est. & apd᾽ arist. in Thesmophoriazusis. O mulieres nõ succurretis, nõ multũ clamorẽ statuetis et trophæũ? Et puto p analogiã hoc magis apd᾽ ipos sic, pferri, sicut a tertia tertianũ. et
50 a cauda caudale, sic & a uersiõe trophæũ.
Et similis circũflexa penultima proferunt, ut apud Homerum.
Sicut semp similem agit deus ad similem.
& est analogũ. nã q̃ per οιος supra duas syllabas nõ appellatiua, oia in penultima circunflectuntur, ridiculus, alterius qualitatis, diuersus, omnimodus, sic & similis supra duas syllabas tamen dictum est propter sordes, cortex. additum est non appel
60 latiua propter graculus nomen auis, sed similis in antepenultima acuitur, secundum communem consuetudinem.

 Vertit attica

τρέπει δ' ἀτθὶς τὸ σ πᾶν μόνον εἰς τ, πᾶν δὲ εἰς ξ. πλὴν γὰρ
θάλασσαν θάλαττον λέγει, καὶ τὸ σεῦτλον τεῦτλον, καὶ ἡν
συμφορὰν ξυμφορὰν. τρέπει δὲ τὸ σ εἰς ξ ἐπὶ τῶν, ἀπὸ
τῆς σαν προθέσεως ἀρχομένων καὶ σαν θέμενον λέξεων
μόνον. καὶ ἀυξῆ δὲ ἡ σαν καθ' ἑαυτὴν εἰς ξ τρέπεται. ὡς τὸ
ἀρτέμιδι ξύν.
ταῦτ' ἄρα ἀτθίδος,
ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα. λείπουσι γὰρ ἀεὶ προθέσεις πολλὰς τοῖς
ἀττικοῖς. ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ.
„ ὡς δὲ μὲν μάρναντο, δίμας πυρὸς αἰθομένοιο.
ἀντὶ τοῦ κατ' ἐμάχοντο, εἰ γὰρ ὡς αὐτῶν ἐπενέμοντο,
ἔπασαντα. καὶ παρ' ἀριστοφάνει,
„ γνώμην ἐμήν.
ἀντὶ τοῦ κατ' γνώμην ἐμήν. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ πρ-
τῳ τῆς συγγραφῆς. καὶ τὸν πολέμου ὅμιλον τῶν φιλῶν
εἴργον τὸ μὴ προιέσθαι τῶν ὅπλων τὰ ἐπὶ ὺς τῆς
πόλεως κακουργεῖν. ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ μὴ κακουργεῖν. ὁ
πολλοῦς δὲ ἀεὶ ἀλλείψεις τῶν ἀττικῶν ἐστιν, οἷον καθ' ἑκά-
στην λέξιν τῶν ἡμέραν. καὶ ἐν βραχεῖ, λέγει γὰρ καιρῷ
ἢ λόγῳ. καὶ τὸ ἐν ἀκαρεῖ δὲ τοιοῦτόν ἐστι. καὶ
„ εἰ δ' ἄγε μὴν πειρήσασι, ἵνα γνώσωσι καὶ οἱ δὲ.
λείπει γὰρ τὸ βούλει. εἰ βούλει γὰρ φησι, παρῄνεσε.
καὶ κόπτων ἀμφοτέρησι.
λείπει, ταῖς χερσί. καὶ παρ' ἀριστοφάνει.
„ τοῦδε βροτοῦμε προεβάλεν ὧναξ Ἡράκλεις.
λείπει γὰρ τὸ φωνὴ ἢ ὀσμή.
Ἀττικῶν δὲ καὶ τὸ, εὐθὺς ἀντὶ γενικῆς λαμβάνεται, ὡς
„ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν λυσιστράτῃ. ἐρῃ μένον δ' ἀνταῖς ἄπασαν
„ τῶν ἐνθάδε βουλευθεμένοισιν. οὐ πᾶσι πράγματος
„ φαύλων εὔλεσι, καὶ οὐκ ἔκεσσιν, ἀντὶ τοῦ ἑκάστου.
„ καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ τετάρτῳ. κυρωθὲν δὲ ὁ-
„ δὲν ἐπὶ τῆς διαφορᾶς ἐπαινέσαι χρὴ ἑρμόκρατος. νυκτὸς τὴ
„ ἐπιγενομένης ἐχώρησαν ἐπ' οἴκου ἀντὶ τοῦ κυρωθέντος.
Βλέχωνας διὰ τοῦ β, οὐ διὰ τοῦ γ, προσφέρουσιν οἱ ἀττικοί.
„ ἔχει δὲ δύναμιν ἀντὶ τοιαύτην. ἐάσῃ τοὺς ἀπὸ ὀπώρας
„ πινὸς βαρυνομένους. εἰ γὰρ εἰς ὕδωρ βρέξαντες βλέχω
νας πίνουσιν, τοὺς πόνους τῶν καρδιῶν θεραπεύουσιν. ἵν' ἡ
δριμύτης τῆς ὀπώρας ἀποσυφθῇ, ὁ δὲ ὀπὸν ἐλάμβανον βλέ-
χωνος.
Τὸ λεώς, καὶ νεώς, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν, Μενέλαος, πρόεσίλα-
ος, καὶ ἁπλῶς πάντα τὰ διὰ τοῦ εος διὰ τοῦ εως προ-
φέρουσιν. Μενέλεως, πρωτεσίλεως, νεώς, λεώς. κλίνουσι δὲ
πάντα κατ' ἀποβολὴν τοῦ σ, τοῦ Μενέλεω. τοῦ Νικίλεω.
Βλέπω, λέγουσι τὸ βλέμμα. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει. ὡς ἔστι τοῦ-
„ ἀττικὸν βλέπω.
Καὶ τοῦτο ἀττικὸν τὸ προσλαμβάνειν πολλάκις ἐν τῷ αὐτῷ
κώλῳ τὸν αὐ σύνδεσμον, ὡς ἔστιν εὑρεῖν παρὰ πλάτωνι
καὶ παρ' ἀριστοφάνει ὡς ἐν ὄρνισιν.
„ ἡδὺ ἑλλὰς ἂν ἀπερημωθεῖσ' ἂν ἡμᾶς ἔλαθεν.
Ἀττικῶν δὲ καὶ τὸ πάνυ ἐν πρόθεσιν καὶ ὡς σωτάτην με
τὰ γενικῆς. οἷον ἐν ἄθλου, καὶ ἐν ἄθλου καὶ οἷμαι ἐνταῦ-
θα ἐλλειπῶς εἶναι τὰς προθέσεις τῶν ὀνομάτων, ὁποῖ-
ὸν ἐστι καὶ τὸ ἐν διδασκάλου. ἀττικῶν ἐστι καὶ τὸ ἀναν-
τιπόδοτον, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς κα
„ τ' ἀρχάς. καὶ εἰ μὲν συμβῇ ἢ τῷ πρᾶγμα, εἰ δὲ μὴ μετ-
„ λαγκάνοις ἐπαῖν ναῦς τε πρὸς πλοῦναι, καὶ τεῖχος θελῇν.
μὴ τῷ θυμένοις δὲ πολεμῶν. λείπει γὰρ καλῶς ἂν εἴη. ἢ
„ ὅμηρος. Ἀλλ' εἰ μὲν πλόσσοι γέρας μεγάθυμοι ἀ-
χαιοί. λείπει τὸ παύσομαι ἢ ἡσυχάσω. πᾶν προεβλε-
ψαν πρὸς βενοῦν. καὶ πᾶν καταβοὴν καταβόησιν. καὶ πᾶν ἀγά-
πην ἀγάπησιν λέγει. καὶ μᾶλλον ὁ θουκυδίδης. καὶ
„ τοῦτο κακοπραγίας καθόλου καὶ ἀττικὸν ὡς παρὰ δημο-
σθένει.

Vertit attica σ modo in τ, modo in ξ. nã mare, mare dicit. & beta, beta. & calamitatẽ, mitatẽ. Vertit aũt σ in ξ in iis q̃ à cũ ꝓpositione incipiũt, & cõpositis dictionibus tũ & ipsa cum per se in ξ uertitur, ut
Diana cum.
Hæc igitur Attica locutio est,
pro propter hæc. Deficiunt em̃ ꝓpositiones apud Atticos, sicut & apud Homerũ.
Sic hi pugnabant corpus ignis ardentis.
pro secundũ ignẽ pugnabant, uidelicet, ut ignis depascebant oĩa. & apd' Aristopha-
Meam sententiam. (nem.
pro secũdũ sentẽtiã meã. & Thucydides in iij. historiæ, & plurimã turbã leuis armaturę arcebãt, q̃ minus, pdeuntes armis, ꝓpinqua urbis male haberẽt. pro, ꝓpter ne male haberẽt, gñaliť aũt defectus atticorũ sunt, ut p singlos, deest dies. & ĩ breui. deficit ei tpe. uł sermone, & ĩ momto. tale ẽ &
Si age fac periculũ, ut cognoscant & hi.
deest, si uis, si uis enim ait fac periculum.
Et incidens ambabus.
deest manibus. & apud Aristophanem.
Vnde mortalis me percussit o rex Hercules, deest enim uox uel odor.
Atticorũ autẽ & nominatiuũ pro genitiuo accipere. ut apud Aristophanem in Lysistrate. Dictũq; ipsis accurrere huc cõsulturis nõ de re neq̃ dormiũt, & nõ ueniũt, pro dicto. & Thucydides in. iiij. sancitũ aũt nihil ex differẽtia, qñ oportet ingruere, nocteq̃ aduenientẽ regressi sũt domũ. „ pslãcito
Pulegiũ per β nõ ꝓ γ, pferũt attici. habet aũt uim ea herba hmõi, medeť eis q̃ ex fructu aliquo grauiter se habẽt. si eĩ aqua ma defactũ pulegiũ biberint, dolores cardiacos curãt. ut igiť acredo fructus exacerbare desineret, succũ assumebãt pulegij.
Populus, & tẽplũ, & q̃ ex ipsis Menelaus, ꝓtesilaus. & gñaĩr oĩa q̃ per εος, ꝓ εως, pferũt. meneleos, „ ptesileos, tẽplũ, populus. declinãt aũt oĩa ꝓ abiectionẽ σ. huius Meneleo, Obtusus dicũt obtutus, ut apd' (Nicoleo
Aristoph. ut est hic atticus obtutus.
Et hoc atticum, assumere sæpe in eodẽ mẽbro αν cõiunctionem, ut est inuenire, apud Platonem, & apud Aristophanẽ, ut in auibus. Græcia desolata nos fefellisset.
Atticorũ aũt & hoc, ꝓ ꝓpositionẽ, & εις construere cũ gtõ, ut in orci. & ad orcũ. & puto hic deesse ꝓpositiones noĩm, q̃le est & hoc ĩ mgri. Atticorũ ẽ & nõ rẽdere añcedentibus, ut Thucydides in. iij. historia statĩ in princi. & si succedat conatus, sin minus, mit ylenęis dicere, nauesq̃ traderẽt, & mœnia deijcerẽt, nõ parẽtibus aũt bellũ iferrẽt, deest em̃ bñ erit. & Hom. Sed si dabũt honestamẽtũ magnanimi achiui. deest em̃ definã uel quiescã. legationẽ, nẽ. & iclamationẽ, nẽ. uł ĩfamiã, & dilectionẽ, nẽ dicũt, & magis cæteris Thucydides. & hoc nouũ gñaĩr, ac atticũ, ut apd' Demosthen.
Vos autẽ

„ ὑμᾶς δὲ ὁ δῆμος πάθοιτε ἐκνενευρισμένοι. καὶ ὅμηρος.
ὡς φάσαν ἢ πλυθύς.
Καὶ τὸ διαιρεῖν τὸ ὀνδεὶν ἀπλῶς ἐστιν. ὡς ὁ θουκυδί-
„ δης ἐν τῷ δευτέρῳ. Εθνησιον δὲ, οἱ μὲν ἀμελείᾳ,
„ οἱ δὲ καὶ πολλὰ θεραπευόμενοι. ἐν τε ὀνδὲ ἐν κεῖσθαι
„ ἔαμα ὡς εἰπεῖν. ὅτι χρὴ προσφέρουσας ὠφελεῖν. ἀντὶ
„ τοῦ ὀνδεὶν.
Καταπρεπὲς δὲ καὶ τοῦτο λεγόθω σοι, τὸ λέγειν ἐκπλη-
κτικὰ ἀντὶ ὁριστικῶν, ὅπερ ἐστὶν ἀπλῶν. ὡς ὁ θουκυδίδης
„ τὰ σκάφη μὲν οὐκ ἔλκιον ἀναδούμενοι τῶν νεῶν
ἐς καταδύσεσιν. ἀντὶ τοῦ καταδύνον.
Καὶ τὸ χρῆσθαι τοῦ ὀνδὲν μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς δια-
λύεσθαι χαρακτήρ. ἀνίκα γὰρ ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ δεν-
„ τέρᾳ. Ἀλλ' αἵτε ἐπόλαι ἐς τὴν ἀττικὴν πελοποννησίων
„ ὀνδὲν μᾶλλον τοὺς ἀθηναίους ἀπανέστασαν. ἀντὶ τοῦ ὀυκ
„ ἀπανέστασαν. ἔμι τὸ ὀνδὲν ἀντὶ τοῦ λέγεται παρ' ἀνθρώποις, ὡς ὁ θου-
„ κυδίδης. Καὶ πρᾶξα μὲν παρεσκεύασαν ἀνθρώποις τοῖς δεν-
„ δρεσιν, ἀπόκρυφον τοῦ μενδένα ἐξ ὀλίγου. ἀντὶ ὅμηρος.
Δένδρεω ἐφεζόμενοι.
τοῦτον γὰρ ἢ ἐνθάδε ὁ δένδρος, ἀντὶ πλάνεται τοῦ δένδρος.
ἢ δοκεῖ τοῦ δένδρεῖ. ἀντὶ μεταπλασμοῦ. δένδρεος.
Καὶ ἀντὶ τῶν θηλυκῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων κέχρηται λέγε-
ται. ἀντὶ ὅμηρος.
„ Κλυτὸς ἱππόδαμεια.
ἀντὶ τοῦ εὐριπίδη ἐν ἑκάβῃ.
„ τὸ δ' ἀυλίαν παρεῖλες ἀγγελεῖσά μοι γενναῖος ἀνα-
τὶ τοῦ γενναία.
Τὸ ὅσαι ἡμέραι ὁσημέραι λέγεται. ἀντὶ μόλις, μόγις.
Ἀντὶ δοκεῖς ἠγανάκτησας ἀντὶ διαπαντὸς. ὡς ὁ θουκυδίδης. Ε.
„ οὖν τί σε τοῦ τῆδε ἀρέσκει τὰ μὲ τὸν ἐνδρα πιστὸν ὄντα κα-
„ τὰ ἀντὶ τοῦ σοί. καὶ σοφοκλῆς.
„ Οὐ γὰρ με ἀρέσκει γλῶσά σε τεθηγμένη.
ἀντὶ τοῦ οὐ γὰρ μοι. καὶ ἄλλα πολλὰ ἔστιν ἐν μυρίᾳ τῶν λεγο-
μένων πρὸς διήγματα καὶ παρὰ δημόκριτος καὶ τοῖς ἀττι-
κοῖς. τῆς νηός, ἢ ἐνθεῖα ἡ ναῦς. τὸ η εἰς ε τρέπουσι, καὶ
τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα ἐκφέρουσι νεὼς γράφουσί τε καὶ
φθέγγονται.
Τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευς ἐνθαῦτα γινομένων διὰ τοῦ εος γενι-
κῶν, τὸ ως ἐκφέρουσιν ἀττικοὶ πολλῶς καὶ ὀνέως λέγον-
τες. τὸ δὲ.
„ ὦ ἀχιλεῦ πηλέως υἱὲ μέγα φέρτατ' ἀχαιῶν, πᾶσι τοῖς
ποιηταῖς ἐκφερόμενον, τὸ κοινῶς ἐστι διαλεκτικόν.
Τὸ ἀνύειν ἀνύειν φασίν, ὡς ὀρνιθοφάνης ἐν ὄρνισι.
„ Μάτην ἄρα πᾶν ὁδὸν ἀνύομεν.
„ καὶ θουκυδίδης. καὶ τὸ ἄλλο ἀνύειν μέλλῃ ἐπιβαλ-
λόμενον. ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς. τὸ ι ἔνεισι τῶν λέξεων
προσθέσεσιν. οἷον τοῖοί. τοῖοιόν. οὗτοί. νυνί.
Καὶ τὸ εἶναι παρέλκειν παρὰ ἀνθρώποις ἐγνωρίσαμεν, ὡς καὶ
πρὸς θουκυδίδη ἐν τῇ ὀγδόῃ. καὶ, τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶ-
ναι. καὶ ἀκριβοῖ καὶ βιαιότερα ἀποθνήσκειν.
Αἱ βεβαιώσεις τῶν ἀττικῶν εἰσὶ ἴδιαι ἑτέρων γάρ φα
σιν ἀντὶ ἐξαίρων. ἥρον δ' ἐγὼ ὅτι καὶ, θωρήκων καὶ ἀπο
λέων εἰσίν. καὶ ἀντὶ τοῦ κλαίειν κλάειν λέγεσι. καὶ τὸ
ποιῆν, ποιῆν καὶ τὸ ποίημα, ποίημα.
Καὶ τὸ ως παρ' ἀνθοῖς παρέλκειν νενόμισται, ὡς ἐν τῇ ὀγ-
„ δόῃ ἀκροτικὸς θουκυδίδης. εὑρίσκει τε καὶ γὰρ ὡς ἀν-
τοῖς οὐδὲν ἔμελλε χρήσεσθαι. ἀντὶ τοῦ ἀνοῖς.
Τὴν εἰς πρόθεσιν ἐς λέγουσιν, ἐς χρύσαν, ἐς πατρίδα προφέρ-
ουσες. καὶ ἀντὶ τοῦ πρὸς θεοῦ ὡς χρῶντες, ὡς τὸν θεὸν
λέγοντες, καὶ, ὡς τὸν διδάσκαλον. ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν θεὸν
καὶ πρὸς τὸν διδάσκαλον.
Τῷ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν πολλάκις κέχρηται, ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ
κεφαλαιοῦντες. μάλισα δὲ ὡς ἀξίᾳ ἀνοῖς τὸν ἀλκιβιάδ-
ην καὶ ἀ-

Vos aũt ppłus sedetis eneruati. & Home.
Sic dixerunt multitudo.
Et diuidere nihil, atticorũ est, ut Thucyd. in secũdo. moriebanť aũt alij negligẽtia, alij etiã si ualde curarent, unũq; nõ qcquã constitutũ est remediũ, ut sic dixerim, ꝓ remediũ oporteret adhibentes iuuare, ꝓ nihil
Nouũ & hoc dicať tibi, dicere optatiua pro indicatiuis, qd' est atticũ, ut Thucydides.
scaphas aũt nõ trahebãt, alligãtes nauibus quas submersissent, pro submerserunt.
Et uti nihil magis, ꝓ nõ atticæ linguæ nota
Statim em̃ historicus in secunda. Sed irruptiones in Atticã peloponesiorũ nihil magis Atheniẽses reuocabãt, ꝓ nõ reuocabãt
Itẽ arbor dicit apud ipsos, ut Thucydides & primũ cratibus arborũ ipsos uallauerũt q̃s inciderũt. ne qſq̃ ãplius exire, & Hom.
Arbore insidentes.
huius aũt rectus arbor. & flectit arboris, datiuus arbori. & ꝓ trãsmutationẽ, arbori
Et pro fœmininis, masculinorum nominũ utuntur dictionibus. & Homerus.
Inclitus Hippodameia.
& apud Euripidem in Hecuba.
Nimietatem abstulisti nunciata mihi generosus, pro generosa.
Quotidie, quotidie dicunt. & uix, uix.
Pro datiuo amãt accusatiuũ, ut Thucydid.
Si igitur quid te horum placet, mitte uirũ fidum ad mare, pro tibi. & Soph.
Nõ em̃ me placet lingua tua acuminata, ꝓ nõ em̃ mihi. & alia inuenias ĩfinita eorũ q̃ dicimus exempla, & apud Hom. & omnes atticæ linguæ autores, nauis cuius rectus nauis, ꝓ in ε uertentes. & ο paruũ in ω magnũ, ꝓducẽtes, nauis scribũtq; & ꝓferũt.
Genitiuorum, qui à rectis in εως fiunt, ως producunt Attici, Pelei, & Oenei dicentes illud autem.
ó achille pelei fili lõge fortissime achiuorũ apud poẽtas prolatũ, coĩs est linguæ.
Peragere, pagere dicunt. ut Arist. in auibus.
Frustra ergo uiam peragimus.
& Thucydides, & si quid aliud pacturus sit cæpessens, ut in tertia historia. I in quibusdam dictiõibus addũt. ut hoc, hũc, hic, nũc
Esse etiã uerbũ abũdare apud eos cognouimus, ut apud Thucy. in octa. & q̃tũ in illis erat, & indẽnati, & coactiores morerenť.
Ablationes ꝓ ι Atticorũ sunt, ꝓpriæ, socioru em̃ dicũt, ꝓ sociorũ. Inueni aũt ego, qd' & Doriensiũ, & Aeolẽsiũ sunt, & ꝓ plorare, plorare dicũt. & facere, fac. & poẽma, poẽ.
Vt etã apud eos superabundare solitũ est, ut in octaua fecisse Thucydides inuenit. Et enim ut ipsis nihil erat usurus, pro ipsis.
Ad præpositionẽ ad dicunt, ad Chrysan, ad patriam proferentes, & pro ad, ad utũtur. ad deum dicentes, & ad præceptorem, ꝓ ad deum, & ad præceptorem.
Autẽ pro tũ sæpe utuntur, ut in octaua. colligentes tum uel maxime, quod liceret ipsis

„ ἣν καταγαγοῦσι, καὶ μὴ τὸν ἀνῆρον πόπον ἠμπειρατη-
„ μένοις βασιλέα τε ξύμμαχον ἔχειν, καὶ πελοποννη-
σίων δὲ περιγίνεσθαι. ἐνταῦθα γὰρ τὸ μάλιστα δὲ,
καὶ πελοποννησίων δὲ, ἀντὶ τοῦ δὴ παρελήφησαν ἐν τῷ
θουκυδίδῃ.

Οὕτοι καὶ τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῇ εὐθείᾳ χρῶνται ἀντὶ πλαγ-
„ γίας συντάξεως, ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ θουκυδίδης. Ἀλλὰ
„ λοις γὰρ ἅπαντες οἱ τοῦ δήμου ὑπόπτως προσῄεσαν ὡς
„ μετέχοντός τινος τῆς τῶν γεγενημένων. ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ ἐνα-
„ θέα ἀντὶ γενικῆς οὕτως ἐχρήσατο. οἱ δὲ ἀθηναῖοι οὐ πο-
„ λὺ ὕστερον καταπλεύσαντες ὡς ἑῴων ἀπήγγελλον οἱ σρα
τηγοί. ἀντὶ τῆς τῶν ἀθηναίων καταπλευσάντων.

Ὁμηρος.

„ Οἱ δὲ δύο σκέπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν ἐυρὺν ἀμφὶς
„ ἱκάνει. καὶ ὁ φιλόσραστος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν.
„ ὁ πρωτεὺς ὁ φάρος, τὸ θαῦμα τὸ ἑλληνικόν. πολλαὶ
„ μὲν ἀντῆς καὶ ποικιλίαι αἱ μορφαί. καὶ δαίμονες δὲ
„ μέχρι ἡμέρας ἐκεῖ τοῦ κάθει τὸ ἡοῦ κατευθύνον. ἀντὶ τοῦ
„ τῆς δὲ μεχάρων δαιμόνων.

Καὶ ἀντὶ τῆς μετοχῶν ἀπτικοὶ τοῖς ῥήμασι κέχρηνται,
καὶ ἀντὶ ῥημάτων ἐναλλὰξ μετοχαῖς, ὡς θουκυδίδης.
„ Οὐδὲ χρηματίσαντο ἀφεῖς, ἀν ἦτοῦ ὁ δὲ ἀφῶνις χρη-
ματισάμενον. καὶ τὸ ἢ παρέλιπεν ἐν τοῖς ἀπτικοῖς, ὡς
„ ἐν τῇ ὀγδόῃ θουκυδίδης ἐυρίσκετο. ὡς τοῦ ἰδίου πο-
„ λέμου μείζονος, ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀκχ' ἑκάς, ἀλλὰ
πρὸς τοῦ λιμένι ὄντος. τὸ ἀλλὰ ἀντὶ παρασκευασμα τι
κοῦ πολλάκις τιθέασιν. ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ,

„ Ἀλλάγε μικέτι ταῦτα λεγώμεθα.

Τὸ παραλαμβάνειν τὰς ἀπτικὰς πτώσεις ἀντὶ γενι-
κῶν, ἀπτικῶν ἐστι ἴδιον, οἷον,

„ Νίκῃς σὺ νῦν δ' ἀκαθὸς πρὶν ἰὼν ἀποκέρδο κούριν, ἀντὶ τοῦ
ἀπὸ τούτου.

Καὶ ἐκφέρειν τὰς κλητικὰς ἀντὶ εὐθειῶν,

„ Νεφελιγερέτα ζεύς,

ἀντὶ τοῦ νεφελιγερέτης.

Τὸ λαμβάνειν τὰς δύο ἀποφάσεις ἀντὶ μιᾶς καταφάσεως,
ἀπτικῶν ἐστι. θουκυδίδης ἐν τῇ βίβλῳ τῆς συγγραφῆς.

„ Σύμμαχοι μέντοι ἐκνόμιζε ὄντες ἐπὶ καταδουλώσει
„ τῶν ἑλλήνων, ἀντὶ τοῦ ἐλευθερίας. εἰ γὰρ καὶ μία ἐστὶν
ἡ ἀποφασις ἡδε, ἀλλὰ ἡ καταδουλωσις τόπον τινὰ ἀπό-
φασίς ἐστι στέρησις τῆς ἐλευθερίας τυγχάνουσα. καὶ ἐναν-
τιούμενον τοῦ τῆς ἐλευθερίας ἀξιώματι, ὡς ὅμηρος.

„ Ἐπεὶ οὔμιν ἀφαυρότατος βάλ' ἀχαιῶν,

ἀντὶ τοῦ ἀνδρῆς.

Καὶ θηλυκῶς τι λέγειν ἐιώθασιν, εἶτα ἐπέγειν οὐδέτερον, ὃν
πρὸς τὴν φωνὴν ἀποδιδόντες, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινό-
μενον. ὡς ὅμηρος.

„ Νεφέλη δ' ἄμιν ὀμφιβέβηκε κυανέη.

„ τὸ μὲν οὖν ποτε λέγει. ὡς πρὸς νέφος γὰρ ἀπήντησε. καὶ
„ ὁ θουκυδίδης. ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς ἀθη-
„ ναίοις, λεγόμενον μὲν πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆ-
„ ψαι, καὶ οὐδὲν λόιμον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις. λεγόμενον
γὰρ εἴπεν ἀπτικὰς πρὸς τὸ νόσημα.

Τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ὑς ἐυθειῶν εἰς εις πολιθυντικὰς, διὰ τὸ η
γράφεσι, βασιλῆς, ἱππῆς. καὶ τρέπεσι τὸ ει διφθόγγου τὸ
ε εἰς η ἐνίοτε. καὶ τὸ ι προσγράφεσι: πλῆθα, πλήθα. πο-
σείδεων. ποσηίδεων.

Καὶ τὴν ου ἀπόφασιν περιττὴν πολλάκις λαμβάνουσι, ὡς
„ θουκυδίδης ἐν τῇ βίβλῳ τῆς συγγραφῆς. ὧν τὸ βούλευμα
„ καὶ μέγας, πόλιν ὅλην διαφθεῖραι, ἢ οὐ τοὺς αἰτίους, ἀντὶ τοῦ
πάντας τοὺς αἰτίους. καὶ ὅμηρος.

„ Οὐ μὰ γὰρ ἀπόλλωνα διὶ φίλον. καὶ

„ Μὴ νῦν οὐ χρεώσμη σκῆπτρον,

Alcibiadē deducentibus & non eodē reip. statu degētibus, cum rege socium habere, tū peloponesios aūt uincere. hic eū maxime autem, & peloponesios autē, pro tum uero accepta sunt in Thucydide.

Hi & actō & recto utunt, p obliqua cōstructione, ut in octaua Thucy. Inter se enim oēs plebei suspecte accedebāt tanq̄ participē aliquē gestorū, p tanq̄ participe aliq̄ rerum gestarū. in tertia uero recto, p gtō sic usus est. Athenienses autē non multo post deuecti, sicut uidebant. annūciauerūt prætores, p Atheniēsibus deuectis. Homerus Duo scopuli, alius ad cœlum latum peruuit. & Philostratus in uitis dicendi magistrorum. Proteus ille Pharius, miraculum græcū. Multæ qdē ipsius, & multiformes species. itē deq aūt sublimes aurora quidē ob lœtum filij lugens, pro sublimiū dea.

Et, p participijs attici uerbis utunt, & p uerbis uicissim pticipijs, ut Thucy. ille colligeret pecuniā dimittēs, p ille dimisit collecta pecunia. & q̄ abundat in atticis, ut in octaua Thucyd. inuenit, tanq̄ priuato bello maiore, quā ab hostibus nō lōge, sed ad ipsum portum existente. Sed cōiunctionē pro hortatiuo sæpe ponūt, ut apud Hom. Sed non amplius hæc dicēmus.

Et accipere accusatiuos casus pro genitiuis atticorum est proprium. ut,

Neq; tu hunc bonus q̄uis fis aufer puellā.
pro ab hoc.

Et proferre uocatiuos pro rectis,

Nubigrega Iupiter,
pro nubigrega.

Accipere duas negationes pro una affirmatione, atticorū est, Thucydes ī tertia histo. Socij tamē fuimus non ad seruitutē Græcorum, pro ad libertatem. tam etsi enim una est negatio, nō, at seruitus quodāmodo negatio est, priuatio libertatis cū sit, & cōtraria libertatis dignitati. ut Homerus. Quoniā non ipsum uilissimus uulnerauit Achiuorum. pro fortis.

Et fœminine quid dicere consueuerunt, inde inferre neutrum, non ad uocem reddētes sed ad significatum, ut homerus.

Nebula autem ipsum circundedit nigra.

hoc qdē nunq̄ definit. tanq̄ ad nebulā eū occurrit. & Thucyd. morbus primū cœpit esse Athenienſib. dictū antea in multa loca incubuisse & in iēno, & in alijs locis. dictū eū inquit, respondens ad morbum.

Ab in ευς rectis in ες, plurales per η scribūt, reges, equites. & uertunt ει diphthōgi ε in η. interdum & ι adscribunt. clauem, clauē. Neptune, Neptune,

Et nō negationē superuacuā sæpe accipiūt. ut Thucydes in tertia histo. Crudū consiliū & magnū, ciuitatē totā perdere. uel nō autores, p potius q̄ autores. & Homerus.

Non per apollinem Ioui charum.

Et ne tibi non prosit sceptrum.

κεῖν τῇ συνηθείᾳ δὲ πολλάκις ἀποφάσεσι χρώμεθα, ὡς
τὸ, ἀπαγορεύω σοι μὴ ποιῆν. ἀντὶ τοῦ ἀπαγορεύω σοι ποιῆν
„ καὶ ὁ θεολόγος. Καὶ ὅν οὐ προσώσομεν οὐδὲ καταβρίσω
„ μεν, οὐ μὰ τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς τῶν ἀνδρὸς ἀγῶνας, καὶ τὰ
παλαίσματα.

Καὶ ἡ πρὸς παρίλκειν τούτοις νενόμισται, ὡς ὁ θουκυδίδης.
„ Καὶ πρὸς ἀυτῶν τῶν ἀθηναίων ἐκίνδυνο, ἀντὶ τοῦ ἀυτῶν
„ τῶν ἀθηναίων. καὶ ὁ ἀφθόνιος. τοιαῦτα γὰρ ἀρετὰ
πρὸς βίαν ἔχουσι κρώμεναι, ἀντὶ τοῦ βίαν.

Περιττὸς δὲ καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος παρὰ σφίσιν, καὶ τοῦτ'
μυρία παραδείγματα ἐστιν ἐυρεῖν, ἀυτίκα ἐν τῷ πίτω
τὸν συγραφέα ἐστὶν ἐιδεῖν τοῦτο χρώμενον. φησὶ γὰρ. οἱ δὲ
„ φόβῳ πολλῷ καὶ πεφοβημένοι πάλε ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν
ἀπόπλεν παρεσκευάζοντο τε ἅμα ἑξήκοντα νῆες.

Ἀπικῶν καὶ τὰ κτηματὰ λαμβάνειν ἀντὶ προσωπόπων,
ὡς τὸ, παρθενικὴ ἡ παρθένος. καὶ αὐτὰ τὰ προσώπα
ἀντὶ κτηματῶν. ὡς τὸ,

„ Γωναῖκα τιθήλατο μαζόν,

ἀντὶ τοῦ γωναικεῖον ἐθήλαζε μαζόν,

Καὶ τὸ τὰς αἰτιατικὰς παρακλαμβάνειν ἀντὶ γενικῶν. ὡς
Ἡσίοδος.

„ Οὕνε τε διὰ,

„ ἀντὶ τοῦ δι οὗ. καὶ ὁ θεολόγος. ὁ θυμός ἔσω σοι κατὰ
„ μόνου τοῦ ἔρπος, δι' ὃν ἐξέπεσες, ἀντὶ τοῦ, δι' οὗ ἐξ
„ ἔσεσις.

Εἰώθασι καὶ ἐν ταῖς αὐξήσεσι, καὶ ἑτέρας αὐξήσεις ἐπφσάγ-
γνυ, οἷον ἐβολόμην, ἠβολόμην. ἐδωκάμην, ἠδωκάμην.
παρώνυκα, τεπαρώνυκα.

Τὰ συμπριτικὰ ἀντὶ ἁπλῶν παρακλαμβάνουσιν, ὡς ὁ θουκυ-
„ δίδης ἐν τῷ πίτῳ τῆς συγγραφῆς. τοὺς γὰρ ἀφισαμένο-
„ νους ἐν τοῖς πολεμίοις καὶ ξυμμαχίαν πῶν πρὶν ἀπο-
„ λιπόντας, οἱ δεξάμενοι καθ' ὅσον μὴ ὠφελοῦνται ἐν ἥλιο-
„ νῆ ἔχουσι, νομίζοντες δὲ εἶναι προδόντας τῶν πρὸ τοῦ φί-
„ λων χείρας ἀκοῦντες. ἐνταῦθα γὰρ τὸ χείρας ἀντὶ τοῦ κα-
κούς. καὶ ὅμηρος.

„ Ἐεῦ πάτερ οὔτοι σεῦο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος.

„ καὶ ὁ θεολόγος ἐν τῷ εἰς πῶν τῶν χριστῶν γένεσιν λόγῳ
„ καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ χρηστοτέρων ἤλθε τὰ λυπηρά, οὕτω
„ καὶ ἐκ τῶν λυπηρῶν ἐπανελθεῖν τὰ χρηστότερα: ἀπὸ γὰρ
τῶν χρηστῶν ἤλθε τὰ λυπηρά. χρῶν) δὲ κ, ὑστερητικῶ
ἀντὶ συγκριτικοῦ πολλάκις, ἀντὶ γὰρ τοῦ ὑπῆν θηριω-
δέστερον πάντων, θηριωδέσταον λέγεσι.

Τῷ οὐ ἀντὶ τοῦ οὐ χρῶντες, ὡς ὅτον λέγεσι, τοῦνόνομα, τοῦ ὑ-
γιλημα, τοῦμπαλιν.

Τὰς ἐυθείας καὶ τὰς κλητικὰς ἐπίσης ἐκφέρουσιν, οἷον,

„ ὦ οὗτος ἄιας δεύτερόν σε προσφωνῶ.

Ἀπικῶν καὶ τὸ λέγειν, ὧν ἔπαθεν ὀργὴν ἔχῃ, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ
ὧν ἔπαθεν, ἐξωθεν λαμβανομένης τῆς ὑπὲρ προθέσεως.

Ἀπικῶς ἐκφέρεσι διὰ τὸ ει διφθόγγου τῆς τραπικῶν τὰ
δεύτερα πρόσωπα, ὡς τὸ ζηλωτὸς ἔσῃ ἀντὶ τοῦ ἔσῃ. καὶ
τὸ λαβὲ ἀντὶ τοῦ λάβε.

Ἀπικῶν ἐστι καὶ τὸ ἤδη ἀντὶ τοῦ ἤδη, καὶ ἐτέρφεν ἀντὶ
τοῦ ἐτέρφει. χρῶνται γὰρ οἱ ἀπὸ ὑπρσωτελίκων τοῖς πρό-
σοις προσώποις ἀντὶ τῶν.

Ἀντὶ αἰτιατικῆς γενικὴν παραλαμβάνουσιν, ὡς

Αριστοφάνης.

Εως σωφρίβῃ τῆς κεφαλῆς.

ἀντὶ τοῦ τῆς κεφαλῆν.

Καὶ τὸ ἐπὶ κεφαλὴν πεσῶν καταπάρα λέγουσιν ἀπικοί, οὐ
διπρικμένως ἀλλ' ἐφ' ἑν, ὡς πίνδαρος.

„ Οἱ μὲν καταπάρα δεσμοῖσ διέδεντοι.

ἀντὶ τοῦ ἐπὶ κεφαλήν.

Ἀπικῶν δὲ καὶ τὰ πλιθυντικὰ ἐνικῶς ἐκφέρουσιν, οἷον ἀντὶ
τοῦ ἔπαθεν

& in cōsuetudine sæpe negationibus ut imur ut illud. interdico tibi nō facere, p inēdico tibi facere. & theologus. & quem nō, pdemus, ne cōtumelia quidem afficiemus, nō per uiri de uirtute certamina & luctas.

Et ppositio abūdare his cōsueuit, ut Thucy. & de ipsis Atheniēsibus fuit, p ipsorū Athenienſiū. & Aphthonius. huiusmodi eū uirtutes ad uī habēt dū cōparant, pro uim

Supuacua & & coniunctio apud eos, & huius infinita exēpla est inuenire. statī in ētio historicū est uidere hoc utentē, ait eū. Illi aūt timore multo pterriti, & q̄ in urbe, & pfectionem, apparabātq̄ simul. lx. naues.

Atticorum autem & possessiua accipere pro primitiuis, ut illud, uirginea uirgo. & ipsa primitiua pro possessiuis, ut

Mulierem suxit mammam,
pro muliebrem lactauit mamillam

Et accusatiuos accipere pro genitiuis. ut Hesiodus,

Quem propter,
propter quem. & Theologus. ira fit tibi contra solum serpentem, propter quem cecidisti, pro per quem cecidisti.

Cōsueuerūt etiā in augmentis & alia augmēta inducere. ut uolebā, uolebā, poterā, poteram. debacchatus sum, debacchatus sum

Et comparatiua p simplicibus accipiunt, ut Thucyd. in ētia histo. deficiētes eū in bellis & societatem pristinā derelinquentes, q admiserūt q̄tenus iuuanē, id in uoluptate habent, existimantes aūt esse proditores priorum amicorum, peiores arbitrantur hic enim peiores pro malos. & homerus.

Iupiter pat nō te deorū pniciosior alius.

et Theologus in sermōe in Christi natalē & sicut ex melioribus uenerūt tristia, sic & ex tristibus uenire meliora. à bonis eū uenerūt tristia. Vtūtur autem & superlatiuo pro comparatiuo sæpe. ubi enim dicendū bestialius omnibus, bestialissimum dicunt

ου pro ος utuntur, uelut cū dicunt indumentum, criminatio, è contrario.

Rectos, & accusatiuos æq̄liter, pferunt. ut,

O tu Aiax secundum te appello.

Atticorū etiā dicere, q̄rū passus est irā habet, id est, p ijs q̄ passus est, deforis accepta pro

Attice proferūtur p ει diphthongū passiuorū secūdæ personæ, ut beabilis eris, pro eris. & accipe, pro accipe.

Atticorum est & nouerā, p nouerat. & uerberaueram, pro uerberauerat. utunt eū in plusquāperfectis primis psonis, p tertijs.

Pro accusatiuo genitiuum accipiunt, ut Aristophanes.

Donec contritus capitis,
pro caput.

Et in caput cadere, per caput dicūt Attici, nō diuisim, sed sub uno accentu, ut Pind.

Hi per caput uinculis ligati sunt,
pro in caput.

Atticorū aūt & palia singlariē, pnūciare, ut

ἢ ἐπᾷν τοὺς λακεδαιμονίους λέγειν τὸν λακεδαίμονα, ὡς ὁ ἑπτὼρ ἐν τοῖς φιλιππικοῖς, ἀλλὰ μὴν τόνγε παιόνα, ἀντὶ τοῦ τοὺς παίονας.

Α Ἀττικῶν καὶ τὸ λέγειν βασιλεία, ἀντὶ τοῦ βασιλεῖον, καὶ ἀνυσίον.

Καὶ τὰ προσαυτικὰ παρ' αὐτοῖς λείπει. ὡς παρ' Αριστοφάνει

,, Ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ τοὔπιθε καὶ τοὔπιθεν καὶ τὰ νῶτα,
,, Σκυθίσασθαί μ' οἴον ἀθλιώτατον.

λείπει γὰρ τὸ ποιήσον.

Β Βολίτον ἀττικοὶ λέγουσι χωρὶς τοῦ β, ὅπερ ἡμεῖς βόλβιτον λέγομεν, ἤγουν τὴν κόπρον.

Α Ἀτικὸν καὶ τὸ εἶλε ἀντὶ τοῦ δύναται, ὡς ὁ Πλάτων. τὰ χωρία οὐδέν μ' εἶλε διελέσθαι.

Καὶ τὸ ἀντὶ εὐθείας αἰτιατικὴν παραλαμβάνειν. ὡς Αριστοφάνης ἐν ὄρνισιν.

,, Ὡς τὸ Μενόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ βροτοὺς οἰχόμενον
,, εἰ μὴ νοστήσει νοστήσει πάλιν.

ἀντὶ τοῦ Μενόν γε εἰ μὴ νοστήσει πάλιν ὁ κήρυξ ὁ παρὰ βροτοὺς οἰχόμενος.

Τὴν κράμβην κοράμβην λέγουσιν, ἀπὸ τῆς ἰπποῦς, φασὶ γὰρ ἐκ ταύτης τὰς κόρας ἀμβλύνεσθαι.

Α Ἀττικῶν καὶ τὸ λέγειν τὸ θράσος, ἢ ἀναιδείας ἀντὶ τοῦ ὦ τοῦ θράσους, φεῦ ἢ ἀναιδείας. καὶ παρ' Αριστοφάνει,

Ὦ Ζεῦ τῆς λεπτότητος τῆς φρενῶν.

Καὶ τὸ χρῆσθαι ταῖς μετοχαῖς ἀντὶ τῶν ὀνομάτων, ὡς ἐν βατράχοις Αριστοφάνης,

,, Εἴσω τῆς ἐωθινῆς ὦ λέσχαστα,
,, ἀντὶ τοῦ τῆς ἐθίμων. καὶ Ομηρος.
,, Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα, ἀντὶ τοῦ πεπνυμένος.

Α Ἀττικῶν καὶ τὸ ἐπᾷν θέλοντα πῶς τόδε ἐπὶ χιμαίρειν εὖ ἴσως, ἐπὶ τόνδε, ἀντὶ τοῦ πῶς τόδε. καὶ Αριστοφάνης ἐν

,, ἀχαρνεῦσιν. ἀλλὰ νῦν λέγε εἴσοι δεῦρ' τὸν λακεδαίμονα
,, ἀνῆον ὅτῳ τρόπῳ σοῦ φίλον, ἤγουν πῶς τῆς λακεδαιμονίων ἀνῆων.

Α Ἀττικῶν καὶ τὸ πλᾷν ἀντὶ τοῦ πλέον, καὶ τὸ κᾶλα, καὶ τὸ κόμαλα, καὶ τὸ ἥδ' ὅς.

Καὶ τὸ τιθέναι τὸ ἢ περιαιρεῖν, ὡς Αριστοφάνης ἐν βατράχοις.

,, ἢ χρήματα ταῖς τῆς ἀνῆπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ
,, τεῖθει ἢ καταλῦσαι τῆς ἑκαταίων κυκλίοισι χορεύσιν ὑπάρχων
,, ἄλων, ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ἑκάτερ ὢν εἶτ' ἀπο
,, πολιώγει.

Καὶ τὸ λαρῆς ἔχων, καὶ τὸ παίζῃς ἔχων ἀττικόν.

Τὸν πνεύμονα πλεύμονα λέγουσι, καὶ τὸ νίτρον λίτρον, καὶ τὴν σπογγίαν σπονγγίαν.

Α Ἀττικῶν καὶ τὸ ἐκβλίβειν ἅμα καὶ κιρνᾶν, ὡς τὸ, οὐ γὰρ μοῦσιν, ἀντὶ τοῦ οὐ γάρ μοί ἐστιν, ἐκβλίβει γὰρ τὸ ι, καὶ κιρνᾷ τὸ ο καὶ ε εἰς ου. ὁ δίφθογγον, ὡς τὸ ἐχρύσεις ἐχρύσεις, ὡσαύτως τὸ ποῦ ἐστι, ποῦστί λέγουσι.

Καὶ τὸ ἤνεγκα δίχως λέγουσι, καὶ ἤνεγκον. καὶ τὸ ἐλλιπῶς ὀμνύειν, οἷον μὰ τὸν, μὴ προσθέντες τὸν θεόν.

Καὶ τὸ προσλαμβάνειν δι' ἔξωθεν τοῦ ἐστι. καὶ Ὅμηρος.

,, Εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι, καὶ ἐν ἀΐδαο δόμοισι.

λείπει γὰρ τὸ ἐσί.

Τὰς μυῤῥίνας μυρσίνας λέγουσι, καὶ τὸ συρίζειν, συρίπειν, καὶ τὴν ἐνδιελίχειαν, ἐνιλίχειαν, καὶ κολόκυνθαν κολόκυθαν.

Τὸ κεφαλὸν γεφαλὸν λέγουσι, καὶ τὴν κεφαλαργίαν κεφαλάλγιαν.

Α Ἀττικὸν καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ πλαγίας χρῆσθαι τῇ ἐυθείᾳ. ὡς Αριστοφάνης ἐν βατράχοις.

,, Εἷς τετρώσας πλεόνιον κυνῆσίᾳ.
ἀντὶ τοῦ τινὸς τετρώσαντος.

ubi dicendum Lacedæmonios, dicere Lacedæmonem. ut orator in Philippicis. sed tamen pæonem, pro pæonas.

Atticorum etiam dicere eunda, festinanda, pro eundum, festinandum,

Et impatiua apd' eos deficiũt. ut apud Arist.
O Iupiter perspector & inspector omni ex parte Apparari, meq; miserimũ.
deest enim fac.

Bolitum Attici dicũt sine β, quod nos bolbitum dicimus, uidelicet stercus.

Atticũ etiam uult pro potest, ut Plato. prædia nihil me uolunt docere.

Et pro recto accusatiuum assumere, ut Aristophanes in auibus,
Quàm graue præconem ad mortaleis, pfectum, Si nunquàn redibit rursus.
pro nisi redibit rursus præco ad mortales profectus.

Brassicam, brassicam dicunt. hoc uero iure. aiunt enim ex hac pupillas hebetari.

Atticon etiã dicere temeritatis, impudẽtiæ pro temeritatẽ, heu q̃ impudẽtia. & apud
O Iupiter subtilitatẽ ingenij. (Aristoph.

Et uti participijs pro nominibus, ut in Ranis Aristophanes,
dicam quid ex consuetis here,
pro ex consuetis. & Homerus.
Hũc autem rursus Telemachus cordatus uicissim affatus est. pro prudens.

Atticorũ etiam, & si uelis dicere, de hoc dic, formari sic, dic hũc, pro dic de hoc, & Aristopha in Acharnensibus, sed nũc dic, si tibi uidet, Lacedæmoniũ ipsum quomodo tibi amicũ, uidelicet de Laceædemo. ipsis.

Atticorum etiam plus, pro plus. & postea, & neutiquam, & inquit ille.

Et ponere uel superuacuum, ut Aristoph. in Ranis, uel pecunias aduersarion nauibus præbẽdas alicui suadet, uel oppedit lunari bus cũ circularib. choris succinat, uel mercedes poëtarũ, rhetor licet sit, tñ deuorat.

Et nugaris habẽs, & iocaris habẽs, atticum.

Pulmonem, pulmonem dicunt. & nitrũ, nitrum. & spongiam, spongiam.

Atticũ etiã elidere simul, & cõtrahere, ut nõ em̃ mihi est, pro nõ em̃ mihi est. elidit em̃ ι, & cõtrahit ο, & ε in ου diphthõgũ, ut inaurabas, inaurabas. itidẽ ubi est, ubi est dicũt.

Et tuli bifariã dicunt, & tuli. & defectiue iurare, ut non per, non addentes deum.

Et accipere deforis est uerbũ, & Homerus.
Si autem iam mortui sunt, & in Ditis domibus. deest enim sunt.

Myrtus myrtus dicunt. & fistula canere, fistula canere, & continuam motionem perfecti habeã. & cucurbitam, cucurbitam.

Officinam fullonis, fulloniam dicunt. & capitis dolorem, capitis dolorem.

Atticum etiã pro obliquo uti recto, ut Aristophanes in Ranis.
Si quis alis coniungat cleocritum cinesiæ.
pro si quo alis coniungente.

Τὰ εἰς ως ἐπιθέτημα ἢ μεσότητος εἰς ον τερασοῦσι, δίον λέγοντες καὶ πρέπον, ἀντὶ τοῦ δίων καὶ πρεπόντως.

Τὰ εἰς ες λιγούσας εὐθείας τῶν πολιτικῶν συγκρίσεων ὀνομάτων εἰς ους τερατοῦσιν, οἷον μείζους, χείρους, καλλίους, ἀντὶ τοῦ μείζονες, χείρονες, καλλίονες. ἴδιον δὲ αὐτῶν καὶ τὰς εἰς α καθαρὰν λιγούσας αἰτιατικὰς ἀρσενικὰς τὰς ἀπὸ τῆς εἰς ευς εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ ι προφέρεσθαι, ἐυρυσθέα, ἐυρυσθέι, τυδέα τυδέι.

Α Ἀττικῶν ὁ καὶ ἀντὶ τοῦ εὐφυΐ, ὑγιΐ, εὐφυᾶ καὶ ὑγιᾶ λέγεν, καὶ ἀντὶ τοῦ εὐδοία τερπιαία, εὐδοᾶς, καὶ τερπιᾶ λέγεν. φιλοῦσι δ' ὡς τὰ πολλὰ καὶ τὰς συγκοπὰς, ἀπόλλω καὶ τὸν ἀπόλλωνα λέγοντες, καὶ ἀμείνω τὸν ἀμείνονα, καὶ κρείττω τὸν κρείττονα. καὶ τὰ ὅμοια.

Τῶν ἀττῶν δὲ καὶ τὸ εἰς ἀθήνας ἀθήναζε πορεύομαι λέγειν, καὶ ἐν ἀθήναις ἀθηνησὶ σοφιστεύω. καὶ τὸ δὲ ἀθηνῶν ἀθήνηθεν ἔρχομαι, καὶ τὸ εἰς οἶκον οἴκαδε, δὲ οἴκου οἴκοθεν, ἐν οἴκῳ οἴκοι.

Ταῖς σωκρατικαῖς καὶ κορώνῃ χρῶνται. τὸ γὰρ ἱμάτιον θοίμάτιον λέγουσι, καὶ ὦναξ ὦ ἄναξ καὶ ὠνθρωπε ἀντὶ τοῦ ὦ ἄνθρωπε.

Τῶ σ ἀντὶ τοῦ ρ χρῶνται, τὸ θαῤῥαλέον, θαρσαλέον, καὶ ἄῤῥεν, ἄρσεν.

Τοῖς παθητικοῖς ἀντὶ ἐνεργητικοῖς χρῶνται, ἀντὶ τοῦ γράφω γράφομαι λέγοντες, καὶ ποιοῦμαι ἀντὶ τοῦ ποιῶ, καὶ ποιούμεθον. ἀντὶ τοῦ ποιοῦμεν.

Καὶ ποιούσθων, καὶ νοούσθων, ἀντὶ τοῦ ποιείσθωσαν καὶ νοείσθωσαν.

Τοὺς τῆς τὸ ιῶ μέλλοντας ἐκβάλλοντες τὸ σ πρὶν ποῶσιν, ὀνειδιῶ γὰρ λέγουσι, ἀντὶ τοῦ ὀνειδίσω καὶ βαδιῶ, ἀντὶ τοῦ βαδίσω, καὶ τὰ παραπλήσια.

Ταῖς γενικαῖς τῆς πολιτικῶν μετοχῶν ἀντὶ πολιτικῶν ῥίζον προσώπων προσεικῶν ὀνομάζουν χρῶνται, οἷον ποιούντων καὶ λεγόντων, ἀντὶ τοῦ ποιείσωσαν καὶ λεγείσωσαν.

Τὰ εἰς ις προσκορικὰ διὰ τοῦ ιος κλινόμενα, διὰ τοῦ εως προφέρεσθαι, πλεονοῦντες τὸ ο εἰς ω, καὶ τὰ παραλήγοντα τῶν φωνηέντων εἰς ε μεταβάλλοντες, οἷον, ὄφις ὄφιος κοινῶς. καὶ ὄφεως ἀττικῶς.

ΔΩΡΙΔΟΣ.

Οἱ δὲ δωριεῖς τὸ ο καὶ σ εἰς τὴν ου δίφθογγον μετάγουσι, ὡς πρὸς θεοκρίτου. πελεί πελεῦς, ἰδομενεύς ἰδομενεῦς. καὶ Ὅμηρος.

,, Ἰδομενεῦς κοῦρε χαῖρε ἐπὶ καρπῷ.
τόν καὶ ἰωνικόν.

Τὰ πρῶτα τῶν πολιτικῶν, οἷον τύπομεν καὶ ποιοῦμεν, τύπομες καὶ ποιοῦμες λέγουσι.

Τῶν πρωτοτικῶν παθητικῶν ὁριστικῶν καὶ, τῶν ἐνεστώτων τὰ πρῶτα πρόσωπα, οἷον τὸ ἐποιούμεθα καὶ ποιούμεθα, ἐποιούμεσθα καὶ ποιούμεσθα λέγουσι.
καὶ θεόκριτος.

,, Οἱ θυαῖοι τελούμεσθα, τὸ δὲ ἄυριον οὐκ ἐσορῶμες τοῖα
ἔσι. καὶ ἰωνικόν.

Τὸ η εἰς α μακρὸν πλέκτες, καὶ τὴν σελήνην σελάναν λέγουσιν, καὶ τὸν ἥλιον ἄλιον.

Τὸ ποῖ πόκα λέγουσι, ὡς θεόκριτος.

,, Πᾶ πόκ' ἄῤῥ ἦσθ', ὅκα δάφνις ἐτάκετο.

Αἱ ἐπαναδιπλάσεις τῶν διευῤῥων ἀορίστων τῶν δωρικῶν εἰσίν. ὡς θεόκριτος.

,, Τὰν γὰρ ἀοιδὰν,

In ως aduerbia qualitatis in ον finiũt, decens dicentes & decens, pro decenter, & decenter

In ες desinentes rectos plurales comparatiuorum nominum in ους finiunt. ut maiores, peiores, pulchriores, pro maiores, peiores, pulchriores. propriũ ipsorum & in α purum desinentes accusatiuos masculinos ab in ευς rectis factos per ι proferri. Eurysteum, Eurysteũ. Tydeũ, Tydeum.

Atticon & pro ingeniosum, sanũ, igeniosum, sanũ dicere. et pro euboeũ, piræũ, euboëũ, piræũ dicere. amant plerunq; & cõcisiones, apollinẽ, apollinem dicentes. & meliorem meliorem. & similia.

Eorũdẽ etiã ad Athenas, Athenas pficiscor dicere. & in Athenis, Athenis doceo. & ex Athenis, Athenis uenio. & in domum, domum. ex domo, domo. in domo, domi.

Contractionibus ad satietatem utuntur. uestem enim uestem dicunt. & o rex, o rex. & o homo, pro o homo.

ε, pro ρ utuntur. fidibundum, fidibundum. & masculum, masculum.

Passiuis pro actiuis utuntur, pro scribo scribor dicentes. & fio, pro facio. & fiat, pro faciat.

Et faciant & sciant duo, faciant & sciant plures.

Ab ιῶ futura abijcientes σ circunflectunt. exprobrabo dicunt, pro conuiciabor, & ibo, pro ibo. & similia.

Genitiuis pluralibus participiorũ, pro pluralibus tertijs personis imperatiuorũ uerborum utuntur, ut facientium & dicentiũ, pro faciant & dicant.

In ις appellatiua, quæ per ιος flectunt, per εως pferunt. uertentes ο in ω, & quæ in penultima uocales, in ε transmutantes. ut serpens serpentis cõmuniter, & serpentis Attice.

DE DORICA LINGVA.

Dores autem ε & ο in ευ diphthongũ contrahunt, ut apud Theocritum. pelei, pelei. idomei, idomei. & Homerus.
Idomei osculatus est manum in iunctura manus. hoc & Ionicum.

Primas plurales, ut uerberamus & facimus, uerberamus & facimus dicunt.

Imperfectorũ passiuorũ indicatiuorum & præsentiũ primas psonas, ut faciebamus, & facimus, faciebamus, & facimus dicunt. & Theocritus.
Mortales sumus, & cras non uidebimus.
hoc est Ionicum. quoq;

η in α longum uertunt. & Iunam, Iunam dicunt. & solem, solem.

Aliquando, aliquando dicunt. ut Theocryt.
Vbi nã tũc eras, cũ daphnis cõtabescebat.

Geminationes secundorum indefinitorum Dorienſium sunt. ut Theocritus.
Cantilenam enim,

Οὗ ſπω ʾις ἀϊδίστους τὸν ἐκελεαθόν ſα φυλαξῆς. ἀντὶ τοῦ λήθην ποιοῦν ſα.
Ἀντὶ γενικῆς τοῦ ἑνικοῦ τοῦ εἰς ου λιγούσης ἀπὸ τοῦ εἰς ος ἐυθείας, τῆι δο ſικῆι ἀνſῶν χρῶντες οἱ δωριῆς.
ὡς θεόκριſος.
,, ἢ κῆ πινεῶ καλὰ τέμπεα, ἢ κῆ πίνδω.
Τὸ κιρνᾶν τὸ ὁ ἄρθρον μετὰ ἕſερος φωνήεν ſος ἥσσον τοῦ α ἢ τοῦ ε εἰς ω μέγα, καὶ τῶν ἰώνων καὶ τῶν δωριέων ἐſὶν ὡς θεόκριſος.
,, Θύρσις ὅδ' ὡξ αἴſνας καὶ θύρσιδος ἄδε ἀ φωνά.
Τὸ προσσατε, καὶ προσεχε, πόſατε, καὶ πόſεχε λέγεσι. θεόκριſος.
,, Πραξινόα πόſαγ' ὦδε.
Τὸ πρᾶſος, πρᾶſος, καὶ τὸ πρᾶιſον, πρᾶιſον, καὶ τὸ ἦλθον, ἦνθον. θεόκριſος.
,, Ἦνθον οἱ βοῦκες, οἱ ποιμένες, ὥπολοι ἤνθον.
Τὸ οι ἀρθρὸν τῶν πληθυſικῶν ἶχον πλὴν ἐξῆς λέξιν ἀπὸ φωνήεν ſος ἀρχομένην, διὰ τοῦ ω μεγάλου προφέρεται, ἰκθλίβουſες πρῶſον τὸ ι τοῦ οἱ ἄρθρου, οἷον ὥπολοι, ἀνſὶ τοῦ οἱ ἀιſόλοι. ἰκθλίβεται γὰρ τὸ ι, καὶ κιρνῶσι τὸ ο καὶ α εἰς ω μέγα, προσφέρεται δὲ καὶ τὸ ι τῆς αι διφθόγγου.
Ἦν δὲ ὁ διπλασιασμὸς οὐ μόνον τῶν ἰώνων ὡς εἴρηκε, ἀλλὰ καὶ τῶν δωριέων. ἐſι δὲ διπλασιασμὸς ſοῦ τοῦ συμφώνου προσθήκη καὶ τὸ μέσον οὐκ ἀπαſελοῦſος συλλαβήν. οἷον μέσον μέσον. σόσον σόσον.
Τὸ καὶ, εἶπα κῦφα λέγεσι, ſοῦ αι διφθόγγου τὸ ι ἰκθλίβουſες, καὶ κιρνῶνſες τὸ α καὶ ε εἰς η, τὸ δὲ ſελὸν εἰς δασὺ ſρέπουſες. καὶ θεόκριſος.
,, Κῦφα, δάφνι τάλαν, τί τὺ τήκεαι; ἐδλίſε κώρα
,, Πᾶσαν ἀνὰ κράναν ſαάν· ἄλσεα ſοαὶ φορῆς.
Τὸ ἐſένſο ſέενζ λέγεσι, συγκόπουſες τῆς νε συλλαβῆς τὸ ε ὡς θεόκριſος.
,, ὥπολος ὅκκ' ἔſορῆ τὰς μηκάδας οἷα βιſεῦν.
Τάκεſη ὀφθαλμὼς, ὅſι η οὐ ſάς ſος ἀνſὶ ſοῦ ſένſο.
Επὶ ſῶ δευſέρας συζυγίας τῶν περισσωμένων τὰ ſίſα πρόσωπα τῶν πληθυſικῶν ἐνιεſικῶν τὸ βοῶσι καὶ γελῶσι, βοᾶνſι καὶ γελᾶνſι λέγεσιν, ὁμοίως τῆς δο ſικῆς τῶν ἑνικῶν τῶν ἰδίων μεſοχῶν. πίνδαρος.
,, ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον δεδαλμένοι.
,, Ψεύδεσιν ἀβαπαſῶνſι μῦθοι.
Τὸ εἶναι ἐμμενεῖ λέγεσι, πρὸ ſῶ ναι τιθένſες τὸ με, καὶ ἀνſὶ τοῦ ι ἐνſιθένſες τὸ με.
Τὴν ἀνὰ ἀνſὶ τῆς σὺν λαμβάνεσι, καὶ ὅμηρος.
,, Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπſρῳ.
καὶ πίνδαρος.
,, Χρυσέοις ἀν' ἵπποις.
Καὶ πλὴν σοῦ γενικὴν σέθεν λέγεσι. πίνδαρος.
,, Τρατεύſαισί τοι ἀμφὶ δεύſαſα κρεῶν σέθεν δεκδάσαν ſο.
καὶ φάγον.
Τὴν πρὸς πρόθεσιν συνκόπουσι συμφώνῳ ἐπιφερομένου. καὶ ὅμηρος.
,, Οἱ δὲ θεοὶ πάρ ζευὶ καθήμενοι ἀγορόωνſο.
Τὴν κλιſικὴν τοῦ ποσειδῶνος οἱ μὲν αἰολῆς πόσειδον λέγεσιν, οἱ δὲ δωριῆς ποσίδαον.
Τὸ δίδου δίδοι, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως τοῖς ſίſοις προσώποις τῶν ἑνικſικῶν ἐκφέρεσι. καὶ πίνδαρος.
,, Τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
Τὸ ἐσθλὸν ἐσλὸν λέγεσι. πίνδαρος.
,, Εσλῶν γὰρ ὕπὸ χαρμάſων πᾶμα θνάσκει πολύγνωſον δαμασθέν.
Τὸ πάνſῃ περισσῶσι πανſᾶ λέγουſες. καὶ πίνδαρος.
,, Πρόφρων σοφία καθ' ἑλλανας ἐόντα πανſᾶ.

Non unquã ad ditem obliuificum ſeruabis pro obliuionem facientem.
Pro genitiuo ſingulari in ου definente ab in ος recto, datiuo eorum utuntur Dores. ut Theocritus
Vel p penei pulchra arborea, aut p pindi.
Contrahere ο articulum cum alia uocali, uidelicet α aut ε in ω magnum, & Ionum & Doriensium eſt, ut Theocritus
Thyrſis, q ex æthna, & thyrſidis hęc uox.
Adesdum & attende, adesdum & attende dicunt, Theocritus.
Praxinoa adesdum.
Primus, primus. & primus, primus, & uenit uenit, Theocritus.
Venerũt bubulci, paſtores, caprarij ueneřt
οἱ articulũ pluralẽ q̃ habet ſequentẽ dictionẽ à uocali incipientẽ, p ω magnũ, pferũt, elidentes primũ ι, οι articuli. ut caprarij, p caprarij. elidũt em̃ & cõtrahũt ο & α, in ω adſcribunt autem & ι, αι diphthongi.
Erat aũt geminatio nõ ſolũ Ionũ, ut dictum eſt, ſed & Dorienſium. Eſt aũt geminatio eiuſdẽ cõſonãtis additio in medio nõ pficientis ſyllabã. ut mediũ, mediũ. tantũ, tm̃.
Et dixit, dixit dicunt, ab αι dipth. elidentes ι, & contrahentes α & ε, in η, tenuem autem in aſpiratam uertentes. & Theocritus.
& inqt, Daphni miſer qd tu contabeſcis? ſed puella, Oẽm p fontẽ, oĩa nemora pedis
Fuit, fuit dicunt, concidentes (bus ferẽt ve ſyllabæ ε. ut Theocritus.
Caprarius, cum uidet capras ut ineuntur, Liqueſcit oculis quod non factus eſt hircus ipſe. pro eſt.
In ſecunda coniugatione circunflexorum tertias perſonas plurales actiuorũ, clamãt & ridẽt, clamãt & ridẽt dicũt, ſiPr dtõ ſingulari propriorũ participiorũ. Pindarus.
Trans uerum ſermonem exornata, mendacijs decipiunt uerba.
Eſſe, eſſe dicũt, ante ναι ponentes με, & pro ι interponentes μ.
Super, pro cum accipiunt. & Homerus.
Aureo cum ſceptro.
Et Pindarus.
Aureis cum equis.
Tui genitiuum tui dicunt. Pindarus.
Menſaſq̃ circa, minutiſſimas carnes tuas diuiſerunt & comederunt.
Apud præpoſitionem concidunt conſonante ſequente. & Homerus.
Dei aũt apud Iouẽ ſedẽtes cõcionabantur.
Vocatiuum Neptuni, Aeoleenſes neptune dicunt, ſed Doriens ſes neptune.
Da, da. & alias ſimiliter tertijs pſonis optatiuorum pronunciant. & Pindarus.
Tu autem actionem amicam da.
Bonum, bonum dicunt. Pindarus.
Bonis enim à gaudijs nocumentum occidit triſte domitum.
Vbiq̃ circũflectũt, ubiq̃ dicẽtes. & Pindarus
Et clarũ ſapiẽtia inť gręcos exiſtẽtẽ ubiq̃

Αἰμακυρίας ἐιώθασι λέγειν τὰ τοῦ νεκρῶν ἐναγίσματα. ἀμφέρεσι δὲ καὶ τὰ ſίſα πρόσωπα τοῦ πληθυſικῶν ὁμοίως ταῖς δοſικαῖς τοῦ ἰδίου μεſοχῶν. πίνδαρος
,, Οἱ ρμοισι τοῦ χῦρας ἀναπλέκουſι καὶ ſεφάνοις.
ἀντὶ τοῦ ἀναπλέκουσι.
Τὸν ὄρνιθα ὄρνιχα λέγεσι. καὶ πίνδαρος.
,, Πρὸς διὸς ὄρνιχα θεῖον.
Τὰ πληθυſικὰ πολλάκις ὁμοφώνως τοῖς δυϊκοῖς ἐκφέρεσι. πίνδαρος.
,, Μαθόνſες δὲ λαῦροι παγγλωσσίᾳ κόραιες.
,, Ως ἄκραν ſα γαρύεον διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.
Ταῖς μεſοχαῖς τοῦ ἀορίſων προſιθάσι τὸ ι. πίνδαρος.
,, Επεὶ ſῆς τε καὶ δέκα ἄνδρας.
,, ὀλέσαις μνησῆρας.
Τὸ τὶ τὰ λέγεσι. πίνδαρος.
,, Τάτε τὶς ἀνώνυμον γέρας.
Αἶſος ἐιώθασι λέγειν τὸ τέμενος. πίνδαρος.
,, Διὸς ἄιτεῖ πανδόκῳ ἢ τοῦſος ἐνδιαιτήματι.
Τὸ ἐπενſθένει τὸ ι ſος ο, τοῦ δωριέων ἐſιν.
πλὴν πανοῖν γὰρ πλὴν πανοῖν φασὶ, καὶ πλὴν χρυσὸν χρυσέν. καὶ πλὴν πόον, ποίον. πίνδαρος.
,, Πνοῆς ὄπισθεν βορέαο.
Ην ἄρα καὶ τοῦ δωριέων ἡ ἄρσις ἡ ἐναντία τῆς ἀναδιπλώσεως. πίνδαρος.
,, Ολύμπια μὲν γὰρ αὐſος γέρας ἐδεκτο.
ἀντὶ τοῦ ἐδέδεκſο.
Αἱ ἐπενſάσεις καὶ τοῦ δωριέων ἰσοſενὸς, ἰσενός.
Τὸ ὄſισθεν ὄσſιθεν λέγεσιν, ἰκθλίβουſες τὸ σ.
Τὰς γενικὰς τοῦ πληθυſικῶν τὰς εἰς ων λιγούσας καὶ πεδιασωμένας, διὰ τοῦ αν προφέρεσι. καὶ ἀνſὶ τοῦ λέγειν μεσῶν μεσᾶν λέγεσι.
Τὸ μή ſι, μῆſι λέγεσι, κιρνῶνſες τὸ η καὶ ε εἰς η, ὥσπερ καὶ ἀριſοφάνης.
,, Μῆſιν οὖſος χοῖρος.
Οἱ δωριῆς ἀντὶ τοῦ ἐſαῖν αὐſὸν, νῖν λέγεσι.
Τὸ εἶναι ἔμμεναι.
Τὸ χρὴ χρῆσθαι.
Τὸ σιγᾶν σιγῆν. ὡς ἀριſοφάνης.
,, Οὐ χρῆσθαι σιγῆν.
οὕſω καὶ τὸ δι-ſᾶν, δι-ſῆν. καὶ τὸ πεινᾶν, πεινῆν.
Τὸ ὄπικα δὲ, ὄπικαδὲς φασι, καὶ τὸ σὲ, τὺ, ὡς τὸ.
,, τύδ' ἀποισῶ.
ἀντὶ τοῦ σὲ ἀποιοῦμαι.
Τὴν πρὸς ſοῦ λέγουσιν, εἶſα καὶ τὸ ι ἀπονοῦſαι.
,, Ποſὰν μαſέρα.
φησὶν ἀριſοφάνης.
Τὸ καὶ ἐκ τοῦ αὐſοῦ, κἀκſοῦ αὐſοῦ φασὶν, ἰκθλίβουſες τὸ ι, εἶſα τὸ α, καὶ ε εἰς η κιρνῶνſες. ὡς ἔſι ſαι εἶſα, ἐκίρνα, ἐκίρνη, καὶ τὰ παραſαλήσια.
τοῦſο δὲ ἀſτικὸν καὶ ἰωνικόν ἐſι.
Τοῦ αὐſοῦ ſαωνſοῦ λέγεσι. κρέας κρῆς ὀνομάζεσι.
Περισσῶσι τοὺς μέλλονſας, ἀορίſου ἀορισῶ λέγουſες.
Τὸ τιμὴν τιμὰν λέγεσι.
Τὸ παῦ ἡμᾶς παῦ ἁμᾶς.
ἀντὶ τοῦ ὑμῖν ὑμᾶς ἐκφέρεσι.
Τῷ οι ἄρθρῷ ſῶ ἐνθείας τοῦ πληθυſικῶν τὸ τ προſιθέασι, ſοὶ θεοὶ λέγουſες, καὶ τοὶ μοῦσαι.
Πάσσαλα τὸν πάσσαλον λέγουσι.
Τὸ ὄκκα ἀντὶ τοῦ ὁπικῆνα, καὶ ὅſοſε, καὶ ὅſſα χρῶνται.
Αἰγλίſας λέγεσι τὰς κεφαλὰς τοῦ σκιροδέων.
Τὸ ὡς τῶς λέγεσι, καὶ παῦ ἀριſοφάνης ἐν ἀχαρνεῦσιν.
,, Ἐμὲς ὧν ὅκκ' ἐκβάλῃſε τοὺς ἀρουραῖο μύες.

Iuſta ſolent dicere mortuorũ parentationes. pferunt aũt & tertias pſonas pPales pariẽ cũ datiuis, ppriorũ pticipiorũ. Pindarus.
Monilibus quorũ manus nectunt & coronis. pro nectunt.
Auem, auem dicunt. Pindarus.
Ad Iouis auem diuinam.
Pluralia ſępe ut dualia proferunt. Pindarus.
Vbi uero didicerunt uehementes linguacitate corui. Vt inexpletum garritum Iouis aduerſus auem diuinam.
Participijs indefinitorum addunt ι. Pindarus. Quoniã treis q̃, & decem uiros, cũ perdiderit procos.
Quid, quæ dicunt. Pindarus.
Quæ aliquis innominaram ſenectutem.
Lucum cõſueuerunt dicere ſacrum locum.
Pinda. Iouis luco hoſpitali, ſeu diuerſorio.
Interponere ι ſo ὁ, Doriensium eſt. flatum em̃ flatum dicunt. & colorem, colorem.
& herbam, gramen. Pindarus.
Flatum ponè boreæ.
Erat & Doriensium ablatio contraria generi nationi. Pindarus.
Olympia enim ipſe præmium accepit.
pro accepit.
Extẽſiones etiã Doriensiũ ſunt uacuus, cuus.
Retro, retro dicunt, elidentes σ.
Genitiuos plurales in ων definentes, & circũflexos, per αν proferunt. & ubi dicendum eſt muſarum, muſarum dicunt.
Non eſt, non eſt dicunt. contrahentes η & ε, in η, ſicut & Ariſtophanes.
Nunquid eſt hic porcus.
Dores ubi dicendum eſt ipſum, ipſum dicũt.
Eſſe, eſſe.
Oportet, oportet.
Tacere, tacere. ut Ariſtophanes.
Non oportet tacere.
Sic ſitire, ſitire. & eſurire, eſurire.
Domum, domum dicunt. & te, te. ut
Te autem aſportabo.
pro, te aſportabo.
Ad, ad dicunt. deinde & ι abſcindunt.
Ad matrem.
inquit Ariſtophanes.
Et ex eodem, ex eodem dicunt. elidentes iota, inde α & ε in η contrahentes. ut uiuebat, uiuebat. temperabat. bat. & ſimilia. hoc autem Atticum, & Ionicum eſt.
Eiuſdẽ, eiuſdẽ dicunt. carnẽ, carnẽ nominãt.
Circunflectunt futura, auferã, auferã dicẽtes.
Honorem, honorem dicunt.
Ad nos, ad nos.
Pro uos, uos proferunt.
οι articulo nominatiui pluralis τ addunt, hi dei dicentes, & hę muſæ.
Paxillum, paxillum dicunt.
Qando pro quãdo. & ubi, & ubi utuntur.
Capita alliorum dicunt capita alliorum.
Sicut, ſicut dicunt. & apud Ariſtophanem in Acharnenſibus.
Vos igitur cũ eieceritis, ut aruales mures.

πάσσοις τὰς ἀγκίδας ἀζορύσσετε.
Τὴν οὐ δίφθογγον εἰς ω μετάπτουσι, τὰς μούσας, μώσας λέγοντες, καὶ τὸν οὐρανὸν ὠρανὸν, καὶ τὴν κοῦρον κῶρον.
Τὸ φασὶ φατὶ λέγουσι, καὶ τὸ ἐγὼ ἰγών. καὶ τὸ γῆ γᾶ, ὡς
,, παᾷ ἀριστοφάνες, καὶ γίνετ γᾶ.
Τὸ λῆς ἀντὶ τοῦ θέλεις διὰ τοῦ η, ὡς τό.
,, Ἀ῾λῆς ἀνυγάσδεο.
καὶ ἀριστοφάνης.
,, Ἀ῾ντεινον αἰ λῆς ὡς παχᾶα, καὶ καλά.
Τὴν ἀνὰ συγκόπτουσι, καὶ ἐπὶ τοῦ σωθῆναι.
ὡς τό, ἀνάστεινον ἄντεινον. καὶ, ἐπὶ τοῦ κατὰ πρόθεσιν λεγομένων, ἀν πλὼ ἀγοράν, ἀντὶ τοῦ ἀνὰ πλὼ ἀγοράν.
Τὸ σφᾶς φὶ λέγουσι. θεόκριτος.
,, Η῾πα φὶ κρύβδαν τὰ ποθίσσερα πάσσας ἀμέλγες.
ἰοῦτέσιν, ἢ πα ἀυλᾶς τὰς βόας ἰφ᾽ ἑσπέρας πάσσας ἀμέλγες.
Τὸ τίθησι καὶ ὑφίησι, τίθη ι καὶ ὑφίη ι λέγουσι.
θεόκριτος.
,, Ἀλλ᾽ ὁ γέρων ὑφίη ι τὰ μαχία κἠμὲ φυλάσσ.
Τοῦ ὑπροσυνελίπε τὰ ῥίτα προσωπα διὰ τοῦ η γράφουσιν, ὡς θεόκριτος.
,, καὶ πάσκε τὴν ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπάσσαι.
Η῾ δίαμαλις οὐ λέγουσι, ἀλλὰ διαμάλη. θεόκριτος.
,, Ταὶ διαμάλαι δι᾽ ἀυλὸν μυκώμεναι ὧδε ποθεῦνται.
Τὸ ἄλλοτε ἄλλοια λέγουσι.
Τὸ μα ἔξωθεν λαμβάνουσιν.
Οὐ γᾶν, φησὶ θεόκριτος, ἀντὶ τοῦ, ὀν μὰ πλὼ γῆν.
Τὸ ἦν, ἦς φασὶ, θεόκριτος.
,, Οὐ δι γὰρ ἐυμάρα ὧδ᾽ δεσπότη ἦς ὀι ἐνεῦδεν.
οὐκ ἦν φησὶν οὐδὲ ὧδ᾽ δεσπότη σὸ ἐγκοιμᾶτο.
ἦς ἐυμάρα ἀντὶ τοῦ ἦν ἐυμάρα.
Τὸ κείομαι, κεῖσοῦμαι λέγουσιν, εἶτα μέτασιν πλὼ ο δίφθογγον εἰς πλὼ ευ.
,, Κεισεῦμαι δὲ πισὸν, καὶ ὀὶ λύκοι ὧδ᾽ ἐμ᾽ ἔδουσι τοὺς μέλλοντας τοῦ εἰς ζω ἐκμάτων διὰ τοῦ ξ προφέρουσι, καὶ θίξας ἀντὶ τοῦ καθίσας, καὶ, λυγιξᾶν ἀντὶ τοῦ λυγίσαν καὶ, τὰ ὅμοια.
Τὸ θᾶσσαι θᾶσσαι λέγουσι. θεόκριτος. (μοια.
,, Θᾶσσαι φίλος ὡς καλὸν ὅσ᾽ δεῖ. καὶ, πάλιν,
,, Θᾶσσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὲν ἄχος.
Ο῾ρῆ μαλίδες λέγουτ παρ᾽ ἀντοῖς τὰ ὄρφα μῆλα.
Τὸ ὁμοῦ ἁμᾶ λέγουσιν.
Αντὶ τοῦ ἔμπροσθεν ἔμπρεθεν λέγουσι. θεόκριτος.
Η῾ μὲν δὲ τὸ βωκολιάσδειν, ἔμπρεθεν.
ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ ποθὲν ἐλάβοντο πλὼ λέξιν ταύτην. ἢ ἓν πρὸς ἓν ὁμιλάριον, τοῦ ἐστιν ἀμοιβαδόν.
Ο῾ταν ὦσι δύο κη ἀλλεπάλληλα, καὶ ταῦτα εἰς α μετάσσουσιν, ὡς θεόκριτος,
,, Νίκη μὰν οὐδ᾽ ἄλλος, ἀνάσσατοι δ᾽ ἐγένοντο.
ἀντὶ τοῦ ἀνήσαντοι.
Καὶ τὸ ἐβαᾶς καὶ, ἐγελᾶς ο καὶ, ἐκλᾶς ο εἰς κ μέτασσι.
τὸ σοὶ ἐμοὶ, τὶν καὶ ἐμὶν λέγουσιν.
Καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπαῖν τὸν πολησίον, τὸν πλατίον λέγουσι.
Τὸ πρῶκν πρῶν. θεόκριτος, ἔγνων πρᾶν.
Τὸ ὁ ἄρβρον μ᾽ φωνήεν τοῦ ἑρόυ ἐπαγομένου, κρυνόμενον εἰς ω μέγα παρὰ δωρικοῦσιν, οὕτως ἐμφέρεται ὡς παρ᾽ ἴωσιν ὡς καὶ θεόκριτος.
,, οὐχ οὕτως ὥδωνις ἐσπλέον ἄγαγε λύσας;
Τὸ ὁ ἕτερος ὥτερος λέγουσι.
Τὸ τεσσαρες τετράενες λέγουσι. θεόκριτος.
τετράενες δὲ πίθω ἀπλύεις κρατὸς ἄλειφαρ.
Τὸ σύ, τύ. τὸ πλήν, πλὰν λέγουσι.
Τὸ ἡμέραν, ἁμέραν. πλὼ πηγήν, παγάν.
Τὸ ἴκοσι ἴκατι. θεόκριτος.

Paxillo capita alliorum effodite.
Ou diphthongum in ω mutant musas, mosas dicentes. & cœlum, cœlum, & filiũ, filium.
Aiunt, aiunt dicunt. & eg ο, ego. & terra, terra. ut apud Aristoph, & fit terra.
Vis, pro uis. ut,
Si uis aspice.
& Aristophanes.
Extende, si uis, ut pinguis & pulchra.
ἀνὰ præpositionẽ concidũt & in cõpositis. ut extẽde, extende. & in ijs q̃ per appositionem dicuntur. per forum, pro per forum.
Ipsos, ipsos dicunt. Theocritus.
Nunquid ipsas clam uesperi omneis mulges hoc est, nunquid ipsas uaccas uesperi omneis mulges.
Ponit, & summittit, ponit & summittit dicũt Theocritus. Sed senex summittit uitulos, & me obseruat.
Præteriti pluspuamperfecti tertias personas per η scribunt, ut Theocritus.
Et quando ille oleum in oculis uidit.
Iuuenca non dicunt. sed iuuenca. Theocritus
Iuuencę autem mugientes hic desiderant.
Aliquando, aliquando dicunt.
Per, deforis assumunt.
Non terrã, inquit Theocr. pro nõ p terrã.
Erat, erat aiunt. Theocritus. Neque em̃ Eumaræ hero erat ubi dormiret. non erat, inquit, ne hero quidẽ tuo, in quo dormiret. erat Eumaræ pro Eumarę.
Iacebo, iacebo dicunt. inde uertunt ου diphthongum in ευ.
Iacebo aũt lapsus, & lupi hic me deuorabunt. futura in ζω uerborum per ξ, p ferunt. sedẽs, p sedẽs. et flexũ ire, p flexũire, & fit ia.
Vide, uide dicunt. Theocritus.
Vide amice, q̃ bene olet. & rursus,
Vide tamen tristem meum dolorem.
Mala mõtana dicũtur apud eos mala mõtana.
Simul, simul dicunt.
Pro ante, ante dicunt. Theocritus.
Nobis aũt tu bucolice canta, ante. nõnulli uero, p aliunde acceperunt dictionẽ hanc, uel unam, ad unã cãtilenã, hoc est uicissim.
Cum fuerint duo κη unum super aliud, & hęc in α uertunt. ut Theocritus.
Vincebat quidẽ neuter, inuicti autem fuerunt. pro inuicti.
Et clamabat, & ridebat, & frangebat in η uertunt. Tibi & mihi, tibi & mihi dicunt.
Et ubi dicendum est prope, prope dicunt.
Dudum, dudum. Theocritus. noui dudum
O articulus cum uocali alia inducta, contractũ in ω magnũ apud Dorien. sic, pnunciat ut apud Ionas, ut & Theocritus. nõne sic Adonis ad maiorẽ duxit rabiem?
Alter, alter dicunt.
Quadrimũ, mũ dicunt. Theoc. Quadrimum aũt uegetis absoluebatur capite unguẽtũ.
Tu, tu, prçter, prçter dicunt.
Diem, diem. fontem, fontem,
Viginti, uiginti. Theocritus.

,, φεῦ, φεῦ λάκων τοὶ ταλάρως χεδλὸν ἔπαι ι τωλιροῖ,
,, τυρῶ.
Ο῾μοίως τοῖς ἀπλοῖς καὶ αὐτοὶ τὰ ἀπὸ βαρυτόνων τρισσώλλαα ἐκτείνουσιν. οἷον τρίφω τρωφῶ. νέμω νωμῶ. πείτω πωτῶ. θεόκριτος.
,, πωτῶντο ζοσθαὶ παρὰ πίδλαις ἀμφὶ μέλισσαι.
Χρῶντ καὶ ζοῦ ὧν ἀν᾽ τὸ οὖν, ὥσπερ οἱ ἴωνες.
,, χρήσδλᾳς ὧν ἰσδλῆν, χρήσδλᾳς καθᾶναι
,, ἄεθλον;
Τῆς πρώτης συζυγίας τοῦ πεπερισσωμένων τοὺς παθητικοὺς ἀορίστους συστέλλουσιν ἐπὶ τῆς παραλήγουσης.
θεόκριτος.
,, οὕτω καὶ νύμφας γαμεθῆσ᾽ ἀπάχοιτο.
Τὴν σταγόνα τὸ δρόσος πρῶκα λέγουσι οἱ δωριῆς.
Τὸ βρεῖθύε τρῖμήσεται φασι.
Τὸ ἐκάθηρεν ἀντὶ τοῦ ἐμάσιξε λαμβάνουσι.
Τὸ κυκλίζειν ἀντὶ τοῦ κινῶν πλὼ ὀφθὴν, ὥσπερ παρὰ ζοῦ γνῶ γίγνω, οὕτω καὶ παρὰ ζοῦ κλῶ κίκλω καὶ κυκλίζω.
Τοὺς μέσους μέλλοντας πρώτους τρισσωσοῦσι, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποτακτικῶν διὰ διφθόγγου γράφουσι,
,, θεόκριτος. μή μευ λωβοσᾶσθε τὰς ἀμπέλους.
ὁ μικρὸν μικὸν λέγουσι. θεόκριτος.
Κ῾θ᾽ ὦ ξενε μικὸν ἔκεσσον τῆσδ᾽ ἐνθών.
Τὸ βωστρήσομες ἀντὶ τοῦ καλεσόμεθα λαμβάνουσι.
τὸν κυρτὸν ὕδον καλοῦσι.
Τὸ ἰδοὺ ἴνισδε φασὶ, καὶ Συνεσίος ἴνισδε ἐπὶ τοῦ ἀυλοῦ πόδε. θεόκριτος.
Η῾ νισδὲ τοι τὸ δέπας.
Τὸ ἐντὶ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰσὶ λαμβάνουσι θεόκριτος.
Ε῾ντὶ γὰρ ἀῦαι.
πλὼ διφθέραν βαΐτυν λέγουσι.
Ο῾λπις λέγεται παρ᾽ αὐτοῖς, ὁ ἁλιεύς, ὁ τοὺς λεπιδωτοὺς ἰχθῦς ἀγρεύων, ἀπὸ τοῦ λέπω λεπίς καὶ ὑπρβίβασ τοῦ ε εἰς ο πίς. καὶ ποπῆ τοῦ βραχύ ε εἰς ο βραχὺ ὄλπις.
Πέλαν πλὼ πορφυρᾶν ὕτν φασὶν, πλὼ μέλαιναν γὰρ τοῦ σώμ᾽ ἐπιφάνειαν, ἥνικα ἐν δὶ ἐκφρομὴν ὕδατος μελαίνηται πελίαν καλοῦσι.
Πύῤῥιχος λέγετ παρ᾽ ἀντοῖς ὁ πυῤῥός. καὶ κακοχράμων ὁ δύσφρων.
Τὸ ὀσίχον ἀντὶ τοῦ ὄσον. θεόκριτος
Ο῾σίχον ἐστὶ τὸ τύμμα, καὶ ἀλίκον ἄνδρα δαμάσσει.
Τὸ ἠγνόησε λέγουσι ἐγνόησε. ὁ δωροῦμαι δωρῦττομαι.
Ε῾δλένει δὲ ὅτι τῆς δωρίδος πολλαί εἰσιν ὑποδιαιρέσεις τοπικαί. ἄλλως γὰρ κρῆτες διαλέγονται, καὶ ἄλλως ῥόδιοι, καὶ ἄλλως ἀργεῖοι, καὶ ἄλλως λακεδαιμόνιοι, ἑτέρως δὲ συρακούσιοι καὶ σικελοί.
καθολικαὶ δὲ ὅμως ἀντῶν ἰδιόματες ἄγε προειρημέναι, εἰ μὴ πᾶσαι.
Ε῾πιαῦται τὸ πέσσᾳν τὰς εἰς ους λήγουσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τοῦ εἰς ης ἐνθειῶν γινομένας, εἰς ευς ἔδιον ἔχουσιν, οἷον διογενής, διογενεῦς ἀντὶ τοῦ διογενοῦς.
Τῶν ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου χρῶνται. τὸ ἐλθῆν ἐλθῆν λέγουτες, ὑπεξαιροῦσι δὲ καὶ τοῦ ἀπαρεμφάτου τὸ ι. λαβεῖν γὰρ ἀντὶ τοῦ λαβῆν. καὶ, ἐλθεῖν ἀντὶ τοῦ ἐλθῆν, καὶ ἐνεῦδεν ἀντὶ τοῦ ἐνεύδειν. χρῶντοι δὲ καὶ διπλασιασμῷ τοῦ ῥῶν συμφώνων, ὡς οἱ ἀιολῆς, ὅπῃ, ὁπόθεν, ὅσσον.
Τοὺς θεοὺς, σεοὺς λέγουσιν, ὡς οἱ λακεδαιμόνιοι, τοὺς δισσόρρους ὀμνύοντες, νὴ τὸ σεὸ φασὶν, τουτέστι μὰ τοὺς θεούς.
Αἱ ἐκλάσεις ῶν δυχρόνων ἴδιαι τῆς δωρίδος, οἷον ἔσσο ἔνυκλίω
Τῷ α ἀντὶ τοῦ ε πολλάκις χρῶνται, τὸ ἕτερος ἄτερος λέγοντες. καὶ τὸ ἄρεμις, ἄρεμις.

Eheu lacon tibi fiscellas fere uiginti implet, Caseo.
Pariter cum Atticis & ipsi à uaritonis circũflexa producunt. ut uerto, uerto. pasco, pasco. uolo, uolo. Theocritus.
Circunuolant flauę ad fontes apes.
Vtuntur & igitur, pro igitur, ut Iones.
Vis igitur uidere?
uis deponere pignus?
Primæ coniugationis circumflexorum passiua indefinita corripiunt in penultima.
Theocritus.
Sic & nympha nupta tristaretur.
Guttam roris, guttam roris dicunt Dores.
Superbit, fremit inquiunt.
Purgauit, pro flagellauit accipiunt.
Mouere lumbum. pro mouere lumbum.
ut à nosco, nosco, sic a frãgo, frango. moto.
Media futura prima circũflectunt, & in subiunctiuis per diphthongum scribunt.
Theocritus. Ne meis nocete uitibus.
Paruum, paruum dicunt. Theocritus.
Veni o hospes, parum audi huc ueniens.
Clamabimus, pro clamabimus accipiunt.
gibbosum, gibbosum uocant.
Ecce, ecce aiunt, & Synesius ecce in eodẽ constituit. Theocritus.
En tibi poculum.
Sunt & pro sunt accipiunt. Theocritus.
Sunt enim siccæ.
pelliceam uestem, bętam dicunt.
Piscator dicitur apud ipsos piscator, q squamosos pisces uenatur, ab exquamo, squama, & transpotione piscator, & mutatione breuis ε in ο breue, piscator.
Pullam purpuream ouem dicunt. nigrã em̃ corporis superficiẽ, quando per cursum aquæ nigrescit, liuidam uocant.
Flauus dicitur apud ipsos fuluus. & intractabilis, intractabilis.
Quantulũ, pro quantulum. Theocritus.
Quãtulũ est uulnus, et q̃ grãdẽ uiri domat.
Ignorauit dicunt, ignorauit. dono, dono.
Scire oportet, qd Doricę linguę sunt subdiuisiones locales. aliter em̃ Cretenses loquũtur, & aliter Rhodij, & aliter Argiui. & aliter Lacedęmonij, aliter Syracusij & Siculi. Vniuersales tamen ipsorum proprietates prædictæ sunt, & si non omnes.
Item hæ, uertere in ους definẽtes genitiuos ab in ης rectis factos, in ευς proprium habent. ut Diogenes Diogenis, pro Diogenis.
η pro ει diphthongo utuntur, uenisse, uenisse dicentes. subtrahunt aũt & ab infinitis ι, accepisse em̃ pro accepisse. & uenisse pro uenisse. indormire pro indormire. utũtur & geminatione trium cõsonãtium. ut æoles, quoniã, unde, quantum.
Deos, seos dicunt, ut Lacedęmonij, geminos iurantes. per seos aiunt, hoc est, per deos.
Productiones ambiguarũ propriç linguæ Doricę, ut Aequalis marti.
α, pt sępe utunt. alter alt dicẽtes. et Diana, na.

Αἱ ἀποκοπαὶ ἴδιαι αὐτῶν ἐισὶ, οἷον ποσφδῶνα ποσφδῶ, δλῶμα, δῶ. κρί, μνοι. κρί.

Αἱ προσθίσεις τῆς με συλλαβῆς ἐσὶ παρ᾽ ἡμῖν ἐις ναι λεγόν]ων ἀσαρεμφάλων τῆς δωρικῶν ἐισὶν, οἷον βή μδμαι ἀντὶ τῦ βῆναι.

Αἱ ὑπεξαιρίσεις τῦ δ ἐκ τῆς γενικῶν διὰ τῦ δ κλινομέ νων. πάριδ, παρίδ. καὶ τὸ κέρα ἀντὶ τῦ κέρα τος τῆς ἰώνων ἐισὶν ἰδιώματα καὶ τῆς δωρικῶν.

Βαρυτονοῦσιν οἱ δωριῆς καὶ τὰ ποιό]τ ἐπιλωτικὰ ἐπιθέ ρήματα, καλῶς, σόφως, κόμψως, ἄσκλως, λέγοντες. τὰ δὲ ὑφ᾽ ἡμῶν βαρυνόμενα περισπῶσιν, ὑπτῶς, παντῶς, καὶ τὰ ἐις οι ὀνόματα, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς μετοχὰς ὅταν προσαφρξύνω]σι αὐτοὶ παροξύνουσιν, οἷον φιλοσόφοι, μενελάοι, ποθουμένοι, δηλα μένοι.

Καὶ τὰς μετοχὰς ἐσι ων ληγούσας τῆς περισπωμένων ἐις αν ποιοῦσι λέγεν, γελῶν, ἐλῶν, γελᾶν, ἐλᾶν.

Τὴν ναῦν νῆν καλοῦσι, καὶ τὰς κλῆδας κλᾶδας

Παροξυτονοῦσι δὲ καὶ τὰ ῥ]ῆα πρόσωπα τὰ ἐις αν λήγον]α τῆς ἀορίσων. ἐτάσαν, ἐφάσαν, καὶ τὰ ἐις ον δὲ λή γον]α παροξύνουσιν, ἐλάβον, ἔφ]ον, ἐλέγον ἐφάγον.

Περισπῶσι καὶ τὰ διαῦτα, παιδῶν, ῥωῶν, παντῶν.

Καὶ τοὺς μέλλοντας, τὸ δώσεσι, δωσοῦντι, καὶ τὸ λέξεσι λεξοῦν]ι προπεριασπωμένως.

Προσεριασπῶσι καὶ αὐτοὶ τὸ ὁμοῖ, ὡς οἱ ἀτ]τικοί.

Τὰς ἀπτικὰς πληθυ]κὰς ἀρσενικὰς τὰς ἐις ους ληγοῦ σας, διὰ τῦ ος ἐκφέρεσι, τὰς καλὰς, τὰς σοφὰς, τὰς ἀνθρώπους, τὰς ἵππους.

Τὰ διὰ τῦ ε ἐκφερόμενα προσαι]κὰ ῥήματα διὰ τῦ ον ἐκφέρεσι, λάβε, λάβεον. θίγε, θίγον.

Τὸν πατέρα ἀσφῦν ὀνομά]ζεσι, τὰς κεφὰς κυνάδας, τὸ ἴδιε ἰωνικῶς καὶ αὐτοὶ συστέλλεσι,

θεόκρι]τος ἐν ἀδωνιαζούσαις.

,, Ὦ ν εἰδ]ὼς χ᾽ ὧν εἴ]σας, ἰδιοῖσα τύ θεὸ μὴ ἰδόν]ι.

Τὸν ἀργὸν κατ᾽ ἐτύνθεσιν ἀργὸν λέγεσι.

Καὶ τὸ δαφ]ιλὶς ἀδ]ὶς φασι. πάνι παῖδα, παῖδ]ὲ φασι.

Τοῖς ὑποτακ]τικοῖς χρῶνται ἀντὶ ὁριστικῶν. θεόκριτος

,, Ἴ]σπον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλισα δεδοίκω, ἀντὶ τῦ δέδοικα.

Τὸ ἴσασιν ἴσαντι λέγεσι, καὶ τὸ ἐσήκασιν ἐσήκαν]ι, θεόκριτος.

,, Ὡ]ς ἔτυμ᾽ ἐσήκαν]ι, καὶ ὡς ἔτυμ᾽ ἐνδιηεῦντι,

Ἐ]μψυχ]ὶ δυὶ ἐνυφαν]ὰ, σοφοῦντι χρῆμ᾽ ἀνθρωπ]ος.

Τῶν με]θυσιαστικῶν καὶ αὐτοὶ τὸ ι ἀπροβάλλεσιν ἀργύρε]ος καὶ χρύσε]ος λέγον]ες. τῶ ὃς ὑπ]ακ]ικοῦ ἄρθρε τὸ σ ἀπροβάλλεσι, θεόκρι]τος.

,, Ο᾽ Ἡ]ρίλη]ος ἄδωνις ὃκ᾽ ἦν ἀχ᾽ ἐρον]ι φιλῇ ᾳ.

Τὸ κλείσω κλαξῶ λέγουσι. θεόκρι]τος,

,, Τὰν ἀυλείαν ἀπόκλαξον.

Τὰ ἄλλυπτικὰ καὶ ποιῶ αὐτοῖς ἐισι.

,, παύσασθ᾽ ὦ δύσκοποι ἀνήνυ]α κωτίλλοισαι

,, Τρυγόνες ἐκκνεύσεν]ι πλατῆ σάσδοισαι ἄσσαν]α.

Τὸ πελοποννησι]ὶ πελοποτοιαυσασι λέγεσι.

Τὰς δο]ικὰς πῆ πληθυν]ικὰν τὰς ἀπὸ τῶν ἐις ευς ἐυθῆῶν γινομένες, οὐχ᾽ οὕτως ἐκφέρεσιν ὥσπερ ἡμῖς, πελεῦσι, καὶ βασιλεῦσιν, ἀλλ᾽ ἔτι ἴσις θεὸ δημοσθένει καὶ τοῖς ὁμοίοις. ὡς ἐκῆ γὰρ ἡ δημοσθένεσι δο]ικὴ τῶν πολιθιωτικῶν, οὕτω καὶ ταῦτα. θεόκρι]τος.

,, Δωρίσδεν δὲ ἕξεσι δοκῶ τοῖς δωριέσι.

Τὴν φύσιν φυὴν λέγεσι.

Τὸ βράδισον

Abscisiones ꝓpriæ ipsorꝝ sunt, ut Neptunũ, num, domũ. mũ. crimnũ, hoc est genus fru (menti.

Additiones μι syllabæ. in ijs q̃ apd᾽ nos in ναι desinunt, infinitis, Doriensium sunt. ut ascendere, pro ascendere.

Subtractiones δ ex gris, qui ꝑ δ declinantur Paridis, Paridis. & cornu ꝓ corun. Ionum sunt ꝓprietates linguę, & Dorienſium.

Acuta penultima scribunt Dores & q̃litatis significatiua aduerbia, pulchre, sapiẽt, cõpre, simpl᾽r dicentes. Quę à nobis acuta penultima sunt, circumflectunt. fic, oïno. in οι noïa, simil᾽r & participia, cum añpenultimã acuunt, ipsi penul. acuta dicunt. ut philosophi, menelai, cupiti, significati.

Et ꝓticipia in ων desinentia circumflexorꝝ, in αν faciunt finire, ridẽs, agitãs. ridẽs, agitãs.

Nauem, nauẽ uocant. & claues, claues.

Acuta penul᾽, pferunt & tertias ꝓsonas in εν desinentes indefinitorꝝ, steterunt, dixerũt. & in ον desinẽtes acuta penul. acceperunt, cucurrerunt, dixerunt, comederunt.

Circumflectunt & huiusmodi, puerorum, Troianorum, omnium.

Et futura, dabunt, dabunt. & dicent, dicent. circumflexe.

Circumflectunt ipsi & similis, ut Attici. Actõs plurales masculinos in οις desinẽtes, ꝓ ος proferunt. hos pulchros, hos sapientes hos homines. hos equos.

Quę ꝓ ε proferuntur impatiua uerba, per ον proferunt. accipe, accipe. tange, tange.

Patrẽ, patrẽ nominãt. tonsuras, tonsuras. uidisti ionice & ipsi corripiunt, Theocritus in Adoniazusis, (uidit.

Quæ scisti & q̃ dixisti, tu q̃ uidisti ei q nõ

Ociosum, ꝓ interpositionẽ ociosum dicunt,

Et abundans, abundans dicunt. puellam, puellam dicunt.

Subiunctiuis utunt pro indicatiuis. Theoc.

Equum, & frigidum anguẽ maxime timeo, pro timeo,

Sciunt, sciunt dicunt. & steterunt, steterunt. Theocritus.

Vt uera stant, ut uera se inuoluunt.

Animata nõ intexta, sapiens res homo est.

Et materialiũ & ipsi ι abijciunt, argenteus & aureus dicentes. ex q subiũctiuo articulo σ abijciunt. Theocritus. (amat.

Ter amabilis adonis, qui & in Acheronte

Claudam, claudam dicunt. Theocritus,

Ianuam claudito.

Defectiua etiam apud eos sunt.

Quiescite o'ifelices iefficatia garriẽtes Turtũ res fastidio afficiũt lato ore, pnũciãtes oïa.

Peloponnesiace, peloponnesiace dicunt.

Datiuos pluraleis ab in ευς rectis factos, non sic proferunt ut nos, peleis, & regibus, sed ut primę contractionũflexionis nomina, ut ibi enim Demosthenibus datiuus plura lis, sic & hic. Theocritus.

Dorice loqui licet, puto, Dorienſibus.

Naturam, naturam dicunt

Tardissimæ

Τὸ βράδισον βάρδισαί φασι. θεόκριτος.

,, Βάρδισον μακάρων ὥρας φίλας, ἀλλὰ πα

,, θεναὶ.

,, Ἔ]ρχον]αι πάντεσσι βροτοῖσιν ἀεί τι φερ]ῆσαι.

Πλάθανον λέγεσιν εἶδος ἀγγεῖο τινὸς ἐν ᾧ σπενάζ]εσι πο πανα.

Συσέλλεσι καὶ τὰς ἐις ας ἀττικ]ικὰς, οἷον νύμφας κρῆνας. καὶ τὰς με]τοχὰς νοῆσας πράξας.

Καὶ τὰ προσακ]τικὰ ῥήματα ἐκφερόμενα διὰ τῦ ε φιλοῦ, διὰ τῦ ον ἐκφέρεσι θίγε, θίγον.

Ἰ᾽ δίως δὲ λέγουσιν οἱ σπελοὶ πὴν χύδαν νύμφαν, καὶ τὸν χιτῶνα κιττῶνα, καὶ πὴν μητέρα δελφίαν, πὴν γυναῖκα γύναν. κρῆτες δὲ τὸ διαπαντὸς ἀεὶς, καὶ ἀυτῦ, τὸ βέλτιον βίντιον λέγουσι, τὸ ἴας, εὖα, τὸ ἑαυτῦ ἰδιασόν, ἤπερσιν οἱ ἀνοὶ καὶ ἐ ες προθίσεως τὸ σ εἰς ν, οἷον ἐς χορὸν, ἐν χορὸν, ἐς πὴν ἀγοράν, ἐν ἡ ἀγοράν λέγουσι.

Καὶ τὸ ἔωθα ἠθῶ, καὶ τὸ ἰδιωχ]ὸδ ἐνῶ.

Τὸ θεκυδίδης, θευκυδίδης, τὸ θεοκράτης, θευκράτης, τὸ θεόφρας θεύφρας.

Καὶ τὸ κρέα κρῆ. τὸ ἄκρατον ἄκρηνον.

Τὸ κρίνον κίρνον, τὸ κελεύ]εσι κίλεται.

Τὸ καταβαλῆν καββαλῆν.

Τοὺς σωροὺς τῆς ἀχύρων μύχωνας λέγουσι.

Καὶ ἀν]ὶ τῦ πότε τόκα, καὶ ἀν]ὶ τῦ ἥμος ἧμος λέγουσι.

Τὸ ὄπαδὶ ὀπαδ᾽ς. τὸ σάδιον, σταδ᾽ιον.

Τὸ μῆν. μέν. καὶ ἀν]ὶ τῦ ἐπῆν ταύτας τῦτας λέγουσι, καὶ τὸ ἔνδιον ἐνδίοι, τὸ κρανίον κράνον.

Ἀ᾽ λίματον ψυχὴν πὴν νειρὰν, ἤγουν πὴν ἔξω τῦ σώ ματος. καὶ ταῦτα πῦ τῆς δωρίδος. Διαφέρει δὲ ἡ τῆς κρητῶν διάλεκ]τος, ἥπερ κυφέλας ἐχρή σατο, καὶ ἡ λακωνῶν, ἥπερ ἀλκμὰν καὶ σάφφων. ἡ μέν τοι πηνελόπη καὶ σιμωνίδ᾽ς καὶ βακχυλίδ᾽ς πανα τελῶς ἀγνοῦται διὰ τὸ μὴ δωριῆς εἶναι φύσει τοὺς ποιητὰς ἔχειν δὲ μόνην αὐτῶν πὴν διάλεξιν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΩΝΩΝ διαλέκτυ.

Τὰς ἐις ας ληγούσας ἐυθείας τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐις ,, ης ἐκφέρουσιν οἱ ἴωνες. ἡρόδοτος, ὁ δὲ ἀρχίης καὶ λυ ,, κόπης μοῦνοι συμπαρεσόν]ες.

Ταῖς δοτικαῖς τῆς πληθυ]τικῶς, ταῖς ληγούσαις ἐις οις προσθίσεσι τὸ ι. ἡρόδοτος, τοῖσι σαμίοισι.

Τὸ πλεισθέντες κλιῖσθέντες λέγουσι, καὶ τὸ πηλειάδεω πληλιάδεω. διαλύσσι γὰρ πὴν δίφθογγον ἐις ε καὶ ι, εἶτα ἐκτείνεσι τὸ ε ἐις πὴν η συλλαβὴν, ὥσπερ τὸ ἱερῆον ἱερήιον λέγεσι.

Τὰς ἐις ων ληγούσας γενικὰς τῶν πληθυ]τικῶς θηλυκῶν, οἷον, ὡρῶν, θηβῶν, πηλῶν, ὡρέων, καὶ θηβέων, καὶ πη λέων λέγουσιν. ὅμηρος,

,, Ὡ᾽ ς ἐπὼν πηλέων ἐβίησυτο.

,, Καὶ ἱπποκράτης. ἀι μεταβολαὶ τῶν ὡρέων τίκ]ουσι νοσήμα]α.

Ἀ᾽ λλὰ κ. τὰς τῶν ἀρσενικῶν ὁμοίως γενικὰς τὰς ἐκ τῶν ἐις ης ὀδθειῶν γινομένας, διὰ τῦ εων προφέρεσι, περ ,, σέων λέγον]ες, κ, νησιω]έων. ἡρόδο]τος ἐν τῇ βίτῃ, κατ᾽ ,, ἀρχὰς νησιωτέων μάλισα ἐπλούτεον.

Ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυ]τικῶν τῶν θηλυκῶν ὀνομά]ων ὃ μόνον τὸ ι προτιθέναι ἐιώθασιν, ὡς ἐν ταῖς δο]τικαῖς τῶν πληθυ]τικῶν ἀρσενικῶν ὀνομά]ων, ἀλλὰ κ, ᾳ αι ἀφθόγγ᾽ βέπειν τὸ α ἐις η ἐιώθασιν, ὡς ἱπποκράτης. ,, ἐν τῆσι χρανίησι λειεντερίησιν ὀξυρεγμίη ἐπιγενομέ ,, νη, πρόσθεν μὴ γενομένη, σημῆον ἀγαθόν.

Τὰς ἐις ου.

Tardissimæ, tardissimæ inquiunt. Theoc. Tardissimę superũ horę charę, sed desiderabiles.

Veniũt oïbus mortalibus sp aliqd ferẽtes.

Plathanum dicunt speciem uasis cuiusdam, in quo præparant placentulas.

Corripiunt & in ας accusatinos, ut nymphas, fontes. & particip. intelligẽs, faciẽs.

Et imperatiua uerba pronunciata per ε tenuem, per ον pronunciant, tange, tange.

Peculiariter dicũt Siculi, ollã, ollã. & tunicã, tunicã. & matricẽ, matricẽ. mulierẽ, mulierẽ. Cretẽses semp, semp. ibi, ibi. melius, melius dicunt. finè, finè. ipsum, ipsum. uertũt ijdem & ις prępositiõis σ in ν, ut in chorũ, in chorum. in forum, in forum dicunt.

Et cõsueui, cõsueui. & conuiuari, conuiuari.

Theucydides, theucydides. Theocrates, theucrates. Theophrastus, theuphrastus.

Et carnes, carnes. merum, merum.

Annulus, annulus. iubetur, iubetur.

Deijcere, deijcere.

Cumulos palearum mychonas dicunt.

Et ꝓ tunc, tunc. & pro quãdo, quãdo dicũt.

Domum, domum. stadium, stadium.

Quidẽ, quidem. & ubi dicendũ has, has inquiunt. & intus, intus. caluaria, caluaria.

Incorporeã animã mortuã, hoc ẽ extrà corpus degẽtẽ. & hęc de ligua dorica. Differt aũt Cretẽsiũ dialectus, q̃ Cypselas usus est, & Laconũ, q̃ Alcmã & Sophron. Pindari tñ & Simonidę, & Bacchylidis oïno ignorat. eo qd̃ natura nõ sint Doriẽses hi poëtæ, habeant autem solã ipsorꝝ locutionem

DE IONVM lingua.

In ας desinentes rectos suprà duas syllabas in ης proferunt Iones. Herod. Archias autem & Lycopes soli cum conuenissent.

Datiuis pluralibus desinentibus in οις addũt ι. Herodotus, samijs.

Clausi, clausi dicunt, & pelidæ, peleiadæ. dissoluunt enim diphthongũ in ε & ι, deinde producunt ε in η syllabam, sicut uictima, uictima dicunt.

In ων desinẽtes genitiuos plurales fœminino s, ut, horarũ, thebarũ, portarũ. horarũ, & thebarum, & portarum dicunt. Hom. Sic fatus ex portis impetum fecit.

& Hippocrates. uariationes anni temporum pariunt morbos.

Sed & masculinorꝝ genitiuos ab in ης rectis factos, per εων proferunt, persarũ dicẽtes, & insulanorum. Herodotus in tertia. per initia insulanorꝝ maximè locupletabant.

Datiuis plur. fœmininorꝝ noïm nõ solum addere cõsueuerũt, ut in datiuis pl᾽aribus mascu. noïm, sed αι diphthõgi uertere α in η cõsueuerũt. ut Hippocrates, in diuturnis intestinorꝝ leuitatibus acida eructatio, si subsequat, antea q̃ nõ fuerit, signũ bonum.

τάς εἰς ου ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ ΤΗΥ εἰς ας ἢ εἰς ης ὀξυθεσιῶν γινομένας, διὰ τὸ εω προφέρεσιν, ἀπὸ μόνου
,, ΤΗΥ εἰς ας. ἡρόδοτος. Τίτῳ δὲ ἀπ' ἀρχέω γεγονότι, ἀντὶ τοῦ ἀπ' ἀρχίας. ἀπὸ δὲ ΤΗΥ εἰς ης, ἀπὸ εἰδέω διάφορον.

Τοῖς ὑποτακτικοῖς ἄρθροις τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομέ-
,, νοις προσθέασι τὸ τ, οἱ ἴωνες ὡς παρὰ ἡροδότῳ. ἀνὰ τὸν μὲν ἐξῆς τόνον συνεγεγνόμην δήμου τοῦ ἦν, ἀντὶ τοῦ
,, οὗ ἦν. καὶ ἀλλαχοῦ. τοῖς ἐντέλλετο ἔχουσιν. ἀντὶ τοῦ οἷς.

Τῷ ε προσθέασι τὸ ι, ὡς τὸ,
,, χρῆ ξένον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν. καὶ
,, Εἴ μοι ξείνια δοίη.
ἐνέαλπος θήρ, ἀντὶ τοῦ ἐνέαλος.

Τῷ ο ἐπιβέλλεσι τὸ υ, κόρη, κούρη. νόσος, νοῦσος. ὄρος. οὖρος. μόνος, μοῦνος. ἐπήρειτις οὖν ἐκεῖνος τὸ πόνος καὶ φόνος
ὃν προσλαμβάνει τὸ υ, ὃν γὰρ λέγουσι ποῦνος, φοῦνος, λέγομεν οὖν ὅτι ἀπὸ ῥημάτων τοῦ πένω καὶ φένω παρήχθησαν. τὸ δὲ μόνος καίτοι ἀπὸ ῥήματος παραχθὲν. ἐπεὶ γενές ἐστι, προσλαμβάνει τὸ υ.

Τὸ α εἰς η πέπουσιν. ἥρα. ἤρη. σφαῖρα, σφαῖρη. δημοσία, δημοσίη. πρᾶγμα, πρῆγμα.

Τὰς εἰς ους ληγούσας γενικὰς διὰ ΤΗ εος προφέρεσιν. ὡσαύτως καὶ τὰς ἄλλας πάσας οὐ συνηρημένας, ἀλλ' ἐν τελεῖ ποιοῦσι, πολυκράτεα καὶ δημοσθένεα λέγοντες.

Τὸ πολλὸν λέγεσιν, οὐχὶ τὸ πολύ, καὶ ὁ πολλὸς οὐχὶ πολύς. ΤΗΥ εἰς πρόθεσιν ἐς λέγεσιν ὁμοίως τοῖς ἀττικοῖς.

Τοῖς ἐνεστῶσιν ὁμοίως καὶ τοῖς παρατατικοῖς καὶ ταῖς μετοχαῖς ΤΗΥ περιεστωμένων, καὶ ἁπλῶς ἐπῇν πάσαις ἐγκλίσεσιν ἐντελῶς μέχρηνται, ὡς ἐν τοῖς ἀναγκαιοτέροις. οἷον δοκέει, κλύεν γὰρ ἤδε λαλέειν τὶς ἐν θαλάσσει. καὶ, ἐν ΤΗΥ χρεσμῷ.
,, Καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω.

Τὸ ὁράω ὁρέω λέγεσι, τὸ α εἰς ε μέπουσιν, καὶ τὸ ἐχράσατο ἐχρέατο.

Τὸ ὧν ἀντὶ τοῦ οὖν λέγουσι. ἡρόδοτος, καὶ ὧν φασι
,, πολέες.

Τὸ ὦ ὁ σημαίνει τὸ ὑπάρχω, ἐῶ λέγεσι. καὶ ὅμηρος.
,, Ὀ'ς ἤδη τάτ' ἐόντα, τατ' ἐασόμενα πρότ' ἐόντα.

Τὰ φιλὰ ἀντὶ δασέων ἀσπάζοντες, ἀπηγμένοι λέγοντες καὶ ἀπίπτοντο. δυμὴν δὲ ἐν ταῖς σωθέσεσι μόνον, ἀλλά καὶ ἐν ταῖς σωαλοιφαῖς.
,, ἡρόδοτος. δὴν οἰόμενοι ἦσαν.

Τὰς νῆας νέας λέγουσι.

Τὰς εἰς ος γενικὰς τὰς ἀπὸ ΤΗΥ εἰς ευς ὀξυθέων γινομένας, διὰ ΤΗ ος προφέρεσι, βασιλῆος λέγοντες καὶ πηλῆος.

Τὰς εἰς ου ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ις ὀξυθέων γινομένας, διὰ τὸ εος προφέρεσιν, ὄφις, ὄφεος λέγοντες διὰ τὸ ο μικροῦ. πρίσβυς, πρέσβεος. μάντις, μάντεος. καὶ πόλις, πόλεος, ὡς ἐν ὀρέστῃ ὀρεστιάδες,
,, Ὀ'ς ἂν δύνηται πόλεος ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἦ.
καὶ ἔστιν ὁ πίτος πούς δάκτυλος, ὁ δὲ τέταρτος ἴαμβος. καὶ πάλιν ἐν ἄλλῳ δράματι,
,, Ἐ'σσῇ ὄφις ἐν γαίᾳ θέρος.

Εἰώθασι σωαρχομένους ποιῇν τοὺς παρωχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν, ἢ ὧν καὶ ἀγένοντο, οἷον.
,, Τύπτε δὲ ἐπιστροφάδην.
,, ἄορι θῆνε.
,, Βῆ δὲ ὁ γέρων.

In ου definẽtes genitiuos ab in ας aut in ης rectis factos, per εω proferũt. Ab ijs, qui in ας, Herodotus tertio autẽ ab Archia qui fuit. pro ab Archia. ab ijs autem, qui in ης. Atridæ prudentis:

Subiũctiuis articulis, qui à uocali incipiunt, addunt τ Iones, ut apud Herodotum. Ipse quidẽ ad tonos cõgressus sum populo de quo erat. p eo, quod est, de q̃ erat. & alibi,
10 quibus mãdauit habentibus, pro quibus.
Ε addunt ι, ut,
Oportet hospitem præsentem amare, uolentem mittere. &
Si mihi hospitalia daret.
Item marina fera, pro marina.

Ο adijciũt ipsi υ puella, la. morbus, bus. mõs, mõs. solus. lus. Dixerit q̃ spiã igit̃, quõ labor & cædes nõ assumit υ. nõ em̃ dicũt labor & cędes: dicimus igit̃ qđ à uerbis labo-
20 ro & cędo deducta sunt, solus autẽ, & si à uerbo deductũ, qm̃ triũ gn̄m est, assumit υ.

Α in η uertunt. Iuno, Iuno. sphæra, sphæra. publica, publica. res, res.

In ους definẽtes gtõs p εος, pferũt. eodẽ modo & alios casus nõ contractos, sed integros faciũt, Polycratẽ & Demost. dicẽtes. Multũ dicũt, nõ multũ. & multus. nõ multus, In prepositionem in dicunt, ut Attici.

Præsentibus similiter & impfectis preteri-
30 tis & participijs circũflexor. ut & uniuersaliter dicã, oĩbus modis integrè utuntur, ut in Anacreonteis. ut uidet̃, audire enim hæc loqui quispiam, si uelit. & in oraculo.
Et non loquentem audio.
Video, uideo dicunt. α in ε uertentes. & utebantur, utebantur.

Igitur, pro igitur dicũt. Herodotus, & igitur inquiunt multi.

Sum, qđ significat sum, sum dicũt. & Hom̃.
40 Qui nouit presentia, & futura & pterita.

Tenues pro aspiratis amant, qui peruenerunt dicentes, & abierunt, non in cõpositionibus solum, sed & in collisionibus Herodotus, non potentes erant.

Naues, naues dicunt.

In ος genitiuos ab in ευς rectis factos, per ΗΟΣ proferunt, regis dicentes, & Pelei.

In ου definentes genitiuos ab in ος rectis factos, per ΟΙΟ proferunt. Menelai, Menelai. diuini, diuini.

50 In ος definẽtes genitiuos ab in ις rectis factos, per ΕΟΣ profer ũt. anguis, anguis dicẽtes per ο paruũ. senex, senis. uates, uatis. & ciuitas, ciuitatis, ut in Oreste Euripides. Qui possit, ciuitatis intẽ magistratibus fit & est tertius pes dactylus, quartus autem iambus, & rursus in alia fabula.

Seuit anguis in terra sementem.

Solẽt eodẽ modo incipiẽtia facere p̃terita, quo præsentia, ex quibus ea facta sunt, ut,
60 Verberabat conuersim.
Ense percellebat.
Iuit autem senex.

,, Θῆκε δ' ἐπὶ φρεσὶ θεὰ λευκώλενος ἥρη,
,, Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ἕλε πίχας. καὶ ὅ
,, Καλὸν δ' οὔτω ἐγὼν ὄπωπ' ἰδὼν ὀφθαλμοῖσι,
,, οὐδ' οὔτω γεγαρόν καὶ ὅ
,, Τοιοῦτοι ἐπέρ μοι ἐείκοσιν ἀνεβόλησαν
,, πάντες κἀνθ' ὅλον ὅ.
πρὸς δὲ καὶ
,, Νύμε λεξάμενος Τυδείδης πεῖφεν ἐνδυκέως. καὶ
,, Σὸν θεράποντα τ' ὀνόμηνε. καὶ ὅ
,, Ἐ'νθ' ὀδυσσῆα ἐγὼν ἐδόμην, καὶ ξεινήϊα δῶκα. καὶ καθόλου
ἐπῆν, εἰ συστολαὶ τῶν ἐώνων εἰσίν, ὡς ὅ
,, Νέας ἀμφιελίσσας.
ἀντὶ τοῦ νῆας καὶ ἔφρε, καὶ πόλε, ὥσπερ εἰ ἐπεκτάσεις τῶν ἀπικῶν, ὡς ὅ
,, Πωλεῖταί τις δεῦρο σέρων ἅλιος γηραιός
καὶ ὀδ' ἔ ποτ' ἐς ἀγορὴν πωλέσκετο
κυδιάνειραν
οἶμαι δ' ὅτι καὶ ἐν εὐωχίᾳ ἀττικῶς ἐκφέρεται καὶ γράφεται διὰ τοῦ ω μεγάλου. ὀχὴ γὰρ λέγεται ἡ δοφή, καὶ εὐωχία ἡ εὖ ἔχουσα τὸ σῶμα καὶ συνηρεφοῦσα.
Καὶ τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν παθητικῶν ποιοῦσιν ἐκ τοῦ πίτου πρόσωπον ΤΗΥ ἐνικῶν κατὰ ὑποσολὴν τοῦ τ. ὁμηρ.
,, Γνώσεαι ἀτρείδην ἀγαμέμνονα τὸν πάνυ πάντων
,, Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι δικαιοτέρῃς
καὶ αὖθις
,, Τέω μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
,, πῶς σὺν ἔδεσι κραδίην;
Ω σαύτως καὶ τὰς ἀπὸ ΤΗΥ εἰς ας εὐθεῖαν ὀνομάζοντας διὰ τοῦ τ ἀκινήτων, κατὰ ὑποσολὴν τοῦ τ, κέρας γέρας λέγοντες.
Τὸ τε πλεονάζει παρὰ αὐτοῖς καὶ παρέλκει, ὡς ἡρόδοτος. ἔσεί τε ἐγένετο ταῦτα, ἀνὴρ τοῦ ἔσεί
Τὰς εἰς ους ληγούσας γενικὰς ΤΗΥ ὀνομετέρων διὰ τὸ εος προφέρεσι.
Καὶ πᾶσαν δὲ πᾶσιν ΤΗΥ τοιούτων ἐντελῶς προάγεσιν, οἷον τεῖχος, βέλος. καὶ
,, Ἑκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε ἑοῦς.
Τῷ κάνὴ τὸ ω ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς κεχρῆται ἐμφάσεσι, οἷον πόσα, κόσα. ὅπως ὅκως. ὁπόσα, ὁκόσα: ὃν μὲν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις.
Τρίπουσι δὲ καὶ τὰ δασέα εἰς φιλὰ, καὶ τὰ φιλὰ εἰς δασέα, οἷον χιτὼν, κιτὼν, ἀκάνθιον ἀχάντιον, καὶ βάραχος βάῤῥαχος, καὶ τὰ ὅμοια.
Τὸ ω ἀντὶ τοῦ α ἐστ' ὅτε χρῆται αὐτοὺς λέγουσι, ὦνθρωπον τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ ἄριστον, ὥριστον. ἐγὼ δὲ οἶμαι εἰς σωαλοιφῆς ἐπὶ μόνων ΤΗΥ εὐθεῖαν τοῦ ποιῇν αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τῶν κλητικῶν, ὥσπερ καὶ οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν. ἀνα
,, τίκα ἡρόδοτος ἐπὶ τῇ κλητικῇ οὕτω φησίν. ὦνθρωπε
,, μὴ κτῖνε Κροῖσον. καὶ ἄν ἀλλαχοῦ, ὦναξ ἡράκλεες, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ. καὶ σοφοκλῆς.
,, Ἀλλὰ γὰρ ὦναξ οὐδ' ὃς ἂν βλαστὴ μένει
,, Νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἀλίσκεται.
καὶ ὅμηρος.
,, Λοισθὸς ἀνὴρ ὥριος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους.
ἀντὶ τοῦ ὁ ἄριστος. τὸ γὰρ ω καὶ α εἰς ω μέγα κιρνᾶντες ἢ σωαλοίφε.
Καὶ τὸ ο καὶ α εἰς ω μέγα κιρνῶσιν, ὡς τὸ βόαξ, βῶξ.
Καὶ τὸ αι εἰς ω μέγα κιρνᾶντες, οἷον τὰ ὅπλα θ' ὧπλα.
Καὶ ἐπὶ δὲ τὸ ὅπλον δασύνεται πλέπεται τὸ π εἰς θ. τὸ δὲ δ' ἀπίκον ἐστίν. εἰ γὰρ ἦν ἰωνικὸν οὐκ ἂν ἐφάπτη, τοῖς

Posuit aũt in mẽte dea cãdidis ulnis Iuno
Flauos ex capite cepit capillos. &
Pulchrum sic ego nondum uidi oculis,
Neq; sic uenerabilem. &
Tales si mihi uiginti occurrissent,
Omnes utiq; ibi perijssent.
præterea autem, (accuratè. &
Et me accipiens susceptũ peleus nutriebat
Suum clientem nominauit. &
Tunc Vlyssẽ ego uidi, & munera dedi & 21
ut uniuersaliter dicã, correptões Ionũ sũt, ut
Naues omni ex parte uolutabiles,
pro naues. & anguis, & ciuitatis. sicut pro ductiones Atticorum, ut,
Versatur quidã hic senex marinus uerax,
& Nunquã in foro uersabatur gloriosos uiros faciente.
puto quod & conuiuiũ attice producitur, & scribitur per ω magnum. cibus enim dicitur nutrimentum, & conuiuiũ quod bene habet corpus & continens.
20
Secundas personas singulares passiuorũ faciunt ex tertia persona singulari, per subtractionem τ. Homerus,
Cognoscesatridẽ Agamẽnonẽ quẽ supra Iupiter immisit in laboribus omni (oẽs.
no. & rursus,
Quousq; plorans, & dolens,
Tuum deuorabis cor.
30
Similiter & genitiuos à rectis in ας neutrorum nominum per τος declinatorum, per subtractionem τ, cornu, præmij dicentes.
Τε abundat apud eos, & superfluũ est, ut Herodotus, postquãq; facta sũt hęc, p postq̃.
In ους definentes genitiuos neutrorum per εος proferunt.
Et omnem casum huiusmodi integre præagunt, ut parietis, sagittæ. &
Hectorem ex sagittis subduxit Iupiter.
40
Κ pro π in interrogatiuis & relatiuis uti solent, ut quod, quot. quomodo, quomodo. quot, quot, non tamen in alijs.
Vertunt autem & aspiratas in tenues, & tenues in aspiratas, ut tunica, ca. spinula, spinula, & rana, rana. & similia.
Ω pro α aliquando uti eos dicunt. hominẽ, hominem. & prandium, prandiũ. ego aũt puto ex collisione, in solis rectis hoc facere eos, & in uocatiuis, quemadmodũ & 50
attici faciunt. principio Herodotus in uocatiuo sic inquit. o homo, ne occide Crœsum: Et rursus alibi. O rex Hercules. pro o rex. & Sophocles. Sed enim o rex, neq; quæ germinauerit quidem manet, Mẽs male rem gerẽtibus, sed loco mouetur. & Home. Extremus uir optimus impellit solipedes equos. pro optimus: nam ω & α in ω magnum contrahitur, & colliditur.
Ft ο & α in ω magnum contrahunt, ut boax box. piscis genus.
60
Et αο in ω magnũ cõmiscetur. ut arma, arma.
Et qm̃ arma aspirat, uertit̃ τ in θ. hoc uero atticũ est. si em̃ esset Ionicũ nõ uersum esset, quia tenui-

φιλοῖς χαίρουσιν Ἴωνες.

Τῷ ω ἀντὶ τοῦ α ἐν τῇ διφθόγγῳ χρῶνται, οὐκ λέγοντες ἀντὶ τοῦ αὐτός. καὶ θαυμάσας ἀντὶ τοῦ θαυμάσας. ἐντεῦθεν οἶμαι καὶ ὁ φωριαμὸς ἰωνικῶς οὕτω λεγόμενος φωριαμὸς ὢν ἀπὸ τῆς ἐπιμολογίας ἢ τὰ φάρια ποθὲν χωνιβωτός.

Τὸ τίμενον καὶ δικαῖον τὰς λέξεις ἰώνων ἴδιον. ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐπῆν πελοπόννησος, πέλοπος νῆσος λέγουσι. ἢ, ἀντὶ τοῦ ἐπῆν ἄγγαγον, ἄγγα ἄγριον.

Αἱ παραλήγεις τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προσαιτικῶν ἰώνων εἰσίν. ὅμηρος.

„ πάντα μάλ' ἀξηκέως ἀγορεύεμεν.
ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε. καὶ

„ πῆρᾶν δ' ὥσκεν χῶας ὑπρκύδαλας ἀχαιοὺς. ἀντὶ τοῦ πεῖρα. καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα παρ' ὁμήρῳ. καὶ ἡσίοδος ἐυρήσομεν.

Αἱ παραλήγεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν, ἰώνων εἰσίν, ὡς τό.

Τοῖσι δὲ τρεπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν. ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα.

Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ει λημγόντων ἑνικῶν δοτικῶν ἰώνων εἰσὶν ἴδιαι, βίλει βίλῃ, καὶ ἔγχει ἔγχει.

Τὰ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ ἐπὶ αἰτιατικῆς εἰς ν περατῶσιν, οἷον λητὼ λητῶν, σαπφὼ, σαπφοῦν.

Τοὺς ἀναιρεῦσιν οἱ ἴωνες ἀνόητε τῶν λέξεων. τὸ γὰρ πονεῖν ποιεῖν φασίν.

Ἐφιλόσαμεν ἐπιόντες ὅτι τῶν ἰώνων ἐστί, τὸ γράφειν καὶ τὰ λέγειν ὑφιστὸς καὶ πόλιν, νῦν δὲ φαμὲν ὅτι καὶ ταῖς κοιναῖς αὐτῶν γενικαῖς χρῶνται οἱ ἴωνες καὶ μάλισα ὅμηρος.

„ ἐξ ἀγροῦ νόσφι πόλιν.

„ καὶ ἱπποκράτης ὑπὸ φθίσιος ἐχομένῳ διάρροιαν ἐπιγενομένη „ νη θανάσιμος.

Αἱ ἐπαναδιπλώσεις, τῶν ἀιωτέρων ἀορίστων ἰώνων εἰσίν. ὡς τό.

„ τετύκοιν τό τε δαῖτα.

Τῇ μεταθέσει τῶν συνιζόντων ἰδὲ χρῆσις. οἷον κραδίην ἀντὶ τοῦ καρδίαν, ἀδιαστρὸς, ἀντὶ τοῦ ἀστρικός.

Τὸ δὲ διπλῶν ας εἰς ξ λέγουσιν ἴωνες, τὰ δισὰ γὰρ διξὰ, καὶ τὰ τρισὰ τριξὰ λέγουσι.

Τὸ ὑπερβαιροῦσι πολλάκις, τῶν λέξεων ἀυτῆκα, κραδότα ἀλικαρνασσεὺς ἱσορίης ἀποδέξεις ἀντὶ τοῦ ἀποδείξεις.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπεξαιρεῖν τῶν κτιτικῶν τὸ ι, τῶν ἰώνων ἐστίν. οἷον ἀργύριος χρύσεος. ὅμηρος.

„ Ἐκτόρειον τε χιτῶνα πόδας τε θέσθαι δαΐξαι.

Τὰς εἰς ες λημγούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, ἢ μόνῳ ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθέων γίνονται, διὰ τοῦ ες ἐκφέρουσι, βασιλῆες, ἱππῆες. διότι καὶ τὴν γενικὴν οὕτω προφέρουσιν. ὃ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ης ἢ εἰς υς διὰ τοῦ ε, οἷον ἀληθὴς ἢ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν, ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν παρ' ἡμῖν μόνῳ ἀληθεῖς διὰ τοῦ ει διφθόγγου, ἰωνικῶς δὲ ἀληθέες, καὶ πάλιν πολὺς πολέες. ὡς τό.

„ Πολέες δ' ἐμὲ ἠρήσαντο φίλφ. καὶ ὀξέες ἦλθον.

Διαπορήσαι δ' ἄν τις, πῶς τὰς γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς υς εὐθέων ὀυ προφέρουσι διὰ τοῦ ους. οἷον κλέους ὀξέος, ἔσπερ βασιλεῦος καὶ δικαίου. ἔστιν οὖν ἐπεῖν. ὅτι οὐδέποτε ἢ παραλήγουσα γενικῆς μείζων θέλει εἶναι τῆς λιγούσης τῆς εὐθείας ἐπὶ τῶν πρωτοσυλλάβως κλινομένων. οἷον, αἴας ἢ εὐθεῖα ὁ αἴας ἔχει φύσει μακρόν. ἢ δὲ αἴαντος γενικὴ οὐδὲ μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν. ἀλλὰ ἡ, ἢ λάχης φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν. ἢ οὖν ἴσα δόξει εἶναι ἢ παραλήγουσα γενικῆς τῆς λιγούσης τῆς εὐθείας. ἢ ἐλάττων, ὡς ἡ τοῦ αἴαντος καὶ χαρίεντος, καὶ λέων λέον-

quia tenuibus gaudent Iones.

Ω pro α in diphthongo utuntur, ipse dicentes proipse, & admiratus, p admiratus. hinc puto & scrinium Ionice sic dictum scrinium, quod sit ab origine uocabuli, quod uesteis continet arca.

Incidere & diuidere dictiones Ionũ, pprium. ubi eũ dicẽdũ pelopõnesus, pelopos ĩsula dicũt. & ubi dicẽdũ capreã, caprã ĩsluestrẽ

10 Acceptiones infinitiuorum pro imperatiuis Ionum sunt. Homerus.

Omnia ualde uera narrare.
pro narra. & Experiri autem
ut troiani gloriosos achiuos.
pro experire. & innumera alia huiusmodi
apud Hom. & Hesiodum inueniemus.

Acceptiones masculinorum pro fœmininis Ionum sunt, ut illud.

Cum illis autem sese oblectantibus niger
20 ad uesper uenit. pro uespera.

Diuisiões in α desinẽtiũ singulariũ datiuorũ Ionũ sunt propriæ. sagittæ sagittæ, & ha-

In ως desinẽtia fœmi. in accusa. (stæ hastæ,

in ων finiunt. ut latonã, latonã. sapphonẽ,

1 extrahũt Iones interdũ ex di- (sapphonẽ.

ctionibus. nã laborare, laborare dicunt.

Præuenimus dicẽdo quod Ionum est scri
bere, & dicere anguis & ciuitatis, nunc au
tem dicimus quod cõmunib. ipsorum ge-
30 nitiuis utuntur Iones, & præcipue Hom.

Ex agro procul ab urbe.
& Hippocrates. tabe laboranti si profluuium uentris superueneri mortale est.

Geminationes in secundis indefinitis Ionũ sunt, ut hoc,
Parauerunt q̃ epulum.

Transpositione literarum Ionica lingua uti
tur, ut cor, pro cor, uia pro uia.

Duplex ας in ξ uertunt Iones. duplicia enim
40 duplicia, & triplicia triplicia dicunt.

1 subtrahũt sæpe ex dictiõibus principio, He
rodoti Halicarnasei historię demõstratio

Sed & subtrahere ex pos- (, p demõstratio.

sessiuis 1 Ionũ est, ut argẽteus, aureus. Ho.

Hector eãq; loricã in pectoribus scindere.

In ες desinentes rectos plurales, si ab in ευς re
ctis fiunt, per ηες proferunt. reges, equi
tes, quoniam & genitiuum sic proferunt.
si uero ab in ης uel υς per ε, ut uerus, rectus
50 singularium & rectus pluraliũ apud nos
ueri per ει diphthongum, Ionice autẽ ue-
ri. & rursus, multus multi, ut illud.

Plures aũt ipsum optauerũt gestare, & acu

Dubitauerit aũt q̃spiã, quõ genitiuos ab in υς rectis, nõ proferũt p ηος ut iucũ
di, acui, sicut regis & domestici? ẽ igĩ dicẽ
dũ, quod nũquã penult. genitiuo maiòr uult
esse ulti. noiati 1 ijs q̃ inæqualĩr declinãtur,
ut aiax rectus ας habet natura lõgũ, aiacis
60 aũt geniti, lõgã habet penult. sed & lache
tis natura lõngã penulti. aut igitur æqua
lis debet esse penulti. geniti. ultimæ recti.
aut minor, ut in aiacis & gratiosi, & leo
leonis,

ων λέοντος, οὐδὲ ποτε δὲ μείζων. ἐπεὶ οὖν τὸ πελεῦς καὶ τὰ ὅμοια εἶχον τὴν λήγουσαν μακρὰν, ἐποίησαν οἱ ἴωνες τὴν παραλήγουσαν μακρὰν τῆς γενικῆς, ἵν' ἡ ἴση τῇ λησούσῃ τῆς εὐθείας, μὴ οὔσης ἐυθεῖν ἢ κανόνος παραβάσεως. ὅθεν δὲ τὸ ἡδὺς ὄνομα ἡδύνασθαι λέγεται τὴν γενικὴν τοῦ ἡδέος εἰς η, οὔπω γὰρ εὗρίσκεται μείζων ἢ παραλήγουσα τῆς γενικῆς τῆς λησούσης τῆς εὐθείας. ἐπεὶ ὁ ἡδὺς βραχὺς ἔχει τὴν λήγουσαν καὶ ὀξύς, καὶ τὰ ὅμοια. τὰ γὰρ εἰς σ λήγοντα μὴ δίχρονα, ἀπαρβολεῖ τὸ σ, τὸ οὐδέτερον ποιοῦντα, σωτεσαλμένον ἔχει τὸ δίχρονον, ὁ μέστας, τὸ μέστα.
ὁ ἡδύς, τὸ ἡδύ.

Τῆς θηλείας τὸ ι ἀφαιροῦσι, καὶ οὕτω πάσης πτώσεως

„ τῶν ποιοῦσιν. ἡρόδοτος. τοῦτο θηλέων ἕκαστον μίαν

„ τῶν ὁ δαρεῖος ἐστὶ μάλιστα ἐστεργε. καὶ πάλιν, ἐγχρίω

„ πῶν τῇ θηλείᾳ.

Τὸ μὴ ἐκφωνούμενον ι, ἐκφωνεῖν ἐώλεκτον.
ὅμηρος.

„ ὑπερώϊον ἐισαναβᾶσα. καὶ

„ πατρώϊος ἐστὶν ἐμοῖρος.
καὶ ἡσίοδος.

„ χρεῖος ἀπεύθε.

Αὖ προσθήκας τὸ ι ἀφ' ἑπομένου φωνήεντος ἢ ἑνὸς τοῦ ἀμεταβόλων, ἰώνων ἐστίν, οἷον ἕως ἕως, κφνὴ ἀντὶ τοῦ κεινή. καὶ ξένος ἀντὶ τοῦ ξένος.

Τὸ μεταλλάττειν τὴν οι δίφθογγον εἰς τὴν ει συλλαβὴν ἰώνων ἐστίν. ὅμηρος.

„ ἐρέτρες ἐμοῖροι.
ἀντὶ τοῦ ἐρέτροι.
ἐρυσάρμαξες ἵπποι.
ἀντὶ τοῦ ἐρυσάρμαξοι.

Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ η εἰς α βραχὺ, ἰώνων εἰσὶν. μεμακυῖα ἀντὶ τοῦ μεμηκυῖα. καὶ λελασμένος, ἀντὶ τοῦ λελησμένος. καὶ ἄλαος, ἀντὶ τοῦ ἄληος. ἐπεὶ τις λέγει, πῶς ποτὲ μὴν τὸ α εἰς η πλέπουσιν, ὡς ἥρα ἤρη, πεῖν δὲ τὸ η εἰς α; ἴσως ὡς τὸ μὴν α εἰς η πλέπουσιν, οὕτε ἐστὶ τὸ α μακρόν. τὸ δὲ η εἰς α, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ' ὅτε ἐστὶ τὸ α βραχύ. διὸ δὲ ἐναλλαγαὶ τοῦ βραχέος α εἰς η, μεταγενεστέρων ἰώνων εἰσίν. ὡς τάχε δὴ ἐς τὴν ἀληθείην ἵικοιν.

Αἱ ἀφαιρέσεις τοῦ κατ' ἀρχὴν συμφώνων ἰώνων εἰσίν. οἷον λείβειν ἔιβειν, γαῖα αἶα. δεινὸς, ἐινός.

Αὖ τὴν ων συλλαβὴν παρεισυνβιβάσι μεταξὺ τοῦ προθέσεων, ἀφ' ὧν εἶλον καὶ ἀπ' ὧν ἔδον.

Τὰ παρὰ τὰ φωνήεντα σοιχεῖα τοῦ λέξεων ἀφαιροῦσιν οἱ ἴωνες, ἀκεῖν. ἐρεῖν, ὁρᾶν

Τὰ σύνθετα ὀνόματα διαλύσι, καὶ μεταξὺ τιθέασι τὰ ὀνόματα, οἷον
λέων ὁ ταῦρον ἐδηδώς.
ἀντὶ τοῦ κατεδηδώς.
Κατὰ δὲ ἔκτεινεν πετέωνα.
ἀντὶ τοῦ κατέκτεινε.

Τὸ ἀνασπᾶν τὰς λέξεις, ἰώνων ἐστὶν ἴδιον. οἷον.
Ὀρνῖθες ὡς. καὶ
ὃ ἐπὶ πολὺ ἐμόγησα.

Καὶ τὰ ὑπερβατὰ ἰώνων ἐστίν, οἷον
Αὖ τὰρ ἐπεὶ διὰ πεσσόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν.
ἤγον δ' ἔβησαν.

Αἱ διαιρέσεις τοῦ εἰς ως λήγοντος ἐπιδέχεται τοῦ ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ πληθυντικῶν γινομένων, ἢς ἡ εὐθεῖα τοῦ ἑνικῶν εἰς ης περατοῦσι, καὶ εἰς ους ἔχει τὴν γενικὴν τοῦ ἑνικῶν, ἰώνων ἴδιαι. οἷον εὐσεβὴς εὐσεβοῦς, ἡ γενικὴ τοῦ πληθυντικῶν εὐσεβῶν, καὶ ἀποσῇ τὸ ν εἰς ς, εὐσεβῶς.

leonis, nanq̃ aũt maior. Qm̃ igit̃ Peleus, & fil'ia, habebãt ultimã lõgã, fecerũt & Iones penultimã lõgã genitiui, ut sit æqualis ultimæ noiatiui, cũ nõ fieret ex hoc regulæ trãsgressio, In iucundis aũt nõ potuerunt uertere gtm̃ iucundi in η, sic em̃ inueniret maior penultima genitiui ultima recti, qm̃ iucundus breuẽ habet ultimã, & acutus, & huiusmodi. In σ em̃ desinentia cum
10 ambigua, p abiectionẽ σ neutrũ facientia, correptam habent ambiguã, magnus magnum. suauis suaue.

Ex fœminina 1 extrahunt, & in omni casu hoc faciũt. Herod. fœmininaru m equarũ unam, quam Darius præcipue amabat. & rursus, appropinquans fœminæ.

Non pronunciatum ι, pronunciare solent.
Homerus.
Cœnaculum cum ascendisset. &
20 paternus est amicus.
& Hesiodus.
Indigere absentis.

Additiones 1 τῶ ε, sequente uocali, uel una immutabilium, Ionum sunt, ut quousq̃, quousq̃, uacua, uacua. & hospes pro hospes.

Mutare οι diphthongum in υ syllabam Ionum est. Homerus.
Concordes socij.
pro concordes.
30 Tractores curruum equi.
pro tractores curruum.

Immutationes η in α breue, Ionum sunt, mugiens, p mugiens. & oblitus, p oblitus. & inobliuiscibilis, p inobliuiscibilis. Si quis autem dicit, quo modo aliàs α in η uertunt, ut Iuno Iuno, titan titan, aliàs η in α? scito, φ α i in η uertunt, cum est α longum, α aũt in η nõ generaliter, sed cũ est α breue. Immutationes aũt breuis α in η, posteriorum
40 Ionum sunt. ut hæc igit̃ ad ueritatẽ tẽdũt.

Exẽptiões earũ, q̃ in pricipio sunt cõsonãtiũ Ionũ sunt. libare, lib. terra, ter. grauis, gra.

Semp ων syllabam abundantẽ ponunt inter præpositiones. extraxerunt, deuorarunt.

Primas uocales literas ex dictionibus extra hunt Iones. ille, ille. festus dies, festus dies.

Composita uerba dissoluunt, & interponũt nomina, ut
Leo, qui de taurum uorauit.
50 pro qui deuorauit.
Inter autem fecit Etionem.
pro interfecit.

Præuertere dictiones Ionum est proprium
Aues ceu. &
Quo in multum laboraui.

Hyperbata Ionum sunt, ut
Sed postquã transq̃ palos & fossam ierũt.
hoc est transierunt.

Diuisiões in ως desinẽtiũ aduerbiorũ, q̃ à gtõ
60 plurali fiunt, cuius rectus singularis in ης terminatur, & in ους habet genitiuũ singularem, Ionum propriæ. ut pius, pij, genitiuus pluralis piorum, & mutatione υ in ο, pie, ue-

ἀυσεβῶς ἀληθῆς, ἀληθοῦς, ἡ γενικὴ τοῦ πληθυντικῶν ἀληθῶν, καὶ ὁποῖ τὸ ν εἰς σ ἀληθῶς, καὶ τ' ἄλλα ὁμοίως. ταῦτα οὖν τὰ τοιαῦτα διειρουῦσιν οἱ Ἴωνες ὁμοίως τοῖς ὀνόμασι, ἀληθέως λέγοντες καὶ ἀληθείως, καὶ ἀυσεβέως. ἐπὶ μὲν οἱ τοῦ θείων ὁσίως, καὶ δικαίων δικαίως, καὶ θαυμαστῶν θαυμαστῶς ὀυκ ἔτι. τούτου γὰρ εἰ γενικαὶ ὀυκ εἰς ους λήγουσιν, ἵνα ὦσι διῃρημένα κ᾽ κ᾽ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἐπιθέματα.

Οἱ μὲν διωρίζησ ὡς ἔιρηται, ἐκτενομένῳ χρῶντες ὦ α πλέοντες ἀ ἡ εἰς ὀυνο, οἷον ἥλιος, σέλας. νῆσος, νᾶσος. σελήνη, σελάνα. ὁι δὲ Ἴωνες συστελλομένῳ χρῶντες ὀυ τῶ. καὶ ἁπλῶς ἐπῆν, καὶ προσθέσει καὶ ἀφαιρέσει καὶ ἐπεκτάσει μέχρηντος καὶ συγκοπῆς. Ἔστι δὲ ἡ μὲν πρόσθεσις τῆς ἀφαιρέσει ἐναντία, ἡ δὲ ἐπέκτασις τῆς συγκοπῆς.

Καὶ πρόσθεσις μέν ἐστιν, ὅταν ἐν τῆ πρώτῃ συλλαβῆς τοῦ ὀνόματος ἄλλο τι στοιχεῖον οἷον ἕνεκα ἕνεκα. καὶ Ἴλιον εἴπω.

ἀντὶ τοῦ ἴσω, μόνος μοῦνος, οὖλος οὖλος. ταῦτα δὲ ἐγὼ προσθίσεις ὀυ λέγω ἀλλὰ παρενθίσεις, ὡς καὶ ἐκέκραγε, πίνοντες πωνέοντες.

ὡς ὅμηρος.

„ Οἱ δ᾽ ἴσαν σιγῆ μένεα πωνέοντες ἀχαιοί. καὶ

„ Ἡ μὲν δὲ ἔνα τὸς ἐστι περιφρονέων ἐνιαυτός.

Πρόσθεσις δὲ λέγεται ὅταν ἐν ἀρχῆ τοῦ λόγου ἕτερον παραλαβῆ στοιχεῖον. οἷον σαφὴς, ἀσαφὴς. πᾶς ἅπας. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ ἀπλοῦν. κἄν τε παρένθεσις, κἄν τε παρένθεσις, τοῦ ἰώνων ἐστὶν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐναντία τοῦτοις.

Ἔστι δὲ ἐναντία μὴν, ὡς ἔιρηται, ἡ πρόσθεσις τῆ ἀφαιρέσει, ἡ δὲ παρένθεσις τῆ ἐλλείψει.

Ἔστι δὲ ἀφαίρεσις ἡ κατ᾽ ἀρχὰς ἄφεσις. σκῆν, κῆν.

ἠκεῖσε, κεῖσε. ὀρῆκ, ὀρῆκ.

Ἔκλειψις δὲ ἀπβολὴ φωνήεντος τοῦ ὁ μέσου ὀυ ποιοῦντος συλλαβήν. οἷον ἀμύξαι, ἀμύξαι. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ ἀπλοῦν. ταῦτα μὴν ἴδια ἰώνων εἰσὶν, οὔτε προσθεσις λέγω, καὶ οὔτε ἔκλειψις, καὶ ἡ παρένθεσις, καὶ ἀφαίρεσις, οὔτε συγκοπὴ, ἡ τις ἐστὶν ἐναντία τῆ ἐπεκτάσει.

Ἔστι δὲ συγκοπὴ μὴν ἔνδεια μιᾶς συλλαβῆς τοῦ μέσου τῆς λέξεως. οἷον ὄνομα, οὐ μνμα. κακόμορος, κάμμορος. ἐξαίρετος, ἔξαιτος.

Παρένθεσις δὲ πλεονασμὸς μιᾶς συλλαβῆς τοῦ ὁ μέσου. οἷον ἀδελφὸς, ἀδελφιδὸς. τύμβος, τυμβίον. ἔστι ὅτε γίνεται συγκοπὴ καὶ δύο συλλαβῶν, οἷον δευκαλωνίδης, δεύκαλίδης. ταύτῃ δὲ τῆ συγκοπῆ χρῶνται οἱ ἀιολῆς. χρῶνται δὲ καὶ ταῖς διαιρέσεσιν.

„ Ἡ δὲ γὰρ τοῦ θυμὸν ἀδελφιδὸν ὡς ἐπονεῖτο.

ἡ δὲ διαίρεσις δὲ τῆ σιωαλοιφῆ ἐναντία.

Ἔστι δὲ σιωαλοιφὴ δύο φωνήεντος διῃρημένων εἰς μίαν συλλαβὴν ἕνωσις. οἷον τὸ ὄνομα πόνομα. καὶ ἔστιν ἴδιον τοῦτο τοῦ ἀπικῶν. Η δὲ ἀναδίπλωσις, ὡς ἔφαμεν, ἰδία τοῦ ἰώνων, οἷον λάχωσι, λελάχωσιν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἄφεσις ἀντοῦ, βεβλημένος, βλημένος.

ἔστι δὲ ἡ ἀναδίπλωσις ἐναντία τῆ ἄφεσι. πάλιν ἡ συνεολὴ τοῦ ἰώνων ἐστί. οἷον

Ρ᾽ ὀχθὴ δὲ μέγα κύμα πωπὶ ξηρὸν ἠπείροιο.

Η δὲ ἔκτασις, οἷον τιθέμεναι τιθήμεναι, ἀτικῶν.

Πάλιν ὁ λεγόμενος προσχιμασμὸς, πλεονασμὸς συλλαβῆς καὶ ὁ τέλος, οἷον θεοῖς θεοῖσι. σοφοῖς, σοφοῖσι, μούσοις, μούσοισι οὗτος δὲ ἐναντίος ἐστὶ τῆ ἄρκοπῆ. ἔστι δὲ ἄλλη τοῦ δωρέων, οἷον ἰδρῶτα ἰδρῶτ. ὅμηρος.

„ Ἰδρῶ ἀπεμύχοντο.

κυνεῶνα κυνεῶ. πάλιν ἡ παρέμπτωσις ἥτις ἦν ἐναντία τῆ ἐκθλίψει τοῦ ἰώνων ἐστίν. οἷον λεγόμεθα

pie.uerus ueri, genitiuus pluralis uerorũ, & mutatione ε in σ,uere. & id genus alia. hæc igit & huiusmodi diuidunt Iones, ut nomina,uera dicentes & ueraciter,& pie. In sanctis tamen sancte,& iustorum iuste & mirorum mire,non etiam,horumenim genitiui non in ους definunt, ut sint diuisi, & in nominibus & in aduerbijs.

Dores,,ut dictum est, producto utuntur α, uertentes η in ipsum,ut sol sol, insula insula,luna luna.Iones autẽ correpto utunt eo.& ut uniuersaliter dicã,& additione & ablatione,& interductione utuntur,& cõcisione,Est autem additio ablationi contraria,interductio uero concisioni.

Et additio qdem est,cũ in prima syllaba nominis assumit aliq̃ litera, ut caussa caussa. Ilium intra.

pro intra.solus solus,totus totus. hæc aũt ego additamẽta nõ dico, sed interpositiones,ut & illa,nonus nonus.spirantes spirantes, ut Homerus.

Illi ibant taciti robora spirantes achiui. & Nobis nonus est uoluens annus.

Additio autẽ dicit,cũ in principio oronis alia assumit lra.ut uua passa,uua passa,oïs, uniuersus.est hoc & atticũ.siue igit additio,siue sit interpositio Ionũ est,sed & cõ-

Est aũt cõtraria,ut dictũ est, (traria his.

additio ablationi,interpositio defectui,

Est uero ablatio in principio sublatio.ille, ille.illuc,illuc.dies festus,dies festus.

Defectus abiectio uocalis de medio nõfaciẽtis syllabã,ut cruentare seu laniare. est aũt hoc & atticũ.Hæc ,ppria ionũ sunt,additio inq̃,& defectus,et inẽpositio,et ablatio & itẽ cõcisio q̃ est cõtraria interductioni.

Est aũt cõcisio,defectus unius syllabæ in medio dictionis,ut impetus, impetus.infortunatus,infortunatus.præcipuus,p̃cipuus,

Interductio,abundãtia unius syllabæ in medio,ut frater,frater.uerus,uerus.fit aliquãdo concisio etiam duarum syllabarum, ut Deucalionides,Deucalides. hac concisiõe utuntur & æoles,utuntur & diuisionibus Nouerat em̃ in aio fratrẽ, quia laborabat. Diuisio autem contractioni contraria.

Est aũ cõtractio duarũ uocaliũ diuisarum in unã syllabã unio.ut nomẽ,nomẽ.& est ,prium hoc atticorũ.Reduplicatio,ut diximus,,ppria Ionũ.ut sortiant,sortiant. Sed & sublatio ipsorũ.pcussus pcussus. Est aũt reduplicatio contraria sublationi.Rursus correptio Ionũ est,ut Obstrepebat aũt magnus fluctus ad siccã continentẽ. ,pductio autem,ut ponere,pónere, atticorum.

Rursus q̃ dicit adfiguratio,abũdãtia syllabę in fine,ut deis,deis.sapientibus,sapiẽt.musis,mu.hæc contraria est abscisioni,est aũt hæc Doriẽsiũ.ut sudorẽ,sudorẽ.Homerus Sudorem abstergebant.

miscellã potionis.Rursus intercedentia,q̃ erat cõtraria elisioni, Ionũ est,ut dicimur

λεγόμεσθα. ἡ δὲ ἐκθλίψις μόνων τοῦ δωρέων ἐστίν. οἷον σκῆπτρον σκῆπτον. πάλιν ἡ διπλασιάζεν τοῦ ἰώνων ἐστίν, ἤτοι διπλασιασμὸς, ὅς ἐστιν ἐναντίος τῆ παρεκλείψει. ἐστὶ δὲ ὁ διπλασιασμὸς οἷον ἐν μὴν τοῦ συμφώνων ἡ αὐτὸ σύμφωνον προσθῆ. οἷον ὅ,ῆ,ῆ.

„ Ο᾽ πῖκ᾽ ἔπεσω.

ὅσον, ὅσσον. ὅμηρος.

„ Τόσσον ἐχώσατο φοῖβος ἀπόλλων.

Παράλληψις δὲ ἐστιν ὅταν ἐν τι τοῦ διπλασιαζομένων συμφώνων παραλίπῃ, οἷον κάλλιον κάλιον. καὶ ἔστι τοῦ δωρέων. ἔστι δὲ τοῦ ἰώνων ἴδιον καὶ τὸ ἀποβάλλειν ῥ ἐκ διφθόγγου ἡ ι, οἷον μείζων, μέζων. κρέῃσον, κρέεσον. ἔστι δὲ τὸ ἔλλειψις, ἡ τίς ἐστιν, ὡς πρὸ εἴρηται, ἀποβολὴ φωνήεντος καὶ ἡ ἡ μέσου, οἷον ἐστὶ καὶ τὸ ἀμύξαι, ἀμύξαι. οὗτοι καὶ τὸ ἐπὰν ἐπεὰν λέγεσιν. ἡρόδοτος. ἐπεὰν ἐκβῆ εἰς πλὴν γὴν ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκόδειλος. ὁμοίως καὶ τὸ ἐνταῦθα, ἐνθαῦτά φασιν ἐκπλαγγμένους. ἡρόδοτος. ἐνθαῦτα ὁ ἄοχίλος εἰσδύνων. ὡς ἀπὸ τοῦ ἔνθα.

Ζωὴν λέγεσι καὶ πᾶν ζῶσαν γυναῖκα, ὡς ἀπὸ τοῦ ζωός.

Τὸ λίαν πάρα λέγεσι.

Τὸ μέγεθος μέγαθος λέγεσιν. ἡρόδοτος ἐν τῆ δευτέρᾳ τοῦ ἱστοριῶν. πρόσωπον δὲ ἐς τὰ μάλιστα ἐπίγρυπον μέγαθος ὅσον κρέξ.

Τὸ ε καὶ ο εἰς πᾶν ευ δίφθογγον κρυπτῶν παρὰ ἀυτοῖς.

„ ἡρόδοτος. ἐς τὸ ὄρνιν τοῖνε καὶ τέρεον. ἔσται

„ γὰρ ἀποθανῶν τοῦτο. καὶ πολιτικὰς τοὺς πλείστους, μετὰ πᾶν ἑλένης ἁρπαγὴν ἑλλήνων στρατὸν πολλὴν βοηθεῦσαν μενελάῳ.

Τὸ σφῖσι σφῖν λέγεσι.

Τὸν μὴ ἀπαγορευμὸν σύνδεσμον ἀντὶ τοῦ μὴν παρεκπλήρω-

„ μα πολὺ λαμβάνεσιν, ὡς παρὰ ἡροδότῳ, μὴ ὄχθῳ ἐλένην.

Τὸ ἴσως οὔτε ὁ λέγεσιν ἡρόδοτος. Ες ὃ ἄξαλον τὸ πάλιν. αὖτις ἀεὶ λέγεσι καὶ ὀ αὖθις.

Τοῦ ἐπῄδειος τὸ ι ὑπεξαιροῦσιν καὶ ἐπῄδειος λέγεσιν.

„ ἡρόδοτος, ἵνα πεωθάνοιτο ἐν ἤβῃ κρίᾳ ἐπῄδειος ἦμς.

Η κρᾶσις τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρὸν τοῦ ἰώνων ἐστίν. ἱερεὺς, ἱερεύς. ἱέραξ, ἵραξ.

Καὶ ἕοπῆ τὸ α εἰς η, ἵρηξ καὶ πᾶν ἀνὴν ἀλάλκτον. Ἡσίοδος.

„ ὦδ᾽ ἵρηξ προσέειπεν ἐκπλόνα ποικιλόδειρον.

καὶ ὄφις, ὄφις ἰωνικόν.

Τὸ τέμενος τάμενος λέγεσι ἡρόδοτος ἐν δευτέρᾳ. τοὺς ἱερέας

„ τοὺς ἐν αἰγύπτῳ συλλέξαντας πάντας μέσους διαλάμενος.

„ καὶ ἱπποκράτης. φλέβα τάμνῃ.

Τοῦ ἐνέγκω ἀφαιροῦνται ὁ γ, καὶ ἀντ᾽ αὐτοῦ ἐπενθέμενοι τὸ ι, ἐνείκω λέγεσιν. ἡρόδοτος μυριαχοῦ τοῦ ὦ χρῆς.

Τὸ ἐκπολεῦσας ἐκπλόσας λέγεσιν. ἡροδότος.

„ κᾶ λίθον ἐκπλόσαντες.

Τὸ σφῆς. σφᾶς, καὶ σφῶν διαιροῦσι, καὶ οὕτω προφέρουσι, σφεῖς καὶ σφέας καὶ σφέων. ὅμηρος.

„ Αἰνεία σφέας πρὸς ἱερὸς δομήδης ἔξενάριξε.

Τὸν νοῦν καὶ ὀν ῥεῦν καὶ χρεῦν διαλύσεσι, νόον καὶ ῥέον καὶ χρέα λέγοντες. ὅμηρος.

„ Τὰ μεσί χρεα χαλκῶν.

„ ἡρόδοτος. οἱ δὲ νῦν ἐπὶ νόον πίπτουσί πω.

Τῆ ἐπῶν ὀν χρῶνται μετοχῇ, ἀλλὰ τῆ ἐπᾶς.

Εἰρῶτα δὲ διφθόγγου γράφεσι. καὶ ἔμαι διὰ τοῦτο, ἐπεὶ σωαρχομένες ποιοῦσι τοὺς παρεωχημένες τοῖς ἐδίοις ἐνεῶσιν.

Ἔστι γὰρ παρ᾽ αὐτοῖς ὁ παρατατικὸς, ἐρῶτα ἐπενθέσει τοῦ ι γίνεται ἐρῶτα. οὕτω καὶ ἐπανεύρεῖ παρ᾽ αὐτοῖς δὲ τῆς ῥ διφθόγγ

dicimur. Elisio aũt Doriẽsiũ tm̃ est.ut sceprtũ,sceptrũ. Rursus duplicare Ionũ est, siue duplicatio, q̃ est cõtraria p̃termissiõi. est aũt duplicatio, cũ in aliq̃ cõsonãtiũ eadem consonans addatur. ut quoniam,qm̃.

Quoniam dicam.

quantum dicam.Homerus.

Tantum iratus est Phœbus Apollo.

Prætermissio est,cũ aliq̃ ex geminatis consonãtibus deficiat, ut melius,melius, & est Doriẽsiũ. Est aũt Ionũ ,ppriũ, & abijcere ex ε diphthõgo ι,ut maior,maior. melius melius.est aũt hoc defectus,q est, ut prædictũ est abiectio uocalis de medio, quale est,cruẽtare, dilaniare. hi postq̃, & postq̃ dicũt.Herodotus.cũ descẽdit in terram ex aqua crocodilus.eodem modo,hic,hic aũt permutatim.Herodotus.hic trochilus ingrediens,quasi ab eo quod inde.

Viuã dicũt & uiuẽtẽ mulierẽ tanq̃ à uiuus.

Valde,ualde dicunt.

Magnitudo,magnitudo dicunt.Herodot.in secũda histo.facies aũt maxime naso adunco,magnitudo quãta grex,auis marina,

ε & ο in ου diphthongum miscet apud eos.Herodotus.ad hunc aspiciens,bibeq̃,& lætare. eris enim cum obieris talis. & plures, plures,post Helenæ raptum græcorũ exercitum multum auxiliantem Menelao.

Sibi,sibi dicunt.

Ne negatiuã cõiũctionẽ,p μὴν cõpletiua accipiũt.ut apud Herodotũ, habere Helenam.

Quousq̃,q̃usq̃ dicũt.Herodot q̃usq̃ abstulerunt rursus.iterq̃ semp dicunt,& non iterũ

Idoneus ι eximunt,& idoneus dicunt.Herodotus,ut rogaret iuuenilis aptitudo.

Contractio ι & ε in ι longum, Ionũ est.sacerdos,sacerdos.accipiter,accipiter.

Et mutatione α in η accipiter per eandẽ linguam.Hesiodus.

Sic accipiter allocutus est luscinam colliuariam. & angues,angues Ionicum

Incidere,incidere dicũt. Herodotus in secũda. sacerdotes in Aegypto collectos oẽs medios dissecare.Hippocrates, uenã incidere

Exfero auferũt γ,& ,peo interponẽtes ι,fero dicunt. Herodotus decies millies hoc utit.

Nauigans,nauigans dicunt. Herodotus secundum segetem nauigantes.

Ipsos,ipsos,& ipsorum diuidunt, & sic ,pferunt,ipsi,& ipsos, & ipsorum.Homerus.

Sed ipsos fortis Diomedes spoliauit,

Mentem & fluxũ & cutem diuidũt, mentem & fluxum & cutem dicentes.Homerus,

Corpus incidens ferrum.

Herod.qui non in mentem uertunt.

Adhuc fatus non utuntur ptcipio, sed fatus

Interrogabat p diph.scribũt.& puto ,pptter hoc,quoniã eodem modo incipere faciunt præterita,ut propria præsentia.

Est em̃ apud ipsos p̃teritũ impfectũ interrogabat,deinde interpositiõe ι fit interrogabat.sic & interrogauit apud eos.p ει diph.

γραφόμενον. ἢ ἀπὸ τοῦ θέματος προσλαμβάνει ἡ ει δίφθογγον.

Ἐρῶ γὰρ τὸ ἐρωῶ καὶ ἔρω, καὶ γίνεται παρεμβάσει τοῦ ι ἐρωῶ, ἐρόομαι, ἐρόωμεν, ἐρόου, ἐρόεσθε.

Ἐστὶ δὲ ἴωνες τὰ βίβια πρόσωπα τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου οὕτω ποιοῦσιν ἐν τοῖς βίβλοις προσώποις τοῦ ἑνικοῦ, τοῖς ἔχουσι πρὸ τοῦ τ φιλόν. τρέπουσι δὲ φιλὸν εἰς ο ἀντισυλλαβοῦν, καὶ ποιοῦσι προσθήκην η α. νενίπται νενίφθαι, λέλεκται, λελέχθαι. ἐὰν μὲν τοῦ ἐπὶ τὸ κοινὸν, διὰ τοῦ ο βαρύτονον, τότε καὶ τὸ ἰωνικὸν ἔχει πρὸ τοῦ αι καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ μέσου παρεκκειμένου. πεφρᾶσται πεφράσθαι, ὅτι πεφρασμαι. εἰ μέντοι ἀπὸ περισπωμένων φύσει μακρᾶς παραληγομένων ταύτας συστέλλουσι πρὸ τοῦ αι εἰς τὴν ὀφειλομένην συσολλαβὴν. πεπτωκέναι, πεπτωκέναι.

Ἐστὶ δὲ ἴωνες ἐπὶ τοῦ εἰς ος λιγόντου πάντων μονοσυλλάβων τοῖς ἐπεκτείνουσι, πλειόνος δὲ λέγοντες, καὶ παρλιόνος. ἀῴδαλε γὰρ εἶναι ἡ γενικὴ λαερτίδεω.

Ἐπεὶ τὰ εἰς δης πατρωνυμικὰ μὴ συλλαβὴ περιπεύουσι τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου, οἷον πελίδης, πελεῖδος, περιάμης, περιαμίδος, οὕτω καὶ λαέρτης, λαερτίδος ὤφειλεν εἶναι τὸ παρωνυμικὸν, ἀλλ' οἱ ἴωνες ποιοῦσιν ἐπεκτείνουσι, καὶ οὕτω προφέρουσιν, λαερτιάδης λέγοντες, πελιάδης, εἶτα κατὰ ἐπεκτείνουσιν ἀπὸ πλείω, πελιωνιάδης.

Χρῶνται δὲ καὶ ταῖς μεταθέσεσιν.

Ἐστὶ δὲ μετάθεσις ὅταν ἡ τὸ πρῶτον συλλαβὸν τῆς ἐπίας γένηται συλλαβῆς δεύτερον, οἷον ἀπλαστος ἀστατος. ἐκ γὰρ τοῦ πέτεσθαι γέγονε, καὶ τὸ α στερητικοῦ μόριον. καὶ ἔστιν ἡ ἐνθάδε, ἡ ἄστατος, ἤγουν ἡ ὁδός. εἶτα γέγονε μετάθεσις τοῦ συλλαβῆς, καὶ λέγεται ἀστατος. ἢ τὸ δεύτερον, πρότερον, οἷον καρδία, κραδία. καρτερὸς κρατερός. τέσσαρον, τέρσαρον. Ὁμηρος,

τέσσαρον ἤμαρ ἔην καὶ τόσ τέλεσε ἄπαντα.

Ἰστέον δὲ ὡς διαφέρει μετάθεσις ὑστερήσεως, ἡ μὲν γὰρ μετάθεσις ἐν τῇ ἀυτῇ συλλαβῇ γίνεται. ἡ δὲ ὑστέρησις ἐν ὑστέρᾳ ὡς τὸ ὀθνῇος. ἦν γὰρ νόθος, νοθῇος, καὶ κατ' ὑπέρθεσιν, ὀθνῇος. καὶ πάλιν γόνυ γόνυος, καὶ δόρυ δόρυος, καὶ κατ' ὑστέρησιν, γενὸς, καὶ δερὸς. χρῶντο δὲ καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ οἱ ἴωνες.

Εἰδέναι δὲ χρὴ ὡς ἡ μὲν ἀρχαία ἐὰς μεῖπεσε πρὸς τὴν κατοικοῦντων περίοδον, καὶ δέμενεν ἕως ἐκείνου τοῦ καιροῦ ὅθ' ἐποίησαν οἱ ἴωνες τὰς ἀποικίας, καὶ διεσπάρησαν εἰς τόπους πολείονας. λέγεται δὲ παρὰ αὐτοῖς τὸ μὴν ὑγιαίνειν δυλῆν, ὅθεν καὶ τὰ ὑγιῆ τοῦ τραυματοῦ δυλὰς λέγομεν. ὁ δὲ λόγος μεῦος. καὶ τὸ μανθάνειν ἀνελεῖν. καὶ τοὺς κόπους ἐν οἷς ἀνεστρέφοντο ἤθη. καὶ τὸ ἐπιμελῶς ἀνακῶς. ἀντὶ τοῦ ξενίνη ἐδωρήσατο, ξενίνη σωνεθίκατο. καὶ τὸ ἀπαθῶς ἢ ἐπιμελῶς ἐπιστρεφῶς. καὶ τὸ ἠχούσης, ἐχούσης. καὶ τὸ θυμωθεὶς καὶ παραχθεὶς, ἀστερχθεὶς. καὶ ὁ ἔποικος, ἐποίκος. καὶ ὁ δυσφορῶν ἡμικῶν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἕτερον δὲ μετὰ ἕτερον λέγουσιν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἡσυχάζων, ἐπιλυόων.

Λέγουσι δὲ καὶ τοὺς κῆ δήμους καὶ ἀριθμὸν τοῦ τριάκοντα ἀνδρῶν, δεῖπνα.

Καὶ τὸν διανοηθέντα ἐννοήσαντα. Καὶ τὸ ἀνέπαυσεν ἢ ἐδίδαξεν, ἀνέγνωσε. Καὶ τὰς βαφὰς, φάρμακα. Καὶ τὰ ἀναλώματα, τέλη. Καὶ λαύρας λέγουσι τὰς ἐύμας τὰς ἀμφιδόξους.

Σαγάρης δὲ τοὺς πελέκεις ἢ τὰ ἐκ χαλκοῦ ὅπλα.

Ἀρδῆς τὰς φαρέτρας.

Φάλαρα τὰ πρὸς τὰς γνάθους, σκιπάσματα.

Ψῆνος δὲ τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γνόμματα ζωύρια.

Ξενοπλεῖν

scriptum, uel à positione assumit ei diphthongum.

Est em̃ introgo, & dico. & fit appositione ι, rogo, rogo. introgabã. introgabas, bat.

Etiã Iones tertias plonas plales passiuos, preritos, pfectorũ sic faciũt tertijs personis singul. habẽtibus τ tenue. uertũt tenuẽ in suã aspiratã. & faciũt additamẽtũ α, lotum est, lota sunt. dictũ est, dicta sunt. si tũ fuerit cõe p ς grauitonũ, tũc & ionicũ habet ante αι formatiuã mediꝰ preriti pfecti, dictum est, dicta sunt. Quoniã dixi. Si tamẽ à circunflexis natura longã penultimã habentibus, hanc corripiunt ante ται in debitam correptionem, factũ est, facta sunt.

Itẽ cõstituũt Iones in δς definẽtibus patronymicis intẽsiones, peliadæ dicẽtes, & laertiadæ. debebat em̃ esse genit. laertidæ.

Qm̃ in δης patronymica una syllaba supant gtm̃ primitiui, ut Pelei, Peleidæ. Priami, priamidæ. sic & laertæ, laertidæ debebat esse patronym̃. sed Iones faciũt intẽsionẽ, & sic pferũt, Laertides dicẽtes. Peliades, deinde per pductionem atticã Peleiades

Vtuntur autem & transpositionibus,

Est aũt transpositio, cũ uel prima lra, ppriæ fit syllabæ secũda, ut uia, uia. ex uerti em̃ facta est, & α priuatiua particula, & est rectus uia, scilicet uia. Inde facta est trãsmutatio literæ, & dicit uia, aut secunda prima ut cor, cor, fortis, fortis. quartũ quartum. Homerus.

Quartus dies fuit, ut in eo pfecta sunt oĩa.

Sciẽdũ qd' differt trãspositio à suppositiõe, nã trãspositio in eadẽ syllaba fit. Suppositio uero ĩ posteriore, ut extnus, erat em̃ notus extnus, & p suppositionem extnus. & rursus, genu, genu. hasta, hastę. & p suppositionẽ, genu, & hastę. utunt & hac passiõe

Scire aũt oportet, qd' antiq̃ Ias decidit iuxta inhabitãtiũ mutationẽ, & pmã fit uscq; ad illud tps, q̃ fecerũt Iones coloniias, & disseminati sunt in loca plura. Dicit aũt apd' eos ualere, ualere. unde & sana uulnera cicatrices dicimus. & sermo, fabula. et diuinare, sortes edere. & loca in qbus uersabant, mores. & diligẽter, diligent, p amĩ citiã donauit, amicitiã passus est. & fraudulent, uel diligent, puersim, & resonãtis, habẽtis, & iratus, & cõturbatus, acceleratus. & familiaris, lalaris. & molestę ferẽs, molfe. & p alij aũt, alij dicũt. & p gescẽs, morã

Dicũt & q secundũ tribus & numerum triginta uirorum, cœnas.

Eum qui cogitauit, qui in animo habuit.

Et persuasit, uel docuit, notificauit. Et tincturas, medicamenta. Et impensas, tributa. Angiportus dicunt uicos biuios.

Secures aũt bipennes, uel ex manu arma,

Pharetras, pharetras,

Phaleras circum maxillas tegumenta.

Psenas quæ in grossis nascuntur bestiolæ.

Prolixum

Ἐχεπλεκτὸν τὸ μακρὸν καὶ ὀρθόν. Συμφήσας δὲ λαμβάνει ἐν τῷ σωμφήσας. Λίμασιαὶ δὲ τὸ ἐκ χαλίκων ἐρειπόμενον, καὶ ἄνευ πηλοῦ τοιχῶν.

Φάρμακον τὸ κλάσμα. τὸ βίβρωτον τὸ ἀκρωτήριον.

Καὶ τερσοὺς δὲ καλάμων πλὴν πρασιὰν οὗ ἐξήρανον πλὴν πλίνθων.

Ἐμβολὸν δὲ τὸ χάλκωμα τὸ προτιθέμενον κῆ πράῳον τοῖς κατοικοῦσι. Ἐναγίζειν δὲ τὸ χοὰς ἐπιφέρειν, ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις. Πρόχυσιν δὲ τὸ ἀπρασείσαι. Ἐπιπλαστὸν μὴ βαθὺ ἀπὸ κτίσιν, ἀλλὰ ἐπιπολῆς. Λεύκην δὲ καλοῦσι τὸν ἢ πᾶν ὅλον τὸ σῶμα. Κυνόβαστα δὲ τὰ γεῤῥὰ ἀπορθέγματα γεωπείνας δὲ, τοὺς ἐπὶ γῆς πεινῶντας καὶ ἀπορουμένους.

Τὸ δὲ ἱκανώσας ἀπώσας ὡς καὶ ἡρόδοτος ἐν τῇ λευτέρᾳ. Τὸ δὲ μέριον καὶ καλῶς ἔχον ἐπιεικέστατον. Τὸ δὲ ἀπρόχρωμοι κάμπτοντες φασί. κορύνην δὲ λέγουσιν ἐπικαμπές τι ξύλον. ἐνμαρίνη δὲ πλὴν ἀπόπατον.

Τὰ δὲ ὀπῶμβρα πεσσόμβρα.

Βάρεις δὲ τὰς ναῦς.

Ὀσίριν δὲ καλοῦσι τὸν Διόνυσον.

Τὰς δὲ ἑλύσεις ἀφιέσας, οἱ δὲ τὰ ψέλλια.

Τὸ δὲ καθαίρειν πῶμα ἐκ ζειᾶς καὶ ὕδατος. συμμεθίειν.

Λίνον δὲ ἐλλὶς ὄνομα ἢ λύρας χορδήν.

Φυσιόνσε δὲ τοὺς κρόσους, ἀπροφρόν δὲ πλὴν τελειμένην πρὸς τοῦ δεῖλιον τοῖς ἀλασόταις.

Λύσιν δὲ πλὴν πορείαν καὶ ἔφοδον.

Συρνὴν δὲ παρ' αὐτοῖς ὀνομάζετο λάχανόν τι σελίνῳ ὅμοιόν ἢ βρῶμα διὰ σίατος καὶ μέλιτος.

Ἐνβατήρια δὲ τὰ ἐνωχετήρια.

Τριφάσιοι δὲ παρ' αὐτοῖς λέγονται οἱ βιπλάσιοι βίφωνοι.

Ἀπεμάτασε δὲ τὸ ἐμώρανε σημαίνει παρ' αὐτοῖς.

Ἀπρεμοτέρους δὲ τοὺς ἀτιμοτέρους λέγουσιν.

Ἀφιλαιτέρου δὲ τὸ πρεσβύτερον.

Τὸν δὲ φανερὸν, ἐπάτεον.

Φρενήρη δὲ τὸν σόφρονα. λαμβάνουσι δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου.

Καταπροΐξεοῦς δὲ λέγουσι τὸ προῖκα ποιῆσαι. καὶ τὸν καταφανῆ ἐπίλαμπτον.

Λέξιν δὲ τὸν μεριμνῶν ἢ τὸν πλῆρον. τὸν κεκοπεπονημένον τεθυγμένον λέγουσι.

Τὸ πολεμᾶν ἀντιάζειν λέγουσι. τὰ ἀεθλοῖα μέξεα.

Ἡσίοδος.

Οὐρέσσ' ὑπὸ μέξεϊ θέντο.

Τὸ κατεπαιχθεὶς καὶ γελασθεὶς διαβεβλημένος λέγουσιν. Ἡρόδοτος, ὦ βασιλεῦ διαβεβλημένος ὑπὸ Ἀμάσιος οὐ μανθάνεις.

Τὸ καλλωπίσας ἀσκήσας λέγουσιν. ὅς ἐμέ σοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέπεμψεν ὡς ἑαυτῷ θυγατέρα.

Ἐνάριες οἱ ὁπλῖται ὀνομάζοντο παρ' αὐτοῖς.

Διασφάγες δὲ οἱ διεσῶσαι τεῖραι. γνωσιμαχεῖν δὲ, τὸ γνῶναι πλὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, πλὴν τοῦ ἐναντίου ἰσχύν

Σισύρα δὲ βαρβαρικὸς χιτών.

Ὑβρίζειν τὸ σκιρτᾶν.

Σινύπη δὲ τὸ τοῦ ξυπαρῶν προβάτου ἔριον, καὶ τὸ διαχώρημα τοῦ προβάτου.

Νεοχμῶσαι δὲ τὸ νεωστὶ κινῆσαί τι.

Φερέγγυος

Prolixum, longum, & rectum.

Qui confricauit accipiunt, pro qui contriuit. Maceriæ qui ex lapidibus ædificatus est, & sine cœno, paruus paries.

Fragmentum, fragmẽtum. frustum promõtorium. & Tarsos calamorum frondes, ubi siccabant lateres.

Rostrum æs appositum in prora nauibus.

parentare, inferias inferre, aut sacrificare mortuis. Profusionem autem libationem. Mobilia non altam supellectilem, sed supficiem. Vitiliginem uocant morbum quendam per totum corpus. Gannitus lugubres uoces. Terrifamelicos qui in terra esuriunt, ac egent. Qui satisfecit, qui expulit. ut Herodotus, in secunda. Modi cum & bene habens, æquissimum. Admittentes autem flectentes aiunt.

Clauam dicunt inflexum quoddam lignũ.

Eumaream latrinam.

Assa, digesta.

Bares, naues.

Osirim uocant liberum patrem.

Catenas torques, aliqui uero armillas. purgare autem potionem ex zea frumento, & aqua purgare.

Linum cantilenę nomen, uel lyrę chordam.

Fimbrias aũt fimbrias, apophoram autẽ quã faciunt serui dominis.

Lysim incessum, & accessum.

Syrnea apud eos dicitur holus quoddam apio simile, uel cibus ex adipe & melle.

Inebeteria iu uenilia epularia.

Triphasij apud eos dicuntur triplasij, triuoces.

Vanefactus est, infatuatus est significat apud eos.

Dehonestatos autem inhoneratos dicunt.

Aetate prouectiorem uero seniorem.

Manifestum autem audibilem.

Mentis compotem prudentem. accipiunt aũt hoc & in contrario.

Dedotari dicunt impune seu gratis facere. & manifestum illustrem.

Sortitionẽ, partitionẽ, uel sortẽ. Labore confectum uindemiatum dicunt.

Bellare ire obuiam, dicũt. pudibũda, uerenda. Hesiodus.

Caudas aũt sub pudibũda ponebãt.

Lusus, uel derisus calumniatus dicunt.

Herodotus, o' rex calumniatus ab Amasi non animaduertis.

Exornãs, excolẽs inquiunt, qui me tibi ornamento excultam dimisit, tanq̃ suam filiam,

Spoliatitij milites armati nominantur.

Interiugulationes discissa saxa. mentipugnare, cognoscere suam imbecillitatem, & inimicorum robur.

Sysira, barbarica uestis.

Contumelia afficere, insultare.

Sinype sordidarum ouium lana, uel excremẽmentum ouis.

Innouare, recens mouere aliquid.

Sponsor

ὑπέγγυος ὁ βεβαιωτής.
Ἐπίδικος ὁ ἐπίληρος.
Ἐπιγαμβρεύω, τὸ διώνυμον.
Τετραπτελυρίδες λέγονται οὐκ ἴσασιν εἰ ἀκρίδες, οὐδὲ τὸ πέταστρον ἔχουν πτερά, δύο μόνα ἔξω μείζω. ἐλάσσω δὲ ἐντοσθεν ἕτερα δύο.
Τὸ δυσὶ πνεομένοις ἀντὶ τοῦ προσκυνοῦντως, οὐ καθικόντως καὶ ἀντοῖς λαμβάνεται. τὸ ἀπωσταλίζατο ἀντὶ τοῦ ἀπέφυγε. σταλὶξ γὰρ τὸ βῆμα, ἀφ' οὗ σταλίγματα τὰ σπουδίσματα. ἔνθα καὶ τὸ πεπεβάδην ἀμφισταλίξ, παρὰ σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. καὶ ὅμηρος.
„ Αἴδ' εὖ μὴν βέχον, εὖ δ' ἐπαλίσκαντο πόδεσσιν.
Καὶ τὸ ψῶσαν ἀντὶ τοῦ θάλπουσαν. ἔστι δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τὸ ψῶ ἀγροικικὸν προσφώνημα. κόλλιξ δέ ἐστιν εἶδος ἄρτου πεπιφερούς, ἀφ' οὗ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν κολλίκια. χοίνων δὲ συμβολῆς οἱ ψηφοπόλοι. καὶ ἰδιαγενῆς οἱ γνήσιοι παῖδες. πρόξενοι δὲ οἱ προσάται τῆς πόλεως. καὶ
οἱ φροντισαὶ καὶ ξενίας ὑπαδιεχόμενοι.
Σπαργᾶ δὲ τὸ δίγεται, καὶ ἐπιθυμῶ.
Κεφαλίνημαι δὲ τὸ κορυβαντῶν παρ' αὐτοῖς. γράφεται δὲ καὶ σπορδίνημαι. ἴξις δὲ ἡ ἐυδυωρία.
Ῥόμβον δὲ τὸ ἴσω νεῦον καὶ στραβόν, ὃ καὶ ῥομβὸν λέγεται.
Σαπρὸν δὲ τὸ σεσηπός.
Τὸ δὲ ἐπιπάσσω πολλοὺς φασί.
Τὰ δὲ πρέσφατα πρωΐνα.
Βλαστὸν δὲ τὸ βυφερόν. τοὺς δὲ φρυγανώδεις ἄνθρακας μερμηκούς. μέλαν δὲ ἡ θέρμη.
Ἱππουρὶς δὲ μαρίλη λέγεται. μελεδανθὲς δὲ ἀντὶ τοῦ μεριμνῶν θεραπεῦον.
Μελεδαίγυν γὰρ λέγεται τὸ μεριμνᾶν.
Μισύλλιν τὸν κοῖλον ἄρτον λέγουσι. καὶ τὸ μυδῶσα ἐκκρίνουσα.
Καὶ τὸν δεμέσιον ἐπιδήμιον.
Καὶ τὸ ἐκθλίβον βλιμάζον.
Καὶ τὸ ἐσύναξεν ἔμυξε.
Καὶ τὰ πάνυ κάτω κοιλίαν καθαίροντα φάρμακα, ἐλατήρια.
Τὸ ἐνεδήσεν ἐνεκρίνωσε.
Τὸ εἰς δύο διαιρεθῆναι, ἐδιχάσθη φασί.
Καὶ ἡ ἐυθυωρία ἐυθυωρία. καὶ τὸ ἐτυλάσθη. ἐμυλάσθη. τὸ ἐγχρίπτει ἐμασσάζει.
Τὸ ἐκτόπωσε καὶ παρεξέδωσε ἐκτοπίσας. τὸ ἐυφορώτερον ἐπισοχώτερον. τὸν μύλωνα ζώπειον. τὸ ὡμοιωμένον δὲ λεφυωμένον φασί, ὡς καὶ τὸν πυρετὸν θερμαλέον. καὶ θαλάμας τὰς καταδύσεις. καὶ θρίαινεν τὸ κατ' ψυχὴν θρίσκαν ἢ τὸ μαίνεσθαι.

ΠΕΡΙ ΑΙΟΛΙΔΟΣ.

Οἱ δὲ αἰολῆς τὸ β βρ ρ προσνέμουσιν, ὅταν βρ ρ ἐπιφέρηται ἢ τ ἢ δ. βρυτὴρ ἀντὶ τοῦ ἐνήρ. βράκων ἀντὶ τοῦ ἕκων. βρόδον ἀντὶ τοῦ ἔδδον. τὰς ἄρ' τῶν εἰς αι ἐυθειῶν γενικὰς διαιροῦσιν οἱ αἰολῆς, καὶ διὰ τοῦ αων προφέρουσιν. νύμφαι, νυμφάων. παρθενικαὶ, παρθενικάων. αἱ κατὰ τὸ μέον συγκοπαὶ τῶν αἰολέων εἰσὶν, οἷον ὄρσεν ἀντὶ τοῦ ὤρμησεν. ἄλλος ὁ ἄλλος. ἄλλο τὸ ἄλλο.
Τὸ πόνον κοῖον λέγουσι.
Τεθνηὼς καὶ τεθνῦια, ἀντὶ τοῦ τεθνηκώς.
Αἱ προσθέσεις τῆς θα συλλαβῆς τῶν αἰολέων εἰσὶ, οἷον ἔιπασθα.

Sponsor confirmator.
Subsessor secundus hæres.
Intestinare est persequi.
Quadripennulæ dicunt apud Iones locustæ, eo q̃ quatuor habeant pennas, duas extra maiores, minores aũt intus alteras duas.
Non sufficienter, pro conuenienter, non officiose apud eos accipitur. exiluit, pro aufugit. gradus enim gradus, ex quo saltus, saltus. unde ex utrinq; inuadere, apud Sophoclem in Triptolemo, & Homerus.
Quę bñ cucurrerũt, bñ euaserũt pedibus.
Et fricantẽ, fouentem. est autem apud eos & psorustica allocutio. Collix autem est spẽs panis rotundi, ex quo & quæ apud nos crustula. iuncorum complicatores, storearum nexores. & indigenę legitimi filij. tutores hospitum, antistites ciuitatum, & curatores & hospitij susceptores.
Turget autem desiderat & concupiscit.
Distorquere corpus prę lassitudine est graua ri caput, apud eos. scribitur aũtea dictio etiã p̃posito σ. Itio aũt recta linea. Curuũ intro nutãs, & tortũ, qđ etiã per β scribitur.
Marcidum autem quod marcuit.
Inspergo autem madefacio dicunt.
Recentia, recentia.
Segne, delicatum. aridorum fruticum carbones, marilenos. male nanq; calor.
Cinis autem marile dicitur. solicitus de cura solicitus de cura, medens.
Solicitum enim esse dicitur curare.
Panem concauum, panẽ cõcauum dicunt. & sanie madens effluens.
Et publicum, popularem.
Et elidere manibus mulgere.
Et ingemuit, mussauit.
Et imum uentrem purgantes medicinas elateria, agitatoria.
Alligauit, infibulauit.
In duo diuisum esse, difiectum est dicunt.
Et rectitudo, recta lineatio. occaluit, tãq̃ mola diriguit. appropinquat, insilit.
Enormiter & prẽter opinionem, enormiter. fertilius, qđ meliore successu est. molendinũ pistrinũ. assimilatũ, matricatũ dicunt, ut & febrem feruorem, & thalamos lustra, & furere animo excedere.

DE AEOLICA LINGVA.

Aeoles τὸ β βρ ρ attribuunt, cũ βρ ρ inferẽt μ uel τ uel δ. habena pro habena. uestis lacera, uestis lacera. rosa pro rosa. genitiuos à rectis in αι diuidunt Aeoles, & per αων proferunt. nymphę, nymphārum. uirginęæ, uirginearum. In medio concisiones Aeolẽsium sunt. ut concitauit, pro imperum fecit. alius, alius. aliud, aliud.
Quale, quale dicunt.
Mortuus est, & mortua, pro mortuus.
Additiones θα syllabæ Aeolensium sunt, ut dicas.

Τὰ εἰς αις μονοσύλλαβα ὀνόματα διαιροῦσι, παῖς παῖς. δαῖς, δαΐς.
Τῷ ω τοιχείῳ ἀντὶ τοῦ ου χρῶνται, μῶσαι, μοῦσαι, λείπωσα, λεῖπουσα.
Τῷ υ ἀντὶ τοῦ ο χρῶνται. τὸ ὄνομα, ὄνυμα. καὶ τὸ ὅμοιον, ὅμυιον λέγοντες. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀντὶ ὁ τοῦ ε. πρὸς σέ, πρὺς σέ. καὶ ἀντὶ τοῦ ω μεγάλου, ὅσσα, ὕσσα.
Τῷ η ἀντὶ τῆς ει διφθόγου χρῶνται. ἐλθὴν γὰρ λέγουσι καὶ λαβὴν διὰ τοῦ η, ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν καὶ λαβεῖν.
Οσα διὰ τῆς ει διφθόγου παρ' ἡμῖν λέγεται, διὰ μόνου τοῦ ε προφέρουσι, πολυπλασιάζοντες τὰς ἀμετάβολα. ἐμίρων, ἐμίβῆων. ὀντειλάς, ὀντελλάς. ἔμματα ἔμματα. ὑμῆς, ὕμμες. διπλασιάζουσι δὲ καὶ τὸ σ, καὶ τὸ π, καὶ τὸ τ, τοιοῦτον, ὅσσαι, ὅσσας. ὄπι. πάνυ ὀσμὴν, ὀδμὴν λέγουσιν.
Τὸ ἱερὸν, ἱρὸν. τὰς γενικὰς εἰς ἐυθείας μετάγοντες ὁ μάρτυρος κλίνεσι τοῦ μαρτύρος.
καὶ ὁ φύλακος τοῦ φυλάκος.
Τῷ π ἀντὶ τοῦ μ χρῶνται. ὄππατα ἀντὶ τοῦ ὄμματα λέγοντες, καὶ σπετ' ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ μετ' ἐμοῦ.
Τὰς κλητικὰς τῶν εἰς ων λήγοντων ἑνικῶν συστέλλουσιν. χιλιάδων, χιλιάδον. ἀκιδῶν, ἀκιδόν. σαρπηδῶν, σαρπηδόν.
Τῶν αι διφθόγγων τὸ ι ἐκβάλλουσιν, ὅταν ἀυταῖς μὴ σύμφωνον ἐπιφέρηται. οἷον ἀλκαῖος, ἀλκάος. καὶ ἀρχαῖος ἀρχάος.
Τὸ εἶμα γραφόμενον διὰ τῆς ει διφθόγγου, ἕμμα λέγουσι. καὶ πάνυ ὀδύνην, ἐδύνην. καὶ τοὺς ὀδύνας ἐδύνας.
Τὸ μίλητος διὰ τοῦ η γραφόμενον, διὰ τοῦ α ἐκφέρουσι, μίλατος λέγοντες. τολανιόντες δὲ κατά τινα προφορὰν, λέγουσι ζυγὸν σδυγόν. καὶ τὸ ζῖφος, σιῖφος. καὶ τὸ φέλλιον. ἀσέλλιον. καὶ πάνυ φελίδα, σακλίδα.
Τὸ θόας, θόαις λέγουσι. καὶ τὸ μέλας μέλαις καὶ τὸ τέλας, τέλαις. τὸ δὲ αἴας ἔιαις ὀν λέγεσι διὰ πάνυ ἐπαλληλίαν τῶν φωνήεντων, καὶ τῆς αι διφθόγγου, διότι ἐν μελλει κοινῶνος εἶναι.
Καὶ διὰ τί ἐν τοῖς εἰς ας τοῖς ἔχουσι τὸ α μακρὸν προσιθέασι τὸ ι, ὡς ἐν ζῶς θόας καὶ τοῖς λοιποῖς; καὶ ἔστιν ἐπῶν, ὅτι τάσῳ χαίρουσιν. ἅμα δὲ καὶ ταῖς τῶν βραχυτέρων συλλαβαῖς. τὸ παλεύς, παλεὺς λέγουσι. τὸ φθείρω, φθεῖρῶ. ἡ γὰρ θέσει μακρὰ ἐλάττων ἐστὶ τῆς φύσει μακρᾶς. ἐπεὶ καὶ τὸ α τὸ φύσει μακρὸν μεῖζον ἐστι τῆς αι διφθόγγου τῆς ἐχούσης τὸ ι ἐκφωνούμενον.
ὁ γὰρ ποιῶν ἔργον δύο πραττῶν ἰσχυρότερός ἐστιν ἐκείνων.
Οἱ ἀνθ' πολλάκις εἰς α τρεῖσι τὰς ἐυθείας, ἀρχύτα γὰρ λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ἀρχύτας. ὁ ὑβραγόρα ἀντὶ τοῦ ὁ ὑβραγόρας.
Γέρων ἱππηλάτα πηλεύς.
ἀντὶ τοῦ ὁ ἱππηλάτης. παῦ ὁμήρω μόνῳ
ἱππότα νέστωρ.
Τὰ ἐυκτικὰ τῶν πρώτου ἀορίστου ἐνεργητικοῦ διὰ τοῦ εια προφέρουσιν. οἷον τύψαιμι τύψα. τρίψαιμι, τρίψα. καὶ τὸ μόνῳ πρώτῳ προσώπῳ ἐοῦσι μόνοι κέχρηνται, ὅλοι δὲ ἀιωτέρῳ καὶ δίτῳ οἱ ἀθηναῖοι. οἷον τύψας, τύψεις τύψειαν τὸ δίσον τῶν πολιωτῶν.
Τοῦτον ἐστὶ καὶ αἱ διαιρέσεις. ἀντὶ γὰρ τοῦ ἀργῆοι ἀργεῖοι λέγουσι. καὶ αἱ συναιρέσεις τῶν ἀντῶν, βασιλῆ, βασιλῇ.

In αις unius syllabæ nomina diuidunt, puer, puer, conuiuium, conuiuium.
Ω litera pro ου utuntur. musæ, musę, relinquẽs relinquens.
ι pro ο utuntur. nomen, nomen. & simile, simile dicentes.
interdum autem & pro ε ad te, ad te. & pro ω magno, ossa. ossa.
η pro ει diphthongo utuntur. uenisse enim aiunt. & accepisse, per η, pro uenire & accipere.
Quęcunq; per ει diphthongum apud nos dicuntur per solum ε proferunt multiplicantes immutabiles. desiderans, desiderans. uulnera, uulnera. uestes, uestes. uos, uos. Geminant & σ & π, & τ, tantum, ubi, tit. odorẽ, odorem dicunt.
Sacrum, sacrũ. genitiuos in nominatiuos trãsferentes. testis dicunt, testis. & custos custodis.
ω pro μ utuntur, oculi, pro oculi dicentes. & mecum, pro mecum.
Vocatiuos in ων definentium singulariũ corripiunt. hirundo. hirundo. luscinia, luscinia Sarpedon, Sarpedon.
Ex αι diphthongis ι abijciunt, cum eas nõ cõsonans sequitur. ut alcæus, alcæus. & antiquus, antiquus.
Indumentum scriptum per ει diphth. indumẽtum dicunt, & dolorem, dolorem. & dentes, dentes.
Miletus per η scriptum per α proferunt, milatus dicentes. errantes autem per quandam pronunciationem, dicunt iugum, iugum. et ensem, ensem. & armillam, ar millam. et forficem, forficem.
Thoas, thoas dicunt. & niger, niger. & miser miser. Aiax aũt Aiax non dicunt propter concursum uocalium. & αι diphthongi, qm̃ male sonabat.
Et quare in ας habentibus α longum addũt ι, ut in Thoas. & reliquis? & est dicendum quod productione gaudeant, simul & breuiorũ syllabis. peleus, paleus dicunt. corrũpo, corrumpo. nam positione longa minor est natura longa. quoniam & α natura longum maius est αι diphthongo habente ι, qđ pronunciatur. nam faciens operam duorũ militum, fortior est illis.
Iidem sæpe in α faciunt rectos. Archyta enim dicunt, pro Archytes, hybragora pro hybragoras.
Senex equorum agitator Peleus.
pro eques, apud Homerum quidem
Eques Nestor.
Optatiua primi indefiniti actiui per εια proferunt. ut uerberem, uerberem. faciam, faciã, & prima persona hi soli utuntur, secunda, & tertia Athenienses, ut uerberes, uerberet, uerberent tertia pluralis.
Horum sunt & diuisiones, nam pro argiui, argiui dicunt. & contractiones eorundem, regi, regi dicunt.

οὗτοι δίφθογγον τὴν αι δίφθογγον εἰς οι, ὡς ὄνειρος, ὄνοιρος.

τοῖς δυϊκοῖς ἀριθμοῖς οὐκέτι κέχρηντο οὐδαμῶς, καθὰ δὴ καὶ οἱ ῥωμαῖοι ζοῦσιν ὄντες ἄτοικοι.

οὗ δὲ ταῖς εἰς ω λήγουσαις λοτικαῖς οὐ προσγράφουσι τὸ ι. ὡς τῷ ὁμήρῳ καὶ τῷ σοφῷ.

Ἀφαιρεῖ τὸ ο διὰ τοῦ μικροῦ κλίνουσιν.

Αἱ δὲ αἱρούσας τοῦ ι οὐ μόνον ἀπολέων ἐστὶν ἀλλὰ καὶ ἀπιμκῶν καὶ δωρίων. ἀντὶ γὰρ ἑταίρων ἑτάρων λέγουσιν.

οὗ δὲ πάντα τὰ σύμφωνα διπλασιάζουσιν ἐπὶ τοῦ βραχέων, ὡς τὸ ἔννεπε καὶ τὸ ἔννη, καὶ τὰ ὅμοια.

τὸ ποσὶ καὶ γυναιξὶ κοινόν, οὗ δὲ ποδεσι καὶ γυναικεσι γράφουσι. καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις.

τὰς εἰς ου λήγούσας γενικὰς διὰ τοῦ ευ ἐκφέρουσιν.

ἀκαμέλλου γὰρ ἰωνικῶς, καὶ ἀκαμέλεω ἀττικῶς. ἀκαμέλλου δὲ οἱ ἀπολλᾶς γράφουσιν.

τὸ ἀνεκφώνητον ι ἐκφωνεῖν ἐώθασιν ἐπὶ δυτέρου καὶ τίτε προσώπου. οἷον βοᾶς, βοᾶτε. γελᾶ, γελᾶτε. ἀντὶ καὶ τοῦ ξ, κς προφέρουσι. ξένος, κένος. καὶ ἀντὶ τοῦ ψ, πσ. τέλοψ, πέλοπς.

ἀντὶ δὲ τοῦ κ, τὸ ε εἰ τὸ α, κοινῶς τοῖς δωριεῦσι.

Καὶ τὸ μθν κ εἰς ε πίπτουσιν, ὡς τὸ ἄρκς ἄρες. τὸ δὲ κ εἰς α, ὡς τὸ ἐκάβην, ἐκάβεον. τοῦλκν τοῦλαν. νόκμα, νόαμα. ἕλκς, ἑλάς. ἀτκάτκν, ἀτκάταν. ἀδικῆσαι, ἀδικήσαι.

Ἀντὶ δὲ τοῦ θ τὸ φ. φλᾶτς, φλᾶτς.

Ἀντὶ δὲ τοῦ δύο ππ, δύο ασ. ἐμπίππτεν ἐμπεσεῖν.

Ἀντὶ δὲ τοῦ σ τὸ τ, σοῦ τοῦ. εἰς σὲ εἰς τὲ.

Ἀντὶ δὲ τοῦ τ τὸ π, σολὴν, σπολὴν. σελὶς, σπελίς.

Ἀντὶ δὲ τοῦ ω μεγάλου, τὸ ο μικρόν. ὥρα, ὅρα. ὠτφλὴ, ὀτφλή. συγκόπτουσι δὲ καὶ τὰ σύνθετα τοῦ ὀνόματος, διπλασιάζοντες τὰ ἄφωνα, ὡς τὸ κάτασσεσεν ἀντὶ τοῦ κατέπεσεν. καὶ καθδὴ ἀντὶ τοῦ κατὰ δὴ, καὶ κάββαλεν ἀντὶ τοῦ κατέβαλεν.

Βαρυτονοῦσι δὲ οὐ μόνον τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄρθρα, ὅταν ὀνόματος τάξεν ἐπέχουσιν. ὁ σος, ὅσ. ἡ σὴ, ἥσι, τὸ σόν, τόν.

Ωσαύτως δὲ καὶ τὰ δισύλλαβα ὀξυτόνως παῦ ἡμῖν λεγόμενα ἀνζὶ βαρυτονοῦσι σόφος, κάλος, ὄξυς, βράδυς, βάρυς, λεῦκος, βῶμος, θῦμος, πάχυς, σκλῆρος, χῶλος, καὶ τὰ ὅμοια.

Τὴν δὲ εἰς ες κλιτικὴν τοῦ εἰς ης ὀνοματος δίχα τοῦ σ προφέρουσι. σώκρατες. σώκρατες. Ἀριστόφανες, ἀριστόφανες. δημόσθενες, δημόσθενε. καὶ τοῦ γενικῶν δὲ τοιούτων τὸ σ ἀφαιροῦσι, σωκράτου, δημοσθένους, σοφοκλέους λέγοντες.

Αντὶ αἰτιατικῆς τῆς δοτικὴν παραλαμβάνουσιν ἐν τοῖς πλειθυντικοῖς, τοῖς ἀνθρώποις ἀντὶ τοῦ τοὺς ἀνθρώπους. τοῦς δὲ ποιοῦσι διὰ τὸ χρῆσθαι ἀνζοῦς τοῦ ι, ἀντὶ τοῦ υ τῆς δὲ αἰτιατικὴν τοῦ πλήθυντικῶν προφέρεσι, τὸ ους ἀντὶ τοῦ ους λαμβάνοντες. ἰοὺς ἀνθρώπους, ἰοὺς ἵππους.

Τὰ ἀπαρέμφατα ἐκμάτα τὰ εἰς ειν καταλήγοντα, ἀνζὶ διὰ τοῦ ην ἐκφέρεσι βαρυτονοῦντες, φιλεῖν, φίλην. καλεῖν, κάλην. φρονεῖν φρόνην.

Τὰ δὲ παῦ ἡμῖν λήγοντα εἰς αν, ἀνζὶ εἰς αις μεταβάλλουσι. γελᾶν, γελᾶις. πεινᾶν, πεινᾶις.

Τὰ δὲ εἰς ουν καταλήγοντα ἀπαρέμφατα ἀυτοὶ διὰ τοῦ οις ἐκφέρουσιν. ὑφοῦν, ὑφοῖς. ὀρθοῦν, ὀρθοῖς. χρυσοῦν, χρυσοῖς.

Τὰ δὲ εἰς ω καταλήγοντα ἐκμάτα παῦ ἡμῖν, εἰς μι τρεῦσιν. οἷον νοῶ, νόημι. φιλῶ, φίλημι.

Οσοι δὲ μεζοχαὶ ὀξύτονοι εἰς ως καταλήγουσι, διὰ τοῦ ν παῦ ἐκείνοις ἐκφέροντες, καὶ βαρυζοῦντες. εἰρηνικώς, εἰρήνικων. νευικικώς, νευνίκων.

φυλάττουσι δὲ

Hi uertunt αι diphthongum in οι, ut ſomniũ, ſomnium.

Dualibus numeris hi utuntur minime, quem admodũ & romani, p ex his ſunt deducti.

Hi in ω definentibus datiuis non adſcribunt ι, ut Homero, & ſapienti.

Martis ος per ο paruum flectunt.

Extractiones ι, non ſolum Aeolenſium ſunt ſed & atticorum, & Dorienſium. nam pro ſocijs, ſocijs dicunt.

Hi omneis conſonantes geminant in breuibus. ut dic, & uetus. & huiuſmodi,

Troianis & mulieribus cõmune, hi Troianis & mulieribus ſcribũt. & his ſimilia.

In ου definentes genitiuos per ευ proferũt. æacidæ enim Ionice, & æacidę attice. æacidæ aiũt Aeolenſes ſcribunt. quod non, pnũciatur ι, pnũciare conſueuerunt in ſecunda & tertia perſona, ut clamas, clamas. ridet, ridet. pro ξ, κσ proferunt. hoſpes, hoſpes. & p ψ, πσ. pelops, pelops. & pro κ, ε uel α, quod commune eſt etiam Dorienſibus.

Et κ tum in ε uertunt. ut Mars, mars. tum in α ut, Hecubã, bã. portã, tam. cogitationem, nem. aurorã. ram. deceptionẽ, nem, iniuria, afficere, pro iniuria afficere.

Pro θ, φ. contunditur, contunditur.

Pro duobus ππ duo ασ. incidere, incidere.

Pro σ, τ. tu, tu. in te, in te.

Pro τ, π. ſtolam, ſtolam. miſſus, miſſus.

Pro ω magno ο paruũ. hora, hora. cicatrix, cicatrix. Concidunt & cõpoſita noĩa, geminantes mutas, ut decidit, pro decidit. & ſecundum autem, pro ſecundum autem. & deiecit pro deiecit.

Penultima acuta dicunt nõ ſolum nomina, ſed & articulos, ſi nominum ordinem habeant. tuus. tuus. tua, tua. tuum, tuum.

Eodem autem modo & diſſyllaba, quę apud nos acuunt ultimam, ipſi grauitonant. ſapiens, pulcher, acutus, tardus, grauis, albus ara, animus, aſp, durus, claudus, & ſimilia.

In ης uocatiuum nominũ in ης abſque σ proferunt, Socrates, Ariſtophanes, Demoſthenes. Et a genitiuis caſibus σ auferunt. Socratis, Diomedis, Sophoclis dicentes.

Pro accuſatiuo datiuum accipiunt in pluralibus, hominibus, pro homines. hoc autẽ faciunt, quia utuntur ι pro υ.

Accuſatiuum pluralium proferunt, ους pro ους accipientes, homines, equos.

Infinita uerba in ειν definentia, ipſi per ην efferunt penultimam acuentes. amare, amare. uocare, uocare. ſapere, ſapere.

Quę apud nos deſinunt in αν, ipſi in αις transferunt, ridere, ridere. eſurire, eſurire.

In ουν finientia infinita, ipſi per οις efferunt. exaltare, tare. corrigere, gere. inaurare, re.

In ω terminantia uerba apud nos, in μι faciũt ut intelligo, intelligo. amo, amo.

Quæcũq; participia quæ ultimam acuunt, in ων terminant, per ν apud illos efferuntur, & acuunt penultimam. fatus, qui intellexit. ſeruant

φυλάττουσι δὲ καὶ τὰς ἀπὸ τούτου κλίσεις ἀναλόγως τῇ καταλήξει.

Λέγεται δὲ παῦ αὐτοῖς ὁ ἔρως ἔρος. καὶ ὁ γέλως, γέλος. καὶ κλίνουσιν αὐτὰ ὁμοίως τοῖς εἰς ος λήγουσι κυρίοις ὀνόμασι.

Τὸ ἐγὼ πτῶσιν, ἐγῶν λέγουσι.

Καὶ ἐμοὶ, ἐμοῦν.

Τὸ σὺ τὸ, ὁμοίως τοῖς δωριεῦσι λέγουσι.

Καὶ τὸ ἡμῖν, ἄμμιν.

Ἡμῖς ἄμμις.

Τὸ ἐνθάδε τῆδε.

Τὸ ἄλλοσε, ἑτέρωσε.

Τὰ χείρονα, χείρ ἔξονα. τὸ ἐπαινῶ αἴνημι.

Τὰ ἱμάτια, ἱμμαία.

Η μία ἴα. Η ψῆφος, ψάφαξ.

Τὸ ἔστρωτς, ἐστόρητς.

Οὗ δὲ μέσον δύο φωνήεντοῦ τιθᾶσι τὸ υ, ἀὴρ γὰρ ἀὴρ λέγουσι.

Καὶ ἑωσφόρος.

Οτε δὲ σύμφωνόν ἐστι. μεταξὺ οὐκ ἔτι.

Καὶ ταῦτα μὴν πᾶσι τοῦ διαλέκτου λέλεκται μοι κατὰ τὸ δυνατόν. ἴσως δὲ καὶ ἑτέρά τις σκεπῶν ἀκριβῶς εὑρήσει διαφέροντα ταύταις.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝ ΛΕΞΕΩΝ, ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ.

Α τοῦ λέξεων πάθη εἰς δύο γενικώτατα διαιροῦντες, ποσόν τε καὶ ποιόν. καὶ τὸ μὲν ποσοῦ εἴδη, ἐνδεια, καὶ πλεονασμός.

τὸ δὲ ποιοῦ, μετάθεσις, καὶ μετάληψις. ἀμφοτέρων δὲ ὁμοῦ συνελθόντων, τμῆσις γίνεται.

ἔστι δὲ ὡς ἐν περιπαίσῳ ἐπῆν,

πάθη πέντε. πλεονασμός.

ἔνδεια. μετάθεσις.

μετάληψις. τμῆσις.

ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΣ.

Πλεονασμὸς μὲν οὖν, ἐστὶ περισσότης χρόνων ἢ χρόνου στοιχείου, ἢ στοιχείων.

ΕΝΔΕΙΑ.

Ενδεια δὲ ζοῦναντίον, χρόνου, ἢ χρόνων στοιχείου, ἢ στοιχείων ἐλάττωσις.

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ.

Μετάθεσις δὲ, ἐστὶ στοιχείου μετακίνησις ἐκ τῆς ἰδίας ἕξεως ἐφ' ἑτέρας. οἷον, δεκτὸς, ἀντὶ δρακτά.

κραδία, ἀντὶ καρδία. κάρτος, ἀντὶ κράτος.

καλῆς δὲ καὶ ἐναλλαξις, καὶ ὑποθέσις.

ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ.

Μετάληψις δὲ, ἐστὶ στοιχείου μετακίνησις. οἷον.

ἀπεδανὸς ἀντὶ ἀπεδανός.

ἀιμητότης, ἀντὶ ἀιμοτότης.

ΤΜΗΣΙΣ.

Τμῆσις δὲ

ſeruãt autem & horum declinationes proportionabiliter deſinentię.

Dicitur apud eos amor, amor. riſus, riſus. & flectunt ea, quemadmodum quæ in ιν ος deſinunt propria nomina.

Ego circunflectunt, ego dicentes.

Et mei duo, mei duo.

Tu, tu. ſicut Dores dicunt.

Et nobis, nobis.

Nos, nos.

Hic. hic.

Alio, alio.

Peiora, peiora. laudo, laudo.

Veſtes, ueſtes.

Vna, una. ſuffragium, ſuffragium.

Stratum eſt, ſtratum eſt.

Hi in medio duarum uocalium ponunt κ, aër enim aër dicunt.

Aurora, aurora.

Cum uero conſonans eſt media, non etiam.

Et hęc de dialectis dicta ſunt mihi pro uiribus. forte & alia quiſpiam indagans accurate inueniet q̃ his ſunt anteponenda.

FINIS.

DE PASSIONIBVS DICTIONVM EX IIS QVAE GRAMMATICI TRYPHONIS.

Ictionũ paſſiones in duo generaliſſima diuidũtur, quantitatemque & qualitatem. & quidem quantitatis ſpecies, defectus & ſuperabundantia, ſed qualitatis. tranſpositio & trãſſumptio. Ambobus aut ſimul conuenientibus ſectio fit. Sunt autem ut ſummatim dicam, paſſiones quinq; ſuperabundantia defectus. tranſpositio, tranſſumptio. ſectio.

SVPERABVNDANTIA.

Supabũdantia igitur eſt ſuperfluitas tẽporũ, uel temporis elementorum uel elementi.

DEFECTVS.

Defectus autem contrà temporis uel tẽporũ elementi uel elementorum diminutio,

TRANSPOSITIO.

Tranſpositio autem eſt elementi mutatio ex ꝓprio ordine ad alterius ordinis, ut facta, pro facta, & cor pro cor, fortitudo, ꝓ fortitudo. uocat aũt & imutatio & ſuppoſitio,

TRANSVMPTIO.

Tranſſumptio autem eſt elementi mutatio. ut debilis pro debilis. ſanguipotor, ꝓ ſanguipotor.

SECTIO.

Τμῆσις δὲ, ἐστὶ σωθέντος λέξεως ἀνάλυσις εἰς δύο λέξεις. οἷον, ἄκρα πόλις, ἀντὶ ἀκρόπολις.

Τούτων δὲ τῶν πέντε παθῶν τὰ μὲν, εἰς ἴδιον τίμενος, ἤ, τε πλεονασμὸς, καὶ ἡ ἔνδειξις. τὰ δὲ λοιπὰ, εἰσὶν ἄτμητα. Τοῦ δὲ πλεονασμοῦ ἴδιόν ἐστιν ἐνέα. Πρόθεσις. Ἀναδίπλωσις. Ἔκτασις. Ἐπέκτασις. Διαίρεσις. Παρένθεσις. Διπλασιασμός. Παρέμπτωσις, καὶ προχηματισμός.

Τῆς δὲ ἐνδείας ἴδιόν ἐστιν ἐννέα.

Ἀφαίρεσις. Ἄρσις. Συστολή. Συγκοπή. Συναλοιφή. Ἔλλειψις. Παρέλλειψις. Ἐκθλίψις, καὶ ἀποκοπή. Ἀντίκειται οὖν πρόθεσις μὲν, ἀφαιρέσει. Ἀναδίπλωσις δὲ, ἄρσει.

Ἔκτασις, συστολῇ: Ἐπέκτασις, συγκοπῇ. Διαίρεσις, συναλοιφῇ. Παρένθεσις, ἐλλείψει. Διπλασιασμός. παρελλείψει. Παρέμπτωσις, ἐκθλίψει. Προχηματισμός, ἀπροκοπῇ.

ΠΡΟΣΘΕΣΙΣ.

Πρόσθεσις μὲν οὖν, ἐστὶ προσθήκη στοιχείου κατ' ἀρχὴν τῆς συλλαβῆς. οἷον, ἀσφίς, ἀντὶ σφίς. ἀσαχυς, ἀντὶ σάχυς. θαμὰ, ἀντὶ ἅμα.

ΑΝΑΔΙΠΛΩΣΙΣ.

Ἀναδίπλωσις δὲ, ἐστὶν ἡ τοῦ πρώτου ἢ δευτέρου συλλαβῶν διὰ τοῦ ἀνάου συμφώνου ἢ ἀντιστοίχων ἐπαλληλου ἐπιφορά. γίνεται δὲ ἐπὶ ῥημάτων, καὶ μεθοχῶν. καὶ ὀνομάτων. πλεονάζει δὲ πρός τε ἕωσι καὶ ἀπολεῖσιν. οἷον, μεμάμωσιν, ἀντὶ μάμωσι. λελάχωσιν, ἀντὶ λάχωσιν. ἀπαρτηρὸς, ἀντὶ ἀπηρός. ἐπήτυμον, ἀντὶ ἔτυμον.

ΕΚΤΑΣΙΣ.

Ἔκτασις, ἐστὶν ὅταν τὰ συστελλόμενα δίχρονα ἐκταθῇ, ἢ τὰ βραχέα εἰς τὰ μακρὰ ἀντίστοιχα ἀντῶν μεταθῇ. οἷον καλὸς, καλῶς. κόρη, κώρη.

ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ.

Ἐπέκτασις ἐστὶ πλεονασμὸς συλλαβῆς κατὰ μέσον ὁμοτόνου, ὅταν μὴ γενικὸν ἡ ἀπαρέμφατον κωλύσῃ. οἷον, εὐτυχέον ἀντὶ εὐτυχον. ἀδελφός, ἀντὶ ἀδλφός. πολεμήια, ἀντὶ πρλέμια.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.

Διαίρεσις, ἐστὶ συλλαβῆς ἀνάλυσις, ἢ διάτασις εἰς δύο. τὸ δὲ πάθος ἰώνων, καὶ θεσσαλῶν. οἷον, παΐς ἀντὶ παῖς. κοίλον, ἀντὶ κοῖλον. βέλεος, ἀντὶ βέλεος.

ΠΑΡΕΝΘΕΣΙΣ.

Παρένθεσις, ἐστὶ προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον, ὃν ποιοῦντος συλλαβήν. οἷον, πνείοντες, ἀντὶ πνέοντες. κφνὴ, ἀντὶ κενή. νοῦσος, ἀντὶ νόσος. ξένος, ἀντὶ ξενος. ἐλκλυθὼς, ἀντὶ ἐλκλυθώς. τὸ δὲ πάθος ἰώνων.

ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ.

Διπλασιασμὸς, ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου προσθήκη κατὰ μέσον, οὐκ ἀποτελοῦντος συλλαβήν. οἷον, ὅτι, ἀντὶ ὅτι. ἄλλλον, ἀντὶ ἄλλον. μέσσον ἀντὶ μέσον. ἔννεπε, ἀντὶ ἔνεπε. ὁπποτε, ἀντὶ ὁπότε, τὸ δὲ πάθος ἰώνων.

ΠΑΡΕΜΠΤΩΣΙΣ.

Παρέμπτωσις, ἐστὶ προσθήκη συμφώνου κατὰ μέσον, ὃν ἀποτελοῦντος συλλαβήν. οἷον, πόλις ἀντὶ πόλις. πόλεμος, ἀντὶ πόλεμος.

ΠΡΟΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ.

Προχηματισμὸς, ἐστὶ προσθήκη συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. ἐστὶ δὲ τῶν τεσσάρων διαλέκτων ἴδιον. οἷον, λόγοισιν, ἀντὶ λόγοις. μούσαισιν ἀντὶ μούσαις.

προσώπα[α,

Sectio autē est compositi ſermonis reſolutio in duas dictiones, ut alta ciuitas pro alticiuitas. harū antē quinq; paſſionū aliquē in ſpecies ſecantur. Et ſupabundantia & defectus. aliquē uero ſunt inſecabiles. Sed ſupabundantię ſpecies ſunt nouem. Additio, geminatio, productio, porrectio, diuiſio, interpoſitio, duplicatio. Parēptoſis & ,p ſchematiſmus. Sed indigentiæ ſpecies ſunt
01 nouem. Aphæreſis. Arſis, Syſtole. Syncope. Synalœpha. Ellipſis. Paralipſis, Ecthlipſis, & Apocope. Aduerſatur igitur additio quidem aphæreſi. Geminatio autē arſi. productio ſyſtolæ. porrectio ſyncopæ. diuiſio ſynalœphœ. interpoſitio defectui. duplicatio parellipſi. Paremptoſis ecthlipſi. proſchematiſmus apocopæ.

ADDITIO.

Additio igitur eſt additio elementi in principio ſyllabæ. ut uua paſſa pro uua paſſa, ſpica pro ſpica. ſimul pro ſimul.

GEMINATIO.

Geminatio autem eſt primarum uel ſecundarum ſyllabarum per caſdem cõſonãtes uel ſil'es alterna ,platio. fit autē in aduerbijs & ,pticipijs & noibus. abundat aūt apudq; Ionas & æoles ut laboraſſent ,p laboraſſent. accidiſſent pro accidiſſent. conuitiatorius, pro conuitiatorius. uerum, pro uerum.

PRODVCTIO.

Productio eſt quando correptæ bitemporeę Producuntur, uel breues in lõgas ſil'es earę mutant, ut bonus, bonus. puella, puella.

EPECTASIS.

Epectaſis eſt ſuperabundãtia ſyllabæ in medio eiuſdē accētus, cũ nõ gñalis obſeruatio prohibeat. ut munitũ pro munitum, frater pro frater, bellica pro bellica.

DIAERESIS.

40 Diæreſis eſt ſyllabę reſolutio uel diſiunctio in duo. Sed paſſio Ionum & Theſſalorũ. ut puer pro puer, cauum pro cauum, ſagitta pro ſagitta.

PARENTHESIS.

Parentheſis eſt additio uocalis in medio nõ facientis ſyllabam, ut ſpirantes pro ſpirantes, uacua pro uacua. morbus pro morbus. hoſpes, pro hoſpes. ueniens pro ueniens. ſed paſſio Ionum.

50 DIPLASIASMVS.

Diplaſiaſmus eſt eiuſdem conſonantis additio in medio non efficientis ſyllabã. quoniam pro quoniam, ſatis pro ſatis, medium pro medium, dic pro dic, quando pro quãdo. ſed paſſio Ionum.

PAREMPTOSIS.

Paremptoſis eſt additio conſonãtium in medio non perficientium ſyllabam, ut ciuitas pro ciuitas, bellum, pro bellum.

PROSCHEMATISMVS.

60 Proſchematiſmus eſt additio ſyllabæ in fine Eſt autem quatuor linguarum proprius, ut uerbis pro uerbis. muſis pro muſis.

,ſonæ

πρεσώπα[α. ἀντὶ πρόσωπα. ἐγὼν, ἀντὶ ἐγώ. λειπ[ον δὲ καὶ πρὸς ἐνδείας.

ΕΝΔΕΙΑ.

Ἔνδεια, ἐστὶν ἀφαίρεσις κατ' ἀρχὴν στοιχείου. οἷον ὀρ[ὴ, ἀντὶ ἑορ[ή. αἴα, ἀντὶ γαῖα. κῆνος, ἀντὶ ἐκῆνος. τὸ δὲ πάθος ἰώνων.

ΑΡΣΙΣ.

Ἄρσις, ἐστὶν ἀπόβολὴ κατ' ἀρχὴν τῆς ἀναδιπλωμένης συλλαβῆς. οἷον βλῆδος, ἀντὶ βιβλῆδος. δίχθαι, ἀντὶ διδίχθαι. βλήμενος, ἀντὶ βιβλημένος.

ΣΥΣΤΟΛΗ.

Συστολὴ ἐστὶν ὅλων τῶν ἐκ[τενόμενα δίχρονα συστολῇ ἢ τὰ μακρὰ, ἢ τὰ βραχέα ἀντίστοιχα ἀντῶν με[αθῇ. οἷον φυσίζοος, ἀντὶ φυσίζωος. ξερὸν, ἀντὶ ξηρόν.

ΣΥΓΚΟΠΗ.

Συγκοπὴ ἐστὶν ἀποβολὴ συλλαβῆς κ[τὸ μέσον. οἷον κάμορος, ἀντὶ κακόμορος. δόσκιον, ἀντὶ δασύσκιον.

ΣΥΝΑΛΟΙΦΗ.

Συναλοιφὴ ἐστὶ δύο συλλαβῶν κα[τὰ φωνήεν[τος ἕνωσις κα[ὰ κοινὴν τόνων. γίνε[αι δὲ κατὰ [ό]πους ἑπτά. ἁπλοῦς μὲν, [δύ]ο. κα[ὰ θλίψιν. κα[ὰ κρᾶσιν. κα[ὰ συναίρεσιν. συνθέ[τους δὲ τέσσαρας. κατὰ θλίψιν, καὶ κρᾶσιν. κα[ὰ θλίψιν, καὶ συναίρεσιν. κα[ὰ κρᾶσιν, καὶ συναίρεσιν. κα[ὰ θλίψιν, καὶ κρᾶσιν, καὶ συναίρεσιν. κα[ὰ θλίψιν, ἐσ' ἐμὲ, ἀντὶ ἐπὶ ἐμέ. κατὰ κρᾶσιν, τἀμὰ, ἀντὶ τὰ ἐμά. κατὰ συναίρεσιν, νηρῇδες, ἀντὶ νηρηΐδες. κα[ὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν, κἀγὼ, ἀντὶ καὶ ἐγώ. κα[ὰ θλίψιν καὶ συναίρεσιν, ἐμοῦ πρόθυμος, ἀντὶ ἐμοῦ ὑποθυμίνεος. κα[ὰ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, ὦπόλων, ἀντὶ ὁ ἀπόλων. κα[ὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, ἐν τῇθιοπία, ἀντὶ ἐν τῇ ἀιθιοπίᾳ.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ.

Ἔλλειψις, ἐστὶν ἀποβολὴ φωνήεν[τος κα[ὰ μέσον, ὃν ποιοῦν[τος συλλαβήν. ἀμύξαι, ἀντὶ ἀμύξαι. γεραὸν, ἀντὶ γεραιόν.

ΠΑΡΕΛΛΕΙΨΙΣ.

Παρέλλειψις, ἐστὶν, ὅταν ἐν[τῇ τοῦ διπλασιά[ομένων συμφώνων παραλείπε[αι. κάλλιον, ἀντὶ κάλλιον. θᾶττον, ἀντὶ θᾶττον.

ΕΚΘΛΙΨΙΣ.

Ἐκθλίψις, ἐστὶν ἀποβολὴ ἑνὸς συμφώνου, ἐν[ὸς τ πρώ[ης ἢ, τελευ[αίας συλλαβῆς, ὃν ποιοῦν[ος συλλαβήν. σκῆπτρον, ἀντὶ σκῆπτρον.

ΑΠΟΚΟΠΗ.

Ἀποκοπὴ, ἐστὶν ἀφαίρεσις συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον, δῶ, ἀντὶ δῶμα, ἀπόλλω, ἀντὶ ἀπόλλωνα. προσφδῶ, ἀντὶ προσφδῶνα.

ΠΕΡΙ

perſonæ pro perſonæ. ego pro ego. Dicendum autem de defectu.

DEFECTVS.

Defectus eſt ablatio in principio elementi ut feſtum pro feſtum, terra pro terra, ille pro ille, Sed hec paſſio Ionum.

ARSIS.

Arſis eſt abiectio in principio geminatę ſyllabæ, ut iaci, pro iaci. ſuſcipi, pro ſuſcipi. uulneratus. pro uulneratus.

SYSTOLE.

Syſtole eſt quãdo ,pductæ bitēporeæ corripiuntur, uel longæ, uel breues earũ mutãtur, ut alma pro alma, aridũ pro aridum.

SYNCOPE.

Syncope eſt abiectio ſyllabæ in medio, ut infelix pro infelix. opacum ,p opacum.

SYNALOEPHE.

Synalœphe eſt duar; ſyllabarum ad uocalē unio abiectione tonor;. Fit aūt per modos ſeptē; Simplices quidē tris, ,p eliſionē. ,p craſin. ,p ſynæreſin: Cõpoſitos aūt ,tuor. per eliſionem & craſin. Per eliſionem & ſynæreſin. per craſin & ſynæreſin. per eliſionē & craſin & ſynæreſin. Per eliſionē, aduerſum me, ,p aduerſum me. per craſin, mea ,p mea. per ſynæreſin, nereides pro nereides. per eliſionem & craſin, & ego, pro et ego. per eliſionem & ſynæreſin, me ſubit pro
30 me ſubit. per craſin & ſyngreſin æpolus ,p æpolus. per eliſionem & craſin & ſynæreſin, in æthiopia pro in æthiopia.

ELLIPSIS.

Ellipſis eſt abiectio uocalis in medio nõ facientis ſyllabam, cruentare pro cruentare, ſenem pro ſenem,

PARELLIPSIS.

Parellipſis eſt quando una aliq; geminatarũ conſonantium omittitur, pulchrius pro
40 pulchrius. citius pro citius.

ECTHLIPSIS.

Ecthlipſis eſt abiectio unius conſonantis inter primam & ultimam ſyllabam non facientis ſyllabam, ſceptrum pro ſceptrum.

APOCOPE.

Apocope eſt aphæreſis ſyllabæ in fine, ut domus pro domus. Apollinem pro Apollinem. Neptunũ pro Neptunum.

50 ▲ 4 DE

ΠΕΡΙ Α

ΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

ΖΩ. ὅθεν ἀόριστος πρῶτος ἄσθην, καὶ ἀάσθην.

Ἀγαμαι. μέλλων, ἀγάσομαι. ἀόριστος πρῶτος, ἠγάσθην. μέσος ἀόριστος, ἠγασάμην.

Ἄγω μέλλων, ἄξω. ἀόριστος Λεύτερος, ἦγον, καὶ ἀπιθῶς, ἤγαγον. παρακείμενος, ἦχα, καὶ ἀπιθῶς ἀγήοχα.

Ἀγορύνω. μέλλων, ἀγορύνσω. ἀόριστος ἠγόρευσα. παρακείμενος, εἴρηκα, ἀπὸ τῆς εἴρω.

Ἄδω. μέλλων, ἄσω. ἀόριστος, ἦσα.

Αἱροῦμαι μέλλων, ἀρήσομαι. παρακείμενος, ἥρημαι. ἀόριστος, ἡρέθην. μέσος ἀόριστος β, εἱλόμην ἀπὸ, τοῦ ἕλομαι

Αἴρω. ὦ. μέλλων ἀρῶ. ἀόριστος β. ἆορον

Αἰσθάνομαι. μέλλων αἰσθήσομαι, παρακείμενος, ἤσθημαι. μέσος ἀόριστος ἠσθόμην, καὶ αἰσθόμαι. αἰσθοῦμαι.

Ἀκμάζω. παρατατικὸς, ἤκμαζον. καὶ πλέον ὁ. μέλλων, ἀκμάσω. παρακείμενος, ἤκμακα. ἀόριστος Λεύτερος ἤκμασον, ἀπὸ τοῦ ἀκμάζω ἀκμάσω.

Ἀνοίγω. μέλλων ἀνοίξω. ἀόριστος ἀνέῳξα ἀπιθῶς.

Ἀπεχθάνομαι. μέλλων ἀπεχθήσομαι. παρακείμενος, ἀπήχθημαι. μέσος ἀόριστος, ἀπηχθόμην καὶ ἀπεχθόμαι, οῦμαι.

Αὐξάνω. καὶ ἤυξω. μέλλων αὐξήσω, ὡς ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ θέματος τοῦ αὐξέω. ὦ. ἀόριστος πρῶτος, ἠύξησα. καὶ αὐξάνω. παρατατικὸς, ἠύξανον.

Ἀλόω ὦ. ἀόριστος Λεύτερος, εἷλον. ἀπὸ τοῦ ἕλω. ἡ μεταχή, ὁ ἁλοὺς, τῆς ἁλόνς.

Ἀμφίεμαι, καὶ ἀμφιάννυμαι. μέλλων ἀμφιέσω.

Ἀνεγνώσκω. παρατατικὸς, ἀνεγίνωσκον μόνον. μέλλων, ἀναγνώσομαι. παρακείμενος, ἀνέγνωκα. ἀόριστος Λεύτερος, ἀνέγνων, ἀπὸ τοῦ ἀναγνῶμι. καὶ ἀναγνόω, ἀναγνῶ.

Ἀναζευγνύω. μέλλων, ἀναζεύξω.

Ἀνακράζω. μέλλων, ἀνακράξω μέσος παρακείμενος, ἀνακέκραγα. ἀόριστος Λεύτερος, ἀνέκραγον.

Ἀναπνέω. μέλλων, ἀναπνεύσω. ἀόριστος ἀνέπνευσα, ἀπὸ τοῦ ἀναπνέω παλαιοῦ.

Ἀναῤῥιγνόω, καὶ ἀναῤῥίγνυμι. μέλλων, ἀναῤῥίξω, ἀπὸ τοῦ ἀναῤῥίγω.

Ἀνασσάω. ῶ μέλλων ἀνασσάσω.

Ἀλίσκομαι. μέλλων πρῶτος, ληφθήσομαι, ἀπὸ τοῦ λήσομαι λήψομαι, ἐλήφθην. ἀόριστος β, ἕαλον, ἀπὸ τοῦ ἁλόω ῶ.

Ἀπαιτέω μαι. ἀόριστος, ἀπαιτησάμην.

Ἀπόχρη. μέλλων ἀπρχρήσει. ἀόριστος, ἀπέχρησε.

Ἀφίημι. μέλλων, ἀφήσω. ἀόριστος ἀφῆκα.

Ἀντιστρέφω. μέλλων, ἀντιστρέψω. μέσος παρακείμενος, ἀντέστροφα.

Ἀναπτάννυμι, καὶ ἀναπτέτανυμι. μέλλων, ἀναπτάσω, ἀπὸ τοῦ ἀναπτάω, ἀναπτῶ.

Ἀπέχω. μέλλων ἀφέξω. διότι ὁ ἕξω δασύνεται. πέπτωκε ὡς εἰς φ. παρακείμενος, ἀπέχηκα. ἀόριστος Λεύτερος, ἀπέσχον, ἀπὸ τοῦ ἀπρχέω, ἀπρχῶ.

Ἀῤῥάω ῶ. ὅθεν ἀόριστος πρῶτος, ἀπέῤῥα.

Ἀποδύνω, καὶ ἀποδύνυμι. μέλλων ἀποδύσω, ἀπὸ τοῦ ἀποδύσω.

Ἀπολέω

DE A

NOMALIS VERBIS PER ORDINEM LITERARNM.

PRINCIPIVM A.

Icco unde aor, primus sic catus fui, & ficcatus fui.

Miror. futurũ, mirabor, aor. primus miratus fui medius aor. miratus fui.

Ago. futurũ, agã. aoristus secundus, egi, & attice egi. Præteritum perfectũ egi. & attice egi.

Dico. futurum dicam. aoristus dixi. præteritum perfectum dixi, & dico.

Cano. futurum, canam. aoristus cecini.

Eligo. futurum, eligam. præteritum perfectum elegi. aoristus, elegi. medius aoristus secundus elegi. ab eligo.

Capio, capio, futurum, capiam.

Sentio. futurũ, sentiã, præteritũ perfectũ, sensi, medius aoristus, sensi. & sentio, sentio.

Pecco. p̃teritũ impfectũ peccabã, & plus minime. futurũ, peccabo. p̃teritũ pfectũ, peccaui. aorist. secundus, peccaui, à pecco, pecco,

Aperio. futurũ, aperiã. aorist. aperui attice,

Odio sum. futurum, odio ero. præterium pfectum, odio fui. medius aoristus, odio fui. & odio sum, odio sum.

Augeo & augeo. futurũ augebo. tanq̃ ab antiquo themate augeo, augeo. aori. primus auxi, & augeo. ptm̃ imperfectũ augebam.

Capio, capio. aoristus secundns cepi, à capio participium, hic captus, capti.

Induo, & induo. futurum, induam.

Lego, p̃teritum impfectũ, legebã solũ. futurũ legã. præteritum perfectum, legi. Aoristus secundus, legi. à lego. & lego, lego.

Moueo castra. futurum, mouebo castra.

Exclamo. futurũ, exclamabo, mediũ p̃teritũ pfectũ exclamaui. aori secũdus exclamaui.

Respiro. futurum, respirabo, aoristus respiraui, à respiro antiquo.

Rescindo & rescindo. futurum, rescindam, à rescindo.

Euello. futurum, euellam.

Capior. futurũ primũ, capiar, à capior capiar captus fui. aor. sec. captus fui, à capio capio.

Renuo. aoristus, renui.

Sufficit. futurum, sufficiet. aoristus, suffecit.

Dimitto. futurum, dimittam. aoristus dimisi.

Conuerto futurum, conuertam. mediũ præteritum perfectum conuerti.

Explico & explico. futurum, explicabo, ab explico, explico.

Recipio. futurum, recipiã. q̃m̃ habebo aspiratur, mutatur π in φ. ptm̃ pfectum recepi. aoristus secundus, recepi, à recipio, recipio

Aufugio, aufugio. unde aor. primus aufugi.

Ostendo & ostendo. futurum, ostendo, ab ostendo.

Perdo,

Ἀπολέω ῶ. μέλλων, ἀπολέσω. παρακείμενος, ἀπώλεκα. καὶ ἀπιθῶς, ἀπόλωλεκα. καὶ ἀπόλλω, ἀπολῶ, ἀπῶλα. καὶ ἀπιθῶς, ἀπόλωλα. καὶ ἀπολλύω, καὶ ἀπόλλυμι.

Ἀποσβεννύω, καὶ ἀποσβέννυμι. μέλλων, ἀποσβέσω. ἀόριστος Λεύτερος, ἀπέσβεσα.

Ἀποτέμνω. μέλλων, ἀποτέμῶ, καὶ ἀποτμήσω. ἀόριστος Λεύτερος, ἀπέτεμον.

Ἀποτάσσω. μέλλων. ἀποτάξω.

Ἀπαυράω ῶ. ἀόριστος ἀπηύρα.

Ἀποσυφιλίζω. μέλλων, ἀποσυφιλίξω.

Ἀποκλαίω. μέλλων, ἀποκλαύσω, ἀπὸ τοῦ κλάω παλαιοῦ.

Ἀρίσκομαι. μέλλων, ἀρέσομαι, καὶ ὁ ἀπρόσωπον, ἀρέσκει. παρατατικὸς, ἤρεσκε.

Ἀτίζω. μέλλων. ἀτίξω.

Ἀφικνοῦμαι. μέλλων, ἀφίξομαι. παρακείμενος, ἀφῖγμαι. μέσος ἀόριστος, ἀφικόμην.

Ἀφίπταμαι. ἀόριστος. ἀπεπτάμην. μέσος ἀόριστος, ἀπεπτάμην.

Ἀχθομαι. μέλλων, ἀχθέσομαι. ἀόριστος πρῶτος, ἠχθέσθην.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β.

Βάλλω. μέλλων, βαλῶ. ἀόριστος ἔβαλον. παρακείμενος βέβληκα, ἀπὸ τοῦ βλῶ, βλήσω.

Βλαστάνω, καὶ βλαστέω ῶ. ἀόριστος, ἔβλαστον.

Βόω, ῶ. μέλλων, βώσω.

Βούλομαι. μέλλων, βουλήσομαι. παρακείμενος, βεβούλημαι. ἐβεβουλήμην. ἐβουλήθην.

ΑΡΧΗ ΤΟΙ Γ

Γαμέω ῶ. μέλλων, γαμήσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔγημα.

Γίνομαι. μέλλων, γενοῦμαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐγενόμην.

Γήθω. μέλλων, γήσω. μέσος παρακείμενος, γέγηθα, καὶ γηθέω ῶ, γηθήσω.

Γηράσκω, καὶ γηράω ῶ. μέλλων, γηράσω.

Γρηγορέω ῶ. μέλλων, γρηγορήσω. μέσος παρακείμενος, ἐγρήγορα. ὑπρσυντέλικος, ἐγρηγόρειν.

Γίνομαι, καὶ γίγνομαι. μέλλων, γενήσομαι, ἀπὸ τοῦ γενέσθαι, ῶμαι. παρακείμενος, γεγένημαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐγενησάμην. μέσος ἀόριστος Λεύτερος, ἐγενόμην. μέσος παρακείμενος, γέγονα, ἀπὸ τοῦ γείνω, γενῶ.

Γινώσκω, γίνωσκον. καὶ πλέον ὁ. μέλλων, γνώσομαι. παρακείμενος, ἔγνωκα. ἀόριστος Λεύτερος, ἔγνων, ἀπὸ τοῦ γνέω ῶ, καὶ γνῶμι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ

Δαΐζω. μέλλων, δαΐξω. καὶ δαΐω, δαΐσω, δαΐζομαι.

Δάκνω, ἔδακον. μέλλων, δήξω. ἀόριστος Λεύτερος, ἔδαμον, ἀπὸ τοῦ δήκω.

Δαμάζω. μέλλων, δαμάσω.

Δαίω, μέλλων, δαύσω. ἀόριστος, ἔδαον.

Δῶ. μέλλων, δόσει. ἀόριστος, ἔδοσε.

Δῶ. παρατατικὸς, ἔδει. ἀπαρέμφατον, δοῦν.

Δέδω. μέλλων, δήσω. παρακείμενος, δέδεμα. ὑπρσυντέλικος, ἐδεδέκειν. μέσος παρακείμενος, δέδια. μέσος ὑπρσυντέλικος, ἐδεδίειν.

Δέω. μέλλων, δήσω, καὶ δήσω.

Δίεμαι. μέλλων, δλήσομαι. παρακείμενος, δεδίημαι, ἀπὸ τοῦ δεδίεμαι, οῦμαι.

Δίχομαι. μέλλων, δέξομαι. παρακείμενος, δέδεγμαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐδεξάμην.

Δέδια

Perdo, pdo. futurũ, perdã. ptm̃ perfectũ pdidi & attice perdidi. & perdo, perdam, perdidi. & attice perdidi. & perdo, & perdo.

Extinguo & extinguo. futurũ, extinguam, aoristus secundus extinxi,

Abscindo, futurũ, abscindam & abscindam. aoristus secundus, abscidi.

Extendo. futurum, extendam.

Priuo. aoristus, priuaui.

Amoueo. futurum, amouebo.

Deploro. futurũ, deplorabo, à ploro antiquo

Concilio. futurum, conciliabo, & impersole placet. præteritũ imperfectum, placebat.

Inhonoro. futurum, inhonorabo.

Peruenio. futurum, peruenią. præteritũ perfectum, perueni. medius aoristus, perueni.

Euolo. aoristus, euolaui. medius aoristus, euolaui.

Tristor. futurum, tristabor. aoristus primus, tristatus sum.

PRINCIPIVM VITA.

Mitto. futurum, mittam. aoristus, misi. præteritum perfectum, misi. à mitto. mitram.

Germino & germino. aoristus, germinaui.

Clamo. futurum, clamabo.

Volo. futurum, uolam. præteritum perfectũ, uolui, uolueram, uolui.

PRINCIPIVM GAMMA.

Duco uxorem, futurum, ducam uxorem. aoristus primus. duxi uxorem.

Gigno. futurum, gignam. medius aorist. primus, genui.

Lætor. futurum, lætabor. medium præteritũ perfectum, lætatus sum. & lætor, lætabor

Senesco & senesco. futurum, senescam.

Vigilo. futurũ, uigilabo. mediũ p̃teritũ pfectũ uigilaui. p̃teritũ plusquã perf. uigilaueram.

Fio, & fio. futurum, fiam, à fio. præteritum perfectum. factus sum. medius aoristus primus feci. medius aoristus secundus. factus sum, medium præteritum perfectum, factus sum, à gigno, gignam,

Cognosco, cognoscebam, & plus minime. futu. cognoscam. ptm̃ pfe. cognoui, aor. secũdus cognoui, à cognosco, sco. & sco.

PRINCIPIVM DELTA.

Diuido. futurum, diuidam, & scio, sciam. inquiro.

Mordeo, mordebam. futurum, mordebo. aoristus secundus, momordi à mordeo.

Domo, futurum, domabo.

Scio. futurum, sciam. aoristus, sciui.

Oportet. futurum, oportebit. aor. oportuit.

Oportet. præteritum imperfectum, oportebat. infinitum, oportere.

Timeo. futurũ, timebo. p̃teritũ pfe. timui, p̃teritũ plusquã pf. timuerã. mediũ ptm̃ pfe. timui. mediũ p̃teritũ plusquã pfe. timueram.

Ligo. futurum, ligabo, & ligabo.

Kogo. futurum, rogabo. præteritum perfectum, rogaui, à rogo, rogo.

Suscipio. futurum, suscipiam. p̃teritum perfectũ suscepi. medius aor. primus, suscepi.

Combussi

Δίδημι ἀπὸ τοῦ δίδω μέσος παρακείμενος.
Διαζωννύω, καὶ διαζώννυμι. μέλλων, διαζώσω, ἀπὸ τοῦ διαζέω, διαζῶ.
Διαλαγχάνω. ἀόριστος αὐτός, διέλαχον, ἀπὸ τοῦ διαλήχω.
Διδάσκω, διδάσκων. καὶ τὸν ὄν. μέλλων. διδάξω, ἀπὸ τοῦ διδάχω. ἀόριστος πρῶτος, ἐδίδαξα.
Διδράσκω. καὶ διαδιδράσκω. ἀόριστος πρῶτος, ἔδρα. καὶ ἀπέδρα.
Διαφθείρω. μέλλων, διαφθερῶ. μέσος παρακείμενος, διέφθορα.
Δοκέω ῶ. μέλλων, δόξω, ἀπὸ τοῦ δόκω. ἀόριστος πρῶτος, ἔδοξα. ὁ δὲ δεδόκηκα, ἀπὸ τοῦ δοκέω, δοκῶ.
Δράω ῶ. μέλλων, δράσω. παρακείμενος, δέδρασκα. ἀόριστος πρῶτος, ἔδρασα.
Δύνω, καὶ δύω, καὶ δύομι. μέλλων, δύσω. ἀόριστος δεύτερος, ἔδυν, ἀπὸ τοῦ δύομι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε.

Εἴω ῶ. μέλλων, ἱάσω. ἀόριστος, ἔκλασα.
Εἕρομαι, ἀπὸ τοῦ ἵζω, ἑδρεῦμαι. ἀόριστος δεύτερος, ἑδρόμην, ἀπὸ τοῦ ἑδρέμω.
Ἐγκαλέω ῶ. μέλλων, ἐγκαλέσω. παρακείμενος ἐγκέκληκα.
Ἐγείρω. μέλλων, ἐγερῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἤγειρα.
Ἐγχέω. μέλλων, ἐγχεύσω ἀπὸ τοῦ ἐγχεύω. ἀόριστος πρῶτος, ἐνέχεα. καὶ ἐνέχευα ἀοιλικῶς.
Ἔδω μέλλων, ἔδομαι. μέσος παρακείμενος οἶδα. ὑπερσυντέλικος, ἤδη. ὥφελε δὲ εἶναι εἴδειν. πίπτει δὲ ὁ ε εἰς ι, καὶ ὁ ι ὑπογράφεται.
Ἔπω ἀόριστος πρῶτος. καὶ εἶπον, ἀόριστος δεύτερος, ἀπὸ τοῦ ἔπω ἀοριστικοῦ.
Ἐπιστολέω. μέλλων ἐπιστολήσω ἀπὸ τοῦ στολεύω.
Ἐλεύθω. μέλλων, ἐλεύσομαι. μέσος παρακείμενος, ἦλυθα καὶ ἀττικῶς, ἐλήλυθα. ἀόριστος β. ἦλυθον, καὶ ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε.
Ἐρομαι. μέλλων. ἐρήσομαι. μέσος ἀόριστος, ἠρόμην.
Ἑζω. μέλλων, ἕσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔσσα.
Ἐπικαίω, καὶ ἐπικάω ἀττικῶς. μέλλων, ἐπικαύσω.
Ἕλω, ἕλων ἀόριστος δεύτερος εἷλον.
Ἐμμορα. μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μορέω ῶ. μέμορα, καὶ ἔμμορα, ἢ ἀπὸ τοῦ μείρω μερῶ, μέμορα, καὶ ἔμμορα.
Ἐμπίπτω. μέλλων, ἐμπεσοῦμαι. παρακείμενος ἐμπέπτωκα. ἀόριστος β. ἐνέπεσον.
Ἐμπρήσω. μέλλων, ἐμπρήσω.
Ἐμπράξω. μέλλων, ἐμπράξω.
Ἔολπα ἀπὸ τοῦ ἔλπω, μέσος παρακείμενος ἤλπικα, καὶ ἔολπα.
Ἐπαινέω ῶ. μέλλων, ἐπαινέσω. παρακείμενος, ἐπῄνηκα. ἀόριστος, ἐπῄνεσα.
Ἐρω. μέλλων, ἐρῶ. παρακείμενος, εἴρηκα.
Εὑρίσκω. μέλλων, εὑρήσω. παρακείμενος εὕρηκα. ἀόριστος δεύτερος, εὗρον, ἀπὸ τοῦ εὑρέω εὑρῶ.
Ἐῶ. μέλλων, ἐάσω. παρακείμενος, εἴακα. μέσος παρακείμενος, εἴασται ὑπερσυντέλικος, εἴειν.
Ἔχω. μέλλων, ἕξω. παρακείμενος, ἔσχηκα. ἀόριστος δεύτερος ἔσχον, ἀπὸ τοῦ σχέω ῶ. καὶ ὁ μὴ ἔχω φιλοῦντες. ὁ δὲ ἕξω λακωνικῶς εἰς λαφροφωνῶν τὸ ἕξω ἐπιρρήματος φιλεμένου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ζ.

Ζεύγνυμι, καὶ ζευγνύω. μέλλων, ζεύξω, ἀπὸ τοῦ ζεύγω.

Cõbussi à comburo mediũ præteritum pfe.
Discingo & discingo.futurum,discingam.à discingo,discingo.
Sortior.aoristus secũdus,sortitus sum,à sortior,
Doceo. docebã. & plus nequaquã. futurum, docebo,à doceo.aoristus primus docui.
Aufugio & aufugio.aoristus primus,aufugi & aufugi.
Corrumpo.futurum, corrumpam. medium præteritum perfectum,corrupi.
Existimo.existimo.futurum,existimabo, ab existimo.aoristus primus,existimaui. Sed existimaui,ab existimo,existimo.
Facio,facio.futurum,faciam. præteritũ perfectum,feci.aoristus primus,feci.
Subeo,& subeo,& subeo.futurum,subibo.aoristus secundus subij,à subeo.

PRINCIPIVM E.

Sino,sino.futurũ,sinam. aori. primus,siui.
Cucurri,à curro,curram. aoristus secundus, cucurri,à curro.
Criminor,criminor.futurũ,criminabor,preteritum perfectum,criminatus sum,
Erigo.futurũ,erigã.aoristus primus,erexi.
Infundo.futurũ,infundã ab infundo.aoristus primus,infudi & iufudi æolice.
Scio.futu.sciam.medium ptm̃ perf.sciui. ptm̃ plusquãperfectũ,sciuerã. debebat autẽ esse sciuerã. uertitur aũt ε in η & ι subscribit.
Dixi aoristus primus.& dixi,aoristus secundus,à dico inusitato.
Annauigo.fut.annauigabo à nauigo.
Venio.futurum,ueniam. medium præteritũ perfectũ ueni,& attice ueni.aoristus secundus,ueni & ueni,uenisti,uenit.
Interrogo.futurum,interrogabo.medius aoristus,interrogaui.
Sedeo.futurum,sedebo. aori.primus. sedi.
Exuro & exuro attice.futurum,exuram.
Teneo.unde aoristus secundus,tenui.
Sortitus sum,mediũ ptm̃ perfe.à sortior,sortior,sortitus sum & sortitus sum,uel à sortior sortiar,sortitus sum . & sortitus sum.
Incido.futurum,incidam.præteritũ perfe,incidi.aoristus secundus,incidi.
Incendo.futurum,incendam.
Curo.futurum,curabo.
Speraui,à spero.medium præteritum perfectum,speraui & speraui.
Laudo.futurum,laudabo,præteritum perfe. laudaui,aoristus,laudaui.
Dico.futurũ,dicam. ptm̃ perfectum,dixi.
Inuenio.futurũ,inueniã.ptm̃ perfe,inueni.aoristus secundus,inueni,ab inuenio,inuenio
Vado.futu.uadã.præteritũ perf.iui.medium p̃teritũ pfe.iui.ptm̃ plusquãperf.iueram.
Habeo.futurum,habebo.ptm̃ perf.habui,aoristus secuudus,habui,ab habeo,habeo. & quidẽ habeo attenuat, sed habebo aspirat ad differentiam extra aduerbij attenuati.

PRINCIPIVM ZETA.

Iungo,& iungo.futurũ,iungam à iungo.

Ζωννύω, καὶ ζώννυμι. μέλλων, ζώσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Η.

Ἤν ὑπερσυντέλικος, ἤεις, ἤει, ἀπὸ τοῦ εἶμι.
Ἠκαχεν, ἀπὸ τοῦ ἄχω.
Ἡμύω. μέλλων, ἡμύσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ.

Θάπτω. μέλλων. θάψω. ἀόριστος, ἔθαψα.
Θέλω. μέλλων θελήσω. ἀόριστος, ἐθέλησα, καὶ ἐθέλω. ἐθελήσω. ἀόριστος, ἐθέλησα.
Θνήσκω, ἔθνησκον. μέλλων. θανοῦμαι. παρακείμενος, τέθνηκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔθανον. Εὐκτικὸν, τεθναίην. ἀπαρέμφατον, τεθνᾶναι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι.

Ἰκνοῦμαι. μέλλων, ἥξομαι. ἀόριστος δεύτερος ἱκόμην. παρακείμενος, ἧγμαι, ἀπὸ τοῦ ἵκομαι.
Ἱλάσκομαι. μέλλων, ἱλάσομαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος ἱλασάμην.
Ἵπταμαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἱπτάμην, ἵπτω, ἵπταο.
Ἰδών. ἀόριστος δεύτερος παρατατικὸς, ἀπὸ τοῦ εἶδω. καὶ ἀπὸ τοῦ εἴδω, εἶδον καθαρός.

ΑΡΧΗ ΤΩΝ Κ.

Καίω, καὶ κάω. μέλλων, καύσω.
Καθίζω, καθίζομαι. μέλλων, καθεδοῦμαι.
Κάθημαι. μέλλων, καθήσομαι.
Καθαίρω, καθαιρῶ, ἀόριστος δεύτερος, καθῆρον, ἀπὸ τοῦ καθέλω.
Καθαίρω. ἀόριστος δεύτερος, ἐκάθηρα.
Κάθημαι. ἀόριστος. α. καθῆκα.
Κλάγγω. μέλλων, κλάγξω. ἀόριστος πρῶτος, ἔκλαγξα. παρακείμενος, κέκλαγγα.
Κάμνω, καὶ κάμω. ἀόριστος δεύτερος, ἔκαμον. παρακείμενος, κέκμηκα. ἀπὸ τοῦ κμῶ. μέλλ. κμήσω.
Κείρω. μέλλων, κερῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἔκειρα. παρακείμενος, κέκαρκα.
Κορέω κορῶ καὶ κορέννυμι, καὶ κορεννύω. μέλλ. κορέσω.
Κράζω. μέλλων, κράξω. μέσος παρακείμενος κέκραγα. ἀόριστος δεύτερος ἔκραγον.
Κρεμάζω, καὶ κρεμάω, κρεμῶ, καὶ κρέμαμαι. μέλλων κρεμάζω,
Κυβεύω, καὶ ἐκύβευν, ἀπὸ τοῦ κρύπτομαι, ἢ κρύβομαι παλαιοῦ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Λ.

Λαγχάνω. μέλλων, κληρώσομαι, ἀπὸ τοῦ κληρόω. ῶ. ἀόριστος δεύτερος, ἔλαχον. μέσος παρακείμενος, λέλογχα. ἀπὸ τοῦ λήχω. μέλλων, λήξω. ἀόριστος δεύτερος, ἔλαχον.
Λαμβάνω, ἐλάμβανον. μέλλων, λήψομαι ἀπὸ τοῦ λήβω. ὅθεν ἀόριστος δεύτερος ἔλαβον. παρακείμενος, λέληφα. καὶ ἀττικῶς, ἴληφα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἰλήφειν.
Λανθάνω, ἐλάνθανον. μέλλων, λήσομαι, ἀπὸ τοῦ λήθω. μέσος παρακείμενος, λέληθα. ἀόριστος δεύτερος, ἔλαθον. παρακείμενος, λέλησμαι. μέσος ἀόριστος δεύτερος, ἐλαθόμην.
Λείπω. μέλλων, λείψω. ἀόριστος πρῶτος, ἔλειψα. ἀόριστος δεύτερος, ἔλιπον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ.

Μαίνομαι. μέσος παρακείμενος, μέμηνα.
Μανθάνω, ἐμάνθανον. μέλλων, μαθήσομαι, ἀπὸ τοῦ μαθέω, μαθῶ. παρακείμενος, μεμάθηκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔμαθον, ἀπὸ τοῦ μάθω.
Μάχομαι. μέλλων, μαχήσομαι, ἀπὸ τοῦ μαχέομαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐμαχεσάμην.

Cingo,& cingo.futurum,cingam,

PKINCIPIVM ITA.

Iueram.ptm̃ plusquãperf.iueras,iuerat,ab eo.
Tristauit à tristo.
Inclino.futurum,inclinabo.

PRINCIPIVM THITA.

Sepelio.futurum,sepeliam.aorist.sepeliui.
Volo.futurum,uolam,aoristus,uolui,& uolo,uolam.aoristus,uolui.
Morior,moriebar.futurum, moriar . p̃teritũ perf.mortuus sum.aoristus secundus, mortuus sum.optatiuum,moriar. infinit.mori.

PRINCIPIVM IOTA.

Peruenio.futurũ, gueniã . aoristus secundus, peruenì.p̃teritũ perfe. peruenì, à peruenio.
Placo.futurum,placabo, medius aoristus primus,placaui.
Volo.medius aoristus primus, uolaui, uolauisti,uolauit.
Vidi aoristus secundus poẽticus à uideo, & à uideo uidi purus.

PRINCIPIVM CAPPA.

Incendo & incendo.futurum, incendam.
Sedeo & sedeo.futurum,sedebo.
Sedeo.futurum,sedebo.
Subuerto,subuertam.aoristus secundus,subuerti,à subuerto.
Purgo.aoristus secundus,purgaui.
Demitto.aoristus primus,demisi.
Clango.futurum,clangã. Aoristus primus, clanxi.ptm̃ perfectum,clanxi.
Laboro & laboro,aori.secũdus, laboraui. p̃teritũ pfe.laboraui,à laboro.fut.laborabo,
Tondeo.futurum,tondebo.aoristus primus, totondi.præteritum perfectum, totondi.
Satio satio,satio & satio.futurum,satiabo.
Clamo.futurũ,clamabo.ptm̃ perfe.medium, clamaui.aoristus secundus,clamaui.
Suspendo & suspendo,suspendo & suspendo futurum,suspendam.
Absconditus, & absconditus fui. ab abscondor,uel abscondor antiquo.

PRINCIPIVM LAMBDA.

Sortior.futurum,sortiar,à sortior sortior.aoristus secundus,sortitus sum, mediũ præteritum perfe.sortitus sum. à sortior. futurũ sortiar.aorist.secundus,sortitus sum,
Capio,capiebã futurũ,capiã, à capio.unde aoristus secũdus,cepi.ptm̃ perf.cepi,& attice cepi.præteritũ plusquãperfectũ, ceperam
Lateo latebam.futurum,latebo,à lateo.medium ptm̃ perfectum,latui. Aoristus secũdus,latui.ptm̃ perfectum, absc̃oditus sum. medius aoristus secundus,latui.
Relinquo.futurum,relinquã . Aoristus primus,reliqui. Aoristus secundus , reliqui.

PRINCIPIVM MY.

Insanio.mediũ ptm̃ perfectum,insaniui.
Disco discebam,futurum,discam,à disco disco,præteritum perfectum,didici,aoristus secundus,didici,à disco.
Pugno.futurum.pugnabo, à pugno.medius aoristus primus,pugnaui.

Μ εἴρω. μέσος πληρεκείμενος, μεμόρα καὶ ἐμμορα.
Μ ἴλω. μέλλων, μιλήσω. ἀπὸ τοῦ μέλει. πληρεκείμενος, ἐμέλε. μέλλων, μελήσει.
Μ ἵημαι, ἀπὸ τοῦ μινάομαι. ὑπερσυντέλικος ἐμεμνήμην. ἀόριστος πρῶτος, ἐμνησθήν. μέλλων πρῶτος, μνησθήσομαι.
Μ ἴνω. μέλλων, μενῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἔμεινα. πληρεκείμενος, μεμένηκα.
Μ ἱκνίλα. μέσος πόρρω. ἀπὸ τοῦ μέλω.
Μ ἵμας. μέσος πληρεκείμενος, ἀπὸ τοῦ μείω ῶ.
Μ γνύω, καὶ μίγνυμι. μέλλων, μίξω.
Μ ὀργνύω. μέλλων, μόρξω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ν

Ν ἔω. μέλλων. νεύσω.
Ν ἔκω. πληρεκείμενος, νενίκηκα. ἀόριστος πρῶτος, ἔνεικα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ξ.

Ξ υνίημι. μέλλων, ξυνήσω. ἀόριστος, ξυνῆκα, καὶ ξυνέκα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο,

Ο ἴω. μέλλων ὀσω. μέσος πληρεκείμενος, ὦδα, καὶ ἀττικῶς, ὄλωδα.
Ο ἴχομαι. μέλλων, οἰχήσομαι. μέσος ἀόριστος. ᾠχόμην.
Ο ἴομαι καὶ κρόσει νῖμαι. οἴει, οἴεται. μέλλων, οἰήσεται. ἀόριστος πρῶτος, ᾠήθην.
Ο ἶδα ἀπὸ τοῦ εἴδω, μέσος πληρεκείμενος.
Ο ἰμώζω. μέλλων, οἰμώξω. ἀόριστος πρῶτος, ὤμωξα
Ο μνύω, καὶ ὄμυνμι, καὶ ὀμόω. ῶ. μέλλων, ὀμόσω, καὶ ὀμοῦμαι. πληρεκείμενος, ὤμοκα, καὶ ἀπικῶς, ὀμώμοκα.
Ο λολύζω. μέλλων, ὀλολύξω.
Ο μέργνυμι. μέλλων. ὀμόρξω.
Ο νέω. ῶ. μέλλων, ὀνήσω.
Ο φείλω. μέλλων, ὀφειλήσω, καὶ ὤφλω, ὀφλήσω. πληρεκείμενος, ὤφληκα. ἀόριστος, ὤφλησα.
Ο ἴομαι. μέλλων, ὄψομαι. ἀόριστος πρῶτος ὤφθην.
Ο ράω ῶ. πληρεκείμενος, ἑώρακα. ὑπερσυντέλικος, ἑωράκειν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Π.

Π ορεύω. παρατατικός, παρῆν.
Π αρειμι. παρεστικός, παρεῖσι.
Π άσχω, ἔπαθον. μέλλων, πείσομαι, ἀπὸ τοῦ πείθω. παρακείμενος, πέπονθα. ἀόριστος δεύτερος, ἔπαθον, ἀπὸ τοῦ πήθω.
Π έμπω. μέλλων, πέμψω. παρακείμενος, πέπομφα. ἀόριστος πρῶτος, ἔπεμψα.
Π ετάννυμι. μέλλων, πετάσω. παρακείμενος, πέπτακα.
Π ίπτω, καὶ πίτνω, καὶ πίμπω πρικτικῶς. μέλλων, πέσομαι.
Π ίνω. ῶμαι. μέλλων, πόσομαι. παρακείμενος, πέπομαι.
Π εύρω. μέλλων, περῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἔπερα.
Π ίφρικα ἀπὸ τοῦ φρίττω. μέλλων, φρίξω. παρακείμενος ἡμαρτημένος, πέφρικα.
Π ηγνύω, καὶ πήγνυμι. μέλλων, πήξω. ἀόριστος ἐπάγην, ἀπὸ τοῦ πάγω.
Π ίνω ἔπινον. μέλλων, πόσω. παρακείμενος, πέπωκα.

ἀόριστος

Partior. medium præteritum perfectum, partitus sum, & partitus sum.
Curo. futurum, curabo, à curæ est. præteritũ perfectũ, curæ fuit. futurũ, curæ erit.
Recordor à recordor. ptm̃ plusquãperfectũ memineram. Aoristus primus, memini. futurum primum, recordabor.
Maneo. futurum, manebo. Aoristus primus, mansi. præteritum perfectum, mansi.
10 Curaui, mediũ ptm̃ perfectum, à curo.
Promptus fui. medium præteritum perfectũ à promptus sum.
Misceo & misceo. futurum, miscebo.
Abstergo. futurum, abstergam.

PRINCIPIVM NY.

Nuo. futurum, nuam.
Pasco. præteritum perfectum, paui. aoristus primus. paui.

PRINCIPIVM XI.

20 Intelligo. futurum, intelligam. Aoristus, intellexi, & intellexi.

PRINCIPIVM O.

Oleo. futurum, olebo. medium præteritum perfectum, olui, & attice olui.
Eo. futurum, ibo. medium indefinitum, iui.
Puto, & crasi puto, putas, putat. futurum, putabit. Aoristus primus, puraui.
Noui à scio, medium præteritum perfectũ.
30 Lamentor. futurũ, lamentabor. aoristus primus, lamentatus sum.
Iuro & iuro, & iuro iuro. futurũ, iurabo, & iurabo. præteritum perfectum iuraui, & attice iuraui.
Vlulo. futurum, ululabo.
Abstergo. futurum, abstergam.
Inquino. futurum, inquinabo.
Debeo. futurum, debebo, & debeo debebo. ptm̃ perfectum, debui. aoristus debui.
40 Video. futurũ, uibebo. aoristus primus, uidi.
Video, uideo. ptm̃ impf. uideb. bã. attice. p̃teritũ perf. uidi. ptm̃ plusquãperf. uideram.

PRINCIPIVM PI.

Prætereo. præteritum imperfect. præteribã
Adsum, ades, adest.
Patior patiebar. futurum, patiar, à patior. præteritum perfectũ, passus sum. aoristus secundus, passus sum, à patior.
Mitto. futurum. mittam. præteritum perfe. misi. Indefinitum primum, misi.
50 Extendo, futurum, extendam. præteritũ perfectum, extendi.
Digero & digero, & digero poëtice. futurũ digeram.
Acquiro acquiro. futurum, acquiram. præteritum perfectum, acquisiui.
Penetro. futurum, penetrabo. Aoristus primus, penetraui.
Horrui ab horreo. futurum, horrebo. præteritum perfectum, qui peccauit, horrui.
60 Figo & figo. futurum, figam. aoristus, fixi. à figo.
Bibo bibebam. futurum, bibam. ptm̃ pf. bibi.

aoristus

ἀόριστος δεύτερος, ἔπιον.
Π ίπτω. μέλλων, πεσοῦμαι, πληρεκείμενος, πέπτωκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔπεσον.
Π ίπρημι. μέλλων, πρήσω.
Π λάττω. σω. μέλλων, πλάσω.
ἀόριστος πρῶτος ἔπλασα.
Π λέω. μέλλων, πλεύσω, ἀπὸ τοῦ πλέω. οὕτω καὶ, πνέω. μέλλων πνεύσω.
Π ράττω, τὸ πωλῶ. μέλλων, πράσω. πληρεκείμενος, πέπρακα.
Π ρεῖμαι. πρωτοπάμην. μέσος ἀόριστος πρῶτος.
Π ετάω. ῶ, μέλλων, πετάσω.
Π ροσρέχω. μέλλων, προσδραμοῦμαι. ἀόριστος δεύτερος, προσέδραμον, ἀπὸ τοῦ προσδρέμω.
Π ρᾶω. ἀόριστος δεύτερος, ἔπραον.
Π τάω. ῶ. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐπτάμην.
Π τήσσω. μέλλων. πτήξω.
Π υνθάνομαι. μέλλων, πεύσομαι, ἀπὸ τοῦ πεύθομαι. πληρεκείμενος, πέπυσμαι.
ἀόριστος δεύτερος. ἐπυθόμην.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ρ.

Ρ εῖω. μέλλων, ῥήξω.
Ρ ήγνυμι, καὶ ῥήγνυμι. μέλλων ῥήξω.
Ρ ώννυμι, καὶ ῥώννυμι. μέλλων, ῥώσω.
Ρ ωννύομαι. μέλλων, ῥώσομαι. πληρεκείμενος ἐρρώμαι, ἐρρῶσθαι, ἐρρῶσθαι καὶ πρωτοπρόσωπος, ἐρρώσω, ἐρρώσω, ἐρρώσω, ἐρρώσω, ἐρρωσάτω, ἐρρωσθέντων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Σ.

Σβεννύω. μέλλων, σβέσω, καὶ σβήσομαι. ἀόριστος δεύτερος ἔσβην, ἀπὸ τοῦ σβήμι.
Σ ίνομαι. ἀόριστος πρῶτος, ἐσήθην. ἀόριστος δεύτερος, ἔσσυα.
Σ κέπτομαι. μέλλων, σκέψομαι. ἀόριστος, ἐσκεψάμην.
Σ πένδω. μέλλων, σπείσω. ἀόριστος πρῶτος ἔσπεισα.
Σ τάζω, καὶ σταλάζω. μέλλων, στάξω.
Σ τένω, καὶ στενάζω. μέλλων, στενάξω.
Σ τίζω. μέλλων, στίξω.
Σ τορέννυμι. μέλλων, στορέσω. ἀόριστος πρῶτος, ἐστόρεσα.
Σ τρωννύω. μέλλ. στρώσω. ἀόριστος. α. ἔστρωσα.
συγκεραννύω. μέλλων, συγκεράσω. πληρεκείμενος, συγκέκρακα.
συμβαίνω. μέλλων, συμβήσομαι. πληρεκείμενος, συμβέβηκα. ἀόρ. δεύτερος, συνέβην.
Χ ίω. μέλλων, χήσω. ἀόρ. δεύτερος, ἔχον. ὅθεν τὸ προσακτικόν, χίε, χίτω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Τ.

Τ ίθημι, καὶ τίθεμαι, παρακείμενος
ἀπὸ τοῦ θνήσκω.
Τ έμνω. μέλλων, τμήσω. ἀόριστος δεύτερος ἔταμον.
Τ ύχω. ἀόριστος δεύτερος, ἔτυχον.
Τ άττω. μέλλων, τάξω. ἀόριστος δεύτερος, ἔταγον.
ὅθεν ὁ ταγών.
Τ ήκω. μέλλων, τήξω. πληρεκείμενος, τέτηκα.
Τ ίκτω. μέλλων, τέξω. ἀόριστος δεύτερος,
ἔτεκον.
Τ ιτρώσκω, καὶ τιτρώσκω. μέλλων, τρώσω.
ἀόριστος πρῶτος, ἔτρωσα. πληρεκείμενος, τέτρωκα, ἀπὸ τοῦ τρόω ῶ.
Τ ίνω, καὶ τίω. μέλλων, τίσω.
Τ λάω ῶ. μέλλων, τλήσω. ἀόριστος δεύτερος, ἔτλην ἀπὸ τοῦ τλῆμι.
Τ ρέφω. μέλλων, θρέψω. ἀόριστος πρῶτος, ἔθρεψα. μέσος πληρεκείμενος

aoristus secundus, bibi.
Cado. futurum, cadam. præteritum perfectũ, cecidi. aoristus secundus, ceccidi.
Incendo. futurum, incendam.
Fingo, fingo. futurum, fingam. aoristus primus, finxi.
Mauigo. futurum, nauigabo à nauigo. sic & spiro, futurum. spirabo.
Vendo, quod vendo. futurum, vendam. præteritum perfectum, vendidi.
10 Præmitto, præmisi. medius aoristus primus.
Extendo. futurum, extendam.
Accurro. futurum, accurram. aoristus secundus, accurri, ab accurro.
Populor. aoristus secundus, populatus sum.
Volo, volo. medius aoristus primus, volaui.
Timeo. futurum, timebo.
Interrogo. futurum, interrogabo, ab interrogo. præteritum perfectum, interrogaui.
20 aoristus secundus, interrogaui.

PRINCIPIVM RO.

Facio. futurum, faciam.
Rumpo & rumpo. futurum, rumpam.
Roboro & roboro futurum, roborabo.
Valeo. futurum, valebo. præteritum perfectũ valui, valuisti, valuit. Imperatiuum, vale, valeat, valeto, ualento.

PRINCIPIVM SIGMA.

Extinguo. futurum, extinguam & extinguã. aoristus secundus, extinxi, ab extinguo.
30 Concitor. aoristus primus, concitatus sum. aoristus secundus, concitaui.
Putrefco. futurum. putrefcã. aoristus, putrui.
Libo. futurum, libabo. aoristus primus, libaui
Stillo & ſtillo. futurum, ſtillabo.
Gemo & gemo. futurum, gemam.
Pugno. futurum, pugnabo.
Sterno. futurum, ſternam. aoristus primus, ſtraui.
40 Sterno. futurum, ſternam. aoristus. a. ſtraui.
Miſceo. futurum, miſcebo. præteritum perfectum, miſcui.
Contingo. futurum, contingam. præteritum perfectũ, contigi. aoristus ſecundus, cõtigi.
Cohibeo. futurũ, cohibebo. aoristus ſecũdus, cohibui. vnde imperatiuũ, cohibe, cohibeto.

PRINCIPIVM TAF.

Mortuus ſum & mortuus ſum, præteritum pfectum, à morior.
Seco. futurum, ſecabo. aoristus ſecũdus, ſecui.
50 Fabrico. aoristus ſecundus, fabricaui.
Extendo. futurum, extendam. aoristus ſecundus, extendi. vnde hic extendens.
Liq̃facio. fut. liquefaciã. ptm̃ perfectũ. liq̃feci.
Pario. futurum, pariam. aoristus ſecundus, peperi.
Vulnero, vulnerabam. futurum, vulnerabo. aoristus primus, vulneraui. præteritũ perfectũ, vulneratus ſum, à vulnero vulnero.
Soluo & ſoluo. futurum, ſoluam.
60 Tolero, tolero. futurum, tolerabo. aoristus ſecundus, toleraui, à tolero.
Nutrio. fut. nutriã. aorist. α. nutriui. medium

præteritum

πρακτέον, ἔτρεφα.
τρέω, μέλλων, θρέψω.
τυγχάνω. ἐτύγχανον. μέλλων, τύχοιμι, ἀπὸ τοῦ τύχω. πρακτέον, τετύχηκα, ἀπὸ τοῦ τυχέω ῶ. ἀόριστος δεύτερος ἔτυχον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ.

ὑπέχω, μέλλων, ὑποσχήσω. πρακτέον, ὑπέσχηκα. ἀόριστος δεύτερος, ὑπέσχον.
ὑπισχνοῦμαι. μέλλων, ὑποσχήσομαι. πρακτέον, ὑπέσχημαι. μέσος ἀόριστος δεύτερος, ὑπεσχόμην.
ὑποδύω. μέλλων. ὑποδύσω. ἀόριστος, ὑπέδυν ἀπὸ τοῦ ὑπόδυμι.
ὑποστερίσκω. μέλλων, ὑποστερήσω.
ὑπνώττω. μέλλων, ὑπνώσω.
ὑσι. μέλλων, ὕσει. ἀόριστος πρῶτος ὕσεν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Φ.

φάσκω. πρακτέα. ἔφασκον, καὶ πολέον ὄν.
φεύγω. μέλλων, φευξοῦμαι. μέσος πρακτέον, πέφευγα, ἀόριστος δεύτερος ἔφυγον.
φέρω. μέλλων, οἴσω. ἀπὸ τοῦ ὀίω. πρακτέον, ἐνήνοχα. ἀόριστος πρῶτος, ἤνεγκα. ἀόριστος δεύτερος, ἤνεγκον, ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω.
φημί, φής, φησί, φατόν, φατόν. φαμέν, φατέ, φασί. μέλλων, φήσω. ἀόριστος πρῶτος ἔφησα. ἀόριστος δεύτερος ἔφην.
ἀπαρεμπαρέμφατον, φάναι.
φθάνω, ἔφθανον. μέλλων, φθάσω, ἀπὸ τοῦ φθάω ῶ. πρακτέον, ἔφθακα. ἀόριστος πρῶτος ἔφθασα. ἀόριστος δεύτερος ἔφθην, ἀπὸ τοῦ φθῆμι, ἢ μεθέκει, ὁ φθάς.
φθείρω. μέλλων, φθερῶ. πρακτέον, ἔφθαρκα. μέσος πρακτέος, ἔφθορα.
φθίνω. μέλλων, φθίσω.
φονίκω καὶ φονίζω. μέλλων, φονίξω.
φύω. μέλλων, φύσω. πρακτέος, πέφυκα. ἀόριστος δεύτερος ἔφυν, ἀπὸ τοῦ φῦμι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Χ.

χαίρω. μέλλων, χαρήσομαι. ἀόριστος, ἐχάρην.
χαλεπαίνω. μέλ. χαλεπανῶ. ἀόρ. ἐχαλέπηνα.
χέω. μέλλων, χεύσω, ἀπὸ τοῦ χύνω. ἀόρ. ἔχεα.
χρωνύω. μέλλων, χρώσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ.

ψάλλω. μέλλων. ψαλῶ. πρακτέον, ἔψαλκα. ἀόρ. πρῶτος ἔψηλα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω.

ὠθῶ. καὶ ὤσω ῶ. μέλλ. ὤσω, καὶ ὠθήσω.
ὠνέομαι, οὔμαι. μέλλων, ὠνήσομαι. πρακτέον, ὠνημαι, ἢ ἐώνημαι ἀπιθῶς, ὅθεν ἐωνημένος.
ὠρσα, ἀπὸ τοῦ ὀρύω. μέλλων, ὀρύσω. ἀόριστος πρῶτος, ὤρυσα, ἢ κατὰ συγκοπὴν ὦσα. ἢ ὄρω, ὄρσω, ὦρσα, ἀπλῶς.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

praeteritum perfectum, nutriui.
Timeo.futurum, timebo.
Sum eram.futurum,ero.à fabrico. praeteritũ perfectum fui,à consequor consequor.aoristus secundus,fui.

PRINCIPIVM Y PSILV.

Sustiñeo.futurum,sustinebo.preterità perfectũ sustinui.aoristus secund,sustinui.
Promitto,futurum,promittam. praeteritum perfectum,promisi.medius aoristus secundus,promisi.
Subeo.futurum subibo. aoristus,subij, à subeo.
Priuo.futurum,priuabo.
Dormito.futurum,dormitabo.
Pluit.futurum,pluet.aoristus.i.pluit.

PRINCIPIVM PHI.

Dico.ptm imperf.dicebã.& amplius non.
Fugio.futurũ,fugiam. medium preteritũ perfectũ fugi.aoristus secundus,fugi.
Fero.futurum,feram.à fero.praeteritum perfectum,tuli.aoristus primus, tuli. aoristus secundus,tuli,à fero.
Dico,cis,cit.dicitis duo,dicunt duo. dicimus, dicitis,dicunt.futurum,dicã.aorist. primus dixi.aorist.secund.dixi.Infinitum dicere.
Praeuenio.praeueniebã.futurum,praeueniam, à praeuenio.ptm perfectũ, praeueni.aorist. primus.praeueni.aorist.secundus,praeueni, à praeuenio.participiũ hinc praeueniens.
Corrumpo.fut.corrumpam.ptm perfectum corrupi.mediũ pteri.perfectum corrupi.
Tabesco.futurum,tabescam.
Cruento & cruento.futurum cruentabo.
Produco.fut.producã.ptm perf.produxi.aorist.secundus,produxi à produco.

PRINCIPIVM CHI.

Gaudeo.futu.gaudebo.aorist. gauisus sum.
Sæuio.futurum,sæuiã. aoristus sæuij.
Fũdo. futurum,fundã. à fundo.aorist.fudi.
Coloro,futurum,colorabo.

PRICIPIVM PSI.

Cano.futurum,canam. praeteritum perfectũ cecini.aoristus primus, cecini.

PRINCIPIVM Ω.

Pello & pello.futurum,pellam & pellam.
Emo emo.futurum, emam. praeteritum pfectũ emi,& emi Atticè.unde emptus.
Concitaui à concito.futu.concitabo.aorist.i. cõcitaui,& per syncopen concitaui.uel concito,concitabo.concitaui æolicè.

FINIS ANOMALORVM VERBORVM.

DE GRAECORVM NOTIS ARITHMETICIS compendium ex ueterum Grãmaticorum monumentis, per Hadrianum Amerotium Suessionensem.

NOtis numerorum utuntur Graeci literis alphabeticis, idq; tribus modis. Primo singulis elementis secundũ alphabetici seriem loci sui numerum significantibus. Nam quotum in ordine alphabeti locum quæq; litera sortita est, eiusdẽ numerum repræsentat.ut α primum,β secundum, & ita deinceps usq; ω, quod uigesimi quarti symbolum habet. Secundo toto alphabeto in tres classes diuiso, quarum prima est unitatum, ab α prima unitate usq; ι decimam unitatem porrecta, hac tamen nota ϛ pro senario usurpata. Secunda est denariorum à litera ι usq; ρ procedens, interiecto itidem hoc signo ϟ pro nonagenario. Tertia est centenorum, à litera ρ usq; ad finem sua serie protensa. sed pari modo hac nota ϡ pro nonogesimo addita. Singulis his literis pariter & notis, si uirgula toni acuti nota subscribatur, hoc modo -α. prima quidẽ classis millenariorum monadas, secunda, millenariorum decadas, tertia millenariorum cẽturias significabat. Tertio sex duntaxat literis alphaberi in designandis numeris utuntur, ι π Δ η χ μ, quarum ι unitatem significat π, πέντε, id est, quinque. Δ, δέκα, id est, decem. η, ἑκατόν, id est, centum. χ, χίλια id est, mille. μ, μύριοι, id est, decies mille significat. Reliquæ sunt capitales literæ numerorum suorũ, quos eosdem per se significant. Hæ omnes præter π, usq; ad quaternarium numerum, siue per se, siue alijs adiũctæ, multiplicant. ut, ι ιι ιιι ιιιι. 1 2 3 4, Δ ΔΔ ΔΔΔ ΔΔΔΔ. id est, 10 20 30 40. η ηη ηηη ηηηη. i. 100 200 300 400. χ χχ χχχ χχχχ. id est, 1000 2000 3000 4000. μ μμ μμμ μμμμ. id est, 10000 20000 30000 40000. Decadum uero, centuriarũ & chiliadum, ac myriadum quinarios, hæc elementa Δ η χ μ, literæ π inclusa significãt. ut Δ̄Ι, id est, 50 η̄Ι. id est, 500. χ̄Ι id est, 5000. μ̄Ι, id est, 50000. Horum numerorũ adiunctione reliqui omnes numeri gignuntur, in quorum compositione semper maior minori præponendus est, id quod subiectis exemplis manifestum fiet.

Vnum	ιγ
ἕν	Διιι.
ι	Quatuordecim.
α	δεκατέσσαρα
ι.	14
Duo	ιδ
δύο	Διιιι.
2	Quindecim
β	πεντεκαίδεκα
ιι.	15
Tria	ιε
τρία	Δπ.
3	Sexdecim
γ	δεκαέξ
ιιι.	16
Quatuor	ιϛ
τέσσαρα	Δπι.
4	Septemdecim
δ	δεκαπτὰ
ιιιι.	17
Quinq;	ιζ
πέντε	Δπιι.
5	Octodecim
ε	δεκαοκτὼ
π.	18
Sex	ιη
ἕξ	Δπιιι.
6	Nouendecim
ϛ	δεκαεννέα
ι ι.	19
Septem	ιθ
ἑπτὰ	Δπιιιι.
7	Viginti
ζ	εἴκοσι
πι.	20
Octo	κ
ὀκτὼ	ΔΔ
8	Viginti unum
η	εἰκοσιέν.
πιιι.	21
Nouem	κα
ἐννέα	ΔΔι.
9	Viginti duo
θ	εἰκοσιδύο.
πιιιι.	22
Decem	κβ
δέκα	ΔΔι.
10	Viginti tria.
ι	εἰκοσιτρία
Δ	23
Vndecim	κγ.
ἕνδεκα	ΔΔιιι. &c.
ιι	Triginta
ια	τριάκοντα.
Δι.	30
Duodecim	λ
δώδεκα.	ΔΔΔ
12	Triginta unum
ιβ	τριακοντάν
Διι	31
Tredecim	λα.
δεκατρία	ΔΔΔι. &c.
ιγ	Quadraginta.

τεσσαράκοντα
40
μ
ΔΔΔΔ.
Quadraginta unum
τεσσαρακοντάεν
41
μα
ΔΔΔΔι &c.
Quinquaginta
πεντήκοντα.
50
ν
ΙΔΙ
Quinquaginta unum
πεντηκοντάεν.
51
να
ΙΔΙι &c.
Sexaginta
ἑξήκοντα
60
ξ
ΙΔΙΔ.
Sexaginta unum
ἑξηκοντάεν
61
ξα
ΔΠΔι.&c.
Septuaginta
ἑβδομήκοντα.
70
ο
ΙΔΙΔΔ.
Septuaginta unum
ἑβδομηκοντάεν
71
οα
ΙΔΙΔΔι. &c.
Octoginta
ὀγδοήκοντα
80
π
ΙΔΙΔΔΔ.
Octoginta unum
ὀγδοηκοντάεν
81
πα
ΙΔΙΔΔΔι.&c.
Nonaginta
ἐνενήκοντα
90
ϙ
ΙΔΙΔΔΔΔ
Nonaginta unum
ἐννενηκοντάεν.
91
ϙα
ΙΔΙΔΔΔΔι.
Centum
ἑκατόν.
100
ρ

η
Ducenta
διακόσια
200
σ
η
Trecenta
τριακόσια
300
τ
η η η
Quadringenta.
τετρακόσια
400
υ
η η η η
Quingenta
πεντακόσια.
500
φ
ΙηΙ
Sexcenta
ἑξακόσια
600
χ
ΙηΙη
Septingenta
700
ψ
ΙηΙηη
Octingenta
ὀκτακόσια
800
ω
ΙηΙηηη
Nongenta
ἐννεακόσια
900
ϡ
ΙηΙηηηη
Mille
χίλιοι
1000
/α
χ
Bis mille
δισχίλιοι
2000
/β
χχ
Ter mille
τρισχίλιοι
3000
/γ
χχχ
Quater mille
τετρακισχίλιοι
4000
/δ
χχχχ
Quinquiee mille
πεντακισχίλιοι
5000

/ϛ
χ
Sexties mille
ἑξακισχίλιοι
6000
/ζ
ΙχΙχ
Septies mille
ἑπτακισχίλιοι
7000
/η
ΙχΙχχ
Octies mille
ὀγδοακισχίλιοι
8000
/θ
ΙχΙχχχ
Nonies mille
ἐννεαχίλιοι
9000
/ι
ΙχΙχχχχ
Decem milia
μύριοι
10000
/ι
μ
Viginti milia
δυσμύριοι
20000
/ι
μι
Triginta milia
τρισμύριοι
30000
/λ
μμμ
Quadraginta milia
τετρασισμύριοι
40000
/μ
μμμμ
Quinquaginta milia
πεντακισμύριοι
50000
/ν
ΙмΙ
Sexaginta milia.
ἑξακισμύριοι
60000
/ξ
ΙмΙμ

Septuaginta milia
ἑπτακισμύριοι
70000
/ο
ΙмΙμμ
Octoginta milia
ὀγδοακισμύριοι.
80000
/π
ΙмΙμμμ
Nonaginta milia
ἐννεακισμύριοι
/ϙ
ΙмΙμμμμ
Centum milia
δεκακισμύριοι
100000
/ρ
Ducenta milia
δισμύριοι
200000
/σ
Trecenta milia
τρισμύριοι
300000
/τ
Quadringenta milia
τετρακισμύριοι
400000
/υ
Quingenta milia
πεντακισμύριοι
500000
/φ
Sexcenta milia.
ἑξακισμύριοι
600000
/χ
Septingenta milia
ἑβδομακισμύριοι
700000
/ψ
Octingenta milia
ὀγδοακισμύριοι
800000
/ω
Nongenta milia
ἐννενακισμύριοι
900000
/ϡ

 Nota

Nota in cõpositione nominum numeraliũ maiorem numerum minori præferri sinè cõiunctione, cõtrà verò minorẽ maiori intercedente cõiũctione copulatiua καί, id est, &, vt

δεκάδυο, vel δυοκαίδεκα.
δεκατέσσερα, vel τεσσαρεσκαίδεκα.
δεκαπέντε, vel πεντεκαίδεκα.
δεκαὲξ, vel ἑκκαίδεκα.
δεκαεπτὰ, vel ἑπτακαίδεκα.
δεκαοκτὼ, vel ὀκτωκαίδεκα.
δεκαεννέα, vel ἐννεακαίδεκα. &c.

Sunt & alia quædam nomina numeratiua ab his numeralibus deriuata, partim in πλοῦς desinentia, vt

ἁπλοῦς	duplex.
τριπλοῦς	triplex.
τετραπλοῦς	quadruplex.
πεντάπλοῦς.	quintuplex.
ἑξαπλοῦς	sextuplex.
ἑπτάπλοῦς	septuplex.
ὀκτάπλοῦς	octuplex.
ἐννεάπλοῦς	noncuplex.
δεκάπλοῦς	decuplex. &c

Partim in πλάσιος terminata, vt

ἁπλάσιος	duplus.
τριπλάσιος	triplus.
τετραπλάσιος	quadruplus.
πεντάπλάσιος	quintuplus.
ἑξαπλάσιος	sextuplus.
ἑπτάπλάσιος	septuplus.
ὀκτάπλάσιος	octuplus.
ἐννεάπλάσιος	noncuplus.
δεκάπλάσιος	decuplus. &c.

Partim in ας exeuntia fœminina, vt

μονάς	vnitas.
δυάς	duitas.
τριάς	trinitas.
τετράς	quaternitas.
πεμπάς	quinarius.
ἑκτάς	senarius.
ἑπτάς	septenarius.
ὀγδοάς	octonarius.
ἐννεάς	nouenarius.
δεκάς	denarius.
χιλιάς	millenarius.
μυριάς	decies millenarius. &c.

De nominibus ordinalibus.

Quinetiã ipsi ordinales numeri à superioribus ducunt originem, vt

πρῶτος	primus.
δεύτερος	secundus.
τρίτος	tertius.
τέταρτος	quartus.
πέμπτος	quintus.
ἕκτος	sextus.
ἕβδομος	septimus.
ὄγδοος	octauus.
ἔνατος	nonus.
δέκατος	decimus.
ἑνδέκατος	vndecimus.
δυοκαιδέκατος	duodecimus.
τριοκαιδέκατος	decimustertius.
τεσσαρεσκαιδέκατος	decimusquartus.
πεντεκαιδέκατος	decimusquintus.
ἑκκαιδέκατος	decimussextus.
ἑπτακαιδέκατος	decimusseptimus.
ὀκτωκαιδέκατος	decimus octauus.
ἐννεακαιδέκατος	decimusnonus.
εἰκοστός.	vigesimus.
εἰκοστὸς πρῶτος	vigesimus primus.
εἰκοστὸς δεύτερος	vigesimus secundus. &c.
τριακοστός	trigesimus.
τριακοστὸς πρῶτος	trigesimus primus. &c
τεσσαρακοστός	quadragesimus.
τεσσαρακοστὸς πρῶτος	quadragesimus primus. &c
πεντηκοστός	quinquagesimus.
πεντηκοστὸς πρῶτος	quinquagesimus pri. &c.
ἑξηκοστός	sexagesimus.
ἑξηκοστὸς πρῶτος.	sexagesimus primus. &c.
ἑβδομηκοστός	septuagesimus.
ἑβδομηκοστὸς πρῶτος	septuagesimus primus. &c.
ὀγδοηκοστὸς	octogesimus.
ὀγδοηκοστὸς πρῶτος	octogesimus primus. &c.
ἐννενηκοστός	nonagesimus.
ἐννενηκοστὸς πρῶτος	nonagesimus primus. &c.
ἑκατοστός	Centesimus.
διακοσιοστός	ducentesimus.
τριακοσιοστός	trecentesimus.
τετραχοσιοστός	quadringentesimus.
πεντακοσιοστός	quingentesimus.
ἑξακοσιοστός	sexcentesimus.
ἑπτακοσιοστός	septingentesimus.
ὀκτακοσιοστός	octingentesimus.
ἐννακοσιοστός	nongentesimus.
χιλιοστός	Millesimus.
δισχιλιοστός	bis millesimus.
τρισχιλιοστός	ter millesimus.
τετρακισχιλιοστός	quater millesimus.
πεντακισχιλιοστός	quinquies millesimus.
ἑξακισχιλιοστός	sexies millesimus.
ἑπτακισχιλιοστός	septies millesimus.
ὀκτακισχιλιοστός	octies millesimus.
ἐννακισχιλιοστός	nonies millesimus.
μυριοστός	decies millesimus.

De notis arithmeticis Græcorum, & numeris Finis.

AD LECTOREM.

Ecreueramus cãdide lector, nõ modo libellos & fragmẽta excudere, quæ in superioribus æditionibus huic dictionario erant adiecta, uerumetiam alia non pœnitendæ lectionis addere: nisi uiri docti (quos in hoc negocio in consilium adhibuimus) secus iudicassent, partim quòd liber in iustam satis magnitudinem iam excreuisset, neqꝫ alio nomine illa tum apposita uiderentur, quàm quòd liber exilior alioqui fuisset, quàm vt seorsim iungeretur, partim quòd toties iam illa excusa, oneri essent futura studiosis: Nos tamẽ hac in re sic fugiendum duximus, ut ne quid præter casam, quod aiunt. Itaqꝫ quæ omnium maximè frugifera fore existimauimus Græcarum literarum candidatis, ea adiunximus, vt ne quid magnopere desideraretur. Alia apud Grammaticos passim sunt obuia. Bene uale, & nos de tam multis laboribus exantlatis, si lubet, ama.

Omnes sunt terniones, præter Vu, Xx, & A. quaterniones. Et * E duerniones.

IMPRIMI CVRABAT GERARDVS MORRHIVS CAMPENSIS. PARISIIS APVD COLLEGIVM SORBONAE. ANNO A CHRISTI NATIVITATE M. D. XXX. MENSE FEBRVARIO.
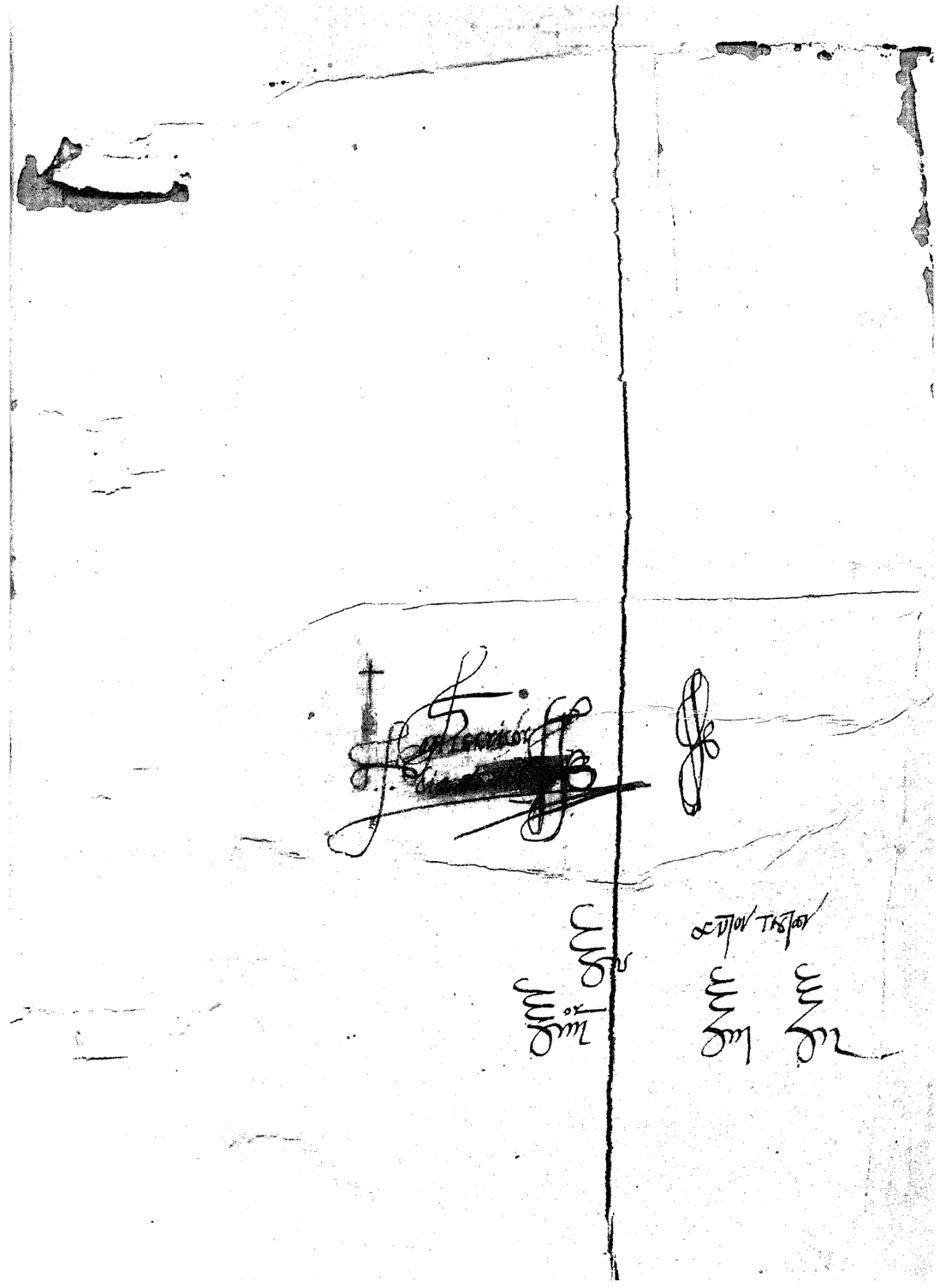
μήτ' ἐμοὶ μέλι, μήτε μέλιττα.
Nocet empta dolore uoluptas.